

قرآن او بھاء اللہ

دقرآن لوپیہ معما

قرآن او بھاء اللہ

د قران لویہ معما

هوشیدر مطلق

د چاپ حق ئى خوندي

**فَبِشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ .**

دزمر سورت، ۱۸-۱۷، ایت

هغو بندگانو ته زیری ورکره. چې خبرې اوري.
او د هغو څخه د نیکو خبرو پیروي کوي .
پروردگار د داسې خلکو رهنمادی.

حضرت بهاءالله د ایتونو څو نمونی

د پروردگار لمبني خبرې دادي : په پاک زره
څل توانا خدائی ته راشئ. او هغه څه راوري.
چې د هغه ددي ورځي سره بنکاري . نن د
دیدار ورڅ ده. په پاکې سره عجله وکړي. شاید
چې ورورسيزې. او هغه څه چې درسره بنائي
پري پوه شئ. څل ځانونه د ناشايسته او ناسمو
کارونو وژغورئ. تر څو ددي ورځي په راز پوه
شئ... په درې شيانو دیدار تر لاسه کېږي : د
زره پاكوالۍ ، د سترګوپاكوالۍ ، او د غورونو
پاكوالۍ، له هغه څه چې اوريدلي دي.

ووایه ! ای دوستانو : لارښود راغلی . په
خبروکي دده خبری معلوم داره دي .
او لاره ئی په نورو لارو کي معلومه ده ، همدا
یواحینې لاره ده راشئ . او د هغه وینا واورئ . په
نن ورخ کي د خدای د بخشش ورٻئي اوري . او
د دانايي لمر روښنائي ورکوي . او خپله لار ورته
وبنائي . بنه ټوان هغه څوک دی . چې د ګومان
لاره ئی پريښوده . او د خدای لاره ئی ونيوه .

ای دوستانو ! د پروردگار قوي لاسونو د گومان
پردي خيري کري دي. تر څو سترگي ئي
وکوري. او غوبونه له اوريدو پاتي نشي. نن
ورخ د اوريدو ورخ ده. واوري د بي ساري
دوست خبری واوري. او په هغه څه چې در
سره بنائي رفتار او چلنډ وکړئ. ۱

ای بنده ګانو ! په دي روح بخښوونکي پسربالی کي
لايق هغه څوک دي. چې د پسربالی باران په وریدلو
تازه او خرم شي. لوی لمړ راښتلی او د بخشش
وريڅو سیوری جوړکري دي. ګټه هغه چا وکړه. چې
بي ګټي پاتي نشو. او دوست ئي په دي جامو کي
وپیژاند. ووايه ! ای خلکو د یزدان چراغ روښانه
دي. د نافرمانۍ په بادونو هغه مه وزنئ. د ستائيني
ورخ ده. د ځان په الايش او راحت وخت مه تیروئ.
د ښمنان په کمين کي ولاړ دي. هوښيار اوسي. او د
یکتا خداي د نامه په روښاني خپل ځانونه د تورتم نه
خلاص کړئ. ۲

دین د څه د پاره دي؟

ای دنېږي خلکو ! الهي مذهب د محبت او اتحاد لپاره
دي. او هغه د ښمني او اختلاف سبب مه ګرځوئ. ۳

ووايە! اي خلکو: د نظم اسباب څخه د پريشاني سبب
، او د یووالی څخه د اختلاف لپاره بهانه مه
جوروئ. ۴

اي دوستانو! د یوالى بيرغ پورته شو . یو بل ته د
پرديو په سترگومه گوري. ټول د یوي څانګي پاني
ياستي. ۵

اي دوستانو !... د ټولي نړۍ خلکوسره په پوره محبت
رفتار او چلنډ وکړي. ۶

نن ټول مېني، یووالی، محبت او دوستي ته رابولم. ۷

ایرانیانو ته خطاب

د وجودافق (موجودیت د اسمان لمنی) ستاسی د خرد او پوهی په رنبا بنکلی او روښانه وي ، ایا څه وشول چې پخپل لاس مو د خپل خان او خپلو دوستانو د هلاکت د پاره پاڅون وکړ؟... د همت ملاوټری . شاید چې بنده ګان د بند څخه خلاصون پیداکړي . او ازادي ته ورسیروي .^۸

حضرت بهاءالله

د حضرت عبدالبهاء دویناو

یوه نمونه

دین باید د عقل مطابق وي، د علم مطابق وي.
حکه چې که د عقل او علم مطابق نه وي،
گومانونه دي. خدای د عقل قوه راکړي، تر څو د
شیانو حقیقت وپیژنو. او د هر شي حقیقت درک
کړو .

که دین د عقل او علم مخالف وي. په دې کې هیڅ
شک نشه چې گومان دی .

او که دین د الفت او محبت مانع وي. بي ديني تري
پيره پنه ده. حکه چې دين د محبت او الفت په خاطر
دی که دين د جنگ او جګړي سبب شي. د دين
نشتوالي تري پنه ده. ۹

حضرت بهاءالله جل
اسمه الاعلى

فرمائي:

دانسانیت لمري خبره دانصاف
ده، نور ټول کارونه ده ګه پوري اړوند
او مربوط دي ...

أَحَبَّ الْخَلْقَ عِنْدَ الْحَقِّ
أَرْسَخُهُمْ وَأَسْبَقُهُمْ فِي
حُبِّ اللَّهِ جَلَّ جَلَالَهُ

لړلیک

سریزه

لمري برخه

په ټول قرآن کي د لوی

معما پتوالی

۱ فصل : د بشر په تاریخ کي تر ټولو غت خبر

۳۵

لوی

خبر

۳۷

د پیغمبرانو د حقانیت

بنانی.....

۳۸.

د رازونو ژبه

۴۰

د خاتم النبیین

معنا.....

۴۱

د بشر په تاریخ کي تر ټولو سختي

ورئي..... ۴۲

د بي ديني د خپريدنی

عصر.....

۴۳

د پیشوایانو نقش د دین په سقوط او د ایمان په

کمزورتیاکی..... ۴۶

له هغوي څخه پوبنننه وکړئ چي پوهیزې نه له
فاسقانونه ۵۱

وروسته د اوږده او له غمه ډک ژمي دروح
بخښونکي پسلی شروع ۵۳

هغه څوک چي د مطالعی وخت نه
لري! ۵۶
پروردگار د هغه له کلام څخه پیژندلى
شى ۵۸

۲ فصل: د خدائ پیغمران څنکه پیژندلى
شو؟ ۶۱

د پیغمبرانو د ظھور په لمريو کي د هغوي د
دعوت سره بي اعتنائي ۶۱

د پیغمبرانو د لاري
پیژندنه ۶۳

پروردگار د هغه له کلام څخه پېژندلی
شو.....
٦٨.....

دخای سره دانسان په اړوند دژبی
نقش.....
٧٢.....

زمونږ برخليک زمونږ په لاس کي
دی.....
٧٣.....

دو همه برخه

خاتم النبیین

د مسلمانانو په لاره کي غټه خنډ دی
٣ فصل: د خاتم د کلمي معنى

٨١

د الهي اديانو ترمنځ د جدائی سبب
٨١.....

دَخَاتِمُ الْكَلْمَةِ

معنی.

۸۹

دالهي پيغمبرانو او د هغوي د اسماني كتابونو
تصديق او تائيد ٩٥

۱۹ دعو انونو

لر لپک

۴ فصل: درسول اکرم خخه و روسٹه دیپغمبرانو
دراتک په پاره کي دقران مجید ايتونه.

اولہ بُرخہ

9

پہ الہی ایتوںو کی فکر او

غورکول ۹۹

الهی سنت او طریقی تغیر نہ منونکی دی

1.1

د امتونو ژونداومرگ رامنځ ته

کيدل ۱۰۲

منځنى

امت

..... ۱۰۶

د پورديگار د کلام اړونه اوګرځونه

..... ۱۱۳

٤ فصل: درسول اکرم څخه وروسته د پیغمبرانو دراتګ

په باره کي دقران مجید ایتونه

دوهمه

برخه

..... ۱۱۷

«اَمَا يَا تِينَّكُمْ» په څه معنى

د ۱۱۸

د مسلمانانو مفسرينو اوژبارونکو انتظار، دقران

دایتونو معنا نفوذ او اثرکولوته

د قران د ایتونو په معنى

..... ۱۲۱

د دین د نویوالی لزوم او

ضرورت ۱۲۴

د الھی پیغمبر انو

یو والی ۱۲۷

د تاریخ مهمترین درس

۱۳۰

د اسلام او مسلمانانو په بر خلیک کي د یوی کلمي

اغیزا او قوت ۱۳۶

دریمه برخه

قرآن د نوی معما حل

۶ فصل : هغه پته وعده چي ناخاپه پای ته

رسی ۱۴۳

دقران او انجیل تر منخ گدی نبئی او کلمات
۱۵۴.....

قران او بھاءالله

۲۰

پروردگار د هغه له کلام خخه پیژندلی شی
۱۶۷.....

۷ فصل: داسلام د عصرتاریخ تمامیدل او د خدای
دوعدي پاى ته رسيدلو وخت ۱۶۹
امر يعني
خه

۱۷۴.....

د یوی معما دوه برخی

۱۸۰

د زرکلني ورخې ختميدل او د نوي عصر
شروع ۱۸۲

يوې دلي ته د خوبني ډک خبر او بلې دلي ته د
غم او خوا شيني خبر ۱۸۴

د «قران دلوی معما» په هکله خو
تکي ۱۸۹

څلورمه برخه

د دوه پیغمبرانو په یو وخت کي د ظهور وعده
۸ فصل: د لوی خبر او لوی ذکر په نامه د دوه
موعدو د ظهور وعده ۱۹۳

د لوی خبر په باره کي د نظر
اختلاف ۱۹۷

د پورديگار اسم
اعظم ۲۰۱

د دوه لویو موعدو د ظهور	
خبر.....	۲۰۶
د پروردگار لوی	
ذکر.....	
.....	۲۱۴....
پروردگار دهجه دکلام څخه پیژندي	
شئ.....	۲۲۵.....
۹ فصل: دوه همیاره او ملکري، یگانه او یوازي	
پیغمبران.....	۲۲۷.....
د بل پیغمبر د ظهور	
خبر.....	
.....	۲۲۸.....
دوه نا اشنا او همرازه	
یاران.....	
.....	۲۲۹
نوري نبني او	
خبري.....	
.....	۲۳۶....

پروردگار د هغه دکلام څخه پیژندي
شئ ۲۳۴

پنځمه برخه

په بهائي ائين کي د تاريخي پيښو وړاندويني

۱۰ فصل: د کهف سورت لمري برخه
۲۴۷

د پرورگار د کلام
تفسير
۲۵۰

د کهف سورت

مقدمه.....

۲۵۸...

د اصحاب کهف داستان

۲۶۰.....

په «وَتَرَ أَشَمْسَ» کي پراته

اسرار..... ۲۶۴

د قران د ايتونو او د حضرت باب د ليکني تر

منخ گهه تکي..... ۲۷۴

د اصحاب کهف پاتي

داستان.....

۲۷۹

د ۳۰۹ عدد رابطه د بهائي ائين د پراختيا

سره..... ۳۰۲

د سورت کهف په اساس د بهائي ائين مهمي

پيбинسي ۳۰۴

پورديگار دهغه دکلام څخه پيژندلئ شئ

۳۱۰.....

۱۱ فصل: د کهف سورت (دو همه

برخه) ۳۱۳

د حضرت باب د ظهور اړوند ایتونه

۳۱۳

۱۲ فصل: د پروردگار د نقشی د

پښنان ۳۲۹

د مُدَثْر

سوره

۳۲۹

د هغه مجتهد داستان چې د موعد مقابلی ته

و دریزی ۳۳۴

قران او بهاء اللہ

۲۲

په ۱۹ عدد کې پېت

راز

۳۴۳

د پروردگار د ائین نه تیبنته او

لريوالى ۳۴۹

د پیغمبرانو وظیفه یواخی وینا او تبلیغ

۳۵۴ دی

په قول قران کي د ۱۹ عدد پت

۳۵۶ والى

د فکر او عقل نقش

..... ۳۶۱

هغه پیشوا چې هم کريم او هم اثيم او هم

عزیز ۳۶۳

میرزا تقی خان او قربان

خان ۳۶۷

شیطان او جن یعنی خه

? ۳۷۰

دبهائي ائين دوه سرسرخت

دبمندان ۳۷۶

شپرمه برخه

دخدای دظهور و عده

۱۳ فصل: د خدای د موعود د راتگ و عده د خدای
په نامه ۳۹۳

زمونبر د عصر د دوه موعودو په ایتونو کي د
خدای صفتونه ۳۹۳

د پیغمبرانو نقش د پروردگار او بنده گانو تر منئ
په اړیکه کي ۳۹۷

د رسول اکرم
القاب
۴۰۱

د خدای موعود دظهور و عده د خدای په نامه
۴۰۵

د خدای دظهور مقصد او د خدای
دیدار ۴۰۶

د خدای د دیدار د تحقق
و عده
۴۰۸

د خلکو نا امیدی او د خدای د دیدار د وعدي نه
انکار ۴۱۳

د یهودو قوم ته د دیدار وعده
۴۲۱

خپل رب ته د حضرت بهاءالله خضوع
۴۲۴

لرلیک ۲۳

۱۶ فصل: د خدای لويه

ورخ
۴۲۹

بغداد د «دیدار»
بنار
۴۳۰

د انجیل او قران تر منخ ورته
والى
۴۳۲

د قران مجید د څو ایتونو
مقایسه
۴۳۵

د خبر راولو د زمان پاى او د نوى عصر
شروع
۴۳۷

د پوردگار حکومت په	
جہان.....	۴۳۸
رحمان.....	
	۴۴۴
د پوردگار عرش	
او تخت.....	
	۴۴۷
د خدای نیک	
نومونه.....	
	۴۵۰
د نوی ائین مؤمنین او	
منکرین.....	
	۴۵۱
گمراهان او لاره	
پیداکوونکي.....	
	۴۵۶
د خدای لویه و رخ د بشر په تاریخ کي نوي	
عصر.....	۴۵۷
پوردگار دهغه دکلام څخه پیژندلئ	
شئ.....	۴۵۹

په خدای قسم دی چې دا زمانه	
دی.....	۴۶۱.....
د پوردگار سره د پیغمبرانو راز او	
نیاز.....	۴۶۳.....
د حضرت بهاءالله د مناجاتو خو	
نموني.....	۴۶۳.....
د حضرت باب د مناجاتو خو	
نموني.....	۴۶۷.....
۱۵ فصل : بهاءالله : د خدای نور او د خدای شکوه	
او عظمت.....	۴۶۹.....
په الهي ایتونو کي د «نور»	
کلمه.....	۴۷۰.....
د نور	
سورت.....	۴۷۲.....
بهاءالله.....	۴۷۲.....
د نور د لیدلو	
موانع.....	۴۸۵.....
د نور د لیدلو	
موانع.....	۴۸۹.....

د عقل او حکمت تیل یا

غول.....
۴۹۱.....

د عقل او ایمان په رنا

کي.....

۵۰۰

هغه نور چې د نوي ائین د مؤمنانو په څيره کي

خليدي.....
۵۰۱.....

قران او بھاءالله

۲۴

د قران او انجيل تر منخ	توبير
.....	۵۰۱
په هميشنې جهان کي د مؤمنينو او منكريينو تر منخ	خبرى
خبرى	۵۰۲
د هميشنې جهان خبرى په دي اخطار سره د خدائ له	لوري سرته رسې
.....	۵۰۶
پورديگار دهغه کلام څخه پېژندلى	شي
.....	۵۰۸

اومه برخه

د قران مجید او احاديثو نوري نښاني
.....	۱۶
فصل: په قران مجید او احاديثو کي زمونږ
.....	۵۱۵
د عصردو و موعودو القاب او نومونه
.....	بَقِيَّةُ
.....	الله

۵۲۳

رّب
اعلی

۵۲۸.....

حکیم او
عزیز.....

۵۳۳.....

د قاف

سورت.....

۵۳۷.....

د رب دعوت او د رب
او از.....

۵۳۸

پروردگار ده گه د کلام خخه پیش ندی

۵۴۶.....

شئ

۱۷ فصل: حدیثونه خه

وائی.....

۵۴۹.....

قران ته د خلکو
نظر.....

۵۵۵.....

د خلکو بي ديني

..... ۵۵۵

د علم خپریدل د قايم په عصر

..... ۵۵۵ کي

د مهدي موعد وطن اودهغه د زپردينې ئاي

..... ۵۵۵

د قايم موعد

نسب

..... ۵۵۵

د قایم موعد عمر

۵۵۶...

د قایم د سلطنت

موده

۵۵۶.....

تور

بیرغونه.....

۵۵۶.....

د اذربایجان برخليک..

۵۵۷

د جهان بهائي مرکز په بیت المقدس

کي.....

د قایم د پیروانو وزنه د ایرانیانو په

لاس.....

د قایم په باره کي د نظر اختلاف

۵۶۱.....

د قایم په نسبت د خلکو

رفتار او چلند.....

۵۶۱

د زمان د فقهاو او پیشوايانو چلندا	د قايم موعد
.....	سره
.....	562
پروردگار دهغه دکلام خخه پیژندي	
.....	شئ
.....	563

اتمه برخه	
.....	د قيامت او ساعت معنى
.....	18 فصل: معنوي
.....	ژوند
.....	567
پروردگار دهغه دکلام خخه پیژندي	
.....	شئ
.....	577
19 فصل: د قيامت او ساعت	
.....	معنى
.....	579
د حني متشابهه کلماتو معنا گاني دقيامت او محشر	
.....	دورخي په اره
.....	586
پروردگار دهغه دکلام خخه پیژندي شئ	
.....	589
20 فصل: د قران ايتونه د قيامت او ساعت په باره	
.....	كى
.....	591

يوم الحسرة (دافسوس

ورخ)

٦١١.

د عذاب

ورخ

٦١٢.....

ظاہری قیامت

نتیجی

۶۱۲

پروردگار دھگہ دکلام خخہ پیژنڈلی

۶۱۴ شئی

نہمه برخہ

د ژبی رازونہ

۲۱ فصل: پتہ

نقشہ

۶۱۹

بنکارہ ترہر بنکارہ نہ او پت تر هر پت نہ

۶۲۲

پروردگار دھگہ دکلام خخہ پیژنڈلی

شئی ۶۳۱

۲۲ فصل: مکم او متشابه

ایتونہ

۶۳۳

د مسلمانانو غلط او ناسم	
..... تفسیر
..... ۶۳۹
د مسیحیانو غلط	
..... تفسیر
..... ۶۳۹
د متشابه کلمو خو	
..... نمونی
..... ۶۴۳
لمر، ستوري او	
..... غرونه
..... ۶۵۲
دلمر او سپورمی یوچای	
..... کیدل
..... ۶۵۴
اسمان ،	
..... حمکه
..... ۶۵۶
نور ،	
اسمانونه، حمکه
اسمان ، ۶۵۶

دود

٦٥٧

د اسمان لوله

کیدل

٦٥٩

اووه اسمانونه ، ورخ،

چراغونه

٦٦٠

دالهي کلام غلط اوناسم

تفسير

٦٦٥

لسمه برخه

نور خبرونه، بشارتونه

اوزیري

۲۳ فصل: د نوو خلکو

پیداکیدل.....

۶۷۷.....

د ظالمو باغوانانو

داستان.....

۶۸۸...

د اعراف

سورة.....

۶۹۳.....

پروردگاردهغه دکلام څخه پیژندلی

شئ..... ۶۹۹.....

۲۴ فصل: هغه ایتونه چې د رسول اکرم او یا نورو مخکنیو

رسولانو ته اشاره کوي..... ۷۰۲.....

د صف

سورة.....

۷۱۲.....

د صافات	
سورۃ
715
د مجادله	
سورۃ
718
د یسین سورۃ دیوی تاریخي پیبني داستان په دی	
ظہور کی
720
د جناب قدوس څخه	
لیک
724
د مؤمنون	
سورۃ
726
د رحمن	
سورۃ
729
دوه لوی	
برخی
732
دوه ډوله مخلوق انسان او	
پیری
734

دوه ډوله دریابونه خوب او

٧٣٧ تریو

د مرسلات

..... سورۃ

٧٤٢

یونس سورہ

..... ۷۴۳

پروردگار د هغه دکلام خخه پیژنڈلی
..... ۷۴۶ شئ

۲۵ فصل: د خدای

ذکر

..... ۷۴۹

ذکر د پیغمبر په معنی

..... ۷۵۰

ذکر د اسماني کتاب په
..... معنی

..... ۷۵۱

ذکر د تذکر په
..... معنی

..... ۷۵۱

ذکر د عبادت په
..... معنی

..... ۷۵۱

زمونب د موعود نوم : د خدای	
ذكر	752
پروردگار د هغه د کلام خخه پیژندلی شی	
752	
د فرقان	
سورة
759	
د طه	
سورة
762	
د مؤمنون	
سورة
763	
دذاریات	
سورة
764	
اَهْلَ الذِّكْرِ دموعود پیروان	
766	

یولسمه برخه

د پروردگار د پیغمبرانو د لاري

پیژندنه

۲۶ فصل: د ايمان سوغات څه شى دى. او د چاپه

لاس کي دي ۷۷۵

د ايمان سوغات د خدائ په لاس کي

دي ۷۷۷

د ايمان

نېندې ۷۸۶

دايمان سوغات لاسته راولو څخه دنالا یقو خلکو منع

کول ۷۸۷

پیغمبرانو د پیژندني لوازم او

شرطونه ۷۸۸

د پيغمبرانو د دعوت سره بي اعتنائي کولو عواقب
اوپايلی ۷۹۳

پروردگار داسی
وائي
..... ۷۹۵

۲۷ فصل: د پيغمبرانو له دعوت سره دخلکو د بي
اعتنائي کولو علونه اولاملونه ۷۹۷
د غفلت او نيمگرتياو

پردي
..... ۷۹۷

د پروردگار له نظره بي عقله او تنك نظره خلک
..... ۸۰۵

تنک نظری ، حان
غوبننته
..... ۸۰۶

تولو خلکو ته د احترام او محبت ضرورت
..... ۸۰۶

د مذهبی پیشوایانو نقش او

اهمیت.....

٨٠٩

دانسان د برتری میزان په چنارو، عقل او خرد

دی..... ٨٢١

له هغه چا پوبنتنه وکړئ چې

پوهیزی..... ٨٢٤

په خبرو کې مجادله

..... ٨٢٦

د فربنتو

جشن.....

..... ٨٢٨

پروردگاردهغه دکلام څخه پیژندلی

شی..... ٨٣٥

٢٨ فصل: د قران د لوی معما

لنديز.....

..... ٨٣٧

پروردگاردهغه دکلام څخه پیژندلی

شی..... ٨٤٣

دولسمه برخه

ضمیمی

۱ ضمیمه: د امت اجل یعنی څه

۸۴۹.....

د خلکو په زړونو کې د دین او ایمان مړینه او اجل

۸۵۶.....

۲ ضمیمه: د ۱۹ عدد اړیکه د قران سره د دکتور رشاد

خليفه د کشفياتو په اساس.....۸۶۱

۳ ضمیمه : د مولف د حئیني نور

اثار.....

۸۶۳

د لړلیک مرچع

گانی

۸۷۲

ورپسی جلد

پروردگار د هغه له خبرو

پیژندلی شئ

د پروردگار خبری او د هغولارو پیژندنه

• د پروردگار د پیژندنی تر تولو لوی

میزان د هغه خبری دي

• د خدای خبری څنګه پیژندلی شئ؟

• زموږ د عصر د دو موعدو غوره

ایتونه:

حضرت باب او حضرت

بھاء اللہ

• یوه ازموینه

سريزه

د اكتاب دسمی لاري دوستدارانو ته هديه دی، هجه چاته
چي قران د خدائ کلام گني. او د پروردگار حکمت او
علم په دي تول اسماني كتاب کي گوري . هجه
مسلمانان چي مایل دي د خپلو نیکونو د
افکار و او تصوراتو دمحودي څخه څوګامه د باندي
واخلي. پخپلو سترگو ئي وگوري. پخپلو غورنوي
واوري. او په پخپل فکرسره د نوي ائين په باره کي
سنخش وکري.

احب الاشياء عندي الانصاف... وانت توفيق بذلك ان
تشاهد الاشياء بعينك لا بعين احد من العباد ...

۱

حضرت بهاءالله

د حقیقت په پیژندنه کي د پروردگاردا لاندي کلام باید
د تولو خلکو لارښود وي. په ځانګړي توکه د با ايمانه
مسلمانانو لپاره لارښود وي:

**فَبَشِّرْ عِبَادِ الدِّينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ
اُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ.**

د زمر سورت، ۱۸ - ۱۷، ايت

پس هجه بنده کانو ته زيری ورکړه. چي خبرې اوري.
او د نیکو خبرو پیروي کوي . پروردگار د داسي
هوښيارو خلکو رهنمادي.

قران او بھاء اللہ

۳۲

د دی کتاب هدف پوهاوی دی ، نه ستاسی د عقاید
واودین تغیرول . ئکه چې یواحی پروردگار د زیرونو
په تغیرولو قادر دی:
مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي...
داعراف سورت، ۱۸۷ - ایت

هر چا ته چې پروردگار هدایت وکری هدایت به ورته
وشی....

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَمَّهُمُ الْمَوْتَ... مَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا إِلَّا إِنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ.

دانعام سورت، ۱۱۱ - ایت

حتى که ملائیکی هغوي ته ولیرم او مری د هغوي
سره خبری وکری ... بیا به هم ایمان رانه وری. مگر
که پروردگار وغواری. ئکه چې دیر له هغو جهالت
او ناپوهی ته تمایل لري .

دا کتاب چې نبدي نیم قرن اویانیمه پیری ئې په
جوړولو تیره شوې ده. د بشر په تاریخ کي د لوی
خبر تصویر تاسی ته درکوی. او تاسی حیرانوونکي
او د خوبنې ډک سفر لپاره بل نوی جهان ته تیاروی. د
«قران او بھاء الله کتاب» یولس (۱۱) برخي او د
عارفانو په قول (۱۱) وادي دی. له هر وادي خخه
چې تیریزی. ستاسی داد او اطمنان ددی سفر په
اهمیت زیاتیری. او د موعد بنار ته د رسیدو لپاره

باید هر یو ددی وادی څخه په ډیر صبر او تحمل سره
تیر شئ.

د مهربان پروردگارنه غواړم. چې دا لیکنه ستاسې د
نظر او باور وړو ګرځی. او با الاخره تاسې د پوهې او
اطمنان سرچینې ته ورسوی .

دوه شیان د ټولو نه ډیر په زړه پوري دي . لمړي د
خبرې لپاره منونکی زړه او دوهم زړه رابنونکي

خبره ۲.

حضرت بهاءالله

لمری برخه

په ټول قران کي تر ټولو

لويء پته

معّما

په دوه فصلونو کي:

۱. د بشر په تاريخ کي تر ټولو لوئ

او غت خبر.

۲. د پوردگار پيغمبران خنگه

پيژندل کيري؟

سفر: بي له دي چي د لاري نوشہ او ذخیره ئې برابره
کېرى نه وي. سفر جائز نه دي. د دي برخى هدف چى
دوه فسلە دى، د نورو ۱۰ لسو وادىگانو لپاره ستاسى
تىارى او اماده گى ده.

مسافر بې په دي سفر کي په بي صبرى خاي ته ونه
رسپۇرى. او نه بې هم مقصد تر لاسە كېرى. ۱

حضرت بھاءالله

۱

د بشريت په تاريخ کي

ترپولو غټه خبر
ربِ زدنی علماً. د طه

سورت، ۱۴-ایت

پرو ردکاره زما پوهه زياته کړه.
د قران او بهاء الله کتاب د هغو دوه پیغمبرانو د دعوي د
اثبات په باره کي دي. چې تولو اسماني کتابونو د
هغوي د ظهور او راتګ په هکله خبر ورکړئ دي.

دا دوه لوی پیغمبران دخداي دو عدي سره سم په ایران
کي راظا هر شول. او دابنه خبرئي دنري خلکو ته راور:
ووايه: اي خلکو: لار بسود راغلى، عجله و کمرئ نوي
امر ئي راوردی. کوم چي تاسي ته سمه لاره وينائي.
او هر چا چي دا اواز واوريد. د زده نه دي ووائي:
اي پروردگاره! نوي امر جهان تازه کر. خلکو ته ئي
نوبي ژوند وبخبنل. مخ مي ستالورته او ستاد ليدو په
ارزو يم... د نهري ثروتمند راغلى، لاره ئي په ټولو
لارو کي رو بسانه ده. وينائي په ټولو وينا گانو کي
اوچته ده. وائى ورئ. راشئ ددى ورخى په شان
رو بسانه ورخ نه وه او نه به وي. دغه ده د
پروردگارو بینا. ۲

حضرت بهاء الله

قرآن او بھاء اللہ

۳۶

ان اکن ایومئذ ف ایام الله ظاہرون تلك ایام ما اشرقت
الشّ مس علیها بمثناها من قبل و تلك ایام تنتظر ها الام

من قبل یومئذٰ فکیف انتم راقدون فتلک ایام اظهر الله
شمس الحقيقة فيها فکیف انتم صامتون فتلک ایام انتظر
تموها من قبل و تلک ایام العدل ان اشکروا الله يا
ایها المؤمنون .

۳

حضرت باب

په ربنتی سره مونږ او س د خدای دعدل په ورخ کي
ژوند کوو. دا ورخ پيره بنکلي او دلوی شان او شوکت
ورخ ده. چي لمر هیڅکله د داسي یوي ورخي په
څيرمځکي له دي څخه په بله کومه ورخ کي نه دي
څلیدلی. دا هغه ورخ ده. چي مخکينيو ددي ورخي د
ليدو انتظار په پير شوق سره ايستل. څه وشول چي
کلک ويده ياستي؟ دا هغه ورخ ده. چي په تورو زمانو
کي ددي د راتګ انتظار مو په پيره مينه ايستل. دا د
الهي عدل د ظهور ورخ ده. اي مؤمنانو! د خدای
شکر ادا کړئ .

حضرت باب د قائیمت (مهدي اخرzman) دعوه
وکړه. خلک ئې د حضرت بهاءالله ظهور ته اماده کړل.
د کوم چي په تولو اسماني کتابونوکي ئې وعده ورکړل
شوي وه .

بهايى ائين كه خه هم اوله درجه د حضرت بهايى الله په بنوونو بنا شوي، اما دواړه پېغمبران کيدلى شي ددي ائين بنسته اينسونکي وګنو.

ان هدا لهو الحق صراط الله في السموات والارض فمن شاء اتّخذه الله بالحق سبيلاً .⁴

حضرت باب

په يقين سره دا یو حقیقت دی. دا هغه لار ده. چې خدای د حمکي او اسمانونو او سیدونکو لپاره وتا کله او هرڅوک چې مایل دی. په هغه لار چې خدای ته رسپري. غوره کړي .

هذا دين الله من قبل ومن بعد من اراد فليقبل ومن لم يرد
فإن الله لغافل عن العالمين.⁵

حضرت بهايى الله

دا د پرورد گاراين دی. خه مخکي او خه وروسته هرڅوک چې وغواړي قبول ئې کړي. او یائې قبول نه کړي. پروردگار د جهان خلکو ته کومه ارتیا نه لري . داهغه موعد دی. چې په ټولو اسماني الهي کتابونو کي دهغه بشارت او زيری ورکړل شوي دی. سره له دی د حمکي خلک د هغه خخه ځانونه غافل او بي خبره وښائي .⁶

حضرت بهاءالله

بهاءالله دا کتاب د قران تر تولو لوی معما څخه پرده
لري کوي. او هغه راز چي په دي کتاب کي له
زروکلونو راهيسې پتؤ. په سلهاو ايتونو او نبنانو
سره را بشکاره کوي.

اً فصل : بشر په تاریخ کي تر

ددی حیرانونکي معّماپه باره کي یو سم قضاوت یواحی ددی تولو ایتونو او نبسانو په لیدلو او رابطي سره ممکن دی. مخکي له دی چي دا کتاب ولوی. او پای ته ئی ورسوئ. او کوم نیوکه او ایراد پري پیداکړئ. او دهغه په وجه او سبب له تحقیق څخه مخ واپروی. هیڅکله به مقصد ته ونه رسیروئ. ټکه چي د هری معما د حل لپاره اساسی شرط زغم او د زیات کار سرته رسول دی .

قران مجید بهائي آئين د (**نباءً عظيم**) یعنی د (لوی خبر) په نامه نومولئ دی. او په سلهاو ایتونه ئی ورته ځانګري کري دي. ایا دا سمه ده. چي ترڅو وخت او فرصت لري. دا پیغام وانه ورئ. او د دی حیرانونکي معما په راز پوه نشئ؟

لوی خبر

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

توبه سورت، ٧٢ - ايت

تر تولو لوی فضل د خدای رضا ده. هغه لویه ژغورنه ده ددی کتاب موضوع د (قران د لوی معما) حل وفصل دی. چي د لمري څل لپاره د بهائي آئین په پیداينت

سره ئى اسراز رابنىكاره شول. دا هغه معّما ده. چي په هغه کي دتول بشرىت لپاره د (لوى خبر) زيرى ورکرل شوي دى. په تول قران کي مهربانه خدای د جهان خلکو ته وعده ورکري ده. دا وعده دومره لویه مرتبه او مقام لري. چي د «نباءً عظِيمٌ» يا «لوى خبر» په نامه نومول شوي ده.

دا هغه اسماني كتاب دوراندويني په اساس د هغه «لوى خبر» دراريسيدو په وخت کي د جهان خلک په غفلت کي دومره غرق شول. چي د ظهور خخه بي خبره پاتي شو.

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ إِنَّمَا عَنْهُ مُعْرِضُونَ . حضرت محمد (صاد سورة ٤٨ - ٦٧ ايتونه)

ووائى هغه «لوى خبر» دى. اما تاسى له هغه نه مخ وارول.

قُلْ تَالَّهُ أَنَّ هَذَا نَبَاءٌ عَظِيمٌ الَّذِي تَرَى نَبْذَلَ كِتَابَ اللَّهِ
الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ . حضرت بهاءالله

ووايه ! په خدای قسم دى. چي دا لوى خبر دى. او د هغه په ذكر د لوى او دانا خدای اثارو، بشكلا پيدا كړه.

قران او بھاءالله

قد اتَّ النَّبِيُّ الْأَعْظَمُ وَالْأَمْمَ اكْثَرُهُم مِّنَ الْغَافِلِينَ .
حضرت بھاءالله

البته چي لوی خبر را غلی دی اما دیر خلک ور خخه
 غافل او بی پروا دی .

بھائیان تاسی او د جهان تولو مسلمانانو ته بلنه
 درکوی. چي د خورخو لپاره یو بل ائین ته د سفر
 اراده وکړئ. ترڅو ددي «لوی خبر» په راز او ددي
 پیام په انجام او اسمانی زیری باندی پوه شی.
 پروردگار د کلام په اساس ستاسی او د تول بشریت
 ژوند او برخایک ددي «خبر» او وعدی پوري ترلى
 دی. چي د یوی معما په شان په تول قران کي د یو
 راز په خير پت و. د نوي ائین د ظهور پوري دا «بنه
 خبر» او د خوبني دکه وعده چي د خدای په اراده پته
 پاتي وه. بھائي اسماني ایاتونو ددي لوی راز خخه په

نا خاپه بول پرده لري کره. او هغه ئي د ظهور بگر ته راوره.

د پیغمبرانو د حقانیت

نبني

د پیغمبرانو او د هغوي د ایتونو د حقانیت دلایل څه شی دی؟ خدای پاک همبشه په تیرو کتابونو کي د راتلونکو پیغمبرانو په باره کي نبني او خبرتیاوه همیشه ورکري او ورکوي ئي. چې قران تورات او انجیل پخپل وار سره دا سهم ادأکړئ دی. د خدای د شهادت په اساس هغه نبني او خبرتیاوه د پیغمبرانو او د هغوي د آئین د پیژندي لپاره بسنې کوي :

وَقَالُوا لَوْلَا يَاتِينَا بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّهِ

اَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بِبَيِّنَةٍ مَا فِي الصُّحْفِ

اَوَلَمْ

طه سورت، ۱۳ - ايت

د خلکو پوبنتنه:	د خلکو پوبنتنه:
دپوردکار له طرفه ئي ولی پر مونږ معجزه نه ده راوري؟	ايا روښانه دليلونه په تیرو اسماني كتابونو کي ددي پیغمبر د حقانیت په باره کي هغوي ته نه دي رااغلي؟

۱ فصل : د بشریه تاریخ کي تر

که دا خلک ... د قران ایتونه وگوري... ددي ظهور
تولی واقعی به په «جزئی او گلی توګه» په هغه
ایتونو کي پیداکري ...^۹
حضرت بهاءالله

هغه څه چې له مخکي ويل شوي او س تول بنکاره
دی. ۱۰. تول هغه څه چې

واقع شوي، له مخکي نه ئې خبر ورکړل شوي
دی. ۱۱. په مخکينيو كتابونو کي تول

هغه څه چې نن ظاهر دي. ذکر شوي دي. ۱۲

حضرت بهاءالله

زمونږ د عصر ددي دوه لوی پیغمبرانو حضرت باب
او حضرت بهاءالله په څير په بنکاره او واضحو
دلایلو مخکي له دوي هیڅ یو پیغمرن نه دی راغلی .
ددي ظهور او آئین تولی نښاني په تیرو تولو اسماني
كتابونو کي پتني او بنکاره دي.

په «قران او بهاءالله» کتاب کي ددي نښانو یوه وره او
جزئي برخه ده. قران د بهائي آئين حتی هغه تاريخي
کارنامى په تفصیل سره بيان کري دي :

وَكُلْ شَيْءٍ فَصِلْنَاهُ تَفْصِيلًا.

بني اسرائیل سورت ۱۲ - ایت

هري خبری ته مو پوره تفصیل ورکړی دی .

لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

وَلَا

اَصْغَرُ

مِنْ ذَلِكَ

وَلَا اَكْبَرُ

اَلَا فِي

کِتَابٍ مُّبِينٍ

دسايا سوره-۳ ایت

د ذري په اندازه یو شئ د هغه څخه په اسمانونو او

حُمکه کي پت نه دی. ورو کي يا غت ده ګه څخه، په

غیر له دی چي د قران په مبين کتاب کي راغلى وي .

زمونږ د عصر دووه پیغمبرانو د ظهور خبر په قران

او یهودو او مسيحيانو په مقدسو کتابونو کي د زر

څلی نه زيات تکرار شوي دي . حیني داسي

وراندويني او خبرونه د رازونو او معما په خير او

حیني نور په داسي صراحت او روښانтиما سره ئي بیان

راغلى. چي هيچا ته د شک او تردید حاي نه پاتي

کيري . هیڅ یو ائین په دومره واضحو دلایلو سره تر

اوسه ظاهر شوي نه دی. دا کتاب د داسي یوې

حیرانونکي معّما څخه پرده لري کوي. او دا «لوی» راز چې په ټول قران کي پت او بنکاره دی. تاسی ته وړاندی کوي.

قران او بھاء الله

٤٠

تولي هغه وړاندوينې چې هره یوه د هغوي څخه، ددي ظهور او ائين په هکله تحقق پيداکړي دی، یواحی دجهان دخالق په لاس تر سره کيدلی شي . مونږ بي نوا بنده ګان حتی د راتلونکي یوی د قيقې څخه بي خبره یو. دا خو ډيره لري خبره ده. چې مونږ دی په دی پوه شو. چې دداسي یو ائين دبقا دظهور داستان چې زر کاله وروسته د اسلام د پيداينت څخه په نري کي قدم ردې. او د بي شماره خنډونو څخه تيريري. او

د ایران د قاجار په زمانه کي د يوسلسله جبارو او
ظالموپاد شا هانوپه دوران کي په تول عالم سیوری
و غور اوه .

په یقین سره به په دې پوه شئ. چي ستاسي پوهاوی د
قران د وراندوينو څخه او د هغوي تحقق د پېريو د
تيريدونه وروسته د ایران څخه ددي نوي ظهور
راپورته کيدل ستاسي د لاسه تللي ايمان جبرانوي.
شاید په سلهاو څلي په هغه ور زيات شي ! کوم چي
ددی ائین په مرسته د خدای د هغې نقشي څخه چي د
انسان د تکامل لپاره جوره کړي ده. پوهه تر لاسه
کوئ . شهادت ورکوي چي وروسته ددغه بصيرت او
پوهاوي تر لاسه کيدو او ددغه هميشه سوغات دبل
څل لپاره ايمان او اميد روښائي په زرونو کي
و څلوي. او هغوي د انسان نوع په خدمت کي او د
مذہبی تعصباتو او خرافاتو د ځنځیرونو څخه د
خلاصي لپاره چي تول عالم ئې بندیوان کړئ دي.
مخکي له مخکي مصمم او پیاوړي کړي .
د تولو بلاګانو علاج په دنيا کي د خدای د نقشي په
اجرا کولو سره او د زرونو روښانوو د خدای په نور
سره کېږي. پر مونږ دي چي پورته شو تر څو دا نقشه
دنیا ته او دا نور زرونو ته ورسو.

د رازونو ژبه

که د اسلام علماو ددي و عدي او ددي خبر او ددي
تولو پتو رازونو څخه معلومات تر لاسه نه کړل. کوم
د تعجب ځای نه دی. ځکه چې د پروردگار د شهادت
په اساس خلک
نه باید مخکي له تاکلی و عدي څخه دپروردگار په اينده
نقشه پوه شي.

امام حسن عسکري یو لسم امام په ۲۶۰ هـ کي له
دنیا نه سترګي پتی کړي. حضرت باب زرکاله
وروسته په ۱۲۶۰ هـ کي د ۱۸۴۴ ميلادي سره
سمون خوري. د قايميت ادعواکړه. د حضرت باب د
ظهور تاريخ څو واري په قران کي وړاند وينه شوي
د ۵.

۱ فصل: دبشر په تاريخ کي

تر تولو غټه خبر

دالهي نقشي نه خبرتیا د مقام والا او د ايمان
د تظاهر والا دی ته روادره کوي. چې هغې نقشي ته

لاس وروري. او ده گي د تحقق د مخنيوي لپاره کوبنبن
وکړئ. همدا سبب دي. چې خدای تعاليٰ د حضرت
مسیح رجوع دي جهان ته د غل دراتګ سره تشبيه
کوي.

یو خدام کاشفات، ۳ فصل، ۳-ایت

په هغه ډول چې و به ئې گورو ، د قران ډير ایتونه د
موعد د ظهور د نقشی پت پاتې کیدل تائیدوي. دانا
پروردگار د پیغمبرانو د «ظهور معما» په داسی شکل
سره د اسرارو په پرده کې و پوبنې. چې که ټول علماء
او عرفاد یو بل سره مرسته هم وکړي . بي د الله د
ارادي او اجازې څخه به هيڅکله هغه لوی راز پیدا
نه کړي . مونږ بهائيان تاسي د حقیقت پلټونکو ته بلنه
د رکوو. چې په پوره عدالت او ازاد فکر سره دا الهي
معما د بصیرت په سترګو و گوري. او ددي لوی
راز عظمت او بنکلا په هغه توګه چې په بهائي اسماني
اثارو کي څرګندونه شوي ده. د فکر په قوت سره پیدا
کري. ددي خبر اروند ایاتونه چې د ټول قرآن نه په
دي کتاب کي راټول شوي دي. په پوره دقت سره څو
څلي ولوليئ تر څو هغه پت راز تاسي ته معلوم شي .
د «خاتم النبیین» معنی

دا ناسم تصور د بیرو مسلمانانو په منځ کي شهرت
پیداکړی. چې اسلام داسې یو دین دی. چې ترابده
پورې د نورو دینونو راتګ ته ئې خاتمه ورکړي ده .
او د نورو پیغمبرانو د ظهور سلسله د رسول اکرم په
رالیولو سره په ناخاپه ډول پای ته ورسیده. او له دي
وروسته گویا بل پیغمبر نه رائي. او خلک به د بل
رسول د راتګ افتخار ونه لري . ددي عقیدې روا
جوونکو وکولی شو. چې یواحې د خاتم د کلمې په
غلط تفسیر او معنۍ په بدلولو سره یو قصر پورته
کړي. او داسې بند ورته جور کړي چې حتی ددي
قصر څخه د وتلو تصور او د هغه خنډ نه تیریدل هیچا
ته ممکن نه وي ! په دې ترتیب به په څو راتلونکو
فصلونو کې و ګورو چې دا کتاب ستاسي د لاري څخه
هغه خنډ لري کوي .

او دا راته وبنائي چي قران مجید مونږ ته په تکرار او تا کيد سره دا اميد راکوي. چي د خدای رابطه دخپلو بنده گانو سره هیڅکله پاي ته نه رسيري. او د پيغمبرانو سلسله هیڅکله خاتمه نه پيداکوي. او د بهائي ائين ظھور یواحيني گام دی په دي لاره کي او هم ددي سنتو د تحقق بنې نښانه ده.

سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلٍ وَلَنْ تَجِدَ لِسْنَةً اللَّهِ تَبَدِّي لَا .
سورت فتح، ۲۳ - ايت

پروردگار رونداو سنت دخپلو بنده گانو اړوند له مخکي تاکل شوي دي. هیڅکله به په دي روند او سنتو کي تغیر او تبدیل ونه ګوري.

د مخکينيو هر یو له پيغمبرانو د پيدايش د الهي ددي تغیر نه منونکو سنتو د تحقق نښاني دي. ددي نړۍ او سيدونکي د ملياردونو کلونو په تيريدو سره چي دا Ҳمکه په حرکت کي ده. د بى شماره پيغمبرانو د ظھور شاهدان وي . په تيرو زمانو کي خدای تعالي دهرو زرو کلونو او یا کم ددي نه خپلو بنده گانو ته پيغمبر را استولی دي. پوهانو او دا نشمندانو د لمر عمر (۴) څلور مليارده کلونه اټکل کړي دي. په دي اساس که له دي وروسته په هرو زرو کلونو کي یو

پیغمبر راشی. د پیغمبرانو شمیر به دلمر او حمکي د
عمر تر پایه پوري څلور میلونو ته ورسیري د
رسولانو راتگ د پروردگار د فضل او بخشش د
اظهار نبنانه ده.

خنګه کيدلی شي دا فضل او بخشش سم دلاسه پاي
ورسیري. او دا مکالمه اخره شي. ايا زمونږ خالق د
روزگارتر اخره پوري نوري خبری نه لري. چې د
څپلو بنداكانو سره ئې وکړي. په دوهمه برخه ددي
كتاب کي په دي مطلب په تفصيل سره خبری او بحث
شوی دی.

د بشر په تاريخ کي تر

تولو سختي

ورخي

مخکښيو پیغمبرانو ددي عصر بلاګانو څخه د خلکو د
بي اعتنائي په خاطرچي خپل موعد ته ئې لري. له
مخکي نه خبر ورکړي دی.

تر تولو غت خبر

هغه ورخی به دومره سختی وي. چې د عالم د پیدایینت د شروع څخه ئې مثل او نظیر نه و او نه به وي.

او که پروردگار هغه د مصیبت نه پکي ورخی لندي نه کمري. حتی یو انسان به هم د حمکي په مخ ژوندی پاتي نشي . ولی د خپلو غوره شوو بندگانو په خاطر به هغه ورخی لندي کمري.

انجیل مرقس ، ۱۳ فصل (۲۰ - ۱۹) ایتونه
عالم بلاکانو نیولی ... او هیچائی... علت او سبب

پیدانکړ . ۱۳ حضرت بهاءالله
وَمَا كُنَا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا .

دبني اسرائیل سوره ۱۵ - ایت
مونږ خلک د عذاب سره نه مخامخ کوو. مګر کله چې
رسول وروليرو.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضْرِعُونَ.

داعراف سوره ۹۴ - ایت

هرديار ته مې چې پیام ورونکی ليزلى دي. هغه خلک
مې د بلاکانو سره مخامخ کمري دي. ترڅو هغه

بیدارشی. او د پروردگار دربار ته د عذر او زاريو
لاسونه پورته کري.

ايرانيانو ته په خطاب کي فرمائي:

ستاسي د پوهې او عقل په رني ستاسي د وجود افق
روبنانه او بنکلی و، څه وشو. چې په خپل لاس د
خپل حان او دوستانو په هلاكت مولاس پوري کړ. د
همت ملا وټرئ شايد چې بندگان د بند څه وژغورئ.
او ازاد ئې کړئ ۱۴.

حضرت

بهاءالله

که څه هم ایران په دي زمانه کي د بلګانو په منځ کي
راګير دی خو ايندې ئې ديره روښانه ده .
ايران... به داسي ترقۍ او پرمختک وکړي چې تول
عالم به ورته حیران شي. ۱۵

حضرت عبدالبهاء

د بي ديني د خپروني

عصر

د حضرت بهاءالله د وړاندویني پر اساس زمونږ زمانه
کي به د عالم خيره د بي ديني
خواته حې. دي روند د هغه وخت څخه تر ننه پوري
په تدریج سره سرعت پیدا کړي دی. او په دي

اخرى کلونو کي ئې سرعت او شدت نور ھم د زیاتو
خخه زیات شوی دی.

عالم او خلک پریشانه دی ... او وجه ئی غفلت او
بی پروائی ده. او دا به لا نور هم شدت پیداکړي ...

۱۶

حضرت بھاءالله

همدا و براندوینه او پیش بینی د حضرت مسیح په
ویناوکی هم پیداکولئ شئ:
په هغه وخت کي په پیر خلک خپل ایمان له لاسه
ورکري.

انجیل متی ۲۴ سورت ۱۰ - ایت

د خواشینی ئای دی. چې زمونږ په عصر کي له دین
څخه د بدی ګټي اخیستني په وجه د مسلمانانو د جملې
څخه په میلونونو خلک د دین سره بدینې شوي دي . له
ایمانه ئی لاس اخیستی دی. او حتی د خدای او اخرت
په وجود ئی شک پیدا شوي دي. د اسلام نه تیښته
زیاته شوي ده. په ځانګړي توګه په ایران کي د خدای
او د هغه د دین سره بدینې د خلکو په منځ کي په
دومره لږ وخت کي هیڅکله سابقه نه لرله .
دا مؤمنان نه باید زمونږ د عصر د دیندارانو له
رفتار او چلند نه په شک او شبھه کي شي . ځکه هغه

وخت کي کله چي قران نازلیده . خدای تعالی په هغه
کتاب کي زمونن د عصر د مسلمانانو د بد وضعیت
وراندوينه کري وه. او هغوي دداسي ورخي سره د
مخامخ کيدو لپاره په دي اخطار سره اماده کرل:
يَارَبِّ إِنَّ قَوْمِيَ اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا.

دعرفان سورت ، ۳۰-ایت

اي زما پروردگاره ! دي زما قوم [مسلمانانو] له دي
قران څخه لريوالی غوره کري دي :
اي زما پروردگاره ! په يقين سره زما قوم قران پري
ایښی دي:

په نهج البلاغه کي حضرت امير د قران خبر تائید او
تاكید کري دي :

څمکه او زمان به د جنګ او خونريزی نه سخت په
لريزه کي شي. بد خلک به پير شي. او نېک خلک به
کم شي. د ريبنتينولی پاکي چېنې به وچي شي. او د
دروغو دريا بونه به په مستى کي شي . خلک به په
ژبه تظاهر کوي. او په زرنو کي به د یوبل سره
د بنمني کوي ... او با الاخره به د اسلام په نامه په
تن پاک او اراسته وي. او یو ناموزونه پوستین به په
امير څت واغوندي. ۱۷

مؤمنان

اصل: دبشر په تاریخ کي

ترتیلو غټه خبر

ای خلکو بیر ژر به داسې وخت راشی چې اسلام به
له منځه ولاړ شي. او ده ګه نه به هیڅ باقی پاتې
نشی: ۱۸

امیر مؤمنان

زمونږ عصر په تول جهان کي ددين او ايمان
د سقوط (لويدلو) عصر دی. نورو اسماني کتابونو هم
مونږ ته له دي بدې ورځي نه خبرتیا راکړي ده.
حضرت مسح د

انجیل متی، ۲۴، فصل ۳۷ - ۳۸ ایتونه
په هغه زمانه کي به خلک په عیش او نوش اخته
وي. لکه څنګه چې د نوح عليه اسلام په زمانه کي
مخکي له طوفانه دنیا خلک په عیش نوش اخته و!.

حضرت مسیح دانجیل متی، ۲۴، فصل

حضرت مسیح په دي پوبنتني سره ددين او دیندار انو
خرابي وضع څخه مونږ ته زمونږ په عصر کې خبر
راکوي:

کله چې د انسان زوي ظهور ته ورسی. ایا په جهان
کې به د ايمان نښه پیداکړي؟

انجیل لوقا ۱۸ فصل، ۱۸-ایت

دقران او بھاءالله کتاب مونږ ته رابنائي. چي مهربانه خدائی دجهان لپاره شفاورکوونکي دارو جورکري دي. او هغه وخت چي داسلام دېغمبر په ژبه ئى دعربستان او سيدونکي عرفان او ايمان ته رابلل. زمونږ احتیاجات ئى هم په نظر کي و. او دقران په سلھاو ایتونو کي هغه څه چي زمونږ دموعد پېژندني لپاره لازم وه. په تفصیل سره ئى بیان کړل. او مونږ ته ئى داد راکړ. چي مهربانه خالق هیڅکله خپل بندگان له ياده نه وری. او بي لارښوده ئى نه پرېردي.

☆ نوري مراجع : اقرنتيان ، ۲ فصل ، ۶ - ۸ ایتونه ،
تيموتاوس ، ۳ فصل ۱۹-۱ ایتونه ، ۴ فصل ، ۴ -
ایت

د یهوديانو او مسيحانو مقدس کتاب د زرخلي نه زيات زمونږ د عصر د دوه موعدو د ظھور خبر ورکري دی. دا خبرتياوي او نبناني مي په ۳ جلده کي چي (۱۵۰۰) صفحې لري. په انګلسي ژبه ليکلي دي. دي كتابونو ته مراجعه وکړئ :

I shall come Again •

Lord of board •

King of kings •

د پیشوایانو نقش

د ایمان په کمزورتیا او ددين په سقوط کي

د دين د پیشوایانو او فقهاو بد و ضعیت څخه خدائی
تعالی مونږ ته له مخکی خبر راکړی. هغوي چې بايد
دخلکو د روزني او هدایت لپاره کار وکړي . زمونږ
په عصر کي په فته ګري لاس پوري ګري دي. د
حضرت رسول اکرم څخه دالاندی حدیث په مختلفو
مراجعو کي ئې راویت شوی دي . حضرت بھاء اللہ هم
د هغه حدیث ټینې برخې دایقان په کتاب کي را نقل
کړي دي.

سیاتٰ عَلَى امَّةٍ زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رَسْمَهُ وَلَا
مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا اسْمَهُ يَسْمَونَ بِهِ وَهُمْ بَعْدَ النَّاسِ مِنْهُ،
مَسَاجِدُهُمْ عَامِرَهُ وَهُنَّ خَرَابٌ مِّنَ الْهُدَى فَقَهَاءُ ذَالِكَ
الزَّمَانِ شَرُّ الْفَقَهَاتِ حَتَّى ظُلُّ السَّمَاءِ مِنْهُمْ خَرَجَتِ الْفَتْنَةُ
وَالْيَهُمْ تَعُودُ ۖ ۱۹.

زما په امت به داسي وخت راشي چې د قران به هیڅ
شی پاتې نشي. مګر یواحی توري به ئې پاتې وي.
اسلام به یواحی نوم پاتې شي . خلک به ئې مسلمانان
یادیږي خو د اسلام بیخاک به پکي نه وي جماتونه به

ئي اباد وي.ولي د خلکوده‌دایت لپاره به یواحی یوه
خرابه وي .

د هغه وخت فقها به بدترین او شریرترین فقها د
اسمان د چتر لاندی وي. فتنه به له هغوي پورته کېرىي
او بيرته به د هغوي خواته ورگرخی .

د رسول اکرم دا ور اندوينه د بهائي ائين په زادگاه
ایران کي پر پوره توګه تحقق و موند حکه چي د وخت
علماء او پيشوايانو په دستور او حمایت سره ددي ائين د
٢٠٠٠ څخه زيات پيروان بنځي ماشومان او سپين
کېريي په فجيع ترين شکل سره په شهادت ورسيدل.
شيعه فرقى علماوته وکوري. چې خپل ځانونه ئى
دنورو امتونو څخه دير نور او عالي ګنل. ځانونه ئى
د بهترینو خلکو څخه شميرل، او د حق په نزد پسترين
ياد شول. ۲۰

حضرت بهاءالله

☆ د حدیث اصل او د هغه ترجمه د اسلامي ساپت
څخه نقل شوي ده:

حضرت بهاءالله د همدي حدیث یوه برخه په
كتاب د ايقان کي په ۱۶۴ مخ کي نقل کري ده.

ترتیل و غتی خبر

د اسلام په نوم ئی کوي او هغه څه چې کوي ... پخپل
کمان سره په هغو د اعلی درجه سمو فکر کوي .

۲۱

حضرت باب

په غیر دکبر او غرور څخه بل څه نه غواړي، او په
غیر دخطا څخه بله طریقه نه غواړي ، ریاست ئی
څپل نیمائی مقصد تاکلی دی. کبراو غرور ئی په زړه
پوري کار شمیرلی دی. نفساني تزویرات ئی د ربانی
په تقدیراتو مقدم ګنلي دي. دخداي د رضا څخه ئی
مخ اړولی او په تدبیر او ریائی حان مشغول کړئ
دي. په ټول قوت او قدرت ددي مراتبو ساتنه کوي.
چې مبادا دده شوکت ته نقصان پیښ نشي. او یائی
عزت ته کوم خلل ونه رسپروي . ۲۲

حضرت بهاءالله

د هر عصر علماء د څپل قدرت لپاره پورته شول.
ضعيفه نفوسو د هغوی په متابعت سره له دليل او
برهان څخه سترگي پتی کړي . ۲۳

حضرت بهاءالله

که ظاهري علومو کفايت کولي. باید دمسيح ملت
مشران نن دايمان والا وشميرل شي. ۲۴

حضرت بهاءالله

د دين علماو ته خطاب:

لا تغروا بعلمکم و لا باجتهادکم و لا باعمالکم فان کل
ذلك ينفعکم اذا تؤمنون بالله و آياته و كنتم في ذلك
الدين لموقنين.

حضرت

۲۵

باب

پخپل علم ، اجتهاد او پخپلو عملونو مه مغوروه کيزي.
دا ټول هجه وخت تاسي ته ڪته رسوي. چي په خدائی
او د هجه په ايتونو ايمان راوري. او د هجه ائين په
حقانيت يقين او باور وکرئ .

هجه احاديث چي دعلماو او فقهاو مخالفت د قايم
موعد سره بنائي. اشاره ورته کوي ديredi. د هغي
جملي خنه دا حديث د امام صادق:
ان اکثر ما يرد عليه المتفقهون ... ۲۶

اکثره هجه کسان چي د [مهدي موعد سره] مخالفت
کوي. د فقهاو د ډلي خنه دي

کله چي پيغمبران د نري په مخ قدم بدي. یو ډله خلک
په ځانګري توګه د وخت علما او پشوایان په دي
گومان وي. چي کولي شي لمر د وړانګو او څلیدلو

څخه وساتي. او غافل له دي نه چي د هغوي دبنمني
لكه د پسرلي باران په شان چي د ايمان او عشق
کرني او کشت ته د مؤمينانو په زړونو کي روزنه او
پرورش ورکوي. او د پرورگار د ائين د پراختياسبب
کيري :

قران او بھاءالله

٤٨

کل کلمة تکلم بها الأعداء إنها يكون بنفسها منادية لهذا
النّبأ الأعظم و هادية لهذا الصّراط المستقيم . ۲۷
حضرت بھاءالله

هر کله چي دبنمنان ئي په ژبه راوري . هغه پخپله دا
«لوی خبر » خپروي. او خلک به دي سمي لاري ته
هدایت کري.

د دي ائين د ظهور په وخت کي نه يوازي پيشوایان په
مخالفت او دبنمني کي پورته شو. بلکه د هغه وخت
حاکمانو هم د هغوي ملاتر او ياري کوله .

دا تاریخي ليک د ناصرالدین شاه په خط، خپل د
ترور زوي ته په خطاب کي، کوم چي د لښکرو
مشروه. ميرزا مهدي قلي ددي شاهد دي. چي د وخت

پیشوایانو د مستبد پادشاه په مرسته او د پروردگار
ددي نوي نیالگي په غوڅولو کې تر کومه حده مصمم
و:

ای زما قهرمانه ترور زویه ! غواړم چې د ګمراه
طايفه دارنګه له منځه یوسې. چې تول محو او
نابودشي. او یو وروکي اثر ئې پاتې نشي. د ژوند د
روزگار له صفحې څخه ورک شي. ۲۸

په دی وخت کې بهائي ائین په تول عالم کې له (۲۰۰)
نه زیاتو هیوادونو او منطقو کې خپور شوی دی.
د بري تانيکا د دائرة المعارف د سر شماری له مخي
بهائي ائین په توله نږۍ کې د خپريدو په حساب دوهم
مقام لري. او مسيحيت په لمري مقام کې دی .

په هر عهد او زمان کې چې د حقیقت نور خلیدلئ
دی. پیشوایانو ترى انکار کړی او د حقیقت د
نور مقابله ئې غوبنټي ده. د بي ګناهانو ويني توی
شوي دي. خوپه اخر کې پخپله یو بل سره په جګړه
اغوبنټي ... مګر هغه خلک چې د حقیقت د نور
پلویان و د شمع په شان ربانې کوله او د اميد ونو د
ونې تر سیوری لاندی په امن کې پاتې شو. ۲۹
حضرت عبدالبهاء

په کراتو سره په قران کې د هغه کسانو په باره کې
راغلی دي. چې په دوزخ کې یو بل مقصري ګني . تقليد

کونکی پیروان خپله د گمراهی گناه په پیشوایانو اچوي. پیشوایان په حواب کې وائی: ناسی مجبوره نه وئ. چي له مونږ نه پیروي وکړئ. د ګفتګو په پای کې مقلد پیروان د خدای نه غواړي چي د پیشوایانو مجازات دوه برابره کړي !

(دی ایتونو ته مراجعه وکړي ۲۹؛ ۴۱؛ ۳۳ - ۲۷؛ ۳۷؛ ۳۳ - ۳۳؛ ۶۸ - ۶۶؛ ۳۱، ۳۴)

۱ فصل : دبشر په تاریخ کې

۴۹

ترتیلوغت خبر

د ظالمانو او مفسدانو حالت به پیربدوي... که څه هم د خلکو په منځ کې به په عزت او ثروت سره ظاهرشی. هغه کسان به د ناخاپه اوبي پایانه ذلت او غصب سره مخامخ شي.

۳۰

حضرت بهاءالله

مذہبی پیشوایان او د هغوي مقلد پیروان چي د هر دين او مسلک نه وي باید ددي و راندوینو څخه د عبرت درس واخلي. او پوه شي چي د خپل ځان نه رضایت د حقانيت دليل کيدلى نشي. ټکه چي د خپلې خطا نه لیدل او خپل ځان د نورو نه لور ګنل د انسان بارز او خرگند خصوصيت دی!

هره ډله او حزب هغه څه چي لري. له هغوي څخه خوبن وي.

خپل نفس مه غولوئ. چي د خدای لپاره عمل حضرت باب

کوو. ۳۱

په تیره یوه نیمه پیړی کي د اسلام په سلهاو لوی علماء څه په ایران او یا نورو هیوادونو کي بهائي ائین منلی دی. په داسی حالت کي اکثره مسلمانان له دي حقیقت څخه خبر نه دي. او نه پوههيری چي :

• دمسلمانانو دیوی برخی لویو علماء او

مجتهیدینو په داسی یو حالت کي چي دوي ته لوی خطره. په دي ائین ئې کلک ايمان لرل. په پیر شهامت ئې په خپل ايمان لرلو شهادت ورکړ. او بالاخره ئې په دي لاره کي خپل ځانونه قرباني کړل.

• اما د همغه علماو یوی بلي دلي په داسي یوی
گمراهی کې پخپلو همکارانو او یارانو یقین لرل
چي د هغوي قتل ته ئى ديرپه بي پروائي كتل.
الله په محکم حکم او هم د عقل او پوهی د قانون په
اساس د هيچا تقليد او پيروي جاييزه نه ده. په دي حال
کې که د تقليد د مينانو نه پوبنته وکرو: چي د دي
علاماو له ډلو نه ئى کومه یوه د اعتماد ور ده؟

هغه دله چي د خدائ سره د ميني په لاره کي خپل
 ٿاونه قربان کرل او که هغه دله چي د واک په گدي
 کيناستل او خدائ سره د ميني د عاشقانو د قتل حكم ئي
 ورکر؟. که تقلید جايز دی. کومه دله له دي نه د
 علماو د تقلید لايقه ده؟ هغه چي د ثروت او مقام
 غوبنتونکي ده. او يا هغه دله چي د حقیقت تبوري ده. او
 په هغه لاره کي ٿه چي لري د خپل دوست نه ئي
 قرباني؟

کُل حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ.

دروم سورت، ۳۲-ایت

ایا د قران پيژندنه د بنی اسرائيلو د علماو لخوا د هغه
 كتاب د اسماني منشاخه نه ده؟

خدائي لويء هديه او بخشش خپلو بنده گانو ته د وجدان
 او عقيدي ازادي ورکرئ ده. دا الهي هديه زمونز په
 غاره يو لوئ مسوليت اچوي. د مخکينيو له ائين نه
 تقلید او د پيشوایانو پيروي، د وجدان د ازادي سره
 سمون نه خوري. لمرنی گام د مخکينيو تهمتونو او
 تعصباتو له دام نه د خلاصون لپاره د خدائ نه بخښه
 غوبنتل، د علم او د پوهی لاس ته راورل، دعا او
 پخپل خدائ اتكاً کول دي.

ایا مهربانه پروردگار خپل بنده گان، چي د هغه
رهنمائي ته اردی. په ناخاپي توګه له یاده وري؟
ایا هغه ائين چي د مؤمنانو د امير په وينا دوه مخي
هغه ته په (څټ ناموزونه پوستين) وراغوندي نه
گوري؟

ایا مهربانه او دا نا خدای بي نوا خلک د ظالمانو په
لاس د غم او ستم په غرقاب کي بي له کومي رهنماي
خوشې کوي؟

ایا داسي یو رفتار او چلندا د عادل خدای سره بنائي؟
پس که تاسي د هغې ډلي مؤمنانو څخه یاستي. چي
ديندار انو سره د ناسم چلندا په وجه د خدای، ايمان،
دين او اخترت له تولونه لاس په سر شوي یاستي او له
دي دنيا سره تاسي خپل زړونه تړلي دي. یوازي د
خپلې پوهې سره د مينې په خاطر، د پروردگار د
موعد دعوت چي یواحې زمونږ د سعادت او خوبني
لپاره دي، او په دي لاره کي ډيري بلاګاني زغملي دي
ومنئ. خپل نظر،

ترتیل و غت خبر

د هغه اسماني ويناو ته او د هغه د ظهور نبنانو ته
واچوي. او وگوري چي پروردگار خه رازونه په
خومره دقت او مهارت سره په ټول قران کي کوم چي
بي مثله کتاب دي،

د رمز او اشارو په قالب کي پت ساتلي و . او په خه
پول يي هغه رازونه د خپل موعد په ژبه په دي عصر
کي بنکاره کړل . او په خومره بنکلا او بنایست سره
ددې لوی معما په وسیله ستاسي د لاسه تللى ايمان
جبران کري. اود بل حل لپاره د خپل خدائی سره د
میني او اميد نور ستاسي په زرونو کي روښانه کري.
ای بندگانو ... دهر رهنا وينا مه منئ . د رهنمایانو
پير ګمراهان دي. او سمه لاري نه ده پیداکري .

رهنما هغه څوک دي. چي د روزگار له قيد او بند
څخه ازاد دي. او هیڅ شی هغه د رښتیا ویلو څخه
حضرت

۳۲.
بهاءالله

زړه وري او خوب ژبي شاعري طاهري قرت العين
خومره بنکلي شعرويلی دي:

روشن همه عالم
ديگر نشود مسجد
نه شيخ بجا ماند، ن
معدوه مشود حمل ز

هان صبح هدی فرمود آغاز تنفس
ديگر ننشيند شيخ بر مسند تزویر
بپريده شود رشتة تھت الخنک از دم
محکه مشود ظلم به باز وي، مساوات

پوهیو

له هغوي پوبنته وکرئ چي

نه له فاسقاتو خنه

دجهان خلک هيچکله په دي اندازه د حیرانتيا او سرگرداني سره مخامخ نه ئ لکه زمونږ په دي زمانه کي چي ورسره مخامخ دي. له یوي خوا دخلکو په روح دنیائي کارونو او سر گرميو تسلط پيداکړي، د مطالعي او تحقیق لپاره فرصت پري اينسي نه دي. او له بله پلوه په تول عالم کي د سمی لاري مدعیان دير شوي دي. چغي او سورې (د نجات لاره یوازي زما مذهب دي) له هره طرفه پورته دي.

د شعر اړوند لغتونه :

صبح هدي : د حضرت باب ظهور ته صبح هدایت
وائي

افق وانفس : مادي او معنوی عالم

تحت الحنك : خادر

زرق وتدلس: حيله او تزویر؛ غولول

تفرس: زيرکي سره پيداکول.

په داسی وخت کي څنکه کولی شو، د اطمنان او یقین سرچینې ته لاره پیداکرو، دپرورگار وینا واورو او وئي پیژنو؟

څومره بیر دی داسی خلک، چي د حقیقت غوبنتونکي دی. او د حقیقت تری دی. اما په دی نه پوهیزی، چي له چاځخه یې واوري.. او څنګه درښتینولي سرچینې ته لاره پیداکري. دایقان په کتاب کي فرمائی، د حقیقت لمړویدو په وخت کي:
بنده ګان به په تنگسي کي ولوپوي. اونه به پوهیزوی.
چي چا ته مراجعه وکړي. ٣٣.

حضرت

بھاءالله د (مسيح دوراندويني په اړه)

دا تنگسي او سختي ده ګه لمرا ختلواو څلیدلولپاره د ضرورت نسانۍ دی.

پروردگار مونږ ته رابنائي، چي مونږ باید بالنصافه او سو. د هر بي خبره او نادان چا وینا د رښتینولي معیارونه ګنو. دیر ایرانيان کوم چي تر او سه د بهائي ائين په باره کي پوهیزی. له بي خبرانو او ددي ائين

له دېمنانو څخه ئې اوریدلې دي. اوبي له دليله
دهغوي وينا د ربنتينولي معيار گرځوي. دقران دالاندي
ايت، دي خلکو ته د لوی خطا او جرم څخه کلک
خبردارئ ورکوي :

يَا اِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا اَنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا اَنْ
تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِبُّهُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ .
د حجرات سورت، ۶- ايت

ای مؤمنانو ! که چيرته کوم فاسق انسان تاسي ته کوم
خبر راوړ. د هغه خبر په باره کي تحقیق وکړئ. (له
هغه څخه دلیل وغواړئ). مبادا په ناپوهی سره کوم
قوم ته (د کوم ائین پیروانو) ته ضرر ورسوئ . او
وروسته د خپلې خطا په خاطر پیښمانه شي. وګوري
تر کومه حده پوري قران مجید زمونږ د هغه وخت د
خلکو رسم او رواج پېژندل. څومره پېرى مخکي مونږ
ته معلومات راکړي دي. او مونږه ئې «د فاسقو او بي
خبره خلکو» له ویناو څخه باخبره کري يو، د نادانو
او متعصبو خلکو څخه د پوبنټني په ځای،
پروردگار د مؤمنینو څخه غواړي، چې دا لوی خبر له
اګاه اوپوهو خلکو څخه وپوبنټي:
فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا .
دفرقان سورت، ۵۹- ايت

اً فصل : د بشر په تاریخ کي

تر تولو غت خبر

لمري ترجمه: دهغه [موعد] په باره کي له هغه چا پوبننته وکړئ. چې له دی خبر څخه سم معلومات ولري :

دوهمه ترجمه : د هغه په باره کي له هغه چانه پوبننته وکړئ. چې هغه پېژني.

اوسم تاسي ددي لپاره فرصت او وخت لري. چې دا (بنه خبر) او دا «**نبأ عظيم**»

چې تولو اسماني كتابونو کي د ظهور زيری ورکړئ دی . له هغه چا پوبننته وکړئ ، اووائي وری، چې له هغه څخه باخبره دي. او د هغه په باره کي په سلهاو ايتونه ، دليلونه او نښاني له قران نه تاسي ته ووائي. د اغيار په وينا له ياره لري مه پاتي کېروه. او د دېمن په خبره له دوسته مه تېرېروه.

٣٤

حضرت بهاءالله

دروح بخښونکي

پسلی پیل

وروسته له اوبرده او د

غمه لک ژمي

هغه څه چې په دی عصر کي ددين او ديندارانو نه وينو، نه باید زمونږد حیرانتیا موجب شي . زمونږد عصر د پیشوایانو او دیندارانو د خواشینونکي وضع په باره کي د پروردگار د وینا تحقق باید زمونږد ايمان لاقوي کري، نه دا چې هغه ضعيفه کري. که هغه وراندويني ځای ته نه وى رسيدلي . هغه وخت ئي ځای وه، چې په شک شبه کي ولوپرو. او د ايمان او ائين څخه زره او لاس په سر شو . حضرت بهاءالله د خلکو دا ازار، اذیت او انکار چې د حضرت باب په حق کي تر سره کر. دا پخپله د هغه په حقانيت کي یو دليل حسابوي . ځکه هغه څه چې تر او سه شوي دي او کپوي، د مخکينيو پيغمبرانو د وراندوينو سره سمون لري. ۳۵

بر عکس هغه څه چې تر او سه شوي دي. او تر سره کپوي. باید له هغه د عبرت درس واخلو. ځکه چې د روزگار دېیدایښت د شروع نقشه په همدي ډول وه، او وي به. او وروسته له پسلۍ به د خزان په انتظار يو. وروسته د خزان او ژمي بیا د پسلۍ په انتظار يو . د تولو اديانوبرخليک همداسي و، او وي به. په دی

برخليک او سنتوکي استثنا نه وه اونه به وي . زمونږ
د عصر بلاګاني د هغه سخت او له غمه ډک ڙمي
نبنائي، او د بهائي ائين ظهور د تازه او روح بخښونکي
پسرائي نښاني دي.

دروزگار څرخ همیشه په حرکت اوګردش کي دی .
وروسته دژمي له يخني د پسلی بنکلا اوګرمي
رارسي. اوبيا جهان ته تازه ژوند بخښل کيري.
لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا.

داحزاب سورت، ٦٢ - ايت

پروردگار رونداو طریقه هیڅکله په بله نه اوږي.
قل ان ارياح الخريف لو تعرى الاشجار من طراز الربيع
هذا لم يكن الظهور طراز آخر كذلك قدر الامر من لدن
مقتندر قادر. ٣٦

حضرت بهاء الله

ووايه! که دخزان بادونه وني لغري کري. او د پسلی
بنکلا یوسې. دایواخي دبل ظهور لپاره بنکلا او
بنایست جوروې. په دې ډول مقتندر پروردگار حکم
کري دی.

څنګه چې جهان تياري ونيو، د بخشش دریاب په
څپوشو. اورو بڼائي را خړنده شوه. ٣٧

حضرت بهاء الله

دامعلومه ده چي لمر وروسته له شپي راخيري...كه
د(زردشتیانو موعد) حضرت شاه بهرام په داسې
يوظلماني حالت کي راپورته نشي نوبيا به په کوم
وخت کي راپورته کيري. ۳۸

حضرت عبدالبهاء

نن دعدالت فرياد پورته دی. او دانصاف چغي دي. او
تول عالم اوامت دستم تور لوگي نيولى دی. ۳۹
حضرت بهاءالله

زمونبر عصر دمختکنيو اديانو دپيروانو په زړونو کي
ددین دژمي موسم دي. او دعشق اوایمان لمر ئي په
پوبيدو دي. اما دپروردگار دوعدي پراساس دا ژمي
په تيريدودي. او ددي نااحوالو لپاره بالاخره یوسمون
او سروسامان شته دي.

زمونبر کار په دي موسم او فصل کي دتخم شيندل
اوکرل دي. داني دخداي اوکرل ئي پرمونبر دي. ددي
كتاب هدف هم همدغه دي : دخداي سره دعشق او
ایمان دتخم کرل ستاسي په زړونو کي او د تولوهغو
کسانو لپاره چي تراوسه نامېډه شوي نه دي.
نوراختيار زمونبر سره دي، زمونبر برخليک زمونبر
په لاس کي دي. يا دا داني راشني کيري. او د
امید اوایمان د میوو روزنه اوپالنه کوي،

١ فصل : د بشر په تاریخ کي تر

او يا دروزگار طوفانونه هغه له منئه وري، او دياده ئى وباسى.

دپور دگار دارادي په اساس اصلاً په دين کي جبر او زور نشته «لَا اكْرَاهَ فِي الدِّينِ»دا ايت ددي پورته خبرو لپاره بنه شاهد دى. «چي دين اجباري نه دى.»

كله چي پروردگار قران نازل كم. او مونبر ئى ددين او ايمان خخه خبرولو، مونبر ته ئى دنجات لاره هم بنو دله. هغه دنوی پيغمبر دظهور لاره وه. چي دبيا لپاره په خلکو کي داييمان روح پيدا كري. او هغوي دخداي په رحمت او مهر باني اميدواره كري. او ددي جهان دغمونو او تشویشونو نه خلاصون پيدا كري.

په همغه ترتيب سره چي په دى كتاب کي به ئى وگوري. د«قران په لويء معما»کي خدائى تعالى نه يوازى دخپل موعد دظهور نىته خو واري

تکراروی، دخپل ائین دغلبی او پراختیا موندنی کال په هجه حیرانونکی معماکی درجوی. داهげه وخت دی. چی دخداي دقدرت او بىکلا اثاربه داسی رابنکاره شي چی هیچا ته به بهانی پاتی نشي، دپرسرلی دموسم درارسیدلو اودخوندورو میوو دراتولولو درسیدلو دوخت خخه به هیڅوک منکر نه وي! ددي ائین ظهور دبشر په تاریخ کي لویه پیښه ده دپروردگار د ارادی په اساس، داهげه وخت دی. چی دجهان خلک دیو دین او ائین ترسیوری لاندی لکه شیدی او شکره یوبل په غیر کی و نیسي. اونوی جهان او نوی نری جوره کړي. موږ په دې لنده موده او بېر زر تیریدونکی وخت کي هم پخپلو او هم دنورو په زړونو کي دایمان داني وکرو. او دژوند ارمغان خخه همیشني او جاویداني میوی تر لاسه کرو. څه به وشي که داعمر ددي همیشني جهان دنعمتونو او راحتونو لپاره مصرف کرو. داوری موسم په تاکلی وخت رارسیني. او دپروردگار باستان د وعدی سره سم میوه ورکوي هغوي چې په دې «لویه پیښه» کې خپل نقش نه غواړي. او په دې «قیامت» کې «قیام» ونه کړي. او قدم وانخلي، یوازې به خپل ټان د اسماني همیشني فیض او بخشش خخه محروم کړي. خدای خپلو بنده ګانو ته هیڅکله نیاز نه لرل اونه ئې لري.

په قران کي دپروردگار دوعدي په اساس دحضرت
باب په ظهور دپسرا لي تازه موسم راوريسيد. او په جهان
کي نوي عصر شروع شو. زركاله وروسته دوھي
ددوران او په اسلام کي دالھام دختميدو څخه پس هغه
موعد دخلکو په دعوت پيل وکړ. اما هغو «ژمي
خوبنونکو» دپسرا لي لطافت او بنسکلا، ونه غوبنتله.
او دالھي رو بمنائي څخه ئي ھانونه لري و سائل. او خپل
ھانونه ئي دتعصباتو، رسوماتو او خرافاتو دتورو
وریچو شاته پت کړل. خپل خدای ته ئي دشکر خوبني
او دعا او دداسي بي پايانيه لطف او بخشش څخه دمني په
ھاي، په ايره او ترس کي ولويدل. دخپل موعد د
ازار، اذيت او په تمسخرئي پيل وکړ. ددبمني او کيني
څخه ئي لاس وانه خيست. ترڅو په پاي کي هغه دسل
هاو مرميو هدف و ګرځول! پس هغه څه چې وينو، نه
باید زمونږ د حیرانتیا سبب شي.
که مریض د شفابخوبنونکي دوا دخورولو نه انکار
وکړي. او په بلا واوري. ګناه د چا ده؟ د اعمالو
د سزادليلو له نظره خلک په تاوان او ګناه کي ليدل

کیری... ددینا په انقلابونو کي فکر و کړئ. لعمری
لاتسکن بل تزداد فيکل یوم. هذا ما يخبرك به
الخير. ٤٠

حضرت بھاء اللہ

لری!

أَوْلُوا الْأَلْبَاب. ذِي مَرْ سُورَةٍ، ٩-اِيتَ

آیا هغه چي پوهیزی. او هغه چي نه پوهیزی. یوشان دی؟

یواہی دعقل او پوه خاوندان ورڅه پند اخلي.

فردوسي

تاسی گران و یونکی به ددی لوی کتاب په لیدلو خپل
خان ته ووائی:

«زما ژوند دنجالونو څخه ډک دی. څرنګه دداسې یوی ليکني دمطالعې او لوستلو وخت پیداکړم؟»

په خدای قسم دی ، چي د[دنیا انقلابونه] نه ختمیزی.
بلکه ورخ په ورخ به زیاتیری. هغه څوک چې په
هرڅه پوهیزی. په دی توګه تاسی ته خبر درکوي.

۱۵۷ فصل: دبشر په تاریخ کې

ترتولو غټه خبر

که چيرته داسي پوبنتنې ستاسي په ذهن کي پيداشي.
خپل ځان ته په ځواب کي ووائي:
• کولي شی. ددي کتاب دوه فصله په میاشت کي
ولولی. اوډیوکال په اوږدو کي خلاص کړی.
• هره میاشت «٧٢٠» ساعته ده. آیا یواحی دوه ساعته
چي ددي ساعتونو نیم فيصد کيرني.
زما دهمیشني ژوند دزرهاو ملياردو کلونو لپاره یو
مشکل کار دی. چې البهه نه دی. او دا خبره دعقل
او حکمت څخه څومره لري ده؟
دي جهان ته زما دراتګ هدف او موخه زما د معنوی
او اخلاقې تکامل او پرمختګ څخه عبارت دی. دغه
تکامل او پرمختګ یواحی هغه وخت ممکن دی. چې

دېپل خالق سره نبدي او دميني ډک اريکي
ولرو. دېيغمبرانو دراتګ هدف هم همدغه دی. که دی
لوی هدف او موخی ته ونه رسیرو، دېولوا اسماني
كتابونو دشهادت پر اساس به خپل قيمتی عمر، هسي بي
حایه له لاسه ورکړي وي. حضرت مسیح
زمونږ دعصر خلکو ته په خطاب کي فرمائی : لمري
د «خدای دعظمت» دېيداکولو لته ... وکړئ. وروسته له
هغي به تاسي ته هرڅه درکړل شي. انجل
متی ۶ فصل، ۳۳-ایت.

بهائي ائين زمونږ دعصر دخلکولپاره دخداي دفرښتو
نړی ده. ددې «عظمت» قيمت او بھاء ددې عالم ثروت
او عزت نشي پوره کولي. که دی سوغات ته لاس
رسی پیداکړي، دېرور دکار دوعدي په اساس نور
هرڅه ستاسي دي.

خدای مونږ ته دنيکمر غيو او سعادت غونښتونکي دی،
اما لمرنی گام په دې لاره کي ددې يکتاوبي
همتا، بخشش لاسته راولو لپاره، دخداي دېيغمبر
پېژندنه ده. ده ټه پېغمبر چې دخداي د «وحى» «راولو
او ده ټه دعظمت او لويوالى ائينه ده.

اول ما كتب الله عل العباد عرفان مشرق وحیه . ۱

حضرت بھاءالله

لمرني وظيفه چي خدای پخپلو بنده گانو واجب کري
ده. دوحى طلوعگاه د «وحى دراتگ ٿاي» پيڙنده
ده....

قران او بهاء الله

٥٨

پس دی لوی هدف ته درسيدو لپاره لمرني وظيفه چي
خدای تعالي په خپلو بنده گانو واجب کري ده. بايد په
هغه وظيفه کي کوبنبن کونکي او صبر کونکي
اوسي. پروردگار دهر نېک او خير کار لپاره ، تاکلی
اجر مقرر کري دی. مگر دصبر اجر بي حده اوبي
حسابه دی.

انما يُوفِ الصابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

دزمر سورت، ١٠- ايت

په يقين سره خدای پاک صبر کوونکو خلکو ته بي
حسابه اجر ورکوي.

ددی لاري مسافر په بی صبري خای ته نه رسپيوري.
اونه به مقصد لاس ته راوري. ٤٢ دطلب
اندازه پايد دمجنون نه زده کرئ . «وائي چي يوه ورخ
مجنون خاورو کي لاسونه وهل. او اوښکي ئى
توبولى. چاپوبىتنە ترى وکەرە. چي ڭە شى
کېرى؟مجنون وويل: لىلى ليوم. هغە ورتە وويل: واي
پرتا ! لىلى دپاک روح نه ده اوته ئى په خاورو کي
گورى؟مجنون ورتە وويل: تۈل ھايونە پسى گورم
شايى چى پىدا ئى كرم. ٤٣.

حضرت بھاءالله

هرارمان ته درسيدو لپاره کوبىبىن اولىتونه لازم ده. آيا د
بشردتارىخ دلوى خبردىپىزندنى لپاره کومە استثنائى
وجود لري؟يواخى کوبىبىن کوونكى خلک مقصد ته
رسى:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِي نَهْمَ سُبْلَنَا .

دعنكبوت سورت، ٩٩ - ايت

په يقين سره هغە ٿوک چي زما په خاطر کوبىبىن
کوي. زماپه لارو کي به ورتە هدایت وشى.

داكتاب هغه چاته هديه دي. چي په غير دربنتنى او ديوهي دلاري نه په بله لارقدم وانخلي. دپوهى او دانش سره مينه ولري. دپوردگار سره دميني او ايمان سوغات له هرشى مهم وگني.

قَذْ جَاءُكُمْ بَصَارٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَإِنْفَسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلِيْهَا... دانعام سورت، ۱۰۴ - ايت

خدای له لوری تاسی ته روپسانه دليلونه راغلي دي. هر خوک چي دليلو سترگي خلاصي کري. هغه وژغورل شو. او هر چا چي پتي کري، توان ئي وکر...

۱- فصل: دبشر په تاريخ

۵۹

کي تريلو غېت خبر

پوردگار ده گه دکلام څخه

پیژندلئ شئ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ فَلَيْفَرَ حُواً هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمِعُونَ . دیونس سورت، ۵۸ - ایت

ووایه! دخداي رحمت اوفضل ته اميدواره اوسي. اوپه هجه خوبن اوسي. هجه ارمغان چي هر ٿه وي برتره اوبنه دى.

قُلْ قَدْ ظَهَرَ فَضْلٌ مَا سَبَقَهُ فَضْلٌ فِي الْاِبْدَاعِ اَنْ اَنْتُمْ مِنَ السَّامِعِينَ ... ٤٤ حضرت بهاءالله

ووایه ! داسي فضل اور حمت ظاهرشوي دى. چي په عالم کي سابقه نه لري. که اوريدونکي ياست ...

اي بنده گانو! دipoهي له درياب نه ځانونه مه بي برخي کوي. او دخلیدونکي لمر څخه ځانونه مه محروموي.

روح بخښونکي هوا و چلیده، پژمرده گانو ته ئي تازه گي وبخښله. او داهغه ورخ ده. چي هربيان

دهفي دشرح څخه عاجز دى. نيك دى هجه بنده چي دنن ورخي په منزلت او درجي خبرشو. او دهفي په

مبارڪ والي ئي شاهدي او گواهي ورکره . ٤٥ حضرت بهاءالله

بي نيازه په لوير اواز فرمائي: دخوبني جهان راغلى، غمنج مه اوسي. پت راز معلوم شوي، خپكان مه کمرئ . ٤٦

حضرت بهاءالله

نن دپروردگار کیش او عقیده معلوم داره ده. جهان
دار را غلئ او لاره ئى و بنوده.

کیش او عقیده ئى نیکوکاری او ائین ئى پرده باري ده
داعیه ژوند ته همیشه والى و رب خبئی. او دا ائین
خلک بی نیازه جهان ته رسوی. ٤٧.

حضرت بهاءالله

ای دپروردگار دوستانو! دبی نیازه یکتا خدای او از
دزره په غوبرونو واورئ. ترڅو تاسی دتیاری ژوند
څخه خلاص شئ. او همیشني او پاینده رو بننائي ته
ورسی. ٤٨.

حضرت بهاءالله

۲

دخدای پیغمبران خنگه پیژندلی

شئ؟

دپیغمبرانو بلني او دعوت ته بي اعتنائي

دهفوی

دظهور په لمريوکي

دخدای دپیغمبرانو بلني ته بي اعتنائي دهفوی دظهور
په لمريو کي دجهان دخلکو هميشنى رسم اورواج و. آيا
زمونبر عصر مستتنا دى؟ آيا زمونبر دزمانی خلک
دمخکنيو سره توپير لري؟

كُلَّ مَا جَاءَ امَّةً رَسُولُهَا كَذَبُوهُ.

دِمْؤْمَنُونَ سُورَتُ، ٤٤-ايت

هَرَكَلَهُ چي أُمَّتٌ تَهُ پِيغْمَبَرُ رَاغْلَى، هَغَهُ ئَى دَرَوْغَ
كَنْزَلِى.

اَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى اَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرُّتُمْ فَقَرَ
يْقَاً كَذَبْتُمْ وَقَرِيرًا تَقْتُلُونَ.

دېقري سوريت، ۸۷-ايت

آيا همداسي نه ده کله چي ستاسي دمیل مخالف پيغمبر
raghi. دهجه په مقابل کي مو ڇان غت گنلي. څه ته
مو درو غجن ويلى، او څه مو په قتل رسولي دي؟

هیڅکله دخلکويه گومان هیڅ یو ظهور په حق نه دی
ظاهرشوی.... ۱ حضرت بھاء اللہ
دایقان دکتاب په شروع کي ،حضرت بھاء اللہ مونږ ته
دتاریخ مهم او ضروري درس رازده کوي. په هغه
کتاب کي دمکننيو پيغمبرانو دظهور دشرح نه پس او
دخلکو بد رفتار او چلنډ ده ګوي دهريوه سره ،مونږ
داداسي پوبنتنو په باره کي فکر او سوچ ته رابولي: ولی
خلکو هیڅکله خپل مو عود دظهور په لمريو کي نه دی
پیژندلی؟

ولی په تولو زمانو کي دخای پیغمبران دخلکو له خوا
رد، اذیت اوazar شوي دي؟ هغو منکرانو څه مشکل
لرل؟ کوم عوامل دهغو دغفلت او نقص موجب شول
هغو خلکو چې دخپل موعد دظهور ارزو ئې دزره
له کومي لرله. ولی وروسته له دیداره ئې ددي په ځای
چې ايمان ورباندي راوري. دهغوی په اذیت
اوازار ولو ئې شروع وکړه؟

هغه مؤمنانو چې په عالم دخيال او فکر کي دخپل
اسماني محبوب پرستش کول. او ده ګه سره ئې مينه
کوله. ولی وروسته له ظهوره ئې دخوبني او شکري په
ځای، هغه ته سپکاوی او پيغور ورکول، او هغه به ئې
په دروغو اوليونتوب متهم کول؟

ددی ډول حیرانونکي رفتار سبب څه شی و، چې
دخای دی پیغمبرانو سره ئې کول؟

ددی ډول په عبرت انگیزه پوبنستو سره چې دتاریخ
مهم درسونه په هغو کي پت او بنکاره دي. حضرت
بهاءالله کوبنبن کوي. چې مونږ دغفلت او بې خبری نه
دیوهاوی خواته بوزی. شاید دخلکو دا پول رفتار
دخای دی پیغمبرانو سره، یعنی «ردول او دهغوی نه
انکار وروسته له هغې چې په مینې سره ورته انتظار
ایستل»، اود «هغوی سره ددبئمنی ډک چلندا، وروسته

له هغى چى دهغوي سره ئى ددوستي اظهار كرى و.

«

دعربت درس واخلو اوپه دى حقيقىت به شاهدى
وركرو. چى شايد مونبر هم بى له پوهاوي اوگاھى نه
دهمغى دلى خلکو خخه اوسو.

۶۳ ۲ فصل: دخداي پيغمبران خنگه

پيژندلى شى؟

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولَئِكَ الْأَلْبَابِ.

ديوسف سورت، ۱۱-ايت

دهغوي برخليك دعقل والاولپاره دعربت اوپند درس
دى.

ووايه! اي دسترگو والا: تيردراتلونكى لپاره ائينه ده.
وگورئ اوپوه شى... ۲

حضرت بهاءالله

آیا دېيغمبرانو پېژندنه سخت او مشکل کار دى؟ آیا ددى
جاويدان ارمغان ترلاسه کولو لپاره تخصص او تحصيل
پکار دى؟ آيادرېستيني لاري پېژندنه يوازي دېيشوایانو
کاردي؟

دارنگه تصور او فکر دپروردگار دعالت او حکمت
سره سمون نه لري:

دخدای په کلام پوهاوی ... دظاهري علم پوري هیخ
اړه نه لري . دادزره په پاكوالۍ، دوګروپه پاكوونې
او دروح په فارغيدو پوري اړه لري .^۳
حضرت بهاءالله

دېيغمبرانو دلاري

پېژندنه

اسماني ليکني دېيغمبرانو دلاري پېژندنه مونږ ته
راوبنودلي ده. بي له هغې لاري دېيروي نه دايمان
دسوغات ترلاسه کول ممکن نه دي. په دي رهنمائي
حضرت بهاءالله په لنډو جزوو هغه لارمونږ ته رازده
کوي.

هرښنه دښه ګانو څخه په دي وخت او زمان کي باید
له دري شيانو نه تیر شي، ترڅو دري شيان لاس ته
راوردي. نفساني ارزوګانی او غوبنتني، وهم او ګومان
، آزاوطمع لمبني دري شيان. اقبال او بخت، اقرار،

ایقان او باور اخري دري شيان دي. هغه ٿه چي ذكر
شو دحضرت بي نياز رازونه دي. چي په اسماني
ليكونو کي ذكر شوي دي. ٤.

حضرت بهاءالله

په پورتنې وينا کي حضرت بهاءالله لمري دلاري
دخنونو په لري کولو خبری کوي. ڪكه چي مقصد ته
درسيدلو لپاره لمري گام باید دخنونو لري کول
وي. دتلري دروازي نه وي ممکن نه دي، اوپه ترلو
ستره گو دجهان ٿلدونکي لمر ليشه ممکنه نه ده. بنکاره
ده چي ددين د پيڙندني او ايمان لاسته راوري لپاره
دخلکو په لاره کي دير خندونه و، اووي به.

حضرت بھاءالله په پورتنیو خبرو کي دري غتيو
خندونو ته دالهي ائين په پيژندنه کي اشاره کوي:

آز (طبع)

دنيائي کارونو ته بي حده توجه، مونږ خدائی ته
دتوجه نه و باسي، پير خلک خپل دژوند مهم ساعتونه
دخلپ جسم دخوبني راحت اور فاه په لاره کي تيري.
چي حتى دخلپ جاويданی بر خليک او معنوی کارونو
لپاره وخت نه لري. آز، هغوي دبی نيازه خدائی درگاه
ته دنردي کيدو څخه لري ساتي.

و هم (گومان)

دو هم خنډ «و هم» دی. «و هم» هغه فکر، اندیشه او ناسم
اعتقاد دی. چي انسان هغه بي له تحقیق نه سم ګنی. په
کوم دلیل عيسویانو مسلمانان ګمراهان ګنلي او ګنی ئي؟
د «و هم او ګومان» له لاري او که د «دلیل او حقیقت» له
مخی؟ آيا ممکنه ده مسلمانان هم په همدي شان لکه
عيسویان دنوی الهي ائین سره په «ګومان» کي
ولویزی. آيا دابه سم قضاوت وي؟ دالهي اديانو تر منځ

جدائي په همدي سبب ده. اوکه داسمه وي، نوتول
خلک به ديوائين او ياديو دين پيروان وي. د دي حقیقت
په پوهاوي سره دهرمؤمن زړه دغفلت څخه راوزي.
اودي واقعيت ته ئي رسوي. چې هيچکله دخای
پيغمبران د خلکو دانتظار سره سه نه دي راغلي. آيا
زمونږ عصر ددي سنتو څخه مستثنی دي؟

دنس غوبښنه

په هر انسان کي همزمان دوه قوي په رقابت کي دي:
زودگذره راحت، عزت او نعمت. پايداره راحت، عزت
او نعمت. دننيا سره مينه او دخای سره مينه، ددي
جهان پوري زره ترل او که دابدي جنت پوري دزره
اميدونو ترل.

بنکاره ده چي د «نفس» لمرنی خواهش ددي دنيا راحت او نعمت دی. داوس راحت او عزت ده گه عاقبت راحت او عزت سره تبادله کول، دهر نوي هوسناک کارنه دی ، او نفسانی غوبنتنی دجنت دهميشنیو خوبنیو سره بدلول اسانه کارنه دی.

حضرت بهاءالله دوینا په اساس ، هر څوک چي د خپلی لاري نه دري پورتني خندونه لري کري .دادري لوی بخششونه به لاس ته راوري:

- اقبال: دپروردگار ائین به و پیژنی او زړه له کومي به ئي
- اقرار: په پوره شهامت او زړه ورتیا هغه څه چي په زړه اقرار وکري.
- ایقان: پخپل ایمان او باور کي به د خدای دائين په باره کي ورسی.

هر څوک چي له دري وادي ګانو (آز، وهم او د نفس خواهش) نه تير شو. خپل مقصد ته به و رسيري. او په غير له دي نه به هغه دهميشنی ژوند او خوبنیو نه بي برخې پاتې شي. آيا ددي «دری وادي ګانو» نه تيريدل اسانه کار دی؟ آيا زمونږ له تو انائي نه پورته کار دی؟
نه په هیڅ وجه نه دی!

دي لوی ارمان اوغت مقصد ته درسيدو لپاره یواحی
زمونو غوبنتنی اوارادي ته ضرورت دی.

مهربانه خدای همیشه خپل بنده گان تحقیق ته هخولی
دي. ددي کارسرته رسول ئى عاقلانه اوسم کارگنلى ،
اونه اجراء کول ئى بي عقلی اوناسم کارگنلى دی.

**فَبَشِّرْ عِبَادِ الذِّينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعِّدُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الذِّينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ**.

قران مجید دزمر سورت، ۱۸ - ۱۷، ايتونه

پس بنه خبر هجه خلکو ته ورکره. چي وينا او خبری
اوري. او تر تولو غوره خبرو پيروي کوي. پروردگار
دادسي خلکو رهنما دي. هجه دعقل والا دي.

دالهی ددي پیغام او زیری د تحقق څخه پوهاوی
اودهغه پیغمبر پیژندنه چي ددي «بنه خبر» را ورنکی
دی. تاسی ته اودتول جهان عامو خلکو لپاره له بل هر
امر څخه ډير ضروري او مهم کار دی. دپروردگار
دازادي او فرمان په اساس باید په هغه اندازه پلتنه
او تحقیق وکری. تر خودالهی ددي بخشش او هدیه څخه
پوره پوهه ترلاسه کړی. دپروردگار داطخار په اساس
ددی «لوی خبر» بی له تحقیق او جستجو څخه به ناوره
پیبني او نتيجي رامنځ ته شي:
فَوَيْلٌ يُوْمٌ لِّمُكَذِّبِ يَنَ الذِّينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يُلْعَبُونَ.
دطور سورت، ۱۲-۱ آيتونه

افسوس اووای په هغه کسانو چي په هغه وخت کي
حقیقت دروغ وکنل. او په خپلو خیالونو او ګومانونو
باندی سرگرم او مشغول وا!

هر کله چي نور دخپلی ناپوهی او تعصب له مخي بي له
کوم دليل او ثبوت څخه موږ. ته دگناه او خطأ نسبت
کوي. دخپل ځان څخه دفاع لپاره پورته کيرو. او
اتهام کوونکي بي انصافه او بي وجданه ګنو. اما کله
چي دپروردگار دنو غوره شوو دظهور خبر اورو.
داطریقه پرېزدو. بي له تحقیق او جستجو دمتعصبنو

ناخاپی قضاوت منو. دتحقيق پرخای تقلید ته حؤ.
پروردگار هروخت مونږ ته له دي کاره خبرداری
راکړي:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُوَادَ
كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا.

دبني اسرائيل سورت، ۳۶-ايت

دهغه خه نه چې دهغه په باره کې معلومات نه لري.
پيروي مه کړي . خکه چې سترګي، غورونه اوژره
داتول خدای ته مسئول دي.

هرنوی ائین، پروردگار دعلم او حکمت یوه سرشاره
خرانه وي. ددي تول حکمت او علم څخه پوهاوی پوره
وخت او تحقيق ته ارتيا لري. پروردگار دسمی لاري
دېټندي وشه یواحې هغو کسانو ته ورکړي ده. چې
دزره له کومي کوبنښ کوي. او مقصد ته درسيدلو لپاره
زيار او کوبنښ کوي:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي نَاهَةِ دِينِهِمْ سُبْلَنَا.

دعنكبوت سورت، ۶۹-ايت

څوک چې زما دېډاکولو کوبنښ وکړي. حتمي به زما
په لارو ورته هدایت وشي.

دخدای دیپغمبرانو پیژندنه څنګه

مطلوب بي له طالبه او بنایست بي له غوبنتونکي
څخه په څلیدا نه راھي. اوله جمال څخه پرده نشي
لري کیدلی.^۵

طاهره، قرّة العين

که دخدای درضا او بخشش غوبنتونکي ياستي. که
دپروردگار دبی شماره بخششونو غوبنتونکي ياستي.
ددی اسماني زیری او وعدي څخه ځانونه خبرکړئ.
او داتر تولو مهم او اساسی هدف او ارمان د خپل ژوند
و ګنې. ټکه ددی جهان نه بل جهان ته سفر په وخت
کي ستاسي لپاره یواحني توبنې دپروردگار عنایت
اور رضا ده. دا رضایت او عنایت او دالوی افتخار یواحی
دخدای لخوا ددی عصر او زمان په غوره شوو باندی
په اقرار او باور پوري تړلی دي.

که یو څوک نن ټول خیریه عملونه... سرته ورسوی.
دخدای رضا به ترلاسه نه کړي. البته کومي ٿمری ته

به ونه رسیزی. کوبنبن وکړئ. دخای رضا ترلاسه
کړئ. ۶

حضرت بهاءالله
ووائی! ای بنده ګانو! خپل مقام دلاسه مه ورکوئ. ددې
وخت او خپل ځان قدر وپیژنئ. ۷

حضرت بهاءالله
په یقین سره پوه شئ. چي ستاسي صميما نه کوبنبن
اوزحمت به بي اجره نه وي. حکه چي دالهي فرمان
داجراء نه وروسته په پلتني او کوشش، دپروردگار
دوعدی دتحقق نه پوهاوی پیداکول چي په تول قران
کي رازونه او اثار بنکاره دي ، دهғي لوی معما
تصویر ستاسي دروح په ائينه کي په پوره بنکلا
اوښایست کي وڅلیزی. هغه وخت به دخپل کوبنبن
حاصل په بنکاره سره وګوری. دادهغه کسانو پاداش
دي. چي دنیکونو نه دتقليد او متعصبو، ناپوهو
پیشوایانو څخه دپیروې پرځای ، پخپل عقل او درايت
متکي شي. همیشنى برڅلیک به په غير دعقل او وجودان
نه بل چاته ونه سپاري. هغه مؤمنان به ئې پخپلو
سترګو وګوري. نه درندو په سترګو.

په «قران کي پروردگار دوادي» څخه پوهاوی، او معلومات ترلاسه کول، یوه مهمه اوله ارزښته ډکه وظیفه ده. چي پروردگار ستاسي او دنري تولو خلکو په عهده ئې ایینسي ده. بایدې دې کارکي له هیڅ کوبښين څخه دریغ ونه کړئ. ټکه چي دخای له خوا غوره شوي څخه انکار په خدای تهمت کول دي:

قران او بھاء الله

۶۸

وَمَنْ أَفْلَمُ مِنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا.

هود سورت، ۱۸ - ایت

په پروردگار دتهمت څخه بله غته ګناه کومه کيدلى
شي؟

آيامکنه ده. چي یو خوک په پاک نیت سره دخای
څخه د هدایت هديه وغواوري. او ځواب ترلاسه نه
کړي؟ وګوري چي زمونږ خالق په څومره محبت او
لطافت مونږ سره خبری کوي:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَانْتَ قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
دَعَانِ فَلَيَسْتَجِيبُوا لَمْ وَلَيُؤْمِنُوا بِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

دبقره سورت، ۱۶۸ - ايت

کله چي زما بنده گان زما په باره کي پوبنتنه وکري.
ورته ووايه: زه هغوي ته نبردي یم او دهغوي دعا ته
حواب وايم. پس هغوي هم زما دعوت ته حواب
ووائي. او په ايمان کي ماته راسخ وي. تر خو سمه لاره
پيداکري.

پروردگار دهغه له خبرو او کلام

څخه

پېژندلئ شئ

پروردگار...دخبرو له لاري هغه ته خپل ځان
وبنود. دسموئيل اول كتاب، فصل، ۲۱ - ايت
ووايه! اي قومه ...دخلکو د «حق» سره څه مشابهت
دي؟
حضرت بهاء الله

دقران ددېرو ايتونو په اساس دپروردگار خبرې دهغه
دپېژندني لپاره ترتولو لوړ او ډادمن میزان دی:
کلمة الله هي العلیا .

توبه سورت، ۴۰ - ايت

دپروردگار دخبرو مقام ډير لوړ دي.
وَيُحِقَ اللَّهُ الْحَقَ بِكَلِمَاتِهِ....
يونس سورت، ۸۲ - ايت

پروردگار، دخپل ائین حقیقت په خپلو خبرو سره په
اثبات رسوي...

انظُرُوا فِيْ كَلِمَاتِ اللَّهِ لَا نَكُونُ خُلَقْتُمْ لَا صُغَانَهَا وَأَنَّهَا
تَسْتَضِيْنُ عِ بَيْنَ كَلِمَاتِ النَّاسِ كَاشْرَاقِ الشَّمْسِ بَيْنَ أَنْجُمِ
مَبْرُوْغًا . ٩

حضرت بهاء الله

دپروردگار خبروته نظر و اچوئ. حکه چي تاسي دهغو
اور يدلو لپاره پيداشوي ياستئ. دهجه خبري د خلکو
د خبرو په پرتله دستورو په منح کي دلمر په شان
حليدونکي دي.

۲ فصل: دپروردگار پيغمبران

۶۹

خنگه پيژندلئ شئ؟

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمْسِهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ
د الواقعه سورت، ۷۷ - ۷۹ آيتونه

قران کریم دجهانیانو دپروردگار دلوري یوه پته لیکنه
ده. چې په غیر دپاک زرو خلکو څخه بل څوک په
هغه پوه نشي. اونه به هغه ته لاس رسی پیداکړي.
باید پوه اوسو. چې دپروردگار دخبرو غته برخه
دراتلونکو پیننو، په خاصه توګه دپیغمبرانو دظهور
دوعدي په اړه دي. په دې کتاب کي، تاسي ددي
فرصت لري. چې په سلهاو اسماني لیکنو نموني له
نظره تيري کړئ. هریوه له هغه نمونو، مونږ ته دخپل
خالق یوه خاصه ژبه رابنائي. چې دهغی مثال دهیخ
یولیکونکي په اثارو کي نشو پیداکولی.

په هغه تولو ایتونو اونمونوکي فکر اوتأمل دهر
لتونکي په منصف روح کي چې دزره له کومي
دپروردگار پیژندني او دائمان غوبښتونکي دی. یو بې
مثاله تصویر واخلئ.

هغه تصویر داسې یوممتاز بې جوري اوبي مثاله
تصویر دی. چې دهیخ یو لپاره دشك اوشبھي ځای نه
پاتي کېږي. مګر هغه کسان چې په دې لاره کي
کوبښن ونه کړي. او په خپله غوبښته خپل ځانونه
داسمناني لوی بخشش څخه بې برخې کړي.

که څه هم دا ایتونو په بنکاره او ظاهر کي دپیغمبر په
نوم ثبت او نقل شوي دي. باید په دې پوه شو چې
پیغمبرانو دخپل ځان څخه کومي خبرې نه لرلي. اونه

ئى لري. هغه چە چى وايى دەغە خالق اولىرونكى قول
دى. يواحى دەغۇرى وظىفە دادە. چې دپوردگار وحى

مونىز تە ابلاغ كەرى:

انما انا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَدُ الَّيْ .

دكھف سورت ، ۱۱۰ - ايت

زە يواحى ستاسى پە شان يو انسان يم چى ماتە وحى
كىرىي.

هغە خبى چى زە ئى كوم، زمانە دى. بىلە دادەغە
پلار دى. چى پە ماكى مُتجلى دى.

حضرت

مسىح(انجىل يوحفنا، ۱۴ فصل-۱۱۰ ايت

پوردگار، ستاسى دپلارونو خدائى...زە رالىزلى يم.

حضرت موسى(خروج ۱۵:۳)

د «قل» کلمه یعنی «ووایه!» چی دبیر و قرآنی ایتونو اودبھائی ائین دایتونو په شروع کي راغلي ده. ددي حقیقت شاهدي ورکوي. چي ویونکي دخداي په حکم خبری کوي. نه په خپله غوبننته:
قل !يا قوم...تلک آيات الله نزلت عل بالحق... تالله ان ه من تلقاء نفس بل من لدن عزيز محبوب و ان لعبد آمنت بالله و آياته و لا املک لنفس حركة و لا سکوناً... و كلما اسكن ف البيت و اصمت عن الذکر روح القدس يقوند عل الامر و ينطبق بين السموات و الارض و هذا لم يكن من عندي بل من عنده ان انتم تعرفون .
حضرت بھاء اللہ

ووایه! اي خلکو... دالھي ایتونو دي. چي په حقیقت کي پرما نازل شوي دي... په خداي قسم دي. چي دازمانه دي. دادلوی دانا، گران او محبوب خداي ایتونه دي. زه هغه بنده یم. چي په خداي اودھغه په ایتونو مي ايمان راورى دي. نه دخپل ئان خخه کوم حرکت لرم او نه هم کوم سکون. او کله چي په کور کي ساكت کېنېنم، روح القدس ماپه حرکت راولي. دئمکي

اواسمان په منځ کي مي گويما کړي. دا زمانه دي.
دادهغه دي که ئې ويژنې.

**قُلْ انَزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فِيمَا نَحْنُ أَنَّاهُ كَانَ
عَفْوُرًا رَحِيمًا** دفرقان سورت، ۶-ایت

ووايە! داهغه چا نازل کړي دي. چې د حمکي
اواسمانونو درازونو خخه خبر دي.
او هغه بخښونکي او مهربان دي.

ووايە! اي بنده ګانو: لارښود راغلى. عجله وکړئ.
ديکتا ليدونکي راغلى. او لاره ئې سمه کړه. لايق او
سزاواره څوک دي. چې دا آواز ئې واوريد. دروح
په ژبه ووائي: اي پروردگاره! ستا اواز جهان تازه
کړ. اونوی ژوند ئې ورکړ. مخ مي ستا په لور دي،
اوزده مي ستا دليدو په ارزو. جهاندار راغلى، لاره
ئې په لارو کي اوچته او خبرې په خبرو کي لوړي
او اوچته دي. وائی ورئ. اوراشئ، ددي ورځي په خير
کاميابه ورځ نه وه اونه به وي. دادي دپروردگار
حضرت بهاءالله

خبری. ۱۱

ددي پوبنتني په باره کي پېر فکر وکړئ: آيا
دپروردگار دخ BRO او د دروغجنو او مکارو
انسانو خبر و ترمنځ چې خپلو فکرونو ته د خدای نسبت
ورکوي. کوم جزئي شbahet او قرابت وينئ؟

۲۰ فصل: دخای پیغمبران خنگه

لکه خنگه چی اسمانونه له حمکی لوردي. زما لار او فکروننه ستاسي دلارو او فکرونو لوردي.
اشعيا ، ۵۵ فصل، ۹ - ايت

هیڅکله او هیچا دمسيح په شان خبری ونه ګړي.
انجيل يوحنا-۷ فصل، ۴۷ - ايت

دپوردگار دخبرو دپیژندني لپاره ، ظاهري علم او پوه ته کوم ضرروت نه وي. هرنفس ددي تو انائي لري.
چي ده ګه پروردگار خبری و پیژنی. او که داسې نه وي، خدای به دڅلوا پیغمبرانو لپاره خپلې خبری ده ګو دپیژندني میزان نه تاکلی:

که ده ګه (پروردگار دخبرو) دادراك قوه په خلکو کي
نه وي، خنگه به دادلیل په تولو واقع کیدلی؟ ۱۲؟
حضرت بهاءالله

او ع ف کل نفس ما یعرف به آثار الله و من دون ذلك لم
یتم حجّته عل ف امره من المتفکرین انه
لا یظلم نفساً و لا یأمر العباد فوق طاقتهم و انه
لهو الرّحمن الرّحيم . ۱۳

حضرت بهاءالله

هر نفس ته او هر چاته ئي دخای دکلام پیژندنی
او دهغو دپر تله کولو دمیزان استعداد و رکر. او که نه
وی. نو الله پاک به پخپلو بنده گانو دحjet دلیل
او بر هان نه لرلی. که د فکر خاوندان یاستی. درک
کولی شی. چی پروردگار په چا ظلم نه کوی. او بنده
گانو ته ده گویی داستعداد او طاقت نه پورته حکم نه
کوی. هغه بخنوونکی او مهر بانه دی.
ان الله جعل امره واضحأ ثابتأ بحیث یدرکه کل النفوس .

حضرت بهاءالله

په یقین سره پروردگار خپل «امر» په رو بانه تو گه
ثبت که. ترخو ټول خلک ده گه په درک کولو قادر
وی. آیا دبهائی ائین جو رول دیوبی وجданه انسان دفکر
کار دی. او که دجهان دخالق دپوهی او بخشش په اساس
دی. آیا ددی بنکاره تو پیر او تفاوت پیژندنے او پیدا کول
مشکل دی؟

ووايە! اي قومه ... «خلق» د «حق» سره په کوم
مشابهت کي دي؟ ۱۵ حضرت بهاءالله
قد تَبَ يَنَ الرَّشْدُ مِنَ الْغََرَبَ .
دبقره سورت، ۲۵۶-ايت
دکمراهي او دسمی لاري توپير بسکاره دي.

قران او بهاءالله

٧٢

ددی دوو لارو تفاوت او توپير به هغه وخت بسکاره
شي . چي دپروردگار امر اوائين ته پخپلوستركو
وگورو . اووئي سنجوو، نه د نورو په ستريگو . په تحقيق
پيل وکرونه په تقلید:
ان افتحوا ابصاركم لتشهدوا بها عيونكم و لا تعلقوا
ابصاركم بذى بصر لأن الله ماكلف نفساً الا وسعها .

١٦

حضرت بهاءالله

خپلی سترگی و غروی. ترڅو دامر حقیقت پخپلو
سترگو وګورئ. خپلی سترگی دنورو په سترگوپوری
مه تری. پروردگار هیڅوک، دخپل توان اوقدرت نه
زیات مکلف کړی نه دی.

په هرکس واجب ده. چې د حق او باطل تو پیر او تمیز
وکړي. ۱۷. حضرت بهاءالله

دژبی نقش دانسان په اړه

دخپل پروردگار سره

کله چې د قران نه خبره کېږي، پیر ایرانیان ددي په
وجه چې په عربی نه پوهېږي. خپل ځانونه بهائي ائین
په باره کې د تحقق او قضاوت څخه عاجز ګنې. په دی
سبب د قضاوت مسئولیت دنورو په غاره په خاص ډول
د پیشوایانو په غاره اچوي. دا پله خلک په یوناسم
تصور خپل روح، او همیشني بر خلیک د دادسي
يو چالاس ته سپاري. چې عربی ئې زده کړي ده، په
دي ګومان چې دالهي بخشونو د پوهې کلې او همیشني
جنت ته د لاس رسی راز د عربی ژبې په زده کړه کې
دي!

آيا فارسي ژبې د قران دمو عود د پیژندنی لپاره عربی
ژبې ته کومه اړتیا لري؟ که دژبې مشکل ستاپه نظر
لوی درخي. له خپل ځان نه پوبنټنه وکړي: «آپا په
اسلام باندې زما ايمان د عربی په زده کړه متکي

دی؟» که تاسی بی له دی چي په عربي پوه شي او په
اسلام باندي مشرف شوي یاستي. نشي کولي. چي
يوبل ائين په همدي محدوديت سره و پيژنئ؟ بيا له
خپل ھان نه پوبنتنه وکړئ: آيا ددادسي یو پيغمبر ليرل
چي ده ګه په مقام پوهاوی او د خبرو صحت والی ئې
د ژبي د تسلط پوري اړه ولري. د پور د گار د عدالت او
حکمت څخه لري نه دی؟

۲ فصل: د خداي پيغمبران څنګه

۷۳

پيژندي شئ؟

«آيا هغه خلک چي په حضرت مسيح عقيده من
دي، ده ګه په مورني ژبه پوهيري؟» له خپله ھانه
پوبنتنه وکړئ: د غربې جهان مسيحيان چي په عربي
نه پوهيري. آيا په قران دايمان راولو نه عاجزدي؟»

قل يا ملا الارض انصفو بالله باي حجه آمنت بمظاهر
القبل و باي برهان انكرتم هذا الفضل الذي به تثورت
الافق . ١٨

حضرت بهااء الله

ووايه! اي دجهان خلکو: پروردگار راستولي ته
دانصف په نظر و گورئ. په کوم دليل مو په مخکنيو
پيغمبرانو ايمان راوري دی؟ په کوم دليل دافضل
او بخشش چي جهان ئي په رينا سره رو بنانه شوي دی
انکار کوي؟

دالهي ايتونو په اساس دzman دموعود پيزندني لپاره
ضروري شرط پاك او سڀخلي روح دی، نه دعلماء
او فقهاء اثار ، عدالت او کوبنبن دی. دحقيقه دېيداکولو
مينه ، نه دنورو په ژبه سلط ، مهربان پروردگار
هیڅکله درښتنې لاري غوبنتونکي دخپل اسماني
عنایت ، رضایت او بخششونو څخه نه
محروموي. هميشه داسي و. او وي به. هغه څوك به
ددې پوهې څخه بي برخې پاتې شي. چي روح اوروان
ئي دخودخواهي، گمانونو او د تعصب دېردو شانه پت
وي. که د «گومان او تصور» پردي دناسمو فکرونو په
تارو پود او د بي اساسه مخکنيو انتظارونو په اساس
جوري شوي وي، زمونبر روح و پوبني، الهي زره
ورونکي رو بنائي به مونږ ته لار پيدانکري، او د آزادي

او پوهاوی رنبا به مونږ خپل معبد او مقصد ته ونه
رسوی.

زمونبرخليک

زمونږ په لاس کي دی

اللهَ لَمْ يَكُنْ مُغَيِّرًا نَعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا
بِأَنفُسِهِمْ . دانفال سورت، ۵۳-ایت

پروردگار خپل نعمت اور حمت ته په کوم قوم کي تغير
نه ورکوي. مگر کله چې هغوي خپل روح او روان ته
تغیر ورکري.

ددي برخي په ختميدوسره ،بنه ده چي يوحل بيا دخلقت
نقشي ته نظر وارورو. او پوبننته وکرو: دي جهان ته
دنه لپاره راغلى يو، او مخکي له سفره ددي فاني سرای
نه هغه بل سرای ته کوم ارمغان لاس ته
راورو؟ هميشنې ژغورنه دانسان په څه کي ده؟
وَرِضُوانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ .
توبه سورت، ۷۲-ايت

ترتولو لوی ارمغان دپروردگار رضايت دی. لویه
ژغورنه دخدای درضا په لاسته راورلو کي ده.
اعلموا بان شرافة العبد ف قربه الله و من دون ذلك
لن ينفعه ابداً ولو يحكم عل الخالق اجمعين . ۱۹
حضرت بهاءالله

په يقين سره پوه شي. چي دهربنده شرافت او عزت
دخدای سره دهغه په نږديوالی کي دی. او په غير له
دي هيچ شي به هغه ته ګټه ونه رسوي. حتی که دتول
جهان حاکم هم شي.

«آيا ددادسي لوی ژغورني او ددادسي هميشنې ارمغان
لاس ته راورل دzman په غوره شوو داقرار څخه پرته
ممکن دی؟» که دي مقصد ته ونه رسیرو. زمونږڙوند
به څه بنیگنه او ثمر ولري؟ دپروردگار په «وعدي»
پوهاي، او د هغه په پیغمبر ايمان راورل دخلکولپاره

دپروردگار هديه او بخشش دی. او هم دهغوي لپاره
ددوارو جهانونو دخوبنيو سرچينه ده.

اما دتاریخ دشهادت په اساس هرکله چي کومه اسماني
هديه انساني عالم ته اهدا شوي ده. خلکو دشکر پرئائي
مخالفت کري دي.

وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِي الشُّكُورُ .
دسبا سورت، ۱۳ - ايت

زما شکرکونکي بنده گان کم دي.
وَان يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَان يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا
يَتَخِذُوهُ سَبِيلًا وَان يَرَوْا سَبِيلَ
الْغَيْرِ يَتَخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا أَبِيَاتِنَا .
داعراف سورت، ۱۴۶ - ايت

كه هره نبانه يا کوم (دليل) وگوري. ايمان به رانه
وري. که سمه لاره وگوري. مخ به واري.
او دگمرا هي لاربه ونيسي. حکه چي زمونه نبانی
او ايتونه به دروغ وگني.
وَان كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ .

ديونس سورت، ۹۲ - ايت پير خلک زما له ايتونو نه
غافل دي. (دپروردگار ايتونه ته توجه نه کوي).
عالم په غفلت اوبي پروائي کي غرق دي. ۲۰
حضرت بهاء الله

خنگه پیژندلی شئ؟

بنه به وي چي په ياد راورو. چي پروردگار زمونبر ايمان ته کومه ارتيا نه لري. او هيچکله زمونبر اقرار او انکار خنه کومه گته او يا ضرر نه ورته رسی. که مونبر له تحقيق مخ واورو. دخپل ئان سره ظلم اوستم کوو . گته او تاوان ئى دواوه مونبر ته دي .
داتکى په اسماني كتابونو کي په کراتو تائيد شوي ، او تكرار شوي دي :

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَأَنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا.

ديونس

سورت، ۱۰۸-ایت

ووايه! اي خلکو : حق او ربنتينولي، ستاسي دپروردگار لخوا تاسي ته راغلي ده.
هر چاچي ربنتيني لار و تاکله، دهغه په گته ده.
او هر خوک چي گمراه شو. دهغه په تاوان ده ...

تالله ان احسنتم احسنتم لانفسكم و ان تکفروا بالله و
پاياته لکنا بالله عن الخلق والملک عل الحق غنياً .

٢١

حضرت باب

په خدای قسم دی! که نیکي وکړئ. دخپل ٿان سره
نیکي کوي. که پروردگار د ايتونو څخه منکر شئ.
مونږ دخپل پروردگار په لرلوسره، دي جهان اوخلکو
ته کوم نياز او اړتیا نه لرو.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءْ فَلِيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءْ فَلِيَكُفُرْ .
دکھف سورت، ٢٩ - ايت

ووایه! ستاسي له پروردگاره دا حقیقت دی. هرڅوک
چي غواړي. ايمان راوړي. اویا هرڅوک چي نه
غواړي. او منکر شي.

تالله انه ما اراد لكم الا ما يقربكم اليه و يدخلكم ف ملکوت
البقا و انه لهو الغفور الر حيم . ٢٢ .

حضرت بهاء الله

په خدای قسم دی! دهغه یواحدني غوبښتنه ستاسي
نبرديوالی خدای ته دی. اوستاسي داخلidel تل پاتي
(الهي سلطنت) ته دي. پروردگار بخښونکي او مهربانه
دي.

قَدْ جَاءُكُمْ بَصَائِرٍ مِّنْ رِّبْكُمْ فَمَنْ ابْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِ
فَعَلَيْهَا بِدَانِعَمْ سُورَت، ٤٠ - ایت

دپروردگار دلیل اوبرهان ظاهر اوبنکاره شو. هرخوک
چی بینا دی. گته ئی یووره. اوهرخوک چی نابینا دی.
خپل ھان ئی پخپله محروم کړ.

دحقایقو او استعدادونو دحمکي هره تویه که په دې
ډیره ستره لویه ورڅ کې شنه او تازه نشي. په دې کې
هیڅ شک نشه چې همیشه به دالهي فيض نه
محرومہ پاتی شي. اوپه غیر داغزیو اوپښیمانی او
نامیدی به بله ګیاه شنه نه کړي. ۲۳
حضرت
بهاءالله

قران او بهاءالله

٧٦

ای دانصف والا

خلکو! که ددي امر نه انکارو شي. کوم امربيه په
حکمه کې د ثبوت قابل او د اقراروږ او لایق وي؟
حضرت بهاءالله

نن د پوهی او د خبرتیا ورڅ ده ... خپل ھان مه
محروموي. ۲۵ او وايه! ای دوستاتو: دنن ورځی مثل

اونظير نه و اونه به وي. ۲۶.
حضرت بهاءالله

دو همه بـ رـ خـ

خاتم النبیین

دـ مـ سـ لـ مـ اـ نـ اـ نـ وـ پـ هـ لـ اـ رـ کـ

ترـ تـ وـ لـ وـ غـ تـ خـ نـ دـ

دابرخه دري فصله

لري:

۱. د «خاتم» دکلمي معنى

۲. اوله برخه: دقران مجیدايتونه درسول اکرم

خنه مخکي،

پيغمبرانو دظهور په باره کي

۳. دو همه برخه: دقران مجید ايتونه درسول اکرم

خنه وروسته،

پيغمبرانو دظهور په باره

کي.

داطمنان وختونه پاي ته رسيدلي دي. او دپروردگار

وعدی چي په مقدسو كتابونو کي ذكر راغلى دي.

تولي ظاهري شوي دي. ۱

حضرت بهاءالله

هيچکله هم دخلکو دکومان سره سم هيچ يو ظهور

ظاهرشوي نه دي. ۲ حضرت بهاءالله

ديوخيالي خنه خنه

دېرپدو لار

دابرخه چي کولئ شئ. حانته ئى يوكتاب
وشميرئ، دبهائي ائين دحقانيت د اثبات سره
اره نه لري. او يواحى ددى لوئ سؤى تفاهم اوناسم
تفسير درفع اولري کولو لپاره په دى كتاب کي اضافه
شوي ده.

ددي كتاب هدف زمونى دعصر ددوه موعدو ظهور
په باره کي دقران مجید ايتونو تshireح او توضيح ده.
د «خاتم النبئن» موضوع ددى دوو موعدو ظهور
سره کومه اريکه نه لري.

دا اعتقاد يوابدي خنه دى. چي مسلمانو پيشوایانو
او علماء له دوو کلمو «خاتم اونبى» نه مؤمنانو په
زړونو کي پيداکړي دى، او درا تلونکوتولو
پيغمبر انډلاري په سرايښي دى.

دا خنه دېرلوی او محکم دى. دخلکو په زړونو کي
ريښي ځغلهولي دي. چي دېررو باليمانه مسلمانا نو لپاره
له هغه خنه تيريدنه او عبور سخت او حتی ناممکن
دي. ددى مؤمنانو لپاره ددى دوه

كلمو «خاتم» او «نبي» حقيقی معنی پیداکول دير اهمیت لري:
خاتم النبیین.. چي ددي کشف او پیداکول دعظيمو او غتيو کار و خخه دی. ۳

حضرت بهاءالله

دابرخه چي دري فصله لري. يواخي دهغه مسلمانانو لپاره ليکل شوي ده. چي ديو «خيالي خند» لپاره دبهائي ائين په باره کي دتحقيق خخه خان ساتي . دامؤمنان اطمنان لري. چي وروسته له رسول اكرم نه هيٺکله دبشر در هنمائي لپاره به بل پيغمبر رانشي. که تاسي په دي عقيده نه ياستي، او باور پري نه لري. له دي دري فصله تير شئ او^۶ شپرم فصل خخه خپله مطالعه چي دبهائي ائين دظهور په باره کي دقران و راندويني دي.
ددي كتاب اصلي موضوع ده شروع کړئ.

۳

د «خاتم» دکلمي معنى
دالهي اديانو ترمنح
جدائي

وَان رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ .
دَنْمَل سُورَت، ٧٣-ايت

ستا دپروردگار فضل په ټول مخلوق او خلکو دی. ولی
دهغوي اکثره دهغه فضل په قدر پوه نشي او دخداي
شکر ادا نه کېري.

دقراں مجید هغه مطلب چې ددېرو خلکو دنائید سبب
شوی دی. دادی چې ، دمخنیوادیانو او پیغمبرانو
برخليک ته و گوري. او عبرت تري واخلي:
وَكُلَّا نُقْصَنْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرَّسُولِ... مَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ . دهود سورت، ۱۲۰-ايت

هغه څه چې د پیغمبرانو په سرتیرشوي دي. تاته ئى
نقل کوم. ددي لپاره چې مؤمنانو ته پند او عبرت وي.

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولَى الْأَلْبَابِ.

دیوسف سورت، ۱۱-ایت

دهغوی قصی دعقل والاو لپاره عبرت دی.

په بهائی اسمانی اثارو کی هم دغه مطلب تائید او تاكيد
شوی دی:

«وَوَايْه! أَيُّ دَسْتَرْكُو وَالَا: تَيْرِدُ أَيْنَدَهُ لِپَارَهُ أَئِنَّهُ دَهُ.

وَكُورَى اوپوه شئ. ۴ حضرت بھاءالله

فرض ئی کرئ. چي تاسی خپل مخکینی يادونه
او خاطرات له ياده وری دي.

ژوند به له تاسی لپاره خومره مشکل وي. دهرملت

ژوند هم باید په هغۇ درسونو متکي وي. چي دمخکنیو
پېريو په اوبردو کي زده کري دي. دمۇر خىنۇ دشەفات

لە مخي، ھرملت چي دتىرو اشتباھاتو نه عبرت
وانخلي. دهغو په تکرار بە محکوم وي. شايد مهم ترین

درس دتارىخ چي مونبۇ تە ئى رازده کوي. داوي: چي
خلک دتارىخ چخە درس نه زده کوي. او دمخکنیو

نسلونو له برخلىك چخە عبرت نه اخلي. دتارىخ

ددرسونولە جملى نور درسونه دادي. چي دپروردگار
داديانو چخە هميشه ناسمه گئە پورته شوي ده. په

خاصه توگه ددين پيشوایان داکار کوي. مذهبی جنگونه
ددي ادعا بنه ثبوت دی.

بنه به وي چي وگورو. چي د اديانو پيشوایان په څه
ډول، دپوردگار پاک اوسيپېخلي دينونه چي دخلکو
ترمنځ ددوستي او اتحاد لپاره راغلي دي، ددبمني
اوجدائی وسیله جوروی. تاريخ شاهد دي. چي ددبمنيو
اوجداولي منشاء او منبع د هميشه لپاره دالهي
پيغمبرانو دخبرو غلط تفسير او تعبير وه. غلط اوناسم
تفسironه مختلف او بيلابيل دي. زمونږ د توجه ورتکي،
په دي فصل کي غلط اوناسم تفسير دي. چي خلک ئي
دپوردگار دنوو دينونو دمنلو منع کري دي. د تاريخ
دشهادت په اساس، دپوردگار دهرائين دپيداينست
او ظهور لب خه وروسته ديرو پيشوایانو دخپل مقام
او منصب د تحکيم او تینګښت لپاره کوبنښ کري
دي. چي یواليت،

۳ فصل: دخاتم دکلمی

اوحتی یوه کلمه ئی په خپل کتاب کي پیداکري ده. چې یو خاص امتیاز دهغوي دین ته و بخنې. ترڅو ددوی دعقیدي او افکارو برتری په یو شکل سره په نورو اديانو و بنائي.

داد برتری احساس همیشه دتعصب منشأ رامنځ ته کړد، او د تعصب د جنګ او د بىمنې سبب شوی دی. وروسته د خپل نظر ایت او یا کلمي پیداکولو د هرائين پیشوایانو هغه ایت او یا کلمي ته خاص اهمیت ورکړي دی. د خپلو عقایدو اساس ئی تری جور کړي دی. او د پېړيو او زمانو په او بردوکي، د خپلو خیالونو په تارونو ده ګه ایت او یا کلمي په مرسته پراخه او مجل قصر جور کړي دی. او خپلو پیروانو ته ئی ورزده کړي دي. چې هېڅکله د هغه قصر دامن پناه گاه څخه دباندي قدم وانخلي. ټکه چې ګمراه کوونکي دهري لاري په سر ددوی په انتظار کي ولاړ دي. او پېړوان هم ده ګه باور له مخي چې په پیشوایانو ئی لري، دهغوي حکم د خداي حکم ګنلى دی. او د نیکونو په قصر کې

ارامش او سکون ته په هغه «خطر» او «در بدری» دنام حرمو په هیوادو کي
ترجمیح ورکري ده. دحضرت موسى د دین علما او پیشوایانو په نظر کي راورئ . هغو پیشوایانو خپلو پیروانو ته ورزده کول . چي تاسي دپروردگار غوره امت ياستئ . باید ددي لوی بخشش قدر و پیژني . اودهغه په سانته کي کوبنبن و کري . دبل دین منل به دالوي اوقيمتی بخشش او هديه ستاسي دلاسه و تبنتوی . له دي کبله که دنيکمر غي او سعادت غوبنستونکي ياستئ ، يوازي دکلیم په دین پوري زره و تره . اودنورو دينونو دپرروانو سره مه يو ھاي کيرئ . دي پیشوایانو خپل پیروان دحضرت مسيح د منلو منع کول . چي دتول بشريت موعدؤ . دخپل اسماني كتاب له ايتونو ئي «لوی خنده» جور کر . او خپلو پیروانو ته ئي و بنو دل چي زمونبر پیغمبر به دجهان په تولو پادشاهانو قدرت او غلبه پیدا کري . او دخپلي ادعاد ثبوت لپاره ددارنگه ايتونو مثالونه راورل :

ای دبیت الحم بناره ، لہ تا به داسی یو موعد منخ
ته راشی. چی داسرائیلو حاکم او فرمانروا شی.
میکا، ۵ فصل، ۲ - ایت

ستاسی لہ منخے به یوشہزادہ دپادشاہی پر تخت
کبینیوم. مزامیر داود، ۱۳۲ فصل، ۱۱ - ایت

او س چی دحضرت مسیح ظہور نہ «۲۰۰۰» دوہ
زرہ کلونہ تیریں ی. تراوسہ هم دکلیم دقوم علماء
او پیشوایانو خپل پیروان دخپل موعد دراتگ په
انتظار کی ساتلی دی. هغو خپل قوم دنور و ادیانو دمنلو
نه دھگی جملی خخہ دعیسویت او اسلام خخہ منع کری
دی. او تراوسہ پوری هغوی په دی ادیانو ایمان نه دی
راوڑی .

دمسیحیت پیشوایانو هم دتاریخ در سونه نادیده و گنل.
دمخکنیو بر خلیک خخہ ئی عبرت وانه خیست.
او داسلام ددین دمنلو نه ئی انکار و کمر. هغہ ایت چی د

حقیقت منکرانو پخپل اسمانی کتاب کي پیداکری دی.
اوپه هغه ئى ھانته لور اوېنگلى قصر جور کری دی.
او عیسیویان ئى داسلام او دبل هر دین دمنلو خخه منع
کری دی. دحضرت عیسی (ع) دامشھوره خبره اوایت
دی:

زه يم درېتىنولى لاره او ھەميشنى «ژوند» ھىخوک بە^۱
پە غیر لە مانە، اسمانى پلار تە لاره پیدانە كەرى.
دمخکىنىي ايت ناسم تعبيير او غلطىي كېتى، مسيحيانو تە
ورزدە كەرل، چى دنيكونو دقسىر دباندىي پىنىي اينسۇدل
، حتى دلېر وخت لپاره يو خطرناك اولە ويرى ڈك كار
دی.

او س چى داسلام دىدين لە پىدايىشت خخه (۱۴) چوارلس
پىرى تىرىرىي تراوسە ھم دجهان تۈل مسيحيان
دمخکىنىي ايت پراساس خپل ھانونە دنورو ادييانو دمنلو
خلاص او مبراڭنى او داسمانى کتاب قران دېپام لە^۲
تحقى ئى مخ اړولى او منکردى.
ما الْمَسِيحُ... إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرَّسُولُ.
دمائده سورت، ۷۵-ايت

مسیح... یواحی یو پیغمبرو. دھغه پیغمبرانو پە شان چى
مخکى لە هغه راغلى و.

هغه ایتونه چي «د عهد قدیم» او «عهد جدید» ٿخه په دي
كتاب کي راغلي دي. د هغودو ه كتابونو د انگلپسي نوو
نسخو ٿخه ڙبارل شوي دي.

٣ فصل: دخاتم د کلمي

٨٥

معنی

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغُلوْ فِي دِينِكُمْ..

نساء سورت، ١٧١ - ايت

اي دكتاب وال او! پخپل دين کي مبالغه مه کوي...
داسلام ددين علماء او پيشوايانو هم د تاريخ ددرس ٿخه
 عبرت وانخيست. او د همغو مخکنيو اديانو دعلماء او
پيشوايانو دلاري او طريقى ٿخه پيروي وکره . دوي
هم د مقام او منصب خاوندانو دخپلو پيروانو نه و غوبنتل
چي هيٺکله هم داسلام دلور او بىكلی قصر نه دباندي

خپلی پسنى ونه باسي او د پروردگار نوي ائين دي
نادideh و گئي. په پوره داد سره ئى خپلو پيروانوته
بنو دلي دي. چي ددوبي له دين نه وروسته بل دين نه
رائي. هغه خه چي مهربان خدai غوبنتي دي.
او بشريت ته ئى ورزده كري، په قران كى ئى نازل
كري دي. ترڅو چي جهان وي، دئمکي او اسمانونو
خالق نوري خبرى نه كوي. او د قران په شان به بل
كتاب راونه ليزي. قران د خدai اخرين كتاب دي.
داسلام علماء پيشوايانو هم داسى يو ايت ته ضرورت
لرل. چي خپلو پيروانوته پري داد ورکري. او هېڅ
يو مسلمان ته دشك او شبهى د ادعا ھاي پاتي نشي
هغه ايت ئى په احزاب سورت کي پيداکر:
مُحَمَّدٌ ... رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّنَ.
داحزاب سورت، ۴۰-ايت

محمد د خدai رسول او دانبياء خاتم دي.
داسلام پيشوايانو او علماء دخپل دين برتری لپاره په
نورو اديانو، دبل ائين دمنلو څخه د مسلمانانو د مخنيوي
لپاره د «خاتم» د كلمي په تفسير او تعبير ئى شروع
وکره. او د هغې څخه ئى يوبنکلې قصر جور کر. دي
بانفوذه او قدرت والا پيشوايانو دخپل يو طرفه
او تأكيدشوې تفسير کي د هيچا لپاره دشك او تردید ھاي
پري نښود. او د مخکنېو اديانو د پيشوايانو په شان

دپروردگار کلام او خبرو په غلط تفسیر ئى خلک
دحقیقت څخه لري وساتل ، دمسلمانانو پیشوایانو هم
د«خاتم» دکلمي چي د «آخر» سره هیڅ اړیکه نه لري.
داصلي مقصد څخه ئى ورته انحراف ورکړ . هغې ته
ئى نوي معنی ورکړه ، هغه ئى داسلام اصلی پايه
جوره کړه . او هغه ئى ،

قران او بھاء الله

۸۶

په نورو اديانو دامتياز وسیله وکنله .
مخکي له دې چې «دقران دلوی معما» په حل پیل
وکړو . لازمه ده ، چې هغه پرده دخلکو دسترګو لري
کړو . چې داسلام ملايانو د«خاتم» دکلمي نه جوره
کړي ده . ځکه ترڅو پوري چې دا «معما» د«خاتم»
دپردي لاندي پته وي . بايمانه مسلمانان به دنيکونو

دېخواني قصر څخه قدم دباندي وانخلي . او دپروردگار
دنوي ائين عظمت او بنسکلا به ونه ګوري.

«دختام» دکلمي په واقعي معنى پوهيدل هغې، کلي ته
ورته ده. چې ټلف شوي دروازه سمي لاري پلتونکو
ته بيرته او خلاصه کري. او دخدای دنوی قصر عظمت
او بنسکلا ورته وښائي . ترڅودا دروازه خلاصه نشي
او پلتونکي دنيکونو دافکارو له محدودي څخه دباندي
قدم وانخلي، هیڅ دليل به ده ګوی دلچسپي پیدانه
کري. اونه به هیڅکله دخدای نوی او بنسکلی قصر
وګوري. اونه به د «بهائي ائين نوی ګلستان» وګوري.

ددې فصل او ددوه نورو فصلونو هدف دمسلمانانو
دلاري څخه ددي «لوی خند» پورته کول دي . ددي
فصل اصلي تکي، دختام دکلمي لغوي معنى او تشریح
ده. او ددي کلمي څخه دغله تعییر او غلطی استفادې
طريقه ده . او در انلونکو دوو فصلونو اصلي تکي دقران
دايتونو وړاندې کول دي. چې د «خاتام» دکلمي واقعي
معنى بنسکاره کوي. دېلتونکو دستړګو ددي غتې پردي
لري کول دي. او وروسته د «قران دلوی معما» حل
او پیژندنه شروع کيردي. په هغه ترتیب چې مخکي ئې
يادونه وشه که د «خاتم النبین» عقیده ستاسي دلاري
خند نه وي . خپله مطالعه د «۶ فصل» څخه شروع
کري.

د «خاتم» دکلمي معنى

په تول قران کي د «خاتم النَّبِيِّنَ» لقب د «ت په زور» سره يواحی په يو ځای کي راغلی دی. هغه يوايت چي داسلام پيغمبر ته اعطاء شوي دي :
ما کانَ مُحَمَّدٌ أَبَا احَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا.

داحزاب سورت، ۴۰-ايت

۳ فصل: دخاتم دکلمي

۸۷

معنى

محمد ستاسي دهیخ یوپلار نه دي. هغه دخدای رسول او دېيغمبرانو «مهر» دي.
پروردگار په تولو شيانو خبر دي.

په لمري سركي دامهمه ده، چي پوه شو. دخاتم کلمه په دوه شکلونو سره په عربي کي په کار ورل کيري. د«ت» په زور سره اود «ت» په زير سره . دادوه کلمي خومشترکي معناگاني لري. او هريوه له دي دوو کلمو خخه په عربي کي خپل ځانته استعمال لري. هغه کلمه چي په قران کي ده. «خاتم» د«ت» په زور سره راغلي، نه د«ت» په زير سره «خاتم». دا بيره له اهميته ډکه خبره ده . بله داچي په عربي کي ډير داسي کلمات دي. چي مختلفي معنى گاني لري. «خاتم» له دي ډول کلمو خخه ده. دژبي قاموسونو ددي هري کلمي مختلفي معنى گاني په ترتيب او دا هميته له مخي ذكر کري دي.

گاني دت په زور سره دمعلوم فرنگ له مخي:

• انگشتري ، انگشت ، (گوته)

• مهر ، نگين ، (تاپه ، غمى)

• دهان معشوق (دمعشوقى خوله)

• بازپسين ، (وروستى ، اخرنى)

• هغه اسباب چي دفیل له عاج

څخه جور شوي دي.

د «خاتم» دکلمي معنى گاني دت په زير سره دهمغه فرنگ له مخي:

• ختم ګننده ، ختم کونکى

• پایان ، عاقبت ، پای ، بالآخره

دپریادپلار کلمه په دی ایت کي تشبيهي معنی لري، «پدر» دزوی ،مسئول ساتونکي او دفاع کونکي دی. پیغمبر داسی مسئولیت نه لري . دهغوي مسئولیت یواخي اگاه کول او دعوت کول دي.

ما عَلَ الرَّسُولِ إِلَّا بَلَاغٌ.

دمائده سورت، ۹۹ - ایت

خدای دی پیغمبر یواخنی وظیفه او دنده خدای دکلام او خبرو رسول دی.

قران او بھاء اللہ

۸۸

بنه به وي چي یوبل فرنگ ته هم مراجعه وکرو. د «خاتم» دکلمي معنی د «ت» په زور او زیر سره د رياض اللغات په فرنگ کي .
د خاتم دکلمي معنا د «ت» په زور سره:
• انگشت، گوته

- انگشتري، هغه گوته چي مُهر او تاپه هم ولري يعني په گوته کي دسری نوم او امضاء وي.
 - مُهر ، هغه چي يوشی په مُهر او تصدق کري.
 - ختم هرچيز ، عاقبت او اخر دهرشی.
 - فرورفتگي پشت گردن، دخت ژوره ساحه.
- د «خاتم» دکلمي معنی د «ت» په زير سره:
- تمام کننده ، تمامونکي.
 - به اخر رسانده ، اخرته رسولی.
 - مُهر کننده، شخص مُهر زننده ، مُهر کوونکي.
- دفارسي په ژبه کي د «خا تم» کلمه په اصطلاح کي د «خدمت خاتمي» ته وائي. اود «خا تم» کلمي اصطلاحي معنی «خاتم کاري» ده.
- د «خاتم» دکلمي دمعنی دتحقیق لپاره به بنه وي. چي دقران دخومعتبرو او مشهورو و ترجموته نظر و اچوو. اووگورو چي دعربي ژبي استاذانو د «خاتم» کلمه خنگه ترجمه کري ده. شايد چي مشهورترینه ترجمه دقران په انگلیسي ژبه چي دجهان مسلمانانو داعتماد او باور ور گرځیدلي ده. دیوسف علي ترجمه وي. دي متترجم او محقق دقران په تفسیر او مطالعی کلونه تيرکري دي. او ددي اسماني كتاب جامع او هرار خيزه ترجمه ئي دغرب عالم ته وراندي کري ده . داترجمه د عربستان دپادشاه په ملاتر دهغه هيوا دلوی علماء

دڅو ځلي تصحیح او تصویب وروسته د تائید وړ
وګرځیده. او اوس دغربی ممالکو مسلمانان هغه په
امریکا کي چاپ او نشرته سپاري.

۳ فصل: د «خاتم» د کلمي

۸۹

معنی

يوسفعلي د «خاتم» د کلمي ترجمه په «Sear» انتخاب
کري، چي د همغه «مهر» معنی لري. دده د ترجمي نه
علاوه په نورو ترجمو کي هم د «خاتم» د معنی لپاره
د «پا» «مهر» کلمه کارول شوي ده:

7. An Interpretation of the Qur'án

1. The Koran (interpreted)

Majid Fakhry (مترجم)

A.J.Arberry (مترجم)

8.The Qur'an

2. Al-Qur'an

(مترجم) Muhammad Zafar'u'llah

(مترجم) Ahmed Ali

Khan

3. The Koran

9. The Noble Qur'an

(مترجم) Rodwell

u

(مترجم) Dr. Muhammad Taqiud-

4. The Meaning of the

(مترجم) Din Al-Hilali, and Dr.

Glorious Koran

Muhammad Muhsin Khán

(مترجم) Mohammed Pickthall

5.

10. The Holy Qur'an

The Message of the Qur'an

(مترجم) Maulana Muhammad Ali

(مترجم) Muhammad Asad

11. The Holy Qur'an

6. The Koran

(مترجم) Amatul Rahman 'Omar,

(مترجم) N. J. Dawood

and 'Abdul Mannan 'Omar

دقران دترجمه کونکو نه په انگلیسي ژبه یو بل
ژبارونکی مجید فخری دی. چې یوه ممتازه ترجمه
دقران ئی په یادگار پري ایبني ده. داژبارونکی هم
دنورو ترجمانو په خير چې مورنی ژبه ئی عربی ده
د «خاتم» دکلمي معنی ئی «مهر» کړي ده . دالازهر
پوهنتون کميتي چې داسلامي کتابونو دترجمي او تأليف
مسئولييت ئی په غاره دی. او دهغو دجملې نه یوه
قران مجید دی. دخپل تصدق مهر ئی دهغو په ترجمه
لبرولی دی:
ليس فيه ما يتعارض مع العقيدة الاسلامية.

الازهر الشريف، مجمع البحوث الإسلامية .الادارة
العلمية للبحوث والتأليف والترجمة.

قران او بهاء الله

داسې يوژه چې د اسلامي عقیدې سره په مخالفت کې وي په هغه ترجمه کې نشته هغه نتیجه چې ددي دوو کلمو «خاتم» او «خاتم» دلغوی مطالعې څخه اخلو داده.

چې د «خاتم» دکلمې معنۍ «مهر» او د «خاتم» دکلمې معنۍ پایان او ختم ده که په قران کې انتخاب شوي کلمه «خاتم» وي دي فصل ته اړتیا نشته . ئکه چې «خاتم» فاعل اسم دی. او د هغې معنۍ معلومه ده په هغه صورت کې به حضرت محمد دېیغمبرانو د سلسلې ختم کوونکی او اخري وي. اما زموږ مشکل دادي. چې په قران کې د «خاتم» کلمه راغلي ده نه د «خاتم». دا کلمه د تفسیر وړ ده. ئکه

چې «مهر» تشبيهې معنۍ لري. نه یوه دقیقه تحت اللفظي معنۍ. فرض کوو. چې تاسي یوې ډلي ته خبرې کوئ. او په ابتدا کې اوریدونکو ته وائي: «زه دیوساعت لپاره د خبرو فرصت لرم او په (۹) بجی خپلې خبرې ختموم» ستاسي خبرې د تفسیر او تعیير وړ نه دي. او اوریدونکو ته دشك ځای نه پاتې کيري. او س فرض کړي. د مخکنې مطلب پر ځای او ریدونکو ته داسې وائي: زه افتخار کوم چې تاسي ته خبرې کوم او په واقعیت کې زه ستاسي لپاره «مهر» یم. ستاسي او ریدونکی به څه فکر کوي؟ هريو د خپل فکري قوت په اساس کولی شي د «مهر» دکلمې نه ځانته معنۍ په

خپل ذهن کي راولي د «خاتم» کلمه داحزاب په سورت کي دغسي یو حالت لري. که وغوارو کولي شو. د هغي نه د خپلي خوبني او ميل سره سه مختلفي معنى گاني واخلو.

او س به وکورو چي داسلام علما او پيشوایانو څنګه د خپل تصور او خيال په قوت د «خاتم» د کلمي نه د «آخرین» معنى ترلاسه کري ده . یوسفعلي مشهور ژبارونکي او د مسلمانانو د اعتمادور او د قران د تفسير متبدد «خاتم» کلمه په دي دوی د «آخرین» په معنى استنباط او را ايسټاني ده:

کله ديوی کلمي د تلفظ په کم تغير سره د هجي کلمي معنى ته مکمل تغير و رکوي مثلاً:
په فارسي کي د کشتن او گشتن کلمي.

کله چي یوشى «مُهر»شى .کامل دى. اوپه هغه کوم
شى نشور زياتولى. داسلام د مقدس دين پيغمبر
دېيغمبرانو يوه اوپوده سلسنه پاي ته ورسوله، دخداي
بنوونى به هميشه دوام پيداکري. اما داچى د محمد نه
وروسته بل پيغمبرنه وي ، اونه به راشى په
راتلونکو پيريو کي به مفکرینو او مصلحينو ته
ارتياوي، نه کوم پيغمبر ته، دادزىره دخوبنى امر نه
دى. په دى حكم کي دير خت علم او حكمت پروت
دى، «حکه چي خدائ په هرڅه پوه دى».
حئيني ايراني ژبا رونکي حتی ديوسفعلي دتفسيرنه هم
وراندي قدم ايښى دى ، دخپل خيال په قوت ئى
، «دخاتم» دکلمي نوي معنى رامنځ ته کړبده. چي يوه
ژباره دمحمد کاظم معزى اوبله ژباره دابوالقاسم پاينده
ده. دى دوه ژبارونکو د «دخاتم» دکلمي د «مُهر» پرخاى
د «سرآمد» يعني وتلى ، سرايسنلى او مخور معنى کېږي
د ۵:

د محمد کاظم معزى ژباره: محمد نه دى پلار
ستاسي بلکه دخدائ پيغمبر او په پيغمبرانوکي
سرآمد(وتلى) دى.

دابو القاسم پاينده ڙباره: محمدستاسي ديوه پلار
نه دى. دخداي پيغمبر او د پيغمبر انو
سرآمد (وتلي) دى.

معلومه نه ده چي دي دوه ڙبارونکو ٿنگه او د کومه
حایه (سرآمد) معنی د «خاتم» کلمي لپاره پيداڪره. په
هیچ يو فرهنگ دلغاتونو کي د «خاتم» د کلمي لپاره
د «سرآمد» معنی شوي نه ده. آيا دي دوه بنا غلو د خپلي
ڙباري د نتيجي څخه پوهاوی لرل؟ که د «سرآمد»
کلمه د «مهر» په ځاي وليکو.

ديوسفعلي اصلي ليکنه:

When a document is sealed, it is complete, and there can be no further addition. The holy Prophet Muhammad closed the long line of Apostles. God's teaching is and will always be continuous, but there has been and will be no Prophet after Muhammad.

The later ages will want thinkers and reformers, not Prophets. This is not an arbitrary matter. It is a decree full of knowledge and wisdom: "for God has full knowledge of all things." Yúsuf 'Alí, The Meaning of the Holy Qur'an , sixth edition, page 1069

داخرين معنى له لاسه ورکوو. د«سرآمد» کلمه د«خاتم» دکلمي رابطه د«اينده » سره پري کوي. په دي صورت کي نوره دزمان مسئله مطرح نه ده. يواحی دحضرت محمد دمقام موضوع ده د«آخری»وه، يانه وه، مسئله بيخي له منخه حي. مشهور مجتهد مکارم شيرازي «خاتم النبیین»ئي داسي ژبارلى دى: ختم کونکى او پيغمبرانو اخرين. دقران دير ژبارونکي په فارسي سره، کارونه ھانته اسانوي . هغوي د«خاتم» دکلمي معنى نه ليکي بلکه دترجمي په ھاي پخپله اصل کلمه نوشته کوي . دقران ڈڙباري ٿو نموني:

خاتم پيغمبران: بهاء الدين خرمشاهي

خاتم پيغمبران: عبدالمحمد ايتي

خاتم پیغمبران: محمد مهدی فولادوند

خاتم انبیاء: مسعود انصاری

خاتم پیغمبران: حسینعلی کوثری

خاتم پیغمبران: طاهره صفارزاده

ختم پیغمبران: دحوزه قم نه ۷ تنه علما

د «**خاتم النبین**» لقب دمسلمانانو په عقیده کي مهمترینه
اساسي پايه ده دهغوي برخليک ددي لقب دمعني په
درک کولو پوري تړلی او متکي دی. ولی دقران اکثره
ژبارونکي په فارسي سره د «**خاتم**» دمعني کولو نه پده
کوي؟

۳ فصل: د «خاتم» دکلمی

دیوسفعلي تفسيرته به وگرخو، دامشهر مفسريه خپل
تفسير کي دوه تکو ذكر کوي:

- د «مهر» دمعنی په کارولو چي دکامل اوپوره کيدلو
مطلوب افاده کوي.
- کامل اوپوره کيدل د «آخری» نښانه ده.

آيا مخکيني تفسير معقول او جائز دی؟ په هغه ترتیب
چي په دوه راتلونکو فصلونو کي به ئى وگورو ، چي
په قران کي دير ایتونه درسول اکرم نه وروسته
پیغمبرانو راتگ ته اشاره کوي . مخکي له دي چي
هغه ایتونه مطالعه او وگورو ، بنه به وي چي په دي
فصل کي د «خاتم» دکلمي په معنی خبری وکرو.
دیوسفعلي او د اسلام دنورو علماء پيشوايانونه دا پوبنتني
وکرو:

۱. که د قران منظور د «خاتم» دکلمي نه «آخرین»
و ي، ولی د «خاتم» کلمه دتی په زير سره په مبارک ايت
کي نازله نه شوه؟ دغه جزئي تفاوت ددي کلمي په
تلفظ کي ، دامشكل تول ختمول او دغه مبارک ايت
هیچاته دشك او شبھي ئاي نه پريښودل. خکه

چي «خاتِم» يوه مشخصه معنى لري. پس ولی د «خاتِم» په ئاي چي مختلفي تشبيهي معنى گاني لري د «خاتِم» کلمه انتخاب نه کره؟ دا خبره دبیر اهميت لرونکي ده.

۲. مُهر دامضاء په ئاي لبرول کيري. دامضاء اصلي مقصد په هر کار کي ده گه مطلب تائيد او تصدق دی. له کومه معلومه شوه. چي د «خاتِم» دکلمي منظور د راتلونکو پيغمبرانو خاتمه ده. نه کوم تصدق او نه هم ده گوي تائيد؟ آيا جائزه ده. چي د «مُهر» اصلي هدف تائيد او تصدق دی، نادideh و گنو. او دبل هدف لپاره ئي ولبروو؟ کله چي مونبر چاته وايو چي «داليك امضاء کري.» زمونبر اصلي مقصد خه دی؟ آيا زمونبر اصلي مقصد دليک تائيد دی. ياده گه ختميدل؟ آيا زمونبر اصلي مقصد دانه دی، چي و وايو په خپل «مُهر» سره تاسي داثبته کره. چي داليك ستاسي دی؟

- داخرکیدل او تمامیدل د «مهر» تشبیھي او ثانوي معنی گاني دي .نه اصلی او تحت اللفظي معنی گاني.
۳. که فرض کرو داسلام پیغمبر «مهر» و. ديو سند په اخر کي چي ديو سلسه پیغمبرانو دنومنو سند دي.
- که پروردگار یوتازه سند له نوي نومونو سره و راندي کري. دمکیني فرض سره به تضاد ولري؟
۴. آيا د «مهر» ئاي هميشه دليک په اخرکي دى. د «مهر» و هل دليک په اخر کي يومروج امر دى. نه قطعى .
۵. د «مهر» کارول دليک په سركي او ياده گه په اطرافوکي په تورو و ختونوکي معمول و.
۶. آيا د امضاء نه و روسته ديو مطلب زياتول ممکن او مجاز نه دي؟
-

٧. عربی دیره غني ژبه ده. آیا په عربی کي
د «آخرکيدل» دکلمې لپاره د «خاتم» نه دتی په زوره
کي سره بله کومه کلمه نه پیداکيدله؟

٨. قران مجید دهري مهمي مسئلي تفسير کري دي:
وَتَفْصِيلَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

ديوسف سورت، ۱۱-ايت

دهريشي تفسير په دي کتاب کي دي. او دهغه چالپاره
چي په هغه ايمان راوري. دهدایت اور حمت و سيله ده.
ما فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ .

دانعام سورت، ۳۸-ايت

داكتاب (قران) کمبودي نه لري. (داسي یوضوري شي
به نه وي. چي دهغه نه پاتي وي) د «آخرکيدلو» مسئله
داسلام په دين کي ديره مهمه ده. آیا دامعقوله ده. چي
دقaran په شان یوجامع کتاب داسي یومسئله چي دعال
برخليک ترابده ورپوري ترلى وي. شکمنه پريردي؟ آیا
دابه عادلانه وي. چي داسي یومهم مطلب په تول قران
کي په تکرار او قاطع الفاظو رو بنانه نشي؟

٣ فصل: د «خاتم» د کلمي

حکه چي هیخ یوایت دقران ددي مطلب په منل کيدلو او تائیدولو کي نشته بر عکس دير داسي ایتونه شته دي چي ددي مطلب معنی نه تائیدوي.

۹. آیالازمه نه وه چي داسي یوه مهمه مسئله پخپله په ایت کي ذكر شي؟ په هغه ایت کي چي د «خاتم» کلمه ذكر شوي ده. د «آخری کيدلو یانه کيدلو» د موضوع سره هیخ اريکه نه لري.

دپوردگار د پیغمبرانو

او د هغوي

اسماني کتابونو تائید او تصدق

پوردگار په هر ظهور کي خپل کتابونه چي له مخکي نازل شوي دي. تصدق کري دي. ۵
حضرت بهاء الله

او س به وگورو. چي «دېغمبرانو مهر» لقب يعني
خه؟ او مهر لرول دخه دپاره؟
لکه خنگه چي وویل شو. مهر اصلی مقصد تائید
او تصدقیق دی. مهر دهر مدرک اعتبار تضمینوی. او په
پخواو ختونو کی دامضایه حای بی کارول. که
دېغمبرانو د «مهر» لقب په دی مفهوم سره تفسیر
کړو. دی نتیجي ته رسیزو. چي در رسول اکرم یوله
مهمو هدفونو نه دپور دگار دېغمبرانو او د هغه د
اسماني کتابونو ده ګی جملی نه دقران تصدقیق و:
هَذَا الْقُرْآنُ... تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَبِّ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ديونس سورت، ۳۷-ايت

دا قران ... هغه څه چي له ده سره دی تصدقیقوي.
او د کتابونو تفسیر کوي. بی له شکه چي دپور دگار
لخوا دی.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ. دفاطر سورت، ۳۱-ايت

هغه څه چي په دی کتاب کې مې تاته وحی کړي ده.
حقیقت دی. او هغه څه چي مخکی نازل شوي دي. هم
تائید او تصدقیقوي.

قران او بھاء اللہ

۹۶

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُّوسَىٰ اَمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ .
داحقاف سورت، ۱۲-ایت

مخکی له دی ، دموسی کتاب دخلکو رهنا
او دپور دگار در حمت او فضل نبانه وہ . دھغوي په
منخ کي دا کتاب (قران) دھغوي تائيد او تصدق کوي .
نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدِيهِ .
دآل عمران سورت، ۳-ایت

پروردگار د «قران» کتاب په ربنتینی سره په تانازل
کړ . او هغه خه چې د هغه سره دي . هم تصدقوري .
مخکني ایتونه د اسلام د پیغمبر د تصدق او حقانيت په
باره کي او د مخکنيو پیغمبرانو او دھغوي د اسماني
اثارو د منلو لپاره د قران د ایتونونموني وي . په هغه
الهي کتاب کي دا پول دير ایتونه نازل شوي دي . چې

هغه تول د «خاتَم النَّبِيِّنَ» لقب معنی د «تصدیق مُهر» تائیدوی. دا حزاب سورت، په مبارک ایت کی دری مهم تکی ذکر شوي دي:

- محمد ستاسي «پلار» نه دی (هغه ستاسي دپلار دنده په غاره نه لري. خداي پيغمبر دی دایمان او انکار مسئول نه دی): ما کانَ مُحَمَّدُ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ.
- دهغه دنده دېیغام را وړل دي. خداي دهغه په حقانيت او دنده شهادت ورکوي. وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ.
- او هغه هم د مخکنيو پيغمبرانو په دنده او حقانيت شهادت ورکوي. پرهغو د تصدیق مُهر لګوي: وَخَاتَمُ النَّبِيِّنَ.

د «تصدیق امضاء» اصطلاح يا «دلیک د تصدیق شهادت» تصدیق يعني دهغه صادق گنل دي. پيغمبرانو هم په یوبل پسي دخان نه مخکي پيغمبر پر حقانيت د تائید او تصدیق مُهر لګولی دي. دقران مجید مطالعی او برسی دابنودلی ده. چې هغه اسماني کتاب دالاندي مطالب تاكيد او تائید کړي دي:

- د توانا او واحد پروردگار ستانيه او صفت.

۳ فصل: دخاتم دکلمي

- دمخکنيو پيغمبرانو ستاينه صفتونه او دهغوي
دكرامت تصدق.
- دحضرت محمد او دقران مجيد تصدق.
- دحضرت محمد نه وروسته پيغمبرانو تصدق
او دهغو دېيزندني لاري.
- نيك او بد عملونه.
- د عبرت او نصيحتونو تشويق او ترغيب.
دمنکريينو او بذكارانو رفتار او دهغوي مجازات.
- درېښتنو مؤمنينو چلند او دهغوي پاداش.
- د اسلام اجتماعي قوانين.
- د هميشي جهان ، د دوزخ او جنت صفتونه .
د «تصديق» موضوع د مسيحيانو په اسماني اثارو کي
هم پيداکولي شی:
- گرانودوستانو: هر روح مه مني بلکه روحونه از مايش
کړي، ترڅو وکوري. چې الهي دي او که نه ، حکه
چې دروغجن پيام را ورنکي هم دير دي . د «خدای

روح» په دې بول وپیژنی: هر هغه روح چي دا تصدقیک
کړی چي عیسى مسیح جسمًا راغلی دی، هغه دخداي
له لوري دی.

دیو حنا اوله رساله ، فصل ۱-۳، ایتونه

همدا د «خدای دروح» لقب حضرت محمد، حضرت
مسیح ته ورکړی دی. او هغه ئې «روح الله» نومولی
دي. په قران کې د حضرت مسیح تصدقیک د حضرت
رسول اکرم د حقانیت بنکاره نښانه ده.

قران مجید دي نښاني ته په کامله توګه تحقق ورکړی
دي. د حضرت مسیح په مقام اقرار د دا سی چالپاره چي
دهغه وخت په وحشی اعرابو کې پیداشوی و. یوه
بنکاره نښاني ده. د دی لپاره چي دادپور دگار وحی
و یونکی دی. اوله خپله ځانه خبری نه کوي. که
مسیحیان دانصاف په ستړ ګو وګوري. باید په همدي
دلیل د اسلام پیغمبر ومنی.

د تاریخ د شهادت په اساس ، پیر خلک متمایل دي. چې خپل همیشنى کور د خیال او تصور په تارو پود جور کړي. او د ژوندتر پایه پوري په هغه کي په راحت او ارامي سره واوسي. زمونږ په عصر کي په سلھاو میليونه مسیحيان بي له پير کم تحقیق او خیرني مسلمانان ئي گمراهان و ګنل. او قران ئي یوه افسانه و ګنله. د اغافلان بي د خپلو نېکونو دکور نه دبل هیچا کور د لیدلو لایق نه گنې.

زمونږ د عصر اکثره مسلمانان هم د مسیحيانو په شان د بهائي ائین په باره کي هر ډول د خیرني او تحقیق څخه دده کوي . د اپه قران ايمان را وروني کي مؤمنان د خدائ لویه هديه یعنی اختیار او ازادی چې د هغوي ابدی برخليک په هغه متکي دي ، نورو ته سپارلى دي. د پيشوايانو په لاس کوموچي ديوی کلمي په غلط تفسير ئي ظاهراً یوبنکلى او مجلل قصر د خپل مقام او منصب د سائلو لپاره جور کړي دي. آيا د خپل نه تماميدونکي

برخليک داسې يو بي اعتباره تفسير ته پريښو دل دعقل
او حکمت سره سمون خوري؟
دوه راتلونکي فصلونه به په تفصيل سره ددي پوبنستني
حواب دقراني ايتونو سره وراندي کري.

۴

درسول اکرم نه مخکي
پیغمبرانو دظهور په باره کي دقران
مجیدايتونه

لمړۍ برخه: ددې برخې هدف چې په تير فصل سره
شروع شو. دبرهان او دليل اظهار نه دی. دهغه هدف د
مسلمانانو دلاري نه دمهم خنډ پورته کول دي. هغه
خنډ او مانع د «خاتم النبین» دلقب غیر مجاز او غیر
معقول تفسیر دي.

په الهي ايتونو کي

ڙوره کته او فکر

قران مجید دپور دگار اخرين کتاب گنل او اسلام
اخرين ائين شميرل دمير و مسلمانانو په ذهنونو کي
دمسلم حقیقت څخه گنل کيري . دي انگيرني دوخت په
تيريدو سره دخلکو په فکرونو کي داسي نيلی اوريښي
حکولي دي . چي دلبرو کسانو په زړونو کي ده ګوي په
باره کي دشك څای پاتې کيري ،

قران او بھاء اللہ

۱۰۰

اویائي داثبات دليل غواړي . ددي پندار او انگېرنې
دمخالفو نظریاتو او ريدل تاسي او دبل هر مسلمان لپاره
اسان کارنه دي . ددي معما دحل یواحېنې لاره دقران په

ایتونوکی لته، دقت او څېرنه ده. په دې مقصد کي د توفیق لپاره ، هغه څه چې په دې فصل کي راغلي دې. په پوره دقت سره ووائي او د عقل په تله ئې و سنجوئ. او وروسته ئې له هغه څه سره چې مو اوريدلي دي. پر تله کړئ. او وګوري. چې کوم یو معقول او د پور دگار د حکمت سره موافق دی.

په قران کي د پور دگار د کلام په اساس هو بنیار خلک هغه څوک دي. چې مختلفي خبری اوري. او وروسته له فکره په هغو کي د ترتیلو غوره خبرو تاکنه کوي:
فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقُوْلَ فَيَتَبَعُّونَ أَحْسَنَهُ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأَوْلَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ .

د زمر سورت، ۱۸ - ۱۷ ایتونه

هغه بنده ګانو ته زیری ورکړه. چې مختلفي خبری اوري. او ترتیلو نیکو خبرو پیروي کوي. خدائ د داسې خلکو ره نمادی. ټکه هغه عاقل او هو بنیار خلک دي.

د اکتاب تاسي او تولو مسلمانانو لپاره د نوو مطالبو لرونکي دي. حتی د اسلام د علم او لپاره چې خپل ځانونه د تقلید مر جع او د علم منبع ګني ، له هغومطالبو څخه بي خبره دي. د دې تولو تازه مطالبو درک لپاره فکر او ژوري ګتنې ته اړتیا ده. د اسماني کتابونو د شهادت په اساس ، زمونږ د ژوند ترتیلو بنې لحظې

هغه دي. چي دهميشني معّما دحل لپاره مصرف شي.
حکه چي دي جهان ته ددغه مقصد لپاره راغلى يو
دالىكنه ددي «لوى معّما» دحل لپاره يوگام دي. په دي
كار کي دتوفيق لپاره لازمه ده، چي الهي ايتونه کوم
چي په دي كتاب کي ذكر شوي دي، خو ئلى ووائى .
هرئل ئى چي لولي، دپروردگار دکلام اوخبرو مقصد
او معنى به تاسى ته بنه روپسانه شي.

دقران اسرار دزروشمع لرونکى او دحلا ڈک خراغ
په خير په نظر کي ونيسى. چي په تول قران کي
خپري اوپرتى وي. ددي كتاب هدف ددغو قيمتي شمعو
راتولول اوپنکاره کول دي. هر فصل چي لولي.
دپروردگار دروبنائي دورانگو بنکلا به پيره گورئ.

۱۰۱ ۴ فصل: درسول اکرم نه مخکي پيغمبرانو
ظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

که په مينه ،بي طرفی او حقیقت سره ددي لوی معما
دخل لپاره کوبنبن وکرئ .په پای کي به زرشمع ايزه
چراغ رو بننائي ستاسي تول وجود و نيسسي.

دپوردگار تغير نه

منونکي سنت

دافصل او دده پسي بل فصل به داوبنائي چي قران ددوه
پيغمبرانو ظهر زيرى په پوره رو بنانتيا او په دير
تاكيد سره و رکرى دى .که د «خاتم النبین» معنى
آخرین وي، دانا خدائى به يobel ايت ددي معنى دتفسير
او تائيد لپاره نازل كرى وي. ترڅو د «خاتم» دکلمي
مقصد رو بنانه شوي وي. او حال داچي خبره ددي
بر عکس ده .قران مجید دنورو پيغمبرانو دراتگ لپاره
شهادت و رکوي .بنه به وي په هغو ايتونو سره چي
دپوردگار طريقه اور سرم راوبنائي بحث شروع کرو:
**وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ... لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ يَمْحُوا اللَّهُ
مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ.**

در عد سورت، ۳۹ - ۳۸ ايتونه

البته مخکي له تامي پيغمبران ليړلې ... د هر عصر
اوزمان لپاره كتاب دی .پوردگار هرڅه (هر حکم

اویاقانون(چی وغواری تغیر ورکوی اویائی ثابت
ساتی دکتابونو سرچینه له هغه سره ده.
لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًاً .

دنحل سورت، ۳۶-ایت

البته چی په هرملت کي مي پيغمبر مبعوث کري دي.
لِكُلِّ قَوْمٍ هَادِ.

درعد سورت، ۷-ایت

هرملت رهنما لري.
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ .

دحج سورت، ۳۴-ایت

دهرملت لپاره مي اداب اور سوم مقرر کري چي په
هغه وسیله خپل رب يادکري.

انا ارْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَانْ مِنْ امَةٍ الا خَلَّ فِيهَا
نَذِيرٌ. دفاطر سورت، ۲۴-ایت په حقیقت سره ته می زیری او اخطار ورکولو لپاره لیپلی ئی،
پروردگار هیڅکله امت د رهنا او اخطار ورکونکي څخه نه پریردی.
لن تَجِدَ لِسْنَةً اللَّهِ تَبْدِيلًا. دفتح سورت، ۲۳-ایت

هیڅکله به دپروردگار په طریقه کي تغیر پیدانکړي. مخکینې ایتونه په پوره روښانه توګه وښائی چې پروردگار هیڅ امّت بي له رسوله اور هنما، نه پري ایښی او نه ئی پریردی. او همدا سبب دی چې په هر عصر او زمان کي نوي کتاب هغوي ته رالیپلی دی، په دي ایت کي «لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ: ده ر عصر لپاره کتاب دی». دا وښائی چې د خدای خبری د بندہ گانو سره هیڅکله اخر ته نه رسیدي.

د خدای طریقه دلطف مهربانی او محبت بنودل دي او د بندہ دندہ دخپل مهربان خالق سره مینه او بندہ گئي کول دي. موږ دپروردگار د مرحمت، محبت او احسان

هنداره يو. بي دهجه دجمال درنائي نه به زمونبر
روح په تورتم کي وي. آيا ممکنه ده چې ددانان خالق
دميني او حکمت لمر په ناخاپه له مونبر مخ وارموي
او مونبر په تورتم کي پريزدي؟

ایا داممکنه ده مهربانه ، هوبنيار موراپلار په ناخاپي
توكه چپ شي اودخپلو زره پوري اولادونو سره
دخبرو لاس په سرشي؟

هغه ايتونه چې ذكر شو د «امُت» دکلمي معنى هم
روبنانه وي. دهغو ايتونو په اساس «امُت» عبارت دی
دخلکو ديوي ډلي نه چې پروردگار هغوي ته پيغمبر
ورليزي وي او يائي ورليزي». دداسي امتوونو نموني
يهوديان ، مسيحيان او مسلمانان دي.

دامتونو مرگ

اوڙوند

همدارنگه قران مجید ددي وضاحت وركوي چې په
څه وجه پروردگار ده رامت لپاره نوي پيغمبر او نوي
كتاب ورليزي. دهجه كتاب دشهادت پراساس لکه څنګه
چې هر انسان ټاکلى عمر لري اووروسته دهجه له
ختميدو دهجه مرگ راهي ، پروردگار دارنگه هرامت
ته ټاکلى عمر او وخت وركوي.

۱۰۳ فصل: در سول اکرم نه مخکی دیپغمبر انو د ظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

دهげ وخت له ختميدو نه وروسته دهげ امت اجل
رارسي.

ما تَسْبِقُ مِنْ أَمَةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ . د حجر

سورت، ۵-ایت ، د مؤمنون سورت، ۴۳-ایت

دامّت اجل مخکي او روسته كيرى نه.

اجل يعني مرگ ياهuge تاکلى وخت چي پاي ته

ورسي. په څه سبب ديوامّت عمر او زمان پاي ته

رسيري؟ د پروردگار سره د ميني ، روح او ايمان د لاسه

ورکولو په سبب دامّت عمر پاي ته رسيري . په کوم

وخت کي دامّت اجل رارسي؟

كله چي خلک معبد ته نبردي وي، خو د معبد نه لري

وي. هغه وخت چي کليساگاني ، کنيساگاني او جماعتونه

پير بنکلي او مجل جوروبي. اما دنيا له ستم نه ډکه وي

اوزرونه دغم او غصي نه ډک وي. هغه وخت چي
پيشوايان دين او ايمان دولت او دينار دلاسته را اورلو
وسيله و گرخوي . دادايمان او وجدان دژمي موسم
دي. او دهرژمي پاي نوروز اونوی پسلی وي
پيغمبران هميشه دپروردگار په ياري خلکو ته دنوی.
پسلی ارمغان را اوري. او دا پيغمبران پخپل تاکلي وخت
ظاهري، خلکو ته نوي ژوند و ربخي:
ووايه! اي مرو: دپروردگار دبخشش لاس دژوند او به
ورکوي. عجله وکړي وئي څکي. هرڅوک چي نن
ژوندي شو. هيڅکله به ونه ملي. او هرڅوک چي نن
مرشو. هيڅکله به ژوندي نشي. ۱

حضرت بهاء الله

خدای له نظره بي دينه انسان «مر» دي:
وَالَّذِينَ يَذْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ...أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ.
دنحل سورت، ۲۰ - ۲۱ آيتونه

هغه خلک چي بي له خدای بل معبد مني... مره دي.
او دروح دژوند نه محروم دي.

حضرت مسيح په زمانه کې هم ژوند دايمان پوري
اړه لرله :

زه «قيامت» يم او زه ژوند يم . هر چا چي په ما ايمان
راور.... هيڅکله به نه ملي.

قران او بھاء اللہ

۱۰۴

«دروح مرینه» دخای نه د لریوالی په معنی ده
او دروح ژوندخدای ته دنب دیوالی په معنی دی په
اسمانی كتابونو کي داپه کراتو سره راغلي دي:
کَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاهُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ الَّيْهِ تُرْجَعُونَ.

دبقره سورت، ۲۸-ايت

خنگه په خدای کافران کیری؟ مره وى تاسی ژوندي
يې کرى. او بيا له تاسی ژوند اخلي او دبل ھل لپاره بيا
ژوند درکوي. او تاسی به هغه ته رجوع کوي.
نن دپوهی خاوند هغه څوک دی، چې د نری پیدا یېنت
هغه دلیدني، او خبرو هغه د عمل نه پاتي نه کم.
او «مر» هغه څوک دی. چې په دې روح بخښوونکي
اوزده وړونکي سهارني باد په لګيدو سره بیدار
نشو، او په داسي چاپوري تړلی چې ژغورونکي ئې
ونه پیژاند. او د طمع په بندیخانه کي سرگردانه پاتي
شو. ۲

حضرت بهاء الله

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَؤْتَمِنَةَ وَلَا تُسْمِعُ الصَّمَ الدَّاعِءَ إِذَا وَلَوْا
مُذْبِرِينَ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَيِّ عَنْ ضَلَالٍ تَهُمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ.

دنمل سورت، ۸۱ - ۸۰، ایتونه

په یقین سره ته نشي کولی مره او کانه چې له تامخ
اړوی، او ریدونکي کري. او راندہ له ګمرا هي نه
وژغوري. یواحی هغه کسان به او ریدونکي کري چې
زما په ایتونو ايمان را اوري. او پروردگار ته تسلیم شي.
يَا اِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحِبِّيْكُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَإِنَّهُ أَلَيْهِ
تُحَشِّرُونَ.

سورت، ۲۴- ایت

ای مؤمنانو! کله چی پروردگار او ده گه پیغمبر تاسی
ه گه خه ته چی دژوند مایه ده رابولی قبول ئی کرى. په
یقین سره خدای دانسان او ده گه دزره تر منح قرار
لري. او [بالآخره] ه گه ته ورتلونکى ياستي.

راتلونکى ايتونه هم همداوبنائى چي دامتونو مرگ
او دننو پیغمبرانو راتگ، هغوي ته دنوي ژوند بخبلو
لپاره، ه گه امر دى چي هميشنى او تغير نه منونكى
دى:

وَلِكُلِّ أَمَةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ . وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ قُلْ... لِكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ .

ديونس سورت، ۴۹ - ۴۷، ايتونه

۱۰۵ فصل: در سول اکرم نه مخکي دپیغمبرانو
د ظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

دهرامت لپاره پیغمبر دی. کله چي دهغوي پیغمبر ظاهر شي ، دهغوي په منځ کي په عدالت حکم کوي. او دهغوي سره ظلم نه کيري . خلکو وویل :که ربنتيا

وائی داوعده چي مونږ سره کوي څه وخت ظاهريوري؟ ووايه... دهرامت لپاره خاص وخت تاکل شوي کله چي دهغوي دا جل وعده راوريسي(دهغوي عمر پای ته رسي) نشي کولی حتی یو ساعت هغه مخکي ياور وسته کري.

په پورتنې ایت کي خو مهم مطلبه ذکر شوي دي:
• دپروردگار رسم او شيوه داده چي هرامت ته پیغمبر استوي.

• دهرامت لپاره اجل او تاکلی وخت تعین شوي دي واضح ده چي دوه مخکيني نكتي یو دبلي سره اريکي لري. دهرامت دوري پای ته رسيدل دنوی امت دپيل نښه ده او دنوی پیغمبر ظهور ، دمixinي امت او ائين دختميدو نښه ده .

دمixinي او یتونو پراساس، خلکو دپروردگار د « وعدی » دوخت دختميدو پوبنته وکړه. په ایت کي ذکر شوي نه دي. چي دپروردگار وعده څه وه، چي خلک ده ګي دظهور لپاره کنځکاو. ولی دحواب څخه کيدلی شي په پوبنته پوه شي. هغه حواب چي په ایت کي خلکو ته ورکړشوي دي، دهرامت دوري پای ته رسيدل دي.

چي ديوساعت لپاره هجه خوک مخکي اوروسته کولي
نشي. پس معقوله ده، چي فرض کرو، دخلکو پوبننته
دپوردگار له طرفه داسلام دعمر پاي ته رسيدلو
اودنوی امت اوئني ائين ظهور په اره وي .

د عالم دغوبننته غږ(دپوردگار دېيغمبر غږ) دزره په
غوبونو واورئ، چي ژوند درېخښي او دايمې ژوند
درته دالي کوي.^۳

بهاۓ اللہ

اي بندہ گانو! هرچاچي له دي چيني او به و څکلي
«هميشنى ژوند ئى» په برخه شو، او هرچاچي ونه
څکلي په «مړو» کي حساب شو.^۴

حضرت بهاۓ اللہ

په تاکلې زمانه کي دامتونو مرګ او ده ګوي ژوندي
کيدل دېيغمبر انو د ظهور په وخت کي په دوه فصله
(۱۸ او ۲۴ فصلونو) کي په تفصيل سره پري بحث شوي
دي.

وسطي يامنخني امت

دالاندي ايتونه دمسلمانانو محل، موقعیت او وخت دنورو
امتونو په نسبت رو بناهه کوي:
**وَكَذِلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أَمَةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا .**

دبقره سوره ۱۴۳ - ايت

په دي شان مي «اي مسلمانانو» ستاسي امت په منح
کي پيداکړ. ترڅو تاسي د مخکينو امتونو د اعمالو شاهد
شي. او د خداي پيغمبر «رسول اكرم» هم ستاسي
د عملونو شاهد شي.

**وَلَقَدْ أهْلَكَنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَا ظَلَمُوا وَجَاءُتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذِلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَافَ فِي الْأَرْضِ
مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنَظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ.**

دیونس سورت، ۱۳ - ۱۴، ایت

دفاطر سورت، ۳۹-ایت

قرنونه اوپیری مخکی له تاسی داسی مسلمانان قومونه
وئ. چي هغه می نابود کړل، دهغوي پیغمبران په دليل
اوږهان سره راګل. اما هغوي ايمان ورباندي رانه
ور. داډول ګناهکارانو ته سزا ورکوم. وروسته می
تاسی مسلمانان دهغوي په ځای ودرولي ترڅو تاسی ته
دروبنایم اووګورم چي تاسی څه کارکوی.

بنکاره ده چي مخکيني ایتونه مسلمانانو ته خطاب دی.
دبقری په سورت کي مسلمانان د «منځني» **أُمّتٌ** په
نامه نومول شوي او د «منځني توب» **نَهْ** مقصد دادی
چي مسلمانان کولي شي دمخکنيو امتوونو شاهدان
اوسي. (**لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ**) اووګوري. چي
هغو څه کري دي؟ کوم ډول رفتار ته مایل وئ؟ کومي
اشتباه گاني کري دي؟ ولی دخپلو پیغمبرانو دمنلو نه
انکار وکر. او دهغو برڅلیک څه وئ؟ او وروسته
فرمائی چي دخداي رسول به هم ستاسي درفتار
شاهدوی. «**وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا**» ددي ایت
لمړي مطلب په نور ایتونو کي په کراتو سره تکرار
شوي دي.

له مسلمانانو غوبنتل شوي دي. چي دمختنيو بر خليک ته نظر و اچوي. او دهغوي څخه د عبرت درس واخلي.

۱۰۷ فصل: درسول اکرم نه مخکي د پيغمبرانو د ظهور په باره کي د قران مجید ايتونه

ديونس په سورت کي پروردگار بيا دمسلمانانو يادونه کوي، چي خلکو هميشه د خپلو پيغمبرانو نه انکار کري دی. (وَجَاءُتْهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبُيُّنَاتِ وَمَا كَانُواْ لِيُؤْمِنُواْ). وروسته ددي تاريخي مطلب له يادولو ، خدای فرمائی چي زه تاسي دهغوي پرخای و دروم (ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَافَ فِي الْأَرْضِ) ترڅو و ګورم چي تاسي څه کوي (لنَظَرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ)، او تاسي هم از مايش کرم، او و ګورم. هغه پيغمبر چي وروسته درسول اکرم څخه ظاهريوي انکار کوي؟

په پورتینو دواړو مراجعوا کي هم په سورت یونس او هم

په سورت بقره کي، مسلمانانو ته اخطار ورکري
شوي دی. چي اي مسلمانانو: تاسي دخپل ٿان نه
راضي اومه مغوروه کيري. پروردگار ازمايش ختم
شوي نه دی. تاسي به هم دتيرو امتونو په شان دهغو
پرhai ودريرى. پس کوبنبن وکري. ترڅو دهغو
درفتار او برخليک نه عبرت واخلي اونوی پيغمبر
څخه انکار ونه کري اوپوه شى، چي پروردگار
ستاسي دچلند شاهد دي.
انا ارْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ.

دمزمel سورت، ۱۵ - ايت

ماتاسي ته رسول در ليرلى دي. چي ستاسي دعملونو
شاهد دي.

داسلام تاریخي او زمانی موقعیت

منځنې امّت

مسلمانان باید دنورو شاهدان اوسي

او ده ګو دبرخليک نه عبرت واخلي

رسول اکرم به هم دمسلمانانو شاهدوی

چې آیا دنورو دبرخليک نه عبرت اخلي

مخکینې امتونه

اسلام

قران او بھاء اللہ

۱۰۸

جَعْنَاكُمْ أَمَةً وَسَطًا

تاسي مې په وسط یعنی منځ کي

ودرولي(ستاسي خاى په منځ کي دی)

جَعْلَنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
تاسی می دمکنیو پرخای کی درولي
لکه خنگه یاستی

چی مود «خاتم» دکلمی دمعنی لپاره دلغتونو کتاب ته
مرا جعه وکره د «وسط یامنخنی» کلمی دمعنی لپاره هم
مناسبه ده چی دلغتونو کتاب ته مراجعه

وکرود «وسط» دکلمی معنی دمعین فرهنگ پراساس:

۱. یوشی چی په منخ کی واقع شوی وي (که دواړه خوائي مساوي وي اویاهم غیری مساوي وي).
۲. منخ، منخني (مرکز).

۳. هغه شی چی نه بنه وي اونه بد.

۴. یوشی چی نه کم وي اونه زیاد.

۵. یوشی چی نه اوږد اونه لنډ.

۶. هغه چی نه چاغ اونه هم لا غر (خوار).

دفرهنگ بزرګ سخن یا د لویو خبرو دفرهنگ په اساس:

۱. هغه څای چی فاصلې ئې له اطرافو تقریباً مساوي وي.

۲. هغه زمانه چی له دوه زمانو نه په تقریبی توګه مساوي وي.

۳. یوجنس چی په دو همه درجه کی وي متوسط وي.

٤. نه بنه وي اونه هم بدوي.

داسلام پير و علماء دوسط دکلمي داصلی او منئني معنا
دمنلو په ئاي ، مجازي او غيري مستعمله معنى
را خيستي ده ، او دخپلو تمايلاتو او تصوراتو ساختمان
چي ظاهرآً محكم او په باطن كي سست او بي اعتباره
كړي دي . دي علماء ويلي دي چي د «وسط» دکلمي
معنا «منئني والي» يعني ميانه رووي ده .

١٠٩ ٤ فصل: درسول اکرم نه مخکي پېغمبرانو
د ظهور په باره کي د قران مجید ايتونه

دپوردگار دوينا منظور دادى چي مسلمانان
«متعادل» ملت ئاووي به . نه بني طرف ته اونه هم
چپ طرف ته تمايل لري، نه هم په افراط بوخت دي
اونه هم په تفریط . حني نورئي په دي گومان دي . چي
د «وسط او منئني» نه مقصد د مسلمانانو جغرافيائي

موقعیت دی. چي په پخوانی نبری کي دنوروملتونو په وسط اومنج کي اوسيدل . یوی بلی ډلي ويلى دي. چي وسط والى یعنی عادل والى، څنګه چي عادل څوک نه دظالم طرف ته وي اونه دمظلوم طرف نيسې. په دي ډول تفسironه د مختلفو مشکلاتو سره مخامنځ دي دهغې جملې نه :

نه هم دقران دمبارکو ایتونو دبحث موضوع په باره کي موافق دي.

نه داسلام دھنۍ احکامو سره.

نه زمونږ دزمانې دېرو مسلمانانو داخلاقو اوچاند سره

نه دمخکنيو مسلمانانو داخلاقو اور فتاشره

اونه د «وسط» دکلمي داصلې معنا سره

په هغه ډول چي د «خاتم» دکلمي دقراني ژبارې څو نموني مقاييسه کړئ، مناسبه ده. چي په دي باره کي هم څو ژبارې مقاييسه کړو.

دي ډلي ژبارونکو

د «وسط» دکلمي

اصلې اوتحت اللفظي معنا وي

غوره کړي دي.

رادول

Thus we have made you a

	central people
آربری	Thus we appointed you a midmost nation
محمدپیک تال	Thus We have appointed you a middle nation

Geographically, Arabia is in an intermediate position in the Old World, as was proved in history by the rapid expansion of Islám, north, south, west, and east.
 Yúsuf 'Alí, 'Abdullah, The Meaning of the Holy Qur'án , p. 58.

محمد کاظم معزی	دمنخنی امت فارسي ژباره
-------------------	---------------------------

دي ٻلي ژبارونکو د «وسط» دکلمي

مجاري معنا ته رجوع

کوري ده.

احمد	a temperate متعادل people
شکير	a medium ميانه رو nation
محمد اسد	a community of the ميانه رو middle way
يوسفعلی	متعادل او عادل justly balanced
رشاد خليف	بي impartial طرفه
داود	عادل a just community
قمشه ئى	(فارسي ترجمه) په نيكو او معتدلو اخلاقوسينگارشوي.

ئني نورو ژبارونکو، دوست

دکلمي لپاره

نوی معناجوره کري دهفو جملی

ژبارونکو څخه

محمد ظفر الله خان	بلندپایه an exalted people
----------------------	-------------------------------

د «جَعَلْنَاكُمْ أَمَّةً وَسَطًا» ایت هغه وخت نازل شو. چې رسول اکرم قبلی ته تغیر ورکړ. د هغه حضرت دیوی پلي پېروانو لپاره قبلی ته بدلون دېر سخت کارو. او دا ددي سبب شو چې د اسلام نه مخ واړوي . دقېلې تغیر یواز مايیش و د هغه وخت سست ايمانه مسلمانانو لپاره ، د هغه چادپاره چې خپله اراده ئې د پوردگار په اراده لوړه ګنله . دغه خلک د خپل پېغمبر د چلنډ سره په مخالفت کي په شک او شبهه کي ولويدل، او بالاخره دايمان قيمتي جواهري له لاسه ورکړل.

۱۱۱ ۴ فصل: در سول اکرم نه مخکی پیغمبرانو د ظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

د «منځني امت» کيدل هم یواز ماين دی. زمونږ د زمان
مسلمانانو لپاره بېر مسلمانان د «وسط امت
کيدلو» سره مخالف دي. ددوی لپاره افتخار په «آخر
کيدلو» کي دی: آیا زمونږ د عصر مسلمانان هم د مخکنیو
په شان خپله اراده دخداي له ارادی لوړه ګنی؟
آیا د اسلامانان کوبینېن کوي. چي دخداي دار ادي دمنلو
پرځای دقران کلمات دخپل مقصد نه وباسي ترڅو
ددوی دمیل مطابق مطلب ترلاسه شي؟
اووس وګورو چي داز ماين نه هدف څه شی دی؟
از مايش ددي لپاره چي متذكر او دورانديش خلک
دمقلدواو کوتاه بینو خلکو نه جداشي. په
هر عصر او زمان کي د پیشوایانو تصور مختلف وي.
هر پیشووا خپل حکمونه، او هر دفعې والا خپلی ادعائکاني
لري. دنورو تکلیف په دی گیرو دار کي څه شی
دي؟ لکه څنګه چي مخکي وویل شو، هوښيار مسلمان
هغه څوک دي. چي مختلفي خبرې واوري. او د هغه
څخه بنې خبرې و تاکي. د اکتاب د داسې مسلمانانو لپاره

دی .دهغه هدف پیام اظهار اواثبات دی.چي داسلام
پیرپیشوایان او علمابداً په هغه راضي نه دی اونه به
وي. ددي پیشوایانو یوې ډلي مخالفت ددي پیام
دځپريدو سره په داسي یوحد کي دی. چي دهغه پير
طرفداران ئي په بندکي اچولي دي. اوحتى دهغوه
وژنه ئي ناراستي نه ده کري. آيا ستاسي پوهاوی
دمختلفو افکارو دګمراهی په سبب دی؟ آيا دبهائي ائين
له پیژندي تاسي ته اویا هربل کوم مسلمان ته توان
رسیزی؟

هغه څوک چي د «وسط» معنى عدالت او ميانه روی
گني ، باید دې پوبنتنو ته څواب ورکري:
• په اخروکلنو کي یواحی دعراق په هیواد کي
، دپنځوس زره نه زیات بي گناه مسلمانان بنځی
، ماشومان او نارینه دمسلمانانو په لاس ووژل شول ، آيا
دادميانه روی او عدالت نبنانه ده؟

- په لس هاوزره بي گناه مسلمانان، په افغانستان، پاکستان، ليبيا، مصر، لبنان سوريه کي دمسلمانانو په لاس ووژل شو اوژل کيري. آيا ديو معندي او ميانه رو امت نه داسي یوانتظار کيدلي شي؟
- آيا په ځني اسلامي هيوا دونو کي د فقر زياتوالی او په ځني نور او اسلامي هيوا دونو کي د ثروت زياتوالی دعالت او اعتدال نبانه ده؟
- آيا دېنخو او انجونو سره ظلم په دېر و اسلامي هيوا دونو کي په ځانګري توګه په دي او اخرو کي دافغانستان په هيوا کي داعتدال او عدالت نبانه ده؟
- د عراق او ايران په جنگ کي په سلهاوزره خلک مره شول او دېرئي زخميان او بي کوره شو. آيا دادمياني روی او د عدالت نبانه ده؟
- آيا د سنيانو او شيعه گانو ترمنځ جنګونه او دېنمني په تير و پيريو کي داعتدال او عدالت نښه ده؟
- آياد یو آئين پيروان چي د خپل آئين ټول امامان وژني یو عادل امت دی؟

- آیا په دېرو اسلامي هیوادونو کي دبيان او فکر دازادي دحق سره دېمنې داعتدال او عدالت نښه ده؟
- آیا په ایران کي په لس هاوزره خلکو اعدامول ، او شکنجي دميانه روی نښي دي؟
- آیا دشلوزرو (۲۰۰۰) نه دزياتو مؤمنانو وژنه ددي آئين ارونډ په ایران کي او په سلهاو زره نورئي په دغه هیواد کي قلع و قمع کول دميانه روامت دعدالت نښاني دي؟

۱۱۳ ۴ فصل: درسول اکرم نه مخکي پیغمبرانو
دظہور په باره کي دقران مجید ایتونه

-
-
- آیا په سودان کي دمسيحيانو وژنه او ديو مليون نه
دز ياتو ارمنيانو وژل دترکي دعثمانی دوری
دپادشاهانو په وخت کي چي دخلافت دعوه ئى لرله
دعدالت نبئاني دي؟
 - آیا درسول اكرم پرئای خلیف دتاکنى په سر
دمسلمانانو ترمنخ مخالفتونه او دېمنى د عدالت او ميانه
روي نبئه ده؟

دپوردگار دخبو اړول

دپوردگار دکلام دمعنا تحریفول یا بول چي دخلکو
دمیل مخالف دي ، نویوالی او تازه والی نه لري .
یا اهل الكتاب لم تَبِسْوُنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْثُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

سورت ال عمران ، ۷۱-ایت
ای دکتاب خاوندانو! ولی حقیقت ته د باطل جامی
اغوندی تاسی اکاهانه حقیقت پتوی .
انَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
بَيَّنَاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ اولَئَكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمْ

الاعْنُونَ.

دېقى

سورت، ۱۵۹ - ۱۶۰، ایتونه

کوم ھدایت او دلایل می چې نازل کېرى او خلکو تە مى پە کتاب کى ورلاندى کېرى دى او خۇك ھغە بدل کېرى دخداي دلعنە سره مخامخ كېرىي.

ھغە علماء او فقهاجي د «خاتم» کلمە د «آخرین» پە معنا اود «وسط» کلمە د «عادل او ميانه رو» پە معنا تغير او بىلە کېرى . ددى پە ھائى چى خپل فكر دقران سره تطبق كېرى . كوبىنىن كوي چى قران دخپل فكر سره تطبق كېرى . داسى مفسرينىو تە خطاب دى چى مهربانە خدائى فرمائى.

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ.

دنساء سورت، ۴۶-ايت

۱. ترجمە: دېپور دگار دکلام معنى تە تغير ورکوي.

۲. ترجمە: دېپور دگار دکلام دخپل ھائى نە بدلوي.

خنگه ممکنه ده؟ دپروردگار کلام ته دخیل ھای نه تغیر و رکری؟ فرض کری چی دکوتی په دیوال کی کرکی ده. چی بی له هغی په کوتھ کی مطلق تورتم وي. تصورو کرئ چی یو څوک دی کرکی ته پرده اچوي. داتورتم محیط ده ته حق و رکوی چی هرڅه دده زره وي ترسره کري. په تولو زمانو کي داديانو علماو او پيشوايانو کوبينېن کری دی چي دخدائ نور دخلکو نه پت وساتي او دخلکو دناپوهی نه غته ګټه پورته کري. دمسيح ائين پيشوايان په نظر کي ونيسي. په همغه ډول ئي چي يادونه وشه، هغه تنګ نظرانو تر نه پوري دهغه یو ايت په اساس چي وائي «په غير له مانه [مسیح] به بل هیڅوک پلار ته لاره پیدانه کری» (دیوحا انجیل، ۳ فصل، ۶-ایت) مسیحیان ئي داسلام نه لري وساتل او ساتي ئي، په دی تولو پېړيو کي ددوی دموفقيت راز خه شی و؟ دحضرت مسیح دخبو یواحی د یو ايت غلط تفسير او تحریف و. ددي کلماتو «په غير له مانه» معنا مطابقت لري «په غير دخدائ نور» سره خلک به هیڅوک په غير دهغه

دنور نه خدای ته لاره پیدانه کري .حضرت مسيح په
خپل وخت کي ددي نورائينه وه ، وروسته له هغه
حضرت محمد ددي نورائينه شوه او زمونبر په عصر
کي بهاء ددي نور ائينه ده .ائينه پخپله «گوينده»
اوخبري کونکي نه ده .خدای نور «گوينده» دي
،چي په هر عصر کي په يوه نوي ائينه کي رابسكاره
کيري.

raghi hegh huk چي باقى و ترڅو ژوند
وبخني...او ډرونون مايه بخشش کري. ۵

حضرت بهاءالله
بهاءالله اي دھمکي خلکو! دپروردگار اواز دھمکي
اواسماتونو په منځ کي پورته شو. خواشيني
اوبراوي خلک دغفلت په قبرونو او خيرموني کي پراته
دي. ۶ حضرت بهاءالله

خوبن او نيكمرغه دي هغه څوك چي دپروردگار په
قدرت ئي دخیالونو بوتان مات کړل او دخپل رب اواز
ئي واوري د او دمرو دمنځ نه را پورته شول. ۷

حضرت بهاءالله

۱۱۵ فصل: درسول اکرم نه مخکی پیغمبرانو ظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

ای دپروردگار دوستانو! دبی نیازه خدای او ز دزده په
غوبونو واورئ، ترڅو تاسی دتورتم نه خلاص کري
اوتل پاتي روښنائي ته ورسپړئ. ۸
بهاءالله

درسول اکرم نه وروسته دپیغمبرانو دظهور وعده په
تول قران کي پته اوښکاره ده. راتلونکي فصل،
او ۲۵ فصل به ددي کتاب په پاي کي پير له دي ايتونو
څخه وراندي کري.

د

درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو دظهور په باره کي دقران مجید ایتونه

دوهمه برخه: درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو
دظهور په باره کي دقران ایتونو بررسی دبیر اهمیت
ویر ده:

- درسول اکرم په ظهور سره دوھي دعصر
دختمیدلو عقیده یواھي زمونبر دزمان دموعده پوري
ئي قبلول اويا ردول اړه نه لري. داعقیده یوخيالي خنده
دي. کوم چي دمسلمانو پیشوایانو لخوا جوړ شوي دي.
اوډراتلونکو تولو پیغمبرانو دلاري په سرپروت دي.

-
-
- دوخت په تيريدو سره دي عقيدي دمؤمنانو په روح او زرونو کي ژوري رينسي زغلولي دي . تر هجه حده پوري چي هجه منلى حقیقت گني او دداسي یوانئين پيروي چي دخای اخرين پيام دي دخپل ھان لپاره افتخار گني . دداسي یوي ژوري عقيدي او ددارنگه لوی افتخار دلاسه وركول اسانه کاردي .
 - دوخي ددوران په پاي ته رسيدلو عقيده دپور دگار له طرفه ، یولوي زندان دي چي دعامو خلکو په روح

کي تسلط پيداڪري دى. دفڪرکولو اوكنجكاوي حس ئى په هغوي کي بيخي له منخه ورى دى. كه يوبىغمبر دقران سل برابره ايتونه په پوره فصاحت اوبلاغت سره وراندي کري ، دوحى دوران دختميديو عقиде من په غير دانكار اوحتى داديت اوazarنه دهغه سره بل کارنه لري.

ددي برخي هدف دادی. چي تول هغه اسرار او بازاري
خرگند کري. چي ماھرو طراحانو او مهندسانو په
تيروزمانو او پېرېيو کي ددي لوی زندان په جورولو کي
ورخخه کار اخپستي دي.

"ما يَأْتِيْنَكُمْ" يعنى خـ؟

داعر اف سورت، ۳۵-ایت طه

سورة، ۱۲۳ - ایت

دابخت دقران دترتولو مهم ایت دترجمی په اړه دی
دهغه ایت ترجمه دمسلمانانو دانشمندانو او علماء لخوا
داسي وبنائي چې په څه ډول دمؤمنانو دنيکونو
افکار او عقاید ددي سبب شول چې الهي ایتونه دڅلوا
تصوراتو سره تطبیق کړي. داکار نوی نه دی. دقران
دېر ایتونه داسلام نه مخکي اديانو پېروانو ته دخطاب
په باره کې پیداکولی شي.

۱۱۹ فصل: درسول اکرم نه وروسته دیپیغمبر انو دظہور په باره کي دقران مجید ایتونه

هغه ایتونه چي درسول اکرم نه وروسته دیپیغمبر انو
دظہور خبرورکوي. دير دي . حيني دھغو ددي كتاب په
خو تiero فصلونو کي وراني شو . خدائ په خاصه
توگه دھغو ایتونو خخه په يو ايت کي هغه وعده ددي
دوه کلمو په تركيب سره بيانوي.

• **اَمَا: اگر، چون، هر کلہ**
يَأَتِينَكُمْ: البته(په یقین سره ، بي له شکه) تاسی لپاره
راشي.

داما ياتينكم تركيب په قران مجید کي دوه ھلي راغلى دى . بيو ھل حضرت ادم په ژبه ، او بل ھل حضرت محمد په ژبه . په دوازو مرحلو کي ، خدائی دخپلو بنده گانو سره وعده کوي . چي پيغمبرانو ظهور به دخدائی له طرفه ادامه ولري . دقران ژبارونکو لخوا ددي دوو کلمو دترجمي مقاييسه زده کونکي ده . دترجمو مقاييسی نه مخکي لازمه ده . هغه ايتونه دهغو دترجمي سره وگورو .

دپوردگار وعده

حضرت ادم په ژبه

فاما ياتينكم مني هدى فمن اتبع هداي فلا يضل ولا يشفع . دطه سورت ، ۱۲۳ - آيت

په يقين سره به تاسي ته زما هدایت راخي او هر خوک چي زما له هدایت نه پيروي وکري نه هغه گمراه دى ، اونه ئي هم بخت تياره دى .

دپوردگار وعده

حضرت محمد په ژبه

يَا بَنِي آدَمَ اما يَاتِينَكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتٍ . داعراف سورت ، ۳۵ - آيت

اي دادم زامنو : په يقين سره به ستاسي له منئه پيغمبران راشي او زما ايتونه به تاسي ته ووائي ...

قران او بھاء اللہ

۱۲۰

دقران ڙباروونکي به وگورو ،چي د «اما
يأَتِيَّكُمْ» ترکيب ددي دوه وعدو په اړه خنګه ترجمه
کوي:

حضرت آدم په ڙبه
دَامَّا يأَتِيَّكُمْ

محمد اسد ترجمه:

There shall most certainly come
unto you...

په یقین سره به زما هدایت تاسی ته

راشي....

دِامَّا يَا تِينَكُمْ ترجمه

درسول اکرم په ژبه

دمحمد اسدترجمه:

Whenever there comes unto you...

هروخت چي تاسي لپاره راشي.

دِامَّا يَا تِينَكُمْ ترجمه(ژباره ۹)

دحضرت ادم له ژبي نه

دمولامحمد على ژباره

There will surely come to you...

په یقین سره به تاسي ته راشي...

دِامَّا يَا تِينَكُمْ ترجمه

درسول اکرم دژبي نه

دمولانا محمد على ژباره

If Messengers come to you...

که تاسي ته پیغمبران راشي...

۱۲۱ فصل: درسول اکرم نه و روسته پیغمبرانو دظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

مسلمانو مفسرینو اوژبارونکو دقرآن آيتونو معناته داعیزامیدونه

مخکپنیو نمونو و بنوده چي دقران ژبارونکي د«اما يَا تِينَكُم» کلمه يوشان نه ترجمه کوي. دخای وعدی ته په اشارې سره دحضرت ادم په ژبه د«يقين» کلمه کاروي او همغي وعدی ته په اشارې سره درسول اکرم په ژبه د«يقين» دکلمي په ئاي د«هرکله» کلمه راوري. بىكاره ده هغه وعده چي دحضرت ادم په ژبه بيان

شوی ، دمسلمانانو لپاره دقیق وردە. داسلام پیغمبر ظهور پخپله دهگی وعدی دتحقق نبناهه ده اما کله چې مسلمانان دخای وعدی په اساس رسول اکرم ته رسی، دیلوی مشکل سره مخامن کیری: دررسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو ظهور دهغوي دنیکونو دعییدی سره مخالف دی. دقران ژبارونکو دخای دوعدي په ترجمه کي دررسول اکرم نه وروسته خپله دنده گني چې دخپلو نیکونو عقیدي سمی و گني . هغوي په څه ډول دهگی وعدی معنی دخپلو عقیدو سره برابروی؟ هغوي په څه ډول دهگی وعدی معنی دخپلو عقیدو سره برابروی؟ هغوي د «یقیناً» یا «البته» کلمي په ځای د «اګر» «چون» او یا «هرکله» کلمه استعمالوي . ددي کلمو ترمنځ تفاوت ډير دی . وکوري دا دوه جملی «په یقین سره به پیغمبران رائي» «که پیغمبران راشي» د «اګر» یعنی «که» کلمه دویونکو توجه ځان ته نه اړوي. ډير کم کسان د «اګر» یا «چون» یعنی د «که» کلمي ته اهمیت ورکوي . ددي ډول کلمو استعمال لکه «اګر» «چون» او «هرکله» ژبارونکي دحتمیت معنی له مبارکو ایتونو نه لري کوي . ځنګه ممکنه ده، چې حضرت محمد آخر پیغمبروي . په داسي حال کي چې خدای دجهان خلکو ته په تاكيد سره

و عده ورکوي. چي وروسته دهجه دنورو پيغمبرانو
راتگ حتمي دي.؟

دوه ژباري چي ذكر شوي ، استثنانه دي . مناسبه ده
چي دري نوري نموني ددي ژبارو څخه له نظره تپري
کړو :

قران او بھاء الله

۱۲۲

داسدارالرحمن او عبدالمنان

ڙباري:

دحضرت ادم له ڙبي وعده:

There will surely come to you.

په يقين سره به تاسي ته راشي

دحضرت محمد له ڙبي وعده:

Whenever there comes

to you...

اوکله چي تاسي ته

راشي...

ديوسفعلى ڙباره:

دحضرت ادم له ڙبي وعده:

If, as is sure, there comes to you Guidance from Me.

كه زما هدايت راشي، په يقين سره به

راشي.

دحضرت محمدله ڙبي

وعده:

Whenever there comes to you

Messengers...

هر کله چې پیغمبران تاسی ته

راشی...

دیوسفعلي ترجمه د «یقین» سره د «اگر» دکلمي یوئائي
کول دقیق دی. و به گورو چې ولی؟ دحضرت ادم
اور سول اکرم سره دخای په وعده کي یوه ادبی
او دقیقه نکته سنجول شوي ده. چې توضیح ته
ضرورت لري . هغه «نکته» د «إِمَّا يَا تِبَّنَّكُمْ» ددوه
کلمو دغیر مروج تركيب پوري مربوطه ده:
• «إِمَّا» هر کله ...

۱۲۳ فصل: دقران مجید ایتونه درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو دظهور په باره کي

۰ «يَأَتِينَّكُمْ» البتہ تاسی ته به راشی(مضارع موکد فعل).

بنکاره ده چې پورته دوه مروجي کلمي نه دي. کله چې یوه بله خنثی کوي. د «إِمَّا» کلمه دامر ممکن والى ته اشاره ده او د «يَأَتِينَّكُمْ» کلمه حتمي والى ته اشاره ده. مروجي نه دي چې ووایو: «که حتماً ستاسي کورته رائحي» «إِمَّا» هغه وخت استعمالو چې زمونږ مقصدو عده وي: «حتماً» به ستاسي کورته

راشم» معقوله نه ده چي يو واقعه دي په عين حال کي هم «مشروط» وي او هم قطعي.

يوسفعلی دخداي و عده حضرت ادم ته سمه ترجمه کوي. په دي خاص تركيب کي ، «په يقين سره رائي» د«اگر» دکلمي ھواب دي. په دي مبارک ايت کي د«يَأْتِيَنَّكُمْ» کلمه (مضارع فعل دتفيله تاكيد نون سره) په پير تاكيد سره د«اگر» دکلمي ھواب راکوي. «په يقين سره رائي» حذفول د«اگر» کلمه بي ھوابه پريزدي.

له دي وراندي، د«إِمَّا» دکلمي په استعمال کي تأمل معا
په يواحی توگه حل کوي. موذر پوهير و چي دبشر په
کار کي شک او تردیدوي. چي د«اگر» په کلمي سره
ئي اظهار کيزي. آيا دخداي په کار کي
هم «اگر» وي. د«اگر» دکلمي استعمال هلتنه معقول دي.
چيرته چي دخلکو ترمنخ خبره وي . مثلاً کيدلى شي
ووايو: «که» خلک دخداي پيغمبرونه مني، دهغوي
برخليک په خطر کي دي. خود «اگر» (که) استعمال په
داسي ئاي کي لکه دخلکو ته دهداي پياره دېيغمبرانو
استول، چي يواحی دخداي پوري اړه لري. معقول کار
نه دي. دېيغمبرانو استول يواحی دالهي حکم او حکمت
باندي متکي دي. نه ده بنده گانو دمیل او رادي سره، په
همدي سبب ٿني بي طرفه ترجمه کوونکو

د «اگر» «که» کلمه په ترجمه کي نه ده راوري له هغو
جملی نه رادول (Rodwell) :

قران او بھاء اللہ

۱۲۴

O children of Adam! There shall come to you Apostles
(Messengers)

from among yourselves...

ای دادم زامنو! تاسی ته به ستاسي له منّه پیغمبران
راشي...

پروردگار په دوه خاصو کلمو دخپلو امتونو سره چې
دحضرت ادم نه وروسته ئى ژوند کول دخپل
پیغمبرانو په لیزلو سره لکه رسول اکرم خپله وعده ئى
ترسره کړه، آیا معقوله ده. تصور وکړو. چې دهغو
کلمو «معنا اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ» دهمغې وعدی ته په اشارې
سره وروسته درسول اکرم دظهورنه په ناخاپې توګه
تغیر پیداکړي؟

ددین د «تجدید» یعنی نوي والى

اړتیا

په هر عصر او زمان کي پروردگار زمونږ داستعدادونو
او نیازمندیو پر اساس خبری کوي.

ووایه! ای خلکو: خبری په اندازه ویل کېږي (ترخونوی
رسیدلی پاتی شی او نورستگان ورسی. شیدی په هغه
اندازه ورکړل شي. ترڅو دجهان کودکان لوی جهان
ته داخل شي او د پروردگار په دربار کي ځای

حضرت

ونیسي. ۱

بھاءالله

دقران ایتونه یو دبل معنی روښانه کوي په هره اندازه
چې هغه اسماني کتاب دیر و خیرو د پروردگار توله
نقشه زمونږ لپاره دیره رنا کېږي. لاندی مبارک ایت

مونږ ته راپنائي چي ولې دنوو پيغمبرانو ظهور ته
ضرورت دی:
**وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلاً مِّنْ قَبْلِكَ... لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ يَمْحُوا اللَّهُ مَا
يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ.**

در عد سورت، ۳۸ - ۳۹، ايتونه

البته مخکي له تامي پيغمبران ليړلي دي... دهر عصر
اوزمان لپاره کتاب دی. خدائ چي وغواري هر حکم
اویاقانون ته تغيرورکوي اویائی ثابت ساتي دکتابونو
سرچینه ده ګه سره ده.

مخکيني ايتونه دنورو ايتونو تائيد کوي که دهر امت
لپاره پيغمبر او خاص عصر ټاکل شوی دی. لازمه ده.
چي ددي عصر وخت به هم پاي ته رسی. اونوی
عصر به رارسيني.

۱۲۵ فصل: درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو دظہور په باره کي دقران ايتونه

دپور دگار له طرفه به ورته نوي کتاب هم وليرل شي. دمخکي ايت دوهمه برخه دلمري برخې توضيح ده. نوي کتاب نازليدل يودليل دى. دمخکنيو احکامو او قوانينو دتغیر لپاره اوکه نه نوي کتاب اونوي پیغمبر ته خه ضرورت دى؟ اسماني معلم له کوم سره چي دكتابونو سرچينه ده، هر خه چي لازم و گنې ثابت به ئى وساتي او هر خه چي غير لازم و گنې، تغیر به ورکري. دامر دعقل او حکمت سره په پوره توگه موافق دى. که هيچ يوه بله مرجع په قران کي دبحث ور مطلب په باره کي نه پيداکيبلې، مخکيني ايت په تنهائي سره دحقيقت دکشف لپاره کافي و، لکه په دي ايت کي:

۱

په شروع کي دمخکينيو پیغمبرانو ذكر شوي دي. چي تير رسم او شيوه معلومه شي:
"اَقَدْ ارْسَلْنَا رُسُلاً مِّنْ قَبْلِكَ» البتھ له تامخکي مې پیغمبران ليزلي دي.

وروسته په روښانه کلماتو، دپروردگار تول رسم او شیوه بیان شوي ده. حکه چې د «کل» «اجل» او «کتاب» د کلماتو هره يوه مشخصه معنا لري د «کل» توله کلمه په دي دلالت کوي چې په کار کي استثنان شته. د «اجل» کلمه په دي دلالت کوي چې زمان محدودي، نه غير محدود. او «کتاب» هم اسماني کتاب دي: «لکل اجل کتاب» ده رعصر او زمان لپاره کتاب دي.

۳

دلته دالهي قدرت مسئله مطرح شوي ده. خدای
دھر اسماني کتاب احکام او تعلیمات دخپلي ارادي په
اساس ورته تغیر و رکوی، او یائی ثابت ساتي. حکه چي
هغه دتولو اسماني کتابونو منشاء ده. او تول دهغه نه
سرچينه اخلي: «"يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يَثْبِتُ» «خدای
چي هرڅه و غواړي ورته تغیر و رکوی او یائی ثابت
ساتي» ايا کيدلى شي یومطلب له دي روښانه بیان
شي؟

په الھي ایتونو بر سيره تاریخي او تجربوي دلایل هم دا
تأئيدوي. چي دھرائين عصر پاي ته رسی. اونوی
ائين ظھور کوي. داسلام پيغمبر د قران د احکام و حنې
برخې د خپل ۲۳ کلن رسالت په موده کي تغیر کړلې:
ما ننسخ من آية... نات بخیر منها او مثلاها.
دبقره سورت، ۱۰- ايت

مونږ هیڅ کوم ایت ته تغیر نه ورکوو بلکه هغه وخت
کله چي دهغه په خيرا او یا دهغه نه بنه نازل کرو. پس

خنگه ده. چي دقران قوانين دي دنورو سلهاو، او
زرهاو ميلونو ڪلونو کي ددي جهان لپاره ڪفايت
وکري. او تغيير ته دي ضرورت نه وي؟
اسلامي هيوادونه حتی زمونږ په عصر کي دتوالو
قراني قوانينو په اجرا کولو قادر نه دي. دپوردکار
هميشني رسم او طريقه دجهان مختلفو امتونو ته
دېيغمبرانو ليزيل و. ولې په ناخاپه توګه په يوه خاصه
زمانه کي او په يو خاص پېغمبر سره دارسم او طريقه
خاتمه پيداکوي؟

لَنْ تَجِدَ لِسُنَةَ اللَّهِ تَبَدِّلَ يَلًا.

دفتح سورت، ۲۳-ایت

همدارنگه داحزاب سورت، ۶۲-ایت
خدای په روند او طريقه کي به هيٺکله تغيير پيدانه
کري.
حضرت عبدالبهاء خو ئلي دامطلب توضيح کري دي:

مخکنۍ تغيير داسلام دېيغمبر په دوران اوژوندکي ددي
دول تغيير څخه دي.

۱۲۷ فصل: درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو دظہور په باره کي دقران ايتونه

الهي اديان د ادم نه ترنه پوري یوپربل پسي ظاهر
شوی دي. خلک ئى ژوندي کري دي، روزلى ئى دي
رنائي وربخبلی ده ترڅو د عالم طبعت د تيار و څخه
خلاصون پيداکړ او د الهي سلطنت نورانيت ته
ورسيدل، هر دين او هر شريعه چي ظاهر شوي، د عالم
انسانی نیکمرغې او سعادت لپاره د څوپيريو په تيريدو
سره کافي و او د ميوی ډکه ونه وه. او وروسته د پيريو
پيريو په تيريدو سره هغه ونه زره او پخوانې شوه بي
ميوې شوه، له دي کبله ئى بيرته تجدید او نوی والي
پيداکړ. الهي دين یودۍ ولې ئى نوي والي ته ضرورت
دي ...

د عالم وجود ته فکروکړئ. نوي شوي دي، فکرونې
نوي شوي دي، عادتونو بدلون کري دي. علومو
او فنونو تغيرکړي، مشروعاتو او اكتشافاتو
تغيرکړي، ادراکاتو تغيرکړي. پس څنګه کيدلې شي.
چي یوديني لوی امر چي د عالم انساني د فوق العاده

پرمختگونو اوابدي ژوندسبب کيدلى شي. او ددواار و
جهانونو نورانيت ورسره دى. او دنامتناهي فضايلو
مروج کوونکي دى. بى لە نويوالى او تغيره پاتى
شي؟ دادپروردگار دفضل سره مخالف دى.

حضرت عبدالبهاء

اي دمودودوسته! خويوبنتى دى كرى دى. لمرى
پوبنته داوه. چى ولې دېغمبرانو ائين بدلۇن مومى
... دعالم امکان د[وجود] مثال، دانسان دھىكىل پە خير
دى. چى پە دى واحد طبعت كى مداوم او هميشه نه
دى. بلکە ديوطبعىت چخە بل طبعت تە اولە يو مزاج
نه بل مزاج تە انتقال پيداكوي. عوارض مختلف شي
او مرضونه متتنوع شي. لە دى كبلە دانا او حكيم خدائى
علاج او درمل تە تغير او بدلۇن وركر... او داتغير
او بدلۇن يو حكمت دى حكىمە اصلىي مقصد صحت
او عافيت دى... ولې دپروردگار دائين اساس لپارە تغير
او بدلۇن نه ئاونە بە وي . مثلاً حمیدە خصائىل، منل
شوي فضيلتونه، دلويانو كردار، دپاكانو روش او
دنيكوارانو رفتار، دپروردگار دائين لوازم
دى، او هيڭكلە ئى نه تغير كرى او نە بە ئى و كرى. ۳

حضرت عبدالبهاء

که لمر سل زره ٿلی (ولوپری او را و خیزی) بیا هم
هم گه لمر دی او وی بھ. ^۴حضرت باب
که و وايو. چی حضرت محمد اولین دی. حقیقت
موویلی دی. او که و وايو چی اخرين دی. بیا هم مومن
حقیقت ویلی دی. او که و وايو. چی دنبیانو سط دی. بیا
هم موسمه خبره کری ده. او که و وايو چی «کلُّ
النَّبِيِّنَ» د. بیا هم مومن حقیقت ویلی دی.
اما النَّبِيُّونَ فانا. ^۵

حضرت محمد
زه دتولو پیام را ورونکی یم.
حضرت باب ته خطاب:

و جعلتک الاول والآخر والظاهر والباطن انا کنا عالمين .

٦ حضرت باب

ته می اول اواخر ، ظاهر او باطن پیداکری . زه له هر خه نه خبریم .

تالله هذا لهو الّذی قد ظهر مرّة باسم الرّوح ثمّ باسم الحبیب ثمّ باسم علّه ثم بهذا الاسم . ٧

حضرت بهاءالله

په خدای قسم دی ! داهغه خوک دی . چی یوخلی د(مسيح) ، روح الله په نامه ظاهرشو بیا د «محمد» حبیب په نوم او بیا د (علی محمد باب) په نوم او او س د (بهاءالله) په نوم ... والحقّ يقول فاعلم بانّ هذا لهو الّذی ظهر من قبل و يظهر من بعد و من فرق بينه و بين من ظهر او يظهر انه كفر بالله و اياته . ٨

حضرت بهاءالله

خدای داسی وائی : په یقین سره پوه شی . چی دا پیغمبر هغه خوک دی . چی مخکی ظاهرشوی و . اوورسته بیا ظاهرشو . هر خوک چی دهغوي ترمنج توپیر پیداکری . دخای خخه ئی او دهغه دایتونو خخه ئی انکار کری دی .

حضرت باب حضرت بهاءالله او خپل ئان دوحتت په
باره کي داسې فرمائی:
اڭه هو ایاى واند ئانا ایاھ . ٩

حضرت باب

په يقين سره هغه زه يم او زه هغه يم.
الهي پيغمبران که خەم پە بىلا بىلىو نومونو سره ظاهر
شوي دي ،اما دىتولو دين يوو، او مونبۇ ئى يوانىن تە
راللى يو. پە قران کي هغه ابدي دين تە د«اسلام
» دين ويلى دى:

١٢٩ ٥فصل: درسول اکرم نه وروسته دېيغىمرانو
دظھور پە باره کي دقران مجید ايتنە

الذِّينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ وَإِذَا يَتَلَمَّذُ
عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
مُسْلِمِينَ.

دقصص

سورت، ٢-٥، ٥٣، ايتنە

هغوكسانوته چي مخكي له دى هغوي ته كتاب ورکري
و [يهوديانو او مسيحيانو] [يه قران معتقد] و. اوکله چي
دقران كلمات اوري وائي: مونبر په هغه كتاب ايمان
لرو . په يقين سره هغه كتاب حق دى او هغه
دپور دگار له طرفه دى . مخكي له هغى چي قران
نازل شي ، مونبر مسلمانان و.

دامره اللہ (الھي ائين) مثال دلمر په شان دى. که لمر
هر خومره هم راوخىزى بيا هم همفه لمر دى. ۱۰

حضرت باب

وَمَنْ أَحْسَنْ دِينًا مَّنْ اسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَةً أَبْرَاهِيمَ حَنِيفًا .

نساء سورت، ۱۲۵ - ايت

خوک کيدلى شي تر هغه بنه دين ولري. کوم چي خپل
خدای ته حآن تسلیم کري. (مسلمان وي). نيك عملونه
تر سره کوي. او دا برا هيم دپاک ائين نه پيروي وکري؟
دتولو الھي اديانو اساس يو دى... دھغوي اختلاف
دنوم په سردی . که نوم ئى له منخه لري کري. تول
به وگوري چي مقصد ئى يو دى، او هر شريعت پخپل
وخت کي كامل او پوره دى... ۱۱

حضرت عبدالبهاء

دپوردگار دوینا په اساس، یواحی رسول اکرم
«آخر» نه و هم «اول» و او هم «آخر» و.

«اول کیدل» او «آخر کیدل» لوره مرتبه ده
نسبت «آخر» کیدلو ته. بولو پیغمبرانو دادوه مقامه لرل

اولري ئى شريک کيدل مقام نه كبته کوي. بهائي
ائين داسلام د پيغمبر رتبه له هفو نه چي مسلمانان ئى

فکر کوي لوري. رسول اکرم نه یواحی دپيغمبرانو
اول و بلکه دهغوي اخرينى هم و او هرپيغمبر چي له
دي وروسته ظاهريري هغه به هم دادوه مقامه لري

. او داچكه چي دادي پوردگار لخوا غوره شوي دي.

«زه زراراخم او هرچاته دخپل رفتار په اندازه پاداش

ورکوم زه آلفا او أمکایم. ابتدا او انتهایم، لمگری
او اخريم» حضرت مسیح: دیونا مکاشفات،

۲۲ فصل، ۲۱-۲۲ ایتونه

نوري مرجع گاني: ۶۷: ۳، ۱۶: ۱۲۳، ۱۹-۲۰: ۳

۵۸: ۳

«که تول پیغمبران د»خاتم النبین« اواز پورته
کری، هغه اواز په حقه دی ... خکه چی هغوي دیو
ذات حکم، یونفس، یوروح یوجسد او یوامر اواز
دی. ۱۲ حضرت بهاء الله
کله چی داولین نوم صدق کوي. همفه وخت داخرين
نوم هم صدق کوي. ۱۳.

حضرت بهاء الله
هغه دی، چی په تولو کتابونو کی گویا دی. اولی دهغه
لپاره نه و، خکه چی اول هغه ته اول دی. او اخري
دهغه لپاره اخري نه دی، خکه چی اخر هغه ته
اخري دی. ۱۴ حضرت باب
هغه اخر دی چی «اغاز» له هغه ظاهر، او هغه اخري
دي، چی اول له هغه څرګند دی. او هغه دی ... مظهر
کلمه هو الاَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ.... ۱۵
حضرت بهاء الله
هو الاَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ.
دحید سورت، ۳-ایت

هغه اول او اخردى . ظاهر او باطن دى .
حضرت باب دالاندى وينا هم دخداي په باره کي او هم
دخداي دېيغىمرانو په باره کي صدق كوي :
اذ هو الاول ف حين الذى هو الآخر و هو الباطن ف حين
الذى هو الظاهر و هو الذى يذكر باسم كل اسم ف حين
الذى لم يذكر باسم . ٦ .
حضرت باب

هغه اول دى . په داسى حال کي چي اخر دى ، او هغه
باطن دى . په داسى حال کي چي ظاهر دى . داهげ
څوک دى . چي په تولونومونو ياديرى . په داسى حال
کي چي په هیچ یونوم هم نه ياديرى .
مولوي هم په دي حقیقت شاهدي ورکوي :

انبیاست چونکه صد آمد نود هم پیش ماست

د تاريخ مهمترین

درس

داسلام علماو ديوى مبهمى کلمى یعنى (خاتم)نه يوه
لويء پايه جوره کېرى ده اوپه هغه ئى يومجل قصر بنا
کېرى دى . په مليون هاو مؤمنينو ددى بنكلى قصر نه
دېيغىر يو په اوبردو کي پريمانه گته ورئ ده اوپه «آخر

والى»ئي افتخار كېرى دى .اما دىير روپسانه ايتونه نور دى چې ددى تصور سره مغايير او توپير لرونكى دى.

١٣١ ٥ فصل: درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو دظھور په باره کي دقران مجید ايتونه

ھغه ئي له نظره اىستلى دى. حال داچى لازمه داده .
دھغه تولو روپسانه ايتونو خخه يومجلل او محكم قصر
جور كېرى . مسيحي علماء هم ديوایت دمعنا په تحريف
سره په سلھاو ميليونه مسيحيان دېپرييو په او بندو کي
داسلام دمنلو نه لري وسائل او ساتي . که چيرته ھغه
ايت ددوی په اسماني كتاب کي نه وى نودخپلو
ارزوگانو دتامين لپاره به ئي داسلام دردولو په خاطر
يوبل ايت پيدا كېرى وى . دتولو اديانو پيروان خپل ائين
آخرین گئني . اوله دى لاري نه ازمايش شوي دى:
په دى (مطلب) سره دھمكى تول خلک په دى ظھور
کي امتحان شوي دى . ١٧.

حضرت بھاءاللہ

بنه به وي چي ددي پوبنتني په باره کي فکر وکرو: آيا سمه ده چي خپل ابدي برخليک ديوی کلمي په تشبيهي معنا «مُهَر» ولکوو. او هغه تول محکم ايتونه چي دنورو پيغمبرانو ظهور زيرى وركوي. نادide ونيسو؟ آيا دعلمماو اوفقهاو په تفسironو اوتعبironو کيدلى شي اطمنان ترلاسه کرى؟ هغوي خوپه يوه جزئي شرعی مسئله دنظر اختلاف لري. داخولاپيره لري ده. چي داسمانی ليكونو اسرارو درک دي وکري. يواحى پروردگار دخپل کلام په اسرارو پوهيرى اوپه هر عصر کي دتيرو ليكنو مشكلات روپنانوي:

هَذَا الْقُرْآنُ... تَفْصِيلٌ لِّكِتَابٍ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ. ديونس سورت، ۳۷-ايت

داقران دكتابونو تفسير او تفصيل دى، دپروردگارلخوا، په هغه کي شک نشته.

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ. ديونس سورت، ۹۴-ايت

حقiqت دپروردگارلخوا راغلى، هيچکله ورباندي شک او شبهه مه کوي.

انْ اتِّبِعُ الامَّا يوْحَدَ اللَّهَ .
ديونس سورت، ١٥-ايت
يوأحى دهجه ٿه پيروي کوو، چي موئنگ ته ئي وحي
کيئن ي.

قران او بھاء الله

١٣٢

يا قوم تلك آيات الله نزلت علَى بالحق... تالله ان هـ من
تلقاء نفسـ بل من لدن عزيز محبوب .

١٨

حضرت بھاء الله

ای خلکو! داللهی ایتونه دی . چی په حقیقت کي په
مانازل شوي دی... په خدای قسم دی دازما نه دی
دمحوب ، عزیز او دانا خدای ایتونه دی.

همشه خلکو دپروردگار دکلام معنی دخپل هوس په
اساس تغیرکړی اوکوي ئی:

فَبَدَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ.

داعراف سورت، ۱۶۲ - ایت

پس ظالمانو دپروردگار وینا معنا ته تغیرورکړ. او ددي
ظلم په خاطر مې داسمان نه هغوي ته بلاګاني
ورو لیږلی.

بَلْ كَذَبُوا بِمَا لَمْ يَحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَا يَاتِهِمْ تَاوِيلُهُ كَذَلِكَ
كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ.

دیونس سورت، ۳۹ - ایت

هغه څه چي دهغوي دعلم دساحي نه خارج و دروغ
ئي و ګنل . مخکي له دی چي تفسير ئي په هغوي نازل
شي (په قضاؤت ئي پیل و کړ) مخکنيو هم حقیقت
دارنګه دروغ ګنلى و پس و ګورئ. چي ظالمان د څه
برخليک سره مخ و.

مخکيني امتونه لکه مسيحيان او یهوديان دخپل ائين
دكتاب په رazonو او اسرارو نه پوهيدل او په همدي
سبب ئي داسلام دمنلو نه بدہ و کړه . آيا زمونږ د عصر

مسلمانان دهغوي سره څه توپير لري؟ آيا دپروردکار
دکلام په اسرارو پير پوهیږي؟ آيا مسلمان علما او فقها
دمخکنيو اديانو دعما او فقهاو نه پرهيزگاره دي؟
فَهُنْ يَنْتَظِرُونَ الْأَمْثُلَ أَيَامَ الدِّينِ خَلْوًا مِنْ قَبْلِهِمْ فُلْنٌ
فَانْتَظِرُوا إِنَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ.

ديونس سورت، ۱۰۲-ايت

آيا په غير دروزگارد مخکنيو پېښو نه دڅه شي انتظار
لري؟ آيا منظر دی په غير دهغه څه چي مخکي پېښ
شوي پېښ شي؟
لَتَسْلَكُنْ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبِرًا فَشِيرًا وَ ذرَا عَأْفَذْرَا عَأْ.

حضرت محمد

۱۹

ووایه! په انتظار اوسي. زه هم له تاسي سره منظر يم.

۱۳۳ ۵ فصل: درسول اکرم نه وروسته دېيغمبرانو
دظهور په باره کي دقران مجید ايتونه

البته تاسی به هم(ای مسلمانانو) دهمغو مخکنیو په لاره او طریقه ولاړشی.

دانسادزوی راتک به دنوح دزماني پېښي تکرار کړي.
د حضرت

مسیح(متى انجیل، ۲۴ فصل، ۳۷-ایت

په هغه وخت کې په دنیا خلک په عیش او نوش اخته
وی، کې مت په همغه ډول چې دنوح په وخت کې
مخکی له طوفانه اخته و. ۲۰ د متی

انجیل: ۲۴ فصل، ۳۸-۳۷، ایتونه

په اخره زمانه کې... به خلک په ظاهر کې مؤمنان وي
اما په باطن کې به بې ایمانه وي.

د پولس دوهم

لیک تیموتاوس، ۳ فصل، ۱-۵، ایتونه

په خواشینې سره زور او فرسوده امت چې عمرئی پای
ته رسیدلی، خلک به دالهي نوي نقشی دېیژندنی څخه
په هغه وخت کې منع کېږي. په عوض ددې چې د خپل
خدای اراده دزره له کومي ومني او مخ ته ولاړشی په
مقاومت به لاس پوري کوي. د «امت دا جل» نه انکار
او ددې حقیقت دمنلو سره به سخته مقابله وکړي. او په

تولو وختونو کي دپوردگار دېيغىبرانو نه ئى انكار
كىرى دى .

هىڭلە حق دخلکو پە خیال پە هىخ يوظهور كى نه
دى ئاظھر شوى. او بىر خلاف دەھە چە چى دتولو خلکو
سرە و ئاظھر شوى دى . ٢١

حضرت بھاءالله

پوردگار قران مجید تە «مبین» يعنى «روبنانه» كتاب
وېلى دى. كە هەغە غوبىتلىئ مۇنې تە بنوونە وکرى.
چى اسلام «اھرىن» ائين او دىن دى، ددى مطلب پە بارە
كى چى دنورو تولو مطالبۇ اساس جوروي . ولى
د «خاتم» كلمە غو خە، اوروبىانە معنى ئى (اھرىن) دە پە
كار نە دە ورى؟ ولى د خاتم پە ئاي د «خاتم» كلمە پە
مبارك اىت كى نە دە را ورى؟ ولى د قران اكثەر
ژبار وونكى پە فارسي ژبه كوبىبىن كوي، چى
د «خاتم» دكىلمى معنى د ايرانيانو پتە كرى؟ ولى دى يو ي
دا سى كلمى د ترجمى نە چى د مسلمانانو برخلىك پە
هugi پوري تېلى دى بىدە كوي؟

ولي دداسي يوي کلمي معنى په فارسي سره دقران ويونکو ته نه وائي. چي داسلام بنست ئي په هغې اينې دى؟ ولی يواحې دهغې په عربي اصل اكتفأ کوي؟ ولی په عوض ددي چي ولیکي؟ محمد دانبياو مهر دى» لیکي «محمد» دانبياو خاتم دى؟ هغوي بنه پوهېري چي دقران ويونکي په ناگاهانه بول د«خاتم» کلمي ته د«خاتم» سره اريکه اورابطه ورکوي.

د«خاتم» او «خاتم» دکلمو په معنى کي دھمکي او اسمان په اندازه توپير دى.

«مهر» چيرته؟ او «آخرینی» چيرته؟

هغه څه چي پور دگار منظور دى، نه يواحې داچې په قران کي پيداکولی شي. بلکه هغه څه چي په قران کي نه شته هم پيداکولی شي. ولی پور دگار په دي روښانه كتاب کي دقران په هیڅ ځای کي داناسم تصورنه دى تائید کړي؟ خومره پير مسابل په هغه كتاب

مجید کي په کراتو تکرار شوي دي.ولي ديوایت په نزول سره مونر ته پروردگار راونه بنودل چي : اي مؤمنانو! «نوردرسول اکرم نه وروسته دبل رسول منتظر مه اوسي؟»ولي مؤمنان داپوبنتني نه کوي؟ د«خاتم النبین»مسئله نه باید وروکي ونيسو .حکه که دقان مقصد په سمه توګه درک نه کرو،په اسانی سره بي له بحثه راتلونکي پيغمبران به یويو دروغجن وکنو او هغوي به رد اوتوهين کرو او هغوي به زمونږ ازار او اذیت سره مخامخ شي .په همغه ډول لکه څنګه چي زمونږ نیکونو داکار کړي و .پس اي مسلمانانو دامسئله وره مه ګني. او دقان زيات ایتونه چي دنوو پيغمبرانو دراتګ خبر ورکوي له نظره مه غورځوي: دسلیم عقل والا به هيڅکله په دي راضي نشي. چي دخني کلماتو دمعنى په نه درکولو سره دنوو پيغمبرانو دظهور دلاري دروازي وتوري .ددې نورانيت لپاره په انتهائي توګه دعقل نه کارواخلي .حکه ددي

څخه بل غټه رحمت نشته. ۲۲

حضرت بهاءالله

۱۳۵ ھفصل: درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو دظہور په باره کي دقران ايتونه

تول هغه کسان چي دپروردگار دپیژندي نه محروم
پاتي شوي دي. دهفي سبب داؤ چي خپله پیژندنه ئى
دھق دپیژندنى لپاره ميزان فکر کاوه ، حكى دمعناپه
لھاظ دکوئرداوبو نه محروم او منوع پاتي شول
، خرنگه چي هرملت نن ورخ خپلو دلايلو او ثبوتونو
ته منظر دي... او داده ھفو کسانو حالت دى چي
دپیژندنى اراده ئى لرلە ۲۳ حضرت بهاءالله
ھغه نتيجه چي ددى فصل او ددوه مخکنيو فصلونو
دېھت خخه اخلو داده چي:

۱. د «**خاتم النبیین**» اصلی معنی «آخرین» نه ده.
۲. قران مجید دهر «امت» دمنھه تللو او داسلام دپیغمبر
نه وروسته دنورو پیغمبرانو راتگ دجهان خلکو ته په
تاکيد او تکرار وعده ورکري ده . برسيره پردي ددين

نویوالی هم پروردگار حکمت سره هم اهنگ دی.
او هم دانسان دعقل او قضاوت سره هم اهنگ دی.
دیبری حیرانتیا ھای دی چی د«خاتم» کلمه په مختلفو
معنی گانو سره د«آخری کیدلو» پوری هیچ اره نه
لري. داکثره مسلمانانو دعایدو پایه گرخیلی ده. اما
دانورتول ایتونه چی په پوره روشنانتیا سره داسلام
عمر او زمان دپای ته رسیدو او دنوو پیغمبرانو ظهرور
خبری کوي له یاده ایستالی دي.

اَفْتُؤْمِنُونَ بِعَظِيمِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ
يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمُ الْاَخْزَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَرَدُونَ الَّذِي اشَدُّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ. دېقره
سورة، ۸۵-ایت

آیا خدای دكتاب یوه برخه منی او دیوی برخی نه
انکار کوي؟ داسی خلکو جزاء چی دارنگه کار کوي
په دی دنیا دزلت نه بل څه شی دی؟ په ورځ دقیامت به
داسی خلک دسخت عذاب سره مخامنځ شي. پروردگار
دهغوی له رفتاره غافل نه دی.

قل ان کان اصولکم عل العدل فیکف تأخذون منها ما
تهوی به هویکم و تدعون ما کان مخالفًا لانفسکم.

ووايە! که ستاسي قضاوت پر عدل ولاوري، پس خرنگه
دپروردگار له کتاب نه هغه څه چي ستاسي هو
او هوس ئي غواړي انتخابوی او هغه څه چي ستاسي
دهوا او هوس سره مخالف دي نه ئي غواړي؟

قران او بھاء الله

۱۳۶

د اسلام او مسلمانانو په

برخليک کي

ديوي کلمي اثر

او قوت

مخکي له دي چي دافصل تمام شي لازمه ده هغه یوه
کلمه يعني «خاتم» چي داسلام فقهاو بنست ګرځولي
او په هغه ئي لوی ساختمان جور کړي، د تولو هغو

قرانی ایتونو سره چي دنورو پیغمبرانو ظهور نبسانی
دی مقایسه کرو:

دانه اخروالی	داخلروالی
دلایل	دلیل
<ul style="list-style-type: none"> هرامت لپاره پروردگار اخطار و رکونکی پاپیغمبر استولی دی. دفاتر سورت، ۲۴-ایت دهر عصر او زمان لپاره کتاب دی. <p>در عد سورت، ۲۸-۲۹، ایتونه</p> <ul style="list-style-type: none"> دهرامت لپاره رسول دی. <p>دیونس سورت، ۴۷-۴۹، ایتونه</p> <ul style="list-style-type: none"> دهرامت لپاره خاص زمان تاکل شوی دی. داعراف سورت، ۳۴-۳۵، ایتونه تاسی مسلمانان منخنی (وسط) امت یاستی. 	<ul style="list-style-type: none"> محمد ستاسی دهیخ یوه پلارنه دی. دخدا رسول او دی پیغمبرانو «مهر» دی. داحزاب سورت، ۴۰-ایت

<p>دبره سورت، ۱۴۳-ایت</p> <ul style="list-style-type: none"> • تاسی ته به پیغمبران راشی. <p>داعراف</p> <p>سورت، ۳۵-۳۴، ایت</p> <ul style="list-style-type: none"> • دپروردگار طریقه اوروش نه بدلیزی. <p>دفتح سورت، ۲۲-ایت</p> <p>داحزاب</p> <p>سورت، ۶۲-ایت</p>	
---	--

۱۳۷ ۵ فصل: درسول اکرم نه وروسته پیغمبرانو
دظهور په باره کي دقران مجیدايتونه

دقران ايتونه کيدلی شي

په لاندی شکل هم بیان

کېرى:

٤. دخای رسم دادی چى دهر عصر لپاره کتاب ورلىرىي.
٥. دخای رسم او سنت هيچكلە تغىرنە مومى يعنى هيچكلە بدلۇن نه كوي.
٦. دخای په تاكىد سره وعده كوي چى البتە دايىنده لپاره به پىغمبران راواستوپى.

١. دخای رسم داو چى په تىرو كى پىغمبران وليرىي.
٢. دخای طريقە داوه چى هيچكلە يوامت بى تحذير كونكى نه پىرىدى.
٣. دخای طريقە داده چى هرامت تە پىغمبر ورلىرىي.

ولى دپىغمبرانو داستولو رسم باید ادامە

پىداكىرى؟

ددى لپاره چى دهرامت معنو ي مرگ

حتمى دى.

دامطلب چى داسلام ديانى اخري دين اور رسول اكرم اخرينى پىغمبرنە دى. دقران مجید دمهمو او معلومدارە حقايقو خە دى. لازمه ده دبحث دتماميدو لپاره يو معمول منطقى استدلال په کارواچوو:

۱. دقران دایتونو مطابق : امّت دخلکو یوی ډلي څخه عبارت دی. چې خدای هغوي ته پیغمبر ورلیري.
۲. دقران دایتونو مطابق : ده رامّت عمر پای ته رسی.
۳. دقران دایتونو مطابق : مسلمانان یوامّت دی.
۴. پس دقران دایتونو مطابق : داسلام دامّت عمر پای ته رسی.

اَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى اَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرُّتُمْ فَقَرَأَ كَذِبْتُمْ وَقَرِيرًا يَقَأَ تَقْتُلُونَ.

دېرى سورت، ۸۷-ایت

آياخبره داسي ده كله چي كوم پيغمبر ستاسي (نفسی
خواهشاتو) مخالف راشي خپل ٿانونه موده گه په مقابل
کي لوئ گنلي دي اوختني ده گو موپه قتل رسولي دي؟
يا اهل الارض فور بكم انكم ستفعلون ما فعل القرون
فانذرو انفسكم ... ٢٥ حضرت باب

اي دجهان خلکو! په خدای قسم دي. تاسي به هم
دمخکنيو په شان عمل وکړي ، پس (خبرداره) اوسي...
قل انتم تقولون بمثل ما قالوا امم القبل ف زمن رسول ا
للہ ۲۶ حضرت بهاءالله

ووايه! تاسي هم دمخکنيو امتونو په شان چي دخداي
درسول دظهور په وخت کي ويل تاسي به هم همغسي
ووائي.

كُلَّ مَا جَاءَ أَمَةً رَسُولُهَا كَذِبُوهُ.
دمومنون سورت، ٤٤-ايت

هرکله چي كوم امت ته پيغمبر راغلى. هغه ئي
درو غجن گنلي.

وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ. در عد سورت، ١-ايت

هجه ٿه چي دپوردگار لخوا په تانازل شوي دي.
حقیقت دي ،ولي پير خلک تري منکر دي .

عالٰم په غفلت کي دي . ۲۷.

حضرت بهاءالله

قل تالله انه ما اراد لنفسه من شينه قد اختار البلاء
لتقرّبكم الم الافق الاعلى يشهد بذلك كل الاشياء ولكن
الناس اکثرهم من الغافلين . ۲۸.

حضرت بهاءالله

ووايه! په خدائی قسم دي ، هجه دخپل خان لپاره کوم ٿه
نه دي غوبنتي ، سختي او بلاڪاني ئي ستاسي دنزيکت
په خاطر خپل رب ته منلي دي . هر چه چي په عالم کي
دي په دي حقیقت شاهدان دي . اما پير خلک په غفلت
کي دي .

پيغمبرانو ليز دپوردگار لوئ نعمت او بخشش دي .
دخپلو بنده گانو لپاره ،ولي بنده گان ددي لوئ بخشش
دمنو خخه (دده)کوي . ددي په ھائي چي په پير شوق
اوذوق سره ئي مخي ته (عجله)وکري ،ولي دهجه نه
په تيبيته کي دي؟

لَقَدْ مَنَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَذْبَعَتْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
يَتَّلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ
كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ . دال عمران

سورت، ۱۶۴-ايت

۱۳۹ ۵ فصل: در سول اکرم نه و روسته پیغمبر انو دظہور په باره کي دقران مجید ايتونه

پروردگار په یقین سره پر مؤمنانو احسان و کر:
دهغوی له منھے ئې پیغمبر و تاکل چي دخداي ايتونه
هغوي ته بیان کري . هغوي پاک او مبرا کري، الھي
حکمت هغوي ته و بنائي په داسي حال کي چي مخکي
له دي په گمراھي کي و.

دپروردگار ائين دمحبت او یو والي لپاره دي ، نه
ددبىمنى او جدائى لپاره:

ووايه! اي بندھ گانو دنظم له اسبابونه دخپگان او غم
سبب مه جوري، او د اتحاد علت خه داختلف علت

مه جوري. ۲۹.

حضرت بهاءالله

دریمه بِرخه

دقران دلوی معّما حلّ
داسلام دعصر پای ته رسیدلو

تاریخ

دپروردگار دنوی ائین دظهور

اغاز

په دوه فصله کي:

۱. پته وعده چي په ناخاپه پاي ته رسی.

۲. داسلام دعصر دتماميدلو تاریخ.

او دپروردگار دوعدي دوخت

سرته رسیدل
وَيَقُولُونَ مَنْ هَذَا الْوَعْدُ .

دانبياء سورت، ۳۸-ایت

وائی د «وعدي» دوقع زمانه به کله رارسي.

تول اسماني کتابونه زيرى وركونکي دي، ددي لوی

ظهور لپاره. ۱. حضرت بهاءالله

دعالم دتيولو ملتونو موعد ظاهر او بنيكاره شوي. ۲.

حضرت عبدالبهاء

ربستینی پیغمبر و عده ورکري، چي دوست راخي. او س
را غلی. ولی خپه ياستی؟^۳

حضرت بهاءالله

پته و عده چي ناخاپه

پاي ته رسى

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَارْيَبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ . دال عمران سورت، ۹ - ايت

پروردگاره ، ته دخلکو راتولونکي او جمع کوونکي
ئى ، په هغه ورخ چي په رانلو کي شک نشته. په يقين
سره پروردگار و عده خلافه نه دي.
فَلَا تَحْسِبَنَ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعَدِ...
دابراهيم سورت، ۴۷ - ايت

فكرونە كرى چي پروردگار په و عده کي و فادارنه
دى ...

وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ... إِنَّمَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ
وَيَسْتَنْبُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ أَيِّ وَرَبِّي أَنَّهُ لَحَقٌ وَمَا انْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ... إِلَّا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

دیونس

سورت، (۵۵، ۵۳، ۵۱، ۴۸) ایتونه

قران او بھاء اللہ

۱۴۴

هغوائي، د « وعدی » پر ئای کيدنی زمانه کله
رارسي؟... آيا پس له هغى چي « وعده » سرته
ورسي. په هغى به ايمان راوري؟... (آيا دخاي د وعدى

له انجامه وروسته خلک به مؤمنان شي؟) هغوي به پوبننته وکري: آيا هغه «موعد» حق دی؟ ووایه: بلي ! په خدای مي قسم دی، البته هغه حق دی . او تاسي نشئ کولي دهغه مانع شى... آيا دخداي وعده حقیقت نه ده؟ (البته حقیقت ده) اما پير خلک دخداي دوعدي دتحقق نه ناخبره دي.

«فَوَرَبُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لِهُوَ الْحَقُّ مَنْ لَدَنَا». ^٤ هذا سبیل الله ... ^٥ حضرت باب

قسم دھمکي او اسمانونو په پروردگار هغه څه چي زما لخوا دي هغه حق دي.
«او دا خدای لاره ده» ...

ددی خبراوريدل چي یوچوان تاجر د «قائمیت» ادعا کري ده دخلکو لپاره دتصور وړ نه وه په دي سبب هغه موعد په لمريو کي خپل ځان «باب» ونومول: وګوري چي دامرېه اوّل کي ، هغه حضرت په باب سره ځان ظاهر کړ دا په دي خاطر وچي دخلکو زironه په هغه وخت کي دداسي مقام د پوهيدلو لپاره قادرنه و. ^٦

حضرت بهاء اللہ

وروسته فرمائي د «بابیت» مقام او د هغې نه په مراتبو لور مقامونه دهغه په اشاره رامنځ ته کيري:

قد ناحت الاشياء بما نسب نفسه بهذا المقام...ما فوقه و
فوق فوقه يخلق بكلمة من عنده و اشاره من اصبعه .
حضرت بهاء الله

وروسته له هجه چي خلک اماده شو، د«قائم
موعد» ظهر خبرئي اظهار کر:
القائم انه قد ظهر باذن ربہ ذلک من فضل الله عليك
ذلک قائم الذى كل ينتظرون يومه و كل به يوعدون .

٨

حضرت باب

قائم دخپل پروردگار په اجازه ظاهر شو . هجه دخداي
فضل دی. په تاسي داهげه قائم دی. چي تول دهجه
دورحی په انتظار یاستی او ظهر و عده ئی تاسي تولو
ته درکړل شوي ده.
قل انه لمهدی موعد ف ام الكتاب .

٩

حضرت باب

ووايه! هجه مهدي موعد دی. چي ظهر و عده ئی
دكتابونو په مور(قران)کي ورکړل شوي ده.

٦ فصل: پته و عده چي ناخاپه

١٤٥

سرته رسي

پروردگار درسم او طریقی له مخی ، هریو له
پیغمبرانو خخه در اتلونکی پیغمبر زیری و رکوی:
الرسُّولَ النَّبِي... الَّذِي يَجْدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التُّورَاةِ
وَالْأَنْجِيلِ. داعراف سورت، ۱۵۷ - ایت
«کلام را ورنکی» پیغمبر دکوم ذکر چی په تورات
او انجیل کی راغلی کیدلی شي پیداکری.
وَإِنَّهُ لِفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ.
دشرا سورت، ۱۹۶ - ایت

دهغه صفت په (قران) او په مخکنیو کتابونو کی راغلی
دی.

سَيِّرِيْكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا.
دنمل سورت، ۹۳ - ایت

هغه به دخیل ظهور نبنياني تاسي ته و بنائي ، او تاسي به
هغه و پیژنی.

پروردگار زمونبر خخه غواړي چې دهغه د وعدو
دتحقق او دهغه دمو عود د پیژندنې لپاره دعا ګانې
وکړو:

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ إِنَّا مِنُّا بِرِبِّكُمْ... رَبَّنَا
وَآتَنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ... فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ.
دال عمران سورت، ۱۹۳ - ۱۹۵ ، ایتونه

پخپل پروردگار ايمان راوري!... (هغوي په حواب کي وائي:) اي پروردگاره! هغه وعده دی چې د پيغمبرانو په ژبه مونږ سره کړي، مونږ ته ئي پرڅاي کړه... خدای دهغوي دعا قبوله کړه.

پروردگاره خپلو مخکنيو پيغمبرانو ته څه وعده ورکري ده. چې دهugi دتحقق لپاره باید دعا وکړي؟ خوک دی چې ددي وعدې دتحقق لپاره خلک ايمان ته رابولي؟ ولې «دعوت کوونکي» له خلکو غواوري چې پخپل پروردگار ايمان راوري؟ دا ددي بنکارندوي دی چې دزمان په تيريدو سره خلک په خدای او دهغه په دين ايمان دلاسه ورکوي. او ددي ارمغان دلاسته راوري لو لپاره باید پروردگار ته ددعا لاسونه پورته کړي. تولو اسماني كتابونو زمونږ دعصر دموعود وعده دهغوي پېروانو ته ورکري ده:

په هغه وروستيو وختونو کي به دزردشتیانو موعد
ظهور وکري. جهان به پاک او تازه کري. بدبيو او
ازارولو بنیاد به له بيخه ورک کري.

د زامياديشت ۸۹ فقره

دهور امزدا «دينکرد» كتاب، حضرت زرتشت ته په
خطاب کي فرمائي:

ستا د زامنوله منخه به يوپيغمبر کرم. ۱۰

زردشتیانو ته په خطاب کي:

هغه زيري چي حضرت
وشورو خشوران (دييغمبرانو پيغمبر) وعدی و رکري
وي، ٿولو تحقق و موند. هوشيدرمه بامی، حضرت
اعلى [حضرت باب]... دی. شاه بهرام، حضرت
بھاء اللہ دی. امازه عبدالبهاء، یعنی دبهاء ناتوانه
بنده. ۱۱. حضرت عبدالبهاء

دا هغه موعد دی. چي په ٿولو الهي كتابونو کي دهغه
بشارت و رکري دی. ۱۲.

حضرت بهاءالله

نن ورخ هغه ورخ ده. چي دهفي ذكر په تولو الهي
كتابونو کي شوي دي. او تولو نبيانو او مرسلينو ته
دپروردگار لخوا دهفي ورخي وعده اوبشارت ورکړل
شوي و. ۱۳.

حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله او حضرت باب په سلها ځلي پخپلو
ایتونو کي دخداي دوعدي دتحقق لپاره شهادت ورکړي
دي:

قد جاء وعد و ظهر الموعود طوب لمن سمع النداء و
اجاب مولاه. ۱۴. حضرت بهاءالله

وعدي تحقق موندلی دي او موعود ظاهرشوي دي.
خوشبخته هغه دي چي دا اواز ئي واوريد او خپل مولا
ته ئي حواب وویل.

دامئتونو وخت پاي ته رسيدلى او الهي وعدى چي په
مقدسه كتابونو کي ذكر شوي دي تولي ظاهره شوي
دي. ۱۵

حضرت بهاءالله

ووايه! اي بنه گانو: رهنما راغلي ، عجله وکري، يکتا
ليدونکي راغلي دي . لاره ئي سمه کري ده . نيممرغه

هغه دی چي داوازئي و اوريادو دزره نه ووائي: اي
پروردگاره!

و خشور و خشور ان: د پيغمبر انو پيغمبر. و خشور يعني
پيغمبر . دالقب ددي بنكارندوي دي چي حضرت
عبدالبهاء دحضرت زردشت سره ٿومره مينه او محبت
لرل.

٦ فصل: پت و عده چي

۱۴۷

ناخاپه سرته و رسیده

ستا او از جهان تازه کر او ژوندئي و رو بخبنيل. مخ مي
ستا په لور دي اوروح مي ستا دليدو په ارزو
دي... جهان دار راغلى ، لاره ئي په لارو کي او چته ده
او وينائي به وينا گانو کي او چته ده . وائي وري
اور اشي. ددي ورخي مثل نه و اونه به راشي داده
دپروردگار وينا.

شہدالله انه لا الله الا هو المهيمن القيوم و ان هذا
هو القائم الحق الذي كنتم به توعدون . ١٧

حضرت باب

خدای ته په شهادت سره ، په غير خدای نه بل مهیمن او قیوم خدای نشته . اودا ده گه پروردگار قائم دی . چی دظهور وعده ئی تاسی ته در کرل شوی ده .

ان اکن ایومئذ ف ایام الله ظاهرون تلك ایام ما اشرقت الشّ مس علیها بمثناها من قبل و تلك ایام تنتظر ها الام من قبل یومئذ ف کیف انتم راقدون ف تلك ایام اظهر الله شمس الحقيقة فیها فکیف انتم صامتون ف تلك ایام انتظر تمواها من قبل و تلك ایام العدل ان اشکروا الله يا ایها المؤمنون . ١٨

حضرت باب

په یقین سره نن مونبو خدای په ورخ کي ژوند کوو .
داپر شکوه ورخ ده . چي لم ر ده گي په خير په بله
داسي کومه ورخ کي هيچکله خپلي ورانگي خپري
کري نه دي داه گه ورخ ده . چي مخکنيو ددي دظهور
لپاره په پوره شوق سره انتظار ايستل . خه وشو چي
او س په سخت خوب ويده ياستي ؟ داه گه ورخ ده . چي
په تیرو زمانو کي په ډيري ميني سره در اتگ منظر

وی . داد الهی عدل ظهور و رخ ده خدای شکر په
حای کری.

اَنِّي اَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ اِلَّا اَنَا وَمَا مَادُونِي خَلْقِي قَلْ اَنْ يَا خَلْقِي
اِيّاً يَفْاعِدُونَ قَدْ خَلَقْتَكَ وَرَزَقْتَكَ... وَبَعْثَتَكَ وَجَعَلْتَكَ
مَظْهَرَ نَفْسِي لَتَتَلَوَّنَ مِنْ عَنْدِي آيَاتِي وَلَتَدْعُونَ كُلَّ مَنْ
خَلَقْتَهُ دِينِي هَذَا صِرَاطٌ عَزِيزٌ مَنِيعٌ وَخَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ لَكَ
وَجَعَلْتَكَ مِنْ لَدُنْنَا سُلْطَانًا عَلَى الْعَالَمِينَ... قَدْ خَلَقْتَكَ بَكَ ثُمَّ
كُلَّ شَيْءٍ بِقَوْلِكَ اَمْرًا مِنْ لَدُنْنَا اَنَا كَنَا قَادِرِينَ وَجَعَلْتَكَ الْأَوَّلَ
وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ اَنَا كَنَا عَالَمِينَ .

حضرت باب

۱۹

زه خدای یم. په غیر له مابل خدای نشته. تول
ما پیدا کری. و وايه! ای بنده گانو! زما عبادت و کری. ماته
پیدا کری حضرت باب، روزی می درکره ... انتخاب
می کری. او دخیل نفس مظہر می کری. ترخو زما
ایتونه ذکر کری. او زما بنده گان زما ائین ته را بولی
هر خه می ستا په خاطر پیدا کر، او ته می پخپله اراده
په تول عالم حاکم کری ...

ته می له تا لپاره پیداکری ، وروسته می تول شیان ستا
دخلالقیت دکلمی له مخی پیداکره. امر دارنگه شو. زه
په هرڅه قادر یم. ته می اول اواخر کړي. ته می
ظاهر او باطن کړي. زه په هرڅه پوهېږم.
من اطاع الله و کلمته فقد فاز بالحق فضلاً كبيراً و من
عص الله و بابه فقد ضل ضلالاً بعيداً . ۲۰

حضرت باب

هرڅوک چې دخای اودهغه د «کلمی» پیروی وکړي
حقیقت ته ورسید اولوی فضل اور حمت ته ئی لاس
رسی پیداکړ. او هرڅوک چې دخای اودهغه له باب نه
سرغړونه وکړي ګمراه دی. څومره لوی ګمراه
او څومره دسمی لاري نه لري دی!

قد جاء وعد و ظهر الموعود طوب لمن سمع النداء و
اجاب مولاه و ويل لكل غافل ۲۱

حضرت بهاءالله

دو عدی زمان را ورسید او موعد ظاهر شو. نیکمر غه
 Heghe خوک دی چې داواز ئی واورید او د خپل خالق
 دعوت ئی قبول کړ. او بدمرغه هغه خوک دی چې په
 غفلت او شک کې پاتې شو.

اڻي باب الله بالحق قد اسقاكم باذن الله الحق من العين
الظهور ماء الظُّهور علَى
جهة الطُّور ٢٢.
حضرت باب

په حقیقت سره زه د «پروردگار باب» یم. پروردگار په اجازه د (ظهور له چېنې) د «طور لخوا» په تاسی د «ظهور او به» و خکم.

د «قران دلوی معما» حل په دی فصل کی شروع کیږي. لمريو دوبرخو هدف، «ダメما دخندونو» لري کول ۽. دپاتي نوركتاب هدف د معا حل دی. ددي دپاره چي ددي لوی هدف په سرته رسولو کي کامياب شئ. باید خپل نهائی قضاوت اينده ته پريزدي، کله چي دمعما اجزاء یو په یو وکوري. او د هغه رابطه و سنجوئ. او وئي پيڙني. دمعما دپوره تصویر دليسلو دمخي هر قضاوت به چي یواحی ددي كتاب په اخر کي جلوه کوي. له اعتباره ساقط وي، ددي ائين په باره کي زمونه تحقيق هغه سفرته ډير ورته دی. لکه فرض کري ستاسي هدف دداسي باع پيداکول دي. چي دمزه دارو ميونه ډک وي. دسفر په شروع کي ددي باع منظره په پوره ډول ستاسي له ستر گو پته ده.

٦ فصل: پته و عده چي ناخاپه

اما وروسته له لبر وخته دهجه منظر شبحي ستاسي په سترگو کي جلوه کوي. هدف ته ستاسي دحركت دباغ وجود حقیقت قدم په قدم روښانه کيري. کله چي باغ ته ورسيرئ او دهغو ميوو خوند وگوري، هیخ یوقوت به عالم کي په دي قادر نه وي چي ستاسي په فکر اوروح کي شک او شبھه پيداکړئ. دایمان ترلاسه کول او دپوردگار دنوی ائین پېژندنه داډول ده.

دایمان داسي یوي مرحلې ته رسیدل اسانه کار نه دي. دهیخ یوي هديه قدر او منزلت دپوردگار دمیني او ايمان دهديه سره دقیاس ور نه دي. آيا رواده چي دارنګه اسماني بخشش اوبي همتا ارمغان دي دهرنوی هو سناك په اسانې سره نصیب شي؟

په همغه شکل چي يادونه ئې وشهو، ۱۳ د پېريودتيريدونه وروسته يعني داسلام دشروع نه دبهائي ائین ترظهوره پوري یواحی داسلام دوه تنو لويو علماء

شيخ احمد احسائی او سید کاظم رشتی په دی راز پوه
شوی دی. دقران لویه معما دپروردگار په حکم او
حکمت دارنگه پته ده، چي مسلمان علما او متفکرین
چي په دی او بردہ موده کي ژوند کاوه حتی ده گي په
وجود پوه نشو. حل خوئي بيختي پريرده. ددي معما
دخل لپاره دپر و خير نواو بررسی ته ضرورت دی.
دادي لوی ارمان دکامیابی لپاره هغه قرانی ایتونه چي
دي کتاب کي را غلي دي. خو خو ٿلي و وائي. او ده گو
دمعني په باره کي فکر و کمئ. ڪڪه چي دپروردگار
اراده به داسې وي. چي یواحی هغه خلک چي دحقیقت
سره مينه لري. او دزره نه کوبنبن کوي. در بنتیولی
لاره پیداکري. نور دالهي وعدی پراساس له دی پوهی
او بخشش او اسماني هديه خخه بي برخی دي:
وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِي نَهْمَ سُبْلَنَا.

دعنكبوت سورت، ۶۹-ایت

هغه خوک خپلی لاري ته هدایت کوم. چي زما په
پیداکولو کي کوبنبن کوي.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اِيَّانَ مُرْسَاهَا.

داعراف سورت، ۱۸۷-ایت

له تا پوبننته کوي. هغه ساعت به کله را رسی؟

ان الساعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ اخْفِيَهَا لِتُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَ.
دطه سورت، ۱۵-ایت

په یقین سره هغه «ساعت» به راشی. زه هغه پتوم تر خو
هر چاته دهغه دکوبنبن په اساس پاداش و رکرم. په
دو همه برخه کي رو بنانه شوه چي پروردگار په قران
کي داسلام دعصر پاي ته رسيدلو او در اتلونکو
پيغمبرانو دظهور وعده خپلو بنده گانو ته اعلان کري
ده. اوس به و گورو چي آيا نور ايتونه هم دا وعده
تائيدوي؟ او هم دارنگه وبه گورو چي داسي ايتونه شته
چي داسلام دعصر دتمامي دو تاريخ او دنوی ائين
ظهور دتحقق د وعدی کال ئي بسودلي دي؟
خلک هميشه راتلونکي او و راندويني ته علاقمند و ،
او د پيغمبرانو نه ئي در اتلونکي موعد دzman په باره

کي پوبنتنه کري ده .ددې پوبنتني په هکله پيغمبرانو
دوه پوله ټواب ورکري دی: کله ئې ويلى دي چې
يواھي پروردگار له هغه زمان نه خبر دي. تاسي باید
همیشه بیدار اوپه لته کي اوسي. ټکه هغه زمان ناخاپه
بې له دي چې تاسي متوجه شي رارسيزې. اوکله ئې
بيا هم دموعد دظهور دقیق تاريخ بنودلي دي اما د
راز او معما په شکل. دظهور دزمان پتول څوسې به
لري. يوله هغې جملې نه که دظهور زمان مخکي دهغه
درسيدلوا نه معلوم وي ، مسخره کوونکي او دروغن
به په دروغو په هغه تاريخ دېيغمبرې دعوه وکري په
هغه صورت کي به دپروردگار رهنا بې اثره پاتې
شي.

په دي برخه کي به دېيغمبرانو دواړه دوله ټوابونه
اونموني بررسی شي. بنه به وي لمري دا بررسی له
دي شروع شي چې خبره يواھي د « وعدی » وه.
اوداجرانیته نه ټاکي اوپه هغو ټوابونو چې دوعدي
زمان ئې مشخص وي پاڼي ته ورسی.

٦ فصل: هغه پته و عده چي

په اسماني كتابونو کي ، په کراتو
هغه «خبر» او « وعده» خپره شوي چي خلک ئى د
تاریخ دشروع نه تراوسه په انتظار کي ئ اودي:
رَبَّنَا وَأَتَنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِنَا .

د عمران سورت، ١٩٤ - ايت

پروردگاره! هغه خه چي دېيغمبرانو په وسیله
« وعده» راکرى، مونږ ته ئى عطا كېرە. د مسيحيانو په
اسماني اثارو کي هم په کراتو دى « وعدى» او «خبر» ته
اشاره شوي ده. په همغه شكل چي تاسى ته بنوونه
وشوه. پروردگار بە « عيسى» راولىري. اسمانونه بە
هغه (عيسى) و مني ترڅو دېولو شيانودتازه والي وخت
راورسي. (دا هغه وعده ده چي پروردگار) دېولو

پیغمبرانو لخوا د عالم د تاسیس نه تراوشه پوري
بشریت ته عطا کري ده.

در سولانو اعمال، ۳ فصل، (۲۱ - ۱۹) ایتونه.

حضرت باب په اثارو کي هم دا حقیقت تائید شوي
دی:

و ما ارسلنا من نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أَخْذَنَا مِنَ الْعَهْدِ لِذِكْرٍ
حضرت باب ۲۳. ويومه.

هريودپیغمبرانو نه می چي مخکي لېزلى دی. د «الله
ذكر» او د هغه د «ورحی» په باره کي می ورسره وعده
کري ده.

وَإِذْ أَخْذَنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحَ وَأَبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَأَخْذَنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا
لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا.

د احزاب سورت، ۷-۸، ایتونه
كله می چي دانبياو پیمان (قول) اخيستل. په هغه
«جمله» کي می له تانه (رسول اكرم) او د نوح، ابراهيم
، موسى او عيسى نه محکم قول اخيستي دی. ترڅو
در بنتیا ویونکو صدق داز مايش لاندي و نیوں شي (ثبت
شي). اما د منکري نو لپاره دا (پیمان) یو در دناک عذاب
دی. دا وعده د پروردگار تر تولو او چته وعدو څخه ده.
«دانبه خبر» د بير اهمیت ور دی. چي په قران کي

د «نبا عظيم» يعني د «لوى خبر» په نامه نومول شوی
دي:

«ذكر» «ذکر اعظم» او «ذکر اکبر» دحضرت باب دالقابو
خخه دي.

قران او بھاء اللہ

۱۵۲

عَمْ يَسْأَلُونَ النَّبِيَّ الْعَظِيمِ عَنِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا
سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ.

دباء سورت، ۱-۵، ایتونه
دخه شي په باره کي له یوبل نه پونتنه کوي؟ د «لوى
خبر» په باره کي په دي برخه کي دنظر اختلاف
لري. دارنه نه ده [چي فکر کوي] دير زردي چي پوه
به شي.

دادی «لوی امر» او «نبا عظیم»، مقام ئی و پیژنی.
اوپه هغه خه کي چې بنسکاره شوي دي. انصاف پري
وکړئ... کوبښن وکړئ. ترڅو وخت باقی وي.
اوامر بنسکاره، خپل ځانونه مه محروموي. ۲۴

حضرت بهار الله

په لاندي ايت کي پروردگار په دي «لویه
ورخ» يعني (د وعدی دظهور په ورخ) قسم يادوي:
وَالْيَوْمِ الْمَوْعِدِ.

د بروج سورت، ۲-ایت

دموعود په ورخ مي قسم دي!

خرنګه چې خلک هميشه په شک کي دي، مهربانه
خدای انتظار کوونکو ته داد ورکوي چې ددي وعدی
په پای کي به هيڅکله شک ونه کړي:
فَاصْبِرْ أَنْ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ.

د روم سورت، ۶۰-ایت

صبر وکړئ دخای وعده ربنتیني ده.
ان وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ.

دلقمان سورت، ۳۳-ایت

په یقین سره دخای وعده سمه ده.
يَا أَيُّهَا النَّاسُ ان وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ.

دفاطر سورت، ۵-ایت

اي خلکو! په یقین سره دخای وعده سمه ده.

يَوْمَئِذٍ يُوقَّبِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ.

دنور سورت، ۲۵-ایت په هغه ورخ کي به دخداي ائين
هغوي ته ورکرم.

انَّمَا تُؤْعَدُونَ لِصَادِقٍ.

دذاريات سورت، ۵-ایت

هغه وعده چي له تاسي سره شوي يقيناً سمه ده.
د«دين» وعده به حاي ته ورسی.

۶ فصل: هغه پته وعده چي

۱۵۳

ناخاپه سرته رسي.

انَّمَا تُؤْعَدُونَ لِوَاقِعٍ.

دمرسلات سورت، ۷-ایت

البته هغه خه چي تاسي ته و عده درکړشوي ، هغه به سرته ورسی .

اذا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَادِبٌ.

دواقعه سورت، ۱-۲، ایتونه

کله چي «واقعه» تحقق پيداکړی. له هغې انکار کيدلی نشي .

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ.

دحافه سورت، ۱۵-ایت

په هغه ورخ «لویه واقعه» رامنځ ته کېږي .

ووایه! ن ورخ هغه ذکر شوي واقعه رامنځ ته

شوه ۲۵. حضرت بهاءالله

خرنګه چي دپروردگار پیغمبران تول ديوي منبع خخه

مدد اخلي ، او د تولو کلام د خداي کلام دی، دهغوي په

اصطلاحاتو او کلماتو کي شباہت دی. د «قران

دمعما» داشنائي لپاره او هغه اسرار چي په هغه کي

پراته دی. بنه به وي چي بحث دپروردگار پیغمبرانو

دويناؤ حني برخو له مقاييس پيل کرو، دهغوي رمزي

كلمات ديوبراخه ليد له مخي و گورو او هغه و پيژنو

د حضرت مسيح او حضرت محمد دويناشباہت ته

توجه وکړئ:

انجیل

قرآن

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اِيَّانَ
مُرْسَاهَا قُلْ
اِنَّمَا عِلْمُهَا سِنْ عِنْدَ
رَبِّي... لَا تَأْتِيْكُمْ اَلَا بَعْتَةً.
داعِرَاف

سورت، ۱۸۷-ایت
د « ساعت » په باره کي له
تاپوښته کوي. چې هغه
تاکلي زمانه څه وخت
ده؟ وو ايه: په هغې یواځۍ
پروردگار پوهېږي
اوناخاپه به راشي.

په هغه وخت کي په خلک
دانسان دزوړي
راتګ(مسيح) وکوري ...
دهغې ورځي او دهغه
ساعت نه هيڅوک خبر نه
دي . حتی داسمان فربنستي
، د(مسيح) زوی به هم
ناخبره وي. یواځۍ به
پلار(پروردگار) پوه وي.
باخبره اوسي ، اکاډ اوسي،
حکه چې تاسي نه
پوهېږي، چې
هغه « وخت » به کله
راورسي... اوکه هغه
موعد ناخاپه راشي. بайд
چې تاسي ویبن اوښداره
اوسي
مرقس انجیل
فصل، ۱۳، ۲۶-۲۷، ایتونه

دانجیل او قران ترمنج

مشترکی

نبنی او کلمات

قرآن	انجیل
ساعت په هغه یواحی پروردگار پوهیزی. ناخاپه	ساعت یواحی پلار پری پوهیزی. ناخاپه

په انجیل کی اضافی نبندی

او کلمات

مسیح بی خبره دی
فربنتی بی خبره دی

تاسی بی خبره ئى متوجه اوسى بیدار اوسى

دپوردگار ددوو پيغمبر انو دويناو ترمنچ شباھت اوورته والى بنکاره دى . دوه نورو ويناو ته توجه وکرى . دواره خلکو ته د «عذاب» او «مجازاتو» و عده وركوي . دقران دايت له مخي د «عذاب» کلمه د «ساعت» سره او د «ناخاپه» کلمه د «خلکو دنابو هي» سره راغلي ده . او دانجيل په ايت کي د «مجازات» کلمه له « وعدى» سره راغلي ده :

قرآن	انجيل
<p>اَفَامِنُواْ اَن تَاتِيْهُمْ غَاشِيَةٌ مَنْ عَذَابُ اللَّهِ اَوْ تَاتِيْهُمُ السَّاعَةُ بَعْتَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.</p> <p>دي يوسف</p> <p>سورت، ۱۰۷ - ايت</p> <p>آيا داچي دالهېي «عذاب» پرده له هغوي تاوشۍ، او د ساعت په ناخاپه اوبي له پوهاوې</p>	<p>حکه چې دازمانه د «مجازاتو» ده دهغو وعدو دسرته رسيدو وخت دى، چې له مخکي ليکل شوي دي . د مرقس انجيل ۲۲، فصل، ۱ - ايت</p>

راورسیری دامنیت احساس
به کوی؟

۶ فصل: پته و عده چی

۱۵۵

ناخاپه رارسی

دانجیل او قران ترمنخ

مشترکی نبئی

او کلمات

قرآن	انجیل
عذاب	مجازات
ساعت	دوعدی دپای زمانه

دقران	دانجیل اضافی
اضافی نبئی	نبئی
آیادامنیت	ناخاپه

دخلكو(ناآگاهي)نابوهي احساس

دمخکنيو اياتونو خخه کيدلى شي پيداکرئ چي داسي يوه «واقعه» يا « وعده» په کار لويدلي ده. چي خلک دهغى له هويت او حقیقت خخه بى خبره دي. دا واقعه دومره پته ده. چي حتى پيغمبران دهغى په اسرارو نه پوهيرى. ددي واقعي شاته داسي يوه نامعلومه نقشه ده. چي يواحى پروردگار په هغى خبر دي.

پوبنتنه: ددي «نقشى» دېت ساتلۇ سبب څه شى دى؟

لمرى: دمؤمنانو دامتحان او پېزىندىنى لپاره دى.
ان الساعَةَ عَاتِيَّةً أَكَادُ أَخْفِيَهَا لِتُجَرَّى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَ .
دطه سورت، ۱۵-ایت

كله چي هغه «ساعت» راوريسي. زما نقشه داده، چي هغه پته وساتم. ترڅو هرکس ته دهغه دکوبىن په اندازه پاداش ورکرم.

دو هم: دوعدى دتحقق پوري مربوط دى. ددي «لوى واقعي» ظهوربه ، دتولنى نظم او ثبات ، رسم او رواجونه گدوپکري، دقدرت دصاحبانو تر منع به دوحشت او ويرى سبب شي. هغه جاه طلبان به دخپل مقام او منصب دسانلۇ لپاره دخداي دوعدى دتحقق دمخنيوي په خاطر سخت كوبىن وکري. دهغو قدرتمنو دبىمنانو پوهاوى به دپروردگار نقشى اجرا

کولو ته خطر پیش کري . دخلکو پوهاوی له هغی پتی
نقشی، له انجامه

قران او بهاء الله

١٥٦

وروسته کوم ممانعت او بندبنت نه لري
دا « وعده » يا « واقعه » دومره دا هميـت ور ده، چي انجام
به ئى يولـحـظـه هـم مـخـكـي اوـورـوـسـتـه نـشـي . پـه نـاخـاـپـي
توـگـه اوـبـي دـخـلـکـو دـخـبـرـيـدو هـغـه « ساعـتـ » رـاـورـسـيـ.
اوـدـپـرـورـدـگـارـ پـتـه نقـشـه به تـحـقـقـ پـيـداـکـرـيـ.

پـونـتـتـهـ: ولـي دـدـي « وعدـيـ ياـوـاقـعـيـ » تـحـقـقـ دـيـوـشـمـيرـ
خلـکـودـ « مـجـازـ اـتـوـ » يا « عـذـابـ » سـبـبـ كـيـرـيـ؟ « عـذـابـ » دـخـهـ
لـپـارـهـ؟

نور اسماني كتابونه اوـدرـقـرانـ ايـتـونـه تـولـ دـدـيـ بـسـوـونـهـ
کـويـ . چـيـ دـ « موـعـودـ وـرـخـ » دـهـغـوـ کـسانـوـ لـپـارـهـ دـخـوبـنـيـ
اوـکـامـيـاـبـيـ وـرـخـ دـهـ ، چـيـ دـالـهـيـ لـمـرـ درـاـخـتـلـوـ اوـورـانـگـوـ
خـخـهـ ئـيـ خـبـرـ تـرـلاـسـهـ کـرـيـ ويـ . دـغـفـلـتـ لـهـ خـوبـهـ

پا خیزی. او جشن نیسي. او دائي پیدا کری ده. چي
دخدای دوعدى دانجام وخت رار سیدلی دى. او هغه
اسمانی اثارداهم مونبر ته رازده کوي. چي هغه «لویه
ورخ» دهغو کسانو لپاره دغم او ماتم او معنوی عذاب
ورخ ده. چي دنایپوهی په خوب ویده وي، دالهي لمر
در اختلوا او ور انگو نه بي خبره وي. داخومره غته بلا ده
چي انسان له داسي ربا او دهغو دورانگو نه بي نصيبة
وي؟ او ددي نه به بل غت مصيبة چيرته وي. چي
انسان دپروردگار دعوت ونه مني؟ ددي نه غت عذاب
به بل کوم وي. چي انسان دپروردگار له نور نه وتبنتي
دغفلت په تياره کي، په خوب او خيال کي ژوند
تيرکري. اوله دي دنيا سترگي پتي کري؟ له دي بل کوم
غت غم کيدلى شي چي انسان پسرلى ژمي
و گني، او دهغه بنکلي او دخوبني ډک موسم او زمان نه
بي گلتی او بي نصيبة پاتي شي؟

حضرت بهاء الله فرمائي پيغمبران دالهي فيض او خلکو
ترمنخ واسطه وي. هو بنيار انسان ته نه بنائي چي
دھنې کلماتو دمعنا دنه درکولو په سبب دالهي رحمت
او فضل په دروازو دتلولو فکر وکري. په دي گومان
چي دپوهی او اگاهي دلمر ربا پاي ته رسيدلی او نور
به جهان له هغه څخه بي برخی وي.

داچي دموعد ظهور «بنه خبر» دى، دھيني خلکو
لپاره، او دھنې نورو لپاره «بـدـخـبـر» دى، دپـرـورـدـگـارـ پـهـ
کلام کي ئى پـهـ کـرـاتـوـ سـرـهـ تـكـرـارـ شـوـىـ دـىـ:

٦ فصل: پـتـهـ «وـعـدـهـ» چـيـ

١٥٧

ناخـاـپـهـ سـرـتـهـ رسـيـ.

انا ارْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا.

دفاطر سورت، ٢٤ - ايت

پـهـ حـقـيقـتـ کـيـ تـهـ مـيـ دـدـيـ پـهـ خـاطـرـ وـاسـتـولـيـ چـيـ خـلـکـوـ
تهـ دـبـنـهـ اوـبـدـخـبـرـ وـرـكـرـئـ.

وَمَا ارْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافِةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا.

دسـبـاـ سورـتـ، ٢٨ - ايت

ماتـهـ نـهـ ئـىـ ليـرـلىـ مـگـرـ دـدـيـ پـهـ خـاطـرـ چـيـ تـولـوـ تـهـ بنـهـ
خـبـرـورـكـرـئـ اوـهـغـويـ تـهـ اـخـطـارـوـرـكـرـئـ.

پروردگارزه(مسیح) ددی لپاره (متبرک) کمی یم. چی
دالهی رحمت او فضل دورخی یعنی د(بنه
خبر) او د غصب دورخی یعنی(بدخبر) اعلان و کرم..

اشعیا، ۱۶ فصل، ۱ - ۲، ایتونه

دلوقا انجیل ۴ فصل، ۱۸ - ۱۹، ایتونه
«نن ورخ دجزاء» او د عطا ورخ ده. ۲۷.
حضرت بهاءالله

زه باید بنه خبر او يادخای دسلطنت دظهور وعدی
بنوونه ورکرم... حکم زه دهمدی لپاره را بیل شوی
حضرت مسیح(دلوقا

انجیل، ۴ فصل، ۳۴ - ایت)
تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا.
فصلت سورت، ۲ - ۴ ایتونه

(قرآن) د بخشنونکی او مهربان خدای د «وحي» کتاب
دی... بنه خبرونه او بد خبرونه لري.

نن ورخ د مجازاتو او مكافاتو ورخ ده، عادل او حکیم
پرکرسی ناست دی. دخای نه غواړم چې بنده ګان...
څل ځانونه ددی «لوی امر» څخه محروم نه کمی. ۲۸.
حضرت بهاءالله

لازمه ده پوه شو، چي په دي جهان کي د«عذاب پردي» چي دپروردگار دموعد خخه دانکار په وسیله زمونبر دتول وجود نه راتاواي. هیث بول پوهاوی نه لرو. په همغه بول چي مولیدل، مهربانه خدائی دخپلي « وعدی» دبسمنان او منكريں مخاطب کري اوله هغو پوبنڌنه کوي:

حضرت مسيح داو عده په پوره توګه سرته رسولی په کراتو دبهائي ائين دظهور کال داسلام دتاریخ مطابق زيری ورکړئ. په همغه ترتیب چي یادونه ئي وشهه حتى ۱۲۶۰ عدد(حضرت باب دظهور کال ده ق تاریخ په اساس) په عین توګه ذکر کړي دی. ددی موضوع دتحقیق لپاره، (زه دوباره راګرڅم hall اکتاب ته چي ددی مؤلف یوبل اثر دی (Come Again مراجعه وکړي.

قران او بھاء اللہ

۱۵۸

فَامِنُواْ ان تَاتِيْهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ... وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
دیویس ف سورت، ۱۰۷ - ایت

۱. **ژباره:** آیا کله چي دالهي «عذاب پردي» بي له دي
چي هغوي پوه شي پخپل ٿان کي رانغارلي
دي.. دامنيت احساس وکري؟
۲. **ژباره:** آیا فکر نه کوي چي دالهي «عذاب پرده» به
ئي سراسر وجود بي له دي چي پوه شي ونيسي؟
زمونبز دپوهي نه شتون ددي «پردي» نه دخلاصون
لپاره کوم دليل نشي کيدلى . بير داسي خلك دي چي
ظاهراً روغ او جور دي او خپل ٿان له مرگ نه لري
گني ، خوله دي غافل دي چي تول وجود ئي خطرناکي
نارو غي نيولى دي.
- هیچ داسي ٿوک نشه چي دخپل ٿان او دخداي ترمنج
کومه گناه سرته ورسوي . بلکه گومان کوي ٿه چي
کوم دخداي لپاره دي . او حال داچي دالله لپاره نه
وي. ۲۹.

حضرت باب
دخپل لویوالی لپاره ئي هغه ته کوي . ولی پرهغه ئي
کوي هغه ٿه چي کوي. ۳۰

حضرت باب

په هغه ورخ، پخپله گومان کوي چي جنتي... دی خو... په اصل کي اور ستاخاى دی اوته پخپله نه پوهیروي. ۳۱

حضرت باب

حضرت باب خپل پیروان تشویقوی چي وروسته
دموعود له ظهور (حضرت)
بهاءالله(دخبریدو څخه په بیرې عجلې سره دهغه غږ
ته حواب ووائي:

لا تصبرن فيه فان صبرتم لم يكن الا علماً النار و انتم
يومئذ لا تعلمون. ۳۲

حضرت باب

په دي کار کي صبرمه کوي . اوکه صبر وکړي په «اور» کي به اوسي ، بي له دي چي پوه شی.
دپوردگار په بیرو ایتونو کي د «اور» کلمه راغلي
دهد «اور» یا «اتش» نه مقصد دبنده لريوالی دخداي
څخه دي . دخداي نه دلريوالی نتیجه څه شی دي؟ په هره اندازه چي خداي ته نبردي اوسو زمونږ خوبني به
زياته وي ، او هر څومره چي دخداي څخه لري اوسو
زمونږ غمونه به زيات وي . دقران مجید دایتونو په
اساس سخت ژوندد دوزخ سره برابردي . «مَعِينَةً
ضنكًا» دطه سورت، ۱۲۴-ایت هميشنې خوبني يواخي

دخدای سره په نږدیکت کي ده او غم او ماتم دخدای نه
په لريوالې کي دی!

۱۵۹

۶ فصل: پته و عده چې

ناڅاپه سرته رسی

دادپروردگار نقشه ده، که وغوارو اوکه ونه غواړو
زموږ خالق دغسي تقدیر تاکلې دی. موږ په غير له
دي چې تسلیم شو بله چاره نه لرو.

خوش بود تسلیم و خوشتر زآن رضا
حضرت عبدالبهاء

د پیغمبر انو د شهادت پر اساس د پروردگار
د « وعدی » د بنمنان د « عذاب د پردي » نه چې ددوی
وجود ئې نبولي دي، او هغه (اور) چې ددوی په روح
کي لږيدلی هغه وخت خبر شي، چې په هميšنې عالم
کي قدم کښيردي. حکه د هر انسان دروح مقام په دي
جهان کي پت دی. اما کله چې له دي دنيا نه هغې بلې
دنیا ته سفروکړئ، ناخاپه به « پرده » لري شي او رازونه

بە بنکاره شى. او دامطلب پە اسمانى اثارو كي
تکرارشۇي دى:
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ.

دھر سورت، ٩٦-ايت

ژردى چى پوه بە شي!
سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَا سَيَعْلَمُونَ.
دنباء سورت، ٤-٥، ايتونه

پس ژردى چى پوه بە شي!

ژردى چى پە خپلو عملونو پوه شى او خپل ھان بە^{ملاختىسى}
ملامت كىرى. ٣٣ حضرت بھاءالله
انَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَبِيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا.
دنباء سورت، ٥٦-ايت

ھغە خلک چى زما دايتنو نە منكىرى، دىير ژردى
چى پە اور كى بە ولوىرى.

دىير ژردى چى ھغە پردى بە لرى شى. او دخپلو
عملونو نتيجي بە وگوري. او خپل ھانونه بە پىرە
او ملامته كىرى. ٣٤

حضرت بھاءالله
هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ.
درعد سورت، ٤١-ايت

ھغە دىير ژردى چى دخلکو حساب تە ورسى.

باید پوه او سو چي د «عذاب پرده» په دوه دله ده، یوه هجه ده چي دمنکريينو روح نه تا ووي او بله هجه ده.
چي ده گوي تولني نه راتاو وي. یوه نفس دروح نه تاو وي او بله دجسم نه تاو وي. اوله ئي پته ده او دو همه ئي بنكاره ده.

قران او بھاء اللہ

۱۶۰

اوله ئي خداي نه دلريوالی په سبب ده. او دو همه ئي په دي دنيا دجنگونو او بلakanو موجب ده. اوله ئي دمعنو ي فقر سبب ده، او دو همه ئي ددنيائی فقر موجب ده. اوله ئي د روحی فساد اونارو غي سبب ده، او دو همه ئي داجتماعي فساد اونارو غي موجب ده. مهربانه خداي هميشه مونيو ته اخطار را کرى اور اکوي. چي دم خکنیو نسلونو بر خلیک نه د عبرت

درس واخلو . هرکله چي خلکو دهجه دموعد خخه
 انکار کرى ، ددى دنيا په عذابونو اوبلالگانو هم اخته
 شوي دي . دهغوي انکار دپوردگار خخه دهغوي
 دجادئي سبب شوي دي . اوپه گناهونو ککر شوي
 دي . دادخدای خخه جدائى اوپه گناهونو اخته کيدل
 ، بالآخره هغوي په دي دنيا کي تباھ کري دي :
اوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ... وَجَاءُتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
اسَأَوْا السُّوَآءِ أَنَّ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِئُونَ.

سورت، (١٠ - ٩) ايتونه

آيا په ھمکه کي نه گرخي چي وگوري مخکنى خلک
 په څومره بد برخليک اخته شوي دي؟... هغوي ته
 پيغمبران ددليل اوبرهان سره راغل [ولي هغوي
 ورخخه انکار وکر] پس پروردگار دهغوي سره ظلم
 نه دي کري، هغوي دخپل چان سره ظلم
 وکر . دهغوكسانو فرجام او اخير څومره بد دي . چي بد
 کوي ، هغه خلک چي الهي ايتونه اوکلمات دروغ گئي
 اوپه مسخره کولو ئې شروع وکري :
وَكُلَانْقُصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرَّسُلِ... وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ. دهود سورت، ٢٠ - ايت

دعقل والاو لپاره دهغوي قسي دعتبرت خه پکي دي.
وَمَا كُنَا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا.
دبني اسرائيل سورت، ۱۵-ایت

اوهم دققص سورت، ۵-۹ ایت

اَنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ اَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ.
دیونس سورت، ٤٤-ایت

خدای په هیچ وجه په خلکو ظلم نه کوي . خلک په
حان ظلم کوي .

ای دپروردگار دوستانو! دبی نیازه خدای اوaz دزره
په غوردونو واورئ . ترخو تاسی له تورو تیارو نه
خلاصون پیداکمرئ . او همیشني رو بننائي ته
ورسى. ٣٥ حضرت بهاءالله

بی نیازه په لور اوaz فرمائی: دخوبنیو جهان راغلى
، غمجن مه اوسي ، پت راز بنسکاره شوی مه خپه
کیروئ . که ددی ورخی په لورتیا پوه شئ له دی جهان
او هغه څه چې په دی جهان کې دی تیر
شئ. او دپروردگار خواته به په منده شئ. ٣٦

حضرت بهاءالله

اَنَا اَمْرَنَا الْبَشَرَ بِالصَّلْحِ الْاَكْبَرِ لِيَسْتَرِيْحَ بِهِ الْعَالَمُ وَالنَّاسُ
نَبَذُوا اَمْرَ اللَّهِ عَنْ وَرَاهِمٍ وَاتَّبَعُوا سُبُّلَ الْمُفْسِدِينَ ... ٣٧
حضرت بهاءالله

مونږ خلکو ته د «صلح اکبر» امر کری دی. ترخو
عالیم راحت پیداکمری. اما هغو «خدای امر» ونه منزل.
هغه ئې شاته کړ . د مفسدو خلکو پېروي ئې وکړه .
دا یتونه مسلمانانو ته خطاب دی:

وَلَقَدْ أَهْلَكَنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءُتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ
ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ.

دیونس سورت، ۱۳ - ۱۴، ایتونه پیری پیری مخکی له
تاسی د(مسلمانانو) قومونه و چی هغوي می نابود
کړل. هغوي ته پیغمبران په دلیل او ثبوت سره راغل
، اما هغوي ورباندي ايمان رانه ور، دارنګه
گناهکارانوته جزا ورکوم وروسته له هغوي می
تاسی (مسلمانان) دهغوي په ځای په حمکه پیداکړئ
ترڅو (تاسی وازمایم) اووګورم چې تاسی څه کوي.
فَهُلْ يَنْتَظِرُونَ الْأَمْثُلَ إِيَامَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ
فَانْتَظِرُوا أَتِيَ مَعَكُمْ مَنْ الْمُنْتَظَرِينَ.

دیونس سورت، ۱۰ - ۲ - ایت

آیا اینده ته په غیر له مخکنیو انتظار لري؟ ووايده! په
انتظار کې پاتې شې زه هم له تاسی سره په انتظار
کې يم!

پير خلک دي، ترخو بلاگاني او سختي ونه گوري
دايمان دهديه په قدر نه پوهيري. اونه ئي پيژني
لازمه ده. په دي پوه شو. چي پروردگار هيچکله په
مونبر ظلم نه کوي. هره بلا چي په مونبر راخي. «هغه
له مونبر ده چي پرمونبره ده» ددي تولو بلاگانو سرچينه
پروردگار پيغمبر انوچه انكار کول دي:
**الْمَيَاتِهِمْ نَبَالَذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَعَادٍ وَثَمُودٍ وَقَوْمٍ
ابْرَاهِيمَ وَاصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ اتَّهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْأَبْيَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ.**

دتبه سورت، ۷۰-ايت

آيا دمختنيو خبر او وقصو ٿخه هغوي ته نه دي
رسيدلي؟ دههي له ج ملي نه دنوح قوم، ثمود قوم
، دابرا هييم قوم، دمدين او سيدونکي او هغه بنارونه چي بل
مخي شو؟ هغوي ته پيغمبران دليل او ثبوت سره

راغل. (اما هغوي ورخخه انكاروکم). پروردگار په هغوي ظلم نه دی کري. هغوي پخپله په ځان ظلم کري دی.

دپروردگار دشهادت په اساس زمونږ برخليک زمونږ په لاس کي دی:

الله لَمْ يَكُنْ مُغَيِّرًا نَعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ . دانفال سورت، ۵-۳-ايت

پروردگار خپل فضل او نعمت ته دهیخ قوم دپاره تغير نه ورکوي. مګر کله چي هغه قوم پخپله ځان ته تغير ورکري. دپروردگار دقران ایتونه ، او د پيغمبرانو د ظهور قصي ددي شهادت ورکوي. چي سختي او بلگاني دخلکو د بيداري و سيله ده. زمونږ عصر هم له دي قانون خخه مستثنې نه دي:

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا خَذَنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضْرَعُونَ.

داعراف سورت، ۹-۴-ايت

هر خاي او ديار ته مې چي پيغمبر ليږلۍ ، د هغه خاي او سيدونکي مې په بلگانو اخته کري دي. شايد چي هغوي هوښيار شي. او د خدايه مرسته و غواوري. د پوره داد او اطمنان لپاره دپروردگار په « وعده» باندي او د «قران دلوی معما» په اسرارو د پوها وي دپاره

لازمه ده. دقران او انجيل دوه نموني بررسی او مقایسه کرو:

۶ فصل: پته و عده چي

۱۶۳

ناخاپه سرته رسی

قرآن	انجیل
<p>وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ ان گُنْتُمْ صَادِقِينَ... بَلْ تَأْتِيهِمْ بَعْثَةً فَتَبَاهُّهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنَظِّرُونَ.</p> <p>دانبياء</p> <p>سورت، ۴۰ - ۳۸، آيتونه</p> <p>وبه وائي: كه ربنتيا وائي، دا « وعده » خه</p>	<p>کله چي هغه [مسیح] دزیتون دغره په سرناست و ملایکي راغلي چي دهغه سره خاصي خبری وکري .وئي ويل مونږ ته ووايه: چي داو عده به خه وخت رامنځ ته شي؟ ستا دراتګ علامي به خه وي، او د عصر د ختميدو علامي به خه وي؟...</p>

وخت ده؟ دا وعده به
ناخاپه پرهغوي راشي
او هغوي به هک پک
شي. او هغوي به ظهور
مانعه ونشي کړل
اونه به هغوي ته ددي
مهلت ورکړل شي.

حضرت مسيح په حواب کي
ورته وويل چي هيڅوک
دهغه ورځي او ساعت نه خبر
نه دی. حتی فربنستي داسمان
تری خبری نه دی . حتی
مسيح . یواخی پروردگار
تری خبر دی. دمسيح(دانسان
دزوی)راتگ په وخت کي به
وضع په داسي حالت کي
وي. لکه دنوح عليه السلام په
وخت کي چي وه... بیدار
اوسي. حکه نه پوهیزی چي
پروردگار به څه ورځي
راولي. کله چي ستاسي
انتظار دير کم دی . دانسان
زوی به راشي... دهغه بنده
ګانو حال به دخوبنيو پک
وي چي دخپل
ارباب(موعد) دراتگ په
وخت کي بیدار وي.
دمتى انجيل
فصل، ۳ - ۴۶، ايتونه

دعاصر ختميدل(پايان) ساعت

په غير دخای نه ټول بي خبره
دنوح دزماني سره به وضع شباہت ولري
بیدار اوسي
دوعدي انجام هغه وخت دی چي منظره نه اوسي
دوعدي دانجام په وخت کي بیداره اوسي

قران او بهاء الله

۱۶۴

هغه نښاني چي په قران کي ورکړل شوي دي، خو
نکتي ئې تازه دي، یوه داچي بي ايمانه اوظالم خلک به
نشي کولي چي دپروردگار د «وعدي» دانجامولو مانع
او خنده شي. ددي فرصت او وخت به ونه لري. چي
خپلې نقشی سرته ورسوي. مخکي له دي چي پوه شي.
خه خبره ده، وعده به سرته رسيدلي وي. دپروردگار
دا کلام موږ ته وبنائي. چي دپروردگار «وعده» دير
منکرين او دېښنان لري. چي دهغې وعدې دملاتېر
کونکو سره جنګ ته پورته کيري. امما دادېښنان خپل
مقصد ته درسیدلو خخه عاجز دي. او مخکني ايت

دخلکو د دگیج کولو اشاره هم ورکوی دانکته په نورو
اسمنانی اثارو کي هم تائید شوي ده:

تَأْتِيهِمْ بَعْثَةً فَتَبْهَثُهُمْ .انبياء سورت، ۴۰-ایت ناخاپه راخي او هغوي به گیج شي.	دخای ورخ به راورسي ... دهغوي دهک پک کيدلو وخت دى. دميکا، ۷ فصل، ۴- ايت
---	---

دخلکو دگیج کيدلو سبب څه شی دی؟ هره واقعه چي
 غير منظره اوناخاپي وي، دگیج کيدلو سبب کيري.
 څرنګه چي خلک دzman دموعد دپیژنديلو استعدادنه
 لري او دهغې «ناخاپي پېښې» سره مخامخ کيدلى
 نشي، نه پوهيرې چي څه وکړي. له یوي خوا
 دپروردگار دنقشی طرفدارانو بلنه او دعوت اوږي اوله
 بلې خوا دنقشی ددوه مخو دبسمنانو مخالفت ګوري. په
 دي ګيرودار کي نه پوهيرې. چي څه وکړي. اوڅوک
 په حقه دي. د «قران دلوی معما» دحل لپاره دمخکنيو
 ايانونو دمطالعې نه علاوه کولي شو دوه نوري
 لارښونې هم وګورو:

- دپروردگار کلي نقشه دانسان دتربيت او تکامل لپاره.
- دهغو امامانو وينا ګاني او اثار چي دپروردگار الهام
 ئي پيداکړي وي.

دپروردگار کلي نقشه په دوه مخکنيو جلونو کي: ولې
 دي جهان ته راغلي يو؟ او د پروردگار نقشه دانسان

دسعادت لپاره بررسی کړی. په دی فصل کې دامامانو په دوه نمونو اواثارو په یادونې بسنې کوو.

۶فصل: پته و عده

۱۶۵

چې ناخاپه سرته ورسیده

په همغه ترتیب چې دمخه ولیدل شو، په دی کتاب کې
کوبنښ شوی دی. چې ټولې نښی او مرراجع دقران وي.
همدغسي دامامانو دوینا بررسی دقران دتائید له مخي.
شاید چې ددیرو لپاره دداداو اطمنان ور وي. په لنډه
توګه یواحی په دوه حدیثه بسنې کوو. اما ددی دوه
حدیثو لري کول زمونږ په بحث باندي هیڅ اثر نه

لري. زمونبر دعصر ددوه پيغمبرانو حقانيت يواحئي
دقران په ايتونو داثبات ور دي. پردي برسيره دقران
ايتونه دهجه دوه حديثونو صحت تائيدي. اوپه واقعيت
كه دامامانو دوينا هجه دوه نموني دقران دمطالبو همغه
تكرار دي، ديوی نوي نكته سره چي دهجه كتاب
مقصد لاروبنانه کوي.

دشيعه گانو لپاره، دامامانو دوينا پراخه مرجع ظهور
په باره کي دولسم امام «بحار الانوار» دي. په هجه كتاب
کي (۳۹) ناخاپه راتلل د«قيامت» او «ساعت» په «قيام
قائم» موعود سره تعبيير شوي
دي. د«بحار الانوار» داحاديثو پر اساس کله چي
امير المؤمنين درسول اكرم نه پونتنه وکره دقایم
موعد ظهور په باره کي. دهجه حضرت خواب کت
مت همسخي دي چي په قران کي نازل شوي
دي. يواحئي دايوه نكته ئي اضافه کري، او هجه داچي
داوقياع دائم ظهور پوري اره لري:
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ.
داعراف سورت، ۱۸۷-ايت

يواحئي پورديگار دهجه زمان خخه خبر دي. هيحوک
په غير له هجه وخت نشي بنو دلى.

يا رسول الله متن يخرج القائم من ذريتك فقال لا يجيئها
لوقتها الا هو . مثله مثل الساعة ... لا يأتيكم الا بعثة.
بحار الانوار، ۱۳ جلد، ۴ صفحه

ای دخای پیغمبره ، قائم چې ستاسی دنسل دی ، څه
وخت به ظاهر شی؟ وویل: ده ګه دظهور وخت به په
غیر دپروردگاره بل خوک بشکاره نه کړي . ده ګه
راتک په مثل د ساعت دی... ظاهر به نشي مګر ناخاپه.

د دانیال کتاب دایت شbahat دقران له ایت سره، توجه
وکړئ:

دا کلمات او (وراندوینی) به پتی او مهر شوی
تر «آخر الزمان» پوري پاتې شي.

دانیال، ۱۲ فصل، ۹-ایت

قران او بھاء الله

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ إِنْ تَأْتِيهِمْ بَعْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.
دز خرف سورت، ۶۶-ایت

آیاپه غير له دی انتظار لری، چي «ساعت» به ناخاپه
په هغوي راشي، او هغوي به پوه نشي؟ همدارنگه
د«نجم ثاقب» په کتاب کي له امام حسن څخه نقل شوی
چي وائي: «قائم به دقیامت په شان ظاهرشي. په غير
دخدای بل څوک په هغه خبر نه دی، بي خبره رাহي،
او هغه ساعت دی.

نه یواحی داسلام په اثارو کي چي «قيامت» په ظهور
دقائم او دخلکو پا خيدل دغفلت دقبرونو سره تعبير شوی
دي. انجيل هم دامطلب تائیدوي. دهفي جملی نه
حضرت مسيح وائي:

زه «قيامت» او ژونديم. که څوک په مايمان لري، که
څه هم مری، (اما) را ژوندی به شي. هر څوک چي
ژوندی دی او بايمانه دی. هيڅکله نه مری. آيا په دي
باور کوي؟

انجيل يوحنا، ۱۱ فصل، ۲۵ - ۲۶ ايتونه
هغه ايتونه اونبناني چي موږ په دي فصل کي بررسی
کړي. تول ددي بنکارندوي دي چي داسي یوه

«وَعْدَهُ» او «وَاقِعَهُ» راتلونکي ده. چي مونږ ئى بايد په انتظار کي او سو. برسيره پردي ايتونو، قران مجید کي نور داسي ايتونه هم دي. چي له «وَعْدِي» او «سَاعَتٍ» خخه خبرى کوي. په دي توپير سره چي د «سَاعَتٍ» درارسيدو کال او د «وَعْدِي» «دانجام وخت راته بنائي. دايitonه به په راتلونکو دوه فصلونو کي برسى شي.

دقران دير ايتونه ددي خبرورکوي چي:

- دمو عود له ظهوره وروسته دير خلک بي خبره پاتى كىين ي.

- يوه بله دله دهغه ائين دخپريدلو دمخنیوي کوبىنلىكوي.

آيا له دى روبانه کيدلى شي خبرورکري :

وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ... إِنَّمَا وَقَعَ آمْنَثُمْ بِهِ ...
وَيَسْتَبِّنَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ أَيُّ وَرَبِّي أَنْهُ لَحَقٌ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ... إِلَّا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

ديونس

سورت، (٥٥، ٥٣، ٥١، ٤٨) ايتونه

۶ فصل: پته و عده چې ناخاپه

وائی به کله به د «و عدی» دپوره کیدو وخت
رار سیری؟... آیا وروسته له هغی چې
د «و عدی» «و اقعه» سرته ورسی، په هغی به ایمان
راوری؟... آیا د خدای دوعدی له انجامه وروسته به
خلک مؤمنان شي؟

هغوي پونښنه کوي: آیا هغه (موعد) حق
دي؟ ووايده! هو، په خدای قسم دي، البتہ هغه حق دي
او تاسي نشي کولي چې د هغه خند شى ... آیا د خدای
وعده حقیقت نه ده؟ (البتہ حقیقت ده) اما دیر خلک
د خدای دوعدی خخه خبرنه دي.

وَهَذَا صِرَاطٌ رِّبِّكَ مُسْتَقِيمًا... إِنَّمَا يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا... إِنَّمَا تُوَعَّدُونَ
لَا تِلْكَ وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزٍ. دانعام سورت، ۱۲۶، ۱۳۰، ۱۳۴-ایتونه

داسمه لارستا دپور دگارده... آیا ستاسي له منځه
پیغمبران نه دي راغلي؟ آیا زما ایتونه ئې تاسي ته نه
دي ويلی؟ او تاسي ته ئې ددادسي ورځي دلېدو اخطار نه

وَدْرَكُرِي؟... په يقين سره دهجه خه چي تاسي سره
و عده شوي تحقق پيداکري. او تاسي به دهغي دتحقق
مخنيوي ونشي کري.

انَّ هَذَا لَهُ الْحَقُّ صِرَاطُ اللَّهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَمَنْ
شَاءَ اتَّخَذَهُ إِنَّ اللَّهَ بِالْحَقِّ سَبِيلًاٰ . ٤

حضرت باب

په يقين سره داحقيقت ده ، داهجه لاره ده. چي خدائی
دھمکي او اسمانونو داوسيدونکو لپاره جوره کري. پس
هر خوک چي مایل دی. په دي لاره ولاړشي. په کومه
چي خپل رب ته رسيدلى شي.
فِيَا إِيَّاهَا الْبَصِيرُ إِصْفَ نَظَرُكَ وَ الطَّفُ بَصَرُكَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَظْهَرَ هَذَا الْأَمْرَ مِنْ مَقَامٍ لَمْ يَخْطُرْ بِقَلْبٍ أَحَدٌ . ٣

حضرت باب

اي ليدونکيه!(اي هغه خوکه چي نوم دي بینا دي!) نظر
دي صفا کره او ليدنې دي بنکلي او «لطيفي
کره»! پروردگار دا «امر» له داسي «مقام» [له داسي
چاپه داسي شکل] چي ده چازره ته نه لويدل بنکاره
کړل.

پروردگار دهجه له کلام

څخه

پیڙندي شي

حضرت حجت يعني حضرت نقطه اولى بنكاره شول
په ايتونو اوبيّنات سره.

اوپوه شي چي داڪتاب [بيان] دالله دلوري دی. ٤٥
حضرت باب

قران او بهاء الله

١٦٨

دا هجه موعد دی. چي تولو اسماني كتابونو ده گه
زيرى او (بشارت) ورکري، خود حمکي والا ده گه ٿخه
غافل بنکاري. ٤٦.
حضرت بهاء الله

قل يا قوم ان اصابع قدرة ربكم العل الا به تحرك
هذا القلم الاعل و هذا لم يكن من عندي بل من لدى الله
ربكم و رب آباءكم الاولين.

حضرت بهاء الله

٤٧

ووايه اي خلکو: «قلم اعلى» ستاسي دپروردگار په
قوي گوتو په حرڪت رائي داواز زمانه دی. دادخدای

لخوا دی. ستاسی پروردگار اوستاسی دلمهینو پلرونو
پروردگار دی.

ووايە! اي خلکو : عمر دبرق په شان تيرېري . او دېر
ژر دی چې زمونبوا د غوبېنتو او هيلوېتغر تول شي
دغفلت له خوبه سر پورته کړئ. ٤٨.

حضرت بهاءالله

اي دپروردگار بنده! هغه ونه چې مادبخشش په لاس
کرلی . او س دمیوی سره بنسکاره شوي او هغه وعده
مي چې په کتاب کي درکړي او س له اثراتو سره
خرګنده ده. ٤٩.

حضرت بهاءالله

نن ورخ دژوند نهر ظاهردي . او حقيقی روح موجود
دي . کوبنښن وکړئ، تر څوددي بي منتهی فضل نه خپله
برخه واخلي . دداسي مبارکي ورځي مثل اونظيرنه
و اونه به وي . هغه څه چې له منځه لاړشي ده ګوي
بېرته اماده کول ناشونې کاردي . ٥٠

حضرت بهاءالله

۱۷

داسلام دعصر دتمامیدو تاریخ

او دخای دو عدی دانجام او بشپریدلو وخت

د « وعدی » دوخت مربوطو ایتونو دتحقيق او خیرني
لپاره بنه به وي چي بحث دهغو ایتونو خخه چي
مخكي ذكر شوي دي په یوايت شروع کرو.
وَلَكُلِّ أَمَةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَنْ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ قُلْ... إِلَكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ.

ديونس سورت، ۴۷ - ۴۹، ایتونه

دهرامت لپاره پيغمبر دى. کله چي دهغوي پيغمبر
ظاهر شي. دهغوي په منح کي به په عدالت حکم کوي
ترخو دهغوي سره ظلم ونشي. وائي به: که ته ربنتيا
وائي. داوعده چي مونرو ته راكوئ دابه کله سرته
ورسي؟ ووايه!... دهرامت لپاره خاص وخت تاکل
شوي، هرکله چي دهجه اجل راورسي. نشئ کولي
حتى یوساعت هجه مخکي اوروسته کري.

دپورتنی ایتونو په اساس خلک د « وعدی » دسرته
رسيدلو پوبنتنه کوي. هجه حواب چي دوي ته ورکړل
شوي دادي، چي دهرامت لپاره یوتاکلي عمر او وخت

دی. په دی ایت کي دامّت دعمر اوبردوالي نه دی تاکل
شوي. يواحّي دهرامت عصر ته اشاره شوي ده.

قران او بھاءالله

۱۷۰

دمخکيني نموني برخلاف، په اسماني كتابونو کي دهغى
جملى نه په قران کي داسى ايتونه دى چى دكنجكاوه
خلکو پوبنتتو ته ئى دخداي د«وعدي» دتحقق په باره
کي هم حواب ورکرى اما په اشارې اوراز سره:

دسبا سورت

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافِةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ مِّيقَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ.

دسباسورت، (۲۸ - ۳۰)، ایتونه

ماته نه ئى ليزلى مىگر ددى لپاره چى خلکو ته بنه خبر
ورکرى. او اخطار ورکرى. ولې دېر خلک نه پوهىزى
خلک وائى: كە ربنتىا وائى ،داو عده به كله سرتە
ورسى؟ ووايە:

ستاسى لپاره (يوه ورخ) تاكل شوي. نشى كولى چى
ھغە يوساعت مخكى اووروستە كرى.
دپورتنى ايت له مخي كنجكاوه خلکو د «و عدى» دسرتە
رسيدلو دوخت او زمان پوبىتنە كرى. داھل ھواب پە
راز سره اخلى. خرنگە چى دايىو حقيقىت دى. يوه ورخ
دېرە كمە مودە دە، چى داسى يوه مهمە و عده پە هغە
كى سرتە ورسى. او هيچ يو پىغمبر ھم دايىت دنزو
خخە يوه ورخ وروستە ئاھر نشو. بايد معما ديوبل
ايت پە كومك حل كەرو. دالاندى ايت دمعما دحل سره
مرستە كوي.

دسجده سورت

يُدَبِّرُ الْأَمْرُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجُ عَيْنَهُ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعْدُونَ.

دسجدي سورت، ۵-ايت

د «یدیر» دکلمی مصدر «تدبیر» دی. چي دعربي خخه فارسي ته واردشوي، تدبیر يعني نظم اوترتيب ورکول ديوکار مدیريت کول، سروسامان ورکول په فارسي کي دهمدي مفاهيمو لپاره پکار ورل کير. د «امر» دکلمي معنى حكم، په دي کلمه به وروسته بحث وشي.

۱۷۱ ۷فصل: داسلام دعصر دتاریخ ختمیل اوخدای د «وعدی» سرته رسیدل

لمری ژباره: پروردگار دھمکی «امر» لہ اسمانہ ادارہ کوی، په یوه ورخ کي چي هغه ورخ ستاسي په حساب

دزرو گلونو سره برابر ده. او هجه امر دهجه خواته
بیرته ورگرخی.

دو همه ژباره : پروردگار دخپل هدایت او دنور په
تدبیر سره او دخپل ائین په حکمت سره ځمکه
روبنانوی. او وروسته هجه نور په یوه زرکلنه ورخ کي
هجه ته بیرته ورگرخی.

مخکيني ايتونه دسبا او سجدي

سورت

ديوبل متم او بشپړونکي

دي:

د سجدي	د سبا
<p>سورت</p> <p>"پُدَبِّر"</p> <p>الْأَمْرَ" ايت</p>	<p>سورت د</p> <p>"ما"</p> <p>اَرْسَلَنَاكَ" ايت</p>
<ul style="list-style-type: none"> • د پروردگار نقش دخلکو په ژوند کي دهغوي لارښونه ده. • د پروردگار د لارښوني اثرات دخلکو په ژوند کي 	<ul style="list-style-type: none"> • د اسلام پيغمبر نقش دخلکو په ژوند کي دبنه او بد خبرورکول دي. • د « وعدى» سرته رسيدلو وخت یوه ورخ دي.

دیوی ورخی نه وروسته
له منخه خی.

• ددی ورخی اوبردوالي
«۱۰۰۰» زركاله دی.

خرنگه چی گوروسبا په سورت کي وخت مشخص
شوی نه دي:

قُل لَّكُمْ مَّيْعَا دُبِيَّومْ: وَوَايَه وَرَوْسَتَه لَه يَوِي
«ورخی» وَعَدَه پُورَه کيري.

دسجدي سورت کي د «ورخی» موده مشخصه شوي ده

فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُه الْفَ سَنَةٌ مِّمَّا تَعْدُونَ : دهغي ورخی
موده زركاله ده ستاسي په حساب.

لازمه ده توجه وکرو چي د «يُدَبِّرُ الْأَمْرَ» دحتمكي
دچارواداره کولو پوري ارونند دی. دبشر
ارونندلاربنونه دخای له لوري ترسره کيري. دحتمكي
کارونه پروردگار خنگه اداره کوي؟ هغه احکام
اوښونې چي دېغمبرانو اويا امامانو په وسیله بنده
گانو ته ليري. (تدبیر عصر). وروسته له هغه چي
پروردگار خپل ائین او «امر» نازل کړ، اوله هغه
وروسته ئې خپل لارښود دلاربنونکو په مرسته
وليرول،

په تدریج سره دھغه ائین تاثیرات دخلکو په ژوند کي
کمپنی.(دعروج عصر). وروسته دتاكلي وخت په
تيريدو سره یعنی دزروکلونو څخه وروسته دپروردگار
دهدایت سره سم هغه ائین په کلی توګه د خلکو له
منځه راټول شي. او خپلی اصلی منبع ته، دھغه
لېړونکي خواته یعنی پروردگار ته رجوع کوي.
اوسم به وګورو داسلام په دوره کي دجهان مدیر
او مدبر څوکاله دھمکي چاري له اسمانه اداره کري
دي. دپروردگار دتبدیر او هدایت موده دېغمبر اکرم له
ظهوره شروع شوي او دیولسم امام(امام حسن
عسگري)په وفات سره پاي ته ورسیده . امام حسن په
«۲۶۰» هـ کي رحلت وکړ . پس له ده دزرو کلونو
په موده کي دپروردگار د هدایت اثار د مسلمانانو په
منځ کي بنکاره و وروسته دزرو کلونو دتيريدو نه دغه
اسماني هديه خپل رالېړونکي خواته رجوع وکړه
معلومه ده داسلام د عصر حسابولو لپاره
، باید «۲۶۰» او «۱۰۰۰» دواړه سره جمع کړو:

دامام حسن عسگری رحلت کال

= ← ۱۰۰۰ + ← ۲۶۰

پروردگار خپله «و عده» په دقیقه توګه پخپل تاکلی
وخت سرته ورسوله «۱۲۶۰» هـ ق چې
د(۱۸۴۴) ميلادي سره برابره ده دبهائي ائين دشروع
تاریخ دی. ځکه چې په همغه کال حضرت باب
د «امر» اظهار وکړ . هغه «امر» چې دخلکوڅخه پت
و بنکاره شو . دواړو پورتنيو مراجعاو داسلام عصر
ديوي زرکلنۍ ورڅ په برابر ئې وړاندوينه کړي وه .
دهغوي مقاييسه به موضوع په پوره توګه روښانه
کړي.

دپروردگار هدف ستا دلیزلو نه خلکو ته دبنو او بدرو وعدو ورکول	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافِةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا.	دسبا سورت، ۲۸ - ایت
---	--	---------------------------

دې.	
-----	--

۱۷۳ ۷ فصل: د اسلام د عصر د تمامي دو تاریخ اوخدای د وعدی سرته رسیدل

د « وعدی وخت کله رارسیني؟»	مَنْ هَذَا الْوَعْدُ؟	دسبا سورت، ۲۸- ایت
د « وعدی » وخت پس له یوی ورخی رارسیني.	لَكُمْ مِيعادٌ يَوْمٍ.	دسبا سورت، ۳۰- ایت
د «ورخی» موده زرکاله ده.	فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ الْفَ سَنَةٌ.	دسجدي سورت، ۵-ایت

په هغه ترتیب چي یادونه ئې وشوه په دې کتاب کي
حتى المقدور دا حادیثو ذکر خخه دده شوي ده . حکه
دېبرو خلکو لپاره مشکله ده قضاوت وکري . کوم

حدیث سم دی اوکوم ناسم دی. او ترددیره حده حق په
جانب دی. حکه په زرهاو حدیثه داسلام دېيغمېر او
امامانو څخه پاتې دی چې دهغوا احاديثو دېر یوله بله
توبیر لري:

په احادیثو کي اختلاف بيردي، شک او شبھي بي
شماره دي. ۱ حضرت بهاءالله

په دی اساس دحیقیقت پیداکولو لپاره ترتوولو بنه طریقه
داده. چې یواحی قران خپل رهنا و تاکو. ځکه
دپروردگار دعدل څخه لري خبره ده. چې دداسې یوې
مهمي مسئلي ټواب دی، په هغه اسماني کتاب کې چې
په زرهاو نور مطالب لري، دلتوونکو لپاره دی،
دحیقیقت لاره روښانه کړئ نه وي. دتمایل دنشتوالي په
وجه دحیث نه په ګتې اخیستنی سره دیو بلی نمونی په
یادولو ددي روایتونو چې عیناً دقرانی ایتونو تکرار
او تائید دی، رسیده ګې کوي ددي حديث مقایسه
دمخکنی قرانی ایت سره په روښانه توګه دا راوبنائي
چې د دی دواړو ویونکی یو دی. ده ګه حديث په
اساس چې دمکي دفتوحاتو څخه په اول جلد، ۱۰۹، مخ
کي روایت شوی دی. رسول اکرم فرمائی:
ان صلحت امت فلها يوم و ان فسدت فلها نصف يوم... کل
یوم الف سنة مما تعد.

که زما امت صالح اونیکوکاره و، یوه ورخ به وي
، اوکه فاسدو، نیمائی ورخ به وي... هره ورخ ستاسي
په حساب دزروکلونو سره برابره ده.
یوبل حدیث دتیر حدیث په خیر نجم ثاقب کتاب په ۸۷
مخ کي نقل شوي دی:

قران او بهاء الله

۱۷۴

که زما امت صالح اونیکوکاره وي . یوه ورخ به
ژوندی وي. اوکه فاسد وي نیمائی ورخ دپروردگار
هره ورخ ستاسي دزروکلونو سره برابره ده.
په دو همه مرجع يعني «نجم ثاقب» کي ذكر شوي. چې
مخکيني حدیث داسلام پيغمبر ددي لاندي ايت دنزول
په وخت دقران څخه ويلى دی:

لِكُلِّ امَةٍ اجَلٌ.

داعِرَاف سُورَت، ٣٤-ايت

دهرامت لپاره ھانگري وخت تاکل شوي دى.
دمخکيني ايت داوريدلو نه وروسته حاضرينو پوبنتنه
وکره، چي داسلام ختم اوپاييان ٿه وخت دى. په ٿواب
کي مخکيني حدیث ورته وویل: چي دمسلمانانو صالح
کيدلو اوغيري صالح کيدلو پوري اره لرله . په تير
حدیث کي همدارنگه گورو، چي پيغمبر اكرم خپل
پيروانو ته يو ٿل بيا د«امت» خطاب وکر، او دهغوي
دوره او وخت ئي صالح کيدني په صورت کي د«يوی
زرکلنی ورخ» سره برابره ورآندوينه کري ده.

«امر» یعنی ٿه؟

دقران دلوی معما داصلی اجزاو ٿخه يوه هم
د«امر» کلمه ده. داکلمه هم د«خاتم» دکلمي په شان
ٿو معنا گاني لري. اما د«خاتم» دمعني برخلاف دهغى
معنا گاني مشابهه دي. د«رياض اللغات» پر اساس چي
دعربي لغتونو ترجمه ده د«امر» دکلمي معنى داسي
ده:

- شريعت ، ديانات
 - امر الله ، الهي شريعت، الهي دين
-

بله مرجع: الیواقیت والجواهر، د سید عبدالوهاب
شعرانی تأليف. (مبارى استدلال، تأليف
عنایت الله سهراب، ۲۳۹ - ۲۳۱ مخونه)

مسلمانان پخپل تاریخ کي دجگرو سره دير زيات لاس
اوگریوان ؤ. په همدغسي يو حالت کي دجهان ترتولو
لوی مدنیت اساس ئي ایینئ دی. په دي خاطر صالح
صفت دهغوي لپاره صدق کوي.

١٧٥ فصل: داسلام دعصر ختميدو تاريخ اودخادی دوعدي دوخت رارسیدل

په قران مجید کي د«امر» کلمه د«اسمانی
لاربنود» د«الهي ائین» په معنا کانو سره خوش ھلي
raghli ده. دي ايتونو ته توجه وکړئ:
وَإِن هُذِهِ أَمْثُكْمُ أَمَّةً وَاحِدَةً... فَتَقْطَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ.
دمؤمنين سورت، (٥٣-٥٢) ايتونه

داستاسي امّت يو امّت دى...اما دى خلکو خپل ائين
خپل امر پخپل منح کي ويسلی دى.
وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ.
دقمر سورت، ۵-ایت

زمونبر ائين زمونبر امر يو دى.
**لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلٍ وَّقَلُبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ
وَظَاهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ.**

دنبوبه سورت، ۴۸-ایت
هغوي مخکي له دى دفتني باعث کيدل اوستا لپاره ئى
گودي جورو له .
ترهغه وخته چي د «امر اوائين» حقیقت ظاهر شول .
که خه هم هغوي له هغه ظهور خخه کرکه لري.
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا نَ... يَاتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ؟
دنحل سورت، ۳۳-ایت

آيا په غير له دى انتظار لري چي ... دپوردگار
«امر» دى راشي؟
أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ.
دنحل سورت، ۱-ایت
دپوردگار ائين پخپل وخت سره رائي دهغه په راتگ
کي عجله مه کرئ . (مه غوارئ چي امر الله دخپل
وخت نه مخکي ظاهر شي.)

په مخکيني ايت کي (امر الله) د «پروردگار ائين) معنا شوي دى، او دامر الله پرچاي ئي دپروردگار ائين کلمه استعمال کري ده . د «عجلی» موضوع ئي هم رامنځ ته کري ، په همغه ترتیب چي مونږ وليدل، خلکو دپروردگار دوعدي داجراء لپاره عجله کوله . هغوي ته به ويل کيدل: صبر کونکي اوسي په تاکلي وخت سره به هغه « وعده» سرته ورسی. داسي کلمات لکه: «امر» ، « وعده»

«تعجیل» «یأتی» او «یعرج» دمعما دمهمو کلمو څخه شميرل کيري او مونږ سره دهغه کتاب دلوی معما په حل کي مرسته کوي.

په اسماني اثارو کي کله دماضي فعل دمضارع فعل پرچاي رائي، په دوه سببه، اول دخای ژبه زمونږ له ژبي سره توپير لري. دوهم داچي دخای وينا او کلام دارنګه حتمي دي چي اينده ئي دتير په شان وي.

امام صادق داایت دقایم دظهور پوري اړوند کري
دي. دمهدي موعود، ۱۳ جلد بحار الانوار، ۱۰۷۴ صفحه.

د «يُدِيرُ الْأَمْرَ» اصطلاح په دې ایت کي په کاروپل
شوی چې داهم زموږ دعصرد «لوی رویداد
او پیښی» پوري تړلې ده:
يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِعَلَّكُمْ بِلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوقَنُونَ.
در عد سورت، ۲- ایت

پروردگار د «امر» اداره کوي. او دا یتونو توضیح
ورکوي شاید تاسی د پروردگار د دیدار په « وعده» یقین
وکړئ. که د «امر» د کلمي معنی د «يُدِيرُ الْأَمْرَ» په ایت
کي « حکم» و نیسو بیا هم موضوع نه بدليري. پروردگار
خپل « حکم» خنګه رالیږي. (یَا تَعَالَى اللَّهُ
بِأَمْرِهِ)؟ د خپل پېغمبر انو په وسیله:
قد قضَ الْأَمْرَ وَ كَانَ الْحُكْمُ فِيْ إِنَّ الْكِتَابَ مَقْضِيًّاً ۚ ۲.

حضرت باب

امر تحقق پیداکړ، او هغه حکم چې د کتابونو په سرچينه
(قران مجید) کي دی. اجراء شو. که «امر» د «کار» په
معنی و نیسو جمله معنی کېږي: ترڅو خدای خپل ئان
ته پخپله «کار» پیداکړئ. د خدای «کار» خه شی
دی؟ د بشر اداره اوږ هنمائي.
انه جاء بالحق و أقض الله أمره كيف شاء .

حضرت باب

په حقیقت کي هغه [موعد] ظاهر شو او پوردگار
چي خنگه غوبنتل خپل «امر» ئى سرته ورساوه.
امر الله ظاهرشوي. ٤

حضرت بهاء الله

حضرت بهاء الله په ايتونو کي د «امر» کلمي
او د «يُدَبِّر» مشتقات په کراتو سره راغلي دي:
امر ظاهردى او دلمرپه شان بنسکاره او خرگند
دي. خوقوم پخپله ئان په پردو کي کري دى. ٥

حضرت بهاء الله

كذلک أَنَّ الْحَقَّ وَ قُضِيَ الْأَمْرُ مِنْ مَدِيرٍ حَكِيمٍ لَا يَقُومُ مَعَهُ
أَمْرٌ جَنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ . ٦

حضرت بهاء الله

دارنگه حقیقت ظاهر شو. «امر» د مدبر او حکیم
پوردگار له لوري تحقق و موند. د هغه د «امر» مقابله
دھمکي او اسمانونولېنىڭرو ونشوھ كەلى.
د «لقاء» او «ديدار» په ايتونو په (۱۳) فصل کي په
تفصيل سره بحث شوي دى.

اَنْكُ اَنْتَ الَّذِي فِي قَبْضَتِكَ زَمَانُ التَّدْبِيرِ وَفِي يَمِينِكَ مَلْكُوتُ
الْتَّقْدِيرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

٧

حضرت بهاءالله

ای پروردگاره تول تدبیر(امام تدبیر) ستا دقاضی په
قدرت کی دی. اوستا بنی طرف ته
د «تقدير فربستي» دی په غير له تابل قادر، مقدر خالق
نشته. قران مجید او بهائي ائین ايتونو ترمنح
د «امر» دکلمي په اره یوه بله اريکه لري:
د «بهائي ائین» مصطلح (لهجوي) لقب دهماغه «بهائي»
امر «د تاسيس له شروع خخه و. بهائيان همپشه
د «بهائي ديانت» په حاي وائي: «بهائي امر».
دامريالمرالله، د ايقان په كتاب کي فرمائي که خه هم
پيغمبران په ظاهر کي دمور خخه پيداکيري، اما په
حقیقت کي د «امر له اسمانه» نازل شوي دي.

داخو نموني چي دقران ايتونه دبهائي ايتونو سره
يوحاي شوي دي. ورته توجه وکري:
هل ينظرونَ الاَن... يَاتِيَ امْرُ رَبِّكَ ؟
دنهل سورت، ۳۳-ايت

آيا په غير له دي نه انتظار لري چي دپوردگار
ائين دي راشي؟
لقد قضَ حکم ربك... جاء امر ربک ... ۹
حضرت باب

په يقين سره دپوردگار حکم اجراء شو... دپوردگار
امر دي راغي...
جَاءَ الْحَقُّ وَظَاهَرَ امْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ.
دتبه سورت، ۴۸-ايت

حقیقت راغلى او د «پوردگار امر» بنکاره شو، اما
خلک له دي حقیقت نه کرکه لري.
فَتَرَبَصُواْ حَتَّىٰ يَاتِيَ اللَّهُ بِامْرِهِ.
دتبه سورت، ۲۴-ايت

۱. **ژباره:** صبر وکري ترخو دپوردگار ائين راشي.
۲. **ژباره:** صبر وکري ترخو پوردگار دامر سره
راشي.
قَدْ اتَّ الْمِيقَاتُ وَظَاهَرَ الْأَمْرُ وَنَادَى الْمُنَادِ وَالنَّاسُ
اَكْثُرُهُمْ لَا يَسْمَعُونَ . ۱۰ حضرت بهاء الله

د «موعد» وخت را اور سید. «امر» ظاهر شو. ندا کوونکی اواز وکر. اما پیر خلک ئی نه اوري.

قران او بھاءالله

۱۷۸

ما ننطق عن الهوى وما ننزل حرفًا من ذلك الكتاب الا
باذن الله الحق اتقوا الله ولا تشكوا في امر الله .

۱۱

حضرت باب

زه دحقیقت له مخی خبری کوم ، نه دمیل او هوا له
مخی . ده گه کتاب یوتوری بی دالله داجازی نازل شوی
نه دی له خدایه و ویریزی . دپرور دگار په «امر» کی
شک مه کری .

یا ملأ الأرض خافوا الله ولا تكروا الذي به ظهر
حضرت بھاءالله

امر الله ... ۱۲

ای دنری خلکو!له خدایه وویریزی. هغه چاچی دخای
امر ظاهر کرئ دی. له هغه انکار مه کوئ.

ای دانصف والاو، که له دی لوی ظهور څخه
انکاروکرئ. کوم یو «امر» دذکر او دا قرارو بر دی. ۱۳

حضرت بهاء الله
امَرُ اللهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ.

دنحل سورت، ۱-ایت

دپوردگار ائین پخپل وخت سره رائي. په راتلو کي
تلوارمه کوي.

انَّ اللَّهَ قَدْ كَتَبَ عَلَيْكَ أَنْ تَسْلِمَ الذِّكْرَ وَأَمْرَهُ ... ۱۴

حضرت باب

په یقين سره دهغه امر او ذکر (حضرت باب) ته
تسليميديل، پروردگار په توا جب کرئ.

فَاغْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ . اَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ . دېقره سورت، ۱۰-۹-ایت

یواobil ته په بخشش او ګذشت سره ژوند وکړئ ترڅو
دخای «امر» راشی (ترڅو پروردگار دامر سره
راشی) پروردگار دهر کار په سرته رسولو قادر دی.

لَمَّا جَعَلَ اللَّهُ مَظْهَرًا لَّهُ اَمْرُهُ ...

۱۵

حضرت باب

کله چې پروردگار زه دخپل امر مظھرو ګرځولم.

پوبننه: «امر» ولي راشي؟ ددي لپاره چي هغه
«امر» نور دخلکو په منځ کي نشته. وروسته دهغی
يوی زرکلنې ورځي په ختميدو سره هغه خدای ته
رجوع وکړه:
**يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ الْفَسَنَةِ...**

د سجده سورت، ۵-ايت

۱۷۹
فصل: د اسلام د عصر تمامیدل
او د خدای د وعدی وخت سرته رسیدل

دْحُمَكِي «امر» له اسمانه اداره
کيئي، او هغه «امر» بيرته ديوی زركلنی ورخی په
تيريدو سره دخداي لورته گرخي...
اوسم چي هغه زركلنه ورخ پاي ته رسيدلى .
پروردگار مونږ ته بنه خبر راکوي. هغه «امر» چي تللى
ؤبيرته راغى:
لقد... جاء امر ربک ...
حضرت باب

په ربنتيني سره ... دپروردگار «امر» راغلى دى ...
که څوک له دي «امر» نه انکار وکري او ددي لوی
ظهور څخه غافله شي دهیخ بل کوم «امر» په اثبات
به قادر نشي. ۱۶

حضرت بهاءالله
د «يُدَبِّرُ الْأَمْرَ» په اروند ايت کي پروردگار مونږ ته
خبر راکوي چي «امر» دهغه خواته «هي» ثم يَعْرُجُ
إِلَيْهِ د «فَاغْفُوا» په اروند ايت کي مونږ تشويقوي چي
په ژوند کي بخشش او گذشت وکړو. ترڅو
هغه «امر» راشي: حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ داعصر دخوبني
او شکر کولو دي، نه دغم او فرياد وخت. دانتظار ورخی
پاي ته رسيدلى دي. هماجه ويونکي چي
د «امر تللو» خبره کري وه، اوسم مونږ ته خبر راکوي
چي «تللى امر» بيا راغلى . محمد شاه ته خطاب:

و ان من يوم الّذى ظهر امر ربک لن يقبل منك شيئاً و انك
انت فضل مبين ۱۷

حضرت باب

په یقین سره له هغې ورځي چې دپروردگار
امر ظاهرشوي ، ستا هیڅ شی به الله ته منظور نه وي
اوته به په بنکاره ګمراهی کې اوسيئ.
دکائيناتو په ډګر کې درې مرحلې یادري عالمه اوښۍ
دي:

دھق نړۍ: دالهي عالم نړۍ ده.

دامر نړۍ: دپیغمبرانو عالم اوښۍ ده، چې
دخدای او د خلکو ترمنځ واسطه
ده دخدای په الهام مفتخردي.

دخلق نړۍ: دبنده ګانو عالم اوښۍ ده، چې
دپیغمبرانو هدایت ته نیازلري.

اللَّهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ.

داعراف سورت، ۵۴-ایت

پوه شئ چي [علم] «امر» په هغه پوري اره لري:
انَ الْأَمْرُ وَالْخَلْقُ لَكَ.

حضرت باب

علم «امر» او علم «خلق» په تاپوري اره لري.

ف عالم الامر والخلق . ۱۹

حضرت بھاء اللہ

په عالم دامر او خلق کي.

برسیره پردي په مخکنيو اديانو کي دڀغمبرانو ظھور

ته داشاري لپاره ، د «بعثت» کلمه استعمال شوي

، مثلًا: «داسلام دڀغمبر د «بعثت» زمانه اما په بهائي

ائين کي د «بعثت» کلمه اصلاً اصطلاحي نه ده

معموله اصطلاح د «امر اظهار» دی. مثلًا: د «حضرت

باب د «بعثت» په ھاي د «حضرت باب

امر اظهار» ويل شوي دي. د «اظھار» دکلمي استعمال

له دي سببه دي. چي پروردگار «امر» او «موعد» له

خلکو پت ساتلى ؤ. تر هغه تاکلى وخت
او « ساعته» پوري:

په هغه سنه کي مي پت امر ظاهر کم. ٢٠
حضرت باب

ووايه! اي دوستانو! خپل خانونه دپروردگار دبخشش
له دريابه مه لري کوي. هغه بير نبردي راغلى . « هغه
څه چي پت ؤ» راغلي اوښه راغلي . په يو لاس کي
د(حيات) او

ژوندون او به، او په بل لاس کي دازادى فرمان
دى. گوزارکرى او واخلى: گوزارکرى هغه څه چي په
جهان کي ليدل كېرىي، او واخلى هغه څه چي دبخشش
لاس ئي درکوي. هغه څه راغلي دي چي خلکو
تراوسه دهغوي مثال نه دى ليدل. ٢١

حضرت بهاءالله

ديوي معما دوه برخى

د "يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ" ايت داسلام
دعصر دتماميدو دتاريخ په باره کي اودنوي عصر
دشروع په هكله بير مهم او دقيق ايت دقران دي . ددي
مبارک ايت دتائيد ، تكميل او توضيح لپاره نور ايتونه
هم نازل شوي دي . دمطلوب دروبنانولو لپاره بنه ده .

دوه ايتونه چي د «يُدْبِرُ الْأَمْرَ» او «فَتَرَبَصُوا» پوري
ارونند دي ، سره مقاييسه کرو:

فتربصوا	يُدْبِرُ الْأَمْرَ
<p>فتربصوا حـتـ يـاتـيـ اللـهـ</p> <p>"بـامرـهـ" وـالـلـهـ لـاـ يـهـدـيـ الـقـوـمـ</p> <p>الـفـاسـقـينـ. دـتوـبـهـ سـورـتـوـ ٢٤-</p> <p>اـيتـ</p> <p>صـبرـ وـكـرىـ تـرـخـوـ</p> <p>پـرـورـدـگـارـ خـپـلـ «ـاـمـرـ»</p> <p>راـورـيـ. پـرـورـدـگـارـ فـرـمانـ نـهـ</p> <p>منـونـکـوـ خـلـکـوـ تـهـ هـدـایـتـ نـهـ</p> <p>کـويـ.</p>	<p>يـدـبـرـ "ـاـمـرـ" مـنـ السـماءـ</p> <p>الـاـرـضـ ثـمـ يـعـزـجـ الـيـهـ</p> <p>فـيـ يـوـمـ كـانـ مـقـدـارـهـ الـفـ</p> <p>سـنـةـ مـمـاـ تـعـذـونـ.</p> <p>دـسـجـدـيـ سـورـتـ، ٥-اـيتـ</p> <p>پـرـورـدـگـارـ دـحـمـكـيـ اـمـرـ</p> <p>داـسـمـانـهـ اـدـارـهـ کـويـ.</p> <p>اوـورـوـسـتـهـ هـغـهـ</p> <p>«ـاـمـرـ» دـيـوـيـ وـرـخـيـ پـهـ</p> <p>موـدـهـ کـيـ دـهـغـهـ لـورـتـهـ</p>

حی. دورخی اندازه
ستاسی دزرکلونو سره
برابر ده.

په روښانه توګه ئی گورو چي دادوه پورتني ايتونه

يودبل په تفسير اوتأئيد کي نازل

شوي دي:

فَتَرَبَصُواْ صَبْرَاوْزَغْم	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ دَظْهُور تَارِيخ
دایت له مونبره غواړي چې صبر او زغم ولرو ترڅو خدای «امر» راولري او یائی زمونږ طرف ته راوګرځوي. دایت داسلام د عمر په اخر کي مونږ ته دپروردگار د «امر» د ظهور زیری راکوي.	دایت خبر ورکوي چې دزرکلونو په موده کي «امر» دپروردگار لورته بيرته گرځي. دایت داسلام عمر و بنائي.

دالهي ايتونو په منځ کي توافق او هم اهنګي بنکاره
ده. وروسته له تشويق څخه صبر کولو ته «فتَرَبَصُواْ».
مبارک ایت هغه خلکو ته اشاره کوي. چې دپروردگار

و عدي دموعد دظهور په باره کي اوري. اما دجستجو او خيرني لپاره ئې يوگام هم نه اخلي:

قران او بهاء الله

١٨٢

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ. پروردگار نافرمانه خلکو ته هدایت نه کوي. کومه نافرمانی؟ دموعد په پیداکولو کي حنده ددي تولو ايتونو په تحقیق اومنلو کي کوتاهي او غفلت کوم چې دیوبل په کومک سره په پوره روښائي کي دموعد دظهور له وخت او زمان او د پروردگار د وعدی په تحقق خبری کوي.

دصبر او انتظار «فَتَرَبَّصُوا» ایت هم اهنج دی. دهغو
 ایتونو سره چي دخاتم النبیین په باره کي موبيرسي
 کړل . په هغه بحث کي موليل چي قران په مختلفو
 مواردو کي دجهان خلکو ته د «بنه خبر» وعده
 ورکوي. په راتلونکو فصلونو کي به هم وګورو چي
 په هغه اسماني کتاب کي مسلمانانو ته خطاب شوئ،
 چي دالهي وعدوپه واقع کيدلو کي دي عجله نه کوي. په
 اينده کي دي د «لوي خبر» په انتظار اوسي. صبر ته
 تشویقول «فَتَرَبَّصُوا» ددي تولو ایتونو سره هم اهنج
 دی. او هغه تائیدوي.

دزرکلنی ورځی ختم اوډ نوي دور شروع

دمخکنيو ایتونو برسيره نور ایتونه هم دخدای دوعدي
 داجراء وخت یعنی داسلام دعمر تمامېدل اودنوي دور
 راتگ وخت تاکي:

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنْ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَالْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعْدُونَ .

دحج سورت، ۴۷-ایت

خلک غواري چي دیر ژرئي راوليري. پروردگار
 هيڅکله دخپلي وعدي په سرته رسولو کي غلطی نه

کوي. دپوردگار هره ورخ ستاسي په حساب
دزرکلونو سره برابره ده.

مخکينى ايت يواحى هغه ايت دى. چي په هغه کي
دوه کلمي « وعده» او «الف» يعني
« ۱۰۰۰» راغلي دي. ددي دوه کلمو يوحاي کول په
يوايت کي دير اهميت لري او مونږ سره دمعما په حل
کي مرسته کوي.

۱۸۳ ٧ فصل: داسلام دعصر دختمیدلو تاریخ
او دخداي دوعدي سرته رسيدل

د «قران دمعما دحل» سره دمرستي له نظره په
حانگري توګه داسلام دوام، په مخکيني ايتونو کي
(يُدَبِّرُ الْأَمْرَ) او (يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ) لمري او دوهم
مقام لري. په پورتنې ايت کي چي دحج په سورت کي
دي. داتولي مهمي کلمي اوښني په کي راغلي دي:
• يَسْتَعْجِلُونَكَ: دخلکو عجله دوعدي په سرته رسيدلو
کي.

- عَذَابٌ: دهغو خلکو سزا او برخليک چي دخای
دوundi څخه انکار کوي.
- وَعْدَهُ: دموعد دظهور وعده.
- يَوْمًا... كَأْلَفِ سَنَةٍ: دوundi دسرته رسيدلو دانتظار
موده ديوي زرکلنۍ ورځ سره برابره ده.
په هماګه ډول چي مخکي تيرشول دقران دايتونو
پر اساس دسبا سورت، (۳۰ - ۲۸) ايتونه خلکو داسلام
پيغمبر او مسلمانانو ته ويبل: که ربنتيا وائي، داوده به
کله پرځاي کيري؟
(وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ؟ دهغوي
حواب به داوي چي دوundi موده به بوه ورځ
وروسته راوري. (لَكُمْ مِيَعَادُّ يُومٍ
(د) يَسْتَعْجِلُونَكَ) دايت مطابق خلک همدا پوبنتنه
کوي. داخل هم دهغوي پوبنتنه کي دشك او شبهه اثار
ښکاره دي. په مخکيني موردکي ويبل: (که ربنتيا وائي

ددی و عدی انجام ٿه وخت دی). دا هل وائی: «عذاب ژر راولیره». یعنی هر څو مره ژرچې کیږي. د خپلی و عدی ربنتینولي مونږ ته ثابته کړه.

لاندی ایت ددی بسکارندوی دی. چې عجله د منکرینو او مسخره کوونکو لخوا ده:
يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا.
دشوری سورت، ۱۸-ایت

هر څوک چې د « وعدی» په « ساعت» ايمان نه لري. ده ګي په سرته رسيدلو باندی عجله کوي.

دیوی ٻلی لپاره دخوبنیو ٻک

خبر او دبلی ٻلی

لپاره دغمونو ٻک خبر

په هماگه ترتیب چي بحث و شوه ، د «عذاب» دکلمی کارول د « وعدی » په ٿای په ٻير و ایتونو کي په دی سبب ده: اسماني ليکني، له هغى جملى ٿخه قران، بنوونه ورکوي. چي دالهي وعدى تحقق دنوی ائين دمؤمنانو لپاره دخوبنیو ٻک خبر او دمنكريينو لپاره دغمونو ٻک خبر دی.

قل آنَّه لِمَاءُ الْوَصَالِ لِلَّذِينَ أَخْذُهُمْ ظِمَاءُ الْفَرَاقِ وَ عَذَابٌ لِلَّذِينَ هُمْ أَعْرَضُوا عَنِ الْحَقِّ أَلَا أَنَّهُمْ قَوْمٌ مَدْحُضُونَ . ۲۲ .
حضرت بهاء الله

ووایه! هغه دھغو خلکو لپاره دوصال سرچینه ده. چي دfrac اوبيلتون په تنده اخته وي. عذاب دی دھغه چالپاره چي دحقیقت نه مخ اړوي. په یقین سره پوه شي چي هغه خواره او بي مقداره ٻله ده.

هغه ايت چي دسا دسورت نه مخکي ذكرشو. (۲۸) -
(۳۰) داتکي په پوره ڊول تائيدوي. دطلب دروښانتيا لپاره بنه ده. چي دھغه ايت څو تکي مطالعه کرو.

۱. وَمَا ارْسَلْنَاكَ أَلَا كَافِهً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا. دېيغىمىر انو دلىرىلو ھدف: ماتە نە ئى لېزلى مىگىر ددى لپارە چى تولۇ خلکو تە بنە خبر ورکەرى. اوياورتە اخطار ورکەرى، يىنى بىخىر ورورسو يى. (دعاۋاب و عدە، بىدە و عدە).

۲. وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ. دخلکو پۇنتىنە: ددى و عدى درارسىدو وخت كله دى؟

۳. قُلْ لَكُمْ مِيعَادُّيُومٍ حُوَابٌ: (ووايە دو عدى نىتىھ يوھ ورخ وروستە رارسى).

پە ھماگە ترتىب چى مۇنبرە ئى گورو. دغە ايتونە پە شروع كى دنيكى او بدو و عدو يادونە كوي. او وروستە دو عدى داجراء دنىتى يادونە كوي. بىنكارە دە. چى دخلکو لپارە دو عدى دى سرتە رسىدو نتىجي اختلاف لرى.

دقران نور ایتونه هم شاهدي ورکوي. چي دخداي
د «وَعْدِي» انجام دئني خلکو مقام دسقوط سبب
کيري. (يعنى دموعد منکرين) او دنورو مقام او ترقى
سبب کيري. (يعنى دموعد مؤمنان) دي:
اذا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَادِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ.
دواعي سورت، ۱ - ۳، ايت

كله هغه څه چي باید راشي. دهفي دوقوع څخه انکار
نشي کيدلى. داهجه واقعه ده، چي دئني دلو دسقوط
سبب کيري. او دئني نورو مقام دلورتيا سبب کيري.
اصلی مطلب ته راګرڅو. خلک درسول اکرم څخه په
مسخری سره پونسته کوي چي: که دا «عذاب» يا «بده
و عده» ربنتيا وي. هغه ژر راوليروه. ترڅو موږن ئې
و ګورو. چي څنګه ده؟ دا وارد هغوي ټواب بیا همغه
دې. چي دسبا په سورت کي نازل شوي دې. يعني
دا «عذاب» دمنکريينو لپاره ديوی زرکلنۍ ورځي په
تيريدو سره به ظاهرشي. ددوه ټوابونو تر منځ شبات
په پوره ډول داوښائي چي دادوه ایتونه له دوه
سورتونو دحج او سبا څخه ديوی پونستني په ټواب کي
نازل شوي دي.

مناسبه ده چي لاندي ايت، کوم چي دعذاب خخه خبری
کوي. ددوو نورو مراجую دترجمي سره چي مخکي
طرح شوي دي مقاييسه کرو:

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مَسَمٌ لَجَاءُهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَاتِنَّهُمْ بَعْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.

دعنکبوت سورت، ۵۳-ایت

غواري چي «عذاب» دير ژرار او ليري. که له دي
خاطره نه وي چي د«عذاب» دوقوع لپاره تاکلى وخت
تاکل شوئ دى، (همداوس) په هغوي عذاب رائي. البتنه
چي ناخاپه به راشي. او هغوي به پري پوه نشي.
مخکيني ايت له دي سره چي اوس طرح شو مقاييسه
کړئ:

آيا کله چي دالهي عذاب پرده ، دهغوي نه تاوشي
اويا ناخاپه ساعت چي بي دهغوله خبرتيا خخه
پرهغوي رائي دامنيت احساس کوي؟

دي يوسف سورت، ۱۰۷-ایت

غواري چي عذاب زر را ليري. پروردگار هيڅکله
دخلې وعدې په سرته رسولو کي خطائي نه کوي .
دپروردگار هره ورخ دزرکلونو سره برابره ده.
ستاسي په حساب .

قران او بھاء اللہ

۱۸۶

-
- مخکینی ایاتونه تول دعذاب در اتللو څخه خبری کوي.
اولادندي نښي ده ګه دظهور په باره کي بيانوي:
- تاسي عجله کوونکي ياستي.
 - «عذاب» به په تاکلې وخت کي راشي.
 - ناخاپه به راشي.
 - خلک به ورباندي پوه نشي اونه به ئي وپيژني.
 - دوخت معما : «زرکاله دپروردگار په نزد کي له
يوې ورځي سره برابره ده» يعني تاسي صبر نه
لري، دپروردگار لپاره زركاله کمه موده ده. بайд صبر
ناک اوسي. ترڅو دوعدي وخت راوريسي. وروسته
ددی زرکلنی ورځي په تماميدو سره به هغه وخت
راوريسي.
-

د «یوی ورخی» برابروالی د «زرکلونو» سره د «داود په مزامیر» کې هم تائید شوي ده:
خکه، پروردگاره ستا له نظره يوه ورخ د يوی
زرکلنی ورخی سره برابره ده. چې تيره شوه.
مزامير دوا د، ، ۹۰ فصل، ۴-ایت

په اسلامي مراجعو کې يوحديث دی. چې دقایم موعد
د ظهور دا خر کال دوه فقری ځانګري
او مشخصوي. ددي حديث پير اهميت ده ګه په شباہت
کي دی دقران دایت سره، له همدي کبله بنه به وي.
چې هغه بررسی کرو. داحديث په مختلفو مراجعو کې
دهفي جملې نه په «فضل الحظاب» په ۱۲۶ مخ کي
دمهدي د ظهور داحوال په باب کي دامام جعفر صادق
نه روایت شوئ دی:

دبشر دکمزوريو څخه يوه نښه داده. چې بي صبره
او بېرندوکي دي. دهفي جملې دنمونو څخه دخلکو يوه
بي صبري داده، چې دهريپيغمبر د ظهور په دوره کي
منتظر وي. چې په ناخاپه توګه بي له کوم زحمت
اوکوبنښ څخه دي جهان په جنت بدل شي. قران کريم
دغه انساني ضعف ته اشاره کوي:
وَكَانَ الْأَنْسَانُ عَجُولاً. (انسان بېرندوکي دي).
دبني اسرائييل سورت، ۱۱-ایت

دبشر تکامل ، دصلح او ازادي تأسیس بير صبر او
همت غوايري. رهنماي او بخشش دخای ، اطاعت
او کوبنبن زمونبردي.

۱۸۷ ۷ فصل: داسلام دتماميدو دعصر تاريخ او دخای دوعدي درارسيدو وخت

يظهر ف □ الاستين امره و يعلو ذكره .

په (۶۰) کال کي به ئى «امر» ظاهر او ذكر به ئى وشي .
بسكاره ده . دامام جعفر صادق وينا په اينده کي دوعدي
دسرته رسيدلو ارونده ده .

په هماگه ترتيب چي په قران کي داوعده «امر» نومول
شوي ده . په دي حاي کي هم په «امر» ياده شوي
ده . د«ذكر» کلمه هم دقران په ايتونو کي

ددى «وعدى» په هكله په كراتو سره راغلى ده . چي په
راتلونکو فصلونو کي به په تفصيل سره مطرح شي .

امام صاحب جعفر صادق ، په يوبل حدیث کي هم

صاحب الزمان ئى صاحب دامر نومولى دى :

صاحب هذا الامر اصغرنا ستاً ۲۳ .

ددي «امر» صاحب عمر زمانه کم دی.
حضرت باب په «۲۵» کلنی کي د «امر اظهار» وکر.
همغه نبني چي زمونږ دعصر دموعد په باره کي په
قران کي ذكر شوي دي، په نورو اسماني كتابونو کي
هم راغلي دي. مثلاً په انجيل کي په کراتو سره اعلان
شوي دي. چي دخداي موعد به ناخاپه توګه لکه دغله
په شکل په شپه کي په داسي حال کي چي خلک په
خوب ويده وي راشي. او هغوي به ورباندي پوه نشي.
داسرائيلو دامت په اسماني اثارو کي هم ددي ذكر
raghi دی. چي موعد به په ناخاپه توګه خپل معبد ته
داخل شي. (ملاكی، ۱۳ فصل، ۲-ایت).

په همغه ترتیب چي دقران ایتونو، دظهور کال
«۳» دری څلی په «۱۲۶۰» کال پوري اړوند کړئ
دي. دیهوديانو او مسیحيانو اسماني كتابونو هم عیناً
همدا تاريخ «۱۶» شپارس څلی د مختلفو لارو نه اعلان
کړئ دی. حتی د «۱۲۶۰» عدد ئې عیناً ذکر کړئ دی.
زه خپل دوه شاهدان درلیرم او هغوي ته به قدرت
ورکرم. ترڅو... په ۱۲۶۰ اورخو کي زما پېغام خلکو
مکاشفات
ته ورسوی.

یوحننا، ۱۱ فصل، ۳-ایت

نوري مرجع ڪاني، غاية المرام، جوامع الكلم، العصمة
والرجعة. داسمانی كتابونو دبشارتونو ٿخه نقل؛
دنقابائي حسام تأليف، ٤٥٥ مخ؛ همدارانگه دايقان
قاموس، ٢ جلد، داشراق خاوري تأليف، ١٨٨١.
٨٨٠ مخونه؛ بحار الانوار، ١٣، ٣٠ جلد، ٣٠ مخ، فارسي
ترجمه؛ جنات نعيم ١ جلد، ١٩٩٩ مخ.

قرآن او بھاء اللہ

۱۸۸

دقيقی نبني چي دبني اسرائيلو پيغمبرانو او حضرت
مسيح، دبهائي امر ظهر په باره کي ورکري دي
ديری دي. ددي ور اندوينو تحقق دبهائي ائين په ظهر
کي، په دري جلده کي چي د«١٥٠» نه زيات مخونه
کيري. ما په انگليسي ڙبه ليکلي دي .

I Shall Come Again •

Lord of Lords •

King of Kings •

په همغه ٻول چي په قران کي دموعد ورخ د «عذاب ورخ» نومول شوي ده. دمسيحيانو په اسماني اثارو کي هم د «مجازات دور حي» په نامه ياده شوي ده : له دي ڪلهه دازمان دمجازاتو ده، چي داوخت د « وعدو» دسرته رسيدلو وخت ده. چي له مخکي ليڪل شوي دي.

حضرت مسيح (دلوقاً انجيل ، ٢١ فصل ، ٢٢ - ايت

دوه وعدی (نيك او بد) ديهوديانو په مقدسه اثارو کي اشعيا ، ١- ٦ فصل ، ١ ، ايتونه هم اعلان شوي دي. داسمناني ليڪنو په منخ کي شباھت نبناني ددي بنڪارندوي کوي . چي ددي تولو ويونکي يودي . دحضرت باب په ايتونو کي هم داموضوع چي زمونز دعصر دموعد خخه دمنكريينو ، مجازات په کراتو سره تكرار شوي دي :

يَا أَهْلَ الْأَرْضَ فَوْرِبَّكُمْ أَنْكُمْ سَتَفْعَلُونَ مَا فَعَلَ الْقَرْوَنَ
فَانذَرُوا أَنفُسَكُمْ بِإِنْتَقَامِ اللَّهِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ كَانَ
عَلَّ كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرًاً ٤

اي دجهان خلکو، په خدائی قسم ده! ستاسي رفتار به دمخکنيونسلونو درفتاري په شان وي. خدائی له عذابه چي پير سخت ده. خبردار اوسي. اوپروردگار په تولو کارونو قادر ده. دقران دايلت هم دعذاب را تلو ته شاره کوي:

۱۸۹

٧ فصل: داسلام دعصر تمامیدل

او دخای دوعدی انجام

إِنْ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ... فَوَيْلٌ يَوْمٌ لِلْمُكَذِّبِينَ
الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ.

دطور سورت، ۷-۲، ایتونه

دخدای عذاب به راشی. او هیچوک به ئى مخنيوى و نشي كېلى. افسوس دهغه چاپه حال چى هغه دحقىقت نه دك ورخ ئى دروغ و گىلە. اوپە خپلو خيالاتو او گومانونو باندى سرگرم و.

د «بخار الانوار» دحدیث په اساس دایت دقائم دظہور

په باره کي دي: ۲۵

وَلَنْ أخْرُنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَّا مَعْذُودَةٌ لِيَقُولُنَّ مَا يَحِسُّهُ الْأَيَّوْمَ يَاتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ.

دهود سورت، ۸-ایت

که په عذاب کي لبر ھند راولم په یقين سره به
وائي: «خه شى دى چي دھغه «عذاب» لە اجراء خخه
مخنيوي کوي». پوه شي کله چي هغوي ته عذاب
ورسييري. هغه بيرته نه راگرخي.(دھغه وقوع حتمي
د).) هغه خه ئي چي مسخره کول په هغه به اخته شي.

دقران دلوی

معما خخه خو نكتى

بنه به وي چي دقران دايتوно خخه خو نكتى چي سره
تللى دي وگورو:

پروردگار هرامت ته پيغمبر و رليزي.	لکل امه رسوی:	يونس ۴۹-۴۷،
هرامت خانته عمر لري	لکل مه اجل:	يونس، ۴۹-۴۷
ته مي دي ته ليرلى چي تولو خلکو ته بنه خبر	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ الْأَكْافِفَ لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا:	سبا، ۲۸ - ۳۰

او بخبر ورکرئ.		
ددي وعدى وخت به کله رارسي؟	مَنْ هَذَا الْوَعْدُ:	سپا، ۲۸ - ۳۰
وعده وروسته له يوي ورخبي رارسي.	لِكُمْ مَيْعَادٌ يَوْمٍ:	سپا، ۲۸ - ۳۰

قران او بهاء الله

۱۹۰

دورخبي او زدواالي زرکاله دی.	مقداره الف سنة مما تَعْدُونَ.	سجده، ۵
------------------------------------	-------------------------------------	---------

حضرت باب په ډیرو ایتونو کي د «امر» دنزو
ظهور ته دا الله له طرفه او د اسماني کتابونو د وعدی
تحقق ته اشاره شوي ده:

يا ايها الناس قد جائكم الامر من الرحمن . ٢٦

حضرت باب

اي خلکو! «امر» دپور دگار لخوا تاسي ته راغلى دى.
و انا نحن قد نزلنا الامر من بينكم لتعرفوا بارئكم الذى

خلقكم ... ٢٧ حضرت باب

په يقين سره ماخپل «امر» ستاسي له منئه
د «يوانسان» په وسیله نازل کړ. ترڅو خپل خالق
و پېژنۍ....

يا عبد الرحمن تالله لقد جائكم الامر من عند الله . ٢٨

حضرت باب

اي خداي بنده! په خدائی قسم دی. چې «امر»
دپور دگار له طرفه تاسي ته راغلى دی.

ان هذا هو الحق صراط الله في السموات والارض فمن
شاء اتّخذه الله بالحق سبيلاً ان هذا هو الدّين القيم
وكف بالله ومن عنده علم الكتاب شهيداً . ٢٩

حضرت باب

په يقين سره دا حقیقت دی، داهجه لاره ده. چې
پروردگار دھمکي او اسمانونو داوسيدونکو لپاره
پیداکړي ده. پس هرڅوک چې وغواړي په هغه
لارچې خدائی ته پري ورسيري، ونيسي. البتہ دا خدائی
ربستینی ائین دی. دپور دگار شاهدي او د هغه چاسره
چې دكتاب علم ورسره دی بسنې کوي.

څلومه برخه

په یو وخت کي ددوه پيغمبرانو
د ظهور وعده:

په دوه فصله کي:

۱. دوه موعدو دظهور وعده «لوى

ذكر» او «لوى خبر»

۲. دو همياره او يواخي پيغمبران

دا هجه لويء ورخ ده. چي په تولو كتابونو کي بيان

ليکل شوي دي. ۱. حضرت بهاء الله

قد جعل الله كل مفاتيح الرضوان ف يمين وكل مفاتيح

النيران ف شمال ۲. حضرت باب

پورديگار دجنت تولي کنجي گاني زما په بنې لاس

کي کيښودي. ددوزخ کنجي گاني ئي زما په چپ لاس

کي کيښودلي.

انـ انا القائم الذى انتم بظهوره توعدون . ۳

حضرت باب

زه همغه «قائم» يم چي دظهور وعده ئي تاسي ته

در كړل شوي ده.

ددوه موعدو دظهور وعده د «لوی ذکر» او «لوی خبر»

په نامه

لِكُلِّ نَبَامسْتَقِرْ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ.

دانعام سورت، ٦٧-ایت

دهر خبر لپاره معلوم وخت تاکل شوی دی . پير ژر به پري پوه شئ.

يا اهل الارض من اطاع ذكر الله و كتابه هذا فقد اطاع الله
و اوليائه بالحق وقد كان فـ الآخرة من اهل جنة
الرضوان عند الله مكتوباً .

حضرت باب

٤

اي دھمکي اوسيدونکو! هر خوک چي د «خدای
ذکر» او دهغه دكتاب خخه پيروي وکري، له پروردگار
او دهغه له پيغمبرانو خخه ئي پيروي کري ده. او په
هميشني جهان کي به دخداي په حكم دجنت
اوسيدونکي وي.

اسماني ايتونه ددي بسکارندوي دي. چي په دفتر د
روزگار کي «خبر» ثبت شوئ دی. چي دپروردگار د
ارادي په اساس باید دخلکو خخه ترييو تاکلي وخته

پوري پت وي. دا «خبر» دبشر په تاريخ کي ترتولو لوی «رويداد» او پيښي ته اشاره ده، داتازه خبر دي. خوشحالونکي دي. چي دروزگارستره کو ددي مثل تراوسه ليدلی نه دي.

قران او بهاء الله

۱۹۴

له دي پيښي خنه په اسماني ايتونو کي په کراتو سره د «بنه خبر» او «لوی خبر» په نامه يادونه شوي ده.
ایاکم ان یمنعکم ذکر النبی عن هذالنبا الاعظم. ۵
حضرت بهاء الله

مبادا چي د «نبي» ذکر تاسي ددي «لوی خبر» نه لري ونه ساتي. يعني (منع مو نه کري).

په قران مجید کي، دحضرت باب په اړه د «ذکر» لقب په کراتو دبل هر لقب نه پير راغلي دي. دحضرت باب په ايتونو کي هم دالقب خو خو څلی تکرار شوي دي:

**فَإِنَّهُ تَالِهُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ... وَلَا تَقْفُوا الْمَحَةَ عِنْ عَلِ الْأَمْرِ فَإِنَّا بِالْحَقِّ سَنَسْتَانِكُمْ عَنِ السَّمْعِ
وَالبَصْرِ وَالْفُؤَادِ وَإِنَّ أَمْرَ اللَّهِ مِنْ عِنْدِ الذِّكْرِ قَدْ كَانَ فَ إِنَّ
الْكِتَابَ مَقْضِيًّا . ٦ حضرت باب**

په خدای قسم دی. هغه حق دی. او دخای له لوري
دی... یوه لحظه هم ددي امر اوائين په منلو کي خنده مه
کوي. زه به له تاسي خخه ستاسي دزره، غورونو،
اوستركو خخه پوبنتي وکرم. دخای دامر ظهر
د«ذکر» له طرفه دکتابونو په مور(قرآن)کي ليکل
شوي دی.

**إِنَّ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدْ أَقْمَتَ الذِّكْرَ لِنَفْسِهِ
بِالْحَقِّ... وَإِنَّ وَعْدَ رَبِّكُمُ الرَّحْمَنِ لِحَقٍّ وَ هُوَ اللَّهُ كَانَ عَلِ
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا... فَقُلْ إِنَّ حِجَّتَهُ هَذَا الْكِتَابُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
فَمَنْ شَاءَ فَلْيَؤْمِنْ وَ مَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ ...**

٧

حضرت باب

زه پروردگار يم. هغه خدای چي بي له هغه بل خدای
نشته. ما«ذکر» له خپله طرفه پاخولئ دی... په يقين
سره ستاسي دپروردگار وعده سمه ده . خدای په
هر خه شاهد دی.

پس ووایه! زما دلیل داکتاب دی، چې دخداي له طرفه
دی. هرڅوک چې غواړي په دې ايمان راويري،
او هرڅوک چې غواړي په دې کافر شي...
قران دالهي حکمت او اسرارو منبع ده. دصاد سورت
دهغه دجملې نه داسرارو منبع ده. هغه سورت خو
خلی د «لوی خبر» د ظهور زیری و رکړی دی. دصاد
سورت همدارنګه دیوبل موعد د «ذکر» په نامه
یادکړی دی. چې هدف ئې «تذکر» او یادونه ده. ترڅو
خلک دهغه لوی خبر اور یدلو ته اماده شي.

• خاتم النبین معمول او مروجی معنی ته دمسلمانانو په منځ کې اشاره ده.

په همغه ترتیب چي په دی فصل کي به راشي. «ذکر» او «لوى ذکر» دحضرت باب دمههمو القابو خخه دی. دصاد سورت، داسي شروع کيري:
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ.
دصاد سورت، ۱-ایت

«صاد» په قران قسم دی. چي د «ذکر» موضوع په دی (قران) کي راغلي ده.

په همدي سورت کي زمونبر دعصر پيغمبرانو دوه لقبه
خو واري تكرار شوي دي:
انْ هُوَ الَا ذَكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ .
دصاد سورت، ۸۷-ایت

۱. ڙباره: هجه نه دی، مگر دجهان خلکو لپاره
«ذکر» دی.

۲. ڙباره: هجه نه دی ليول شوي، مگر هجه دجهان
دتولو خلکو دبنووني او «تنذکر» لپاره
دی.
قُلْ هُوَ نَبَاعَظِيمٌ انتُمْ عَنْهُ مُغْرَضُونَ .

دصاد سورت، ۶۸-۶۷، ايتونه

ووايه! چي هجه «لوى خبر» دی. اما تاسي له هجه مخ
اړونکي یاست.

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينَ.
دصاد سورت، ۸۸-ایت

۱. ڇباره: په یقین سره دهغه په «خبر» به وروسته له یو خه «مودي» پوه شي.
۲. ڇباره: البتہ ظھور خبر به ئى ٿه «موده» وروسته واوري.

ددی یکتا اوبي همتا پيښي دلويوالي لپاره په قرآن کي د«نباء» اويا «خبر» په نامه سورت نازل شوي دي:
عَمَ يَسْأَلُونَ عَن النَّبَأِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَاسِيَعْلَمُونَ.

نباء سورت، ۱-۵، ايتونه

دخه شي په باره کي خبری اوبحث کوي؟ د«لوی خبر» په باره کي په دي برخه کي دنظر اختلاف لري البتہ دير ڙر دي. چي وبه پوهيري. البتہ البتہ چي پوه به شى. بهائيان په دي عقیده دي. چي د«بنه خبر» او «لوی خبر» دداسي یو پيغمبر دراتگ زيرى دي. چي ترتولو بنه او ترتولو لوی خبر ئى دبشریت لپاره په سوغات راوري دي. ددي خبر په اساس دهغه وعدى دوخت انتظار سرته رسيدلى، او داميدونو او ليدلو پسرلى په غوتو شوي دي.

دذکر دکلمی معنی داسلامی مفسر یوسف علی دتفسیر په اساس: تذکر، بنوونه، نصیحت، اخطار یا دخداي پیغام او شریعت دی.

قران او بھاء اللہ

۱۹۶

ای بندہ گانو! تاسی ددی لایق یاستی چی په دی روح
بخبیونکی پسرلی کی دپروردگار درحمت په
بارانونو تازه او خرم شی. لوی لمر خپلی ور انگی
خپری کری دی او دبخشش وریخو سیوری جور کری
دی. له دی خخه گئه اخیستونکی هغه خوک دی چی
خپل ھان ئی بی بھرہ نه کر او دوست ئی په دی جامہ
کی و پیژندل.^۸

بی نیازه پروردگار په لور او از فرمائی: دخوبنیو جهان
raghni، غمن مه او سی. پت راز بسکاره شوی
خپکان مه کوئ. که ددی ور خی په پیروزی پوه
شی، له جهان او هغه خه چی په دی جهان کی دی
تری تیر شی. او دپروردگار خواته به بیرون و کری.^۹

ای بنده گانو! ددوست خبری خوبی دی. کوم دی هغه
خوک چې راشی. چيرته دی هغه غور، چې وائی
وري . نیکمرغه دی هغه خوک، چې خپل دوست سره
يو ځای شو. اوهرڅه چې له ده سره دی په
دي لاره کي ورڅه تیر شي. اوستړګي پتی کړي.
اوتابزه اونوی جهان وکوري . اوابدي جنت ته لاره
پیداکړي. ۱۰

بهائي ائین دجهانی صلح اوسعادت لپاره اسماني پیغام
دی. کوبښن اولته زموږه ، هدایت اوحمایت دپروردگار
، ټول اسماني اثار ددي بنکارندوي دي. چې هغه زمان
رارسیدلی چې دجنګ اوجدائي رسم له جهان څخه
لري شي. اوبشریت په پوره ارامي اوراحت کي یوله
بله سره ژوند وکړي.
اوديوبل په مرسته یونوی تمدن په ټول عالم کي جوړ
کړي.

قل تالله انَّ هذالنِبأ عظيمُ الَّذِي تزيينَ بذكرِه كتبَ اللهِ العليم
الخير. ۱۱ حضرت بهاءالله

ووايې! په خدای قسم دی دا «لوی خبر» دی چې دهغه په
«ذکر» سره دپروردگار کلام بنکلابپیداکړي ده.
هغه څه چې دموعود په کتاب کي و بنکاره شول
هغه «لوی خبر» دی چې حضرت رحمن په قران کي.

دهجه زيرى او بشارت وركرى دى. ۱۲.

حضرت بهاء الله

قد انت الان باع الاعظم والامم اكثراهم من الغافلين. ۱۳.

حضرت بهاء الله

ترتيلو غت خبر راغلى. اما بير خلک تري غافله دى.

انه هو الذي سما... فـ الفرقان بالنـبـأ العظيم. ۱۴

حضرت بهاء الله داهجه خوک دى. چي په قران کي په

نباء عظيم (لوى خبر) سره يادشوي دى.

الفصل: ددوه موعدو ظهور وعده

۱۹۷

د «لوى ذكر» او «لوى خبر» په نامه

په احاديثو کي هم دقران په خير زمونبر دعصر ددوه
موعدو ظهور د «فائم» او «روح الله» په نومونو تائيد
شوي دي. دهغو جملې نه داحدیث:

که دننيا د عمر يوه ورخ پاتي وي . خدای به هغه
دومره او بوده کري. ترڅو زما زوي مهدي په هغه کي
رابنكاره شي . ورپسي به عيسى روح الله رابنكته
شي. او هغه پسي به لمونج اداء کري. ۱۵

خُنی نور حدیثونه دی. چي دروح الله دراتگ په ئای
دحسین راتگ ته اشاره کوي. دهغوي جملی نه
دادهديث حضرت صادق:

فقيل له من اول من يخرج؟ قال الحسين يخرج علـ اثر
القائم . ١٦

هغه ته وویل شو: لمري خوک چي ظهور کوي. خوک
دي؟ وئي ويل: حسين چي وروسته له قايم خه به
ظاهر شني.

په همغه بول چي حضرت يحيى ذكریا زوي خلک
حضرت مسيح ظهور لپاره اماده کرل. حضرت باب
«ذكر الله» هم همدانقش په غاره لرل. له دي کبله
دبهاي ائين او مسيحيت ترمنج بير شباht وجود لري.

د «لوى خبر» په باره

کي

دنظر اختلاف

دنباء سورت مونبر ته خبر راكوي. چي د «لوى
خبر» په موضوع کي به خلک دنظر اختلاف ولري:
...النَّبَّاعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ.

دنباء سورت، ۲-۳، آيتونه

... «لوى خبر» چي دهغه په باره کي به خلک دنظر
اختلاف ولري.

په همغه ډول چي د «سورت کهف» په ایتونو کي به ئي وگورو. دخلکو ترمنځ اختلاف دبهائي ائين په باره کي له همغه شروع څخه ترنه پوري ادامه لرله اولري.

قران او بهاء الله

۱۹۸

حني مسلمانانو بهائيان يوه بي لاري او غولونکي دله بللي ده، او ده ګوي په ورک کولو کي کوبنښ کړي.
اوکوي ئي. حني په دي فکر دي. چي بهائيان باید از ادپریښو دل شي ترڅو پخپله خوبنې دپروردګار عبادت وکړي . او حني نور وائي چي : بهائيان سره باید مرسته وشي. حکه بهائيان د عالم د ترقی او پرمختګ سبب ګرځیدلي دي . حضرت بهاء الله پخپلو

اثارو کي په کراتو سره ددي اختلاف په اره خبری
کري دي.

بِذَالِكَ النَّدَاءِ بَشَّرَتِ الْعِبَادَ بِظُهُورِكَ الْأَعْظَمِ وَأَمْرِكَ الْأَتَمِ
فَلَمَّا ظَهَرَ اخْتِلَافُ الْأَمْمَ وَظَهَرَ الْانْقَلَابُ فِي الْأَرْضِ
وَالسَّمَاءِ ۖ ۱۷.

حضرت بهاء الله

[اي پروردگاره:] سره له هغه «غم» چي دلوی
ظهور «امر» او دخیل پوره ائین زیری دي و رکر. اما
کله چي بنکاره شو. دامتونو داخلاف سبب شو. او په
حڪمه او اسمان کي دانقلاب سبب و گرهيدي.

قُلْ قَدْ ظَهَرَ فَضْلٌ مَا سَبَقَهُ فَضْلٌ فِي الْإِبْدَاعِ إِنَّكُمْ مِنَ السَّامِعِينَ .
قُلْ يَا قَوْمٌ لَا تَخْتَلِفُوا فِيهِ وَلَا تَتَّبِعُوا هُوَ يَكُمْ وَلَا
تَكُونُنَّ مِنَ الْمُعْرِضِينَ ۖ ۱۸.

حضرت بهاء الله

ووايه! چي داسي فضل او رحمت رابنكاره شوي، چي
په عالم کي نظير ليدل شوي نه دي. که چيرته ئي په
اوريدونکو غورونو واوري. ووايه! اي خلکو ددي
ظهور په باره کي مجادله او مخالفت مه کوي. دخپلو
غوبنتنو تير شئ. اوله دي ائین نه مخ مه اپروئ.

دنظر اختلاف دبهائي ائین په باره کي نه یواحی
مسلمانانو په منع کي دي، بلکه دتولو اديانو دپیروانو

ترمنج موجود دی. د«نباء سورت» په لطیف او تازه
شکل سره زمونږ دعصر دخلکو رفتار ته اشاره کوي.
په قران مجید کي «نباء عظيم» (لوى خبر) ددوه معنا
و لپاره استعمال شوي دي .

• لوی خبر، لوی پیغام.

• لوی خبر را ورنکي، لوی پیغام را ورنکي.
دالیت «خبر» ته اشاره کوي:

١٩٩ فصل: ددوه موعدو ظهور و عده دلوي ذكر او لوی خبر په نومونو سره

النَّبَأُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ .

دنباء سورت، ۳-۲، آيتونه

هغه «لوی خبر» چې خلک ده ګه په باره کي دنظر
اختلاف لري.

دالیت د «لوی خبر» را اورونکی، اویالوی پیغام
را اورونکی ته اشاره کوي:
قُلْ هُوَ نَبَاءٌ عَظِيمٌ.

دصاد سورت، ۶۷-ایت
ووايه « Heghe » لوی خبردى.
وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاءَهُ.

دصاد سورت، ۸۸-ایت
په يقين سره به د « Heghe » ظهور خبر و اوري.
دامام صادق دروایت په اساس:
[موعد]نه ظاهريري. مگر کله چي ديقين والا دهجه
په باره کي شک و کري. او ددي ايتن اروندي
و فرمایل: **قُلْ هُوَ نَبَاءٌ عَظِيمٌ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرَضُونَ**. (Heghe
لوی خبر دى، او تاسي له هجه نه مخ و اړول).

په دې ايتن کي، حضرت باب هم « لوی
خبر » د خبر را اورونکي اويا پیغام را اورونکي په معنا
استعمال کړي دى:

يا قرۃ العین قل انی انا النبأ العظیم الّذی قد کان فی ام
الكتاب مذکوراً قل اختلّفوا الكلّ فی... وکف ﴿ بالله الحقّ
شهیداً .

ای «قرة العین» (بھاءالله) ووایه: البتھ چی زه هغه لوی
خبر یم. چی دکتابونو په سرچینه (قران) کی ذکر
را غلی دی. ووایه: تول خلک زما په باره کی دنظر
اختلاف لري... دخداي شاهدي بس ده.

دبهائي ائين دشروع نه ترننه پوري دجهان خلک ددي
ائين په باره کي په بحث او دبنمني بوخت و
اودي. دبهائي ائين په باره کي دنظر اختلاف توپير
ترهغه حده دی. چي دمسلمانانو يوه دله دبهائيانو مرگ
واجب گني. اوبله دله ئي په دي ائين خپل ھانونه
قرباني. يواخي دبهائي ائين په اول قرن کي داسلام د
لوی علماء خخه «٤٠٠» خلورسوه تنو په حضرت
باب ايمان راور. هغو فداكارو مؤمنانو دموعد دمقام
په اثبات کي كتابونه ولیکل ،

دختر باوجودئي، په پوره شهامت دخپل ائين په
خپرولو ئي شروع وکړه. دارنګه دننيا عزت او راحت
او دارنګه فداکاري او گذشت د علم او لخوا د بشر په
تاریخ کي هیڅکله سابقه او نظير نه لرل. حضرت
بهاءالله دجهان خلک په ځانګري ډول علم دعوت
کړل. چې هره مسئله دی د خدائی سره د «میزان» له
مخی و سنجوي. د اختلاف او جدائی څخه دی لاس
واخلي:

قل هذا لقسطاس الهدى لمن ف السموات والارض
والبرهان الاعظم لو انتم تعرفون. قل... اياكم ان تختلفوا
فيه ۲۱.

حضرت بهاءالله

ووايه! دا د پروردگار ده دایت د میزان ، لوی دلیل او
برهان دی. د ټمکی او اسمانونو والاو لپاره ، که ئي
و پیڙنۍ. ووايه!.. نه باید په هغه کي اختلاف وکړئ.
ددhai د وعدې په اساس، د هغه څه په باره کي چې
مسلمانان د نظر اختلاف لري، خدائی به ئي په ورخ
دقیمات او یا کله چې موعد ئي ظهور وکړي. روښانه
کړي:

وَلَيْبِيَّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ.

دنحل سورت، ۹۲-ایت

په ورخ دقیامت [پروردگار قیام رالیرونکی] هغه خه چه په هغه کي دنظر اختلاف لري. البتہ چي رو بنانه به ئي كرم.

لَيْبِيَّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا أَكَادِيْنَ. دنحل سورت، ۳۹-ایت

البتہ [پروردگار دهغه چاقانیت] چي دهغه په باره کي دنظر اختلاف دی. رو بناني او دامر منکرين به [بالآخره] پخپلودرو غجنو خبرو باندي پوه شي. الله يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ. دحج سورت، ۶۹-ایت

پروردگار به په هغه خه کي چي دنظر اختلاف لري.
په ورخ دقیامت قضاوت وکري.

په تیرو وختونو کي دهر «امت» لپاره دهغه امت خاص پیغمبر راتل، (فاطرسورت، ۲۴-ایت) اما دالهي نقشی په اساس په دي عصر کي يعني د «لوى خبر» دتحقق په وخت کي تول امتونه باید دجادئي رسم پريردي. اولکه ديو وجود په شان ديوبل سره متهد شي.

۲۰۱ افصل: ددوه موعدو دظهور و عده د«لوی ذکر» او «لوی خبر» په نامه

«لوی خبر» دهغه پیغمبر ظهور ته اشاره ده ، چې ائین ئى عالم گير(دقول عالم لپاره) او دقول جهان لپاره دى، او هدف ئى دبشریت په منح کي دیووالى او دصلح اکبر را وستل دى. آيا له دی خخه بل «لوی خبر» کيدلى شي، تصور ئى وکړئ؟

ووايە! اي دوستانو خپل ځانونه دپروردگار دبخشش له دریابه مه لري کوي . او هغه پير نبدي راغلي. هغه چې پت و راغلي. او بنه راغلي . په یولاس کي دژوند او به، او په بل لاس کي دازادي فرمان دی. وغورخوی او واخلي: وغورخوی هغه څه چې په جهان کي ليدل کيږي. او واخلي. هغه څه چې دبخشش لاس ئى درکوي. او هغه څه راغلي. چې تراوسه ئى مثال اونظير نه دی ليدل شوی.

حضرت بهاءالله

دپوردگار اسم اعظم

زمونبر په عصر کي نه يواخي د «خدای لویه ورخ» او زمونبر دعصر پیغام د «خدای لوی خبر» دی. زمونبر دی پیغمبر نوم هم د «خدای لوی نوم» دی. په اسمانی کتابونو کي پروردگار ته پير صفتونه ورکړل شوي دي. یوله هغه صفتونو څخه پروردگار دخپل ټان لپاره خوبن کړي. او هغه صفت ئي د «اسم اعظم» په نامه یادکړي دی. او زمونبر دعصر موعود ته ئي بخشش کري دي. هغه دیکتا صفت او هغه دخای لوی اسم «بهاء» دی . چې د «سهار دعا» په شروع کي راغلی دي.

دخای لوی نوم چې په لویوالی سره راغلې و پیژنۍ. او هغه دی پوهیدونکی ، ټرونکی او ساتونکی. ۲۳.

حضرت بهاءالله

انه لبهاءالله لمن ف ملکوت الامر والخلق و مصباح
الهدى لمن ف السموات والارض . ۲۴.

مهر حضرت بهاءالله

په يقين سره هغه (بهاءالله) د امراو خلق
د عالميانو او سيدونكولپاره د خدائ نور د خدائ شکوه
او عظمت دی. او د هدایت چراغ دی، د هغه چالپاره چي
په اسمانونو او حمکه کي دي. د سهار دعا هغه دعا ده،
چي په بير فصاحت او ابهت سره دپروردگار په صفت
کي ويل شوي ده. دادعا دامام رضا خخه نقل شوي ده.
او د هغه دوينا له مخي دادعا امام محمد باقر د سهار لخوا،

قران او بهاءالله

۲۰۲

دروژي په مياشت کي لوستله، په دي دعا کي د خدائ
پير صفونه او د هغه نومونه ذكر شوي دي. او اول
ئي «بهاء» دي:
اللّٰهُمَّ اسْنِلْكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءٍ وَكُلْ بَهَائِكَ بَهِيٌّ.

خديايه له تا خخه غوارم ترتولو ٿليدونکو مرتبوله
ٿليدلو خخه چي دهغي تولي مرتبی ٿليدونکي دي.
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهائِكَ كُلِّهِ.

خديايله تاخخه غوارم دروبنانتيا تولي مرتبی.
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَعِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ.
خديا له تانه غوارم ستا دجمال بنکلي مرتبی، سره له
دي چي ستا دجمال تولي مرتبی
بنکلي دي
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ.

خديا له تاغوارم ستا دجمال تولي مرتبی.
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِجَلَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ.
خديا له تاخخه غوارم ستادجلال تر تولولوري مرتبی
سره له دي چي ستا تولي مرتبی دجلال باشکوه دي.
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ.

خديايه له تا غوارم دجلال تولي مرتبی.
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ.

خديا له تاغوارم ستا دعظمت لويء مرتبه، سره له دي
چي ستا دعظمت مرتبی تولي لوئي دي.
اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا.

خديا ستا خخه غوارم دعظمت تولي مرتبی:

ددي دعا اصل او ترجمه ئي له دي اسلامي سايت خخه

: ٥٥

<http://www.irnets.net/f176/t1087-a.html>

٢٠٣ فصل: ددوه موعدو ظهور و عده دلوی ذکر او لوى خبر په نامه سره

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلْ نُورِكَ نَبِرِّ.

خدايا له تا غوارم روبننائي تريني مرتبى دروبننائي
ستا ، سره له دي چي ستا تولي مرتبى دروبننائي
، روبننائي تريني دي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ ...

خدايا له تا خخه غوارم ستا دنور تولي مرتبى ...
پنهه صفتونه چي ددي دعا په شروع کي راغلي دي.
حيرانوونکي شان بنکلا او شوکت ، لویوالی ، جلال
، عظمت اورو بننائي داتول د «بهاء» دکلمي معنى گاني
دي.

شیخ نجفی ، دا صفهان قدر تمند او بجهائی ائین دسر سخته
دې بنمانو د جملې خخه ئ خلک به ئی دسھار
دد عادلو ستو خخه د «بھاء» دنوم په خاطر منع کول:
دھمکي مخ جاھل [شیخ نجفی] دخداي بندھ گان د تلاوت
خخه منع کول. ۲۵ حضرت بھاءالله
د ظالمانو ظلم داسي مقام ته رسيدلى، چې خلک دسھر
دعا کولو خخه منع کوي. ۲۶

حضرت بھاءالله

دسھر د دعا په باره کي د حضرت بھاءالله مناجات:
بسم الله الابه . سبحانك اللهم يا الله ادعوك
بدعاء الذى دعيت به من لسان رسلي و صفوتك .
واسئلک باسمك الذى سئلت به من قبل من السن
المقربين... و اقول "اللهم انّ اسئلک من بهائك بابهاه
و كلّ بهائك به "فيالله و محبوب هذا اسم
الذى... جعلته طراز نفسك يا مالك ممالك
الاسماء و امرت الكلّ بان يقرؤه ف الاسحار لئلا يحتجب
عنه احد من اول الابصار . فيالله اسئلک بهذا الاسم
الاعظم بان تثبتت عل حبه و رضاه عل شأن لا اتوجه
الا اليه و لا اتمسك الا به و لا اقبل الا ايّاه . ۲۷.

دهغه خدای په نامه چي دهري روبنائي څخه روښانه
دي. اي زما پروردگاره ته پاک او مقدس ئي ستا په
درگاه کي دعا کوم . هغه دعا چي ستا پيغمبرانو
او غوره شوو به لوستله... اووايم: اي پروردگاره ! ستا
روبنائي غواړم په روښاني ترين شکل سره ، که څه
هم هره روښاني چي ستا له جماله وڅلیني روښاني
ترينه ده . اي زما پروردگاره او زما محبوبه، دا
[بهاء] هغه نوم دي ...

قران او بھاء الله

۲۰۴

چي هرڙوندي ...
ته دي په هغه سره بنکلا ورکړه. اي هغه څوکه ، چي
صاحب دیولو نومونو ئې ، تاحکم وکر ، چي مؤمنین
دي دادعا په هرسهار کي ووائي. ترڅو هیڅ یو
دپوهی والا له هغه (موعد) څخه محروم پاتي نشي.
پس اي زما پروردگاره ! ددي لوی نوم له برکته له
تاغواړم. چي ما دهغه په دوستي او دهغه په رضا ثابت

او محکم ولره بتر هغه حده پوري چي په غير له هغه
بل څه شي ته توجه ونه کرم. په غير له هغه بل چا
پوري ځان ونه ترم. اوپه غير له هغه بل چاته مخ وانه
لردم...

٢٨ قل يا ملأ العالم قد ظهر الاسم الاعظم ان افرحوا و
توجهوا اليه بالافادة والقلوب .

حضرت بھاء اللہ

ووايە! اي خلکو: لوی نوم (اسم اعظم) ظاهر شوي دى. خوبنى وکرئ. اوذرە له کومى هغە تە توجه وکرى.

شیخ بهائی لمرنی شخص ؤ چی په دی راز و پوهیدل
او دانوم ئی خپل ٿان لپاره خوبن کراو ده گه په صفت
کی داسی وویل:

سروی بر کل اسماء پاپدش

اسدش

د «بهاء» معنی دهغی یکتاوی همتا کلمی په عظمت او وقار شهادت ورکوی:

- بنه والى روپننائی
 - کمال بنکلا او بنایست

• ارائش

• حیرانوونکی شان اوشوکت

• لویوالی

د محمد موحد په وينا چي په عربي ڙبه کي «بيره پوهه» لرله. د «بهاء» د عظمت په اندازه ئي په عربي کي بله کلمه پيدانه کره. ٿڪه چي ددي معنى بيره اوچته ده. ته به وائي چي د لمري ورخي نه په تقدير کي د «بهاء» يعني «اسم اعظم» نوم الله پاک زمونن دعصر دموعود لپاره ايیني ۽. د فردوسي دامشهر شعر هم دي «لوى نوم» ته اشاره کوي:

۲۰۵ فصل: ددوه موعدو د ظهور وعده دلوى
ذکر اولوی خبر په نامه

زدشت سواران نيزه گذار

کزو دين يزدان رود چارسوی

بتا بد از او "فره ايزدي"

سامدار

خوي

از بدی

«فَرْهُ ایزدی» یا «شکوه پروردگار» په معنی کي
 د «بھاءالله» سره پوره سمون لري.
 دکافي اصولو دروایتونو په اساس:
 ابن سنان وائي: دامام صادق څخه مي دبسم الله
 الرحمن الرحيم دتفسیر پوبنتنه وکړه . وویل:
 (ب) باء، بھاء د خدائی (روبنائي)، (س) سين، سناء د خدائی
 رفعت او (م) ميم مجد (خدائی لوپيوالي) دی ...
 د اسلام حئي نورو علماء او پوهانو هم په خپلو اثارو کي
 د «بھاء» نوم ته اشاره کړي ده. له هغه جملې څخه
 ميرزا جواد ملكي دبسم الله الرحمن الرحيم دلمريو دوه
 تورو په تفسيرکي له امام صادق څخه نقل کړي چي
 ويلي دي : باء د «خدائی بھاء» په معنی يا بھاء الله
 او سين د «خدائی سناء» په معنی دي . وروسته توضيح
 ورکوي چي دھنۍ روایتونو په اساس ، (الف) اشاره ده
 خدائی ته او «باء» اشاره ده اول مخلوق ته او اول نور
 ته ، چي بھاء الله تري تعبير شوي دي .
 په احاديثو کي د «بھاء الله» په دي القابو صفت شوي
 دي:

- العقل الاول
- جنة الماوی
- القلم الاعلى
- النفس الكلية
- الالهي

• شجره طوبی

٣١ ام الكتاب

حضرت باب دحضرت بهاءالله دارنگه صفت کوي.

چي په بيان کي راتللي نشي:

وانّ بهاء من يظهره الله فوق كلّ بهاء وانّ جلاله فوق

كلّ جلال وانّ جماله فوق كلّ جمال...وانّ نوره فوق كلّ

نور...وانّ اسمائه فوق كلّ اسماء . ٣٢.

حضرت باب

قران او بهاءالله

٢٠٦

په يقين سره «بهاء» «هغه خوک دی. چي
پروردگار هغه ظاهروي» دهري رو بنائي نه برتر دی
، دهغه جلال تريل هر جلال خخه لوړ دی ، دهغه

«نور تربل هرنور لور دی»، او ده گه نومونه په تولو
نومونو کي او چته دي.

ددوه لويو موعدو

دظهور خبر

دصادسوريت هغه سورت دی. چي ددوه موعدو
دظهور خبر ورکوي. مونبر حضرت بهاءالله دظهور
دکال څخه او هم مونبر له هغي فاصلې څخه خبروي،
چي حضرت باب او حضرت بهاءالله دظهور ترمنځ
وه:

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينَ.

دصاد سورت، ۸۸-ایت

په یقين سره به په هغه خبر وروسته له څه مودي پوه
شئ.

مخکيني ايت مونبر ته راوښائي چي ديو
څه «مودي» دتيريدو نه وروسته به ده گه دظهور
(خبر) واورو، اما ديوی حیرانوونکي معجزي په شکل
، د «لوى خبر» دظهور دکال اخر دوه رقمه په همغه
کلمه «موده» کي مونبر ته یوراز راکوي. په عربي
ژبه کي دالفا تورو څخه هريو توری یوه شماره لري
. د اعدادو اظهار ده گه ژبي دتورو په وسیله

«دابجدودڙبي» په نوم ياديري . و به گورو چي
د «حين» دکلمي عددونه دابجدو په حساب ٿو دي:

$$\begin{array}{r} 8=ح \\ 10=ى \\ 50=ن \\ \hline 68=حين \end{array}$$

قران مجید موئر ته خبر راکوي. چي دهجه «
د ظهور» «خبر» وروسته له «حين» څخه واورو.
حضرت بهاءالله د ظهور سره دا وعده په دقت سره په
حقیقت بدله شوه. ٿکه چي هغه حضرت ، وروسته
د «حين» دکلونو له تیریدو څخه (٦٨) کاله وروسته
لوی خبر دلمري ٿل لپاره^٩ کاله وروسته حضرت
باب د ظهور څخه د تهران په ترسناک زندان کي چي
په «سياچال» مشهور و خپل د پيغمبری اظهار و کم.

دلومری موعد دظهور کال (په ٦٠ کال کي)

١٢٦٠

ددوهم موعد دظهور کال (وروست له حين

نه) ١٢٦٩

وگوري په څومره مهارت سره زمونږ دعصر ددوه
موعدو دظهور داخلو ګلونو دوه رقمه په یوه لنده
جمله کي د راز اوشاري په چوکات کي پت شوي دي!
آيا ددي دوه کلمو استعمال (بَعْدُ حِينَ) په دي ايت کي
تصادفي دي؟

ذکر په «بَعْدُ حِينَ» کي فکر وکړي ، شاید ... چې
ګمراهان دسمی لاري او دلوی خبر داوريدو قصد او
نيت وکړي. ٣٣

حضرت بهاءالله

دالاندي حدیث دقران مجید ایت دقائم دظهور سره
رابطه جوروي:

لتعلمن نباه بعد حين قال عند خروج القائم . ٣٤

په یقین سره به دهغه په خبر وروسته له «حین» ځخه
دقائم پوه شئ.

دظهور په وخت کي وويل. سيد کاظم رشتی دشیخ
احمد احسائی خخه دموعد دظهور په باره کي پونسته
وکره . هغه په هواب کي ورته وويل:

٣٥ لا يجوز الجواب بالتعيين .

دھواب مشخص کول جائز نه دي.
وروسته دقران ندي ايت «ذکر» کوي:
انْ هُوَ لَا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ وَلَتَعْلَمُنَ نَبَاهُ بَعْدَ حِينَ.
دصاد سورت، ٨٧-٨٨، ایتونه

بنکاره ده چې د«لوی خبر» (نباء عظيم) او «ذکر» ايت
مونږ د«لوی خبر» له انجامه خبروي . خومره «لوی
خبر» او خومره لوی زیری، دخوبنيو ډک جهان لپاره
دموعد داظهار خخه بل څه شی کيدلي شي؟ اوکه نه:

❖ دمسلمانانو دوه لوی دانشمندان چې خپل پیروان
ئي دحضرت باب دپیژندني لپاره اماده کړل.

- هغه ٿوک دی، چي دجهان خلکو ته
د «تذکر» او یادونی لپاره رائی؟
دصاد سورت، ۸۷-ایت
- هغه ٿوک دی، چي ٿه «موده» و روسته به
دهغه خبر واورو؟
دصاد سورت، ۸۸-ایت
- هغه ٿوک دی، چي د «لوی خبر» په نامه یاد
شوي؟ دصاد سورت، ۶۸-ایت
- هغه ٿوک دی، چي خلک له هغه څخه مخ
اړوي؟ (انتم عنْهُ مُعْرِضُونَ)
دصاد سورت، ۶۸-ایت
- خلک د کوم چاپه باره کي خبری او بحث
کوي؟ دنباء سورت، ۱-۵، ایتونه
- «کوم خبر دی» چي حتماً به دخلکو غورو ته
ورسیروی؟ دنباء سورت، ۱-۵، ایتونه کوم خبر
دی چي خلک دهغه په اړه د اختلاف نظر لري؟
دنباء سورت، ۱-۵، ایتونه

- کوم خبر دی چي دخلکو غوبونو ته به حتماً
ورسيوري؟ دنباء سورت، ۱-۵، ايتونه
- کوم خبر دی چي په يو تاکلي وخت سره به
سرته ورسی . تحقق به پيداكرئ ؟
دانعام سورت، ۶۷-ايت

- کوم خبر دی چي دير ژر به خلک له هغه څخه
خبر شي؟ دانعام سورت، ۶۷-ايت

دصاد دمبارک سورت مطالب په ظاهر کي متفاوت او
غير مرتبه دي. اما په باطن کي ديو داستان په شکل
، دبشر دروحاني برخليک او زمونږ ورځنيو حوالثو ته
اشاره کوي.

هغه موضوع چي ددي سورت، مطالبو ته ربط
ورکوي ، دابليس داستان دي. چي په يوه ځانګري
ژبه ويل شوي دي . ددي داستان په اساس ، تولو
فرښتو خپل پروردگار ته دبنده گي او تسليمي سرتيب
کړ ، په غير د ابليس نه چي دکفر او تکبر لاره ئې
ون يوله.

❖ «ابليس» يا «شيطان» دمغورو، مکارو
او قدر تمنو پيشوایانو نماینده اويا هم وياندوی
دي. چي دخداي دين غصب کړي. خپل ځان ده ګه
صاحب ګني، ددي پيشوایانو کار دمقلاو پېروانو

گمراه کول اودخداي څخه د هغوي لري کول
دي.

۲۰۹ ۸ فصل: ددوه موعدو دظهور و عده دلوي ذکراولوي خبر په نامه

په دي سبب پروردگار ابليس له خپله ئان نه لري کړ.
اوورته ئې وویل: د «يوم الدين» پوري به لعنتي ئې
، ابليس دخداي نه غوبننته کوله چې دبعثت ورځي
پوري يا دهغې ورځي پوري چې بل پیغمبر راخي
يعنى تر «يُومِ يُبْعَثُونَ» پوري مهلت واخلي خدای ورته
وویل: تريوی تاکلي او معلومي ورځي او یو معلوم
وخته پوري (**يُومُ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ**) تاته مهلت
درکوم. ابليس وویل: ستا تول بنده ګان به گمراه کرم
مګر په غير له هغه چا چې پاک نيت لري.

قالَ فَيُعِزِّتُكَ لَا غُوْنِيْهُمْ اجْمَعِينَ الا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
الْمُخَلَّصِينَ. دصاد سورت، ۸۲، آیتونه

پروردگار حواب ورکر: «داعادلانه ده. پس زه به هم
جهنم په تا او ستا په پیروانو ډک کرم.

قالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ اقْوُلُ لَامْلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ اجْمَعِينَ.

دصاد سورت، ۸۴، آیتونه

په دې داستان کي درسونه او حکمتونه پراته دي. له
هغې جملې څخه داچې مهربان خدای د پیغمبرانو
دظہور په وخت کي یو نوي فرصت کبر جنو او حان
غوبنتونکو او مغورو پیشوايانوته ورکوي. دا «ورخ»
زمونږ دعصر ددوه پیغمبرانو د بعثت ورخ ده. (یومَ
یُبْعَثُونَ). داهجه وخت دی. چې پروردگار خلکو ته نوي
ائین وروبخني. (یَوْمِ الدِّینَ) دا آیتونه همدارنګه مونږ ته
یادونه کوي. چې دخای پیغمبرانو پیژندنه خپل
شرطونه لري . له هرڅه نه مهم تراوا لازم تر دپاک
نیت او دمینې ډک زړه لرل دي. نیکان به هېڅکله
کمراه نشي. او تکبر والا به هغوي ته بازي ورنه کري.
دابليس له داستان نه وروسته ، دصاد سورت په دې
ایت پای ته رسيري:

٨٦-ایت، قُلْ مَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنْ
الْمُتَكَبِّرِينَ:

﴿ حضرت مسيح هم الهي اسرار خپلو پیروانو ته
په لندوقسو او داستانونو کي ورزده کري دي.
په همغه دول چي وبه ئى گورو. داصحاب
کهف سورت هم له دي دول داستانونو څخه
دي.﴾

﴿ تکلف: زحمت ایشت، دیوکار سرته رسول په
دیر مشقت سره. دمبارک ایت مقصد
دادی: لاربیونه دالله کار دي، دحقیقت منل او
دتحقق مسئولیت زمونږ کار دي.

قران او بھاءالله

۲۱۰

ددغی راهنمائي پاداش زه له تاسي څخه نه غواړم
اوستاسي مسئولیت په غاره نه اخلم .

٨٧-ایت: انْ هُوَ الَا ذِكْرُ لِّلْعَالَمِينَ:

هغه موعد نه راخي مگر ددي لپاره چي دعالمن خلکو
ته د «لوى خبر» «تذکر» وکري.

٨٨-ایت: وَلَتَعْلَمُنَ نَبَاهُ بَعْدَ حِينَ:

دهغه «موعد» «لوى» پيام به وروسته له
يوى «مودي» (٦٩ کال) کي واوري.

ديوسف په سورة کي هم د ٨٦ - ٨٧ ايتونو په شان
ايتونه نازل شوي وي.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ لِّلْعَالَمِينَ.

ديوسف سورت، ٤٠ - ايت

ددی رهنماي لپاره له هغوي خخه پاداش نه غواري.
هغه يواخي دجهان خلکو دبنووني او تذکر
(يادوني) لپاره راخي.

په حاي به وي. که توجه وکرو، چي دصاد دسورت په
ايتونو کي داول شخص خخه شروع شوي ده. (ماً سَنَّا
لُكْمُ) او په دريم شخص ئي خاتمه پيداکری. (إِنْ
هُوَ) ديوسف په سورت کي موضوع له دوهم شخص

خخه شروع شوي ده. (مَأْسَأَلَهُمْ)، او بيا په دريم شخص
ختمه شوي ده. (إِنْ هُوَ)، په دي برسيره په دري وارو
مواردو کي «ذکر» ته په اشاري سره او د «لوى
خبر» په راتلو سره د «هُوَ» ضمير يعني «هغه» کلمه
raghi ده.

- **هُوَ...ذِكْرُ الْعَالَمِينَ** (دیوسف سورت، ۱۰۴) -

• ایت) د « Heghe » هدف « تذکر » دی.

• **هُوَ...ذِكْرُ الْعَالَمِينَ** (دصاد سورت، ۸۷) -

• ایت) د « Heghe » مقصیدیاداوری ده.

• **هُوَ...نَبَاءُ عَظِيمٍ** (دصاد سورت، ۶۷) -

• ایت) « Heghe » لوى خبر دی.

• **وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاءَهُ** (دصاد سورت، ۸۸) - ایت) د Heghe در اتلوجر به په (تاكلي موقع) کي واوري.

- ذکر: یادول، یادیوی موضوع په ژبه راول، ثناء.

واضح ده. دایتونه ددوه پیغمبرانو دراتگ
د «ذکر» او «نباء عظیم» په نومونو زیری ورکوي.
چي لمري دتذکر او ياداوری په خاطر ، دخلکو اماده
کول د «لوی خبر» داوريدلو لپاره، او دوهم
دهجه «خبر» داعلان او اظهار لپاره رائي.
دصاد سورت دایت وبنائي، چي دخلکو یوه ډله ترڅو
چي دهميشني عالم عذابونه ونه ګوري. دپروردگار
د «ذکر» څخه انکا رکوي:
بَلْ هُمْ فِي شَكٍ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَا يَذُوقُوا عَذَابٍ.

دصاد سورت، ۸-ایت

هغوي زما د «ذکر» په باره کي (دخدای په ذکر) کي
شک لري. تراوسه ئې زما عذاب نه دی ليدلى.
دالاندي ايت دهمغه سورت څخه دهغو خلکو دبرخليک
څخه ګويا دي. چي موعدئي منلي دي:
هَذَا ذِكْرٌ وَانِ الْمُتَقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ.

دصاد سورت، ۴۹-ایت

دا «ذکر» دي. او په یقين سره دخوبنيو ډک برخليک
دپر هيز گارانو په انتظار دي. بيا ګورو، چي
دپروردگار دشهادت په اساس دموعد دپېژندني شرط
نيکو کاري او پر هيز گاري ده، نه ددنيا لرلو لپاره

دپوهی او علم نه پک او مغشوش ذهن. دا حقیقت په تول
قران کي په بهائي اسماني اثارو کي په کراتو سره
تکرار شوي دي.

درسول اکرم خنه وروسته دېيغمبر دظهور خبر،
دبيرو مسلمانانو لپاره حيرانونکي دي. دي مسلمانانو
بي له فکره او سوچه د(خاتم انبياء) معنى درسولانو
د(خاتم رسولان) مطابق گنلي . دالاندي ايت دمسلمانانو
د انتظار نه لرلو ته اشاره کوي:
اوَعْجِبْتُمْ انْ جَاءُكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ؟
داعراف سورت، ۶۹-ايت

آيا تعجب کوي، چي د پروردگار له طرفه تاسي ته
«ذکر» راغلی دي؟

قران مجید دحضرت باب پیروانو ته هم اشاره
کوي. هغوي ئي د «أَهْلَ الذِّكْرِ» يعني د «ذکر پیروان»
گنلي . هغه كتاب مؤمنو مسلمانانو ته توصيه کوي. که
دالهي کلماتو په فهم او پوهاوي کي کوم مشکل لري.
بنه به وي چي د «اھل ذکر» خنه پونته وکړي.

حضرت بهاء الله ظهور راتگ نه وروسته د«ذکر»
والاً نوم په بهائیانو بدل شو. اما له دي کبله چي
بهائیان په حضرت باب هم عقیده مند دي. د«ذکر» لقب
دهغوی لپاره هم صدق کوي.

فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ أَنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.
دانیباً

سورت، ۷-ایت، دنحل سورت، ۴۳-ایت

۱. ژباره: که په موضوع اویا کوم مطلب نه پوهیرئ.
د«ذکر» دپیروانو خخه پوبنتنه وکرئ.

۲. ژباره: که د«ذکر» په مقصد نه پوهیرئ. د«ذکر» له
پیروانو خخه پوبنتنه وکرئ.

راتلونکي ایت د«ذکر» په نامه دیوشخص په هکله
خبری کوي. چي خلک دخای لوري ته رابولي. اما
هغوي په مسخره کولو سره هغه ته خواب ورکوي.
داایت هم دمخکنیو ایتونو په شان ، په روبانه توگه
ندي بنکارندوي دي. چي «ذکر» دیوشخص نوم دي،
نه يوه کتاب ته اشاره :

لَمَا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ أَنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْعَالَمِينَ. دَقْلَمْ سُورَت، ۱-۵، اِيتُونَه

كله چي د«ذکر» خبره اوري وائي چي هغه ليونى دى، اوحال دا چي هغه دجهان خلکو لپاره ذکر ورکونکى اوخبرورکونکى دى.

حضرت بهاءالله په ايتونو کي د«نباء عظيم» او(نباء اعظم) لقبونو ته دخپل ظهور په باره کي په کراتو سره اشاره شوي ده. مناسبه ده. چي ددي ايتونو دخو نورو نمونو يادونه وشي:

تَالَّهُ قَدْ خَلَقْتَمْ لِذِكْرِ هَذَا النَّبِيُّ الْأَعْظَمْ وَ هَذَا الصَّرَاطُ
الْأَقْوَمُ الَّذِي كَانَ مَكْنُونًا فَ أَفْئَدْهُ الْأَنْبِيَاءُ... وَ مَسْطُورًا
مِنَ الْقَلْمَ الْأَعْلَى فَ الْوَاحِدُ رَبُّكُمْ مَالِكُ الْإِسْمَاءِ . ۳۶.

حضرت بهاءالله

په خدائی قسم دى! ددي لپاره پيدا شوي دى. چي دا «نباء اعظم» په ياد راوري. او داسمه او محکمه لار ده. چي دېيغمبرانو په زړونو کي پته وه ... اوستاسي دلوی پروردگار په قلم چي دتولو نومونو مالک دى، درج شوي ده.

اسمعوا نصائح من ينصحكم لوجه الله انه خلقكم و
اظهر لكم ما يرفعكم و ينفعكم و علمكم صراط المستقيم و
نبأ العظيم . ۳۷.

حضرت بهاءالله

٢١٣ فصل: ددوه پیغمبرانو دراتگ و عده د «لوی ذکر» او «لوی خبر» په نومونو سره

دهجه چا نصيحتونه چي دپوردگار په خاطر ئي تاسي ته کوي ومنئ . هغه پروردگار تاسي پيداکري ياستي . او هغه څه چي ستاسي دلورتيا او اوچته مقام سبب کيئي . ستاسي په وراندي ظاهرکول . تاسي ته ئي سمه لار و بنوده . او تاسي ئي ددي لوی خبر د «نباء عظيم» سره اشنا کړئ .

قل خافوا الله ثم انصفوا ف هذا النباء الذي اذا ظهر
خضع له كل نباء عظيم . ٣٨

حضرت بهاءالله
ووایه! له خدای وویریروئ . او ددي «لوی خبر» (نباء عظيم) په باره کي دانصف او قضاوت له مخي هغه

خبر دکوم په ظهور سره چي تولو خبرونو خپل
دتعظيم سرونه تبیت کرل دعدالت سره یوئای شی.
ان اشکر ربک بما ایدک عل امره و عرفک مظہر نفسه
و اقامک عل ثناء ذکرہ الاعظم ف هذا التبیاء العظیم .

٣٩

حضرت بهاءالله

دپروردگار شکر پرئای کړه حکم چي ته ئې دخپل
امر دمنلو اوستا دمظہر کیدلو دپیژندنی لپاره ئې
مرسته وکړه. او دهغه لوی ذکر په ستایلو سره ئې ددي
لوی خبر لپاره په پینو و درولي.

تالله ان هذا لنقطة الاول قد ظهر ف قميصه الاخرى
باسمه الابه... و انه عل كل شيء محیط و انه لهو
المذکور ف الملا الاعل بالتبأ العظیم و ف ممالک البقاء
بجمال القديم و لدى العرش بهذا الاسم . ٤٠

حضرت بهاءالله

په خدائی قسم دی! دا همغه «نقطه اولی» دی. چي په
نوی جامه اوپه حیرانوونکي نوم او جلال سره ظاهر
شوی ... هغه پر هرڅه قدر تمد دی. او د «ملائکو» په
منځ کي په لوی خبر «نباء عظیم» مشهور دی. اوپه
همیشني میدان کي په «جهان قدم» او په عرش کي په
«اسم» [اعظم] یادشوي دی.

دېروردگار لوی ذکر

زمونږ دعصر دوه پیغمبرانو هدف او مقصد یو دی.
او د اسمانی کتابونو زیری ددواړو په برخه کي صدق
کوي. امّا د «نباء» یا «نباء عظيم» لقب په اوله درجه
کي حضرت بهاء الله ته اشاره ده.

لکه څنګه چي مولویدل هغه حضرت په کراتو سره
څپل ځان د «نباء»، (نباء عظيم) او (نباء اعظم) سره یاد
کړي دی.

☆ «نقطه اولی» (نقطه اول) د حضرت باب د لقبونو
څخه دی.

❖ «عرش» په دې عالم کي دالهي حکومت تخت
دي. ثم استوى على العرش، اسم اعظم يعني
بهاء يا بهاء الله.

د «ذکر» او یا «ذکر اعظم» لقب په اوله درجه کي
حضرت باب ته اشاره شوي ده .
هغه په کراتو سره خپل ٿان د «ذکر» «ذکر
اعظم» «ذکر الله» «ذکر الله الکبير» یاد کرو
الاعظم» «ذکر اکبر» او «ذکر الله الکبير» یاد کرو
دي. بنه به وي چي ده گه حضرت داثار و خواسماني
نموني چي د «ذکر» دکلمي لرونکي دي. و گورو. خو
نموني د (قیوم الاسماء) له کتاب نه و روسته چي
حضرت باب سورت یوسف په تفسير کي ليکلی
انتخاب کرو . قیوم الاسماء په عربی ژبه دي.
او د قران برابر کتاب دي .

يا اهل الارض من اطاع ذکر الله و کتابه هذا فقد اطاع
الله و اوليائه بالحق و قد كان فـ الاخرة من اهل جنة
الرضوان عند الله مكتوباً . ٤

حضرت باب

ای دھمکی او سیدونکو! هر خوک چي د «خدای
دنگر» او دهغه دکتاب پیروي و کري. دخپل پروردگار
او دهغه پیغمبرانو پیروي ئى كرمي ده.
او په هميشني عالم کي به خدای به حكم دجت
او سیدونکي وي.

يا معاشر العلماء اتّقوا الله... فَإِنَّ الذِّكْرَ فِيمَ مَنْ عَنْدَنَا قَدْ
كَانَ بِالْحَقِّ حَاكِمًا وَ شَهِيدًا ٤٢.

حضرت باب

ای پیشوایانو إله خدای و ویریزی ... هغه «ذکر» چي
ستاسی په منح کي دی.
خدای له طرفه راغلی دی. او هغه په حقیقت کي
شاهداو انصاف والا دی.
و قَالُوا الْمُسْلِمُونَ بِالْحَقِّ رَبَّنَا سَمِعْنَا نَدْعَاءَ ذَكْرِ اللَّهِ وَ
اطعناه فاغفر لنا فاڭك الحق ٤٣.

حضرت باب

حقیقت والامسلمانان داسی وائی: ای پروردگاره ،
مونږ دخای د «ذکر» دعوت او بلنه واوريده، اوله هغه
څخه پیروي کوو. زمونږ ګناهونه عفوه کړه. البته چي
ته حقیقت ئې

❖ «قیوم» دخای له نومونو خخه یو نوم دی، پاینده، قیوم الاسماء یعنی داهغه نوم دی چی په تولونومونو کي قائم اوپاینده او همیشنى دی. داعنوان په اوله درجه اشاره ده «اسم اعظم» ته خدای یعنی «بهاء».

۲۱۵ فصل: ددوه پیغمبرانو دراتگ و عده د «لوی ذکر» او «لوی خبر» په نومونو سره

و ما ارسلنا من نبِّ الٰ و قد اخذناه بالعهد للذکر و
حضرت باب یومه . ٤

هریو له پیغمبرانو می چی دراستولی دی . دهغه د «ذکر» او «ورحی» په باره کي می خپله ذمه واري ترسره کهري ده .

يا اهل الارض و لقد جائكم الذکر من عند الله...ليزکیکم و ليطہرکم من الارجاس لا يام الله الحق فابتغوا الفضل

من عنده . ٤٥
حضرت باب

ای دجهان خلکو! «ذکر» دخای له طرفه راغلی
دی... ترخو تاسی ، دخای دورحی دراتگ لپاره تیار
کری . دخای دفضل اوکرم غوبنتونکی اوسيئ.
حضرت بهاءالله هم دحضرت باب په باره کي
د«ذکر» او «ذکری» لقب يادونه کری ده.

لا تكونوا كالذين غفلوا اذ جانتهم الذكرى من لدن عزيز
حميد . ٤٦ حضرت بهاءالله

دهغو کسانو په خير مه اوسيئ. چي «زماله
ذکر» څخه، کوم چي دګران او مهربان خدای له طرفه
راغلي دي. غافل او بي پرواشول.

لوی باب او کاملتر «ذکر». ٤٧
حضرت بهاءالله

حضرت باب هم له خپله ځانه وروسته پيغمبر يعني
حضرت بهاءالله ئي «ذکر الله» نومولي دی :
په هغه ظهور کي هغه دی «ذکر الله». ٤٨

حضرت باب
هذا الذکر الاعظم به ظهر الفرح الاکبر فـ العالم . ٤٩
حضرت بهاءالله

دالوي ذکر دی. چي په هغه سره په جهان کي لويء
خوبني ظاهره شوه.

په قران کي د«ذکر» کلمه په زياتو ايتونو کي په مختلفو معنا گانو سره راغلي ده. کله دا ايتونه قران ته اشاره کوي. او کله ئي دخای ذکر ته او کله هم زمونبر دعصر موعد ته اشاره کوي . مسلمانان مفسرين ددي ايتونو ديوي برخی له حقیقت څخه بي خبره و او دي. مثلاً لاندي ايت ته دقران سره اريکه ورکوي . او حال داچي په اوله درجه کي دحضرت باب ظهور ته اشاره

د ۵:

قران او بهاء الله

۲۱۶

الَّمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَّلَ
مِنَ الْحَقِّ ... اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ

بَيْنَا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ.

سُورَةُ الْأَنْتَرِيُّونَ، آيَةُ ١٧-١٦

آیا هغه وخت نه دی رارسیدلی، چي دمسلمانانو زړونه د «خدای ذکر» په وراندی، او هغه څه چي دپوردگار له طرفه نازل شوي دي. متواضع او عاجز شي؟...

پوه شئ. چي الله پاک حمکي ته وروسته له مرګه ژوند وربخښي . مونږ الهي ايتونه تاسي ته تشریح کوو . شاید چي په هغو کي فکر او سوچ وکړئ .

مخکينې ایت مسلمانانو ته بلنه ورکوي. چي «خدای ذکر» په وراندې متواضع او مطیع اوسي. بنکاره ده. چي مسلمانان دقران په وراندې مطیع او عاجز دي. یواځي دليکنو په نسبت کبر کوي. او هغه بي ارزشه او وړي ګني. اوله دي وراندې په دي کلام کي پوردگار د «حمکي» مرګ ته اشاره کوي . کومه «حمکه» مری؟ دخلکو دزړونو «حمکه» همداسی یوه «حمکه» ده. چي په «آخره زمانه» کي دژوند روح له لاسه ورکوي ، اما دنوی ائین په راتګ سره به هغه او به وڅکي. ژوندي به شي. داسي یوه حمکه ده. چي عاجزې، او بندګي ته ارتیا لري . مخکينې ایت په لطافت سره داوښاپې چي دیر مسلمانان په اسانې سره د «پوردگار ذکر» نه مني . او دبنده ګي او عاجزې په

حَآى دِپرور دگار په وړاندې دکبر او غرور سره هغه
ته راخي.

دفصلت دسورت په (۳۹) ایت کي هم د «حُمكى» کلمه
دزره په معنا دهمدي مقصد لپاره راغلي ده . دهجه
سورت حُيني ايتونه به هم بررسي اووګورو:
٣٨-ایت: فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ...

❖ دالاندې حدیثونه، د «يُحِيِّي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا» جمله دقائم د ظهور(مهدي اخر زمان) سره
اريکه ورکوي:

۱. يحيى الارض بعد موتها يعنو يصلاح الارض لقائم
آل محمد من بعد موتها يعنو من بعد جورا هل
آسماني مملكتها...

كتابونو بشارتونه، ۱۱۶ مخ
۲. ان الله يحيى الارض بعد موتها قال يحيى الله عز و
جل بالقائم بعد موتها يعنو بمومتها كفر اهلها والكافر
آسماني ميت.

كتابونو بشارتونه، ۱۱۶ مخ

۲۱۷ فصل: ددوه پیغمبرانو دراتگ و عده د «لوی ذکر» او «لوی خبر» په نومونو سره

که دخلکو يوه ډله تکبر وکړي . ده ګوپه عوض کي به يوه ډله چې ستا درب سره ده. دخپل رب عبادت او بنده گي کوي.

توضیح : څوک دخپل رب سره دي؟ هغه مؤمنان چې موعد ئي پیژندلی دی . او د هغه سره خبری کوي .

دقران دایتونو په اساس زمونږ د عصر موعد د «رب» په نوم راخي . دحضرت باب دالقابو څخه يو لقب «رب اعلى» دی. مخکینې ایت دا راوښائي چې خلک به دوه ډلي وي . یو ډله به موعد «رب» و مني او بله ډله به په هغه کبر وکړي.

۳۹-ایت: وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّ تَرَى الْأَرْضَ خَاسِعَةً فَإِذَا انْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَرَثْ وَرَبَثْ...

دخلقت او پیدایینت له نښانو څخه يوه نښانه داده . چې حمکه څومره مطیع او فرمانبرداره ده . ددي عاجزی او فرمانبرداري يوه نښه داده، چې هروخت هغې ته باران و راستوم په حرکت راخي. اوروزنه اخلي... توضیح : کومه «حمکه» عاجزی و بنائي؟ دانسان دزره «حمکه» یواхи هغه حمکه دداسي صفت لرونکي ده .

کوم باران په دې حمکه وریزی؟ دپروردگار دفضل او
رحمت باران.

د ٣٩-ایت پاتي: ان الْذِي احْيَا هَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ انْهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

په یقین سره څوک چې «حمکی» ته ژوند وربخنې
مړي نه ئې ژوند وربخنې دی . هغه په هرکار کې
توانا او قدرتمند دي.

توضیح: دایت زموږ توجه معنوی مړواو ژونديو ته
اړوي. او داوبنائي چې په دې ایت کې اصلی مطلب
روح دی. چې یواحې په عاجزې او اطاعت سره کیدلی
شي. هغه ژوندی شي . په همغه ډول چې لوري
حمکي ته او به نه خیزې، متکبر روح هم د «ژوندون
له او بو» څخه په ګته اخیستلو قادر نه دي.

• په دې موضوع په ۱۳ فصل کې په تفصیل سره
بحث شوی دي.

(٤١-٤٠) ایتونه: أَنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ... أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَا جَاءَهُمْ وَأَنَّهُ لَكِتابٌ عَزِيزٌ.

هغه خوک چي زما نبنياني له اصلي مقصد خخه ابروي ، له ما خخه پتي نه دي ... هغوي هغه خلک دي کله چي «ذكر» ظاهر شي ، له هغه خخه به انکار وکري . هغه قدر تمند کتاب دي.

توضیح: مخکیني ایت په لطیف شکل سره هغه چاته اشاره کوي چي د «ذكر» اروند خبرونه چي زمونب دعصر دمو عود پیژندني نبني دي . دهغه اصلي مقصد خخه ابروي . اما «ذكر» چي دخای له طرفه راليزل شوي دي . يو قدر تمند «كتاب» دي . او هيچکله ماتي نه مني . او دهغوي له عهدي خخه وتلى شي . حکه چي دالهي قدرت اسرار ئي دروح په پانه ليکل شوي دي .

«امّ الكتاب» (دكتابونو مور) الهي «لوى روح» دى:
قد ظهر امّ الكتاب و يدع الكل الله رب العالمين.

٥٠ حضرت بهاءالله

دكتابونو مور ظاهره شوي ده او تول دپروردگار لوري
ته رابولي.

امّ الكتاب ينطق و القوم هم لا يسمعون.

٥١ حضرت بهاءالله

دكتابونو مور خبری کوي . اما خلک ئى نه اوري.
قل تالله انّ كتاب المكنون قد ظهر ف هذا الهيكل
القديم . ٥٢ حضرت بهاءالله

ووايه! په خدای قسم دى: چي پيت كتاب په دى «پخوانى
هيكل» کي ظاهرشو.

٤٢-ايت: لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ... تَزِيلُ مَنْ حَكِيمٌ
حَمِيدٌ.

په خبرو کي بيهدوده او ناسمه کلمه نه پيداکيردي .
هر خه چي وائي دحکيم او حميد پروردگار له خوا دي .
توضيح: دايت هم دراتلونکي پوري ترلى دى . (لا
يأْتِيهِ) دداسي يوشخص ظهور خبرورکوي . چي دخپل
خان نه خبری نه کوي .

راتلونکي ايت هم ددي بنكارندوى دى . چي خلک
دخپل موعد «ذکر» خخه انکار کوي .

٢١٩ ٨ خپرکي: ددوه پيغمبرانو دراتگ و عده
د «لوى ذكر» او «لوى خبر» په نامه

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقَّ أَهْوَاءِهِمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ اتَّيَّا هُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ
مَعْرُضُونَ.

دمؤمنون سورت ٧١-ايت

که پروردگار دخلکو دخان غوبنتني دکو غوبنتنو څخه
پيروي کولي ، داسمانونو او حمکي والا او سيدونکي به
ټول فاسد شوي وي. [دهغوي دغوبنتنو په ځاي] ئي
د «هغوي ذكر» او د «هغوي موعود» دهغوي لپاره
راوليږل . اما هغوي د «هغه ذكر» څخه مخ اړولي
دي. دخلکو پرله پسي غوبنتنه داوه. چې خپل موعود
په خپلو سترګو وګوري او وئي پيژني نه په روح سره

، له هغه ٿخه دطبيعت په قوانينو تسلط غواوري ، نه
تسلط په زironو.

مسيحيان منتظر دي. چي موعد به ئي له اسمان نه
رابنكته شي . شيعه گان منتظر دي. چي موعدبه ئي
له خاه ٿخه راپورته شي! که خدای پاک دخلکو
دغوبنتنو ٿخه پيروي وکري. دپروردگار اصلی نقشه
به « فاسده» شي ، او دجهان نظم به ويچار او گبود
شي. دمعجزي پرخاى چي دهغوي په سترگو جادو
وکري. پروردگار «ذكر» راليلى چي دهغوي په روح
جادو وکري . اما ٿه فايده ، داکترو خلکو سترگي ،
معجزي ته دي . دپيغمبرانو پيڙننده دمعجزي له لاري
پروردگار دارادي سره سمون نه لرل او نه به ئي
ولري. حضرت بهاءالله له بهائيانو ٿخه غواوري . چي
دمعزو په روایتونو هيٺکله له ده نه دپروردگار ددي
پاک ائين لور مقام راتيت نه کري.

په الهي ايتونو کي فكر او دقت مونبر ته رازده کوي.
چي دوخت دموعد پيڙننده زمونبر «دزره په جنسه»
پوري اره لري . نه زمونبر دعلم دزياتوالى اولور مقامه
پوري . هغه صفت چي په دي ايت کي دنورو صفتونو
ٿخه پير تاكيد شوي دي، خضوع او خشوع ده. که
دزره ٿمكه ددي اسماني خصلت ٿخه برخمنه نه وي.

دهمیشنی ژوند لاسته راولو اودایمان د زری په
روزني به قادر نشي.
ددي سورت اخرين ايت دپوردگار «دیدار» او ليدلو ته
اشاره کوي:

الَا أَنَّ هُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ.

دفصلت سورت، ۵۴-ايت

پوه شئ. چي هغوي دخپل پروردگار دیدار په نسبت
شك لري.

قران او بھاءالله

۲۲۰

دقران دسورتونو څخه یوسورت
د «انبیاو» یعنی «خبر راپرونکو» په نامه دی. ددي
سورت نوم هغه خبرته اشاره ده، چي په هغه کي پت

شوي دى . ددى سورت په يو ايت کي د«خبر» مطلب منخ ته راغلى دى . په هغه ايت کي ، د«خبر» موضوع د«ذكر» دظهور سره ترل شوي ده:
وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُرِ وَمِنْ بَعْدِ الْذِكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ أَنْ فِي هَذَا الْبَلَاغَ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ .
دانبياء سورت، ۱۰۵-۱۰۶، ايتونه

دمزامير په كتاب کي مي ليکلي دي چي وروسته د«ذكر» [ظهور] نه زماصالح بنده کان به ھمکه په ميراث سره يوسي . په دي «ایت» کي دخداي پرستو خلکو لپاره «خبر» دي .

په «ميراث سره ورل» يعني دپروردگار دلطف او فضل لاندي راتلل او دھغه دبخشونو او عنایت څخه برخمن کيدل دي . دا اصطلاح همدارنګه ، دپروردگار نقشي تحقق ته په تول عالم کي او ددي ائين جهاني نوي نظم اساس ته په عالم کي اشاره ده .

دقران دری وروستي ايتونه ، د« وعدی» او د« وعدی» نه انکار» خبری رامنخ ته کوي:
فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَى سَوَاءِ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرِيبُ إِمْ بَعِيدُّ مَا تُوعَدُونَ .

دانبياء سورت، ۱۰۹-ایت

که هغوي «له دي خبر» څخه مخ و اړوی ، هغوي ته ووايې: ماتاسي تولو ته په یوشان اخطار درکرئ دی . اما زه نه پوهېږم. هغه وعده چي تاسي ته درکړل شوی ده. نزدي ده. يالري.

دمزامير ايتونه په روښانه توګه وبنائي چي «وعده» او «خبر» دانبياء په سورت کي دهدایت پوري اړه لري . او دهدایت شرط دخای څخه ويره او هغه ته زاري

د ۵:

[اي خدايه] خپلي لاري راته وبنائيه. ماخپلي لاري ته هدایت کره... هغه عاجزو خلکو ته هدایت کوي او هغوي ته خپله لار وبنائي ... څوک دی هغه انسان چي دخای څخه وویریوی ؟ خدائی به هغه ته هدایت وکړي... او د هغه نسلونو ته به د حمکي ميراث ورسیروی .

مزامير: ۲۵ فصل، (۱۳-۵)، ايتونه عاجز خلک به د حمکي وارثان شي ... هغه خلک چي خدائی مبارک کړي . د حمکي ميراث به ورته مزامير ورسیروی .

۳۷ سورت (۱۱-۲۲)، ايتونه

حضرت بهاءالله له مهمو اثارو څخه یو دایقان کتاب دی. چې د مخکښيو اسماني نازل شوو کتابونو د رازونو تفسیر دی . د فران په دې دوه مبارکو ایتونو پای ته رسیدلی دی:

وَمَن يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيَضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ. دز خرف سورت، ۳۶-ایت

هرڅوک چې د مهربان او بخښونکي «خدای ذکر» څخه مخ واروي . شیطان به د هغه نړدي یارکرم. وَمَنْ اعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَأَنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنَّا. د طه سورت، ۱۲۴-ایت

هرڅوک چې (زماله ذکر) یعنی د «خدای ذکر» څخه مخ واروي . د مشکل ژوندون سره به مخ وي. وروسته له دوه مخکښيو ایتونو له ذکره فرمائي: کذلك نزل من قبل لو انتم تعقلون . ۵۳.

دارنگه له مخکی نازل شوي دي. كه له عقل نه کار
و اخلي اوپوه شئ.

دزيات عقل او فكر لپاره ، به بنه وي چي قران ته
رجوع وکرو. او وکور چي ددوه مخکنيو ايتونو سره
نور کوم ايتونه ملگري دي:

وَمَنْ يَعْشُ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقْتَضِنُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ
قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ إِنَّهُمْ
مَهْتَدُونَ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْتِي وَبَيْتَكَ بُعْدَ
الْمَسْرِقَيْنِ فَبِسَ الْقَرِينِ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمُ أَذْظَلْمَتُمْ إِنْكُمْ
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ إِفَانَتْ تُسْمِعُ الصَّمِ اَوْ تَهْدِي الْعُفْمِيَّ
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مِّبْيَنٍ... وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ
وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ.

دز خرف سورت، ۳۶-۴۴، ايتونه

هر خوک چي دمهربان او بخبوونکي
پروردگار د«ذکر» خخه مخ و اروي ، شيطان به دهغو
نبردي يار او ملگري شي . داشيطانان خلک دخای
دلاري خخه اروي ، اما گمراهان گومان کوي، چي
دوی دلاري پیداکوونکي ډلي خخه دي. کله چي
د«خدای ذکر» منکر ماته رائي.

وائی چي : اي کاشکي زما او دشیطان په منځ کې (مغوروه او خودخوا پیشوایان) په منځ کې د شرق او غرب په اندازه فاصله وی. د خومره بدو کسانو سره زموږ ناسته او پاڅه ده. هغه منکرانو ته به ووایو: نن به هیڅوک ستاسي فرياد وانه وري. که ظلم اوستم موکړی وي. البته چي په عذاب کې شريک یاستي . آيا کولی شئ. کانه په اوريډلو او رانده په ليدلو قادرکړئ . او يا ګمراهي غوبنتونکو ته لاروبنائي؟

قران او بهاء الله

۲۲۲

هغه «ذکر» دی. ستا لپاره او ستا دقوم لپاره (مسلمانانو لپاره) او دیر ژر دی، چي له پوبنتني سره به مخامن شې.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَأَنْ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَمَ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَمَ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ اتَّهَى آيَاتِنَا فَنَسِيَّتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسَمَ.

هر خوک چي زما له «ذكر» دخداي له ذكر مخ
واروي ، ژوندون به ئى سخت او مشكل وي . په ورخ
(دحساب اوكتاب) كي يعنى(په هميشني عالم كي) به هغه
روند راپورته شي . په «هغه ورخ» كي به
ووائي: «زما لاربسونى دى ونه منلى او هغه دى هيري
كري . په همغه دول مى نن ته هم هېر شوي ئى .
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لُدْنَا ذِكْرًا مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا.
طه سورت، ۹۹ - ۱۰۱، ايتونه

په يقين سره مى له خپله طرفه تاته «ذكر» در كر .
او هر خوک چي له هغو خخه مخ واروي ، په ورخ
دقیامت به ئى په اوبرو دروند بار پروت وي . او دهغه
ئاي به دايimi دوزخ وي . او د هغه باروبل، په ورخ
دقیامت كي خومره سخت وي .
همدغه اخطار دحضرت باب په اثارو كي ذكر شوي
دى:

**انَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ مَا قَدِ جَاءَهُمُ الذِّكْرُ
بِالآيَاتِ... فَبَشِّرْهُمْ بِحُكْمِ رَبِّكَ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ . ۵**

حضرت باب

هغه خلک چي دالهي ايتونو نه انكار كوي ، وروسته له
هغي چي «ذكر» دايتنو سره ظاهر شي ... هغوي ته
دپوردگار له طرفه ددردناك عذاب خبروركره .

قل و من اعرض من ذکری حکم له ف ﴿الکتاب لشیطان
یدخله ف ظلمات بعضها فوق بعض ...

٥٥

حضرت باب

ووایه! هر خوک چی زما د «ذکر» نه مخ و ابروی .
دخدای په کتاب کي به هغه نه شیطان وویل شي. او په
توروتیاو کي به ده گه ځای وي .

٢٢٣ فصل: ددوه موعدو در اتگ و عده
د «لوی ذکر» او «لوی خبر» په نامه

و لكن المشركين ف ﴿ذلك اليوم من لقاء ذكر اسم ربک
لمحويون . ٥٦ حضرت باب

اماً مشركان به يعني (دمو عود څخه منكرين) به په هغه ورخ د «ذكر له ليدلو» څخه محروم شي. کوم چې ستا درب نوم دي.

د زخرف سوره پاتي ايتونو مطالعې ته ادامه ورکوو:

٥-ایت: **افَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الْذِكْرَ صَفْحًا** ان گُنْثُمْ قَوْمًا مسْرِفِينَ.

آيا په دي سبب چې تاسي له خپله حده زيياتي تجاوز کوي. زه به «ذكر» له تاسي څخه بيرته واخلم او تاسي به څندي ته کرم؟

توضیح: مخکینی ایت دا پوبننته له مونږه پوبنټي : آيا په دي سبب چې دير خلک دمو عود د پېژندني لياقت نه لري ، پروردگار باید هغوي بي له لارښوده پريزدي؟ مخکینی ایت یو خل بیا دحضرت باب لقب يعني «ذكر» مونږ ته راکوي او په عین حال کې مونږ ته دارازده کوي. چې مسلمانان به د «ذكر» مقام اوقدر ونه پېژني . ولی دامنکرين ، تجاوز کوونکي بل شوي دي ؟ ټکه چې دخپل علم او پوهې له حدودو څخه ئې تجاوز کړي دي. ددي په ټای چې دقران دا یتونو معنی له «موعد» څخه پوبننته وکړي، خپل ځانونه ئې عالمان وکنل.

٦-ایت: **وَكُمْ ارْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأُولَىٰنَ وَمَا يَاتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ.**

په مخکنيو وختونو کي مي خومره بير پيغمبران خلکو
ته وليرل . اما کله چي هر پيغمبر ورغلی، هغه به ئى
مسخره کول. دهغه پوري به ئى خنده او سپکاوى
کول.

توضيح: دا يىت دمختكيني ايت مطلب تائيد او تكراروي
او مونبر ته رازده کوي، چي دخداي دېيغمبرانو توھين
او سپکاوى دخلکو رسم او طريقه ده . خنگه چي دانسان
طبعىت تغير نه کوي ، دا تگ لاره به په ايندە کي هم
باقي اوپاتي وي. راتلونكى ايت داسى يوچاته اشاره
کوي، د«ذکر» په نامه سره چي خلک ئى نه دليدلو
سترگى لرى. او نه ئى هم دخبو داورىدلۇ تحمل
اوزغم لرى. ددى لپاره چي دهغه چخه انكار و كري.
او هغه ورو کى وگنى. هغه ته ليونى وائى.

دتاریخي مدارکو او اسنادو له مخي ،دحضرت باب
دتجارتخانی دروازی سرپه دی ایت بسکلی شوي و.
وَان يَكَادُ الْذِينَ كَفَرُوا لَيُّزْلِفُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ انَّهُ لِمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ اَلْذِكْرُ لِلْعَالَمِينَ.
دقلم سورت، ۱-۵، ۲-۵، ایتونه

۱. ژباره: نبردي دی. چي دحقیقت منکرين په سترگو سره تاته تاوان ورسوي . کله چي ذذكر وینا واوري وائي: هغه ليونى دی . هغه یواحی «ذکر» دی(ياداوری ده دخای له طرفه) دجهان دخلکو لپاره .
۲. ژباره: دحقیقت منکرين غواوري(دحسادت دشته) پخپلو سترگو سره تا(موعد) ووهی. کله چي ذذكر خبرو ته غور ونيسي. وائي: هغه ليونى دی. دهغه دراتگ هدف دعالمن تولو خلکو ته ياداوری او تذكر دی. دقران ایتونه داخل الزمان د«ذکر» دظهور په باره کي دير دي . ددي ایتونو دشمیر زياتوالى او دهغوي صراحات دحقیقت لتوونکو ته کار اسانه کړي دی. په سورت دتمر کي دا ایت پنځه واري تکرار شوي دی:
وَلَقَدْ يَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مَذِكْرٍ. دتمر سورت، ۴۰، ۳۲، ۲۵، ۲۲، ۱۷، ایتونه

۱. ژباره: په قران سره مي د «ذکر» پیژندل اسان کېري
دې. آيا خوک شته چې له هغه خخه پند واخلي
؟ او خوک شته دې. چې [ذکر] و مني؟

۲. ژباره: «ذکر» مي د قران له لاري اسانه کر. آيا
ستاسي په منح کي پند اخیستونکي شته.
افمن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ.
دزمر سورت، ۲-ایت

آيا داسې خوک چې خدای دهغه سینه داسلام لپاره
(د حق ارادې ته د تسلیمي په خاطر) پرانیستي وي. او
د پوردگار دروبنائی په رنا کي وي (د سخت زرو په
څير دي؟) پس واي پر هغه چاچې د الله د «ذکر» په
مقابل کي سخت زري دي . هغوي په بنکاره گمراهې
کې دي.

۲۲۵ فصل: ددوه پیغمبرانو دراتگ و عده د«لوی ذکر» او «لوی خبر» په نومونوسره

پروردگار دهقه دکلام

خخه

پیژنديش شئ

زمونبز خالق دخپل پیغمبر ، حضرت بهاءالله ، په ژبه په سل هاو بلکه په زرهاو ځلي،
مونبز ته يادونه کوي. او مونبز سمي او ابدی سعادت
لاري ته رابولي:

ای اهل ديار پروردگار ! دوست يکتا پ حجاب
ظاهر...تا وقت باق است به ذكر باق مشغول شويد و
به وجه ايزيدي توج ه نمائيد . ۵۷
حضرت بهاءالله

ای دپروردگار دديار خلکو! بی مثاله دوست بي پردي
ظاهره دی... ترڅو وخت پاتي وي په دي باقي ذكر
مشغول شئ او دخپل رب خواته مخ واروی.
داهمنه (موعد) دی. چې تولو کتابونو او صحيفو
دهقه بشارت ورکړئ دی. ۵۸

حضرت بهاءالله

ای دوستانو! کوبنیش وکرئ. چي دخداي درحمت له
دریاب خخه برخه من شئ. اودهغه دفضل له بی
شماره درمندونو خخه نصیب پورته کرئ. دکار
اوروزگار ورخی دی. خپل ځانونه مه محروموي .
دازادی وخت دی. دخپل نفس او هوا له ځنڅیرونو
ځانونه خلاص کرئ . ۵۹

حضرت بهاءالله

امید داسې دی. چي په دی سبائي کي چي جهان دعلم
اوپوهی دلمړې رینا روښانه دی.
دخپل دوست په غوبښته پوه شو. او دېپېڙندني له
دریابه چښل وکړو. ۶۰ حضرت بهاءالله
يا اهل الارض من اطاع ذکرالله و کتابه هذا فقد اطاع
الله و اولیائه بالحق و قد كان فـ الاخرة من اهل جنة
الرضوان عندالله مكتوباً .

حضرت باب

۶۱

ای دھمکي او سیدونکو! هر خوک چي دخداي دذکر
اودهغه له کتاب خخه پیروي وکری، دپروردگار
اودهغه پیغمبرانو خخه ئې پیروي کری ده . او په
همیشني عالم کي به دخداي په حکم دجنت او سیدونکي
وی.

قل يا قوم ان اصبع قدرة ربكم العظيم الابه تحرك
هذا القلم الاعظم و هذا لم يكن من عندي بل من لدى الله
ربكم و رب آباءكم الاولين ٦٢.
حضرت بهاءالله

ووايه اي خلکو:دا «قلم اعلى» پروردگار په
قدر تمندو گوتو په حرکت راخي. داوينا زمانه ده،
دادخداي دلوري ده، کوم چې ستاسي پروردگار
اوستاسي دنيكونو پروردگار دي.

٩

دوه متحد او همياره

پيغمبران

پروردگار زمونبر عصر ددوه پيغمبرانو په راتگ سره
د «رب» په نامه له خوبنيو ډک کړ.
داسي لطف، رحم اولوي بخشش چي هيڅکله ئي او په
هیڅ زمان کي سابقه نه لرله. د حيرانتيا ځای دادی. چي
پير خلک دخداي ددي لوی بخشش او عنایت څخه
يابيخي بي خبره دي، او يا داچي په کوم څه چي
پوهيري . د بي خبرانو او منتعصبانو په تصوراتو او
تعصباتو متکي او ولاړدي . پروردگار مونبر له دي
کاره منع کوي:

اي د پروردگار بنده! له بيګانه ګانو څخه بيګانه شه،
ترڅو يګانه و پېژنۍ. بيګانه ګان هغه خلک دي. چي
تاسي له يګانه ګي څخه لري کوي... د دېښمن په وینا
له یاره مه لري کېړه او د دېښمن په خبرو له یاره مه
حضرت تيرېروه. ۱

بهاءالله

دالخطار دنماپو هو پيشوايانو په باره کي دي:

ای بندہ گانو!... دھر رہنما خبری مه منئ۔ دیر
رہنمایان گمراہان دی۔ اوسمہ لارہ ئی نه ده
پیدا کمری۔ رہنما هغه ٿوک دی۔ چي د روزگار له
بندنه ازاد دی۔ او هيچ شئ به هغه دسمی لاري ٿخه
ونه گرھوي۔ ۲.
حضرت بهاء اللہ

دبل پیغمبر د ظہور

خبر

حضرت باب ، دبیان په کتاب کي ، دخپل حان نه
وروسته موعد یعنی حضرت بهاء اللہ ، ته «من

یُظہر اللہ» (ھغہ چی خدائی ھغہ ظاہروی) لقب ورکری دی۔ اوکله کلہ ئی ہم د «بھاء اللہ» لقب پہ عین شکل ذکر کری دی:

طوب لمن ينظر الى نظم بها عاله و يشكر ربها فانه
يظهر ولا مرد له . ۳ حضرت پاپ

خومره نیکمرغه دی هغه څوک، چاچی دحضرت بهاءالله «نظم» ته نظر و اچول، او دپروردگار شکرئی اداء کړ. هغه په یقین سره ظاهرېږي. او د هغه په ظهور کې شک نشته دي.

ٿومره نیکمرغه دی هغه ٿوک، چي له دی فاني
نمری ٿخه دتللو په وخت کي، په «من يُظہر اللہ» مؤمن
وي. ٤

حضرت پاپ

در اتلونکی موعد دپیژندنی لپاره حضرت باب په
ایتونو کې د خپلو پیروانو تیارول (اماډه کول) لمرى
مقام لري. حضرت باب خپلو پیروانو ته په کراتو سره
اخطر ورکړي دي. چې له مخکنیو څخه د عبرت په
اخیستلو، له تعصباتو لاس واخلي. او د «من

يُظہر اللہ» پہ منلو کی دی حنڈ نہ کوی:
لا تصبرن فیه فان صبرتم لم يكن الا عذاب النار و انتم
پیومئذ لا تعلمون . ٥ حضرت پاب

په دې کار کي (دموعود په پیژندني اومنلو کي) صبر
مه کوي . که صبر وکرئ، په هغه ورخ به په اور کي
یاستي بي له دې چي و پوهيني .
اور (اتش) يعني دخای نه لريوالى دى . په تولو اسماني
كتابونو کي په همدي معنى راغلئ دى مونير تول
داور سره سروکار لرو . او دهغه په خطرونو بنه
پوهينو . دخای اراده داسي ده ،

❖ دبهاء الله نظم : دالهي جهاني نقشي ته اشاره ده
ديوي يوموتني او متحدي نري دجوري دلپاره .
طوبى : خومره نيمكرغه دى هغه خوك چي .

٩ فصل: دوه متخد او هميماه

۲۲۹

پيغمبران

چي دهغه نه دلريوالى خطر داور نه هم زييات و گنو .
حکه چي زمونبر ژوند په دې فاني نري کي دير لند
دى . بالاخره زمونبر جسم خاوری کيري ، اما زمونبر
ژوند په هميشه نري کي ختميدونکي نه دئ . که
د «هميشني ژوند» ارمغان په دې نري کي ترلاسه نه

کرو، په ریښتنی سره خپل روح بی له دی چي پوه شو. داورلمبو ته سپارلی دی. دپروردگار دشہادت په اساس ددي تاوان جبرانول هیڅکله امکان نه لري. باید پخپل ذهن او فکر کي ، دخداي نه لريوالی خپل ځان په «اور» کي وګنو . داسي «اور» چي زمونږ تول روح ئي نیولی ، اما د وجود څخه بېخي بی خبره يو . د خطر نه بی خبری پخپله لوی خطر دی. پير داسي خلک شته چي په ظاهر کي سلامت بنکاري . اما ناخاپه بل جهان ته ولاړ شي. حضرت باب مونږ ته په کراتو سره اخطار راکوي، او مونږ ته یاداوري کوي. چي بی اندازې زمونږ روح په اور کي دخداي نه دلريوالی په وجه په تکلیف کي وي. بی له دی چي مونږ له دی اور څخه معلومات ولرو :
په هغه ورځ ، پخپله ګومان کوئ چي دجنتیانو ... ددلې څخه ئي ، ولې ... په اصل کي ستاخاۍ په اور کي وي، او ته پخپله نه پوهېږي. ۶

حضرت باب

دوه «ناآشنا» او همرازه

پاران

حضرت باب او حضرت بهاءالله یودبل سره اشنانه ؤ. او هیڅکله ئي یوبل نه ؤ لیدلي، اما دارنګه مينه او

محبت ئى يوبىل سره لرل. چى پە بىان كى نه رائى.
اودانسان عقل دەھە لە تصورە عاجز وي. كە ۋە ھم
دادوارە لوى پېغمەران، دېروردىگار لە طرفە
د«رب» پە نامە ويارلى شوي دى. اما پە پخپلوايتونو
كى پە بى حده عاجزى او بنىدە كى كى دىيوبىل سره
خبرى كىرى دى.

حضرت باب دحضرت بھاءالله پە لار كى پە غير
دفادكارى بلە ارزو نه لرلە. او بالآخرە خپلى ارزو تە
ورسىدە. كله دى اورىدىلى دى. چى داسى يوڭۇك چى
يواخىنى ارزو ئى دېل چا پە لارە كى دېپل ھان نه
تىرىدەنە وي. چى ھىشكەل ئى ھەنە لىدىلى نە وي؟

دارنگه مینه او فداکاری ددوه «ناآشنا» کسانو تر منخ
دروزگار دبی مثاله عجایبو څخه ده.

شاید چې هیڅکله ئی سابقه وجود ونه لري. او دا پڅلله
دهغوی د حقانيت نښانه او دليل دی.

يا بقيه الله قد فديت بكل لك و رضيت السبب ف
سبيلك و ما تمن يت الا القتل فى محبتك. ٧

حضرت باب

اي بقيه الله! خپل ڇان مي په تمامه معنى له تافداکرى.
سپکي او سپوري مي ستا په خاطر ومنلي. او ستا په
لاره کي په غير دخپل ڇان دفاکولو بله ارزونه لرم.
وانا اردنا ان نفدي نفسنا ف سبيله کما فدي نفسه ف

سبيله ٨. حضرت بهاءالله

زما ارزوداده چې خپل روح دهغه په لاره کي فداکرم
په همغه ٻول چي هغه زما په لار کي خپل ڇان فداکر.
حضرت بهاءالله په کتاب دایقان کي فرمائي : دابنده په
پوره رضا سره خپل سريه لاس کي حاضریم ، چې
دپوردگار دعنایت له مخي دهغه موعد په لارکي
فادشم.

دي دوه پيغمبرانو ديوبل په صفت کي دخربوسخاوت
کړي دي:

دپوردگاري عَزْجَلَ او مقدس ذات مي قسم دی. چې
د «من يُظْهِرُ اللَّهَ» د ظهور په ورخ که یوڅوک دحضرت

بهاءالله یوایت تلاوت کړي. اویائی واوري. بهتر دی،
له هغه چې زرڅلي «بیان» تلاوت کړي وي. ۱۰
حضرت باب

دپور دگار د عز و حدا نیت په لرمی قسم دی. چې د هغه
مظہر یعنی [حضرت باب] د نومونو او صفتونو،
د کلماتو یوتوری د جمال ابھی [حضرت بهاءالله] په
نzd، د ټولو هغو شیانو څخه چې په ځمکه او سمانونو
کې دی، ګران او دزره پوري دی. د الا پریوردی. چې
خبره پخپله هغه بنده ته ورسی. د کوم چې
یعنی (حضرت باب) یوتوری ته معدوم (نشت)
او عاجزیم، هغه څه ته چې له هغه ظاهرشول
د حقیقت ونه، د بخششونو لمر او د محبت
سپوږمی). ۱۱
حضرت بهاءالله

❖ «بقيّة الله» د دوو موعدو ترمنځ مشترک لقب
دي. په همغه ترتیب چې وبه ئې گورو، په قران
کې دالقب زموږ د عصر موعدو ته د اشارې
لپاره راغلی دي.
❖ د بیان کتاب د حضرت باب له اثارو څخه دي.

٩ فصل: دوه متخد او همیاره

دپوردگار په پاک

ذات مي قسم دی. چي دهجه دکلام یوه جمله بهتره
ده. زمونږ دحمنکي په مخ دتولو کلامونو نه، بلکه
توبه ګاريyo له دغو ذکرونو څخه ... هجه څه چي هجه
شهادت ورکوي دخداي شهادت دی. ۱۲.

حضرت باب

مخکینې وینا حضرت بهاءالله په عین شکل دحضرت
باب په باره کي تکرار کړي ده.
(دبیع کتاب ، ۵۵ مخ).

حضرت باب په کتاب دبيان کي څو څو څلي خپله مينه
او محبت دخپل محبوب به نسبت او دخپل همزمان
موعد په نسبت بنو dalle ده. او فرمائی «تول هجه څه
چي په جهان کي دي دهجه دجلال او عزت په مقابل کي
هیڅ شی نه دی. اونه به وي». ۱۳.

ما ف**البيان تحفة من الله لمن يظهره الله** ١٤ حضرت باب

هغه خه چي په بيان کي دي دمهربان اولوي پروردگار
لخوا، د «من يُظْهِرُ اللَّهَ» لپاره یوه تحفه
د. ٥.

هرزره چي شاهد شي دهجه موعد په کلماتوبه،
ایمان راوري. اوپه هغه موعدبه، ايمان راوري.
دهميش لپاره به په جنت کي وي. ١٥
هغه دتولو شيانو مبداء دى. ١٦.

همداعزت او فخربس دى. دتولو لپاره ، دهجه چالپاره
چي هغه ئې قبول كرى دى، دخپل ذكر لپاره . ١٧
اوکه پير لري دخلکو څخه په هغه ايمان راوري. هغه
به دنبودي ترينو خلکونه و گنيل شي. ١٨.

حضرت باب

ددی دوه موعدو دمیني او محبت اندازه ديوبل سره
ھيچا لگولى نشوه. دداسي ميني، محبت اولطف درجه
او طریقه دبشر دفهم اوپوهي له دايري څخه دباندي ده:
هو محبوبه و انا محبوبه و هو نفس و انا نفسه و
ما يخرج من لسان هو بيانها الابدع الاملاح الاقدس
المنع... قل انّ اكون حيّا بحیوته و اتحرک بحیبہ كما
انھکان حيّا بحیوته و ما تنفس الا بذکری و ثنائ بين
حضرت بهاء الله العالمين . ١٩

هغه زما محبوب دى اوزه دهغه محبوب يم . هغه زما
نفس دى اوزه دهغه نفس يم . او هغه ٿه چي په ڙبه
راورم . دهغه نوي ،لوره، خوره اوپاکه وينا ده ...
ووايه! ازه دهغه په خاطر ڙوندي يم. او دهغه په مينه
حركت کوم . په همغه ترتيب لکه ٿنگه چي دي زما په
خاطر ڙوندي ؤ . او هيچ داسي نفس ئي نه اخيست ،
مگر هغه نفس چي زما ذكر ، صفت او ثنا به ئي
دجهان خلکو ته په ڙبه راورله.

قران او بھاءالله

۲۳۲

فوالله لو يصفه الـ آخر الـى لا آخر له لن يسكن
فؤادى من عطش حـبـ ذكر اسمائه و صفاتـه فكيف
نفسـه المقدـس العـزـير الجـمـيلـ .

حضرت بھاءالله

٢٠

په خدائی قسم دی! که دzman تريپايه پوري چي پاي نه
لري، دهغه په صفت شروع وکرم دزره دميني تنده به
مي دهغه دنومونو او صفتونو په يادولو ماته نشي .
دهغه مبارڪ، عزيز، بنڪلي اوپاک روح ته رسيدل
خوبڀخي پريزده.

حرکت می نه دی کری، مگر دهغه په رضا. همدارنگه
دهغه حرکت نه دی کری مگر ددی غلام په رضا . ۲۱

حضرت بهاءالله

فوالله الّذى لا إلّه إلّا هو أَنَّهُ مَا اصْبَحَ إِلَّا ذِكْرَهُ وَمَا
أَمْسَى إِلَّا بِثَنَاءٍ وَمَا اتْحَرَكَ إِلَّا بِحَبَّهُ وَمَا اتَّنْفَسَ إِلَّا فَ
امره ۲۲.

حضرت بهاءالله

قسم په هغه خدای چي په غير له هغه بل خدای نشته
هیخ یوسپائی به نه وي چي هغه می په یادنه وي
راوری، او هیخ داسی شپه به نه وي چي دهغه صفت
او ثنامي نه وي کري. بي دهغه له میني حرکت نه کوم.
هیخ یونفس می نه دی اخيستي، مگر دهغه دامر په
لاره کي.

تالله الحق لن يفارق مذ و يستأنس بنفس و استأنست
بنفسه المقدس المهيمن
العزيز القدير . ۲۳.

حضرت بهاءالله

په خدای قسم دی! چي له مانه هیڅکله نه جدکيري.
هغه زما سره مينه او عادت پیداکړي او زه دهغه پاک
، صادق او ګران نفس سره مأنوس او عادت یم.
خدای شکردي. چي مونږ ئې دقیامت دورخې په راز
پوه کرو. او په دې چي دڅل ژوند بنیګنو ته دی

ورسولو. او دخای له دیداره پاتی نشو، چي دهجه
لپاره پیدا شوي يو. ٢٤

حضرت باب

حضرت بهاءالله مينه، حضرت باب سره، په داسی
اندازه وه. چي هميشه به ئى دجائي له رنخ خخه ژرا
او فرياد كول: «"بَكِيتْ فِي كُلِّ الْأَحْيَانِ لِفِرَاقِهِ".» ٢٥

آيا دژوند له شروع نه تراوسه پوري سابقه لري،
اوحتى دتصور ور ده، چي دوه تنو دي په دي جهان
كي يوله بله سره هيچ ليدلي نه وي. او په دادول مينه
او فداکاري ، او دارنگه ديووالى احساس او يوبيل ته
اطاعت و راندي كري؟

دي دواiro پيغمبرانو ترمنئ يوروالي او وحدت په داسى
حد او اندازه ؤ چي ديونفس حكم ئى لرل اولري به ئى.

دبيان نقطه (حضرت باب)، هغه ورخ، همغه من
يُظهر الله (حضرت بهاء الله) دی، نه په غير له هغه بل
څوک. ۲۶

حضرت باب هغه (حضرت بهاء الله) و. دبيان
رااستونکي مخکي دخپل ظهور څخه. ۲۷ حضرت باب
حضرت بهاء الله په دی بيان کي فرمائي چي دي هغه
څوک دی. چي په هوا کي وحروں شو او دمرميو نښه
شو. او حال دا چي ددي واقعي سره حضرت باب
مخامخ شو:

په لمري ظهور کي مي ... زه په هوا کي را خورند
کرم. او دبغض او کيني په مرميو ئي زخمی
کرم... او هيچا دافکرونه کر. چي په څه سبب مي
دخپلو خلکو داضرر قبول کړ... ۲۸

ددی وینا ويونکی څوک دی؟ ويونکی «الهي لوى
روح» دی . هغه يکتا او بي همتا «روح» چي په
هر عصر کي په یونوم سره ظهور کوي . په دی عصر
کي په اول ظهور کي «باب» يا «رب اعلى» او په دو هم
ظهور کي بهاء الله نومونه پيداشو.

کله حضرت بهاء الله دحضرت باب ظهور دجان لپاره
وگوري په لمري ګنني:
ظهور کي چي د «علیٰ علیهم» په نوم د حمکي او اسمان
په منځ کي ظاهر شو. او پردو کشف ئي وکر . لمري

دعاۓ علماء دھگه په مخالفت کي پورته شو. ۲۹

حضرت بھاء اللہ

په دې ایت کي حضرت باب ته (علی اعلیٰ) او (علی)

جمال (علی) ویلی دی:

اعلیٰ) دبل حل لپاره دبغضونو په هوا کي مه

خربوئ. ۳۰

حضرت بھاء اللہ

قل انّ هذالعلم بالحق قد ظهر مرّة اخری ف جمال

الاظهر الا ظهر الابه ۳۱.

حضرت بھاء اللہ

ووايه ! داھمغه «علی» حق دی چي دبل حل لپاره په

پاک ، بنکلی نوراني جمال کي ظاهر شوي دی.

حضرت بھاء اللہ مناجات حضرت باب په ثنا اوصفت

کي:

عليک يا بھاء اللہ و محبوب البھاء ذکر اللہ و بھائے ثم
بھاء اهل ملأ الأعلان ثم بھاء اهل مدائیں البقا ثم بھاء کل
الاشیا ثم بھاء نفسک لنفسک و بھاء هذا البھاء
الذی ظهر لنصرک بین العالمین فیا محبوب البھاء فو
عزّتک و جلالک انک ما قصرت ف تبليغک عبادک و
تدبیرک بریتك و ما اردت ف کل ذلک الا خضوعهم
بین يدی سلطان احادیثک والخشوع عند ظهورات انوار
وجهتک فو عزّتک يا محبوب اند اجد نفسك خجلا عما
بلغته لظهوری بحيث ما تنفست الابذکری و ما تکلمت
الا لاثبات امری و ماجری من قلمک الا ما کان فيه
مقصود نفسک ذکری و ثنائی و ف کل شأن ظهر منک
ما یکون مدللاً لنفسك و صریحا ف ظهوری و حاکیا عن
جمالک و مع ذلک کیف اذکرک يا محبوب بعد الذی
فو عزّتک لترادف القضایا و تتبع البلایا لن اجد فرصة
لا بک علی نفسك و کیف ثناء نفسک العل العظیم ...

حضرت بهاءالله دایقان کتاب دحضرت باب دحقانیت په اثبات کي لیکلی دی. دهغه کتاب په اخرکي زمونږ نظرخو تکو ته راړوي ، دهغې جملې نه له مونږه پوبنټه کوي. چې «که دتولی دنيا قدرت په یوزره کي واچول شي» آيا په دي به قادر وي. چې داسې وینا به رامنځ ته کري. چې دتولو ملتونو رئیسان دي، په هغه وینا اعتراض وکړئ ؟ داقدرت هغه (۲۵) کلن څوان له کومه لاس ته راواړ. چې دزرهاو دبمنانو په وړاندی په پوره شهامت سره ودریزې، له خپله ځانه لاسونه ومينځي اوسرورکولو څخه ونه داریزې؟

دېغمبرانو دحقانیت له نښو نه یوه نښه داده. چې هغوي د بلاګانو اوظلم په مقابل کي مقاومت کوي.

حضرت بهاءالله دایقان په کتاب کي مونږ تفکر ته رابولي. چې په څه ډول هغه موعد دخوانۍ په لمرنۍ کي دپروردگار دائين دخپرولو لپاره پاڅون وکړ. او دسرسخته دبمنانو او مخالفانو په مقابل کي په پوره متانت سره ودریدل. فرمائی، هرڅوره چې دبمنانو په هغه ظلم کول. دهغه شوق او مینه لاډیريدله، ترڅو چې بالاخره، خپل ځان جانان ته تسلیم کړ. او هميشه جهان ته ولاړ.

٩ فصل: دوه همیاره

یوچل بیا مونږ دی ته دعوتوی. چي فکر وکرو. او له خپله ئانه پوبنتنه وکرو. چي په دی اندازه قدرت او غلبه له کومه راغله؟ دپروردگار د امر، داظهار خخه لې. موده وروسته «په کمه موده کي ئى سلطنت داقتدار، قدرت او غلبي اثار» دهغه موعد په تولو بنارونو کي راپیداشو. دعامو خلکو مقاومت ، په خاصه توگه دپیشوايانو ، اوقدرتمنو اربابانو مقاومت کومه نتیجه ورنکره.

خومره بیر ممتاز اوپاک سيرته خلک، ددي ظالمانو لخوا په بدو عذابونو سره هلاک شول. حضرت باب ددي فداكارانو داسي ستاینه وکره. اووئي فرمایل: په غير دده له ارادي ئى بل مراد نه لرل، اوپه غير دده له امره ئى بل امر ونه تاکل.^{٣٤} دمرگ تروخته پوري

دخدای په ذکر مشغول ؤ. درضا او تسلیمی په هوا کي
په حرکت او الونته کي ؤ.

وروسته بیا فرمائی، اوس لبو څه فکر وکړئ: آیا
دارنګه تصرف او احاطه په جهان کي چاترسره کري؟
دافداکاران دظامانو څخه ونه ویریدل. او په پوره
رضائي تير بaran ومنل او د بلاکانو نه دشکایت په
ځای ئې د پروردگار په شکر او شناپیل وکړ. او د شهادت
جام ئې د شاتو او شکرو په خير و خبیل. ۳۵
او فرمائی، ګویا صبر ئې د صبر نه او وفائی دوفا نه
ژوند و موندل. او بیا وروسته مونږ په دې وینا سره
مخاطبوی:

یوچل په دې تولو و قایعو ... فکر وکړئ. ترڅو دامر
په عظمت اولو یوالي پوه شئ. او د پروردگار په
بخشش سره مو یو ډاډمن روح په وجود کي پیداشی.
د یقین او باور د پادشاهی پر تخت استراحت او وارام
وکړئ. ۳۶

او هر کله چې د تولو خلکو له هغې جملې څخه
د علماء، فضلاو او جاهلانو په اعتراضونو فکر وکړئ.
په دې امرکې به محکم تراور اسخ ترا او ثابت شئ. حکمه
تول هغه څه چې واقع شوي، له مخکې شوي دې.
مخکینیو پیغمبرانو د ازلي حکمونو او لدنی، پوهی له
مخې څخه خبر ورکړئ دې. ۳۷

نوري نباني اوخبرونه

پير خلک ددي جهان په کارونو سخت مشغول دي.
دخدای څخه ناخبرتیا او دنیائی کارونو ته توجه همیشه
دخلکو دروزگار طریقه وه اوی به:
وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ.
دیونس سورت، ۹۲-ایت
پير خلک زما د ایتونو او نبانو څخه ناخبره دي.

قُلْ أَنِّي عَلَّمْتُ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ.

دانعام سورت، ۵۷-ایت

ووايه! زه دپروردگار له طرفه په يو دليل سره راغلى
يم ، اما تاسي زما دليل دروغ گني.

افسوس دی وي، ستاسي په حال اي ددين
علماء، اوديهودي قشررياكارانو! تاسي دهげ
پيغمبرانو لپاره چي ستاسي پلرونو ووژل، پخپل لاس
ديادبود بنا جوروئ. اودمقدسينو قبر چي دهفوی په
لاس ووژل شو. بنکلي کوي اووائی به چي: که مونږ
دنيكونو پرخاي وي، پيغمبران به مونه وي وژلي.
حضرت مسيح(انجيل متى ، ۲۳-۲۹ فصل، ايتونه

داديانو هر يو پيرو به ادعا کوي چي:
لَوْ اَنَزَلْتَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَا اَهْدَى مِنْهُمْ... فَمَنْ اظْلَمُ
مِنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ...؟

دانعام سورت، ۱۵۶-ایت

که دخداي كتاب پرمونږ نازل شوئ وي، مونږ به
دمخکنيو منكريينو نه دهفوهدايتونه په بنه توګه منلي
وي... خوک له هغه نه ظالم کيدلى شي، چي دخداي
ایتونه دروغ وگني؟

آيا معقوله ده تصور وکړو. چي ناخاپه انکار، ظلم ،
دنيا پرستي ، پوهې اودعدل رسم او طریقې به تغير

کھری وي؟ دانعام سورت په تفصیل سره زمونږد عصر
ددوه پیغمبرانو دظهور(راتگ) خبر ورکوي، اوپه
روبنانه توګه وبنائي چي دهغوي برخليک هم دمخنکنيو
پیغمبرانو په شان دي.

ذکر په باره کي دوحي ژبه په هغه سورت کي داډول
خبر ورکوي:
٦٦ : وَكَذَبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لِسْتُ عَلَيْكُمْ بُوكِيلٌ.

دوه همياره

۲۳۷

او متحدي پیغمبران

ستا قوم(مسلمانان) به له هغه څخه انکار کوي اوحال دا
چي هغه حق دی. ووايده! زه ستاسي د «انکار» مسئول نه
يېم.

وروسته هغه سورت مونبر ته رازده کوي. چي دنظر
ورخبر په اينده پوري اره لري:
٦٧ : ۶ لَكُلِّ نَبَامْسْتَقْرُوْسَوْفَ تَعْلَمُونَ.

دهر خبر د «تحقیق» لپاره یو حانگري وخت تعین شوي
دي. ژردي چي په پوه شئ.
دهمدي سورت يوبيل ايت ، دمنکريينو مقاومت د ضرت
بهاء الله په مقابل کي پيش بیني کوي. هغه موعد کوم
چي خلک ددار السلام خخه(۱۲۶ - ۱۲۷ : ۶) دخای
لوري ته رابولي:

ان مَا تُوَعَّدُونَ لَا تِ وَمَا انْتُمْ بِمُعْجِزِينَ.

دانعام سورت، ۱۳۴ - ايت
دخای وعده به ئای ته ورسيري. او تاسي به دهغى
مخنبوی ونه كرئ.

دوحى ژبه دنوی ائين مؤمنينو ته ورزده کوي. چي
دخای دوعدى منکريينو سره مجادله ، ارول او بحث
مه کوي. خپل قيمتي وخت دهغوي سره په بي ئاي
بحثونو تير نه كرئ. او حتى ددغسي تنگ نظره خلکو
سره دكبنيناستلو خخه دده وکرئ:
٦٨ : ۶ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَاعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ.

اوکه داسی کسان دی ولیدل چي زما دایتونو په باره
کي بيهوده خبری کوي، له هغوي ٿخه مخ واروه.
اويا لب ترلبه دهغوي خبری ته تغير ورکره.
٦٨ : ٦ وَامَا يُنْسِينَكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدُ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ.

اوکه چيرنه شيطان(مکارو اوبي ايمانه
خلکووسوسي) ددي باعث شي. چي دخداي سره پیمان
او عهد له ياده وباسي. وروسته د «ذکر» دظهور نه
دظامو خلکو (ذکر منکرينو سره) له کښيناستلو پده
وکره.

پير خلک پخپل ھان اعتماد نه لري. چي وکولي شي
حقیقت و پیژني. دهغوي روشن تقليد دی، نه تحقیق. په
مخکیني ایت کي پروردگاردادول خلکو ته درس
ورکوي، چي دهغوي دنجات لاره دموعد دمنکرينو
او دظامانو دوسوسو نه لريوالی دي.

ولي دغومنکرينو ته ظالمان ويل شوي دي؟ ددي نه غت ظلم چيرته دي. چي دموعد نه انكار وکري؟ ددي نه بل غت ظلم کيدلى شي، چي ساده خلک دخای له بخشش خخه منع کوي؟ اوله دي به بل غت ظلم چيرته وي. چي له شيطان نه پيروي، دفرښتي په نقش کي وبنوبل شي؟

وروسته له هغو پروردگار دنوی ائين دمؤمنينو
دمسئوليتونو حدود تاکي:

**٦٩: وَمَا عَلِمُ الَّذِينَ يَتَقْوَونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَكِنْ ذِكْرَى لَعْلَهُمْ يَتَقْوَونَ.**

تقوالروونکي مؤمنين دمنکرينو په هکله کوم مسئولييت
نه لري. دهغوي يواحيني وظيفه يادونه

«تذکر» دي. (دظهور ديادوني ذکر دي). شايد چي
منکرين هم تقوا ته مخ واروي او حقیقت پيداکري.
**٧٠: وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِعِبَّا وَلَهُوَا وَغَرْثُهُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذِكْرٌ بِهِ.**

يوه ډله خلک په دي دنيا غوليدي دی. ددين نه ئې بازيچه جوره کري، او دسرګرمي وسیله ئې ګنلي،

داخلک په خپل حال پریزدہ . او ده گه (موعد) په یاد
یاداوري وکره . او
ده گه په یاد خوبن او سه .

وروسته له هغه دوحي په ژبه ۱۷۶
رسولانو اونبیانو نومونه اخلي :

دانعام سورت، ۸۴-

۱. اسحق	۸۶ آيتونه
۲. ايوب	۳. ذكرياء
۴. اسماعيل	۵. يعقوب
۵. ايليا	۶. يوسف
۹. نوح	۷. يحيى
۱۰. موسى	۱۱. عيسى
۱۲. يونس	۱۳. داود
۱۴. هارون	۱۵. الياس
۱۶. لوط	
۱۷. سليمان	

دا پيغمبران زمونږ دعصر ددوه موعدو په شمول
(۱۹) تنه کيري. د(۱۹) عدد په قران کي دپروردگار لخوا
ټاکلې عدد دی. په دي مطلب په (۱۲) فصل کي په
تفصيل سره بحث شوي دي .

٩ فصل: دوه همیاره او متخد

وروسته له (۱۷) مخکنیو پیغمبرانو له «ذکر» قران د«أُولئِكَ» کلمی په کارولو سره یعنی « Hegouي » در اتلونکو پیغمبرانو ظهور یعنی زمونز دعصر ددوه موعدو دراتگ خبرورکوي. او دحضرت باب لقب (ذکر) هم ذکروي:

أَوْلَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرُ بِهَا هُوُلَاءِ فَقَدْ وَكَلَّا بِهِ أَقْوَمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِيهِمَا هُمْ أَفْتَدَهُ قُلْ لَا إِسْلَامُ كُمْ عَلَيْهِ اجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ.

دنحل سورت، ۴۳ - ۴۴، ایتونه

Hegouي ته مي کتاب، حکم او نبوت بخشش کړل. که چيرته دخلکو کومه بله د Hegouي خخه انکارو کړي. یوبل قوم به د هغه ائین لپاره په کاروا چوم. چې انکار ځنې ونه کړي. Hegouي ته خدای هدایت کړي دی. او له

هغوي خخه پيروي وکړئ. زه له تاسي خخه پاداش نه
غواړم دجهان خلکو لپاره هغه «زما ذکر» دی.

دوحی په ژبه یو حل بیا شهادت ورکوي. چې دخای
«ذکر» دنوی کتاب سره را حی. او پیروان (اهل ذکر) به
ئی دكتابونو سره دکومک لپاره دقران په پیرو اسرارو
پوه شې:

فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ
وَإِنْرَأْنَا إِلَيْكُمْ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ عَلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَقَّدُونَ .

دنهل

سورت، ۴۴ - ۴۳، ایتونه

که په کوم مطلب نه پوهیږئ. داهل ذکر خخه پوبنتنه
وکړئ. ځکه دهغوي ویناوي دروبنانيه دلیلونو او اسماني
كتابونو په اساس دي. او ما «ذکر» درولیږل. ترڅو
خلکو ته هغه څه چه دهغوي لپاره نازل شوي دي،
توضیح ورکړي. شاید چې په فکرکولو بوخت شي.
«ذکر» دحضرت باب دخاصو القابو خخه دي، اما
دحضرت بهاءالله لپاره هم کله کله «ذکر» راغلی دي.
په دي بيان کي حضرت بهاءالله ته «ذکر» ويل شوي
دي.

قل تالله يا قوم اذکرکم لوجه الله و ما اريد منكم جزاء
ان اجري الا علَ الذى فطرنا و بعثنا بالحق و جعلنا

ذکرًا للخالق اجمعین . ٣٨ ببهاء الله

وواييه، په خدای قسم دی! اي خلکو: دخدای لپاره تاسی
ته يادونه کوم. اوله تاسی ٿخه پداش نه غواړم. زما
اجر په هغه چادي. چي زه ئې پيداکری یم. په حقیقت
سره ئې په حرکت راوستم اوژه ئې دنیول عالم دخلکو
لپاره «ذکر» و گرځولم.

قرآن او ببهاء الله

۲۴۰

دقaran دا ایت هم دنحل دسورت ایتونه تائیدوي:
يَوْمَئِنْ يُوقَيِّهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ.
دنور سورت، ۲۵ - ایت

په هغه ورخ پروردگار ده ګوي حق دين هغوي ته عطا
او بخششوی.

دفرقان ٿو مره بير ايتونه ، او محقق روایتونه دي.

چي ٿول دنوی امر او حکم په شرع باندي دلالت

ورکوي . ٣٩

حضرت بهاءالله

دقaran ور اندوينه دامامانو په وينا کي هم تائيد شوي ده.

بيري احاديث خبر ورکوي. چي قائم موعد به دنوی

ائين او نوي كتاب صاحب وي:

يقوم القائم بامر جديد و كتاب جديد و قضاء جديد عل
العرب شديد . ٤٠

قائم به دنوی دين سره ، دنوی كتاب سره او دنوی

حكم سره قيام وکري. (دهجه ظهور) داعر ابو لپاره
مشكل دي.

اذا قام القائم عليه السلام استائف دعا جديد كما دعا
رسول الله . ٤١

كله چي قائم عليه السلام قيام وکري. نوي دعوت به

له سره شروع کري. په همغه ٻول چي رسول الله
دعوت کول.

يظهر من بن هاشم ص ذو احكام جديد

فيذ عوالناس... وأكثر اعدائه العلماء . ٤٢

دبني هاشم دكورني يوزوي به راظا هر شي، خلک به

دنوي حکمونو قبلو لو ته دعوت کري... بير دبنمنان به

ئي دعلماء او پيشوايانو دليلي ٿخه وي.

اذا قام القائم جاء بامر جديد كما دعا رسول الله . ٤٣
قائم عليه السلام دنوي دين سره رائي، په همغه ترتيب
چي دخداي رسول خلک(نوی دین) ته رابلل.
حضرت باب مستقل پیغمبر دی. او خپل کتاب لري. په
همدي حال کي د ائمه اطهار (دیاکو امامانو) خخه هم
گنل کيري. او خرنگه داسلام دائين حلقه دبهائي ائين
حلقي سره نبسلوي او پيوند ورکوي. اگر چي زمونز
دعصر دوه مو عوده، هريو مستقل پیغمبر دی، اما
هدف او مقصد ددواړو یو دی. دواړه دائمان دښيان د
تاسيس او د پوردګار سره دمیني او د جهان دخلکو
تر منځ دیووالی در اوستلو لپاره راغلي دي.

دوه همياري او متخد

۲۴۱

پیغمبران

په همغه ترتیب چي ئى گورو ، دقران ایتونه او احادیث په روښانه توګه شهادت ورکوي. چي زمونږ موعود دنوی کتاب او احکامو سره دجهان په صحنې کي قدم بردي. همدغه ایت په یواحیتوب سره د «خاتم النبین» مسئلې ته خاتمه ورکوي. او هیڅ یو ته دشک او شبهی خای نه پریزدی. چي دپروردگار سنت دیغمبرانو په رالیرلو کي تغیر نه منونکي دی. کوم خلک کولی شي. دخای ذکر و پیژنی. اود «ذکر» والاشی. یعنی مؤمنان و ګفیل شي؟ هغه د حقیقت لتونکي خنګه کولی شي. ایمانی هدیه ترلاسه کړي؟ اولئک الذین هدی اللہ فبِهَا هُمْ اقْتَدُهُ قُلْ لَا إِسْلَامُ كُمْ عَلَيْهِ اجْرًا انْ هُوَ الْأَنْكَرُى لِلْعَالَمِينَ.

دانعام سورتو ۹۰-ایت
پروردگار دهغوی رهنا دی. پس دهغو مؤمنینو (یعنی ذکر والا) پسی اقتدا کړه .
ووایه! زه له تاسی نه کوم اجر نه غواړم. هغه دجهان خلکو لپاره تنها یو «ذکر» دی.
زمونږ د عصر ددوه موعودو دانکار خبر په تول قران کي پیت او بسکاره دی:
تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رِبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ... يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

بِلْقاء رَبِّكُمْ تُوقَنُونَ.

سورت، ۱-۲، اپتونه

هغه الهي ايتونه دي. او هغه خوک چي دپروردگار له طرفه تاسي ته راغلى دي، (زمونبر دعصر موعود) حق دى. دير خلک په هغه ايمان نه راوري... دپروردگار خپل امر اوائين د یوتديير او حكمت په اساس اداره کوي، او نښاني ئې تشریح کوي. شاید چي تاسي په دي حقیقت چي یوه ورخ دپروردگار په دیدار بریالی شئ، یقین او باور وکړئ.

جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ امْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ.

دتبہ سورت، ۴۸۔ ایت

حقیقت راغلی، او دپروردگار ائین ظاهر شوی دی.

اما خلک دهجه دقبلولو او منلو څخه پده کوي.

كُلُّ أَنْتَرُوا بِمَا وَعَدُوا فِي أَيَّامِ اللَّهِ فَلَمَّا قَضَى الْوَعْدَ

انکروہ ۔ ۴ ۴ حضرت بھاءالله

تول خلک دخای دو عدی دتحقق، او دخای دورخی
در اتگ منظرؤ. او کله چي و عدی تحقق پیداکر. دهغی
خخه ئى انكار و كر.

كيف تسمعون آيات الله من لسان ذكر الله ثم اذا انتم

تعریضون . ۵ . ۴

په څه ډول دخداي ذکر دژبی نه ایتونه اورئ. اوله هغه مخ اړوئ.

که دېيغىمېر انو نه انكار كول دخلكۈ دروزگار يو رسم او لار دەپە كوم دليل دغە لار او رسم زمونى پە عصر كى چې او له منئە ولار شي؟

بىسە بە وي چى دا فصل دقران پە بنكلى كلام سره او دحضرت بھاء الله او حضرت باب داثارو پە ٿو نمونو سره پاي تە ورسوو:

عَمْ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ... كَلَا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَا سَيَعْلَمُونَ.

دنبأ سورت، ۱-۵، آيتونە

دۇھە شي پە بارە كى بىتى كوي؟ د«لوى پىيغام پە بارە كى» البتە البتە چى دىير ژردى پە پوهە شي.

البتە البتە چى ورباندى پوهە به شي.

لِكُلِّ نَبَاءٍ مَسْتَقْرِئُ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ.

دانعام سورت، ۶۷-آيت

دھر پیام لپاره تاکلی موده ده. ژردي چي په پوه شي.
لَتَعْلَمُنَّ نَبَاءَ هُ بَعْدَ حِينَ.

دصادسورت، ۸۸-ایت

البته په یقین سره به دهغه په پیغام و روسته له خه
مودی پوه شي.

ددی تولو نبسانو او ایاتونو سره ددوه موعدو
دظور په باره کي د «لوى ذكر» او «لوى خبر» په
نومونو سره بیر مسلمانان دقران له دي معما او دهغی
دمعنی سره اشنائی نه لري. پروردگار له مونږه
غواړي چي دا «لوى خبر» د عالم خلکو ته ورسوو:
قم عَلَ الامر و حدث الن اس بهذا النباء العظيم . ٦
حضرت بهاء الله

د پروردگار د امر او ائین د خدمت لپاره پورته شه!
او خلک په دي «لوى خبر» پوه کړه.

کوم ایتونه چي ذکر شول ددی شاهدی و رکوی. چي
دانتظار و رخی پای ته رسیدلی، او د پروردگار وعده
سرته رسیدلی ده. بنه داده چي ددی بنه خبر په اوريديو
سره خوبني و کړو. او د پروردگار په درگاه کي شکر
اداء کړو. چي دي ارمغان او سوغات ته مونږ لاس
رسی پیداکړ. او ددی لوی او بي پایانه فضل او رحمت
څخه برخه من شو.

فو ربكم الحق رب السموات والارض ان وعد الله لحق
فـ حق الذكر و قد كان الوعد فـ ام الكتاب مفعولاً .

٤٧

حضرت باب

په هغه خدای قسم دی. چي دھمکي او اسمانونو خالق
دي، دپروردگار و عده د«ذکر»په باره کي حقیقت
ده. او ده گه کتاب و عده چي دکتابونو سرچینه ده. يعني
دقران و عده سرته رسیدلی ده .

٩ فصل: دوه همياره

٢٤٣

او متخد پیغمبران

انـ انا القائم الـذى انتـ بظهوره توعدون . ٤٨

حضرت باب

زه همغه قائم يم. چي دراتگ و عده ئى در كىل شوي
دـ .

دهجه مومن دخربوپه اساس چي دکعبي دزيارت په
وخت کي دحضرت باب سره یوخاري و، هجه موعد
دکعبي د پنجيري دروازه په لاس نيولي وه. دري خلي
ئي په لور اواز پورتني، عبارت تكرار کر. ٤٩
پروردگار دهجه دکلامه

پيژندلی شئ

په همغه ترتیب چي خپل پلار اومور دهغوي له غبره
پيژنو، دجهان خالق اوپيداکونکي هم هجه خه چه
وائي اوپه هجه ترتیب ئي چي وائي، کولي شو. په
اساني ويژننو. اودنورو له خبرو ئي توپير وکرو.
قل اي و رب لا اعلم حرفًا الا ما عل من الله بجوده
حضرت بهاءالله ٥٠.

ووايه! بلي! په پروردگار مي قسم دي. په غير له هجه
خه چي پروردگار راته دفضل له مخي بنو ملي دي، په
يوتوري هم نه پوهيرم.

انما أمرناكم... بما يرفعكم و ينفعكم ف كل عالم من
عوالم ربكم... ما خلقت لانفسكم بل لخدمة امر الله رب
العالمين . ٥١

حضرت بهاءالله

مونږ تاسي ته امر کوو... هجه خه چي ستاسي دترقي
او لورتيا سبب کيري. ترڅوپه تولو الهي عوالمو کي

دھپل کوینسن خخه گته پورته کرئ... تاسی دھپل
خدمت لپاره نه یاستی پیداشوی . بلکه دپور دگار
دانین دخدمت لپاره پیداشوی یاستی .
ووائی! ای خلکو! ان هغه ورخ ده . چې تولی پردي
لري کرئ. اوتيول گومانونه ختم کرئ. ٥٢
حضرت بهاءالله

❖ ديهوديانو او مسيحيانو په مقدسه كتابونو کي
زمونږ دعصر ددوه پيغمبرانو ظهور په باره
کي ګن شمير ايتونه نازل شوي دي. دا ايتونه د
(Lord of Lords) په كتاب کي په دوه فصلونو
کي په (١٥ او ١٤) فصل کي ليکل شوي دي.

قران او بهاءالله

۲۴۴

بي جوري دوست فرمائي: دازادي لاره خلاصه شوي
ده. عجله وکړئ. د پوها وي چينه په مستې کي ده. له

هغى نه ئى وچىنى. ٥٣

حضرت بھاءالله

اي بندە گانو! هرچاچى لە دى چىنى وچىنىلى. ابدي
ژوند تە ورسىد. او هرخوک چى پاتى شو(ھرچاچى
ونه چىنىلى) لە مرو ٿخه وکنل شو. ٥٤

حضرت بھاءالله

قل و من اعرض لن يقبل من عمله شيئاً و كان الله
ربك لغف عن العالمين . ٥٥ حضرت باب

ووايه! هرخوک چى مخ واروي. دهغه هيچ عمل قبول
نه دى. خدائى چى ستا رب دى، دعالمايانو ٿخه بي
نيازه دى.

قَدْ جَاءُكُمْ بَصَارُ مِنْ رِبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلِيَّهَا. دانعام سورت، ٤٠، ٤، ايتونه

خدائى لە لوري روپىانە دلائل تاسى تە راغلي دى.
هرخوک چە دلىدلو سترگى لري. ربنتىنى دى. او
هرخوک چى ڙوند دى. دلىدلو سترگى نه لري. په
تاوان كى دى.

اي دانصف والا! كە لە دى «امر» ٿخه انكار وشى.
بل كوم «امر» دى. په ھمكە كى چى داثبات ور دى.

او داقرار لايق دى. ٥٦

حضرت بھاءالله

دادي «لوي خبر» او «لوي امر»، په مقام ئي ھانونه
پوه کېرئ. او هغه څه چې ظاهره شوي دي انصاف
وکړئ... کوبنښ وکړئ ترڅو امر ظاهر او وخت باقي
دي. خپل ھانونه مه محروموي. ۵۷

حضرت بهاءالله

نن ورڅ دپوهې بحر په موجونو کي دي. او دپوها وي
لمر په مشرق کي دي، واورئ او پيدائي کړئ ترڅو
پايندہ اوسي. ۵۸

حضرت بهاءالله

فرصت له لاسه مه ورکوي. وخت غنيمت وکنۍ
وختونه دبرق په شان په تيريدو دي. کوبنښ
وکړئ. شاید دتوحید حقيقی رنيا ته ورسپروي. ۵۹

حضرت بهاءالله

يا عباد الرحمن تالله لقد جائزكم الامر من عند الله . ۶۰

حضرت باب

اي دپوردگار بنده گانو! په خدائی قسم دي. چې
دا «امر» دپوردگار له لوري تاسي ته راغلی دي.

پنځمه برخه
په بهائي ائين کي
د تاريخي

پيښو وړاند ويني

دری فصله لري:

۱. د کهف سورت ټومري

برخه

۲. دکھف سورت دو همه

برخه

۳. دپروردگار دنقشی

دېنمنان

که چيرته دابنده گان خاص دالله لپاره او ده گه درضا
لپاره ، دقران دكتاب په ايتونو کي فکر وکړي . ټول
هغه څه چي طلب نې لري . البته چي درک کولی شي .
په هغه ډول چي ددي ظهور دو افعی ټول کارونه که
جزئي او ياكلي وي دقران په ايتونو کي پيداکولي
شي... ۱

حضرت بهاءالله

۱۰

دکھف سورت اوله برخه

وگورئ. چي له مخکي نه ئي په څه ډول دیټولو
کارونو خبرتیا ورکړي ده ۲.

حضرت بهاءالله

زمونږ دعصر ددوه پیغمبر انور اتگ نبسانی په تول
قران کي پټي اوښکاره دي. دکھف سورت ددي نبسانو
له مهمو منابعو څخه ګنل کيري. په هغه سورت کي د
حضرت باب او حضرت بهاءالله او دبهائي ائين تاريخي
پيری پيښي، دغار د او سيدونکو (اصحاب کھف) دقسي
او داستان په شکل بيان شوي دي. حضرت بهاءالله
دایقان په کتاب کي چې ددي ائين داثبات لپاره نازل
شوي دي فرمائي:

که دابنده گان خاص دخای درضا لپاره ، دقران
دكتابونو ايتونه وکوري، یول هغه خه چي طلب ئى
لري، درك کولي شي. په داسى ترتيب چي ددى
ظهور دتولو واقعاتو دکرو وبرو که هغه جزئي وي
اوياكلې وي، دقران په ايتونو کي بىنكاره او درك
کولي شي ...ولكن لا يعرف ذلك الا اولوا الالباب.^۳
حضرت بھاء اللہ

دايقان كتاب کي دپورتنى مطلب دا ثبات لپاره دقران
دامعروف ايت شاهد نىسى:
وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ.
دانعام سورت، ۵۹-ایت

ھيچ داسى لوند او وچ نه پيدا كىرىي. چي دقران په كتاب
کي رو بنانه او بىنكاره نه وي. دالاندى ايت هم کوم چي
ظهور ساعت ته اشاره ده، دحضرت بھاء اللہ بىان
تأييدوي:

**وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَاتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بِأَنَّ وَرَبِّي لَتَاتِنَّكُمْ
عَالِمُ الْعِيْنِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي**

السماواتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مِّبِينٍ.

دسبا سورت، ۳-ایت

منکرین به وائی: هغه ساعت به پرمونبر
رانشی! ووایه! بلي ، پخپل ربّ می قسم دي چي په غيبو
اگاه دی. اوذری په اندازه په حمکه او اسمانونو کي له
هغه نه هيچ شئ پت نه دی، چي دهغه نه ورو کي
ياغت بل ٿه شى نشه. چي(د ساعت په باره کي) په
هغه كتاب کي رو بنانه نه وي.

دخلورادي په كتاب کي ، حضرت بهاء الله دسورت
کهف ديوایت په باره کي(۱۷-ایت) دارنگه فرمائي:
که خوک ددي يو ايت په اشارو پوه شي، هغه لپاره
کافي ده. همدا ده. چي دداسي خلکو په صفت کي وائی
: رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ . دنور
سورت، ۳۷-ایت

❖ خالصاً لله و طلباً لرضائه : په پاک نیت خاص

دالله درضا لپاره

ساعت: دموعد نظهور وخت ته اشاره ده.

مخكېنى وينا ددى شاھدي وركوي ،چى سورت كھف په (۱۷-ایت) کي او دھغە دنورو اپوندو يعني داصحاب كھف په داستان کي ، بىر اسرار پت او بىسكاره دى. په دى اسرار آمیزه سورت کي پراته گنجونه پيداکول او كشقول مخكى لە دى مودى امكان نە لرل. يواحى ددى ئىين ظھور او دقران دوعدو تحقق او پە هغوي کي هغه پراته رمزونه دعالم نە پت ميدان تە رابىسكاره شول.

دقران مجید ايتونه ، هغە درازونو بىكتاب زمونىز دعصر ددوه موعudo په باره کي حضرت باب او حضرت بهاءالله ديوى معما سره بىر شباھت لري. دامعما عبارت ده لە يويى بىكلى، بى شماره تويتو خخە دجوري شوي طرح نه، چى يوه له بلى سره يوھاي

شوی او يوه له بلي څخه بيله شوي وي. د«قران او بهاء الله» دكتاب هدف ددي ټولو بنوونه او هم ئې دھاي بنوونه ده. دقران هرایت چي په دي كتاب کي گورى ، ددي لوی معما يوه توته ده.

پرخاى به وي. چي پوبنننه وکرو : ددي داستان د رازونو دکشغولو سمه نښانه څه ده؟ آيا په غير له دي چي دهغو وړاندوينو څخه چي دبهائي ائين دتاريخي پېښو سره توافق کي وي، بله کومه نښانه لازم ده؟ که يوه طرحه په سلهاو توتورویشو او په ميزئي کښيردو آيا ممکنه ده. چي هرتويه ئې دتصادف له مخي ئاين ويسي. که په دا يول يو امر ممکن وي ، ددي سورت دوراندوينو له مخي توافق دبهائي ائين دتاريخي پېښو سره دتصادف پرحساب امکان پذير دي.

څرنګه چه ددي سورت دېري پېښني دبهائي ائين دتاریخ اړوند دي ، ستاسي استفاده له دي فصل نه تريو حده پوري ستاسي په هغه پوهاوي پوري اړه لري. چي تاسي دبهائي ائين لمري قرن پېښو په باره کي لري . اميد دادي چي ټول خironکي دپروردگار په فضل او رحمت سره په دي میدان کي قدمونه واخلي. او ددي بشکلي اوله معنى ډک داستان څخه نور رازونه پيداکړي ، ځکه چي دپروردگار دکلام معناګانې دېري

دي . هغه چي په دي كتاب کي راغلي يواحی
ديواويا «71» معنی گانو څخه یوه معنی ده .

قران او بھاء الله

۲۵۰

دپروردگار دکلام

تفسیر

مخکي له دي چي ددي سورت تفسير بررسی کرو
لازمه ده . چي د«تفسير» په مسئله لنده کتنه وکرو . آيا
مونږ بي نوا بنده گان دپروردگار دکلام دتفسیر تو انائي
اوده ګه دمعنوی معنی ددرکولو اجازه لرو ، په خاصه

توگه د «متشابه ایتونو»؟ قران کریم دی پوبنتنی ته
حواب وائی:

مَا يَعْلَمُ تَاوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ.

د عمران سورت، ٧-ایت

یواحی پروردگار او(په علم کي راسخ خلک) دقران په رازونو پوهيني. يعني (کولی شي چي باطنی معنا ئي وکري).

په مخکيني ايت کي خدائی ته اشاره شوي ده، او بيا دهغه بنده گانو ته اشاره شوي ده. چي په علم کي راسخ وي . هغه څه چي پيغمبران وائي. دخدائی له لوري دي. په دې اساس په «علم کي راسخ» په اوله درجه کي دنورو ويناؤ ته اشاره ده ، نه دخدائی وينا او کلام ته . دبني اسرائيلو انبیاء ، او سپيختلي امامان ددي پلي خلکو څخه دي.

آيا ممکنه ده. نور مؤمنین هم دالهي له دي فضل او بخشش څخه برخه من شي؟

دقران دا ايت ددي راز څخه پرده لري کوي:
**لَكَنَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ...**

دنساء سورت، ١٦٢-ایت

دعلم راسخان په هغوي کي هغه خوک دي. چي په مخکيني ائین ئي ايمان درلود. يعني په اسلام مؤمنان و اوپه تااليمان او باور لري. (په هغه خه چي له تامخکي نازل شوي و. اوپه هغه خه چي په تانازل شوي دي باور او ايمان لري).

دمخکيني ايت په اساس (په علم کي راسخان) یا (ثابت) هغه مؤمنين دي، چي دخداي سره په مينه، ايمان او محبت کي ثابت او استواره وي. يعني د هغوي په ذهن کي هيچکله شک او شبھه او تزلزل نه پيداکيردي. دغسي مؤمنان خپل پروردگار دزره په سترگو لکه دھليدونکي لمر په شان رو بناهه او بسکاره گوري.

❖ متشابهه ايتونه: هغه ايتونه دي چي باطنی معنی لري.

حضرت بهاءالله دایقان په کتاب کي فرمائي چي
دېیغمبرانو خبری په دوه دوله دي:
يو بول بي رازه اوظاهري خبری اوبل بول پتي
دېردي اود راز خبری دي .
داسرار اميذه خبرو مقصد دبنده گانو از ماينت دی.
وروسته له دي توضيح څخه د متشابهه ايتونو د معنى
درک کول د مؤمنانو دزرونو دپاکوالی او دايمان
ددرجي پوري اره لري نه دهغو د تحصيلاتو
او معلومانو پوري:
ددي متشابهه بيانونو په معنى به هیڅ یو پوه نشي ،
مگر مطمئنونو زړونو والا، راضي انسانان
اود هغوزړونو والا چي له دي دنيا نه لاس په سر دي
. په دي بول بيانونو کي دمثالونو مقصد، ظاهري
معنى چي خلک هغه درک کړي، نه وه، او نه ده...
دبهائي ائين له ظهوره مخکي ، دقران دير اسرار پت
و. په دي عصر کي دپوردگار په حکم ، داسرارو
پرده له دي اثارو پورته شوه . دحضرت بهاءالله
دشهادت په اساس دجواهر الاسرار په کتاب کي ، هغه
مؤمنان چي ددي ائين ترسیوری لاندي دپوردگار

فضل او بخشش ته رسيدلي دي . هغوي په دي قادر دي، چي متشابهه اسرارو ته هم لاس رسی پيداکري: هغه کلمات چي متشابهه دي ، دهغوي معنی يواخي دهغه چالپاره مشکله ده. چي دپروردگار فضل ته نه وي رسيدلي . اوهم هغه کسان چي دالهي ائين ذخيري ئي نه وي پيژندي ... قول الهي ايتونه له محکماتو خخه دي. او قول روبانه او بنکاره نبناني دي. دامؤمينان په کلماتو کي پت شوي اسرار لکه دلمر گرمي او داوبودر طوبت په شان بلکه له هغې هم په اسانه توګه پيژني ...

● افئده مجرده : ددي دنيا له تعليقاتو پاک زرونه.

حضرت بھاءالله فرمائی چي دالهي کلماتو صورت
دھیقت خزانه ده ، او د هغو معنا پروردگار دعلم
«دردانی» دی پروردگار خلک دھغو دمعنا گانو
دکشغولو څخه منع کوي. تر هغو پوري چي دالهي
اراده دھغو پوري تعلق پیداکړي. چي مهر دھغو
کلماتو صورت څخه لري شي. له هغي وروسته
خلک هغو دردانو ته لاس رسی پیداکوي .

او پروردگار دکلام په اسرارو به پوه شي. ۷ په یو بل
بیان کي فرمائی چي ترڅو دالهي قدرت لاسونه دالهي
معارف مهر خلاص نه کري ، هیڅوک به دالهي کلام
په اسرارو نه پوه شوي وي، او نه به هم پوه شي:
ترڅو چي مخکيني ظهور دقدرت لاسونو (حضرت
باب ظهور) دفرقان علومو دخزانو مهر خلاص نه کړ.
هیچا درک نشو کړلی. ۸

حضرت بھاءالله
انه ظهر و اظهر ما كان مكنونا ف کنز العلم و مخزوننا
تحت خاتم الحفظ. ۹

حضرت بهاءالله

پروردگار واضح او بنکاره وویل: هغه خه چي دعلم
په خزانه کي پت وي. هغه د ساتني په مهر مهر شوي
وي.

په الهي اثارو کي په کراتو سره تکرار شوي دي. چي
خدایا داسمانی کتابونو اسرار راته و بنایه . که ددي
اسرار و درک کول جایز او حتی لازم نه وي ، په خه
پول زمونږ خالق مونږ ته رازده کول، چي دداسي
لوی فضل او بخشش ته در سیدلو لپاره له هغه خخه
ياری و غواړو؟

﴿ اغتمسوا فَ بحر بياني لعلّ تطلعون بما فيه من ثالث
الحكمة والاسرار . ١٠ ﴾

حضرت بهاءالله

زمادکلام او وينا په دریاب کي لامبوو هي ترڅو
دحکمت له دُردانو خخه او په هغوي کي له پرتو
اسرارو خبرتیا او پوهاوی پیداکړي .

دالهیه کلمه دتولو معنا گانو جمع کوونکي ده، یعنی
تولی معنا گانی او تول اسرار په هغې کي پت دي.

الهي کلمه تولي معنگانی په خپل خان کي راتولوي.
يعنى تولي معنگانی او رازونه په هفي کي پت دي.
طوب لمن بلغها و آخر ج اللئالئ المکنونة فيها . ۱۱

حضرت بهاۓ الله

الهي کلمات رمز دى ، راز دى ... اودجواهرو معدن
دى . او معدن هميشه پت
وي . ۱۲

حضرت عبدالبهاء

۰ افصل: دکھف سورہ

۲۵۳

لمری برخه

که سل قلمونه ليکل وکري دپوبنتنو دخوابونو له
عهدي به ونه وحی...له دی کبله الهي ياران او احبا
باید ملکوت ابهی ته توجه وکري . او دبی حده فيض
غوبنته وکري ، تر خود رازونو کشف وکري ، حقیقت
او معنی و حلیري . ۱۳

حضرت عبدالبهاء

په قران کريم اوپه انجيل کي ديرتحقيق وکړئ. دا په
تولو فرض دی. ۱۴ حضرت عبدالبهاء

بنه به وي. چي په نظر کي راورو دپروردگار کلام
او خبری ديری معنا ګانی لري. ددي دریاب دخو
دُردانوکشقول ، دنورو دُردانو دکشقولو خنډ او مانع نه
دي.

الهي کلمه دتولو جامع معنی ده ، يعني تولي معنا ګانی
والهي اسرار په هغه کي پت دي.

طوب لمن بلغها و اخرج اللّالـ المکنونه فيها . ۱۵
حضرت بهاءالله

نيکمر غه دی. هغه څوک چي دخای خبری درک
کري. اوپه هغه کي دُردااني رابironون کري. حضرت
بهاءالله په کتاب دایقان کي دادوه حدیثه نقل کري دي:
دھر علم «۷۰» اویا معناګانی دي . یواحی په یوه معنی
ئی خلک پوهیزی ...

مونږ یوه کلمه وايو اوزمونږ مقصد دهغی کلمی نه
«یو اویا» معناګانی دي.

حضرت عبدالبهاء دروم سوره د (۱ - ۵) ایتونو په
تفسیر کي فرمائي. چي هغه ایتونه بي شماره معناګانی
لري. اووروسنه دیوی «محکمی» «معنی په توضیح
کولو او په نهه (۹) «متشابهه» «معناګانو چي په
هغو «۵» پنځو ایتونو کي پتی دي پیلوی.

همدارنگه باید اقرار وکړو. چې مونږ ناتوانه عاجز
بنده ګان حتی دپروردګار دخنې «محکمو» خبرو له
درکه عاجزیو. درازونو دذخیرې متشابهه کلمات
خوبیخي په ټای پریروده.

❖ دعربی ایت مضمون : نیکمرغه دی، هغه څوک
چې دخای خبری درک کړي. اوپه هغه کې
پرتی ڈردانۍ را بیرون کړي.

قران او بهاء الله

۲۵۴

یواحی پیغمبران ،نبیان او امامان په دی قادر دي. چې
د «متشابه ایتونو» کونجی مونږ ته را کړي. او مونږ

يوাহي دهغوي په مرسته دهغى كونجي په كارولو سره
 كولي شو. دئنې هغو اسرا رو چې په هغو کي پت دي.
 لاس رسى پيداکړو. عقل پالنه (خردگرائى) چې دبند
 ګي او عاجزې سره وي. په پروردگار باندي دايمان
 او ميني لویه نښه ده . پروردگار په خپلو اثارو کي مونږ
 ته رازده کري دي. چې په هرکار کي دادوه معیاره په
 نظر کي ونيسو . هره خبره دالهي ايت دهدايت
 او حمايت ترسیوري لاندي دعقل او خرد په تله
 وسنجوو، که سمه وه وئي منو، اوکه نه له ياده ئي
 وباسو.

حضرت بهاءالله فرمائي: باید عقل چې خپلوبند
 ګانوته الهي بخشش او هديه ده. دچراغ په خير ئي په
 لاس کي ونيسو. او په هغه سره دپروردگار دخربو
 تياري ته ورداخلي شو ، شايد چې دپروردگار په فضل
 سره دژوند چيني ته ورسیرو. ۱۶
**فَبَشِّرْ عِبَادِ الدِّينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ أَوْلَئِكَ
 الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأَوْلَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ.**
 دزمر سورت (۱۷ - ۱۸)، ایتونه

پس هغو بنده ګانو ته زيري ورکړئ. چې خبرې
 اوري. او دېنو خبرو پېروي کوي. پروردگار دداسي
 کسانو لارښود دي. او هغوي دعقل خاوندان دي.

دنموني لپاره به دامناسبه وي. چي يوه «متشابهه» کلمه بررسی کرو. د «اور» کلمه په نظر کي ونيسي . دا کلمه هم دېغمبرانو په وجود کي دالهي قدرت د ظهور په باره کي به کار ورل شوي ده. او هم دالهي غصب په باره کي دگناه کارانو او منکرانو لپاره په دواړو جهانونو کي په کار ورل شوي ده . دېغمبرانو يو مهم هدف د خرافاتوله منځه ورل دي . وبه ګورو چي حضرت مسيح داهدف څرنګه بيان کړ : زه راغلى یم چي عالم په اور کي واچوم . دلوقا انجيل : ۲۱ فصل، ۴۹-ایت

I have come to set fire to the earth... (Luke 12:49 NEB)

۰۱. دکھف سوره

په غير له دي چي خلک دخرافاتو اوتعصباتو څخه پاک شي. چي پېري پېري ئي په زironو کي روزنه پيداکړي ده . دخودخواهي ، جهالت او جدائی دېردو دسوچیدلو څخه بل څه شى دسوچیدلو لايق دي؟ په دي بيان کي د «اور کلمه» ددوه معنا گانو لپاره په کار ورل شوي ده:

ای زما بنده گانو ... دغفلت له سیوری څخه در حمت سیوری ته عجله وکړئ، او د ځمکی په شان تسلیم شي. ترڅو د عرفان مقدس اوله عطرو ډکه هوا د وجود له ځمکي څخه راپورته شي . او د اور په څير ولپېږۍ او هغه ګلکي پردي وسوزوئ. او هغه حياناک خلک به د خدای سره د ګرمي ميني په خاطر باقي اوژوندي پاتي شي. اولکه د هوا په څير به لطيف شي.

۱۷. حضرت بهاءالله

د «اور د لمبې څخه» د حضرت بهاءالله په دي بيان کي منظور څه شي دي؟
وَكُنْ كَشْعَلَةً النَّارِ لَاْعَذَانِي. ۱۸.

زما ددبنمنانو په مقابل کي ، داور دلمبي په شان اوسيه.
کوم قوت او نир و داور په لمبه کي پيداکولي شي؟
داور لمبه:

- گرمي پيداکوي(مينه او محبت)
- سوزول کوي(نابودول)
- پاكول کوي(پاكول دتعصباتو او گومانونو خخه)
- قدرت او غلبه و بنائي(دناملايماتو په مقابل کي مقاومت او و دريدل)

حضرت بهاءالله په وينا کي ، کومه يوه معنى معقول
تره ده ؟ البتھ باید له دبنمنانو سره مهربانه اوسيء. اود
هغه دزرونو په پاكوالى او صفائی کي کوبنښ و کړئ.
زما ددبنمن په مقابل کي تر هرڅه مخکي لازمه ده.
چي دقدرت اظهار ، مقاومت او و دريدل دي.

د خطر په وخت کي ، د فداکار مؤمنين لخوا د عاجزی
اوزاري په ھاي د شهامت او قدرت اظهار لکه د تندباد
په شان د خدائی دائين ددبنمنانو په زرونو کي د غضب
او قهر او ر لازياتو.

دتاریخ په کتابونو کي ددي ائین دمؤمنانو لخوا په سلهاو داستانونه دشہامت اوقدرت داظھار دظامانو اوشکنجه کونکو په مقابل کي درج او ليکل شوي دي.

په دې لوی ظھور کي فکر وکړه. چې هريو په پوره شوق اور رضایت سره دخپل مقر څخه دتیریدني عزم وکړ، او دیواحینې دوست څخه ئې خپل ځانونه قربان کړل... دې لوی اعمالو ددې من زیرونه نور هم سخت کړل. ۱۹

حضرت بهاءالله
نیکمرغه دې، هغه دقوی زیرونو والا چې ددې منانو دحملی په سبب ئې زیرونه ضعیفه نه شول. ۲۰

حضرت بهاءالله

دشل زره نه زیات پیروان ددي ائین زمونږی په وخت کي او په مخکي وختونو کي ، لکه لمبه و هونکي او رپه څير دظامانو په مقابل کي ودریدل. او هیچاته ئې عذر او زاري ونه کړئ.

هر خومره ئې چې په هغو بلاګاني راوستي.
او ددې منانو قهر او غصب هر خومره شدت او زور پیدا کړ، دهغو په زیرونو کي دمینې شعلی لازیاتي شوي، په هغه اندازه چې جلدان ئې حیران کړل.

او دکرکی حسد او افسوس اورونه ئی ددبنمنانو
او ظالمانو په زironو کي په لمبو کرل.
ددوزخ اور دخدای خخه دلريوالی په معنا په کراتو سره
په اسماني ايتنو کي راغلى دى . آيا دمهربان
پروردگار خخه دلريوالی اوجدای خخه بل خه شى،
سوؤونكى تصور كيدلى شي؟ له داسى ژوند خخه په
كراتو سره نه ژوند بهتره دى. اما هميشه دجادئى له
غمه سوچيدل دى.

هغه خه چي په الهى كتابونو کي وعده درکمل شوي
ده ظاهر شول . دلوى خوبنى ورخ ده. او تول باید په
پوره خوبنى پروردگار ته دنبرديوالی او خوبنى سرمایه
ترلاسه کري. او خپل ھانونه دلريوالی داور خخه
حضرت بهاءالله وساتي. ۲۱

❖ حضرت بهاءالله په اثارو کي د«اور
كلمه» دبیر و معناو لپاره کارول شوي ده . له
هغى جملى خخه: دنفرت اور ، ددبنمنى اور ،
دمذهبى تعصب اور ، دجهنم اور، دجادئى اور،
دمينى اور، دابدي اور شعله (پيغمبرانو ته اشاره
ده)، هغه اور چي دغفلت پردي سوزوي، دامتحان
اور، دنفس هوا اور، دانتقام اور، دظلم اور،

دزرونو اور ، دغضب اور ، دامید اور ، دخداي
سره دمیني اور .

۰۱ فصل: دکھف سورہ

۲۵۷

لمري برخه

په الهي ایتونو کي د «اور» کلمه په کراتو سره دمیني
او محبت په معنی راغلي ده:
د عالم زره دالهي کلمي خخه شعله وردي . افسوس
دي . چي په دي اور سره شعله ورنشي . ۲۲
حضرت بهاءالله
دميني او محبت اور لبیدنه ، نن ورخ په جهان کي
ظاهره او بنكاره ده . ۲۳

حضرت بهاءالله
باید دنور په خیر رو بناهه شئ . او دچراغ دوني داور
په خير شعله ورشئ . دا محبت اور به ، مختلف حزبونه
په يو ظای کي سره جمع کري . او د غضونو اور د بي
اتفاقی او «جنگ سبب کيزي» ۲۴
حضرت بهاءالله

حضرت زردشت په ائین کي او ريو خاص ٿائي لرل. په دى سبب شيعه گانو به زرداشتستان اتش پرست گنل. په دى بيان کي حضرت بهاءالله دا اتهام ردوي.

او ده گه لوی پیام په حقانيت شهادت ورکوي:

حضرت زرداشت په باره کي دى پوبنته وکره. هغه دخای له لوري راغلى دى. او دخلکو په هدایت او لارپنوونه مامور شوي و . دمحبت او ر ده گه په لاس بل شوي دى . دالهي محبت داور سره او دپروردگار دكتاب ، او امرؤ او احکامو سره راغلى دى ، ولی غافل حزب او پلي ده گه مقام او ده گه ظهور ئي ونه پيژندل. دشيعه پلي او حزب دخپلي ناداني په وجه هغه ظهور رديکر.

حضرت بهاءالله

متشابهه کلمات په اسماني اثارو کي دافکارو دتنوع او بسکلا سبب دي. دا تنوع که د اختلاف او مجادلي سبب نشي . دالوي امتياز دى. ٿكه چي ددي سره زمونږ دپوهاي او فكري قوت او تصور دايرو پراخوالی پيداکوي. بي له دى رنگارنگ او بسکلو جامو، دجهان ادبی اثار او اشعار ، دبی گله او بي پانو ونو په خير خپله بسکلا او بنايسن له لاسه ورکوي. ڪله چي دڙبي سره موسر و کاروي، کولي شو. ديوسي ڪلمي مختلفي معنا گاني وکرو .

مثلاً «تفسیر» او «تأویل» ترمنخ تفاوت په باره کي
کيدلی شي یوکتاب ولیکل شي. او مختلف نظریات حتی
متضادنظریات وراندي شي. په دي بحث کي کوم تکي
چي خاص اهميت لري. د ويونکي نيت او دهغه دوينا
نتيجه ده. حکه چي تأویل او تفسير په دوه ډوله دي:
مثبت او منفي که دپروردگاروينا دڅلي خودخواهي په
وجه دخلکو ترمنخ دجادئي لپاره او د حقیقت څخه
دانکار لپاره وکاروو . دخداي په درگاه کي مسئول
او د مجازاتو مستحق يو.

قران او بھاءالله

۲۵۸

له دي کبله په تأویل ، تفسیر او تشریح کي توپیر نشته .
هرنوم چي خپلی وینا ته کښيردو، نتيجه ئې یوشان ده.
مثلاً حضرت مسیح و فرمایل: چي له اسمانه رائحي .
که «اسمان» تأویل نه کرو. یعنی باطنی معنی ئې ونه
کرو. موږ غلطی کوو. پس په داسی حالت کي تأویل
او تعییر لازم دي . نه تفسیر .

په الهي کلماتو کي دقت په روښانه توګه وښائي. چي
تفسیر او تأویل دواره د الهي ائين د ثبوت لپاره لازم

او ضرور دي. اما تأويل او تفسير دواوه د مؤمنانو
دجائي په نيت او دپروردگار دکلام څخه دانکار لپاره
دواوه منع دي. له دي کبله دتفسير، تشریح اویا تأويل
دکلماتو ترمنځ توپیر نشه. اما که وینا مو دپاک نيت
له مخي دحقیقت داثبات لپاره وي. که هغې ته تفسير
ووایو، اویا تأويل، دواوه دزره پوري دي. حکم چې
که پخپله لار کي غلطی وکړو. بالاخره زمونږ غلطی
راښکاره کېږي. او مونږ سمي لاري ته څو. په دي
لاندي بیان کي حضرت بهاءالله مونږ ته رازده کوي.
چې تأويل یوشان نه دي. دتأويل لپاره پېږي مرتبې دي
. یوتأويل دحق درضا لپاره دي، اوبل تأويل دحق په
ضد دي... ۲۶

دعلم هدف «علوم» ته رسيدل يعني دحقیقت پېژندنه
د: ۵

دېولو تأویلاتو، تفسironو او دېولو کلماتو او ایتونو
دمعنی ګانو مقصد دادی. چې دحق معرفت حاصل
شي. ۲۷

حضرت بهاءالله

دکھف سوره لپاره مقدمه

(سریزه)

په اسماني ایاتونو کي، دتشبیه او تشابه له نظره دکھف
سوره او دیوحة مکاشفات لمړی درجه مقام لري.

متشابه ویناوی په دی اسرار امیزه دوه اثرونو کي
دکمال لوري درجي ته رسی.

❖ دامطلب په ۲۲ فصل

کي «محكم» او «متشابه» ایتونه یوچل بیا دبحث
لاندي راغلي دي.

۰۱ فصل: دکھف سوره

۲۵۹

لمري برخه

شاید په دی سبب چي ،په تیرو پیرويو او زمانو کي ،
دی دوه لیکنو دبلی هری لیکنی دخلکو دکنجکاوی
حس زیات پارولی وي. دیرو متفکرینو اوپوهانو په دی
لاره کي قدم ایښی دی، کوبنښن ئې کری دی. دفتر او
تصور په قوت ددی دوه غرونو لوري څوکي ته چي
په زړونو کي پیر رازونه پراته دی ورسی. شاید

هغوي خزانی پیداکري. او دعلم او ادب مينه والو ته ئي
وراندي كري.

په بهائي اسماني اثارو کي ، دكهف سورة جزئيات
تفسيرشوي نه دي . هغه اثار يواحدي ددي سورة د ھنيو
ایتونو په باره کي مونږ ته کونجي راكوي:

قَلْ هَذَا لِكَهْفَ الَّذِي فِيهِ آُوْلَاءِ الْبَقَاءِ إِذْ قَالُوا رَبُّنَا
آتَنَا مِنْ لَدُنْكَ رِشْدًا وَ أَنْتَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ سَمِعْنَا
نَدَائِهِمْ وَ آوْيَنَاهُمْ فِيهِ وَ جَعَلْنَاهُمْ تَذَكِّرَةً لِلْعَالَمِينَ . قَلْ هَذَا
لَغَارُ الَّذِي بِهِ حَفَظَ مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ عَنْ أَيْدِي
الْمُبَغَضِينَ ...
حضرت بهاء الله

ووایه! داهجه غار دی. چې په هغه کي د(بقاء
حوانانو)پناه واخیسته اووئي ويل:
ای پروردگاره! مونږ ته سمه لار و بنایه. ته بخښونکي
او مهربان ئي. مادهغۇ غېر و او رىدل او هغۇ ته مى په
هغه غار کي پناه ورکړه. ترڅو دجهان خلک دهغوي
دبر خليک څخه پند واخلي. ورته ووایه! دا همغه
غاردي. چې د خداي رسول په همغه غار کي له
دېنمنانو څخه امان پیداکړي ...

أَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَ الرَّقِيمَ عَبَادٌ فَازُوا بِالْفُوزِ الْعَظِيمِ وَ
أَوْوَ الْكَهْفَ رَحْمَةً رَبِّ الْكَرِيمِ رَقَدُوا عَنِ الدُّنْيَا وَ
اسْتِيقَظُوا بِنَفْحَاتِ اللَّهِ وَ التَّجَأَوا الَّذِي لَمْ يَرُوا

الأبرار و ملجاً الأخيار شريعة ربّ المختار و شمس
الحقيقة تقرضهم ذات اليمين و ذات الشمال ...
٢٩

حضرت عبدالبهاء

اصحاب کهف اور قیم هغه بندہ گان وئ. چي لوی فضل او عنایت نه ورسیدل . هغوي دکھف په غار کي دمهر بان خدای په حکم سره پناه واخیسته. له دنيا خخه په خوب ویده شول (خوب نه لارل) او په الهي نفحاتو سره بیدار شول. په هغه غار کي چي دپروردگار دائمين دنيکانو پتن ٿائي دی پناه واخیسته . د «حقیقت لمر» هغوي په بنی او چپ طرف باندي جدا کرل . سوره کهف دالهي إسرار اميزيز ترينو اثارو خخه دی . او ديري معنائگاني په هغه کي پتي شوي دي . حضرت باب په هغو ايتونو کي چي پخپله تفسير ته ضرورت لري . ددي سوره حُنی ايتونه دخپل ظھور دنسودلو دصورت سره مرتبط او ارونڈ گنلي دي .

قرآن او بھاء اللہ

دکھف سوره داستان کيدلی شي مختلفو اديانو پوري
ورته اريکه ورکرل شي.

ددی کتاب بحث په لمبی درجه کي داسلام

د «کھف» پوري اپرونڈ دي. اودهغه

«کھف» داوسيدونکو مسلمانانو پوري مربوط دي.

دکھف اصحاب ستا درسول اصحاب دي، محمد چي
دانبياو خاتم دي. ۳۰ حضرت باب

دکھف داصحابو

داستان

داصحاب کھف (دغار اوسيدونکو) داستان ۱۸ سوره
۹-ايت خخه شروع شوي دي:
أَنْ حَسِبْتَ أَنَّ اصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا
عَجَّابًا؟ دکھف سورت، ۹-ايت

آيا فکر دي کري دي. چي داصحاب کھف په داستان
کي عجایب اوښني زما لخوا اينسodel شوي دي؟
توضیح: دغار داوسيدونکو اصلی داستان داسلام
ظهور نه مخکي وجود لرل.

قران مجید هغه داستان ته معنوی معنا ورکره . اوپه
دي ايت کي مونږ ته خبر راکوي. چي په هغه کي دير
اسرار او نښاني پرتی دي. بنه به وي چي دهغو
اسرارو د معنوی معنا په کشفولو کي کوبنښ وکرو.

١٠ - ایت: إِذَا أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبُّنَا آتَنَا مِنْ لِدْنَكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا.

(یوه دله ھوانان غارتہ داخل شو) کله چي ئې په غار کي پناھ واخیسته وئي ويل: اي پروردگاره! په مونږ لطف اور حمت وکره، او خرنگه چي تاته بنه بنکاري په همغه ترتیب مونږ ته هدایت وکره.

توضیح: «ھوانان» هغه مؤمنانو ته اشاره ده، چي ایمانی قوت ئى دیر زیات وي. دی ھوانانو اسلام دخپل زره خخه منلى دى. او په دیر شوق او ذوق ئى ده گه ائین دحکمونو او امرؤنونو په اجراکولو ئى شروع کېرى وي. هفو مؤمنانو دپروردگار فرمان ته پخپلو غوبىنتتو ترجیح ورکری ده. اوله خدایه غواری چي ددوی تول ژوند دالھي امر او ائین سره برابر وي.

۰ اصل: دکھف سوره لمرى

«غار» په دې ایت کي دپروردگار امر اوائين ته اشاره ده. په همغه ترتیب چې «غار» زمونږ جسم او وجود له طوفان ، سیلاپ اوله ځناورو نه ساتي، دپروردگار ائین ته پناه ورل ، زمونږ روح، زمونږ ژوند او روزگار دټولو بدومو حادثو څخه او بدکرداره خلکو دازار اوذیت څخه په امن او امان کي ساتي. حضرت بهاءالله ته د «حوان» په کلمه اشاره او خطاب کيئندي:

قل اتظَّنُون فَ انفسكم بآنَ هذَا الفتَ يُنطِقُ عن الْهُوَى .

حضرت بهاءالله

٣١

ووايه! آيا گومان کوي چې دا حوان به دبلوا څخه خبری کوي؟

۱۱ - ایت: فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَداً.

په هغه غار کي مې د معلومو کلنو لپاره هغوي د تازه خبرونو داوري دلو څخه لري وساتل.

توضیح: دا «معلوم کلونه» د اسلام زرکلن عصر او زمان ته اشاره ده. په همغه ترتیب چې مطرح شول. په اسلام کي دوھي او الهام دوره دامام حسن عسگري

«يولسم امام» په رحلت سره، په ۲۶۰ هجري قمري کي
پاي ته ورسيده مخکي له هغه تاريخ نه مسلمانانو
ترزروکلونو پوري نوي خبر دپروردگار لخوا وانه
وريدل.

١٢ - ايت: مَبَعْثَاتُهُمْ لِنَعْلَمَ أَيَّ أَحْصَدَ لِمَا لَبِثُوا
أَمَدًا الْحَزَبَيْنَ.

وروسته مي هغوي راپورته کړل ترڅو وګورم چې
کوم یو ئې له دي دوه ډلو څخه کولی شي دخپل اقامت
موده په دي غار کي حساب کړي.

توضیح: «دوه ډلي» دوه نوع مسلمانانو ته اشاره ده:
وفادار اوبي وفا. دا ایت ددي بنکارندوي کوي چې
د «خوانانو» مه واره کومه بله ډله په دي غار کي
اوسيدل. دا تکي به په ۱۵-ایت کي روښانه شي. په دي
ایت کي مهمه مسئله په غارکي د خلکو دتوقف موده
ده. ددي معما حل به هم په بل ایت ددي داستان کي
پیداکړو:

١٣ - ايت: نَحْنُ نَقْصَنَ عَلَيْكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا
بِرَبِّهِمْ وَزَدْنَاهُمْ هُدًى.

داداستان چې درته وايم سم دي. هغوي ټوان و چې په
پروردگار ئي ايمان راور اوپروردگار هغو ته په ايمان
درجه ورکړه.

توضیح: دایت د «خوان» دکلمی معنی روبنسانوی.
اومنبر ته و بنائی چی خوان هغه خوک دی. چی
دایمان فوت خخه برخمن وي. دابول مؤمینان همیشه
دپروردگار دفضل او بخشش لاندی وي.
۱۴- ایت: وَرَبُّنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا ربُّ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَذْعُو مِنْ
دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطْنَا.

دهغو زرونہ می محکم او کلک کری دي. دخپل خای
نه پورته شو او وئی ویل :
زمونبر خدای ، حمکه او اسمانونه پیداکری دي. په
غیر د خدای خخه بل خه شی په یاد رانه ویرو او که په
غیر له هغه بل خه شی په یاد را ورو، په غلطی کي
تللی یو.

توضیح: دایت هم دخوانانو یعنی دپر هیز کاره مؤمنو مسلمانانو په صفت کي دي. چې دزره له کومي دخداي په وحدانيت عقیده من دي. اوله دوه مخي توب او دروغ جنو اورياکاري خخه خلاص وي.

۱۵ - آيت: هَوْلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ الَّهَ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيْنَ فَمَنْ اظْلَمُ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا مِّنْ.

اما ددي قوم یوه ډله خلکو بل خدای حآن ته ټاکلی دي. داسې یو خدای چې ده گوي په روح کوم سلطنه لري. ددي نه لوی ظلم بل څه شی کيدلی شي. چې په خپل خدای پوري دروغ و تري؟

توضیح: په ۱۲-آيت کي په دوه ډلو خبره شوي وه.
۱۳ او ۱۴-آيتونو اوله ډله معرفي کړي وه. دایت ددوهمي ډلي خبره کوي.

ښکاره ده. چې په هرامت کي دروغجن او دوه مخي خلک و اووسي به. داهجه خلک دي. چې دخداي نوم په ژبه اخلي، اما زړونه ئې په مکر او رياکړدي. دادوه مخي بل خدای په خپل زړه کي پت ساتي. او په هميشه دول ده ګه عبادت کوي. هغه خدای ددوبي نفس دي. او ده گوي ميل ددنيا پرسنځ او بنده ګي ده.

سوره، لمرى برخه

دادوه مخي ، خپل ٿانونه دغار او سيدونکي گني، اما په ربنتيا سره دغار ٿخه يعني په پروردگار باندي له ايمان ٿخه پير لري دي.

۱۶ - ايت: وَإِذْ أَعْتَزَ لِتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْلَوْا الْأَكْهَفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئُ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا.

هر کله چي ددي ډلي له مصاحبته او خبر و ٿخه خلاص شوي. غار ته پناه يوسئ. په هغه ئاي کي به پروردگار، تاسي په خپلو رحمتونو او بخششونو کي غرق کري. او «امر» به ستاسي لپاره اسان او په پير راحت کي کري.

توضیح: دفرار او تینستی یواهنجی لار دمکارو خلکو
خخه، غار ته پناه ورل دی، یعنی خپل خدای په یاد
راورل او دهغه په سانتی او حمایت توکل او اتكاء کول
دی.

١٧ - ایت: وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوِرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ
ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ
اللَّهُ فَهُوَ الْمُهَدِّيٌّ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مَرْشِدًا.
په سهار کي لمر گوري. چې دغار بني خواځخه
راخیزې. او دلويدو په وخت کي هغوي سره جداکوي.
او چې خواته پاتې کيږي، په داسي حال کي چې هغوي
هم په همغه پراخه محیط کي دي. دادپور دګار دنبنو
او ایتونو خخه دي. دهر چا چې خدای ره نما وي. سمه
لاره به پیداکړي. او هر چاته چې دکمراهی اجازه
ورکري. هیڅوک هغوي سمي لاري ته نشي
راوستلای. اونه به دهغوي لپاره کوم یار او مددګار
وي.

په «وَتَرَى الشَّمْسَ» کي پراته رازونه
او اسرار

په مخکني ايت کي بير رazonه پت دی. يو ھل بيا
 دحضرت بهاءالله بيان چې په څلوروادي كتاب کي
 ددي ايت په باره کي دی. له نظره تيرکرو:
 که څوک ددي يو ايت داشارو نه خبرتیا ترلاسه کري
 ، دهغه لپاره کافي دی . همدادی چې دداسي اشخاصو
 په صفت کي فرمائي:
 "رَجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ"
 [دنور سوره ۳۷-ایت ۳۲]

قران او بهاءالله

۲۶۴

لمرنی پونتنه داده: په دی بيان کي د خورشید
 منظور: «وَتَرَى الشَّمْسُ» (المرؤيني) څه شی دی؟
 خورشید(لمر) یوه متشابهه کلمه ده چې په الهی اثارو
 کي مختلفي معناکانی لري . یوه له هغو معناگانو څخه

چي په دير ايتونو کي راغلي ده. دهغو له جملې خخه په دي ايت کي ، دخداي «پيغمبر» دی. چي دالهي ارادي اوダメر داسمان خخه ھليري. چي پخپله رنا کي خلکو ته پوهاوي وروڀني اوڊربنتيني نور لتونکو ته دهغو دستركو نه دجادئي توري پردي لري کري.

په دي بيان کي حضرت باب خپل خان
دقيقه «لمر» گنې:

په دي «عصر» اوکور کي دقيقه «لمر» دبابيت په
نوم راختلی... ۳۳ حضرت باب
حضرت مسيح فرمائي:

له اسمانه به لمر پرمونبو راوخيري. ترڅو په هغو خلکو چي په تياره اوډمرګ دسيوري لاندي اوسيوري وھليري. هفوی به دصفا اوaramتیا خواته بوخي.

انجيل لوقا، اول فصل، (۶۹ - ۷۸) ايتونه
دقيقه «لمر» مثال دلمر په شان دي... مثلاً یووخت
د «دقيقه لمر» دابراهيم خليل الله په نوم وھلید، اوله
ھغه وروسته دموسى کليم په نوم وھلید. او بيا همغه
د «دقيقه لمر» دعيسي په نوم وھلید. هغه څوک چي
دقيقه طلب کوونکي و. هغه حقیقت ئې په هرځاي
کي ولید. اوڅل رب ته سجده کوونکي شو. اما هغه
چي دابراهيم پوري مربوط و کله چي دقيقه لمر په

«طور» را خوت او دموسى حقیقت ئى رو بىانە
کېر. متحجب او حیران شول. ٣٤.
حضرت عبدالبهاء

پە ھۇنى ایتونو كى دحضرت بهاءالله ظھور د «لمر
دراختلو» سره تشبە شۋى دى:

٠١ فصل: دكھف سورە،

٢٦٥

لمرى برخە

ووايە! چى دپوهى او (دانائى) لمر را ختلى، دلىدىنى لمر
معلومداردى. نىكمىرغە هەغە خۇك دى. چى ورغلل،

وئي ليدل، او وئي پىزندل. ٣٥

حضرت بهاء الله

اشرق شمس القدم من افق العالم .

٣٦ حضرت بهاءالله

پخوانی لمر دعالمن دافق څخه و ځلید.

عَرَفْ يَا الْهِي عَبَادُ الشَّمْسِ الَّتِي اشْرَقَتْ عَنْ أَفْقٍ

فضاک و تقدیر ک۔ ۳۷

حضرت بهاء اللہ

ای پروردگاره! هغه لمر چی ستا دتقدير او قضا له افق
خخه راختلی دی. خپلو بنده گانو ته و روپیژنه.

«ای بندہ کانو! خپل خانونہ ددی بنکارہ لمر خخه مه

بی برخی کوی ۳۸ حضرت بھاء اللہ

حضرت باب حضرت بهاءالله په اره داسي وويل:

مَثَلُهُ جَلَّ ذِكْرَهُ كَمَثَلُ الشَّمْسِ ... ٣٩

حضرت باب

دھغه مثال دی لوی وي دھغه ذکر دلمرپه مثال دی ...

«لمرلويدل» زمونيز دعصر ددوه پیغمبرانو د عمر

دختمپدو په معنی را غلی دی:

کله چی زما دجمال لمر په پریو تلو شي... ۴۰

حضرت بهاء اللہ

وروسته ددي لمر دپريوتلو... ٤١

حضرت باب

حضرت بهاءالله ته داشاري له مخي:

من اول ما يطلع شمس البهاء الـ ان يغرب . ٤٢

حضرت باب

(دبهاء دلمر) دراختلو دشروع نه دهجه ترپريوتلو

پوري.

❖ دهجه مؤمن په ٿواب کي چي د«لمر» دمعنا په
اره پوبنته کوي، حضرت بهاءالله مفصل ايتونه
په عربي کي نازل کري دي، له هجي جملی نه
دالاندي ايت:

ثم اعلم بـان للشـمـس الـتـي نـزـلت فـ السـوـرة الـمـبـارـكـة
اطـلاقـاتِ شـنـت و اـنـهـا فـ الرـتـبة الـأـوـلـيـة...ـنـفـسـ
الـمـشـيـةـ الـأـوـلـيـةـ و اـشـرـاقـ الـأـحـدـيـةـ تـجـلـتـ بـنـفـسـها عـلـ
الـآـفـقـ و اـسـتـضـاءـ مـنـ أـقـبـلـ الـيـهـاـ كـمـاـ انـ الشـمـسـ إـذـا
طـلـعـ يـحـيـطـ اـشـرـاقـها عـلـ العالمـ اـلـاـ الـأـرـاضـ التـ
احـتـجـبـتـ بـمـانـعـ...ـثـمـ فـ مـقـامـ تـُـطـلـقـ عـلـ أـنـبـيـاءـ اللهـ وـ
صـفـوـتـهـ لـأـنـهـمـ شـمـوسـ أـسـمـائـهـ وـ صـفـاتـهـ بـيـنـ خـلـقـهـ لـوـ لـأـ
هـمـ ماـ اـسـتـضـاءـ أـحـدـ بـأـنـوارـ الـعـرـفـانـ.ـ دـمـارـكـهـ الـواـحـوـ
مـجـمـوعـهـ،ـ(ـ٦ـ اوـ ٧ـ)ـ مـخـونـهـ

دنظر اړوند ایت په هکله (وَتَرَ الشَّمْسَ) ایت کي دوه تکي کارول شوي دي. چې د پيغمبرانو او لمر ترمنځ ورته والي او شباہت و بنائي. لمري دا چې د هر پيغمبر ظهور دلمر په شان راختل او خليل، د خدائی د لويو نښانو خخه دي. (ذَالِكَ مِنْ آيَاتُ اللَّهِ) . دوهم د اچي د پيغمبرانو ظهور په وخت کي ، خلک دبل هروخت نه د پروردگار هدایت ته پيره اړتیا لري، حکه چې په تقليد او ګومان کي کړوي. (مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهَتَّدُ) په دي بيان کي ، حضرت بهاءالله د (هدایت او لمر) کليمي د قران دایت سره په ورته والي او شباہت کي کارولي دي:
تولو خلکو په هر ظهور کي اعتراض کړئ دي.
او (هدایت په لمر) هدایت نه شول. ۴۳.

حضرت بهاءالله
وَتَرَى الشَّمْسَ اذَا طَلَعَت... مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهَتَّدُ.
دکھف سورت، ۱۷- ایت

په دی حديث کي ، رسول اکرم خپل ٿان دلمر سره او حضرت امير دسپورمي سره تشبه کري دی :
انا كالشمس و علـ ڪالقمر . ٤

زه دلمر په شان يم او علي دسپورمي په خير دی.
حضرت باب چي هم ئي دڀغمبر رسالت او هم ئي
دامام مقام لرل په دی ايت کي دلمر او سپورمي دوارو
سره تشبه شوي دی :

وانا نحن قد جعلناك علـ العالمين شمساً مضيئاً و قمراً
منيراً ... ٥ حضرت باب

ته مي دجهان خلکو لپاره ٿليدونکي لمر او رنا
ورکونکي سپورمي وگر ٿولي ...
په دی حديث کي حضرت امير ، حضرت باب دھغه
لمر سره تشبه شوي دی.

چي د «خپل مغرب» نه راخيڙي:
ان الذى يصلـ خلفه عيسـ ، هو الشمس الطالعه
مغربها.

هغه ٿوک چي په هغه پسي حضرت عيسى لمونج
کوي. هغه «لمر» دی. چي دخپل مغرب ٿخه
راخيڙي.

۰ افصل: دکھف سورة

(دلمر راختل دخپل مغرب)نه، دی مطلب ته اشاره ده:
 د «امامت لمر» دامام حسن عسگری په رحلت سره
 غروب وکر، (لمر ولویدل) اووروسته دزروکلونو ،
 همغه لمر په نوي نوم سره (سېد باب) د(خپل
 مغرب) خخه يعني له همغه نسل اوله همغه دائين خخه
 راو خلید. (هغه خوک چي حضرت عيسى وريسي
 لمونخ کوي) دحضرت باب خخه د حضرت بهاءالله
 پيروي ته اشاره ده. حضرت بهاءالله دحضرت باب له
 پيروانو خخه ؤ او دهغه خخه او دهغه دائين خخه ئي په
 دفاع او ملاتر کي کوبنښ کړي دي. دحضرت بهاءالله
 ظهور دحضرت مسيح دبیرته راتګ وعده پرخائي
 کړه.

حضرت بهاءالله دوینا په اساس په «خلوروادی» کې د «وَتَرَى الشَّمْسَ» په ایت کې یوه بله معنا هم پته ده. اکر چې هغه معنائی په صراحت سره ویلی نه ده، ولی په نظر داسې رائی چې دا بول به وي: دیغمبرانو ظهور په وخت کې ، دیر خلک دحقیقت دلمر دورانگو خخه ناخبره وي. او دتصوراتو او تعصباتو په تیارو کي غرق وي. اما ددوی په منځ کې داسې کسان شته دي. چې همیشه بیدار وي. او د حقیقت اور بنتیولی دکوهرو په لته کې کوبنبن کوي.

حضرت باب ظھور په وخت کي دغار او سيدونکي
دادول هو بنیار و بی له دی چې دموعد ظھور خبر
واوري، الهي رنا ئې په هغه حوان کي ولیده. او هغه
ئې ويپڙاند. او بالاخره هغه تولو دېتنگانو په خير
دهغه جمال په ورانګو کي ٿانونه له لاسه ورکړل.
هغوي لمري کسان و چې په قائم موعد ئې دائمان
راوړلو په خاطر نوي ژوند پيداکړ. او دوی په
«حروف حي» ونومول شو. قدوس ، باب الباب
او طاهره دهغه مؤمنانو دسرکسان و.

❖ دمئمنینو دايله (١٨) نفره ؤ دحروف
 (ھي) شماره دابجدو په حساب ١٨ اتنه ؤ.

قران او بھاءالله

۲۶۸

وبيـنـ اوـبيـدارـهـ مـؤـمنـينـ بـحـثـ اوـحدـيـثـ تـهـ اـرـتـيـاـ نـهـ لـريـ.
پـهـ هـرـخـايـ کـيـ چـيـ ويـ دـپـورـدـگـارـ موـعـودـ دـلـمـرـ پـهـ
خـيرـ رـ وـبـنـانـهـ اوـبـنـڪـارـهـ ويـنيـ . آـيـاـ روـبـنـانـهـ لـمـرـ دـخـپـلـ
ثـبـوتـ لـپـارـهـ دـلـلـيـلـ اوـبـرـهـانـ تـهـ اـرـ دـىـ?
لاـ تـسـئـلـ الدـلـلـ عـنـ الشـمـسـ وـ اـشـرـاقـهاـ لـاـنـ دـلـلـهاـ هوـ
ضـيـائـهاـ وـ انـوارـهاـ . ٦٤ـ حـضـرـتـ بـھـاءـالـلـهـ

دھلیدونکی لمر دوجود داثبات لپاره دلیل نه غوبنتل
کیرنی. دھغه دوجود دلیل پخپله) دھغه ور انگی
اور وبننائی ده.

د «وَتَرَ الشَّمْسَ» ایت اروند حینی نور اشارات او نبئی:

- دغار بنی خواته دلمر راختل دحضرت باب ظھور ته دالھی امر دشرق ٿخه اشاره ده.
- په یو پراخه محیط کی دغار داو سیدونکو یو ھای کیدل، دمؤمنینو پناه ورل هغه موعد ته دیوانین دسیوری لاندی ڙوند کولو ته اشاره ده.
- دغار دھینو او سیدونکو جداوالی او دھفوی را ورل دغار چپی خواته دلمر لویدو په وخت کی هفو مؤمنانو ته اشاره ده. چی دحضرت باب در سالت دختمیدو و روسته یعنی دھغه لمر دغروب یا «لمر لویدلو» و روسته دیوبل رو بناه لمر در اختلو دپروردگار دلور او روبنانه افق ٿخه، (حضرت بهاء اللہ) ئی ونه پیژندل. او چپ خواته ئی تمایل پیدا کړ. او وا غوبنتل.

حضرت عبدالبهاء دوینا په اساس دی ایت ته داشاري له مخي ، دوخت موعد و روسته یعنی دپروردگار دارادي له اسمانه (دلمر راختلو) دغار اصحاب په بنی او چپ طرفونوسره جذاکړل:

شمس الحقیقتة تفرضهم ذات اليمين و ذات الشمال . ٤

دحقیقت لمر هغوي په بنی طرف اوچپ طرف يوله
بله جداکوي.

❖ دقران په تول کتاب کي دير ايتونه دخلکو
جداکولو ته دموعد ظهور په وخت کي اشاره
کوي دهگي جملې ايتونو څخه :٤٠، ٤٤: ٧
، ٤٢: ٢١، ٣٧ په دي موضوع په تفصيل سره په
(٢٠ او ١٩) فصلونو کي بحث شوي دي.

١٠ فصل: دکھف سوره

٢٦٩

لمری برخه

دوافعي تول سوره زمونږ دعصر دلوی پیښي په اړوند
يعني ددوه پیغمبرانو ظهور دخدای په نامه سره دي.
دي مسيح (په قافيه برابر) سوره په دير و بنکلو او په
زړه پوري جملو کي دي لوی واقعي ته اشاره کري
ده. (بنی اوچپ اصحابو) برخليک ته يعني ددي ائين
منکرينو او مؤمنينو ته ئي دجنت او دوزخ تشریح
ورکري ده.

• ذالک مِنْ آیَاتُ اللَّهِ(هغوي)

دپور دگار دایتون او نبیانو خخه دی). (دکھف سورہ ۱۷-ایت) مقصد له دی بیان خخه خه شی دی؟ په هرزمان او عصر کي دېيغمبرانو برتری په نورو باندي لکه دخلیدونکي لمر برتری دشمع په لرزانه ور انگو باندي وي. په داسې حال کي ، خومره پير عالمان او زاهدان دي. چي ددي لمر دلیللو او پېڙنسلو خخه عاجز دي. دخومره حیرانتیا خبره ده. چي یولیدونکي دي، دجهان رنا کوونکي لمر رو بننائي ونه گوري. او هغه دي ونه پېڙني . دحضرت بهاء الله دوينا په اساس پروردگار دهر بنکاره خخه ، بنکاره تر دي. او دهر پت خخه پت دي. دغه حیرانوونکي حقیقت ده گه په پېيغمبرانو کي هم صدق کوي.

دمجتھدينو یوی ډلي ، دحضرت باب لپاره دزجر او زندان حکم ده گه بي گناه او مظلوم ټوان په حق کي صواب (سم او ربنتیا) وکنل. او بالاخره ده گه دوژلوا او دقتل دستورئي په پوره اطمنان او داد سره ورکړ. ډلي ډلي مجتهدینو تحمل ، در بدري فقر ، شکنجه او عذاب ئي ده گه مو عود په خاطر دشاتو او شکرو په شان پخپل ٿان ومنل. او په پوره ميني سره ئي په هغه

لار کي ھانونه قربان کړل. آيا په غير له خدای نه بل
څوک په دې لوی راز پوه دي؟ آيا له دې بل څه شی
حیرانوونکي تصورکیدلی شي؟ که ددنیا ټولي معجزي
راتولی کرو ، ددي لوی معجزي په نسبت په دریاب
کي دیو څاځکي په څير دي:
ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ.
دکھف سوره، ۱۷-ایت
هغه دپروردگار دایتونو اونښانو څخه دي.

قران او بھاء الله

۲۷۰

• دكهف دسورة(۱۷- ايت) چي دحضرت بهاءالله
دوينا په اساس ددېرو رازونو لرونکي دی. په
دي بيان سره پاي ته رسيري:
«دهرچاچي خدائی رهنما وي، سمه لاره به پيداکري.
اوهرچاته چي دگمراهي اجازه وركري، هغه به
مرستندوي اويارونه لري. چي سمی لاري ته ئى
راولي».

دابيان يوخل بيا مونب ته رازده کوي چي مونب ته
هدایت کول دخدائی په لاس دي. که دزره دسترگو نه
پردي لري نه کرو، هيچكله به نوى راختلى لمرون
گورو . حکه چي مهربان او عادل خدائی دخپل جمال
بنكلا دنامحرمو او تياري خوبنۇونكۈخە دزرو پردو
شاته پت کري. د«لمر درنا» رابطه دبهائي ائين
او (بهاءالله) دظهور سره چي د(خدائينور) په معنى ده.
دنور په سوره کي دخو ايتونو له مخي ورلاندوينه شوي
ده. دايتونه به په بل فصل کي و خيرل شي.

دادستان پاتي برخه

۱۸ - ايت: وَتَحْسَبُهُمْ اِيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقْبَلُهُمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ.

تصورکوي چي (دغار او سيدونکي) بيداردي، اما په حقیقت کي په خوب بيده دي. مونر هغه بشي خواته اوچپي خواته وارول.

توضیح: دغار او سیدونکي، یعنی دمکنیو ادیانو پیروان، دنوی پیغمبر دیداکیدلو په وخت کي، په ظاهر کي بیداردي، اما په باطن کي په خوب ویده دي. دالله پیغمبران هغه وخت راهي. چي دخداي نه خلک غافله شي. او هغه دسمی لاري رهنمايان او پیغام راورونکي دازادي شپيلی وهي. ترڅو وده او غافلان(لوی خبر) دزره په غورونو واوري. او دتیاره غارنه خلاصون پیداکري.

قد اتَّ يَوْمَ الْقِيَامِ وَالْغَافِلُونَ فَ نُومٌ عَجِيبٌ، قَدْ ظَهَرَ السَّرَّ الْمَكْنُونُ وَالْمَعْرُضُونَ فَ وَهُمْ عَظِيمٌ، قَدْ ارْتَفَعَ صَوْتُ الْعَذَلِيْبِ وَالنَّاسِ اكْثَرُهُمْ مِنَ الْغَافِلِينَ، يَنَادِي لِسَانُ الْعَظِيمَةِ وَلَكِنَّ الْقَوْمَ اكْثَرُهُمْ مِنَ الْهَائِمِينَ . ۴۸
حضرت بهاء الله

دپورته کيدلو ورخ رارسيدلی ده. اما غافلان په عجیبه خوب کي پراته دي. پت راز بنکاره شوي ، اما معرضان په خیالونو او گومانو کي غرق دي. دالهي بلبل غړ پورته دي، اما تول خلک غافل دي.

۱۰. دکھف سوره

پیر خلک غافل دي. پروردگار په پير عظمت سره غبر کوي، اما پير خلک په سرگرداني او حيرانتيا کي دي.

په هغه ورخ به دغله په شان راشم . نیکمرغه هغه څوک دي. چې بیدار دي.

حضرت

مسیح(مکاشفات یوحنایا، ۱۶ فصل، ۱۵-ایت مواظب اوسي! اگاه اوسي!... توجه وکړئ... مه پرېرودئ. چې موعد تاسي وده پیداکړي . زه هغه څه چې تاسي ته وايم، تولو ته وايم: توجه وکړئ!

حضرت مسیح مکاشفات

یوحنایا، ۳۷ فصل، (۳۳-۳۷)، ایتونه
د ۱۸-ایت پاتی برخه: وَكَلْبُهُمْ بَاسِطُ ذَرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمْلَأْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا.

د «هغوي» سپي چې غار ته دننوتو په لار کي پروت او مخکي پښي ئې مخي ته ايسټلي دي. که دامناظره وګوري. بيرته به راوګرځئ. په ویري او وحشت سره

به راو تبنتی. دغار داوسيدونکو په داستان کي سپى پير مهم نقش لري، ترهجه حده چي د«كهف داصحابو» سپى دفارسي اصطلاح جوره شوه. مهم سوال دادی : چي د«سپى» څخه منظور څه شى دی؟ او هغه کوم کسان دي؟

ددی معّما دحل نه مخکي بنه به وي، چي دایوتکی په نظر کي راونکرو. چي زمونږ وظيفه دخدای تولو بنده گانو ته احترام دی ، حتی که هغوي پير ګناهکاره هم وي .

حضرت بهاءالله فرمائی چي دسمی لاري لټونکي هیڅکله ګناهکارانو ته په سپکه ستړکه نه ګوري، ځکه چي هیڅ یو دڅلې برڅلېک څخه خبرنه دی. څومره پير ګناهکاران به وي. چي دمرګ په وخت کي به په ايمان مشرف شي . او څومره پير مؤمنان به وي. چي په وخت دمرګ کي به دایمان نه بي
برخې شي.

دالهي حكم په اساس، هیڅوک دهیچا دسپکولو حق نه لري. یوائي پروردگار ددي قانون څخه مستثنی دی. هغه حق لري هرڅه چه غواړي ووائي او هرڅه چي غواړي وئي کړي. ځکه چي هغه خپل ځان "ي فعل ما يشاء و يحكم ما ي يريد" ګنې.

دبحث په شروع کي بنه ده. چي پوبننته وکرو. چي
دلته دسپي دلرلو خخه مقصد ٿه شى دى؟
يو مهم هدف دخطر نه ساتنه او دامنيت احساس دى.
بنه سپي دبسمن پيڙني. او په وخت سره دخپل صاحب
کومک ته ٿان رسوي . فرض کري چي سپي
دصاحب دساتني په ٿاى دکور په دروازه کي ودرپندي
او خپل صاحب دکور نه دوتلو ٿخه اونور کورته
داداخيلدو خخه منع کري ددي نتيجه به ٿه شى وي؟
داصحاب کهف سپي چي دغار په مخ کي ولار دى، په
اوله درجه کي لوئي پيشوا ته اشاره ده. چي خپل ٿان
دتولو خخه مخکي گني او ٿان دجهان دمسلمانانو
ساتونکي حسابوي. همداسي يو پيشوا دحضرت باب په
زمانه کي دارنگه يو مقام لرل؟ په پير احتمال سره ،

دایپیشاوا، شریف سلیمان چي دمکي شریف وئ. حضرت باب لخوانئي چي دتولو مسلمانانو درئیس په عنوان ئي ، خه شیعه اوخه سنی وي. ھانگرى ليك تراسه کر. په هغه ليك کي له ده خه اودمکي تولو اوسيدونکو خه غوبنتنه شوي وه. چي دپروردگار راليونکي ته اطاعت وکري. او دپروردگار نوى موعد ومني. اما هغه لوی پيشوا ، دقدرت او مقام خاوند ، دنورو اکثرو پيشوايانو په خير ، د پروردگار دعوت نادидеه وگذل.

بنه به وي. چي دهغه ھانگرى ليك ھني برخي دنمونى په دول چي حضرت باب دمکي شریف ته ليرلى وئ. وگورو دادعوت نامه مکي ته په عربي ژبه دیوچوان ايراني ۲۵ کلن تاجر لخوا چي عربي ئي نه ده ويلى ، دعاليم اسلام رئیس ته په خطاب کي ليکلى وه . خو لحظي له ھان سره فكر وکرى. او وگوري. چي داسي يو ليك تاسي کله ليدلی دى؟ آيا داداسي يو قدرت او عظمت اظهار بي دپروردگار داجاري ديو چالخوا ممکن دى؟ که خه هم داليك دمکي اوسيدونکو اودمکي شریف ته خطاب دى، اما په واقعيت کي دجهان یولو مسلمانانو ته خطاب دى. هر مسلمان چي داليك وگوري.

❖ «داصحاب کهف سپی» مختلفی معنی گانی لري.
په دې فصل کې دنظر ورمعنی یواحی داسلام
دکهف اوسيدونکو اوستونکو پوري اړه لري.

١٠ فصل: دکهف سوره

۲۷۳

لمرى برخه

دپوردگار په مقابل کي مسئول دی. چي په پلتنه
شروع وکړي. تر خو ددي ټوان تاجر د ادعا
حقیقت معلوم شي.

ان هذا كتاب قد نزلت باذن ربک من لدن عل
حکیم... قل من آمن بالله و آیاته فقد اهتدی و من ضل
فاما يضل لنفسه و كان الله بما تعملون خبيرا و من
کفر بآيات هذا الكتاب لن يقبل الله من عمله شيئاً و قد
كان ف ضلال مبين و لن يجد لنفسه ف يوم الفصل من
ولم و لا نصیر. قل يا اهل مكة آمنوا بالله و آیاته و
اتبعوا حکم الكتاب ان انتم ایا ه تعبدون هو الذی لا اله الا

هو قد خلق كل شيء بأمره و كل إليه يحشرون . قل لو
اجتمع الناس علـ اـن يأتوا بمثل هذا الكتاب لـن
يـسـتـطـيـعـنـ...ـوـ كـفـ بـالـلـهـ شـاهـدـاـ وـ نـصـيرـاـ . قـلـ لـلـذـينـ
يـكـفـرـونـ بـآـيـاتـ اللهـ هـاتـوـابـرـهـانـكـمـ اـنـ كـنـتـمـ فـ دـيـنـ اللهـ
صـادـقـينـ وـ اـنـ لـمـ تـقـدـرـواـ وـ لـنـ تـقـدـرـواـ فـ آـمـنـواـ بـحـجـةـ
رـبـكـمـ وـ آـيـاتـهـ . . ٥

داهـغـهـ كـتـابـ دـىـ .ـ چـيـ دـپـرـورـدـگـارـ پـهـ اـجـازـهـ دـعـلـىـ حـكـيمـ
لـخـواـنـازـلـ شـوـىـ دـىـ ...ـ وـوـايـهـ!ـ هـرـ چـيـ پـهـ خـدـاـيـ
اوـدهـغـهـ پـهـ اـيـتوـنـوـ اوـنبـنـانـوـ اـيـمانـ رـاـوـرـ،ـ هـدـاـيـتـ ئـيـ
موـنـدـلـىـ دـىـ،ـ اوـهـرـ هـغـهـ چـيـ گـمـراـهـ شـوـ .ـ دـهـغـهـ گـمـراـهـيـ
بـيـرـتـهـ دـهـغـهـ خـواـتـهـ وـرـگـرـحـيـ.ـ پـرـورـدـگـارـ پـهـ تـولـوـ هـغـهـ
كاـرـوـنـوـ اـگـاهـ دـىـ .ـ چـيـ تـاسـيـ ئـيـ كـوـئـ .ـ هـرـخـوـكـ چـيـ
دـدـيـ كـتـابـ دـاـيـتوـنـوـ اوـنبـنـانـوـ خـخـهـ مـنـكـرـشـيـ.ـ دـهـغـهـ هـيـثـ
يـوـعـلـ قـبـولـ نـهـ دـىـ .ـ اوـهـغـهـ پـهـ گـمـراـهـيـ كـيـ دـىـ .ـ اوـپـهـ
وـرـحـ دـحـسـابـ بـهـ دـدـهـ هـيـثـ يـارـاـمـدـگـارـنـهـ وـيـ.ـ وـوـايـهـ!ـ اـيـ
دـمـكـيـ خـلـکـوـ پـهـ خـدـاـيـ اوـدـهـغـهـ پـهـ اـيـتوـنـوـ اـيـمانـ رـاـوـرـيـ.
اوـدـكـتاـبـ پـهـ حـكـمـ عـلـمـ وـكـرـيـ .ـ كـهـ دـخـدـاـيـ عـبـادـتـ
كـوـونـكـيـ يـاسـتـيـ .ـ هـغـهـ يـوـاـخـنـىـ خـدـاـيـ دـىـ .ـ هـرـ شـىـ دـهـغـهـ
پـهـ حـكـمـ ژـونـدـىـ دـىـ .ـ اوـتـولـ بـهـ هـغـهـ تـهـ رـجـوعـ كـويـ .ـ كـهـ
تـولـ خـلـکـ كـوـبـنـبـنـ وـكـرـيـ .ـ چـيـ دـيـوـبـلـ پـهـ كـومـكـ دـدـيـ
كتـابـ پـهـ خـيـرـ يـوـ بـلـ كـتـابـ رـاـوـرـيـ .ـ هـيـخـكـلـهـ بـهـ وـنـشـيـ

کولای... دخداي ياري اوشهادت زما لپاره کافي او بس
دي.

هجه کسانو ته چي دخداي دايتونو څخه منکر دي.
ووايه: که تاسي ربنتيا وائي او دپروردگار په ائين باندي
په ايمان کي صادقه ياستي، خپل دليل بيان کړئ. او که
مونشو کولاي. او هیڅ کله به هم ونشی کړلai. دخپل
پروردگار په دليل او د هجه په دايتونو ايمان راوري.
د بحث ورايت په قران کي او د مکي شريف ته
حضرت باب خطاب ترمنځ څلور تکي یانباني
مشترکي دي:

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌ وَمَنْ يُضْلِلُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مَرْشِدًا.

د کهف سورت، ۱۷ - ايت

قران او بھاء الله

۲۷۴

دادپروردگار دايتونو او نښانو څخه دي. د هر چا چې

خدای رهنمایی، سمه لار به پیداکری. او هر چاته چی
دگمراهی اجازه ورکری، یار او کومک کوونکی به ونه
لری. چی هغه سمي لارتہ راولی.

قل من آمن بالله و آیاته فقد اهتدی و من ضل فانما
يضل لنفسه... و من کفر بآیات هذا الكتاب... لن یجد
لنفسه ف يوم الفصل من ول و لا نصیر . ٥
نامه حضرت باب

ووایه! هر چاچی په خدای او ده گه په ایتونو او نبنانو
ایمان راور، هدایت ئی پیداکر، او هر هغه څوک چی
ګمرا شو، ده گه ګمراهی هغه ته بیرته ورگرخی
هر هغه څوک چی ددی کتاب دایتونو او نبنانو څخه
منکر شي. په ورخ دحساب به یار او مددگار ونه لری.
دقران دایتونو او دحضرت

باب

دلیک ترمنځ مشترک

تکی

الهي ایتونه:

آیات الله — آیاته

الهي هدایتونه:

مہتدی — اهتدی

دمنکرینو ګمراهی:

يضل — يضل

دمنکرینوبه یار او مددگار نه

و ي:

فَلَنْ تَجِدْ لَهُ وَلِيًّا مَرْشِداً
لَنْ يَجِدْ لِنَفْسِهِ فِي يَوْمِ الْفَصْلِ مِنْ
وَلِمَا وَلَا
نَصِيرٌ

بیرته اصلی مطلب ته را گرحو. دهجه څه په اساس چې وویل شو، د «سپی» کلمه په مبارک ایت کې په اوله درجه دهجه چا اړوند ده. چې د مسلمانانو په مخ کې ودریزی. او خپل ځان دهغو مسلمانانو ساتونکي ګنې. ځکه فرمائی: دهغوي سپی دغار په مخکي ولاړو. اما دسپی کلمه په عمومي توګه تولو پیشوايانو ته اشاره ده. چې ځانونه ددين ساتونکي ګنې.

۱۰ فصل: د کهف سوره

۲۷۵

لمری برخه

که دا پیشوايان د تقوا

نمونه وي. د پروردگار سره د میني، او د ايمان په

خپرولو کي کوبنبن وکري، دصفت لايق دي. او دالله په درگاه کي گران او مقبول دي. اما دتاريخي شواهدو په اساس ددي دين بيرساتونکي ددي امت دشپانه مقام يعني دخای دېيغمبرى مقام ئى خصب كري دى، مؤمنان خپلە گلە اور مە گنى. داناپوه پېشوايان او دپوهى او زادى دار مغان غاصبان، ده گە مقام اوقدرت په خاطر چي لري. دغار او سيدونکي بھرتە دتگ خخە اونا الشنايان غارتە دننە د تللو خخە منع كوي. هر خوك چي ددوی مقام په خطر كي واچوي. ده گوي په نظر هغە د «نا الشنايانو اونو اورانو «له ډلي خخە دي.

داديانو تاریخ راوېنائی چي دېشوايانو لپاره لوئ خطر دننو پېغمبرانو دراتگ خبردى. ئىكە چي دا الهى پېغمبران، دبشر دپوهاوي او زادى بېراغ لرونکي دخپل اسماني غږ په پورته کولو سره په خوب ویده راوېنسوي. او هگوي ته ورزدە كوي. چي دغارنه راوتل او دېروردگار دعظمت اوقدرت دلمر لېدل، ده گوي الهى حق دي. ده گو برگزىدە گانودشور انگيزه غږ په اوري دللو سره دغار باشها مته او سيدونکي چي دېدار يدوميل او شوق لري. خپلى سترگي خلاصوي. او دارنگه ده گوي دجمال بىكلا اولويوالى ته حيران شي. چي خپل سرپه لاس كي نيسى.

او دېخواني غارنه بیرون راوخي. او دهغوي په طرف
په منده ورخي، او دپوردگار دنوي دين دساتني غارت
پناه وردي.

قل طوب لرا قد انتبه من نسمات... طوب لعین قرت

بجمال ۵۲ حضرت بهاءالله

ووايه! نيمكرغه دي، هغه ويده چي دپوردگار په بنکلې
نسيم راوېښ شو... او نيمكرغه دي هغه سترګي چي
دپوردگار دجمال په ليدو روښانه شي.

غاصبان غار او سيدونکي دهغه تول نفوذ او قدرت په
ليدلو چي دپوردگار دنوه تاکلو له خوا ورته
بنکاري، دارنګه يوسخت غصب او نفرت ورته
پيداکيردي. او داسي يوه لړزه ئي نيسې چي هر ليدونکي
په ايره او ترس کي اچوي. او که څوک دهغوي قدرت
او منصب په خطر کي واچوي، په يو دردناک برخليک
سره به مبتلا او مخامخ وي.

وگوري دقران بيان

ترکومي اندازى دظاممو اوبي وجدانه پيشوایانو دحال صفت دى فرمائى : «غارته دننوتو په ھاي کي دھغوي سپى چي خپل لاسونه ئى مخي ته ايسىلى وە. كە دامناظره دى ليلىلى وى. فوراً بە راگرھيدلىلى وى. اوددېرى ويرى او وحشت دلاسە بە تېتىدىلىلى وى». اما تشهدون كيف اجتمعوا علە كلام . ٥٣

حضرت بھاءالله

ايانه گوري. چي زما شاوخوا سپو ڭنگە نیولى دە. زما په ضد جمع شوي دي؟

باید پوه شو. چي پە تولۇ زمانو کي، دېرۇ پيشوایانو نقش دېيغىمبرانو دظھور پە وخت کي، داوي. چي خلک دھغوي دمنلو ڭخە منع کوي. حضرت محمد (رسول اکرم) دظھور پە وخت کي دھغە وخت پيشوایان ۋ. چي خلک ئى پە اسلام دايىمان راولۇ ڭخە منع كول. هغۇ دخپلۇ پېروانو دېرخلىك قبضە كولۇ قدرت پە خپل لاس کي ۋ. پە هغە ترتىب چي وروسته بە ئى

وگورود اصحاب کهف داستان، د«سپی» کلمه دعیسویت
دیو لوئ پیشوایه باره کی هم راغلی ده. دحضرت
بهاءالله په اثارو کی دنایپو هو او خودنما پیشوایانو رول
اونقش دخلکو په گمراه کولو کی، په کراتو سره راغلی
دی. او مؤمنینانو ته ئی اخطار ورکری دی. چی نه باید
خپل همیشنی، اسمانی برخليک هغوي ته وسپاري:
ای بنده گانو... دهرهنما خبری مه منی. دراهنما يانو
پیری گمراهان دی، او سمه لاره ئی نه ده
پیداگری. رهنما هغه څوک دی. چې دروزگارله بنده
ازاد وي. او هیڅ شی هغه درښتیا خبرو څخه منع نه
کړي. ۵۴
بهاءالله

باید اکاه او پوه او سو. چې د اصحاب کهف د داستان
مطابق په غار کی دوه ډلي او سيرې. یوه هغه ډله چې
متقي مسلمانان دی. او په غير دخپل پروردگار دبل
هیچا پرستش او عبادت نه کوي، او بله هغه ډله ده. چې
متقي نه دی. او د هغوي خدائی د هغوي نفس
دي. پیشوایان هم په ايمان او تقوا کي یوشان نه دی
حیني د هغوي څخه صالح او نيكو کاره دی، په علم
او پوه کي لوردي، د خدائی سره په مينه کي او خلکو ته
په خدمت کي صادق او فداکاره دی. د داسي پیشوایانو
دخپل رب سره لور او را جمند مقام دی. باید د داسي لوئ

قهر مانانو دایمان او وجدان خاوندانو قدر و پیژنو، حکه
چې د پروردگار په نزد پیر گران دي.

١٠ فصل: د کهف

۲۷۷

سوره، لمري برخه

په همغه اندازه چې د خپلو سترګو قدر او ساتنه
کوو، د پروردگار د حکم په اساس ددارنګه علم او قدر
وکړو:

هغه علماء چې په علم او اخلاقو بنکلې دي، هغوي
دامت لپاره د... سترګو مثال لري . ٥٥

حضرت بهاءالله

دهغه مقام او مسئولیت په خاطر چې مذهبی پیشوایان
ئی لري، د هغوي د صعود او سقوط د پورته تګ
اولویدلو امکانات د بلی هري دلی نه زیات دي. که د تقوا
خواهه ولار. او دوخت موعد ئی ومنل. لکه دروښانه
ستورو په خير ترابده پوري به د عزت په لورتیا کي
و څلیري. او که نه نو د هجران په اورکي به

پروردگارنه دلريوالی په تiarو کي وکريزي. او ده گه
جهان له خو بنيونه به بي برخې پاتې شي. په مخکني
ايت کي موليدل چي داصحاب کهف سپي دغار په
مخکي ولار دی. او خپل لاسونه ئې مخکي ايسنلي و.
وگورو چي وروسته ٿه وشول:

۱۹ - ايت: وَكَذَلِكَ بَعْثَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَالُ مِنْهُمْ
كَمْ لَيْشْمَ قَالُوا لَبِثَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَيْشْمَ.

په داسى حال کي مونږ دغار او سيدونکي رابيدار کړل
ترڅو پخپلو کي خبرې وکري. دغار یوا سيدونکي
پوبنته وکره: خومره وخت وشو. چي په دي غارکي
ياستي؟ په ټواب کي ورته وویل: «يوه ورخ يا دورخې
يوه برخه» بلې دلي وویل: «ستاسي پروردگار بنه
پوهيرې. چي خومره وخت په غار کي وئي.»

توضيح: «په غارکي دخلکو داوسيدلو موده» ددېرا هميٹ
ورده. چه چي دداستان په شروع کي هم دا خبره
مطرح شوه. په هغه ځاي کي به (۱۲ - ايت) کي مونږ
وویل. چي پروردگار دغار او سيدونکي رابيدار
کړل، ترڅو وگوري. چي کومه یوه له دوه څخه کولی
شي. دخپل اقامت موده په غار کي حساب کري.

«په غار کي داقامت موده» داسلام عمر ته د دوام
اشاره ده. لکه څنګه چي په ۷ فصل کي مونږ وليدل

، داسلام عمر په قران کي ديوی زرکلنی ورخی په
اندازه ئی ور اندوینه شوی ده. (۱۹ - ایت) هم دی یوی
ورخی ته اشاره کوي.

قران او بهاءالله

۲۷۸

اما په دی ایت کی

د ورخی دیوی برخی خبره هم منح کی راغلی ده.
سبب څه شی دی؟ په همغه ترتیب چې مخکی ولیدل
شو، د هغه حدیث په اسا س چې دقران دایت سره دیر
شباهت لري ، رسول اکرم و فرمائیل «چې که چيرته
زما امت صالح وي یوه ورخ به وي، اوکه نه نو نیمه
ورخ.» «یوه ورخ اویانیمه ورخ» - هغه حدیث.
دپوردگار دکلام سره په دی داستان دقران کي په
پوره توګه موافق او مطابق دی یعنی «یوه ورخ یا
دورخی یو برخه»، په همغه ترتیب چې مخکی ایت

(رَبُّكُمْ) خبرورکوي.

أَعْلَمُ بِمَا لَيْتُمْ (ستاسي پروردگار دير بنه پوهيني.
چي خومره موده په غار کي وئ. يعني يواحی خدای
په دی رمز پوهيني. (ایا داسلام دوام يوه ورخ دی
اويا دورحی يوه برخه؟ ایا داسلام عمر زركاله دی.
اوکه کمتر له هغه؟) دطه سورت هم همدغه بحث
تکراروي. دكهف سورت او دطه سورت مطالب
دېرسباھت لري. په دواړو سورتونو کي:
- ډلي يوله بله سره بحث کوي.

دهغوي بحث په هغه محل کي داقامت او پاتي کيدو
دوخت پوري مربوط دي.

بحث کونکي داقامت دوخت څخه ناخبره دي. يواحی
پروردگار اوئنۍ بیدار خلک په هغه رمز پوهيني.
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمٌ زُرْقًا.
دطه سورت، ۱۰۲ - ايت

په هغه ورخ چي شپيلی و هل کيري. ګناهکاران چي
خری اوکلکي ستريکي لري. تول راجمع کرو.
يَتَخَافَّوْنَ بَيْنَهُمْ أَن لِيُشْمَ الْعَشْرًا.

دطه سورت، ۱۰۳ - ايت

ديوبل سره به زمزمه کوي. او يوبل ته به وائي. دلسونه
زيات نه ياستي پاتي شوي.
توضيح: په مخکيني ايت کي ذکر شوي نه دي. چي

د «لسو» عدد کوم واحد دوخت او زمان ته اشاره ده.
کيدلی شي چي دزمان واحد قرن وي. يا بل عدد که
دزمان واحد قرن حساب کرو. × ۱۰ ۱۰۰۰ = ۱۰۰

۱۰ فصل: دکھف

۲۷۹

سوره، لمري برخه

دهغه

حاصل «درجوع عصر» داسلام ديوی زركلني ورخ
سره برابر دي.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ امْتَلِهُمْ طَرِيقَةً أَن لِّيَثْمُ الْا-
يَوْمًا . دطه سورت، ۱۰۴ - ايت

(پروردگار وائي) زه بنه پوهينم. چي هغوي به خه
ووائي. دهغوي په منح کي به عادل ترين او بنه انسان
دهغوي ووائي: تاسي له يوي ورخي زيات نه ياستي

پاتی شوي.

توضیح: دطه سورت په مخکیني ایت کي دوخت موده دقیقاً راکړل شوي ده. نورنو دوخت دواحد خبر پاتی نه دی. یواحی «یوه ورخ» معلومه شوه. دقران دایت په اساس د «خدای ورخ» زرکاله ده، دایت همدارنګه دحضرت باب دظهور کال مونږ ته راکوي. یو ئل بیا لازمه ده. په یادراویرو. چې دمعما سره سروکارلرو. اودهر ایت د درک لپاره لازمه ده. چې تولو اړوندو ایتونو ته نظر واچوو.

داصحاب کهف پاتی

داستان

۱۹ - ایت پاتی : فَأَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقَكُمْ هَذِهِ الْمَدِينَةَ فَلْيَنْظُرْ إِلَيْهَا أَزْكَ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَأْتِلَطْفَ وَلَا يُشْعِرَنَ بِكُمْ أَحَدًا.

تاسي له خپله منځه یو نفر (دبیدار شونه) په دغه پیسو بنارتنه ولیری، چې وکوري دخورلو لپاره دبازار نه پاک طعام او خواره راوړي. کوبښن وکړئ په احتیاط سره بنارتنه لارشی، چې له تاسي څخه څوک خبر نشي.

توضیح: دبهائي ائین دپیدایینت په شروع کي، دېر مؤمنان د «موعد» بنارتنه چې په سلهاو فرسنګ لري پروت و ورتل. ترڅو معنوی پاک ترین طعام چې

دالهی دبخشش د اسمان څخه رابنکته کیدل ترلاسه
کري.

داطعام دحضرت بهاءالله اسماني اثارؤ.

په همغه ترتیب چي په اوام (٧) فصل کي مولیدل
، «تدبیر عصر» (یُدَبِّرُ الْأَمْرَ) په اسلام کي دامام حسن
عسگري درحلت سره په ۱۲۶۰ هـ ق کي پاي ته
ورسيد او وروسته له هغه د «رجوع عصر» (ثم يعرج
اليه في يوم) شروع شو. هغه عصر دحضرت باب
سره په ۱۲۶۰ هـ ق کي پاي ته ورسيد.

قران او بهاءالله

۲۸۰

هغو فداکاره

مؤمنانو به ، په پته په دير کوبنبن او سختي سره
دعکادښار څخه خپلو وطنوالو لپاره په ارمغان کي

ویل. حضرت بھاءالله، اسمانی طعام ته په اشاري سره فرمائي:

دا ابدي طعام دابدي ژوند لپاره سبب او علت
دى. او دا طعام په اوله رتبه او اول مقام کي
«ذکر» دى. چي دقلم اعلى لخوا په خاصه توګه
دغلامانو بنئينه بندہ کانو لپاره نازل شوي دى. ۵۶
دا همغه طعام دى. چي فرمائي: **رَبَّنَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا مَادَةً**
مِنَ السَّمَاءِ. ۵۷

پوردگارا! داسمان نه موږو ته طعام او خواره نازل
کړه. دمائده سورت، ۱۱۴ - ايت
الحمد لله الذي انزل النعمة و انها مائدة نزلت من سماء
فضل... من فاز بها لم ياخذ الجوع و لا يمسه الاضطراب.

۵۸

حضرت بھاءالله

خدای نه دیرشکر چي نعمت ئې نازل کر. دا همغه طعام
دى. چي دفضیلت داسمانه رابنکته شو... هر هغه چي له
هغه نعمت څخه ګټه واخلي، ولبره او پريشاني به ئې
ختمه شي.

په دي خوراکونو او طعامونو کي خوراکونه دتقديرله
مخي دي. او پاتي نعمتونه مقرر دي.
روحاني غذا ورته بخشش کېږي. او د پخوانيو نعمتونو
څخه لذت او خوند اخلي. ۵۹

دانسان ژوندون دپوردگار په خبرو اوکلام ولاړدی.
نه یواحی په پودی او خوراکونو .

حضرت

مسیح، انجیل متی ، ۴ فصل، ۴ - ایت
عکا وروکی اولری پروت بnarو. په هغه وخت کي
د عثمانی امیراطوری پوري اړه لرله. او اوس زمونږ
په عصر کي دابنار داسرائیلو دهیواد مربوط
دی. حضرت بهاءالله دی بنارتہ هغه وخت چې
د مسلمانانو حکومت دلاس لاندی وه. تبعیدشوی و.
طوبه لک یا عکا بما جعلک الله مطلع ندائه الاعلَم
مشرق آیاته ... ۶ حضرت بهاءالله
ای عکا ته څومره نیکمرغه ئې، حکه چې ته
دپوردگار دندایش، غږ او اواز دورانګي کولو ځای ئې
او د هغه دایتونو مشرق ئې .

❖ قلم اعلى حضرت بهاءالله ته اشاره دی.

انّها اقبح مدن الدّنيا و اخرّها . ٦١.

حضرت بهاءالله

هغه ددّنيا بدترین اوخراب ترین بnar دی.

بالآخره داخراب او بدبنار دعالّم قبله و گرخیده. الهي
فضل هغه بى نومه خطه(يوه وره توته حمكه) دالطاf
او بخشش منبع و گرخوله. «سيمرغ دايرونه پورته
شو».

په اسلامي احاديثو کي، دالري او گمنامه بnar په کراتو
سره ذكرشوي دی. او دهيرو دتوجه او تمجيد سبب شوي
دي. له هغى جملى نه په دي حديث کي چي حضرت
بهاءالله نقل کري دي:

طوب لمن زار عَلَّهُ وَ طوب لمن زار زائر عَكَّا.

نيکمرغه هغه خوک دی. چي دعكا زيارت ئي
و گر. او نيكمرغه هغه خوک دی. چي دعکادزيارت
کوونکي زيارت ئي و گر.

په همغه ترتيب چي و موليدل، ابن عربي دمکيي په
فتواهاتو کي دعكا بنار دخداي ميلمستون گنلى:
مرج عَكَا فِي الْمَأْدِبِ الْالْهِيِّ ٦٣.

دَعَّكَا په مزرعه کې دخداي ضيافت (دخداي ميلمستيا) جوره ده.

طوب لجائع هرع عن الھوى لھوائ و حضر عل المائدة الـ نزّلتها من سماء فضل لاصفیائ .

٦٣

حضرت بھاء اللہ

نيکمرغه دى. هغه ورنې چي زما دپاره دخپل ميل
خخه تيرشى. اوله هغه طعام خخه چي مادفضل
اور حمت له اسمانه ورته راليرلى دى گئىه واخلى.
كوبىسنىن وكرى. پە دېرى ارامى سره دى سفترە لارشى
،پە داسى يول چي تاسى اوستاسى له كار خخه
ھىخوک پوه نىشى.

حضرت بھاء اللہ

دژوند په وخت کي دعکا په بنار کي مؤمنان په ڊيري سختي سره په مياشتو لاره و هله. ترڅو خپل مقصد او موعد ته ورسيري. ددبمنانو پوهيدل ددي فداکاره مؤمنانو دسفر دنقشي نه چي داسماني طعام دلاس ته راولو په خاطر، او خپل موعد ليالو ته تلل دزيارت کونکو ژوند سخت به خطر کي اچول. داخلر کله کله دومره زيارت ۽ چي زيارت کونکو د خپل سفر مقصد دخپلو خپلوانو او دوستانو نه پتوول. ڇنی مسافري نو به دڀڙندني دويри او ترس نه اسماني ليکنی او اثار دخپلو جامو په ځندواو پيچکو کي پتوول او کله کله به ئي دھان دسانلو لپاره هغه خورل! داسي واقعي دحضرت باب په شپر کلن رسالت کي هم پيښدلي. ديو مسلمان محقق دايمان راولو قصه او داستان په اصفهان کي، مونږ ته ده گه وخت خطر ناكه وضع راو بنيا ي. دامحقق ديو بھائي سره اشناكيري، هغه په لمريو کي له دي اشنائي نه ڊيره ايره او واهمه لرله، او دوخت په تيريدو سره پخپل ايمان اقرار کوي. وروسته له اطمنان او دا من کيدلو نه په یوبيل باند

ى، ددى دوه دوستانو مشكل داوه. چي دملاقات او خبرو لپاره يوپيت ھاي پيداکري. بنه ده چي داقصه پخپله ددي مسلمان محقق ٿخه واورو.

وروسته له اشناکييلو پر ماباندي ترس او ايره کينيastله دشپي لخوا به دخپل بهائي دوست کورته تللم. او خپل ھان مي په دھليزکي پتول. ترخو دمحلي تول خلک ويده شي. هغه وخت به دھليز نه راوتم او په يوپيت ھاي کي مو ملاقات کول. او په پير شوق او خوبني به مونږ خبری کولي. کله به مودالهي ايتونو دمطالعی لپاره رنا ته ضرورت لرل. چراغ به مو په تنورکي کينيود. ده گه په رنا به مو ايتونه ويل. زماپه کورکي وضع هم په همدی ٻول او حتى تردي بدتره وه. پير وخت وروسته به کله سره دري څلور تنه بهائيان یو ھاي کييلو. دري څلور ساعته به دشپي نه تيريدل. يعني په نيمائي شپه کي به ديو بل کورته تللو. او سهار وختي به بيرته خپل کورته گرخيدل.

٠١: دکھف سورت

زما کوتیه په دوھم پور کی وھ. چي مخه ئى دباغچى خواته وھ. ھلتە بە مى پېرى بستە كول. او دكوتى نە بە رابنكتە كيدلم. او يارانو تە ورتلم. پە بيرتە راتك كى بە پە همفە پېرى سره پورتە كيدلم. او ويدە كيدلم بە، او سبائى بە پورتە كيدلم. ترخۇ دكوروالاپوه نشى چى زە دباندى تلىي يم... ٦٥

دامر عظمت اولويوالى، دومره زيات دى. چى پلار د زوى نە، او زوى د پلارنه، تىبىنتە كوي. ٦٦
دارنگە وھ. دلمرنى مؤمنىن دژوند قصە ددى ئىين سره.
٢٠ - ايت: انھم ان يَظْهِرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِذُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوا إِذَا ابَداً.

كە تاسى پيداكارى، تاسى بە دتىرو او كانيو لاندى كەرى. او يابە تاسى خپل دىن تە واروي. پە هغە صورت كى بە خپل هدف او موخي تە ونه رسىرى.

توضیح : دنوی ئىين دظھور پە شروع كى پىر فداكارە مؤمنىن دپىشوايانو او دوخت دحاكمانو پە حكم پە پىر

سختو شکنجو سره قربانی شول. دهغو دائمان
والاقدار مانانو وزنه دسنگساريدلو په طريقه ترسره
كيدله . هغو قهرمانانو او اتلانو دخپل ھان سانتي لپاره
دوه لاري لرلي . يا باید خپل ايمان پيت و بنائي تر خو
ونه پيژندل شي، او يا دېيژندلو په صورت کي دخپل
وخت دموعد خخه دائمان نه لاس واخلي او خپل ھان
بيرته مسلمان و بنائي
كم من ارض صبغت من دمائهم و کم من بلد ارتفع فيه
خنيهم و ضجيجهم وبکائهم ٦٧.

حضرت بهاءالله

خومره بيري حمکي وي. چي دهغوي (دنوي ائين د
مؤمنينو) په وينو سري نشوي. او خومره بيربنارونه
و چي په هغو کي دهغوي فريادونه او چغي پورته
نشوي.

دادحيث چي دايقان په كتاب کي هم ذكر شوي
دي، دنوي ائين په مؤمنينو باندي دبلانو خبر وركوي:

تستذل اولیائے ف زمانہ و تتهاڈی رؤسهم... یقتلون
ویحرقون ویکونون خائفین وجلین مرعوبین تصبغ
الارض من دمائهم ویفسو الویل والرنة ف نسائهم
اولئک اولیائے
حقاً ۶۸.

زما دوستان به دھغه دظھور په وخت
کي، خوارشي... دھغوی سرونہ به دتحفي په شکل
وري. هغوی به ئي وڙني. اوپه اورکي به ئي سوزوي.
هغوی به په ايره اوترس کي ڙوند کوي. حمکه به
دھغوی په وينو سره وي. دھغوی فرياد اوڙرا به پورته
کيري. هغه زما ربنتيني دوستان دي.
يو اطريشي افسر چي دخپل هيوا دخواب لخوابي په ايران کي
ماموريت درلود. په پوره حيرانتيا ددي ائين فداكاره
پيروانو سره دخلکو له وحشته ڈک سلوک خارنه
کولهه دي افسر خپل يودوست ته په ليک کي داسي
ليکلی و:

خنگه کولای شی تصور وکړي. هغه څه چې ما په خپلو سترګو لپدلي دي... داسي کسان چې دبي رحمه جلادانو په لاسونو ئې یویو غابن وايسټل شو، دهغوي لغری جمجي چې دختکونو په وھلو سره به تکه تکه شوي وي، اویاکله چې به بازار چراغان اوښکلی شو. دشکنجه شوو قربانيان دنمایش اوښودني لپاره به ئې هغه قربانيان شمع اجین کول. په داسي ترتیب چې دهغوي په وجود کې به ئې دشمع داينسودلو لپاره سوری ايسټل. په هغو سوروکې به ئې روښانه شمع کېښودلى. هغوي به ئې په ځنځیرونو یوله بل سره بسته کول اوتل اوپه تول بناري به ئې ګرځول . ماموريتو به هغه په شلاق او کمچینه و هل. دېښوپوستکي به ئې تري شکول، او هغوي به یې مندو ته مجبورل . اوپه اخرکي به ئې هغوي په ونو کې سرچې را هژول. او هرڅوک به مختارو، چې دهغوي سره په دې نیم ځان حالت کې هرڅه ئې چې زړه غواړي وکړي . مایوجسد ولید چې په (۱۵۰) مرمیو سوری سوری شوي و.

دمظومانو دنجلات لپاره مناجات :

بسم الله الأقدس الامن ! ترى يا الله اجتمع على
احبّتكم طغاة خلقك و عصاة بريتك مأمن ارضِ الآ وقد

ارتفع فيها نوح احبائك و حنين اصفيائك اسئلتك
باسنك الاعظم بان تخرج من جيب قدرتك يد قوتك و
تنضر بها احبتك ترى يا الله بأن عيونهم ناظرة اليك
وابصارهم الله افق عزك و عنایتك بدّل يا الله ذلّهم
بغزك و فقرهم بعثائك و عجزهم بقدرة من عندك
إذآنك انت القدير علـ ما ترید لا الله الا انت العليم
الخير.

٠ فصل: دكهف

٢٨٥

سورت، لمري برخه

کله چي هجه څه چي مانو شته کري او دوهم ټل هغه
لوم، فکر کوم چي ته اوستا شاوخوا به وائي چي زه
مبالغه کوم .اما خدای زما درښتینولی شاهد
دي... اوں دکورنه پیر لپر و هم ترڅو داجنایتونه ونه
گورم... تراوشه می څو څلی دتبديلی غوبښته کري
خوتراوشه موفق شوي نه یم. ٦٩.
ظلم داسي درجي ته ورسيد چي دخارجي هيوا دونو
خلکو وزدل او فريادئي وکړ: ٧٠
ظلمونه او بلګاني په اوله درجه پخپله ددى ائين
موسس ته متوجه وي:

ل عمری لو ترانه بعینه لتری کلّ عضو من اعضائی ف
فم ثعبان آه آه عما ستر ولاينبغ اظهارها .

٧١

حضرت بهاءالله

په خدای قسم دی! که زما په سترگو ماته و گوری
، زما هر غری به داژدهاوبنامارانو په خوله کي
پیداکړي. هغه څه چې پت دی. اوه اوه، آه آه، چې ويل
يې جائز نه دي.

په تول عمرکي مي يوه شپه راحت نه دی کړي. او په
تولو وختونو کي مي يوه ورخ ارامه نه ده تيره کړي
... هرسبياني چې پورته کيدلم دنوی بلاسره مخامخ
شوي يم. او هر مابنام چې ديووالی په غونډه کي
ګدون کول، ديوی سزاسره مخامخ شوي يم ... په
همغه وخت کي مي دھان نه دساتلو لپاره کوم کارنه
دي کړي ...

حضرت بهاءالله

دمطففين په سورت کي چې تول درا تلونکو واقعاتو
پوري اره لري. دمو عود دمنکريينو سلوک په دي نږي
کي، او دوه پلو برخليک په دائمي او هميشي جهان کي
دارنګه صفت شوي دي:

إِنَّ الَّذِينَ اجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ وَإِذَا
مَرُوا بِهِمْ يَتَغَامِزُونَ... وَإِذَا أُوْهِمْ قَالُوا هُوَ لَاءُ لِضَالِّوْنَ
... فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ عَلَى الْأَرَائِكِ
يَنْظُرُونَ هَلْ ثُوَّبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
دمطفين سورة ، (٢٩-٦٣) ايتونه

داگناهکاران هغه خوک ؤ چي په موعد باندی ايمان
راورونکو پورى به ئى خندل. ... اوكله چي به دهغوي
په خواکي تيريدل ، دمسخرى نه به ئى ورتە سترگك
وهل. اوھغوي ته به ئى دگمراھانو په سترگه
كتل. اوكله به چي كورته رسيدل ، هغوي پسى به ئى
خندا اوتيوكى كولي... امانن ورخ هغوي پخپله مؤمنان
دي. په دي زمانه کي دامؤمينان پخپلو تختونو (په
جنت کي) ناست دي. اوگوري چي ايا منكرينيو دخپلو
مخكينو عملونو مجازات ليدلې دي اوکه نه ؟
(ايا وئي كولاي شول چي دخپلو عملونو دنتيجي خخه
خانونه وژغوري. اوکه نه ؟)

قران او بھاء الله

٢٨٦

تول عمر به دهجه ددوستانو سترگي په ژراوي
، او دهجه دبنمنان به دغفلت نه په خنداؤ. دهغي ژراشاته
سل زره رحمتونه پراته و. او ددي خندا شاته په زرهاو
عذابونه پراته و. او دير ژر به دادواره دالهي دامر دوني
نه خپله ثمره تراسه کري. څومره افتخار په هغو
سترگو چي دژرا وړشي. او څومره نیکمرغه دي. هغه
چي دخپل دوست پوري وټل شو.

هغه څه چه دظهور په ورځو کي ظاهرشول، که په
ظاهرکي ذلت دي، سل زره عزتونه په هغه کي پت
او مستور دي، (٧٤)

حضرت بهاء الله، څلور مياشتی دسياه چال په زдан
کي تيرکيل. داسي یوبداو خطرناک زدان و. چې کمتر
څوک به دهجه نه ژوندي وتل. هغه حضرت فرمائی.

په هغه وخت کي دنري تریولو بډایه فردو. ٧٥

ددي ائين پیروان دهمغه لمريو نه ئي دخلکو
لخواتمسخر او دير سپکاوی کيدل. او دوي ته ئي
دکمراهانو نوم ورکري و. په مناجاتو کي، دپروردگار
سره په راز او نياز کي حضرت بهاء الله دمنکرانو

تمسخر ته په اشاري سره فرمائي :

سُبْحَانَكَ اللَّهُمْ يَا الَّهِي تَرَى فَقْرِي وَأَفْتَقَارِي وَضُرْيٌ
وَاضْطِرَارِي وَعَجْزِي وَانْكِسَارِي وَنُدْبَتِي وَبُكَاي وَحُزْنِي
وَابْتِلَائي، فَوَعِزِّتُكَ قَدْ بَلَغْتُ فِي الذِّلَّةِ الْمَقَامِ يَسْتَهْزِءُ

عَلَيْكَ عِبَادُكَ الْغَافِلُونَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ بِإِيمَانِكَ أَكُونُ مَعْرُوفًا
بِإِسْمِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ، وَلَا يُرَى فِي شَانِي إِلَّا شَانِكَ وَلَا فِي
وَصْفِي الْأَوْصْفَكَ وَلَا فِي كَيْنُونَتِي الْأَظْهُورَاتُ آيَاتِ
الْحَدِيثِكَ وَلَا فِي ذَاتِيَّتِي الْأَبْرُوزَاتُ تَوْحِيدَكَ، وَإِنَّكَ
اَشْتَهَرْتَ كُلَّ ذِلْكَ بَيْنَ بِرِيتِكَ بِحِيثُ لَا يَعْرَفُنِي أَحَدٌ
إِلَّا بِإِسْمِكَ، وَإِنِّي فَوَاعِزُكَ لَا أَجْرَعُ بِمَا وَرَدَ عَلَيَّ فِي
سَيِّلِكَ، وَلِكِنْ اشَاهِدُ أَنْ بِذِلِّي ضَعَفَتْ قُلُوبُ أَحِبَّاكَ
وَاسْتَفْرَحْتَ أَفْدَهُ أَعْدَاكَ بِحِيثُ يَشْمَثُونَ عَلَى الَّذِينَ
انْقَطَعُوا عَمَّا سِوَاكَ وَسَرُّعُوا إِلَى شَرِيعَةِ ذِكْرِكَ وَثَنَاكَ،
وَقَدْ بَلَغُوا فِي الْغَفْلَةِ إِلَى مَقَامٍ إِذَا يَمْرُونَ عَلَى أَحِبَّاتِهِ
يُحرَّكُونَ رُؤُوسَهُمْ اسْتِهْزَاءً لِأَمْرِكَ وَيَقُولُونَ أَيْنَ رَبُّكُمْ
الَّذِي تَذَكَّرُونَهُ بِاللَّيَالِي وَالْأَيَامِ.

وَإِنْ سُلْطَانُكُمُ الَّذِي تَدْعُونَ بِهِ الْأَنَامَ، وَقَدْ بَلَغُوا فِي
الْغُرُورِ وَالْاسْتِكْبَارِ إِنْ كُرُوا قُدْرَتَكَ وَسُلْطَنَتَكَ
وَاقْتِدَارَكَ ...

حضرت

٧٦

بِهَاءُ اللَّهِ

پیغمبرانو مسخره کول کوم نوی کارنه دی. خلکو
پیغمبر اکرم دهجه ظهور په وخت کی خنگه ولید؟
وَإِذَا رَأَوْكَ أَن يَتَخَذِّلُوكَ الْأَهْزُرُوا اهْذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ
رَسُولاً . دفرقان سورت، ۴۱ - ایت هرکله چې
تاکوري، تابه مسخره کوي او وائي به: «آيا دا پیغمبر دی
چې خدای په پیغمبری مبعوث کړی دی» مؤمنانو، بې
له دی چې دپروردګار په ائین ئې ايمان راوړی دی، بله
کومه ګناه ئې نه لرله؟
وَمَا تَقْمِمُ مِنَا الْأَنْ آمَنَا بِآيَاتِ رَبِّنَا.

داعراف سورت، ۱۲۶ - ایت

ستاسي دانتقام اخيستلو سبب په ما، غيرله دي بل خه
شي دی، چې ما په الهي ايتونو ايمان راوړی دی؟

پاتې داستان

۲۱ - ایت : وَكَذَلِكَ اعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا إِن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌ

وَان الساعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا.

دارنگه دهغوي داستان بيانوو، ترخو خلک په دي پوه شي، چي دخداي و عده حق ده. اود «ساعت» په راتلوکي شک نشته.

توضیح: په همغه رقم چي مولیدل، دوه کلمي « وعده» او «ساعت» دقران دمهماو معماو له کلاماتو خخه دي. او دادواړه بهائي ائين ته د اشاري لپاره په کراتو سره راغلي دي. له مخکي ايت خخه معلوميري. چي دغار او سيدونکو داستان يوي «واقعي» او ييا « وعدى» پوري اړوند دي. چي په راتلونکي کي باید سرته ورسی کومه « واقعه» په غيرله موعد راتګ نه او د پور دکار د « وعدى» دا جراء نه ديوی زرکلنۍ ورځي د ختمیدونه وروسته؟

۲۱ - ايت پاتي: اذْ يَتَّازَ عُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا إِنُّوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبِّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَخَذَنَ عَلَيْهِمْ مسْجِدًا.

خلک دهغوي « دامر» په باره کي (دهغو کسانو دامر په باره کي چي دغارنه بیرون راغلي دي). یوله بله سره په مجادله او بحث باندي مشغول شي. ځینې به وائي : په هغوي باندي ساختمان جوړ کړي.

خدای هغوي بنه پیژني. (قضاوت خدای ته پريردي.) چاچي دهغوي دامر په مسئله کي بری تر لاسه کر، وويل : «بنه دی چي عبادت ھاي ورته جورکرو. »

توضيح: مخکيني ايت دايران داوسييو بهائيانو دصفت په باره کي دی. بهائي ائين دپيداينيت دشروع نه، دمسلمانانو ترمنخ دبهائيانو سره دسلوك په باره کي، هميشه دنظر اختلاف ؤاوشهت دی. يوه ډله مخالف دی، يوه ډله بي طرفه دی. او يوه ډله هم طرفدار دي. مخالفين وائي : بهائيان داسلام دبمنان دي! داگمراهاں له منھه يوسى. په مخکيني ايت کي په تفصيل سره دي ډلي ته اشاره وشوه. موليلد چي په څه ډول دنوی ائين مؤمنينو دخپل سفرموخه عکا ته پتوله. او دپيزندني په صورت کي ددي ډلي مسلمانانو دظلم او شکنجي

لاندی راتل.

۲۱ - ایت دوه نورو ډلوته اشاره کوي. هغه ډله چې بى طرفه ده، وائی د «هغوي مخي ته ساختمان جورکړئ.» یعنی هغه ځانته ډله وشمیری. چې خپل ژوند ته په ازاده توګه په ايماني او اجتماعي فضاکي دوام ورکري. امادي بلې ډلي ددي نه هم اوچته قدم اينې دی. اووائی : «بنه ده چې دهغوي لپاره عبادت ځای جورکړو» داډله عقیده مندي. چې بهائيان مترقي اور وشنفکره خلک دي. باید دهغوي سره دايران په ابادي ترقی او پرمختګ کي مرسته وکړو، حتی هغوي ته عبادت ځایونه جورکړو. دانظر په پوره توګه مطابقت لري. پیغمبر اکرم درفتار او چلند سره چې دمذهبي اقلیتونو سره به ئي داسلام دظهور په شروع کي کول. سيد امير على، دروح اسلام په کتاب کي ليکلي دي. چې پیغمبر اکرم امرکړي دی. چې د مسيحيانو او دهغوي د کليسائانو په ساتلو کي مسلمانان باید کوبښن وکړي. هغوي دي پخپلو عقايدو اور سمونو په اجر اکولو کي ازاده پر پرودي. او په جيري توګه دي هغه داسلام دین ته نه راولي. او که کوم مسلمان مسيحي بنځه لري. خپل ائين دي په هغې نه تحميлюي. هغه لوی پیغمبر همدارنګه امرکړي و. چې که مسيحيان د کليسات عمیر ته ضرورت لري. او یابل کوم څه ته

ضرورت اوارتیا لري. باید دهغوي مرستي اوکومك
ته ورشي. ٧٧.

۰۱. دکھف سورة

۲۸۹

لمری برخه

دغه دی دحقيقی

اسلام رسم او طریقه او دهغه لور اولوی مقام پیغمبر
خواخوبی، لور نظریات او سلوک دمذہبی اقليتونو په
باره کي. دی دلی نظریات چي وائي «بنه دی چي
دهغوي لپاره معبد جور کرو.» «دقران دوینا په اساس
، بالاخره به دنورو په نظریاتو بری ترلاسه کري.
دهغوي راي دپروردگار «دامر» په باره کي يعني
د «هغو خلکو دائين په باره کي چي دلمر په روښاني
کي دخوبه پورته شوي، اوله غاره دباندي راونلي
دي» وروسته له دير بحث او خبرو دېيرو خلکو دمنلو
وروکړئي.

داعقیده چي بهائيان دلمريونه دايران دترقي ازادي اوپر مختگ لپاره يو قدم وراني و په هغه كتاب کي چي د «رگ تاك» په نوم چي د «دلارام مشهوري» تاليف دي. تائيش شوي دي. دهغه كتاب دي نموني ته چي د بهائيانو نفس په باره کي دايران دترقي لپاره په خانگري توګه دقاجاريانيو په عصر کي دي توجه وکړئ:

په ايراني تولنه کي مترقي عنصر همغه بهائيانو جورو... هغوي لمري درجه کي د خپلو مدني انساني حقوقو غوبنټونکي و. او بايد دايران دازادي اوترقي دلاري دزره ورومبارزانو دعنوان لاندي وکنل شي. او همداچي بي له هيڅ سلا او مشورو څخه ئې په دي دگرکي قدم کيښو، ددي واقعيت بنودونکي دي. چي په هغه تياره دوران کي، دهغه روښنائي ساتونکي و. چي دايران دبشری پرمختگ دسيپده داغ روښنائي پيداشه. تراوسه پوري هغه روښنائي له منځه نه ده تللي. اوله بله پلوه په مسالمت اميذه توګه په دي نوي دورکي د «اجتماعي جنگونو» «فرهنگ دلري کولو لپاره هم په ټول عالم (په شرق او غرب کي) تريولو وراني دي.

دقاران دوراندويني سرته رسيدل اوتحق په دي باره کي چي بالاخره دتولو اديانو پيروان به بهائيانو

اودهغوي ائين مرستي ته ورخى. په اسماني اثارو کي
هم دخلکو طريقه داوه چې ترڅو سختيو سره مخامخ
نشي او بلگانۍ ونه ګوري، خپلي باطنې سترګي به
خلاصى نه کري. د تقلید څخه به لاس وانځلي. اونه به
هم داوهامو او تعصبونو څخه لاس واخلي.

قران او بھاء الله

۲۹۰

وروسته له پېرو

جنګونو، مړينو او دیوبد برخليک له تحمل څخه
، بالاخره د جهان او سيدونکي، د پور دگار دنوی ائين -
قدري چي دايران څخه پورته شوی دی و پيژني. په هغه
وخت کي به نه یواخى د مسلمانانو او بھائيانو تر منځ
دوستي او همکاري وي. بلکه د تولو اديانو د پېروانو

دخلکو ترمنج به ددوستي او همکاري رسم او طريقه
وي.

دلا چو غنچه شکایت زکار بسته مکن

که باد صبح، نس

پاتي داستان

۲۲ - ايت: سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبٌ مُّقْلٌ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَتِهِمْ مَا
يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ.

ئىنى وائى درى تته ؤ: خلورم نفردهغوي سېپى ؤ. ئىنى
وائى: پنځه نفره ؤ، شپرم نفرورسه سېپى ؤ. داخلك په
هغه څه چي نه پوهيري. حدس او ګمان کوي. يوه بله
بله وائى: چي(۷) او ه نفره ؤ، سېپى دهغوي اتم
نفره. ووايه چي زما پروردگار دهغوي په
شمیرپوهيري. او ګم دي هغه چي په دى پوهيري.
توضیح: په دې مبارک ايت کي مختلف عددونه ذكر
شوي دي. داعدونه دغار داوسيدونکو
دتصورات او فکرونو پورى مربوط دي. بى له دى چي
دقان په رازونو پوه شي. دپروردگاردنوي پېغمبر
دظہور په باره کي خبرې کوي. ددي عددونو په پاي

کي د(۸) اتو عدد را غلى دي. او اشاره ورته شوي ده
چي کم خوك په هغه پوهيري. داعدد دخه شي پوري
اره لري.

داعدد حضرت بهاء الله در سالٰت دوران ديوی پيشيني
پوري اره لري. هغه موعد په (۸) اته الواحو
او يالىكنو کي «لوى خبر» دهغه وخت مذهبی
اوسياسي (۸) اتو تنو ته اعلان کر. (۷) اوه نفره دهغو نه
سياسي مشران و. او يونفر له هغوي ديني پيشواؤدي.
هريوله پادشاهانو اودقدرت خاوندانو ته ھانگري
ليكونه ورليرلي و:

۱۰ فصل: دكهف سوره

۲۹۱

لمري برخه

١. ناصرالدین شاه	٥. دوم
الکساندر (دروسیه پادشاه)	
٢. سلطان عبدالزیز	٦. فرانسوا ژوزوف،
داطراش امپراطور	
٣. دریم ناپلئون	٧. ویلهلم اوّل (دالمان پادشاه)
٤. ملکه ویکتوریا	
دینی پیشوایان	
	٨. نهم پاپ

په مخکيني ايت کي ،په تولو مواردو کي یواحی یونفر دسپی لقب ترلاسه کرى. اودنوري ډلي نه جدا شوي دى .په څه علت ؟ ددى یونفر دجادکيدلو علت د(٧) اوه نفو و څه ده ګه دریاست دبول په خاطر دى .نهم پاپ یواحی یومذهبی رئيس اوپیشواؤ. چې رسمًا حضرت بهاءالله لخوا په یوچانګری ليک اولوح سره مخاطب شو. په هغه ترتیب چې مولیدل ،په دې داستان کي دسپی کلمه دعالم اسلام دلوی پیشوایعنی دمکی د «شریف» په باره کي هم راغلي ده. دادوه پیشوایان دخپل ائین په دوه مرکزونو کي په مکه اوواتیکان کي اوسيدل.

په اسماني اثاروکي ، حیوانات دمعنا درسولو لپاره د مختلفو مقصدونو په خاطر راغلي دي. باید په نظر کي

را ورو. چي حيوانات ذاتاً بدنه دي، حكه چي دخداي
 دنقشي په اساس ئي ژوند موندلی دي. او هر صفت لري.
 او دهغوي دبقا اوژوند دھانگرو ضرورتونو پوري اره
 لري. پروردگار دارنگه تقديرلىكلى دي. پروردگار
 دفضل اور حمت دنبانو څخه په ځناورو باندي همدابس
 دي. چي په قران کي خو سورتونه لکه دېقري
 او عنکبوت دهغوي په نامه نومول شوي دي. او یوهم
 (دانعام سورت) دهغوي دتلولو په نامه نومول شوی
 دي. په انجيل کي دخداي پسه اوورى په لقب، حضرت
 مسيح ته دهغه مظلوميت ته په اشاري سره په کراتو
 راغلی دي.

یوه ورخ وروسته، يحيى، عيسى ولید چي دهغه خواته
 راروان و. هغه وخت يحيى خلکو ته وویل:
 وگوري! داهمغه پسه دي. چي خدای رالیولی دي.
 ترڅو دنیا خلکو دکناهونو دښبني - لپاره قرباني
 شي. داهمغه کس دي. چي خبر مي درکړ. چي
 وروسته له ماراخي او مقام ئي زمانه لور دي..
 دیوحننا انجیل، افصل، (۳۱ - ۲۹) (ایتونه

دپوردگار په

وراندی ټول مخلوقات دعزا و الا دي او هريوديو مقصد
لپاره پيدا شوي دي. اما دانسان سرشت او پيدا يينت مقام
خانته او جدادي:

دانسان مقام لوري دي. که په انسانيت بنکلى او سينکار
وي. او په غير له هغه دېولو مخلوقاتو نه تيit دي. ٧٩

رسد آدمي به جانی که بجز خدا نبيند

بنگر که تا چه

اما که انسان خپل قدر ونه پيژني. شرير او ظالم شي.
ددارونکي حيوان خوي واخلي. يالکه ډچيچو نکي
مار په شان شي. او يا د ويني څښونکي ځناور په شان
شي.
حضرت باب

فرمائي: داسي انسان حتی د حيوان دنامه لايق هم نه
دی . ٨

خلک نوروته ضررنه رسوی. دناپوهی ڙوند کوي.
اوناپوه مرشي. په همغه ترتیب چې «الاغ» کلمه په
فارسي کي دناپوهی اوبي فکري ضرب المثل دي ، په
قران کي هم دهمدي صفت لپاره کارول شوي ده:
کانُهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنِفَرَةٌ فَرَثُ مِنْ قَسْوَرَةٍ .

دمدثر سورت، (٥١-٥٠) ايتونه (د حقیقت نه

انکارکوونکي) دهغو خرو په شان دي. چي دزمري په
ليدلو فرار او تيخته کوي.

مَثْلُ الَّذِينَ حَمَلُوا التُّورَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثْلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ اسْفَارًا بِسَ مَثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ.

سورت جمعه ، ۵-ایت

هغه څوک چي دنورات ورونکي دي. اماده ګه په
معنى نه پوهيري. او تحمل ئې نشي کولاي. دهغو خرو
په شان دي چي په کتاب بار وي. څومره بد دي. دهغو
خلکو برخليک چي دخدای ایتونه دروغ گنی!
دشاعر انو په اثارو کي، حيوانات مهم نقش لرل اولري
به ئې:

چون بار همى برد عزيز است
به ز آدميان مردم اراز

سعدي

بز است

حضرت بهاءالله دقاجار په عصر کي درې غدار
او ظالم پيشوایان:
ذئب «خناور،---- «ابن ذئب» دخناور زوى ----
او «رقشاء» مار نومولي دي»

۱۰ فصل: دکھف سورت

کله دھیوان صفت

دومره بارز او دستایینی و یروی. چي دیر ممتاز انسانان
دهنگه حیوان سره مقایسه کیزی. مثال ئی زمری
او «شیر» دقدرت عظمت او شجاعت په صفت مشهور
دی. په همدی وجه ئی حضرت امیرته د «شیر لقب»
ورکرل شوی دی (حضرت علی شیرخدا) دی. دیو حنا
په مکاشفاتو کي ، ۵ فصل، ۵ - ایت زمونبر دعصر
پیغمبر هم د «شیر قبیله جودا» یعنی دجودا دقیبلی
دزمری په نامه یادشوی دی. او دهنه غرب دزمری غرب
سره تتبه شوی دی. (۱۰ فصل ، ۳ - ایت) مولوی له
دی هم یو قدم و راندی ایینی دی. دشیر لقب ئی خدای ته
ورکری دی. نور حیوانات چي دخپل ممتاز صفت په
خاطر دانسان سره مقایسه شوی دي. عبارت دی له:

خوسکی: فداکاری

کوتره: صلح

بلبل: عشق

باری

ت

شق

سوخته راجان شد و او از نیامد

سعدی

ه بیاموز کان

اما په پیرو پیښو او مواردو کي چې انسان د حیوان سره
مقایسه شوی دی ، منفي جنبه
لري . دانموني په اسماني اثارو کي پیداکولای شی:

خوګ: هغه څوک چې د پروردگار د کلام
داور یدلو لایق نه دی . دایمان دار مغان او
هدیه لایق نه دی .

گرګ: حریص او ظالم پیشوا .
جغد: هغه څوک چې در بنتیني نور څخه
بیزار دی .

سپی: د دین مخالف ، او یاد دین ساتونکی .
ذباب ، مچ: انسان خورونکی او بی مقداره .

حضرت مسیح خپل ځان شپون او خپل پیروان پسونه
یاد کړي دی :

زه بنه شپون یم . بنه شپون هغه څوک دی . چې خپل
ځان د میرو ونه قربان کړي .

یو حنا، ۱۰ فصل، ۱۱ ایت .

قران او بھاء الله

دېسونو ژوند

دېيداينت نه دوحتي دارونکو ھناورونه هميشه په خطر کي وي. مهربانه شپون، دهغۇ دسانى لپاره يوياخو سېي په رمه کي ساتي. دېپى بارز صفت خپل خاوند ته اطاعت اووفا داري ده. كە دا حيوان دېسونو په سانته کي كوبىش وکرى. دتحسين لايق دى.اما كە دوفداري چخه لاس واخلى. او دخپل خاوند فرمان ونه مني. اورمه خوشى پريزدى. چە به وشى؟ طبىعى خبرە ده. چى دا حيوان بى له خپل شپانه درهنماي او اطاعت چخه دېسونو په ساتلو قادرنه دى. او كە ورى پاتى شي، شايد ھناوروخوى واخلى او پسونه او حتى شپانه و خوري.

په دي بيان کي حضرت مسيح دوه مخي او ئاظاهر كونكى پيشوايان (دخت و خال والا) دېنكلو تور او سېپىنۋ پتو والامارانو سره تتشبه كېرى دى:

واى په تاسو رياكارو دينى علماء ! تاسى دهغۇ پيغمبرانو لپاره چى ستاسي نيكونو وئلى دى. پخپل لاس ديا بدۇد چلى جورۇي. او دهغۇ مؤمنانو قبرونو تە چى دهغۇي په لاس وئىل شوي دى. بىكلا او زينت وركوی. او وائى چى: كە مونبۇ دخپلۇ نيكونو په ئاي وى. پيغمبران بە مونبۇ نه وى وئلى. اما په دى ويناسره داوېنى ئى. چى دانبياو دقاتلانو اولادونه

اوزامن ياستي . تاسى گام په گام له هغوي څخه
پيروي کوي . اوپه بدو عملونو کي له هغوي څخه
مخکي شوي ياستي . اى دخط اوخل والامارانو !
څنګه کولاي شی . ددوزخ دمجاز اتو څخه خپل ځانونه
وژغورئ ؟ دمتی انجيل ، ۲۳ فصل (۲۹ - ۳۳) ايتونه
درسول اکرم او حضرت امير لمري درجه دبنمنان
دوخت پيشوایان و دامام حسين ده ګه مظلوم او مهربانه
سرور او مشر ، سردمسلمانو پيشوایانو په رضاغوڅ کړل
شو .

په اسماني اثارو کي «دسي کلمه» دبی ايمانه او ظالمو
پيشوایانو لپاره او هم بدنبشه او ددي دنيا په کثافت الوده
خلکو لپاره په کراتو سره راغلي ده :

فريسيان: ديهودانو ديوي دلي او قشننوم و هغه دله
متعصب او کور دله و .

دجت نه دباندي سپي اوسييري. او هغه خلک چي روح
ئى كثيف اوچتيل دى... او هر هغه څوک چى په درواغ
ويلو معتاد او اخته دى... ديوحنا مكاشفات

٢٤ فصل، ١٥-ايت قل تالله انّ بحر الاعظم لن
يُتغَيِّر بما مسّته الكلاب و انّ جمال الشّمس لن يُكَسِّف
بحجاب هذه السّحاب التّ حالت بينهم و بين ربّ
حضرت بهاء الله الارباب ٨١.

ووايە! په خدای قسم دي. چي لوی دریاب دسيپيو په او بو څښلو سره تغیرنه کوي، او دلمړ رنا او بنسکلاوریئې نشي پټولی. هغه وریئې چي دخلکو او د خدایانو د خدای تر منځ پیدا شوي دي.

دایقان په کتاب کي حضرت بهاءالله ظالم او خودنما پیشوایان دسپی سره او دهغوي پیروان ئې دلاش (مره او خيرلى جسدونو) سره تشبه كري دي: لکه سپی په مرو او جسدونو را تپول شوي دي. ٨٢ حضرت مسيح دوخت دپیشوایانو په غوبىتنە او حمایت په شهادت رسیدلی دي.

مسيحيان فكر کوي. چي لاندى ايت، ديهويانو داسمانى اثارو نه دحضرت مسيح په دار زرولو خبرورکوي:
سپيو زما شاوخوانيلى ده. يوي ېلى بدكاره خلکو زماگر دچاپيره حلقة جوره کري ده. زمالاسونه اوپخي ئى سورى کري دي.

مزاميرداود، ۲۲ فصل، ۱۶-ايت

لکه خنگه چي موليدل ، دسپي اصطلاح داصحاب كھف داستان په شروع کي هم راغلي ده . هلتە مونىز وویل چي دھغوي سپى (ھغه سپى چي خپل حان داسلامي امت ساتونكى گئي) (په داسي حال کي چي خپل لاسونه ئى مخى ته او بردە کري دي. دلىدونك دوحشت او ويري سبب كىرىي. طبعاً ددى سپى اصلي مقصد او هدف دغار داوسيدونك دباندي نه راپريي سوول او غارتە دناشنا خلکو ننوتلۇ خخە ممانعت دى. بنە به وي. چي ھغه ايت يوچل بىا وگورو:

وَكَلْبُهُمْ بَاسِطُ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلِيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا.

دكهف سورت، ۱۸-ايت

د هغوي (داسلام

دامت) سپي دغار په مخکي، خپل لاسونه مخي ته ايستلی وئ. که دي دا منظره ليديلى وي، فوراً راکرخيدې، اوپه بيرې ويرې اوو حشت سره تبنتبدلي. همغسي چي مخکي وليدل شو، تاريخ ددي شاهد دي.

چي دپروردگار دېغمبرانو ظهور نه څه موډه وروسته دېشوايانو جاه طلبه ډلي خپل ځانونو څخه شپانه جوروې. او دخداي بنده ګان خپله رمه ګني. دغه ظالمانه حرکت د تاريخ په اوږدو کي دبشر لپاره دېرمشكلاټ رامنځ ته کړي دي. ټول دینونه ددغسي بى دينه او ناپوه ملايانيو دسو استفادې او غلطې سره مخامخ شوي دي. ولې دانساني عالم بلوغ او ترقې ته رسيدل به په تدریج سره دسو استفادې څخه بېخې خلاص او ریښه کن شي. ټکه چي په بهائي ائین کي دېشوا او ملاکيدلو رسم او طریقه بېخې له منځه تللي ده ددي ائین مدیران د ديموکراسۍ په طریقه دخلکو لخوا ديوې تاکلې موډي لپاره انتخابيرې، او که دائیمان

اووجدان داصلو نه منحرف شي. فوراً خپل مقام او
منصب له لاسه وركوي.

دابنکلى شعر دطاهري قرة العين ددي كتاب په شروع
کي مووليدل:

روشن همه عالم شد ز آفاق وز آنفس
ديگر نشود مسجد دگان تقدس
نه شيخ بجا ماند، نه زرق و تدلس
معدوم شود جهل ز نيروى تفرس

از تنفس

د تزوير

خنک از دم

مساوات

په همغه ترتيب چي مووليدل، داصحاب کهف داستان
دوه سپيوته اشاره کوي. يوهجه سپي چي خپل حان
داسلام ساتونکي گني، اوبل هجه سپي چي خپل حان
دمسيحيت ساتونکي گني. په قران کي درريم شخص
داستان دی. چي هجه هم دسپي سره مقاييسه شوي
دي. بنه به وي. چي هجه سپي هم وپيژنو. اووبه گورو.
چي ددي داستان او داصحاب کهف ددوه سپيو داستان
ترمنخ څه رابطه وجود لري؟ داعراف سورت (۱۷۴ -
۱۷۳ - ايتونه) په شروع کي له هجه چاخه
خبری کوي. چي دوخت او زمان پيغمبر دخپلو نيكونو
څخه دتقلید په خاطرنه مني. اووروسته بيادداسي
يو شخص له داستان څخه خبری کوي. چي په هر ډول
له هجه سره سلوک او چلنډ وشي.

۱۰ فصل: دكهف

په هر حالت کي

خپل کم اصل توب او بدوالي دسيپي په شان وبنائي:
 وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَالذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ
 الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ... فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اَن تَحْمِلْ
 عَلَيْهِ يَلْهَثُ اَوْ تَرْكُهُ يَلْهَثُ.

داعراف

سورت، (۱۷۶ - ۱۷۵) (ایتونه

هغوي ته دهجه چا داستان ووايه. چي هجه ته مي د
 خپل خدای د ليلونه او بناني ور ليرلى دي، اماده هجه
 نادиде وگنلي. شيطان له هجه پيروي وکره. هجه گمراه
 شو. دهجه مثال دسيپي دمثال په شان دي. که په هجه
 حمله وکرى، خپله ژبه راوباسي. اوکه په خپل حال ئي
 پيردي. بيا هم خپله ژبه راوباسي.

توضیح: داسپی په کلی ډول داصحاب کھف ددوه سپیو په شان دتولو هغو کسانونماينده دی. چي دالهي ايتونو څخه انکار کوي. اما په ډیر احتمال سره دیو خاص شخص ژوند داستان ته اشاره ده. چي مقام اور تبی خاوند دی. مقام ئی له دی ځایه معلوم دی. چي پروردگار لمري خپلي نښي او دلایل هغه ته ور لېږي او بل شیطان چي پخپله دکمراه او مکراور یا هیواد حاکم دی، ده ګه پېرو دی. او ده ګه حمایت کوونکی دی. څوک ممکن دی. دداسي شرایطو لرونکی وي؟ دوه تنه نظر ته رائي. چي دقران دایت ټول مفهوم او معنا ده ګوی په باره کي تحقق موندلی دی. لمري نفر میرزا یحيی مشهور په ازل دی. چي دحضرت باب لخوا هغه ته لوړ مقام ورکړل شو. بدی انتخاب مقصد داؤ چي دالهي شپون په غیابت کي یعنی دحضرت بهاءالله تر ژهوره پوري دبابيانو ریاست په غاره واخلي. ده ګو په ساتنه کي کوبښن وکري. اما هغه حقيقي شپون هيرکړ. او فکر ئي وکړ. چي پخپله شپون دی. دحضرت بهاءالله څخه داطاعت پر خای دکینې، بعض او نفرت سره په پوره مخالفت او دې منی کي ده ګه لوی موعد په مقابل کي پورته شو.

حضرت بهاءالله

دمخکینی ایت اریکه دمیرزا یحیی سره بدبیع په کتاب
کی تصدیق او تائیدوی :
انک انت الّذی ذکرت فَ کتاب القبل بقوله تعالیٰ : کمث
الکلب ان تحمل عليه یلہث او تترکه یلہث ۸۳.

حضرت بهاءالله

په یقین سره ته (ازل) هغه څوک ئې. چې ذکر دی
مخکی په قران کی راغلی دی. هغه وینا دیره عالی ده
دهغه مثال، دسپی دمثال په شان دی. خپله ژبه
راوباسی که په هغه حمله وکړی، اویائی ونه کړي.

میرزا یحیی گناه ته دمیل له مخی شاید هیچ نظیر نه
لرل. تول رذالتونه په هغه کي یوخای شوي اوراتول
شوي ۋ.د هر ئىزلىم اوگناه په كولو سره چى ددى انسان
لاس ورتە رسيدل . ناراستى ئى ونه كرە. دېتولو
انسانى گناھونو او خطاكانو جامع اوراتولۇونكى ۋ.پە
داسى يو حالت کي دالھىي دېخشش درياب په داسى
موجونو کي دى. چى دده په بارە کي دارنگە وويل:
ولو آتە ات بذنب اثقل عن ثقل السموات والارضين
ولكن لما تموجت ابحر الفضل ف ذلك الايام لو يتوب و
يرجع لعل ان يغفره الله برحمته سبقت العالمين .
٤٨ حضرت بهاءالله که خەم دەغە دگناه دروندوالى
اووزن دھمکى او اسمانونو دوزن نه زيات او بىر
دى.لە دى كبلە چى په هغۇ ورئۇ کي دالھىي فضل
او بېخشش دريابونه په موجونو کي دى.کە توبه وباسى.
اور جوع و كري، شايد چى پروردگار دېپل رحمت په
وجه چى دېتولو جهانيانو لپارە دى. وبخېنى.

دبىع په كتاب کي خوارى دسيّدمحمد نقش ته چى
دميرزا یحیی تشویقۈونكى او محرک ۋاشارە فرمائى:

ظهور الحق دكتاب پراساس، ميرزا حميدى گيلاني په
اسلامبۇل کي دشىعە گانو قاضى اوپىشوا دسيّدمحمد
سرە اشناشو. او سيد محمد ته په بازى ورکولو دەغە

يولیک چي سرتاسره تهمت او اعتراض ؤ. يو بهائي ته وليرول. كله چي هغه ليک حضرت بهاءالله ته ورسيد.
 په دری ورخو کي هره ورخ ئي دوه ساعته هغو
 اعتراضونو ته جواب ويل داھوابونه چي (٣٠٠) دری
 سوه مخونو اوپانوته رسي. بدبيع دكتاب په نامه
 يادبيري .

حضرت بهاءالله دخپل رسالت په موده کي چي (٣٩)
 نه ديرش کلونو ته رسيري. ١٠٠ د سل جلد په
 اندازه ايتونه پري نازل شوي دي.

١٠ فصل: دكهف

٢٩٩

سورة، لمري برخه

و هذا لم يكن من

عندك بل بما الف الشيطان في صدرك . ٨٥

حضرت بهاءالله
او تزويرونه (ستاله خوانه دي). داد سيد محمد دشيطانت
خخه ستا په زره کي
دي.

(سيد محمد) هغه ته (ميرزا يحيى) ته قناعت وركرى
دي. او په هغه خه ئي چي هغه ته تلقين او قناعت
ورکمیدي. دا یول کارونه دهغه له تدبironونو خخه دي

بنه به وي. چي يوئل بياهجه نبني چي داعراف سورت ددي غاصب په باره کي چي دخداي دشپانه مقام ئي غصب كري دي. راکري دي. له نظره تيري كرو. په قران کي فرمائي، دهجه چا داستان هغوي ته ووايه چي :

- پروردگار خپلي نبني او دليلونه هغه ته ور ليلولي دي.

- شيطان له هغه خخه پيروي کوي.

- بالآخره هغه گمراه کيري.

دي دري وارو علامو اونبنو د(ازل) په ژوند کي
تحقق و موند:
١. حضرت

بهاءالله لخوا ورته دعوتنامه وليرل شوه.

٢. سَيِّدُّ مُحَمَّدَ اصفهاني په نامه چي حيله گر
اود(ازل) دپيروانو او محرکينو خخه و. حضرت
بهاءالله هغه ته شيطان وویل.

٣. اخر الهي عدل منخ ته راغي. هغه مقام چي دالهي
فضل له مخي نیولی و، له لاسه ووت.

دبهاي په لمري سل کلن تاريخ کي، يobel شخص هم په
صحنه کي راظا هر شو. چي دا دري واره علامي دهجه
په باره کي تحقق پيدا کر. هغه شخص محمد شاه دي، چي
حضرت باب په خو ليكونو کي دالهي ائين نبني

، دليلونه او علامي ورته وليرلى. اوله هغه نه ئى
و غوبىتلى چى فرصت پيداشى . تر خو پخپله دخپلى وينا
دحقانىت ثبوت هغه ته و راندى كرى . محمدشاه
داليكونه او دعوتونه نادىدە و گىل ، او دتحقق او جستجو
(پلتولو) په ئاي حضرت باب دادر بايجان هيواد دماكوا
او چهريق بندىخانى ته تبعيد كر .
له دى چخه ئى هم پورته قدم اوچت كە، دژوند پە
اخرو ورخو كى دميرزا آقاسى پە غولولو سره ئى ،

قران او بھاءالله

٣٠٠

دحضرت بھاءالله دقتل حكم هم صادر كر . اما مرگ
هغه ته دافرصنت ورنكى تر خو دا حكم او دافىصلە سرته
ورسوی . ٨٧
دقران دوراند وينى پە اساس ، دى شخص ته چى

پروردگار خپل دليلونه او نباني راليرلي، هغه څوک دی. چې شيطان ده ګه دحكم اوسلاطي لاندی دی. هغه چاچي دقاچارتاريخ لوستلى دی. پوهيندي. چې داشيطان حاجي ميرزا القاسي دی. دشيطان کارڅه شى دی؟ دنایوه او ساده خلکو غولونه. محمدشاه اگرچې ظاهراً پادشاه و او پرخپل وزیر حاکم و، اما خپل فکرې نه لرل او هميشه ئى ده ګه انسان نما شيطان دغولونو او وسوسو لاندی ژوندکول.

❖ دقاچار دحکومت لويان له دی کبله چې محمد شاه دجاجي ميرزا القاسي په خبرو غوليدلى و. دير حيران او متأثر. لوی ميرزانوري چې دحضرت بهاءالله پلارو، دمحمد شاه ددولت دلويانو او فرمانروايانيو څخه او هم دلوی خطاطانو څخه و. چې دميرعماد ثانی لقب ئى پيداکړ. لوی ميرزا دعصر دزمامدارانو څخه یوته ئى داقاسي احمقانه او ظالمانه نفوذ ته په اشاري سره دشاه په وجود کي ليکي : «اى مشره دابيزو دشاه څخه لري کړي». په هیڅ ژبه کي داسي یوه جمله او ياكلمه نشي پيداکولئ. چې دغه بدشكله او مکار په داسي سم بول توصيف کړي. دا چغلګر شخص، دخپل ځان لپاره شيريني ، دلوی ميرزا ليک داقاسي په نامه ليري. ميرزا القاسي په یوه غونډه کي، دديوان صاحب په حضورکي، هغه ليک حضرت بهاءالله ته وبنائي او وائي «مستادپلارسره څه کړي دي. چې زما په حق کي داسي ليکني کوي؟» حضرت بهاءالله څواب نه ورکوي. ديوان صاحب چې دلوی ميرزادوست و، دخپل دوست دساتني لپاره له دي مطلب څخه انکارکوي. او وائي : چې داخط دلوی ميرزا نه دی، ولی اقاسي څواب ورکوي. چې

داسی وینا یواخی دلوی میرزا په وس پوره ده. دهه منظور
داو چي داسی یولنده جمله جوروں په دومره بنسکلا او مهارت
سره په هغې کي دمطلب خای کول، دایواخی دلوی
میرزادویناده نهه پوري مربوط کيدلى شي. له دى كبله چي
زمونبر دعصر دوه موعده او هغه متفرگ او ماهر خطاط، ددي
ظالم او مکار له لاسه روغ اوژوندي پاتي شو، پخپله لویه
معجزه ده.

وگوري. چي محمدشاه څومره ناپوه او ساده ئچي داسی یو موجود چي
حتى په خپله اداره قادر نه و، دخپل هیواد لمري وزير او مدير
مقررکړي وه ! داسی یو خوک چي رهنمائي رمل (فال بین)، دقضاوټ
تله ئي نجومي اله او مدير او مولائي فال بین وي ! یوانسان چي بېخي
دانسانیت، عقل، تدبیر او وجودان خخه خالي کړي. او دهه حاي رذالت
او نذوير ته ورکړي. دا د اقاسي دحال صفت دی. باید د داسی خلکو په
حال چي دادول لمري وزيرئي لرل وژرل شي. دحضرت باب ځني
پېروانو، اقاسي ته دجال، او محمد شاه ته «خردجال» ويل.
د «روضه الصفا» دكتاب په اساس ميرزالاقاسي په «۱۴» کلن وزارت
موده کي، (۱۴۳۸) قطعي دايران په مختلفو نقاطو کي دخان لپاره
تصرف کړي.

۱۰ فصل : دکھف سورت

۳۰۱

لمري برخه

په یو قهرجن لیک

کي چي حضرت باب ،اقاسي ته ليکلى و هجه ته ئى
دمظهرالاپليس يعنى (دشيطانانو پيغمبر) ويلى
و.داخولندي نموني دهجه قهرجن لیک خخه ولولى،
ترخو دالهي کلام په لوبيوالى اوقدرت پوه شئ:
اما بعد فاعلم ايها الكافر بالله والمشرك بآياته
والعرض عن جنابه والمستكبر عن بابه ان الله عز
ذكره لايعزب عن علمه شيء...فوالذى نفس بيده ان
غفلتك عن ذكرى و عصيانك ف حكم و اعراضك
عن طلعت لك اشد من نار جهنم...لو تعلم ما اكتسبت
يداك ف امرى لتفر ال قلل الاوتاد و تجلس عرياناً
الرماد و تشهىق من حكم الايجاد و تصعق لاهل الفواد
اما تعلم ما فعلت يامظهرالاپليس فكانما ظلت على كل
من ف الوجود من الغيب والشهود...ازعمت انك تستلذ
ف الدنيا و قعدت على بساط السلطنة و تكبرت على من
حولك بما جعل الله الحكم ف يدك لا و رب ما قعدت
الا على صدر النيران و لاستلذ الا بنار الخسران و
لاتأكل الا من اثمار شجرة الحسبان و لاتشرب الا من
حميم الغسلان . ٨٨.
حضرت باب

دهجه سېي چي په هر حالت کي ژبه راوباسى .

دشیطان ددي دوه پیروانو یعنی میرزا یحیی او محمد شاه سره دمشابهت وجهه څه ده؟ که یو بنده خپل سر دکومان، تقلید او ناپوهی په غروندی کي وردنه کري. دهجه خلاصون یو سخت او مشکل کاردي. حتی غیر ممکن دی. چې دهري لاري نه ورته ورشو.

او هرڅه چې ورته ووايو. او په هردوں ئې ورته ووايو، دهجه لپاره تول یو شان او بي تفاوته دي. داحيوان دانسان په څيره کي داسې د وهم او ګمان په دریاب کي غرق دی. او داسې په بي اساسه تصوراتو کي بندې دی. چې ډيره کمه توجه دعقل او حکمت له مخي دحقیقت میزان ته نه کوي. په تولو حالتونو کي خپل بیهوده او پوچ خیالونه په ژبه راوري. او بي له فکره په قران هغه تکراروي.

مجید کي کوم چې اسماني کتاب دی. او تول الهي اسرار په کي پراته دي. دادوه شخصه چې په (ازل) او (محمدشاه) سره مشهوردي. دهجه سپي سره تشبه شوي، چې د شیطان په (غروندی) کي ايسار شوي دي. دادوه سپي په ظاهر کي دخلکو ساتونکي وئ. او په باطن کي دشیطان بنده گان وئ.

دادستان پاتی

برخه

۲۵ - ایت : وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدَادُوا تِسْعًا . قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا .

(۲۶ - ۲۵) ، ایتونه

په هغه غارکي (۳۰۰) کاله پاتی شو . ددي سره
د (۹) عدد اضافه کړئ .

ووایه ! خدای پوهینې . چې څومره کلونه به په غارکي
و .

توضیح : په همغه رقم چې د اصحاب کهف داستان په
شروع کي مولیدل . کله چې لمر را ختل ، دغار ځني
او سیدونکي بیدار شول . ده ګه دیار څخه ئې قدم دیاندی
کیښو د . ده ګو وینا په اساس ، په غارکي ده ګو
او سیدونکو موده یوه ورڅ او یا دورخې یوه برخه

و ه ب د دی دوه عددونو ترمنځ توپیر يعني (۳۰۹) - او
 (۱۰۰) له کومه ئایه دی؟ لمرى عدد (۱۰۰) کاله
 (دغار او سیدونکو ده ګه اول وخت وتلو ته اشاره
 ده. دوهم عدد (۳۰۹)، په پیر احتمال سره، ده ګه
 اخروخت وتلو ته اشاره ده. ب د دی سوره دوراندويني په
 اساس دغار تخلیه کيدل، ددرې پېرو په شاوخوا کې
 (۳۰۹) کاله وخت نيسی. په او سني وخت کې مونږ
 ددي دوران په نيمائي کې يو. ده ګه تاريخ په
 رار سیدوسره (دبهائي دريمى پېرى په اخر کې) دغار
 تول او سیدونکي، دېخوانې ديار څخه خپل قدمونه
 دباندي کې بېردي، او نوي هيواد ته به داخل شي.

دبهائي ائين گستريش او پراخوالى

اريکه ۳۰۹ عدد سره

هجرى قمرى

هجرى قمرى

هجرى قمرى

۱۰۰۰ کلنډ ورڅ

۲۶۰ دوحى او الهام دوران

۱۵۶۹ کمال ۹۱۲۶

داسلام د تاريخ د اخرين امام دبهائي ائين د تاريخ
 دبهائي ائين د پراخوالى
 شروع در حلت کال
 پاي او دغار څخه
 د مسلمانانو وتلو پيل

دقران وراند وينه، دغار دتلخلى (خالى كيدنى) دتارىخ
په باره كى، دحضرت عبدالبهاء دبيان سره هم موافق
ده. حكە په يولىك كى فرمائى: چى تر (۲۰۰) نورو
كلونو پوري (دلېك دليكنى نيتى نه) بهائيان باید چى
ددى ائين ددىرو سعى اوپراخوالى لپاره كوبىنبن
وکرى. ۸۹

۱۰ فصل: دكهف

۳۰۳

سورت، لمرى برخه

دوه وراند ويني ونسايى. چى دلوى خيرپه
خپرولوكى دير صبراوكوبىنبن په کاردى. دحضرت
عيسى دين هم پس له دريو پيريو عموميت پيداكر.
ددى ظهور مثال دابن ذكريا او دعيسى بن مريم په
مثال دى. ۹۰

حضرت بهاء الله

پوبىتنە: ۹ عدد دجاكولو رمز ۳۰۰ د عدد ڭخە ڭە
دى؟

د ۹ عدد په بهائي ائين کي دخاصل اهميت څخه برخه
 مند دي. دهغي ج ملي نه يوداچي دحضرت باب
 او حضرت بهاءالله دظهور ترمنځ دفاصلي سره
 برابر دي. ټکه چي حضرت بهاءالله خپل امر
 دلمړی څل لپاره (۹) کاله وروسته دحضرت باب
 دظهور څخه په طهران کي اظهار کړ. بل داچي
 د ۹ عدد دا بجدو په حساب دبهائي ائين د مؤسس
 دنامه سره برابر دي يعني «بهاء».

ب = ۲
ه = ۵
ا = ۱
ء = ۶
<hr/>
بهاء = ۹

د دو عددونو (۹ او ۳۰۰) جداوالی یوه لطيفه اشاره
 ده، دحضرت بهاءالله ظهورته. ټکه علاوه
 او برسيره پردي چي د ۹ عدد دهغه نامه او دهغه
 دظهور فاصلې ته اشاره کوي. دهغه جمع کول
 د ۳۰۰ سره دهغه در حلته کال داخرو دری رقمونو
 سره (او یاددي جهان نه هغه هميشنې جهان ته)

در حلت دنيتي اخرو دري رقمونو سره برابر دي.
كه ۱۰۰۰ کلن ورخ چي دهги پاي مطابق دي،
دغار نه دمسلمانانو دوتلو له پيل سره. ۳۰۹۵ عدد
(دغارتخلي) موده ورزياته کرو (۱۳۰۹) عدد به
لاس ته راپرو. داعدد حضرت بهاءالله در حلت
کال سره مطابق دي.

دقران تولی وراند ويني د مروج تاريخ په اساس
دمسلمانانو په منخ کي په قمري کال سره دي.

❖ د حضرت بهاءالله د «امر خرگندونه» ددوهم حل لپاره
په بغداد کي ۱۹ کاله وروسته حضرت باب دامر
داظهار اوخرگندوني خخه تحقق وموند.

قران او بهاءالله

۳۰۴

زركله ورخ	دغار دخلی موده	حضرت بهاءالله دصعود کال
_____	_____	_____

1000	309	
	+	1309
		=

دبهائی ائین مهمی پیپنی
دکھف دسورت یہ اساس

داسلام دتاریخ دبهائی ائین دتاریخ دحضرت بهاءالله
شروع اودحضرت باب دامر اظهار دامر اظهار

9

三

۲۹

1

۱۲۶

۲۶۰

7

د

دوران پازمان:

دوران پازمان:

«ثُمَّ يُعْرِجُ إلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
الْفَ سَنَهُ مِمَّا تَعْدُونَ»

يُدبر الامر من اسماء الى الارض

تول عدوانه ده ق تاریخ یه اساس دی

دھارنہ دخلکو دوتلو شروع	دھار نہ دخلکو دوتلو پای
دھار نہ دخلکو دوتلو پای	دھارت باب دامر اظہار
دھارت باب دامر اظہار	اولوی خبر دمنلوموده دجهان

۱۲۶۰

په کتاب کي ديادي شوي

۱۵۶۹

مودي په تيريدوسره

سملاسه به امر اوچته شي. اوتوں

به ورته متوجه شي.

حضرت بهاءالله

ددی محاسبی له مخی ، دحضرت باب ظهور له کاله
دغار دتلی وخته پوري، ۳۰۹ کاله ،
او دحضرت بهاءالله ظهور له کاله دغار دتلی
تروخته پوري ۳۰۰ کاله وخت نیسي.

۳۰۵

۱۰ فصل: دکھف

سوره، لمري برخه

دخلکو دزرونو دشك اوشبيهي په خاطر ، حضرت
بهاءالله په کراتو پخپلو ايتونو کي وعده ورکري ده .
چي دپور دگار ائين په یوتاکلي موده کي دجهان
دعامو خلکو لخوا قبول شي. ددي ايتونو ٿونموني:

داجي دامرالله دلوروالى دوخت پوبنتنه موکري ده. ان
له وقت مخصوص فى كتاب الله. ٩١
حضرت بهاءالله

(پروردگار دكتاب په اساس په يو معين او تاكلی وخت
دخدای کي لوريما مومي). ٩٢

په كتاب کي هغه وخت... ثبت شوي ده.
حضرت بهاءالله

فسوف يجتمع الله ف ظله كل من ف الملك ...
حضرت بهاءالله ٩٣

دي چي پروردگار دعالمنم تول خلک دخپل سبوری
لاندي راولي.

پيرزره ده. چي حق به تول حايونه ونيسي. او په
تولوبه غالبه شي. ٩٤ حضرت بهاءالله
بالاخره به پروردگار حق تولو ته وبنائي . ٩٥
حضرت بهاءالله

پير زردی چي دامر نابه عالم ته ورسی. که څه هم
اوسم خلک دکفرخواته متوجه دي. خو دهغو لپاره
وخت تاکلي ده. اذا تم يظهر ما هو المسطور ف كتب الله
رب العالمين ٩٦.

حضرت بهاءالله

دھمکي والاو بير غفلت اوبي پرائي کري ده. اوداسي
گمان ئي کري دي. چي کولاي شي امرالله معذوم
اونابود کري، اود الهي امر «رنا» خاموشه او مره
کري... په خدائی قسم دي. چي هر خومره ئي
دخاموشولو لپاره کوبىنېن وکري، هغه به نوره هم
روبنانه شي... تول عاجزدي. ده گه دقدرت دظاهرىدلو
په مقابل کي ٩٧. حضرت بهاءالله
دامرونو اوکارونو دخندىدلو په خاطر زره تىگي، مه
اوسي. هرامر دوخت پوري مربوط دي ٩٨.
حضرت بهاءالله

داداسي دقیقونبیانو وراندى کول دهیخ يو موعد
دراتگ لپاره نه دي وراندى شوي. په غير زمونز
دعصر ددوه موعدو لپاره چي سابقه نه لري
ایاكولاي شئ دارنگه ايتونه اونبیانى دمسيحيانو په
اسماني اثارو کي داسلام ظهور په باره کي پيداکړئ؟

❖ څه دقران مجید اوڅه هم دحضرت بهاءالله په
ايتونوکي په بېرو مواردو کي قران ته په اشارې
سره د «كتاب» یادخدای كتاب (کلام الله) کلمي
رااغلي دي.

❖ په دي ايت کي نه دي فرمایلي کوم كتاب. په
بېراحتمال سره د (کلام الله) منظور قران مجید

كتاب دى.

قران بهاءالله

٣٠٦

بنه به وي

يوحّل بيا ددي «رازونو ڏک» داستان عدونه، چي په بهائي ائين کي تحقق موندلی دی. له نظره تيرکرو:

- دنوی ائین ظهور کال وروسته له يوي زرکلنی ورخی $1260 = 1000 + 260$
- دبهائي مؤسس نوم دا بجدو په حساب ٩
- زمونبر دعصر ددوه مو عودو زمانی فاصله ٩
- دسياسي مشرانو شميره چي حضرت بهاءالله ورته خطاب کري وه اوه ليكونه ئي ورليزلى ٧
- دمذهبي مشرانو شميره چي حضرت بهاءالله ورته خطاب کري وه

• دصعوٰد يا رحلت کال يعني
له دي جهان نه دحضرت بهاءالله در حلت
کال ۱۳۰۹

دکھف په سورہ کي چي اصحاب کھف داستان دهغه
يوه برخه جوروی، دحضرت باب ظھور ته هم اشاره
شوي ده. په هغه ايتونو باندی وروسته فصل کي بحث
شوي دی. مخکي دھغوي له بررسی ٿخه بنه ده، چي
دسورت کھف ٿو ايتونو ته توجه وکرو:
۲۹ - ايت : وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رِبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيَكُفِرْ.

ووایه! حقیقت ستاد پروردگار له طرفه را غلی دی.
هر ڇوک چي غواری. ایمان راوري. اویاھر ڇوک چي
نه غواری. ایمان راوري.

٣٠٧

برخه

١٠ فصل: دکھف سوره، لمري

توضیح: په دی

ایت کي، پروردگار هغه چاته بنه خبرورکري، چي
دخداي په نوی ائین ايمان راوري. او هغه چاته
خبرورکوي چي ددي لوی بخشش او اسماني ارمغان
څخه مخ اروي.
من شاء فليقبل فمن شاء فليعرض ان رب لغه عنكم و
عن انفسكم و اعمالكم و افعالكم .

٩٩

حضرت بهاءالله هرڅوک چي غواړي ايمان

راوري، اوراشي . اوياهرخوك چي نه غواري ايمان
راوري او مخ واري . زما پروردگار له تاسي اوستاسي
دنفسونو، اوستاسي له فعلونو او عملونو بي نيازه دى.

۵۷- ايت: وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ ذِكْرِ بَآيَاتِ رَبِّهِ فَاعْرَضْ
ايانه ...

هجه بل خوك ظالم كيدلى شي. چي دخداي نبناني
اوري. اودهغو له منلو خخه پده کوي؟

توضيح: ولی دخداي دنبنانو

اودلايلو خخه مخ ارول ظلم دى؟ ظلم يعني ديوچا
محرومول دخپل حق خخه ، دلته حق پروردگار ته
نبردى كيدل او هميشني جنت ته داخليدل دي. داهげ حق
دى. چي پروردگار مونږ تولو ته بخشش كري
دى. او يوچل بيامونږ هجه اسماني ميدان ته رابولي :
ان ادخلوا الجنة رحمة من عندنا و اشربوا فيها
خمرالحيوان من يد الرحمن. ۱۰۰

حضرت بهاءالله

جنت ته داخل شئ. او دهميشني ژوند شراب
دپروردگار دلاسه واخلي او وئي چبني. ستاسي لپاره
دازمان فضل اور حمت دى.
دلوي خبر خخه بي اعتنائي کول، چي دپروردگار لخوا

خپلو بنده گانو ته دخوبني اوکاميابي لوی پيغام دی.
دهرانسان لپاره بدھ نتيجه لري. او هغه نتيجه د خدائ نه
لريوالى دی. چي په اسماني كتابونو کي ورته «دوزخ
» ويل شوي دی. دقران د شهادت په اساس اياخوک
 قادر دی. چي ددي نه زيات ظلم پخپل روح تحميل
 كري؟ ددي ظلم اهميت دھغه په دائمي نتيجو پوري
 ترلى دی. فرض كرئ يو دوست لري. چي خپلي
 سلامتيا ته اهميت نه وركوي. او هر خومره چي تاسي
 دھغه دپوهي لپاره کوبنبن کوي، بي فايدي دی.
 ايادهغه داغفلت دخپل ھان سره ظلم نه دی؟ ايابوه ورخ
 به دخپل دی چلنډ نتيجي ته ونه رسی؟

قران او بهاء الله

۳۰۸

په هغه ورخ به خوک مقصراً او گناه کار و گنو
؟ خدائ؟ تاسي؟ ياخپل ھان؟ ايابه عالم دائمان او وجودان
کي په غير له دی بل کوم قانون وجود لري. او ياحکم
فرمادي؟ که د خپل روح اوروان سلامتيا او سانتي
لپاره کوبنبن ونه کرو. څه به وشي؟ بي له دی چي په

روانی رنخ اخته شو. اوحتی د معنوی مرگ نه مه
واره کیدلی شي دبل خه شى انتظار و باسو؟ په دارنگه
غفلت او قصور سره ، ايا انصاف دى. چي په ورخ
دحساب بل خوك مقصرو گنو؟

ووائى اي خلکو ! پخپل خان رحم و کمرئ. که په
نورورحم نه لرى، حکه چى ستاسى داعمالو او افعالو
شمره پخپله ستاسى ده. ١٠١

حضرت بهاءالله

بنه خبره داده ترڅو فرصت پاتي دى. دالسماني
نصيحت دزره په غورونو واورو. او ده ګه په نتایجو
فکرو کړو:

يا ابن الوجود حاسب نفسك في كل يوم من قبل ان
تحاسب لأن الموت يأتيك بعثة و تقوم على الحساب في
نفسك. ١٠٢

حضرت بهاءالله

زویه! مخکی له دي چي له تاسره حساب وشي، هره
ورخ له خان سره پخپله حساب وکړه، حکه مرگ
ناڅاپه راخي. اوته باید دخپلو عملونو دنتایجو سره
مخامخ شي. دیر خلک دي ته تمایل لري، چي یوه اسانه
لار پیداکړي. اودا لاره دپروردگار بلني ته بي اعتنائي
ده، او دنيکونو دنالاکاهانه تصوراتو او تعصباتو خخه تقليد
او پيروي ده، نه د تحقیق او تتبع طریقه او لار. د تقلید مسئله

دومره داهمیت څخه ډکه ده. چې قران په کراتو سره هغه تکرار کري ده. دکھف سوره ددي قانون څخه مستثنی نه دي:

۵۵- ايت: وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ... لَا إِنْ تَأْتِيَهُمْ سُنْنَةُ الْأَوْلَيْنَ...

کله چې دپروردگار هدایت خلکو ته ورسی. (نوی موعد رأحی)... دهغوي ممانعت دایمان څخه، دمختنیو دپای دانتظار طریقه ده.

دمسیحیانو په برخليک او دهغوي دانتظاراتو په هکله فکروکړئ. (۲۰۰۰) دوه زره کاله کېږي، چې منتظردي. چې دهغوي موعد له اسمان څخه رابنکته کېږي. شیعه یانو هم همغه دمسیحیانو طریقه نیولې ده. هغوي هم له زرو کلونو راپه دي خوا منتظردي،

سورة، لمري برخه

چي قايم موعد به ئي له څاه څخه راپورته
شي! دمختنکيو په تعصباتو او ګومانونو پوري
تل. او د پيشوايانو څخه نا ګاها نه پيروي، دروح اوروان
بنده گي او برد گي ده. ملي دير خلک دجسم دبرد گي
نه بي زاره دي. امادروح اوروان دبرد گي مشتاق
اور غبت کونکي دي؟ ترڅو انسان د معنوی ازادي
قدرونې پېژني او خپل روان د مختنکيو د تصوراتو
، تعصباتو د بندنه خلاص نه کري، او د تحقيق او خپل نې
لارونه نيسې، هيڅکله به د زمان د موعد په پېژندنه
 قادر نشي. اونه به ئي هم هيڅکله د هغه روښانه لمريه
روښنائي سترگي ول ګيري. په دي قانون کي، چي
دپوردگار د حکم او حکمت جوړښت دي، هيڅکله
استثنائي نه وه اونه به وي.

دعقيدي او فکر ازادي دانسان دلويو افتخاراتو
او امتيازاتو څخه ده. ځناور د دي امتياز او افتخار څخه
بي بهره دي. که چيرته دا زادي، پوهې او اختيار هديه
چي دپوردگار لوی بخشش دي. له لاسه ورکرو.
او د دې ابدی افتخار نتایجو نه بي برخې شو، دانسانیت
مقام او فضلیت به موله لاسه ورکړۍ وي.

هرمهم تصميم چي په ژوند کي نيسو ، يامثته نتيجه
لري او يامنفي ، يابنه خبر راوري او يابد الخبر . ددين
اوائين دلاري تاکل هم دارنگه دي . دلوی خبر منل
زمونږ دروح لپاره زيری دي . او د طرب
(نغمو) او خوبنيو ډک دي . د هعه نه مخ اړول او ردول
يو بد خبر دي . د احقيقت په ټول قران کي له هغې جملې
نه په سورة کهف کي تکرار شوي دي :
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ.

د کهف سوره، ۵۶ - ايت

زه پيغمبران دبنه خبر ورکولو لپاره او د بدخبر
(اخطار) ورکولو لپاره ليوم .

زمونږ د هميشي ني بر خليک انتخاب زمونږ په لاس کي
دي . دائين او ايمان په هيوا د کي هيڅکله جبر په کارنه
دي :

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا أَبْلَاغُ الْمُبِينُ.

د پس سوره، ۱۷ - ايت

زمونږ وظيفه یواحې د خبر رسول دي .

وَلُؤْ

شَاءَ رَبُّكَ لَا مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا إِفَانَتْ ثُكْرُهُ
النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ.

دیونس سورة، ۹۹ - ایت

که خدای غوبنتی وی. دجهان تول خلک به مؤمنان
شوی وی. ایا غواری چی هغه په جبرسره ایمان
راوړی؟

دخلکو ذرېونو تسخیر دپروردگار په قدرت سره بس
ډیر اسانه کاردي. اما دالار او طریقه دالهی ارادی سره
جوره نه ده. او فرمائی دپروردگار غوبنتنه داده. چې
دلیل او اثبات په قوت، دبیان او حکمت په قدرت،
دخلکو زړونه دپروردگار په نور سره روښانه کړئ
، نه په ویری او جبرسره.

مظلومیت ډیر محبوب دی... دپروردگار جَلَّ جَلَلُهُ

مظلومیت خوبنېدل او خوبنېږي... ۱۰۳

حضرت بھاءالله

که حق جل جلاله اراده نه وی شوی ، هیڅوک به
پرهغه دزیاتي کولو قادرنه وی. قول دهغه دقدرت په
قبضه کي راګير دي. او دهغه دزور او قوت په مقابل کي
ضعيف او ذليله دي. ۱۰۴.
حضرت بهاءالله

پروردگار دهغه کلام

څخه

پېژندلای شی

ډیر ژردی. چي دپروردگار دقدرت اعلام او خبر به په
ټولو ځایونو کي او چته اولویر وکوري. او دهغه داثارو
غلبه او دهغه سلطنت په ټولو ځایونو کي بسکاره
وويني. ۱۰۵

حضرت بهاءالله

ډير ژر دی. چي و به ئي گوري. دهغه څه نه چي
او س منکر دي. او قبول به ئي کري. هغه څه چي په
هغه اعتراض لري. ۱۰۶

حضرت بهاءالله

د نصرت ملايکي دهغه دقدرت په قبضه کي دي. که
اراده وکرئ ، په یونفس به ټول عالم تسخیر کري ...
۱۰۷

حضرت بهاءالله

قل قد جاء الغلام ليحيي العالم و يتّحد من علّ الأرض
كأنها سوف يغلب ما أراد الله و ترى الأرض جنة
الأربعاء ١٠٨.

حضرت بهاء الله

١٠ فصل: كهف سورة

٣١١

لمري برخه

ووايه ! داھوان

جهان ته دژوند بخنبلو لپاره اوپه جهان کي دتولو
اوسيدونکو ترمنج داتحاد اوبيوالی لپاره راغلى
دي. ژردى چي دپوردگار اراده وشي. دھمکي مخ
جنت و گرئي. (ھمکه د «جنت ابهي» تازه گي
اوھلانيپداکري).

اذا جاء نصر الله و الفتح و رأيت الناس يدخلون في دين
الله افواجا فسبح بحمد ربك واستغفره انه كان تواما.

سورة نصر، (١ - ٣) ایت

کله چي دپروردگار دکومک اوپیروزی [زمان]
اووخت راوريسي. وبه گوري، چي دلي دلي خلک
دپروردگار دين منلو ته رائي، دپروردگار ثنا اوصفت
وکري. اوله هجه خخه بخښنه وغواړي. حکه چي هجه
توبه قبلونکي دی.

قل اذ جاء النّصر كُلَّ يَدْعُونَ الْإِيمَانَ وَ يَدْخُلُونَ فَ امْرَهُ . ١٠٩.

حضرت بهاءالله چي دکومک اویاري وخت راوريسي، ټول خلک به د
ایمان دعوه وکري. او دپروردگار دين اوائين به ومني.
فسوف يحيط الارض و من عليها كذلك قضى الامر و
لا يقوم معه حكم من فـ السموات والارضين .

١١٠

بېرزردى. چي

حضرت بهاءالله

حـمـكـه اوـدـهـغـي اوـسـيـدـونـكـي بـه پـه ـخـانـ رـاقـوـلـ کـرـيـ
اوـهـيـخـ قـدـرـتـ بـه ئـيـ نـهـ پـه ـحـمـكـهـ اوـنـهـ پـهـ اـسـمـانـوـنـوـ کـيـ
دهـغـهـ مـقـابـلـهـ وـکـرـيـ.

بېرزر دی. هجه خه چي په ژبه وویل شو. په ظاهر
کي ولیدل شي. ١١١ حضرت بهاءالله

、、

د کهف سوره
دو همه برخه
حضرت باب
ظهور

اروند ایتونه

حضرت بهاءالله ظهر په هکله ددیرو نبنانو او علائمو دیادونی وروسته ،دکهف سوره حضرت باب ظهر خخه خبر ورکوی په شروع کي ، داسوره يو سد او «بند» ته اشاره کوي. چي هيچوک ئي په لري کولو قادرنه دي. يعني دومره قوي او محكم خنداو «مانع» ده. وروسته ددي مانع او بند يادولو خخه ،خبر ورکوونکي ، داله خوبني ډکه وعده موږ ته راکوي:

۹۸ - ۹۹

آيتونه: قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّي فَلَدَأَ جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ
ذَكَاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًا وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمْوَجُ
فِي بَعْضٍ.

وویل: دازما پروردگار دلطف اومرحمت څخه دی
هرکله چې د « وعدی » وخت راوريسي، هغه دجادائي
بند به خدای درې وړي اولري کړي. پوه شنی. چې د
پروردگار وعده سمه ده. په هغه ورڅ هغوي خلاصوم
ترڅو ددریاب دموجونو په څير یوبل په غېز کي
ونیسي .

توضیح: مخکنی ایت دحضرت باب دراتګ لپاره
مقده ده. خبرورکوونکی په دی څای کې دجهان
دبلون اوخلکو یووالی اومعاشرت زمونږ دزمان
او عصر خبره کوي. دابلون دحضرت باب دائين په
جوږیدو اوراتګ سره یو څای شروع شو هغه خبر
چې دلمړۍ حل لپاره دتلګراف داختراع له لاري

مخابره شو. فکر وکرئ. هغه خبر، دحضرت باب
د «امرداظهار» څخه یوه ورڅه وروسته دیهودیانو
دمقدس کتاب په دی ایت سره دجهان خلکو ته اعلان
شو:

(وګوري) خدای څه وکړل!
اعداد: ۲۳ فصل ۲ - ایت

وروسته له زروکلونو جدائی ناخاپه زمونږ دعصر
خلک دیوبل سره مرتبط شول، او د کهف د سوره
وراندویني په اساس ددریاب دموجونو په څير په
حرکت او غاري وتلو کې شول. بهائي ائين ددي لپاره
راغلي دی. چي د پوردگار په کومک، دجهان داله
حرکته ډک موجونه په دیره ارامي اوننظم کي ژوند
وکري. له دی وروسته د سیلابونو اوخرابي سبب
نشي. مخکنې ایت یوچل بیا د قران د معما خاصه کلمه
يعنى « وعده » کارولي ده. دا وعده دجهانبيں دنظم
ظهور او ددي ائين دجهان اراء وعده ده:
ووايه! اي دوستانو، دیووالۍ پرده اوچته شوه، د پرديو
په ستړکه یوبل ته مه ګوري. ټول دیوی وني میوه
او دیوی څانګي پاني ئي . ۱

حضرت بهاءالله

۹۹ - ایت: وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعَاهُمْ جَمِيعًا.

شپېلې ووهل شوه او هغه موسره راتول کړل .

توضیح: دموعد ظهور په وخت کي دمستعدو اوبيدارو خلکو روحونه دمختلفو ډلو څخه دیوبل سره راجمع اور اتوليري. اويو ائين ته به ورشي . او هغه خلک چي دموعد ظهور څخه خبر پيداکوي،

۱۱ فصل: کھف سورہ

۳۱۵

دو همه برخه

او دنقولید

او غفلت په خاطر دحقیقت په وینا دا فرار په ځای او دخلوص او بنده ګي داظهار پرخای دپروردگار دعظمت او لو یوالی څخه سرغرونه کوي. دادول خلک هم یو بدل سره یو ځای کيږي. او د منکري نو دليل څخه وکنل شي.

قل تالله قد نفح فَ الصُّور و نرى النَّاس هم
منصعقول... قوموا من الاجداث إِنَّ مَنْ ترقدون . ۲

حضرت بهاء الله

دی، شپیلی وهل شوی ده. امّا خلک دبیهو شې په حالت کي وینم ... له قبرونو څخه پورته شې. ترڅو به د غفلت په خوب بیده یاستي؟

دمو عود دظهور وخت دجهان دخلکو دمحشر او قیامت
وخت دی. هغوي چي دپروردگار او از دعقل په
غوبونو واوري. او دغفلت تیاري کندي را وزي، نوي
ژوند به پيداکري. او هميشني روشنائي ته به
ورسي. ددي عالم دسفر نه وروسته به په موعد باندي
دایمان له خاطره جنت ته لار پيداکري. او په هغه بي
منتها فضا کي به نوي ژوند دسره پيل کري. دحديث
په اساس مؤمنان په دواړو جهانونو کي ژوندي دي.
(المؤمن حى فى الدارين). کله چي هغوي یواحی ددي
جهان په چارو اخته شي. دپروردگار غږ به وانه
وري، او دغفلت دقبر څخه به پورته نشي، وروسته ددي
ديار دسفر نه په همغه تاسف ناكه حالت کي دتيارو په
کنده کي، دخداي نه لري اوسي. داخلک په دواړه جهانه
کي او دقيامت او محسن دوري دبخشش څخه، چي
دمعنوې ژوند سرچينه ده بي برخي وي.

قل قد اتت الصيحة و خرج الناس من الاجداث... و منهم
مسرع الـ شطر الرحمن و منهم مكبـ عـ وجـهـ فـ
الـ اـ رـ وـ منهـ مـتحـيـ رـونـ ۳ـ .

حضرت بهاء الله
پورته شو. او خلک دقبرونو نه پورته شوي... یو دله
دپروردگار خواته مندي وهي، چني په اورکي دي او بله
دله هم حيران دي.

طوب لنائم انتبه من القواة و قام من بين الاموات
قادصاً سبيل الرب ان همن جوهرالخلق لدى الحق و انه
من الفائزين . ٤

حضرت بهاءالله

نيکمرغه دی. هغه ویده چي له خوبه بيدار شو، دمروله
منخه پورته شو. او دپروردگار لاري ته راغى. هغه
نجات پيداکر. دپروردگار په نزد دخلکو له جواهرو
څخه دی.

قران او بهاءالله

٣١٦

دکھف

سورت پاتي ايتونو بررسی ته ادامه ورکوو.
(۱۰۰ - ۱۱۰) ايتونه: وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ
لِّكَافِرِينَ عَرْضًا الَّذِينَ كَانُوا اَعْيُنُهُمْ فِي
غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا.
جهنم به په هغه ورخ دحقیقت منکرینو ته وراندي

کرم. دامنکرین هجه خوک دی. چي پخپلو سترگو ئى پردى اچولى دى زما ذذكر (خدای ذذكر) دلېدلو څخه بى برخى دى. هغوي داوريدلو غورونه نه لري («دلوي خبر داوريدلو » قوت نه لري).

توضيح: دايت يوچل بيا د«پردى» «څخه خبرى کوي. داهجه پرده ده. چي خلک دموعد د ليدلو څخه اودهجه دحیرانوونکي وينا داوريدلو څخه لري ساتي ددي ايت په اساس یواحى هجه کسان دخای دراليرل شوي دېیژندنى لايق دى. چي دتعصب او تقليد پردى دسترگو او غورونو نه لري کړي دى.

په مخکېنو ايتونو کي يوبيل رمز هم پت دى. چي د«قران دمعما» دمهمو نبانو څخه ګنل کېږي. هجه رمز د«ذكر» په کلمه کي پت او نغښتى دى. بنه به وي. چي يوچل بيا دبارک ايت ترجمه وگورو : (دامنکرین هجه خوک دى. چي) دهعي پردى په خاطر چي په سترگو ئى پرته ده ، «زمادذكر» يعني د«خدای ذكر» دلېدلونه بى برخى دى.

ددى مبارک ايت له مخي. ددى لپاره چي «زمادذكر» يعني د«خدای ذكر» وگورو. او دهجه وينا واورو، باید دسترگو او غورونو نه پردى لري کړو. په همغه ډول چي مخکي موليدل . «ذکر» او «ذکر الله» (چي ذذكر سره يعني دخای ذذكر سره برابر دى). دحضرت باب

دمهمو القابو ٿخه دي . زمونبر ددوه موعدو په اثارو
کي داللقالب اويا ددي مشابه په کراتو حضرت باب ته
په اشاري سره کارول شوي دي.

دي ٿو نمونو ته توجه وکرئ:

لا تكونوا كالذين غفلوا اذ جائتهم الذكرى ...^٥

حضرت بهاءالله دهعه خلکو په شان مه
اوسي. کله چي زما«ذكر» ظاهر شو. غفلت اوبي
پروائي وکره...^٦

١١ فصل: کھف

٣١٧

سورة، دو همه برخه

فو ربکم الحق رب السموات والارض ان وعد الله لحق
في حق الذکر وقد كان الوعد في ام الكتاب مفعولاً .

حضرت باب

په پروردگار قسم دی. چې د حمکي او اسامونو پیداکونکي دی! د پروردگار « وعده » د « ذکر » په باره کي حقیقت ده. د هجه کتاب « وعده » چې د تولو کتابونو سره چینه ده (قران) هجه وعده سرته رسیدلی، تحقق ئې پیداکری دی.

و لَقَدْ كَفَرُوا الَّذِينَ مَنْ قَبْلَكُمْ بَأَيَّاتِنَا فَاخْذُنَاهُمْ بِمَا كَسْبُتُمْ
إِيَّدِيهِمْ عَلَىٰ غَيْرِ الْحَقِّ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ
أَتَّبَعُوا آيَاتِ الذِّكْرِ مِنْ لَدُنْنَا فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَتَّدُونَ ۖ

حضرت باب

هغۇ كسانو چې مخکى له تاسى خخە بى له دليله زما د ايتونونه انكارو كىر. د هجه ايتونو د تكذيبولو په خاطر په مجازاتو ورسيدل. هجه كسان چې د « ذکر » ايتونه چې زمالە طرفه دی و منی، د پروردگار دهدايت نه به برخمن اوسي.

و ما أَرْسَلْنَا مَنْ نَبِيَ الْأَوْ قَدْ أَخْذَنَاهُ بِالْعَهْدِ لِذِكْرٍ وَ يَوْمَهُ .

حضرت باب

٨

هر يوله پيغمبرانو خخە چې ما مخکى در ليرلى دى، د هجه د « ذکر » او « ورخي » په باره کي مى عهد او پيمان تىرىلى ئ.

دالایت هم د كهف له سوره خخە د حضرت باب لقب د « خدائ ذکر » راكوي .

۲۸ - ایت: وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْغَدَاءِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ... وَلَا
تُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قُلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ امْرُهُ
فُرُطًا.

یواحی له هغو سره او سه. چی سهار او مابسام خدای
یادوی. (خدای په یادرا اوری). او هغه غواری. او هغه
چی دهجه زره ما د «ذکر» نه غافل کری دی، اطاعت
مه کوی. هغه داسی څوک دی. چی خپلی غوبنتنی ئی
ترسره کری دی. او دهجه لپاره اميد نشه دی.
توضیح: دا ایت له هر مؤمنین نه غواری چی در بنینی
مؤمنانو سره محبت و کری. اوله هغه چانه چی
زمما «ذکر» یعنی د (خدای له ذکر) نه غافله
دی، پیروی مه کری. دا وړاندوینه او دایادونه دقیقاً
دمیرزای حیی په باره کې تحقق و موند. حکم هغه
دحضرت باب سره خیانت و کړ. او دهجه ځنی پیروان
ئی گمراه کړل.

د «ذکر» کلیمه یا زما «ذکر» حضرت باب نه په اشاري سره دقران په نورو سورتونو کي هم کارول شوي ده. دنموني لپاره دطه سورت، دي ايتونو ته چي حضرت بهاء الله دایقان کتاب په اخره کي ذکر کري دي، توجه وکري:

وَمَنْ اعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنَّاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَمْ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَمْ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ اتَّئْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسَى.

هر حوك چي زما د «ذکر» يعني (دخدای ذکر) خنه مخ واپروي مشکل ژوند به ولري. او د اختر په ورخ به هغه نابينا راپورته کرم. (په هغه ورخ) به ووائي اي زما پروردگاره زه بیناوم. زه دي ولی روند کري يم؟ خدای به ورته ووائي: زمالار بنووني دي ناديده وکنلي او هغه دي هيري کري، په همغه شکل سره نن ته هم هيلر شوي ئي.

دکھف سوره تولو ايتونو مطالعی ته ادامه ورکوو:

۱۰۲ - ایت: اَفْحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ان يَتَخَذُوا عِبَادِي
مِنْ دُونِي اَوْلِيَاءَ انا اعْتَدْنَا جَهَنَّمَ
لِكَافِرِينَ نُزُلًا.

ایا(ددی خبر) منکرین تصورکوي. چي کولای شي زماپه ھای زماښنه گان د خپل ھان لپاره مددګار او دوستان ونيسي؟ ما د دارنګه منکري نولپاره دوزخ تيارکړي دي.

توضیح : مونږ میل لروچی له اکثریت نه پیروی وکړو. ھکه امنیت په اکثریت کې گورو. امامه ربانه پروردگار مونږ ته په دی ایت کې رازده کوي. چي یواحی باید دخپل رب نه کومک و غواړو، اوپه دی لاره کې ، دنورو له کومک څخه مخ واړو. ھکه چي په ورځ د حساب په غیر دالله نه بل څوک زمونږ مدد او مرستي ته نشي راتلي. هغه کسانو ته چي مونږ سترګي نیولي اوپه هغه تکيه کوو، ایا هغوي د عقل خاوندان گنۍ، په ورځ د حساب به پخپله نیولي وي. او د خپل ھان د خلاصون او نجات تو انائي به هم ونه لري. زمونږ خلاصون به څه وکړي.

۱۱ فصل: دکھف

گورو چي پروردگار بوجل بيا په دي ايت کي مومن
 دتقلید خخه منع کوي. ولی دامسئله په قران کي دومره
 تکرار راغلي او پير زيات تاكيد ورباندي شوي
 دي؟ دوه علته نظرته راخي. لمري ددي لوی او خطر
 ناكی گناه دو سعت په خاطر. حکه چي دتقلید پرده
 دومره پراخه ده. چي عالم ئي په ھان کي نيولى
 دي، او دومره ببله ده. چي دلمر عظمت او بنسکلا ئي پته
 کري ده. دو هم ددي گناه دو خامت او سختى په خاطر په
 دين کي تقلید خدای ته لوی توهين او سپکاوی دی. په
 دي مثال کي فکر وکري: کله چي خلک غواري.
 جرابي او بونيان واخلي، لمري ئي په لتو لو شروع
 وکري. ترخو بيرسنه ئي واخلي. اياد دين او ايامان
 اهميت او ارزش چي دهر انسان اسماني او هميشي
 برخليک په هغه پوري ترلي دي، دجرابو او خپلیو نه

ئي انتخاب باید کم وي؟ که يو خوک خپل بچي ته دلو بو
سامان اخلي دهغو پسي يوه لتونه کوي. ترخو يو
مناسب او بنه شى و اخلي. ايا ددين او ائين دان انتخاب
اهميت کمتر دلو بو دسامان خخه دي؟ ددي سبب ثه
دي. چي خلک خپل هميشه بـرخـليـكـ تـهـ پـهـ کـمـهـ گـورـيـ
؟ پـهـ دـيـ بـارـهـ کـيـ دـيرـفـكـرـ اوـتـامـلـ وـكـرـئـ.
انسان دکـسـبـ لـپـارـهـ پـهـ دـنـيـاـ کـيـ دـاـ سـبـابـونـوـ پـهـ وـجـهـ
خـپـلـ خـانـ مـحـتـاجـ گـورـيـ ، اوـتـيـولـ هـغـهـ تـهـ مـتـوـجـهـ دـيـ.
ترـخـوـ کـسـبـ لـاسـ تـهـ رـاوـيـ. اوـ حـالـ دـاـچـيـ دـخـانـ پـهـ
فـنـاـ اوـتـغـيـرـ باـورـيـ دـيـ اوـاـوسـ دـدـيـ لـپـارـهـ چـيـ پـهـ هـغـهـ
الـهـيـ سـلـطـنـتـ اوـ عـالـمـ کـيـ واـسـيـرـيـ. کـومـ خـايـ خـانـتـهـ
نه دـيـ پـيـداـ کـرـيـ .

حضرت بهاء الله

ووايه! يا قوم خذ العمل قبل ان يأتـ الـاـجـلـ اـغـتـنـمـواـ
الفرصة قبل ان تفوت والمـهـلهـ قبل ان تموت. ان الوقت
يـأـتـ بـغـتـةـ لـعـمـرـ اللهـ اـذـاـ لاـ تـحـفـظـكـمـ الحـصـونـ وـ لاـ تـحرـسـكـمـ
الـجـنـودـ اـسـمـعـواـ نـدـاءـ المـظـلـومـ اـنـهـ يـذـكـرـكـمـ لـوـجـهـ اللهـ وـ
يـنـصـحـكـمـ فـضـلـاـ منـ عـنـدـهـ .

١٠

حضرت بهاء الله
ووايه! اي خلکو: ددي جهان له سفره مخکي، نيك
رفتار او چلند وکري. وخت غنيمت وگني. مخکي له دی
چي دلاسه و وحـيـ. حـكـهـ چـيـ ستـاسـيـ دـسـفـرـ نـيـتـهـ لهـ دـيـ
جهان نـهـ نـاخـاـپـهـ رـاـرسـيـ. پـهـ خـدـاـيـ قـسـمـ دـيـ ! چـيـ

لېنگري او قصرونه تاسى نشي ساتلاي . ددى مظلوم
غىر اونصىحەت و اورىء،

قران او بھاءالله

٣٢٠

هغە دخايى درضا لپارە تاسى تە يادونە كوي. او دەغە
دفضل نە تاسى تە نصىحەت كوي.
كە وغوارو دقران فشرده پە يو ايت کي پيداکەرو ، هغە
ايت بە كوم يوو ي؟ هغە لند ايت د«زُمْر» پە سورت کي
دى. كە خلک دزىرە لە كومى دەغە ايت حكم و منى
او دخپل ژوند رەنمائى و گرخوي. حمکە بە جنت
و گرخى .

فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ.

دزمرسورت، (۱۸ - ۱۷) ایتونه

پس هغه بنده گانو ته زیری ورکره. چي خبری اووینا وي اوري. اوپه هغه خبرو اوویناو کي دنيکي نه ددکو خبرو پيروي کوي. پروردگار دداسي لتوونکو رهنا دی او هغه دعاقلانو دېلی نه دي.

ددی مخکنیو خبرو مشابهه خبری حضرت بهاءالله په اثارو کي هم شته دي:

رأس کلّ ما ذكرناه لك هو الانصاف و هو خروج العبد عن الوهم والتّقلي ... والمشاهدة فـ كلّ الامور بالبصر الحديـد . ۱۱.

هغه خه چي مي تاسی ته بيان کرل دهغو تولو اساس انصاف دي. او دنقليـد وهم او گومان پريـبنـوـدل اوـلـري کـولـ دـيـ... اوـهـرـشـيـ تـهـ پـهـ دـقـتـ اوـفـكـرـ سـرـهـ بـىـ لـهـ عـجلـيـ نـظـرـ وـکـرـئـ.

که انسان هميـشـهـ دـانـصـافـ وـالـاوـيـ. اوـدـمـخـكـنـيـوـ بيـ گـتـيـ تصـورـاتـوـ نـهـ روـحـ اوـ رـوـانـ خـلاـصـ کـرـيـ، اوـپـهـ قـضاـوتـ کـيـ عـجلـهـ وـنـکـرـيـ، پـهـ هـرـکـارـ کـيـ پـهـ ھـانـگـرـيـ توـگـهـ پـهـ معـنـويـ، اـخـلاـقـيـ اوـ الـھـيـ کـارـونـوـ کـيـ چـيـ دـهـغـهـ هـمـيـشـنـيـ بـرـخـلـيـکـ پـهـ هـغـوـ پـورـيـ تـبـلـيـ دـيـ. پـهـ دـيـرـ فـکـرـ اوـدـقـتـ خـخـهـ کـارـواـخـليـ، اوـوـرـوـسـتـهـ لـهـ دـيـرـ دـقـتـ، مـطـالـعـيـ اوـتـحـقـيقـ خـخـهـ قـضاـوتـ وـکـرـيـ. پـهـ هـرـ اـمـرـ کـيـ بهـ کـامـيـابـ شـيـ. اوـ هـمـيـشـنـيـ نـيـکـمـرـ غـيـ اوـسـعـادـتـ تـهـ بـهـ

لاس رسی پیداکری. حکه په هغه وخت کي به نه
يواخى خدای ورکری نир و او قوت دپور دگار په اراده
په کار و اچوی، بلکه دخای دحمایت او ملاتر خخه به هم
برخه من شی:

أَوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأَوْلَئِكَ هُمُ اُولُوا الْأَلْبَابِ.

دزمر سورة، ۱۸ - ایت

پروردگار دارنگه لتوونکو لپاره رهنما دی او هغوي
داعقلانو دبلی نه دي.

۱۱ فصل: دکھف

۳۲۱

سوره، دو همه برخه

توجه

وکری، پروردگار زمونبر سره وعده کوي. چی که
تحقیق او جستجو وکرو، پروردگار به زمونبر یاری
او کومک ته راشی. او مونبر ته به سمه
لار و بنسائی، حکه چی دهغه لور اولوی ارمغان چی عقل

دی، له دی کبله ئی مونبز ته راکبری دی. ترخو مونبز
دبنه اوبد توپیر پری وکرو، او په کارئی وا چوو.
دتلولو سترگو نه کوم انتظار کیدلای شی؟ دتلولو ذهنونو
نه کوم انتظار کیدلای شی؟ ایا هغه ذهن چي غلامي
زده کرمي وي دحقيقىت دقيمتى جوهر په پېژندلو قادر
دى؟ ایاهげ روح چي حقيقى اراده اوپوهه ئى لرى گذار
کرمي ده دخايى دجمال او عظمت دليدلوا وردى؟ كه
دعقل او (پوهى) لوى ارمغان چي دشتون نبسانى ئى
فکر او تحقيق كول دى، او دنستون نبسانى ئى تقليد دى.
په کار وانه چوو، دپوردگار ديارى او حمايت لايق
اوور يو؟
دپوردگار ياري
او ملگرتىا هميشه زمونبز په عاقلانه كوبىشنى او پىلتنه
متكى او ولازى ده.

دانسان عاقلانه كوبىش
دپوردگار ياري او حمايت

جهان نيوونكىي لمى ورانگو نرى روپسانه كرمي ده.
او مرزا واندە روزگارتە ئى تازە والى وركرمي دى.
نيكمرغە دى هغه سترگىي چي ئى وليدل او وئى پېژندل
دپوردگار نه ئى وغوارە. ترخو دورخى په راز دى
پوه كرمي. او تاپە نوي ژوند سره تازە او تازە كرمي.

هغه دى دقتت والا او هغه دى دپوهى والا . ۱۲

حضرت بهاءالله

وگورئ دعقل او پوهى ارمغان چي دپروردگار په نظر
خومره لور مقام او رتبه لري، او خومره لور بنسټ
اودرجه لري:

دعقل او پوهى ژبه وائي: هر خوک چي مانه لري، (هغه
پوهه) نه لري. هغه هيچ نه لري. هر خه چي دي
دهغه نه تيرشئ. او ما پيدا كبرئ. زه دلidelو لمر يم
او دپوهى درياب. مرزا واندي تازه کوم. او مرزي ژوندي
کوم. زه هغه رو بنائي يم چي خلکوته لار و بنایم. زه
دپروردگار هغه لوی سپین بنكار کوونکي باز يم. چي د
چاوزري ترلي وي. هغه خلاصوم او الوتنه ورزده
کوم.. ۱۳

دکھف

حضرت بهاءالله

سوره دپاتي اي تونو مطالعى ته ادامه ورکوو:

قران او بهاءالله

۳۲۲

**١٠٣) ایتونه: قُلْ هَلْ نُنَيْكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ اعْمَالًا الَّذِينَ
ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسِبُونَ انَّهُمْ يُحْسِنُونَ
صُنْعًا.**

ووایه! غوارئ پوه شئ، چي دکوموکسانو عملونه عبت او هسي حي. (بي له پاداش او بخشش خخه پاتي کيري). دهغوكسانو عملونه چي دخلاصون اونجات راز ئي ددي دنيا په پرستش او بنده گي کي پيداکري وي. په دي فکر او تصور چي بنه کار کوي.

توضیح: داسې ډير خلک دي. چي دخلاصون اونجات راز دمال په جمع کولو او دثروت په پيداکولوکي گوري، غافل له دي نه چي بالاخره، ددي جهان دمنافعيه لاس ته راورنه کي کوبنبنونه به تول هسي او بي حايه ولاړ شي. ځكه چي دنيا ته سخته توجه، هغوي دzman دموعد دلیدلو او پیژندني خخه لري ساتي.

**١٠٤ - ايت: أَوْلَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلَقَاهُ
فَحَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزُنَانًا.**

هغوي هغه کسان دي. چي دپرور دگار دایتونو، دهغه ددیدار د «وعدي» خخه انکارکري دي. او په دي سبب ئي عملونه عبت او خوشي لاړل. او په ورڅ دمحشر او قیامت به هیڅ ارزش ونه لري. (په هغه ورڅ به دخلپلو کوبنبنونو په خاطر کوم انعام او پاداش

وانخلي).

توضيح : دپوردگار د«ديدار اصطلاح» دمتشابه ايتونو څخه او دقران دمعما دمهمو اسرارو اور ازاونو څخه ده. چې داسلام علما دهugi دمعنى څخه پوهه نه لرله. اونه ئي لري. په همغه ترتيب چې په ۱۳ فصل کي به ئي وګورو ، دا اصطلاح دپوردگار دعظامت او د قدرت طلوع او ظهور ته په اشاري سره، زمونږ دعصر ددوه موعدو په باره کي په کراتو سره په اسماني كتابونو کي کارول شوي ده.

مخکيني ايت دهげه چاپه باره کي دی. چې دپوردگار دديدار د وعدې نه انکار کوي. که دوي د وعدې نه انکار کوي. په يقين سره به دموعد نه هم چې ددي وعدې دتحقق مدعی دی. انکار کوي. دامنکرين خرنګه خپل ځان ته اطمنان او داد ورکوي؟ چې دخدای دبخشش لطف او مرحمت نه برخه من دي . دهغوي خوبني او دهغوي افتخار دهغوي په نيك رفتار کي دی. پوردگار داسي خلکوته اخطار ورکوي. چې داهسي بي هوده تصور دي. اولويه خطاده . ځکه چې دپوردگار دموعد نه انکار ، دمنکرينو نيك رفتار باطلوي . دا حقیقت په بهائي اسماني اثارو کي هم تائیدشوي دي.

دی ایت ته په لیک کي چي حضرت باب ،محمد شاه
ته په خطاب کي لیکلی توجه وکړئ:

۱۱ فصل: دکھف

۳۲۳

سورة، دو همه برخه

و

انَّ مِنْ يَوْمِ الَّذِي ظَهَرَ اَمْرُ رَبِّكَ لَنْ يَقْبَلْ مِنْكَ شَيْءٌ وَ انك
انت ف ضلال مبين . ۱۴ له هغې ورځی

چي دپوردگار امر ظاهر شوي دی، ستاھیخ یو عمل
به قبول نشي. ستاګمرا هي بنکاره ده.

شریف سليمان ، دمکي شریف هم په همدي خطاب کي
دحضرت باب لخوا مخاطب شو:

وَ مَنْ كَفَرَ بِآيَاتِ هَذَا الْكِتَابِ لَنْ يَقْبَلَ اللَّهُ مِنْ عَمْلِهِ شَيْءٌ
وَ قَدْ كَانَ فَضَالَ مَبِينٌ ۱۵ . هرڅوک چي ددي کتاب
له ایتونو نه انکار وکري، ده ګه هیخ یو عمل به د
پوردگار له طرفه قبول نشي. په یقین سره هغه په
بنکاره ګمرا هي کي دی.

دپوردگار لمرنۍ فرمان بنده ګانو ته ، دایمان او عمل
یووالی دی. دالهي حکمت او حکم په اساس نیک

عملونه، اوپه رالیرل شوی يعني د(زمان په موعود) ايمان باید يوئای وي. اوپه غيرله هغى نه حانته حانته بيهوده او باطل دي. «دكتاب اقدس» لمرنى ايت ته چي دحضرت بهاءالله له مهمو اثارو خخه دى. توجه وکرى:

ان اول ما كتب الله عل العباد عرفان مشرق وحие و مطلع امره... من فاز به قد فاز بكل الخير والذى منع انه من اهل الضلال ولو يأت بكل الاعمال... لاتهم معاً لا يقبل احدهما دون الاخر . ١٦

پروردگار لمرنى حكم بنده گانوته ، دخداي دوحي ظاهريدل ، او دخداي دامر پيژندنه ده ... هر خوك چي دى مقصود ته و رسيدل ، هر خير ته رسيدلى دى.

او هر خوك چي له دى مقصود خخه پاتي شو ، دگمراها نو له جملې نه دى. كه ٿه هم دهنريک عمل کوونكى هم وي... چكه چي دادواره ايمان او عمل سره يوئاي دى. يوبى له بل نه پروردگار ته قبول نه دى.

دكهف سورة ايتونو خيرنى او تحقيق ته دوام وركوو .
٦ - ايت : ذلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنْمٌ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آياتِي وَرُسُلِي هُزُوا .

مجازات او سزا دوزخ دى. چكه چي انكار ئى كرى دى. او زمالخوا ليirl شوی ، او زما نبناني ئى هيچ ونه گنلى .

توضیح

: ددی منکرینو ٿای او جزا ولی دوزخ دی؟ دخداي
دموعونه انکار پروردگار ته لوی توهین او سپکاوی
دی. داتوهین دومره سخت او شدید دی. چي پروردگار
حتی ددوی نیک عملونه نه قبلوی. بس داداسی کسانو
ٿای چي دومره لویه گناه ئي گري وي. او پروردگار
رضائی نه وي غوبنتی چيرته دی؟ په همغه ترتیب چي
په (۹۸) ایت کي مو ولیدل، په دی سلسله ایتونو
کي، ويونکي په شروع کي د « وعدی » حتمیت ته اشاره
کوي. (وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي) د « وعدی » کلمه کله دخه
مقصد لپاره به کاروبل کيري؟ ايادتيری زمانی لپاره

ده، اوکه در اتلونکی لپاره؟ معلومه ده چي « وعدی» په اينده پوري اره لري. بسکاره ده. يوه واقعه په جريان کي ده. چي خلک دهugi دتحقيق په انتظار کي وي.

توجه وکړئ. چي دکھف مبارک سوره چي وروسته دخبر ورکولونه زمونږ دعصر ددوه موعدو دظهور څخه، په مخکيني (۱۰۶) ايت کي د «رُسْلَيْنَ» کلمي په کاروړل (زما دهريو استوونکي) هغه دواړه ته اشاره کوي. د (رُسْلَيْنَ) کلمه وبنائي چي دپروردگار وعده په قران کي د یونه دزياتو درسول دراتګ پوري اړه لري. دتعجب ځای نه دي. چي دازيرى «لوى خبر» نومول شوی دي. ددوه مستقلو پيغمبرانو دراتګ خبر چي دواړه دخداي دنومونو سره راغلي دي. اوپروردگار دعظمت، قدرت اوښکلا مظاهردي، چي هيڅکله ئې سابقه نه لرله. دالوی اوبي مثله ارمغان دپروردگار فضل اوبخشش دي. زمونږ دعصر دخلکو لپاره: ("هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّيْ) ۹۸ - ايت واستعرف قدر ايام الله فان الشمس ما طلت بمثلها.

حضرت باب

۱۷

دخدای دورخی قدر وپیژنۍ لمر دهugi په خیرپه يوه ورخ کي نه دي راښتلى .
دجهان ثروتمند راغلي. لاره ئې په لارو کي ځانګري

ده. اووینا ئى په وينا گانو کي خانگىري ده. ۱۸

حضرت بھاءالله

واورئ اوراشئ. ددى ورخى په شان دظفر ورخ نه وه.

اونه به وي. داده دپور دگار وينا اوكلام. بس بنه به

وي چي دا فضل دكهف سوره په اخرين ايت سره پاي

ته ورسوو: ۱۱۰ -

ایت : قُلْ انَّمَا انَا بَشَرٌ مِّثْكُمْ يُوحَدُ اللَّهُ اَنَّمَا الْهُكْمُ لِلَّهِ

وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءً

رَبِّهِ فَلَيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ احَدًا.

۱۱ فصل: کھف سوره

۳۲۵

دوھمه برخه

ووايە!

زه يواحى ستاسي په شان انسان یم چي ماته وحي

رسى. ستاسي خدائى يودى. هر خوک چي دخدائى

ددیدار غوبنتونکى دى. باید نیک چلنڈ وکرى.

اویواحى دخدائى بندە گي او عبادت وکرى.

مخکینی ایت زمونږ دعصر دوه پیغمبرانو سره څه
رابطه لري؟ دي تکوته توجه وکړئ:

• «زه یواحی ستاسي په مثل انسان یم...» خلک
همیشه به انتظار کې ئا اووی به. چې پیغمبرئی
دانسان نه مافق وي. اما دپروردگار دشہادت په
اساس دا انتظار بې پایه دي. اوتصور ئې بې مايې
او خام دي. هیڅکله دنورو نه متفاوت پیغمبر ظاهراً
نه راغلی و، او نه به هم راشي. دپیغمبرانو نه دانکار
يوسیب همداوه. خلکو همیشه ويلى دي: دا خنګه
پیغمبر دي. چې زمونږ په شان ډوډی
خوري، ستري کيري، خوب کوي. او حتی ناروغه
کيري؟ زمونږ دعصر خلک هم له دي نه مستثنی
نه دي. ديرله هغونه نشي کولاي، داومني. چې
دانالوتوانا پروردگار دي ۲۵ کلن ټوان زلمی له
شیرازه په پیغمبری وتاکي. او هغه دي دجهان
دخلکو موعد وګرځوي.

داخلک ددي حقیقت نه غافله دي. چې مهربانه
پروردگار همیشه دڅلوا راستونکو عظمت، لوی
والی، قدرت جلال اوښکلا دهغو دصبرا او مظلومیت
شاته پت وي. چې یواحی د بصیرت صاحبان ئې
مقام و پیژني. او اسماني همیشني دربارته
لار پیداکري. تنګ نظره او دنیا پرسته خلکو یواحی

ظاهر ته ئى نظر وي. اولە باطن او معنى چخە
ناخبرە وي. مولوي څومرە بنکلی بیت ويلى دى:

ما برون را ننگريم و قال را

م وحال را

«هرڅوک چې دپروردگار ددیدار غوبنتونکي
وي...» په همغه ترتیب چې ذکرئي وشو.
● «دپروردگار ددیدار» وعده، زموږ د عصر
ددوه موعدو دراتګ او ظهور پوري اړوند ده.

قران او بهاء الله

۳۲۶

دا « وعده » په نورو اسماني ليکنو کي هم په
تکراري توګه پيداکيردي، او بايد هغه د « قران
دلوي معما » له بنکاره نښانو چخه وکنل شي.

• «باید نیک چلند خپل کری. اویوازی دخپل رب عبادت وکری.» دپروردگار ددیدار شرایط څه شی دی؟ دمکینی ایت په اساس، یوشرط لازم دی، هغه نیکو کاري ده. په تولو اسمانی ليکونو کي، مهربانه خدائ په پیغمبرانو باندی دایمان وعده یواخی دنیک خویه او نیک رفتاره او نیک سیرته خلکو سره کری ده. او هر کله ئی دخپل مقام عظمت او بسکلائی له نامحرمه خلکو نه په زرهاو پردو کي پتّه کری ده.

دمکینی ایت په اساس، دپروردگار دېنکلا لیدلو بل شرط یکتا پرستي (دواحد خدائ بنده ګي) اود (خدائ سره مينه) ده.

د «یکتا پرستي» مقصده شه شی دی؟ لمرنی نښه دیکتا پرستي، دخدائ سره مينه او هغه ته توجه ده. او د هغه د غوبنستو پیروي ده. اما زمونب په عصر کي خلکو دخدائ پرستي نه مخ اړولي دی. او همان پرستي او دنیا پرستي ته ئې مخه کری ده. په دی عصر کې نوي بتان پیر شوی دي. ده ګي جملې بتانو نه دنیا ثروت دی. چې پير خلک، دخپل ژوند پير قيمتي وختونه ده ګو په طلب او لاس ته را اړلو کي تیروي. او د عمر په پای کي، هغه «بې روحة بت» نورو ته پرین

دي. اوپه خالي لاسونو باقي نېري اوجهان ته درومي.

اي بنده گانو ! بي روحه تن مړي دي. او هغه زړه چې د پروردګار یادپکي نه وي. پژمرده او مرزاواني دی. د خپل دوست دیاد سره ژوند وکړئ. اوله دېنمنه څخه ځان وژغورئ. ستاسي دېنمنان ستاسي شيان دي. چې پڅله غوبښته مو هغه پیداکري دي. او ساتئي مودي. او خپل ځانونه مو په هغو الوده کري دي، ځان د جانان دیاد لپاره دي. او هغه پاک وساتي...^{۱۹}

حضرت بهاء الله

بل بت زمونږ په عصر کې مخکيني بي اساسه تصورات او تعصبات دي. چې خلک د هغوي عبادت کوي. او کله د هغوي د ساتني لپاره ځان قرباني.

دامخکینی گمانونه او پوچ خیالونه دتحقیق
او کنچکاوی لپاره انگیزه نه پریزدی، او دنیا
پرستی، خدای پرستی لپاره خلکو ته فرصت نه
ورکوی.

دخيال او گمان بنده گی کوئ. او دھغه نوم موحق
ایبنی دی. اغزی گورئ، او دھغه نوم موکل

ایبنی دی. ۲۰

حضرت بهاءالله

دیر خلک دخيالونو سره مینه لري. دگمان
او خيال ددریاب یو څاځکی د یقین دبهر سره نه
برابر وي. په معنی ئې نه پوهیروي. په نوم
پوری تړلی دي. ۲۱

حضرت بهاءالله

- بل شرط (د پور دگار د دیدار) عاشق کيدل
دي. (د خدای د دیدار) غوبنښونکی باید هم
نيکوکاره وي. او هم د خدای د جمال عاشق
وي. ربنتینی عاشقان یواحی د خپل رب ناظر

وی، او دنیکونو له تصوراتو او دنادانو او گمراه پیشوايانو له انصاف نه باید لری وي په غیر دنیکوکاره او فداکاره عاشقانو نه دپروردگار در بارته لاره نشته او دپروردگار له دیداره به محروم وي.

یوچل بیا دی مسئلی سره مخامخ کیرو. چې زمونږ ايمان یوازي او یوازي زمونږ په لاس او درب په لاس کي دی.

ما كانَ لِنَفْسٍ إِنْ ثُوْمَنَ الْإِبْدَنُ اللَّهُ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ.

ديونس سورت، ۱۰۰-ايت

دپروردگار له اجازي پرته به هيڅوک دایمان ارمغان ته لاس رسی پیدانه کړي. پروردگار ده ګه چاپه روح چې د فکراو عقل نه کارنه اخلي پرده اچوي.

خدای په خپل کامل قدرت سره دېيان اسمانونه پیداکړه. او هغه پی لور کړل. په داسي یوې ارتفاع سره چې څوک هغه لمس نه کړي. او مقدس پاتې شي. د نامحرمودلمس کولو نه او یاداچې هغه کوم ناپاکه محرم درک نشي کړلی...

حضرت بهاءالله

په هرئاى کي دزره خبری دي :
دزره سترگي سپيختلى کرئ. او خپله سينه رنا
کرئ، ترڅو دحق او باطل توپير وکړئ ... ۲۳

حضرت بهاءالله

قران او بهاءالله

۳۲۸

هرکله چي دانسان زره دپروردگار دورانګو
لايق شي. لکه دپاکي ائيني په خير دلمر
رنا نه ربنتيني روښنائي واخلي. او دپروردگار
ښکلا هردم وښائي، او په غير له هغه نه دخپل
معشوق او معبود دلريوالى په تيارو کي دغم په
اور دشمع په شان وسوئي. او وژاري، او دخپل
پار په جدواالى کي هردم دافسوس آه
وباسي. او فريادوکړي.

ان ا کن ا یومئذ ف ایام الله ظاهرون تلک ایام ما
اشرفت الشّ مس علیها بمتلها من قبلو تلک ایام
تنتظرها الام من قبل یومئذ فكيف انتم راقدون
فتلک ایام اظهر الله

شمس الحقيقة فيها فكيف انتم صامتون فتلک ایام
انتظر تموها من قبل و تلک ایام العدل ان
اشكروا الله يا ايها المؤمنون . ٢٤

حضرت باب

يقييناً مونبر او س دخای په ورخ کي ژوند کوو
داورخ پرشکوه اوله عظمته پکه ورخ ده. چي
لمر هيختله ددي په خير ورخ کي راختلى نه
دى. اونه ئي هم داسې ورخ ليدلي ده. داهغه
ورخ ده. چي مخکينيو په پوره شوق سره ددي
ورخي دراتگ او ظهور انتظار ايسنلى دى. څه
شوې دې. چي دومره سخت په خوب ویده
ياستي؟ داهغه ورخ ده. چي په مخکى زمانو
کي ددي دراتگ انتظار موپه مينه ايسنل.
داورخ دالهي عدل ظهور ورخ ده. دخای شکر
په ځاي کړئ .

دیولو پیغمبرانو په ژبه دقیمات دورخی وعده

ورکول شوی ده. اوپیول دینو نه هم دو عدی
سره سم ده گه منظر دی. او ددی له کبله چې
د پیغمبرانو او اولیاو بیان پت او مرموز وي، له
دی امله هر څوک د خپل فکر او نظر په اندازه
فکر کوي. د هر چاپه سرکي یوهوس دی. او یو
کار په مخکی. اما ددی په خاطر چې هیڅ یوله
هغه حقیقت ونه لید، د افسانې په لاره لارل.
او د حق او حقیقت څخه لري پاتې شول... د ګمان
په پردو کې تاو شوی دی. او دسمی
او مستقیمي لاري نه پاتې شول. ۲۵
طاهره قرة العین

دپروردگار دنقشی دېمنان دمۇڭچى سورت

قد ات □ امرالله باامر لا يقوم معه جنود الارض . ۱
حضرت بهاءالله

په يقين سره دپروردگار «امر» ظاهرشوی
دى. هغه «امر» چي دتول جهان سپاهيان
اواردوگانى دهغه په مقابل کي مقاومت ونشى
كولاي .

قران كريم هم ديهودو او عيسويانو مقدسو
كتابونو په شان دبهائي ائين ئاظهور په باره کي
له نبنانو او «دبنه خبرونو » دائرة المعارف
دى. ديرى داسى نبنانى او خبرونه درمز اوپردى
ترشاتپت دى، اما كله چي داپردى لرى شي، دهغۇ
رازونه او اسرار دورخى په شان روبنانە
اوېنىكارە شي.

دمڈڻ سورت یولند سورت دی. چي په هغه کي
پير رازونه پت دی. پروردگار دکلام بنکلا په
دی ٿول سورت کي بنکاره ده.

قران او بھاء اللہ

۳۳۰

داسورت

داول نه تراخره پوري دبهائي ائين له ظهروره او راتک
نه ، او ددي ائين دمهمو تاريخي پيپنو ڪانگري شرح
ده، چي درمز په قالب کي نازل شوي دی. يواخي
زمونبر دعصر ددوه موعدو ظهور او هغه معنی چي
په هغه کي پرته ده. رابنكاره کري ده. داسورت په

(٥) پنځو برخو کولای شو وویشو:

۱. معهم شخص داستان چې د موعود په مقابل کي ودریزی. او د هغه دمنځه ورلو لپاره ځان په مکر وهی. د (۳۵ - ۱۹) ایتونو پوري.
۲. عدد انتخاب دخلکو دازمايش لپاره دمنکرانو ګیچ کول او مؤمنانو ته ډاډورکول. د (۳۱ - ۲۶) ایتونو پوري.
۳. زمونږ د عصر ددوه موعدو ظهور خبر او خلکو ته اختيار ورکول. دهغو په منلو او یادهغو په ردولو کي. د (۳۲ - ۳۸) ایتونو پوري.
۴. په همیشني عالم کي دمنکرينو او مؤمنينو برخليک. د (۳۹ - ۵۳) ایتونو پوري.
۵. بدی ایتونو او خبرونو هدف د (۵۶ - ۵۴) ایتونو پوري.

دمدثر سورت غم انگيز اصلی داستان ديو مجتهد دسلوک او چلنډ پوري اړه لري. دامجتهد ډير مکار او قدر تمندؤ. او شيخ عبدالحسن طهراني - شيخ العراقيين - په نومونو یادېدل. دحضرت بهاء الله داقامت په دوران کي ئي ډير مهم نقش لرل. دی مغورو او جاه طلب مجتهد نه حتی ناصر الدين شاه چې د (ظالمانو درئيس) لقب ئي ګتلی ټ. ايريدل او نشوئي کولای، چې د خپل تسلط او قوماندی لاندی راولي. او په دی سبب ئي

هغه ئي دمتبرکه اماكنو دجوري دلو په بهانه ئي عراق
ته وليرل. چي شايد دهغه نه په امان کي شي.
ددي په خاطر چي زمونږ دبحث خخه وتلى
دى حضرت بهاءالله دبند په موده کي چي په بغداد کي
و دهغه بنار پير و خلکو دعادي انسانانو نه نیولی بيا
تر داشمندانو او حاکمانو پوري دحضرت بهاءالله پير
احترام او قدرکول. دى کار دشيخ عبدالحسين دكيني
حس راوپارول. او هغه دحضرت بهاءالله په ضدپورته
شو. په دي حيله گر او مکار شيخ کي دكيني، نفترت
او حسادت او ر دومره په لمبوء،

۱۲ فصل: د پروردگار د

۳۳۱

نقشي د بنمنان

چي

ته به وايي د هغه په زره کي په غير د موعد د
نابودي نه بله ارزونه لرله . خپل مقصد ته د رسيدولو

لپاره يې حداقل (٧) نقشي طرح کړي. او دهغوي
داجراء لپاره يې کار کول:

- لمريي نقشه يې داوه. چي د بغداد د حاکم نه د حضرت
بهاءالله د نیولو، او دهغه ایران ته د بيرته تبعيدلو امر
واخلي . دا نقشه يې اجرا نشوه کړلای.
- وروسته له دی يې تصميم ونيو چي د بغداد د خلکو
کرکه او نفرت د بهائیانو په ضد راپورته کړي . دی
مقصد ته درسيدلو لپاره ئې داسي خبره خپره کړله
چي - خوب ئې ليدلی. ترڅو پخپلو شومو هدفونو
د تصدقی مهرو وهي. دانقشه ئې هم ځای ته ونه رسیده.
- ددي ناكامي نه وروسته ئې بله نقشه جوره کړه: دلوی
ميرزا خان، چي د ایران کنسل ؤپه بغداد کي دهغه څخه
ئې په دی کارکې کومک وغوبنټل ، دواړه یارانو
دباغداد متعصب خلک دحضرت بهاءالله په ضد
تحريک کول، چي شاید ددي لاري بهائیان ددوی
مقابلی ته راپورته شي. او په دی وسیله دحضرت
بهاءالله د تبعید لپاره بيرته ایران ته بهانه جوره
شي. دانقشه ئې هم په او بو لا هو شووه.
- وروسته له دی ماتي ، تصميم ونيو. چي حضرت
بهاءالله ووزني . ددي کار او طرح سرته رسولو لپاره
يې يو تركي قاتل چي(رضاء) نومиде استخدام کړ.
يوه ورڅ حضرت بهاءالله حمام ته تللى و. رضاء په

پته د خپلی وسلی سره حمام ته داخل شو . اما کله چی حضرت بهاءالله ولید ، هغه ته داسی یوه ایره او اضطراب پیداشول . چی د خپلی نقشی د عملی کولو څخه عاجز شو .

• دا قاتل بیا هم د دی . کار نه لاس په سر نشو . او د بل څل لپاره د شیخ عبدالحسین په کومک یې د بغداد په یو بل محل او ئای کی حضرت بهاءالله خپل هدف و تاکل . اما کله چی هغه مبارک ته نږدي شول ، بیا د داسی یو اضطراب او وحشت سره مخامنځ شو . چی اسلحه یې د لا سه ولویده . هغه وخت حضرت بهاءالله خپل ورور جناب کلیم ته وویل چی دا اسلحه ورته ورکړه . او د کور لار ورته وبنایه .

• له دی تولو ناکامیو سره سره ،شيخ عبدالحسین دکاره
لاس وانخیستل اونه ئی هم زره تور شو .بله طرح ئی
داوه چي ناصرالدین شاه قانع کري .چي دحضرت
بهاءالله اوسيدل په بغداد کي دهغه لپاره لوی خطر دی
دخپلي ادعا دثبتوت لپاره ئی دشاه دربارته اوبرده
ليكونه ورواستول .په دی گذارشونو کي دحضرت
بهاءالله قدرت اونفوذ ئی دخپلي اندازي
نه زيات بنوبل .او داسي دعوه ئی لرله .چي دعربو
صحرائي کورني او قبيلي ئی طرفداره شوي دي، په
داسي اندازه چي حضرت بهاء الله کولاي شي په يوه
ورخ کي سل زره خلک راتول کري .همدارنگه ئی
گذارش وركول هغه کولاي شي دئني ايراني حاكمانو
اوزمامدارانو په مرسته ايرانيان دپادشاپر ضد
راوپاري .وروسته له ديره کوبنبنې په دی کارکي
کامياپ شو او دناصرالدين شاه خخه ئی حکم واخیست.
چي ئئي علماءوئي حکومتي مشران باید دشيخ سره
همکاري وکري .

وروسته دايران دپادشاه ددي حکم په ترلاسه کولو سره
علمائي راتول کړل .او غونډه ئی جوره کره .ترڅو
دهغو په مرسته خپل مقصده ورسينري .اما داخل بياهم
دده نقشه په او بو لا هو شوه .حکه چي په غونډه کي
دڅو خبرو نه وروسته ،دغونډي رئيس ،شيخ مرتضى

انصاری چي دشیعه گانو رئیس و دهغی غوندی
مقصدئی و نشو منلی. اووروسته دمخالفت نه ئی
،ناخاپه غوندە پرینبوده.

☆شيخ انصاري... «دخلپ خوت دتقليد لویه مرجع
وه... دارنگه ئى له سياست خخه لريوالى كول.
چي يو خوت دسيدى على محمد باب دفتواى
دصادرولو په ردولو كى ده ته مراجعه
و كېرە، حاضر نشو چي هغە مرتد اعلان كري.
اووویل: زه دهغە دخربو اوحال سره اشنانە يم.»
[مجله ره اورد، ٤٤، گنه، (١٤ - ١٥، مخونه.)
.]

دوخت دعجاپيو نه يوه داچى دشیخ عبدالحسین
يو کروسى چي دفضل طهرانى نوم مشهور و
په بهائي ائين ايمان راوير. او دهغە دخپرولو
لپاره ئى دير کارونه ترسره كرل.

۱۲ فصل: دپرور دگار

ددی

طرح له نامیدی نه وروسته ئی خپلو مشوروته دوام ورکر. اویوه بله نقشه ئی جوره کره. ددی نقشی شرح دحضرت عبدالبهاء څخه واورو.

ایرانی علما چې په نجف اوکربلا کي ټ. یو عالم شخص ئی انتخاب کر. او هغه ئی وکیل کرد هغه شخص نوم ملاعمو. دحضرت بهاءالله مبارک حضورته راغی دھنی علماو لخوا ئی پونتنی وکړئ. هغه مبارک ځوابونه ورکړل. او وروسته ئی عرض وکړ. چې تول علمایه دی اعتراف کوي چې حضرت بهاءالله دیر عالم او فاضل دی. او په تولو علومو کې مثال او نظیر نه لري. او داهم حقیقت دی. چې زده کړه او تحصیل ئی نه دی کړي. خو علماوائی چې مونږ په دې باید قناعت ونکرو. او د علم او فضل په سبب ده ګه په حقیقت اعتراف او اقرار ونه کړو. له دی قبله غوبننن کوو. چې یوه معجزه زمونږ دداد او اطمenan لپاره راوښائي.

جمال مبارک (حضرت بهاءالله) وویل؛ که څه هم حق نه

لری، حکه چي حق باید دخلکو نه امتحان واخلي نه له حق خخه . علمادي کېښېني اوپه اتفاق سره دی یوه معجزه انتخاب کړي اوودي ليکي. چي ددي معجزي په ظاهرولو سره مونږ ته شک اوشبېه نه پاتي کېږي. اوتيول به ددي «امر» په حقانيت اقرار اواعتراف کوي، هغه ورقه اوکاغذ دي مهرکري. اورادي وري. او دا باید دحان لپاره یومیزان وکنې . که چيرته معجزه ظاهره اوښکاره شوه ستاسي لپاره شک اوشبېه نه پاتي کېږي. اوکه ظاهرنشوه زما بطлан اونه حقیقت به ثابت شي.

هغه عالم شخص ... علماراجمع کړل . او د جمال مبارک پیغام ئې ورته ولوست . علماو مشوره وکړه . او وئي ويل: داشخص جادوګر دی . شاید کوم جادووکړي . هغه وخت به مونږ ته کوم خبره او بهانه پاتي نشي ، دا جرئت او دلاوري ونه کړه . چي هغسي یو خط ولیکي . هغه عالم شخص په دېرو مخالفو کي ددي خبر ذکر او يادونه وکړه . او د کربلا خڅه کرم انشاه ته او بیاطهران ته ولاړ او دا حقیقت ئې تولو ته په تفصیل سره وویل . او د علماء ویره او د علماء نه اقدام ئې تولو ته ذکر کړ...^۲

کله چي خلکو دحضرت رسول اکرم نه معجزه
و غوبښله ، خه خواب ئې واوريدل؟

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا؟
داسرا سوره، ۹۳ - ايت

ووايه! زماپروردگار له هره وصفه مقدس اوپاک
دي. ايازه په غير دپروردگار له طرفه راليرل شوي
انسان يم؟

قران او بهاء الله

۳۳۴

مخذني

ایت وبنائي چي رسول اکرم ته دمعجزی دبنودلو
اجازه ورنکرل شوه. پس ولی حضرت بهاء الله ته داسي
اجازه ورکرل شوه؟ داپوبنته مطلب رو بشاني. که
حضرت بهاء الله علماوته منفي حواب ورکرئ وي. خه
به شوي وي؟ دي حواب به شيخ عبدالحسين ته خومره
غته بهانه او وسله په لاس ورکري وي؟ له دي نه مه
واره، حضرت بهاء الله له مخکي پوهيدل چي علما دده
په روحاني قدرت تريو حده پوري پوهيزي. او دهفعه
خط دامضاء او لاسليک خخه چي ددوی مقام او منزلت
ته توان رسوی. ديره ويره لري. او دداسي يوکار په
کولو نه راضي کيزي.

په همغه ترتیب چي گورو ،شيخ عبدالحسین چي مقتدر
مجتهد اوپه غولونه او حيله گري کي نظير او مثال نه
لري ،خپل ٿان دالهي تقدیراتو په مقابل کي عاجز وليد
او تولي نقشی په او بو لاهو شوي . او س به و گورو چي
قران مجید ددي ماجرا خنه ٿرنگه خبر و رکوي:
دھنگه مجتهد داستان چي

دموعد

په مقابله کي

ودريوسي .

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ إِلاَ بَشَرًا ارْسُولاً؟
دمدڙ سورت، (۱) ايت

اي هنگه ٿوکه چي خپل ٿان دي تاوكري دي!
توضيح: دا ټول سورت داسي یو چاته خطاب دي. چي
هنگه ته (مدڻر) ويل شوي وي .

مدڻر يعني: هنگه ٿوک چي خپل ٿان ئي تاوكري دي!
هنگه جامي چي سرتريپايه انسان په کي پت وي .
«مدڻر» کيدلى شي هم په ظاهري شكل معنى شي
، او هم په باطنى شكل معنى شي :

په ظاهري شكل : کوم کسان دنورو په نسبت خپل
ٿانونه پير پتوبي؟ کومه ڈله خلک خپل سرونه دعamu
خلکو په منځ کي دتوتي په وسيلي پتوبي؟ ايا دادله
(معمم) دېگري والا خلک نه دي؟

۱۲ فصل: دېروردگار

په باطنی شکل : کوم کسان خپل روح پتوي؟ کوم کسان په ظاهر کي بنکلي دي. او کوم کسان په باطن کي بدرنگ دي؟ دغه خلک دوه مخي دي. تظاهر کونکي دي. قران مجید کله دېرريانو په نوم هغوي يادوي.

وروسته له دېر صفته ، پروردگار د مخاطب شخص څخه غواړي. چې خپل ټان د موعد دمنلو لپاره اماده کړي :

فُم فَانِذْرَ .

مدثر سورت ، (۲) ایت
پورته شه !
او خبردار او سه .
وَرَبُّكَ فَكِيرٌ.

مدثر سورت (۳) ایت
خپل پروردگار لوی و گنه .
وروسته له هغه خخه و غوبنتل شو. چي خپلي جامي
پاكى كره :
وَثِيَابَكَ فَطَهَرٌ.

مدثر سورت، (۴) ایت
جامى دى پاكى كره(دنيکو خلکو صفتونه پيداكره).
«پاكى جامى» د «پاك سيرت» (پاك مذهب) نماينده گي
کوي. د (خپلو جامو پاكوالى) يعني خپل روح دبديو
دغبارنه پاكول. ناپاكه خلک هيڅکله دپروردگار
دپېژندني او دايمان د ارمغان راورلو لايق نه دي.
وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ .

داعراف سوره، ۲۶ - ایت
دتقوا جامه بنکلي او بهترینه ده .
وروسته له دي معنم سرى خخه و غوبنتل شو. چي
دخپل بد سلوک خخه لاس واخلي، او دخپل لياقت خخه
دي دير انتظار ونه لري .

وَالرْجُزُ فَاهْجُرُ.

د مدثر سورة، ٥ - ایت
د بدو اعمالو خخه
لاس واخله .

☆ بله معنى ئىپورته شه او نورو ته خبردارى
وركىره د مذهبى پيشوايانو وظيفه د خلکو پوهول
او نورو ته خبردارى وركول دي.

قران او بھاء الله

٣٣٦

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرْ

مدثر سورة، ٦ - ایت

له هغه خه چي وركوي دير انتظار مه لره .
توضيح: دشیخ عبدالحسین سلوک اوچلند دا وبنائي چي
دنېکانو دصفت نه او دایمان دار مغان نه بې برخى
و دمو عود په مقابل کي د ودریدلو په ئاي دهغه بندە
گي كېرى وي. او دهغه دلوى گنلوپه ئاي ئى خېل ئان

لوی وکنل ، او حرص ته ئې دیر تمايل لرل . هر خه چي
به ئې اخيسىتل دير نور به ئې هم غوبىتل .

«دزشتو عملونو خخه لريوالى» دشیخ عبدالحسین
طرحote اشاره ده . هغى مبارزى ته چى دموعد په
مقابل كى كوله .
ولرىڭ فاصبىز .

دمىثر سورىة، ٧ - ايت
دپروردگار
دظھور لپاره خبردار او سە .

توضیح: درب ظھور ته صبركول(يعنى هغە موعد
چى درب پە نوم راھى) پند او ذكر دى . چى ٿو ٿلی
پە مقدس كتاب او قران مجید کي زمونبر دعصر موعد
ته داشاري پە اره پە کاروبل کيري:

درب دراتگ منتظر او سئ . صبر وکړئ ترڅو راشي .
دمزامير داود: ٣٧ فصل: ٧ - ايت

دمخکيني ايت نه مخکي ، ناخاپه پە قران کي نوي
مطلوب عنوان کيري:
فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمٌ يَوْمٌ عَسِيرٌ .

دمىثر سورىة، (٨-٩) ايتونه
كله چى شپيلى و هل کيري . سخته ورخ ده . (دبى ايمانه
خلکو لپاره اسانه ورخ نه ده)

توضیح: پە همغه ترتیب چى پە (٢٠) (فصل کي پە
تفصیل سره ورباندي بحث شوي دى ، د

(شیلی) و هل» دقیامت ورخی ته اشاره ده. هغه لویه
ورخ په قیام دقائم موعد یعنی دحضرت باب په
ظهور سره شروع شوه. ولی دقیامت ورخ سخته ورخ
ده؟ حکه چی د«تصمیم ورخ» ده. که شیخ عبدالحسین
ددی ورخی او ددی پیښی سره نه وی مخامخ شوی
دادسی مشکل سره به نه - مخامخ کیدلی . دحقیقت
ظهور ده گه داخلی قواوی اعلی حد سره دامتحان
لاندی راوستلی، او دده روح ناپاکی ئی بنکاره کره.

۱۲ فصل دپروردگار

۳۳۷

دنقشی دېمنان

دلی خوا دموعد څخه انکار دخلکو پخوانی طریقه
ده. او دژوند رسم ئی دی. دهیرومئمانو لپاره ددادسی
لوی تصمیم سره مخامخ کیدل . دموعد منل اویا ده گه
ردول دیر سخت او مشکل کار دی.

دقيامت دورخني ذذكر نه وروسته چي عمومي جنبه اوارخ لري. دقران خطاب يوچل بيا دنظر ورکس ته دئ. په ورسنديو ايتونو کي ددي مکار سري په نسبت اواره دپروردگار غصب مخکي رابنكاره شي:
ذرني ومن خلقت وحيدا.

مدثر سورت، ۱۱ - اپت

ماهجه چا سره یواحی پریزدی. چي ماپيداکري دي.
دهげ حساب ته ورسيرم.)
وَحَقْلَتْ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا.

د مدثر سورت، ۱۲ - ایت

ماهجه ته پیرثروت بخشش کړي دی.
وَبَنِينَ شُهُودًا.

دمدثر سورت، ۱۳ - ایت

او هغه زامن چي له هغه خنه ملاتر کوي.
وَمَهَدَتْ لَهُ تَمْهِيدًا.

د مدثر سورت، ۱۴ - اپت

دھغه ژوند می اسانه کری دی .
ثُمَّ يَطْمَعُ إِنْ أَزِيدَ.

د مدثر سورت، ۱۵ - ایت

اماہگہ پہ طمع کی ولوید اونورئی ہم وغوبنسل۔

كَلَا انْهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا سَارْهُقْهُ صَاعُودًا .

دمدثر سورت، ۱۶ - ایت په

هیخ وچه إله دی کبله چي هغه زما دایتونو اوښنانو په
مقابل کي ودرېدل. هغه به دسختو بلاکانو سره مخامخ
کرم.

توضیح: شیخ عبدالحسین - بانفوذه شخص ددي جهان
دېولو نعمتونو څخه پریمانه ګته واخیسته. سره ددي
قانع او خوبن نه و. هغه دحضرت بهاءالله دمقام
او محبوبیت په شان ځانته ارزولرله ، او هغه څه چي
هغه لرل ، حتی ده ګه څخه پیرئی دخان لپاره غوبښل.

قران او بهاءالله

۳۳۸

كتاب د «قرن بدیع» کي چي دبهائي ائين تاريخ پوري
اره لري .لولو چي حضرت بهاءالله :

نومورى شيخ خبیث ، مفسداوشریر ياد کري دي.

اودهغه په حق کي په دي کلماتو «جردت سيف
نفسک على وجه الله » او «هوالذى وسوس الشيطان
في نفسه » او «يفر الشيطان عن كفره » او «مامن ظلم
ومامن فسق الا وقدباء من هذا الشقى وسيعود كل
ذلك اليه » خبری کري دي . ۳

حضرت بهاءالله هغه دبنکاره دليل او برهاں لپاره
دعوت کر .چي دحقیقت دپیداکولو په خاطر دهغه سره
په یو ھانته ھاي کي ملاقات او خبری وکري . هغه
دادعوت ومنل ، اما په خپله وعده ئي وفاونکره . او هغه
ھاي ته حاضر نشو . حضرت بهاءالله په دي لوح يا
ليک کي دهغه نه راتگ هغه تاکلي ھاي ته په اشاري
سره فرمائي :

ان يا حسين تزور الحسين و تقتل الحسين يا ايها الغافل
المرتاب . انا اردن احضورك في العراق و جعلنا الاختيار
بيدك في اى محل ت يريد لحضور و نظهر لك البرهان .
انك قبلت و اذا جاء الميقات هبت الارياح انك فررت يا
ايها الدباب . اتينا بيتك قرر فيه الاجتماع و ما وجدناك يا
ايها المشرك بالله مرسل الارياح . لما رأيت عجز

نفسك اعتذرت يا ايها المكار . ما ارDNA لقائك الا ليتم
حجّة الله عليك و علـ من حولك لعل تسكن نار
البغضاء فـ صدرك و صدور الذين كفروا بربـ
الارباب . انك اعرضت عن لقائـ بعد الذى يشتقه اهل
الفردوس و اهل حظائر القدس سوف تبكـ و تنوح و لا
تجد لنفسك من مناص .

ان اصبر حتـ يأتيك الله بقهر من عنده سوف تأخذكـ
نفحات العذاب وترجعكـ النـيران . قد اـتـ الرحمن فـ
ظلـ البيان و الملك لله المقتدر القهـار . ٤

ددـي مـكار او كـينـه كـبنـ شـيخـ پـه بـارـه کـي دـقـرانـ پـاتـي
اـيتـونـو او نـبـسانـو مـطالـعـي تـه اـدامـه وـرـکـوـوـ.

۱۲ فصل: دپروردگار

انهُ فَكَرَ وَقَدَرَ.

مدثر سورة، ۱۸ - ایت

هغه فکر وکړ او نقشه ئې جوړه کړه.

فُقْتِلَ كَيْفَ قَدَرَ.

مدثر سوره، ۱۹ - ایت

واى په هغه! چې په خه ډول ئې نقشه جوړه کړه!
ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ.

مدثر سوره، ۲۰ - ایت

یوڅل بیا واى په هغه! چې په خه ډول ئې نقشه جوړه
کړه!

توضیح: مخکینی ایت داسې یو چاته اشاره کوي. چې
په مکر، تګی، چلول او دسیسه کاری کي دیر مهارت
لري. دشیخ عبدالحسین شله کي او هنر په «طرح
کولو» کي بي مثاله او د تعجب وردی. قران مجید یو څل
د «قدَر» (نقشه ئې جوړه کړه) په یادولو او ذکر سره
(په خه ډول ئې نقشه جوړه، او دوهم څلی د «کَيْفَ قَدَر» (په
کړه!) په یادولو د زمان او وخت د موعد سره د دبمنی
په بنو دلو کي ددي مکر جن شخص مهارت و بنائي.

ثُمَّ نَظَرَ .

دِمْدُثُر سُورَة ٢١ - اِيْت

او بِيَا هَغَهْ دَهْغَهْ شَأْخَوْهَا تَهْ نَظَرْ وَاجْوَلْ .
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ .

دِمْدُثُر سُورَة، ٢٢ - اِيْت

هَغَهْ وَخْتَ ئَى خَپَلْ مَخْ وَبَنْوَدَهْ، او تَنْدَهْ ئَى تَرْوَهْ كَرَهْ .
ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ .

دِمْدُرْسُورَتْ، ٢٣ - اِيْت
او بِيَا ئَى مَخْ وَارْوَلْ

، او دَلُوبِيَا الْاحْسَاسِ ئَى وَكَرْ .
فَقَالَ اَنْ هَذَا اَلا سِحْرُ يُؤْثِرَ .

دِمْدُثُر سُورَة، ٢٤ - اِيْت

او وَئِي وَيلْ : دَايِوَا حَيْ هَغَهْ جَادُو دَى، چَيْ تَازَهْ گَيْ نَه
لَرِي .

اَنْ هَذَا اَلا قَوْلُ الْبَشَرِ .

دِمْدُرْسُورَة، ٢٥ - اِيْت

دَايِوَا حَيْ دَانْسَانْ قَوْلُ اوْزَمَنَهْ دَهْ، نَه د«بَرْوَرْ دَكَار» .

تَوْضِيْح: دَايِتُونَه دَشِيقْ عَبْدُالْحَسِينِ اَحْسَاسَاتِ اوْفَكَرِ
دَحْضَرَتْ بَهَاءُ اللهِ دَحْوَابُونَوْ پَهْ نَسْبَتْ دَهْغَهْ اوْيَارَ انَوْ

غَوْبَنْتَنَهْ تَشْرِيْحَ كَويْ . پَهْ دَيْ كَيْ شَكْ نَشْتَهْ چَيْ

دَحْضَرَتْ بَهَاءُ اللهِ لَخَوا دَمَعْجَزِي دَسْرَتَهْ رَسُولُو مَنْلِ

دَشِيقْ عَبْدُالْحَسِينِ لَپَارَهْ دَحِيرَانْتِيَا وَبَرْوَهْ .

هغه شیخ باور نه کاوه. چي هغه حضرت بهاءالله دي
دعلماو غوبننته ومني ،اوکه نه نو داسي طرح به ئى
ھيچكله نه وى جوره کرى. يواحى دداسي غيري
منتظره ھواب سره دمخامخ کيدو په صورت کي
دسحراو جادوگري موضوع رامنئ ته کرە:
فقالَ أَنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثِرُ.

دمدثر سورة، ۲۴ - ايت

پس وویل: دایواحى جادودى. چي نویوالى نه لري!
په همغه ترتیب چي يادونه ئى وشوه ،دمعجزى
غوبنتونکو چي دھفوی په راس کي شیخ عبدالحسین
و، وویل:
دا شخص (حضرت بهاءالله) جادوگردى. شايد جادو
وکرى، هغه وخت به مونبر ته بیا هیچ دکومى خبرى

خآی پاتی نشي. ٥
حضرت بهاءالله

كذلک اردناف العراق ان تجتمع مع علماء العصر لم ا
سمعوا فروا و قالوا ان هوا لا ساحر مبين .

٦

حضرت بهاءالله مونبر اراده کمبي. چي
دوخت دعلماء سره غونده وکرو. چي داخبرئي واوريده
فرار او تيبيته ئي وکره. اوويل: « Heghe په غير
دجادوگرنه بل خوك نه دي! »
په پيغمبرانو دجادوگري تورلگول کوم نوي کارنه دي:
يقول الظالمون ان تَتْبُعُونَ الارجلاً مسحوراً.
داسرا سوره ٤٧ - ايت

ظالمان وائي: تاسى (مسلمانان) ديو جادوگر شخص خخه
پيروي کوي.
وقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَا جَاءُهُمْ أَنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ
دسباسوره، ٤٣ - ايت

كله چي کافران دحق سره مخامخ شول وويل: « داپه
غير دېنکاره جادونه بل خه نه دي. »
« خني پيغمبرانو ته دليونتوب نسبت کول. او خني ته
دجادوگرو او خني نورو ته دروغجنو. » ٧
حضرت بهاءالله

په مخکينو ايتونو کي نوري نښاني دي. چي دهغوي
اريکه دنظر ورپيښو سره تائيدوي:
فَقَالَ... إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ.

مدثر سوره، (۲۴ - ۲۵) ايتونه
پس وویل... دایواحی دبشر قول اوژمنه ده.(نه
دپروردگار.)

۳۴۱ ۲ فصل: دپروردگار

دنقشی دښمنان

مخکېنى ايت وښائي. چي يوشخص خپل ځان پیغمبر
کړي دي. اویوب شخص چي معمم دي، خپل مقام څخه
ئي انکار کړي، او ده ګه کلام ئي یواحی دبشر کلام
ګنلى، نه دپروردگار وحی.

دا پيشوا (ملا) چي عمامه (پګړي) ئي په سر اينې ده
، باید خپل پېروان سمی لاري ته رهنمائي کړي، نه

دتباهي او نيسني لاري ته. دداسي ظالم او مكار مجتهد
جزا په هميشني جهان کي خه ده؟
سَاصْلِيهِ سَقَرَ.

مدثر سورة، ۲۶ - ايت

پير ژر به ئى په جهنم کي واچوم.
وَمَا اذْرَاكَ مَا سَقَرْ؟

مدثر سورة، ۲۷ - ايت

خنگه ئى ورتە تshireح کرم چي جهنم خه شى دى؟
لَا تُبْقِي وَلَا تَذْرُ.

مدثر سورة، ۲۸ - ايت

خه شى نه ترى پاتى كىرىي، نه هم خوك ورخخه
خلاصىدىلى شي.
لَوْاحَةٌ لِّلْبَشَرِ.

مدثر سورة، ۲۹ - ايت

دانسان رنگ بدل شي !

توضيح: همغه خالق چي دا ظالم او مكار پيشوائي دقران
مجيد له مخي په هميشني عالم کي ددوزخ په لمبو سره
ئى ايرولى دى. يوچل بىيا په دى عصر کي دا خبر هغه
ته وركوي :

سوف تأخذك نفحات العذاب و ترجعك إِلَى النَّيَرانَ . قَدْ
إِنَّ الرَّحْمَنَ فِي ظُلُلِ الْبَيَانِ وَ الْمَلِكُ لِلَّهِ الْمُقْتَدِرِ الْقَهَّارِ .

حضرت بھاءالله دير ڙردي. چي دعذاب
بادونه به در پسي راوريسي. دوزخ اورته به دي
ورسي. پروردگار د «بيان سيورو» ته رابنکاره شوی
دي. دا جهان مقتدر او قهار رب پيداڪري دي. حضرت
بھاءالله پخپلو دير و اثارو کي له پروردگاره غوبنتنه
کوي. چي دمنکريينو سره ياري وکري، شايد دائمان
اوپوهي رناته ورسيري:

☆ «دعذاب بادونه»، نفحه: نسيم، دبادلريدل

قران او بھاءالله

۳۴۲

دخل رب ج څخه غواړم. چي دامنکريين او مغرضين
د توبې او زاري خواته تائید کري. دير دافسوس ځاي
دي. چي خپل ځان دائمي غصب مستحق کري.^٩

د(جانکاہ) يعني روح ازارونکی دوزخ دصفت نه
وروسته په څولنډو ایتونو کي، پروردگار یوه
«حَانِكْرِي نَبِيَّا» «دَهْغَهُ پَهْ بَارَهُ کَيْ مَوْنَبْرَ تَهْ رَاوِبَنَائِي:
عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ.

دمدثر سورة، ۳۰ - ایت

دهغه «دوزخ» په رأس کي (۱۹) نفره دي.
وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَاكَةً

دمدثر سورة، ۳۱ - ایت

یواحی فرشتی ددوزخ په راس کي دي.
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا.

مدثر سورة ، ۳۱ - ایت

دهغوی یو شمېر (يعنى ۱۹) می دمنکرینو دازمايش
لپاره یوه وسیله جوره کره.
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ اؤْتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا ايماناً.

دمدثر سورة، ۳۱ - ایت

او (یوه وسیله) می وګرځوله دهغه چادداه لپاره چې
هغه ته کتاب ورکړل شو. (یهودان او مسیحیان) او هغو
کسانو لپاره چې پخپل دین باندی ربنتینی ایمان لري.
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ اؤْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ .

دمدثر سورة، ۳۲ - ایت

او ددی لپاره (چې دنوی ائین) په باره کي دکتاب والا
اور ربنتینو مسلمانانو په زرونو کي شک پیدانشي.

پير پيشوایان دخلکو دکمراهي لپاره په مکر ځانونه اچول. او اچوي. دا یتونه دا براهیم سوره څخه زمونږ دعصر دمکرجنو خلکو پوري اړه لري. هغه خلک چي کوبنښ کوي. دمکر په وسیله، دپروردگار د وعدو دتحقق خند او مانع و ګرئي. شیخ عبدالحسین ددي مکرجنو پيشوا او مشرؤ:

❖ دبهائي ائين په یتونو کي هم، ددوزخ دملائکو خبرې شوي دي. حضرت بهاءالله یو بیان کي فرمائي: چي دباقجام دجنت او ددوزخ دملائکو په لاس کي وي .
پس نیکمرغه دی هغه نفس، چي دبقا دجام څخه و څکي. او دفنا جام دهفو اهل ته پریرودي .
(الهي یتونه ، ۲ جلد، ۱۸۳ - پانه)

وَقَدْ مَكْرُواً مَكْرُهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَانْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ فَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعِدَّهُ رُسُلُهُ ان
اللَّهُ عَزِيزٌ ذُو اِنْتِقَامٍ يَوْمَ تَبَدُّلُ الارْضُ غَيْرَ الارْضِ .

دابراهيم سورت، (٤٦ - ٤٨)، ايتونه

په يقين سره خپل مكر ئي په کارواچول ،دمکرجزا
خدای سره ده دهغوي نيرنگ او نقشه دارنگه وه. چي
غرونه به هوار کري .تصور مه کوي. چي پروردگار
به دخپلو پيغمبرانو سره وعده ماته کري .پروردگار
قادراو قهاردي .دا(هجه)ورخ ده. چي دھمکى نه به
بله ھمکه جوره شي.

دبمنان په دومره مكر سره ظاهر شول چي شيطان
حيران شو. ١٠ حضرت بهاءالله

په ١٩ عددکي پت راز

وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا. مدثر سوره، ٣١ - ايت

او ددي لپاره چي د(١٩) عددانتخاب ددي سبب
شو). ترڅو هغه کسان چي دهغوي په زironو کي
مریضتیا ده. او هغه چي دموعد څخه انکار
کوي، ووائي:

«دخدای منظور ددی مثال څخه (یعنی ۱۹ د عدد
دانتخار) نه څه شی دی؟»

توضیح: په مخکبني ایت کي ۱۹ د عددته یومثال ويل
شوي دی. ددی مثال نه منظور څه شی دی؟ دمثال معنی
دکتاب دلغتونو په اساس: شbahat اومثال، یو شی چې
دبل شي نماینده گی وکري، درس، نمونه.

پورتنی ایت په روښانه توګه وښائي چې ۱۹ د عدد بي
حسابه نه دی انتخاب شوي. په دی عدد کي یورمز پت
دي. چې باید تول مؤمنان چې دهريدين څخه وي. که
اهل کتاب والا وي. اوکه مسلمانان وي. رابیدارکري.
ولی دزرهاو عددونو څخه یواحی یو عدد انتخاب شوي
دي؟ څنګه کيدلى شي. یو عدد دخلکو دیوی ډلي دډاډ
وسیله، او دیوی ډلي دامتحان سبب او موجب شي؟
۱۹ عدد دکوم اهمیت ور دی؟ ددی پوبنننو ټوابونه
دبھائي ائین په تاریخ او تعلیماتو کي په روښانیا سره
کولی شي پیداکړئ. ټکه چې په دی ائین کي له هماګه
شروع څخه دنهه (۹) اونولس (۱۹) عددونو ډير مهم
نقش لرل اولري. مثلاً:

-
- بھائی کال «۱۹» میاشتی دی.
 - بھائی میاشت «۱۹» ورخی ده.
 - دھربنار بھائیان «۱۹» ورخنی ضیافت نیسی.
 - بھائیان هر کال «۱۹» ورخی روزہ نیسی.
 - دنوروز ورخ وروستہ د «۱۹» میاشتو په «۱۹» ورخ ده.
 - بھائیان هرہ ورخ باید $(5 \times 19) = 95$ څلی دالله ابھی ذکروکه. اللہ دھری رو بننائی رو بنانتره دی.
 - په بھائی ائین کی په هرو «۱۹» کلونو کی یو خل دکور کالی او اسباب باید نوی کري، دنیا دمال سره دانقطع په خاطر.
 - دحضرت باب پیروان (حروف حی) دخپل حان په شمول «۱۹» نفرؤ.

- دحضرت بهاءالله حواريون (دحضرت ولی امرالله په انتخاب) «۱۹ نفره ۱۱.
- دحضرت باب امر اظهار په شیراز کی او دحضرت بهاءالله امر اظهار په بغدادکی ددی دوه الهی امرونو ترمنج فاصله دشمسی تاریخ په حساب ۱۹ کاله وہ.
- دبحار الانوار حدیث په اساس دقائیم دوره «۱۹ کاله ده ۱۱.
- بهائی ائین په ۱۹ میلادی پیغمبیری کی را ظاهر شو.

۱۲ فصل: دېروردگار دنقشی

- دحضرت باب ارامگاه (قبر) دکرمل دغره په سرپه (اعلى مقام) په ۱۹ پوره کي جوړه شوي ده.
- دحضرت باب ترتولو مهم کتاب «بيان» د «۱۹» د عدد په اساس ويشنل شوي دی:
۱۹ «بابه» يعني (۱۹ فصله) چي هرباب ئي
«۱۹» واحده دی.
- دحضرت باب بل کتاب چي کتاب الاسماء دی، ۱۹ واحده دی. اوهر واحد ئي ۱۹ بابه دی .
- بهائيان هر کال باید دخپل مال په (۱۰۰) کي (۱۹) دخپل میل او خوبني په اساس يعني دخپل اختيار له مخي دخري يه کارونو لپاره او دخپل ائين دخپرولو او اداري کارونو لپاره انفاق او بخشش کري.

۱۹ عدد حضرت باب په ایتونو کي په مختلفو
دولونو سره لیدل کيرزي . چي په دى وينا کي ئې
درى (بوله ۱۹) ته اشاره شوي ده:

۱۹ يونوم دى. چي دعى الله مُدل دى ... او
دنفي يوتوري دى. ددوزخ ۱۹ دروازى دى، دجنت
د ۱۹ دروازو په مقابل کي ۱۳
حضرت باب

ایا داتول مختلف او دول چول اريکي د(۱۹) عدد
دبهائي ائين دايتنو ،قوانينو ،تاریخ او بنوونو سره
دتصادف له مخي دى:

دقران نه مه واره يو حدیث هم د(۱۹) عدد اريکه
دبهائي ائين سره تائيدوي:
يدورالامر ف زمن القائم عل عد حروف البسمله.

١٤
الهي

ائين او «امر» دقائم په زمانه کي (دبسم الله الرحمن
الرحيم) دحروف او تورو دعددو نو په محور
راگرخي .

په همغه ترتيب چي دانسان دترقى او كمال درجي
بي شماره دى، دهميشنى جنت درجي هم بي شماره
دى:

دجنت دھرو (۱۹) دروازو دسيوري لاندي بي
نهايته دروازى وي، او ووي به .

حضرت باب (

فارسي بيان خطوي نسخه ٨٢ مخ)

قران او بھاءالله

۲۴۶

د «بسم الله الرحمن الرحيم»

«۱۹» توري

ب، س، م، ا، ل، ل، ۵، ا، ل، ر، ح، م، ن،
ا، ل، ر، ح، ئى، م
۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳،
۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹

په همغه ترتیب چي مووليدل ، قران مجید د ۱۹ عدد د
سمی لاري دوستدارانو لپاره يو کومک کوونکی مثال
راوري. (۳۱ ، ايت). دهجه اسماني كتاب په اساس ، هجه
خلک چي دداسي مثالونو خخه پند اخلي. کم دي:

وَلَقْدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَابْرَأْ
اَكْثَرُ النَّاسِ الْاَكْفُورَ.

داسرار سوره، ۸۹-ایت مایه دی قران کی دخلکو
لپاره هر ډول مثالونه راوري دی. بیرو خلکو
دناشکري په وجه له هغوي خخه انکار کري دی.
وَلَقْدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَنْ جَتَّهُمْ
بِآيَةٍ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ انْتُمْ أَ لَا مُبْطَلُونَ كَذَلِكَ يَطْبَعُ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَاصْبِرْ أَنْ وَعْدَ اللَّهِ...

دروم سورت، ۶۰ - ۵۸، ایتونه
مایه دی قران کی دخلکو لپاره هر ډول مثالونه راوري
دي. اوکله چي دهغوي لپاره کوم ایت اويانسانه راوري
، منکرين وائي : «تاسي یواخی باطلي خبری
کري» په دی ډول خدای دهغوي په زironو مهرلکولي
دي. پس له دی کبله صبر ناك او داډه اوسمه. چي دخداي
و عده سمه ده ...

دقران ایتونه دا راوښائي چي د ۱۹ « په عدد کي یوبيل
رمز هم پت دی. ددي فصل په اخر کي به دهغه رمز
سره اشنا شو.

كَذَلِكَ يُضْلِلُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ.
په دی ډول دمدثر سورت، ۳۱-ایت

پروردگارچي هر څوک و غواړي ګمراه کوي. او هر چاته چې و غواړي هدایت کوي.

۱۲ فصل: د پروردگار د نقشی

۳۴۷

د بنمان

توضیح: مخکنی ایت راوښائي چې د بحث ور (واقعونه) دخلکو د ګمراهی او هدایتونو پوري اره لري. د کومي لاري هدایت؟ دسمی لاري هدایت. مسلمانان په سمه لاره روان دي. نوري کومي لاري شته دي؟ هغه لاري چې نوى پیغمبر ئې راوښائي. د مدثر سوره پاتي ایتونه ته ۱۹۵ عدد د بررسی او خیرني په باره کې ادامه ورکوو: وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ. مدثر سوره، ۳۱ - ایت

هیڅوک په غیر دالله نه دخای دلښکرو په «شمیر» نه پوهېری.

وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ.

مدثر سوره، ۳۱ - ایت

هغه عدد یواحی یوه یادونه ده دبشر او خلکو لپاره .
په همغه ترتیب چې د فرشتو شمیر (۱۹) تنه دی. (۳۰ -

ایت) مخکېنی ایتونه مونږ ته راوښائي چې

د فرشتو او ملائکو په شمیر باندی یواحی ده ګوی

پروردگار پوهېری. ۱۹ عدد یواحی یومثال دی یعنی
یوه معنوی معنالري. هغه عدد یواحی دملائکو د شمیر

یوه نمونه او مثال دی. دخای منظور ۱۹ عدد

دنکرڅه څه شی دی؟ ددی کارڅخه څه نتیجه لاس ته
رائي؟ دبل ایت په اساس ، ددی څخه مقصد په

منکرینو کي دکنجکاوي را پیدا کول دي:

وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مِثْلًا. مدثر سوره، ۳۱ - ایت

ددی لپاره چې د «۱۹» عدد ددی باعث شي. ترڅو

هغه کسان چې به زړونو کې مرض دی. او هغه کسان

چې دموعد څخه انکار کوي. ووائي : «دخای

منظور ددی مثال څخه (د ۱۹ عدد د انتخاب څخه) څه

دي؟»

دایت دو همه برخه، د(۱۹) عدد دکارولو اصلی مقصد
مونبز ته راوینائی:
وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ.
مدثر سوره، ۱۳ - ایت

هغه عدد یواحی زماله طرفه خلکوته دتذکراویادونی
یوه وسیله ده.
كَلَّا وَالْقَمْرُ وَاللَّيْلُ إِذْ أَدْبَرَ وَالصُّبْحُ إِذَا أَسْفَرَ.
دمدر سورت، ۳۴ - ۳۲، ایتونه

نه! په میاشت قسم دی. اوپه هغه وخت چي شپي په خوب کي وي، اوپه سبائي قسم دی. اوپه هغه وخت چي بیدار اوروبسانه دی.
انها لاحدَى الْكَبِيرِ.

دمثُر سورَةٌ، ٣٥ - ايت هغه عدد يواحِي يوه لویه نبسانه ده.

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً.

دمثُر سورَةٌ، ٣٦ - ايت

(دانبسانه) بشرتَه اخطار دی. هرڅوک چي غواړي. مخ ته ولاړشي، اوږداور وسته پاتي شي. په تحقیق شروع وکړي، اوږداښاني نادیده وګني. هر فرد د خپلو اعمالو څواب ويونکي دی.

وروسته پروردگار دنوی ائین د منکرینو برخليک په هميشني جهان کي د خبرو اتروپه شکل د مؤمنينو اودهغوی تر منځ داسي بيانوي.

اَصْحَابَ الْيَمِينِ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ الْمُجْرِمِينَ عَنْ مَا سَلَكُمْ فِي سَقَرَ.

دمثُر سورَةٌ، ٣٩ - ٤٢، ايتونه

(داسی وخت به راشی چي) (دبني لاس خلک (په نوى
ائين مؤمنين) چي په جنت کي به وي. له گناه کارانو
خخه (له منکرينو خخه (به بوبننته وکبرى: ستاسي د
تگ سبب دوزخ ته خه دي؟

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ وَكُنَا
نَخُوضُ مَعَ الْخَاصِيْنَ وَكُنَا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ حَتَّىٰ اتَّا
الْيَقِيْنُ.
دمدثر

سورة، (٤٣ - ٤٧) ايتونه

منکريں به په ھواب کي ووائي : موږ لمونج نه
کولو، فقيرانو ته موږ ڊوجي نه ورکوله، خوشی خبری
موکولي (دموعد ظهور خبر موږ په بي اساسه
خبرور دول او ددين دورحئي نه به موږ انکار کولو
ترخو چي (دي عالم ته را گلو) او يقين موحاصل
کړ. چي ددين ورخ هغه ورخ ده. چي پروردگار نوى
دين خلکو ته هديه کوي.
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِيْنَ.

دمدثر سورة، ٤٨ - ايت

(په هغه جهان کي) هغوي ته شفاعت بي گتني دي.
(وخت تري تيرشوي دي)

❖ «ددين ورخ» خوئلى ددي ائين ظهور وخت ته
اشاره شوي ده.

دابول اصطلاحات په ۱۹ او ۲۰ فصلونو کي دبحث
لاندی نیول شوي دي.

۱۲ فصل: دپروردگار

۳۴۹

دنقشی دېنمنان

دپروردگار دائين نه
تېبىننە ئولرىيوالى
وروسته له دى پروردگار پوبىتنە كوي. اوبيا هغە تە
حواب وركوي:
**فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ كَانُهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَثُ
مِنْ قَسْوَرَةٍ.**

دمدثر سورە، (۴۹ - ۵۱) ايت

خە وشۇ مشكىل خە شى ئۆچى زما «تذکر» «تە ئى
اھميٽ ورنكىر؟ علت داؤ چى دپروردگار له طرفه
دىتازە اونوی دين دخىر پە راتىڭ سره، ددى پە خائى
چى تحقيق وكرى. د«گورە خر» پە خىر دزمرى پە
لىدو ئى فرار اوتبىننە وكرە.

دخلکو ترس اوویرە دپروردگار دائين سره پە مخامخ
كىدلۇ كى او دەھغۇي تېبىننە او فرار ددى دلوى

«خبر» خخه په مقدس کتاب کي هم ور اند وينه شوي

د ۵:

واى په هغو کسانو چي دخداي دورحی ارزو لري:

د «خدای ورخ» خنگه ورخ ده؟...

دهغه په شان ده، لکه دزمري نه چي منده

وکري... عاموس نبی : ۵ فصل، ۱۹ – ايت

دخلکو داسخته ويره دالهي ائين دمنلو خخه او دهغه

خخه تبینته او ويره در بنتیونلی او پوهی په رنا کي

، حضرت بهاءالله په اثارو کي په کراتو سره تکرار

شوي ده:

هذا ربّکم الرّحمن الـ من تهربون . ۱۵

حضرت بهاءالله

داستاسي مهربان او بخبيونکي پروردگاردي! دچاخوته

تبینته او فرار کوي؟

يهرب مـّا عباد جاهلون . ۱۶

حضرت بهاءالله

ناپوه بنده گان له ما خخه فرار کوي.

قد وقعت الواقعه وهم عنها يفرّون .

حضرت بهاءالله

۱۷

«لويه پيبينه» رامنځ ته شوي ده ، اما هغوي دايمان

راوړلوا او اقرار پرخای تبینته اختيار کړه.

غوبونه داوريدلو لپاره دي. دپروردگار راز
راغلی، اوستركی دلیدلو لپاره دي، ولی تیبنته کوي؟ بې
مثاله دوست راگلى . او وائى چى دنجات او خلاصون
لاره دەھە سره د.ھ ۱۸.

حضرت بھاءالله

قران او بھاءالله

۳۵۰

دپروردگار دسپیخلى و زمى خخە پە تیبنته کي
او دھمیشنى جمال سره پە جىڭە کي
دى. ۱۹

حضرت بھاءالله

دخلکو ویرە دپروردگار دنوی ائین دتحقيق پە بارە کي
دخلکو پخوانى سنت او عادت ئۇ:

«مه ویریوئ! ای ورو اولند نظره خلکو، پروردگار
غواری تاسی ته په دی دنیا جنت جور کري.»
«دبی ايمانه اوترسو خلکو ... ئای ددوزخ په اور کي
وي.»

دا ايتونه، زمونبر دعصر خلکوته په خطاب کي نازل
شوي دي.

حضرت مسيح

مکاشفات يوحننا: ۱۲ فصل، ۸-ايت
هغه چي ترسوا ايروندک دي. ورتنه ووايه: قوي
اوسي! مه ویریوئ! ستاسي پروردگار راتلونکي دي.
اشعيا، ۳۵ فصل ۴ - ايت
قوي او باشهامته او سه. دپروردگار دظهور په انتظار
کي او سه.

مزامير داود، ۲۷ فصل، ۱۴-ايت
حضرت باب فرمائي په هره اندازه چي در اتلونکي
موعد په پيژندنه کي (حضرت بهاءالله) احتياط وکړو.
په همغه اندازه دخداي څخه دلريوالې په اور اخته
کړيو. ۲۰ په دی بيان کي
پروردگار «احتياط» دموعد دپيژندني په لارکي دلويو
ګناهونو څخه ګنلي دي:

ددی ورخی په پیژندنه کي احتیاط ترتیولو بدوکارونو
څخه ګنل شوی دی. ۲۱

حضرت بهاءالله

دمدثر سورت پاتي ایتونو خیرني ته ادامه ورکوؤ:
بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَ مَحْكُمًا مِّنْ شَرَةٍ.
مدثر سورت، ۵-۲. ایت

هريوله هغو څخه په انتظار کي دی چې بيرته شوی
صفحي دي هغه ته ورکړل شي.

❖ صمدانیه : ابدي، سرمدي، ربانی . صمد: بي
نيازه ، هميشنې ، دائم

۲ فصل: دېروردگار

د مخکېنى ايت په اساس د منكرينو څخه هريو ځانته
ديوي خاصي معجزي ارزو لري. غواوري چي له
اسمانه څخه په ده باندي يوه ليکنه نازله
شي. دېروردگار ټواب د دا سې خلکو لپاره څه شى دى؟
کَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ.
دمدثر سورت، ۵-۳. ايت

په هيچ وجه! (دايول انتظار به ترسره نشي). داخلک
داخرت د مجازاتو څخه نه ويريري.
توضيح: دايتونه د موعد د منكرينو بي ايماني ته اشاره
کوي. هغه خلک چي دا خرت د حساب اوكتاب څخه
ويره او ترس نه لري. هغوي غواوري، د معجزي په
بنکاره کولو سره يعني د طبیعت د قوانینو په ماتولو
سره خپل موعد و پېژني. دېروردگار معجزه د هغه په
کلام کي، او د هغه د بشارتونو په تحقق او عملی کولو کي
ده. ددي تولو ايتونو او ددي تولو بشارتونو د تحقق څخه
ددی ائين په ظهور او راتګ سره بله لويء معجزه څه
شي کيدلى شي؟ که د چا په زړه کي دذری په اندازه

ترس اوویره دخدای خخه وي.دا اخطارونه ،نبناني
،اویادونی به له یاده ونه باسي.

په تولو عصرونو کي خلکو دېيغمبرانو خخه غوبنتي
دي چي دقدرت په بنسکاره کولو سره او د طبیعت په
قوانینو باندی په غلبی سره ، هغوي دایمان په
راویرلو راضي کري.په پروردگار دایمان راول
ダメعجزي دلاري يودول اجبار گنل کيري. دا يول ايمان
او افرار دپروردگار په نظر بي قدره او بي اعتباره
دي.دحضرت بهاءالله دبيان په اساس ، که پروردگار
خپل قدرتダメعجزو له لاري خلکوته ثابت کري، خني
له هغو به ريا او تظاهرته تمایل پيداکړي وي.په بنسکاره
به ئي دایمان اظهار کولى ، بي له دي چي هغه ارمغان
او (هدие) په زره کي ولري. ۲۶

دپروردگار دېيغمبرانو کلام ، رفتار، سلوک ، او پنډدا توں
دهغوی په لویوالی او بزرگی شهادت ورکوي . هغه
کسان چي دحضرت باب دژوندسره دنبردي نه شاهدان
و. ليکلي ئي دي. چي له هغه خخه ئي په غير دخارق
العاده عادتونو خخه بل خه نه دي ليدلي.په داسي حال
کي پروردگار هيڅکله راضي نه ۋاونه به وي. چي
بنده گان ئيダメعجزي له لاري په هغه او د هغه په
پيغمبرانو ايمان راوري.

محمد علی زنوزی (چي په انيس مشهور دی).
دشاهدی په اساس چي دحضرت باب سره په شهادت
ورسيد:

حضرت باب څخه دومره زيات خارق العاده عادتونه
ليدل شوي دي. چي هيچ يو دبنمن اوبيا دوست نشي
کولی ، له هغه څخه انکار وکري. اودي طايفي پيرو
افرادو اوکسانو بي شماره کرامات ليدلې دی. ۲۳.
محمدبیک چاپار (پوسته رسان) د ۱۲۱ تنو ساتونکورئيس
او مشر چي دميرزا افاسى لخوا ورته دحضرت باب
دانقال ماموريت دا صفهان څخه دماکو زندان ته چي د
اذربایجان په یوه ولسوالي کي واقع دي، ورکړل شوي
و. دارنګه وائي:

په خدای قسم دي. چي ده ګه سید (حضرت باب) څخه
په غير دکراماتو ، او معجزو نه مابل څه ونه ليدل . ۲۴.

معجزه ظاهر به حساب، خلک دانکار څخه منع
کوي. ایاد هغوي په روح کي هم بدلون راولي؟ ایا نالايقه
خلک دمعجزو په ليدلو سره ناخاپه ربنتيني مومنان
کېرني؟

که تول ایتونه و گوري، پروردگار ته به قبولي
نشي. ۲۵ حضرت بهاءالله
وَان يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا.
دانعam سوره، ۲۵ – ايت

که هر نبیانه و گوری، بیاهم ایمان نه راویری.
شیخ عبدالحسین اونورو علماء چې دحضرت بهاءالله
څخه معجزه غوبنتی وه، که معجزه ئی لیدلی هم وي،
نه قانع کيدل. هریو له هغوي څخه خپل ټان لپاره یوه
خاصه معجزه غوبنته. مثلاً داسمان نه دخپل ژوند په
باره کي پرانیستي صفحې غوبنتلي. دمدثر په سوره کي
خلاصى شوي صفحې یوبل ایت ته په اشارې سره،
داسراء په سوره کي دي. ده ګه ایت اصلی مطلب عیناً
زمونږ دبحث ور مطلب تکرار دي. دوه سورتونو
دایتونو مقایسي څخه دامعلومېږي. چې دپوردگار
دستو او دخلکو په سنتو کي هیڅکله تغیر او تبدیل نه وئ
اونه به وي. په دي مطلب په تفصیل سره په دو هم جلد
کي «دپوردگار نقشه دانسان دسعادت لپاره» «بحث
شوې دي.

۱۲ فصل : دپروردگار

اوں به وگورو داسراء سورت په اساس دحضرت محمد دراتگ په وخت کي ، خلکو څه ويل او څه ئې وکړل . ده ګه عصر او زمان دخلکو دفکر طرز زمونږ دعصر دفکر دطرز سره مقایسه اموزنده او لارښونکي ده :

وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَإِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا وَقَالُوا لَنَّ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوْعًا أَوْ... شَرِّقَنَا كِتَابًا نَقْرُؤُ هُوَ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا.

په قران کي مي هر دول مثالونه (هر دول يادوني او نښاني) راوري دي، (سره له دي کومه فايده نه ده کړي). یواحی به (بدله) کي د بېرۇ خلکو د کفر کيدلو سبب شو (خلک په عوض ددي چې له دي مثال څخه پند او عبرت واخلي) وائي چې هيڅکله په تايمان نه راوړم. مګر هغه وخت چې وکولی شو. هغه ولو لو ووايې: چې زما پروردگار مقدس او سپیڅلی دی! ايا زه هغه څوک یم. په غير له هغه انسان څخه چې خدای پروردگاري یواحی انسان رالېرلی دی؟ رسالت ته رالېرلی دی؟

مخکنې ایتونه (چې د هغه وخت خلکو انکار ته اشاره ده. چې درسول اکرم څخه ئې کول.) څومطالبو څخه جوردي. چې عیناً د مدثر د سورت په ایتونو کي تکرار شوي دی. او (زمونږ د عصر د موعد څخه د انکار) په اړه دی:

- پروردگار د مثالونو له لاري خپل ائين مونږ ته را پېژني او هغه ثابتوي.
- خلک مثالونو ته توجه نه لري. او په عوض کي معجزي غواوري. او د انتظار یوه نمونه ئې داده چې له اسمان نه یو سر خلاصي ليک هريوته راشي.

- خلک ددی انتظار لري. چي پيغمبر ئى دانسان
خخه ما فوق او اوچته وي.
دشیخ عبدالحسین په اړوند ایت کي دی ايراد ته
په عین شکل اشاره شوي ده:

قران او بھاء الله

٣٥٤

-
- ثُمَّ ادْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ... إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ.
دمدر سورت، ۲۳-۲۵ ايتونه
او بيا هغه مخ اروي. او دلويوالی احساس وکري. او وائي
دايو اخي دبشر قول دی.
- دپروردگار سنت په تولو زمانو کي يوشان ؤ:
دخلکو دعقل او فکر په قوت پوري هرڅه تېلې

دي، نه په سترگو پوري. دخلکو سنت هم هميشه
يوشان وئ. دهغوي سترگي دمعجزي په ليدلو
متکي اوولاري وي اووي به.

دېيغمبرانو وظيفه يواھي تذکر اویادونه

۵۹

دجهالت په دور کي دعرستان دخلکو دفکر طرز
اورقم اوزمونبر دعصر دخلکو دفکر طرز اورقم
ترمنج شباھت په دي زمان کي چي علم اوپوه اسمان
ته رسيدلې ده. دتعجب سبب ده. دمدثر سورت په دي
درې ايتونو سره پاي ته رسيري:
کَلَا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ.

دمدثر سورت، ۵۴- ايت

نه په هيچ وجه! (پروردگار خپلو سنتو رسم ته تغير نه
ورکوي. دایواھي یوتذکر دي.

(پروردگار يواھي بنده گانو ته تذکر ورکوي).
فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ.

دمدثر سورت، ۵۵- ايت

پس هر څوک غواوري دهغه ذکر ومني.
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا مَا يَشَاءُ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ. دمدثر سورت، ۵۶- ايت

خوک به دنذكر والاشي. ترڅو پروردگار ونه غواړي
يواخې دهغه نه باید ويره ولرو او يواحې دهغه نه باید
دخلو ګناهونو بخښنه وغواړو.

توضیح: مخکینی ایت مونږ ته رازده کوي. چې
زمونږ دپروردگار ژوند طریقه او سنت او رسماً يواحې
تنذر او پوهاوی دی. پروردگار يواحې زمونږ دعقل
اووجدان پوري هرڅه تري. او يواحې ددي لاري مونږ
ته پوهاوی راکوي. پروردگار هيڅکله مونږ دایمان
راوړلوا لپاره په جبر سره نه رابولي.

۲۲ فصل: دپروردگار

۳۵۵

دنقشی دبنمنان

موعد باید په دیرې مینې او د غټه احسان سره و منو.
نه دزور او جبرله لاري **لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ** (دېقري
سوره، ۲۵۶ - ایت). دا په دی مطلب شاهدي
ورکوي. او ز مونږ رابطه دپروردگار سره په دیرې

روبنانتیا وبنائی پروردگار یواحی دحقیقت عاشقانو
او طلب کونکو ته دموعود دپیژندنی اجازه ورکوی
اونور ددی غت فیض او افتخار څخه لري او محروم
پاتی کیری.

په بغداد کي دحضرت بهاءالله داقامت په وخت کي
،ميرزا سعيد خان دایران دخارجه چارو وزيرؤ.دي
وزير حضرت بهاءالله ته یو ليک وروليرل ،اودهغه
څخه ئي وغوبنتل چي خپل ځان دي ددبمنانو ددسیسو
څخه لکه دشیخ عبدالحسین نه وساتي . هغه ځواب چي
حضرت بهاءالله هغه وزير ته وليرل. دير آموزنده
،رهنما اوله درس نه ډک دي:

دمحبوب دھائي دوستداران او د مطلوب ھائي او حريم
ساتونکي او محرمان د بلاګانو پروانه لري . اوله قضا
ځان نه پتوی . د بحر څخه خپل رزق اخلي ، او د جنت
د چيني له ويالي څخه خپل څښاک اخلي . د خپل دوست
رضا په دوه جهانه نه ورکوی . او د خپل محبوب قضا
په لامکانه فضا نه بدلوی . د بلاګانو زهر لکه د ژوند
داوبو په شان و څښي . او و ژونکي زهر لکه دروح
بخښونکو شاتو په خير ئي په یوشان په سرو اروي . په
هغه بي او بوا و چو خطرناکو صحراء کانو کي ، د دوست
په ياد په حرکت کي وي . او په هغه و ژونکو يادونو
او توفانونو کي په ديرې جانفشاني او چالاکي سره په

حرکت کي وي. دخپل ھان ٿخه يي لاس اخيستي وي. او دخپل جانا عزم ئي کري وي. خپلي سترگي دعالم ٿخه پتي کري وي. او ددوست دجمال ليدو لپاره ئي خلاصي کري وي. په غير له محبوبه بل مقصد نه لري . او په غير دو صالح بل کمال نه لتيوي . دتوکل په بنکو پرواز کوي. او دوز رونو په وسیله الوتنه کوي. او ده گفو په نزد دورين سمنو جامو ٿخه په وينو کي رنگ شمشير ورته بنکلي بنسکاري. او تيز تير دمورد شيدو ٿخه ورته په زره پوري بنسکاري.

تاکند در هرنفس صد جان نثار

ه صد هزار

دقائل لاس باید چپ کړل شي. او په ګډا ګدا سره ددوست خواته ولاړ شي. څومره بنکلي او نیک دی داساعت. او څومره مليح او ملایم دی دا وخت. چې معنوی روح دزنکدن په حالت کي دی. او هيکل دوفا دفناکيدو لوړ معراج ته عزم کري دی. غاره مو ورته نیولی ده. او ديار دبې دریغه تیغ ته په پوره خوبنې او اشتیاق سره مشتاق یم. سینه می ورته سپر کري ده. او دقضا تير ته پير محتاج یم. له نوم ٿخه بیزاریم.

اویول هغه ٿه چي غیر دی تري لري شو. فرار
او تيپنن و نکرو. او د دې من سره په مقابله کي و نه
درې رو. په دعا سره د بلاگانو غوبنونکي يو. تر خو
دروج په مقدسو هو اگانو کي پرواز و کرو. او د محبت
دوني دسيوري لاندی خاچ جور کرو....
٢٦
نويس « ۱۹ » پت عدد

په ٻول قران کي

يو عرب محقق داڪټر رشاد خليفه په نوم، وروسته له
دير کوبنبن خخه دي نتيجي ته ورسيد. چي د قران
ايتونه د « رياضي نظم » لرونکي دي. چي د (۱۹) په عدد
ولار دي. دي محقق د خپل کشف داثبات لپاره كتاب
وليکل. او د خپل ٿان نه ئي د قران ترجمه په انگليسي
ڙبه يادگار پريينو ده. ٿنی دکشيقاتو خخه ئي ددي كتاب
په ضميمه کي نقل شوي دي.

بالاخره رشاد خليفه په خپلو عقایدو د صحت
، اسرار او تيپنگنيت په خاطر د مسلمانانو ديوی ډلي
سخت مخالفت سره مخامنخ شول. د هغه جملی نه هغه
ئي د بهائي په نامه او د بهائيانو د طرفدار په نامه متهم

گړ. داتهام کوونکو په ټواب کي وویل: «بې له دي چې
پوه شي پروردګار ئې په بهائي کیدلو متهم کړي دي!
«حکه چې ۱۹ عدد دپروردګار لخوا په قران کي
غوره شوی دي.

وروسته درشاد خلیفه، یوبل مسلمان په دي میدان کي
قدم کییننود. او د هغه دکشفياتو د اصلاح او تكميل لپاره
ئې کارشروع کړ. په دي وخت کي د مسلمانانو ددوه پلو
تر منځ بحث د موافق او مخالفت په جريان کي دي.

Qur'án : Visual Presentation of the Miracle (Islamic ♦
Productions, 1982, 247 pages

For those who know English and love mathematics, a section of
his findings, as
presented in his book, is offered in the appendix.

باید پوه او سو چې دالهي کلام او اسرارو ارزښتونه
زمونږ دهیڅ يوه په پوه او فهم، تغیر او تفسیر پوري اره
نه لري. ايا داسي څوک شته چې د خطاخنه په امان کي
وې؟ خلیفه رشاد دھینو افکارو داظهاراتو او د خپل نقش
په حصه کي داسرارو دکشف په باره کي د خطاګانو
سره مخامنځ شواوبالآخره کله چې یوسههار وختي
مسجد ته د عبادت دپاره روان و د دې بنمنانو په لاس
ووژل شو.

۲ اصل: پروردگار د نقشی دشمنان

دقران «ریاضی نظم» د ۱۹ عددیه اساس یوه معجزه
دامرا و ده گه کتاب اسمانی منشا دنبانو څخه ګنډی
، اوکوبنښ کوي چې ددی لاري څخه د مسلمانانو په
ایمان کي زیاتوالی پیدا کړي. لاندینې لیکنه دقران
دیو ترجمه کوونکي د نظریاتو لنده نمونه په فارسي ژبه
کي ده. چې د «قران ریاضی نظم» د دفاع او اهمیت په
باره کي د ۱۹ عدد په اساس لیکلی ده. او د خپلی ترجمی
په ضمیمه کي لیکلی او ساتلي ده:
دقران د اسمانی کيدلو یوه مهمه نښه (په همغه ترتیب
چې په ۴۷: ۳۰ - ۳۵، ایتونو کي هغې ته اشاره شوی
ده) دقران د «ریاضی نظم» ده. چې اساس ئې
د ۱۹ عدد ده ... لمرنی پوبنښه چې مخ ته رائی داده.
چې ولی پروردگار د ۱۹ عدد دقران دریاضی اساس
ریښی دی؟ څنګه چې واضح ده چې هیڅ یو عدد
خاص اهمیت نه لري ، او په عدلونو کي بنه او بد نشته

اوپوردگار کولای شو. چي یوبيل هر عدد انتخاب
کري . بهترین دليل چي تراوسه پوري وراندي شوي
دي، دادي چي داعدد، د«واحد» دكلمي دتورو دابجدو په
حساب دجمع حاصل دي. يعني دپوردگار په مطلق بي
همتائي اويووالى تاكيد او دلالت کوي. ۲۷.

$$19 = (4=5) + (8=7) + (1=1) + (9=9)$$

دامسلمان لیکونکی، دیر مطالب دخپلی عقیدی داثبات
لپاره اظهار او بیانوی په دی کتاب کی دهغه دنظر یاتو
دیوقسمت په ذکر د ۱۹۶ عدپه اره او دران په مقطع
تورو بسنہ کیری:

مقطع توري په نظر کي ونيسي .دمقطع تورو جمع په
مربوطه سورتونوکي ،د ۱۹ ضريب لري .په ۷ سورت
کي دهجه دمقطع تورو جمع (۱،ل،م،ص)
:(= ۲۸۰ × ۱۹) په ۱۴ سورت کي (۱،ل،
ر): (= ۶۳ × ۱۹) دراتلونکو مقطع تورو په باره
کي دا حقیقت په ربنتینی دحیرانتیا وردی...پروردگار
په ډیرو موادردو کي دمقطع تورو څخه اشاره فرمائی.

ددی لپاره چي داتوري ددي اسماني كتاب دنبنو ٿخه
دي .ولي ددي تورو دويشلو قabilت ددي یوارخ
پوري محدود نه دي . اوپه همغه پول چي د«الله» «په
كلمه کي وبنوبل شو . دامناسبات خوارخيزه دي . ۲۸
داتحقیقات تراوسه پوري سرته رسيدلي نه دي . اوپه
نظر نه رائي . چي دهغو ٽولو کشف ته به نبودي
شوی یو ،ولي په هر حال دھرنوی کشف لپاره ،دقران
دریاضی ددی اساس ژوروالي او فوق العاده گی
زياتيري . اوپه ربنتيني سره دادتقليدنه لري دي . اوهم
د تصور ورنه دي . ۲۹

حضرت بھاء اللہ دوینا په اساس ،دقران په مقطعه
تورو کي دپروردگار په لاس دير اسرار ليکل شوی
دي :

دفرقان په مقطعه تورو کي دھویيہ اسرار پت شوي
دي. ٣٠ حضرت بهاءالله

«دھویيہ اسرار» ددي تورو په اساس کي پراته
دپروردگار دعلم په حيطه (احاطه) کي دي.
مونږ يواحی دھغو اسرازو په ظاهر پوهيدلی شو. مثلاً
د «طس» کلمه دنم دسورت په سر کي په نظر کي
ونيسئ:

طس تِلْكَ آياتُ الْقُرْآنِ وَكِتابٍ مِبْينٍ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ. دنم سورت، (٢-١) آياتونه

«طس» هغوي دقران اوكتاب روښانه نښاني دي.
دمؤمنانو لپاره رهنا اوښه خبر دي.

ایاد «ط» او د (س) په تورو کي کوم رمز پت شوي
دوه تورو عددی قيمت دا بجدو په

س = ٦٠ ط = ٩

د «س» توري دحضرت باب ظهورکال ددوه اخرو
رقمونوسره برابر دي. يعني ۱۲۶۰، او د «ط» توري
زمونږ دعصر ددوه موعدو ظهور تر منځ فاصلی
سره برابر دي.

❖ هویيہ: هغه چي په حق اوذات پوري اړه لري.
؛ ذات بحث (خدای ته اشاره)

۱۲ فصل: دپروردگار

ئكه چي حضرت بهاءالله خپل د «ظھور» امر،
حضرت باب «ظھور» دامرنه «٩» كاله وروسته
اعلان كي. برسيره پردي، د «ط» دتوري عددي قيمت
رش سره برابر دى: $ب = ٢ + ٥ = ٥ + ١ = ٦ + ١ = ٧$

دحیث په اساس:

ددخای رسول (ص) وفرمایل: دابجدو تفسیر زده کړئ.
چي تول عجایب به هغه کې دي. افسوس په هغه عالم
چي دابجدو په تفسیر پوه نه شي. ٣١
دقران دمقطعه نورو یوبله نمونه:

طسم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ.

دشعا سورت، (۱-۲) ایتونه

«طسم» هغوي دكتاب رو بنانه نبناني دي.

«طسم» يوتوري د «طس» نه زيات دي. او هغه د م توري دي. د «م» دتوري عددي شماره دابجدو به حساب (۴۰) ده. د ۰۴ عدد دحضرت بهاء الله در سالت دوران سره دقمری تاريخ په اساس برابردي. په همغه ترتیب چي ئی گورو، په دي دري تورو کي (ط، س، م) خلور نبنانی پتی شوي دي:

ظهور دکال اخر دوه رقمه.

ج ظهور فاصله او بھاء نامه شماره، دابجدو دتورو دقيمت در سالت دوران.

دھير انتيا خبره ده. چي راتلونکي ايت ددي مقطعه

تورو، په دري وارو سورتونو کي يوشان دي:

طس: تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينِ.

دنمل سورت، (۱-۲) ایتونه

طسم: تلک آیاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ.

دشعا سورت، (۱-۲) (ایتونه

طسم: تلک آیاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ.

دقصص سورت، (۱-۲) (ایتونه

وروسته دمقطعه تورو ذکر خخه ، ددی دری سورتونو
خخه په هریو سورت کي ، پروردگار مونرو ته رازده
کوي چي داتوري د(روبنانه کتاب) يعني دقران ایتونه
دي. ایت يعني څه ؟ دایت معنا دکتاب دلغتونو په اساس

:

نښان ، نښاني ، علامي معجزه ، دليل هريوئي دقران ج ملي
دي. په همغه ترتیب چي و مولیدل ددی سورتونو خخه
په یوسورت کي ذکر شوي دي. چي هغوي (مقطعه
توری) «دمؤمنانو لپاره رهنما او بنه خبردي.»

هُدَىٰ وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ.

دنمل سورت ، ۲ - ایت

له دی بیان څخه معلومه ده. چې په دی تورو کي یو خبر پیت دی. چې د مؤمنانو ده دایت لپاره یورمز دی. د بشر ده دایت لپاره ددوه لویو پیغمبرانو د ظهور د خبر څخه بل کوم د خوبنې ډک خبر شته؟
د فران د سورتونو څخه دیو سورت نوم «طه» دی. په دی دوه تورو کي یعنی «ط» او «ه» کي کولای شئ، د بهائي ائین سره رابطه او اړیکه پیدا کړئ: ط = ۹؛ ه = ۵

د بهاء دکلمي	د بهاء دکلمي
عددي ارزش	عددي ارزش
دابجدو د تورو	دابجدو د تورو په
په اساس	اساس
۲	۲
۱	۵
۲	۱
<hr/>	<hr/>
ب = ۵	بهاء = ۹

١٢ فصل: پروردگار

حرف الطاء المدللة علَّ هذا الاسم

حضرت بهاء الله ٣٢.

د «طاء» توري چي د (بهاء) په نامه دلالت کوي.
ایا ممکنه ده چي «طه» طهران ته اشاره وي.
کوم چي دحضرت بهاء الله دتولد او هم دامر
داظهار حای دي؟

طهران ته خطاب:

افرحْ بما جعلك الله أفق النور. ٣٣.

حضرت بهاء الله

خوشحاله او سه، حکه چي پروردگارتہ درنا افق
و گرحولي.

دعقل او فکر

نقش

ولی په مخکنی ایتونو کي ،قران کريم روپسانه
كتاب نومول شوي دی؟ ددي لپاره چي ددي
ظهور علامي اوښني په هغه تول كتاب کي
دلمر په شان روپسانه دي. په کوم اسماني اثر
کي دارنگه مکرر اور روپسانه خبرونه دبل ائين
په باره کي کولي شي پيداکړي؟ پروردگار
هميشه موږ عقل او تفکر ته رابولي:
افلا تَعْقِلُونَ؟

دمؤمن سورة، ٨٠-ایت

دعقل نه ولی کارنه اخلي؟
افلا يُبْصِرُونَ؟

دسجدي سورة، ٤٧-ایت

ستركي ولی نه غروي؟

خدای علم او عقل ددي لپاره پيداکړي. ترڅو
دپوهاوی لپاره ميزان وي. نه باید دارنگه یوه
قوه چي دپروردگار محبت دی. خنډ نې اوبي
کاره شي . تول کارونه باید له هغې سره پرتله
کرو.

❖ حضرت بهاءالله دوه ځلي دامر اظهار
وکړ. لمړۍ ځل ئې په طهران کي دحضرت باب
پیروانو یوې ډلي ته چې دهغه سره په زندان کي

و؛ او دوهم ھل دبغداد په دارالسلام کي درضوان
په باغ کي تولو حاضرينو ته او دجهان تولو
خلکوته دامراظهار وکړ.

قران او بھاء الله

۳۶۲

حکه چي ددين درک کول په عقل کېږي. که انسان
عقل ونه لري. دين به څنګه وپیژني؟ دابنکاره
او واضح خبره ده. چي علم او عقل لازم دي. ۴۳.
حضرت عبدالبهاء

ایاکله مو فکر کړي دي. چي په څه دليل موداسلام دين
اویابل کوم دین منلي دي؟

که تاسي په حضرت موسى عقیده لري. ولیکئ چي په
هغه پیغمبر مو په کوم دليل ايمان راوری؟
که تاسي په حضرت زردشت عقیده لري، ولیکئ. چي
په هغه پیغمبر مو په کوم دليل ايمان راوری؟

که تاسی په حضرت عیسی عقیده لری، ولیکی چي په
هغه پیغمبر موپه کوم دلیل ایمان راوری؟

که تاسی په حضرت محمد ایمان لری، ولیکی چي په
کوم دلیل موپه هغه پیغمبر ایمان راوری؟

دقلم پورته کول اولیکل مونږ فکرکولو ته رابولي اوپه
اسمان کي دالوتنې تصوّر اوخيال څخه مولري کوي.
او د حقیقت عالم او نړۍ ته موراولي. ولی حضرت
بهاءالله په کراتو دایو تکی زمونږ فکر او ذهن ته
راوري:

که یوڅوک له دي امر څخه انکاروکړي. اوله دي
لوئ ظهور څخه غافل شي. دهیڅ یوامر په قبلولو به
نه قادر و، او نه به هم قادر شي.^{۳۵}

داسي بنده ګان د حیرانتیاوردی. چي په څه بول ئې
د پوردگار په واضحو اشارو سره د امر څخه ځانونه
ساتلي او پرهیز کړي دي؟^{۳۶}

۲ افصل: دپروردگار دنقشی دبمنان

هغه پیشاوا چي هم کريم و، هم
اثيم(گناهکار) او هم عزيز

حضرت باب او حضرت بهاءالله درسالت په دوران
کي یوبل پیشاوا (ملا) دتاریخ په میدان کي قدم بردي.
چي دشیخ عبدالحسین سره بير ورته والى او شباہت
لري. بنه به وي. چي دهغه يادونه هم په دي فصل کي
وکرو. نوم ئي کريم خان او دکرمان او سيدونکي
و. دشیخ عبدالحسین په شان دنوم او مقام غوبنتونکي
و. پخپل نوم ئي يو حانته مكتب جورکر. او خپل خان
«خلورم رکن» وکنل. دعالیم دثروت خخه پوره برخه
مندو. وائي ۴۰ زامن ئي لرل په داسی یو حالت کي هم
قانع نه و. او بير عزت او قدرت ئي غوبنتل. دي

ارزوگانوته درسيدو په خاطرزمونو دعصر دده
موعدو (پيغمبرانو) په مخالفت کي پورته شو. او ده غود
ردو لو لپاره ئي رديه گاني و راندي کړي. هغه دوه
پيغمبرانو په کراتو هغه دخای دامر سره له دې مني
څخه منع کړ. اما کومه ګټه ئي ونه کړه.

قران هغه ګنجينه او خزانه ده. چي هر (لونداوچ) په
هغه کي پت دی. دا پيشوا ئي هم له ياده نه دی و تلى
مخکي له دي چي ددي پيشوا (ملا) په باره کي قران
ته مراجعه وکړو. بنه به وي. چي یوخل بیا په ياد
راوړو. چي دجنت او دوزخ صفتونه په اسماني کتابونو
کي اکثره وختونه «متشابه» اړوند ايتونه په هميšني
جهان کي، له دي ډول ايتونو څخه دي. او دالهي غصب
له نبانو څخه دخو دخواهي سزاده. چي ددې رو مؤمنانو
دکمراهی سبب شوي ده:

أَنْ شَجَرَةُ الْزَقْوَمِ طَعَامُ الْأَثِيمِ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ
كَفْلٌي الْحَمِيمٌ خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ
اللَّهُ سَوَاءُ الْجَحِيمُ ثُمَّ صُبُوا فَوْقَ رَاسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ
ذُقْ أَنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ أَنْ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ.

دخان سوره (۵۱ - ۴۳) ايتونه

قران او بھاء اللہ

۳۶۴

دز قوم ونه دگناهکارو خوراکه ده. هغه خوراکه چي په زبرونو کي دويلى شوي فلز اويا دجوش او بولو په خير جوش کوي. هغه ونيسي او ددوزخ په کنده کي واچوي. او ده چه په مخ جوش او به واچوي، اوورته ووائي: اي گناهکاره داتريخ جوشان خوراک و خوره. په ربنتيني چي ته کريم او عزيز ئي. دامجازات ستادشك او شبھي له مخي دي.

واضح ده چي دايلتونه يو خاص شخص پوري اره لري. چي غته او لويمه گناه ئي کري ده. آيا له دي بله لويمه گناه ديو پيشوا لخوا چي دپروردگار دموعود سره دېنمى ده. بله کومه گناه کيدلى شي؟ «تريخ خوراک او طعام» دجوشان فلز په خير دپروردگار دغضب لويمه

نښانه دکبرجن اوجان خوبنونکي سړي لپاره ده . ددي
په ځای چې ايمان راوري. اوخلک وپوهوي،دخلکو
دکمراهي سبب شوی دي. په هغه ايتونو کي چې ددي
پیشوا صفت راغلی دي. په ظاهري شکل کي
ضدونقيض دي. چې هر متفکر حيراني . د«انَّكَ
أَنْتُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ» جمله (په یقين سره ته عزيز اوکريم
ئي) خاص دپروردگار لپاره په کار وړل کيري. څنګه
کيدلی شي. هغه صفتونه چې دپروردگار لپاره دي.
اودهغه په تسبيح او صفت کي ويل کيري.

ديوګناهکار انسان لپاره په کار وړل کيري؟
«کريم او عزيز» دا کلمات ديوبي وجданه انسان سره څه
رابطه لري؟

دايمان په کتاب کي حضرت بهاءالله په یوه جمله کي له
دي رمز څخه پرده پورته کري ده. او دامعما ئي حل
کري ده. قران مجید ددي پیشوا په صفت کي دري
کلمي کارولي دي:

- کريم - عزيز

کريم خان په خپله معرفي کي یوه طريقه لرله . په
ليکلو کي دوه لمرنې کلمي اثيم او کريم هميشه په کار
ورلي په دي شکل :

يقول العبد الاشيم كريم ابن ابراهيم...
اشيم(گناهکار) بنده ، كريم دايراهيم زوي دارنگه
وائي...

١٢ فصل: دپروردگار

٣٦٥

دنقشی دبسمان

حضرت بهاءالله دایقان په کتاب کي ، په دي لندی
جملی سره ، ددي پیشوا اروند معما حل کري ده:
أشيم فِ الْكِتَابِ وَعَزِيزٌ بَيْنَ الْأَعْمَامِ وَ كَرِيمٌ فِي الْإِسْمِ .

٣٧

دقران په اساس گناهکار ، دنادانو خلکو په منځ کي
عزيز ، او نوم ئي کريم دي. په قران کي دير اسرار
پت دي. او ده ګي معما رمز چي عالمان او مفسرين ئي
په پيريو پيريو حیران کري ؤ ، زمونږ په عصر کي
دپروردگار په غوبښته ، زمونږ ددوه مو عودو په قلم

روبنانه اوښکاره شو. قران دحال احوال وړاند وینه
وکره ؟ دهغه چاچي:

- «نوم»ئي دپلار په انتخاب «کريم» اینسودل شوي
و.
- دڅيل قول په اساس روحا گناهکارو.
- او «وجود»ئي دپیروانو په منځ کي «عزیز» و.
کريم خان به هغه کتاب چي په حضرت باب ايمان
راوړل، خالص مرتد ګنل، اوپیروانو ئي هغوي کافران
اوو اجب القتل ګنل. ۳۸ دارنګه ليکي:
[هغوي] دخداي (ج) اور سول (ص) [دبمنان] دي. ددولت
او ملت تخریبونکي دي. او ددي خاوری مفسدېنده
ګان دي. ۳۹
- او بیا فتوه ورکوي. چي ددين او دولت مشرنابه
او چارواکي باید:

❖ د «الانعام (حناوران) کلمه اشاره ده. دکريم خان مشهور کتاب «ارشادالعلوم ته».
دڅيلی وینا په اساس ، داکتاب ئي دعوام الناس
په ځانګري توګه دېنځو لپاره ليکلی دي. بسکاره
ده. چي د «عوام» کلمه توهين اميزيه ده. ځکه چي
په فارسي ژبه کي دعوام کلانعام شکل کارول
کيري. کريم خان ددي کلمي په کارولو سره

خپل نظر خلکو ته او هم خپلو پیروانو ته بنکاره
کر.

د «الانعام» دکلمي استعمال دحضرت بهاءالله له طرفه
په دیر احتمال سره اشاره ده. ددي پیشوا له تکبره چک
نظر ته دخپلو پیروانو په حصه کي کوم چي هغه
عزيز گني. او خپل ناجي ئي جور کري دي.
تاریخ ليکونکو ليکلي دي. چي کريم خان په مخدره
موادو په نيشه ئي شيانو معتماد و دهغه ارونډ نښانه يعني
دز قوم ونه (ترخه ونه) په سورت دخان کي نازل شوي
د ۵.

قران او بھاءالله

۳۶۶

دهغوي په ختمولو کي کوبنبن وکري. او هغوي پري
نبدي. چي په خپلو پبنو ودرپري، او دا سلام دين په
ملاتركي ددين دېمنان دجهان دمخ نه ورک کري
۴۰.

ددي ائين «٢٠،٠٠٠» پيروان ئي په فجييع شكل سره ووژل اوهم ئي په سل هاو زره بي گناه خلک په ايران کي ووژل. داچول ددادسي پيشوایانو په غلطو فتوه گانو ووژل شو.

په قران کريم کي ديرکم داسی ايتونه ديو خاص فرد په حصه کي، په هغه ډول چي ددي دوه پيشوایانو ته خطاب شوي، ليدل کيري:

<p>يا ايها المُدِّثُرْ قُمْ فَانذِرْ وَرَبُكَ فَكَبِيرٌ... وَالرْجُزُ فَاهْجُرُ.</p> <p>دمدثر سوره، ۱-۵، ايتونه اي هغه خوکه چي خپل ځان دي در وحانيت په جامو کي پوبنلي دي! پروردگار دي لوی و ګنه... او بدبو عملونو څخه لريوالی وکړه.</p>	<p>شيخ عبدالحسين طهراني</p>
<p>ذقْ[شَجَرَةُ الْزَقْوُمِ] إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ. دخان سوره، ۴۹-ایت (ای اثیم): ترخه خواړه وڅکه! اته هم عزيز ئي اوهم کريم !</p>	<p>کريم خان کرماني</p>

حضرت باب هم په دي بيان کي دقران دايتونو رابطه
کريم خان سره تصدیقوی.

فرمائی:

فجاء الحق وظهر امر الله واليوم يوم الله عل الكافرين
شديد ان هذه ه الساعه ظهرت وانشق القمر وان
الآيات نزلت وقال المعرضون هذا سحر مستمر... قل
ذوقوا العذاب بشركم هذه شجرة الزقوم... انا او عدنا
الاثيم بالعذاب الاليم والسموم والحميم ونار الجحيم قد
قض الوعيد ذق يا ايها العزيز الكريم. ٤١

حقیقت رابنکاره شو اودخدای «امر» را ظاهر
شو. دادخدای ورخ ده. دمنکرینو لپاره سخته ورخ
ده. «ساعت» حقیقت و موند، میاشت نیمه شوه، ایتونه
نازل شو. منکرین وائی: داهجه جادودی، همیشنه
او دوامداره... و وايه! دشرك په خاطر عذاب و گورئ
! داترخه ونه ده چي «اثيم» او گناهکارتنه مو و عده
ورکري ده. در دنک عذاب، گرمي او دوزخ او رده
سهم او برخه ده. دخداي وعدى تحقق پيدا کر. پس
و خوره ترخه خواره اي «عزيز او كريم»!

دکریم خان مشهور کتاب ارشادالعلوم ،په دې دول پېل
کېنېي:

دارنگه وائی اثیم اوکریم بندہ دابراھیم زوی کله می
چې ولیدل ... عوام دده له پوهی [نورو کتابونو] څخه
محروم پاتی شوي و... اوخنو هم غوبښته کوله... چې
دهغوي لپاره کتابونه ولیکم... او هغه دلیلونه چې
هریودعوامو ... څخه پري پوه شي. دخپل خدائ څخه
می ددي دخیرکار غوبښته وکړه. وروسته له رخصته
می ... ددي کتاب په لیکلو شروع وکړه... ۴۲

اذکروا الکریم اذ دعوناہ اللہ انہ استکبر بما اتبع
هواه بعد اذ ارسلنا الیه مارقرت به عین البرهان ف ۱
لامكان و تمت حجۃ اللہ علی من فی السموات
والارضين . انّا امرناه بالاقبال فضلاً من الغنی المتعال
انہ ولی مدبراً اللہ ان اخذتہر زبانیة العذاب عدلاً من اللہ
انّا کنّا شاهدین . ۴

حضرت بهاءالله

کریم خان په ارشادالعلوم کي په مختلفو علومو کي
دمهارت دعوه کړي. حضرت بهاءالله فرمائی ، ددي
دعوي څخه ئې مقصد افتخار دی، اوبي له دې چې پوه
شي کلونه کلونه ، ددي له پاره په کاردي هغه څه چې
ده زده کړي خپل زره له هفو څخه پاک کړي او خپل
رب ته رجوع وکړي. ۴۳

په کتاب داقدس کي هم دهغه ذكر شوي دي:
اذكروا الكريـم اذدعوناه الى الله اـنـه استـكـبرـبـما تـبعـ
هوـاه بـعـدـاـذـلـدـسـلـنـاـ اليـهـ ماـقـرـتـ بـهـ عـيـنـ البرـهـانـ فـيـ
الـامـكـانـ وـتـمـتـ حـجـةـ اللهـ عـلـىـ منـ فـيـ السـمـوـاتـ
وـالـارـضـينـ .اـنـاـمـرـنـاهـ بـالـاقـبـالـ فـضـلاـ مـنـ الغـنـيـ المـتـعـالـ
اـنـهـ وـلـىـ مدـبـراـ الـىـ انـ اـخـذـتـهـ زـبـانـيـةـ العـذـابـ عـدـلـاـ مـنـ اللهـ
اـنـاـ كـنـاـ شـاهـدـيـنـ .٤٤
حضرت بهاء الله

مرزا تقى خان او قربان

خان

دھوانی په موده کي حضرت بهاء الله (امرداظهار) نه
مخکی په یوم مجلس کي ناست و په هغه مجلس کي
میرزا تقى خان او وزیر ناصر الدین شاه هم حضور
لرل.

میرزا تقى خان دمسخری په شکل پوبننته وکره. چې
لارَطْبِ وَلَا يَأْسِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ .(داسې لوند او وچ
نشته چې په هغه کتاب کي روښانه شوي نه وي.) څه
معنی لري؟ حضرت بهاء الله و فرمایل: په هغې کي هیڅ
شک نشته پوبننته ئې وکره: یعنی
څه؟ وئې ویل:

قران او بھاء اللہ

۳۶۸

يعني په قران کي تاريxonه ،تفسيرونه، معنائگاني،
تاريخي لحظي، زيري او وعدي.
اودھرشي ذكر په هغه کي شته. وويل: زه هم په هغه
کي ذكر شوي يم؟
وئي فرمایل: بلی ته هم په هغه کي ذكر شوي ئي
. وويل په اشاره يا په صراحت سره؟
وئي فرمایل: بالصراحت (په صراحت سره
(. وويل: مادخپل خان خبر په هغه کي ونه ليـد. ٤٥
دقـى خان دـپوبـنتـى پـه حـوابـ کـي حـضرـتـ بـهـاءـ اللـهـ
دقـرانـ دـاـيـتـ رـاـنـقـلـ اوـ وـئـيـ فـرـمـايـلـ: اـنـيـ اـعـوـذـ بـالـرـحـمـنـ
منـكـ انـ كـنـتـ تـقـيـاـ.
سورـةـ ١٨ـ - اـيـتوـنـهـ
زـهـ لـهـ تـاخـخـهـ خـپـلـ ربـ تـهـ پـناـهـ وـرـمـ. کـهـ تـهـ تـقـىـ (پـرـھـيـزـ
گـارـهـ)ـ اوـسـيـ!
هـغـهـ تـقـىـ خـانـ دـپـرـسـختـ پـهـ غـضـبـ شـوـ. ولـىـ خـهـ ئـيـ وـنـهـ
وـيلـ، اوـپـوـبـنـتـهـ ئـيـ وـکـرـهـ: ايـزاـمـاـ دـپـلـارـ قـرـبـانـ خـانـ پـهـ

حصه کي هم خه شى شته ؟ وئى فرمایل: هوشته
وویل: په صراحت سره اویاپه اشاره کي؟ وئى
فرمایل: په صراحت سره اووروسته ئى دالايت بيان
کر.

قَالُواٰ إِنَّ اللَّهَ عَاهَدَ إِلَيْنَا إِلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولِ اللَّهِ يَا تَبَّانَ
بِقُرْبَانِ. سورة العمران - ۱۸۳، ايت

وویل: خدای له مونبر سره پیمان بسته کری. چي مونبر
به په هیخ یوپیغمبر ایمان رانه ورو، مگرداچی یوقربان
به ئى راویرى. چي اسمانى اورئى وسوزوی.
معلومه نه ده. چي وروسته بیاخه وشو. په زیات احتمال
سره، تقى خان ددى نوو اوتوندو حوابونویه اوریدلو
حیران، ناراحته اوشايدهم شرمىدلی وي. چي خاموشى
ئى په خبرو غوره وگىله.

❖ په عربى ژبه کي قربان يعني هغه خاروى، چي
دخيرپه لارکي اویائى ديوخاص مقصد لپاره
قرباني کری. لكه دپسه اویاغوائى په شان په
دي ايت کي دقربان کلمه داور(اتش) سره ملگري
اویوهای شوي ده. دسلهاو دولونو معجزو په منئ
کي چي خلکو ئى غوبىتنە كوله، ددارنگە
معجزي انتخاب (دحيوان سوزول داسمان په
اور) دهغوي له منئه دحيرانتيا خبره ده

ایاممکنه ده. دهمدی حادثی په خاطر او یادهمندی
وینا لپاره دارنگه ھانگري معجزه دی انتخاب
شوي وي؟

۱۲ فصل: دپروردگار

۳۶۹

دنقشی دبسمنان

«تَقِيٌّ» يعنى پرهیزگاره ،باتقوا ،دخدای نه ایریدونکی
«أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ... مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ» (دناس
سورت، (۴-۱) ایتونه) ، دا راوښائي چي شیطان نه باید
پروردگار ته پناه یووړل شي. ایرانیانو، میرزا تقی خان
داصلاحاتو په خاطر دهغه قدر کول او هغه ئې «لوی
امیر» وکنل ، امادزره دبغض نه ئې خبرنه و. (بیر خلک
په دی خوبن نه و. چي قهرمان ئې لکه دارشي). هغه
داسي یوڅوک و. چي دحضرت باب دشهادت حکم ئې
دوه ھلی صادر کړ.

له دې مه واره، ددوه نفوو بابیانو برخليک په يوازيتوب سره دميرزا تقى خان خوى او خصلت بىكاره اوپه داگه كوي. دهغه دوزارت په دوران کي هغه غوبنتل. چي دحضرت باب دپيروانو څخه يوپه دي خاطر

شهيدكري، چي ولی ئى په باب ايمان راوړى دى. يو دهغه له دوستانو نه چي دربار سره ئى رابطه لرله، له تقى خان څخه ئى وغوبنتل. چي له دې جنایت څخه لاس واخلي او واسطه شي. تقى خان حكم وکړ. چي هغه شخص ده ته ورولي، وروسته دملاقاته له هغه څخه وغوبنتل چي على محمد باب څخه انکار وکړي. هغه فداکاره مؤمن دهغه په ټواب کي وویل دکوم یو څخه انکار وکرم؟ دعلى څخه یادمحمد څخه؟ تقى خان ددي ټواب په اوريدو سره سخت په غضب شو، حکم ئى وکړ. چي سرئي کړئ کړئ. مير غضبانو دارنګه کارونه کول. دحضرت باب دائۍ چي دشیراز دپير و محبوبو تجارانو څخه و. په همدي شکل دتقى خان په دستور او حکم سره له منځه یوورل شو. اوپه شهادت ورسيدل. دقران د ايتونو په اساس ديونفر وژنه دټول بشروڙنه ده. **مَنْ قَتَلَ نَفْسًا ... فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ** جميعاً.

(دمائدي سورت ، ۳۲ - ايت)

❖ اسکندرته هم «لوی» او «کبیر» وائی . هغه
خوک چې دزر هاو انسانانو دوزنی موجب
او سبب شول . او دجهان ترتیلوا بنایسته او بىكلی
مانی د(هخا منشی مانی) ئى داور په لمبو کي
او سوه .

حضرت باب او دهغه یوئوان فداکاره پېرو
(محمد علی زنوزي) دوه خلی د(٧٥٠) مرميو
هدف وگر خیدل . داول خل لپاره هیڅ یوه مرمي
په هدف ونه لګیده . دا حیرانونکی پیښه دزر هاو
خلکو تماشا چیانو په مخ کي سرته ورسیده . په
بهائي او غير بهائي مراجعو کي ثبت شوي ده .

قران او بهاء الله

۳۷۰

پيرى او شيطان يعني
خه؟

بهائي ائين دير دېمنان لرل ، او لري . دهغى جملې نه
دوه ياران او همكاران دميرزايى په نوم مشهور په

ازل اوبل ئى سيدمحمد اصفهاني چي دحضرت بهاءالله په وخت کي ژوند کاوه. له دي دوازو همکارانو نه په قران کي په رمز اوشاري سره ياد شوي دى. ددوبي پوري دمربوطو ايتونو پوهاوي لپاره لمري لازمه ده. چي له دي دوه کلمو پيري اوشيطان سره اشناسو دادوه کلمي دقaran دلويو اسرارو خخه دي. په ھانگري توگه د«پيري» کلمه چي په مختلفو پيري او زمانو کي دبیر و لپاره دكنجكاوي او د تحقيق مسئله وه، وگورو چي د«جن» او پيري نه منظور ٿه دي. او د «انسان» سره ٿه تفاوت لري.

د «جن» اصلی معنا پتوول دي. او عقیده داسي ده. چي «پيريان» هجه موجودات دي. چي شعورلري. او زمونبر له سترگو پت دي. حضرت عبدالبهاء ددي اسراراميزيه کلمي نه پرده لري کري ده: د «پيري» نه مقصد دقaran په ايت کي هجه نفوس دي. چي دهغوي ايمان او انکار پت او منفي وي «جن» يا «پيري» يو پت موجود دي. دادى چي فرمائي. يَرُوْنَكُمْ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ . يعني هغوي ستاسي په ايمان او ايقان پوه او واقف دي، ولی تاسي ٿه دهغوي ايمان او ايقان پت دي. ٤٦

له کومه پلوه عادي خلک ممکن پيريان و گنل شي؟ ھنلي خلک له دي کبله چي پخپله پوهيري، او کوبسبن کوي،

چي هميشه خپلي خبري پتي كري. كه له هغوي خنه
پوبننته وکري، په دير محبوريت سره يولندخواب
ورکوي، او دخپلو پتو خبر و دبنودلو نه بيم او ايره
لري. داخلک اکثره دشك او شبهي سره لاس او گريوان
دي. او دايمان او ايقان دلورو مرتبو په لاسته راورلو
قادرنه وي. حکه چي دايمان او ايقان اصلي لوازم
، شجاعت، صراحت صداقت او شفافيت دی. چي
دحکمت او عقل سره ملگري وي. د«جن» يابيرى کلمه
دادسي خلکو لپاره چي هرڅه پت ساتي، په کاروړل
شوي ده.

دقران دويناپه اساس د «انسان او د «پيرى» عادتونه
بيخي توپير او فرق لري.

(۲۷ - ۲۶)

حضرت باب پيرى داسي تعریف کري دي:

۱۲ فصل: دپرو د ګاردنقشي

۳۷۱

د بنمنان

پیری هغه خوک دی. چي په هغه کي دانکار او رپت وي.

د «شیطان» کلمه هم هغه چاته منسوب وي. چي مکار، اهسته گو او او پت کاره وي:
انما النجوى مِنَ الشَّيْطَانِ.
دمجادلي سورت، ۱۰ - ايت

نجوا يعني پس پسک دشیطان کاردي.

شیطان او بياران ئى دسامده خلکو زودباوري گوري.
اما ساده خلک دشیطان او ديارانو دمکرنە بى خبره دي:
انهُ يَرَأْكُمْ هُوَ وَقَبِيلَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ.

دارعاف سورت، ۲۷ - ايت

هغه او بياران ئى تاسى وينى. او گوري. او حال داچى تاسى هغوي نه گوري .

خنى خلک دوه شکله لري. ظاهري بدن ئى دانسان وي او باطنى بدن ئى دپيرى وي.
خنى دوه مخي کسان دي. ۴۸.
حضرت بهاءالله

ولې دخلکو خىنى دلى پت کارخواته او خىنى نورى د شفافيت خواته تمایل لري؟

(پت کاره) خلک داسمانى ريا خخه كرکە لري. خىه چي هغوي غوايري. په تياره کي گناهونه وکرى. له دى كبله رياته نه نبودى كىرىي، داسى نه چي دکناه بک

کارونه ئى ونه لىدل شى. او دخپلو عملونو په سزا
ورسىرىي. ولۇ ھەنگە خلک چى سم اور بىتىنىي کارونه
سرتە رسوي. پە بىرى خوبىنى رىناخواتە راھى.
ترخوتىول خلک وگوري. چى ھەنگە ٿە چى کوي. دخداي
خوبىپىرىي . حضرت مسيح (يوحنا نجيل
٣ فصل، (٢١ - ٢٠) ايتونه

❖ نجوى: پە کرارە خبرى کول . پس پسک کول
دالايت ھەنگە کسانو تە اشارە دە. چى پە کرارە
خبرى کوي. او كمې خبرى کوي. او داددى لپارە
يوه و سىلە گرھوي. ترخو ھەنگە خبرى چى دە پە
زىره کى دى. پتىي و ساتىي او خپلى ناسمى نقشى
اجراء تە ورسوي . ھەنگە کسان چى پە جا سوسى
كى مشغول دى. داوسىلە پە کاروپى. دەغۇي
دموقىيت رمز پە كمو خبرو او پىت کارى كى
دى. ائينە درې بىتىنولى او دسم کارلىپارە بەھرىنە
بنودونكى او نماده، هەنگە هەمغىسى و بنائى لكە
خنگە چى دى. خرابە خرابە او بىكلى بىكلى
و بنائى . بايد شفافىت او صداقت دائىنى خەنگە زدە
كرو.

د «انس» یادانسان کلمه هغه چانه په کاروپل کيزي. چي دهغوي په سرشت کي دېت کاري شيوه او طريقه وجود ونه لري . داسي خلک دائمان په مختلفو درجو اومرتبو کي قرار لري . او حتى ممکن بي دينه او بي ايمانه وي . دهغوي په منح کي گده وجه دلهجي صراحت او دباطن او ظاهر په منح کي توافق دی . دوست ته دوست وائي ، او دبىمن ته دبىمن وائي . زمونبر انسانيت زمونبر په شفافيت پوري اره لري . هر خومره چي زمونبر شفافيت زييات وي . زمونبر انسانيت به زييات وي . هر خومره چي زمونبر زره پاك وي . هغومره به زمونبر انسانيت زييات وي . هر خومره چي پت کاره دوه مخي ، ريا او نيرنگ ته نبردي شو ، دانسانيت خخه لري کيرو ، او پيريانو ته نبردي کيرو . دحضرت عبدالبهاء دويناپه اساس :

صداقت اور بینیوں لی دیولو انسانی فضیلتونو یا
برتریو اساس دی۔ ۴۹.

ایا کیدلی شی۔ یوساختمان بی له بیناد او اساس څخه
جور بشی؟

دانسانیت لپاره لمړی شی انصاف دی۔ اونور تول
کارونه ده ګه اړوند دی۔ ۵۰

حضرت بهاء اللہ
دی بندہ داول نه تراوشه پوری ایرانیان عدل
او انصاف ته دعوت کړل۔ په حقیقت کې هر څوک چې
په دی دو ډو صفتونو بنکلی نه وي۔ دانسان له نوع
څخه نه وه، او نه هم ګنل کېږي۔ ۵۱

حضرت بهاء اللہ

آیا بی له صداقتہ ممکنہ ده۔ چې دانصف والا اوسي؟
په دی اساس څوک چې له صداقتہ خلاص وي انسان
نه دی۔ د «انسان» کلمه یواحی هغه چاته ویل کېږي.
او ده ګه چاپه باره کې صدق کوي چې۔ حداقل له
صداقتہ برخه من وي۔

❖ د عدل او انصاف فرق او تو پیر څه شنی
دی؟ ده ګوی د تو پیر پیژندنہ مشکل کار دی.

عدل تر دیره دقانون پوري اړه لري، په دي معنى چې
تول خلک دقانون په وړاندی یو برابر دي. انصاف
دانسانو په منځ کي په فردی اړیکو پوري مربوط دي
دانصف لپاره لازمه ده. چې اړچاته انصاف ورکړل
شي. ورته بخشش کړي شي. که یوه ډوډي ددوه تنو
تر منځ په مساوي ډول تقسيم کرو. داعدالت دي. اوکه
وبنۍ کس ته دیره ورکړو. دا نصف دي.

۳۷۳

دنقشې دېمنان

۱۲ فصل: دېرورګار

شاید په همدی سبب وي. چې په قران کې دروغجن
صفت دېررو د تاکید سبب شوی وي.
مثالاً د موعد منکرانو ته، دروغجن ويل کېږي:
**وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا... إِنَّمَا تُوَعَّدُونَ لَوَاقِعٌ... وَإِذَا الرَّسُولُ
اَقْتَضَى... وَيْلٌ يَوْمَ ذِلِّ الْمُكَذِّبِينَ.**

مرسلات

سوره، (۱۵، ۱۱، ۷) ایتونه
په دوه پرله پسی راستول شوو (زمونږ دعصرې دوه
موعدو) باندی قسم دي. هغه څه چې له تاسی سره

و عده شوي ده. هجه سرته رسی... دهغۇ رالىزلىش شوو
 د ظھور و خت رارسی... و ای په هغۇ خلکوچى په هغە
 و رخ په دروااغۇ مشغول شي!
 پروردگار په قران مجید کي زمونىز دىيدارى لپاره په
 كراتو داپوبىتنە كوي:
 ايپه پروردگار باندى ددروغ تېلۇ نه بل لوى ظلم خە
 شى كىدلاي شي؟

فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ
 الْيُسَرَ فِي جَهَنَّمْ مَثُوَى لِكَافِرِينَ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ
 وَصَدَقَ بِهِ أَوْلَئِكَ هُمُ الْمُتَقْوَنَ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ.

دزمرسورت، ايات (٣٤ - ٣٥) ايتونە
 پس خوک دى دهغە نه بل لوى ظالم، چى پروردگار
 دروغى و گىنى. هغە خوک چى حقىقت و روستە له
 او리دونە دروغ و گىنى؟ ايا دوزخ دمنكرانو (كافرانو
) ئاي نه دى؟ هغۇي چى حقىقت منى. او صادق دى.
 هغۇي پرهىز گاران دى. هر خە چى و غوارى. دخىل
 رب سره ئى پىداكوى. دادنىكىو خلکو پاداش او مكافات
 دى. «دموعود نه انكار ددروغو سره خە ارىكە
 لرى؟ اسانە دروغ هغە دروغ دى. چى خېل ئان تە ئى
 و واي نه نوروتە. په غيرلە دى نه هيچ كومە لارنىشىتە

چي دپوردگار موعد نه انکار وکري. دهجه متل له مخي چي وائي: هيحوک نشي کولاي مونرته دخپل خان نه ديره فريرب او «بازى» راکري. « په قران کي دپيري تصوير اوشك منفي دي. (۱۴: ۳۴) اوپه اوله درجه کي بي شعوره اوندانو خلکوته اشاره ده. چي خپل خانونه مؤمنان گني. اماديمان نه خلاص دي. اوشيطان په لمري درجه کي مکارو پيشوايانو ته اشاره ده. چي ددي نادانو خلکو دایمان نه خپلو ناورو هدفونو ته درسيدو کاراخلي دپوردگار په نظر «کفر» د «مکر» نه بنه دي.

قران او بهاء الله

۳۷۴

اور اوسمه، ولی رياکارمه اوسمه کافراوسمه، ولی مکركونکي نه په میخانه کي اوسمه خوفریب

او غولونی په کوڅه کې مه څه ... ۵۲

حضرت بهاءالله

څومره بدختي او بلگاني چي تراوسه پوري ددين په
نامه راغلي دي. ددي دوه ډولو شيطانانو او پيريانو
لخوا وي، او وي به. کله چي دادوه ډلي یودبل همکاري
شي. دهغوي قدرت سل چنده زيات شي. بي وجدانه
پيشوایان دا بي شعوره اونادان پیروان داسلحي په خير
استعمالوي. او دخپلو هدفونو دلاسته راولو لپاره ئي
په کار اچوي. هغه کسان چي خپل ځان او خپل خلک
په بمونو باندي تکه او توتی کوي. ددي خبری بنه
ثبت دی. دقران اخريني سوره تول ددي دوه ډلو
پوري ارونډ دي.

لمرنى سوره دقران چي (۷) ايتونه دي. پروردگار
مونږته رازده کوي. چي دسمى لاري دېداکولو لپاره
باید خپل دعا جزي لاسونه پورته کړو. او په دعا پيل
وکړو. او دقران په اخري سوره کي چي (۶) ايتونه دي
، مونږ ته بنونه کوي. چي دېټ کاره او مکاره خلکو
دشر نه دخلاصون لپاره پروردگارته پناه یوسو. ځکه
چي دایمان لاسته ته راول او دهغه سائل یواحی
دپروردگار په فضل رحمت او ياري سره ممکن دي.
دشيطان او پيرى کلمي نه باید دهغوي په ظاهري معنى
سره ووينو. دا کلمي هغه صفاتو ته اشاره کوي. چي په

پیرو خلکو کي کم اوزياد پيداکيري. اما هر انسان چي
په پتاوی، فريپ او درواغو کي دهجه خپل حنه چي
يو اخي پروردگار دهجه حنه اگاه دى، تجاوز
وکري، پروردگار له نظره ئي دانسانيت دحد نه دباندي
پينه ايننى ده. مثلاً ابليس په لمريو کي پيريانو ددلې
خخه ۋ. وروسته په فريپ كاري او تزوير کي دشيطان
مرتبى تە ورسيد. (١٨: ٥٠)
پيغمبرانو دراتگ په وخت کي، خلک دانسان خخه
نيولى بيا ترجنّ او شيطانه پوري تول دهجه راليرل
شوو په مخالفت کي ودرىزى:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نِبِيٍّ عَدُوا شَيَاطِينَ الْأَنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِي
بَعْضُهُمُ الَّذِي بَعْضٌ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ.

دانعام سورة، ۱۱۲ - ایت

دارنگه می اجازه ورکري چي دهر پيغمبرلپاره
دشيطانانو دليلي نه دبىمنان خه انسان وي اوکه شيطان
را ظاهر شي. او خلکو ته ناسمي او غولوونکي خبري
ورسوی ،که پروردگار نه وي غوبنتي ،په داسي
يوکارکولو به قادرنه وي . هغوي په خپلو درغو کي
پرير دی .

هرکله چي دپروردگار اواز پورته شي ،دشيطان اواز
هم پورته شي . حکه چي هروخت تياره او ظلمت دنور
اورنا دمخيوي مقاومت کوي. ظلم دعدالت په مقابل
کي مقاومت کوي. اوجهات غواردي دعلم سره
مقاومت وکري .

حضرت عبدالبهاء

5۳

حضرت بهاءالله په دي عصر کي دشيطان ظهور ته په
کراتو اشاره کوي:

قد ارتفع نداء الرحمن و عن ورائه نداء الشيطان. ۵۴

حضرت بهاءالله

په يقين سره دپروردگار غرب پورته شو. او دهجه پسي
دشیطان او از پورته شو.
شیطانان په کمین کي و اووي به. او دمکر په ډولونو
به لاس پوري کري... ۵۵

حضرت بهاءالله شیطانانه په کمین کي و اوشهه دی.
او دحق په نامه ئي خلک گمراه کري او کوي ئي. ۶۵

حضرت بهاءالله
قل قد ظهر الشّيّطان ب شأن ما ظهر شبهه ف الامكان و
كذلك ظهر جمال الرّحمن. ۵۷

حضرت بهاءالله
و وايه! شیطان داسي بسکاره دی. چي چاته په کي شبهه
نشته. او دپروردگار ظهور هم په دی ډول بسکاره دي.
قل قد ظهر الشّيّطان ب شأن ما ظهر شبهه ف الامكان و
كذلك ظهر جمال الرّحمن. ۵۸

حضرت بهاءالله
که یو خوک تا دپروردگار دلاري و گرھوي . په يقين
سره پوه شه چي شیطان دی. ولو که دانسان په شکل
وي.

ووايە! دېمنان په کمین کي ولاردي . هوښيار اوسي
اوپه رنما کي دېنیاپه نوم خپل ھان له تiarو څخه
خلاص کړئ. ۵۹

حضرت بهاءالله

قران او بهاءالله

۳۷۶

په هر ظهورکي بېرڅلک دشیطان دوسوسوله مخي
دپروردگار دېیغمبر دعرفان نه محروم پاتي شوي دي.
او دباقی او همبېشني تول ژوندنه محروم شوي دي. ۶۰

حضرت بهاءالله

په دي ورخو کي شیطان دپروردگار په نامه بلنه
ورکوي. او سامری دازلي ذکر غبو کوي. او ابلیس په
بېرى زیاتي غولونی مشغول دي. ۶۱

حضرت بهاءالله

زيات مشکلات کوم چي ددين به نامه په عالم کي
را پېښش شوي دي، اور اپېښېرې. دشیطانانو او پېریانو

لخوا دي. کوم چي په ظاهر کي انسانان دي .دادايمان
متظاهرين دپروردگار داديانو داخلی دبنمنان و، اووي
به. په بهائي ائين کي ،دادوه مخي او دروغجن
سرغروونکي گنل شوي دي .حکه چي پروردگار سره
په خپله وعده ولارنه دي. دپروردگار داديانو نه په
مخکنيو زمانوکي دسرغروني سبب شوي دي.دادول
دروغجن دوه مخي او تظاهر کونکي و.

دبهائي ائين دوه

سرسخته

همکار دبنمنان

بهائي ائين هم دشیطان نما په پيري بوله انسانانو څخه
بي برخي نه و.اما هغوي دپروردگار دارادي په اساس
،دڅپلو شومو نقشو داجرا کولو څخه پاتي شو .دهغوي
په منځ کي ترتیلولو مهم او مشهور ميرزا يحيى مشهور
په ازل دي. قران کريم کوم چي داسرارو دذخیرو
ګنجينه ده .ددې جاه طلب او خودخواه سري او ده ګه
مکاريار سيد محمد څخه څو څلي يادونه کړي ده
مخکي له هغواړتونو د تحقیق او بررسی څخه لازمه
ده. له څو تکو څخه خبر او اګاه او سو :

• ميرزا يحيى دحضرت بهاءالله ناسکه ورور
وچي هم دحضرت باب او هم دحضرت بهاءالله
لخوا دبیر فضل او عنایت لاندي و.

❖ میرزا یحیی ته خپلو پیروانو صبح ازل ویل .اما
بالاخره شام ازل شو.

۳۷۷

۲ افصل: دپور دگار دنقشی دبمنان

په دی حالت قانع نه ؤ او ده گه مو عود سره ئی حسادت او کینه کوله ، او دشیخ عبدالحسین په شان د مقام او د بیر قدرت غوبن توونکی ؤ.

● بالاخره ئی دمکار سپری په تحريك چي
سید محمد نومیده دحضرت بهاء الله سره مخالفت
وکړ او خپل ټان ئی دوخت مو عود اعلان کړ.

• ازل خپل ھان ته دخطر نه پيره ايره درلوده.
اوپير وختونه به ئى پير مهارت سره خپل ھان
پتاوه.

او س به وکورو چي قران مجید دهغه په باره کي
اودهغه او مدگار سيد محمد په باره
کي خه معلومات او خبر ورکوي:
**وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَالذِي أَتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَأَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ
الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ.**

داعراف سوره، ۱۷۵ – ايت
ھغوي ته دهغه چا خبر ورکرە. چي ما خپل ايتونه هغه
ته ورکري دي ، او هغه زما ايتونو ته کوم نظر ونه
کر. وروسته شيطان دهغه شاونيوه ، او دگمراھانو خخه
شو .

مخېنى ايت وبنائي چي دداسى يوچا داستان په منج
کي دى. چي دالھي ايتونو سره ئى مستقيماً سرو کار
لرل. ميرزا يحيى له همغه شروع خخه زمونىز دعصر
ددوه موعدو پير ايتونه ترلاسه کول . او خه موده ئى
حضرت باب دپپروانو رياست په غاره لرل. سره له
دى هم په هغه ايتونو ايمان نه لرل او له همغه لمريو
خخه درياست په فكر کي و اما په يواحى سر ددي کار
دعهدي خخه نشو وتلای . هدفونو ته درسيدو لپاره

يومشوق او محرک ته ئى ارتىاھ وە. چى ھم ھغە تە
اميد او جرئىت ور كرى. او ھم ھغە تە نقشه جورە كرى
پە دى منح کي يوداسى سرى پىدا شو، ھغە ۋە تە چى
دىھىي ضرورت ئەھجە قول پە دى سرى كى جمع
شو ي وۇ.

شىطان چى پە غير دعالم خيال او تصور نە وجود نە[:]
لرى. لە ٿومهارتە برخوردار دى. لە هغى جملى ٿخە

قران او بھاء الله

٣٧٨

• پىت پتاوى ، پىت كاري.

- په مکر او حیله کي ڊيره دانائي .
- دلنڊفڪر و خلکو په روح کي وسوسه پيداکول.
 سيد محمد داتول کمالونه لرل. او ديجي سره په همڪاري کي داتول ڊيرمهارت سره په کارواچول. که دسيد محمد وسوسه په کارکي نه وي، شايد ميرزايجي دعوه نه وي کري. ددي دوا رو يارانو همڪاري ، لکه ددوه خطرناکوز هرو گدول ؤ، ددوی دز هرياتو قوت سل چنده کړ. په دي ماجرا کي ، ازل دجن او پيری نقش لرل او سيد محمد دشيطان نقش لرل. دي دوه يارانو ديوبل په همڪاري ، دادوه نقشونه په پوره توګه دژوند په صنه کي بنکاره کرل.

دھفي جملی نه دسيد محمد په تحريک يحيى څو نقشي
حضرت بهاءالله دمرګ لپاره په کارواچولي ، امامقصد
ته ونه رسيد:

هغه نفس چې ... دپروردگار په لاس مي پاللۍ ؤ زما
دقتل لپاره پورته شو . ۶۲

حضرت بهاءالله

هغه څه چې سيد محمد ميرزا يحيى ته ورزده کول
، هغه حضرت باب نوم په هغه اينسوندل او ده هغه
حضرت په مُهر، به ئې هغه ليکنی اصل گنلي .

حضرت بهاءالله سیدمحمد په اړه کله دشیطان لقب په
کار وری دی. دهغی جملې نه په دی ایتونو کې :
هر هغه څه چې شیطان سیدمحمد هغه (یحیی) ته
ورزدہ کوي. دحضرت بهاءالله په مُهر ئې تاپه
کوي. ۶۳.

حضرت بهاءالله
هغه شیطان چې هغه ئې ... تیرایستل او د ظاهري
ریاست لپاره ئې پروردگار ته د څومره خنډني نسبت
ورکول. ۶۴.

حضرت بهاءالله
داعراف سورة د پاتي ایتونو بررسی او تحقیق ته ادامه
ورکوو:

۳۷۹
دنقشی د بنمنان
۲ فصل: د پروردگار

وَلَوْ شِنَا لَرْفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنْهُ اخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
فَمِثْلُهُ كَمَثْلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ
ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ.

داعراف سوره، ۱۷۶ - ايت

که می غوبننی وي. دهجه مقام می په هغه ايتونو
باندي لوړولی شو. ولی هغه دي دنيا پوري زره وتړل.
او د خپل هوا او هوس پېروي ئې وکړه. هغه کيدلي
شي، د هغه سپي سره تشبيه شي. چې په
هغه گوزار وکړئ، ژبه راوباسي. او که ئې پريرودي
بياهم خپله ژبه راوباسي.

دمخکېنی ايت یوه برخه مو په «۱۰» فصل کي مطالعه
کړه. حضرت بهاءالله بدیع په كتاب کي دهجه رابطه
دازلم سره تصدیقوی:

انک انت الّذی ذکرت فِ کتابِ القبلِ بقوله تعالیٰ : کمثیل
الكلب ان تحمل عليه يلهث او تركه يلهث ۶۵ .
حضرت بهاءالله

په یقین سره ته هغه خوک ئې چې په قران کي دي
دمخه ذکر راغلی دي. دیر لوړ بيان او ذکردي :

دهغه مثال دسپي دى. خپله ڙبه راوباسي. ٿه په هغه حمله وکرئ او یائى ونه کرئ.

مخکيني ايت کي دميرزا يحيى دقيق احوال پروت دى هغه دهو او هوس تابع دى. ددي دنيا دعزرت او راحت سره ئي بير ميل لرل. او دهغه بخشش اولطف ليافت ورسره نه ۽. هر څورمه چي نورو ورسره خواري وکره. چي هغه ويپهوي. کومه گته ئي نه لرله. او دخپل عمر ترپايه پوري په ناسمو عملونو بوخت ۽. او بالآخره په بيري ناميدى سره بي یاره اوبي باوره له دي جهان نه سترگي پتي کري.

د مخکيني ايت په دوهمه برخه کي او دهغه نه وروسته دوه ايتونه داعراف په سوره کي وبنائي. چي دقران خبر دایمان او هدایت پوري اره لري. هغه ايتونه موذر ته پند راكوي. چي ددي دوه یارانو او همکارانو نه د عبرت درس واخلو:

**ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُواْ بِاَيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ..**

داعراف سوره، ١٧٦ - ايت

دادهغو خلکو

بر خلیک دی. چي زما ایتونه دروغ گئي. پس
دادا ستانونه هغوي ته ورزده کره. شاید په فکر کي
ولو یزني.

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا أَبِيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ . داعر اف سوره، ۱۷۷ - ايت

خومره بدبر خلیک دی دهغو کسانو چي زما ایتونو نه
ئي انکار کېرى دى. او پېچپل خان ظلم کوي.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ . داعر اف سوره، ۱۷۸ - ايت

هر چاته چي پروردگار هدایت و کېري. هدایت به شي
او هر خوک چي گمراه کېري دتاوان کوونکو نه دى.
دح سورة هم دهغه چا خبره رامنځ ته کوي. چي بي
دالهي هدایت نه او داسمانی کتاب خخه خلک، گمراه
کوي:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا
كِتَابٍ مِنْ يَرِي ثَانِي عِطْفَهِ لِيُضْلِلَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا

**خُرْيٌ وَنَذِيقَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
يَدَاكَ وَانَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبْدِ.**

دحج سوره، ۱۰ - ۸، ایتونه

دخلکو په منځ کې داسې یوڅوک شته دی. چې بې له الهي علم او هدایت او روښانه کتاب څخه دخداي سره (دخداي دامر په باره کې) په مجادله او اړولو شروع کوي. خپل ټان غټه وښائي ترڅو خلک دخداي دلاري وارو وي. په دې دنيا هغه ته رسوانۍ او ذلت په برخه شوی. او په ورڅ دقیامت داور عذاب داده ګو اعمالو سزاده. چې ته ئې دمخه مرتكب شوی ئې پروردگار خپلو بنده ګانو سره ظلم نه کوي.

مخکبني ایتونه هم دميرزا یحيی دحال احوال په باره کې دې:

- دالهي هدایت او علم دبخشش څخه بې برخي و او اسماني کتاب ئې هم نه لرل.
- په داسې حال کې ټان غټه وکنل او د پېغمبری دعوه ئې وکړه.

❖ په غلطه لاره او یا په سمه لاره تک دواړه دخداي په لاس کې دې، امادالهي عدل د ميزان په اساس، چې هيڅوک د هغه څخه اکاه او خبر نه دې. ايمان او انکار دواړه دانسان دلياقت

اوشايسنه گي پوري اره لري .پروردگار هميشه
دلايقو خلکو ساتونکي اوحامى دى. او دنالا يقو
خلکو مانع دى .دامطلب ددى كتاب په اخر کي
په تفصيل سره بيان شوي دي.

۱۲ فصل: دپروردگار دنقشي

۳۸۱

دبمنان

دخلکو یوه ډله ئې
گمراه کړه.

• د عمر په اخري کي له ذلت سره مخامنځ شو. او په
بېرسپکاوي له دی جهان څخه ولاړ.

په دی بيان کي فرمائي:
يحيى په دعوه اوادعا کي ځان د هرچانه لوړ او غت
ګنل. اما په عمل کي د هرواره نه وړو کئ و. ۶۶
حضرت بهاء اللہ

مخکيني ايتونه ،حج دسورة څخه ددادسي
يو چاخبرورکوي چي (كتابِ مُنْيِر) يعني اسماني كتاب
نه لري. دا تکي شاهدي ورکوي. چي دنظر ور شخص
پيغمبري دعوه کړي ده، حکه یواحی پيغمبران ددادسي

كتاب په راولو سره قادروي د«يَدَاكَ» دکلمي استعمال ستالاسونه ددي بسکارندوی دي. چي دا ايتونه ديو خاص شخص پوري اره لري .

دهمدي سورت ، خو ايتونه وروسته ناخاپه ددوه کسانو خبره رامنځ ته کوي. چي دپروردگار سره مجادلي ته ودرېنې. په مخکني ایت کي دننظر ور شخص (يُجَادِلُ فِي اللَّهِ) دخدای سره مجادله کوي) معرفي شوي ، په ورسټي ایت کي ، دوه دننظر ورکسان (ميرزا يحيى اوسيئد محمد (د «أَحْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ» (دخدای سره دبنمني کوي) معرفي شوي دي:

هَذَا نِحْمَانٌ أَحْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعْتُ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَارٍ...»

دحج سورت ، ۱۹ ، ایت «دا هغه دوه دبنمنان دي. چي دخپل پروردگار سره ئي دبنمني وکړه. چاچي کفر غوره کړ. داور جامي به وا غوندي ...»

دميرزا يحيى په باره کي فرمائي «په دي وختونو کي دتولو ګناهونو په ضد قيام وکړ.» اووروسته دميرزا يحيى او ده ګه د محرك له غمه ډک برخليک په عالم د آخرت کي بنائي»:

قران او بھاء اللہ

۳۸۲

لذا اطربناهما و تركناهما ف عذاب السعير. ۶۷.
حضرت بھاء اللہ

په دې اساس مې دواړه طرد او ایسته کړل او د دوزخ په
عذاب کې مې واچوں .

په دې بیان کي فرمائی ، څوک چې د خدای سره په
جنګ کې دې ، خلکو هغه خپل خدای منلى دې:
هغه څوک چې د خدای سره په جګړه کې دې ، هغه ئې
خپل رب نیولی دې. ۶۸.

حضرت بھاءاللہ
قال انا ربکم الاعلٰٰ.

حضرت بھاءاللہ

«ازل» وویل: زه ستاسی ترتیلو لویر پوری پروردگار
یم»

دقران په اخری سورت کي، ۱۱۴، سورت کي، دداسی
يوچا خبره رامنځ شوي چي دخلکو په زړونو کي، څه
پيری وي اویا انسان، وسوسه اچوي. دا لیت ددي ائین
دې تولو دې نمانو په باره کي صدق کوي. په خاصه توګه
د (میرزا یحيی او سید محمد) په باره کي :

قُلْ اعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ
الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ.

سورة، (۶ - ۱) ایت

ووایه! د عالمیانو پروردگار ته پناه ورم. هغه
پروردگار ته چي دخلکو فرمانروا او ده ګوی خدای
دی. هغه ته پناه ورم، دې پت کاره وسوسه اچونکي
د شرڅه، هغه څوک چي دخلکو په زړونو کي خه
پيری وي اویا انسان وسوسه اچوي.
حضرت باب او بھاءاللہ دالاندی دوه ویناوي، ده ګوی
په هکله هم صدق کوي.

يَا ذَكْرَ اللَّهِ قُلْ أَعِذُّوَا انفُسَكُمْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الَّذِي يُوْسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ. ٧٠

حضرت باب

اي د «خدای ذکره» (خلکوته) ووايه! حضرت باب
دهجه چا دوسوسو د شرخنه چي دخلکو په زړونو کي
وسوسي اچوي. خپل خداي ته پناه يوسي.

خپل ځآتونه دخناس دوسوسو څخه وژغوری کوم چي
دخلکو په منځ کي په وسوسو اچولو مشغول دي. ٧١

حضرت بهاءالله

د ۱۱۳ سورت موضوع د ۱۱۴ سورت سره پير
شباht لري. په همدومره تفاوت سره چي حسد اوکينې
ته اشاره کوي:

٣٨٣

١٢ فصل: دپروردگار دنقشي دبمنان

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ... مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ.
دخلق سوره، (۵-۱) ايتونه

«ووايە! پناه ورم پروردگارته ... دكينه كبنو دشريخه
چي كينه كوي.»

شاید دمیرزا يحيى مهمترین محرک دشومو مقصدونو
داجرا لپاره دحضرت بهاءالله او دهجه پیروانو سره کينه
او بعض کول.

كه ټول عالم اراده وکري چي خپلي کيني او بغضونه
حساب کري، ټول به خپل ځانونه عاجز وکوري . ٧٢
حضرت بهاءالله

په دي ورخو کي دحسد او کيني داسي وړمه لګيدلى ده
چي ... دانسان د پیدا یېښت نه ترننه پوري دارنګه حسد
او بعض نه دی ليدل شوی . ٧٣

حضرت بهاءالله

په دي عالم کي دده په شان څوک نه دی ليدل شوی،
چي دمقام اور یاست سره دي دومره مينه ولري . ٧٤
حضرت بهاءالله

ميرزا يحيى دملايكو مقام ته ورسيد، اما څه موډه
وروسته دشیطان مقام ته راتیت شو. دابلیس داستان
دهجه دمال اوحال قصه کوي:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ
الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ افَتَتَخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتُهُ أُولَيَاءَ مِنْ
دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَّلًا. دکھف

سورة، ٥٠ - ايت

کله مو چي ملايكو ته وويل. چي ادم موعد ته سجده
وکري .تولو سجده وکره ،مگر ابليس چي دپيريانو
خخه ؤ. هغه دپرورگار دامر خخه سريپچي
(سرغروننه) وکره . ايا تاسي هغه او زامن ئي زما په
خاي په دوستي قبلوي ، او حال داچي هغه ستاسي
دېسمنان دي؟ ظالم خلک خومره بدکسان دپروردگار
پرخای انتخابوي.

دمحکينى ايت تولى نبنياني ديجىي په باره کي سمي وي

:

• يحيى دباب دپيروانو په منخ کي يوه ملايكه وه
چي حضرت بهاءالله په مقابل کي دېنده گي
اظهار ونه کر.

❖ په دي بيان کي حضرت بهاءالله يحيى ئي دابليس
سره يو شان وگنل :
هويديعى في نفسه جو هر الايقطاع كما .

- هغه په ظاهر کي دملائکي رتبی ته ورسيد ،اما دا بليس نقش ئي په غاره واخیست او د جنیاتو (پیریانو) دېلی څخه وکنل شو.
- دپروردگار دامر څخه ئي سرغرونه وکړه .
- دحضرت باب دېلی ځني پیروانو دموعد دمنلو په ځای هغه ئي خپل دوست او حتی خپل خدای وکنل .

انَّ الَّذِي اتَّخَذُوا مِنْ شَرِكَوْنَ رَبًّا لِأَنفُسِهِمْ... ٧٥

حضرت بھاء اللہ

هغه څوک چي مشركينو هغه دپروردگار په ځای غوره کړل.

- هغو پیروانو څومره غټه اشتباہ وکړه . او د پروردگار دموعد پر ځای ئي څومره یو بد انتخاب وکړ.

وَ إِنَّا نَحْنُ قَدْ أَمْرَنَا الْمَلَائِكَةَ بِالسُّجُودِ لَادِمَ الْبَابِ فَسَجَدُوا الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ... إِلَّا إِبْلِيسُ أَبْشِرَ وَاسْتَكَبَرَ مِنْ

امرنا . ٧٦

حضرت بهاءالله

ماملائکو ته امر وکړ، ادم ته چې باب دی سجده وکړئ
هغو ټولو ملائکو ورته سجده وکړه ... په غیر دا بلیس
نه. هغه زما دامر نه سراغرونه وکړه. او خپل ځان ئی
غت وکنل.

په محکني ایت کي په دییر لطافت سره دحضرت باب
نوم راغلی دی. په ځنبي الهي ایتونو کي
، د «ادم» او «انسان» کلمي پیغمبرانو ته په اشاري سره
کارول شوي دي. دحضرت باب ربستيني پیروان ټول
ملائکي وي. ازل په کبر او انکار سره چې دحضرت
بهاءالله په اړه ئې وکړ خپل ځان ئې دا بلیس په شان
وښود. ازل ته په اشاري سره ئې وفرمایل:
شیطان په هراسمان کي په یونوم باندی مشهور دی
، او د ملائکو بنوونکي و... او وروسته په یو خل لعنتي
حضرت ٧٧

بهاءالله

دا یات دشیطان ګوند ته، او د حضرت باب لقب (ذکر الله)
دو اړو ته اشاره کوي:

۱۲ فصل: دپور دگار

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أَوْلَئِكَ حِزْبُ
الشَّيْطَانِ إِلَّا أَنْ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ.

دمجالي سوره، ۱۹ - ايت

شيطان په هغوي تسلط پيداکړ، او د دې سبب شو. چې
«ذکر الله» هېر کړي. هغوي دشیطان ډله ده. دشیطان
پیروان زیان کوونکي دې.

په دې بیان کې حضرت بهاءالله دیحيی پیروان
د «شیطان حزب» نومولی دې:

درحمن له حزب څخه ووټل او دشیطان حزب ته ئې
توجه وکړه... ٧٨

حضرت بهاءالله کلونه دیحيی په بنوونه او روزنه
تیرکړل، له هغه څخه ئې انسان جور کړ، او هغه ئې

دمقام او نامه خاوند کر. اما هغه ئى په قدر پوه نشو.
او دهغه خخه ئى زيات شى غوبنتل. بالاخره ئى
دپروردگار دمو عود سره په دېسمى شروع وکړه.
او هرڅه ئى چې د لاسه پوره و هغه ئى وکړل. حتی
دڅو تنو مؤمنانو دقتل سبب شو. دازل دتاسف نه ډک
داستان په دې ایت کي پیداکولای شى:
تالله الحق قد أخذنا ترابا و عجناه بمياه الامر و صورنا
منه بشراً و زيناه بقميص الاسماء بين العالمين . فلما
رفعنا ذكره و اشهرنا اسمه بين ملا الأسماء اذاً قام على
الاعراض و حارب مع نفسه المهيمن العزيز العليم .

حضرت بهاء الله

٧٩

داوينا دحضرت مسيح ددي حالت سره مناسبه ده:
زه هغه خوک يم چې په مزرعه (پتي) کي بنه غنم
کري. مزرعه دادنيا ده، بنه تخمونه دپروردگار
دملکوت (سلطنت) پيروان دي، او هرزه وابنه دشيطان
پيروان دي. هغه دېسمن چې هرزه وابنه ئى په غنمو
کي وکړل شيطان دي. درېيلو فصل ئى، اخر زمان
دي. اولوکونکي ئى دنوی ائین مؤمنین (ملائکي
(دي).

په همغه ترتیب چې په دې حکایت کي هرزه وابنه ئى
گيدی کړل. او وئي سوزول. په اخر زمان کي به هم په
همدي ترتیب وي. زه به خپلې ملائکي وروليروم

ترخو.... بدکاره خلک دپوردگار دملکوت څخه
جداکري . هغوي داور په کوره کي واچوي اووئي
سوهوي. هغه ځای چي دژرا او د غابنونو ډیچلولي
[دوزخ].

قران او بھاء الله

۳۸۶

په هغه وخت کي به نیک انسانان زما دېلار په
سلطنت کي یعنی دخای په سلطنت کي دلمر په شان
و خلپوي. که اوري دونکي غورونه لرئ، وائي ورئ

۸۰.

دمتی انجیل ، ۱۳ ، فصل ۴۳

داجهان دازمويني ئاى دى .دخلکو چخه ئى دشيطان اوچن ،نقش انتخابوي. اوبله بله دملائىكى نقش اوپروردگار سره مينه او عاشقى خومره سرلوري ده. هغه خلک چى ددى فاني ژوند نه ابدي سرمایه ترلاسه كوي. هغوي چى دخپل انسانيت ازرش اوپه دى جهان كى خپل نقش په هميشنې برخليك كى گوري ، هغه منزلت او مقام ته رسى. كوم چى ددوی لپاره مقدرشوی دى.

كه انسان دانسانيت له مخي ظاهر شي. دملائىكى چخه بهتر دى. اوپه غير له هغه دحيوان چخه تىيت دى. ۱. دانسان مقام لوردى ، كه په انسانيت بنكلى وي ، اوکه نه دتولو مخلوقاتو چخه پست تراوتيت دى. ۲. كه انسان په خپل مقام پوه شي . په غير دنيكى اخلاقو اوپاكو عملونو چخه بل چه شي به ده چخه ظاهرنشي. ۳. حضرت بهاءالله

دغمە ڈك داستان په دى فصل کي زمونب دعصر ددوه موعدو پنھه سرسخت دېمنان دبحث لاندى ون يول شو. دادېمنان دېير و ساده دلو خلکو دگمراھي موجب وگرئيدل. پيشوايان دپروردگار په نزد لور مقام لري ، كه دخلکو دحمایت او هدایت لپاره کاروکرى. اما كه چير ته ده چغوي دگمراھي سبب شي ، دېرسخت مجازات به د هغوي په انتظار كى وي. حضرت بهاءالله په خپلو

مناجاتو کي په کراتو سره دکناهکارانو دنجالت لپاره
او دهغوي دهدایت لپاره دعاگاني کري دي:
اى رب ايد الغافلين عل الاعتراف بما اظهرته بقوتك
و المعرضين عل الاقبال ال باب رحمتك و المنكريين
عل الاقرار بوحدانيتك و فردانيتك اى رب وفقهم
عل الرجوع اليك و القيام عل تدارك مافات عنهم
عند تجليات انوار نير ظهورك ... ٨٤

حضرت بهاءالله

۱۲ فصل: دپرو در دکار دنقشی

۳۸۷

دبنمنان

قل الله الله لك الحمد بما انزلت آياتك و اظهرت
بیناتک و نورت افتدۃ المقربین بنور عرفانک و

المخلصين بضياء بيانك اسئلتك ببحر فضلك و سماء
جودك و ما كان مخزونا في علمك...ان تؤيد
المعرضين على الاقبال و المنكرين على الاقرار و
الغافلين على الرجوع الى شطر رحمتك و الانابة لدى
باب عفوک و غفرانک . انک انت التواب الغفار
الفضال العليم الحكيم . ٨٥
حضرت بهاء الله

په دي بيان کي ،مهربانه او بخښونکي خدای دخپل
راليول شوي په ژبه په دير لطف او احسان سره کريم
خان ته ، هغه دگناهونو لوبيه منبع ته درس و رکوي
، او په دير و بنکلو او زړه پوري کلماتو هغه ته يادونه
کوي . چې پڅپل علم مغروره نشي او ددي بي
و فالوژر تيريدونکي دنيا خخه د عبرت درس واخلي:
دنيا را بقامه نه و طالبان آنرا وفاته مشهود نه لا
طمئن من الدنيا فکر في تغييرها و انقلابها . أين من
بنـ الخـورـنـقـ و السـدـيرـ . و أين من أراد أن يرتـقـ الى
الأثير . کم من قصر استراح فيه بانيه في الأصيل
بالعافية و الخير و خدا ملکه الغير . و کم من بيت ارتفع
في العشيـ فيـهـ القـهـقـهـ و شـدواـ الزـرـقـاءـ وـ فيـ الاـشـراقـ
نـحـيـبـ الـبـكـاءـ . أـيـ عـزـيزـ مـاـذـلـ وـ أـيـ أـمـرـ مـاـبـدـلـ وـ أـيـ
روحـ مـاـرـاحـوـ أـيـ ظـالـمـ شـربـ كـأـسـالـفـلاـحـ . وـ هـمـچـنـينـ

بعلوم ظاهره افتخار منما و فوق كل ذى علم عليم .
فاعلم لكل صارم كلال و لكل فرح ملال و لكل عزيز
ذلة و لكل عالم زلة . تقوى پیشه کن وبه دبستان علم
الله وارد شو . اتّقوا الله و يعلّمكم الله . قلب را از
اشارات قوم مقدس نماتا به تجلیات اسماء و صفات
الله منور شود . چشم اعراض بربند وبصر انصاف
حضرت

٨٦ ... بکشا

بهاءالله

وروسته هغه ته دعوت وركوي ترخو خپل رب ته
رجوع وکري . اوپه دي مناجاتو سره بخشش وغواري
، او دمئمينانو او مخلصانو دلي ته واوري :
قل سبحانك اللهم يا إله أنا الذي فرطت في جنبك و
اعترضت على ما نزل من عندك ثم اتبعت النفس و
الهوى و غفلت عن ذكر العلي الابه . يا إله لا
تأخذني بجرائم طهرنا عن العصيان ثم أرج سل علي
من شطر فضلک روائح الغفران ثم قدر لي مقعد صدق
عندك ثم الحق بعبادک المخلصين . يا إله و

محبوبی لا تَحِرِّمْنَد عن نفحات کلماتک العلیا و لا من
فوحات قمیصک الابھے ثم ارْضِنَد بما نزل من عندک و
قدر من لدنک انک فعال لما تشاء و انک أنت الغفور

الجواد المعطى الكريم ۸۷.

حضرت بھاء اللہ

حضرت عیسیٰ فرمایلی دی۔ (چی هره ونه باید دھگی
دمیوی خخه و پیڑنل شی) حضرت بھاء اللہ پیڑنلنی
لپاره لازمه ده. یواحی دھگه رفتار او چلنڌته نظر
واچوو. چی دمیرزایحی په وراندی ئی لرل، تر خو
دهگه دلطف او مهر بانی په درجه پوه شو.

ایا تراوسه پوری داسی یوه پیښه شوی ده؟ چی
یوورور دی دخپل ورور سره دومره پیره مینه
او محبت و کري. دھگه په پالنه کي کونبن و کري، او
دهگه دراحت او کاميابي لپاره هر دول فدار کاري ته
تیاروی. اونه پریز دی چی په دی کار کي کومه
نیمگرتیا پیښه شي، ددی تولو سره هغه ورور و روسته
له خه مودی، ددی مهر بان ورور په دینمنی کي پورته
کيري. دھگه سره کينه او بغض کوي. هر دول ظلم

دهغه په باره کي روا اوسرته رسوي په کراتو سره
دهغه دوزني نقشه جوروی ، او خوئلی هغه نقشه
اجراکولوته رسوي ، دهغى جملى نه هغه مسموموي .
او تر مرگه ئى رسوى . تر هغه حده پوري چى دامهربانه
ورور دژوند ترپايه پوري له هغه مسموم كيدلو دا ثرا تو
خخه رنخ وري . سره ددى كارونو هغه مظلوم ورور
دي بي وجданه ورورته بخښنه کوي، دهغه دخلاصون
لپاره کوبېښ کوي . او پېچله مهربانه لمن کي پالنه
ورکوي . ايا دژوندون دشروع خخه ترنه پوري داسي
يوه پېښه شوي ده؟
تالله يا اخ لم يكن ف قلب بغضك و لا بغض احد من
الممکنات . اذا فاسمع قول ثم طهر نفسك و لا تكن
من الغافلين ... ٨٨

حضرت بهاء الله

اي زماوروره ، په خدائی قسم دی ! زماپه زره کي ستاپه
نسبت اوپه دنيا کي دهیچاللپاره کينه او بغض نشته دی
پس زما وينا واوره ، خپل نفس دی پاک کره . اوپه دی
کار کي غفلت ونه کړئ
په دی بيان کي فرمائي حتی دازل لپاره هغه دګناهونو
بي پيانه منبع لپاره دتوبی ايسنلوا په شرط سره بياهم
دلخساون اونجات لاره خلاصه ده :

۲۱ فصل: دپروردگار دنقشی دبمنان

ولو انه ات بذنب اثقل عن ثقل السموات والارضين و لكن لما توجت ابحر الفضل ف تلك الايام لو يتوب و يرجع لعل ان يغفره الله برحمته الت سبقت العالمين .

٨٩ حضرت بهاءالله

که څه هم ګناه ئې دھمکي او اسمانونو څخه درنه ده ،اما دپروردگار دفضل او بخشش دریابونه ،په دي زمانه کي په موجونو دي. که توبه وباسي. اور جوع وکري. داسي ديرپروردگار پخپل فضل او كرم سره بخنلي دي ، هغه به هم پروردگار وبخنلي .

په دي حیرانوونکي بيان کي ،حضرت بهاءالله له خدايه غواوري. چي دگناه کارانو په ګناه کي فداشي: ذات لذنب مذنبیک الفداء بما عرفت به ارياح فضلک و تضوعات مسک الطافک .کینونت لعصيان عاصیک

الداء لان به ا شرق شمس مواهبک من افق عطائک
و نزلت امطار جودک . ٩٠

حضرت بهاءالله هغه دخای نور، عظمت او جلال ،تولو
خلکو سره حتی ددبنمانو سره به ئی خپل محبت
او مهربانی کوله:

په پاک ذات می دی قسم وي، چې تول عالم ئی په
وراندی و دریروي. تولو ته به دبخشش به سترگه
و گوري. او تول به دبزرگی په طریقه بنکلی کري. ٩١

په هیچامی په امر کی افتخارنه دی کري. او په
هیچامی خان لور نه دی گنلى. دهر هرنفس سره می
په بیری مهربانی خبری کري دی. او بی له کومی
طعم دهر چالپاره بیر بی نهايته برداره ملکری،
دفقيرانو سره دفقيرانو په شان و م. ٩٢

بنه به وي. چې دافصل دقران په خو ايتونو سره چې
دهر منکر دا ثیم ، او ستمگر دحال احوال په باره کی لکه
شيخ عبدالحسین ، کریم خان اویحیی نازل شوي دي
، ختم کرو. دا ايتونه دجائيه دسورة نه چې دایقان په
كتاب کي نقل شوي دي. تولو خلکوتھ په خاصه توگه
زمونب دعصر مسلمانانو تھ خطاب دي:

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَنْثُو هَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِايِ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ
وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ وَيُلْمِنُونَ لِكُلِّ افَاكِ اثِيمٍ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْتَلَ
عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْ بَعْذَابِ عَذَابِ
الْيَمِّ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُرْزُوا اولَكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مَهِينٌ. دجائيه سورت، ۶ - ۹، ايتونه

هغوي الھي ايتونه دي چي په حقیقت کي تاته وايم .پس
په کومو خبرو ،په غير دپوردگار دخبرو او ايتونو نه
ایمان راوري ؟ واى په هرگناهکاره دروغجن چي
دپوردگار ايتونه اوري ،په خپل کبر پافشاري
کوي .دهغوي په گمان ايتونه ئي نه دي اوري دلی .هغوي ته
دردناك عذاب خبر ورکره اوکله چي زماله ايتونو

خخه خه اوري ، هغوي پسي پسخند وهي . دداسي منکرانو دپاره دردناك عذاب په انتظار کي دي . دپروردگار دائمين سره ددبمني اظهار بنکاره نبنانه ، اختيار اوزادي ده . او همدارنگه دانسان دقدرنه پيزندنه ده . هجه دبمنانو بي له کومي پوهی (ناگاهانه) دالهي دائمين په خپريدلو کي لوی نقش اورول لرل . اولري ئي

که حق جلاجلله اراده نه وی شوی ، هیڅوک به په دي نه وی قادر شوی چې په هجه ئي ظلم اوستم کړي وی . ټول دهجه دقدرت په قبضه کي دي . او د ظهور په مقابل کي ئي زور او قوت ضعيفه دي . ۹۳

حضرت بهاءالله

دھمکي خلکو ډير غفلت کړي دي . او دارنگه ګمان ئي کړي دي . چې کولای شي ، امرالله له منځه یوسې . او يالهي روښائي خاموشه کړي ... په خدائی قسم دي . چې هرڅومره ئي په خاموشولو کي کوبښن وکړئ . په همغه اندازه لا روښانه کېږي . ټول دهجه دقدرت د ظهور په مقابل کي عاجزدي . ۹۴

ووايه ! په یقين سره دهر منکرمخ اړول له دي امر خخه ددي امر غړو لا ډير پورته کوي . او د ظهور ئي په خلکو کي لا ډير خپروي . ۹۵

وَان رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَ. دنمـل سورـة، ٧٣ - اـيت

ستادپوردگار فضل په خلکو دی. اماکثره دهغوي
ددی فضل په قدرنه پوهيري. او دپوردگار شکرنـه
ادکوي.

پـورـدـگـار پـه اـیرـانـیـاتـو خـوـمـرـه غـتـ بـخـشـش
وـکـرـ، خـوـهـغـوـی ئـی قـدـرـ وـنـه پـیـژـنـدـلـ. ٩٦

حضرت بهاءالله

شـپـرـمـه بـرـخـه
دـخـدـای دـظـهـورـ وـعـدـه

په دری فصله کي:

۱. دپروردگار دموعد دراتلو وعده

دخدای په نوم .

۲. دپروردگار لويه ورخ.

۳. بهاءالله :دخدای نور او دخدای جلال

او عظمت .

دخبرو شروع دپروردگار په صفت او ستاینه شوی

دھ. ۱. حضرت بهاءالله

من کانَ يَرْجُو لِقاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَا تِ

دعنكبوت سوره ، ۵ - ايت

هر خوک چي دخدای سره دملقات اميد لري (باید

صبروکري) هغه تاکلی موده به راورسي.

ای زما پروردگاره زما بي مثاله خدايه !شاهدي

ورکوم چي ته «يو» ئي اوپه دى باندي چي تا وزير

او معين نه لرل، اونه به ئى ولري . ۲

حضرت بهاءالله بخبيونكىه او مهربانه خدايه !

شاهدي ورکوم. چي ته يوئى اوستامثل نه و. اونه

شته دى . ۳

حضرت بهاءالله

וְ

دخدای په نوم دپروردگار دموعد در اتل وعده

زمونبو دعصر ددوه موعدو په ایتونو کي
دخدای ثناو صفت
دپیداینست هدف او مقصد ، دخدای پیژندنه او خدای
سره دوستي ده:
وروسته له تولو ممکناتو دپیداینست ... انسان ئى
... دخپل معرفت او محبت لپاره چى يواخنى هدف
او سبب ئى دكائيناتو دپیداینست و كداركول وە، واکدار
كر. حضرت بهاءالله
دپيغمبرانو دپيژندني يوه لار، دهغوي اريكه اورابطه
دهغوي دخلق سره ده:

قران او بھاءالله

۳۹۴

خوک چي له خپله خانه خبری کوي. نيت ئى دخپل
خان لو يوالى وي . او خوک چي دخداي له طرفه وي
، خداي لوئى گنېي . حضرت مسيح يو حنا
انجيل، ۱۸-ايت

هېيخ يو دمەنكىي پېغمۇرانو خخە ، زەمونبىر دعصر ددوه
رالىيەل شوو پە شان ، دخپل خالق ئى دومرە صفتونە نە
دى كېرىي، لىكە دى دواپرو چي دخپل خالق صفتونە كېرىي
دى. دخداي دلوى والى پە صفت كى داسىي خبرى كېرىي
دى. چي بىيان ئى له صفتە عاجزدى. حضرت بھاءالله
دېننە گى دا ئەلەر لپارە د خپل خالق پە ورلاندى خپل
خانته پە اشارى سره يواحى دبھاءكلمە استمعال كېرىي
دە. زەمونبىر دعصر ددوه پېغمۇرانو دالواحو او ايتونو پە

هړیانه کې چې دسلو جلدونو څخه زیات دي.
دپوردگار صفتونه په کې دلمريه شان روښانه
او حلیدونکي دي.

دافتول پخپله یوه بله نښه ددي ائین د حقانيت څخه ده:
پاک پروردگار دصفتونو لایق دي. چې پخپله پخپله
سرژوندی او همیشنى دی. هرنا بود ده ګه له بود څخه
پیداشوی دی. او هرژوندی ده ګه له ژوند څخه بنکاره دی.⁵
حضرت بهاءالله

هیڅ یوه هغه ونه پیژاند. او ده ګه دلاري ملاترا او مرستندوی
هیچا پیدانکر. ټول عارفان ده ګه دعویت په وادي کي
سرگردانه دي. او ټول اولیاء ده ګه ذات په درک کولو حیران
دي. منزه او پاک دي، دهر درک کوونکی درک څخه، متعالی
اولوردي. دهري پیژندنی دپیژندګلوي څخه.⁶ حضرت
بهاءالله

امکان نه لري چې یو شی دي هغه و پیژنی، په ربنتیني
پیژندګلوي سره.⁷ حضرت بهاءالله
پروردگاره داقتدار والا شاهدي ورکوم چې ته په کیدونکو
صفتونو معروف او مشهور کيدلی نشي او دژونديو
مخلوقاتونو په ذکر وونو ستا ستائيني نشي کيدلی.⁸
حضرت بهاءالله

هري پوهی ستا په یووالی شاهدي ورکري ده. ته ئې هغه
توانا چې ستا نیکيو اوښه واليو ستا وجود موجود کړ. او ستا
دبنده ګانو خطا ګانو ستا دبخشش مخنيوي ونه کړ.⁹
حضرت بهاءالله

هغه دی لور او اوچته دهر ذکر او شنا څخه او سپیځلی دی له
هري ستاني او مثال څخه . ۱۰

حضرت بهاءالله

ای خدايه بي نيازه، سخاوت منده، بخښوونکې څښتنه !
داتیول ستا بنده ګان دي او «ستا» دکلمي څخه دنشت نه منځ
ته راغل. په څلپي عاجزې اوستا په غنا، په څلپ جهل
اوستا په علم، په څل ضعيفوالې اوستا په اقتدار، په څلپه
فقيري اوستا په پادشاهي، شاهدي ورکوي. ۱۱

حضرت بهاءالله

۱۳ فصل: دخداي په نوم

۳۹۵

دموعد در اتلوا و عده

ای پروردگاره ! ته شاهد ئی چی دابنده په تولو
وختونو کي په غيرستاله رضا ديل خه غوبنتونکي نه
و اوانشاء الله چي نه به وي ... دابنده کله ددي لايق
دي. چي خبرى ئي منلى او قبولي وي. او بيان ئي ذكر
شي . پخپله پوره نابود دى خنگه کولى شي دېدايېنت

بېرق پورتە كىرى. ۱۲.
حضرت بھاءالله

ازلى ذات، بذاته لىن يدرک و لىن يوصف... دى. ۱۳.
حضرت باب

ازلى ذات لور او اوچته دى. ذكر اونبىدى كىدلو
خخه.. او هغه خه په امكان کي دكيدو ور دى دالھى
لوي روح ظھور دى. په ظھوراتو کي ، نه پخپله ازلى
ذات، هغه دى دېروردگار موعود چي په هغه کي نه
ليدل كىري الا الله جل وعز، او دازل جل وعز
محبوب. هر چاچى هغه و منل هغه خدائى و منل. ۱۴.
حضرت باب

پروردگار دصفتونو لايق دى. چي دخپل بخشش له
درىابه ئي دشىنم په وسيله دهستي اسمان لور
كىر. او دپوهى په ستورو ئي بىكلى كىر... هغه پوه
او بخېتونکى دى. او هغه دى پاك او سېيڭلى دھرى
خبرى کولو او اورىدلۇ خخه... ۱۵
حضرت بھاءالله

فَوْعِزِتُكَ يَا مَحْبُوبَ الْبَهَاءِ وَخَالِقَ الْبَهَاءِ لَا يَرَى الْبَهَاءُ
لِنَفْسِهِ إِلَّا عَجْزٌ عَنْ ذِكْرِكَ وَثَنَاكَ عَلَى مَا يَنْبَغِي لِعَظَمَتِكَ
وَاجْلَالِكَ . ١٦

حضرت باب

ستاپه عزت قسم دی ! اي بهاء ته محبوبه ! اودبهاء
خالقه ! بهاء په خپل نفس کي په هغه دول چي
ستادلويوالي او جلال لایق دی . په غير دعا جزي نه بل
خه نه گوري .

و گوري حضرت بهاء الله دخپل پروردگار دلويوالي
او عظمت خومره بنکلي ستاینه کري ده :
که و وايم چي سترگو ته مي راشه . چي سترگي پخپله
خان نشي ليدلای تابه خنگه و گوري ؟ اوکه و وايم
چي په زره درک کيدلى شي ، زره پخپله دخپلو مقامونو
دتجلى پيژندونکي نه دی . خنگه تاو پيژني ؟

❖ مشيت اوليه : الهي لوى روح ، لمرنى اراده
او غوبنتنه ، دپيدايينت منشاء .

کينونيت : ظهورته رسيدلى ، رابسكاره شوي ، راظا هر
شوي .

اوست کينو نيت مشيت : دپروردگار موعد دالهي
ارادي دمشيت مظهر دی .

که ووايم چي معروف ئى، ته دموجوداتو دپيزندى
خخه سېيڭلى او مقدس ئى. او كه ووايم چي معروف نه
ئى ته دەغە نه پير مشهور او بىنكاره ئى. چى پىت
او غير معروف پاتى شي. ۱۷

حضرت باب پخپلو پيرايتونو كى ، دپوردگار داسى
ستايىنه كرى ده. او داسى ئى داخلە بىنده گى او نابودى
دھپل خالق پە ورلاندى بنو دلى ده. چى پيره
حیرانوونكى ده . ددى ايتونو يوه نمونه چى دمناجاتو
دمجموعى پە نامە ده پە ۱۹۷ نمونو كى پە چاپ
رسيدلى ده. هەجھ ھوان مو عود چى پە وجود كى د
(پوردگار اعظم روح) دلمرپە خير رون او ھليدونكى
ؤ. او هيچكلە ئى كومە گناھ نه وھ كرى ، پە دى مناجاتو
كى دھپل پوردگار خخه دبخشش غوبىنتە كوي.
اوحى خپل وجود دپوردگار پە ورلاندى گناھ گنى :

يَا الَّهُ أَنْ عَلَوْ احْسَانَكَ ظَاهِرَةً لَا تَخْتَلِفُ وَأَنْ عَظِيمَةً
 امْتَنَانَكَ نَاطِقَةً لَا تَحْجَبُ قَدْ خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَكُ مُذَكُورًا
 مِنْ قَبْلِي وَأَكْرَمْتَنِي نِعْمَانِكَ مَا لَانْسِتَحْقَ بِشَئٍ مِنْ بَعْدِ
 فَكُلَّ مَا اذْكُرُ نَفْسَنِي مَا نَشَهَدُ إِلَّا عَصِيَانَهُ وَمَا نَرَى إِلَّا
 احْسَانَكَ وَمُدَارَاتَكَ فِيَا الَّهُ كَيْفَ اذْكُرُ نَفْسَنِي وَ
 سَيِّئَاتِهِ بَعْدَ مَا كَنْتُ أَعْلَمُ أَنْ وَجُودِي لَدِي وَجْهِكَ اعْظَمُ
 ذَنْبٌ لَا يَشْبِهُهُ نَارٌ فَسْبَحَانَكَ يَا الَّهُ فَبَعْزَتِكَ وَجَلَّتِكَ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِقَدْرِتِكَ مَا أَحَبَبْتَ فَشَاءَ إِلَّا
 حَبَكَ وَمَا أَرَدْتَ فَوِجْهِ إِلَّا وَجْهِكَ... فَآهِ آهِ عَمَّا يَحْصُلُ
 الْكِتَابُ مِنْ جَرِيرَاتِ الْعَلَامَاتِ مِنْ نَفْسِنِي عَمَّا يَحْكُمُ مِنْ
 دُونَ فُطْرَةِ تَوْحِيدِكَ وَدَلِيلِ عَلِيٍّ غَيْرَ نَعْتِ ازْلِيَّتِكَ فَبِحَقِّكَ
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَوْأَرْدَتْ حَكْمَ عَدْلِ عَلِيٍّ جَزَاءَ مَا
 اكْتَسَبَتْ نَفْسَنِي بِالْأَغْفَالِ مِنْ أَمْرِكَ لَدِي مَحْضُرِكَ لَقَدْ
 مَلَأَ ارْكَانَ الْإِبْدَاعِ مِنَ النَّارِ ...

١٨

حضرت باب

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّ الْحَقِّ وَمَا أَرَانِي اللَّهُ شَيْئًا إِلَّا وَقَدْ
 رَأَيْتَ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَا مُعْدِلَ لَهُ هُوَ .

١٩

حضرت باب

په یقین سره خدای زما پروردگار دی . هغه حق دی
 خدای ماته څه شی راونښو دل مګر یو واحد خدای می .

وليدل. چي په غير له هغه بل خدای نشته، او دهغه سره
بل څه شی په غير دهغه نه نشته دي.

۳۹۷ ۱۳ فصل: دخای دموعد در اتلو

وعده دخای په نوم سره

دبنده گانو لپاره دپروردگار په اړه دپیغمبرانو نقش.
دبهائي ائین په ایتونو کي، خدای دلمر او پیغمبران ئې
دانئنی سره تشبه شوي دي.
دامقايسه، دخای رابطه دپیغمبرانو سره په ډیرې
روښانتیا کي وښائي. که د لمrescoir په ائینه کي
ووائی: «چي په غير له مانه بل لمري نشته» په
خطاسره به ئې دا خبره نه وي کړي. ټکه چي ويونکي
ئې لمري دي. اوکه ووائی: «زه لمري نه یم» بیائی هم وينا
ربنتیاوته نږدي ده. ټکه چي دلمر او ائینی ترمنځ

تو پیر دَحْمَكِي نه ترا اسمانه پوري دي.
و ما نشهد ف ظهورهم الا ظهور الله... و كَلَّهُم
مراياء الله بحيث لا يرى فيهم الانفس الله و جماله و عزّ
الله بهائه لو انتم تعقلون . ٢٠

حضرت بهاء الله

هجه تول (پیغمبران) دخای آئینی دي. په داسي شکل
چي په هغوكی په غير دخای دبنکلا، دخای دعزت
اود دخای دبری څخه بل څه نه ليدل کيري. که دتعقل
څخه کاروا خلئ.

نه ليدل کيري په هجه کي، په غير دالله عزوجل،
او هجه دی اول ... او هجه دی اخر

٢١.

حضرت بهاء الله

داسپیخلی او قدسیه هیکلونه اولیه او ازلیه ائینی دي.
چي دخای دیولو نومونو او ستایاني څخه حکایت
کوي. دهجه دعلم، قدرت، سلطنت ، عظمت، رحمت،
حکمت ، عزت، وجود او کرم... داصفتونه دهیخ یو
پوري مختص نه و اونه به وي. ٢٢

حضرت بهاء الله

انك جعلت ارادتني نفس ارادتك و مسيتي ذات مسيتك .
حضرت بهاء الله

٢٣

په يقين سره زما اراده دي، دخپلي ارادي سره ، او زما
غوبننته دي، دخپل ذات دغوبننته سره يوه کره .
حضرت عبدالبهاء دوينا په اساس الهي پيغمبران دري
رتبي لري:

- «جسماني رتبه» له دي نظره مونږ دهغو سره
شريک يو.
- «انسانی رتبه» له دي نظره هم مونږ دهغو
سره شريک يو.
- «الهي رتبه» دادپيغمبرانو حانگري رتبه ده . ۲۴

په خپله ئانگري رتبه کي چي «الهي ظهر» دهغوي
دوجود په ائينه کي دى ، پيغمبران دوه رتبى يامقامونه
لري:

• دتوحيد مقام.

• دتحديد ، تفصيل او تميز مقام.

دتوحيد په مقام کي ... دالوهيت او ربوبيت اطلاق(يعني
خدای مقام ته پورته کول او منسوبول) ... دهغه
جواهرو په وجود شوي او كيري به ... او په دو هم
مقام کي ... يواحی عبادت . .. له هغوي څخه
حضرت ۲۵

بهاۓ اللہ

دمخکنې مطلب داثبات لپاره درسول اکرم ددي حديث
په بيانولو سره پيلوي :
ل مع الله حالات .انا هو و هو انا الا انا انا و هو هو .
۲۶

زما لپاره دخداي سره حالات اواريکي دي . زه هغه يم
او هغه زه دى . په دي توپير چي هغه هغه دى . او زه زه
يم .

دحضرت بھاء اللہ داوینا ، پيغمبرانو رابطه دخپل رب
سره په روښانه توګه وبنائي :
يا له اذا انظر الـ نسبتـ اليك احبـ بـ ان اقول فـ كلـ
شـء باـنـ اـنـ اللهـ انـظـرـ الـ نـفـسـ اـشـاهـدـهاـ اـحـقـرـ منـ

الْطَّيْنِ . ٢٧

حضرت بھاءاللہ

ای زما خدایه ! کله چی ستانسبت حان ته کوم، په دیری
مینی سره دهرشی له منحہ خبری کوم. چی په حقیقت
کی زه خدای یم. اوکله چی خپل نفس ته نظر کوم.
گورم چی دخاورو نه تیت دی.

پیغمبران په غیر دخای له نور اور و بنائی څخه بل خه
په حآن کې نه لري ، ده ګو څخه انکار په غیر دخای
څخه انکار کول بل خه نه دي:

هر چاچی له ما څخه انکار وکړ ، ده ګه خدای څخه چی
زه ئی رالیزی یم ، ده ګه څخه ئی انکار وکړ.

حضرت مسیح انجیل لوقا: ۱۰ ، ۱۶ - ایت

د توحید جو هر هغه دی. چی د پروردگار رالیزی
دخای سره یو وکنی ، په دی معنی چی ده ګوی چاري
اوکارونه ، وکری او مه کړی دخای له لوري
وکنی... ۲۸ حضرت بھاءاللہ

له يو نظره ، دعالم هستي، دپروردگار دوجود نبانه اوئينه ده:

تول شيان چي حق ته منسوب دي داغزو کوي. «اننى انا اللہ لا اله الا أنا». او داديره واضح ده. چي داکلمه او دارت به ده گهه شي خپل نفس نه دي. بلکه داهجه خه دي. چي دپروردگار په سیوری کي پروت دي. اوله حق خخه گنل کيري. ۲۹ حضرت بهاء اللہ

الحق شنود

ورنه اين زمزمه در هر شجري ن ليست که ن ليست

تول پيغمبران له يوي منشاء او منبع خخه سرچينه اخلي. د«الهي لوی روح» خخه ياد«لمرنی مشیت» خخه، په هغو تولو کي رو بانه او حليلدونکي دي. ده گوي تو پير ده گوي درو بانتيا په شدت کي دي. ددي دحيلدو شدت زمونز په عصر کي دير زيات دي.

په دی بیان کي حضرت باب مونږ ته دېغمبرانو
وخت رازده کوي پروردگار ئى دلمر سره اوپېغمبران
ئى دائىنۇ سره تشبه کري دي. چى دلمر په مقابل کي
اينىو دل شوي دي. دەغە نور اوروبىانتىيا نوم چى لە^{٣٠}
تولو پېغمبرانو خە ھلىزىي ، «لمىنى مشىت» دى.
دالا الله خالق بىنكارە كرى شوى... چى په تولو هندارو
کي متجلى او بىنكارە نە دى، يواخى دىولمر په هندارە
کي او هەغە حقىقت الھى لوى روح دى.

حضرت باب

ازلى او ابدي ذات، لم يزل ولا يزال په واحد حالت کي و
اووي بە. ظھور او بىنكارە كيدل، بطون او پتىدل
دخوبىي صفت دى.

حضرت باب

ھرشى چى دشى په نامە ئى ذكر او ياد كىروي.
پروردگار ھە دخوبىي لپارە پيدا كرى دى. او هەغە
خوبىي ئى دھان لپارە پيدا كرى دى.

حضرت باب

دلمىنى ارادى پيدا يېنىت ئى وکر. دەغە په شان چى د
تولو شيانو پيدا يېنىت كرى وي، د ھە نفس لپارە،
او هەغە ئى پيدا كرى دھان لپارە، او نور تول دەغە لپارە
، او دھان نسبت ئى ھە تە وکر... يوه ارادە وھ او ووي
بە چى په هركورا و عصركى بە سرتە رسىري.

حضرت باب

قرآن او بھاء اللہ

۴۰۰

په دې بیان کي حضرت باب مونږ ته رازدہ کوي. چې
دخدای ددیدار مقصد ، د (لمرنی مشیت) دیدار دی:
دقران دا ایت دپروردگار اړیکه دخپلو پیغمبرانو سره
روښانوی: ۳۴ حضرت بھاء اللہ
انَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفْرَقُوا بَيْنَ
اللَّهِ وَرَسُولِهِ... اُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مَهِينًا .
سوره نساء،

آیات، ۱۵۰ - ۱۵۱

هجه خلک چي دخداي او پيغمبرانو نه انكار کوي.
او کوبنبن کوي. چي دخداي او پيغمبرانو ترمنخ توپير
پيداکري. په ربنتيني کافر دي ... دداسي کافرانو لپاره
دز لالات نه بد عذاب تيارکري شوي دي.

«دخداي او پيغمبرانو ترمنخ توپير اچولو څخه مقصد
څه دي .؟» که دکلماتو ظاهرته و ګورو، کولاي شو.
ووايو چي رسول اکرم هم دخدائی دعوه کري ده. اما
ددی ایت مقصد دانه دي. دوحدت مقصد دخداي
او ده ګه پيغمبر ترمنخ او په حقیقت کي تول پيغمبران
دي. حضرت مسیح هم داسی یوبیان فرمایلی دی:
زه او پلارمی یوشی یو.
یو حنا

انجیل : ۱۰ فصل، ۳۰ - ایت

مسیحیانو له دي بیان څخه داسی استنباط اور ایستنه
کړي ده. چي مسیح پخپله همغه دخداي نفس دي
دلمر او ده ګه تصویر په ائینه کي نشي کولاي چي
توپير وکړي. «اما ده ګو ترمنخ توپير دھمکي او اسمان
په اندازه دي. «په همغه ترتیب چي پاکه او صفا ائینه
کي په غير دلمر دنور څخه بل څه شی پخپل ځان کي
نه لري. پيغمبران هم دالهي ارادي نه په غير خپله
کومه اراده نه لري.

❖ یوانسان ته، دخداي نسبت کول، دمسيحيانو په
منئ کي رواج لري. دهغوي دير يو خه
دکاتوليک دفرقي خخه، يو خه دپروستانو دبلي
خخه، په اشتباء کي، عقидеه مند دی. چي خدائی
همجه مسيح دی، چي حمکي ته راغي. اوپه دار
وزرول شو!

قران مجید ددي عقيدي خخه په کلکه انکار کوي.

٤٠١ ۱۳ فصل: دخداي نموعد در اتلوا وعده دخداي په نوم سره .

که تول پيغمبران دخدايي دعوه وکري، حق
لري، هکه چي دهغوي او دخداي تر منئ فرق
نشته. همجه واحد دی. چي دخپلو راستونکو په
ژبه خبری کوي. ددي حقیقت درک کول او مدل
دادي سبب کيري. چي داديانو پیروان دا پيدا
کري چي دپور دگار په نوي ائين په ايمان

راوړلوا سره یواحی دخپل ائین نوم بدلوی نه
خپل ائین . هغه یوابدي ائین په قران کي «اسلام
»نومول شوی دی . ترڅو جهان وي . همغه
یوائين ، که څه هم څوځلي به په نوي اوتزاره نوم
سره په جهان کي رابنکاره کيري .

په همغه ترتیب چې وینو دبهائي ائین دایتونو په
اساس ، درسول اکرم مقام په مراتبو لور تردی .
دهغه نه چې مسلمانانو پیژندلی دی . دمسلمانانو
له نظره رسول اکرم یوداسي بشرو . چې هغه
ته وحی کيدله . داعقیده ددي ایت په اساس
متکي ده :

أَنَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ .

دکھف سوره، ۱۰۹ - ایت

زه ستاسي په شان انسان یم . یواحی ماته وحی
کيري .

مسلمانان درسول اکرم اهمیت د «خاتم النبین
»په لقب کي پیداکولای شي . اما هغه لوی مقام
چې حضرت بهاءالله هغه لوی رسول ته عطا
کړی دی . دهغه لقب سره دقیاس وړ نه دی
هغه رسول دپروردگار تمام نما ائینه ده .
دپروردگار ټول صفتونه او نومونه په هغه کي
بنکاره ئاووي به . دالقاب چې حضرت باب

اوحضرت بهاءالله دهغه په وصف او (ستاینه کي استمعال کري دي. دخاتم النبین دلقب سره ئى وسنجوئ. اووئي گوري. چي دهغوی توپير تركومه حاي پوري رسيري:

د رسول اکرم القاب

شمس افق توحيد	جوهر لطف وکرم	جمال بي مثال
مخزن علم سمدانى	سیدالاولین والاخرين	سرور كل
مظھر ذوالجلال	شمس نبوت	سید رسل

قران او بھاءالله

٤٠٢

مشيت اوّليه	جمال ازلى	سیدالمرسلين
سلطان اصفیاء	مربی الامم	سیدالعالم
هيكل ازلى	سلطان بقا	فخر رسل

معدن حکمت ۳۵	شمس احدیه	جمال احدیه
-----------------	--------------	------------

هرائين چي ظاهريري. دمخکنيو تصدق کوي. دادخاتم
النبين اصلی معنى ده. بهائي ائين هم په الهي تولو
اديانو دتصديق مهُر لکوي. او هم دهغوي تعليمات
تشريح اوتوضيح کوي. حضرت عبدالبهاء په امريكا
کي څه به کنيسا ګانو اوپاپه کليساکانو کي پخپلوا
ويناگانو سره هغوي ته په خطاب کي درسول اکرم په
باره کي خبرې وکړي. او ځنې سوی تفاهمات چې
دغرب اوسيدونکو سره ټه. هغه ئې له منځه یوورل
دهغه دخطابي یوه لنډه نمونه چې ديهوديانو په لویه
کنيسا سانفرا نسيسكو کي کري ده. توجه وکړي
وګوري چې حضرت محمد (ص) د عربو دوحشي
قومونو په منځ کي وزيريدل. اوژوندئي وکړ. په ظاهر
کي امي اوبي خبره ټه. او د عربو قومونه په ديرجهالت
کي ټه. په داسي دول چې خپلې لونې يا (لورگاني) به
ئې ژوندي خښولي ... خنګه چې محمدي رنآ رابنکاره
شوه. به عربو کي د ظلم توري تيارې ختمي شوي.
هغه وحشي قومونه په ديره لبړه موده کي دمنيت
درجي ته ورسيدل. خرنګه چې دهغوي دمنيت څخه
په اسپانيا او بغداد کي داروپا خلکو ګته پورته کړه.
اوسم له دي نه بل کوم غټه دليل کيدلى شي. او دا

واضح دليل دی، مگر داچی انسان دانصف نه سترگي
پتي کمري . ٣٦

ددي ائين ظهور له همغه لمرنيو خخه ڏني، (له رديه
نويسانو) بي ڇايه غوغا جوره کره، چي حضرت
بهاءالله خدائی دعوه کري ده:

داسلام دشروع خخه ترنه پوري دمسيحيي علماء
داسلام په ضد ڊيري (رديه گاني) (ليکلي دي . ددي
نيوکو په ٿواب کي مي په انگلisi ڙبه يوكتاب کي په
مفسله توگه ٿواب ورکري دي . داكتاب تراوسه په
فارسي ڙبه ڙبارل شوي نه دي :
Muhammad:The spirit who
Jesus Golrified

۴۰۳
۱۳ فصل: دخای دموعد د راتلو
و عده دخای په نوم

منهم ن قال انه ادع الربوبية و منهم من قال انه
افترى عل الله و منهم من قال انه ظهر للفساد...الا
انهم من عبدة الاوهام . ٣٧.

حضرت بهاءالله
يوبله وائي :چي هغه خدائی دعوه کري ده ! بله بله
وائي : هغه خدائی پوري تهمت کري دی ! اوبله بله
وائي هغه دفسادلپاره راغلى دی ! ...پوه شى چي
هغوي تول داوهامواوگومانونو بنده گان دي .(٣٧)
حضرت بهاءالله له همغه شروع خخه بدبيع په كتاب
کي ددي مخالفينو حواب و رکري دی :

ان جري من قلم ذكر الالوهية ما كان مقصودي الا
الله العالمين . ٣٨

حضرت بهاءالله
هرکله چي زما دقلم خخه خدائی ذكر جاري شي
،مقصد مي په غير دعاليمانو دپروردگار نه بل څوک
نه دي .(٣٨)

يا قوم ان ما اردت فيما اقول نفس بل نفس الله ان
انتم من المنصفين و نلـ عليكم ما اراد ربكم العـ
العظيم . ٣٩

حضرت بهاءالله

ای خلکو ! هغه ٿه چي وايم دهغي نه مي مقصد خپل
نفس نه دى. بلکه الهي روح دى. که په انصاف ورته
و گوري . هغه ٿه چي تاسي ته وايم ستاسي دلوی
پروردگار د ارادي په اساس دي .

په سورت الملک کي هم ددي مطلب تاكيد شوي دى:
و منكم من قال إنَّ هذَا هُوَ الَّذِي أَدْعَ فَنَفْسُهُ مَا
أَدْعَ فَوْاللَّهِ هَذَا لَبَهْتَانٌ عَظِيمٌ وَمَا إِنَّا إِلَّا عَبْدُ آمِنَتْ
بِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَيَشَهِدُ حِينَئِذٍ لِسَانُهُ وَ
قَلْبُهُ وَظَاهِرٌ وَبَاطِنٌ بَأْنَهُ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَمَا
سُوَّاهُ مَخْلُوقٌ بِأَمْرِهِ ... ٤٠ حضرت بهاءالله

دخلکو یوه دله وائي : هغه داسي یوڅوک دى. چي
دخلپ ٿان دپاره مڏعى دى. دهغه ٿه دپاره چي مدعى
دى اپه خدائى قسم دى ، دالوی بهتان دى. زه یواحى
دهغه بنده یم چي په خدائى دهغه په ايتونو ، دهغه په
رسولانو او دهغه په ملائکو ايمان لرم . په دى وخت
کي ڙبه او زره مي ظاهر او باطن مي تول شاهدي
ورکوي چي : هغه پروردگار دى . په غيرله هغه بل
پروردگار نشه دى. او تول هغه ٿه چي په غيرله هغه
ٿخه دى. دهغه پيداينت دى ...

حضرت باب وراندوينه فرمائي: چي د «موعد بيان
» يعني حضرت بهاءالله به خدائى له ڙبي ٿخه دارنگه
و وائي :

دپروردگار په ژبه وائی : اننی انا اللہ لا اله الا انا وان
مادونی خلقی . (۴۱) حضرت باب

دبل حل لپاره فرمائی : گویا گورم ئی چی یو خوک
حضرت بھاء اللہ خخه پوبنتنه کوي . او هغه دخدای له
لوري خخه نه دخپل نفس له قوله ، داخواب نازل
او فرمائی :

اننی انا اللہ الا انا قد خلقت کلشیئ و ارسلت الرّسل من
قبل و نزلت عليهم الکتب الاتبعدو الا اللہ ربّ و ربّکم .
حضرت

۴۲

باب

په یقین سره زه پروردگار یم . پوه شئ . هر خه چی
وجود لري . ما پیداکري دي . مخکپنی پیغمبران می
استولی دي . او په هغوي می کتابونه نازل کري دي .
دهیچ عبادت مه کوي . په غیر د زماد پروردگار
او ستاسي د پروردگار لپاره .

په مخکيني بيان کي په بير لطافت سره مونبر ته رازده کوي. چي خدای هم دموعد پروردگار دی. او هم زمونبر پروردگار دی .

په دي بيان کي دحضرت بهاءالله رابطه دخپل خالق سره روپسانه او فرمائی :

دهغه لپاره حرکت او سکون نه و ه او نه به وي ،الاَبَّالَّهُ عَزَّوَجَلَّ (۴۳) حضرت باب

ددی تولو توضیحاتو او تفصیل سره ،(ردنویسان) له تهمته خخه لاس نه اخلي. او دالتمام ئی پخپلو کتابونو کي نوشته کري اونو شته کوي . او هغه خلک چي اعتراض ته پورته کيري. او ددي ائین ته په واره نظر گوري. دهغه منادي (جارو هونکي) دي :

قل انَّ الاعراض من كُلَّ معرض منادي هذا الامر و به انتشر امر الله و ظهوره بين العالمين . ٤

حضرت بهاءالله

و وايه ! په يقين سره دهر مخ گرخونکي مخ ارون ه ددي ائین لپاره داعلان یوغبر دی . او په دي وسیله دپروردگار امر او دهغه ظهور دجهان خلکو په منع کي خپروي .

❖ په یقین سره زه پروردگار یم . په غیر له مابل
پروردگار نشه . په غیر له مانه تول زمامخلوق
دی .

٤٠٥ راتلو وعده دخای په نوم ۱۳ فصل: دخای دموعود د

دپروردگار دموعود دظهور
وعده

دخای په نوم

اَلَا اَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ اكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ .

دیونس سوره ، ٥٥-ایت

په یقین سره پوه شئ . چي دخای وعده سمه ده ، اما
پير خلک دهگي نه ناخبره دي . ٤٥

حضرت بهاءالله

دپروردگار بی اندازی برکتونه چی دپروردگار بنده
گانو لپاره مقدرشوی دی. دالله دیدار او دهげ پیژندنه
ده... ٤٦

حضرت باب

داخه یول و عده ده. چی پروردگار دهغی دتحقیق لپاره
شاهدی ورکوی؟ داخه یول و عده ده. چی پیر خلک له
هغی څخه بی خبره دی؟ دقران داسرارو څخه اود
نورو اسمانی کتابونو څخه یو راز دادی. چی زمونږ
موعد ئی د «خدای» په نوم یادکړی دی. او زیری
ورکری دی. داسې وخت به راشی چی دیدار او کتنی
ورئ به را ورسیزی. او خلک به دخای په لیدلو وویارل
شي.

مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ.

دعنکبوت سوره، ۵ - ایت

هر څوک چی دخای سره د ملاقات اميد لري، په یقین
سره دی پوه شي. چی هغه وخت به را ورسی.
يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ.
در عد سوره، ۲ - ایت

خدای «امر» اداره کوي. او ایتونه تشریح کوي. شاید
دپروردگار دیدار او کتنی په و عده یقین وکړئ.

واحد خدای شاهد دی. چې هیڅ یوامر دهغه «امر»
«په شان په صراحت په قران کې ذکر شوی نه دی
(۴۷).

حضرت بهاءالله

دالاندی مبارک ایت ددی نښانه ده. چې دپروردگار
ددیدار اوکتنې وياري دهغه چاپه نصیب دی. چې په دی
لاره کې څیرنه اوکوبنبن وکړي:

قران او بهاءالله

۴۰۶

بِأَيْمَانِهِ الْأَنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى
دانشقاق سورة، ۶ – رَبِّكَ كَذَّا فَمُلَاقِيهِ .
ایت

ای انسانه! تا دپروردگار دکتنې په لار کې دیر کوبنبن کړی دی.
اوپه دی سبب به دخای په دیدار اوکتنې کامیابه شي.

دبهائي ائين تر ظهوره پوري هيچوک، ددي له اسراره دکي
وعدي خخه، دخای د دیدار اوکتنی نه پوهاوی نه لرل
دپور دگار ظهور دانسان په صورت کي متفکرين په تعجب
او حيرت کي واچول. او دا پوبنتنه ئي دهغوي په فکر کي
را او چتوله: په خه بول دھمکي او سمانونو خالق په ناخاپه توگه
دانسان حالت او طبیعت اختياروي؟ هيچکله داسې يوامر ممکن
نه دى، دقران دشهادت پراساس:
لا ثُرْكُهُ الْبَصَارُ.

دانعام سوره ۱۰۳ - ايت ستريگي دهغه دليدلو توان او ورتيما نه
لري.

حتى حضرت موسى، هغه لوی پيغمبر، دپور دگار دليدلو طاقت
او توان نه لري:

فَالَّرَبِّ أَرْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ فَالَّرَبِّ لَنْ تَرَأْنِي.

داعراف سوره ۱۴۳ - ايت ووييل خدايه! خپل ځان راته ونسايه
ترڅوتاته وګورم. پپور دگار ځواب ورکړ:
هيچکله به ماونه ګوري.

دخدای د دیدار او د
خدای د ظهور مقصد

انَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ.

دقیامت سوره ۱۹ - ايت

په یقین سره دقران وضاحت او معلومات زمونږ سره دی.

دپوردگار حکمت اوارادي په اساس داپت رازاودا
حیرانونکي معما، داقيمتي غمي زرۇنە كلونە په پت شوي
صف کي دجهان دخلکو چخه پت پاتي شول. ترخو چي په دي
عصر کي داسرارو پرده دهغه له مخ چخه پورته شوه:

۱۳ فصل: دخای

۴۰۷

دموعودراتللو وعده دخای په نوم

دازلي ذات(خداي) ديدار منع دي . او دهغه ديدار چي په
قرآن کي ذكر را غلى دي . دهغه چخه مراد موعود دي .
چي دنسبت له مخي هغه ته پرور دگار د خپل
ديدار نسبت ورکرى دي . ۴۸.
حضرت باب

په اسانی سره دازلی ذات دیدار ممکن نه دی. او هغه
خه چی مراددی. دخای دیدار په قرآن کی، دحقیقت
دونی دیدار (دخای له طرفه درالیرل
شوی) دیدار مراددی. ۴۹

حضرت باب

پیغمبران لکه دائمینی په
خیر صفا او دپروردگار دصفتونو خلیدونکی مظاهردی.
او دهغوی لویوالی او عظمت زمونبرداستعداد په اندازه
وبنائی دخای راتلل یعنی دخای درالیرل شوی راتلل
دی، او دخای دیدار یعنی دخای درالیرل شوی
دیدار دی، په انسانی هیکل کی:

مقصد... له دیدار خخه دهغه د جمال
دیدار دی. (خدای) دهغه د ظهور په هیکل کی. ۵۰

حضرت بهاء الله

ددیدار خخه مقصد، دهغه نفس دیدار دی. چی دخلکو په
منخ کی دخای قایم مقام دی. ۵۱

حضرت بهاء الله

د ظهور هیکل (دخای پیغمبر) دپروردگار قایم مقام
و اووی به. ۵۲ حضرت بهاء الله

دخدای دیدار به حاصل نشی مگر دهغه په دیدار سره
هغه ته ظاهر شو. هغه چې ابدالا بد مستور اوپت

و. ۵۳.

حضرت بهاءالله

کله چې پیغمبران دخدائی اظهار کوي ،مقصد ئى
صرف دنیستی اظهار دی. دخپل خان نیستی ده.
او دخدای سره هست کيدل دي . په هغه صورت کي
ويونکی خدای دی، نه دخدای پیغمبر:
ووایه !دادخدای نفس دی چې پرتخت ناست دی . ۵۴

حضرت بهاءالله

ان الذکر لرب و لكن الكل يحتجبون . هو الذي قد ظهر و
قام بامر ربہ حين الذي كل الناس يغفلون . ۵۵

حضرت باب

په یقین سره درب «ذکر» دی. خوخلک تول په پرده
کی دی. هغه ، هغه څوک دی چې ظاهر شو.
او پروردگار په حکم په پښو و درید. اما خلک تول په
غفلت کی دی.

په دی وینا کي ، پروردگار مونږ دحضرت باب له
نفسه مخاطبوي:

يا اهل العرش اسمعوا ندائ من نفس الباب اننا الله
لا الله الاانا ... ٥٦ حضرت باب

ای دجهان خلکو ازما غږ دباب له نفس څخه واوری:
زه پروردگار یم .په غیر له مابل پروردگار نشه
دی... ٥٧

دادخدای مقام دساه کېن دنابودی مقام اوالله دېقا
اوپایښت مقام دی. اوکه داکلمه ذکر شي په مطلق
نابودی دلالت کوي.

حضرت بھاءالله

پیغمبران دبندہ گي په نهائی رتبه کي ظاهر شوي دي
هیڅ یوئي ددي طاقت او توان نه لري. چې په هغه
شکل دبندہ گي کي ظاهر شي ... په همدي رتبه
،انتهائی نیستي او فنا پخپل خان کي مشاهده او ليدلى
ده ... او خپل ذکر ئې په هغه الهي درگاه کي شرك
گنلى دی. حکه چې په دی مقام کي «ذکر مطلق
«دوجود او هستي ليدل دی.

حضرت بهاءالله

پیغمبران یواحی دپروردگار پیغام رسونکی دی. هم
خدای «نی نواز» دی. او هم خدای «اواز». په دی ایتونو کی له «مزامیر» اوله انجیل څخه
د «پروردگار دراتلو» معنی په پوره توګه بنکاره
او واضح ده :

بارک دی هغه څوک چې د «خدای په نوم» راخي.
داود مزامیر: ۱۱۸، فصل، ۲۶ - ایت

زه تاسی ته وايم چې مابه نور ونه گوري ترهجه وخته
پوري چې ووائی:

بارک دی هغه څوک چې خدای په «نوم» راخي.
حضرت

مسیح، متی انجیل ۲۳ فصل، ۳۹ - ایت
خدای دیدار دوعدی

تحقیق

په دی دعوت نامه کی حضرت بهاءالله نه یواحی
دپروردگار دراتلو او دیدار دورخی در ارسیدو زیری
راکوی، بلکه دیدار شرایط هم مونږ ته رازده کوي:

۱۳ فصل: دخای دموعود

حضرت بهاءالله

نن ددیدار ورخ ده ، اوپروردگار بي پردي معلوم
 او بنکاره دی. په پاک خان سره عجله وکرئ ، شاید
 چي ورسیروی. او هجه خه چي ورتیا لری پری پوه
 شئ. په دری شیانو دیدار ترلاسه کیزی : دزره
 پاكوالی ، دستركو پاكوالی او دغوبونو پاكوالی له هجه
 خه خخه چي اوريتلی دي . ۵۹

ورخ غرا او اواز کوي ، لمرا او سپورمی زيری ورکوي
 اي دوستانو ! په هر خه پوه او دانا خدای
 راغلى ، شاهدي ورکرئ. پته رنائي بنکاره شوه. دزره
 نه عجله وکرئ. ۶۰

حضرت بھاءاللہ

ددیدار دور حی وعده په اسمانی کتابونو کي په کراتو
سره تکرارشوی ده:
ای پروردگاره ! زما غوبنتني ومنه. په مارحمت
وکره. زما زره ماته وائی:
هغه «موعود» ولقوه ستاوجود، ای پروردگاره غواړم
وئی وینم.

ای پروردگار ! زه غواړم ستاسیما اوښه وګورم
،ستاسیما له ماڅخه مه پتوه ... ای پروردگاره
! ستالاره راته وبنایه ، ماسمی لاری ته هدایت
کړه... زه یقین لرم چې د «پروردگار خوبی یا بھاء» به
دҳمکي په ژوندانه کي وګورم . دپروردگار په انتظار
اوسمه ، قوي اوسمه ، اوپه قوي زړه سره دڅل
پروردگار په انتظار کي پاتی شه.

داداو

مزامير: ۲۷ فصل، (۱۴ - ۷)، ايتونه

ای د جانان دمخ عاشقانو ! د فراق او جدائی غم د وصال
په خوبنیو بدل کړئ. او د هجران زهر د دیدار په شاتو
واړوئ... د افضل غنیمت وکنی او د انعمت کم مه ګنی
باقی او پاتی نعمتونه مه پریپو دئ. او په فاني شیانو مه
قائع کیږئ . دزړه له سترګو پردي لري کړئ. او دزړه

دسترگو پردي وشكوي. ترخو ددوست جمال بي
پردي وگوري. ناليدلي وگوري. اوناوريدلي
واوري.(٦١)

حضرت بهاءالله

اي دپروردگار دديار خلکو ! يكتا دوست بي پردي
ظاهر دي.. ترخو وخت باقي دي په باقي ذكر مشغول
شئ. او خپل رب لوري ته مخ واړوئ.(٦٢)

حضرت بهاءالله

فهنيئاً من قرت عيناه فـ هـذـاـ الـيـوـمـ بـلـقـاءـ اللهـ ... ٦٣

حضرت بهاءالله

❖ بهاء : کلمه مختلفي معنگاني لري، ده ګي جملې
نه «خوبی» خوبی پروردگار، د بهاءالله سره
برابره ده.

قران او بهاءالله

٤١٠

نیکمرغه هغه څوک دی. چې په دی ورخ
ددیدار اوکته کي پروردگار په دیدار کامیابه
او (فائز) شو...
پیغمبران دخای خیره ده. دهغه دبنده ګانو په منځ کي

اودهغه لویوالی او عظمت مونږ ته راوښائي:

انن﴿ انا وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ . ٦٤﴾

حضرت باب

زه په ربنتیني دخای «خیره» یم دهغه خدای چې
همیشه ژوندی دی.

کل من علیها فان و هذا وجه ربكم العزيز المحبوب .

حضرت بهاءالله

تول هغه څه چې په جهان کي دی، تول به فناشي
داستاسي دمحبوب اوګران پروردگار «خیره» ده.
حضرت باب فرمائی: هیڅ عمل له دی نه پورته نه
دي. چې دسمی لاري لیتونکی د انصاف نظر دبيان
ایتونو ته واچوي. ترڅو حقیقت په روښنائي سره
وګوري. اودهغه پیغمبر د لیدلونه چې دیدار ئې دخای
دیدار دی. اورضا ئې دخائی رضاده، پاتی نشي. حکمه
چې تول خلک په همدي سبب پیدا شوي دي. دهرفرد
عزت په دی کي دی. چې دخپل وجود ثمره اوکته چې
دخای دیدار دی. اودهغه په ایتونو ايمان راول دی.
کامیابه شي.

خدای له مونږ څخه غواړي. چې دا «لوی خبر» او «لوی نوم» په تولو امتونو کې څور کرو:
قل...ينبغ لکم الیوم بان تصیحوا بین الأُمّم بِهَذَا الاسم
الاعْظَم اتختارون الصَّمَت بَعْدَ الَّذِي كُلَّ حَرْ وَ شَجَر
يَصِح بِاعْلَم النَّدَاء قَد أَتَ الرَّبْ ذُو الْمَجْد الْكَبِير. ٦٧

حضرت بهاء الله

ووایه ... په دې ورځ کې له تاسی سره بنائي چې دپوردگار د «لوی نوم» د ظهور خبر په لوړ او azi په تولو امتو کې څور کړئ. په داسې حال کې چې هر کانۍ او هرونې فرياد او چغې وهې. چې باعظمته اولوي پوردگار بسکاره شوی دي، او تاسې چوپ یاستي؟
د «خدای د دیدار او د خدای دراټللو» زیری د اسلام د ظهور سره نه پیلیزی. ئکه د قران په اساس د اسرائیلیو امت هم په دې زیری سره وياري ترلاسه کړي دي:
ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ... لَعَلَّهُمْ يُلْقَاء رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ .
دانعام سورت، ۱۵۴-ایت

وروسته مې موسى ته کتاب ورکړ... شاید هغوي (د اسرائیل امت) د «خدای د دیدار» په وعده ډاډ ترلاسه کړي.

در اتلو و عده دخای په نوم

دپروردگار دراتگ زیری، دیهودانو او مسیحیانو په
اسماني مقدسو کتابونو کي په کراتو تکرار شوي دي:
اشعيا، ۲۵ فصل، ۹-ايت

په هغه ورخ به وویل شي : وگوري دازمونيو
پروردگار دي. چي په انتظار کي وو. هغه به مونږ ته
نجات راکيري.

زکریا، ۱۴ فصل، ۵-ايت

نور به ما (مسیح) (ونه گوري). ترهجه چي ووائی
«مبارک دي هغه څوک چي دخای په نوم راخي.»
انجیل متی، ۲۳ فصل، ۳۹-ايت

حضرت باب هم په کتاب دبيان کي دمکنیو پیغمبرانو
زیری تائید کړی دي:

نه ليدل کېږي په هغه کي په غير دالا اللہ څخه . ۶۸.

حضرت باب

او است مرآت الوهیّت و شمس ربویّت. ۶۹

حضرت باب

او هر چاچی داللہ دمظہر دیدار وکر، داللہ دیدار ئی وکر۔
او دپور دگار په دیدار کامیابه شو۔ که په هغه ئی
ایمان راوردی وي۔ ٧٠.
حضرت باب

حضرت باب دیدار وخت هم مشخص کری دی:
و ف سنة التسع انتم بلقاء الله ترزقون . ٧١
په (۹) کال کی به دخداي په دیدار کامیابه شي۔
حضرت بهاء اللہ (۹) کاله وروسته دحضرت باب
ظهور خخه، دطهران په خطرناک زندان سیاه چال
کی د «امر اظهار» وکر۔

دقران په دی لاندی ایت کی چی د «دیدار» ایت په نامه
دی. بیر اسرار په کی پت دی:
**هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَاتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلْلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاللَّهُ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ.**

دبری سورت، ۲۱۰ - ایت

ایا په غیر له دی بل کوم انتظار و باسی۔ چی
پور دگار دخپلو ملائکو سره دور پھو دسیوري لاندی
رabenکاره شي او «امر» خای ته ورسیوري.
او «اموري چاري» هغه ته بيرته وکرخي؟

په مخکنی مبارک ایت کي دانتظار خبره منځ ته راغلي ده. (هَلْ يَنْظُرُنَ؟).

دي انتظار د «پروردگارراتگ» په اينده پوري تړلى دی. (يَأْتِيهِمُ اللَّهُ).

حضرت بهاءالله پڅلوا اثارو کي ددي (بني وعدى) دسرته رسيدلو اعلان په کراتو سره دجهان تولو خلکوته ورکړي دی. اوله هغوي څخه غواړي. چې په پاک ذهن سره دمخکينو بي اساسه تصوراتو په هکله تحقیق او خیرنه وکړي:

قل يا قوم قد شقت سحاب الوهم... وات الله عل ظلل القدس وف حوله من الملائكة قبيلاً.

حضرت بهاءالله
ووايہ! اي خلکو دکومان پردي وشكیدي
اوپروردگار دڅلوا فرشتو سره په پاک سیوري کي
ظاهر شو.

قل ضعوالو هام . قداتى العلام على ظلل الغمام .
حضرت بهاء الله

ووايه ! گومانونه پريزدئ . دانايپور دگار دور بخو
ديسيوري دپاسه راغلى دى .

قدقضت السّاعة بالحق ... ياقوم دعوا الهوى هذا الهم
اتى من سماء القضاء بسلطانٍ عظيم .
حضرت بهاء الله

په يقين سره «ساعت» حقيقـت و مونـد... اى خلکو خپـلي
غوبـنتـنـي پـريـزـدـئ . دـاستـاسـي پـرـورـدـگـارـ دـى . چـي
دقـرـتـمـندـ اوـحـكـمـ دـاسـمـانـ څـخـهـ مـعـلـومـ اوـرـاـ بـنـکـارـهـ
شـوـىـ دـى .

فـهـنـيـاـ لـمـنـ قـرـتـ عـيـنـاهـ فـ هـذـاـ بـلـقـاءـ اللـهـ الـمـلـىـ
الـمـتـعـالـ العـزـيـزـ .
حضرت بهاء الله

نيـکـمـرـغـهـ هـغـهـ څـوـکـ دـى . چـيـ پـهـ دـىـ وـرـخـ کـيـ سـتـرـگـيـ
دلـويـ پـرـورـدـگـارـ پـهـ دـيـدارـ اوـکـتـنـهـ روـبـانـهـ شـيـ.
قلـ اوـلـمـ يـکـفـمـ ربـ السـمـوـاتـ والـأـرـضـ آـنـهـ قدـ اـتـ بالـحـقـ
باـسـمـهـ المـهـيـمـ عـلـ الـابـدـاعـ .

حضرت بهاء الله
ووايه ! تـاسـيـ دـپـارـهـ کـافـیـ نـهـ دـهـ . چـيـ دـاسـمـانـونـوـ
اوـحـمـکـيـ پـرـورـدـگـارـ ڦـاـھـرـ شـوـىـ دـىـ .
پـهـ

حقیقت کي هغه دهجه نوم سره چي په تولو ممکناتو
غالب دي، راغلى دي. ٧٦.

حضرت باب حضرت بهاءالله دمقام په باره کي
دارنگه فرمائي:
کينونيت او مظهر الوهيت و ربوبيت است. ٧٧

٤١٣ وعده دخای په نوم

حضرت بهاءالله پلاراومور ،دخلپل بي مثاله زوي
سره پيره کلکه علاقمندي لرله ،حکمه چي دهمگه
وروکتوب خخه ئي په هغه کي حيرانوونکي نبني
پيداکولي. داسې دبلوغ او هوښيارى نبني، چي ددوې
دحیرانتيا سبب کيدلي.

دهجه پلارلوى نوري ميرزا ،چي دهجه وخت دلوى
خطاطانو خخه و. دالاندى دوه بیتونه شعر ئي پچپل
خط ولېكل. او دخلپل کور په دروازه ئي وئرول. يعني

دېيلاقى په قصر چي په مازندران کي دتاكۇر په قريه
کي لرل:

كانجا نه سلام راه دارد نه علیك
اين ارض مقدس است فاخلع نعليك

سى گولبىك
هدارم قدم

داپورتنى دوه بيتونه شعر ، دقران ددى ايت خخە
اقتباس شوي دى:

أَنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلُعُ نَعْلَيْكَ أَنِّكَ بِالْوَادِ الْمُقْدِسِ طُوْيٌ وَأَنَا
أَخْتَرُكَ فَاسْتَمْعْ لِمَا يُوحَنَى أَنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَأَعْبُدُنِي وَاقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي .

سوره طه، آيات ۱۴ - ۱۲

په يقين سره زه ستا پروردگار يم .پني دى وباسه ،ته
د «طوى په مقدس وادى» کي (کوه طور ته نبردى) ئى
ته ماوتاكلى ، او هغه خە چى درته وھى كىرىي. هغى
ته غورن كېنيرىدە .زە پروردگار يم !په غير لە مانە
بل خدائى نشته دى .زما د «ذکر» لپارە
لمونخ په پىنۈودروه.

• مخكى ايت دطه په سوره کي نازل شوي دى
حضرت بهاءالله په تهران کي زيرىدلى دى. ايا
دايوه تصادفي رابطه ده؟

• په همغه ترتیب چي مخکی تیر شول . «زما
دنکر» لقب زمونز دعصر دوازو موعدو ته په
اشاري سره په کراتو تكرار شوي دي.

دخلکو نامیدي او دیدار دوعدي نه

انکار

ایا دپروردگار دیدار خخه برتردخته شي تصور کيدلی
شي؟ تول ثروتونه اود عالم تول عزتونه ددي ويبار په
نسبت لكه يو خاځکي ددریاب په نسبت وي . پس خلک
ولي د خدای ددي لوبي فضل او احسان خخه
مخ اړوي؟ په قران مجید کي ډير ايتونه ،

قران او بھاء الله

٤١٤

د «دیدار دوعدي» د منکرانو په باره کي نازل شوي
دي. دا یتونه ددي بسکارندوی دي چي دموعد د ظهر

په لمريو کي ، بير خلک دهجه پېژندي استعدادونه نه
لري . يواحى دوخت په تيريدو سره به دهجه مقام
وپېژني :

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ .

دروم سورت، ۸-ایت بير خلک دپوردگار دیدار وعده
دروغ گئي .

وَإِلَّا يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ
بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٍ أَثِيمٌ اذَا شَرِكَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
... كَلَّا إِنَّهُمْ عَنِ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَخْجُوبُونَ . دمطفين

سورت، ۱۵ - ۱۰ ، ایتونه

په هغه ورخ واي په هغه چا چي درواغ ئي گنل ! يعني
هغه چاچي ددين ورخ په درواغو گنله . يوازى تجاوز
پيشه اوگناهکارو خلکو هغه ورخ د درواغو حسابوله
هرکله چي زما ایتونه واوري ، (دموعود ایتونه) ببابه
وابي : «دادمخکنيو افساني دي» ... نه ، دارنگه نه
ده ! هغوي به په هغه ورخ دخپل پوردگار له
(دیدار) خخه محروم وي .

يَقُولُ الْانْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرَكُ لَا وَزَرَ اللَّهُ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
الْمُسْتَقْرَرُ .

دقیامت سورت، ۱۲ - ۱۰ ، ایتونه

په هغه ورخ به انسان وائي :دفرار لارچيرته ده ؟ حاشا
!پتن ځای نشه ! په هغه ورخ به دامن ځای ستا
دپروردگار په خواه کي وي.

سَنْرِيْهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي انْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكُفِ بِرَبِّكَ أَنْهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِلَّا أَنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ .

دفصلت

سورت، ۵۳-۵۴، ايتونه

دېرژردي. چي خپلي نښاني هم په عالم دهستي او هم
دهغوي په نفس کي هغوي ته وښایم ترڅو هغوي ته په
اثبات ورسیزی. چي هغه (موعد می) حق دی. ایا
کافي نه ده. چي پروردگار پخیله دهرشي شاهددي؟
بلی هغوي دپروردگار دیدار په وعدی «شک لري.
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائَهُ أَوْلَئَكَ يَسُوَا مِنْ رَحْمَتِي
وَأَوْلَئَكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

د عنکبوت سورت، ۲۳-ایت

هغه کسان چي الهي ايتونه او دهغه دیداره انکار کوي
زما دفضل او رحمت څخه نامېډه دي . دهغوي دپاره
دردناك عذاب مقدّر شوي دي.

و عده دخای په نوم

قَذْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُواْ بِلِقَاءَ اللَّهِ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ.

دیونس سورت، ٤-ایت

هغه خوک چي پروردگار دیدار دوعدي خخه انکار
کوي. دگمراهانو له جملی خخه دي.

كذلک يبطل الله اعمال الّذين هم كفروا و أشركوا و كانوا
ف مرية من لقاء ربهم بعد الّذى ظهر بكل الآيات . ٧٩

حضرت بهاءالله

دارنگه پروردگار دهغو کسانو «عملونه» چي دموعود
خخه ئي انکار كري دي. اوپه شرك کي لويدلي دي
، او دخپل پروردگار دیدار خخه په شک کي دي.

وروسته کله چي دتولو ايتونو اونبنانو سره ظاهرشو.
باطل به ئي كري.

الله يَفْعُلُ بِهِمْ كَمَا هُمْ يَعْمَلُونَ وَ يَنْسَاهُمْ كَمَا نَسَوا لِقَائِهِ ف
آيامِهِ . ٨٠ حضرت بهاءالله

دخای رفتار او چلند دهغوي سره لکه دهغوي رفتار
دخای سره دي : په همغه دول چي دهغه دیدار و عده

دظهور په وخت کي له ياده ایستلى وه ،خدای هم
هغوي له ياده وباسي.

خنی مفسرین وائی چي دخای دیدار و عده دبل عالم
پوري اره لري. يوازى په هغه ديار کي دخای په
دیدار کاميابه کيرو. دالاندی ايت دامطلب روپسانه کوي:
بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفِونَ مِنْ قَبْلٍ.
دانعام سورت، ۲-ایت

بلی ،(وروسته له مرگ نه) هر خه ئى چي له مخکى
خخه پتول ،هغوي ته بنکاره شي.

وروسته ددي دنيا له سفر خخه او دپروردگار
دحکومت او عظمت دليدو خخه وروسته په هغه ديار
کي ،ممکنه ده چي دهغه دليدو دامكان خخه انکار
وکرو؟! دخای په دیدار کاميابه کيدل په هغه دنيا کي
ده روح لویه ارزو وي . او که فرضًا روح انکار ته
مخ واپری ،دهغه انکار خه اهمیت لري؟!اما دخای
دو عدو دتحقق خخه انکار په دي دنيا کي دپير اهمیت
ور دى . حکه که دخای د وعدو خخه انکار وکرو . بي
له دي چي پوه شو ، دخای نه موهم خدای مه کره
انکار کری دي! دي لاندی ايت ته توجه وکرئ:
انْ مَا تُوَعَّدُونَ لَا تِّلَاقُ وَمَا انتُمْ بِمُعْجِزِينَ.
دانعام سورت، ۱۳۴-ایت

قران او بهاء الله

٤١٦

په يقين سره به دپروردگار وعده حقیقت پیداکړي.
او تاسي به ده ګي مخنيوی ونه کړي.
څه وعدی دي - خلک کوبنښ کوي. چې د حقیقت څخه
ئي لري پاتي کړي؟ ايا په هغه دنیا کي به خلک ددي
جرئت ولري. چې دپروردگار د وعدی دسرته رسيدلو
سره مخالفت وکړي؟

هغه علت چې ټول خلک ئي دپروردگار د دیدار څخه
محروم کړي...دادي، چې یواхи په ګومان ئي پسنډه

کړي ده... ۸۱

حضرت بهاء الله

دېيرې حیرانتیا ھای دی. چې ددې تولو ایتونو اوښانو سره اوددې تولو وعدو اوزیرو سره زمونږ دوخت دېر مسلمانان په شک اوشبھه کي دي. اوديقين اواطمنان څخه بي گټي دي. دشک اوتردید دوادي، اودداد اویقین دبنار ترمنځ چندان فاصله نشه دي.

حضرت بهاءالله مونږ ته رازده کوي. چې زمونږ او خدای ته د نبردي لور و مقامونو ترمنځ فاصله دیوقدم نه زیاته نه ده. او مونږ ته نصیحت کوي. ترڅوز مونږ دالند سفر په دی دنیا کي پای ته رسیدلی نه وي. فرصت غنمیت وګنو او مقصد ته درسيدو لپاره دڅل پیدایښت څخه غفلت ونه کړو. لمري قدم ددې فاني اوژرتیریدونکی نړی څخه پورته کړو. او بل قدم په همشني جهان کي کېردو.

پیغمبرانو له مخکي څخه خبر راکړی دی. چې زمونږ زمانه دنامیدی دزیاتیدو زمانه ده.

دېر مؤمنان دپروردگار دلوی غوره شوي دظهور خبر چې داسمانی ایتونو لوی زیری دی. له نظره غورخوي. ھنی نور، وروسته داوریدلو ددې خبر څخه انکار کولو ته پورته کېردي. ددې نامیديو اوددې انکارونو په کراتو په قران کي وړاندويښ شوي دي : **وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائَهُ أُولَئِكَ يَسْوَأُنَّ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.**

د عنکبوت سورت، ۲۳-ایت

هجه کسان چي د الهي ايتونو، دخداي د ديدار او ملاقات د (وعدی) نه انکار کوي. زما فضل اور حمت ته اميد نه لري . هغوي ته در دنک عذاب مقرر شوي دي.

و وائي اي بنده گانو ! ده گه خه سره چي پروردگارئي
نصيحت کري دي، يوحائي شى . نن ورخ د ديدار
اونزديكت ورخ ده. او در حمت او بخششونو ورخ ده

٨٢. حضرت بهاءالله

نن ورخ لويء ورخ ده او د توحید په رنيا رو بسانه
حضرت باب ٨٣.

٤١٧ ۱۳ فصل: دخداي د موعد در اتلوا

و عده دخداي په نوم

هجه لويء ورخ ده. بي مثاله او بي شانه ورخ ده .

ارميا: ۳۰ سورت، ۷-ایت

ولي اکثره مسلمانان ددي لوئ خبر په اوريديو او ددي
بي مثاله او بي شانه وعدی په سرته رسيدلو سره تحقيق

لپاره نه پورته کيري؟ ولی دخوبني او خوشحالی
پرخای دنالميدي او ناکامي خواته حی؟ ددي مسئلی
حواب لپاره ھانته كتاب ته ضرورت دی. دي
خوتکوته توجه وکړئ:

- د جهان اجتماعي نظم د خرابيدو په خاطر، دير
خلک په بدېښې او ناالمېدي معتاد او عادت شوي
دي.
- ديری مؤمنانو ده ګډي جملې نه مسلمانانو دې
دیني لار غوره کړي ده.
- مسلمانان وروسته درسول اکرم څخه دبل پیغمبر
راتللو ته اميد نه لري.
- دخای دیدار ته اميد واري په دي دنيا څه اسانه
کارنه دی. ددي اميدواری لازمه پروردگار په
 وعدو ګلک او خلل نه منونکی ايمان دی
زمونږ په عصر کې مروجه ناميدي، او بدېښې
يوه خطرناکه او ساري ناروغې ده. مونږ په اميد
سره ژوندي يو. او دخای په ميني خوبن او يا
بنده يو. دامېدحس مره کېدل یعنی دژوند سره
دميني مره کېدل دي.
- پروردگار زمونږ عاشق دی. او مونږ ئې د عشق په
خاطر پیداکړي يو. ايا ممکنه ده چې عاشق خپله
معشوقه له یاده وباسي؟ مهربانه پروردگار په ټول

قران کي ددیدار و عده تائيد او تکراروي. او حتی دهجه
مسلمانانو سره چې خپل زیره ته دشك لاره ورکوي.
اوپه ناميدی اصرار کوي. اخطار ورکوي، چې که
ددی وژونکو زهرو څخه خپل ټان او رو ان خلاص نه
کړئ، د «سرگرداني په ګرداب کي» «به په خپله
ولویزی، هکه په عالم د عشق او ايمان کي فشار او جبر
په کارنه دي:

فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ .

ديونس سورت، ۱-ايت

هغوي چي زما دديدار اميد نه لري. همداسي پريردم.
ترخوپه خپله سرغرونه کي (دخداي په وعدی نه
ایمان) سرگردانه پاتي شي.

هغه کلمي چي د «ديدار» او «لقا» په ايتونو کي دبلی
هري کلمي نه زييات تکرارشوي دي، «داميد
وارى» او «ناميدى» کلمي دي:

دپوردگار	يَرْجُولِقَاء	دكهف
ديدارتنه اميدوار	رَبِّهِ	سورت، ۱۰ -
دپوردگار	يَرْجُفُولِقَاء	ايت
ديدارتنه اميدوار	اللَّهُ	دعنكبوت
زمادليلدو اميدنه	لَا يَرْجُونَالْقَاءَ	سورت، ۵ - ايت
لري	نَا	ديونس
ديددار دوعدي	كَفَرُ بَيَاتٍ	سورت، ۱۱ - ايت
اوایتونو	اللَّهُ	دعنكبوت
منكريين اميد نه	وَلْقَائِهِ أُولَئِكَ	سورت، ۲۳ - ايت
لري.	يَئِسُوا	

اميده خومره دزره پوري اوله خوبني دك دي.
اوناميدى تركومه پوري دخغان سبب، او دژوند سره
دميل او دمياني دريبينو غوشول دي. هغه خوك چي په
بل جهان کي دژوند اميد نه لري. او هم په دي دينا کي
دبلي پيغمبر درا تلو اميد نه لري. له همدي دلي خخه
وي.

پروردگار یوچل بیا، زمو دعصر دموعد له ژبی موندر
ته نصیحت کوي. ترخو چي فرصت لرو، له نامايدی
خخه ھانونه خلاص کرو. او دامید رنایپه زره کي
پیداکرو.

دالاندی وینا ٿوچو ٿلی ووائی. ترخو دپروردگار په
محبت چي دخپل هربنده سره ئی لري، پوه شى:
ای زما بنده! ای حرکت کونکي خاوری! زه له تاسره
خومره مينه لرم. اوته له ماخخه مايوسه ئى. زه په
تولو حالتونو کي تاته نبودي يم. اوته په هرhalt کي
له ماخخه لري ئى. ماستا لپاره بي زواله عزت خوبين
کمری دی. او تادخپل ڪان لپاره بي انتها ڏلت خوبين
کمری دی. ترخو چي وخت باقی دی. رجوع وکره،
او فرصن له لاسه مه ورکوه. ٨٤

حضرت بهاءالله

دقران ايتونه حکایت کوي چي دير خلکو دنامايدی له
حده هم قدم پورته ايني، دقران وعده ئي یعنی (دخداي
ددیدار) زيري ئي دروغ گئي.

۳۱۹ فصل: دخدای دموعود در اتلو وعده

پروردگار دی منکرینو ته اخطار ورکوي. چي دهغوي
دژوند نتيجه په دي جهان کي په غير دضرر اونقصان
څخه بل څه شی نه دي:

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُواْ بِلِقَاءَ اللَّهِ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ.

دیونس سورت، ۴۵-ایت

څوک چي پروردگار دیدار وعده دروغ ګني.
دنقصان کوونکو، اوګمراهانو څخه دي.
أَوْلَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُواْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ.
دکھف سورت، ۱۰۵-ایت

هغوي هغه څوک دي. چي پروردگار نښاني او دهغه
دیدار «دوعدي» څخه ئې انکار کړي دي. دهغوي
نيک عملونه باطل او بي ارزشه دي.

ښکاره ده. چي د «دیدار ایتونه» چي کولای شي. هغه
داميد ایتونه هم ونوموي. دتول جهان خلکو لپاره

خطاب دی. په ٿانگري توگه دمسلمانانو لپاره چي
رسول اکرم اخرينى پيغمبر گني .

هغه مسلمانان چي وائي پروردگار نور زمونبر ليدوته
نه راخي : هغه مؤمنان چي دپروردگار احسان
اور حمت دروازي ترلى وينى. او خپل ٿان ته وائي : په
(٧) اوومه ميلادي پيرى کي داسلام دپيغمبر درحالت
سره ،ناخاپه دپروردگار خبري دانسان سره پاي ته
ورسيدي. له دي وروسته به بشر دخپل پروردگار
خبرى وانه وري . پيرى به تيري شي ، په زرهاو
كلونوبه تيرشي اما مهربانه پروردگار به چپ پاتي شي
حڪه چي نور بشر تازه بنووني ،بنه خبرته اودخپل
خدای لاربنووني ته ارتيا نه لري.

زمونبر دعصر ددوه موعدو راتگ دبشر په تاريخ کي
ترتولو لوئ خبر دی. قران هغه ته «لوئ خبر» وائي
د «لوئ» «كلمه ددي ظهور ٿانگرتيا ده. اويواهي ددي
امر اوائين صفت لپاره په کار ورل شوي ده . زمونبر
دعصر خلک دپروردگار ددي زيرى دتحقق او دداسي
بي پيانه فضل او عنایت څخه ،دارنگه په سوراوشوق
راشي. چي په «صفت» کي رانشي . داسماني شهادت
نامو په اساس ،دجهان خومره پير و بزرگانو او عارفانو
دادي ارزو لرله، چي په دي زمان کي ڙوند وکري.
ترخو دالهي بخششونو اورو بسانه لم رخه برخه من

شي . اما هغوي چي دي ارمعان ته لاس رسى پيداکرى
دي . اوقدرئي ونه پيزنى . او بهره ترى وانخلي ،

قران او بھاءالله

٤٢٠

دنا ميدى سره به عادت و اخلي . ناپوهى او فقربه دالهي
بخشونوا فضل خخه پورته و گنلى .

كم من عالم اراد لقائ ف الا عصار الخالية و ف هذا
العصر فلما اظهرت نفس اعرضوا عن ... ٨٥
حضرت بھاءالله

خومره دېر و علماو په تيرو وختونو کي او په دي
عصر کي زما دديدار ارزو لرله .
اما کله مي چي مخ رابسکاره کېر، له ما خخه ئى مخ
وارول .

د «خداي دديدار» معنى چي يو پيت رازو، وروسته دزرو
كلونو په تيريدو سره، زمونى دعصر دېيغمبر په لاس

د «خدای بهاء» چی دپروردگار دعظمت او خلا ائینه ده.
بنکاره او معلومداره شو. دادجشنونو او خوبنیو ورخ ده.
نه دمایوسی ډک ژمی اوناکامی ورخ:
بی نیازه ذات په لور او اواز فرمائی، دخوبنیو ډک جهان
را غلی، غمن جن مه او سی.

پت راز رابنکاره شوی، خپکان پریوردی. ۸۶
حضرت بهاءالله

نن دستایینی ورخ ده. نه دالایش او کړتیا وخت
ووایه ای دوستانو! خپل روان ددنیا الودکی او کړتیا
څخه پاک کړئ. او دخپل یکتا دوست په ستاینه شروع
وکړئ ... ای دوستانو! له هجران څخه غمگین مه
او سی، دخوبنیو ورخ ده. نه دخپکان وخت. ۷۸

حضرت بهاءالله
ای دپروردگار بنده! دپروردگار «پیک
اوخری» بنکاره دی، دانتظار وخت نه دی. خپلی
سترگی خلاصی کړه ترڅو ددوست مخ وګوري . فکر
دی ونیسه، ترڅود پروردگار دفرېښتی زمزمه
واوري. ۸۸

حضرت بهاءالله
هغه څوک چی دبهائي ائین سره مخالفت کوي، بې له
دی چی پوه شي، زمونږ دعصر ددوه موعدو اړوند

ایتونه سرته رسوی .له دی نظره هم دپروردگار
دوعدو په سرته رسولو کې نقش اورول لري.
کل کلمة تکلم بها الأعداء إنّها يكون بنفسها منادية لهذا
النّبأ الأعظم و هادية لهذا الصّراط المستقيم .
حضرت بهاءالله

هر کلمه چي دپروردگار دائين دبمنان په ژبه راوري
'هجه کلمه پخپله ددي «لوى خبر» داعلان وسيله او
دي مستقيمي لاري دهدایت سبب کيرني.

۱۳ فصل: دخای دموعد

۴۲۱

در اتلو و عده دخای په نوم

دبمنانو مخالفت په غير له دی چي امرته گته
ورسوی بل څه نه دي . ۹۰

حضرت بهاءالله

دقران دشهادت په اساس، پروردگار مشرکین دخپل
دیدار څخه منع کوي:
 فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
 بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا.

کهف سوره، ۱۱۰-ایت

هرڅوک چي دپروردگار دیدار ته اميد لري. بайд نیک
عملونه ترسره کړي. څوک دپرورگار په عبادت کي
شریک نه کړي. یعنی (مشرك نه وي).

(پروردگار) مشرکین دخپل جمال دليدو څخه منع
کړي دي. ۹۱. حضرت بهاء اللہ

د «مشرك» کلمه په الهي اثارو کي حداقل په دوه
معناکانو سره استعمال شوي ده:

- هغه کسان چي دپروردگار په وحدانيت عقيده نه
لري.

- هغه کسان چي دپروردگار دموعد دپیژندني
لايق نه دي، او ده ګه څخه انکار کوي.

په همغه ترتیب چي په (۲۶) فصل کې به ئې په تفصیل
سره وګورو، دپروردگار دپیغمبر انو پیژندنه پير شرایط
لري. پروردگار خپله بنکلې څيره هيڅکله نامحرموته
نه وبنائي!

ديهودو قوم سره

د «ديدار» و عده

اسماني كتابونه، نه يوازي زمونب دموعود ظهور
خداي ظهور گنلى دي، دهغو دزمان او عصر ظهور
ئى هم د «خداي ورخ» گنلى ده. دقران دشهادت په
اساس، پروردگار حضرت موسى ته دارنگە خطاب
و كم:

ذَكِّرْهُمْ بِيَامِ اللَّهِ.

دابراھيم سورت، ۵-ايت

د «خداي ورخ» دهغوي (داسرائيلو قوم) په ياد را ورھ.

☆ حضرت باب پروردگار ددى وعدى ته په

اشاري سره فرمائي :

و كذلك نوح ﷺ اليك و الٰ النَّبِيِّينَ والمرسلين من قبلك
ان انذروا النّاس لایام الله فان اجل الله
لات والله غنّ حميد .

كتاب الروح، نسخه خطى، ۴۶-ايت

”روز خدا ”خواهد آمد . آن روز نزدیک است .

کتاب یوئیل : ۲ سورۃ ، ۱ - ایت

د «خدای ورخ» به راشی هغه ورخ نبردی ده .

پروردگار دابنہ خبر مسلمانانو ته هم ورکوی :

فَإِنَّا قَدْ نَزَّلْنَا مِنْ عَنْدِنَا بَشَرًا مِثْلَكُمْ لِيذْكُرَكُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ ...

حضرت باب

۹۲

مايوانسان (رسول اکرم) ستاسي په شان له خپله طرفه

درولييرل ترخو «خدای ورخی» تاسی ته در په يادکري .

په قران کي هر مطلب دپروردگار سره دانسان داريکي

په اړوند يا په پرده او يا په بنکاره په تفصیل سره بیان

شوی دي :

وَتَفْصِيلٌ كُلَّ شَيْءٍ .

ديوسف سورۃ، ۱۱ - ایت

دھرشي

تفصیل په هغه کي شته دي .

په هغه کتاب کي چي کولاي شئ . هغه د «الهي علومو

دادایرۃ المعارف » ونوموئ ، هیچ یوه وعده دپروردگار

دظهور دو عدی په خير په صراحت سره عنوان شوي
نه ده.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ... لَعَلَّهُمْ يُؤْمِنُونَ.

داناعم سوره، ۱۵۴-ایت بیامی موسی ته کتاب
ورکر... شاید چي پیروان ئى د «خدای په «دیدار» یقین
وکېرى.

وَلَفَدَ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِقَائِهِ
وَجَعْنَاهُ هُدًى لِّبْنِي اسْرَأيْلَ.

دسجدي سوره، ۲۳-ایت
موسی ته مي کتاب ورکر. پس ده گه د «دیدار» په باره
کي شک مه کوه. هغه مي دبى اسرائيلو لپاره ده دايت
وسيله وگرخول.

ده گه «دیدار» دچا «دیدار» ته اشاره ده؟ کوم
«دیدار» دى، چي خلک په هغه شک کوي؟
داديدار دنورو پېرو د «دیدار دايتونو» په شان دموعد
ظهور ته اشاره ده.

وروسته دو حي ژبه خبر ورکوي. چي دبى اسرائيلو
له منھه به يوه ډله موعد پېڙني او دنورو په هدايت به
لاس پوري كري:

وَجَعْنَا مِنْهُمْ أئِمَّةً يَهْدُونَ بِإِمْرَنَا لَمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِّنُونَ دسجدي سوره، ۲۴-ایت

دهغوي (يهوديانو) له منئه مو مبلغين تاكلی دي. چي زما دحکم پراساس خلکو ته هدایت وکري. حکه هغوي صبرناک و او زمونږ په ايتونو ئي يقين لرل. دقران دي ورلاند ويني هم حقیقت پیداکړي. پېرو يهوديانو په بهائي ائین ايمان راوري دي. او په همدي وجه رسول اکرم ته دخپل ائین دېيغمبر په شان دقدر په سترګه گوري. دامؤمنان دجهان دخلکو په هدایت کې دهغې جملې نه دجهان مسلمانانو لپاره په کوبنښن کې ۋاؤوي بې.

عجبه داچي دخليل ويناء او دکلیم وارثه کامياب شواودپوردگار دبخشش دبحرڅخه ئي چښناک وکر.... لكن هغه غافل حزب (شيعه ڪان) تراوسه غافل

او محجوب پاتی شوی دی. ٩٣.

حضرت بهاءالله

که فرض کرو. چي د «خدای وعده» دحضرت موسى سره پیل شوه، دهغى و عدى داظهار دوخت خخه دهغى دتحقق تروخته پوري د (٣٠٠) درى زرو نه زيات کلونه وخت ونيو. په دي خاطر مخکنيو پيغمبرانو دخپلو پيروانو خخه غونبنتي دي. چي ندي بي شانه اوبي مثاله و عدى دتحقق تروخته پوري صبر ولري. او داميد خخه لاس وانخلي :
ولَرِبِّكَ فَاصْبِرْ .

دمدثر سورت، ٧-ايت
دپور دگار راتگ
ته صبر وکرى.

منتظر آمدن خدا باشيد. صبر کnid تا بيايد.
مزامير داود، ٣٧ صل، ٧-ايت

خدای دراتگ منظر اوسي. صبر وکرى. ترخو
راشي.

په همغه ترتيب چي و موليدل. هغه يهودان چي
د «خدای دیدار» دافتخار خخه برخه من كيري، دوه
صفته لري. «صبر» او «باور» (٢٤: ٣٢).
خدای ورخ لویه ورخ ده. چي د عالم سترگو دهغى
مثل نه دي ليدلی:

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ .
مطففين سورة، (٥-٦)، ایتونه

لویه ورخ هغه ورخ ده. چي خلک دجهان پروردگار
مخ ته ودریزی.

قران او بھاء اللہ

۴۲۴

دپروردگار په
وراندی
دحضرت بھاء اللہ
عاجزی

یوچل بیا دتاكيد لپاره ،لازمه ده. چي يادونه وکرو.
چي د رديه ليكونکو پرخلاف ،
بهائيان حضرت بهاءالله خدای نه گنی . دخداي په
وراندي دهغه بنده گي اوحتى مؤمنانو لپاره په تولو
اثارو کي دخلیدونکي لمر په شان بنسکاره ده:
دابنده اوダメظلوم شرميري. چي خپل ئان لره دهستي
او وجود نسبت ورکري. پورته مقامونه خويچپل خاي
پريوده.ليدونکي انسان كله چي دحمسکي پرمخ تى
کوي، خپل ئان خجله گوري. که خه هم په يقين
او بنسکاره سره پوهيريو. چي دنعمت عزت، لوروالى او
دهغه داقتدار علت دالله په اراده دى. حمسکه دتول عالم
قدمونو لاندى ده. خوک چي په دي مقام پوه شو. البته
هغه دکبر، غرور او دبنمني خخه خلاص او پاک دى. ٩٤

حضرت بهاءالله
دي مظلوم... د«لاله الاّهو» بيرغ پورته کر. ٩٥
حضرت بهاءالله
دعَم وال او خخه نه يم. بلکه داعنيت چي ظاهر شوي
دى. دپرودگار دفضل خخه دى. او زه دهغه فضل
مستحق نه يم. ٩٦
حضرت بهاءالله

دھیخ یوسره می په امر ویاړ نه دی کړی. اوپه هیچا
می ٿان لوړنه دی گنلی. دهر چاسره می په ډیره
مهربانی خبری کړي دي. او دهر چالپاره رایگان
ملګری او دوست یم. دفقیرانو سره دفقیرانو په شان
یم. او د علماء او لويانو سره په پوره تسلیمي اورضا

مندي کي و م. ٩٧.
حضرت بهاءالله

په ډيرو الواحو، ليکنو او خطابو کي خپلو پيروانو ته
حضرت بهاءالله خپل ٿان «خادم، اوكله
«دابنده» او «دادليل بنده» ويلى دی.

دھې ٿمکي دوستان دھغود ج ملي ٿخه دا خادم
خدای پاک په ټوئي سره یادولو ته ورسوي... ٩٨
حضرت بهاءالله

حضرت بهاء خضوع او خشوع يا کمیني او عاجزي په
تولو ايتونو کي دور حي په شان ٿلاندہ اور وښانه ده:

در اتلو و عده دخداي په نوم

و عزّتک يا الله الكائنات و مقصود الممکنات أحبّ أن
أضع وجهك علـ كـ بـقـعـةـ من بـقـاعـ أـرـضـكـ لـعـلـهـ يـتـشـرـفـ
بـمـقـامـ تـشـرـفـ بـقـدـومـ أولـيـائـكـ . ٩٩.
حضرت بهاء الله

ستا په لویوالی می قسم دی، ای دخلقتونو پروردگاره !
پیر می خوبنیری. چي خپل حان می ستا دھمکی
هري نقطي ته ورسوم ،ترخو ستا ددوستانو د پينو
خاوری شم .

پروردگار په دی پوه او شاهددی. چي په غير دهغه د
رضا می بل ٿه نه غوبنتي ، او نه به ئي و غوايرم
100.

حضرت بهاء الله

ای ابدی پروردگاره اته شاهد او پوه ئي. چي دابنده په
هر حالت کي په غير له ستا در رضا نه دبل ٿه شي
غوبنتونکي نه و اوانشاء الله چي ستا دعنایت په
مرسته به دبل ٿه شي غوبنتونکي نه وي ... دابنده
کله ددي لايق دی. چي کلمات ئي بنکلي او مقبول
وي. او يادی دهغه بيان ذكر وشي پخپله نیست

اونابود خنگه کولی شي. دهستي عَلَم پورته
کهري؟ ۱۰۱

حضرت بهاءالله

دي غلام پخپل ژوند کي په غير له ستا د خاصي بنده
گي نه بل څه شى سره مينه نه لرله. فوالذى نفسى
بيده بنده گي زما ذرره مينه و ۱۰۲.

حضرت بهاءالله

لان عبد آمنت به و برسله و صفوته و لا اجد لنفس من
وجود لانه قد بعثت بالحق و ارسلت عل العالمين... هل
تظن بان انطق من تلقاء نفس او اكون موجودا
بوجودی لا فورب العالمين بل يحركن ارياح مشيته کيف
شاء و اراد ۱۰۳.

حضرت بهاءالله

زه هغه بنده يم. چي په خدائ دهغه په پيغمبرانو
او غوره شوو باندی ايمان لرم. دخپل ځان لپاره وجود
شم پيداکولاي پروردگارزه حيران کرم او دجهان
خلکوته ئي وليرلم ... ايا گمان کوي. چي زه دخپل ځان
نه خبري کوم. او په خپله رامنځ ته شوی يم؟ دجهانيانو
په پروردگار مې قسم دي. چي دارنګه نه ده. دالهي
ارادي نسيم په هغه ډول چي غواوري ما په حرکت
راوري.

پروردگار ته د بنده گي اظهار کول، د تولو پيغمبرانو
رسم اولاره ده:

دھيچا لپاره به هلتہ يار او مددگار نه وي، چي په هغه
طریقه دبنده گي په هغه ھاي کي ظاهر شي...ته به
وائي يوازي خپل ھان نشت او نابود گئلي دی. او خپل
ذکر نې په هغه ھاي کي شرك گئلي دی. ۱۰۴.
حضرت بهاءالله

قران او بھاءالله

۴۲۶

دعوا ما عندكم من الاوهام ثم استمعوا ما ينطق به لسان
ربكم العزيز العلام. مَنْ تَبَعَّنْتُمْ هَوْيَ قَدْ اشْرَقَتْ
شَمْسُ الْهَدِيَّ اَنْ اَقْبَلُوا عَلَيْهَا مَقْدِسِينَ عَمَّا ذُكِرَ مِنْ قَبْلِ
مِنْ عَلَمَائِكُمْ تَالِهُ هَذَا الظَّهُورُ اللَّهُ... لَا يَعْرِفُ بِمَا عَنْدَكُمْ مِنْ
كَلْمَاتِ اَهْلِ الْجَدَالِ تَقْرِبُوا اِلَيْهِ بَعْيُونَ نُورَاءِ وَوُجُوهِ
بِيَضَاءِ كَذَلِكَ اَمْرَتُمْ فَالْأَلْوَاحُ مِنْ لَدِيِ اللَّهِ الْمُقْتَدِرِ
الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ. ۱۰۵ حضرت بهاءالله

دخیالونو گمانونو څخه لاس واخلي. او هغه څه چي
ستاسي دانا او عزيز پروردگاري په زبه راوري واوري.
ترڅوبه دنفس او هوس پېروي کوي؟ دهدایت لمر
راختلى دى ، هغه ته مخ راواروی ، او د هغه څه چي

مودخپلو علماو خخه اوريدلي دي. حانونه پاك او خلاص کري . په خدای قسم دي. چې دادخدای ظهور دي ... هغوي چې جګري ته مайл دي. ده ګه دېېژندني خخه عاجز دي . په روښانه سترګو او په پاکي څيره کي ده ګه خواته نبردي شئ . په الواحو او ايتونو کي دارنګه دپروردگار لخوا تاسي ته امر شوی دي . انه لظهورالله بين عباده و طلوعه لمن ف السموات والارضين قل ان الغيب لم يكن له من هيكل ليظهر...ينطق ان انا الله لا اله الا انا العليم الحكيم ۱۰۶

حضرت بهاءالله

هغه [موعد] دخداي ظهور دي. هغه دبنده ګانو په منځ کي ،دھمکي او اسمانانو او سيدونکو لپاره څلدونکي لمر دي . ووایه هغه څه چې په عالم دغیبو کي دي ، هيکل نه لري چې ده ګه سره ظهور ته ورشي ... هغه غېبي وجود وائي : زه پروردگار يم ، او په غير له ماحکيم او علیم بل پرورگار نشته دي .

فاسهد كما شهد الله لنفسه قبل خلق السموات والارضين
بانه لا اله الا هو و ان هذا الغلام عبده و بهاؤه ۱۰۷

حضرت بهاءالله

پس شهادت ورکړه ،په همغه ډول چې پرورگار مخکي دھمکي او اسمانونو دېیداکولو خخه شهادت

ورکر. چي په غير دهغه بل خدای نشته دی. او دا حوان
دهغه بنده او دهغه رو بننائی ده.

قد اتَّه من كان موعوداً فَ كتب الله ان انتم تعرفون قد
انار افق العالم بهذا الظُّهور الاعظم ان اقبلوا بقلوب

نوراءٍ . ۱۰۸.

حضرت بهاءالله

داسمني كتابونو موعد ظاهر شوي دی، که ئى
وپىزنىء دعالم افق ددى لوي ظهور خخه رو بنانه شوي
،په پاكو زرونو سره ورته راشى.

۳۱ فصل: دخای دموعد راتل

۴۲۷

دخای په نوم

حضرت بهاءالله په کراتو سره په سلھاو مناجاتو کي په
راز او نياز کي خپل خالق ته دهغه دعظمت اولويوالى
او دخپلي بنده گي او عاجزى پناه وروري ده.

که خوک په پاک زره فکروکري. اوپه غریدلو سترگو وگوري. همدا يومناجات بسنه کوي. چي په هغه کي دهغه موعد مينه دخدي سره او خپل رب ته دهغه بنده کي وبنائي. پاک زري فکر کونکي به دپوها وي سرچيني ته ورسوي:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا الَّهِي تَشَهَّدُ السُّنْنُ الْمُمْكَنَاتِ عَلَى سُلْطَنَتِكَ
وَاقْتِدَارِكَ وَعَلَى فَقْرِي وَاقْتِقَارِي عِنْدَ ظُهُورَاتِ غَنَكَ،
إِذَا يَا الَّهِي فَانْظُرْ هَذَا الْعَاصِي الَّذِي طَرْفَهُ لَمْ يَرَلْ كَانَ
نَاظِرًا إِلَى شَطَرِ عُفْرَانِكَ وَقَلْبُهُ مُتَوَجِّهًا إِلَى أَفْقِ فَضْلِكَ
وَمَوَاهِبِكَ، وَأَنِّي يَا الَّهِي مِنْ أُولِي الْيَوْمِ الَّذِي خَلَقْتَنِي
بِإِمْرَكَ وَاحْيَيْتَنِي مِنْ نَسَمَاتِ جُودِ رَحْمَانِيَكَ مَا تَوَجَّهُ
إِلَى أَحَدٍ دُونَكَ، وَقُمْتُ فِي مُقَابَلَةِ الْأَعْدَاءِ بِسُلْطَنَتِكَ
وَاقْتِدَارِكَ وَدَعَوْتُ الْكُلَّ إِلَى شَاطِئِ بَحْرِ تَوْحِيدِكَ وَسَمَاءَ
عَزِّ تَفْرِيدِكَ، وَمَا ارَدْتُ فِي اِيامِي حَفْظَ نَفْسِي مِنْ طُغَاءِ
خَلْقِكَ بِلْ اَعْلَاءِ ذِكْرِكَ بَيْنَ بَرِيتَكَ، وَبِذَلِكَ وَرَدَ عَلَيَّ مَا لَا
حَمَلَهُ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ، وَكَمْ مِنْ اِيامٍ يَا الَّهِي كُنْتُ فَرِيدًا بَيْنَ
الْمُذَنِّبِينَ مِنْ عِبَادِكَ، وَكَمْ مِنْ لَيَالٍ يَا مَحْبُوبِي كُنْتُ اسِيرًا
بَيْنَ الْغَافِلِينَ مِنْ خَلْقِكَ، وَفِي مَوَارِدِ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ
كُنْتُ نَاطِقًا بِثَنَاءِ نَفْسِكَ بَيْنَ سَمَاكَ وَأَرْصَكَ وَذَاكِرًا بِبَدَاعِ
ذِكْرِكَ فِي مَلْكُوتِ اِمْرَكَ وَخَلْقِكَ، وَلَوْ انْ كُلَّ مَا ظَهَرَ مِنِّي لَا
يَنْبَغِي لِسُلْطَانِ عَزِّ وَحْدَانِيَتِكَ وَلَا يَلْيِقُ لِشَانِكَ وَاقْتِدارِكَ،
فَوَعَزِتِكَ يَا مَحْبُوبِي لَمْ اَجِدْ عَزِّكَ لِنَفْسِي وَجُودًا تِلْقاءً

مَدِينٍ وَكُلُّمَا ارِيدُ انْ اثْبِتَ نَفْسَكَ بِشَاءٍ يَمْنَعُنِي فُؤَادِي لَانْ
دُونَكَ لَمْ يَقْدِرْ انْ يَطْيِيرَ فِي هَوَاءِ مَلَكُوتِ قُرْبَكَ اوْ انْ يَصْعَدَ
الـ سَمَاءَ جَبَرُوتِ لِقَالَ، فَوَعِزْتَكَ اشَاهِدُ بِانِي لَوْ اسْجُدُ
لِكَفٍ مِنَ التَّرَابِ الـ الْآخِرِ الَّذِي لَا آخِرَ لَهُ لِنِسْبَتِهِ الـ
أَسْمَكَ الصَّانِعَ التَّقْرِبِ إِلَيْهِ وَاشَاهِدُ بِانْ عَمَلِي لَا يَبْغِي لَهُ
بَلْ كَانَ مَحْدُودًا لِاِجْدُ نَفْسِي بَعِيْدًا عَنْ بِحْدُ وَدَاتِ نَفْسِي،
وَلَوْ اخْدُمْ احَدًا مِنْ عِبَادِكَ بِحَيْثُ اقْوُمُ بَيْنَ يَدِيهِ بِدَوَامِ
مَلَكُوتِكَ وَبَقَاءَ جَبَرُوتِكَ لِنِسْبَتِهِ الـ اسْمَكَ الْخَالِقِ
فَوَعِزْتَكَ لَاجِدُ نَفْسِي مُقَصِّرًا عَنْ ادَاءِ خَدْمَتِهِ وَمَحْرُومًا عَ
ما يَلِيقُ لَهُ، لَانَّ فِي هَذَا الْمَقَامِ لَا يُرَى الْاِنْسِبَتُهُمُ الـ
اسْمَاكِ

١٠٩

وَصِفَاتِكَ، انَّ الذِّي كَانَ شَانُهُ ذَلِكَ كَيْفَ يَقْدِرُ انْ يَذْكُرَ الذِّي
بِاِشَارَةٍ مِنْ اصْبَعِهِ خُلِقَتِ الاسماءُ وَمَلْكُوتُها وَالصِّفاتُ
وَجَبَرُوْثُها، وَبِاِشَارَةٍ اخْرَى رُكِبَتِ الكافُ بِالنونِ وَظَهَرَ
مِنْهَا مَا عَجَزَ عَنْ عِرْفَانِهِ اعْلَى افْدَةِ المُقْرَبِينَ مِنْ اصْفِيَاكَ
وَابْهِ مَشَاعِرِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ اوْدَاكَ، فَوَعِزْتِكَ يَا
مَحْبُوبِيْ صِرْتُ مُتَحَبِّراً فِي مَظَاهِرِ صُنْعَكَ وَمَ طَالَعَ قُدْرَتِكَ
وَاشَاهِدُ نَفْسِي عَاجِزاً عَنْ عِرْفَانِ اذْنِ آيَتِكَ وَكَيْفَ
عِرْفَانِنَفْسِكَ ... ١٠٩

حضرت بهاء الله

ديکتا پروردگار په نامه ! قلم اعلى فرمائي : هغه چي
په تولو الهي كتابونو کي درب په ظهور کي مسطور
اوليکلي و، په دي ورخ کي ظاهر او بنکاره دي
. ١١ حضرت بهاء الله

❖ قلم اعلى : دالهي لوی (اعظم) روح ته اشاره ده.

١٢

دخدای لویه ورخ

داسمنانی کتابونو دشهادت په اساس زمونږ عصر دبشر
په تاریخ کې نوى فصل پرانیزی هغه عصر چې ددي
غوبنتنونو دتحقق او دحضرت مسیح دارزو گانو سره
همزمانه دی :

ستا سلطنت به راشی! لکه څنګه چې ستا اراده په
اسمنانی سلطنت کې سرته رسی په ځمکه کې به هم
تحقیق پیدا کړي!
انجیل

متی، ۶ فصل، ۰ - ۱- ایت

هغه لویه ورخ ده .
حضرت بهاءالله

پوردگار دعالیم دورخو په منځ کې، یوه ورخ خپل
خان ته منسوب کړه، او هغه ئې «یوم الله
«ونوموله. ۲.
حضرت باب

بغداد

د «دیدار او کتنی» بنار

دخدای د «دیدار» ایتونه پیر دی. یوله هغو ایتونو خخه
حتی زمونبدمو عود اقامت گاه نوم په پوره رو بنائی
سره مونبر ته راو بنائی. حضرت بھاء اللہ هغه ایت په
کتاب دایقان کي ذکر کری دی:

وَاللَّهُ يَدْعُونَ إِلَيْهِ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَيْهِ صِرَاطِ
مُسْتَقِيمٍ . دیونس سوره، ۲۵ - ایت

پروردگار خلکو لره د «بغداد» «دار السلام» «ته دعو تویی
او هریو لره چی و غواړی سمي لاري ته بیائی.

د الخبرو دلوی فر هنگ په اساس ، دایرانی پخوانیو
لیکونکو په اثارو کي «دارالسلام» دبغداد دلقب دعنوان
لاندی راغلی دی. دانمونی په هغه فر هنگ کي ذكر
شوي دي:

- علاءالدوله ... دبغداد په دارالسلام غلبه پیداکړه
(والله اصفهانی ، ۱۶۹)
- کور په کور دبغداد دارالسلام خاوری ته ورسید.
(افلاکی ، ۶۱۶)

د عمید فر هنگ په اساس چي شايد په ایران کي ترتیلولو
دیر اخیستونکی فر هنگ ، دمختکنیو په اثارو کي
«دارالسلام» دوه بنارونو ته په اشارې سره په کار
وړل شوي ده:
بغداد اوشیرزا . حافظ هم دادو ه بنارونه په خپل شعر

خرم آن روز که حافظ ره بغداد کند

اندر شیراز

د بنارونو له نوم څخه چي تيرشو، فر هنگونه دوه
معناکاني دارالسلام لپاره ليکي :
د «سلا متیا سرای او جنت»
بغداد دحضرت بهاءالله دامر داظهار ځای
، اوشیراز دحضرت باب دامر داظهار ځای دی. قران

مونږ ته خبر راکوي. چي پروردگار مونږ یو حانګري او خاص بشارته دعوتوی. پيرې وروسته، دوه پیغمبران چي یوبل ئي نه دی ليدلى، په دې دوه بشارونو کي چي په بيلو هيوادونو کي واقع دي دامر اظهار کوي.

٤٣١ ٤ فصل بدپوردگار

لویه ورخ

هغه دواړه بشارونه ددار السلام مشترک لقب لري او دا همځه لقب دی. چي عیناً په قران کي وړاندوينه شوی ده!

دقران دو عدي په اساس پروردگار خلک دار السلام اوسمی لاري ته دعوتوں. دابیان دقران وعدی ته تحقق: ورکوي:

ووایه! ای خلکو! عمر دېرق په شان ژر تیرېږي. د امالو (ارزوګانو) او د ژروتونو پراخی ساحی عنقریب

پیچلی کیری . دغفلت دخوب څخه سرپورته کړئ او په
خدای توکل وکړئ . او د امرالله په مستقیمه لار ثابت
شئ او «دارالسلام» ته چې د هغه در حمتو نو
او بخششونو او د همیشنې امن او محمود ربانی مقام
دی . داخل شئ په ظاهر کي د حمکي پر مخ
«دارالسلام» د هغه په غوندو کي د موعد لوی قوت
، او په باطن کي ترتیلو رښتینې امر دی .^۳
حضرت بهاءالله

پروردگار د محمدی په روښانه زرونو له مخکي ربا
نازل کړي ده . او خپل بنده ګان ئې د بغداد پسارت
راویبل .^۴

حضرت بهاءالله

ولی پروردگار خلک بغداد او شیرزا ته دعوتو ی ؟
او څه رابطه ددی ایت ددوه مطالبو په منځ کي ، یعنی
«دارالسلام ته دعوت» او «دخلکو هدایت سمی لاری
ته» وجود لري ؟ هغو خلکو چې ددی دوه موعدو
دعوت ته حواب وویل او امرئي ومنل د «سمی
لاری» یا «صراط مستقیم» له ارمغان څخه برخه من
شول .

په «دارالسلام» کي یوبل رمز او بل مقصد هم پت
دي ، هغه دا چې د جنت معنی هم ورکوي . هغوي چې
هغه پسارت ته دعوت کيری . په حقیقت کي جنت ته دعوت

شوي دي. صرف نظر له دي چي دهغه باع نوم
 رضوان دي، په هغه باع کي کي حضرت بهاءالله
 دپروردگار دامر اظهار وکړ. «رضوان» یعنی جنت ،
 جنت باع اویا دجنت دربان . زموږ په عصر کي
 دپروردگار دهدایت او دعوت په باره کي، په انجليل کي
 هم قران ته ورته ایت دي . هغه ایت به دقران له ایت
 سره مقایسه او پرتله کړو:

قران او بهاءالله

٤٣٢

انجليل	قران
• دعوت: هغه کسان چي	• دعوت: والله

دعوت کيري دير دي.
 انتخاب:اما دهغو
 شميرچي انتخابيري
 کم دي.
 متى
 انجيل، ۲۲ سوره، ۱۴ -
 ايت

**يَدْعُونَ إِلَى
 دَارِ السَّلَامِ**
 پروردگار خلک
 دارالسلام ته دعوتوی.
**انْتَخَابٌ: وَيَهْدِي مَنْ
 يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ.**
 یونس سوره، ۲۵ - ايت
 او هريولره چي
 و غواپري ددعوت
 کونکو له منکه
 مستقimi لاري ته ئى
 هدایت کوي.

په قران مجید کي یوبل ايت هم ددارالسلام په باره کي
 دى. هغه ايت دهغه بنارنوم ئى نه یواحى د«سمى
 لاري دېيداکولو «بلکه د«پروردگار حضور» ته هم
 رابطه وركوي. دادوه ورتە ايتونه به وگورو اوپرتلە
 به ئى كرو:

بغداد : دصلح

او سلامتىيا بنار

هذا صراط

عند ربهم

داسمه لاره

دار السلام

ته ورشي.

دى. او هغه

ته ورسوي.

ورکونکى

ساتونکى

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَيْهِ دَارُ السَّلَامَ وَيَهْدِي
رِبِّكَ مُسْتَقِيمًا... لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ
مَنْ يَشَاءُ إِلَيْهِ صَرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ.
وَهُوَ وَلِهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

ديونس سورة، ٢٥ - ایت

دانعام سورت، ١٢٦ - ١٢٧ ، ایتونه

پروردگار خلک دارالسلام ته دعوتوی
ستا دپروردگار لاره ده... په

او ددعوت کوونکو له منحه چي هريو
کي به مدایت کوونکي پروردگار
لره و غرارې سمې لاري ته بیائي.
هغه ولې او دهغۇ (مؤمنانو) پېشوا

په هغه څه چي مأمور دى. پاي

هغه به دهغۇ دعملونو پاداش

وي. او هم به دهغوي دوست او

وي.

دانجیل او قران ترمنځ ورته

والى

پروردگار په قران کي له بنده گانو پوبننته کوي :» هَلْ
يَنْظُرُونَ إِلَّا إِنَّ يَاتِيَهُمُ اللَّهُ... ایا په غير دپروردگار
در اتللو نه بل کوم انتظار لرئ؟ دخبلون په دي
پوبننته کي وبنائي،

۱۴ فصل: دخداي لويء

۴۳۳

ورخ

چي ددي «لوى خبر» په سرته رسيدلو او ددي بي مثاله
او بي شانه وعده کي دابداً لپاره شک نشته دي. دخلکو
ناميدي او ناباوري د پروردگاري په وينا ده گوي دايمان
دکمي په سبب او وجه ده.

دور يخو دسيوري نه منظور څه شی دي؟ پروردگار
، دجهان روح دي. او دا عالم ، دجهان جسم دي . په دي
جهان کي دظهور لپاره ، پرورگار داسي یوانسان چي
دنورو انسانانو په شان وي تاکي. خپل دجلال
او عظمت نه پک روح په هغه کي څلوي. زمونږ

داستعداد او تو انائي له مخي خپل ٿان ده گه په وسيلي
 مونبر ته و بنائي. او مونبر ته خبري کوي. ددي انسان
 جسم په مشابهه ايتونو کي دور يخو سره تشبه شوي
 دى. بي له دى وريخي او ده گي سبوری ٿخه لمر ته
 رسيدل ممکن نه دى. دپروردگار جلال ، عظمت
 پوبنيوي ترڅو مونبر وکولاي شو. دخپل معنوی استعداد
 په واسطه هغه ووينو. او وئي پيڙنو دطلب داظهار
 لپاره له دى بنه تشبه بله نشي پيداکولاي.
 دمخکنيو پيغمبرانو په وينا کي دير شبات دى .
 زمونبر دعصر دموعود دظهور وعده ددوه لويو
 پيغمبرانو په ڙبه و سنجوو:

په فران کي دپروردگار دراتگ وعده	په انجيل کي دمسیح دراتگ وعده
آيا په غير له دى انتظار لري. چي پروردگار به دور يخو سیورو و لاندي دفر بنتو سره راشي؟ دقري سورت، ۱۰-ایت	په هغه وخت کي دانسان دزوی راتگ په اسمان کي رابنکاره شي... دانسان زوي به دور يخو دپاسه و گوري. او هغه به فربندي راوليزي... ترڅو دجهان غوره شوي خلک .. راتول کري. دمتی انجل ۲۴، فصل، ۳۱ - ۲۰، ايتونه

دواړه اسمانی کتابونه دمو عود د راتګ زیری ورکوي

چې :

- له اسمان څخه رائې .

قران او بهاء الله

۴۳۴

• دوریحو سره یوځای .

• دفرشتو او ملائیکو سره .

دفرښتو څخه منظور څه شی دی؟ فربنټي
دپروردگار د پاکو او فداکاره پېروانو څخه دي. چې
دنوی موعد سره مرسته او یاری کوي. ده ګي جملې
نه ددي مؤمنانو وظيفي دادي: چې «لوې خبر» دجهان
تولواوسیدونکو ته ورسوی. ترڅو دایمان په قوت
دپروردگار رالیزل شوي سره مؤمن او فداکاره خلک

چي دخداي له نظره دانتخارب شوو څخه ګنډ کيردي.
يوځای شي. او ديوبل په ياري سره یوباشکوه نوي
تمدن جور کري. دا خبره ده، چي فرمائي : «هجه
ملايکي رايلري... ترڅو دجهان منتخب خلک سره
راتول کري .»

دقان دزيري په اخرين کي دپروردگار په راتګ سره
، د«امر» دا جرا کيدلو خبره منځ ته راغلي، (قضى
الأمر). یو خل بيا گورو چي د«امر» کلمه دموعد
او دپروردگار دمظهر په راتګ پوري ارتباط پيداکړي
دي. دموعد دراتګ څخه هدف څه شي دي؟ دخداي
دائين اوامر اظهارول دي.

بالاخره دخداي «امر» اجراء ته رسی، دپروردگار
نوی ائین راخي. اونور ټول امرونه خدای ته ورگرخی
. (والى الله تر جع الا مور) په دي باره کي
د«امر» پرخای ده ګه جمع یعنی د «امور» کلمه راغلي
ده. د«امر» پرخای د«امور» استعمال په دي سبب ده
: دبهائي «امر» په ظهور سره، دتولو امرونو عصر
یعنی دتولو مخکنيو اديانوزمان پاي ته ورسيد. څرنګه
چي زمونږ په عصر کي، دتول عالم خلک یو «امر» ته
ارتیا لري. د ساعت دو اقع کيدو وخت چي دخداي
دو عدي دپای زمان ټول مخکيني «امرونه» خپل

خالق ته وگر خیل (وَالَّهِ تُرْجِعُ الْأُمُورُ) اویونوی
«امر» دهغوي حای ونیو (وَقُضِيَ الْأَمْرُ).
قد انتهت الظہورات الـ هـذا الظہور الاعظم . ۵
حضرت بهاءالله

دمخکنیوادیانو عصر ددی «لوی ائین» «په ظھور سره
پای ته ورسید.

٤٣٥ ٤ فصل: دپروردگار

لویه ورخ

دقران مجید دخو ایتونو

مقایسه
د(هَلْ يَنْظُرُونَ) ایت او د(يُذْبِرُ الْأَمْرُ) ایت تر منح رابطه
او شباھت زیات دی.

يودمو عود در اتللو خبر دخای په نوم ورکوي ، اوبل
دهغه موعد دظهور وخت معلوموي. دادواره ايتونه
به سره بررسی او مقایسه کرو:

يَدِيرُ الْأَمْرُ

يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَيْهِ
الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ الْفَ سَنَةٌ
مِمَّا تَعْدُونَ.

دسجه سورت، ۵-ایت

پروردگار داسلام
«امر» داسمان نه اداره
کوي. وروسته هغه امر
ديوي ورخې په اوبردو کي
چې ستاسي په حساب
دزروکلونو سره برابره
ده. دهغوي لوري ته
بیرته ورگرخې.

هَلْ يَنْظَرُونَ

هَلْ يَنْظَرُونَ إِلَآنِ يَا تِيهِمْ
اللَّهُ فِي ظُلْلِ مِنَ الْعَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقَضَى الْأَمْرُ
وَاللَّهُ ثُرَجَ الْأَمْوَرُ.

دبقره سورت، ۲۱۰-ایت

آيا په غير له دي نه
انتظار لري. چې
پروردگار به دفرېنتو سره
دوریحو دسيوري لاندي
راشي؟ آيا په غير له دي
انتظار لري. چې دامر
دراتگ وعده به سرته
ورسي، اوپه هغه وخت کي
به امرونه دخای لوري
ته وروگرخې؟

د «يُدِيرُ الْأَمْرَ» ايت داسلام عمر ديوی زرکلنې ورخې
په اندازه حسابوي. دازركله ورخ وروسته د «تدبير له
دوری خخه» (يعنى داسلام دائين دالهام اووھي په
تماميدو سره) په ۲۶۰ هجري قمري کال کي (يعنى داما
م حسن عسگري در حلت کال) سره پيل شو. اوپه

۱۲۶۰ کال یعنی د «امر دا ظهار» زمان سره په شيرزا
کي پاي ته ورسيده.
د (يُدْبِرُ الْأَمْرَ) آيت خبر وركوي. چي «امر» دخداي لوري
ته ورگرخي (ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ) د (هَلْ يَتُظْرُونَ) آيت هم
همغه د «امر» کلمه کاروي ، اما په دوه صورته: هم په
فردي توگه او هم دجمع په شكل . په فردي توگه هغه
د «امر» داجراء او يا د «امر» دراتلو خبره کوي.
او دجمع په شكل هغه ، خداي ته د «امرونو» درجوع
خبره کوي.
ددی دوه ايتونو ترمنخ رابطه او شباht بنكاره دی.

یُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءَ رَبِّكُمْ ثُوقَنُونَ .
 در عد سوره، ۲- ايت پروردگار خپل «امر» اداره کوي.
 او خپل ايتونه تشریح کوي. شاید تاسی په دی وعده
 (چی خپل پروردگار به ووینی) یقین وکرئ.
 مخکنی ايت کولای شئ چی له (تیرو) سره ارتباط
 ورکرئ اوهم له «اینده» سره ارتباط ورکرئ. که هغه
 په تیرو پوري مرتبط کرو، دهغی معنی داده چی
 پروردگار «امر» او داسلام ائین ئی بنکاره کرل
 ، او لازم ايتونه ئی توضیح کرل. ترڅو مونږ دخداي
 دملقات په وعده یقین وکرو. او که هغه داینده پوري
 و تیرو، دهغی معنی داده. چی پروردگار نوي
 «امر» او ائین بنکاره کوي. (یُدَبِّرُ الْأَمْرَ)، دنوی ظهور
 اړوند ايتونه دنوی موعد په وسیله توضیح کوي.
 (یُفَصِّلُ الْآيَاتِ)، ترڅو دهغه په توضیحاتو یقین
 وکرو. چی (دخداي سره دملقات وعده) سمه ده.
 او تحقق ته رسیدلي ده. (لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءَ رَبِّكُمْ ثُوقَنُونَ).
 ددي لپاره چي دقران دزيري څخه مونږ ته مقصد
 روښانه شي، بنه ده. چي هغه ايتونه کوم چي د«امر»
 يا د «امور» له کلمي څخه دي. یو تربله و سنجوو:

د سجدي سوره

وروسته دخداي

د اسلام «امر» راحي

نورته حي

ثُمَّ مَيْعُرْجُ	يُدِبِّرُ الْأَمْرَ
الْيَهِ	”يُدِبِّرُ الْأَمْرَ“
در عد سوره	
داخل دخای سره	نوى «امر» راخي
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءَ رَبِّكُمْ	ملاقات کوي يُدِبِّرُ الْأَمْرَ تُوقِّفُونَ
دېقري سوره	
داخل ټول مخکيني	نوى امر راخي
وَاللهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ	امرونه خدای ته بيرته ورگرخي وَقَضَى الْأَمْرَ
	ر

«دخبر را اورلو» «دزمان

پاي

اودنوي عصر شروع

پيرى پيرى مخکي د «نبوت» عصر یعنى «خبر را اورل» او «خبر را اورل» ئ. زمونر عصر د وعدى دتحقق عصر دى . هغه «قيامت» دى . چي په هغه کي دوه مو عوده د «رب» «په نامه ظاهر شوي دي . حضرت باب په ظهور سره دبشر په تاريخ کي نوى فصل پيل شو . کله چي دجهان خلک دلمري ھل لپاره دپور دگار دحکومت دسيوري لاندى په صلح او سلامتيا کي ژوند کري . قران مجید دادوه زمانى «اوله ورخ او دو همه ورخ» حسابوي . (فصلت سوره، ۱۲ - ايت)

حضرت بهاء الله په ھني ايتونو کي دي دوه زمانو او وختونو ته اشاره کوي :
 ختم فيه النبوة بحبيبه الم ي يوم القيمة و هذه القيمة التي
 فيها قام الله بمظهر نفسه . ۶

حضرت بهاءالله

دخبرورکولو عصر، دپروردگار د حبیب یعنی رسول اکرم په ظهور سره او دقيامت دورحی په راتلو سره پای ته ورسید . داظهور قيامت دی. چي پروردگار په هغه کي دخپل «نفس دمظهر» په وسيله قيام وکبر.
قد طوى بساط النبوة و اتَّه مَنْ ارْسَلَهَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ . ۷

حضرت بهاءالله

دخبرورکولو تغَرِّ تول شو. او خوک چي خبر راليزي په قدرت او سلطى سره بنكاره او معلومدارشو .
لم اتَّه بِمُحَمَّدٍ نَّبِيًّا قَدْ قَضَى فَعَلَمَهُ بَانِ يَخْتَمُ الْنَّبَوَةَ
بَوَّهٌ يَوْمَئِذٍ بِلَّا اتَّه جَاءَ بِالْحَقِّ وَ اقْضَى اللَّهُ امْرَهُ كَيْفَ
شاء . ۸

حضرت بهاءالله

هغه وخت چي پروردگار ، خپل رسول حضرت محمد راوليزل . همغه ورخ په الهي علم کي د«خبر ورکولو» عصر پای ته ورسید. بلی هغه وعده نن اجرا شوه.
او دخداي «امر» دهغه دتقدير په اساس تحقق پيداکر .
حضرت امير او امام صادق ، دواړو درسول اکرم صفت داډول کړي دي:
الخاتِمُ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحُ لِمَا أَسْتَقْبَلَ . ۹

هغه عصرتہ پایان ورکونکی دی چي تیرشو . او دھغه
عصر پیلوونکی دی چي په ایندہ کی رائی .
حضرت محمد (رسول اکرم) در سو لانو دلی اخرينی
پیغمبر و . چي دخدائی په نوم دمو عود په ظھور
او دخدائی دور رئی دعصر زیری ئی ورکری دی
حضرت باب په ظھور سره دانتظار او خبر عصر
پای ته ورسید . او خبر دتحقیق عصر را ورسید .

په جهان دپروردگار

حکومت

اسماني ایتونه ددي زیری ورکوي . چي نه یوازي
دخدائی په نوم پیغمبر رائی ، بلکه هغه پیغمبر
دپروردگار حکومت دلمري ھل لپاره دبشر په منځ کي
جو روی . ٿونموني ددي ڊول ایتونو ٿخه بررسی
کوو :

«هغه ورخ» به دخای سلطنت وي .

عوبديا: ۱-سوره، ۲۱-آيت

ان رَبُّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ... إِنَّا لَنَا ذِكْرُونَ .

ديونس سوره، ۳-آيت

داعراف سوره، ۵۵-آيت

ستاسي پروردگار داسي ذات دی. چي اسمانونه
او حمکه ئي په شپوروور حوكى پيداکړل. وروسته په
تحت کښيناست ترڅو خپل «امر» اداره کري ... ايا
برت نه اخلي ؟

حضرت بهاءالله په کراتو سره پخپلواثاروکي دقران
دو عدي په تحقق شاهدي ورکري ده :
قد اتَّ الْمَالَكَ الْمَلَكَ لِلَّهِ الْمَهِيمِنَ الْقِيَوْمَ طوب لمن فاز
بلقائه اذ استوى علَى العرش ... ۰

حضرت بهاءالله

دجهان صاحب او مالک راغلى دی. دقیوم او مهیمن
پروردگار حکومت دی. خومره نیکمرغه دی، هغه
څوک کله چي هغه په تخت ناست وي. او په زیارت
کولو ئي بریالي شي.

دقران په ایت کي خورمزه راغلي دي. چي توضيح ته ارتيا لري. که ایت په ظاهري شکل سره معنا کرو.
گورو چي دهجه لمري برخه (د عالم پيداينست په ۶ شين ورخو کي) دعلم مخالف ده ، او دوهمه برخه ئي (په تخت كښيناستل) دپور دگار دلور مقام سره مخالفت دي

٤١٤ فصل : بخدای لویه

٤٣٩

ورخ

هغه ايتونه چي پور دگار په بشري کارونو پوري
محدود او مربوط وي لکه په تخت کښيناستل ، يادور يخو
دسيورى لاندي راتل ، دهجه دمظهر او موعد پوري
مربوط دي . نه په خپله ده پوري . دا ايتونه
د «متشابهاتو» پوري اړوند ګنل کيرى .
او س و گورو چي څه تشبيهات په مخکني ایت کي
ragali دي :

ان رَبُّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ :
ستاسی پروردگار داسی خدای دی. چی اسماونه او حمکه ئی په (۶) ورخو کی پیداکړل. په همغه توګه چی مخکی تیر شو، په متشابهو ایتونو کی، اسمان ددين په ځای کارول شوی دی، او «حُمکه» دانسان «دزره» په ځای کارول شوی ده. دورخی موده هم په متشابهه ایتونو کی دزروکلونو سره مساوی ده.
دورخی د «اوېردوالي په باره کی» پروردگار مونږ سره مرسته کړي ده. او دارمز ئی له مخکي بنسکاره کړي دی. داسماونو او حمکي خلقت ئی په ۶ ورخو کی او ياه ۶۰۰۰ کاله کي، ديوسلسله اديانو تدریجي تکامل ته او ده ګه اديانو نقش ته دانسان په تکامل او ترقی کي اشاره ده .

آدم دپروردگار لوی پیغمبر، نوی عصر دانسان دمعنوی تکامل په تاریخ کي پیل کړ. په همدي سبب لمرنې پیغمبر چی په قران کي ذکر شوی دی. آدم دی ده ګه لوی پیغمبر دوخت نه ترنه پوري، بشر په پرله پسی توګه د تکامل او رشد لاره وهلي ده پروردگار دخو اديانو په رالیرلو سره ددي وخت په او بردو کي، انسان د ترقی او کمال خواته بیولی دی . ثم استَوَى عَلَى الْعَرْشِ .
اووروسته پروردگار په تخت کښیناست .

دپروردگار کبینیاستل په تخت، دپروردگار هغه رالیرل
شوی راتلو ته، داومي زرکلنې په اوږدو کي اشاره ده
په «تخت کبینیاستل» یعنی دخدای حکومت دهغه
دانخاب شوی په وسیله . په دی اساس په «تخت
کبینیاستل» اوډ «وریئی دسیوری» لاندی راتلل متشابهه
معنی لري . دادواړه دپروردگار دظهور ځلاته
دپیغمبرانو په ائینه کي اشاره کوي .

قران او بهاء الله

۴۴۰

هغه څه چې ذکر کیروي دهغه دتخت سره سمون لري.
دهغه دقرت دظهور سره برابر والي لري . ۱۱
حضرت باب

په «تخت کبینیاستل» اصطلاح په عین شکل
دمسيحيانو او يهوديانو په اسماني اثارو کي هم ليدل

کيئي. حکه چي هغوي ته هم زيرى ورکول شوي دى
هجه موعد چي خدای په نوم رائي ، بالاخره
پروردگار سلطنت په پينو و دروي :
ماولييل چي لوی او باشکوه پروردگار په تخت ناست
دى . دهجه جبهه معبد پک کري و دهجه سره فربنти وي
چي هميشه به ئي يوبيل ته ويل : تول عالم دهجه له
فرّابهاء خخه پک دى.

اشعيا ، ٦ فصل ، ١-٢ ، ايتونه

په مخکني ايت کي د«فرّ بهاء» کلمه د«خدای بهاء» ته
اشاره ده . چي په معنا کي دبهاء الله سره برابره ده .
هغوي (مؤمينان) خدای دعرش (تخت) په مقابل کي
ولاردي . او شپه اوورخ دهجه په معبد کي دهجه سره
خدمت کوي . خوک چي په تخت کښېني ، هغوي لره په
څله خيمه کي راولي ... او هغوي لره دژوند چينو ته
هدايت کوي . او پروردگار دهغوي دستروهر خاځکي
اوښکه پاكوي .

، ٧ فصل (١٥ - ١٧) ، ايتونه

زما دپاره به يو زوي پيدا شي . چي حکومت به دهغوا
په او بزو وي . قادر خدای به هغه لره ابدي پلار او
دصلاح شهزاده ونوموي ، شوقي به دا کار سرته
ورسوبي .

اشعیا، ۹ فصل، ۶-۷، ایتونه

دانگلیسی اصل اخري ایت :

*The Zeal of the Lord Almighty" will accomplish this
(New International Version).*

ژباره: « zeal of the lord» په فارسي کي «شوق رب» دی. «شوقي رباني» بهائي ائين د «ولي» امر «نوم او دهجهه د اداري نظم مؤسس دی. دانظم هجهه پايه او اساس دی چې د پروردگار دجهاني حکومت اينده نظم به پرهجي ولاړوي.

د «حضرت امير لقب» «ولي الله» او د «شوقي رباني»
«لقبولي امر الله دی.

•**يُدَبِّرُ الْأَمْرَ**: ترخو پروردگار خپل امر اداره کري .
په دی ايٽ کي د **يُدَبِّرُ الْأَمْرَ** اصطلاح په عين شکل
سره تكرار شوي ده . د «**يُدَبِّرُ الْأَمْرَ**»
مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ» يوي زركلنی ورخي ته اشاره
کوي . چي دهugi په اوبردو کي به پروردگار داسلام
امر داسمان نه اداره کوي . دلته ذکر شوي دي . چي
وروسته دشپرو ورخو ،پروردگار پخپله په تخت
کبنياني ترخو دامر اداره وکري .

شيخ عطّار يوايراني شاعر دمو عود ورخي ته په
اشاري سره داپول شعر ويلى دي:

شش پیامبر	مرا تعليم قرآن گشت رهبر
لی هزار است	بدان ترتیب عالم رامدار است
از سال آخر	شود قائم مقام خلق ظاهر
بریعت	به امر حق شود پیدا قیامت

په تخت کبنيناستلو موضوع دوه ھلي نوره هم په قران
کي تكرار شوي ده . يوله هغو ايتونو ٿخه يوبيل اضافي
مطلوب رانغاري . چي لازمه ده بررسي ئي کرو :

الذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا .

دفرقان سوره، ۵۹-ایت

هغه چاچي حمکه، اسمانونه او هغه ٿه چي په دی
شپرو(۶) ورخو کي پيداڪرل اووروسته دپور دگار په
تحت کبنيناسٽ دهجه په باره کي دهجه چاخه پوبنتنه
وکره. چي پوهيري.

په مخکيني ايت کي اضافي مطلب دادی:
فَاسْأَأْ بِهِ خَبِيرًا .

دهجه په باره کي له هغه چاچي پوهيري پوبنتنه وکره.
 واضح ده. کله چي نوي موعد رائي، یواحی دهجه
پيروان هغه پيڙني. او دهجه په باره کي پوه او اڳاه دي
اما دخلکو رسم هميشه دارنگه دي. چي دنوی ائين
دمؤمينانو څخه دپوبنتني په ځاي، دخپل دين والا څخه
اوحتي دهجه نوي ائين له دبمنانو څخه دهجه ائين په
باره کي پوبنتني کوي.

داطریقه نه یوازی په مسلمانانو کي معمول ده. بلکه دتولو اديانو پیروانو په منځ کي همداسي ده. مثلاً که یو عيسوی مؤمنین غواړي. چې د اسلام په باره کي په یوم مطلب پوه شي، خپل پیشوا ته ځي، نه یوم مسلمان پیشوا او محقق ته. مسلمانانو هم تراوشه ئي چې هرڅه د بهائي ائين په باره کي زده کري دي. د خپلو پیشوايانو څخه ئي زده کري دي. او یائی حتی د بهائي ائين د دې بنمنانو څخه زده کري دي. بنکاره خبره ده. داطریقه دالهي محکم حکم، او د عقل او پوهی سره مخالف ده.

زمونږ د عصر د دو موعدو د ظهور له وخته ترننه پوري، ددي ائين دې بنمنان سخت مشغول و او دي. چې مختلف کتابونو د ده ګوي د رد او انکار په باره کي ولپکي.

څومره دير ساده او ناپوه خلک چې دا کتابونه لولي. او حقیقت ئي ګني، غافل او بې پرواوه دي څخه چې داتول دروغ او تهمت دي.

مخکنی ایت مونږ ته رازده کوي . چي دهغه
 (موعد) په باره کي له پوه خلکو څخه خبر شو
 اوورپسي ایت دهغی ډلي نوم ، چي مونږ ورڅخه
 پوبنتنه وکرو راکوي:
فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ أَنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ .
 دنحل سوره، ۴۳-ایت

که نه پوهیزی ، د«ذکر» له پیروانو څخه پوبنتنه وکړئ

په همغه ډول چي په کراتو سره په دي کتاب کي
 تکرار شوي ده ، د«ذکر» کلمه دحضرت باب دمهمو
 القابو څخه ده . هغه حضرت دانوم دبل هر نامه څخه
 پیر دخپل ځان په باره کي کارولي دي .
 بيرته راګرخو دبحث ور مطلب ته ، يعني دخداي
 حکومت پر خلکو . دقران دالاندی ایت هم زمونږ په
 عصر کي دخداي دحکومت څخه خبر راکوي :
يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزَّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا مِّنْ رَّبِّهِ يَوْمٌ
الْحَقِّ لِلرَّحْمَنِ .

دفرقان سوره، ۲۶ - ایتونه
 په هغه ورڅ چي داسمان په وریخو کي درز وشي
 او ملائیکي رابنکته شي . په هغه ورڅ دپروردگار
 رحمان خاص حکومت دي .

٤٤٣

ورخ

۱۴ فصل: دخای لویه

دې تشبيهاتو ته په مخکنې ایت کي توجه وکړئ :

تشبيه	معنا
په هغه ورخ چې د «يوانسان جسم» د «امراسمان» يادخای ائین خيري کړي. او خپل ٿان مونږ ته وبنائي.	هغه ورخ چې اسمان په وريخو خيري شي.
په هغه اسمان، پاک او فداکاره مؤمنان هم رابنکاره شي او د هغو ملتیا وکړي.	او ملائکي هم رابنکته شي.

حضرت بهاءالله په خپلو اثارو کي په کراتو ددي
و عدي دتحقق تائيد کري دي:
قد انفطرت سماء الاديان و انشقت ارض العرفان و
المئكة منزلون . ۱۳ حضرت بهاءالله

داوسپني اسمان خيري شو، دعرفان حمکه خيري شوه
او ملائکي ننزلول په حالت کي دي.

قد أَنْهَى الْوَهَابَ رَاكِبًا عَلَى الْحِسَابِ، ۱۴

حضرت بهاءالله

و هاب په وريخو سور راغلى دي !

دالاندی ايتونه هم زمونبر په عصر کي دخای

دحکومت شاهدي ورکوي :

الْمُلْكُ يَوْمَذِ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ .

دحج سوره، ۵-ایت

په هغه ورخ دپروردگار حکومت دي. هغه دهغوی په
منخ کي حکومت کوي.

الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ .

دغافرسوره، ۱۶-ایت

نن ورخ فرمانروائي دقها را ويكتاپروردگارده.

هذااليوم الّذى يشهد فيه كلّ الذّرات بانّ الملك لله الواحد

المختار. ۱۵ حضرت بهاءالله

نن هغه ورخ ده. چي په هغه کي تول (ذرّات) په دي
حقیقت شاهدي ورکوي چي :

دواحد او مختار پروردگار حکومت دی .

❖ «وهاب»: (بېرېخېنۇ نكى) يوالەي صفت دى
هغە چاتە اشارە دە. چى دخای پە نوم راھى .

قران او بھاءالله

٤٤٤

رحمان

در حمان کلمە پە قران کي خدای تە پە اشارى سره،
او كلە زمۇنۇ دعصر موعود حضرت بھاءالله تە پە
اشاري سره، پە كاروپىل شوي دە.
دالاندى ايت هغە كسانو تە خطاب دى. چى حضرت
عيسى، پە هغە شكل چى انسانان

زامن لري ، خدای زوي گني:
قالوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا .

دانبياء سورت، ٢٦-ايت

وويل: «خدای خپل ئان لپاره زوي نيولى دى». پيغمبران دپروردگار دتولو نومونو او صفتونو مظهر وي. در حمان نوم دهغوي دهريوه په باره کي صدق کوي. اما په چانگرى توگه دانوم حضرت بهاء الله ته په اشاري سره په خاص الخاص بول دپروردگار دتخت كبنيناستلو لپاره په کار ورل شوي دى. حضرت باب هم همدغه کلمه په کراتو سره دحضرت بهاء الله په باره کي کارولي ده.

الْمُلْكُ يَوْمَذِ الْحَقِّ لِلرَّحْمَنِ .

دفرقان سورت، ٢٦-ايت

په هغه ورخ به فرمانروائي، په حقیقت سره، در حمان له خوا وي.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى .

دطه سورت، ٥-ايت رحمان په تخت ناست دى.
دايتنونه در حمان دپيروانو يعني زمونبو دعصر دموعد

په باره کي دي:

**وَعَبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنَا وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا .**

دفرقان سورت، ۳۶-ایت در حمان بنده گان هغه کسان
دي. چي دھمکي په مخ نرم چلنڌوي او په نرمي سره
په لاره ٿي . اوكله چي جاهلان هغوي ته خطاب
وکري. په نرمي سره ٿواب ورکوي.

دا ڀتونه در حمان دمنكريينو په باره کي دي:
**وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِرَحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ انسِجُدْ
لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا.**

دفرقان سورت، ٦٠-ایت

۱۴ فصل: دخداي لويء

۴۴۵

ورخ

اوكله چي هغوي ته وويل شي : «رحمان ته سجده
وکري» وائي : رحمان خوک دى ؟ ايا ٿه چي مونبي ته

په فرمان راکوي ، سجده وکرو؟ دا(گفتگو) د هغوي نفرت نور هم زياتوي . دا لاندي اياتونه د هغه چا په باره کي دي چي دوخت دموعد غوبنتنی اوبلني ته حواب وائي او دهغه په مقابل کي عاجز دي :

**يَوْمٌ يَتَبَعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوْجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ
لِلرَّحْمَنِ... وَكَذَلِكَ انْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَقَوَّنَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ
ذِكْرًا عَرَبِيًّا.**

د طه سورت، ۱۰۸ - ۱۱۳

په هغه ورخ ددعوت کونکي خخه چي هیچ انحراف اوکوروالی په هغه کي نشه دی ، پيروي کوي . دهغه په مقابل کي غروننه خاضع او خاشع دي ... دارنگه مي قران په عربي نازل کر . او اخطارونه مي په تفصيل سره توضيح کري دي . شايد برحدره اوسي يادهغوي لپاره «ذکر» وي .

په همغه ترتيب چي و موليدل ، هم په قران کي او هم په انجيل کي دموعد ظهور ته په اشاري سره ددعوت کلمه کارول شوي ده :

پورديکار خلکو لره دارالسلام (بغداد) ته دعوتوی
يونس سوره، ۲۵ - ايت

په مخکني ايت کي چي د طه سورت خخه دي . خبره ددعوت کونکي خخه منئ ته راغلي ، چي په هغه کي یوروکي نقص او انحراف نشي پيداکولي . یواحی

دپوردگار رالیل شوی په دې درجه په کمال اراسته وي. د «احذار» او «تذکر» مطلب هم دموعد دظهور په رابطه په کراتو راغلی دی.

برسیره پردي د «ذکر کلمه» په پير لطافت سره دموعد نوم ته په اشارې سره راغلی ده. حکه چې دموعد نوم «ذکر» دی. او مقصد دراتللو ئې تذکر اویادونه ده.

❖ ولی په دې ایت کي «ذکر» دقران له ژبې يعني عربی کيدل و؟ممکن په دې سبب وي. چې د وعدى دتحقق په وخت کي، دعوت کوونکى په داسې يوهیواد کي اوسي. چې دهغو ژبه دقران ژبه يعني عربی ده، او هغه خلک کولای شي. چې دايتونه پخپله ژبه ولولي. دې وراندويني تحقق پیداکړ، حکه چې حضرت بهاءالله په بغداد کي د «امر اظهار» وکړ.

ددي تولو نسانو دپاسه ، دبحار الانوار له حدیث خخه
ددري اخرنيو کلمو رابطه د مخکني ايت يعني «يُحَدِّثُ
لَهُمْ ذِكْرًا» دقایم موعد ظهور سره تائیدوي . ١٦ .
له دي وراندي خو ايتونو وروسته قران مجید هغه چاته
چي د «ذكر» خخه انکار کوي ، دا اخطار وركوي :
وَمَنْ اغْرَضَ عَنِ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنَّاً .
دطه سوره ، ١٢٤ ، ايت

هرخوک چي زما د(ذکر) خخه مخ واروي . دستونزو
دک ژوند به ولري . دپروردگار دنوی ائين منکرين
بالاخره دسخت ژوند سره مخامخ کيري . په دي لاندي
ایت کي هم وراندوينه شوي ده :
وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا الْمُلْكُ يَوْمَذِ الْحَقِّ
لِرَحْمَنِ . دفرقان سورت ، ٢٦ - ايت

حکومت په هغه ورخ د رحمان دي . دکافرانو لپاره
هغه ورخ پيره مشکله ده . حضرت باب هم د
«رحمان» کلمه د حضرت بهاءالله ظهورته په اشارې
سره په کراتو کارولي ده . دا ايتونه وبنائي چي د
«رحمان» کلمه په سورت رحمان کي خاص حضرت
بهاءالله دي .

يَوْمٍ يَأْتِيكُمُ الرَّحْمَنُ فِي ظَلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ . ۱۷

حضرت باب

كله چي رحمان دور يئو په سیورو کي ستاسي په منخ
کي رابنكاره شي .

اَهْلُ الْبَيَانِ الَّذِينَ اعْرَضُوا عَنِ الرَّحْمَنِ . ۱۸

حضرت بهاء الله

دبيان والا چي رحمان نه مخونه اړوي .

په دې بيان کي ، د «رحمان» کلمه په دوه شکله کارول
شوې ده ، یوچل د زمان موعد ته په اشاري سره
اویوچل پروردگار ته په اشاري سره :

❖ خپلو پېروانو ته په اشاري سره ، حضرت باب
«اَهْلُ بَيَانٍ» کلمه کارولي ده . او حضرت بهاء الله
خپلو پېروانو ته په اشاري سره «اَهْلُ بَهَاءٍ» .

قد طُوى بساطُ الأوهام و أتَى الرَّحْمَنْ بأمر عظيم . آنَّهُ هو
النَّبِيُّ العظيمُ الَّذِي أَنْزَلَ ذِكْرَهُ الرَّحْمَنُ فِي الفرقانِ طوبٌ
لمن وجد عرفَ البَيَانِ و فازَ بِهَا الْيَوْمَ الْبَدِيعِ . ١٩

حضرت بهاء الله

دکمانونو او خیالونو میدان گدوه شو
او «رحمان» د «لوی امر» سره ظاهر شو . او هغه لوی
خبر دی . چي پروردگار «رحمان» په قران کي دهغه
ظهور ذكر کر .

خومره نیکمرغه دی هغه خوک ، چي ددي گفتار ورمه
ئي پيداکره . او ددي «نوی ورخ» په ليدلوبريالي شو .
په همغه دول چي و موليدل ، منکرين د «رحمان» په
وراندي د حضوع خخه دده کوي :
اذا قيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِرَحْمَنْ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ .
دفرقان سورت ، ٦٠-ایت

كله چي هغوي ته وویل شي : «رحمان» ته سجده
وکرئ ، وائی : رحمان خوک دی ؟
فسوف يدعوكم الرحمن بالسجود نفسه . ٢٠
حضرت باب

دير ژردی ، چي رحمان به تاسي دهغه نفس په وراندي
دعوت کري .

انَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ سُجْدَةِ الرَّحْمَنِ أُولَئِكَ هُمُ
اَصْحَابُ النَّارِ بِحُكْمِ اللَّهِ الْعَلِيِّ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

خَبِيرًاً ۖ ۲۱

حضرت باب

څوک چې رحمان په وړاندې د حضوع څخه پده
کوي. د اور خاوندان دی . دانا پروردگار دهغوي په
باره کي حکم کوي . پروردگار په هرڅه پوهیزی .

دپروردگار عرش

اوخت

دقران مجید یو ایت دپروردگار عرش ته د (۸) عدد
سره ربط ورکوي . وګورو چې په دی ایت کي کوم
راز پېت دی :

فَيَوْمَذِ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ... وَالْمَلَكُ عَلَى ارْجَاهَا وَيَ حَمْلُ
عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَذِ ثَمَانِيَةً.

دحافه سوره، ۱۵ - ۱۷، ایتونه

په هغه ورخ یوه واقعه واقع کیږي ... اوفرښتي دهغی
په شاوخوا کي وي . او دپروردگار عرش دي (۸) دخپل
حان نه پورته وړي .

په دی ایت کي هم درب راتلل دملائکو سره ئې
وراندوينه شوي ده :

وَجَاءَ رَبَّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا .

دُفْرُ سُورَةٍ ، ۲۲ - آیَتٍ

پروردگار به دی دفربنتو سره په لیکو کي راشي.
و یا قوم لا تتحجبوا عن جمال الله بعد الذى جاء ف ظلل
من الغمام و ف حوله ملائكة القدس . ۲۲ .
حضرت بھاء اللہ

ای خلکو! خپل ھانونه د «پروردگار دجمال او بنسکلا» نه
مه محروموي . هغه دوریخو په سبوری کي دسپیخلو
فربنتو سره راغلی دی.

دموعود ورخ ٿه یوه ورخ ده . او ٿه یوه واقعه ده . په
هغه ورخ وقوع ته رسی؟ د (۸) عدد ٿه شي ته اشاره
ده ، او کوم رمز په هغه کي پیت دی ؟ ده گي ورخي

اصطلاح زمونبر دزمان دموعد ظهور ته په اشاري سره په کراتو په قول قران او مقدس كتاب کي کارول شوي ده . د «واقعي» کلمه هم دو اقاعي په سوره کي همدي ظهورته په اشاري سره راغلي ده . اوس وگورو چي د(۸) عدد خنه منظور څه شى دى ؟ دايلت په بهائي اثارو کي تفسير شوي دى . او په دوه صورته کي تحقق موندلی دى . حضرت عبدالبهاء هغه زمونبر دموعد په نامه «بهاء» سره اريکه ورکري ده . د «بهاء» کلمه دابجدو دحروفو په اساس د(۹) سره برابره ده :

اوسمورو چي په قران کي د(۸) عدد او د(۹) عدد ترمنخ څه اريکه ده . د حافقه په سوره کي وړاندوينه شوي ده . چي دپروردگار تخت په هغه ورخ (۸) دخپل ټان دپاسه نقلوي .

❖ جمال يزدان: (دېزدان بنکلا) دپروردگار درالييل شوي تجلی ته اشاره ده . چي په دي عصر کي دمخ نه پرده لري کري ده:

ای دپروردگار ددیار خلکو! بی مثاله اویکتا دوست بی
حبابه پنکاره دی ... ترخو وخت باقی دی . دباقی ذکر
سره مشغول شی. او دپروردگار لور ته مخ واړوئ.
حضرت

بھاءالله ادعیه حضرت محبوب، ۱۵ مخ

۴۴۹ ۱۴ فصل: دخداي

لویه ورخ

په دی بنکلی اوله رازونو دک ایت کي ، زمونږ
د عصر موعد «بھاء» نوم د (۹) عدد سره مشخص
شوي دی او د عالم ملتونه د (۸) عدد سره ، هغه موعد
دهغوی په راس کي دی. او هغوی تول د هغه د تعاليماں تو
اوښونو پشتیبان او ملاتر کوونکي دی.
دی ور اندوینې د حضرت باب مقام اعلی - د مقبرې په
نقشه کي هم تحقق موندلی دی. حضرت ولی امر الله
دهغه دقیر نقشه تریو حده پوري د دغې ور اندوینې په
اساس طرح کړي ده . هغه مقبره د کرملا په غره کي په
(۸) ستنو ولاړه ده . ددي مقبرې ګنبد د د حضرت باب

دمقام (نما) ده. چي په تول عالم ولاړه ده . بهائي بین
المللي اداري تشکيلاتو مرکز دخداي تخت هم په همدي
غره کي اودهمدي «مقام» په خوا کي جور شوي دي .
حضرت باب هم دپروردگار عرش ته د(۸) عدد سره
رابطه وركوي :

هناک يحمل عرش الله ملکة العما ف الانفس الثمان .

حضرت باب

۲۳

حضرت باب «بيان» «حضرت بهاء الله بدبيع په كتاب
کي ذكر کړئ، اوپه دي شکل ئي ترجمه کړئ دي :
دپروردگار تخت انتقالوي دملايکو په لاس په نورو
وريحو ۲۴

وروسته ددي وينا په تفسير کي داسي فرمائي:
هیڅوک ددي عرش دورلو ورنه دي، مګر دپروردگار
ملايکي چي دالله په مرسته دالوی امانت انتقالوي ۲۵
د(۹) په عدد کي چي د«بهاء» دکلمي دا بجدو شماري
سره برابر دي، یوبل راز هم پت دی. د(۹) عدد یوازی
عدد دي. چي داحاد تول عددونه په ھان کي لري، اوپه
حّد «اکثریت» پاد «تعدد» له «وحدت» څخه برخورداره
دي. تول عددونه چي هر خومره لويء وي. ده ګه
دسيوری لاندی وي. دادوه خاصیتونه د(۹) عدد
مطابق دي .

❖ عما:لوري ورپئي ،الهي عالم ته اشاره ده
،دغيبو عالم ته؛ ثمانيه :د(٨) عدد.
ددي «بيان» دزياتو توضيحاتو لپاره بدبيع كتاب ته
مراجعه وکړئ.

(٢٢٥ - ٢٢٦) مخونه

قران او بهاء الله

٤٥٠

دبهائي ائين داجتماعي بنوونو دمهمو صفتونو سره
،دانسوني «وحدث په کثرت کي»«اويا»«وحدث په تنوع
کي»«نوم لري .ددي بنوونو په اساس په راټلونکي
جهان کي دعالمنه ملتونه به له دوه خوندونو څخه برخه
من وي:

• خپل ملي هویت به وساتي .

• په پوره يووالی کي به يوله بل سره ژوند
وکري.

دپوردگار دنوی نظم دنقشي په اساس ، اختلاف
(تنوع) اوکترت به له يوي خوا جهان ته بنکلا ورکري
اوله بله طرفه د «اسم اعظم» قوت يعني «بهاء» به هغه
ملتونه پخپل سبوري کي متحد وساتي. ديو گلزار په
شان چي په هغه کي رنگارنگ گلان ديو باگوان
اومربي ترنظر لاندي په رشد اوپورش کي وي .
دپوردگار نيك

نومونه

قران کريم دپوردگارد بیرو صفتونو او نومونو
، نومونه اخلي. او مونبر ته رازده کوي. چي زمونبر
خالق د «نيکو نومونو» لرونکي دي :
اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَاءُ .

دطه سورت، ۸-ایت

اوله ترجمه : په غير له هغه بل خدائ نشته . او هغه
دنیکو نومونو صاحب دي .

دو همه ترجمه : په غير له هغه بل خدائ نشته . هغه
دبنکلو نومونو صاحب دي .
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَاءُ ... وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

دحشر سورت، ۲۴-ایت

هغه دپیرو بنکلو نومونو صاحب دی ... هغه عزیز او حکیم دی .

حضرت بهاءالله ظهر ته په اشاري سره :
ظهور سلطان تولوشیانوته او تولو بنکلونو مونو ته تجلی
ورکره ۲۶. حضرت ولی امرالله

❖ **His are the most فخری ترجمه :**
beautiful names

۴۵۱
فصل: دخای لویه

ورخ

د اعراف سوره دهجه چا خبره رامنځ ته کوي. چې د پروردگار نیک او بنکلی نومونه اړو وي، یعنی هغه د معنا له نظره تحریف او اړو وي.

په همغه ترتیب چي ومو ولیدل ،دقران دوراند ویني په اساس ډير خلک دخداي په ظهور دوعدي څخه انکار کوي . بنکاره ده. چي هغه منکرین دپروردگار دصفتونواو اسمونو ظهور څخه په یو انسان کي هم انکار کوي :

دپروردگار دبخشونو اور حمتوно دریاب په دي زمان کي داسي په موجونو کي دي. چي پخپل ځان کي پراته جواهر ئي په ساحل کي اچولي، او زمونږ دعصر موعدوئي په خپلو تولو بنکلو او باشکوه نومونو په اعلى حد سره سمبال کري وي . امادقران دايتونو په اساس ډير خلک ددي رو بناهه لمر دلیدلو او ددي «نوی خبر» داوریدلو څخه ځان لري ساتي .

دنوي ائين

منکرین او مؤمنین

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَةُ فَادْعُوهُ بِهَا وَذْرُوا
الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيْجُزُونَ مَا
كَانُوا أَيْعَمَلُونَ.

د اعراف
سوره
۱۸۰ -
ایت

پروردگار دبنکلو نېکو، نومونو صاحب دی . هغه په همغه نومونو یاد کړئ او هغه کسان چي دپروردگار نومونه اړوي، پخپل حال ئي پریردی . ډير ژردي چي دخپل عمل په سزا ورسيري .

<p>وَمِنْ خَلْقَنَا أَمَةٌ يَهُدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ .</p> <p>دھغوي په منځ کي مي داسي امت پيداکړي دی. چې د حقیقت پېرو دي اوپه هغه اساس عدالت کوي.</p>	<p>د اعراف سورة ۱۸۱ - ایت</p>
---	---------------------------------------

قران او بھاء الله

۴۵۲

<p>وَالَّذِينَ كَذَبُواْ بِآيَاتِنَا سَنَسْتَرِ جُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأَمْلِي لَهُمْ أَنْ كَيْدِي مَتِينٌ.</p>	<p>د اعراف سوت (۱۸۲ - ۱۸۳) ایتونه</p>
---	---

<p>هغه چاچی زما ایتونه دروغ و گنل ، په تدرج سره په هغه لار چي نه پوهیزی ، هغوي گرفتاروم. (او دزلت او خپکان سره ئى مخامخ کوم) اما هغوي نه مهلت ورکوم . زما تدبير محکم او ثابت دی .</p>	
<p>اولم يَتَفَكِّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ الْأَنْذِيرُ مِبِينٌ. ایا فکر نه کوي. چي دهغوي صاحب (خبری کوونکی) لیونی نه دی ؟ هغه یواحی بنسکاره هو شدار ورکوونکی دی.</p>	<p>داعراف سورة ۱۸۴ - ایت</p>
<p>مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذْرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ. هغه خوک چي خدای گمراه کري. رهنما به ونه لري . هغوي به په خپله سرکشی کي سرگردانه کري.</p>	<p>داعراف سورة ۱۸۶ - ایت</p>

په ظاهر کي (۷) اوه ایتونه مخکي داعراف په سوره
کي بي ارتباطه په نظر راھي. دادمۇما يوخصوصىت
دى . اما په دقت او توجه سره کيدلای شي پيداکرى . چي
تول يودىل سره ارتباط لري . او په هغوي کي دىر
رازونه پراته دى . او هغه تول زمونىز دعصر دېپىنۇ
خبر راکوي:

۱. پروردگار په شروع کي دخپلو بنکلو نومونو خبره
رامنځ ته کوي ، هغه نومونه چې خپلو تولو پیغمبرانو
ته ئې بخشش کوي .

۱۴ فصل: دخداي

۴۵۳

لويه ورخ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَةُ فَادْعُوهُ بِهَا .

د اعراف سورت، ۱۱۸۰-ايت

پروردگار دېنکلواونیکو نومونو صاحب دی . پس هغه
په همغو نومونو ياد کړئ .

۲. دخلکو په منځ کي داسي کسان شته دي . چي ددي
بخشش په مقصد نه پوهيري . دپروردگار وينا اروي .
دهغي جملې نه زمونږ په عصر کي دالهي لوی
بخشنونو ، ددوه لوی پيغمبرانو راليول د «رب» په نوم
يعنى پخپله دپروردگار په نامه دي . باید دالهي په دي
لوی فضل او بخشش باندی خوشحالی وکړي او دخداي
شكرا دا کري . ددوه موعدو ظهور دپروردگار په لوی
نامه سره يعنی «رب اعلى» او «بهاء الله» «چي دخداي
اسم اعظم» دی . دبشر په تاريخ کي سابقه نه لري .

دپروردگار قضاوت د هغو خلکو لپاره چي د
قدري پيژندني په خاى دهجه دوه پيغمبران ئي تکفیر()
کافران) کړل . او په زندان کي واچول ، څه وي ؟
وَذْرُوا أَذِينَ يُلْحِدُونَ فِي اسْمَاهِ سِيْجَزْوَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
داعراف سورت ، ۱۸۰ - ايت .

او هغه خوک چي دخداي دنومونو په تحریفولوا اوړولو
شروع وکړي . په خپل حال پرېردي . دېرژردي . چي
دخلپو اعمالو په سزابه ورسيني .

۳. اما ددي منكرينيو په منځ کي ، داسي امت شته دي .
چي دحقیقت پیروان دي . دا خلک دپروردگار موعد
پيژني . او هغوي ته دېنبوونو په اساس په جهان کي

دادالت بنست جوري.

وَمِنْ خَلَقْنَا أَمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ.

داعراف سورت، ۱۸۱-ایت

دهغوي په منځ کي مي داسي امت پيداکري دي. چې

د حقیقت پیرودي. او د هغې لاري نه عدالت کوي.

۴. بالاخره پروردگار دائمين منکرين به پير ناګواره

اوبي مزي شي پروردگار هغوي دخه مودي لپاره

د جهالت په غرقاب کي خوشي کري ، او هغوي ته مهلت

ورکوي. دائمکرين به بالاخره خپل شوم برخليک ته

ورسيري. بي له دي چې پوه شي په تدرج سره خپل

قدرت او عزت له لاسه ورکري. او ذلت ته به ورسيري

وَالَّذِينَ كَذَبُواْ بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدِرُ جُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ
وَأَمْلِي لَهُمْ أَنْ كَيْدِي مَتِينٌ .

داعرف سورت، ۱۸۲ - ۱۸۳، ایتونه

هغه کسان چي زما ایتونه ئى دروغ گىل. په تدریج سره دهغى لارى چي نه پوهيرى، هغوي گرفتاروم (ذلت او خېگان سره ئى مخامخ کوم) اما هغوي ته مهلت ورکوم. زما دخای تدبیر محکم او ثابت دى.

۵. پیغمبران دخلکو مصاحب او خبرى کوونكى دى. اگر چي په باطن کي په الهى وحي سره خبرى کوي، اما په ظاهر کي دانسان سره څه توپیر نه لري. پیغمبران په پوره محبت او بنده گي دخلکو سره ژوند کوي.

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُواْ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ اَنْ هُوَ الْاَنْذِيرُ مِبِينٌ .

داعرف سورت، ۱۸۴ - ایت

ایا فکر ئى نه دى کرى. چي دهغوي مصاحب څه لیوني نه دى؟ هغه یواحى بنسکاره هشدار ورکوونكى دى.

دامهربانه مصاحبہ کوونکى، دنادانه خلکو لخوا په هر عصر کي، ورتە لیونيان ويل شوي دي، او ويل

کيري. داتكى په روپنانتيا سره وبنائي. چي دمصاحب
خخه منظور دپروردگار راليرل شوي دى.
دابيغمبران او مصاحبه كونكى خه مسئوليت لري
؟ هغوي هيچ كله خلك په صبر او زور سره ايمان
راوېرلو ته نه واداره كوي. حتى دمعجزي سرته
رسولو لپاره دهغوي دنظر جلبولو خخه دده كوي، كه
خه هم دهري معجزي سرته رسولو باندي قادر وي
يواھي دهغوي مسئوليت دادى. چي په پوره روپنانتيا
سره خلکوتە اخطار ورکري، چي دهغوي انكار
خومره شوم نتایج لري. دايواھي دابيغمبرانو مسئوليت
دى لە همدى مطلب خخه هم كولاي شي دمصاحب په
معنى په دى ايت کي پوه شي.

۶. بيا پروردگار مومن. تامل او تفكير ته رابولي.
**أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلْكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى**
ان يكۈن قد اقترب اجلهم فباي حديث بعده يۇمنۇن.
داعراف سورت، ۱۸۵- ايت

۱۴ فصل: دخای لويه

ايا دھمکي اواسمانونو په سلطنت کي او هغه څه چي
خدای پیداکړي نظر نه کوي؟

اجل ئي پير نږدي شوی دي. په غير له قران نه په
کومه وينا ايمان لري؟

ايا خلک «ھمکي اواسمانونو» «ته نظر نه اچوي.
ترڅو وګوري چي ژوندي عالم (ھستي) په دوامداره
توګه په حرکت اوګرخيدو کي دي؟ ايا نه گوري. چي
شپه ورخي ته رسی، اوورخ شپې ته، پسرولي په
ژمي پاي ته رسی اوژمي په پسرولي ختميرسي؟ پس
ولی دروزگار دګرش څخه د عبرت درس نه اخلي؟
ايا وئي نه ليدل چي امتونه راغل او لاړل؟ ايا دقران
دايت ئي نه دي لوستلى:

«لکل امةً أَجَلٌ»

(داعراف سورة، ۳۴-آيت)

«هرامت دمرګ سره مخامخ کيري؟» ايا داسلام امت
دهي قانون څخه مستثنی دي؟

مؤمنان دقران شاهدي نه مني ،دچا وينا دمنلو لايق
گئي؟

٧. هم ددي وعدى شروع (داعراف سوره، ۱۷۸ - ايت)
(اوهم دهغي ختم (داعراف سوره، ۱۸۶ - ايت)
پروردگار دهایت پوري اره لري . زمونبر معنوی
او همیشني برخليک هم دخای په لاس کي دی. اوهم
زمونبر پخپل لاس کي دی. که مونبر خپل نقش اداء
کرو. البته چي دالهي رحمت اوفضل لاندی به راشو .
مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ بَعْ مَهُونَ
داعراف سورت، ۱۸۶ - ايت هرچالره چي

پروردگار گمراه کري ، رهنمايي به ئي ونشي . هفوی
لره به پخپله سركشي کي سرگردانه پريردي .

گمراهان اولاره

پيداکوونكى

په همدي سوره کي ، يوچل بيا پروردگار د «هدایت
او گمراهی » خخه خبره رامنچ ته کوي:
مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. داعراف سورت، ۱۸۷ - ايت

هرچاته چي خدای هدایت وکري ، هدایت به شي ، او هر
خوک ئي چي گمراه کر ، له نقصان کوونکو خخه دی.

په مخکيني ايت کي ،پروردگار مونبيز ته رازده کوي.
چي دايمان ارمغان دهغه په لاس کي دي. اويوائي
دهغه کسانو ته بخشش کيري. چي دهغه په لاس ته
راوبرلو کي کوبنبن وکري. اوبيا فرمائي :
وَلَقَدْ ذَرَانَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبَصِّرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أَوْلَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أَوْلَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ .

داعراف سورت، ۱۹۷ - ايت

ماڊير خلک خه پيريان او خه انسان وي. ددوزخ لپاره
پيداڪري دي. داخلک داسي زرونه لري چي کوردله

دي، ستريگي لري خوپه هغو نه گوري ، غورونه لري
، خوپه هغو ٿه نه اوري . هغوي ڏچار پايانو په شان
بلکه دهغوي نه هم گمراه تره دي . هغوي ڊير غافل
خلک دي.

مخکنی ايت دكورده او متعصبو خلکو خبره رامنځ ته
کوي . بینا ستريگي او اوري ڏونکي غورونه لرل
، دانسانیت لمري لازمه ده . بي له دي دوه لارو علم
اوپوهی ، په تياره کي ڙوند کول دي . عقل چي دانسان
برتری په حيوان و بنائي ، بي گئي پاتي کيدل دي .
هغه خلک چي دالهي بخشونو دکارولو ٿخه چي په
سر کي عقل رائي بدھ کوي . دپروردگار له نظره
دحيوان ٿخه ٿيٽ دي . ٿکه حيوان هغه چي نه ئي
لري . په کار ئي نه وري . انسان هغه ٿه چي لري . نه
ئي کاروي . ددي ايتونو په اساس ، دداسي خلکو ٿاي په
غیر له دوزخه ، دخدای نه لري والي ، بل چيرته دي ؟
ايا دابه عادلانه اوسمه وي چي کوردلان او متعصبان
دپروردگار جنت ته نبردي شي ؟

خومره دحيرانتيا خبره ده . که واورو چي يو کس ٿول
عمر ستريگو او غورونو ته پردي وهلى وي . ترڅو ونه
گوري او وانه وري . اما په عالم دروح اوروان کي
داحيرانوونکي کار ڊير معمول دي . داسي خلک ڊير
دي چي خپل روح ئي دناداني په تنگ او تياره زندان

کي اچولي دی. او تول عمر په هغه کي پروت وي
دپوردگار قضاوت دداسي کوتا نظرانو لپاره دير
سخت دی داخلک دتن له قفسه دخلاصون څخه
وروسته یوبل قفس ته دخای نه دلريوالی قفس دوزخ
ته روان شي.

۱۴ فصل: دخای

۴۵۷

لویه ورخ

دخای لویه ورخ
دبشر په تاریخ کي نوی

عصر

ولی زمونږ عصر د «خدای ورخ» او زمونږ د عصر
موعد «خدای» نومول شوی دی ؟
بشر ترننه پوري د معنوی نظره د ماشومتوب په دوران
کي او سبده. هغه دوران پاي ته ورسيد، او دبشر د تکامل

يونوی عصر راورسیده ،لویه ورخ اوبي سابقه ورخ
،هغه وخت چي تول «امرونه» په يو «امر» او «تول
امتونه» په يو «امت» بدل شي:
**ذَلِكَ يَوْمٌ مُّجْمُوعٌ لِّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مشهودٌ وَمَا نُؤْخِرُهُ
الْأَلَاجِلِ .**

دهودسورة، ۱۰۴ - ۱۰۳، ايتونه

داهجه ورخ ده. چي په هغه کي به خلک سره راتول
شي. اودهغي شاهد شي .په يوتاکلى وخت کي بي له
حنده راوري.

داهجه کاميابه ورخ ده. چي پروردگار په بيره حلا
اوښکلا د «اقدار او عظمت پرخت» کښيناستل:
هذا يوم فيه استوى الله عل عرش العظمة والاقتدار.
حضرت بهاءالله داهجه ورخ ده ۲۷
چي په هغه کي پروردگار د «اقدار او عظمت
پرخت» کښيناستل دي.

آن رَبُّكُمُ اللَّهُ الَّذِي ... اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ...
ديونس سوره ۳-ايت

ستاسي پروردگار هغه خدائ دی. چي ...په تخت
کښيناست ...

خدای سلطنت دی. هغه به په تولو ملتونو حکومت
وکري. مزامير: ۲ سوره، ۲۸-ايت

په هغه ورخ به دهغوي خدائ اوپوردگارهغوي ته
نجات ورکري.

زکریا: ۹، سوره، ۱۶-ایت

وروسته د(۶۰۰۰) شپن زره کلونو دتكامل اوپورش
خنه ، دعالم دبلوغ عصر شروع شوي دي . مونږ اوس
ددی لوی ورخی په شروع کي يو. تراوسه هغه روښانه
سهار نه دي راسيدلی ، تراوسه تياره اورنا یوبل سره
اغړل شوي دي . تراوسه د «تیاري» قواوی دپوردگار
د «نور» ددرک خنه عاجزی دي :
رنیآ په تیاره کي خلپري ، اماتیاره هغه نشي درک
کولی .

حضرت

مسیح (انجیل یوحنا، ۱ فصل، ۵-ایت)

قران او بهاءالله

دخدای ورخ لویه ورخ ده. چی دعالمن سترگو ددي مثل
نه دی لیدلی:

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ .
مطففين سورت، ۵-۶، ایتونه

لویه ورخ هغه ورخ چی خلک دجهان دپوردگار مخ
ته ودریزی .

تالله قد ظهر ما بشر به رسول الله من قبل و ما انزله ا
لرّحمن ف الفرقان بقوله تعالیٰ :

"يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ " .
حضرت بهاءالله

په خدای قسم دی !دهげ خه چی مخکنیو پیغمبرانو
بشارت ورکری دی. تحقق موندلی دی. هغه ورخ
چی پپوردگار ئی په قران کی خبر ورکری دی. هغه
ورخ چی په هغه کی خلک دجهانیانو دپوردگار مخ
ته ودریزی رارسیدلی ده.

نن هغه ورخ ده چی سترگی دذوالجلال دجمال په
لیدلو مشرفي اوکامياپه شوي
حضرت بهاءالله

هذا يوم فيه اشرقت الارض بنور ربک ولكن القوم ف
غفلة و حجاب . ۳۰ حضرت بهاءالله

داهغه ورخ ده چي حمکه دپوردگار په نور روښانه
شوه ،اما خلک دغفلت په تیاره کي غوتی وهي .
نن ورخ لویه او مبارکه ورخ ده . ۳۱. لویه ورخ، لوی
امراو خلک اکثره ضعیف دي . ۳۲.

حضرت بهاءالله

په لاندي بيان کي حضرت بهاءالله مونږ ته خبر
راکوي . چي پروردگار مونږ ته غورونه ددي
«راز» داوريدلو لپاره راکري دي . اوستركي ددي
«دیدار» دکاميابي لپاره راکري دي . خلک ولی ددي
«راز» داوريدلو نه او ددي «دیدار» دليدلو نه په تېښته
کي دي ؟

غورونه دبی نيازه «راز» داوريدلو لپاره اوستركي
د «دیدار» لپاره ولی په تېښته کي ياستي ؟ يكتا دوست
بنکاره دی . او هغه خه وائي چي په هغه کي کاميابي
اوپيروزي
ده . ۳۳.

حضرت بهاءالله

دپوردگار در اتلو وعده ، په داسي شکل چي
د «دیدار» عاشقان ئې د جمال ديركته بر خوداره شي
، دقران په بېرو ايتنو کي ليدل كېري :

❖ جمال ذی الجلال: له عظمته پکه بنکلا ، دخای ظهور
ته اشاره ده.

۱۴ فصل: دخای لویه

٤٥٩

ورخ

وَجَاءَ رَبَّكَ وَالْمَلَائِكَ صَفَا صَفَا .

دُفَّر سُورَت، ٢٢-ايت

ستاپروردگار ديلو دلو فرينتو سره رائي .
داايت ددي بنكارندوي دي. چي ددي لوی ورخي منل
يا ردول زما په لاس کي دي :
دهفي ورخي راتگ حق دي . هرڅوک غواړۍ خپل
پروردگار ته درجوع لار وټاکي .
داوينا په دير لطافت کي زموږ دعصر توپير دمخکنیو
عصرونو دېيغمبرانو سره وښائي .
نن ورخ هغه ورخ ده. چي په «غير دهغه خدائ نه
بل خدائ نشه» په «غير له مانه بل خدائ نشه

«باندی بدلون موندلی دی. ٣٤.

حضرت بهاءالله

دمخکېنى بىان په اساس، زمونىز د «ورحى» يوه لویه
نبىانى داده. چى مخکنیو پىغمبرانو خدائى تە پە اشارى
سرە دريم ضمير (هغه) ئى كارول، پە دى لویه ورخ
كى زمونىز دعصر دوه پىغمبرانو، دالھى ارادى پە
اساس، ددريم ضمير برسىرە، دلمرىي ضمير (زە) ھم
دلمرىي ھل لپارە پە كاروري.

پروردگار كولى شى
دەغە لە كلام ڭخە وپىژنى

يا عبادى هذه ايام الله الذى قد وعدكم الرحمن فـ

كتابه... هذا الذكر الاكبر. ٣٥ حضرت باب

اي زما بندە گانو إداد «خدائى ورخى» دى. چى
پروردگار پخپل كتاب كى تاسى تە وعده دركىرە
...دادخدائى «لوى ذكر» دى .

❖ «ذكر اكبر»: حضرت باب دائم القابو ڭخە دى.

ای دوستاںو! پروردگار فرمائی: نن د بیان او وینا
ورخ نه ده. دبی مثاله دوست غږ و اورئ. اوونی
منئ. هغه څه چی بنده ګانو ته پوهه ورکوي او
هغوته ازادي وربني ...الهي عظمت بنکاره دی.
اوکردارئی معلوم دی. ووایه ای بنده ګانو : رهنا
راغلی، عجله وکری. بی مثاله لیدونکی راغلی،
اولاره ئی سمه کړي ده. ددی لایق هغه څوک دی.
چاچی داغړو واورید، او ذرې نه ووائی: ای پروردگاره
ستا غږ جهان تازه کړ. او ژوند ئی ورکړ. مخ می ستا
په لور دی، او حان می ستا ددیدار په ارزو دی
... دجهان مالک راغلی، لاره ئی په لارو کی لوره ده.

او خبره ئى پە خبرو كى اوچتە دە. وائى ورى،
اور اشىء ددى پە خير كامياپە ورخ بله نە وە، او نە بە
وي دغە دى دېپور دگار كلام . ٣٦
حضرت بهاءالله

قل تالله قد فزتم بكأس ما لا فاز بها أحد من قبل فسوف
تعرفون ان تكونن من الصّابرين... قل تالله من شرب من
هذا الكأس لن يظماً ابداً . ٣٧
حضرت بهاءالله

ووايە! پە خدای قسم دى! چى داسى جام لاس تە در غلى
چى هيچۈك مخكى لە دى پە هغە نە دى كامياپە
شوي. ژردى چى پوه شى. كە لە صبر خخە
كار واخلى... ووايە! پە خدای قسم دى! هر چاچى لە دى
جام خخە و چىنىل، هيچكلە بە تىنە و نە گوري.

قل يا قوم قوموا علـ امرالله و دينه ثم انصروه و كونوا
من النـ اصرين ثم اعلموا بانـ لغـ عمـا سويه و ما يأمر
بـ الناس هذا من فضله عليهم لأنـ بذلك يصعدنـ الـ مقرـ
القربـ فـ فردوس الـ اعلـ ...

حضرت بهاءالله

ووايە اي خلکو : دپروردگار «د امر» په ياري پورته
شئ. او له مرسته کوونکو څخه ئې اوسي. پوه شئ چې
پروردگار له غيرو څخه بي نيازه دی. او هغه څه چې
دبنده ګانو څخه غواړي داده ګه فضل دی. ځکه چې په
هغه سره پاکان او مقربان دجنت میدان ته لاره
پيداکوي ...

تالله قد كنت راقداً هزّتن نفحات الوح و كنت صامتاً
انطقن رب المقتدر القدير لولا امره ما اظهرت نفس
قد احاطت مشي ته مشي ت و اقامت عل امر به.

٤٦١ فصل: دخدای

٤٦١

لویه ورخ

ورد على سهام المشركين . اقرء ما نزلناه للملوك لتوقن
بانّ الملوك ينطق بما امرمن لدن عليم خبير و تشهد
باتّه ما منعه البلاء عن ذكر مالك الاسماء ف السجن

دعا الكل الله و ما خوّفته سطوة الظالمين . ٣٩

حضرت بهاء الله

سبحانك اللهم يا الله تشهد و ترى كيف ابتليت بين
عبادك بعد اذ ما اردت الا الخضوع لدى باب رحمتك
الذى فتحته عل من ف ارضك و سمائك وما امرتهم الا
بما امرتن و ما دعوتهم الا بما بعثتن به و عزتك ما
اردت بأن استعلم عل احد بشأن من الشئون و ما اردت
ان افتخر عليهم بما اعطيتن بجودك و افضالك لأن لا
اجد يا الله لنفس ظهوراً تلقاء ظهورك و لا امراً الا بعد
اذنك و ارادتك بل ف كل حين نطق فؤادي يا ليت كنت
تراباً تقع عليه وجوه المخلصين من احبابك والمقربين
من اصحابك لو يتوجه ذو اذن الـ

اركان ليس من ظاهرى و باطن و قلب و لسان و
عروق و جوارح يا ليت يظهر مثـ ما تفرح به قلوب
الذين ذاقوا حلاوة ذكر رب العلي الاعـ و يسعد بندائـ
احد الـ جبروت امرك و ملكوت عرفانك يا من بيديك
ملكت البقاء و ناسوت الانشاء و ان قلت اليـ يا ملـ
الانشاء ما اردت بذلك الا امرك الذى به اظهرتـ و
بعثتنـ ليتوجهـ كل الـ مقر و حدانيـ تـ و مقعد عزـ
فردانيـ تـ و انت تعلم يا محبوب البهـاء و مقصود البهـاء
انـه ما اراد الا حـبـك و رضاـك و يريد ان يطـهر قلوبـ

عبادک من اشارات النفس و الهوى و يبلغهم الى مدينة
البقاء

ليتحدوا ف امرک و يجتمعوا عل شريعة رضائک . و
عَزْتک یا محبوبک لو تعذّبک ف کل حین ببلاء جدید
لاحبّ عندی من ان یحدث بین احبابک ما یکدر به
قلوبهم و یتفرق به اجتماعهم لانک ما بعثتن الا
لاتحادهم عل امرک الذی لا یقوم معه خلق سمائک و
ارضک و اعراضهم عما سویک و اقبالهم الى افق عزّ
کبریائک و توجّھهم الى شطر رضائک . ٤٠

حضرت بهاء الله

قران او بهاء الله

٤٦٢

«په خدای قسم دی دازمانه

دي!»

تولو پيغمبرانو شاهدي ورکري ده. چي دخداي
ويونکي دى ،نه هغه :

تالله الحقّ لم يكن هذا من تلقاء نفسه بل بما نطق الله
ف صدرى . ٤ حضرت بهاء الله

په خدای قسم دی چي دا «آيتونه» زمانه دي
دپوردگار دي. چي زما په زره کي ناطق او خبری
كونکي دي .

قل...يا قوم تلك آيات الله نزلت علـ بالحقّ... تالله ان هـ
من تلقاء نفسه بل من لدن عزيز محبوب و اـ لعبد
آمنت بالله و آياته و لا املك لنفسـ حركة و لا سكوناً... و
كـما اسكن فـ البيت و اصمت عن الذـكر روح القدس
يقومـ عـ الامر و ينطقتـ بين السـ موات والارض و
هـذا لم يكن من عندي بل من عنده ان انت تعرفون . ٢ .
حضرت بهاء الله

ووايه ! اي خلکو : داللهي آيتونه دي. چي په حقیقت کي
په مونږ نازل شوي دي ... په خدای قسم دی، زمانه
دي. دعـزـيزـ اودـانـامـحبـوبـ دي . زـهـ هـغـهـ بـنـدـهـ یـمـ چـيـ پـهـ
خدـايـ اوـپـهـ آـيـتوـنـوـ مـيـ اـيـمانـ رـاوـرـيـ دـيـ ...ـ نـهـ کـوـمـ

حرکت لرم، او نه هم کوم سکون. کله چي په کور کي
ساکت کبنيم ، روح القدس ما په اهتزاز راولي.

او دھمکي او اسمانونو په منخ کي مي گويما ويونکي
کري . دازمانه دي. دهغه دي ، که ئي وپيزنى.
فو عزّتك يا الله لا احبّ ان اختار لنفسك الاّ ما اخترتنه
لـ ولا اريد ان اتكلّم الاّ بما امرتني به .

٤٣

حضرت بهاءالله

ستا په عزت قسم دي ، اي زما پروردگاره دخپل ئان
دپاره دخه شي داختيار ولو سره مينه نه لرم . مگر هغه
خه چي تازما لپاره اختيار کري دي. او هغه خه وايم
چي ته ئي راته حكم کوي .

تالله ما انطق عن الهوى بل الروح تنطق فـ صدرى ان
هـ من عندى بل من لدن مقتدرٍ
قديرٍ .

٤٤

حضرت بهاءالله

په خدائی قسم دي ! دمبل او هوا نه خبرى نه کوم
دپروردگار روح زما په سينه کي ناطق او خبرى
کونکى دي . دالئين زما نه دي . دمقتدر او توانا خدائی
له لوري دي .

٤ فصل: دخای لويه

فِيَا الَّهِيَ لَيْسَ لِي مِنْ ذُكْرٍ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَلَا لِي مِنْ حَرَكَةٍ
 إِلَّا بِإِمْرِكَ، فِيَا الَّهِيَ أَنْتَ اَظْهَرْتِنِي بِقُدْرَتِكَ وَأَقْمَتْنِي لَأَظْهَارِ
 اِمْرَكَ . ٤ ٥

حضرت بهاءالله

اي زما خدايه! خه شى نه وايم مگر ستا په اجازه،
 حرکت نه لرم مگر ستا په امر، اي زما پروردگاره!
 تازه پخپل قدرت سره ظاهر كرم. او د«امر» داظهار
 ليپاره دي په پينو و درولم.

اَنَّا هُنَّ تَالِلَهِ الْحَقُّ مَا نَطَقَ عَنِ الْهُوَى وَمَا نَنْزَلَ حِرْفًا
 مِنْ ذَلِكَ الْكِتَابِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ . ٦

حضرت باب

زه دمیل او هوا له مخي خبری نه کوم. هر توری چي په
هغه کتاب کي دی ، دخداي په اجازه نازل شوي دی .

كُلْ أَعْضَائِيْوْ جَوَارِحِيْ يُرِيدُ انْ يُقْطَعَ فِي سَبِيلِكَ وَرِضَاكَ
وَيُلْقَى عَلَى التَّرَابِ امامَ عَيْنِيْكَ يا لَيْتَ عِبَادَكَ ذَاقُوا مَا ذُقْتُ
مِنْ حَلاوةِ حُبِّكَ ... انَّكَ انتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ ٤٧.

حضرت بهاءالله

فِيَا الَّهُ وَ مَحْبُوبٍ لَمْ ادر بَايِ لسان ارفع اعلام ذكرک و
ارتفاع رایات عز ک بعد اشاهد وجودی و ما قدر فيه و
خلق به معدهم عند آیة من آیات عز سلطنتک و مفقود
لدى جذوة من انوار نار ازلیتک . ٤٨.

حضرت بهاءالله

فَوَعَزِتَكَ يَا مَحْبُوبَ الْبَهَاءِ وَخَالِقَ الْبَهَاءِ لَا يَرَى الْبَهَاءُ
لِنَفْسِهِ إِلَّا العَجْزُ عَنْ ذِكْرِكَ وَشَاكَ عَلَى مَا يَنْبَغِي لِعَظَمَتِكَ
وَاجْلَالِكَ . ٤٩.

حضرت بهاءالله

دیغمبرانو راز

اوپیاز

دپروردگار سره

دیغمبرانو راز اوپیاز دپروردگار سره دهغوي نیتونه
مونږ ته وبنائي ، او دخداي سره دهغوي مینه او بنده گي
و بنائي . یواحی دخبو نه هغوي دخداي سره کولای

شي وپیژني. دپروردگار ترتولو بنکلي صفتونه زمونږ دعصر ددوه موععدو په اثارو کي پیداکولای شي.

قران او بھاءالله

٤٦٤

دپروردگار هغه دوه پیغمبرانو په سلھاو دعا او مناجاتو کي داسي دخپل خالق صفتونه کري دي . چي سابقه او مثل ئي نشه دي.

حضرت بهاءالله د

مناجاتو څو نموني

سُبْحَانَكَ يَا الَّهِي أَشْهَدُ بِأَنَّ كُلَّ ذِكْرٍ بَدِيعٌ مُنْعَ عنِ الْإِرْتِفَاعِ إِلَى سَمَاءِ عِرْفَانِكَأَوْ كُلَّ شَاءٍ جَمِيلٍ مُنْعَ عنِ الصُّورِدِالِّي هُوَآءِ عِلْمٍكَ لَمْ تَرَلْ كُنْتَ مُقَدَّسًا عَمَّا عِنْدَ عِبَادِكَ وَمُنْزَهًا عَنْ وَصْفِ ارِقَانِكَ، مَا شَانُ الدَّعَمِ

لِيُذَكِّرَ تِلْقَاءَ الْقِدَمِ، اشْهَدُ بِأَنَّ تَوْحِيدَ الْمُوَحَّدِينَ وَمُنْتَهِ
ذِكْرِ الْعَارِفِينَ يَرْجِعُ إِلَيْكَ الْمَقْرَرُ الَّذِي خَلَقَ مِنْ قَلْمَ أَمْرَكَ
وَذُوَّتْ بِإِرَادَتِكَ، فَوَعِزْتَكَ يَا مَحْبُوبَ الْبَهَاءِ وَخَالِقَ الْبَهَاءِ
لَا يَرَى الْبَهَاءُ لِنَفْسِهِ إِلَّا العَجْزَ عَنْ ذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ . ٥٠

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا الْهَمِّ تَرَى وَتَعْلَمُ بِأَنِّي مَا دَعَوْتُ عِبَادَكَ
الْأَدَلَّ شَطَرِ مَوَاهِبِكَ وَمَا أَمْرَتُهُمْ إِلَّا مَا أَمْرَتُ بِهِ فِي مُحْكَمٍ
كِتَابِكَ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَدْرِكَ الْمَحْتُومُ وَقَضَائِكَ الْمَرْقُومُ .
فِي الْهِيِّ لَيْسَ لِيْ مِنْ ذِكْرِ الْإِبَادَنَكَ وَلَا لِيْ مِنْ حَرَكَةٍ إِلَّا
بِأَمْرِكَ . فِي الْهِيِّ أَنْتَ اظْهَرْتَنِي بِقُدْرَتِكَ وَاقْمَتَنِي لِاظْهَارِ
أَمْرَكَ وَبِذَلِكَ أَبْتَلَيْتُ عَلَّ شَانِ مَنَعْتُ لِسَانِي عَنْ ذِكْرِكَ
وَثَنَائِكَ . لَكَ الْحَمْدُ يَا الْهَمِّ عَلَّ مَا قَدْرْتَ لِي بِأَمْرِكَ
وَسُلْطَانِكَ . اسْتُلْكَ بِأَنْ شَبَّ تَتِي وَاحِبَّايِ عَلَّ حُبِّكَ وَأَمْرَكَ
فَوَعِزْتَكَ يَا الْهِيِّ إِنَّ
الْدِلْلَةَ فِي احْتِجَابِ الْعَبْدِ عَنْكَ وَالْعِزَّةَ فِي عِرْفَانِهِ إِيَّاكَ . مَعَ
اسْمَكَ لَا يَضُرُّنِي شَيْءٌ وَمَعَ حُبِّكَ لَا يُجْزِعُنِي بِلَاءُ
الْعَالَمِينَ . إِيْ رَبِّ فَانِزِلْ عَلَيَّ وَعَلَّ أَحِبَّتِي مَا يَحْفَظُنَا بِنَ
شَرِّ الْذِينَهُمْ اعْرَضُوا عَنْكَ وَكَفَرُوا بِآيَاتِكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ . ١٥

٤١ فصل: دخای

فَوَعِزْتَكَ يَا الْهِي كُلَّمَا ارِيدُ انْ اذْكُرَكَ يَمْنَعُنِي عُلُوكَ
 وَاقْتِدارُكَ، وَكُلَّمَا ارِيدُ انْ اصْمَتَ يُنْطِقُنِي حُبُكَ وَارَادْتُكَ،
 فِيَا الْهِي انَّ الْمِسْكِينَ يَدْعُونَ مَوْلَاهَ الْغَنِيِّ وَالْعَاجِزِيَّدْكُرُ
 مَوْلَاهُ الْقَوِيِّ، انْ قَبِلَ مِنْهُ اهْ خَيْرٌ مُعْطٍ، وَانْ اطَرَدَهُ اهْ
 خَيْرٌ عَادِلٌ، وَالْمَقْبُولُ يَا الْهِي مَنْ افْبَلَ اليَكَ وَالْمَحْرُومُ
 مَنْ غَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ فِي ايامِكَ طُوبٌ لِمَنْ ذاقَ التَّوْجِهَ الـ

مَنَاهِجِ رِضَاكَ وَمَسَالِكَ حَلَوَةَ ذِكْرَكَ وَثَنَاكَ أَنَّهُ لَا يَمْنَعُهُ
 شَيْءٌ عَنْ امْرِكَ وَلَوْ يُحَارِبُهُ مَنْ عَلَى الْأَرْضِ كُلُّهَا،
 فَانْظُرْ دُمُوعَ الْبَهَاءِ يَا مَحْبُوبَ الْبَهَاءِ ثُمَّ انْظُرْ رَفَرَاتِ قَلْبِ
 الْبَهَاءِ يَا مَقْصُودَ الْبَهَاءِ، فَوَعِزِّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَلَّاكَ لَوْ
 تُورِثُنِي

الْجِنَانَ كُلُّهَا بِدَوَامِ نَفْسِكَ وَإِنَّهَا تُشْغِلُنِي عَنْ ذِكْرِكَ فِي أَقْلَى
 مِنْ آنِ اتْرُكُهَا وَلَنْ اتَوْجَهَ إِلَيْهَا أَبَدًا، إِنَّا الَّذِي يَا الَّهِي
 الدُّنْيَا وَالْعَافِيَةُ فِيهَا، وَبِذِكْرِكَ بِحُبِّكَ مُنْعَثُ عَنْ قِيلَّتْ
 الْبَلَايَا كُلُّهَا، اسْتَأْتُكَ يَا أَنِيسَ الْبَهَاءِ وَمَحْبُوبَ الْبَهَاءِ بِإِنْ
 تَكْشِفَ الْحِجَابَ الَّذِي حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ لِيَعْرِفَنَّكَ
 بِعَيْنِكَ وَيَنْقَطِعُنَّ عَمَّا سِوَاكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَفُورُ
 الرَّحِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُتَعَالُ الْكَافِ الْمُتَبَاهِ الْعَزِيزُ
 الْعَلِيمُ، وَالْحَمْدُ لَكَ إِذَا أَنْتَ رَبُّ اسْمَوَاتِ وَالْأَرْضَينَ.

٥٢

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا الَّهِي لَمْ ادْرِ بِأَيِّ ذِكْرٍ اذْكُرُكَ وَبِأَيِّ وَصْفٍ
 اتَّبَاكَ وَبِأَيِّ اسْمٍ ادْعُوكَ، لَوْ ادْعُوكَ بِاسْمِ الْمَالِكِ اشَاهِدُ
 بِإِنْ مَالِكَ مَمَالِكَ ا لَابْدَاعُ وَالْاخْتِرَاعُ مَمْلُوكٌ لَكَ وَمَخْلُوقٌ
 بِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ، وَإِنْ اذْكُرُكَ بِاسْمِ الْقِيَومِ اشَاهِدُ بِإِنَّهُ كَانَ
 سَاجِدًا عَلَى كَفٍّ مِنَ التَّرَابِ مِنْ خَشْيَتِكَ وَسَلْطَنَتِكَ
 وَاقْتِدارِكَ، وَإِنْ أَصِفُكَ بِاحْدِيَةِ ذَاتِكَ اشَاهِدُ بِإِنَّ هَذَا وَصْفٌ

الْبَسَهُ ظَنِي ثُوبَ الْوَصْفِيهِ وَإِنَّكَ لَمْ تَرَنْ كُنْتَ يَدْعُ
عِرْفَانَكَ نَفْسُ ادِّعَهِ يَشْهُدُ الظُّنُونَ وَالْأَوْهَامِ، فَوَعِزِّتِكَ كُلَّ
مَنْ
مُقَدَّسًا عَنْ بِجَهْلِهِ، وَكُلُّ مَنْ يَدِعِي الْبُلُوغَ إِلَيْكَ يَشْهُدُ هَذُلَهُ
كُلُّ الْذَّرَّاتِ بِالْعَجْزِ وَالْقُصُورِ، وَلَكِنْ
إِنَّكَ بِرَحْمَتِكَ التِّي سَبَقَتْ مَلَكُوتَ مُلَكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
قَبِيلَتَ مِنْ عِبَادِكَ. ٥٣

ذِكْرُهُمْ وَثَاهُمْ نَفْسَكَ الْعُلْيَا وَأَمْرَتَهُمْ بِذَلِكَ لِتُرْفَعَ بِهِ أَعْلَامُ
هَدَايَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَتَنْتَشِرَ آثارُ رَحْمَانِيَّتِكَ فِي مَمْلَكَتِكَ،
وَلَيَصِلُنَّ كُلَّ الـ □ مَا قَدِرْتَ لَهُمْ بِاْمْرِكَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ بِقَضَاكَ
وَتَقْدِيرِكَ، اذَا لَمَّا اشْهَدُ بِعَجْزِي وَعَجْزِ عِبَادِكَ اسْلَكَ
بِانْوَارِ جَمَالِكَ بِإِنْ لَا تَمْنَعَ بَرِيَّتِكَ عَنْ شَاطِئِ قُدْسِ احْدِيثِكَ،
ثُمَّ اجْذِبْهُمْ يَا الْهِي قُدْسِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ بِنَعْمَاتِ
قُدْسِكَ الـ □ مَقْرَرٌ عَزَّ فَرْدَانِيَّتِكَ وَمَكْمَنَ الْمُقْتَدِرِ الْحَاكِمُ الْمُعْطِ
الْمُتَعَالِ الْمُرِيدُ، ثُمَّ ارْزُقْ يَا الْهِي عَبْدَكَ الَّذِي تَوَجَّهَ إِلَيْكَ
وَاقْبَلَ الـ □ وَجْهَكَ وَتَمْسَكَ بِحَبْلِ عُطْوَفَتِكَ وَالْطَّافِكَ مِنْ
تَسْنِيمِ رَحْمَتِكَ وَأَفْضَالِكَ ثُمَّ ابْلَغَهُ الـ □ مَا يَتَمَنَّ وَلَا تَحْرِمُهُ
عَمَّا عِنْدَكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ . ٥٣

إِنَّكَ أَنْتَ رَبُّ الْبَهَاءِ وَمَحْبُوبُ الْبَهَاءِ وَالْمَذْكُورُ فِي قَلْبِ
الْبَهَاءِ وَالنَّاطِقُ بِلِسَانِ الْبَهَاءِ وَالْمُسْتَوِي عَلَى قَلْبِ
الْبَهَاءِ . ٥٤

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِ □ تَشَهُّدُ وَتَرَى كَيْفَ ابْتُلِيهِ بَيْنَ
عِبَادِكَ بَعْدَ الَّذِي مَا أَرْدَتُ لَا الخَضُوعَ لِدِي بَابِ رَحْمَتِكَ
الَّذِي فَتَحْتَهُ عَلَى □ مِنْ فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ وَمَا أَمْرَتَهُمْ
لَا بِمَا أَمْرَتَ □ وَمَا دَعَوْتَهُمْ لَا بِمَا بَعْثَتَ □ بِهِ فَوْ عَزْتَكَ

ما أردتُ أن أستَعِلَ عَلَى أحد بشأن من الشَّئون و ما
أردتُ أن أفتخرَ عليهم بما أعطيتَ بجودك و افضالك
لأنَّ لا أجد يا إلهي نفسي ظهوراً تلقاء ظهورك و لا أمراً
الآ بعد اذنك و ارادتك بل فَ كُلَّ حين نطق فوادى يا ليت
كنتُ تراباً تقع عليه وجوه المخلصين من أحبابك و
المقربين من أصفقائك لـ يتووجه ذو اذن الـ .

أركان ليس مع من ظاهرى و باطن و قلب و لسان و عروق و جوارح ياليت يظهر منه ما تفرح به قلوب الذين ذاقوا حلاوة ذكر رب العلي الأعلم و يصعد بنداشه أحد الم بروت أمرك و ملكوت عرفانك يا من بيديك ملكوت البقاء و ناسوت الانشاء وان قلت الي الي يا ملا الانشاء ما أردت بذلك الا أمرك الذي به أظهرت و بعثت ليتوجهن الكل الم مقر وحدانيتك و مقعد عز فردانيتك و أنت تعلم يا محبوب البهاء و مقصود البهاء انه ما أراد الا حبك و رضاعك و يريد أن تطهر قلوب عبادك من اشارات النفس و الهوى و تبلغهم الم مدينة البقاء ليتحدوا في أمرك و يجتمعوا على شريعة رضائكم .

دحضرت باب

دمناجاتو

خو نموني

فلک الحمد من ثناء نفسك نفسك ولا يصعد اليك اشارة من خلقك فانك يا الله قد خلقت ولم اك شيئاً ورببيتن في عوالم محبتک بایدی رحمتك جوداً بعد ما نستحق بشيء .

يَا الَّهُ أَنْ عَلُوَّ احْسَانِكَ ظَاهِرٌ لَا تُخْتَلِفُ وَإِنْ عَظِمة
امْتَنَائِكَ نَاطِقَةٌ لَا تُحْجَبُ قَدْ خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَكُ مَذْكُورًا مِنْ
قَبْلِ وَأَكْرَمْتَنِي نِعْمَاتِكَ مَا لَانْسِتَحْقِبُ بِشَيْءٍ مِنْ بَعْدِ فَكِّيْنِ
مَا ذَكَرُ نَفْسِنِي مَا نَشَهَدُ إِلَّا عَصِيَانِهِ وَمَا نَرَى إِلَّا احْسَانِكَ وَ
مُدَارَاتِكَ فِيَا الَّهُ كَيْفَ أَذْكُرُ نَفْسِنِي وَسِيَّنَاتِهِ بَعْدَ مَا كُنْتُ
أَعْلَمُ أَنْ وَجُودِي لَدِيْ وَجْهِكَ أَعْظَمُ ذَنْبٍ لَا يُشَبِّهُهُ نَارٌ
فَسُبْحَانَكَ يَا الَّهُ فَبِعَزَّتِكَ وَجَلَالِكَ وَلَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِقَدْرِكَ مَا أُحِبُّتُ فِيْ شَأْنِ إِلَّا حُبُّكَ وَمَا أَرَدْتُ فِيْ وَجْهِ إِلَّا
وَجْهِكَ ٥٧.

فلم ادر كيف تسكن القلب لديك وان سكونها ذنب
لايساويه ذنب فيا الله كل الطرق بغير اذنك مردودة و
كل السبيل بغير رضاك مسدودة ان استشافعت بالخلق فقد
كنت مشركاً و ان التجأت بدونك فقد كنت هالكاً فاه آه ما
لـ السبيل ولا اجد المقام للدليل وانك يا الله رب جليل
غنم الذى لا يتعاظمك شيئاً في السموات ولا في الارض
و انك عـ كل شيئاً قدير . ٨

١٥

بِهَاءُ اللهِ : دَخْدَى نُورٍ دَخْدَى عَظَمَتْ أَوْجَالٍ

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ رَّبِّهَا .

دَزْمَرْ سُورَةٌ ، ٦٩ - آيَتْ

جَهَانْ دِپْرُورِدَگَارْ پَهْ نُورْ رِنَا شَوْ .

هَذَا يَوْمٌ فِيهِ اشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّكَ وَلَكِنَّ الْقَوْمَ فَ
غَفَلَةٌ وَ حِجَابٌ . ۱ حَضْرَتْ بِهَاءُ اللهِ

دَاهَغَهُ وَرَحْ دَهْ . چَيْ حَمْكَهُ دِپْرُورِدَگَارْ پَهْ نُورْ روْبَنَانَه
شَوْهُ . خُو خَلَكْ دَغْفَلَتْ پَهْ پِرْدَوْ كَيْ دَيْ .

دَامَمْ صَادِقْ نَهْ دَاحَادِيَثُونَهْ پَهْ اسَاسْ :

اَذَا قَامَ قَائِمَنَا اشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا . ۲

اَنْ قَائِمَنَا اَذَا قَامَ اشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّكَ . ۳

كَلَهْ چَيْ قَائِمْ پُورَتَهْ شَيْ ، حَمْكَهُ بَهْ دِپْرُورِدَگَارْ پَهْ نُورْ
رِنَا شَيْ .

که خلک پخپلو سترگو و گوري ، نن ورخ به جهان په
تازه رنيا سره رنيا و گوري. ٤

حضرت بهاءالله

قران او بهاءالله

٤٧٠

د «نور» کلمه په الهي ايتونو

کي

پروردگار زما «نور» دی او زما نجات دی .
مزامير داود، ۲۷ فصل، ۱-ايت
زه دجهان رنيا يم . هر خوک چي زما پيرو شي . په تياره
کي به سرگردانه نه وي .

دژوند رنائی به ئى په برخه وي.
مسيح يوحنا انجيل، فصل، ۱-ايت
يهدى الله بنوره من يشاء . ۵
حضرت باب

هرچالره چي وغواري. خداي په خپل نور هغه لره
هدايت کوي.

دنورسورة هم «دقران دلو ي معما» يوه منبع اوسرچينه
ده. پروردگار مونب په هغه سورة کي دخپلو ايتونو په
هکله تعمق اوغور ته رابولي:
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ.
دنور سورت، ۶۱- ايت

دارنگه پروردگار خپل ايتونه ستاسي لپاره رنا کوي.
کيداي شي دعقل نه کارواخلى.

دنور کلمه په الهي اثارو کي ډيره کارول شوي ده :
(زه دعالمنور او رنا يم .)

حضرت مسيح: انجيل يوحنا، ۹ فصل، ۵ - ايت
(د«خدائي» نور په تياره کي څلپري ،اما تياره هغه نه
درک کوي).

حضرت

مسيح: يوحنا انجيل، ۱ فصل، ۵ ايت
اللَّهُ وَلِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ.
دېقري سورت، ۲۵۷- آيت

پروردگار دمؤمنینو ساتونکی دی . هغوي له تياري
خخه خلاصوي اور نائي ته رسوي.

قَدْ جَاءَكُمْ مِّنَ الَّهِ نُورٌ وَّكِتَابٌ مِّبِينٌ . دبقری سورت
، ۱۵ ، ايت ؛ همدارنگه دابراهيم سورت ۱ - ايت دپروردگار
لخوا تاسي ته نور اوكتاب روپانه راغلى دى.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفُؤُوا نُورَ اللَّهِ بِإِفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَ اللَّهُ إِلَّا
يُتِمُ نُورَهُ . دتبوبی سورت ۳۲ - ايت

هغوي غواري دخای نور په خوله خاموشه کري . اما
خدای خپل نورته ځلاورکوي . او خپله نقشه سر ته
رسوي .

۴۷۱ ۱۵ فصل : بهاءالله دخای

نور او دخای جلال او عظمت

حضرت بهاءالله پخپلو اثارو کي دمولوي دي شعر ته
اشاره کوي:

کز حسد پوشند خورشيد ترا

اَخْبَرَ النَّاسَ وَبَشَّرَهُمْ بِهَذَا النُّورِ الَّذِي بَشَّرَ بِهِ اللَّهُ فِيمَا
انزل عَلَى النَّبِيِّنَ وَالْمَرْسَلِينَ . ٦

حضرت بهاءالله

خلک پوه کره. ددي ظهور درنا او نور خخه
خبرور کره. چي پروردگار دانبياء او در سولانو په
كتابونو کي ورکري دي.

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مِبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنْ
اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبْلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

دمائده سورت ۱۶ - ۱۵ آيتونه؛

همدارنگه دابرا هیم سورت، ۱ - ایت

په پوره یقین سره دپروردگار له طرفه رو بشانه کتاب
اونور تاسي ته راغلى دي. هغه چي دپروردگار درضا
غوبنتونکي دي. دهغه نور په وسیله به په ارامي ورته
ورسيوري. او دجهالت له تياري خخه به خلاص شي.

دهغه په اجازه به ئي له ور انگو رنائي پيدا کري
اوسمى لاري ته به ورسيري.

يا اهل الارض لقد جائكم النور من الله...لتهدوا الى سبل
السلام ولتخرجوا من الظلمات الى النور باذن الله . ٧
حضرت باب

اي دجهان خلکو! دپروردگار نور ظاهر شوی
دي... ترخو دصلح او صفا لارتہ هدایت شئ. له تiaro
خخه خلاصون پیداکرئ، او دپروردگار په اجازه
نور اورنا ته ورسيري.

قران پروردگار حمکي او اسمانونو رنا او نور گني:
الله نور السماوات والارض... يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مَّن يَشَاءُ .
دنور سوره ت، ٣٥-آيت

پروردگار حمکي او اسمانونو ته رو بنائي ورکونکي
دي .. هر يولره چي وغواري خپلي رو بنائي ته ئي
هدایت کوي.

په دېرو ايتونو کي، حضرت بهاء الله خپل ظھور
دخول شيد درنا سره تشبيه کوي :

اي بندھ گانو! لايق هغه خوک دی. چي په دې روح
بخبونکي پسلی کي دپروردگار در حمت په بارانونو
تازه او خرم شي. لوی لمر ور انگي او رو بنائي خپره
کري ده. دخششونو وريخ سیوري جور کري دی.
برخمن هغه خوک دی. چي خپل خان ئي بي برخې نه

کم. او دوست ئى په دى جامه کي وېیژنل.^٨
حضرت بھاءالله

قران او بھاءالله

٤٧٢

ای بندە گانو !ددانائى لە درياب څخه خپل ځانونه مه
بى برخى كوي. او دېبىنا ئى لمر څخه خپل ځان مه
محروموي. دخوبى دک نسيم ولېيدل، پېرمدە گان ئى
تازه کرل او هغوي ته ئى تازه والى وروېخېل ...
نيكمرغه دى هغه بندە، چې دنن ورخى په قدر پوه
شو. او دهغى په مبارڪ والي شاهدى ورکرە.^٩
حضرت بھاءالله

حضرت بھاءالله خپلو دېر و اثارو کي مونىز ته بلنه
راکوي. که دېرور دگار دنور دليدلو او د «حکمت
دلمر» دديدار غوبىتنىكى، او دهغه دروح خوبىوونكو
نعمواوري دونكى يو، بايد دسترگو او غور وونو څخه
«پردي» «دهغه په ياري لري کرو:
طوبى لمن استضاء من شمس كلمنت... طوبى لمن انجذب
من نغماتى و خرق السّ بحات بقدرتى .^{١٠}
حضرت بھاءالله

خومره نیکمرغه دی هغه خوک چي زما دوینا له لمر
خخه روبنائی پیداکري ... خومره خوشبخته دی. هغه
خوک چي زما له نغمو خخه په سور اوولولو راشي.
اوزما په قدرت پردي خيري کري.

ترخو چي «دگومانونو اوخيالونو» «خخه ئان خلاص
نه کرو، ديقين لمر به هيچكله ونه گورو :
هغه خلک چي په پيريو پيريو کي په گومانونو
اوخيالونو کي تربیت شوي دي، كله ديقين دلمر درنا
گانو لايق دي؟ ۱۱

حضرت بهاءالله

په همغه بول چي زمونبر دجسم سلامتيا اوژوند په لمر
پوري ترلى دى. زمونبر دروح سلامتيا اوژوند
دپورىدگار په نور پوري ترلى دى. پيغمبران ددى
بركت او فيض وسيلي دي. اوپخپل روح کي په غير له
دي بل نور چي دخداي وحى ده بل خه نه لري :
قلْ أَنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوَحِّدُ الْيَٰءِ .

دكھف سورت، ۱۱۰ - ايت

ووايە! زه يواحى انسان يم. ستاسي په شان، چي ماته
وحى رارسيري.

نور سورۃ

په ۱۰ فصل کي، دالاندي ايت د کهف سورت خنه مو
مطالعه کري دي:

وَتَرَى الشَّمْسَ اذَا طَلَعَتْ... ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِي اللَّهُ
فَهُوَ الْمُهَدِّدِي ...

لمر گوری، چې راخیزې ... دادپروردگار دایتونو
اونبسانو څخه دی. دهر چا چې خدای رهنمایی، سمه
لارئی پیداکړي ده ...

۴۷۳
اودخای جلال او عظمت

حضرت بھاء اللہ د «چھار وادی» پہ نوم کتاب کی مخکنی ایت دنور سورہ سرہ اروند کری دی : کہ یو خوک [سورہ کھف ۱۷- ایت] پہ اشارو پوه شی۔ دھغہ دپارہ همدایو ایت بسنہ کوی پہ همدی وجہ دداسی خلکو پہ هکله وائی: رجَالٌ لَا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعٌ عَنِ ذِكْرِ اللّٰهِ [دنور سورہ، ۳۷- ایت] ۱۲.

اوں به وکورو چي دلمر اونور په منځ کي کومه
اريکه (دکھف سوره اودنور د سورت ترمنځ) شته دی
. دير بسکلي ، داسرارو ډک ، مشکل ترين ، معروف
ترین ايتونه دقران ، لکه روښانه گوهر ، دنور په سوره
کي څلپوي.

مسلمانو مفسرينو ددي متشابه ايت په تفسير او توصيف
کي خبری کړي دي،

اما د هغه اصلي رمز ئي نه دی پيداکړي. یواحی
زمونږ د عصر د دوه موعدو ظهور په هغه کي پراته
اسرار بسکاره کوي . ددي بسکلي ايت ژباره په هیڅ ژبه
ممکنه نه ده .اما په هغه کي دېرتی معنا ددرکولو لپاره
ئي لازمه ده ترجمه اوژباره وکړو:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورٍ كَمِشْكَاهٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةِ الزُّجَاجَةِ كَانَهَا كَوْكَبٌ دُرِي
يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةِ مَبَارِكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٌ وَلَا غَرْبِيَّةٌ يَكَادُ
زَيْتُهَا يٰ ضِيءٌ وَلَوْلَمْ تَمَسَّسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ
نُورٍ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ .

دنور سوره ، ۳۵ - آيت

۱. دکلماتو په اساس معنا:

پوردگار دھمکي او اسمانونو رنا ده . د هغه دنور مثال
لكه د چراغ دان په خير دي. چي په هغه کي

«چراغ»[او] «چراغ» دی. چي په «زجاج» [او] «زجاج» کي (ابگيني، شيشي) حاي نيولى دی. انگار هغه روپانه ستوري دی. چي دزيتون مباركي وني خخه چي نه شرقی ده اونه عربي بلول کيري. نبردي ده. چي غور ئي بي له تماس نه داورسره ولبرول شي. په نور باندي نور دی. هر چا لره چي پروردگار وغواري. خپل نور ته به ئي هدایت کري پروردگار دخلکو لپاره مثال راوري. او هغه پر هر خه دانا او پوهيري.

❖ هغه کسان چي دنياوي کارونه، دهغوي ذذكر الله په پيژندنه کي خند نه گرخي.

قران او بھاءالله

۴۷۴

۲. دمصمون په اساس معنا:

پروردگار داسمانونو او حمکي روپنانئي ده. دهغه دظهور روپنانئي په هغه عالم کي چراغ دان ته ورته

ده چي په هغه کي دوه روښنائي وي چي له دوه شيشو
 څخه څليري. دادوه روښنائي لکه روښانه لمستركي
 نظر ته راخي . ددي لمستركو دروښنائي منبع
 د «زیتون ونه» ده. چي پروردگار هغه مباركه کري ده.
 هغه ونه چي تول عالم ته روښنائي ورکوي . ته به
 وائي چي بي له تماس نه دهغې غور داور لمبى پورته
 کوي. هغه څه چي دي په نور کي لانور دي.
 پروردگارچي هر چا لره وغواړي سمي لاري ته
 راولي . اوږدیر حقیقونه دمثال اوتشبه په شکل خپلو بنده
 ګانو ته زده کوي . هغه په تولو شیان پوه دي.
 ګورو چي په دي بنکلي اوله معنا ډک ايت کي او دهغه
 اروند ایتونو کي څه رازونه پت شوي دي:

په دي کلماتو کي زمونږ خالق دنور سره تشبيه شوي دي . په همغه ډول چي زمونږ جسماني وجود دلمر په نور متکي دي ، زمونږ معنوی هستي دخداي په نور متکي ده .	اللہ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ . پروردگار دھمکي او اسمانونو نور دي .
دا کلمات نور او روښنائي داسمان نه ځمکي ته راوري . ځمکه چي داسمان او لمر په ځاي چراغ دان او چراغ ذکر کوي . دچراغ دان یوه معنا هغه عالم دي . چي	مَثْنُ نُورٍ كَمِشْكَاهٍ . دهغه نور دچراغ دان سره تشبيه شوي دي .

<p>داديانو دهر يوه له پيروانو څخه دنهغه دين په سيوري کي ژوند کوي .حضرت بهاءالله فرمائی : محمدی چراغ په احمد یه مشکات کي ولريدل . ۱۳ . په دي بيان کي احمدیه مشکات عالم اسلام ته اشاره ده .</p>	
<p>دمصباح له روشنائي څخه منظور چراغ دی ،نه دنهغه شيشه او فتيله ،دمصباح دکلمي تكرار دوه روښنایو ته اشاره ده . په مادي عالم کي لمر او سپورمي مونږ ته رنا راکوي . دمعنوی عالم په دي عصر کي هم دوه رنا کوونکي او دوه ائیني لرو . چي رنائي یودبله سره یوځای شوي ده .حضرت باب او حضرت بهاءالله هر یوبيل او مستقل پيغمبران دي . چي د دوه چراغونو په شان یوځای جهان ته روښنائي ورکوي .</p>	<p>فِيهَا مَصْبَاحٌ الْمَصْبَاحُ . په هغه چراغدان کي چراغ [او] چراغ دی .</p>

بهائی کلمه کولای شی «نورانی»
«ترجمه کری. «بهاء» مختلفی
معناکانی لری ، دهغی جملی نه
یوه معنا ئی «نور» ده .

دیوحة مکاشفات ، ۲۱ ، فصل
۲۳ - ایت حضرت باب ته چراغ

وائی . حضرت باب هم دی ایت
ته په اشاری سره نور دسورة
څخه خپل ټان ډچراغ سره په
چراغدان کی تشبہ کری دی:
قل...أَنِّي أَنَا الْمُصَبَّحُ فِي الْمَشْكُوَةِ
قَدْ كُنْتَ بِاللَّهِ الْحَقُّ عَلَى الْحَقِّ
مضيا . ۱

ووایه ... زه چراغ یم، په
چراغدان کی. چې پروردگار په
حقیقت کې روښانه کری یم .
اشعیا او دیوحة مکاشفات هم دی
ظهور ته په اشاری سره خبر
دنور او نور ورکونکی څخه
ورکوی. او د بهاءالله نوم په عین

<p>شکل کاروی:</p> <p>پورته شه، رو بنانه شه! خکه ستا نور اور رو بننائی رaghلی ده. او بھاء اللہ لکه لمرا ختلی او په تاخلیوی.</p> <p>اشعیا، ۶۰ فصل، ۲ ایت. هغه بنار د (خدای بنار) دی. لم او سپورومی ته ارتیا نه لری. بھاء اللہ هغه رو بنانوی.</p> <p>دیوحنا</p> <p>مکاشفات، ۲۱ فصل، ۲۳- ایت</p>	
<p>داعالم هم جهان دجسم او هم جهان دروح دی. مونږ دخدای نور ته داریکی لپاره زجاج یاشیشی ته ارتیا لرو. دزجاج یاشیشی خخه منظور خه شی دی؟ زجاج دنور در سولو یوه وسیله ده. دخدای نور هم دیغمبرانو په وسیله او هم دانین په وسیله مونږ ته</p> <p>رارسیزی. په دی مبارک عصر کی دوه مصباح یادو روبننائی په دوه زجاج (شیشو) کی یعنی دوه موعده او په دوه ائینو کی بنسکاره شوی دی. دزجاج دکلمی تکرار</p>	<p>فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةِ.</p> <p>دادوه «روبننائی» یا دوه «نوره» په دوه زجاجو کی دی (له) دوه زجاجو خخه روبننائی کوی).</p>

دمصاح دکلمی دتکرار په شان
 زمونږ دعصر ددوه دینونو او دوه
 موعدو استقلال ته اشاره ده .
 دادوه مصباح او دوه زجاج
 دارنګه یوبل ته نږدي دي. چې
 حتی د «واو» توری چې ددوه
 مصباح او ددوه زجاج داتصال
 وسیله ده. حذف او کم شوي دي .

قران او بهاء الله

۴۷۶

دي کلماتو ددوه ائينو او ده ګه دوه
 مؤسيسينو وحدت ته اشاره کري ده .
 هغوي ئي ديو روپنانه لمر سره
 تشبيه کري دي :
 حضرت باب او حضرت بهاء الله
 یواحی یو هدف لرل، اولري. او هغه
 دداسي یو ائين تأسیس دی. چې تول
 جهان دایمان په نور، یووالی، صلح
 او صفا سره روپنانه کري. ددي دوه
 موعدو او ده ګوي دائين پرتله
 او مقايسه دروپنانه لمر سره ددي

کانها کوکبُ
 دری.
 وائي به هغه
 [دوه روپنانه]
 چراگونه []
 ديوی روپنانه
 ستاري په شان
 دي .

کامیابه ورخی لویوالی ته او ددی دوه
موعدو څلښت ته اشاره ده. (هغه
ستوري چي دشپې گورو. په مراتبو
سره دشمسی منظومي يعني لمر
څخه لوی او دیره رنا لري. یواخی
دهغوی لريوالی له موږ نه ده ګوی
دییری روښانتیا دلیدلو خنډ دی).

دا کلمات یوچل بیا موږ داسمان
اوستورو څخه دونو او ګیا ګانو عالم
ته راولی ددی «ستورو» روښانئي
دکومه ځای ده؟ دزیتون دونی څخه
چي مبارکه ونه ده. د «زیتون ونه»
الهي «اعظم روح» ته اشاره ده. چي
د عالم په وجود کي دتولو روښانیونه
سرچینه ده. هر وجود دهمدغه روح
څخه هستي اوژوند پیداکړي دی
داروح په تولو پیغمبرانو کي
څلیدونکي اووی به. د یوانګلیسي
دایرة المعارف په اساس په اسماني
کتابونو کي «روغن» د «خدای
درود» په معنا کارولی دی.

**یوقُدْ مِنْ شَجَرَةٍ
مَبَارَكَةٌ زَيْتُونَةٌ.
[هغه ستوري
چي] دزیتون
دمبارکي وني
په سوځيدو رنا
کوي .**

Of the numerous substances, animal and vegetable which
were known to the
ancients as yielding oil, the olive berry is the one of which
most frequent mention

is made in the Scriptures...Oil was a fitting symbol of the Spirit, or spiritual principle of life, by virtue of its power to sustain and fortify the vital energy; and the anointing oil, which was prepared according to divine instructions, was therefore a symbol of the Spirit of God, as the principle of spiritual life which proceeds from God and fills the natural being of the creature with the powers of divine life. The anointing with oil, therefore, was a symbol of endowment with the Spirit of God for the duties of the office to which a person was consecrated (Lev. 8:13, I Sam. 10:1, 6: 16:13, 14; Isa. 61:1). Oil was a symbol of abundance (Deut. 8:8; Ezek. 16:13); and lack of oil was a figure for want and poverty (Deut. 28:40; Joel 1:10). *Unger's Bible Dictionary*, pp. 805-806

دزیتون ونه اوذیتون غوري اودهغه نور دکوه طور پوري اروندي دي:
وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءِ تَبْتُ بِالدَّهْنِ ...
دمؤمنين سورت، ٢٠-ایت

نور، دخای جلال او عظمت

په همغه ترتیب چي دزیتون دونی په میوه کي
مونږ ته روښنائي راکوي . دېغمبرانو په خبرو
(د حکمت ، عقل او دایمان غور) چي مونږ ته م
رابخني . معنوی ژوند بي له هغه غورو ممکن
عالم کي موجود ئ اووي به، دېروردکار دکلام
عقل او حکمت دغورو د انتقال وسیله ده. هستي
هذه الشجرة المباركة المحمّرة بالذهن العبودية.
دا هغه مبارکه ونه ده. چي دعوبديت او بنده گي
ده ...

حضرت بهاءالله ، چراغ ، شيشي او غوريو کلېم
کارولي دي:
خدایه! د امر چراغ دی د حکمت په غورو لکول
څخه ئي وساته چراغ ستا دي ، شيشه ستاده
اسباب ستا دقدرت به قبضه کي دي . ۱۶
دهدایت په غوريودالهي مبنی چراغ او د مقابلي
ولکوي . ۱۷

کلیمي ددیوپه شان دي او الھي مینه او الھي ذکر
د حضرت مسیح په وینا کي هم دروغن ، حکمن
اصطلاحگانی کارول شوي دي .

په پنځه عاقلو او دېنځه بي عاقلو انجونو داستان وکړئ. کوم چي ددي فصل په اخري کي راخي. په اسماني کتابونو کي، د «وني» کلمه اديانو ته او همدارنګه دېغمبرانو لپاره کارول شوي ده.

قران او بھاء الله

۴۷۸

حضرت بھاء الله کله ئي خپل حان
 «سدره» «يعنى ونه او کله ئي خپل حان
 «سدرة المنشى» ده ګي وني په معنى
 ده، چي دپروردگار او دېغمبرانو
 تر منځ سرحد دی، نومولی دی.

حضرت باب د «قیوم الاسماء» په کتاب

هدا اصطلاح کارولی ده :
هوالذى قد انزل من سحائب قدرته هذه ا
لایات من شجرة زيتونه اللّٰه ما كانت
شرقية ولا غربية ... ١٩

هغه دی چي دخپل قدرت دوریخو
خخه ئى دايتونه دزيتون د وني خخه
چي نه شرقى ده او نه غربى ده نازل
كري دي ...

الشّجرة المباركة اللّٰه منها سمع النّداء
بان يا موسى انك بالواد المقدس طوى،
و ظهرت نار الحقيقة ف تلک الزيونة
اللّٰه لا شرقية ولا غربية ... ٢٠

حضرت عبدالبهاء

دهغي مباركي وني نه چي داغر
واوريدل شو: اي موسى ته په مقدس
وادي كي ئى .دحقیقت رنا له هغه
(زيتون وني خخه چي نه شرقى ده
اونه غربى ده) ظاهره شوه ...
بهائي ائين نه دشراق لپاره اونه دغرب
لپاره دى .زمونبر دعصر دوه موعده
دجهان دخلکو په منخ کي دوحدت
راوستلو لپاره راغلي دي .په تيرو
وختونو کي دارنگه يو امر امکان نه
لرل .زمونبر په عصر کي دلمري حل
لپاره شرق اوغرب يوله بله سره

لا شرقية ولا
غربية.
هغه ونه چي
نه شرقى ده
اونه غربى ده
(دعالمن دتولو
خلکو لپاره ده
) .

متصل اوونبیلول شول.

الْمَ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةً طَيِّبَةً
اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتَيِ اكْلُهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ
رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ.

دابراهیم سورت، ۲۴ - ۲۵، ایتونه

ایا نه ئی پوه شوی. چي پروردگار خنگه مثال
راوري؟ دپاک کلمه دوني په شان ده چي نيلی ئی
محكمي دي ، اوخانگي ئی اسمان ته رسيدلي دي.
اوميوه دپروردگار په اجازه وركوي . پروردگار
دخلکو لپاره مثال راوري. که وشي. چي عترت تري
واخلي.

۱۵ فصل: بهاءالله: دخداي نور

۴۷۹

دخداي جلال او عظمت

دقران داایت هم و بنائی چي دخداى نور
په دې عصر کې تولى دنیا ته رسیري.
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا ...
دزمرسورت، ۶۹-ایت

جهان به دپوردگار په رنا اونور
روبنانه شي...

دپورتنی ایت مشابه په نبوی احادیثو
کي هم لیدل کيري:

المهدی يملأها قسطاً و عدلاً كما ملئت
جوراً و ظلماً والذى بعثت بالحق نبياً لو
لم يبق من الدنيا الا يوم واحد لاطال الله
ذلك اليوم، حتٰ يخرج فيه ولدى
المهدى، فينزل روح الله عيسى بن مريم
(ع)، فيصل خلفه وتشرق الارض بنور
ربها و يبلغ سلطانه المشرق والمغرب .
په همغه رقم چي عالم دظلم اوستم خخه
دک شو.مهدي به هغه دعدل اوداد خخه
دک کري.قسم په هغه ذات چي زه ئي
دپيغمبرى مقام ته رسولى يم ! که ددنيا
يوه ورخ باقي وي ،خداي به هغه ورخ
اورده کري. ترڅو په هغه کي مهدي
قيام وکري. وروسته به روح الله
،عيسى دمريم زوي رابنكته شي.
اودهغه پسى به لمونځ وکري. او حمکه
به دپوردگار په روښائي روښانه

شي. اونفوذ اوسلطنت به ئى شرق اوغرب ته ورسى.

سېيخلوامامانو دەمكىي روپانول زمونبر دعصر موعود دۆزەور سره رابطه ورکرى ده. دحضرت صادق خخە :

دھىيىت مرجع دالاندى اسلامى سايىت دى :

<http://www.hawzah.net/Hawcah/magazines/MagArt.aspx?MagazineNumberId=5011&id=43855>

حضرت بھاءالله چى د(حضرت عيسى راتگ ؤ) دالھى ارادى لە اسمان نە رابنكىتە كىدل، حضرت باب مھدى موعود خپل ھان ئى دحضرت بھاءالله دېپروانو نە وشميرل او حتى خپل ھان ئى دەھە حضرت نە فدا او قربان كر.

«پە هەمغە ۋول چى عالم دظلم او زور خخە دك شو. مھدى بە ھەغە دەعل او داد خخە دك كرى ». گناھ پە تدریج سره رواج پیداكر. دخلقت دداستان پە اساس ، ادم او حوا پە ابتدا كى بى گناھ ؤ. خلکو كم كم دىگناھونو سره عادت پیداكر. بھائي ائين ھم دنوی نظم پە اساس جەنان پە تدریج سره دصلح او صفا خواتە ورىي. ترەھە وختە پورى چى دجهان او سيدونكىي دىوبىل سره لكە دىويي ونى ميوه او دىويي خانگىي پانى حساب كرى.

اذا قام قائمنا اشرقت الارض بنور

ربها . ۲۱.

ان قائمنا اذا قام اشرقت الارض بنور

ربها . ۲۲.

کله چي قائم پورته شي حمکه به

دپروردگار په نور روپسانه شي.

په بهائي اثارو کي هم (اشرقت

الارض) ايت دير راغلى دي:

هذا يوم فيه اشرقت الارض بنور

ربك، ولكن القوم ف غفلة و حجاب.

۲۳

حضرت بھاءالله

نن ورخ هغه ورخ ده چي حمکه

دپروردگار په نور روپسانه شوي ده

، خوخلک دغفلت په خوب ويده دي:

په دي هميشني کھيچ کي الهي نور

حمکه او اسمانونه احاطه کري دي.

۲۴

حضرت بھاءالله

تریولو لوره درجه ونه...کبنپنول
 شوی ده...اوله هر لوري اواز
 «واشرقت الارض بنورربها» پورته
 شو...مونبو لاتراوسه هم خپه
 یو...دخه شي منتظریو اودکومو
 ورخو غوبنتونکی یو...چی خپلی
 وزری خلاصی کرو اوالوتنه
 وکرو...او ساز او اواز پیل
 کرو...
 ۲۵

حضرت بهاءالله

داكلمات دنور منشأ او اصل پاكی
 اولطافت ته اشاره کوي. هغه غوري
 چي دنور منشاء ده ،دارنگه لطيف
 او حساس دي. چي دلگولو لپاره
 اورته ضرورت نه لري . پخپله
 روپنانه کيرزي.
 دادپوردکار اوپه خپل سر،بي له
 دود خخه روپنانه اوپنکاره دی.
 ترخو...تول شونی کارونه درحمان
 مقام نبدي کري. هريو چي نبدي شو.
 ولکيد اوورسید . او هريو چي لري
 شو پاتي شو.
 ۲۶

حضرت بهاءالله

يَكَادُ زَيْنَه
 يُضِي عُولَوْلَمْ
 تَمْسَ سُنْهُ نَارٌ.
 نبردي ده (په
 نظر راحي
) غوري بي
 داورله تماس
 نه روپنانه شي

داكلمات يوحل بيا مونب ته وبنائي
 چي دخداي نور دوه چلی بسکاره

نور عَلَ نور.
 نور په نور کي

دی .

کيري. ددي ظهور په اسمان کي دوه
لمر سترگي ھليزي. د«نُورُ عَلَى
نُورٍ» هغه وخت کارول کيزي.

۴۸۱

۵ فصل: بهاءالله دخداي نور،

دخداي جلال او عظمت

كله چي خوبني ببنونکي
واقعي ته دوه برابره انتظار
وي. کومه واقعه به ددي نه
لويه او دخوبني دكه وي. چي
دوه لويء او مستقل پيغمبران په
يو وخت کي ظاهر شي او ت يول
جهان ته نور و رو بخني؟
په لمري سر کي مبارڪ ايت
دوه رو بنایو ته اشاره

کوي. (مِصْبَاحُ
الْمِصْبَاحُ) وروسته دهغو
 بیوالی ته اشاره کوي. (**کَوْكَبٌ**
دُرّي) دابرخه دایت په یولطیف
 شکل سره دوه روبنایو
 استقلال ته او هم دهغوي
 وحدت ته اشاره کوي .
 دایت دمزامیر داود خخه هم
 دوه روبنایو ته اشاره کوي:
دژوند سرچینه له تاسره ده
. ستاپه روبنایي کي
ده. مونبر روبنایي
گورو. مزامير
داود، ۳۶ فصل، ۹-ايت

**يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ
يَشَاءُ.**

داكلمات مونبر ته راوبنایي
 چي د(نور ، روبنایي ، زجاج
 ، اوچراغان) مثال ددوه
 موعدو دېیژندې پوري
 مربوط دي . په خه شي کي
 خلک دبل هر خه نه زييات
 دپروردگار دهدایت رنایي ته
 ارتيا لري ؟

دتولو پیغمبرانو نه دخلکو
 انکار دغه ارتيا په ثبوت

دُنُور سورت، ۳۵-ايت
 پروردگار چي هر
 چاسره وغواري خپل
 نورته هدایت کري.

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ ان

<p>رسوي.</p> <p>بي له کومي فاصلې وروسته</p> <p>،دھدایت دنور له</p> <p>«ذکر» قران د «عبادت</p> <p>حائی» خخه خبره کوي ، هغه</p> <p>حائی چي له دي «نور» خخه</p> <p>روبنائي اخلي .</p> <p>د عبادت حائی په اسلام کي</p> <p>خاص حائی لري. په دي ايت</p> <p>کي د (عبادت کور) د مسجد</p> <p>او جومات په حائی راغلی دی</p> <p>له دي وراندي ، مبارک ايت</p> <p>راتلونکي ته اشاره کوي. چي</p> <p>دمضارع له دي فعل سره</p> <p>(ثرفع ، يذكر و يسبّع) مشخص</p> <p>شوی دي . د بهائيانو عبادت</p> <p>حائی په عربي کي (مشرق</p> <p>الاذكار) او په انگلیسي کي</p> <p>د « عبادت کور » او يا Hous</p> <p>نومول شوی دي .</p>	<p>تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ</p> <p>يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُدُوّ</p> <p>وَالْأَصَالِ. دنور</p> <p>سورت، ۳۶-ایت</p> <p>[ددي نور «رنائي</p> <p>»[په هغه کورنو کي</p> <p>ده چي دپروردگار په</p> <p>اجازه په پښو دريروي</p> <p>ترخو دهغه نوم په</p> <p>هغه کي ذكر شي</p> <p>اودهغه صفتونه شپه</p> <p>اورخ په ژبو وي.</p>
---	---

<p>«ذکر الله» دلته دوه معنگانی لري. هم دخدای ذکرته ته اشاره ده او هم حضرت باب ته اشاره ده. حکه دهغه موعد دالقاپو. خخه يولقب «ذکر الله» دی.</p> <p>په دی اساس د «مردان» کلمه هغه مسلمانانو ته اشاره ده. چي په دی قادر دی، «ذکر الله» و پیژنی. او هم هغه مسلمانانو ته اشاره ده. چي هغه ئي پیژندی دی.</p> <p>او دهغه په معبد کي په عبادت مشغول دي.</p> <p>داكلمات دمؤمنو پاکو مسلمانانو په صفت کي راغلی دي. چي دنوی ائین دپیژندنی استعداد لري. دایت په دی برخه کي دوه مشابه فعلونه (یخافون و تَّقْلِب) راغلی دي. منظور له هغى</p>	<p>رجَالٌ لَا تُلَهِيهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا يَنْبَغِي عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ.</p> <p>دنور سورت، ۳۷-ایت هغه مردان [په دی عبادت حایونو کي عبادت کوي] چي دتجارت او راکري و رکري [دنيائي کارونه] د «خدای د نکر» خخه غافل اوبي پروانه کري.</p> <p>وَاقَمُوا الصَّلَاةَ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَّقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ.</p> <p>دنور سورت ۳۸-ایت هغه مؤمنان [چي لمونخ کوي، ذکات و رکوي، اوله هغى و رخى ويره اوبيم لري چي په هغه کي زironه اوستركي بدلون</p>
--	--

کوي.

ورخی نه چی زرونہ اوسترنگی په کي بدلون مومي ، دقیامت ورخ ده . چی دقایم په ظهور سره رامنځ ته کيري . (په دي مطلب په ۲۰ فصل کي په تفصیل سره بحث شوی دي .) هغه سخته ورخ ده ، حکه دموعد پیژندنه دېیرو خلکو لپاره دتعصباتو له مخي مشکل کار دي . د «ذکر الله» «مؤمنانو لپاره يعني «حضرت باب» «پیروانو لپاره هم سخته ورخ ده ، حکه باید حضرت بهاء الله وپیژنی .

دېیغمبرانو ظهور په وخت کي ، الهي فضل دهغو کسانو لپاره چي نوي ائین پیژنی بي ځده دي . یواحی شجاع ، زړه وراوپاک زړي خلک چي په هغه وخت کي کم دي ، دی بي منتها فضل ته

لِيَجْزِيَّهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ .

پروردگار دارنګه خلکو سره دهغوي دبنه عملونو پاداش ورکوي اوپه هغه باندي فضل

لاس رسی لري.	کوي پروردگار چي هر چاسره و غواړي بي حسابه رزق ورکوي.
--------------	--

۵۱ فصل: بهاء الله دخای نور

۴۸۳

، دخای جلال او عظمت

دا ایت هم داینده پوري اړه
لري. او د انکار خبری
کوي. په غیر دمو عود نه
نور به خلک دچا نه انکار
وکړي؟ حضرت بهاء الله هم
دقران وینا تائیدوي، دا قدس
کتاب په لمړيو کي فرمائي
:

انَّ اولَ مَا كَتَبَ اللَّهُ عَلَى
الْعِبَادِ عِرْفَانٌ مَشْرُقٌ
وَحِيَةٌ... مَنْ فَازَ بِهِ قَدْ فَازَ بِكُلِّ
الْخَيْرِ وَ الَّذِي مَنَعَ أَنَّهُ مَنْ
أَهْلَ الصَّلَالِ وَلَوْ يَأْتِ بِكُلِّ
الْأَعْمَالِ ۲۷.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ
كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسِبُهُ
الظَّمآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ
لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ
عَنْهُ فَوَفَاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ.

دنور سورت، ۳۹-ایت
هغه خلک چي انکار
وکړي. عملونه ئې
دسراب په شان شين
بیابان دی، چې تږي
خلک داوبو فکر کوي.
اوکله چې هلته ورشي
، خه شی نه پیداکوي. په

<p>لمرني حكم دپوردگار خپلو بنده گانو ته دهغه [دېيغمېر] دوھي دمشرق پېژندنه ده ... هر څوک چي په دى فضيلات بریالي شي په هرنېيک عمل بریالي شوي دي. او هر څوک چي محروم پاتي شي. د ګمراهانو څخه دي، که څه هم هر څومره نېيک عمله وي.</p>	<p>غیر دپوردگار نه چي دهغوي حساب ته رسې. پوردگار دير ژر دبنده گانو حساب ته رسې.</p>
---	---

<p>په همغه ترتیب چي دمؤمنینو لپاره ژوند» رنا په رنا کي «نوراندرنور دي. دمنکرینو لپاره ژوند تاريکي اندر تاريکي (تیاره په تیاره) کي دي. واضح ده، چي په داسي شرایطو کي ژوند ويره ونكی دي.</p>	<p>او ګظلماټ في بحر لجي يغشاہ موج من فوقه موج من فوقه سحاب ډلماټ بعضها فوق بعض اذا اخراج يده لم يکذ يراها. دنور سورت، ۴۰-ايت دمنکرینو وضعیت ديو بی پایانه تیاره ژور او قیانوس په شان دي چي په هغه کي پرله پسی موجود په حرکت کي وي، او دهغه او قیانوس دپاسه دتورو</p>
--	--

وريحو پندوسکي وي
 (دارنگه تياره وي) چي
 که خوك لاس پورته
 کري په مشكل سره ئي
 گوري.

قران او بھاء اللہ

۴۸۴

دي کلماتو د «نور» بحث ته خاتمه
 ورکري ده ، دمixinي ايتنو نتيجه
 مونبر ته يا داوري کوي. هر خوك
 چي په «بھاء اللہ» «باندي يعني په
 «الهي نور» دايمان راويرلو استعداد
 اولياقت لري . پروردگار ددي
 «نور» دپيزندنی اجازه

وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهَ
 لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ
 نور .
 دنور
 سورت . ۴۰- ايت
 هر چاته چي
 خدائی نور ورنه

کمری نور نه لری
ورکوی، اوپه غیر له هغه له دی
«نور» نه بی برخی پاتی کیزی.

حضرت ولی امرالله چی په بهائی ائین کی دولایت
مقام لرل، دحضرت باب مقبره ئی «دکرمل» په غره کی
چی د «نور غر» او دحضرت بهاءالله مقبره ئی په
«عگا» کی (دنور دریاب) و نومول. ۲۸

دا «دوه نوره» دلوی الماس نومونه دی. په دی برسیره
، حضرت بهاءالله د «خدای نور» و چی دنور
دبیار (دمازنداران په ایالت کی) سرچینه اخیستله،
جهان ته ئی رو بننائی و رکوله:
واشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا.

دز مر سورت، ۶۹-ایت نبری ئی دپروردگار په نور
رو بنانه شوه.

د «ربّ نور» د «بهاءالله» سره په معنا کی مطابق ده
پس مبارک ایت په دی رقم هم کیدلای شي ترجمه
کرئ:

نبری په «بهاءالله» رو بنانه شوه.

خدای له نظره، اینده دتیر په شان وي، په پیرو ایتونو
کی، دمشابه فعل په ھای، دماضي فعل کارول کیزی
مخکبئی ایت کولای شي دارنگه ترجمه کرئ:
نبری به په بهاءالله رو بنانه شي.

دقران ترجمه په انگلیسي، يوسعلي چي دعربستان
دعلماء داعتماد ورمفسر اوژبارونکي دي
د«نور» دکلمي برابر د«Light» په ځاي glory يعني
«بهاء» دکلمه کارولي ده:

ss

۴۸۵ اودخای جلال او عظمت

And the Earth will shine with the glory of its Lord.

39:69

حُمکه به دپور دگار په بهاء رو بناهه شي.
همدا خبر په انجیل کي لیدل کیری:
حُمکه دهغه يه «بهاء» رو بناهه شوه...

یو حنا مکاشفات ، ۱۸ فصل ، ۱ - ایت

was illuminated with his glory
Revelation 18:1

بھاءالله

دابسه خبر(دبھاءالله ظھور) دجهان روپنانه کيدل،
ددای په جلال او عظمت دمسحیانو اویھودانو په
اسمانی کتابونو کي په کرانو تکرار شوی دی
(۱۸) اتلس نمونی له هغو ایتونو څخه په انگلیسي ژبه
دفارسي ژباري سره په دی فصل کي ورلاندي کيرزي.
په همغه ترتیب چې دمخه ئي ذکر وشوه، د«بھاء» کلمه
 مختلفي معنگاني لري .دوه اصلی معنگاني عبارت
دي له «نور» او «جلال» څخه په قران کي دحضرت
بھاءالله دظهور دخبر په اړه د«نور» دمعنا څخه او په
قدس کتاب کي غالباً د«شکوه او جلال» له معنا څخه
استفاده شوي ده .ددی لپاره چې وکوري، په څومره
صراحت سره په څومره روپنانتیا سره دحضرت
«بھاءالله» لقب دیھودیانو او مسیحیانو په مقدس کتاب کي
وراندوينه شوي ده .داصل څو نمونی له
هغو ایتونو څخه په انگلیسي ژبه ، ده ګوي دفارسي ژبي
ژباري سره یوځای ددی پانو په بنکلا ورزیاتوی:
یوسفولي دپورتنی ایت په توضیح کي دارنگه ليکي:

**It will be a new Earth. All traces of injustice or
inequality, darkness or evil, will**

**have gone. There will be the one universal Light, the
Glory of Allah, which will
now illuminate all. Falsehood, pretense and illusion
will have disappeared.**

**Everything will be seen in its true light. The Meaning
of the Holy Qur'án , page 1200**

قرآن او بھاء اللہ

۴۸۶

For the earth will be filled with the knowledge of the
glory of the
Lord, as the waters cover the sea.

Habakkuk 2:14 NIV

په همغه ترتیب چي ابهاء دریاب پوبنوی ،جهان به
د «بهاءالله» «له علم خخه پک شي.

هبووق : ۲ فصل ، ۱۴ - ایت

And the glory of the lord will be rebealed, and all
mankind

together will see it.

Isaiah 40:5 NIV

«بهاءالله» «به ظهور وکري ، او دجهان خلک به تول
هغه وگوري .

اشعيا : ۵ فصل ، ۵ - ایت

...the glory of the Lord fills the whole earth. Numbers
14:21 Niv

...توله حمکه به دبهاءالله (دخدای په جلال
او شکوه) پکه شي .

اعداد : ۴ فصل ، ۲۱ - ایت

...the Holy City...shone with the glory of God...

Revelation 21:10-11 Niv

مقدس بنسار..د «بهاۓ اللہ» په نور روپسانه شو. دیو حنا
مکاشفات : ۲۱ فصل : ۱۱ - ۱۰ ، ایت

The city does not need the sun or the moon...for the
glory of Good

gives it light...

Revelation 21:23 NIV

هغه بنسار لمر او سپورمی ته ارتیا ... نه لری. حکم
بهاۓ اللہ هغه ته روپنانئی ورکوی.

مکاشفات یو حنا : ۲۱ فصل، ۲۳ - ایت

And I...am about to come and gather all nations and
tongues,

❖ د NIV New International Version د مخفف توري دي
NIV زموږ په زمانه کي په انگلیسي دمقدس كتاب .

دژباری دیرا خیستونکي دمسيحيانو په منح کي
پروستان دي.

۵ فصل: بهاء الله دخای نور، دخای

۴۸۷

جلال او عظمت

زه ... به راشم ، یول ملتونه ، اوژبی به سره یوخاری
کرم. هفوی به راشی او زما «بهاء» بهاء الله به و گوري
اشعیا

: ۶۶ فصل، ۱۸ - ایت

I will display my glory [Glory of God] among the
nations...I will

no longer hide my face from them...

Ezekiel 39:21, 29 NIV

زه به خپل «بهاءالله» ملتونو په منځ کي وښایم
...زه به د خپل ځان نور له هغوي څخه پت نه کرم
حزمیال : ۳۹ ...

فصل، (۲۱ - ۲۹) ایتونه

...they will see the glory of the Lord, the splendor of our God.

Isaiah 35:2

هغوي به «بهاءالله» وګوري. زمونږ دخداي شکوه (عظمت).

اشعیا : ۵ فصل، ۲ - ایت

...“the desired of all nations will come, and I will fill this house with glory,” says the Lord Almighty.

Haggi 2:7 NIV

د تولو ملتونو مقصود به راشی. اوژه به دائین د «بهاء» څخه پک کرم. قادر خدای دارنگه فرمائی.
حجی : ۷ فصل، ۷ - ایت

————— ♦ ♦ ♦ —————

...at the renewal of all things, when the Son of Man
sits on his
glorious throne...

Matthew 19:28 NIV

دتبولو شیانو دتازه کیدلو وخت ، کله چی دانسان
زوی دخپل(بهاء اوشکوه) پر تخت کبینی ...
انجیل متی : ۹ فصل، ۲۸ - ایت

————— ♦ ♦ ♦ —————

When the Son of Man comes in his glory...

Matthew 25:31 NIV

کله چی دانسان زوی دخپل «بهاء» سره راشی ...

انجیل متی : ۵ فصل: ۳۱ - ایت

❖ د«زه «کلمه په دی ایت کي خدای ته اشاره ده .

————— ♦ ♦ ♦ —————

For the Lord shall...appear in His glory. Psalms 102:16
NKJ

پروردگار به ... دخپل «بھاء» سرہ ظاهر شی .
مزامیر : ۲۰ فصل، ۱۶ - ایت

O God...let your glory be over all the earth. Psalms
57:5 NIV

ای خدایه ... پریزدہ چی «بھاء» تول عالم ته
ورسیروی .
مزامیر : ۵۷ فصل، ۱۱ - ایت
؛ همدارنگہ ۵۷ فصل، ۱۰ - ایت

Praise be to his glorious name forever; may the whole
earth be
filled with his glory .

د «بھاء» نوم دھمیش Psalms 72:19 NIV
لپاره مبارک او سه . چی جہان نئی لہ نورانیت

او «بهايت» خنه دک شي.
مزامير: ۲۷ فصل، ۱۹- ايت

په دي بيان کي پروردگار مونږ ته رازده کوي. چي
د (خدای نور او عظمت) دليلو لپاره ربنتيني ايمان ته
ضرورت دی:

Did I not tell you that if you have faith you will see the
glory of
God?

Christ (John 11:40 NEB)

ایا تاسی ته می نه وویلی که چیرته ایمان ولري
'بهاءالله' «به وگوري؟

حضرت

مسیح(یوحننا انجیل: ۱ سوره، ۴۰ - ایت

په دي لاندي ایت کي «بهاءالله» د «خدای نور»، په معنا
raghi دی.

...let us walk in the "light of the Lord."

Isaiah 2:5 NIV

راشئ د «خدای نور» لاندي په لاره لاړشو.
اشعیا: ۲ سوره ، ۵ - ایت

په دي لاندي ایت کي داشعیا نبی، د «بهاء» دواړه
اصلی معنګانی نور او شکوه کارولي دي:

Arise, shine, for your light has come, and the glory of
the Lord

**rises upon you. See, darkness covers the earth and
thick darkness
is over the peoples, but the Lord rises upon you and
his glory**

٤٨٩
نور، دخایی «بھاء اللہ» فصل: ۵

appears over you. Nations will come to your light, and
kings to

the brightness of your dawn.

Isaiah 60:1-3 NIV

پورته شه، روښانه شه! حکه چي ستا «نور» راغلی.
بهاءالله په تاخپلي ورانگي خپروي. وکوره! تياري
حمسه نیولی ده، خلک په تورو وريخو کي پت دي
اماپوردکار په تاخپري اودهغه «بهاء» بهاءالله په

تاظاھریو . ستا نورته [موعودته] ملتونه رائی . او پادشاهان ستا دگھیخ رنیا اوروبنائی ته راروان دی .
اشعیا: ۳-۶ فصل، ایتونه

حضرت بهاءالله دالقابو خخه یو هم «جمال مبارک» دی . بهائیان غالباً دھغه مخفف کاروی . مثلاً وائی : د«مبارک بیان» په مقدسو کتابونو کی هم دا لقب کولای شئ پیداکړئ :

All nations...will call him “blessed.”

Psalms 72:17 NIV

تول ملتونه به ... هغه د«مبارک» په نوم و نوموی .
مزامیر: ۲۷ سوره، ۱۷-ایت

دنور دلیدلو خندونه

په همغه ترتیب چې ومو لیدل ، حضرت بهاءالله دسورة کھف مبارک ایت چې د«لمر» خخه خبری کوي . دنور دسورة سره ئې اړیکه ورکړي ده . دوه دنظر ورا یتونه ، دواړه هم نور او «لمر» ته اشاره کوي . او هم الهی هدایت ته اشاره کوي :

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ ... مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي ...
دکھف سورت، ۱۷-ایت

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ... يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ .

دنور سورت، ۳۵-ايت، همدارنگه ۳۰-ايت په په دی لند
بيان کي دايقان دكتاب نه، حضرت بهاءالله همغه
د«نور» او دكهف سورتونه اصطلاحات او تشبيهات
(شمس، مهتدى، سراج، مشکاه) کارولي دي:

قران او بھاءالله

۴۹۰

عامواو تولو خلکو په هر ظھور کي اعتراض وکر،
دهدایت لم ر ته هدایت کوونکي نشو... هغه وخت کله
چي محمدي رنيا دغوره شوي په چرا غدان رو بنانه
شوه... مخالفتونه پورته شو.

دانسان په روح کي دپروردگار نور ھلیدونکي دی :
مشکات انت و مصباح فیک . ۳۰
حضرت بهاءالله

ته زما چراغدان ئي او زما چراغ په تاکي دی.
دالهي عظمت اوقدرت لمر دېيغمبرانو دروح په ائينه
کي په دېر شدت سره ھليلري. اماده ھغوي جسم دور یخو
په شان هغه وړانګي او ھلاپښوي.
دانسان ھوي به وګوري. چې داسمان په
وريخوسور راخي...
...

حضرت مسيح انجيل ، ۲۴ فصل، ۳-ايت
هغه (موعد) په وريخوکي پت و ... بدن ئي دلمريه
خير و بنائي کوله.

ديونا مکاشفات ۱۰ فصل، ۱-ايت زه به دغله په
خير(په پرده کي) تاسي ته راشم.

حضرت مسيح
يوونا مکاشفات ۳ فصل، ۳-ايت که پردي لري شي
معلوم به شي. چې زه دټولوم حبوب یم او هيڅوک به
له ما منکر نشي. ۳۱
حضرت باب

اخفيت انوار جمال لیكون ظاهره ظلمه وباطنه نوراً
علّ نور فوق كلّ نور ... ٣٢

حضرت بهاءالله

خپل جمال مي پيت کري دي. چي ظاهر ئي تياره وي
او باطن ئي نور په نور کي اوله هر نور نه لور .
بله پرده چي دالهي عظمت او قدرت دلمر درو بنا تيا
او ور انگو دليدلو خنده ده. دليدونکو بي اساسه او خام
خيالونه دي :

آخر حجبات الظنوں والا وہام لتری شمس العلم مشرقة
من هذا الافق المنیر . ٣٣

حضرت بهاءالله

٤٩١ ٥ فصل: بهاءالله دخداي نور
او دخداي جلال او شکوه

دکمانونو او خیالونو پردي څيرې کړه. ترڅو دپوهی او علم لمر ددي افق څخه روښانه وویني. دخداي په نزد زمونږ ارزش او شایسته ګي زمونږ دروح اوروان په صفائی او پاکي پوري اړه لري. نه زمونږ دثروت او مقام داندازې پوري. زمونږ نقش دایمان دار مغان غوبننته ده، دپروردگار نقش ده ګه بخشش دی. زمونږ دمیل او دخداي داجازې نه په غیر بله قوه دغفلت، ګمان او دخیالونو دپردي په لري کولو قادر نه ده. دهیڅ یو پیشوا دی لوړي بارګا او درګاه ته لاره نشه پیشوا هم دنورو خلکو په شان یواحې پرڅل زړه دتسلط لرلو اجازه لري ترڅو دغفلت ګومان خیال او قصور پرده پرڅل ځای باقی ده. دپوهافي روښنائي به هیڅکله زمونږ روح ته لاره پیدانه کړي. ددي پراخه پردي په لري کولو کي باید همیشه دپروردگار نه مدد او یاري وغواړو. او په یقین سره په دی پوه شو. چې یواحې ده ګه په یاري سره ده ګه لري کول کيدلی شي:

ای دقدرت والا! ضعیفا نوته قدرت ورکړه. او مرو ته ژوند بخشش کړه، شاید تاوګوري اوستا د پوهافي سمندر ته لاره پیدا کړي. اوستا په امر کي راسخ پاتي ای پروردگاره له تاغواړم ټولو شي ... ته لاره وښایه او هدایت ورته وکړه. ته قادر ئې

،توانا ئى تە عالم او دانائى. ٣٤

حضرت بھاء اللہ

دعقل او حکمت

غورئي

ددى لپاره چي مسيحيان ، خپل مو عود و پيڙني
، حضرت مسيح لند داستان بيان کري دى . په هغه
داستان کي هم دقران دايتونو په خير دنور په سورة
کي (زَيْتُهَا يُضِيْءُ) غورئي روبنسنائي کري .

د «غوريو» ذكر شوي دى . هغه غوري چي روبنسنائي
ورکوي . په دى داستان کي ، دوه ډلي پاکي او ټوانی
انجوني یوتربله مقاييسه شوي دي . هغه ډله چي
«غورئي» نه لرل «كم عقلی» او هغه ډله چي غورئي
لرل د «عاقلانو» نوم اخيستى دى . په دى بنکلي
داستان کي ، ډير بنکاره پېت او معنا لرونکي درسونه
دي . له هجي جملی نه داچي : یواحی دعقل او حکمت
په غوريو کيدلاي شي پيغمبران و پيڙندي شي :

په هغه زمانه کي ، داسماني پادشاهي ظهور [په حمکه کي] (۱۰) حوانو سڀخلو مسيحي انجونوداستان ته ورته دی. چي دخپلو چراغونو سره دخپل داماد [مسيح موعد] دليدلوا لپاره حي. دانجونو پنځه (۵) تنه بي عقله او (۵) تنه عاقلي وي. بي عقله جېنکو چراغونه پورته کړل. اما غوري ئي له ځان سره وانه خيسټل، عاقلوجينکو دچراغونو سره لبر څه غوري هم واخيسټل.

د داما د دراتللو پوري ، وخت بير تيرشو ، او دي تولو جېنکو ته خوب ورغى. او ويدى شوي . ناخاپه نيمه شپه دافرياد پورته شو! د هغه ليدوته راشي ! تولي جېنکي بيداري شوي او خپل چراغونه ئي ولکول . بي عقله جېنکو عاقلوجينکو ته وويل : دخپلو غورو نه لبر مونږ ته راکړئ . زمونږ چراغونو غور خلاص کړي دي . نبردي دي چي ګل شي. عاقلوجينکو په ځواب کي ورته وويل : «نه ! داغور دتولو لپاره کفايت نه کوي

لاري شئ دغوريو خرخونکو څخه دخپل ځان لپاره غوري واخلي .» په هغه وخت کي چې جښکي لاري شي غوري واخلي ،داماد رابنکاره شو. هغه جينکي چې اماده وي ددامادره د(واده) غوندي ته ولاري اووروسته له هغه د [الهي سلطنت ته] دننوتلو دروازه وتړل شوه . څه موده وروسته هغه پنځه جينکي راغلي او داماد ته ئي په خطاب کي وویل: «مونږ ته دروازه خلاصه کړه !» هغه څواب ورکړۍ زه ربنتياو ايم! زه ... تاسي نه پېژنم.

❖ دمسيح رجوع ته اشاره ده. دعاوکړۍ او ووائي : اي زمونږ اسماني پلاره ! ستانوم دي پاک وي. ستا پادشاهي دي حقیقت پیداکړي، ستاراده دي په حکمه کي ترسره شي. لکه څرنګه چې په اسمان کي ده. حضرت مسیح(متى انجیل، ۶فصل، (۱۰ - ۹)ایتونه هغه مسلمانانو چې په اسلام ئي ایمان له لاسه ورکړۍ دی. او مسیح ته تللي دي. باید په دي پوه شي چې حضرت بهاءالله ، دمسيحيانو موعد هم دي. او د حضرت مسیح درجوع وعدی ته ئي دخپل ظهور سره تحقق وربخنلی دي.

قل يا قوم قد جاءَ الرُّوح مِرْأَةً أُخْرَى لِيَتَمَّ لَكُم مَا قَالَ مِنْ قَبْلِ... ثُمَّ اعْلَمْ بِاَنَّ الَّذِي صَعَدَ إِلَى السَّمَاءِ قَدْ نَزَلَ بِالْحَقْقِ وَ

به مرّت روآح الفضل علّ العالم و كان ربّك علّ ما
اقول شهیداً.

حضرت

بهاء الله قتدارات، ٩٢-٩٣، مخونه
ووايه! اي خلکود (مسيح روح الله) روح بيا راغلى
دى. ترخو هغه خه چي مخکي ئى ويلى ۋپاي ته
ورسوي. په يقين سره پوه شىء، دھغه چاچى روح
اسمان ته پورته شوی وه بيا راغلى دى.
دپوردگار در حمت و برمە دجهان په خلکو
ولگىدە. پروردگار شاهد دى.

٤٩٣ ١٥ فصل: بهاء الله دخداي

نور، دخداي جلال او عظمت

پس [اي زما پيروانو] خبردار اوسي! حكه چي
[زمادرجوع] په ورخ او ساعت نه پوهىرى.

حضرت مسيح

انجيل متى، ٢٥ فصل، ١-٣، ايتونه
مخكينى داستان دخپلو بندە گانو سره دپوردگار
دمهمو اصولو اريكي دى. دھги جملى نه مونب ته

راوبنائی، چي یواحی دعقل او حکمت په رنا کي
کيدلای شي، دهغه رالبرونکي وپیزندل شي.
عقل او حکمت هغه تيل دي. چي دپروردگار په ياري
سره رو بنانه کيدلی شي، رو بنائي وركوي. اوسمه
لارمونږ ته راوبنائي.

حضرت بهاءالله همغه متشابه معنا په خپلو ايتونو کي
کاروي .په دي بيان کي له مونږ څخه غواړي. چي
څپل روح لکه دڅراغ په خير، د«حکمت په تيلو
ئي»ولکوو، هغه دزره په چراغدان کي کېرودو.
او د عقل په شيشي سره ئي په ساتنه کي کوبنښ
وکرو:

د خرد او عقل ژبه وائي: هرڅوک چي مانه لري، هیڅ
نه لري. هرڅه چي لري ترى تير شئ او ما پیدا کړئ.
زه دليدلولپاره لمري يم. او د پوهې درياب يم. مرژو وانده
تازه کوم او مرې ژوندي کوم. زه هغه رو بنائي يم.
چي لاره وبنایم. او زه دبې نيازه دلاس سپین باز يم.
د تړلو وزرونه خلاصوم. او والوته ورته وبنایم. ۳۵

حضرت بهاءالله

د حکمت دکلمي په باره کي ، مختلفي معناګانی ذکر
کړي دي ، دهغې جملې نه : عقل، سم قضاؤت ، او بنائي

دوني چراغدان، چراغ، او دتيلو اصطلاحات په دي
ايتونو کي هم پيداکولاي شي:
وانّ مثل امر ربک فـ الكتاب کشجرة توقد من نار ربک
فـ نفسها و يمدّ بدهن من کلّ وجه من وجهها كذلك
يضرب الله الامثال فـ انفس الخلق لعلّهم بآيات الله
يتذكرون.

حضرت

باب(كتاب الروح) خطى نسخى، ٤٧-مخ
وانّ مثل نور ربک فـ الكتاب كمشكوة فيها المصباح
يمد باذن ربک من دهن حمراء عن الشجرة الصفراء توقد
من نار الله قبل ان يمسه دهن من دهن كذلك يضرب الله
الامثال فـ الالواح لعل الناس بآياتنا يوقنون.

حضرت باب(كتاب الروح) (خطى نسخى، ٣٩-مخ
اسئلک يا فالق الا صبّاح بمصباحك الذي اوقدته بنار حُبّك
بینَ الارضِ والسماءِ و امْدَثَهُ
بِدُّهْنِ حِكْمَتِكِ فِي مَلْكُوتِ الْاِنْشَاءِ.

حضرت بهاء الله مناجات: دحضرت بهاء الله داثارو
دعاكانو او ذكرؤنوا مجموعه ، ٢٧-مخ

ددي داستان په اساس ، عاقلو جينکو ونشو کولاي دخپل
تيلو خه بي عاقلو جينکو ته لبر تيل ورکري . هرڅوک
پچپله باید عقل او خرد په لاس راوري . پچپلو سترګو
وګوري او پچپل فکر ئې و پیژنې ، نه دنورو په سترګو
او فکر .

که چيرته عقل دا د پروردکار لوی بخشش او ارمغان
ژبه لرلی ، مونږ ته به ئې څه ويلى وه ؟
عقل ژبه وائي : هرڅوک چي ما ونه لري ، هیڅ نه
لري . هرڅه چي لري ، ترى تير شئ . او ما پیداکړي . زه
دلیدلو لپاره لمر يم . او د پوهې دریاب يم . مرژواندی
تازه کوم . او مړي ژوندي کوم . زه هغه روښنائي يم ،
چي لاره وښایم . او زه دې نيازه دلاس سپین بازيم .
دتلولو وزرونه خلاصوم ، او پرواز ورته بښایم . ۳۶

حضرت بهاءالله

بي د بینائي لمر خخه دختلفت داسرارو پیداکول اوليدل
ممکن نه دي . عقل ، دا زمونږ دلاري نور ، دابي مثله
اوبي شانه هديه ، بيوائي دخداي په لاس کي
ده . او بيوائي هغو خلکو ته هديه کيري . چي په ربښيني
دهجي غوبښتونکي وي . او دهجي دلاس ته راورلو لپاره
دزره نه دير کوبښن وکري . ترڅو دهجي لايق شي . ايا

جایزه ده ، چي بى له کوبنبنه او خیرني دالهي قيمت
تريني هديه ته لاس رسى پيداکرو؟
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا
كَثِيرًا . دېقره سورت، ۲۶۹-ايت

پروردگار هر چاته چي وغواري. حكمت ورکوي . هر
چاچي له دې بخششە بىرخە پورتە كرە. لوى ارمغان ته
ئى لاس رسى پيداکەر.

دادپروردگار وعده يعنى «خوک چى زما دېپداکولو
کوبنبن وکرى ، هفوی به خامخا خپلو لاروتە هدایت
کرم» (Dunnibout سورىة، ۶۹ - ايت)

په ربنتىنى زمونىز دخالق تعهد زمونىز سره دى.
او دخايى لوري ته سفر ، بايد هميشه زمونىز مشوق
اولارىنىود ، او زمونىز دافكارو مرکز او مدار وگرئى.

دېيغىبرانو دېپدايش تارىخ و بنائى چى
(تصوّر ، گومان ، او خيال) دانسان خطرناك تريين او خاين
تريين دېنمنان دى . خپل هميشنى برخليك دى خائنانو
ته سپارل ،

دعقل او حکمت نسانه نه ده. ددي خائنانو خطر دهغوي
دحکومت په قدرت او وسعت کي دي. داھان خوبنۍ
حاکمان، دادوست نما تظاهر کوونکي دارنګه قوي
دي. چې په پرله پسي توګه خلک دپیغمبرانو دپیژندني
نه لري ساتي. په هغوي او دهغوي په پیروانو دظلم
سبب شوي دي.

دخلکو په منځ کي یوغت خیال دادی. چې یوا Higgins
ربښتنی ائین دهغوي دنیکونو ائین دي:

وَإِذَا فِيلَ لَهُمْ أَتَبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَبِعُ مَا أَفْيَنا
عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْلُوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ.

سوره بقره، آيه ۱۷۰ همچنین سوره مائدہ، آيه ۴
کله چې هغوي ته وویل شي. دپروردگار دکلام پیروي
وکړئ. په ټواب کي وائي :
«خیر! مونږ دهغه څه چې زمونږ پلرونو مونږ ته تلقين
کړي دي، پیروي کوو.»

که څه هم دهغوي پلرونه هم بي عقل او هم ګمراهان و
؟

دېپريو دتيريدلو نه وروسته اوس هم دخلکو رسم اوستن په همغه شکل او قرار دی. تراوسه هم دتقليد او خيالونو قواوي دازادي او پوهې دقواو سره په جنگ او جدل کي دي. تراوسه هم د «ګمان او تصور» جهان دېيرو خلکو رفتار، افکار او باور پخپله سلطه کي لري. یو امريکائي مشهور روشنناس په دي نظر دي. چي د عالم تولي بلاګاني دفرضيو دنه از مايش له کبله سرچينه اخلي. يعني خلک بي له دي چي ځانونه پوه کري، چي داکار سم دي، یاناسم. وروسته ئي دخپل خيال او فرضيو په اساس ګام پورته کري دي، دخپل خيال او فرضي دتحقق په لاره کي کوبنښ کوي. یوبل خيال او ګمان، ددين او ايمان په کار کي دادی. چي پيغمبران باید دخلکو دانتظار اتو له مخي ظاهر شي. ايا دا ګمان کوونکي او منظران، تاریخ ته نظر نه دي اچولی؟ ايا په دي نه پوهيري. چي هيٺکله دارنګه نه وه؟

هیخ «حق» په هیخ ظھور کې دخلکو په خیال نه دی
ظاهر شوی. او برخلاف دخلکو دتوقع په اساس ظاهر
شوی دی.

۳۷.
حضرت بھاءالله

خومره بیر شیعه گان منتظر دی. چې ددوی قائم
د خیالونو په بنار جابلقا او جابلسا په نوم دکوهی له عمق
خخه جهان ته راشی. او هغوي لره به دناخاپه او بې
پایانه قدرت په اظهار سره دشمშیر په زور له بلاګانو
خخه وړغوري. دې شیعه گانو ته په خطاب کې وائي:
ووایه! ای دکمراهي دوادي د لاري گمراهانو! ستاسي
په نزد د کوم یو محقق گمان ربنتینی ۳۸.
حضرت بھاءالله
وروسته د «خیالی بنار» د ذکر نه فرمائی:

هغه ٿه چي دهجه لوئ نور ورکونکي په ذكر سره
يعنى دهجه قوم په منخ کي قائم و یوه کلمه ئي دهجه
له تحقق ٿخه نه لرله. ٣٩

حضرت بهاءالله
اوفرمائي:

پير خلک دمڪنيو گمانونو اولمرينو ڦصو په اساس
د عالم د مقصد ٿخه محروم پاتي شوي دي، باید هجه
ٿه چي دخلکو په لاس کي موجود دي، د حکايتونو
، کلماتو او اشاراتو ٿخه قطع شي، او د زره له کومي
خپل رحمن ته توجه وکري. که یو ٿوک مخکنيو
گمانونو ته منتظر وي. دابد لپاره به دهجه بي مثاله
کوثر د صافو او بو ٿخه ونه چبني. ٣٠

حضرت بهاءالله

نور خيالونه او گمانونه چي دنورو دينونو دپير وانو په
منخ کي دي. دپيشو ايانيو د نقش پوري مربوط دي. پير
مؤمنان په دي گمان او خيال دي. چي دهغوی بنه
ر هبران دهغوی پيشو اييان دي. او جنت ته درسيدو نقشه
يو اخي دهغوی په لاس کي ده. ايا داخلک په يادنے
راوري. چي ددين پيشو ايان هميشه دپيغمبرانو دازار
دهغوی ٿخه دانکار او ردولو سبب شوي دي؟ ايا
اور يدلی نه دي. چي دپروردگار پيغمبران د ظهور په
شروع کي دي د

☆ زمونږ په عصر کي دغه دخیالونو بنار
د «چمکرانو» نوم پیداکړي دی.

۵ افصل: بهاءالله دخای نور دخای

۱۹۷

جلال او عظمت

قدرت صاحبانو، دخپل منصب او مقام دساتلو لپاره
دبلي هري دلي نه دير دهغوي سره په ظلم کي
اودهغوي دپروانو په وژلو کي لاس لرل؟
دحوانو انجونو په داستان کي دير پت او بسکاره اسرار
دي. دهги جملی نه دغه درس او دالخطار: هغه خلک
چي دپروردگار او دهغه دپيغمبرانو په پيژندنه کي
حکمت او عقل دخپل بر خليک مدیر او او مديبر ونه
گرھوي. ددي دنيا نه هغى ديناته دسفرنه وروسته

دپوردگار دسلطنت دروازې به دخپل ټان په وراندي
تلې وګوري.

کله چي دامؤمينان ، همشني جنت ته دداخليدو غوبنتنه
وکري ، ناخاپه پوهيري، چي په هغه ديار کي «ناالشنا
اوغریب دي!» هغه ملائیکي چي جنت ته دننو تلو
اختیارات دهغوي سره دي، هغوي ته ناالشنا او ناپیژانده
وائی:

زه ربنتيا وايم! زه... تاسي نه پېژنم ! حضرت
مسيح (متى انجيل، ۲۵ فصل، ۱۳ - ايت
ولي هغه مؤمينان داسي ټواب اوري؟ حضرت مسيح
جنت دناوي دجشن سره تشبيه کري دي . ايا معقوله ده
چي داماد او ناوي غربيان خپل دواهه جشن ته دعوت
کري ؟

دانابوه پېروان چي روح ئي دعقل او حکمت دغورو ،
دپوهي او بینائي له وړانګو بي برخي و او دي ، که په
ربنتيني پېغمبرئي پېژندلى وي ، او د هغه دستورونه ئي
دزره نه منلي وي . بر عکس هغوي دهغه درضا
مخالف عمل ترسره کر . درجوع په وخت کي دمیني
، ايمان او بنده گي په لار کي داظههار په ټاي هغوي لره
غریب او ناالشنا وکنل . کارونه ئي گرامي حساب
نشو . هغه موعد دهغوي زړونو ته دداخليدو اجازه
و غوبنتنه ،

❖ (په جنت کي) اويا (په دوزخ کي) اصطلاح گاني
ديرو اسماني كتابونو کي دنمود په شکل کارول
شوی دي. نه باید دهغوي ظاهري، معناگانو ته
وکورو. دا اصطلاح گاني دوزخ او جنت مراتبو
او درجو ته په اشارو سره هم کارول شوي
دي. حضرت بهاءالله په دي لاندي بيان کي دجنت
دروازى ته اشاره فرمائي:
**بـشـر النـاس بـلـقـاء فـي جـنـة الـابـهـى وـقـد فـتـح بـابـهـا بـالـفـضـل
عـلـى وـجـوه الـمـقـبـلـين.**

حضرت

بهاءالله (اقتدارات، ۹۵ - ۹۴ مخونه)
په «جنت ابهى» کي دپور دکار دیدار نه خبر خلکو ته
ورکره دهغی دروازه دخای دفضل اور حمت له مخي
مؤمنانو ته خلاصه شوي ده.

امّا دروازه ئى ورتە خلاصە نە كەرە، دزپونو كورتە
ئى لار ورنكەرە، اوشاید هغە بە ئى پە درواغاورىا
سرە متھم كرى وي. ايا داشنا رفتار داشنا سرە
، اوددوست رفتار ددوست سرە داسىي وي؟ بلى هغوي
يواخى پە ژبه پە خپلۇ پېغمبرانو ايمان لرل، امّا هغوي
نە پېژندل. چىڭە ممکنە دە اشنا، اشناو نە پېژنى؟
ايمان پە ژبه نە دى. دەر ئىن پە پىروانو كى داسى دلە
پىداكولاي شى. چى دخپل پېغمبرپە حقانىت شاهدى
وركوى. امّا هغە ئى نە وي پېژندلى:
خنيو پېژندلى دى اوشادىي وركوى. اوخنى شاهدى
وركوى خوهغە ئى نە دى
پېژندلى. ٤١

حضرت بهاءالله

اوس هغە مؤمنان چى خپل موعود تە ئى اعتنائى نە دە
كەرى. هغە ئى غريب اونااشنا گۈلى دى، دخپل رفتار
دنتىجي سرە مخامخ شوي دى. پە همغە ترتىب چى
دخپل موعود سرە ئى رفتار كەرى دى، دهغوي سرە
هغسى رفتار كىرى. پە همغە ترتىب چى زىرونە ئى
دهغە پە مخ وتىل، هغە هم دجنت دروازه دهغوي پە
مخ تېلى دە. ايا داعادلانە نە دە؟

حضرت باب چي پخپل ظهور سره دمسيح
د «رجوع» و عده سرته رسوي، همدا اخطار تولو
مؤمنانو ته په خاصه توگه هغۇ مسلمانانو ته چي له ده
خخه منکر دى. وركوي:

په هغە ورخ به ته گومان كوي. چي دجنتيانو ... له
دللى خخه ئى، خو ... په اصل كى ستا ھاي دوزخ دى
، اوته پخپله نه پوهىري. ٤٢

حضرت باب

په جهان كى مختلفي عقidi او فكرونه دى . يواحى
مسىحيت په زرهاو دلو ويشل شوئى دى . ولې داخلك
په متضادو او مختلفو باورونو سره ، دهري دلى نه چي
وي ، ٿه بي دينه او ٿه بادينه ، خپل باور سره مينه
لري. او هغە بهترین گنئى ؟
كُل حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرَحُونَ .

دمؤمنون سورت، ٥٣-ايت هر دله هغه ٿه چي لري
، ترى خوبى اور اراضي دى.

حضرت باب همدا حقيقت په يوبى شكل سره تائيدوي
او فرمائى:

هرملت ته چي نظر واچوی دهغوي کسان
وائي: «مونبئي دخای لپاره کوو» اوحال داچي دخای
په خلاف ئي گري دي . ۴۳.
حضرت باب

«تصور، وهم گمان او خيال» دادقدرت صاحبان
دادوست نما دبمنان چي دبیر و خلکو په زرونو کي
دامن اوامان خاي پيداکري دي، په کراتو سره په الهي
دادگاه کي محکوم شوي دي. په همدی حالت کي دير
مؤمنان خه يهودي، خه زردشتی، خه مسيحي، خه
مسلمانان هغوي دخپل خان ربنتيني دوستان گني
دهغوي قضاوت په سترگو مني، او خپل هميشه
بر خليک هغوي ته سپاري. سل كاله ژوند کوي، يو خل
پوبنته نه کوي: «ولي خلک پخپلو متضادو او مختلفو
باورونو، دخپل عقайд په سموالي تاكيد او يقين لري؟
ديز بنده گان دگومانونو سره مينه لري دگومان دبر
يو خاځکي ديقين پر بحر لور گني. دمعنى خه محروم

دي. په نوم پوري تېلى دي. ٤٤

حضرت بهاءالله

كله چي دالهي ورخي گهیخ راورسید. او داسمان لمنی
دظهور په لمر روښانه شوی، ټول تیاره گومانونه

دلمر خاته په رنبا په پردو کي ولیدل شو... هريو په

كتاب پوري ځان نښلولي دي. دهغه منزل څخه محروم

پاتي شوي دي. ٤٥ حضرت بهاءالله

ووايه اي خلکو! ان ورخ هغه ورخ ده. چي باید ټولی

پردي وسوخوي. او گمانونه محو کړئ. ٤٦

حضرت بهاءالله

يوبل اصل چي په دي لند او بنسکلي داستان کي حضرت

مسيح مونږ ته رازده کوي دادی:

بي عقلو انجونو دعقل والا انجونو ته وویل: «دخل سهم

تيلو څخه مونږ ته تيل راکري!

زمونږ چراغونو تيل خلاص کري او ملي. «دخل والا

انجونو په ټواب کي ورته وویل:

«نه! تيل دتولو لپاره کافي نه دي.»

ولي عقلمنو جينکو ونشو کولاي دخل سهم تيلو څخه

كم عقلو جينکو ته تيل ورکري?

عقل کالي نه دي. چي وکولاي شئ، نور وته ئې

بخشش ورکري.

یواحی په تحقیق اوکوبنین کولای شئ، هغه په لاس راوري.

قران او بهاء الله

٥٠٠

لمرني گام دهغه په لاس ته راورلو لارکي ،معنوی استقلال او زادي ده، پخپلو سترگو ليدل دي،پخپل فكر او زادي سره دهغه پيداکول او پيژندل دي:
احب الاشياء عندي الانصاف... و انت توفق بذلك ان تشاهد الاشياء بعينك لا بعين احد من العباد ... ٧٤
حضرت بهاء الله

زما په نزد تريلو محبوب شى انصاف دى ... اوته به هغه وخت په هغه مؤفقه شي. چي هر شى پخپلو سترگو و گوري. نه دنورو په سترگو

هغه شخص ته خطاب چي دعقل او انصاف د باور په
حای په گومان باور کوي . دارنگه فرمائی:
ناليدلي مه وايه . په ناپوهي ليکل مه کوه . بيرزربه ته
، هغه او زه تول خاوروته رجوع کwoo . ٤٦

حضرت بهاءالله

خومره له افسوس نه ٻک دی ، دهغو خلکو برخليک ،
چي تول عمر ددي خيال شاته مندي و هي . هميشني
عزت او خوبني دمال او ثروت په جمع کولو کي
گوري . داسرگردانه مندي و هونکي چي دباد شاته مندي
و هي ، دپروردگار دخوبنيو او بسکلاگانو نه په دواړو
جهانونو کي بي برخي دي :

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَالٍ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَالٌ .

دبني اسرائييل سورت ، ٢-٧-ايت

هر څوک چي په دي دينا نابينا دي . په بله دنيا کي هم
نابينادي .

د عقل او ايمان رنما

دقران مجید په سورة حديد کي داسي ايتونه دي . چي
د (عاقلو او بي عقله جينکونداستان) سره بير شبات
لري . ددي دوه اسماني كتابونو د مشابه ايتونو مقاييسه
او بررسی امزونده ده .

٥٠١

دخدای الله بهاء الله دخداي

نور، دخداي جلال او عظمت

هغه نور چي دنوی ائين

دمؤمنينو

په خيره کي ھلپري.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَّا عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَوُوفٌ فَرِحِيمٌ .

دحديد سورت، ۹-ايت

هغه هغه ٿوک دی. چي پخپل بنده روپسانه ايتونه
نازلوي. ترڅو تاسي دتياري ڙوند څخه وڙغوري.

رنائي ته موورسوی .پروردگار په تاسي رو ف
او مهر بانه دی .

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرًا كُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ .

دحدید سورت، ۱۲ - ایت

داسی ورخ به راوري. چي مؤمنین به هغه نور چي
ددوي په مخکي ٿلري و گوري. او ده گوي په بنی ارمخ
کي دابنه خبر دی: ستاسي ٿاي په

هغه با غونو اوبنونو کي دی. چي ده گوي لاندي نهرونه
جاری دي. دابخشش او افتخار «لويءه ربستينولي» ده .
پروردگار دائين منكري نو تمنا او ارزو ، وروسته ددي
جهان له سفر څخه هغه همي شني جهان ته :

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُوهُنَا
نَفْتَنِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجُعُوا وَرَاعُكُمْ فَالْتَّمَسُوا نُورًا .

دحدید سورت، ۱۳ - ایت

هغه ورخ چي (په همي شني جهان کي) (منكري نوي
ائين مؤمنينو ته و وائي:

صبر و گرئ او منبر ته فرصت را گرئ. تر خو ستاسي
دنور څخه سهم وا خلو. هغوي ته به چواب و رکړل شي
: «مخکيني [عال][م] ته و گرئي. تر خو [پخپل کوبنښ] نور
لاس ته را گرئ». .

شباھت

دقران دایتونو اود(عاقلو او بی عقله انجونو داستان) ترمنخ شباھت و بنائي، چي قران او انجیل یوه منشاء لري. دوازه كتابونه مونبر ته رازده کوي چي:

- هميشنې جنت ته د داخليدو لپاره ، د عقل نوراو تيل باید زمونبر رهنما وي. د تقلید په تياره کي، په تعصب او ناپوهې کي نشي کولاي سمه لار پيداکړي.

قران او بھاء الله

٥٠٢

- هر انسان مسئول دي. چي د عقل او خرد او مغان پخپله لاس ته راوړي.
له نورو نشي کولاي د باخشش په پور واخلي.

• دالهي رحمت اوسلطنت دروازه دهغو خلکو په
وراندی چي د«حکمت دتيلو» او د«عقل دچراغ
دروبننائي» خخه بي برخي دي . دوامداره تبرلي
ده.

كله چي بي عقلو جينکو دروازه وتكوله چي دالهي
سلطنت جشن ته داخلې شي، دخپل موعد مسيح خخه
ئي واوريدل چي ئي وويل: «زه په حقیقت سره تاسی
نه پېڙنم!» نااشنا شرکت په نااشنا جشن کي په کوم
رواج اوستنو سره معمول دي، او په کوم سبب سره
معقول دي؟

د«دروازى» نه باندي پاتي کيدل ابدي محروميت
اوتياره ده . اوله «دروازى» نه دننه په الهي سلطنت کي
میلمه کيدل دپوردگار په فضل اور حمت سره
سرلوري اوکاميابي ده .

• د«حکمت تيل» او د«عقل رو بنائي» باید په دي
جهان کي په لاس راوري له دي دينا نه سفر
اوبيerte راگر خيدل دتير وخت جبران ممکن نه
ؤاونه دي.

هغه ٿه چي نابود شي. ابدأ دهغه دراگرزولو قدرت نه
ؤ. اونه به هيٺکله داسي قدرت پيداشي. ٤٩.
حضرت بهاءالله

دمومنينو او منكرينو ترمنخ

خبرى

په هميشني جهان کي

دحديد سوره ايتونو مطالعی ته ادامه ورکوو:
يُنَادِونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعْكُمْ قَالُوا بَلَّا وَلَكِنْكُمْ فَتَنَّنْتُمْ أَنفُسَكُمْ
وَتَرَبَصْتُمْ وَأَرْتَبْتُمْ وَغَرَتْكُمُ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ.

دحديد سورت، ۱۴-ایت هغه وخت به منافقين
مؤمنينو ته غږ کوي. اووبه وائي: «ایا موږ له تاسي
سره نه و»

مؤمنين به ئې په ځواب کي ووائي: تاسي خپل ځان ته
بازي ورکره، ددنه زيات صبر مووکر بشک مووکر،
اوپه خپلو دروغجنو اميدونومو ځان وغولول، د«خدای
امر» ظاهر شو او «غولوونکو» تاسي دخدای دظهور
په باره کي وغولولي.

توضيچ: ددي ائين منكرين ددي جهان له سفر نه
وروسته په هميشني جهان کي او د خپل دغمه ډک
برخليک سره ډير سخت لاس او ګريوان شي. ځکه چې
تول عمر ئې خپل ځان دمؤمنينو دهلي نه حساب کړي
دي.

نور، دخای جلال او عظمت

او دخپل خان لپاره خای جنت گئي . او اوس دغمونو سره سردی . او همدا سبب دی . چي له مؤمنانو څخه پوبننته کوي : «ايا له تاسي سره نه وو؟» مؤمنين او منکرين په یوبنار یوم محل اوحتی په یوکور کي او سيدل ؟ او س خه و شو؟ولي ديوبل نه جدا شوي دي؟ دوزخ چيرته ؟ او جنت چيرته ؟

حضرت مسيح هم همدغه اخطار خپلو پيروانو ته ورکري دي:

داسي وخت به راوري . چي دكور صحابان به دروازه وتری . هغه وخت به تاسي باندي ولاړ ياستي . دروازه به وتكوئ او غوبننته به وکړئ . چي دروازه خلاصه کړئ... دروازه راته خلاصه کړئ ! اما هغه به حواب در کري . چي زه تاسي نه پېژنم ! تاسي به ووائي: «مونږ له تاسره ډوډي وخوره ، تازمونږ دبنار په کوڅو کي تعليم ورکول ولی مونږ نه پېژني ؟ هغه به بيا ورته ووائي: زه په هيچ وجه تاسي نه پېژنم . اي بدکارانو له دي ځایه لري شئ !

هغه وخت به وگورئ. چي ابراهيم ،اسحق ،يعقوب او تول انبيا دخداي په سلطنت کي دی .او تاسي دباندي پاتي شوي ياستي ،دبيري نارامي په وجه به وزاري او خپلي شوندي به و چيچئ .دتيول جهان خلک راغلي دي ،دپرودرگار دسلطنت په ضيافت کي به اشتراك او گدون وکري ،اما تاسي به محروم او بي برخي پاتي شئ:

لوقا ۱۳ فصل، ۲۵ - ۲۹، ايتونه

هغه ايت چي مونبر ببرسي کر.(دحديد سوره، ۱۴ - ايت) دخلکو دېي اعتنائي علتونه دخپل مو عود ددعوت به ورلاندي هم ذكر او بيانوي .دهги جملې نه داپنځه (۵) علتونه دهغوي په ياد راوري:

- «خپل ځان ته مو بازي ورکره «فَتَنَّثُمْ انْفُسُكُمْ شايد دېيغمبرانو دانکار لپاره دامعمول ترينه لار په تولو زمانو کي وه اويء به .انسان په کومو لارو خپل ځان ته فريپ ورکوي؟ خپل ځان ته دروغ وائي .دروغ ويل دتيولو بلاګانوا بدېختوسر منشاء ده .ديو ضرب المثل په اساس «هیڅوک نشي کولای دخپل ځان نه مونبر ته بنه فريپ راکړي.»

خپل نفس ته فریب ورکوی، چي دخداي لپاره عمل
کوو. ۱۵ حضرت باب

قران او بھاءالله

۵۰۴

دایران دمسلمانانو په میلونه هاو نفوو، دخپلو پیشوایانو
څخه اوریدلی دي چي بهائیان «گمراه کونکی ضاله
او مضله ډله او فرقه ده.» دي خلکو بي له کمترین
تحقيق او خیرني څخه دادروغ منلي دي. او خپل ځان ته
ئي فریب ورکړي دي.

• «دخپل حده زیات صبرمووکر» تَرَ بَصْثُمْ . صبر
دانساني لوړو صفتونو څخه دي . ایا د خیر په کار
کي هم صبر جایز دي؟ باید په دي پوه شو. چي
زمونږ عمر په دي دنیا کي دیر لند او زمونږ
ژوند دیر ژر تیریدونکي دي. باید هر خومره
چي ژروي. خپل همیشنى برخليک و تاکو . ځکه

چي کله له دي دنيا نه سفروکرو. په هغه دينا
کي پښيماني بي ګتني ده .
• «شك مووکر» آرنېتم.

شك اوترديد د «اختيار او زادي» «هدие زمونږ
دلaseه تختوي او مونږ د پيغمبرانو د پيژندني څخه
لري ساتي. دپروردگار د نقشي په اساس، خپله
راتلونکي په دي جهان کي وټاكو. که
دپروردگار د دعوت په وړاندی، له تصميم څخه
پده وکرو، دپروردگار ترتولو غوره هديه ازادي
او اختيار به له لاسه هسي لاره شي.

• «په درو غجنو مو خپل ځان ته فريپ
ورکر» «غرِئُمُ الْأَمَانِي». «خپل ځان ته د فريپ
ورکولو» لاري ديرې دي. ځكه دقران دايتونو
په اساس، خلک چي دهري ډلي څخه وي، «
هغه څه چي ورسه دي راضي او خوبن
دي.» «هغوي په تياره کي ژوند کړي دي. دتاري
سره ئي مينه پيداکړي ده. دپوهي او دانائي رنا
دهغوي ارامتيا له منځه وري. دېر خلک دثروت
په پيداکولو او دقدرت او شهرت په لاس ته
راورلو سره خوبن دي. او د هميشه خوبني په
اميده په دي جهان کي عمر تيروي، او له دي غافل

اوبي خبره دي. چي دهغوي توقف په دي دينا
کي لکه يوه ثانيه دهغه ابديت په برابر دي.
• «غولونکي تاسي ته دخداي [دظهور] په
وراندي فريپ درکر» وَعَرَكْمُ إِلَّهِ الْغُرُور. کوم
کسان دخلکو داعتماد وردې. اوکولاي شي چي
خلکو ته فريپ وركري؟ په تولو زمانو کي دادله
، ددين ملايان اوپيشوایان ئ اودي. كه يهوديان

٥٠٥ ٥ فصل: بهاء الله: دخداي نور،

دخداي جلال او عظمت

يا مسيحيان داسلام دحقانيت په باره کي دخپلو
پيشوایانو خخه پوبنتنه وکري ، خه به واوري؟ ايها هغوي
لره به تحقيق ته تشویق کري؟ ايها مسلمان پيشوایان له
دي قانون خخه مستثنا دي؟

• د «خدای امر ظاهر شو» جاءَ أَمْرُ اللَّهِ . داکلمی په
دیری رو بیانتیا زمونږ د عصر ددوه موعودو
(حضرت باب او حضرت بهاءالله) ظهور ته
اشاره کوي په همغه ترتیب چي په کراتو
تکرار شوي دي ، د «امر» کلمه دمه مو نښانو
څخه د «قرآن لویه معما» او د هغه اسمانی کتاب
دروبنان ترینو اشارو څخه «بهائي امر» دي.
داکلمه په کراتو سره دحضرت باب او حضرت بهاءالله
په ایتونو کي زمونږ د عصر ددوه دینونو اوائينو په
توصیف کي راغلي ده:
فطوب لمن اتبع امر الله . ۵
حضرت بهاءالله
نيکمرغه دي. هغه خوک چي دامر الله څخه پيروي
وکري.
قد ظهر امر الله . ۶
حضرت بهاءالله
امر الله په یقين ظاهر شو.
ان تتبعوا امر الله نغفر لكم خطئاتكم . ۷
حضرت باب
که دخای له امره پيروي وکري. ستاسي گناهونه به
وبخبنم.

فليبلغن امر الله ربک ال کل شيء جوداً من عنده .

حضرت باب

٥٥

**«الهي امر» خلکو ته ورسوی داده گه له لوري يو
فضل دي.**

**ما ننّزل حرقاً من ذلك الكتاب الاّ باذن الله الحقّ اتقوا الله
ولا تشکّ وا في امر الله . ٦**

حضرت باب

**يو تورى ده گه دكتاب څخه نه دي نازل شوي، مگر
دخدای په اجازه، له خداييه و ويريني او دخدای په امر
کي شک مه کوي.**

**په دي بيان کي، پېغمبران د «امر الله هيكل» سره تشبه
شوي، چي په مختلفو جامو سره ظاهر شوي دي:
تول انبیاء د «امر الله هيكل» لري. چي په
مختلفو (قمانص) کمیسونو ظاهر شوي دي.** ٥٧

حضرت بهاء الله

دھمیشني جهان په باره کي

وينا

دپروردگار له لوري په دي اخطار سره

خاتمه پيداکوي:

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا وَأَكُمُ النَّارُ
هِيَ مَوْلَأُكُمْ وَبِسَ الْمَصِيرِ .

دحید سورت، ۱۵- ایت

پس نن ورئ له تاسی او تو لو منکرینو خخه «فديه» نه
منل کيري . ستاسي پناه گاه (پتن حاي) او ستاسي حاكم
او سرور «اور» دي . خومره بدسرانجام او بر خليک!
دپروردگار دائين منکرینو ته دمخکبني اخطارنه
وروسته چي همیشني جهان ته تللي دي، پروردگار ددي
جهان مسلمانان مخاطب کري دي . له هغوي خخه

پوبننته کوي:

الْمَيَانِ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَّلَ مِنْ
الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِ فَطَالَ عَلَيْهِمْ

الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ . دحديد سورت، ۱۶ - ایت

ایا هغه وخت نه دی رارسیدلی چي مؤمنین خپل زرونه د«ذکر الله» په وراندي او هغه خه چي دالله دلوري نازل شوي دي متواضع کري؟ [کوبنبن وکړئ] ترڅو دهugi ډلي خلکو څخه نه وي. هغوي ته چي اسماني کتاب ورکړل شوي دي ، اما په تدریج دهغوي زرونه سخت شول؟ پيرداخلک فاسق ، سخت زړي اونافرمانه دي.

توضیح : لازمه ده پوبننته وکړو. چي مخکښی ایت مسلمانانو ته خطاب دي. اوکه منکرینو ته ؟ دایت شروع په روښانتیا سره وښائي ، چي دهغه مخاطب مسلمین دي ، نه منکرین :

الْمَيَانِ لِلَّذِينَ آمَنُوا ...

• ایا هغه وخت نه دی رارسیدلی ، چي مؤمنین ...
کوم ډول مسلمین ددي وينا مخاطب دي ؟ هغه مسلمین
چي :
ذکر الله په وراندي متواضع نه دي.

❖ فديه : هغه چي دګناه دېخنبلو لپاره ورکول
کيري.

نور، دخداي جلال او عظمت

- دهجه ٿه په وراني چي نازل شوي دي الهي ايانونه، متواضع نه دي.
- دنورو امتونو په شان چي دخپل موعد ٿخه ئي انكارکري دي. سخت زري دي.
- فاسق اونافرمانه پيروان دي.

دانبناني يواحبي دهغو مسلمانانو په باره کي صدق کوي، چي دموعد ٿخه ئي انكار کري دي، خپل ڪانونه ئي غت او هجه ئي ورو کي گنلي دي. په دي برسيره، دايلت دقایم موعد، دحضرت باب لقب يو ڐل بيا مونږ ته راكوي. په همغه ترتيب چي مخکي پري بحث وشو. د «ذكر» او «ذکر الله» کلمي د «قرآن

دمعما» مهمي نښاني دي. دادوه لقبه دقایم موعد په باره کي دكتاب مجید په پيرو ايتونو کي راغلي دي. حضرت باب په کراتو سره دپروردگار له لوري په دي دوه لقونو مخاطب شوي دي .پروردگار په دي ايت کي دنورو پيرو ايتونو په شان دمسلمانانو څخه غواوري. چې دمخکنيو امتونو په شان چې دخپل موعد څخه ئي انکار کړي دي ، سخت زړي مه اوسي.

ټول د هوا او هوس په پردو کي د بهاء دلمر ددرک
کولو څخه پت پاتي شول. ۵۸

حضرت بهاءالله

ددی لپاره چې هیچا ته شک او شبه پاتي نشي. دحدید سورة په پاي کي پروردگار یو څل بیا مسلمانانو ته یوه بله نښانه ورکوي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتَكُمْ كَفَلْيْنِ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ . دحدید

سورت، ۲۵-ايت اي مؤمنانو ! له خدايه ووېږي. او د هغه په رسول ايمان را وړئ ترڅو تاسي سره دوه څلي په خپل فضل او عنایت سره ممتاز او وویاري : تاسي ته روښنائي و بخښي چې سمه لار

پري پيداکرئ ، اوستاسي له گناهونو تير شي
پروردگار بخنيونكى او مهربان دى.
بنكاره ده ، مخكېنى ايت مؤمنينو ته خطاب دى
او فرمائي : «اي مؤمنانو إله خدايه وويزيرى او په
رسول ئى ايمان راورى .» ايام معقوله ده . چي په اسلام
باندى دمؤمنانو خخه وغوارو . چي دخدايه وويزيرى
او مسلمانان شي ؟ كه تاسى دخوبنى چشن لرلى
اوحاضرينو ته مو ويلى وي : «اي دوستانو ! زمونى بلنه
دخوبنى چشن لپاره ومنئ .»

قران او بھاءالله

۵۰۸

حاضرینو به څه فکرکړئ وئ ؟ هغوي به داده شوي
وئ . چي یوبل دخوبنى جشن دى . دامبارک ايت هم
مؤمنينو ته په پوره مهربانى ورزده کوي . چي یوبل
ظهور په مخکي دى . باید باخبره وي . دادراتلونكى

موعد څخه انکار ونه کري . او فرمائي که په هغه
ایمان راوری ، دوه څلی به دالهي فضل او عنایت لاندی
راشي:

• په دي دنيا کي دخداي نور بهاءالله ستاسي رهنا
مي.

• په هغه دنيا کي په دي «لوى پيغمبر» ستاسي
دایمان په خاطر ، پروردگار دلطف او بخشش
لاندی راهي . دحضرت بهاءالله دو عدي په اساس
هغه خلک چي دتقليد دبند څخه خلاصون
پيداکري او دا ائين ومني ، دالهي دفضل اور حمت
په سر چينه دمختنکيو ګناهونو څخه پاک
او سپيختلي شي .

پروردگار دهجه دکلام

څخه

کولی شي و پیژني

هذا يوم فيه كشف الجمال و ظهر النور . ٥٩

حضرت بهاءالله

دا هجه ورخ ده . چي پروردگار نور او بسکلا بسکاره
شوه .

قد جاء الوعد و ظهر الموعود طوب لمن سمع النداء و
اجاب مولاه و ويل لکل غافل مرتاب .

حضرت بهاءالله

و عده سرته و رسیده. او موعود ظاهر شو. خومره نیکمرغه دی هغه څوک، چې د پروردگار غږ ئی واورید. او د هغه بلنه ئی ومنله. او وای پرهغه چا چې غفلت ئی وکر. او شک هغه منع کر.

نن د ژوندانه د کوثر او به بنکاره دي او حقيقی روح موجود دي. کوبنبن وکړئ ترڅو ددي بي منتهی فضل څخه برخه واخلي. ددي مبارکي و رحی مثال نه واونه به وي. هغه چې له منځه لارشي. تدارک بندوبست ئې ناشونی دي.

دهغه محال تدارکات له منخه خی. دافانی خادم شپه
اوورخ دعا کوي چي حق جل جلاله دی تول موفق
اوکامیابه کري . آنه جوادگریم... ۶۱

حضرت بهاءالله

الله مت تبعون الهوى قد اشرقت شمس الهدى ان اقبلوا
اليها مقدسین عما ذكر من قبل من علمائكم تالله هذا
لظهور الله ... ۶۲

حضرت بهاءالله

ترخو به دهوا او هوس پیروان یاستئ؟ دهدايت لمر
لگیدلی دی! هげ ته مخ واروئ. او هげ خه چي
تیرشول. دخپلو علماء خخه مواوریدلی دی ، خپل روح
پاک کري.

په خدای قسم دی ! چي دادخای ظهور دی ...
يا اهل الارض آمنوا بالنور الذي قد انزل الله معه ۶۳.

حضرت باب

ای دجهان خلکو! هげ نور چي پروردگار پرمونب نازل
کري دی. ايمان را برئ.

يا ايها النّاس لا تشكو ف نور الله ... ٦٤

حضرت باب

اي خلکو! دخای په نور کي شک مه کوي...
دالاندي اشعار د مولوي د اوسيني حال سره مناسب

دي:

بنمای رخ که باغ و گلستانم آرزوست

بگشای لب که

قند فراوانم آرزوست
زین همرهان سست عناصر دلم گرفت

شیر خدا و

رستم دستانم آرزوست
جام ملول گشت ز فرعون و ظلم او

آن نور روی

موس عمرانم آرزوست
دی شیخ با چراغ هم گشت گرد شهر

کز دیو و دد

ملولم و انسانم آرزوست
گفتند: «یافت م نشود، جسته ایم ما!»

گفت: «آنکه یافت

م نشود آنم آرزوست!»

که خه هم شاعرنه يم. او ديركم شعرونه مي ويلی دي.
اما دمولوي نور بنکلي شعرونه اي قوم به حج رفته
کجائید؟ زه ئي دي ته رواداره کرم چي لاندي شعر
پرژبه را ورم:

ای قوم به حج رفته کجائید کجائید"

هم قائم و هم قبله و هم کعبه همين جاست

بیائید بیائید

تا چند گرفتار غم و رنج و بلاييد

هم شادى و هم شاهد و هم شمع همين جاست

بیائید بیائید

ای امت سرگشته اسلام کجائید

کجائید

مقصود دل و جان همه اینجاست بیاید

بیاید

تا چند از این جشن و از این جمع

جداید

هم ساق و هم ساغر و دلبر همه اینجاست

بیاید بیاید

ای مردم جوینده کجاید کجاید

آن یوسف گم کشته همین جاست بیاید

بیاید

تا چند گرفتار من و ما و شمائید

آن گلشن یکرنگ و توحید همین جاست

بیاید بیاید

ای مردم روشن دل و آزاده کجاید

کجاید

هر چه آزادی گفتار بخواهید همین جاست

بیاید بیاید

تا چند از این وضع اسفبار بنالید

داروی شفابخش همین جاست بیاید

بیاید

ای مردم آلوده به تقلید کجاید

کجاید

سرمنزل تحقیق همین جاست بباید

بباید

۱۵ فصل: بهاءالله: دخای

۵۱۱

نور، دخای جلال او عظمت

تا چند گرفتار خرافات و

خیالید

آن مهدی موعد همین جاست

بباید بباید

ای مردم شهدوست کجاید

کجاید

شاهنشه شاهان و بزرگان همه

اینجاست بیائید بیائید

تا چند به دوران بلند اختر

این خطه بیالید

آن عقل جهان، فخر زمان، قبله پاکان و بزرگان

همه اینجاست بیائید بیائید

ای قوم دل آزرده و افسرده کجائید

کجائید

جشن طرب انگیز همین جاست

بیائید بیائید

تا چند در این "روز خدا" "در

خوابید

خورشید جهانتاب همین جاست

بیائید بیائید

ای مردم لب تشهنه کجائید

کجائید

سرچشمeh جان بخش همین جاست

بیائید بیائید

تا چند نظر بر خردجال و ته چاه

نمائید

آن قائم موعد همین جاست بیائید

بیائید

اومه برخه

دقران مجید او احادیثو نوری

نشانی

په دوه فصل کي :

۱. زمونيو دعصر ددوه موعدو

القاب او نومونه په قران او احاديثو

کي

۲. احاديث ٿه وائي؟

که دابنده کان ... دقران اي تونو کي وکوري ... دو افعى
تول کارونه به په دي ظهور کي که کلي او ياجزئي
دي. ده گه په اي تونو کي بنكاره، کشف او درک کولي
شي. ۱. حضرت بهاء اللہ

ده گه ٿه چي له مخکي و وييل شو. په دي وخت کي
بنكاره دي . ۲. تول هغه ٿه واقع شو چي له مخکي
... خبر و رکري دي . ۳.

حضرت بهاء اللہ

په مخکنيو كتابونو کي تول هغه ٿه چي او س
ظاهر دي. ذكر شوي دي . ۴. حضرت بهاء اللہ
وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلَنَاهُ تَفْصِيلًا .

دبني اسرائيل سورت ۱۲ - ايت

هر شي مو په پوره تو گه تفصيل کري دي.

۱۶

زمونىز دعصر ددوه موععدو القاب

اونومونه

په قران او احاديثنو کي

دز خرف سورة ٿو لمڻني ايتونه ،دحضرت باب
ظهور څونٻاني، ٿڻي له هغو نښانو څخه به بررسی
کرو. اووبه گورو. چي ايا دهجه موعود ظهر سره
موافقی او برابري دي؟

دز خرف سورة، ١ - ايت حم

توضيح: دا يات چي یواحی له دوه تورو څخه
جوردي. دحضرت باب دنوم نښانه راکوي. دا يات
«محمد» ته اشاره کوي، څلورم ايت «علی» ته .

اب نوم دمّمد حروف : م، ح، م، د رمز: ح، م

دز خرف سورة، ۲ - ایت : وَالْكِتابُ الْمُبِينَ.

قسم په قران چي «روبنانه او بسکاره» «كتاب دی. توضیح: دا ایت د قران لور مقام رازده کوي. او مونږ تشویقوي چي د هغه داسرارو په کشف کولو کي کوبنښ و کړو. ولی پروردگار قران ته بسکاره او رو بنانه كتاب ویلی، او حال داچې مونږ پوهیرو، درموز او اسرارو منبع ده؟ پروردگار د حکم او حکمت په اساس، ددي اسرارو منبع څخه، هرڅه چي لازم دي، په تاکلی و عده مونږ ته بسکاره او رو بنانه شو. ز مونږ معنوی رزق دخای په لاس دی. هر کله چي هغه رزق ته ارتیا لرو. په تاکلی اندازه نه کم او نه زیات در حمت له اسمانه او د خپل عنایت څخه مونږ ته رابخنې. د قران دیر زیری مخکي دحضرت باب ظهور څخه د «متشابهاتو» په قالب کي پت و او یواحی د هغه

موعد په يارى سره دظهور بگرته را غل. دي مثال ته
توجه وکري: قران مجید په کراتو د «ذکر» په کلمي
سره حضرت باب ته اشاره کوي. په تيرو «۱۳» پيريو
کي هيچ يو په دي رمز پوه نشو. دا ليكونکي وائي
،د «۴۰» خلوينست کلونو نه په زيانه موده کي مي قران
په دقت سره داول نه تراخره پوري ولوست. اما
هيچکله د «ذکر» دمعنا «متشابهه» کلمي ته متوجه نشوم
،ترخو چي هغه لقب مي دحضرت باب په اثارو کي
وليد. بل حل مي چي قران ولوست ،دلمرى حل لپاره
مي د «ذکر» دکلمي راز پيداکر. او ده گه اريکه مي
دزمان دمو عود سره و پيژنده کله ديو رمز پيژنده
اوديوی معماحل ،په يوازيتوب دحقيقت دکشقولو لار
هواري. دقران داسرارو نوري ديري معنى گاني
بنكاره کوي. دعلم په عالم کي هم همدارنگه ده : مثلاً
داتوم کشف يادجاذبي قوي دطبععت دهير و قوانينو له
مخ نه پردي لري کري. د «متشابهه ايتونو» معنى په
«گنجينه» کي پته ده . دزمان او وخت موعد مونو ته
دهي «گنجيني» کلي او كونجي په خپلو اثارو کي
را کوي.

موعدونومونه او لقبونه په قران او احاديثو کي

ددی کونجي په کارولو سره ،په ناخاپه توگه یوه نوي
دنيا زمونبر نظر ته رابنکاره کيري. هغه دنيا چي پرله
پسي توگه زمونبر په وراني وه ،اما هيختله مونبر
هغه نه ده ليدي .

دز خرف سورت، ۳ - آيت: انا جَعْلَنَا هُقْرًا نَا عَرَبِيَا لَعَلْكُمْ
تَعْقِلُونَ.

ماقران په عربي نازل کړي دي. شايد چي تاسي دعقل
او فکر خخه کارواخلي.

توضیح: دقران دعربی کيدلو او تفکر ترمنځ رابطه خه
ده؟ دا ایت راوښائي چي لمري نکته او رمز چي په دي
ایتونو کي پت دي ،په عربي ژبي پوري مربوط دي
، او دوهم داچې ده ګي نکتي دکشـف لپاره باید عقل
او فکر په کارواچوو.

لكه څنګه چي دموعد نوم او القاب په عربي دي
، ده ګه معافي او پيژندنه په همغه ژبه په مراتبو اسان
کاردي. دمسلمانانو دير دانشمندان په دي فکر دي. چي
درسول اکرم نوم (احمد) په انجیل کي په یوناني ژبه

پاراکلتوس ورکر شوی دی. دهغوي استدلال یواحی
ددی دوه کلمو دمعنا په شباھت متکي دی، نه دهغوي
په ظاهر . اما مسيحيان په هیخ عنوان دمسلمانانو
استدلال نه مني.

دز خرف سورت: ۳ - ايت : وَانَّهُ فِي أَمِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ
حَكِيمٌ.

په یقين سره « Heghe » د« كتابونو په مور
کي » « ذکر » شوی دی. (دهغه په باره کي دقران نښاني
چي دكتابونو مور ده، وجود لري) زمونږ په نزد
(خدای)، هغه « علی » او « حکیم » دی.

توضیح: دا ایت په پوره روښانтиما سره دحضرت باب
دنوم بله برخه یعنی « علی » مونږ ته
راکوي. د« حکیم » کلمه په دی ایت کي د« علی » دنوم
دصفت په شکل سره راغلي ده. له دی نښانو څخه
کولای شي پیداکړي. چي دموعد نوم مرکب دی، له
دوه نومونو څخه « علی » او « محمد ».

☆ فارقلیط، parakletos, paraclete, paraklete
« فارقلیط » یعنی شفاعت کوونکي، « احمد » صفت
کړي شوی. مسحيان وائي، فارقلیط روح القدس
ته اشاره ده. بهائيان دمسلمانانو سره هم عقیده
دي. دا کلمه درسول اکرم دظہور خبر ګني.

بل خوک په غیر دموعد نه ددي لايق دي چي
«كتابونو په مور» يعني قران کي دخداي دلوري
د «علی» په نوم چي دخداي له نومونو څخه دي
يا دشوي دي؟ په غير دموعد بل خوک ددي شايسنه
او لايق دي. چي په هغه كتاب کي د «حکيم» په صفت
چي دخداي دصفتونو څخه يوصفت دي. صفت کړي
شوی دي؟

ح ، ک ،

علی حکيم

ی ، م

م ، ح ،

علی محمد

م ، د

په دې ایتونو کي «علی حکیم» او «ذکر» دواړو ته
اشاره شوي ده :

بسم الله الرحمن الرحيم .سبحان الذي نزل الكتاب فيه
حکم كل شئٍ هدى من عند الله لقوم يسمعون و انه
لتنزيل من لدى» علٰٰ حکیم "بدیع قل و ان هذا كتاب لا
ریب فيه قد فصلت آياته من لدن عزیز حکیم قل انماانا
ذکر من ربكم الرحمن الذي لا اله الا هو ادعوكم الا
تعبدوا الا آیاه ذلک دین الله القيم فـ کتاب حفیظ .⁵

حضرت باب

د بخښونکي او مهر بانه خدائ په نامه سپیڅلی ، پاک
او مقدس دی هغه خوک چې دا کتاب ئې نازل کړی
دي. هغه کتاب چې دهه حکم لرونکي دی. دخلکو لپاره
دهدایت وسیله ده. چې داوریدلو غورونه لري . او د علی
حکیم او بدیع له لوري دی. ووایه! په دې کتاب کې شک
نشته . د هغه ایتونه د حکیم عزیز پروردگار له لوري
نازل شوي دي. ووایه! زه یواحی «ذکریم» ستاسي دیکتا
او بخښونکي پروردگار له طرفه . په غیر د هغه
د عبادت څخه دبل چا عبادت مه کوي. هغه د خدائ
حق دین دی. چې د قران په کتاب کې ذکر راغلی دی.
اعجبتم ان یلقـ الروحـ الـ نفسـ منـ انفسـکـمـ یتلـ علـیـکـمـ
آیاتـناـ لـیـزـکـیـکـمـ وـ یـعـلـمـکـمـ الـکـتـابـ وـ الـحـکـمـةـ وـ کـانـ فـ اـمـ

الكتاب لدينا العلَّ حكيم ٦. حضرت باب

• دسخن بزرگ فرهنگ په اساس «علی» دخداي
دنومونو څخه یونوم دی. دحضرت باب دالقايو
څخه یو لقب «رب اعلى» دی
دا «علی» (بالاترين) او (لور مرتبه) یوه رينه لري.

۵۱۹ ۱۶ فصل: زمونږ د عصر ددوه موعدونومونه
او القاب په قران او احاديثو کي

ایا ستاسي لپاره عجیبه ده. چې «روح» په انسان، لکه
ستاسي په شان نازل شي. او زما ایتونه تاسي ته ووائي
ترڅو تاسي پاک شئ. او کتاب او حکمت تاسي ته زده
کړي؟ خوک چې د کتابونو په مور (قران) کي زما
سره علي او حکيم دی.

ذلک دین القيم ان كنتم فَ دین الله لمن الصادقين . قل
هذه سبیل ادعوكم الله وحده فمن شاء فليؤمن و من

شاء فليكفر و ان حجّة الله بالغة من لدن علّ حكيم. ٧

حضرت باب

هجه دين سم دی. که تاسی پخپل ایمان کی صادق
یاستی . ووایه! داز ما لاره ده. تاسی یواحی خدای ته
دعوتوم . هرخوک غواری ایمان راوری. اویا هرخوک
غواری کافر شي . دخای دلیل دعلی حکیم لخوا کافی
دی.

و ان ه لكتاب قد نزل من حكم ربک من لدن علّ حكيم.

٨
حضرت باب

داهجه كتاب دی چي ستا د «رب» په حکم دعلی حکیم
لخوا نازل شوي دی.

وانا نحن قد جعلناك...لدى الله العلّ حكيمما .

٩
حضرت باب

په یقین سره ته دخای په وراندي «علی حکیم» ئی.
هذا كتاب قد سطرت من يد الذکر هذا علّ حکیم.

١٠
حضرت باب

داهجه كتاب دی چي د «ذکر په لاس» چي «علی^٢
حکیم» دی لیکل شوی دی.

دمکی «شريف» ته خطاب:

ان هذا كتاب قد نزلت باذن ربک من لدن علّ حکیم...ان

اتّبع ما الف لیک من کت ربک ... ١١

حضرت باب

داهغه كتاب دى چي ستا پروردگار په اجازه د«على حكيم» لخوا نازل شوي دى ... له هجه څه چي ستا درب له كتاب څخه تاته «القا» كيري پيروي وکره. په دى بيان کي پروردگار حضرت باب په ژبه شهادت وركوي چي نوم ئي قران کي ليکل شوي دى:

❖ د«على حكيم» لقب حضرت باب په ايتونو کي په کراتو سره راغلي دي:

يا عباد الرحمـن فاستبقوا الـخيرات من لـدى الـباب هـذا
كلـمة اللهـ العـلـم الـذـى قد كانـ فـ اـم الـكتـاب حـكـيـماـ.
وانـفـقـوا الـهـ فـ سـبـيل اللهـ ما مـا تحـبـونـه لـانـفـسـكـم فـسـوـفـ
تجـدونـ بـالـحـقـ عـنـدـالـلهـ مـنـ اـعـمـالـكـمـ (علـمـ اـرـضـ اـ
لـرـضـوـانـ مـلـكـاـ جـمـيـلاـ.)

(حضرت باب

(قيـومـ الـاسـماءـ، خطـ نـسـخـهـ، ١٣ـ مـخـ

قران او بھاء الله

٥٢٠

قل ان اسم محمد بعد كلمة العـ... قد كان فـ كتاب الله مسطوراً ١٢. حضرت باب

ووايه! زما نوم «محمد» وروسته له «على» دى (على محمد)... چي په الهي كتاب (قران) کي ليکل شوي دى. دقران په مقطعه تورو کي، دشورې سورة په شروع کي هم اسرار پت دی:

ح عسق كَذَلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ أَعْزِيزُ الْحَكِيمُ .

شورى سوره، ۳ - ايتونه

«ح ، م ، ع ، س ، ق »دارنگه پروردگار تاته او هغوي چي له تامخکي راغلى دی . وحى رسوى پروردگار حکيم او عزيز دی.

د «ح عسق» په مقطعه توروکي کوم رمز پت دی؟ حديث په اساس:

هو حروف من اسم الله الاعظم المقطوع يولفه الرسول
والامام ... ۱

هغه توري دپروردگار دلوی نامه خخه دی. چي يودبل خخه جدا شوي دی.

هغوي ته «رسول» او «امام» يوبيل سره پيوند وركوي...

پورتنى حديث موئن ته دوه تکي رازده کوي:

- «حم عسق» دخای دنومونو په یونوم پوري مربوط دی. دحضرت باب لقب «رب علی» دی. په دی تورو کي دهغه موعدنوم پت دی.
 - دموعد نوم د «رسول» او د «امام» دنومونو څخه مرکب دی «علی محمد» دی ورandonine ته حقیقت ور بخنې.
- صدرالصورو، داسلام دلوی علماو څخه یو عالم دی.
 چي دبهائي ائين سره یو ځای شو، د «حم عسق» مقطوعه توري زمونبر دعصر دموعد دنامه سره او دهغه دظهور دzman او مقام سره دارنگه رابطه ورکوي:
ح = علی	م = محمد
س = قائم	= ستین (۶۰)

ایا ممکنه ده د «س» توری د «سید» کلمي ته او « ساعت» ته اشاره ده؟ که د «حم عسق» توری دبر عکس په شکل یعنی داخلر نه اول ته ولیکو، حضرت باب هویت په دقیقه توګه بنکاره کوي:

ح م س	ع	ق
محمد	سید على	قایم

دقایم دنامه په باره کي پير احاديث نقل شوي دي. چې سره سمون لري. دهغی جملی نه پیغمبر اکرم فرمائی:
اسمه اسم علی و انا تحت رجله.

دهغه نوم «علی» دي. اوژه دهغه دنامه لاندی يم.

القائم اسمه علی اسم.

دقایم نوم زما په نامه دپاسه دي.

دبحار الانوار دبل حدیث په اساس:

و هو ذو الاسمين خلف و محمد يظهر في آخر الزمان.

هغه ددوه نومونو درلودونکي دي. يو ئي «علی» اوبل

ئي «محمد». په اخر الزمان کي به ظاهر شي.

ددوه کلمو تركيب «علی» او «محمد» شايد ددي په
 خاطر وي. چي حضرت باب هم «امام» او هم
 «پيغمبر» هげ نوم چي حضرت باب ته خپلي کورني
 غوره کرى ۋ. دواوارو مقامونو بنكارندوي دى. ممكنه
 ده چي داپوبنتنه زمونب په نظر کي پيداشي: ولی په
 دى تركيب کي د «حضرت محمد» نوم ولی اول نه دى
 راغلى؟ په همدى ترتيب چي پوهيز و د «محمد
 على» تركيب دير معمول دى. دېيغىم بر اکرم ددرناوى
 لپاره مؤمنين دهげ نوم لمى راولي. اما د «على
 محمد» تركيب دير كميابه دى. داكميابه تركيب، موعود
 له نورو خە جلا كوي.

قران او بھاء اللہ

۵۲۲

کوم رمز په دى ايت کي پروت دى:
 وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ.
 د حجرسورة، ۸۷-ایت

۱-ترجمه: په حقیقت کي پروردگار تاته «۷» دوه ٿلی درکري دی، دلوی قران سره.

۲-ترجمه: په یقین سره برسيره په لوی قران پروردگار تاته «۷» دوه ٿلی درکري دی.

دده «۷» څخه منظور څه شی دی؟ دقران دفسرنیو یوه دله وائی چې مخکنی ایت دفاتحی سوره ته اشاره ده، لکه څرنګه چې هغه سوره «۷» ایتونه لري.

داتفسیر په دوه سببه معقول نه دی:

• لمري داچي دفاتحی سوره «۷» ایتونه لري نه دوه «۷» چې «۱۴» ایتونه کيرزي.

دفاتحی سوره دلوی قران برخه ده نه برسيره پرهغه.

• دهغه مؤمنين په ځواب کي چې دمخکنی ایت دمعنی پوبنته کري وه. چې دوه «۷» تکرار راغلي دي. حضرت عبدالبهاء فرمائي: چې «سبعامنَ المثاني» زمونږ دعصر دده موعدو نامه حضرت باب او حضرت بهاءالله ته اشاره ده ۱۷. ټکه چې دهغوي دهر یوه موعدنوم له «۷» تورو څخه جوړ شوی دی:

ع ، ل ، ی ، م ، ح ، م ، د ح ، س ، ی ، ن	علی محمد حسین	حضرت باب حضرت
---	---------------------	---------------------

حضرت باب کله دخپل نوم «٧» تورو ته په اشاري سره دا اصطلاح کاروي:
ذات حروف السبع باب الله ١٨.
 د «٧» تورو صاحب(باب الله).

❖ يو سفعلى ،دقران مفسر او زبارونکي ،د «سبعamen المثاني» په باره کي ليکي:
 دهجه عقیده په دي ده. چي داكلمات دقران اول سوره يعني دفاتحي سوره ته اشاره ده. داسوره دټول قران دتعاليما خلاصه ده. The Messge of Holy Qur an ,p.

۵۲۳ ۱۶ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعدو نومونه او القاب په قران او احاديثو کي

له دی وراندی ،مقطعه توری «حم» «٧» «حُلَيْ» په قران
کی تکرار شوی دی.

د حجز سوره په دی ایت سره پای ته رسی:
وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ .

د حجرسورة، ٩٩-ایت

دپروردگار عبادت و کړه، ترڅو یقین ته ورسی.
دپروردگار عبادت او ده ګاه په درگاه کې دعا کول،
دموعود دپیژنندنی لپاره یوه وسیله ده. او دیقین
او دا مرحلې ته درسیدلو لارده.

قُلْ ضعُوا إِلَوْهَامْ تَالِلَهْ قَدْ أَشْرَقَ نَيْرَ الْإِيْقَانَ . ١٩

حضرت بهاءالله

د ګمانونو نه ځانونه خلاص کړئ. په خدائی قسم! دیقین
او باور لمر راختلی دی.

بَقِيَةُ اللَّهِ

د مسلمانو دانشمندانو یوی ډلي ، ده ګي جملې خخه داکټر
فریدون صحافۍ ، پیداکړي ده چې **بَقِيَةُ اللَّهِ** لقب په دی
ایت کې صاحب الزمان ته اشاره ده:
بَقِيَةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَاْ عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ .

دهود سورت، ٨٦-ایت

که ربنتیني مومنان یاستي **بَقِيَةُ اللَّهِ** ستاسي دخیر منبع
ده. امازه ستاسي کوم ولی او محافظ نه یم.

❖ دیوسفعلى دوینا په اساس:

The combinations of abbreviated letters that run in a series in consecutive surahs occurs in seven consecutive surahs from 40 to 634 for noticrabl .for حم

په دېرو مواردو کي ،دھنۍ کلماتو کارولو اصلی مقصد یواحی په تحقیق اولتولو سره په تول قران کي کولی شئ پیداکړئ .مثلاً دقیقة الله دظهور دخبر نه مخکي پروردگار کم فروشانو ته اشاره کوي. په قران کي یوسورة دی. دمطفین په نامه یعنی کم فروشان. هغه سورة تول مربوط دی .زمونې دعصر دموعد په ظهور پوري .دهغه سورة محتوا به روښانه توګه راوښائي .چي دکم فروشي اصلی مقصد دموعد دظهور په وخت کي دعدالت رعایت دی، یعنی: (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) دمطفین سورت، ۶-ایت هغه ورڅ چي دجهان خلک دپروردگار په وړاندي ودرېنې.

بَقِيَّةُ اللَّهِ صَاحِبُ الزَّمَانِ دِيٌ . ۲۰

حضرت باب

دَبَقِيَّةُ اللَّهِ دِمْعَنِي خَخَهْ كُولِي شَى پِيداکْرِى. چى داكلمه
په لمرى درجه پىغمبرانو ته اشاره ده. حُكْمَهْ هغه
دپروردگار «سخن گويان او خبرلۇخي» دى. اوپه دى
جهان كى دهغه نمايندە گان نىسانى او يادگارونه
دى. هريو دهغوي خخه بَقِيَّةُ اللَّهِ وَكَنْلُ شَى. دهغوي
روح دپروردگار دروح رنا ده. هغه دحقیقت لمر پخپل
خای كى په بىر عظمت سره ولار دى. او يواحى مونز
ته خپل نور رالېرىي. دارنا كيدلاي شى دهغه لمر
نىسانە «بَقِيَّة» وَكَنْلُ شَى. دپيغمبرانو نقش ھم دارنگە دى
اوکە نه بَقِيَّةُ اللَّهِ يعنى ٿه؟ اي خدائى دويش وير دى.
چى «بَقِيَّة» دى ولري؟

برسیره په دى، مبارڪ ايتونه مونز ته رازده كوي. چى
«بَقِيَّةُ اللَّهِ» دپيزندى شرط او دهغوله گتو برخه مند
كيدل ربنتىنى ايمان دى. يواحى ربنتىنى مؤمنين دى

حقیقت ته رسی. چي بَقِيَةُ الله دانسان لپاره دهر خیر
منبع ده.

دایت د اخري برخى نه (وَمَا آنَا عَلَيْكُم بِحَفِظٍ) زه
ستاسي ولی نه يم» هم کولای شى دهugi په معنى پوه
شى. حکه چي قران په کراتو دیغمبر اکرم نقش ته
اشاره کری ده ،اومنبز ته رازده کوي. چي دهغه
یواحیني وظيفه پوهه ورکول دي. پیغمبران دوليّ
یامحافظ نقش نه لري .دهغوي دمسئولييت حدود دادي
چي دموعد دپیژندني نبنياني مونبز ته وبنائي «بَقِيَةُ الله
«له دي دول نبنيانو خخه ده. مونبز مسئوله یو چي
دانبنياني په خلاص ذهن سره زده کرو اووئي منو .
په همغه توگه چي وموليدل ،همدا اصطلاح په بل ايت
کي هم دهمدي ائين په اړه کارول شوي ده .داليتونه
يوتربله پرتله کري:
وَكَذَبَ بِهِ قَوْمٌ وَهُوَ الْحَقُّ فُلْ لَسْتُ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ .
دانعام سورت، ۶۶-ایت

ستا قوم (مسلمانانو) له هغه خخه انکار وکړ ، اوحال
داقې هغه حق دی .ووایه چي زه ستاسي مسئول نه
يم.

٥٢٥ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعدو نومونه او القاب په فران او احادیثو کي

بَقِيَةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَاْ عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ .
دھودسورة، ٨٦ - ايت

که ربنتيني مؤمنان ياستى ، بَقِيَةُ اللَّهِ ستاسي لياره
دخير منبع ده زه ستاسي ولی اويا کوم محافظ نه يم .
دارنگه ايتونه درسول اكرم په باره کي هم نازل شوي
دي:

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

د انعام سوره، ١٠٧ - ايت

که خدای غوبنتی وی هغوي به مشرکان شوي نه وی.
ته دهغوي ساتونکي او مسئول نه ئي:
وَمَا أَنَاْ عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ .

د انعام سورت، ١٠٤ - ايت

زه ستاسي ساتونكى نه يم.

منْ يُطِعُ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَّاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا. دنساع سوره ٨٠ - ايت

دېيغىبر خە چى هەرخۇك اطاعت اوپىروي وکرى
دخداي اطاعت ئى كېرى دى .ستا دلىپلىونە مقصد
دهغۇي سانتە اونگەدارى نه دە .

«بَقِيَةُ اللَّهِ» لقب پە خاصە توگە زمونبىز دعصر ددوھ
موعدو ظھور تە پە اشارى سره دنورو بشارتونو
خە بىر سازگار اوچور دى. ھكە هغە دوازە
د «خداي پە نوم» راغلى دى. پە دى بىيان كى دپروردگار
روح دخىل رالىرل شوي حضرت باب پە ژبه خبى
كوي:

اَنّي اَنَا وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَغُوْتُ . ٢١.
حضرت باب

پە حقىقت سره زە دپروردگار خىرە يم. چى ھىڭكلە نە
مرى ، او دھغە رىنا ھىڭكلە نە خاموشىرىي. پە بهائى
اسمانى اثارو كى د «بَقِيَةُ اللَّهِ» لقب زمونبىز دوخت دوه
موعدو تە پە اشارى سره پە كراتو كارول شوى
دى. حضرت باب فرمائى:

قد نزل من لدن بقية الله امام حق قديم . ٢٢.
حضرت باب

(داكتاب) دبَقِيَّةُ الله لخوا چي پخوانى اوحق امام دي.
نازل شوي دي.

و انَّ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِذِكْرِ بَقِيَّةِ اللهِ حَجَّةُ رَبِّكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْعَابِدُونَ . ٢٣ حضرت باب

هغه کسان چي د «بَقِيَّةُ اللهِ» په «ذِكْر» چي دپوردگار
بسکاره دليل دى ، ايمان راوري. دعبادت کوونکو دللي
خخه دي.

قران او بهاء الله

٥٢٦

تلک الآیات حَجَّةٌ مِّنْ بَقِيَّةِ اللهِ . ٤٤
حضرت باب

هغه اياتونه دليل دى دبَقِيَّةُ اللهِ له لوري.
قل ما كنت ف شأن الا بحکم الروح يلق من بقیة الله ف
حضرت باب ٤٥ صدرى.

ووايه زه کوم مقام نه لرم. په غير دروح دحکم خخه
چي د «بَقِيَّةُ اللهِ» «خخه زما زره ته القا کيري.

ثم اعلم ان بقيّة الله حجّة ربّك يعلم ما ف السموات و ما ف الارض و انه باذن ربّك قد كان عل ما يشاء مقتداً.

٢٦

حضرت باب

پس پوه شه چي «بَقِيَّةُ اللَّهِ» «ستا دپروردگارد محبت (دلیل) دی. هجه خه چي په اسمانونو اوئمکه کي دي، پري پوهيري، او هر خه چي وغواري، په سرته رسولو ئي قادر دي.

ان اتبّع حكم بقيّة الله بالعدل فان اليوم لا مفرّ لأحد الا ان
يؤمن بآيات الله وكان من السّاجدين . ٢٧.

حضرت باب

بَقِيَّةُ اللَّهِ حُكْمُ دُعْدَالَتِ لَهُ مُخْيِّي وَكُرْيِنْ وَرَحْ دُفَرَارَاوْتِيَّنْتِي لَارْ دَهِيَّچَا لَپَارَهْ نَهْ دَهْ پَاتِيْ شَوِيْ، مَگَرْ په الهي ايتونو ايمان را اورل او دهجه په درگاه گي دعا او بنده گي کول دي.

په دي ايت کي دهجه موعد لقب «بَقِيَّةُ اللَّهِ» در اتلونکي موعد ته په اشاري سره يعني حضرت بهاء الله ته کاروي:
يا بقيّة الله قد فديت بكل لك و رضيت السب في سبيلك .
وما تمنيت الا القتل في محبتک و كف بالله العلـ معتصما قديماً .

باب

ای بَقِيَّةُ اللَّهِ (ای بهاءالله) ما خپل حان ستا لپاره فداکر او هره نادوده می ستا لپاره ومنله په غير دخپل حان دقربانولو خخه ستا سره دمحبت په لاره کي بله کومه طمع او توقع نه لرم په پروردگار علی (لورمرتبه) پناه ورکونکى بسنه کوم.

په دی ايتونو کي، دوه لقبونه «بَقِيَّةُ اللَّهِ» او «علی حكيم» دواړه راغلي دي:
قل يا ايها الملا ان اسمعوا حكم بَقِيَّةُ اللَّهِ من لدن عبده

علی حكيم . ٢٩. حضرت باب

ووايه! اي خلکو! د«بَقِيَّةُ اللَّهِ» حکم چې دهغه دښده «علی حكيم» له لوري دي، واوري .
الذين لا يعلمون حکم بَقِيَّةُ اللَّهِ من لدن عبده علی حكيم .

٣٠ حضرت باب

هغه کسان چې دبَقِيَّةُ اللَّهِ حکم دهغه دښده «علی حكيم» سره نه پري پوهيندي .

۵۲۷ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعدو نومونه
او القاب په قران او احاديثو کي

حضرت باب د «قائميت» مقام په تدریج سره اعلان کړ:
حضرت اعلى (حضرت باب) په بابیت راضی
شو، خلکو قبول نه کړ، وئی فرمائیل زه «بَقِيَةُ اللَّهِ» یم
خلکو قبول نه کړ.
حضرت عبدالبهاء

دخلکو سره دمدار لپاره حضرت باب په لمريو کي
خپل خان «باب بقیة الله» او «عبدبقيۃ اللہ» ونومول:
و ما انا الا عبد بقیة الله یدعوکم ال دین الله الخالص.

۳۲ حضرت باب

زه یواخی د «بَقِيَةُ اللَّهِ» بنده یم چې تاسی دپروردگار
پاک دین ته دعوتوم.

خرنګه چې حضرت باب حضرت بهاء الله «بَقِيَةُ اللَّهِ»
«ونومول، کولای شی ووائی چې د «عبد» دکلمی نه
مقصد په دې ایت کې هغه ته بنده گې اظهارول دي.

حضرت باب په کتاب د «دلائل سبعه» د اوه گونی
دلايلوکتاب کي فرمائي، ددي لپاره چې خلک د «نوی
کتاب اونوی امر» خخه مضطرب نشي. هغه نفس چې
دپروردگار مظهر دي، په شروع کي خپل خان د «باب

قایم موعد» په نوم ظاهر شو . حئی مؤرخین په دي عقیده دي . چي د «الله» کلمه دلوی بت نوم و . په همدي سبب ، يعني دبت پرستانو سره په هغه زمان کي په مدارا سره دتللو په خاطر غوره شو .

حضرت باب داصحابانو دجملی نه يو صحابي دوينا په اساس ، محمد علي زنوز ، مشهور په انیس ، چي دهغه حضرت سره په شهادت ورسيد :

[هغه موعد] دامر په لمريو کي د «باب» په نوم او «عبد بَقِيَةُ الله» په نوم خپل خان مشهور او معروف کمر... او في الحقيقه باب او «عبد من يظهر الله» دى... اووروسته ئى خان ته د «ذكر الله» لقب وركر... او د «بابيت» مرتبه مخصوص د «أول منْ آمن» يعني «لمرنى مؤمين» جناب ملا حسين بشرويه شو . اووروسته له خو مودى دائميت اظهار وکرم... ٣٤

انذ □ انا قائم الحق الذى انتم بظهوره توعدون . ٣٥
حضرت باب

په یقین سره زه همغه قائم حق یم. چې د ظهور وعده
ئي تاسي ته درکړل شوې ده .

زمونږ د عصر ددوه موو عودو په دی دوہ لقبونو کې
ډیر شبات دی:

ظہر القائم و بشر النّاس بالقیوم . ۳۶

حضرت بھاء اللہ

قائم ظاهر شو. او د قیوم په ظہور ئي شہادت و رکر.
«قائم او قیوم» دواړه په معنی کې ډیر شبات
لري. «قائم» یعنی هغه خوک چې په پښو
و دریزی، «قیوم» یعنی هغه خوک چې همیشه په پښو
ولاروی.

رب اعلیٰ

حضرت باب دالقابو څخه یو لقب هم رب اعلی دی:
هذا مانزَل من...رب الاعلَم .

۳۷

حضرت باب

دایتونه ... «رب اعلى» خخه نازل شوي دي.
دایران بهائیان «حضرت اعلى» او «حضرت رب
اعلى» دهجه موعود په باره کي دبل هرلقب ته پير
زيات کاروی . په قران کي يو سوره دي د«اعلى» په
نوم داسوره «١٩» لند ايتونه لري. چي دهجه په اوبردو
کي د«رب اعلى» نوم دوه خلي راغلى دي:
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى... قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ
فصل.

داعلى سورت ١٤، ١٥ - ايت
د«رب اعلى» لور مرتبه پروردگار دنوم په صفتونو
شروع وکره ... په ربنتيني هرڅوک چي په پاک زره
دخلپ پروردگار نوم «رب اعلى» په یاد راوري.
اودهجه عبادت وکري. ربنتيني دي.
مخکني ايت په «اعلى سوره» کي دوه خلي درب نوم
ته اشاره کوي ،نه «پخپله رب» ته په همغه دول چي
مخکي اشاره ورته وشهوه ،ددې ورځي دلويوالي له
نظره پروردگار څيل «نوم» يعني «رب» زمونږ
دعصر دوه موعودو ته بخشش کړ. مقدس كتاب لکه
قران هم په دي حقیقت شهادت ورکوي:

۵۲۹ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعدو نومونه اوالقاب په قران او احادیثو کي

مبارک دی هغه څوک چي د «رب په نوم» راهي.
مزامير: ۱۸، سوره، ۲۶-ايت
تاسي به زما نور ونه ګوري. ترهجه وخته پوري چي
ووائي: مبارک دی هغه څوک چي د «رب په
نوم» راهي.
انجيل
متى: ۲۳ سورت، ۳۹-ايت
تباركَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ .
در حمن سورت، ۷۸-ايت
مبارک دی ستا درب نوم، دجلال او اکرام صاحب.
اقرأ كتاب ذكر اسم ربک من لدن امام حق مبين ۳۸.
حضرت باب

د «ذكر» كتاب چي ستا درب په نوم دی ووایه. هغه
دامام حق له لوري بنکاره كتاب دی (هغه امام چي
حقانيت ئې روښانه او بنکاره دی).

حضرت بهاءالله دهمدي کلماتو تركيب خپل حانته په
اشاري سره کارولي دي:

حين الّذى حضرت تلقاء العرش و اشرقت علّ وجهك
انت عرفت جمال القدم شمس» ذكر اسم ربّك «ب٩

حضرت بهاءالله

او تاجمال قدم و پیزاند. کله چي دعرش په وراني
حاضر شوي. او د«ذكر» لمر چي ستا د«ربّ نوم» دي.
ستا په خيره ئي وراني خوري كري .

حضرت بهاءالله او حضرت عبدالبهاء هم د«ربّ
اعلى» لقب حضرت باب ته په اشاري سره کارولي
دي:

ربّ علّ اعلّ . ٤٠

حضرت بهاءالله

تول دننيا په زخارف او زورو مشغول شوي دي. او درب
اعلى خخه لري پاتي دي. ٤١.

حضرت بهاءالله

ربّ اعلى ... به خاصه توگه تولو علماو ته په هر بنار
او حاي کي چي و. ليكونه ورواستول. ٤٢.

حضرت بهاءالله

درب اعلى غبو واوره . ٤٣

حضرت بهاءالله

حضرت اعلى...شپه اورخ دخداي په لار کي سختي
پلاگاني وز عملی...خپله سينه ئي دهرتير هدف
وگرخوله، اوغاره ئي دهرشمثير لپاره گرو كره. ٤٤

حضرت عبدالبهاء

❖ جمال قدم: دحضرت بهاءالله دالقابو خخه دى.

قران او بهاءالله

٥٣٠

حضرت باب دوينا په اساس، پروردگار د«ذکر» په
باره کي چي د«رب نوم» دى دتولو موجوداتو سره
عهد اوپیمان ترلى او بسته کرى دى:
و لقد اخذنا عهد ذکر اسم ربک من کل شیئ. ٤٥

حضرت باب

ما ذکر عهد چي ستا درب نوم دى. دهر شي سره
بسته کرى دى.

د اعلى سوره مؤمنینو ته دوه ھلي تذكر او اخطار
ورکوي:

فَذِكْرُ ان نَفْعَتِ الذِّكْرَى سَيِّ ذَكْرُ مَن يَخْشَى .
داعلی سورت، ۹ - ۱۰، ایتونه

یاداو تذکر ورته وکره ،که کته وکری. «یواحی» هغه
خوک عبرت اوپند اخلي. چي دخای خخه ویره لري.
مخکبni ایتونه وبنائي چي مؤمنان مهم مسئوليت لري
چي دهجه دسرته رسولو لپاره «تذکر» ته ار دي،اما
يوه پله دهغوي خخه عبرت نه اخلي . ايا يوه مسئله
اویابو مسئوليت دموعد دپیژندني خخه کيدلای شي
مهمنتر تصور کري ؟

دمسلمانانو ڐني ڙبارونکو، دهغي جملی نه دکتور
محمد حسن خان او دوکتور محمد تقى الدین ، دوه
مخکبni ایتونه داسي ڙبارلي دي.
په دي اساس هغوي ته متذکر شه ،که «ذکر» هغوي ته
فايده ولري.

یواحی هغه خوک «ذکر» مني. چي دخای نه
ووريني.

مخکi ترجمه وبنائي. چي دواره ایتونه داعلی دسورة
خخه دحضرت اعلی بل لقب یعنی «ذکر» ته هم اشاره
کري ده .

دي ايت هم د«رب» «نوم کارولي دي.

فَإِنِ اسْتَكْبِرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ .
دَفْصُلْتُ سُورَةً ، ٣٨ - آيَةٌ

❖ دخای تولو پیغمبر انو زمونبر دعصر ددوه
موعدو دظهور خبر ورکړی دی .
ددي انګلیسي مرچع نه ژباره :

**Therefore remind (men) in case the reminder profits
(them). The reminder
will be received by him who fears (Alláh) . The
Nobel Qur'án , p. 718**

۵۳۱ ۱۶ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعدو
نومونه او القاب په قران او احادیثو کي

که دخلکو يوه بله کبروکري ،دهغوي په «عوض»کي هجه چي ستا درب په وراندي دي دهغه په لويوالي شهادت ورکوي.

کوم خلک ستا درب په وراندي کيدلای شي وي؟هجه مؤمنان چي دهغه په حضور کي حاضر دي اودهجهه لويوالي ستائي .

د«ذکر»منل اودهجهه په باره کي تذكر او اخطار دقران په بیرو سورتونو کي دهغي جملی نه د«مدثر»په سورة کي هم لیدل کیزی :
کَلَا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ . مدثرسourt، ۵۶-۵۴، ایتونه

نه ،دايوائي «تذکر»دى.پس هرخوک چي وغواري «ذکر»ئي ومني . خوک به د«ذکر والا»نشي مگر داچي پروردگار وغواري .

دهغه خه په باره کي چي قران د«خدای دلاسه»د«خدای له صورته»اويا د«خدای له نوره»خبره رامنځ ته کوي، دخداي دقدرت منظور ، دخداي زيبائي او دخداي نورانيت دهغه دېيغمبرانو په روح کي دي. په خاصه توګه زمونږ دعصر ددوه موعدو په روح کي چي د«رب»په نوم راغلى دي به دي باره کي ، هجه الهي مظاهر ، هجه پاکي

او حَلِيدُونَكَى ائىنى لە خپل ئان نە نابودى شى او دخداي سره هستى او زوند پېداكوي.

وَمَا لِاَحَدٍ عِنْهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزِي الاَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَمُ
وَلَسْوَفَ يَرْضَى.

دلیل سورت، ۱۹-۲۱، ایتونه

۱. ترجمە: هەنگە چۈك چى دخپل ئان لپارە اجر نە غوارىي، مىگەر دخپل اعلى رب دصورت مشاھدە اولىدەنە. ژىرىدى چى دارنگە مؤمنىن بە خوشحالە شي.

۲. ترجمە: هەنگە مؤمىننان چى دخىرەر عمل يواحى ددى پە خاطر ترسىرە كوي. چى د«رب اعلى» مخ وگوري، رېنتىينى دى.

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ لَا وَجْهَهُ ..

دقىصى سورت، ۸۸-ايت

هر خە نىستى او نابودى تە ئى، مىگەر دپورىدگار خىرە (دېغمەرانو پە ظھور كى) ...
كىل من علیها فان و هذا وجه ربكم العزيز المحبوب . ۶
حضرت بهاء الله

ھەنگە خە چى پە جەھان كى دى. پناھ كىرىي. داستاسى دمحبوب او عزيز خدائى خىرە دە. (چى دھمىش لپارە بە باقى وي).

❖ بير ژبارونکي چي دقران داسرارو خخه خبرتیا نه
لري، کوبنبن کوي. دقران دي ايت ته دخپل فكر مفهوم
ورکري. داژبارونکي د «خدای دصورت» په ئاي
خدای «رضایت» لېکي.

قران او بھاء الله

٥٣٢

انني انا ووجه الله الذي لا يموت ونوره الذي لا يفوت . ٤٧.
حضرت باب

زما په حقیقت سره (دپروردگار خیره) چي هیڅکله نه
مری او د هغه نور چي هیڅکله خاموشی نه مني.
اليوم الذي تنور بانوار وجه رب المقتدر العزيز المختار .

٤٨
حضرت بھاء الله

دا هغه ورخ ده . چي دپروردگار دخیري په رنائي
روښنائي پيداکړي ده .

٤٩
افبوجه الله تكفرون و انتم تعلمون .
حضرت باب

ایا دخای له صورت خخه په پوهاوی سره انکار
کوي؟

لا تحزن من شيئ ان ربک مع الذين اقبلوا على الوجه
سوف يجدون انفسهم في أعلى المقام انه لمقام محمود.

٥٠

حضرت باب

له هیچ شي خخه مه غمجنه کيرئ .ستا پروردگار
دهげ چاسره دى .چي دهげ خيري ته متوجه دى
هغوي به بير زر خپل ڪانونه په بير و لوړ و مرتبو،
مقامونواو په بير نېک مقام کي وګوري.
دالاندی ايت د «خدای دخیرې» او د «خدای دنکره» له
دي دواړو خخه خيره کوي:

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاءِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ... وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ
هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا.
دکھف

سورت، ۲۸-ایت

دهげ خلکو سره اوسمه. چي په لمر راختلو اولمر
لويدلو کي خدای یادوي. او دهげ دخیرې غوبښتونکي
وي... دهげ چا پېروي مه کړه. چي دهげ زړه مي
دڅل «ذکر» خخه غافل کړي دى . هغه دڅل نفس
دهوا پېرو دى. او دڅلو حدونو خخه تجاوز کوي.

الذين اعرضوا عن الوجه .

٥١

حضرت

بهاء الله

هغه خلکو چي له دي «خيری» څخه مخونه وارول.

يا قوم لاتحجبوا عن جمال الله ... ٥٢

حضرت بهاء الله

اي خلکو د(خدای دجمال) څخه خپل ځانونه مه

محروموي... .

دپوردگار دمخت دلیدلو وعده په «كتاب مقدس» کي هم
لیدل کېږي:

اي پوردگاره! خپل صورت موښو ته و بنایه ترڅو
موښو خلاصون و مومو.

مزامير: ٨٠، سورت، ٣-ايت

اي پوردگاره! خپل ځان موښو ته و بنایه ... پرېړده چي
ستا «بهاء الله» [بهاء الله] په ټول عالم کي و ځليري.

مزامير : ٥٧، سورت، ٥-ايت

٥٣٣ ٦ فصل: زموښ د عصر ددوه موعدو

نومونه او القاب په قران او احاديثو کي

ن دلید ورخ ده، خکه چی [دخدای خیره] [دظهور دافق]
خخه بنسکاره ده ۳۵ حضرت بهاء الله

حضرت باب په پیرو ایتونو کی
، د «ذکر» او «رب» دوه لقبونو ته دیوبل سره اریکه
ورکوی.

بسم الله الرحمن الرحيم هذا كتاب من لدننا ف ذكر اسم
ربك الذي لا اله الا هو العزيز الحكيم هو الذي قد ايدك
بروح من عنده... يا ايها الملائة ان اتبعوا ذكر الله لتكونن
لمن المهتدین . ٤ ٥

حضرت باب

د بخبنوونکی او مهربان خدای په نامه دا زما له لوري
كتاب دی. (پروردگار) د «ذکر» په باره کی چی «ستاد
رب نوم» دی. ، دهغه خدای «له لوري» چی په غير
دهغه نه بل خدای نشته. عزيز او حكيم خدای دی. هغه
دهغه چاخدای دی. چی تا حضرت باب لره ئی پخپل
روح سره مرسته و کړه... اي خلکو، دخدای
د «ذکر» خخه پیروی و کړئ. ترڅو هدایت موندونکی
شي.

وَكُلَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنْ عَهْدِ ذِكْرِ اسْمِ رَبِّكَ يُسْأَلُونَ .٥٥

حضرت باب

په هغه ورخ (دقیامت په ورخ) به تول خلک دعهد او میثاق په باره کي د «ذکر» په اره چي ستا درب نوم دی. دیوبنتنی لاندی راشی.

عزیز او حکیم

دا ایتونه دجمعی سورہ په شروع کي نازل شوي دي:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَنْذُرُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
وَيُرِيكُمْ مِّمَّا يُعْلَمُ مِنْهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي
ضَلَالٍ مِّنْ بَيْنِ أَهْلِ الْأَرْضِ لَمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ .

د الجمعة سورت، ٤-٢، ایتونه

دا هغه خوک دی؟ چي د «امی» خلکو په منځ کي پیغمبر (رسول اکرم) راولیږل. تر خو خپل ایتونه هغوي ته ووائي. هغوي پاک کري. او هغوي ته کتاب او رحمت ورزده کري. هغه خلک چي په بنکاره گمراهي کي و او نور دهغوي له ډلي خخه، [پیغمبران] چي تر او سه هغوي ته ور غلي نه دي او هغه عزيز او حکیم دي.

په مخکني ايت کي ددي جملی مقصد خه دی؟(اونور
هغوي له ډلي څخه تراوشه هغوي ته نه دي ورغلې)په
بل عبارت:

له همغي ډلي څخه ،نورکسان شته دی. چې تراوشه
دخلې ډلي سره یوځای شوي نه دي.

په دی مبارک ايت کي تامل او فکر راوښائي. چې
داجمله پیغمبرانو پوري مربوط ده. هغه پیغمبران چې
درسول اکرم په زمان کي ترهغه وخته ظاهر شوي نه
و. او هغه پیغمبران چې مخکي راغلي و. او هغه چې
په اينده کي راخي. له یوي ډلي څخه دی. ديوبل سره
ئي توپير په دی کي دی. چې ټینو دهغوي څخه
دظهور په میدان کي پښه نه ده اينسي او دمخکني ډلي
سره نه دی یوځای شوي. په دی اساس ،دا لنده جمله
هم دنورو دېرو ایتونو په خير دراټلونکو رسولانو
دراټګ خبر راکوي. وروسته درسول اکرم څخه
دقران مفسرين اوژبارونکي ،مخکني جمله څنګه
تفسير وي. دهغوي اکثره وائی د«نورو څخه» منظور

دعرستان نه خارج امتونه دي. چي تراوسه مؤمنينو سره نه دي يوئاي شوي ،ايا دارنگه تفسير معقول دي؟
؟دقران دایت په اساس ،دواړه ډلي چي د «ديگران»«نورو» او «انها»، «دهغوي» په کلماتو سره معرفي شوي دي.له یوي ډلي څخه دي .فرمائي «نور دهغوي له ډلي څخه» يعني همغه ډله نه ئي دي فرمایلی «ديگران»«نور» يا نور دبلي ډلي څخه ،که «نور ملتونه» له همغي ډلي څخه وي مسلمانان دي نه غيري مسلمانان ،که د «هغوي له ډلي څخه» يعني مسلمانان وي ،نور نوهغوي ته داسلام سره ديوئائي کيدلو ضرورت نه ليدل کيري .
د مخکنيو توضيحاتو برسيره ،درسول اکرم څخه حدیث دي.دپورتنې ايت رابطه دايران څخه دموعد ظهور تائیدوي .درسول اکرم اصحاب کنجکاوو. چي پوه شي «نوردهغوي له ډلي څخه» کومي ډلي ته اشاره ده .په څواب کي ،دا ډله ئي «سلمان فارسي» ته په اشارې سره مشخص کري ده .

۵۳۵ ۱۶ فصل: زمونز دعصر ددوه موعدو نومونه اوالقاب په قران او احادیثو کي

قالوا يا رسول الله من هؤلاء الذين ذكر الله في كتابه و
كان سلمان إِلَى جنب رسول الله) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (فضرب يده عَلَى فخذ سلمان فقال هذا و قومه و
الذى نفسي بيده لو كان الايمان منوطا بالثريا لتناوله
رجال من فارس...

«اصحابو» وویل: اي دخای رسوله ، هغه کسان چې
پوردگار د «قران» په کتاب کې دهغوي ذکر کړی
دی. داکوم کسان دي؟ سلمان فارسي رسول الله ته نبردي
وې. په هغه وخت کې دا الله رسول خپل لاس دسلمان په
پښه ووهل اووئي فرمایل: دا دي فرد او دهغه قوم
دي. په هغه ذات مې قسم دي. چې زما روح دهغه
دقدرت په قبضه کې دي.
پوردگار ايمان دثريا په ستاره کې وي، دفارس د جملې

خلک به هغه حمکی ته راوري.

دجمعي سورة په مخکنيو ايتونو کي داخو کلمي خاص
اهميت لري:

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

دجمعه سورت ۳-ایت

هغه عزيز او حکيم دي.

مخکني صفت يواخي خداي په باره کي رائي .دبحث
ور مطلب پيغمبران دي.

نه خداي، پس ددي دنيا منظور وروسته دپيغمبرانو
ظهور له «ذکر» خخه څه شی دي؟

په همغه ترتيب چي موليدل قران مجید ،حضرت باب
خدای په صفتونو يادوي:

وَإِنَّهُ... لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ .

دز خرف سورت، ۴-ایت

په يقين سره ... زمونږ په نزد (خدای) هغه على او حکيم
دي.

په همغه ترتيب چي موليدل حضرت باب هم همدا
لقب په کراتو سره تصديق کري دي.

اَنَّهُ لِتَنْزِيلِ مَنْ لَدِيْ " عَلَى حَكِيمٍ " .
۵ ۶

په يقين سره داكتاب د «على حکيم» له لوري نازل
شوي دي.

قد اتبعت اهواء الّذين لا يعلمون حكم بقیة الله من لدن
عبدہ علّم حکیم . ۵۷ حضرت باب

❖ دحدیث مرچع دا اسلامی ویب سایت دی:

<http://dl.islamicdoc.com/Multimedia/fbook/807/00807005.htm>

قران او بھاء الله

۵۳۶

دهغه چا داميالو او رزو گانو خخه دي پيروي وکره.
چي د «بَقِيَّةُ اللَّهِ» په حکم کوم چي دهغه دبنده (علی حکیم) لخوا صادر شوي دي. نه پوهیزی.
دجمعي سوره هم زمونږ دعصر موعد دخدای په صفتونو سره صفتوي. په یو تفاوت سره: چي د «علی» د کلمې په ھای د «عزیز» کلمه کاروي.
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.
هغه عزيز او حکیم دي.

دحضرت بهاءالله داثارو بررسی وبنائي چي هغوي په
 کراتو خپل ظهور په همدي صفتونو سره توصيف
 کري دى. په لاندي ايتونو کي، ويناوال الهي اعظم
 روح دى. چي دحضرت بهاءالله په ژبه خبری کوي:
 ان يا قلم القدم اذکر ف اللوح ما تفرح به افداء المخلصين
 و يوقن كل بصير باتي أنا المقتدر علـ ما اشاء لا يمنعـ
 عما اردت من عـ الأرض كلها و أنا العزيز الحكيم. ٥٨
 اي (قلم قدم) په دي ليک کي ذكر وکره. هغه څه چي
 دپاک نيت والوخلکو دزړونو دخوبني سبب دي
 ترڅو هربينا انسان ورباندي یقين وکري. هغه څه چي
 زه ئي غواړم. په هغه قادریم زما لپاره هغه څه چي په
 عالم کي دي. نشي کولاي زما ممانعت او مخنيوي
 وکري. زه عزيز او حكيم يم.
 قل لو تدخلون جنة الابهـ لتسمعون من حفيـ اشجارـها
 اـهـ اـنـاـ اللـهـ لـاـ اللـهـ اـلـاـ اـنـاـ العـزـيزـ الحـكـيمـ.

٥٩

حضرت بهاءالله

ورته ووايه که د «ابهي جنت» ته داخل شي، دهغه دونو
 دپايو څخه به داغړو واوري:
 په یقين سره په غير له ما نه بل پروردگار چي عزيز
 او حكيم يم. بل خدای نشه دى.

قد اخذهم سكر الهوى عل شان لا يرون مول الورى
الذى ارتفع ندائه من كل الجهات لا الله الاانا العزيز
الحكيم . ٦٠

حضرت بهاءالله

هغوي لره هو او هوس او دنفس مستي دارنگه نیولي
دي. چي دجهان دخلکومولا نه گوري. هغه خوک چي
دهげ او اوز او غبر دهرلوري پورته دي. په غير له مابل
خدای چي عزيز او حکيم یم نشته دي.
هذا كتاب من لدى المظلوم الذى سمه... بكل الاسماء من
اسماء الله الحسن ... ٦١

حضرت بهاءالله

٥٣٧ ١٦ فصل: زمونبرد عصر ددوه مو عودو نومونه
او القاب په قران او احاديثو کي

داكتاب ددي مظلوم له لوري دي. چي ... دپروردگار
په تولو نیکو نومونو نومول شوی دي ...

دِقَافِ سُورَت

د «حم عسق» وروستى تورى يعنى «ق» دقران
د سورتونو ديو سورة نوم دى:
**قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ بَلْ عَجِبُوا إِنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ... بَلْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لِمَا
جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ.**
سورت، ۱-۴-ایت

قاف. په قران مجید قسم دى! په دى چي
هشدارورکوونکي ئى دخپل منخ خخه راغلي
دى، هغوي په تعجب کي دى؟ منکرين وائى: داعجيب
شى دى... كله چي دحقیقت سره مخامخ شى، دهغو
خخه انکار وکري. هغوي سرگردانه خلک دى.
• داکوم کسان دى چي هم متعجب دى اوهم
سرگردان؟
• هشدارورکوونکي چي دهغو لي منه رائي
شوک دى؟!

• له کوم حقیقت خخه هغه خلک انکار کوي؟
داتولى نبسانى ددى بىكارندوى دى. چي خلک دداسى
يواخطار وركوونکي سره يعنى پيغمبر سره مخامخ
شوي دى. چي دهجه ظهور دهغو دانتظاراتو سره په
كامله توگه مخالف دى. دهغو لي نظره دايyo عجيب

«امر» دی. او نه پوهیری. چي ده گه پیغمبر په باره کي
خه قضاوت وکري. سردر گومه او گیچ دي. لاره ئى
ورکه کري ده.

په همغه ترتیب چي «ذکر» ئى وشو، دفران مقطعه
توری داسرارو ډک دي. او نشي کولای په یقین سره
ده گه په معنی پوه شی. ددی صفت سره سره ایا
ممکنه ده. چي داسورة دقایم په نوم او دقائم ظهور ته
اشاره وي؟ او که نه د «ق» د توري څخه کومه معنی
ایستلی شئ؟

۲۵ کلن ټوان په تجارت مشغول دی. ناخاپه خپل ځان
ته قائم موعد وائي . ایا له دي کیدلای شي بل
حیرانونکي امر تصور کري؟ حتی د حضرت باب
نبردي خپلواں چي هغه ئى په نیکي پیژندل. او ده گه په
ایمان ، عقل ، تقوا ، صداقت او درایت پوره یقین لرل. په
دبری حیرانتیا کي و.

اونه پوهيدل چه خه قضاوت وکري او په دې سبب
سرگردانه و.

درب بلنه او درب

او از

پروردگار هميشه خپل بنده گان دې یغمبرانو په ژبه
رابلي دي:

يَا اِيَّهَا النَّبِيُّ اِنَا اَرْسَلْنَاكَ ... دَاعِيًّا إِلَى الَّهِ بِإِذْنِهِ ...
داحزاد سورت، ۴۵ - ۳۶، ايتونه اي نبي
(خبرورکوونکي) ماته وليرلى. چي ... خلکو ته دخای
په اجازه بلنه ورکري ...

دا ايت دخلکو خخه غواري. چي د(رب) (بلنه ومني):
رَبَّنَا اَنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لَأَيْمَانٍ اَنْ آمُنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا
رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
رَبَّنَا وَآتَنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ دَآل عمران
سورت، ۱۹۳ - ۱۹۴، ايتونه

اي پروردگاره !مونږ دداسي یوچا غږ اوريديلى دى
چي مونږ ته دايمان بلنه راكوي. «هغه وائي:» په

«رب» ايمان راوري متقي خلک حواب وركوي.
پروردگاره مونبر ايمان راوري زمونبر گناهونه
وبخنه. او زمونبر دقصور خخه تيرشه. او زمونبر روح
دنيکو خلکو سره ملگري کره. پروردگار! هجه خه چي
پيغمبرانو ته دي وعده وركري ده، مونبر ته ئي بخشش
کره.

هجه خوك دى. چي خلک ورتە «رب» وائي؟ خوك
دى هجه چي دخلکو خخه غواري، چي پە «رب» ايمان
راوري. اور بستيني مؤمنين دههغه غز ته حواب
ورکوي؟

حضرت باب پروردگار غز پورته كې. او مونبر ته
دايمان دلاري بلنه راكوي:
وان هذا صراط ذكر اسم ربك ف الكتاب... قل اتقوا الله و
اتبعوه ف حكمه لعلكم
حضرت باب

داد «ذکر لار» ده. چي د «قرآن» پە كتاب كي
«رب» نومول شوي دى. دخداي نه وويريرئ او دههغه
دحکم اطاعت وکري ترخو بخشش لاندي راشي.

۵۳۹ ۱۶ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعدو
نومونه او القاب په قران او احاديثو کي

و انَّ هذَا صِرَاطُ رَبِّكَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَتَّلَوُ عَلَيْكُمْ
آيَاتُ اللَّهِ . ٦٣ حضرت باب

په حمکه او اسمانونو کي داستا د «رب» لاره ده. ، داهげ
څوک دی. چې الهي ايتونه تاسي ته وائي.
دايت هم د «موعد دغر» داعلان خبر ورکوي:
يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ... ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ .
دق سورت، ۴۱ - ۴۲، ايتونه

په هغه ورخ چې غږ کوونکي دنې دی محل څخه غږ
کوي... هغه د «خروج» ورخ ده .
قَدَّ اَنَّ الْمِيقَاتُ وَظَهَرَ الْامْرُ وَنَادَى الْمُنَادِ وَالنَّاسُ اَكْثُرُهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ . ٤٦ حضرت بهاء الله

دم وعد زمان راو رسيد. «امر» ظاهر شو. غږ کوونکي
غږ وکړ. اما دير خلک دپور دگار غږ نه اوري.

قد نادی المناد اذ اتَّ الميعاد .

٦٥

حضرت

بهاءالله

کله چي د « وعدی زمان » را ارسید، غبر کوونکی غبر وکر .

په مختلفو مقامونو کي غبر لور ... او ظاهر شو . هغه څه چي په الهي كتابونو کي له مخکي مسطورو .
٦٦
حضرت بهاءالله

حق په بنکاره او خرگنده خلکو ته غبر کوي . دایمي او باقی مقامونو ته بلنه ورکوي .
٦٧

حضرت بهاءالله

نن ورخ ... دالله غبر پورته دی .
٦٨

حضرت بهاءالله

په هغه ورخ چي غبر کوي . لمر زيرى ورکوي ، سپورمې بنه خبر وائي . اي دوستانو ! اگاه او دانا خدای راغلى ، شاهدي ورکرئ ، پته روښنائي بنکاره شوه ، دزره له کومي عجله وکرئ او به زيرى ورکوي ، دریابونه رقص کوي . ځنګلونه خبرتیا ورکوي اي بنده گانو ! ددانائي او پوها وي له دریابه ځان مه برخي کوي . او د بینائي لمر څخه ځان مه محروموي دخوبني نسيم (ورنمه) لږيني . پژمردگان ئي تازه کړل

ددي کاميابه ورخې دوينا دعهدي څخه نشي وتلاي،
اودهغې دتشریح څخه به عاجز ولیدل شي. نیکمرغه
دی هغه بنده چې دن ورخې په منزلت او مقام پوه شو.
اودهغه په مبارک والى ئې شاهدي ورکره په هر حال
دیکتا اوبي مثاله دوست څخه غواړو:

قران او بهاء الله

۵۴۰

چې تول خپل د بخشش له دریابه محروم نه کړي.
او درښتنې لمر د لیدلو څخه بي برخې نه کړئ . ۶۹
حضرت بهاء الله
حضرت باب په شيراز کې او حضرت بهاء الله په بغداد
کې د خپل غږ اعلانونه وکړل دواړه بنارونه مکې
او مدينې ته نږدي دي په دې اساس د(مکان
قریب) نږدي ځای او یا نږدي محل ددي دواړو بنارونو
لپاره صدق کوي. د عطا بنارهم د عربستان څخه لري

نه دى. يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ... ذَلِكَ يَوْمُ
الْخُروج.

دق سورت، ٤١ - ٤٢، ایتونه

هغه ورخ چي غرب کوونکى دنبردى محل ٿخه نداو غرب
کوي... هغه ورخ د «خروج» ورخ ده.

❖ دروم په سورت کي دايرانيانو لخوا دروميانو
شکست دمحل په باره کي دارنگه فرمائی :
فِيَ أَدْنَى الْأَرْضَ.
دروم سورت ۳ - ايت
په نبردي ترينه حمکه کي.

٥٤١ ٦ فصل: زمونر دعصر ددوه موعدو
نومونه او القاب په قران او احاديثو کي

دھني احاديثو خخه د «يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ» ايت دقایم ظهور سره اريکه وركوي، دهفي
جملی نه دالاندي حدیث دبخار الانوار :
يَنَادِ الْمُنَادِ بِاسْمِ الْقَائِمِ . ٧٠

«منادي ياغر کونکي» دقایم په نوم غر کوي.
دبحث ور ايت ته ورگرحو:
يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصِّحَّةَ
بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ .

دق سورت، ۴۱-۴۲، ايتونه

په هغه ورخ چي نداکونکي دنبردي محل څخه غږ
کوي په هغه ورخ چې د حقیقت غږ اوري، هغه
د خروج «وتلو» ورخ ده.

د «خروج ورخ» یعنی څه؟ د اصطلاح په احاديثو کي
به کراتو کارول شوي ده. اوپه معنى کي مطابق ده
«په دي جهان کي دقائيم ظهور سره». د احاديثو خو
نموني چي د «خروج» دکلمي په ذکر سره دموعد دقائيم
ظهور ته اشاره کوي:

- **ذالک یوم الخروج**: هغه د خروج ورخ ده.
- **خروج القائم**: دقایم خروج.
- **بعد خروجه يكون قيام الساعة**: وروسته ده ګه
د خروج څخه قیامت رائي.
- **متى يخرج القائم؟**: خه وخت قایم خروج کوي؟
- **بخروج القائم**: دقایم په خروج.
- **اذا خرج المهدى**: کله چي مهدى ظاهر شي.
- **خروجه خروج رسول الله**: ۷۱ ده ګه
ظہور در رسول الله د ظہور په شان دي.

﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصِّيحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾

The day they hear the Cry of Truth, that is the day of
rising again

دمجید فخری ژباره.

د «خروج» په کلمه کي یو بله معنا هم پته ده .په همغه توگه چي دسورة کھف پوري مربوط فصل کي پري بحث وشو .هر پيغمبر په خاص کھف (غار) کي ظاهريو .او دھغه پيروان په هغه غار کي دپروردگار دھمايت اوسيورى لاندي وي .ترھغه وخته پوري چي دھغه ائين دامت اجل راوري .په هغه زمان کي دپروردگار دنور رنا په هغه غار کي پاي ته ورسى ، او دجهان په یوبل غار کي نور اورنا وي .دقران په اصطلاح:

«ذَالِكَ يَوْمُ الْخَرْجِ» «هغه ورخ دخروج ورخ ده». دا هغه ورخ ده چي دمکنني ائين پيروان دپخوانى ائين دغار نه دباندي راوخي ، دنوی ائين ترسیوری لاندي منزل (کور) ونيسي .حکه په هغه ساعت او تيم

سره نوي ورخ شروع شوي ده . دقيامت وخت دى نه
دغفلت اوارامي وخت . داسنت تغير پذير نه دي:
لَا تَجُدُ لِسْتَنَّتَا تَحْوِيلًا.

داسرا سورة ، ٧٧ - ايت

زمونب په روند اوستنو کي تغير نشي پيداکولاي .
هميشه دارنگه وه او همداسي به وي:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِنَّ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِرْ هُمْ بِإِيمَانِ اللَّهِ.

دابراهيم سورة، ٥- ايت

موسى مي دخپلو ايتونو او نبنانو سره وليرل . (او هغه
ته مي حكم وکر) چي خپل قوم د تياري نه راوباسي .
اور نائي ته دي ورسوي . او هغوي ته يادونه وکره . چي
خدای ورخی به راشي .

راتلونکي ايت هم و بنائي چي خلك یو حل بيا دخداي
لاري ته بل کيري او د هغوي ھني ڈلي دبلاني ور
كونکي غرب ته حواب وائي .

يَوْمَئِذٍ يَتَبَعُونَ الدَّاعِيَ ...
دطه سورة، ١٠٨ ، ايتونه

په هغه ورخ (ربتني مominin) دبلاني ور كونکي
پيروي کوي ...

قل انَّ هذَا صِرَاطُ اللَّهِ فَاتَّبِعُوهُ الْعَلَمُ تَرَحْمُونَ . ٧٢

حضرت باب

☆ د «خدای ورخی» زمونبر دعصر ورخو ته اشاره

. ۵

۵۴۳ ۱۶ فصل: زمونبر دعصر ددوه موعودو
نومونه اوالقاب په قران او احادیثو کي

ووایه !دادخداي لار ده .پیروی ئى وکرى. ترخو
دخداي دبخشش لاندى راشئ.
دېيغىمرانو دظھور په وخت کي ،دېير خلک، ددى جهان
په کارونو بوخت وي. او دگىر و دار او د غوغانه په
دك ژوند کي ، دېرور دگار دغۇر او ريدل دەھغۇي لپاره
مشكل کار دى:

يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَهٌ شَيْءٍ نَكْرٍ... يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ . دَقْرُمْ سُورَتٍ، ٨، ٦، اِيتُونَه

په هغه ورخ چي داعي او دعا ويونکي ، خلک مشکلو او سختو کارونو ته رابولي ... منکريين وائي: داسخته ورخ ده .

دمنکريينو لپاره سخته ورخ ده ، اما مهربانه خدائ په بي شماره نبنانو په وركولو سره وفاداره مؤمنانو لپاره کارونه پير اسانه کري دي. په همدي سوره کي مونبر ته يادونه کوي. چي ذذكر پيژندل ئي زمونبر لپاره اسانه کري دي:

لَقَدْ يَسِرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ .

دَقْرُمْ سُورَتٍ، ١٧ - اِيت

ذذكر «پيژندني» لپاره مي قران اسانه کري دي . ددي لپاره چي خدائ مه کره ، دپروردگار «ذذكر» له ياده وباسو ، پروردگار همدا مخکيني ايت په همدي سوره کي پنهه (٥) حلي تكرار کري دي .

دموعود نه انكار دپروردگار لوی سپکاوى او توھين دي . دپروردگار دشاهدى په اساس دغه انكار درد

ناکي نتيجي په وراندي لري:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفِرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ مَا قَدْ جَاءَهُمُ الذِّكْرَ بِالْأَيَّاتِ... فَبَشِّرْهُمْ رَبُّكَ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ... قَلْ ان

حضرت باب

هجه خوک چي دالھى ايتونو خخه منکر دي ،وروسته
له هجه چي «ذکر» دايتونو سره هغوي ته راغى
... دپروردگار په حکم هغوي ته ددردناک عذاب خبر
ورکره ووايھ! دپروردگار محبت او دليل په هجه
كتاب کي کافي دي .

لن ينفعهم ايمانهم اذا لم يكونوا مؤمنون بذكر الله و
اولئك هم المشركون . ٤٧ حضرت باب

که دخداي په «ذکر» ايمان رانه وري ،دهغوي ايمان
هغوي ته کومه گته نه رسوي . او د مشرکانو خخه گنل
کلين ي .

قران او بھاء الله

٥٤٤

د «باب» لقب په دې ایت کي په پیر بىكلى شکل سره ئې ويراندوينه شوي ده :
فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ.

دحدید سورت، ۱۳- ایت

دمنکريينو او مؤمينانو ترمنځ ديوال جور شو. چې يو «باب» یايوه دروازه لري. ده ګه دروازى دننه «رحمت» او د باندي «عذاب» دی.

توضیح: کوم «باب» کيدلى شي هم د «رحمت باب» وي او هم د «عقوبت باب» وي؟

ایا په غير ده ګه «باب» او دروازى چې موږ دموعد څای ته رسولی شي، بل کوم «باب» او دروازه کيدلى شي؟

قل انَّ الَّذِينَ دَخَلُوا فَالْبَابَ سَجَداً... ذَلِكَ قَائِمُ الَّذِي كُلُّ
يَنْتَظِرُونَ يَوْمَهُ وَكُلُّهُ يَوْمٌ ... ۷۵ حضرت باب

وو ايه! هغه کسان چې په خضوع او عاجزي سره په «باب» او دروازى کي داخل شو... دا (هغه باب) قايم دی. چې ټول ئې د ظهور دورخې منظر وي... په قران مجید کي زموږ د عصر دموعد د پېژندنې او معرفي لپاره پېرى نېبانې راغلي دي. د «باب» کلمه

په دې ایت کي یو له هغو نښانو څخه ده. په مخکنی
ایت کي پروردگار په پیر بسکلی شکل سره دموعد
قایم لقب حضرت باب مومن ته رازده کوي. ټکه چې
دجهان خلکو لپاره په خاصه توګه دمسلمانانو لپاره
دهغه ظهور درحمت دروازه ده، خلک مختار دي. چې
دهغه موعود بلنه ومنی. اوپه دې جهان کي دهغه
«رحمت دباب» څخه دپروردگار نوي ائین ته داخل
شي، او دهمیشنې بخششونو څخه برخه من شي، او یا
دهغه درحمت دروازې شاته پاتي شي. او ترابده پوري
دغم او ماتم او دپروردگار نه لري وژاري. او فرياد
وکړي:
په «مزامير داود» کي هم دحضرت باب لقب ذكر
شوي دي:

۵۴۵ فصل: زمونير دعصر ددوه موعدو
نومونه او القاب په قران او احاديثو کي

داد «پروردگار باب» دی. (باب الله) چي دهugi خخه به
نيکو کاره خلک «الهي ائين» ته داخل شي... مبارک دی
هجه څوک چي د «رب» «په نوم راخي؟ داود مزامير
۱۸ فصل، ۲۰ و ۲۶

په دي وينا کي، حضرت باب، کريم خان کرمانی
او دهugi پیروان را بولي چي د «رحمت باب» دهان په
وراندي خلاص کري:
ان ادخلوا الباب سجداً لعلكم تفلحون . ۷۶
حضرت باب

د «الهي رحمت» له باب خخه په عاجزي او بنده گي
سره داخل شي. ترڅو
رستگار او وړ غورل شي .
د «باب» کلمه خو ځلي په قران کي ديهودو قوم ته
را غلي ده. هغوي هم بايد په نهايت خضوع او بنده گي
سره دالهي رحمت دباب خخه داخل شي:
قلنا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجْدًا .
دن ساعه سورت، ۱۵۴ - ايت

دیهودو قوم ته مووویل: په دیر تعظیم او عاجزی سره
دی «باب» ته داخل شی.

ایا ممکنه ده چي په دی ایتونو کي پروردگار نه یواحی
له تیرو خبری کوي، دیهودو قوم اینده ته هم نظر
لري؟ حکه حضرت باب دتولو قومونو اوادیانو او دتول
جهان دخلکو موعود دی. او دتول جهان خلکو ته
دایمان راوی لو بلنه ورکوي:

فما لکم لا تدخلون هذا الباب سجداً ... ٧٧

حضرت باب

په تاسی څه شوي دي؟ولي په خضوع او عاجزی دي
«باب» ته نه داخليری؟

حضرت باب په تبریز کي دناصرالدین میرزا ولیعهد
اویوه دله مجتهدين دنبار حاکمانو په حضور کي
محاکمه شو. ددي محکمې په ضمن کي، حضرت باب
دقران ایت نه «أَذْ حُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا» ته اشاره وکړه
دنبار مجتهد ملا محمد مقانی په دی محکمه کي
شرکت لرل. زوی ئې ملامحمد تقی ددی محکمې
شرح دپلار څخه په کراتو اوریدلې ده. او په کتاب کي
دیادگار په توګه لیکلې ایښی ده. ددی نوشتني په اساس
، نظام العلما، دمحاکمې د مجلس رئيس دحضرت باب
څخه پوبننته کوي:

This is the Gate of the Lord, through which the ☆
righteous shall enter...Blessed is
He who comes in the name of the Lord!
Psalms 118: 20, 26 NIV

قران او بھاء اللہ

۵۴۶

-
-
- تاسی دخه شی باب یاستی ؟
 - حضرت باب :انا مدینۃ العلم و علی بابها.
 - نظام العلما :باب مدینۃ علمی ؟
 - حضرت باب :بلی فادخلو الباب سجداً...
- دمحکمی دتمامیدو څخه وروسته ،حضرت باب نی
دفتوای داخیستلو لپاره دخو تنو مجتهدینو ته دهغی
جملی نه ملا محمد ممقانی ته ویری .ددی مجتهد زوی
دملاقات په وخت کی دحضرت باب سره دپلار په خوا

کي حاضر و او ده گه دوينا شرح ئي په کتاب کي
ديادگار په توگه اي بني ده . ددي کتاب په اساس ، هغه
مرحوم [ملا محمد مقاني] هغه څه چي حکيمانه
نصيحتونه او مشفقاته و عظ و په پير شفت او زره
سوی له مخي [حضرت باب] ته وکړ ... [اما] اثر ئي
ونه کړ... ٧٨

اوبيائي دحضرت باب خبرې دخپل پلار ، ملا محمد
مقاني ، دبنار مجتهد سره دا رنګه توصيفوي:
مجتهد: اوس بيا په همغه دعوا کي چي په همایونی
مجلس کي زما په وراندي وکړي . دصاحب الامر
دعوي ، دوحى دباب خلاصيدل او دقران نه دمثال
راورل او نور ، ايا په هغو خبرو تراوسه هم ولاړ ئي؟
مجتهد: له دي عقیدي څخه وګرځه ، بنه نه ده . خپل
حآن او خلک په هلاکت کي مه اچوه .
حضرت باب : حاشا وکلا [په هیڅ وجه ، ابداً ، او هیڅ کله
نه !]

مجتهد پلار مي يو څه نصيحتونه اقامي محمد على ته
وکړل ، ولی ګټه ئي نه لرله .
د الخبرو ادامه :

حضرت باب : اوس تاسي زما د مرګ فتوی ورکوي؟

❖ زه دعلم بنار يم. او على دهغه «باب» دى.
دادرسول اکرم حدیث دى. دامیر مؤمنانو په باره
کي .

❖ اقای محمد على «زنوزی» ملقب په انيس سره
هغه حوان و چي پخپل اختيار او اصرار
حضرت باب سره یوئای په شهادت ورسید.

۵۴۷ ۱۶ فصل: زمونږ دعصر ندوه موعدو نومونه او القاب په قران او احاديثو کي

مجتهد: زما فتوی ته حاجت نشته دى ، ستا خبری چي
تولي دارتدا او مرتدکيلو دلایل دي. پخپله ستا فتوی ده

حضرت باب: زه له تاسي پوبنتنه کوم.

مجتهد: اوس چي ته دير اصرار کوي ، بلی کله چي ته
تراوسه په دي باطله ادعا کي ... باقي ئي. دشرع په
حکم ستا قتل واجب دى ، خوسره له دي کله چي
دفطري مرتد توبه راته بنکاري ، که له دي عقيدي

خخه و گرئي او توبه وباسي زه تاله دي هلاكت خخه
خلاصوم.

حضرت باب: حاشا، په هيچ وجه نه، خبره همغه ده.
چي مادرته کري ده. او توبى حاي په کي نشته . ٧٩.
كله هم د «باب» کلمه دخلکو د «مستي اوبي خبری» په
رابطه کارول شوي ده. هجه خلک چي دخپل ئانه بي
خبره او داسي گيچ دي. د «الهي رحمت باب» ئي ونه
پيرزندل:

ان المشركين لف سكرة بعد عن هذا الباب لقد كانوا من
غير الحق مبهوتاً ... ٨٠ حضرت باب

په يقين سره مشركين دمستي په لريوالى کي له دي
«باب» خخه ژوند کوي. په يقين سره هغوي گيچ
دي ...

حضرت باب اصحاب دقران دایت درابطي خخه
دپوردگار دنوي موعد ظهرور خخه اگاه و دالاندي
وينا دطاهري قرة العين ده :

يتبعون اهوائهم ولا يدخلون الباب سجدا ليكونوا من
الفائزين. ٨١.

دخپلو نفسانی غوبنتتو خخه پيروي کوي، او په عاجزي
او خضوع سره «باب» ته نه داخليري. ترڅو نجات
او خلاصون پيداکړي.

د و هي ڙ به حضرت باب ته په خطاب کي دارنگه
وائي:
يا قرة العين انظر الـ الناس بالعين الحديدة فهل من نفس
تجد فيها غير السكر عن السر الاكبر. ٨٢
حضرت باب

❖ «قرة العين» زمونبر دعصر ددوه موعدو
دمشترك لقب ڇخه دى. دالقب طاهره قرة العين
ته هم بخشش شو.

قران او بھاء اللہ

۵۴۸

اي دستركو رو بنائي ! خلکو ته په تيز بينو سترگو
نظر واچوه . ايا ده گوي په منځ کي داسي څوک
پيدا کولاي شي چي دمsti او بي خبری په حالت کي د
«لوی سريت» د (حضرت باب په ظهور کي)نه وي؟

دخلکو مستی، دهغوي بي خبری، دبشر په تاریخ کي د
«لوی خبر» څخه ده. داسې ډير خلک دي. چې
څاځکی شراب ئې څکلي نه وی. اما قيمتي عمر په
مستی کي تیروي. اوپه عالم دبې خبری کي خوشحاله
وې:

وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ .
دحـجـ سـورـتـ، ۲-ـاـيـتـ

خلک به مست گوري، اما هغوي مست نه دي.
دھمکي ټول خلک په مستي او غفلت کي دي. ۸۳.
حضرت بهاءالله

پـرـورـدـکـارـ دـهـغـهـ کـلامـ څـخـهـ

پـیـژـنـدـلـیـ شـیـ

هَذَا صِرَاطُرَبِكَ مُسْتَقِيمًا... إِنَّمَا يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا... إِنَّمَا تُوعَدُونَ
لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزٍ يَنْدَدُ. داناعم

سورـتـ، ۱۲۶، ۱۳۰، ۱۲۶، ۱۳، اـيـتـ دـاستـاـ دـپـرـورـدـکـارـ
سمـهـ لـارـهـ دـهـ ... اـيـاـ ستـاسـيـ لـهـ منـهـ پـيـغمـبرـانـ رـانـهـ غـلـلـ
؟ اـيـاـ زـماـ اـيـتونـهـ ئـيـ تـاسـيـ تـهـ وـنـهـ وـيلـ؟ اوـتـاسـيـ تـهـ ئـيـ
ددـاسـيـ يـوـيـ وـرـخـيـ درـاـتلـلوـ اـخـطـارـ درـنـهـ کـرـ؟... پـهـ يـقـينـ
سرـهـ دـهـغـهـ څـهـ چـېـ تـاسـيـ تـهـ ئـيـ وـعـدـهـ درـکـرـلـ شـوـيـ دـهـ.
تحقـقـ بـهـ وـمـومـيـ اوـتـاسـيـ بـهـ دـهـغـهـ دـتـحقـقـ مـونـدـلـوـ
مانـعـتـ وـنـشـىـ کـرـلـاـيـ .

انّ هذَا لَهُ الْحَقُّ صِرَاطُ اللَّهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَمَنْ
شَاءَ اتَّخَذَهُ إِنَّ اللَّهَ بِالْحَقِّ سَبِيلًاٌ . ٨٤

حضرت باب

په يقين سره دا حقیقت دی ! داهغه لاره چي پروردگار
دھمکي او اسمانونو والاو دپاره تاکلی ده . پس
هر څوک چي مایل دی ، هغه لاره و نيسی چي
پروردگار ته پري ورسی .

دا هغه موعد دی . چي تیلوو اسماني الهي كتابونو
دهغه بشارت ورکړي دی . سره له دی دھمکي والا له
هغه څخه غافل او محجوب ليدل کېږي . ٨٥

حضرت بهاءالله

احادیث څه وائی؟

د احادیثو اهمیت دقران دایتونو سره په جوربنت کي
دی . هغه احادیث چې هم دقران سره یو دي . اوهم ئی
په بهائي ائین کي تحقق موندلی دی . دومره پیر دي .
چې کیدلای شي ددي ائین دتاریخ مهمه برخه دهغوي
په کمک ولیکله شي . حضرت باب او حضرت بهاءالله
دهغوي دجملی نه ھنیو ته اشاره کړي ده . دهغی جملی
په کتاب دایقان کي فرمائی :

خرنګه چې ټول خلک په یو شان اویو مقام کي نه دي
له دي کبله څو حدیثه ذکر کوم ترڅو دمتزلزله خلکو
داستقامت لپاره یو سبب شي . اوپريشانه عقلونو ته
اطمنان اوبداد وکړئي . اوهم دتولو الهي بنده گانو
لپاره دليل اوبرهان شي . ۱ حضرت بهاءالله

بهاي ليكونكو اودانشمندانو هم د «استدلال اواثبات» په كتابونو کي په تفصيل سره ئي داحاديث بيانت كري دي .نويسنده اوليکوال داحاديثو اعلى مراجعو ته په غير د «بحار الا نوار» خخه لاس رسى نه لرل .هجه چي په دي كتاب داحاديثو کي راغلي دي دبهائي ليكوالانو داثارو خخه دي.

قران او بھاء الله

٥٥٠

په دي لحاظ دهغوي دزحمتونو قدردانی کوم .ددې لايق دي. چي حيني دهغوي خخه او دهغوي داثارو نومونه ذكر شي:

مؤلف	كتاب
------	------

ابوالفضل گلپاچان	فرائد
صدرالصدور	استدلالیه مختصر
عبدالحمید اشراق	قاموس ایقان
خاوری	بشارات کتب
نقائی	مقدّسه
مؤلف نامعلوم	بشارات
عبدالحمید اشراق	جتنیت النعیم
خاوری آل احمد	تبیان و برہان

حضرت باب (۴۰) تنو اصحابانو ته امر وکر چی هر یو «داثبات رساله» ددی «امر» په اثبات کی ولیکی. ۲ هغه احادیث چی حضرت بهاءالله د «ایقان په کتاب» کی دحضرت باب په باره کی نقل کری دي په هغوي کی دیر مطالب پراته دي. دهغی جملی نه داچی قائم موعود:

- درسول اکرم په شان دننو احکامو سره راھی.
- دیر اسرار او حقیقتونه به بیان کری.
- دبنی هاشم دنسل نه به وي.
- حوان به وي.
- دیر دبنمنان به ئی ددین پیشوایان (ملایان) وي.
- داعرابو لپاره به ئی ظهور او پیژندنه مشکله وي.

٧ افصل: احادیث خه

- هغه خه چي مهدي موعد وائي ، ديني علما او پيشوایان به دهغه ضد حققت گنی.
- پيروان به ئى دخلکو دظلم سره مخامخ كيري دير ئى په قتل رسيري.
- دهغه دپروانو قاتلان به دعجم داولادي خنه وي.
- دهги زمانى فقها او پيشوایان به دير خواره خلك وي.

• هغه موعد به په (٦٠) کال کي دخپل امراعلان
کوي.

دپورتنيو احاديثو ذكر نه وروسته حضرت بهاءالله
فرمائي:

خلکو ته وگوري چي ددي احاديثو خخه د يوه ذكر هم
نه کوي ، اودهجه احاديثو چي صحت ئې معلوم نه دى
په هغوي پوري کلك نبنتي دي چي ولی ظاهر نشو.^۳
وروسته بيا يادونه کوي. كه چني دروایاتو خخه په
ظاهري توگه تحقق پيدانه كري ، مؤمنان نه بайд
مضطرب اوپريشانه شي، «بلکه دخپل نه درك له امله
بارومني... اوله اهل خخه ئې پوبنته وکري . سمه نه
ده چي يوچوك دمشکوکو روایتونو په اساس خپل حان
دالهي رحمت او فيض خخه منع كري .

په همغه دول چي په کراتو ئې په دى كتاب کي ذكر
شوي دى، هيچكله پيغمبران د خلکو دانتظار په اساس
نه دي راغلي . دانکار سبب ، دخرونونو غلط تفسير
او داسماني کتابونو دبشرات غلط تفسير و . ددي لپاره
چي دغله تفسير په نتايچو پوه شو. بنه دى چي يو
مثال ذكر شي . دپيغمبرانو ظهور دلمر دورانگو په
خير دى . ايا دلمر په ليدلو کي کوم مشکل شته دى؟

❖ بهائي دانشمندان ، عبدالحميد اشراق خاوری
، دایقان کتاب احادیث، په قاموس دایقان کي، په
تفصیل سره تشریح کری دي.

قران او بھاء اللہ

۵۵۲

لمر دھمکي نه يو ميلون او دري سوه زره واري غت
دي . په دي حالت کي يوه توئي وريخ کولاي شي دلمر
مخ پت کري . دخلکو ناسم انتظارات دھفي توئي
وريئي په شان دي . په تمامه معنى دھغوي بصيرت
قوت له کاره اچوي . که يو پيغمبر په زرهاونبناو سره
براير ظاهر شي، هغه يو ناسم انتظار په يواخي توگه

کيدلای شي. خلک دپیژندنی څخه لري وساتي .مؤمنان هجه انتظار ديوي توتی ورځی په شان گوري ، اما دلمر د ليدلو څخه کوم چې دپروردگار راليرل شوي عظمت او جلال دي. محروم او عاجز پاتي شي.

دشيعه ګانو لپاره ، دا حاديثو مهمترینه مرجع دقایق دظهور په اړه، ۱۳ جله «بحار الانوار» د مجلسی تالیف دی . دا کتاب دوه څلی په فارسي ژبارل شوي دي . ددي لپاره چې د شيعه ګانو د علماء او پيشوايانو نقش د بهائي ائين په اړه و پيژنو ، لازمه ده . چې د «بحار الانوار»

مقدمي ته يو لنډ نظر و اچوو . په دي دستور چې ايت الله بروجردي هجه کتاب دوهم ژبارونکي ته ورکري دي . توجه وکړئ :

هجه وخت ايت الله بروجردي وویل :
تاسي د «بهائيانو » دکمراه فرقی کتابونه مطالعه کړئ
په هرځاي کي نوشته دي :

مجلسی په « ۱۳ جلد بحارکي [داسي][وائي...]» «تاسي دکتاب په مقدمه کي اویا د پای په پانو کي توضیح ورکړئ . چې مطلب داسي نه دي . او حديث په دي دليل او په هجه دليل ضعيف او يامجهول دي ، يائي يوڅه شيان تري کم کري دي . او يائي يوڅه په هجه ور اضافه کري دي ، ياهجه پخوانې ژبارني ګنګي

اوناسمي دي. او دحدیث اصل دا دي، نه هغه چي
بهائيانو وراني ديري دي...»^۵

دایت الله بروجردي له دستوراتو خه برداشت او استنباط
کوي؟ احاديث درسول اکرم او امامانو وينا ده. چي
دزروکلونو نه زيات قدامت او سابقه لري. او په مختلفو
كتابونو کي له پخوانه سائل شوي دي
. «بحار الانوار» دقائم موعد په اړه د احاديثو مجموعه
ده. چي (۳۰۰) دري سوه کلونه پخوا راتول او خپاره
شوي دي.

۱۷ فصل: احاديث خه

۵۵۳

وائی:

پير مؤمنان يو مطلب وائي. بي له دي چي دهغه په
باره کي فکر وکري. په دي سبب سره قران مجید په
کراتو له مونږ پوبنتنه کوي:
ا فلا تتفکرون؟

دانعام سورت، ۰-۵-ایت

ایا «ولي» فکر نه کوي؟

بنه به وي. چي دایت الله ددستور په باره کي يو خه
فکر وکرو. اووگورو. چي کوم مقصدونه په هغه کي
پراته دي . بنکاره ده چي هدف ئي دهغو احاديثو خنثي
کول دي. چي دبهائي ائين په ظهور کي تحقق پيداکردي
دي . دي مقصد ته درسيدو لپاره ،
د «بحار الانوار» ژبارونکي ته پنځه(۵) لاري ورزده
کوي. ترڅو دهغو په وسیله د شیعه ګانو اعتماد په دي
احاديثو کي کم شي. دوي محترم ژبارونکي ته دستور
ورکوي. چي دبهائي ائين داروندو احاديثو په اړه
وليکي چي :

۱. «په دي دليل اوپاپه هغه دليل هغه احاديث ضعيف
اويا مجھول دي.»

۲. «له هغه حدیث خخه ئي مطالب کم کري دي.»

۳. «په هغه حدیث ئي ځني مطالب اضافه کري دي.»

۴. «بحار الا نوار مخکيني ژباره داعتماد وړ نه ده .»

۵. اصلا دا حادیث سم نه دي : «اصل حدیث دادی ، نه هغه چي هغوي ور اندي کوي.»
دادول دستورونه کوم کار سرته رسوي؟ اياد «حدیث جورولو» سره شبات نه لري ؟

هغه کار چي دپخوانه په مسلمينو کي معمول ؤ؟ هغوي وائي. مسلمانانو ته ووايه. چي ددي حدیث اصل دادی ، نه هغه چي هغوي ئي ور اندي کوي . بهائيان يواحی د «بحار الانوار» حدیثونه ور اندي کوي . که هغه حدیثونه اصل نه دي. هغه اصل حدیثونه چيرته دي.
آيا دا حدیثونه يواحی د بهائيانو په اختيار کي دي. چي دهفي خه مطالب رواخلي. اويا په هغو ور اضافه کري ؟

هغه ٿه چي دھيرانتيا سبب دي. دادي چي ڙبارونکي
بي له دي چي دخپلي نوشتي په معنى پوه
شي، داتاريخي دستور د ايت الله نه د «بحار الانوار» په
مقدمه کي ليڪلی دي. په قران مجید کي خو ئلي
د تحريف خبره رامنچ ته شوي ده، دهغى جملی نه په
دي لاندي ايت کي:
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ.
دمائده سورت، ٤١-ايت

دڪفار او وينا معنى دخپل مقصد ٿخه جوروی (الهي
كلام په غير له هغه چي دي وبنائي) ايا د ايت الله
دستورونه په غير له دي چي درسول اكرم او امامانو
وينا تحريف کري بل ٿه شى دي؟

په نظر رائي چي مخکيني ڙبارونکي
د «بحار الانوار» بي طرفه و. ايت الله بروجردي ددي
كتاب دوهم ڙبارونکي ته ورزده کوي. چي دا حاديثو
په ڙباره کي احتياط وکري، ترڅو د امكان ترحده
دهغوي معنا منحرفه کري. ترڅو د بهائي ائين د پيښو

مطابق نه وي. دقران داایت د دا چوں پنهانکارانو دحال
صفت دی:

يَا اهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءُكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ
تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ .

دمائده سورت، ۱۵-ایت

اي دكتاب والاو! زما پيغمبر ستاسي خواته راغلى دى.
ترخو چير هغه حقايق چي تاسى پتول تاسى ته روپيانه
كرى.

داسى ورخ به راوري. چي په هغه کي به دحق
اورېنتيا دېتولو نه، او دناسمو دېنكاره کولو نه، او په
خداي او دهغه په رسول دروااغو تېللو نه بل څه نه
وي. ۶

حضرت امير

خرنگه چي دمسلمانانو په منځ کي احاديث مهم نقش
لري، بنه به وي. چي دهغوي تحقق ته په دي ائين کي
يو لنه نظر واچوو. دحضرت بهاءالله دوينا په اساس
ددی احاديثو بررسی چي دقران ايتونو سره سمون
لري، زمونبر چاد او باور نور هم زياتوي.

۵۵۵

وائی؟

۱۷ فصل: احادیث خه

۱

دخلکو نظر قران ته

دهگه وخت خلکو په وراندي، به بل هيچ شى دقران
نه بي قدره نه وي. كوم چي په حقه اورېنتينولى سره
باید وویل شي... دهغوي نظرونه به دقران پیشوايان
وي، نه داچي قران دهغوي رهنما اوپیشوا وي.
حضرت امير

۲

دخلکو بي ديني

له دين خخه دباندي وحئي، په هغه ترتيب چي تير
دكمان نه بیرون وحئي.^۸

حضرت امیر

۳

دعلم خپریدل دقائم په عصر کي
ان المؤمن ف الزمان القائم و هو بالشرق ليلى اخاه
الذى ف المغرب وكذا الذى ف المغرب يرى اخاه الذى
ف المشرق . ۹.

امام صادق

دقائم په زمانه کي یو مؤمن په مشرق کي دی. بل
ورورئي په مغرب کي گوري. همدارنگه په مغرب
کي دی. او خپل ورور په مشرق کي گوري.

۴

دمهدي موعد ميهن
الله تبارك و تعالى ... يمن بهذالدين عل او لاد الاعاجم .
امام رضا ۱۰

پروردگار تبارک و تعالی ... ددی دین په ورکولو سره
دعجم او لادي ته په هغوي احسان کوي.
که دین دثريا په ستاره کي وي ، دعجم باتوران به
هغه ته لاس رسی پيداکري . ۱۱

رسول اکرم

۵

دقائم موعد نسب

المهدی من عترت من ولد فاطمه ۱۲.
 مهدي زما دنسل خخه او دفاطمي اولاد
 دى.

قران او بھاء الله

۵۵۶

قال رسول الله ص القائم من ولدى... ۱۳
 دخای رسول فرمائی : قايم زما داولادونو خخه
 دى... .

۶

دقائم موعد عمر

و ان من اعظم البليه ان يخرج اليهم صاحبهم شابا و هم
 يحسبونه شيئاً كبيرا . ۱۴ امام صادق
 لوى مشكل دادى . چي دهغوي قايم دحواني په عمر
 کي ظاهر شو ، او حال داچي خلك ددي منظر دي.
 چي زور وي.

٧

دقائم دسلطنت موده ١٩ کاله اوخو میاشتی ده ٥.٥
امام صادق

حضرت باب په ١٢٦٠ هجری قمری کال په شیراز
کی او حضرت بهاءالله وروسته له (۱۹) کلونو اوخو
میاشتو په ١٢٨٠ هـ ق کال خپل امر په بغداد کی
اعلان کر.

٨

تور بيرغونه

اذا رأيتم رأيات السود قد أقبلت من خراسان فائتوها
ولو حبوا علـ ﴿الثَّاجِ فَانَّ فِيهَا خَلِيفَةُ اللهِ الْمَهْدِيٌّ﴾ . ١٦
رسول اکرم

کله چي وگوري. چي تور بيرغونه دخراسان لخوا په
حرکت کي دي، دهغوي استقبال ته په عجي سره
ورشئ، حتى که خپل ٿانونه د واورو په مخ راکاري،
حکه چي دهغو بيرغونو لاندي به دخداي جانشين
مهدي پيداکري.

حضرت مهدی عجل الله فرجه اصحاب به ۳۱۳ ته
وی، دبدرجنگ دمبارزانو به اندازه ۱۷.
امام باقر

مخکینی روایتونو حضرت باب په دوران کي تحقق
وموند. دتاریخي مدارکو په اساس:

۱۷ فصل: احادیث خه

۵۵۷

وائي؟

«جناب ملاحسين په [حضرت باب لمرني
مؤمين] دخوورخو اقامت خخه وروسته په اردواه کي
دمشهدنارته رجوع وکره... ناخاپه يو امين قاصد
حضرت باب له ئايه راغى، اوشنە پکري چى هغه
حضرت دملاحسين لپاره ئى رالىرلى وە، هغه ته
ورکره. حضرت باب ويلى و. چى ملاحسين دى شنه
پکري په سرکري. اوله هغه وروسته دى په نوي نوم

سید علی سره یاد شی. داصحابو سره یوخاری دی
دتورو بیرغونو په پورته کولو سره دجناب قدوس
دملازمت لاندی جزیرة الخضراء ته توجه وکړي، چې
جزیرة الخضراء څخه منظور مازندران او د شیخ
طبرسي بنکلی مقبره ده . ملاحسين دحضرت باب
مبارکو او امرمو دا جرا لپاره ددوه سوه تنو اصحابو
سره ۱۲۶۴ هجري قمري دشعبان په ۹ اتاریخ
مازندران ته ورسید. هغوي دلاري په او بودو کې چې
هري نقطي ته رسيدل نوي امرئي ده ګه محل خلکو
ته ابلاغوں. په هره نقطه کې څو تنه داصحابو سره
یوخاری کيدل . په هر حال دي حالت او سلوک ادامه
پیداکړه. ترڅو چې اصحاب دشیخ طبرسي کلې ته
ورسیدل. ده ګو شمیر ۱۳ تنه وه. څرنګه چې په دي
هکله دنبیل په تاريخ کې داسي راغلي دي: داصحابو
شمیره ... درې سوه دیارلس نفره شو. کله چې جناب
قدوس داصحابو دشمیری څخه خبرشو وئي ويل: تول
هغه چې حضرت رسول اکرم (ص) دحضرت قایم
موعد په هکله فرمایلی و. ظاهر او بنسکاره شو. ترڅو
دپروردگار دلیل او حجت ددين په پیشوایانو چې خپل
حانونه داسلام ددين دشريعت په تفسیر عالمان ګنې،
او خپل حانونو ته داحادیثو مفسرین وائی، کامل
او پوره شی. ۱۸.

داذربايجان برخليک

حضرت باب داذربايجان دبنارونو څخه په دوه بنارونو کي (ماکو اوچهريق) کي دخلکو نه لري ديوه غره په لمن کي (بندي) شو، په تبريز کي محاكمه شو، اوپه همغه بنار کي په شهادت ورسيد. کله چې دحضرت باب پيروانو غوبنتل هغه ددبسمنانو څخه خلاص کري. وئي نه منل دهغوي په څواب کي وویل: داذربايجان غرونه هم حق لري. تقدیر دارنګه و چې هغه موعد په شهادت ورسيد.

قران او بهاء الله

۵۵۸

هیڅ شي نشو کولای دهغه مخه ونيسي . حضرت صادق داپښنه دارنګه پیشپیښی کړه :
لابد لنا من اذربیجان ما لا یقوم لها شیئ. ۱۹

زما لپاره په اذر بیجان کي داسي پیښه واقع کيږي. چې هیڅ شی ده ګې مخ نیوی کولای نشي. مذهبی پیشوا، کريم خان کرمانی، د بهائي ائین سر سخت دبمن په کتاب د (ارشاد العلوم) کي دیوه مجتهد په باره کي کوم چې د حضرت باب د شهادت حکم امضاء کړی دی. ملا محمد ممقاني دارنګه ليکي:

ملا محمد ممقاني وروسته له هغه چې د «باب» کورته ورغی. مخ ئې «باب» ته واړول. اورته ئې وویل: دا دكتابونو او صحيفو مجموعه ستاسي په خط ده اوکه نه؟ «باب» ورته وکتل اووئې ویل: بلی دازما مال دی.

او زما په خط دی. ممقاني وویل: په دی خبره قانع او وولاړ ئې اوکه نه؟ ایا د اسم دي؟ «باب» وویل: بلی په تولو اعتراض کوم. او په خپله خبره ولاړیم. ممقاني بیا و پوښتل: ایا تاسي دقائیت په عقیده ولاړ یاستي.

او اوائی چې همغه مو عود یعنی دال محمد معروف او مشهور قائم تاسي یاستي؟ «باب» وویل: بلی زه همغه یم چې تاسي ئې منظر یاستي. ممقاني وویل: په دی سبب چې په دومره صراحت سره مو اعتراض وکړ. ستاسي قتل واجب دی. ۲۰

بهائي جهاني مركز په بيت المقدس کي

خني ردوونکي ليکوالان ، دبهائي جهاني مركز جوريدل په اسرائيلو کي ديرديو هيادونو په سياستونو پوري تري ، اما غافل له دي نه چي داپينه يوه الهي نقشه او سياست دی. حکه چي یواحيني حمکه چي په جهان کي په قران کي متبرکه شوي ده ، داقصى مسجد چي په اورشليم بنار کي دي . دبهائي جهاني مركز دھيفابنار چي داورشليم دبنار خخه (۱۵۸) کيلو متراه فاصله لري:

السمِيعُ البَصِيرُ.

اسرائیل سورت، ۱-ایت

ثنا او صفت هغه پروردگار لره چي خپل بنده [رسول اکرم] ئى دمسجد الحرام نه مسجداقصى ته يوور. هغه مسجد چي اطراف مو متبرک كري دي. ترڅو خپلي نښاني هغه ته وښایو پروردگار اورېدونکي اولېدونکي دي.

په هغه جمله کي (خپلي نښاني هغه ته وښایم) پت راز دی. له دي نه بهتره بله کومه نښانه : په همغه ډول چي داقصى مسجد درسول اکرم په وجود مبارک کړ دهغى شاوخوا دبل ټل لپاره ديو بل پیغمبر په وسیله مبارک کړل شي. دپروردگار خاص نظر په هغه مبارکه حمکه په احاديثو کي هم تائید شوي ده ، دهغى جملې نه د «بحار الانوار» په دي حدیث کي:
خیر المساکن يؤمن بيت المقدس ليأتين زمان علَّ الناس
يَتَمَّنَ احدهم أَنْ هُنَّ مِنْ سَكَانِهِ ۚ ۲۱

په هغه موقع [دظهور په زمانه] کي دژوند ترتولو بنه ځای به بيت المقدس وي.

داسي وخت به راشي . چي هر یو دخلکو څخه به ددي ارزو لري. چي په بيت المقدس کي ژوند وکري. دير مؤمنان ددي ائین دجهانی مرکز دزيارت کولو نه چي دحیفا په بنار کي پروت دي. او دا هل بهاء قبله په

عگا کي بيا اور شليم ته ئي او «معراج ته دسفر» په ياد د «اقصى مسجد» ته سفر كوي. او دهugi پاكى خاورى مبارك بادوائي.

رديكونكى ليكوالان باید پوه شي. دخپل ئان په شان خلکو دقران ور اندوينه تحقق ته ورسوله. حکم
حضرت بهاءالله ددوه مستبدو مسلمانو پادشاهانو په حکم او همکاري سلطان عبدالعزيز اوناصرالدين شاه هغه حمکي ته تبعيد شو، نه په خپل خواست او غوبنتنى سره دزرونو بىارونو په منح کي ولی يو گمنام او خرابه بىار د «عكا» په خير دانبياو په زبه راغى. او دهugi ستايىنى وروگر حيد؟ طهران چىرتە؟ او عكا چىرتە؟

ابن عربی هم دمکیه په فتحو کي عکا ته دموعد
دننو تلو خبرورکوي. اووروسته دهغه هدف ته چي په
دقیقه توګه دقران دایتونو مطابق دی اشاره کوي:
...یقيم الدين و ینفح الروح فـ الاسلام .یعز الله به
الاسلام بعد ذلـه و یحيـه بعد موته . ۲۲.

[حقیقت] دین په پخو دروی. او دژوند روح داسلام په
کالبد کي اچوي . وروسته له ذلتہ هغه ته عزت
ورکوي. اووروسته له مرگه هغه ته ژوند ورکوي.
دژوند دروح جدا کيدل دقولو امتوونو څخه په کراتو
سره په قران کي تکرار شوی دی. په څه دلیل داسلام
امت ددي ابدي قانون څخه مستثنا دی؟
ولکل امة اجل .

داعراف سورت، ۳۴-ایت

هر امت دا جل سره مخامخ دی .

هغه حدیثونه چي دعکا دبنار ستاینه کوي پير دی
دهغی جملی نه دا حدیث چي د «عکا دفضائلو» دجزوی
په نوم په چاپ رسیدلی او حضرت بھاء اللہ هم نقل کړئ
دی:

طوب لمن زار عکاء و طوب لمن زار زائر عک اع ۲۳.
نیکمرغه دی هغه څوک، چې دعکا زیارت وکړي.
او نیکمرغه دی هغه څوک، چې دعکا زیارت کوونکو
زیارت وکړي.

۱۱

د قائم د پېروانو وژل د ایرانیانو په لاس

حضرت بهاءالله په ایقان کتاب کي اوپه نورو پېرو
ایتونو کي ددي ائین په مؤمنینو باندي دظلم خبری
کړي دي:

❖ دابن عربي په روایت کي دعکا صفت داسي
شوي دی: مرج عکا فی المأدبة الالھیہ: دعکا
زراعتي حمکه ، دخداي میلمستون یا دخداي
دضیافت ئای .

په دی گمنامه بنار کي چې کومو خلکو دهغه نوم
اورېدلی دی ، «اسماني طعامونه» پعنی الهی ایتونه
دخلکو لپاره نازل اوپه تول جهان کي خواره شوي
دي.

٧ فصل: احادیث خہ

په هر بنار کي هغوی بندیاں کری دي. او په ولايتونو او بنسارونو ئى گرخولى دي. او خنى ئى سوچولى دى.

وروسته داحدیث شاهد راویري:

قُلْتُ مَن يَقْتُلُهُمْ؟ قَالَ يَقْتُلُهُمْ أَوْلَادُ الْعَجَمِ.

ومي ويل چي کوم خلک هغه وژني؟ وئى فرمایل دعجمو زامن.

١٢

دقایم په هکله دنظر اختلاف

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ.

دهودسورت، ۱۰-ایت ما موسی ته

کتاب ورکری و دھغه په هکله خلک په اختلاف کي ولويدل. اما محمد باقر دپورتنى ایت په تفسير کي و فرمایل:

قال اختلفوا كما اختلفت هذه الامه ف الكتاب و
سيختلفون ف الكتاب الذي مع القائم الذي يأتيهم به حت
ينكره ناس كثير . ٢٦

په اختلاف کي ولويدل، په همغه ترتیب چي دامت په
اختلاف کي ولويدل ، او همدارنگه به په هغه کتاب چي
قایم ئي له ئان سره راوري. په اختلاف کي به
ولويري. بير خلک به له هغه انکار وکري.

١٣

دقائم په نسبت دخلکو رفتار

كله چي قائم قيام کوي ، خلک دهغه په مقابل کي
ودريزي. چي په جهالت او ناداني کي دجهالت دعصر
جاھلانو چي درسول اکرم په وبراندي ولاړو. خو
برابره زيات دي. ... زمونږ قائم هغه وخت قيام کوي.
چي خلک د خدائی کتاب دخپلو باطلو عقايدو په اساس
غلط او ناسم تفسيروي.

کله چي بي دينه دآل محمد دقائم ظھور خبر واوري
، هغه يوه افسانه گني۔ ۲۸

امام صادق

۱۴

دزمان دفھا او پيشوایانو

رفتار

دقائم موعد سره

کله چي هغه ظھور وکري ، فقها دھغه قتل ته ملاتری
اوکه دمھدي په لاس شمشيرنه وي د فقهاو په فتوی
سره به ووژل شي.

يظهر من بذ هاشم صب ذو احكام جديده فيدعوا الناس
ولم يجبه احد و اكثر اعدائه العلماء فإذا حكم بشيء لم
يطيعوه ويقولون هذا خلاف ما عندنا من أئمة الدين . ۳۰
دبني هاشمو خخه به يوحوان دنووا حکامو سره ظاهر
شي. دخلکو په دعوتولو به شروع وکري . اما خوك به

دهغه دعوت نه مني . بير دبمنان به ئى پيشويانو له
پلى خخه وي اوكله چي حكم وفرمائى اطاعت به ئى
نه كىري . اوپه حواب كى به ورته ووائى :
دامخالف دي دهغه خه سره چي پيشويانو مونىز ته
ويلي دي .

ان اكثرا ما يرد عليه من المتفقون . ٣١

بير هغه خه چي په هغه واردىري دفقهاو خخه دي .
يخالف ف غالب احكامه مذاهب العلما . ٣٢

بير احكام به ئى مذهبى علماء درسم رواجونو سره
مخالف وي .

احاديث په يواحى توگه نشي كولى يو ائين په اثبات
ورسوى . حكه چي دهغوي په سموالي او ناسموالي
نشي كيدلى يقين وشي . اما كه دقران سره سمون
ولري ، په همغه ترتيب چي حضرت بهاءالله فرمایلى
دي ، زمونى باور او يقين ورباندى زياتيدلى شي
داحاديثو ذكر په دى فصل كى يواحى په همدى سبب
دي .

٧ افصل: احادیث څه

پروردگار دهجه دکلام

څخه

پیژندلی شی

ووايده! ان ورخ دبینائي لمر ددانائي له اسمان څخه
بنکاري. نیکمرغه دی هغه څوک چې وئي ليد اووئي
پیژاند. هغه څه چې دمخه ویل شوي و په دی روزگار
کي بنکاره دي ۳۳.

حضرت بهاءالله

هغه څه چې په تولو الهي کتابونو کي ... مسطور
اوپت و په دی ورخ کي ظاهر دي. او لیدونکي دي
دھیخ یو لپاره عذر پاتي نه دي. او نه به وي. مګر
دهوا نه خبری او تکلم وکري ۳۴.

حضرت بهاءالله

فوالله هذا لم يكن من عندي بل من لدن من ارسلنا
بالحق و جعلنا رحمة على العالمين . ٣٥

حضرت بهاء الله

په خدای قسم دی ! دالائین زمانه دی. دهغه چاله لوري
دی. چي زه ئي په حقه راليزلى يم. دپروردگار دفضل
اور حمت منشاء دعالميانيو لياره گرئولي يم.
دحقيقه دلمرپه نورانيت قسم دی. كه په دی ورخ کي
چا «امر» ونه پيراند هيش كله به هغه دخه شي په
لاس ته راويرلوبيري ونه مومي. ٣٦

حضرت بهاء الله

اتمه برخه دقیامت او ساعت معنی

په دري فصله کي:

۱. معنوی ژوند.

۲. دقیامت او ساعت معنا.

۳. دقران ایتونه د «قیامت

» او «ساعت» په باره کي.

ای بندہ گانو ! بي روحه تن مبر دی. او دپروردگار له
یاده خالی زره پژمرده دی. ددوست په یاد سره
ژوندوکړئ. اوله دېمن خخه لري اوسي. ستاسي
دېمن ستاسي شياب دی. چې پخپل خواهش مو هغه
پيداکړي دي. او ساتلي مودي. او همان مو په هغو الوده

کمری دی. روح دجانان دیاد لپاره دی ، هغه پاک کمرئ
، ژبه دپروردگار دشهادت لپاره ده . هغه دگمراهانو په
یادولو مه ککروئ. ۱

حضرت بهاءالله

زه قیامت اوژوندیم ! هرخوک چی په ماایمان راوري
، ژوند به پیداکري ... اوهرخوک چی ژوند پیداکري.
اوپه ماعقیده ولري ، هیڅکله به مړ نشي.

حضرت مسیح (یوحننا

انجیل ، ۱۱ فصل ، (۲۵ - ۲۶) ایتونه

١٨

معنوی ژوند

ای بندہ گانو! نه هر تن دروح لرونکی دی. اونه هر
کالبد روح لري . نن ورخ روح لرونکی هغه څوک
دي. چې روح ئې د جانان خواته اراده کړي وي). ۲.

حضرت بهاءالله

ای توانا! ضعیفانو ته توانائی او مردو ته ژوند
ورکره، شاید چې تا اوستا دپوهی دریاب ته
لار پیدا کمري). ۳.

حضرت بهاء الله

په قران مجید او په نورو اسماني اثارو کي
، «متشابه» کلمات دير زيات کارول شوي دي. که
دهغوي باطنی معنا گانو ته توجه ونه کرو، دالهي وينا
دفهم او پوهی څخه به عاجزيو. یو مهم سبب
دپروردگار دېغمبرانو څخه انکار، ددي کلماتو ناسم
تفسير و او دي. راتلونکي نموني ته توجه وکړئ په
دي وينا کي، دژوند منظور، معنوی ژوند دي، اما
د «معنوی» کلمي څخه کوم خبر نشه دي:
هغه څوک راغلى چې هميشه و. ترڅو هميشنې ژوند
وبخبني. او هميشه پاتي شي. او د ژوند مائه او واکسين
حضرت بخشش کړي. ۴.
بهاء الله

دیغمرانو اصلی مقصد او هدف زمونږ دروح بقا سعادت او معنوی تکامل دی. نه زمونږ دجسم سلامت او بقا. څه فایده که او بر دعمر ولرو. او دانسانیت نه برخه من نه او سو؟ څه فایده که «همیشني حیوان او خناور» او سو. زمونږ دراتګ سبب دی دنیا ته دخناورو څخه تقلید او یا ده گوي سره رقابت نه دی. ټکه هغوي په «حیوانیت» کي بی له همته او زحمته بشپړه نمونه ده. زمونږ هدف انساني فضائل او کمالونو لاسته را پرل دی. نه په مراتبو حیوانیت درجی ته تیتیدل. داسې لوی هدف ته رسیدل، بی له دی چې دوخت مو عود و پیژنو، کوم چې دخداي ویناوال دی، امکان پزیر نه دی.

دجهان دخلکو څخه هريو چې د جانان خوب بوي په دی بامداد او ګهیځ کي پیدانه کري، د مردو څخه حساب دی.

حضرت بھاء اللہ

په الهي ايتونو کي ، «مرکيدل» «ژوند پیداکول» په معنوی او یا په «متشابه» معنا په کراتو راغلي دي:

مَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا.

دمائده سورت، ۳۲-ايت

هر څوک چې یو نفس ژوندی کړي. تول عالم ئې ژوندی کړ.

ثُمَّ بَعْثَاْكُم مِنْ بَعْدِ مَوْتٍ كُمْ لَعْلَكُمْ تَشْكُرُونَ.

دپرہ سورت، ۵۶-اپت

او بیا می تاسی له مرگه و روسته راژوندی کرئ. شاید
چی شکر پرخای کرئ.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَاحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمْبَيِّكُمْ ثُمَّ يُحْيِكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ.

د پقري سوره، ۲۸ - اپت

خُرْنَجَهُ يَهُ خَدَى كَافِرَانِ كَيْرَوْيِ؟ مَرْهُ وَيْ تَاسِي ئِي
زَوْنَدِي كَرْيِ. او بِيَا لَه تَاسِي خَخَهُ زَوْنَدِ اخْلِي. او بِيَا
تَاسِي زَوْنَدِي كَوْيِ. او تَاسِي بِيَا هَغَهُ تَه رَجَوْعِ كَوْيِ .
اَنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصَّمَ الدَّعَاء اَذَا وَلَوْا
مُدْبِرِينَ وَمَا اَنْتَ بِهَا دِي الْعُمْ يِ عَنْ ضَلَالِهِمْ اَنْ تُسْمِعُ اَلَا
مَنْ يُؤْمِنُ بِاَيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ . دَنْمَل

سورت، ۸۰، ایتونه په یقین سره ته نشي
کولای هغه مره اوکانه چې ستا دلنې دحواب نه
سرغرونه کوي. اوریدونکي کړي. مګر هغوي چې

زمونب ايمان راوري، او دپور دگار په وړاندي اطاعت کوي.

۱۸ فصل: معنوی

۵۶۹

ژوند

لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَ .

داعلى سورت، ۱۳- ايت

په هغه Ҳای (دوزخ) کي نه به مرشي. (ترڅو په راحت کي شي). اونه به ژوندي وي. (ترڅو دهميشنې ژوند څخه برخه من شي).

حضرت مسيح دخلو پېروانو څخه یو ته وویل: (پريرده چې مری، مری بنسخ کړي. يعني معنوی مری، جسماني مری بنسخ کړي).

حمزه، درسول اکرم ترورزوی ټه. دپور دگار په ائين باندي دايمان په خاطر، هميشنې او جاوداني ژوند ترلاسه کړ. دالاندي ايت ده ګه په باره کي راغلي دی:

اوَّلَمْ كَانَ مَيْتًا فَاحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا .

دانعام سورت، ۱۲۲-ایت

ایا هغه خوک چې مری ؤ. او ما هغه ژوندی کر. ده گه
په وړاندې مې رنا پیدا کړه. تر خو ده ګې په رنائې
دخلکو په منځ کې په لاره لار شې ، ده ګې چاپه شان
دي. چې په تیاره کې وي. او ده ګې څخه دو تلو لاره
پیدانه کړي؟

په مخکنې ایت کې ، دنوی ژوند پیدا کول. په روښانه
لار کې د ګام اخیستلو سره تشبيه شوی دي ، او بې ايمانه
پاتې کيدل ، په تیاره او تنګ محیط کې زنداني کيدل
دي. دلاندې ایت په اساس ، د اسلام دائين منکري نو
دم سخري نه مسلمانانو ته ويل :

كُنَا ثَرَابًا أَنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ...
درعد سورت، ۵-ایت

ایامونږ خاورې ؤ او نوي پیدا شو؟ دا خلک د خداي
او د حقیقت څخه منکر دي .

ښکاره ده. چې د خاورې منکرین نه دي. او نوي ژوند
ئې نه دي پیدا کړي ، به دي حال کې د پروردگار دوینا
د تحریر لپاره ، په داسي مسخره ناكو خبرو به ئې
شروع کوله ټکه چې د اسلام مؤمنانو نه به ئې

اوريدل، چي هر ٿوک چي اسلام ومني نوي ڙوند به
تلasse کري.

ڊپورڊگار دڀغمبرانو په ظهور سره په جهان کي
معنوی پسلی شروع کيري. او جهان ته نوي روح
ورکوي. دنماپوهي اوناڪامي په بستر ويده خلک مختاره
دي. چي ددي الهي پسلی راتگ گرامي وگني. په
شور او شوق سره راشي، او يا په همغه تياره اوله غمه
ٻک ڦمي په بستر کي بي خبره پاتي شي. او اير
اوژرا وکري.

قران او بهاء الله

٥٧٠

قل تالله هذا الربيع الذى زين بطرازه الفردوس ولن
يعقبه الخريف فـ ابد الأبدى. ٦

حضرت بهاء الله

ووايه ! په خدای قسم دی، داهجه پسلی دی. چي دھمکی په مخ ئی جنت جور کری دی. داسی پسلی چي همبشنى دی. او هيچکله به خزان نشي.

دپسلی فصل وابنه اوگیاگانی شنى کوي. حناور دخپلو غارونو څخه ګلانو او چمنونو ته راولي. اما معنوی پسلی، چي دپسلی دننو پېغمبرانو په راتگ سره شروع کيري. دخلکو لپاره مختلفي نتيجي رامنځ ته کوي. ځني له هغه څخه په پوره شور او شوق سره دنوي فصل استقبال ته ځي ، اوراتلو ته ئي بنه راغلاست وائي. ځني نور پسلی نادیده ګني او پسلی له ياده وري. او په دي فکر چي ژمي پاي ته نه دی رسيدلى. اونوی کال نه دی شروع شوی ، دخلکو یوه بله دله ، دژمي او يخني سره داسی عادت شوي ده . چي دپسلی دراتگ په خبر سره ايره اولر زه ورباندي راخي ، او ديوبل په ياري سره کوبنبن کوي. چي ده ګه بنکلي فصل ، او دجهان دارائیش ګراوسینګار کوونکي مخنيوی وکړي. دپسلی دعظامته ډکه څيره ده ګه تول جلال ، بنکلا او عظمت سره دخپلو خفه کوونکو اوله غمونو ډکو افکارو سره هغه پت او و پونسي.

انا جددنا العالم من نفحات الوجه و اظهرنا ربیع المعانی
والقوم اکثرهم لايفقهون. ۷

حضرت بهاءالله

مونږ جهان دوھي په بنکلی نسيم سره ژوندي کم.
او په معنوی معنا سره پسرا لي ته موظھور ورکړ.
اما پير خلک بي خبره دي.
دېيغمبرانو دوينا په اساس هغه خلک چې د مخه پسرا لي
ته مبارڪ باد اوښه راغلاست وائي.
او خپل روح ده ګه په خوبنيو او عظمت ډکوي ، نوی ژوند پيداکوي.
او په دواړو جهانونو کي له ژونديو څخه شميرل
کيئندي.
المؤمن ح ف الدارين. ۸
مؤمنين په دواړو جهانونو کي ژوندي دي .

ان الذى آمن بالله فـ **هذا الظھور الاعظم لایفقدھ الموت**
لعمـر الله انه حـ **باق فـ ملکوت الله العزيز المنیع . ٩**

حضرت بهاءالله

هر خوک چي په دى لوی ظھورکي په خدائی ايمان
راوري. مرگ په هغه حاكم نه دى. په خدائی قسم دى
! هغه دپروردگار په سلطنت کي ژوندی اوباقي دى.
هر خوک چي په دى وينا کي دسمی لاري سترگي پتی
کري. اوخپل غورونه دپروردگار دغرب داوريدو نه
کانه کري ، اودهغه دراليل شوي ستانيه په ژبه ونه
کري. په ورخ دقیامت چي هم په دى دنيا کي اوهم په
هغه دنيا کي دى. روند ، کون اوگونگي وي.
وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضْلِلْ... وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَيَا وَبُكْمًا وَصُمًا .

دبني اسرائيل سورت، ٩٧-ايت هر چاته چي پروردگار
هدایت وکري ، هدايت به ورته وشي . او هر خوک چي
گمراه کري روح به ئي په هغه دنيا کي په ورخ
دقیامت روند ، کون او گونگي وي.
وَمَن كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَالٍ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَالٍ ...
دبني اسرائيل سورت، ٧٢-ايت

هر خوک چي په دي دنيا روند دي. په هغه دنيا کي به
هم روند وي ...

يَا اِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِرَسُولِ اذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحِبِّيْكُمْ وَاعْلَمُوا انَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَانَّهُ اِلَيْهِ
دَانِفَالْ تُحْشِرُونَ .

سورت، ۲۴ - ايت

اي مؤمنانو! کله چي پروردگار او ده گه پيغمبر تاسي
ده گه خه ته چي ستاسي د بنه ژوند مائه ده، رابولي.
قبول ئي كري. په يقين سره پروردگار دانسان او ده گه
دزره تر منخ قرار لري. [بالآخره] ده گه په وراندي به
راتوليري.

پروردگار زمونبر په زironو کي هميشه حاضر او حائل
دي. تر خو وگوري. چي خوک دائمان لايق دي. دائمان
هديه ده گه په لاس کي ده. هغه يواحئي هغو کسانو ته
بخشش کوي. چي ددي هميشه بخشش په قدر
او احسان و پوهيري. پروردگار نالايقه خلک له دي
افتخار خخه لري ساتي .

دبهائي ائين دبنوونو په اساس ، «جنت» يعني خدائی ته
«نبرديوالى» او دوزخ يعني د خدائی خخه «لريوالى» دى
په بل عبارت جنت يعني خوشحاله ژوند کول،

دوزخ يعني په غمونو کي ، دخوبنيو نه لري ، سوھيدل
د «اور» کلمه زمونبر داخلی احساساتو پوري اره لري
نه زمونبر دجسم سوھيدل .

پروردگار ته دنبو ديوالي مقام جنتونه دي...او دهغه
مقام نه لري ديوالي اور او دوزخ دی دحقيقت نفي
ده ۱۰۵

حضرت بھاءالله

دي جهان ته زمونبر دراتگ هدف ، د ايمان لاس ته
راوبرل او معنوی ژوند دي. پروردگار دشهادت په
اساس ، هغه خلک چي دوخت قدر ونه پيڙني. او ژوند
دزر تيريدونکي فصل کي ، د هميشه پسلی دروح
بنیونکي نسيم څخه برخه من نشي ، گويا هيٺکله دي
جهان ته نه دي راغلي ، د اسماني بلبلانو اواز ئي نه
دي اوريدلی ، او دشنو پانو او ميو پک چمن
حیرانونکي ژوند ئي نه دي ليدلی . دهغوي داستان

او قصه دهغه و بري قصه ده. چي سترى اوستومانه په
داسې يو باغ کې ناست دى. چې له ميو دک وي.
او خورنو ميوته دلليلو په ئاي حمكى ته گوري
، او پېچله غوبىتنە ئى ، خپل ئان دهغه تولو نعمتونو
اومرحمت خخه بى برخى كېرى وي . د پسرلى عاشقان
دوه ئلى ژوند پيدا كوي : يو خل په دى جهان كى او يو
خل په هغه جهان كى . اما ژمي غوبىتونكى ، مره پاتى
كىيني . او مره ، مره كىيني .
پروردگار دشهادت په اساس ، دژونديو ئاي په دواړو
جهانونو کي جنت دى . او دمره ئاي په دواړه جهانه
کي دوزخ دى . پروردگار هميشنې اراده داده ، او وى
به . چي هر انسان خپل ارمان ته ورسى . هم هغه چې
په ژمي پوري ئانونه ترلى دي . اودبهار دراتلو خخه
حیران او زړه بدې دي . خپلو ارزو گانو ته ورسى .
او هم هغوي چي دپسرلى عاشقان دى او په انتظار كى
ساعت شماري کوي .

پروردگار دهر مهربان خخه مهربان تر دى . پسرلى
دى تولو بندە گانو لپاره غواري . او تول جنت ته غواري :
وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَيْهِ دَارُ السَّلَامِ .
ديونس سورت ، ۲۵-ايت

پروردگار خلکولره د «ارامتيا اوښکلا کور» ته بلنه
ورکوي .

٨ فصل: معنوی

يَا قَوْمٌ قَدْ جَاءَ الْوَعْدُ بِالْحَقِّ فَاسْرِعُوا إِلَى رَضْوَانِ الَّذِي
 كَانَ الْوَجْهُ فِيهِ مُضِيئًا أَيَاكُمْ أَنْ لَا تَحْرِمُوا أَنفُسَكُمْ وَ
 عِيُونَكُمْ عَنْ لِقَاءِ اللَّهِ ۚ ۱۱.
 حَسْرَتْ بِهَاءُ اللَّهِ

ای خلکو دپروردگار وعده ترسره شوي ده ، دهجه
 جنت خواته چي دپروردگار خيره په هغه کي په ٿليلدو
 ده. عجله وکري. داسي نه چي خپل نفسونه او خپلي
 سترگي دپروردگار ديدارنه محرومی کري.
 خدائ په هر حال کي دخپلو خلکو څخه غني دي،
 او دهغوي سره مينه لرله اولري. چي تول په ديري

مینی سره جنتونه ته ولاړ شي. ۱۲

حضرت باب

دانصف او عدالت منشور په اساس هغه عدل پالونکي
خالق دجنتونو، دباغونو دېنکلا گانو اود ارامتیا دخونی
لاره یواحی هغوي ته وبنائي. چې په دي اسماني جشن
کي ،دموعود بلني ته دزره له کومي خوابونه ووائي:
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَّا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ.

ديونس سورت، ۲۵-ایت

هر چاته چې وغوارې سمه لار وبنائي.

فرض کړئ. چې بنکلې جشن مو جور کړي دي ،
او دمهر باني له مخي تاسي دنامیده او غمنو خلکو یوه
ډله په وریا توګه دي چشن ته دعوت کړه . او ددعوت
شوو له ډلي څخه یوئي ډلي ستاسي دعوت دزره له
کومي ومنل ،اما ډلي ډلي . ستاسي دعوت نامه دتحقير
له مخي په ټمکي واچوله ،ستاسي دازار او اذیت لپاره
او ستاسي دجشن دخرا بولو لپاره ئې خندونه جور کړل
او حتی ستاسي او دمیلمنو دوژلو کوبنښ ئې وکړ .

دادسي خلکو سره به تاسي څه کري وي؟ ايا دبل حل
لپاره به تاسي هغه دقدر نه پیژندونکي ظالمان یو بل
جشن ته بللي وي؟ یواحی هغه کسان دخلقت د نقشي
په اساس دبهار دېنکلا او بنایست څخه برخمن کیدلی
شي. چې دېسرلي عاشقان وي نه دېسرلي دېمنان

خلک داختیار والا دي. هره لار چي دخپل ھان لپاره
تاكی که ئى دامتیاز نه لرلى ، انسان به نه وى .
تول ھناوران په ناچاري سره دنوی کال راتگ گرامى
گنی ببلان دبهار په راتلو سره خپل اختیار له لاسه
ورکوي. دگلانو دغوتتو سره دعشق او ميني اسرار
رامنئ ته کوي،

قران او بھاء اللہ

۵۷۴

په چېر شور او شوق سره ، شبی او رخی سندري وائی.
او ده ګه تول بنایست طراح ته درود ورلیوی .
و ګوري. په دې کلام او وينا کي ، مهربانه پروردگار په
څومره بنکلې ژبه مونږ ته بلنه راکوي. ترڅو چي
فرصت لرو ، د غفلت او بي خبرې څخه را وړو .
او د پرسنلي په باران تازه او خرامان شو :

ای بنده گانو! لایق هغه چی په دی روح بخنوونکي
پسراں کي دپروردگار په بارانونو تازه اوخرم شو.
دلوي لمر ورانگي خپري دي، او دبخشش وريخي
سيورى جويرکرى دى. ئىتەن ھەنچە چا وکرە چى خېل ئان
ئى بى برخى نە كە. او پە دى جامە كى ددوست

پېژندە وکرە. ۱۳

حضرت بهاءالله

دېسراں راتگ تازە گى نە لرى . هر پېغمبر چى دمخ
نە پرده لرى كېرى دە ، معنوي پسراں ئى پە روحونو
كى پىل كېرى دى. او پە جهان كى لوى قيامت راغلى
دى . هر پېغمبر چى دعالىم پە يڭىر كى قدم اىينى دى
، خلکو تە ئى ازادي ورکرى دە. چى دسرشارە ژوند
جام ومنى. او وئى خكى. او ييا دخپىل روح تىنە نادىدە
وگنىي او دھەنە اسمانى جام لە مەنلۇ خە دە وکرى:
هر څوک چى تبىي وي رادى شي. او هر څوک چى
راھى دژوندانە او بە دى وریا اورايىكان يوسى.

حضرت مسیح ، مکاشفات یوحنان ، ۲۲ فصل ، ۱۷ - ايت

بى دىنە انسان دپروردگار لە نظرە مرى دى:

وَالَّذِينَ يَذْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ... امْوَاتٌ غَيْرُ احْيَاءٍ .

دنحل سورت ، ۲۰ - ۲۱ ، ايتونە

ھەنچە خلک چى پە غير دخايى نە بل معبود منى
... مردى. او دروھى ژوند خە محروم دى.

حضرت مسیح په وخت کي هم ، دژوند پیداکول
دایمان مربوط وئه:
زه «قیامت» اوژوندیم ، هر څوک چې په مایمان
راوري...هیڅله به مرنشی.

یوخنا انجیل ، ۱۱ فصل، ۲۵-۲۶، ایتونه
په دې عصر کي هم همدارنګه ده :

۸ فصل: معنوی

۵۷۵

ژوند

ووايه اي مرو! دپروردگار دېخشش لاسونه دژوندي
کيدلو او به ورکوي ، عجله وکړئ وئي څکۍ ، هر څوک
چې نن ژوندي شو . هیڅله به مرنشي او هر څوک
چې نن مرشو. هیڅله به ژوندي نشي. ۱۴
حضرت بهاءالله

په همغه توگه چي وموليدل . هر امت دا جل سره مخامخ دى ، په دي پيinne کي په هيچ شکل استشنا نشه . په هجه اندازه دامرگ حتمي او خانگري دى . چي حتی يو ساعت مخکي اور وسته والى په کي نه راخي :

لِكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ . ديونس سورت ، ٤٩-ايت هر امت دمرگ سره مخامخ دى . هر کله چي دهغوي دمرگ وخت راوريسي حتی يو ساعت مخکي والى اويا وروسته والى په کي نه راخي .

أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا إِنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطَّبْ عَلَ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ .
داعراف سورت ، ١٠٠-ايت

ایا پر هغوي چي ٿمکه وروسته دهغوي داخل ٿخه [دمخکني صاحبانو] ٿخه په ميراث وري روپيانه نه ده . که چيرته و غواړو ، هغوي به دگناهونو په کولو سره هلاک کړو . او په زورنو به ئي مهرونه ولګوو ترڅو نور ئي وانه وري ؟

بنکاره ده چي دا ايت دمعنوی هلاکت پوري مربوط دی . ٿمکه چي دجسم دمرگ ٿخه وروسته ، دمهر لڳول په زړه کوم مفهوم نه لري . په هر عصر کي دخلکو یوه دله ، دپروردگار دفضل او بخشش وارثان دي . کله چي نوی پېغمبر دظہور په ميدان کي قدم بردي . دمخکبني

ائين مؤمنين دامعنوي ميراث له لاسه وركوي. اوکه هغه موعدونه مني، دپورتنې ايت په اساس په هلاكت رسې. حکه چي دهغه په روح کي دايمان اثر نه پاتي کيري. درسول اکرم دظهور په وخت کي داميراث دمسيحيانو په لاس کي ټ. زمونبر په عصر کي داميراث دمسلمانانو سره دي. که نوي موعد ومني، دبل حل لپاره داميراث ددوی په لاس کي دي. اوکه نه نو هغه دلاسه وركوي.

خدای دموعد خخه انکار، تریولو غت سپکاوی خدای ته دي. بدارنگه غت توھین او سپکاوی جزا خه شی ده؟ دپوردگار دحکم او حکمت په اساس، عادلانه مجازات دمعنوی ژوند خخه محروم کيدل او دالهي مهرباني خخه لري پاتي کيدل دي.

ایا دتوهین لپاره ،ددی څخه نور عادلانه مجازات
کیدلای شي تصور کرى ؟

وګورو عدالت یعنی څه ؟ عدالت یعنی دخپل توان په
اندازه دبار مسئولیت په غاره اخیستل دي . هر انسان
باید دابار پورته کري . دادخدای محکم حکم دی . ددی
مسئولیت څخه دهیڅ یو معاف کیدل ممکن نه دي . هر
څومره چي دابار زیات وي . په همغه اندازه ئی دمنلو
پاداش ، اوونه منلو مجازات ئی هم زیات دي . ترتولو
لوی بار دېشوايانو په غاره دی . که په غیر له دی
څخه وي ، عدالت په کار کي نه دی شوی .
لاَ نُكَافِ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا .

داعراف سورت، ۴۲-ایت

زه هیچاته دهغه دتوانائي څخه زیاته وظیفه نه ورکوم .
مونږ دخپل لند ژوندون سره په دی دنیا کي مينه
لرو . اوDemرگ اومره څخه دېره ويره لرو . اما
د «همیشني مرگ» په عواقبوڅومره چي شاید او باید
دي ، فکر نه کوو . مونږ دیوانسان وژل جنایت ګنو . ایا
پوهېر و چي دخلکو د «روح دایمان» دلاسته راولو
څخه پاتي کیدل لوی جنایت دی ، حتی دهغو دوژلو
څخه لوی جنایت دی ؟ دېری داسې بنځی اونارینه دی
چي دخپل همسر اویاد خپلو او لا دونو دایمان مانع
ګرئي . غافل له دی نه چي په څومره لوی ظلم ئی

لاس پوري کرى دى . خومره بير پيشوایان دي . چي
خپل پپروان د «لوى خبر» دجستجو خخه لري ساتي
غافل له دي نه چي په خومره لويء گناه ئى خپل ھان
ککر کرى دى . چي دھغى نه دلوى گناه تصور کيدلای
نشى.

الموت الا يمانية اعظم من موت الظاهرية ... ايضاً اعظم
عن قتل الجسدية ولذا يجري عل هذا القاتل حكم

القصاص . ١٥

حضرت بهاء الله

دایمان دمرگ عواقب دجسماني مرگ خخه خطر ناك
دي ... او همدارنگه دایمان دقتل عواقب دجسماني قتل
دعواقبو خخه خطرناك دي . په دي اساس په دارنگه
قاتل دقاصص حكم جاري دي .

دمعنوی قتل يامرگ اهمیت په دي کي دي . چي زمونز
ژوند په دي فاني جهان کي دومره ژر تيريدونکي دي .
لكه يوه لحظه دابدیت په وراندي .

۱۸ معنوی: افصل

زمونبر خالق زمونبر عاشق دی. اودخپل عشق او مینی په خاطر ئې مونبر ته دژوند جامی راواغوستنلي او پخپل مثل ئې بنکلی کرو. دی پاکي میني ته ھواب دهجه دېيغمبرمنل دي. چې مونبر دخپل دیدار لپاره جنت ته غواري، او مونبر ته نصیحت کوي. چې ژمي پریردو، او نوي بهار ته راشو، او ددي زره وړونکي گهیئ خان بخښوونکي نسيم څخه په حرکت او خوبنېو کې راشو:

لہ دی نسیم څخه چې د عالمیانو هیکل تازه گی پیدا کړه.
اوپه ورستو شوو هدوکو کي د همیشني ژوندون روح
پیدا شوی، برخه او نصیب واخلي.

داخو بیتونه چي دطاهره قرّة العین خخه ، چي بي
شانه اوبي مثاله شاعره وه ددي حالت سره مناسب دي:

ای خفته رسید یار بrixiz
از خود بنشان غبار بrixiz
هین بر سر مهر و لطف آمد
ای عاشقِ زار یار بrixiz
امد بر تو طبیب غم خوار
ای خسته دل نزار بrixiz
ای آنکه به هجر مبتلا شد
هان مژده وصل یار بrixiz
ای آنکه خزان فسرده کردت
اینک آمد بهار بrixiz
هان سال نو و حیات تازه است
ای مرده لاش پار بrixiz ۱۷

پروردگار دهقه دکلام خخه پیژندلی شی

زن ورخ د(پوهی) خاوند هغه خوک دی. چی دنگی
پیدایینت هغه له لیدلو خخه پاتی نه کر. اووینا هغه له
عمل خخه لری نه کر. مر دی هغه خوک چی په دی
حآن بخینونکی باد سره په دی سهار کی بیدار نشو
او بندی هغه خوک دی. چی خلاصونکی ئی ونه
پیژندل، او په زندان کی حریص او سرگردانه پاتی شو.

«ای بنده گانو! هر چا چې له دی چینې څخه وڅښلې.
پاینده ژوند ته ورسید. او هر چا چې و نه څکلې له
مړو څخه وګنل شو. ۱۸

حضرت بهاءالله

او بهاءالله

قران

۵۷۸

او ټول هغه څه چې په عالم دېربنټو او الهي سلطنت
کي موجود دي، دالهي پتو عوالمو عکسونه
او تصویرونه دي. او غافلان، بنکار چیان ددي عکسونو
او تصویرونو غوبنټونکي دي. همدا ده. چې سل زره
کاله په عجله کي وي او اخر ما یوسانه خاورو ته
رجوع ۱۹

حضرت بهاءالله

ای دغفلت په فرشونو پرتو مړو! پېږي تیرې شوي.
او خپل قيمتي عمر تاسي پاي ته ورساوه، اوستاسي يو
پاک نفس زما سپیڅلې لور ته رانګي، دشک په
دریاب کي غرق شوي یاستي، او د توحید کلمه په ژبه
راورئ. زما مخالف تاسي خپل محبوب ګنلۍ او زما

دېمن تاسی په خپلی دوستي نیولی دی. اوزمما په حمکه په خوبنې سره ژوند کوي، غافل له دي څخه چې زما حمکه له تاسی څخه بیزاره ده. او د حمکي شیان له تاخه په تیبنته کي دي. که او س خپلی سترګي وغروي، سل زره غمونه به له دي خوبنې څخه بنه وکني، او مرگ به له دي ژوند څخه بهتر وکني.

حضرت بهاءالله ۲۰

دواحد او لا شريک خدای په نامه! هميشه ليدونکي د صفت او ستاني ور دی، چې د خپل بخشش درياب په یوشبنم د ژوند اسمان پورته کړ... او داشبنم چې د پوردگار لمبني ګفتار دی. چې کله د ژوند داوبو په نامه سره یادېږي. که څه هم دنادانه بیابان مري ژوندي

حضرت بهاءالله ۲۱

ای د پوردگار بنده! د پوردگار بخششونو له دريابونو څخه مي شبنم دراستولی دی. که ئې وڅکي. او د جانان د خوبو او ازونو زرمي مي راوري دي. که د زره په غورونو ئې واورئ. د خوبنېو په وزرونو د پوردگار د محبت په هوا کي پرواز وکړه. خلک مري ويوله، ژوندي ئې کړه. دجهان دخلکو څخه چې هريو په دی سهارکي د جانان خوبو بوی پیدا نه کړ د مردو څخه حساب دی. بي نيازه په لوړ او از سره

وائی: دخوبنی جهان راغلی غمگین مه اوسي. پت
راز پنکاره شو. مه خفه کېرى. كه ددى ورخى په
برى پوه شئ. له دى جهان نه اوخه چى په دى جهان
كى دى تىرشى. اوپپوردگار لور ته به عجله
وکړي. ۲۲.

حضرت بهاءالله
د عالم دغوبنن تو غردزيره په غوبونو واوره، چې مري
ژوندي کوي. او هميشنى ژوند راته بخشش کوي. ۲۳.
حضرت بهاءالله

دقيامت او ساعت معنا

ان عَلَيْنَا جَمِيعَهُ... ثُمَّ ان عَلَيْنَا بَيَانَهُ .

دقيامت سورت، ۱۹ و ۱۷، ايتونه

راتبولول د هغه (قران) پرمادي ... اووروسته
دهجه «بيان» هم زما پرغاره دی.

حضرت باب او حضرت بهاءالله دقران دديرو اسرارو
څخه پرده پورته کري ده. دافصل په لند ډول دقيامت
پوري اروند کلمات دهجه دوه موعدو دتوضیحاتو په
اساس وړاندې کوي. داسماني اثارو خيرنه وبنائي. چې
قيامت او دهجه مشابه او اروندې کلمي په دوه معنا ګانو
سره کارول شوي دي. کله په ظاهري معنا او دقران په
اصطلاح «محکم» او کله هم په باطنی معنی او دقران
په اصطلاح «متشابه»:

☆ بيان : روښانه اوښکاره کول ، شرح او تعبيير.

قران او بھاء اللہ

۵۸۰

قیامت

دپروردگار دعدل دتلی په وراندي
و دريدل په هميشني جهان کي.

دپروردگار در اليرول شوی دعدل دتلی
به وراندي و دريدل په دي جهان کي.

«محکمه» مع
نا

«متشابه» معنا

ساعت

دخپلی عمل نامی سره مخامخ کیدل په همیشنې	«محکمه»معنا
دپروردگار دمو عود «دغږ» او بلني په وخت مخکي.	«متشابه»معنا

اذا قام القائم قامت القيامة .
امام باقر

کله چې قائم پورته شي قیامت به راشي.
قیامت دالهي نفسونو ودریدل دي. دخپل موعد
حضرت بهاءالله پسي. ۳
زه قیامت او ژوند یم ... هرڅوک چې په ايمان راوړي
هیڅکله نه مری.

حضرت

مسیح(انجیل یوحنایا، ۱ فصل، ۲۵ - ۲۶، ایتونه
من يظہرہ اللہ ظہور ورخ چې ددی ظہور دقیamt
ورخ ده ۴. حضرت باب
دقیamt خخه مقصد ده ګه مظہر قیام دی دخای مظہر
ده ګه دامر لپاره. ۵. حضرت بهاءالله
په هغه ورخ چې هغه (حضرت بهاءالله) خپل خان
ظاهر کري. دقیamt ورخ ده ۶.

حضرت باب

دظہور ورخ دلوی محشر ورخ ده. ٧

حضرت بهاءالله

و هذه القيمة الـ ففيها قام الله بمظہر نفسه . ٨

حضرت بهاءالله

داهغه قیامت دی. چي پروردگار خپل ئان دخپل
موعد او مظہر پرخای و درولی دی.

❖ «من يظهر الله» (هغه خوک چي خدای هغه
ظاهروي). داهغه لقب دی. چي حضرت باب
حضرت بهاءالله ته په اشاري سره کارولي دی .

۱۹ فصل: دقیمات

۵۸۱

او ساعت معنا

اسرار قیامت و شروط ساعت کل مشهود، ولکن عباد

غافل و محجوب. ٩ حضرت بهاءالله

دقیام اسرار او دساعت شرطونه قول موجود دی. اما
بنده گان په غفلت او پرده کي دی .

حضرت او عذاب هم په دوه چوله کارول شوی دی:

حسرت	
د روح افسوس کول په همېشنى جهان کي ددي په خاطر چي په دي جهان کي دحقیقت څخه انکار کړي دي.	«محکمه» معنی
د روح ناګاهانه افسوس کول د حقیقت څخه محرومیدلو لپاره په دي عالم کي.	«متشابه» معنی

عذاب	
د روح عذاب په همېشنى جهان کي.	«محکمه» معنی
د روح ناګاهانه عذاب په دي جهان کي دالهي مرحمت او الطاف څخه محرومیدل.	«متشابه» معنی

ولي دپروردگار دموعد دمنکرینو لپاره
 «عذاب» او «افسوس» په دي جهان کي «ناګاهانه» دي
 ؟ دامطلب د پير اهمیت وړ دي. حکه چي دمنکرینو
 بي خبری د «عذاب» او «حسرت» څخه چي ددوی په
 وجود کي ده. هغوي ئي دغفلت په خوب او راحت کي
 سائني دي، هغوي ته دامن او دخوبني احساس ورکوي
 دا احساس دامنيت او خوبني دهغوي په روح کي مستي
 پيداکوي. او هغوي له هغه خطرونو څخه چي ددوی

تول وجود ئى نيولى دى. لري ساتى . داغافلان نه
پوهىرىي . اوله دى مهمه داچى نه پوهىرىي، چى نه
پوهىرىي، دادول نادانى ، له بل هر بول نادانى څخه
رايجه او نتيجي ئى ديرى وخيمي دى .
داسى دير كسان دى. چى خپل حآن مؤحد او يكتاپرست
گنى. او هيچكله ئى په فكر کي نه راگرئي. چى ددوى
معبود يواحى پيسى، هوا او هوس دى. او مقصىد ئى دنديا
سره مينه ده، نه دخداي سره مينه .

قران او بهاء الله

٥٨٢

قل تالله سيفتنون **ف** هذه الفتنه و يلقون **ف** النار عباد
الذين ما خطرت ببالهم باقل من ذرة انهم غير الله
يعبدون . ١٠
حضرت بهاء الله

ووايە! په خدای قسم دی! داسی خلک به په دی امتحان
کې ازمايش شي. او دوزخ اورته به ولوبرى. چې
ديوي ذري په اندازه ئى په زرە کي نه وي
راگر ئيدلى، چې په غير دخای نه ئى بل معبد لرل.
هرملت ته چې نظر وکرى، ده گه اهل وائى: زه
دخدای لپاره کوم. او حال داچى دخای په ضد ئى
کوي. ۱۱

حضرت باب

په هغه ورخ به پخپله گومان کوي، چې دجنت والا
دى، خوپه اصل کي دوزخ ده گه ھاي دى پخپله نه
پوهىري. ۱۲

حضرت باب

ھر يو دلاندى مثالونو چخه په خاصي طريقي سره
وبنائي. چې دانسان بي خبري دخطر چخه، د انسان
لپاره دخلاصون په معنا نه دى:

• چومره پير خلک دي. چې خپل ھان روغ
او سالم گني. او دا برد عمر په انتظار خپل ژوند
تىروي، غافل له دى چې خطر ناكى ناروغى ئى
تول وجود نىولى دى. كله چې معاينه ترسره
كىرى. او دازمايش نتىجه ئى واوري، په وحشت
او حيرانتيا کي ولوبرى. ھكە حقىقت ددوى
دخيالونو سره په مغايرت کي وي.

- ڐني خلک دصحت اوسلامتيا قوانينو ته توجه نه
کوي نصيحت اواندرز ،تهديد او اخطار ،
او دليل ذكر او دهغوي لپاره آمار او شميره لکه
دهوا يو حرڪت دي. داخلک دگومان او تصور
په کمک او قوت ، هجه خطرونه چي ددوبي په
انتظار کي دي ، له خپل ئان خخه پتوسي.
- ڐني خلک په فكري تشویش اخته دي ، اما په
سبب ئي نه پوهيري . دهغوي دناراحتى رىبني
پىژندل او پيداکول دهغوي دبنه والي لپاره لمرنى
گام دي .

په عالم ددين او ايمان کي هم دارنگه قوانين او اريکي
حکم فرما دي . پير خلک دخای نه او دهغه دوخت
دموعود دلريوالى خخه په سخت درد اخته دي . دهغوي
يوه پله د درد له وجود خخه باخبره ده . او پوهيري چي
په کار کي مشكل دي . اما ددرد په سبب نه پوهيري
اونه ئي پىژنى .

یوه بله پله ، هم په درد پوهیزی. او هم ددرد په سبب ،اما دکومان په قوت او تصور هgue خترونه چې ددوی په انتظار کي دي. له خپله ځانه پتوی .

یوی بلي ډلي دنالميدي دتیاري سره ئي خوي او عادت پيداکړي دي ، او ده ګي غلبه او حکومت ئي پخپل روح منلى دي ، تردي حده پوري چې ژوند کول «بي له اسمانۍ خوبنۍ» څخه دژوند له لوازمو څخه گني . وائي به چې دي خلکو هيڅکله دېسرلي څيره نه ده ليدلی او د مرغانو خواړه او ازونه ئي دونو په څانګو اورېدلی نه دي.

دبده خلکواobi خبرانوبیدارول اوپوهول څه اسانه کار نه دي ، هغه څوک چې په خوب کي دي اوپوهېدلی چې په خوب کي دي کاربه اسانه وئ. اما څوک چې په خوب کي دي له کومه ځایه پوه شي چې په خوب کي دي؟ دقران دایتونو په اساس دېر خلک دارنګه غافل دي. او دارنګه دېروردګار دمو عود نه دانکار لپاره اصرار کوي. ترڅو ده میشني عالم «عذاب» ئي نه وي ليدلی، بیدار به نشي حضرت بهاءالله فرمائی چې دېروردګار دائین منکرين په خوب کي پاتې کېږي. تر هغه وخته پوري

چي له دي جهان خخه لار شي. دهفي دنيا په تيتو
درجو کي چي دهفوی ئاي دي وگوري . (۱۳)
دكار مشكل په دي کي دي : که پروردگار دخپلي
معجزي په قدرت سره خلک دخوب نه راوينس کري
اود «ایمان هديه» په هغو قبوله کري . باید د«ازادي
واختيار هديه» چي دانسانيت کيدلو لپاره لویه نښه
اولازمه ده بله هغو خخه واخلي . تول مؤمنين دجنت په
اميد خوشحاله دي ، او هغه دزره پوري ئاي خپل اينده
او هميشنى ئاي گئي . اما دپروردگار دارادي په اساس
، يواحى هغه کسان هغه بنائيته او زره ورونکي ئاي
ته لار پيداكوي . او په هغه زره خوبنونکي گلزار کي
ئاي نيسى . چي خپله لار دلته وتاکي . دازادي واختيار
دار مغان دساتلو لپاره ددي دنيا او سيدونکو نه باید
در فتار په نتايجو يعني هغه مكافات او مجازات چي په
انتظار کي دي . كاملاً اشنا شي . دپروردگار دارادي په
اساس ، دسفر په ورخ په هغه بله دينا او ديار کي له
دي «لوى رمز» خخه باخبره شي . يواحى په هغه
«ساعت» کي به هميشنى جهان ته نوي راغلي خپل
همېشنى مسكن وويني .

یواحی په هغه ورخ به دپروردگار دموعد منکرین
هغه د «قضاؤت ورخ» و پیژنی چي په دی دنیا ئی
خومره خوبنی دلاسه تلی دي ، او خومره نعمتونه
او بخششونه ئی په هغه جهان کي له لاسه و رکبی دي
بلی ، ھآن غلوونی وخت پای ته رسیدلی دي . او هغه
ورخ رارسیدلی ده . چي نور نشي کولای ، دخپل ھان
خخه ٿه شي پت کري :
بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُواْ يُخْفُونَ مِنْ قَبْلٍ .
دانعام سورت، ۲۸- ایت

بلی (په هغه وخت کي) هغه ٿه چي مخکي له ھان
خخه پتیول ، دھغوي لپاره بنکاره شي . دپروردگار
د حکمت در سونه او اسرار په عالم دپیداینت کي پت
او بنکاره دي . در شد او پرورش لپاره ، باید دھمکي
لاندي دانه پته شي .

پتیول دھги حکمتونه دي ، بنکاره کيدل ئی رمزونه
دي . په غير دپاکو زیونو ٿخه ئی بل ٿه شي درک

کولای نشی. ۱۴ حضرت بھاءاللہ

ن پنهان شود سِر آن سر سبزی بستان شود

دانسان په تکامل کي هم دارنگه نقشه کارول شوی ده.
یواحی وروسته له تولده دعالم جنین خخه دی دنيا ته.
،زمونږ په جسم کي پرتی قواوی دظهور میدان ته
راوحی .یواحی دی عالم ته دراتلو نه وروسته
،پوهیرو. لیدل يا اوریدل یعنی څه .یواحی دلته درک
کوو چې سترګی اویاغورونه لرل يا نه لرل کومې
نتيجي لري .داجهان هم دهمیشنی جهان لپاره داماده
ګی حائی دی .یواحی وروسته ددي دنيا له سفر خخه
هغه بلی دنيا ته داسرار پرده له منځه څي .یواحی په
هغه دنيا کي لکه خنګه چې یو خپل ځان گورو
اوپیڙنو. یواحی په هغه ځای کي خپل ځان ته ددروغ
ویلواو دخپل ځان دغلولو او دخپل «ذات» دپتوولو دهنر
قواوی له خپل ځان نه اوله نورو خخه دلاسه ورکوو.
یواحی په هغه همیشنی میدان کي دهغو قواو په
ارزش چې په دی دینا کي پالنہ کوو پوهیدلی شو.
یواحی په هغه عالم کي ،دخپل روح په پاکی اویا
ناپاکی په هغه ترتیب چې دی، گورو. اوپه خپل
معنوی مقام خبریرو. یواحی ددی وطن خخه دسفر نه

وروسته په هغه بل وطن کي دپوردگار دانکار او
اقرار دنایا جو څخه خبرېرو.

۹ فصل: دقیامت

۵۸۵

او ساعت معنی

هغه څوک چي په دي سرای کي خپل نقش په سمه
توګه نه اجرا کوي ، وروسته ددي جهان له سفره
هميشني جهان ته ، څه ارزو لري ؟ هغوي وائي:
رَبَّنَا أَبْصِرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اَنَا مُوقِنُونَ .
دسجدي سوره، ۱۲- ايت

اي ربه ! [هغه څه چي زمونږ نه پت و] اوس ئي وينو
او اوروئي . مونږ مخکېني عالم ته بيرته و ګرځووه ،
ترڅو نیک عملونه وکړو . اوس مونږ ستا په وینا یقین
وکړ .

حضرت بهاءالله فرمائی: پیر بنده گان داسی دي . چي
دخدای عبادت ئي کړي وي . او خلکو ته به ئي الهي

امر تبلیغ کری وي. خلک به ئى دېنۋو اوپدو نه خبر
کېرى وي. اوذكربلا پە غمجنە کى بە ئى ژىرا اوفریاد
کرمى وي. اما كله چى خېل موعود حضرت باب لە¹⁵
خىرى نه نقاب لرى كر، لە هەغە ئى مخ وارول.
او ترەھىي ارام ونه كرم. ترخۇ ئى هەغە پە مرمیو سورى
سورى نه كرم، او بىيا ئى پە خوشحالىي پىل وكمىر، چى
پخېل ژوند کى داسى يو غىت مهم شوابىي كار ترسره
كر!

كە دجھان خلکو دېوبىل پە مرستە خېل فکري قوت ئى
يو انسان تە ورکرى وي. نشو ئى كولاي هەغە ظالمان
پە دې قانع كېرى. چى دوي
د «يىزىد» او «شمر» ھمكاران شوي دي!
دېپوردىگار دموعد دمنكىرنىو دناپوهى عذاب چى تول
وجود ئى ورتە نى يولى دى. پە هيڭ وجە هەغۇي پە
عذاب کى نه دى. ھكە چى لە هەغۇي دناپوهى عذاب
پرده نه دە لرى شوي. دامطلب لە فکر او تاكىد تە
ضرورت لرى. دېپوردىگار دشھادت پە اساس خلک
چى هر عقىدە لرى. او پە دې جھان کى ھەربىخلىك
دېخپل ئان لپارە وتكىي. تر راضىي بە وي. پە دې لاندى
ايت کى دېر فکر وكمىر، ھكە چى پە هەغە کى يوه دنبا
معنا پرته دە :

كُل حِزْبٍ بِمَا لَدِيهِمْ فَرَحُونَ .
دِمْؤْمَنُونَ سُورَةٌ، ٥٣-آیت

خُلَكْ چي دهري ېلى او مسلک خخه وي ، په هغه خه
چي په هغه باور لري. تري راضي دي .
سعدي دابيت خومره بنکلى ويلى دي :

منهدم گردد به خود گمان نبرد هيچ کس که نادانم

قران او بھاءالله

۵۸۶

په همغه ډول چي دا صحاب کهف په قصه کي مووليدل
، دغار او سيدونکي ، يعني دجهان مسلمانان ، دموعد
ظهور په وخت کي ، بيدار په نظر رسی ، اما په
حقیقت کي ویده وي:

وَتَحْسِبُهُمْ اِيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ...

دکھف سورت، ۱۹ - ۱۸، ایتونه

تصور به کوي. چي هغوي بيدار دي. اما (په حقیقت
کي) ويده دي ...

قد انه يوْم الْقِيَامِ وَالْغَافِلُونَ فَنُومٌ عَجِيبٌ . ۱۶.

حضرت بهاء الله

دپورته کيدلو ورخ رار سيدلي ده ، اما غافل خلک په
حیرانونکي خوب ويده دي.

د «قيامت» پوري اروندہ کلمي چي زمونبر دعصر
دېيغمبر دظهور خبر په هغوي کي پت شوی دي. دير
دي . بنه به وي ددي کلمو څو نوري نموني تر نظر
لاندي ونيسو. څرنګه چي دهغوي

«محكمي» او «متداولي» معنا گاني معلومي دي، یواخي
دهغوي په «متشابه» معنا په ذکرولو بسنہ کيري.

دقیامت پوري داروندہ ځني

کلمو

«متشابه» معنا گاني

دپور دگار دنوی (تاکوونکي) پېغمبر دمبلو په خاطر او دهغه دا حکامو سرته رسول دپور دگار درضا په خاطر .	جنت:
دپور دگار دنوی تاکوونکي څخه دانکار په خاطر ، خپل څان دالهبي	دوزخ:

غضب لاندی راوستل. دخای څخه لریوالی، او د خوبنیو د سرچینی څخه لریوالی، ټان سوځول .	
د پروردگار دغږو اعلان . «لوی خبر» خلکو ته رسول.	په شپیلی کې پوکي کول:
دنامیده، خفه او ویدو خلکو را ویښوول ، خوشحالوو او امیدواره کول.	حشر (راتولوو)

۱۹ فصل: دقیامت

۵۸۷

او ساعت معنی

دتيپرکو خلکو راتولول ديوبيرغ لاندي.	محشر (دخلکو) دجمع کيدلوخای :
دايمان روح په خلکو کي پيداکول اونوي ژوند، نوومؤمينانو ته وربخبنل .	نشر، نشور (ژوندي کول)
دبداري، پوهي اوخوبني وخت. دنوبي معنوي ژوند دلاسته راويرلو وخت.	يوم النشر (دمرو) دژوندي کيدلو ورخ):
دغفلت دتياري نه خلاصون، دپروردگار دنوي او تازه لمر يعني د موعد دروبنائي او بخشش خه برخه مند کيدل.	دقبرونو څخه پورته کيدل:
ددhai دموعد په وراندي ودريدل چي ددhai په نوم راهي.	ددhai په وراندي ودريدل:
دانکار دميدان خه تيريدل او دپروردگار په نوي موعد ايمان راول دوزخ دشك او غفلت او عذاب خه تيريدل او دجنت دخوبنيو، ډاد او پوهاوی ته رسيدل.	دپل صراط څخه تيريدل دصراط څخه

<p>دوخت دموعد قضاوت دخلکو په باره کي.</p>	<p>تيريدل: ميزان:</p>
<p>ربنتيني مؤمنان له دي جهان نه دعشق او ايمان په وزرونو دوخت موعد ته په هميشني عزت او خوبنيو کي پرواز کوي.</p>	<p>ملائكي:</p>
<p>دمؤمنانو دجائي ورخ دنورو خلکو خنه.</p>	<p>دجائي ورخ:</p>
<p>دموعود دقیام ورخ او دژوندي کيدلو وخت(معنوی مړي)</p>	<p>دبعثت ورخ</p>

دموعد دظهور ورخ.	هغه ورخ (يومئد):
هغه ورخ چي پروردگار نوي دين جهان ته بخني ،جزا ورخ دجادئي ورخ ، دازمايش ورخ.	ددين ورخ (يوم الدين)

که خه هم دجهان دير خلک ددي «لوی خبر» خخه بي خبره دی. اما په دی ساعت کي ،په دی دنيا کي قیامت دی . دالهي شپيلی غر پورته کيري. او معنوی مري دپورته کيدواودنوي ژوندپيداکيدلو په حالت کي دی . په دی قیامت کي ،ددی غر او ريدونکي ازاد دی. چي دپروردگار دعوت ومني ،دغفلت دقبر خخه پورته شي اونوي ژوند پيداکري ، او يا په تياري ،ناپوهی او بې خبری کي دالهي دنور خخه پاتي شي. او خوبونو وکري.

دپروردگار دحکم او رادي په اساس هر څوک چي دوخت او زمان دېغمبر دظهور «خبر» واوري ، غواړي او که نه غواړي:

- دالهی دعدل تلی ته به ودریزی.
 - دپروردگار موعود منی اوکه انکار تری کوي.
 - دهجه قضاوت په اساس به خپل مجازات او مكافات اخلي او خپل ابدي برخليک ته به رسیزی. يابه جنت ته حي او يا به دوزخ ته حي.
- دانتظار شيبني پاي ته رسيدلى دي دخای ورخ رارسيدلى ده ،اولوي قيامت رارسيدلى دي. دکوبنبن او خيرنو وخت دى ،نه دارامش اوانتظار وخت. دالاندي شعر زمونبر دعصر خلکو ته دفروغى بسطامي خطاب دي:

برخيز تاهزار قيامت بر پاکنيم

، توان نشت

پروردگار دهگه کلام

خخه

پیژندلی شی

[دپروردگار دتاكونکو] په ظهور سره قیامت را خی، او دهگه دعدل په محضر کي «خلق حساب» سرته رسی. او هر خوک دخپل عمل په جزا رسی. یابه جنت ته خی. او یابه په دوزخ کي پاتي کېزدي. «۱۷
حضرت بهاءالله

په اول مقام کي ... دپروردگار رضا، جنت دی . ۱۸
حضرت بهاءالله

له خوبه پورته شی. اوله بی هوشی خخه په هوش راشی، دبی نیازه او از دزره په غورونو واورئ او هگه خه چي دپروردگار دورخی سزا اوراز دی، رفتار وکړئ نن مهتر (لوی) هگه خوک دی. چي وئی لید او پوه شو. اونن کهتر (ورو کی) هگه خوک دی. چي ددانوا وینا ئی پیدانه کړه. اونوی دوست ئی په نوی جامه کي ونه پیژندل . (۲۰)

حضرت بهاءالله

هـب عـلـ المـمـكـنـاتـ ماـ وـهـبـكـ اللهـ بـجـودـهـ لـيـقـوـمـنـ عـنـ قـبـورـ
اجـسـادـهـمـ وـيـسـتـشـعـرـونـ عـلـ الـاـمـرـ الذـىـ كـانـ بـالـحـقـ مـاتـيـاـ
ثـمـ اـرـسـلـ عـلـيـهـمـ مـنـ نـسـمـاتـ الـمـسـكـيـةـ الـمعـطـرـهـ التـ اـعـطاـكـ
الـلـهـ فـ ذـرـ الـبـقـاـ لـعـلـ يـحـركـ بـهـ عـظـائـمـ الرـمـيـمـةـ وـلـنـلاـ يـحـرمـ
الـنـاسـ انـفـسـهـمـ عـنـ هـذـاـ الرـوـحـ الذـىـ نـفـخـ مـنـ هـذـاـ القـلـمـ
الـقـدـمـ الـاـزـلـ الـاـبـدـىـ وـيـكـوـنـ فـ هـذـهـ الـارـضـ الـطـيـبـةـ
الـمـبـارـكـةـ بـيـنـ يـدـيـ اللـهـ عـلـ اـحـسـنـ الجـمـالـ مـحـشـورـاـ ٢١ـ

حضرت بهاءالله

لـهـ هـغـهـ خـهـ چـيـ پـرـورـدـگـارـ دـخـلـ لـطـفـ اوـکـرمـ لـهـ مـخـيـ
تـاهـ بـخـشـشـ کـرـيـ دـيـ نـورـوـ تـهـ ئـيـ وـبـخـبـنـهـ ، تـرـخـوـ چـيـ
دـقـبـرـونـوـ خـخـهـ قـدـمـ دـبـانـدـيـ کـيـرـدـيـ. اوـدـهـغـهـ اـمـرـ اوـائـينـ
خـخـهـ چـيـ دـپـرـورـدـگـارـ لـهـ لـورـيـ رـاـغـلـيـ خـبـرـتـيـاـ پـيـداـکـرـئـ
وـرـپـسـيـ هـغـهـ خـوـشـبـوـيـهـ نـسـيمـ چـيـ پـرـورـدـگـارـ پـهـ عـالـمـ
دـبـقاـ کـيـ تـاهـ بـخـشـشـ کـرـيـ دـيـ. پـرـهـغـوـيـ پـهـ لـبـيـدـلوـ کـرـهـ
، تـرـخـوـ هـغـهـ وـرـاستـهـ هـدـوـکـيـ پـهـ حـرـكـتـ رـاشـيـ.

☆ بلی = آری، مثبت حُوا ب د «آلست» غَرْ ته . آلست
پِرِیَكُمْ؟! ایا زه ستاسی خدای نه یم. (اعراف
(۱۷۲،

او خلک له دی روح څخه چی له دی پخوانی او ابدي
قلم نه پوه کیني، محروم پاتي نشي او په دی پاکه
او مبارکه حمکه کي دپروردگار په وراندي په دير
زيات بنکلا او جلال سره ژوند وکري .

ای دپروردگار بنده ! دپروردگار دمحبت په هوا کي
الوته وکره . هغه مرو ته ژوند و روښايه . دجهان
دخلکو څخه هريو چي دجانان بنکلي بوی په دی
سهار کي پيدانه کري دمره څخه حساب شو . ۲۲
حضرت بھاء اللہ

فاني او کم وختونه په لړه توګه په ساعت ليدل کيري
او دبرق په څير په تيزی سره تيرپوي ... ۲۳
حضرت بھاء اللہ

دنيا ته او څه چي په دنيا کي دی ناظرمه اوسيء ، حکه
چي تول فاني دی . ۲۴

حضرت بهاءالله

ووايە وختونه لارل اوخي . په هغه څه کي کوبنښ
وکري . چې په دنيا اوآخرت کي دژغورني سبب دي
شاید بري ته ورسئ. ۲۵

حضرت بهاءالله

ورخ دقیامت داسي یوه ورخ ده . لکه دنن په خير
لمر دراختلو اولویدلو په حال کي دي . زياتره کله چې
قيامت راهي . او په هغه ځاي کي چې قيامت کېري .
پخپله هغه خلک ناخبره وي . ۲۶

حضرت باب

دعيسى امت ته نظر وکري چې تر اوسيه ... منظر
دي . او د هغه لپاره شپه او ورخ متضرع دي . او حال
دا چې راغى او یيو زردوه سوه او او یيا کلونو تير شو .
او هغه قيامت راغى او تر اوسيه هغوي په انتظار کي
حضرت باب ۲۷ .

٢٠

دقران ایتونه

دقیامت

او ساعت په باره کي

دهغو ایتونو شماره چې دبهائي ائین دظهور رابطه
دقیامت او ساعت سره جوروی. حیرانوونکی ده. په
دي فصل کې ځني هغه ایتونه وراندي کيري:
دوخت په قدر پوه شئ ...داوخت چې په قران کې په
ساعت سره تعبير شوی او په قیامت پادشوي دي، عالم

ته روح وربخبني. ۱

حضرت بهاءالله

قيامت په قيام سره حقيقت وموند. ۲

حضرت بهاءالله

دقران په ايتونو کي فکر او تامل و بنائي. چي قيامت معنادمرو پورته کيدل دقبر خخه، امر دی غير معقول او دپروردگار حكمت او سنتو سره جور بنت نه لري . اما دقیامت معنی د «معنوی مرو پورته کيدل دغفلت او ناپوهی دقبر خخه» نه یواحی دالهي حكمت او سنتو سره سمون لري. بلکه دقراني ايتونو او دانساني فکر او عقل داصولو سره هم موافق ده .

راتلونکي ايتونه په نظر کي ونيسي . ددي ايتونو په اساس ، «ساعت» رارسي خلک د «قبرونو» «خنه پورته کيري . اما دهغوي يوه پله بي له دي چي کوم دليل ولري . او ياد اصل موضوع څخه خبر اوسي ، دخداي په باره کي په مجادله شروع کوي :

ان الساعَةَ آتِيَّةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ .

دح

سورت، ۷-۸، ايتونه

البته چي هغه ساعت به راشي . په راتلو کي شک نشته هغه وخت به دقبر او سيدونکي پروردگار راپورته کري . (په هغه وخت کي) به دخلکو څخه ئني دخداي دامر په باره کي مجادله وکري . بي له دي چي په خه شی پوه شي ، او يادهغه دلوري هدایت شوي وي . او ياكوم «كتاب» چي دنور منبع ده ولري .

پوبنتنه : ايا ممکنه ده چي مړي ، وروسته دقبر څخه دراپورته کيدلو ، دخداي او يادهغه دامر په باره کي په مجادله شروع وکري ؟ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ ؟ ايا هغوي چي

دقبر څخه پورته شوي دي. دداسي يو کار دجسارت
جرائت لري؟اما د «معنوی مرو» لخوا دداسي يوی
مجادلي سرته رسول يو عادي او مروج کار دي
دارفتار په تولو وختونو او زمانو کي دلنډ فکره خلکو
پخواني طریقه وه، او وي به . ځکه هغوي دامر ظاهر
ته نظر کوونکي دي. اوله باطن څخه لري او بي خبره
دي . او هم دپروردگار دفترت او عظمت څخه چي
دېيغمبرانو شاته وجود لري. او دهغوي انساني نقاب
لاندي پت دي. بي خبره دي. خپل ځان ته جرئت
ورکوي. چي دخای دموعد په مخالفت کي پورته
شي. او دهغه پيروانو سره په مجادله کي کوبنښ
وکري.

دي وړاندويني هم دقران دنورو وړاندوينو په شان
تحقق موندلی دي . ځکه دير دخلکو ،په خاصه توګه
مسلمانان او مسيحيان ،بي له سمی اگاهي نه دپروردگار
دنوي ائین ،دظہور دابتدا څخه ترنه پوري دهغه
داسماني منشاء او حقانيت په باره کي دبهائيانو سره په
مجادله مشغول وه او دي.

٠٢: دقران ایتونه

د «قیامت» او «ساعت» په باره کې

تالله هذالظهور الله... و لا يعرف بما عندكم من كلمات اهل
الجدال تقربوا اليه بعيون نوراء... كذلك امرتم... من لدى
الله المقتدر العليم الخبير .
حضرت
بهاء الله

په خدای قسم دی ادادخداي ظهور دی ... هغه ائین دی.
چې د «اهل جدال» دکلماتو اوتصوراتو سره باید ونه
پیژندل شي . په خلاصو اوروښانه ستړګو دي ائین ته
نظر واچوئ ... دارنګه توانا او دانا پروردگار له لوري
تاسي ته حکم شوی دی .

احادیث هم دا حقیقت تائیدوي . د «امام محمد
باقر» دروایت په اساس :
سيختلفون فـ الكتاب الذي مع القائم الذي يأتيهم به حتـ
ينكره ناس كثير .^٤

دهغه کتاب په باره کي چي قائم ئي هغوي ته راوري
دنظر اختلاف ولري، او دير خلک به دهغه خخه انکار
وکري.

مخکني ايت دحج په سوره کي ، په دير لطافت سره
مونږ ته رازده کوي. چي دپروردگار دنوی ائين
مؤمنين ديو لوی خوند خخه برخه من دي : هغوي
دالهي هدايت او پوهې سرچيني ته لاس رسى پيداکړي
دي ، اوله هغه خخه برخمند دي . هغه سرچينه ، نوي
اسماني كتاب دی . چي د«**لِكْلِ اَجَلٍ كِتَابٌ**» ايت په
اساس (در عد سوره ۳۸-ايت) په هر عصر او زمان کي
خلکو ته بخشش کيري. او دا خه دول «يوكتاب» دي.
چي د«**مَجَدِلِي**» والا ئي په اختيار کي نه لري
«وَلَا كِتَابٌ مُنِيرٌ»? قران مجید هم مسلمانان لري او هم
دپروردگار دنوی ائين مؤمنيان. پس کوم خلک د«**كِتابٌ**
مُنِيرٌ» يعني هغه كتاب چي مسايل روښاني بي برخي
دي؟

بنکاره ده چي یواحی دهغه كتاب منکرين له هغه كتاب
خخه بي برخي دي . یواحی هغه پله ده . چي دنوی
قيامت خخه سم پوها وي نه لري . «**بِعَيْرِ عِلْمٍ**» یواحی
هغه پله ده . چي دپروردگار دهدايت دلمر در اختلوا
خخه په دي زمان کي برخه اونصيib نه دي اخيسشي
«وَلَا هُدًى»؟

ما من خير الا و هو ف كتاب مبين .^٥

حضرت بهاء الله

هیچ یوبنہ شی به پیدانه کرئ. چی په دی کتاب کی روشنانہ اوپنکارہ نه وي.

پس «اھل جدال» «مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ» دری مشکله لري:

- دعلم دسر چینی ٿخه برخه مند نه دی (بِغَيْرِ عِلْمٍ).
- دهدایت دنور ٿخه برخه من نه دی (وَلَا هُدًى).
- کتاب په اختیار کی نه لري. چی مهم مسائل روشنانه کری. (وَلَا كِتَابٌ مُنِيرٌ).

قران او بهاء الله

۵۹۴

ددبری حیرانتیا ٿائی دی. چی جنجال کونکی داسی
دحقیقت ٿخه لري دی. دتعصب تصور او خیال په دام
کی بند او گرفتار دی. چی ددي ٿولي ناپوهی اوضعیف
والی سره دپروردگار دامر په وراندی و درینی.
او د «كتاب منير» په ردولو کی د «ردیه كتاب» لیکی!

په دی بل ایت کي فکر وکرئ . په دی ایت کي
،پروردگار مونو ته رازده کوي . چې هغه
«ساعت» رارسيري . اما خلک نه پوهيري:
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَى السَّاعَةِ إِنْ تَأْتِيهِمْ بَعْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ .
دز خرف سورت، ۶۶-ایت

ایا په غير له دی بل
کوم انتظار لري . چې په هغوي ناخاپه
«ساعت» راشي . او هغوي په هیخ پوه نشي؟

هغه «ساعت» دقیامت دوعدي دسرته رسيدلو وخت
دى . څنګه ممکنه ده . دقیامت ساعت راورسي ، مري
دقبرونو څخه پورته شي ، اما خلک پوه نشي؟ دارنګه
قيامت به عالم چې او نسکور کري . دمرو پورته کيدل
ددنيا په زرهاو بنارونو او قريه جاتو کي دبلي هري
حادثي او پيښي څخه چې تراوشه په عالم کي پيښ
شوی دي . ايرونکي دي .

بنه به وي دجسماني قیامت امكان دعقل په تله هم
وتلو . او سنجش ئي کرو . که دمرو تعداد پيداينت
دشروع څخه تراوشه پوري ، دژوند یو سل برابره
حساب کرو ، دقبر څخه دهغوي په پورته کيدلو
، دھمکي جمعيت سل مرتبی زياتوالی پيداکوي مثلاً یو
۱۲ ميلوني بنار به ۱۲۰۰ ميلونو ته رسی . ايا دھمکي
کره به ددارنګه زياتوالی ګنجايش ولري؟ بايدپوه او سو
چې نني دير کورونه او بنارونه په پخوانيو قبرونو

جور شوي دي..مخكيني دير مري باید داوسنيو
کورونو اوښارونو څخه راپورته شي. اوڅومره ديري
ستركي مغزونه، زرونه او هدوکي چي څومره
صاحبان به لري او د قیامت په ورخ باید ديوبل سره په
رقابت شروع وکړي. ټکه اتمونه همیشه په حرکت
او دوران کي وي او په هر عصر کي تازه اونوي
صاحبان لري!

۵۹۵

۲۰ فصل: د «قیامت» او «ساعت» په باره کي دقران
ایتونه

دخلکو بي خبره پاتي کيدل، دقیامت دتحقق څخه «وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ» «هغه وخت امکان پذيره دي. چي هغه لویه

پیښه دعالم په فکر اور ووح کي رامنځ ته شي . دقران
دامتشابه ور اندوينه هم لکه ده ګه بل مجید کتاب
وراندوينه دبهائي ائين په ظهور سره تحقق پيداکړي
دي . حکه چې دي ائين دظهور له شروع څخه تر
اوسمه پوري ميلون هاو خلکو په ژوند کي په توله دينا
کي اسماني قيامت راوستي دی . په دي حال کي دعالم
پير اوسيدونکي ددي لوبي واقعي څخه بي خبره دي .
اونه ورباندي پوهيري . «وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ» چې په دي
روزگار کي ديو قيامت پرخاى دوه لوبي قيامته رامنځ
ته شوي دي : یو څل دحضرت باب الله په ظهور
سره اوبل څل دحضرت بهاءالله په ظهور سره .
هیڅ یوهغه ونه پیژندل، او هغه ټول و پیژندل .^۶

حضرت باب

د «خدای ورخ» به د «شپی د غله» په شان راشي .
د پطرس دو همه رساله ، ۳ فصل ، ۱۰ - ايت
زه پوهيرم چې په ظاهر کي دکليسا فعال اوژوندي
غږي ئي ، اما په حقیقت کي مړئي . پس بیدارشه ،
او په هوش راشه . او مه پريروده ، هغه څه چې باقي
پاتي دي ، له منځه ولاړل شي . څرنګه چې هغه هم
دنابودي په حالت کي دي ، حکه چې رفتار دي دخداي
له نظره دنقص او عيب څخه ډک دي . ده ګه پيام په
لوري چې په ابتداء کي دي واوريدي ، او ايمان دي

راور. بيرته وگرخه او هげه ته پابند او سه زما لورته
راو گرزه، او که نه دخله په شان به راشم ... (٧)
يو حنا مکاشفات ، ٣-١، ایتونه
انا جددنا العالم من نفحات الوح و اظهernا ربیع المعان
والقوم اکثرهم لا يفقهون . ٨

حضرت بهاء الله

(ما عالم دو حي په نفحات او ورمونو نوي کر. او دمعنی
پسولي مي ظاهر کر. بير خلک له دي پيښي خخه اکاه
او باخبره نه دي). ٩

اکثره دماشومانو په خير دخیالونو په نمجنو خاورو
مشغول يو. او دورخو له نورانيت نه غافل يو.

حضرت بهاء الله

هげه ایتونه چي دقیامت دظاهري معنی سره، يعني
پورته کيدل او دزرو هدوکو دمتفرقو اتمونو نه دجهان
دزرو او پخوانيو قبرونو خخه دانسان جورو، مغايرت
لري. بير دي :

وَإِنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ . دمریم سورت، ۳۹-ایت

ھغوی ته د «افسوس دور خی» سره د مخامخ کیدلو نه
دویری اخطار ورکړه . هغه ورخ ده . چې د پورور دکار
«امر» راخي ، اما خلک د خپلې وظيفي په سرته رسولو
کي غفلت کوي . او په موعد ايمان نه راوړي .
په پاسني ایت کي «د قران دلوی معما» پير اسرار پت
دي :

- «وَإِنذِرْهُمْ» «ھغوی ته ویره او اخطار
ورکړه» ویره او اخطار دخه لپاره ؟ ویره
او اخطار په هغه وخت کي لازم دي . چې یوه
مهمه پیښه راروانه وي . چې پير خلک ده ګي
سرته رسولو ته متوجه نشي او هغه دلاسه
ورکړي .
- «يَوْمَ الْحَسْرَةِ» «ھغه ورخ د افسوس ده» . افسوس
د خه لپاره ؟ ددي لپاره چې د نظر ور پیښه تحقق

پیداکوي ،اما دير خلک بي پروائي کوي. او خپل
مسئولييت ناديده گئي.

بنکاره ده که دوخت موعود ونه منو ،زمونبز روح په
دواړه جهانونو کي له دي لوی غفلت اوبي نظيره
محرومیت څخه په افسوس کي وي. دا «افسوس» په
دي جهان کي هغومره چي لازم دی مونږ ته روښانه
نه دی. کله چي زمونږ دروح درونې افسوس
او «حسرت» بنکاره شي. داسرار پرده لري شي.
او خپل روح په هغه بل جهان کي په هغه ترتیب چي
دي، په بنکاره وګورو.

ژر دي چي وئي گوري، هغه څه چي او س تري منکر
دي. ۱۰ حضرت بهاءالله

• «قَضَى الْأَمْرُ» د «پروردگار امر پر خاي
کيري. «د «قضى» او «امر» کلمي دواړه د «لوی
خبر» او د «خدای ذذکر» ظهور ته په اشارې سره
څو څلی په قران کي راغلي دي.

دقراں مجید دي څو نمونو ته او د حضرت باب اثارو ته
توجه وکړي:

فَتَرَبَصُواْ حَتَّىٰ يَاتِيَ اللَّهُ بِامْرِهِ .

د توبه سورت، ۲۴-ایت

وکړي. ترڅو د پروردگار «امر» او «ائين» راشي.

صبر

اَنَّهُ جَاءَ بِالْحَقِّ وَ اَقْضَى اللَّهُ اَمْرَهُ كَيْفَ شَاءَ ۚ ۱۱

حضرت باب

په حقیقت سره موعد ظاهر شو. او پروردگار په هغه
تر تیب چې غوبنتل «امر»ئی ئای ته ورسول.

۲۰ فصل: دقران ایتونه

۵۹۷

دقيامت او ساعت په باره کې

اَتَ اَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ .

دنحل سورت، ۱- ايت

دپروردگار «ائين» او «امر» په خپل وخت کي رائي.
په راتلو کي عجله مه کري.

قد قضى الامر و كان الحكم ف ام الكتاب مقضي اً ۱۲.

حضرت باب

«امر» راغى. او هغه حکم چې دکتابونو په سرچينه
(قرآن) کي دى. سرته ورسيد.

• «وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ» خلک په غفلت کي غرق دى.
که قیامت په ظاهري شکل سره وي. او مري
دقبرو څخه راپورته شي ، قصور او غفلت معنا

نه لري په هغه صورت کي به خلک دداسي
و حشت سره مخامخ شي. چي ژبه به ئى له بیان
خخه عاجزه وي. دخلکو له طرفه غفلات
اوناپوهی په هغه صورت کي دمنلو ده. چي
دپروردگار عظمت او جلال ديyo مظلوم انسان په
وجود کي پت وي.

• «وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ» «خلک ايمان نه راوري»

وگوري څرنګه مهربانه پروردگار پهوضاحت او
بنکاره ډول د «قران دلوی معما» کونجي په دوه کلمو
«لايؤمُّنُونَ» په دي ايت کي زمونږ په لاس
راکوي. ولی خلک ايمان نه راوري ددي لپاره چي
معنوی قیامت راغلی دی. او «لوی خبر» اعلان شوی
دی. اما خلک دارنګه په دنيا سرگرم او دزر وکلو
خيالونو او تعصباتو بندیان دي. چي ده ګه «معنوی
قیامت» او هغه «لوی خبر» خخه بي خبره پاتي دي .
هغه ویده او په خوب پراته خلک هر ساعت پخپل حال
افسوس وکړي. کوم چي په خوب ویده دي، او ژر
دخوب دبستر خخه نه دي پورته شوي. اما دپروردگار
د حکم په اساس ترڅو بیدار نشي. پخپل حال دافسوس
کولو او دپروردگار دموعد د حقیقت په بي خبری
او حکمت افسوس کول به ئى حتمي وي. که پروردگار
مرې له قبرونو خخه راپورته کړي. او هغوي ته نوى

ژوند ورپه برخه کري . خنگه ممکنه ده . هغه بيدار
شوي دجهان دپروردگار دقدرت ، عظمت او جلال د
بنده گي خخه سرغرونه وکري . او دبنده گي سر ورته
په حمکه کبني نبردي ، او دهميشني ژوند تاج ونه
غواري . دپروردگار ترتولو لویه هديه دائمان ارمغان
دي . دزره له کومي ونه مني ؟ ايمان نه را اورل (لايُو
منون) دظاهري قيامت سره خه رابطه لري ؟

قرآن او بھاءالله

۵۹۸

فَلَمَّا جَاءَ الْيَوْمَ وَاتَّسَعَتِ السَّاعَةُ وَقَضَى الْأَمْرُ وَاسْتَوْتَ
أَنوارُ الْجَمَالِ فَقَطَبَ الزَّوَالُ إِذَا قَامُوا كُلُّهُمْ بِالنَّفَاقِ لِهَذَا
النُّورِ الْمَشْرُقِ مِنْ شَطْرِ الْأَفَاقِ ثُمَّ احْتَجَبُوا بِحِجَّاتِ كُفَّرِ
غَلِيظًا . ۱۳.

حضرت بھاء اللہ

کلہ چی دموعود «ورخ» او مقرر «ساعت» را اور سید.
او دپروردگار «امر» اجراء اوسرتہ
و رسید. او دپروردگار دنسکلا و عظمت په بی شانہ
رو بینائی کی و حلبدہ خلک دنفاق لہ مخی ، ددی نور پہ
په و راندی چی دجھان دافق خخہ رو بسانہ او طلوع
کوونکی دی. پورتہ شو. او دکفر په پردی خپل روح لہ
نور خخہ محروم کر.

وروستہ ایتونہ داوینائی چی دخای دو عدی دسرتہ
رسولو په وخت کی ، دخیالونو پر دبی دار نگہ
دمسلمانانو بینائی و پوبنبوی. او خام تصور داسی په
ھغوي غلبہ پیدا کری. چی دھغوي بیری دخپل موعد
قدرت او عظمت دلیل لو خخہ عاجز شی . دھغوي غفلت
داسی حد تھے رسی. چی یوہ دلہ خلک دھغوي خخہ
دبندہ گی داظھار په ئای دپروردگار دھغہ تاکلی
عظمت او شکوہ په و راندی ، دھغہ په مخالفت کی
پورتہ کیری. ترخو دھغہ د ائین دخپریدلو خند و گرخی
، اما ددی کار خخہ بھے عاجز وي:

وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ... بَلْ تَاتِيهِمْ
بَعْثَةً فَتَبْهَهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ.

دانیباء سورت، ۴۰ و ۳۸، ایتونہ

وائی به ، که ربنتیا وائی ، ددی «و عدی» سرته رسیدل
به کله وي؟....ناخاپه به هغه په هغوي راشي او هغوي
به گیچ کري . خلک به دهغه دظهور مخ نیوی ونشی
کري ، اونه به هغوي ته مهلت ورکرل شي.

و گوري مهربان پروردگار په دي لاندي ايت کي مونږ
ته څرنګه په روښانټیا اوښکاره سره رازده کوي چې
خلک :

فَلَا يَسْتَطِعُونَ رَدًّا.

د « وعدی» د سرته رسیدلو د مخنیوی او ردولو قدرت
اوورتیا نه لري .

که دا « وعده » دبل جهان مربوط وي ، ایا ممکن ده .
چې خلک د خپل خالق په وړاندی و دریږی . او کوبنښ
وکړي . چې هغه د خپل کار د سرته رسولو څخه منع
کري ؟ ایا مری چې دقبرونو څخه پورته شوي وي .
د اسي یو جرئت ولري ؟ یواحی « معنوی مری » .

چي خپل روح دغفلت ،ناپوهی او دتعصب په تiarو کي
بنخ کري وي. دداسي يو زره ورتوب
دھرگندولجرئت لري اوکه نه. دارنگه خلکو په هر
عصر او زمان کي کوبنبن کري دي. چي دپروردگار
دنورانیت اوروبنانتیا څخه مخنيوي وکري .دجالت په
دور کي دي غافلانو داسلام دېيغمبر سره په جنګ
او مبارزه اخته ئ. او په خپل خام خیال سره ئي فکر
کري دي. چي کولای شي. هغه چي دخداي له لوري
راليول شوي دي. دپروردگار ارادې سرته رسولو ته
پري نبدي .دھر پيغمبر په ظھور سره داغم انگيزه
داستان په کراتو تکرار شوي دي. زما عصر او زمان
هم استثنا نه دي .

دایت اخره جمله هم د «معنوی مړو» مقاومت
دپروردگار دنوی موعد ددعوت په وراندي په
روبننائي سره تائیدوي .حکه چي فرمائی:
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ.

هغوي يعني د وعدی مخالفانو ته به فرصت ورنکړل
شي.

دمخکښي ايت نه وروسته فرمائی:

وَلَقِدِ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّينَ سَخْرُوا مِنْهُمْ
ما كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ... بَلْ هُمْ عَنِ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مَعْرُضُونَ.

دانبياء سورت، ۴۲ - ۴۱، ايتونه

له تاخه مخکي هم نور رسولان استهزاء شوي دي
اما دهغوي استهزاء د خپل ئان گربوانگيره
شوه... هغوي [زمونبرد عصر خلک] هم پروردگار ذكر
خخه مخ ارونکي دي.

په دی لاندي ايتونو کي هم فکر وکړئ:
اُثُمْ اذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ... وَيَسْتَبِّنُونَكُمْ اَحَقُّ هُوَ قُلْ اِي وَرَبِّي
انه لَحَقَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ... الا ان وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ
اکْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

ديونس سورت، ۵۵ ، ۵۳، ايتونه

چي «واعدي» تحقق پيداکړ . په هغه ايمان راوري ؟
(ايا وروسته دخداي دوعادي داجراء خخه به خلک
مؤمنان شي ؟)... هغوي پوبننته کوي:
ايا هغه (موعد) حق دي ؟ ووايه! بلې! په پروردگار قسم
دي. چي هغه حق دي . او تاسي نشي کولي دهغه مخه
ونيسئ ... ايا پروردگار وعده حقیقت نه ده ؟ البتنه چي
حقیقت ده اما دير خلک (دخداي دوعادي دتحقق خخه
(بې خبره دي).

مخکنی ایتونه دا حقایق مونږ ته رازدہ کوي:

- وعده (واقعه) په کار کي ده. چي سرته رسيدل ئي دخداي په لاس کي دي. (أَتْمَ إِذَاماً وَقَعَ). ايا وروسته له هغې چې «واقعه» سرته ورسيده (؟...)
- دخلکو وظيفه دوعدي منل او په هغه «واقعه» ايمان راوړل دي. (أَمْنَثْمُ بِهِ) په هغه واقعه ايمان راوړئ؟
- خلک دپروردگار دموعد په باره کي چې دخداي دلوري رالیرونکي او د وعدی اجرakoونکي دی، شک لري. (وَيَسْتَبِّؤُونَكَ أَحَقُّ) هغوي پوبنته کوي: ايا هغه دی؟
- دخلکو دداد لپاره دپروردگار دحکم په اساس داسلام پيغمبر دتاكيد لپاره قسم خوري چي هغه حق دی. يعني دخداي دلوري دی. (فُلْ اى وَرَبِّي

اَنَّهُ حَقٌّ). ووايە! بلی په پروردگار قسم دی ! البتہ
چې هغه حق دی .).

- ڇني کوبنښ کوي. چې دموعود مخه ونيسي اما
عاجز به وي (وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ). تاسي ده ګه
دمخنيوي نه عاجز ياستي).
- دکلام په پاي کي پروردگار یوچل بيا د وعدی
سرته رسيدل تائيدوي. (إِلَّا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ؟ ايا
خدای وعده حق نه ده ؟)
- او روسته دانا پروردگار موږ ته خبر راکوي.
چې ډير خلک ددي وعدې په معنى نه پوهېږي.
او سرته رسيدلو څخه ئې ناخبره پاتي کيري
(وَلِكَنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ). اما ډير خلک بي خبره
پاتي کيزې.

که په قران کي هیڅ کوم بل ایت نه وي همدا خو کلمي
کافي دي چې «دقران دلوی معما» اسرار ئې دخفاء
څخه ظهور ته راوښکل. دا ایتونه په روښنائي سره
وښائي. چې انسانان خلک ده ګه «واقعی» سره
دمخامخ کيدلو په وخت کي خپله ازادي له لاسه نه
ورکوي. هغوي کولای شي هغه «واقعه» وکوري.
او ده ګه له حقیقت څخه انکار وکري.

٢٠ فصل: دقران ایتونه دقیامت او

ساعت په باره کي

دخلکو ازادي په داسې حد کي ده. چې دهغوي یوه دله کوبنښ کوي. چې دخدای دموعد مخه ونیسي.

دقران داسرارو څخه یو لوی راز دادی. چې دضمیرونو استعمال «هو» «هغه» په هغه مواردو کي وي. چې کله خبره د «وعدي» او یا د «واقعي» په سر وي ، نه ديو خاص شخص ظهور په باره کي د «هغه» دکلمي استعمال په مخکښي ایت کي وبنائي.

چې دوعدي سرته رسیدل د «هغه» «موعد» دراتگ پوري مربوط ده. اوکه نه نو خبره ولې د «هغه» دحقانيت څخه وشهو . (أَحَقُّ هُوَ... إِنَّهُ لَحَقٌّ) .

ایا «هغه» «حق دی؟

په یقین سره «هغه» «حق دی.

دیر خلک ، امنیت په اکثریت کي گوري . اما مخکبئي
ایتونه ، ددی تصور اتو ضد په اثبات رسوی . حکه
فرمائي : دیر خلک نه پوهيري . (أَكْثُرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ) . خو ایتونه وروسته فرمائي :
وَمَا ظَنَ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ .
دیونس سورت ، ۶۰ - ایت

هغه خلک چي په ورخ دقیامت په خدای پوري تهمت تري. خه گومان کوي؟ دپور دگار فضل په بنده گانو زيات دی. اما دهغوي پيرى قدر پيزندونکي نه دي. خنگه کيدلای شي په خدای پوري تهمت و تري؟ ددي کار یواحني لار دهغه دېيغمبر دروغو گنل دي. که دهغه پيغمبر دروغ و گنو، هغه وخت مو په خدای دوروغو تهمت ترلى دي.

وروسته پیا وائی :

الَا ان اُولِيَاءِ اللَّهِ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَكَانُوا يَتَقَوَّنُ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.

دیونس سورت، ۶۴، ایتونه

په یقین سره پوه شئ. چې دپروردگار دوستانو سره به
نه غمونه وي. اونه هم ویره وي. هغوي داسي کسان

دي. چي په نوي ائين ايمان راوري. او دايره هيزگاره خلک دي. دهغوي لپاره هم ددي دنيا په ژوند کي او هم دهغی دنيا په ژوند کي دخوبنيو ډک خبر دي.

قران او بهاء الله

٦٠٢

دپروردگاره خبره نه بدليري. هغه (دپروردگاردنوي ائين پيڙندنه) لويء ڙغورنه ده.

ديونس په سورة کي پاسني ايتونه، دائمان او انکار خبره رامنځ ته کوي. په چاليمان راوري؟ په هغه چاچي په همدي ايت کي دهغه په باره کي خبره وشوه:

احَقُّ هُوَ قُلْ اَيُّ وَرَبِّيْ اَنَّهُ لَحَقٌ.

ديونس سورت، ۵۳-ایت

ایا هغه حق دي. (دخدائی له لوري دي؟) بلې! په پروردگار قسم دي! هغه حق دي. په مخکښيو ايتونو کي، دیونس په سورة کي، «دالله داولياء» ذكر يعني دخدائی ددوستانو ذكر راغلى دي. دا اصطلاح کومو

کسانو ته اشاره ده ؟ په دیرو ایتونو کي حضرت بهاءالله خپل پیروان «الهي احباء»، «الهي اولیاء» یاد(خدای دوستان) گنلي دي:

اله لَكَ الْحَمْدُ بِمَا فَتَحْتَ عَلَّ وَجْهُ أَوْلَيَائِكَ
أَبْوَابَ الْحِكْمَةِ وَالْعِرْفَانِ وَهَدَيْتَهُمُ الْمَصَارِطَ وَ
نُورَتَ قُلُوبَهُمْ بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَعَرَّفْتَهُمْ مَا يَقْرَبُهُمُ الْمَ
سَاحَةَ قَدْسَكَ . ٤

حضرت بهاءالله

ای پروردگاره !ای پروردگاره !ستا شکر دی. چې
دحکمت او عرفان دروازی دی ددوستانو په مخ
خلاصی کړي دی ، خپله لاردي هغوي ته وبنوده
، دهغوي زرونه د ی دخپل خان دېژندني په رننا
روښانه کړل ، او هغوي ته دی داوښوده چې څرنګه
ستا مقدسی درګاه ته ورنډي شي !

ای دحق دوستانو !... ټول یوبل سره متده شي. په
حسنې اخلاقو ځانونه سمبال کړئ. ... اميدواريم چې په
پوره دوستي ، محبت ، الفت کي ديوبل سره رفتار
وکړئ ، په داسي یو شان سره چې ستاسي له
اتحادڅخه د توحید بېرغ پورته شي. او د شرك بېرغ له
منځه لار شي. ۱۰

حضرت بهاءالله

باید الهی احبا دمحبت په لحظ خلکو ته نظر وکری.
اوپه مشقانه نصیحتونو اوپاکو عملونو یول دهدایت
افق ته کش کمی. ۱۶

حضرت بهاءالله

د «دوستان» کلمه کله دحقیقت پلویانو اولتیونکو ته په
خطاب کی کارول کیری:

۶۰۳ ۲۰ فصل: دقران ایتونه دقیامت
او ساعت په باره کی

ای دپروردگار دوستانو!دبی نیازه اویکتا خدای او ز
دزره په غوبونو واورئ. ترخو تاسی دبند
او تیارو خخه و ژغوري. او همیشني رو بننائي ته
موورسوی. ۱۷ حضرت بهاءالله

هجه ایتونه چي دموعد په وранدي مخالفت ته اشاره کوي. پير دي. دهغي جملې نه دلاندي ایتونه:
 وَيْلٌ يَوْمٌ لِّلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ
 إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٌ . اذَا تُنَذَّلَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ .
 كَلَابِلُ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ . كَلَانِهِمْ عَنْ
 رَبِّهِمْ يَوْمَ نَذِيرٌ لِمَحْجُوبِونَ ثُمَّ انْهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمَ . ثُمَّ يُقَالُ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ... انَ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ .

دمطففين سورت، ۱۷ - ۲۲، ایتونه

په هجه ورخ کي واي په دروغ ويونکو خلکو، په هغو
 کсанو چي د«ظهور» ورخ دروغ گني . یواخي
 گناهکار خلک چي دخپلي پوهی دحدودو څخه دباندي
 قدم بردي ، دغه دروغو سره یوئای کيري . دافراد کله
 چي زما ایتونه اوري ، وائي : داپخوانی افساني دي
 البته چي داسي نه ده : (دهغوي دانکار علت) دهغوي
 ناسم رفتار اوذریونو الوده گي ده ، په یقین سره په
 هجه ورخ داخلک دخپل پروردگار دیدار څخه بي
 برخې پاتي کيري . او دغه محرومېت په وجه
 دوزخيان شي . هجه وخت به هغوي ته وویل شي :
 دامجازات تاسې ته ددي له کبله درکړل شو . چي
 دخداي وعدی مودروغ ګنلي او انکار مولوکه ...اما

دهغوي خلکو ھاي چي نيكو کاره و. (حقیقت څخه ئي
انکارونه کر). اوچته جنت دی .
مخکپني ایتونه دبهائي ائين په ظهور سره تول تحقق ته
رسيدلي دي:

وَيْلٌ يَوْمَ ذِلِّ الْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ .

دمطفين سورت، ۱۰ - ۱۱، ایتونه
هغه خلکو چي په هغه ورخ دروغ ووائي : هغوي
داسي خلک دي! چي ددين دظهور ورخ دروغ گني.
بهائيان وائي : دمخکپني ائين زرکلنه «ورخ» پاى ته
رسيدلي اودنوی «دین ورخ» شروع شوي ده . اما دير
مسلمانان د «خاتم النبین» لقب په حواب کي وائي:

قران او بهاء الله

د «دین ورخ» داسلام په ظهور سره پای ته ورسیده.
اونور به هیڅکله نوی دین رانشی.
دارنګه خلکو ته اشاره ده. چې پروردگار په بل سوره
کي فرمائی:

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهُدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ.

دمريم سورت، ۳۷-ايت
وای
پرهغو کسانو چې د «لوی ورخی» د ظهور خخه انکارو
کري !

دايت هم شهادت ورکوي چې په دي مباركه ورخ
،پروردگار مونږ دنوی دین په ظهور سره مفترضوي
(له افتخاراتو مو برخه من کوي):
يَوْمٌ ذِيْ يُوْقِيْهِمُ اللَّهُ دِيْنَهُمُ الْحَقُّ .

دنور سورت، ۲۵-ايت
په هغه ورخ پروردگار دهغوي ربنتيني دين هغوي ته
ورکوي.

ولي هغه کسان چې د «دین دورخی» دراتګ نه منکر
دي. دروځن نومول شوي دي؟ ددي لپاره چې دقران
ايتونه دابتدا خخه ترانتهاپوري دنوی ائین په راتګ
سره دپروردگار دلوري شهادت ورکوي. څنګه ممکنه
ده څوک چې قران ومني اودهغه كتاب شهادت چې دده
دميل اوخيال مخالف دي ناديده وکني؟
دي خلکو ته په اشارې سره فرمائي:

اذا تُنَذَّل عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ .

دمطفين سورت، ۱۳-ایت

دادا فراد هغه کسان دي. کله چي زما ايتونه اوري ، وائي : دا پخوانی افسانی دي.

په راتلونکي ظهورکي [دحضرت بهاءالله ظهور] صادقان يعني په موعدايمان راوونکي او غيرصادقان يوله پله جلا کيروي . ۱۸

حضرت باب

دجهان دقبرونو خخه دمرو راپورته کيدل ، وحشتنا که پيښه ده. چي دجهان خخه دانکار اوبي ايماني طريقه ختمه کري . دپروردگار دایتونو خخه انکار او دهغو ايتونو افسانه کنل يواحی له «معنوی مرو» لخوا ممکنه ده .

دالاندي ايتونه هم دخلکو انکار تائیدوي:

۲۰ فصل: د«قیامت» او «ساعت» په باره کي دقران ایتونه

يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نَّكِيرٍ.

دقمر سورت، ۶-ایت

داهجه ورخ ده. چي دعوت کونکي (موعد)، خلک
ديوشه شې لپاره دعوت كېري. چي هغوي انكار
ورخه وکري. (اویائی بدوگنی).

لاندي ايت وبنائي چي دحساب په ورخ خلک دخدای
دېيغمبر ويناوري او مسخره کوي :
اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ مَعْرِضُونَ مَا يَاتِيهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مَحْدَثٌ لَا إِسْتَمَاعُوهُ وَ هُمْ يَلْعَبُونَ .
دانبياء سورت، ۱-۲، ایتونه

دخلکو د(حساب بيرته ورکولو) وخت نېردى شوي دي.
اما هغوي په غفلت کي غرق دي. اوله هغه خخه (مخ
ارونکي دي). نوى «ذکر» (پېغمبر) دالله له لوري راھي
، مگر هغه چي خبرى ئى واوري او مسخره ئى كري .
دبل ئل لپاره بنه به وي چي پوبىتنه وکرو: كه د«بىا
ورکولو حساب» دېرونونو خخه دېرە پورته کولو په

وخت کي وي ، خلکو په څنګه دخپل
«موعد» دسپکولو او مسخره کولو جرئت لرلی ؟
د «بیا ورکولو حساب» په وخت کي به خلک ویري
او ترس نیولي وي ، ټکه دخپل همیشني برخليک
څخه نگرانه دي . په هغه وخت کي تمسخر ، غفلت
وانکار دخه لپاره ؟

د «ذکر» کلمه هم دحضرت باب دظهور سره جوربنت
لري . ټکه چي دي پخپله دپروردگار له لوري څخه
نوی «ذکر» وئه :

يا اهل الارض ! من اطاع ذكر الله و كتابه فقد اطاع الله ...

حضرت باب

۱۹

ای دھمکی او سیدونکو ! هر څوک چي دخداي
د «ذکر» او د هغه له کتاب څخه پیروي وکړي .
دپروردگار څخه پیروي کړي ده ...

په همغه ډول چي مونږ ولیدل ، قران مجید په کراتو
سره زمونږ د عصر د «موعد» ظهور اصطلاح
(دخداي سره ملاقات) یادوي . وروستي ايت (۳) دری
مطلوبه لري :

❖ د نگر بله معنى : هغه څه چي خلکو د هغه مثل
نه وي ليدلى . اوله هغه څه چي وحشت لري
دېر خلک دنوی ائین دمنلو څخه وحشت لري

د المقدس کتاب په اساس دزمري غرمبار ئي
ليدلى دى .

قران او بھاء الله

٦٠٦

-
- دخداي دملاقات وعده .
 - دخلکو لخوا دھги وعدی خخه انکار .
 - د«ساعت» راتگ چي دوعدي دظهور وخت دى

:

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُواْ بِلِقَاءَ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً . دانعام سورت، ۱-۳-ایت زيان
کونکي خلک هغه خوک دى. چي دخداي سره
دملاقات د وعدی خخه انکار کوي. تر هغه پوري چي
د ساعت دظهور وعده ناخاپه راور سيده .
بنکاره ده. چي د«خدائي سره دملاقات» وعده
اود«ساعت» راتگ سره ترلي دي. او دھغوی دهر يو
خخه انکار دبل دانکار سبب دى .

زمونبر دعصر ددهو موعدو په سل هاو کرته شاهدي
ورکري ده. چي هغه ساعت رارسيدي دى، قيامت دى
،دپوردگار ملايکي دخلکو سره دهغوي دعلمونو په
سنخش او ميزان مشغولي دي.

قد اتت السّاعة و نفح فـ الصور والميزان ينادى انا
الممي ز العليم ابین واظهر امام وجه العالم اعمال الامم و
انا الشّاهد الخبير لم يبق من ذرّة الا وقد اظهرتها و
انا العادل المستقيم قد جعلتنـ مستوياً يد العدل فـ ايام الله
حضرت بهاء الله رب العالمين . ٢٠

هغه «ساعت» راوريسيد. شپيلی و وهل شوه. او د ميزان
(تله) چغي وهي : زه هغه پوه تله يم. چي دخلکو
رفتار او عملونه د عالميانو په وراندي بنکاره کوم . زه
يم ليدونکي شاهده . يوه «ذره» به رانه پاتي نشي. چي
خلکو ته ئي ونه بنایم . زه عادله او دسمی لاري ملنیا
کوونکي يم . زه دعالت په لاس د عالميانو دپوردگار
په ورخ ، دجهان په كرسی ناسته يم .

والذى ظهر انه لمظهر القيمة و مبعث السّاعه...به انار
افق العالم و ظهر الاسم الاعظم . ٢١
حضرت بهاء الله

هغه خوک چي ظاهر شوي دي. د «قيامت
« ظاهرونکي دي. او د «ساعت» راوريونکي دي ... په

ظهور سره ئى دعالىم افق روپسانە شوی دى.
اودپوردگار «لوي نوم» بىنكارە شوی دى.
نن ورخ دجزاء ورخ ده. دعطا او بخشش ورخ ده
حضرت بھاءالله ۲۲.

٦٠٧ ٢٠ فصل: دقران ايتونه د «قيامت» او ساعت په باره کي

يوه مهمه اصطلاح چي په قران کي زمونبر دعصر ته
په اشاري سره کارول شوی ده. «يَوْمُ الدِّينِ» يعني
د «دین ورخ» ده. د «دین» معنا په
(تازي) او (پارسي) کي يوه ده. اما د «دین ورخ» هغه
اصطلاح ده. چي په قران کي په دوه شکله کارول
شوی ده ، «محكم» او «متشابه»:
محكم: هغه ورخ چي پوردگار په هغه کي «نوبي
ائين» خلکو ته وربختني.
متشابه: دجزاء ورخ يا دقضاؤت ورخ چي همغه
دقیامت ورخ ده .

دالاندي ايت د «دين» دوازو معنا كانو ته اشاره کوي:
 انما تُوعَدُونَ لِصَادِقٍ وَانَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ... انْكُمْ لَفِي قَوْلٍ
 مُخْتَلِفٍ... يَسْأَلُونَ ایانَ يَوْمَ الدِّينِ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ
 يُفْتَنُونَ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْתُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ان
 الْمُتَقِينَ فِي جَنَاتٍ وَعُيُونٍ.

دذارييات سورت، ۲۵ - ۵، ايتونه

په يقين سره دهجه خه چي تاسي ته ئي و عده درکړل
 شوي ده سمه ده . د «دين» دراټلو و عده به تحقق
 و مومي ... تاسي په دي باره کي دا خلاف نظر لري
 ... پوبننې کوي: چي د «دين ورخ» خه وخت رارسي؟
 داهげ ورخ ده. چي هغوي په اور باندي ازمايش
 کيږي. پس خپل عذاب به وگوري. دا همغه خه دي.
 چي تاسي ئي رارسيدو ته عجله لرله دنيکو خلکو
 ھاي په جنت کي په بي شانه چينو کي دي .
 مخکبني ايتونه :

- په ابتداء کي دنوی ائین دظهور خبر ورکوي
 دار و بشانه معنا ده .

- وروسته دا ايتونه موښو ته رازده کوي. چي
 مؤمنان په دي باره کي دننظر اختلف لري. دي
 ور انديني هم تحقق پيداکړي دي. دير مسلمانان

دبهائيانو دعقيدي برخلاف ددين په نويوالی
ايمان نه لري .

- پس له دي مقدمي ،د«دين ورخي»اصطلاح منع
ته رائي. ددي ورخي په صفت کي «دوه رمزه
«ragali دي :
- دسختي ورخ چي په هغه کي به خلک امتحان
کړل شي .
- هغه ورخ چي خلک ئي راتلو ته عجله لري.

قران او بھاءالله

٦٠٨

دادوه نښاني دبهائي

ائين دظهور په نسبت په قران کي خو واري تکرار
شوي دي . او په مخکبني فصلونو کي دهغوي په باره
کي مطالعه شوي ده . جسماني قيامت دامتحان سره
جوربنت نه لري . امتحان هغه وخت امكان لري . چي

خلک وکولی شي. په ازادي سره خپل برخليک و تاکي دموعد دقيامت وخت هغه ورخ ده. چي خلک په (بو ته يعني زرگري ظرف کي) ازمایش کيري. ترڅو پاکي اولياقت ناپاکي او عدم لياقت و بنائي. دهugi ورخ سختي له دي کبله ده. چي خلک دمهم تصميم سره مخامخ کيري: دنوی ائين سره یوځای کيدل اسانه کارنه دي.

يوله احاديثو څخه د «دین دورحی» معنا په همغه ډول چي دي کتاب کي راغلي ده. تائیدوي. دامام محمد باقر نه ئې ددي ايت دمعنای پښته وکړه:

وَكُنَا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ حَتَّىٰ اتَّأْنَا أَلِيقِينُ .

دمدثر سورت، ۴۶ - ۴۷، ایتونه

مونږ د «دین له ورحی» څخه انکار وکړ ترڅو یقين ته ورسیدو.

په حواب کي وویل: «ایام القائم» يعني دا ایت دقایم دورحی پوري مربوط دي.

ډير مسلمانان دنوی ورحی دراتګ او دنوی پیغمبر دظهور څخه منکر دي. وروسته له پوهاوي دقران د بشارتونو څخه ددوه لوی پیغمبرانو په ظهور سره، دانکار شک او ګمان څخه یقين او اطمنان ته رسی. څو ایتونو وروسته، دذاريات سوره په روښانтиما سره دموعد دظهور خبر ورکوي:

فَوَرَبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَنْهُ لَحَقَ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَتَطَّفُونَ.

دذاریات سورت، ۲۳-ایت

دھمکی او اسمانونو په پروردگار قسم دی. چي هغه حق دی. په همغه دول چې خپله وینا اوري (دھغه وینا به هم واوري) (په همغه توګه چې د خپلې وینا په باره کي شک نه کوي. دھغه په باره کي هم شک مه کوي.

دایتونه هم له (دین و رخی) (خخه خبر و رکوی:
وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ... ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ.

دمعارج سورت، ۲۶ و ۴۴، ایتونه

هغه څوک چې «ددین په ورخی» عقیده لري ... هغه دمو عود ورخ ده .

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّين هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنَّا مُّهِاجِرِينَ
تُكَذِّبُونَ.

دصافت سورت، ۲۱ - ۲۰، ایتونه

هغوي وائي : واي پرمونبره !داد(دين ورخ)ده ! داد
جداکيدلو ورخ ده . هغه ورخ چي تاسي ورخه انکار
کول.

مخکنی ایتونه مونبر ته خو نکتي رازده کوي:

- دخلکو یوه دله «دين په ورخ» اعتقاد لري
«يُصَدِّقُونَ»، بله دله د «دين ورخ» دروغ گني
، «تُكَذِّبُونَ». خه ورخي لره مسلمانان دروغ
گني؟ هغوي جسماني قيامت مني . دهغوي خخه
ديري هغه قيامت چي دحضرت باب په
ظهورسره راغلى دي تري انکار کوي.
- دموعد ظهور دخلکو جداکيدلو وسيله کيري
مؤمنين په يو طرف کي اومنکرين په بل طرف
کي. (يَوْمُ الفصل).

سلطان علی اعلى (پروردگار) دخپل حآن لپاره یوه تله
، ميزان اويو محک جور کر. ترخومعلوم کري. چي
کوم خلک دحق په پيژندنه کامياب شو. اوکوم پاتي

او محروم شو. او هغه ورخ چي داللهي محک ئى ظاهر
شي، هغه ورخ په «يوم الفصل» نوموي. حكى چي
صادق له دروغجن او «مُحِبٌ لَه مُغِلٌ» خخه فاصله
او تفصيل پيداكرى. ۲۴

حضرت بهاء الله

د «جدائي دورخي» اصطلاح د «دين دورخي» په شان
دموعود په ورخ دخلکو دجاكيدلو په معنا، په نورو
ایتونو کي هم راغلي ده، دهugo دجملی نه دنبأ سورة په
ایتونو کي :

ان يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا.

دنباء سورت، ۱۷-ايت

جدائي ورخ په يو تاكلی او «معين» وخت کي ده.
يَوْمَ يُنَفَّخُ فِي الصُّورِ.

دنباء سورت ۱۸-ايت

په هغه ورخ چي شبيلي و وهل شي.
وَكَذُبُوا بِآيَاتِنَا كِذابًا.

دنباء سورت، ۲۸-ايت

زما دايتونو خخه ئى انكار و كر.
يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفَا.

دنباء سورت، ۳۸-ايت

په هغه ورخ چي روح را پورته کيري. دملايکو
دصفونو سره به یو خاي وي.
ذلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَهًا رَبِّهِ مَا بَأْ.

دنباء سورت، ۳۹-ایت هغه

ورخ حق ورخ ده. (په ربنتيني به راشي) پس
هر خوک چي غواري. دخپل پروردگار لور ته دتگ
لاره ولتوي.

مخکبني ايتونه خو نكتو ته اشاره کوي:

- دموعد په ورخ شپيلي و هل کيري. د«شپيلي و هل» هغه اصطلاح ده. چي خو ئلي په قران
کي دموعد دظهور په باره کي راغلي ده. په
دي اصطلاح دمتشابهاتو دايتوно په فصل کي
بحث شوي دي.

- یو خل بيا دايتونه دانکار خبری کوي. په همغه
ترتیب چي په کراتوئی ذکر شوي دي، ظاهري
قيامت خخه مسلمانان انکار نه کوي. انکار

دقيامت پوري ترلي دى چي دقاييم په ظهور سره راخي.

- د«روح» ظهور او ملايكي حضرت مسيح يعني روح الله رجعت ته اشاره ده. د«روح» در اتلور خبر دملايکو سره په عين توگه په انجليل کي مسيحيانو ته وركړل شوي دی .
- په هغه ورخ خلک د اختيار والا دي . چي پخپله اراده (فمن شاء) دپروردگار دموعد بلنه مني اوکه ئي ردوي.

دلاندي ايت هم د«جدائي ورخي» او د«جمع کيدلو ورخي» دواړو ته اشاره کوي:
ان يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اجْمَعِينَ .
دخان سورت، ۴۰-ايت

جدائي ورخ په یقين سره ده ګوي لپاره تاکلي ورخ ده . چي په «هغه ورخ» تول را توليري (هرڅوک دخپلي ډلي سره یوځای کيري).

په همغه ترتيب چي و موليدل د«دين ورخ» همغه جدائي ورخ ده . دا ايت هم موږ ته دامعنی رازده کوي:

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّين هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ.

صفات سورت، ۲۱ - ۲۰، ایتونه هغوي وائي: واي پرمونبره! داد «دین ورخ» ده. داد «جدائي ورخ» ده هغه ورخ چې دهه بي نه مو انکار کول.

دموعود ورخ هم د «جدائي ورخ» ده. او هم د «اجتماع ورخ» ده. خلک په دوه ډلو، مؤمنانو او منكرينو ويشل شوي دي، هريوه له هغه خخه دخپلي ډلي پوري تړل کيري. يا هره یوه خپلي ډلي ته حې. او دهه غږي توب ترلاسه کوي.

هذا يوم الفصل الاكبر و هذا يوم الجمع . ٢٥

حضرت بهاء الله

داورخ د «لوى جدائی» ورخ ده . او دا د «جمع
کیدلو او بیو والی» ورخ ده .

یوم الطلاق... د بیلوا لی ورخ ده . یوم التلاقي هغه ورخ
ده . چي په هغه کي مختلف کوندونه په یومقام کي جمع
کيري . او بیو تاکلي سرچيني ته توجه کوي . ٢٦

حضرت بهاء الله

يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبِّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ .
دشورا سورت، ٧-ایت

د «جمع کیدلو ورخ» په هغه کي شک نشته دی . یوه دله
په جنت کي ، او بله دله په جنت کي . په همغه ترتیب چي
یادونه ئي وشوه ، دقیامت مربوط دیر ایتونه
، هم «محکم» او هم

«متشابه» معنا گانی لري . پورتنی ایت دهغو ایتونو
د جملی څخه دی . هم په دي عالم کي او هم په هغه عالم
کي ، خلک د خپلو ډلو سره یوځای کيري . دالهي نقشي په
اساس ، منکرين په دوارو عالمونو کي په دوزخ کي
دي . او مؤمنین په دواړو عالمونو کي په جنت کي دي .

يَوْمُ الْحِسْرَةِ

د افسوس ورخ

دمو عود دظهور دور حئي يوبيل لقب دافسوس ورخ ده :
وَانذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ . دمریم سورت، ۳۹-ایت د«افسوس
دور حئي» در سيدلو اخطار هغوي ته ورکره داهجه
وخت ده. چي «امر» اجر اکيرزي (خدای امر
رائي) اما خلک غافل دي او ايمان نه راوري.

قرآن او بھاء الله

٦١٢

-
-
- مخکبني ايت مونبي ته خو نبني راكوي:
- «امر» اجراء ته رسی . په همغه ترتیب چي
ومولیدل د«امر» کلمه دمو عود ظهور ته په
اشاري سره دقران ترتیلولو مهمه کلمه ده .

- خلک د «افسوس دورحی» درار سیدلو څخه غافل دی . غفلت په هغه صورت کې ممکن دی چې معنوی قیامت راشی . نه جسمانی .
- خلک د ايمان څخه سرغرونه کوي . دا تکي موږ ته په پوره روښنائي سره رازده کوي . چې دنظر ورمسئله دايمان او انکار ده . وروسته «دامر داجراء» څخه څنګه ممکنه ده . خلک ايمان رانه وري؟ په جسماني قیامت کي دايمان مسئله مطرح نه ده . په هغه زمان کي خلک باید دڅپل ايمان او يا دبې ايماني نتيجه ترلاسه کري .

عذاب ورخ

دموعود ورخی ته په اشارې سره ، هم د مسيحيانو په مقدس کتاب کي او هم په قران کي د «عذاب» کلمه راغلي ده . دالاندي ايت دخلکو عجلې ته د «عذاب دورخی» راتللو او د هغوي بي خبرې ته د هغې ورخی درا تلو څخه اشاره کوي :

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمٌ لَجَاءُهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَاتِينَهُمْ بَعْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ .

دعاپ رارسييلو ته عجله لري . كه ئى تاكللى وخت نه
لرلى . همدا اوس به هغوي دى عذاب نيولى وي
پرهغوي به ناھاپه عذاب راشي ، اما هغوي به دھغه
د «راتگ اووقوع» خخه بى خبره وي .

دموعود ورخ هم د «عذاب اوجزاء» ورخ ده ، اوهم
د «بخشش اودعطا» ورخ ده . هم دمجازاتو ورخ ده
اوهم دمکافاتو ورخ ده .

نن ورخ دجزا اودعطا ورخ ده ۲۷ .
حضرت بهاءالله

نن ورخ دمجازاتو او مکافاتو ورخ ده ۲۸ .
حضرت بهاءالله

په دیارلسوه سنه کي ياحق وويل، اووروسته ئې
ددبىمنيو په تورو اوچرو شهيد كړ. داوه دجزاء دورخې

جزاء . ۲۹.

حضرت بهاءالله

دظاهري قيامت نتيجي

ظاهري قيامت يعني دمرو پورته کول دقبرونو خخه
دالهي سنتو اوروش سره جور نه راخي. په اسماني
اثارو کي پير شواهد دي. که پروردگار اراده وکري.
په یوه لحظه کي به تول کافر مؤمنان کري :

الْمَ تَرَ انَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ان
يَشَاءُذْهِبُكُمْ وَيَاتِيَ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ .

دابراهيم سورت، ۱۹ - ۲۰، ايتونه

په دي نه پوهيري. چي پروردگار اسمانونه او حمکه
کامل اوسم پيداکري دي. که وغواري تاسي تول به له
منهه يوسي. اونوي خلک به پيداکري. داکار
پروردگار ته مشکل نه دي.

دپورتنې ايت په اساس، دخدای په خلقت او پيداينست کي
نقص نشته دي. که دپروردگار دې منتها علم او حکمت
مطابق وى، داجهان به ئې نابود کري وى. اونوي جهان
به ئې جور کري وى. اما دارنګه کاردهغه دخلقت

دنقشی سره جور نه دی . حکه دادنقشی دنقص نبناهه ده
لاندی ایت هم الهی سنت او طریقه راوبنائی:
لُوْيَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا .

در عد سورت ، ۱-۳ ایت

که خدای غوبنتی وی . تولو خلکو ته به ئی هدایت
کری وی .

پاسنی ایت په پوره لطافت سره دپروردگار نقشه
رابنکاره کوي . د «که » حواب پخپله په ایت کي ور
کړل شوی دی . بنکاره ده چي دارنګه کار (چي تولو
خلکو ته هدایت په اجباري) دول دپروردگار دارادي
سره جور نه دی .

ولي رسول اکرم ، دپروردگار داسماني قدرت او حمایت
با وجود ، هغه تولي بلاګاني اور نخونه وز غمل ؟ ایا
هغه دپروردگار تاکلي او بر ګزیده نشو کولی چي په
یوی کلمي سره ئی پاكو خلکو ته ايمان او د بنمنانو ته
ئی نابودي او هلاكت غوبنتی وی ؟

په بهائي اسماني اثارو کي هم دانقشه اوالي هي حکمت په
کراتو تائيد شوي دي:

داسي ئي مه بوله چي حق عاجز دي .په اسم اعظم
قسم دي. که وغواري دتولو خلکو اوامتونو روح به

په يوي کلمي سره واخلي. ٣٠
حضرت بھاءالله

دپروردگار طريقه هميشه داسي وہ او وي به چي بندہ
گانو ته ازادي او اختيار ورکري. ترڅو خپل نيت

او خوي وبنائي. ترس او ايره به هغه له دي کار څخه
منع کري. او دازادي او اختيار هديه به ده ګوي نه واخلي
زمونږ ايمان په هغه صورت کي زمونبر دخالق لايق

دي. چي زمونږ دروح څخه دميني او عشق په قوت
سره پورته شوي وي. او دپروردگار روح سره یوځای
شي. جبر او اکراه دپروردگار درگاه ته لارنه لري.

حضرت بھاءالله په یوليک کي فرمائي، چي هغوي په
هغه څه چي دخلکو په زړونو کي پت دي

پوهيري، او قادر دی. چي عالم په يوه کلمه مسخراوتابع
کري . اما که داسي کارونه ظاهر ه شي. تول خلک به،
که غواوري او يائي نه غواوري. دپروردگار دائمين په
وراندي به سرونه تبیت کري. او دائمان ارمغان او هديه
به ونه مني . اما دارنگه اقرار ته اعتبار نشته دي.

حضرت باب هم دا حقیقت تائیدوي:

اَنّا نحن لُو نشاء لِهِدِيْنَا الارض وَ مِنْ عَلَيْهَا عَلَ حِرْفٍ
مِنَ الامر اقْرَبَ مِنْ لَمْحٍ
الْعَيْنِ جَمِيعاً ۖ ۳۲

که وغواړو دپروردگار دامر په يو حرف سره دستړکو
د «رپ» څخه په کم وخت کي به دتول جهان خلکو ته
هدایت وکړو .

دپروردگار تغير نه منونکي سنت او طریقه همیشه
دارنگه وه، او وي به. چي تول کارونه ئي د «اسبابو
» په کومک سره دظهور میدان ته راوخي:
تول کارونه په اسبابو سره ظاهر او بنکاره دي. ۳۳

حضرت بهاءالله

«اسباب» دسمې لاري پيداکول، کوبنښ او پلتنه ده . په
دوارو جهانونو کي د ساعت او ايمان دلاسته راورلو
وسيله، دمهربانه، توana پروردگار په درگاه کي دعا
اوزاري ده .

او ساعت په باره کې

پیغمبران ھیڅکله بې له «اسبابو» مونږ ایمان راولو
ته نه واداره کوي. ده ګوی وظیفه ویل، او دسمی لاری
ښوول دي. زمونږ وظیفه غوبنټل دي. او په پاک زره
لتول او پیداکول دي:

لَا أَكْرَاهُ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِينَ اسْتَمْسَكَ بِالْعُزُوهِ الْوُثْقَةِ
لَا انْفِصَامَ لَهَا.

د بقره

سورت، ۲۵۶-ایت

په دین کي اجبار نشه. د حقیقت او گمراهی فرق
روښانه دي. هر خوک دی دشیطان څخه منکرشي.
او په خدای دي ایمان راوري، په قوي پرو پوري دي
حان ونبليو. هغه پري چي شکيدل نه لري. يعني
د غوڅولو قابل نه وي.

وَمَا عَلِيْنَا إِلَّا بَلَاغُ الْمُبِينُ

یاسین سورت، ۱۷-ایت

بله وظيفه نه لرو په غير له دي نه چي دپوردگار پیام
په روښانтиا سره اعلان کرو .

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ .

در عد سورت، ٤٠-ایت

ستا وظيفه دپوردگار دپیام ابلاغ دی ، زما کار دخلکو
حساب ته رسیدل دي .

عدل راوستونکی ، پروردگار دخپل جمال بنکلا همیشه
دنامحرمانو اوقدرنه پیژندونکو څخه پته کړي ده ،
اوپټوی . یواځی پلتونکو ته دخپلی درګاه لاره وښائي .
چې خپل روان دالودګي څخه پاک کړي . او به عذر
او دعا دبنده ګي اظهار وکړي . په ډیرې عاجزې سره
داسمان دبخشش او عنایت څخه دایمان ارمغان ارزو
وکړي . یواځی دیدار غوبنتونکی او بې قراره عاشقان
، بې مثاله وصال ته اجازه پیداکوي . حجاب پرستان
اونقلاب پوشان چې دحقیقت درنا څخه بیزاره دي .
او دایمان دارمغان څخه لري دي . هیڅکله به دهغه
څلیدونکی لمر څخه برخه من نشي .

پروردگار دهغه

دکلام

څخه پیژندلی شی

ای زما حبیبه ! باید کوبنبن وکرو ... ترڅو په ټول
استقامت سره مړاوی روحونه د محبوب په نوی لاره
کي قربان کرو. اوپه سلهاو زره نیازاو عاجزی سره
حکانونه وبنایو ترڅوهغه پیروزی ترلاسه کرو. ۳۴.
حضرت بهاءالله

بهاءالله او قرآن

۶۱۶

ذَلِكَ الْكِتَابُ... هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ .

دبقره سورت، ۲-ايت

داکتاب د پر هیزگار انولپاره لارښود اور هنمادی .

پروردگار به د «قضاویت په

ورخ» خاضعنو او عاجزانو ته هدایت وکړي. او خپله

لاره به متواضع او عاجزانو ته وبنایي.

داود مزامیر، ۲۵ فص، ۹-ايت

پروردگار د«قضاؤت» لپاره قیام و کمر. تر خو
تولومتواضع او عاجزو ته خلاصون و رکری.
ای تبرو مخکی راشئ. او د ژوندانه او به و منئ.
داد غوبنتونکولپاره یوه هدیه ده .

یو خنا مکاشفات ، ۲۶ فصل، ۱۷- ایت
دپروردگار دهدایت لاره ، محبت او دوستی ده ، نه جبر
او زور . دپروردگار په مخکبئی روزگارکی داطریقه
وه، او په اینده کی به همدا طریقه وي . ۳۵
حضرت باب

قُلْ اهْنَدِي فَانِمَا يَهْنَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ يَا إِيَّاهَا النَّاسُ قَدْ
جَاءُكُمُ الْحَقُّ مِنْ رِبِّكُمْ فَمَنْ ضَلَّ فَانِمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا .
دیونس سورت، ۱۰ - ایت

ووایه ! ای خلکو : دا حقیقت ستاسي درب لخوا دی
هر چاچی لاره پیداکړه . ده ګه په ګته ده . او هر چاچی
لارورکه کړه . (کمراه شو .) ده ګه په توان ده .

تالله ان احسنتم احسنتم لانفسکم و ان تکفروا بالله و
باپاته لکنَا بالله عن الخلق والملک عَلَّ الحَقَّ غَنِيَا . ۳۶

حضرت باب

په خدای قسم دی ! که نیکی و کمرئ . دخپل حان سره
مونیکی کړي ده . او که دپروردگار ایتونو نه منکر

شی، مونږ پروردگار په لرلو سره ددې جهان خخه
اودهغه دخلکو خخه بې نیازه يو.

قُلِ الْحَقُّ مِنْ رِبِّكُمْ فَمَنْ شَاءْ فَلَيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءْ فَلَيَكُفِرْ.
دکھف سورت، ۲۹-ایت

ستا درب دلوري دی. هرڅوک چې غواړی ايمان
راوري. اوڅوک چې نه غواړی منکر دي شي.
تالله ان ه ما اراد لكم الا ما یقر بكم اليه و یدخلکم ف
ملکوت البقا و ان ه لهو الغفور
الر حیم.

۳۷

حضرت بهاءالله

په خدای قسم دی! یواحی دهغه غوبښته ستاسي
نبرديکت خدای ته، اوستاسي داخلidel الهي سلطنت ته
دي. پروردگار بخښونکي اومهربانه دي.

❖ دانګلیسي له ڙباري خخه .

نهمه برخه

د رمز ڙبه

په دوه فصله کي: ١. پته نقشه

۲. «محکم» او «متشابه» ایتونه
که یو خوک په ذکرشوو ظاهري شرایطو، دظاهر په
حساب، نیوکه وکري. هیڅکله به دائمان په نور
فائز او بریالی نشي. ۱

حضرت بهاء الله
ان الساعة عاتيةً أكاد أخفِيهَا لِتجزَى كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَ . □
دطه سورت، ۱۵-ایت
دهغه دهغه

«ساعت» نیته او زمان به په یقین سره راوري. زه به
هغه پت کرم. ترخو هر چاته دهغه دکوبنښ په اندازه
پاداش ورکرم.

انه لَقُرْآنُ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمْسَهُ إِلَّا مُطْهَرُونَ
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دواقعه سورت، ۸۰ - ۷۷، ایتونه قران کریم یوه پته
لیکنه ده. دجهانیانو دپروردگار له لوري، چي په غیر
دپاک زرو خلکو نه بل څوک هغه لمس نه کري. اونه
به هغه ته لاس رسی پیداکري.

پته نقشه

دافتسل دپروردگار داريکو یواصل دانسان سره
روبنانه کوي. اودي پوبنتي ته ٿواب وائي :ولي
دڀغمبرانو دظهور نبني درمز اوشاري په زره کي
پت دي؟

مخکني كتابونو ته نظر وکړئ. چي دهر راتلونکي
نبي خبر دمخکني نبي په بيان پوري مربوط و
اوټول به ئي په اشاري سره په پته پوهول. ۲
حضرت بهاءالله

دقران بررسي راوبنائي. چي پروردگار زمونز
دعاصر دمو عود دظهور نبني په مختلفو جامو اوپردو
کي په ديري بنکلا او مهارت سره پتي کري دي. بوله
هغو جامو ٿخه « ساعت » او « قيامت » دي. دپتوالي
او اختفاء حالت او درجه په دادول ده. چي که الهي
ایتونه په سل هاوكرته ووایو،

❖ تلویح بې اشاري سره په معنا پوھول.

قران او بھاءالله

٦٢٠

دمعنا داره دردانو او هغه اسرار چي دکلماتو په صدف
کي پت دي. نبيانه به ئى ونه گورو. اما
د «رمز دکلي» په استعمال اولرلو سره چي موعد مونبز
ته بخشش كېي ده. په ناخاپه توگه زمونبز دسترگو

خخه داسرار پرده لري کيري ، اوپه روبنانتيا سره
گورو. چي دوه «قيامته» اوادوه قضاوته کارکوي:
اول دموعود د«قيام» په خاطر زمونبر ودرول دهغه د
قضاوت دترازو په وراندي په دي عالم کي. دوم
زمونبر قيام دهغه د«قضاوت» دترازو په وراندي په
هغه عالم کي.

د«رمذكلي» په لرلو سره «دوه قيامته» اوادوه
«قضاوته» دارنگه زمونبر په نظر بسکاره کيري چي په
پير حيرت سره پوبنتنه کوو: چي دقران نبناني ئي
خومره روبنانه اوواضع دي، ولې داتول علما
او عرفا، په دي تيرو تولو قرنونو کي دهغو دليدلو خخه
عاجز ؤ؟

دانسان ستريگي په نظر کي راوري. دخلقت دنقشي په
اساس داغرى، هرشكل سم گوري. په همدى حالت کي
كله ددي کار دسرته رسولو خخه عاجزى دي. لاندي
طرح ددوه تصويرولرونکي ده. اما طراح هغه دواره
په پيرمهارت سره داسي يوحائى كري دي. چي په
ابتداكى ستريگي يواحى دهغوي خخه يو تصوير گوري
تاسي خپلى ستريگي وازمائي:

ددى دوه تصويرونو خخه په

هريوه کي

هم یوه زره بنخه ده او هم یوه

خوانه بنخه

۶۲۱

نقشه

۱۲ فصل: پته

زره پنهانه

خوانه پنهانه

ددي جهان دقیامت پت رمز، دهمیشنی جهان دقیامت
سره دهغوي په حیرانوونکي شbahat کي دی
دروزگار طراح ددي دوه واقعو او پېښو نقش په دارنگه.
يومهارت سره يوشان جور کری دی. چې بې له
توجه، هغوي دیوبل څخه جدا نشو لیدلاي .اما په يوکم
تمال او تعمق سره پوهېړو. چې دوه قیامته او بادوه
واقعي او پېښي په کارکي دي : يوه په دي عالم کي
اوبله په هغه عالم کي . هغه څه چې په هغه قیامت کي
پېښيري په دي کي هم پېښيري . ته به وائي دادوه
واقعي دیوبل تمام نما آيني دي . دهغوي دشباخت نقش په
داسی يوحد کي دي. چې کله نشی کولای هغوي يوله
بله سره جاکړئ .

ځني له دي ايتونو څخه ، ددواړو قیامتونو سره مرتبه
اواريکي لري. او ددواړو صفت کوي. دهمیشنی عالم
اړونده اصطلاحات کارول، زمونږ دعصر دلوی خبر
دېټ ساتلو لپاره دقران او نورو اسماني کتابونو
يوترټولو بنکلی هنر دي. يورمز په دي يکتا هنر
او سحر اسا طرح کي داده. چې نښاني هم پتې دي،
او هم بنکاره. ته به وائي چې لمر په هغه واحد کي هم
څلیدونکي دي. او هم تياره دي . ددارنګه نقشي
تنظیمول، یواحی دروزگار دطراح په لاس جوري دلی

شي . په پوره کمال او بنسکلا سره دايو سحراو جادودي.
او دپروردگار دقدرت او حکمت بنسکاره نبناني دي .
دانسکاره ھليدونکي او پيت لمر داسي پيداشوی دي. چي
حتى دهجه څخه دپردي په لري کولو سره دوخت
دموعود په وسیله ، او دهجه دھلا او عظمت په بنو دلو
، بياهم دير خلک دهجه په سحر آسا او بنسکلي رنما په
ليدلو قادر نه دي ! ايا ددي څخه بله لو يه معجزه تصور
کيدلی شي؟

قران او بھاء الله

٦٢٢

د هر بنسکاره څخه پتکاره

تر

او د هر پت څخه پت تر

فرض کړئ. تاسي غواړي. خپل دوست ته په يولري
ديار کي خبروروليږي، په داسي یوتريبي سره چي
نور څوک خبر نشي. ټکه چي د خبر افشاء او خپريدل
د خطر سبب دي. خپل هدف ته درسيدو لپاره کومه لار
انتخابوي؟ د خپل ځان سره وائي په ليک او خبر کي

داسی جملی ، اوکلمات کاروم چی دوست می دهغه په معنا پوه شي ، امانور خلک پري پوه نشي. اوله هغه څخه یوبل تصور وکړي . په دقت او توجه سره ددي کار سرته رسول دومره مشکل نه دی . او س فرض کړئ. یو خبر غواړی، په یو کتاب کي په کراتو سره تکرار کړي. او په پوهېږي. چې ستاسي ليکنه او نوشته په میلون هاو انسانان دزر وکلونو څخه په زیاته موده کې په پوره دقت سره په کراتو ووائي . وګورئ د داسی یو خبر پتول ددي ټولو کنځکاوه انسانانو او متفکره خلکولپاره په داسی یوه او برده موده کې څومره مشکل دی .

ایا د پروردگار نقشه بالاخره پای ته ورسیده ؟ ایا زمونږ دموعد دراتلو خبر چې په کراتو په قران کې تکرار شوی دی ، ډیولو کنځکاوه او متفکره خلکو څخه د ظهور تروخته پت پاتي شوی دی ؟ د اسلام دلوی علماو او عرفاو افکارو بررسی و بنائي . چې هغوي په هغه ډول چې لازم ، باید او شاید وي. له دی پت خبر څخه پوهاوی نه دی ترلاسه کړي ، ترڅو چې زمونږ د عصر دموعد قیام را ورسید، او دهغه په قوي لاسونو ، ناخاپه د اسرا رو پرده دهغوي له مخ څخه لري شوه بددي لوی معجزي د عجایب څخه یو دا چې ، ځنې خلک تراوشه هم د لیدلونه ئې عاجز دي.

ن به من است وین عجب ترکه من ازوی دورم
سعدي

❖ حضرت بهاءالله، دخداي له لوري دارنگه
توصيف شوي دي .

۶۲۳ ۱۲۱ فصل: پته نقشه

داخنگه لمر دي. چي هم تابان او «حليدونكى» دي.
او هم پنهان او «پت» دي؟ داخيه معجزه ده. چي چني
دخلکو ئي په ليدلو سره افتخار کوي. او په حقیقت ئي
ئان قرباني، او چني نور، دمعجزي دشوكت
او عظمت څخه داسي په ايره او ترس کي وي. چي خپل
امنيت په خطر کي گوري. او ده ګي ليدونكى وژني!

سبحان الله يو غږ هم مسٽي را وره او هم عقل بخشش
کړه. هم ئې فراموشی او هبر جنټوب را وره، او هم ئې
دټولو شیانو علم پخشش کړ. ۳

حضرت بهاءالله

ولی پروردگار دزمان او وخت دموعد په باره کې
درمز ژبه کاروی ؟په دې کار کې پیر اسرار
او حکمتونه پراته دې. یوه لویه هدیه دپروردگار له
لوري مونږ ته، دازادي او اختیار ارمغان او هدیه ده
زمونږ ژوند ددي بي شانه ګوهر څخه پیداشوی دی
زمونږ انسان کيدل ده ګه مربوط دي، زمونږ روح
ده ګه څخه منشاء اخيستي او زمونږ وجود ده ګه څه
جور دی.

وانه تعالی لويسمك عباده من فعل ويجرهم على فعل
آخر ليكون ظلما من ۴

حضرت بهاءالله

که پروردگار خپل بنده ګان دیوکار څخه منع کړي.
او دبل کار په کولو ئې مجبور کړي، داده ګه له لوري
يوظلم دی ...

پروردگار هيڅکله نقاب پوشان او شب پرستان په جبر
سره دلمر خواته نه دي نبردي کړي، په دې طريقة
او سنتو کي هيڅکله تغير نه ؤاونه به راشي.

ل عمری لو اخرق الحجاب فـ هذا المقام لتطيرن الارواح
الـ ساحة ربک ... ۵ حضرت بهاءالله

په خدای قسم دی !که داسرارو پرده وشکوم. تول
روحونه به دپروردگار درگاه ته الوتنه وکبری....
لو یعرف نفسه عباده عـ ما هو عليه لینقطعن به کل عن
کلشین و یسکن فـ جواره بحیث تجد الملوك یفتخرون
بمملوکیة انفسهم ... ۶
حضرت بهاءالله

کل شئ :تول شیان.

قران او بهاءالله

٦٢٤

که هغه خپل خان په هغه دول چي دی. خپلو بنده گانو
ته و بنائي. هغوي چي هر خه لري هغه به پريردي.
او دهغه لور ته به په ديره عجله و رشي. تر خود هغه په

خوا کي ٿائي شي پاشادهان به دهجه ددرگاه په بنده
گي سره افتخار وکري ...
دازادي دارمغان دساتلو ، دانا او حكيم خدائ دخپل
موعد نباني په متشابه کلماتو کي پتوی . ترڅو یواحی
دژوند داوبو تزي دمعاني سرچيني ته لاره پيداکري ،
او ديپوهي درنا عاشقان لمر ته ورسی ، نه نقاب پوشان
او حجاب پرستان چي دنور په ھلاسره په غمونو اخته
شي . او دفرار او تيپنتي لاره ونيسي .
اسماني طراح د «متشابه» کلمو نازکي پردي دمعنا په
مخ اچوي . هجه نازکي پردي په سحر اميذه شکل سره
، پروردگار دغوره شوي ظهور دنبانو په روښانتيا
اورنا سره دخودپرستانو او دوه مخو څخه پتوی . دانا
او مهربان پروردگار هيچکله په جبر او زور سره په
خواره خوب ويده له خوبه نه پورته کوي . او کوردلان
اونا هرمان دخپل يارد رخ په ديدار نه واداره کوي :
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَ مَنِ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا إِفَانَتْ ثُكْرَهُ
النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ؟

ديونس سورت ، ۹-ايت
که پروردگار اراده کري وي ، دھمکي دمخ ټول
او سيدونکي به مؤمنان شوي وي .

ایا جائزه ده. چي خلک په جبر سره ايمان راولو ته
واداره شي؟

ان هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ الَّرَبِّهِ سَبِيلًا.

دایواحی دمزمل سورت، ۱۹-ایت

ستاسي لپاره یوه یاداوری ده . هرڅوک غواړي دخدای
لار ونیسی .

لَا أَكْرَاهُ فِي الدِّينِ .

دبقره سورت، ۲۵۶-ایت

په دین کي جبر نشه .

ذكر دگار دکلام اسرار لکه دناوی دخیری په شکل په
نازکه اوظریفه پرده کي پت او نه بنکاري
او دپور دگار نوی موعود دا د اسرارو پرده لري
کوي. او هغه ددلربا بنکلی مخ د هغې دعاشقانو په
وراندي دديدار لپاره بنکاره کوي:

دمعنا ناوي هغه چي دبيان په نازکو پردو کي پته
وه په الهي عنایت او بخشش سره بنکاره شوه. اي
دوسنانوشاهدي وركوم. چي نعمتونه پوره دي. دلail
 بشپير شوي، او علتونه ظاهر دي. دليل ثابت راغلى
 دي. نورستاسي دهمت پوري اړه لري. چي انقطاع
 اوږور دگار سره دميني درجي ظاهري کړئ. ۷

حضرت بهاءالله

که د «ساعت» ظهر د ظاهري قدرت او غابي سره
 یوځای وي. او یا نښاني او ایتونه په «محکمه» ژبه په
 ډير وضاحت اوروښنائي سره بیان شي. ټول خلک به
 دویري او ترس خخه داميد او عزت لپاره خواه ناخواه
 دپروردگار دارادي په وراندي دبنده ګي سرونه تېت
 کړي. او دايمان او تصدق اظهار به وکړي. په هغه
 صورت کي به اراده، ازادي، کوبنښ او پلتنه ټول خپل
 ارزش د لاسه ورکړي. په نتيجه کي، به هر هغه فرد
 چي قدر نه پیژندونکي، دنیا پرست او خودخواه، بې
 بصير ته، بې له کوبنښ او زحمت خخه دايمان
 څلدونکي تاج ته، چي دهغه لاس ته راول دانسان
 لپاره تر تولو او چته افتخاردي، لاس رسی پیداکولی.

په همغه ترتیب چي په اول جلد کي ولی دی جهان ته راغلي یو بحث وشو. دانسان ازمايش په دی جهان کي «دېډاينست دېنځو حلقو څخه» یوه ده، شاید دمؤمنانو دایمان دازمايش ترټولو مهمه لاره دهغو ایتونو لار وي. چي درمز په ژبه نازل شوي وي. دي ایتونو په ټولو عصرونو کي، باطن بینه مؤمنان دظاهر بینو خلکو سره جدا کړي دي. حضرت بهاءالله دایقان په کتاب کي دېروردگار کلام په دوه برخو ويشي:

• لمړۍ برخه : بیان په ظاهري لویوالی، بې پردي، بې رمزه اوبي نقابه دی. اوفرمائۍ ترڅو چراغ وي، دهدایت کوونکي، دلاري د لیدو رنا وي، ترڅو ددي لاري سالکين سپیڅلو معارجو ته ورسوي. اوددی لاري غوبښتونکي د محبت میدان ته راکاري. ۸

❖ انقطاع : ددینا سره دمیني په ئای دخدای سره
مینه
سراج : چراغ

دو همه برخه: بيان پت اوپرده کي دی. او فرمائي
ترخو دوه مخي خلک هفه ٿه چي په زره کي پت
کري دي. ظاهر شي او حقيقت ئي بنكاره شي. ٩
ولي دقران د وعدی په اساس، یواحی «زحمت کش
خلک» دپور دگار دهدایت ٿخه برخمن کيري؟

هغه څوک چې زموږ دلاړو په پیداکولو کي کوبنښ کوي . البته چې زموږ لاروته ئي هدایت کيري . ولی د تامل او تفکر دستور او امر وونه ، هغه ټول په قران کې ، تکرار شوی دي؟

وَقَالُوا لَوْ كَنَا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَا فِي اصْحَابِ السَّعِيرِ .
دَمْلَك سُورَت، ۱۰-ايت [دوزخ]
اوسيدونکو]وویل : که موښ غور نیولی وی. اویا په
عقل او خرد متکي وی. او س به موښ په دوزخ کي نه
اوسيدلی :

در اتلونکي ايت په معنى کي تامل او تفكير وکړئ په
دي ايت کي زمونږ خالق په پوره روښانتیا سره مونږ
ته خبر راکوي چې د هغه «ساعت» ظهور په پت ډول
رارسي. ترڅو هر څوک د کوبنښ، طینت او خوی په
اساس خپل پاداش واخلي:

ان الساعَةَ إِاتَّيْهُ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَ .
دطه سورت، ۱۵-ایت

البته هغه

«ساعت» را هي. غوارم چې هغه پت وساتم. ترڅو
هرکس د خپل کوبنښ په اساس باید سزاوګوري.

دمخکښي ايت د معنا رمز پخپله په ايت کي پت
اوښکاره دي. په میلونهاو مؤمنانو مخکښي ايت ویلى
دي. اما د خپل ځان څخه ئې پوښته کړي ده. چې :

- ولی پروردگار د «ساعت» را تل پتوی؟
- د «پټولو» او «کوبنښ» تر منځ څه اريکه وجود
لري؟

دي دوه پوښتنو ته څواب پیداکول، دايت «رمز» لکه
دورخې په شان بنسکاره کوي.

مغلیین: هغه کسان چې په زیرونو کي د بعض کيني
او حسد پالنه کوي. دوه مخي خلک.

داسلام نه مخکی اديانوپه اثارو کي د «خدای دورحی» او دخای دموعد راتگ په پته توګه تائید شوی دی: په نظر کي ولرئ. زه دغله په شان راهم. نیکمرغه دي هغه څوک چې بیداره وي.

حضرت

مسیح(یوحننا مکاشفات ، ۱۶ فصل، ۱۵-ایت دخای ورخ د «غله په شان په شپه کي» رارسي. نامه اول تسالونیکیان، ۵فصل، ۲-ایت

دادانیال دکتاب ۱۲ فصل، دابتداه نه ترانتهاپوري زمونږ دعصر ددوه موعودو دظهور په اړه دي. په هغه فصل کي حتی دهغوي دهر یوه دظهور نیټه په رمز سره ئې وړاندوينه شوی ده. دایوه نمونه ددانیال دوراندوینو خخه ده :

په هغه زمان کي میکائیل، لوی شاهزاده چې ستا دپیروانو محافظه وي، پورته شي. داهغه زمان دي. چې درنج او بلگانونه ډک دي. چې دهغی مثال به

دروزگار دابتداء نه ترهجه وخته پوري ليدل شوي نه
وي. په هجه وخت کي دهرچا نوم چي په کتاب کي
ليکل شوي وي...اما ته اى دانيال ،کلام پت کره.
اوکتاب تراخره وخته پوري مهر کره ...[په هجه زمان
کي][بير خلک به سفر وکري. او دعلم دايده به وسعت
اوپراخوالی پيداکري .
دانیال، ۱۲ فصل، ۴-۱، ايتونه

دموعود ظهور د«ساعت»پت ساتل دمتشابه کلماتو
شاته برسيره پردي چي خلک ازمایش شي او دبصیرت
و الا خلک دکوتاه نظره خلکو څخه جداشي، یوبیل سبب
هم لري. حضرت باب په نظر کي راوري. دی
يوحوان و. په بيري عاجزي او مظلوميت کي چي
ددبنمنانو دجسارت او توهين په وراندي په پوره سكون
او داد سره و دريدل. او دخپل ځان به دفاع کي به ئي یوه
خبرنه کوله.

او س توجه وکري. چي عيسى مسيح څه وائي: دغله
په شان په داسي وخت کي چي منظر نه یاستي را خم
نيکمرغه دي هجه څوک چي زما راتگ ته اماده دي
او [خپل معنوی] کالي اولباس ساتي. خدای مه کره په
لاره لوڅ لغر ولار وي. اور سوا شي.

دمزامیر نوی

عهد، تفسیری ژباره ۳۴۹، مخ.

«میکائیل: یعنی هغه څوک چي د «خدای په مثل دی.» دا واژه اوکلمه حضرت بهاءالله ته اشاره ده. چي دخای دشکوه عظمت څلاده د «شاہزاده» کلمي اطلاق او منسوبول له دي نظره ده، چي دده نسبت سامانيانو سلسلې ته رسیدل . دیوحا په مکاشفاتو کي حضرت بهاءالله د «شاہانو شاه» نومول شوی دي.

قران او بهاءالله

۶۲۸

داخوان یواخی اوبي له ملاتره یو طرف ته ، اوپه زرهاو مکار اوستم کاره خلک بل طرف ته . هغو خلکو دده په باره کي څه اوریدل اوپه څه پوهيدل؟ هغوي له نورو اوریدل اوکله به ئې پڅلوا سترګو لیدل چي دا رامه ټوان دسحره ډک رفتار او دوینا دنفوذ سره څپل دوستان ، څپل څپلوا اویا هم څپل پیروان دلي ډلي داجدادو له دین څخه بهر کول . هغو خلکو څپل امنیت او څپله هستي په سخت خطر کي لیدل . دهغو ستمگرانو په نظر ، ده ټوان نابودول دعقل ، دین

اوایمان فیصله وه او داکار دثوابه ډک و . او بی له
کومې ویری او ترس څخه ئې کولای شو. چې هغه
تکه تکه کري . له خپل ڇان څخه پوبنټه وکړي. که
داتول خیال پرسته او ستمکاره خلک ده ګه ټوان په
سرانجام چې ارام او په ظاهر کي بي پناه و پوهیدلی
وی، څه به ئې کول؟ ایا یوه روح به ئې هغه ته
فرصت ورکړی وی. چې د پروردگار پیغام خلکو ته
ورسوي؟

ایا د مقام او منصب والا حاضرؤ چې حتی یوه لحظه
څپل امنیت او اسایش په خطر کي واچوی؟ هغه ظالمان
چې قران ده ګوی لپاره یودوکان و. اوایمان دبودی
ترلاسه کولو لپاره یوه وسیله ده ، که ددی په خطره چې
دادوکان دلاسه ورکوی او بودی ئې دلاسه ځی پوه
شوی وی. څه به ئې کري وی؟ په لمرنی فرصت
کي به ئې هغه ټوان او پیروان د حمکی له مخی لري
کول. امما ده ګه موعد راتگ دشپې د غله په څير هغه
ته دافرصت او موقع ورکړه. ترڅودا «لوی خبر» په
هغه اندازه چې شاید او باید وی. خلکو ته ورسوی . که
حضرت باب له همغه پیل څخه دخپلی څيري نه نقاب
لري کري وی. او خپل ڇان ئې موعد مهدی معرفی
کري وی، وضع به په بل مخ اغوبنټي وی.
او د پروردگار نقشه به عملی شوی نه وی .

دهغه حوان ساتل په هغو ستمکاره تولو دېمنانو په منځ کي اسانه کار نه و.که هغوي دهغه تاکلي موعد او دهغه حوان د «دروني قدرت» خخه اگاه او پوه شوي وی، دهغه دژوندانه داستان به یوبيل پای لرلی. اما وروسته دوعدي ترسره کيدلو او دنقشي له تماميدلو دهغه پروردگار راليرل شوي لپاره فداکيدل کومه پرواومانع نه لرله بلکه دهغه لویه ارزو وه:

۱۲ فصل: پته نقشه

۶۲۹

قد فديت بکل لك... و ما تمنيت الا القتل في محبتك . .
حضرت باب

ماستا په خاطر خپل حان قرباني کړ ... او په غير دشهادت نه له تا سره دمیني په لار کي بله ارزو نه لرم.

ددي پوبنتي په باره کي فکر وکړي: که
دمو عوددظهور کال په پوره روښانټيا سره ،بې له
متشابهاتو دپردي څخه بیان شوي وي. څه نتيجي به
ئي لرلی؟ دظهور دکال بنسکاره کيدل، به
دروغجنواونيا پرستانو لپاره یوه دعوتنامه اوبلنه وي.
چې خپل ځانونه به ئي په هغه کال کي موعد ګنلى.
په هغه صورت کي به دپروردگار دېيغمبر پېژندنه
دهغو دروغجنو مسخره کوونکو او دپروردگار
ددبنمنانو په منځ کي به دېر زيات مشکل شوي وي .
دپروردگار وړاندوينه ،دبايمانه خلکو دهدايت په ئاي
ددوه مخو او مکارانو لپاره د سؤاستفادې وسیله شوي
وي . پروردگار دا «لوی رمز» دهغوي څخه
دمتشابهاتو په پرده کي پېت کړ، او د سؤاستفادې څخه ئي
وساتل. یواخي یو ۲۵ کلن څوان دشیراز دسيمي څخه
دپروردگار دارادي په اساس په مقرري وعدی سره په
۱۲۶۰ هجري قمري کي قیام وکړ او خپل ځان ئي
موعد قائم معرفي کړ. وروسته دهغه کال په تيريدو
سره نور نو خبره اهسته شوي وه. او که چا ددي رمز
څخه معلومات ترلاسه کول. نشوکولای دپروردگار
هدايت دخلکو دضلالت اوبي لاري کولو وسیله وکنې.
ددېر و دلایلو باوجود دهغه څوان په حقانيت سره
تراوسه هم دېر خلک په شک او شبهه کي دي . او س

که دحضرت باب په ھای په هغه کال کي په سل هاو
کسانو په تول جهان کي ھانونه موعد نومولي وي.د
بايمانه خلکو لپاره به تحقيق ٿومره سخت شوي وي
په هغه صورت کي به زمونبر درهنما لپاره

دپروردگار ور اندويني ٿه فايده لرلى ؟

اسمانی كتابونه مونبر هميشه لپاره فكر او سوچ ته
رابولي. زمونبر انسانيت زمونبر دعقل او فكر په کارولو
متکي دي. دظهور دنبنانو پت سائل مونبر دي ته
رابولي چي فكر او سوچ وکرو او دعقل او خرد ارمغان
چي زمونبر دانسانيت لويه نښه ده. وکاروو. داده چي
فرمائي:

زه هغه پت ساتم تر ٿو هرنفس ته ده ڳوي دکوبنبن
په اندازه پاداش ور گرم.

دطه سورت ۱۵ - ايت.

که هر بی فکره انسان دایمان قیمتی گوهر بی له
کوبنښه او زحمت څخه پیداکولی هغوجواهرو به څه
قدر او قیمت لرلی؟

دپور دگار اراده داسې ده. چې یواحی با فکره او پاک
زړي خلک دده درګاه ته لار پیداکړي. ددي مقصد
د تحقق بنه وسیله د نښانو پیټول د متشابهاتو په پرده کې
دي. د اینکې پرده په تولو عصر ونو او زمانو کې
و فداره مؤمنان له نورو څخه جداکري دي. همدا وجه
ده. چې هغه ئې د «جدای ورځ» په نوم نومولي ده. نه
یواحی دقراں خبرونه ددي ائین په باره کې بلکه د تولو
اسماني کتابونو خبرونه زمونږ د عصر د دوه موعدو
ظهور ته په اشارې سره په دې اصل متکي دي
یواحی په دې لیداونظر اچولو سره چې باید د اسماني
کتابونو خبرونه ددي ائین او دبل هرائين په باره کې
دعقل او خرد له مخي و سنجوو او قضاوت و کړو.
دقراں او د نور او اسماني کتابونو دېر اسرار د غيبو په
ميدان کې پېت دي. دالهي لمر طلوع او د پوهې د نور
څلا، دا رمز لکه د بسکاره ورځې په شان بسکاره کړل
په راتلونکي فصل کې ددي مطلب داهمیت په خاطر
چې لري ئې «متشابه ایتونه» په یوبل شکل سره د بحث
لاندی نیوں شوي دي.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ.

دنحل سورت، ٤٦-ایت

ماداکتاب په تاناژل کړ. ترڅوهه څه چې په هغه کې اختلاف لري، دهغوي لپاره توضیح کړي.

په هر چا لازم او واجب ده. چې الهي مشکل مسایل اوستونزي دروبنانه زیرونو صاحباتو او پیغمبرانو په سپیڅلو زده کړو او اشارو سره څرګند کړي. ترڅو په الهي تائیداتو او بینیکنو مسایل حل شي. نه د اکتسابي علومو په تائیداتو. "فَاسْأُلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۱۱."

حضرت بهاءالله

﴿ كَه نه پوهيرى. ذذكردىپروا نو، دموعد

دپروا نو خخه پوبنته وکړئ. ﴾

دنحل سورة، ٣-٤، ایتونه

پروردگار دهگه دکلام

څخه

پیژنډلی شی

قل قد جاء الحق من عند الله بالحق الخالص فمن
شاء الله قد شاءك و من ادبر عن الحق والكتاب فان الله
قد كان عن العالمين غنياً ۱۲.

حضرت باب

ووايه! پروردگار دلوري حقیقت بنکاره شوي دی
هرڅوک چي دخداي غوبښتونکي دی هغه
ستاغوبښتونکي دی. او هرڅوک چي حق او دخداي
دکتاب څخه مخ اړوي. په یقین سره پوه شي چي
پروردگار بي نيازه دی.

هذا دين الله من قبل و من بعد من اراد فليقبل و من لم
يرد فان الله لغنى عن العالمين ۱۳.

حضرت بهاء الله

دادخداي ائين دی. څه له مخکي او ياله وروسته .
هرڅوک چي غواري وئي مني او یائی رديکري
پروردگار دجهان دخلکو څخه بي نيازه دی.

وگوري! ماستاسى په وراندي دروازه خلاصه کري ده.
چي هيڭوک ئى په بسته كولو اوئرلۇ قادر نه دى.
حضرت مسيح: يو حنا مكاشفات، ۳-فسل، ۸-ايت

۲۲

«متشابه» او «محکم» ایتونه

دقران دشهادت په اساس دپروردگار کلام په دوه دوله
دی:

«محکمات» او «متشابهات».

منه آیاٹ مُحکماٹ... وَاحَرُ مُتَشَابِهَاتُ.

دآل عمران سورت، ۷-ایت

حُنی ایتونه له «محکماتو» خخه دي... او حُنی له
«متشابهاتو» خخه دي .

هرکله چي دکلام اووینا مقصد دهغه ظاهري معنا وي
، هغه ويناله «محكماتو» خخه ده .

«محكم» ايتونه هغه ايتونه دي. چي دالهي مقصد
دايت دنفس خخه معلوم اوپنکاره شي. او دهغه داثبات
لپاره بل ذكر اوبرهان ته ضرورت او احتياج نه وي. ۱
حضرت بهاءالله

هجه ایتونه چي احکام او اخلاقی فضليتونه توضیح کوي. دمحکماتو څخه ګنل کېږي. ددي ایتونو درک او فهم مشکل نه دی . هرکله چي دوینا څخه مقصد په غیر د ظاهري معنا وي . هجه وينا د متشابهاتو څخه ده داډول وينا ، دير اسرار لري. او د هميش لپاره ظاهر بین خلک د پیغمبرانو د پیژنډلو څخه منع کوي.

ص آدمي است که نقوشش ظاهر وجاش خفي است
مولوى

دقران او نور او اسماني کتابونو بشارتونه ، د احاديثو برخلاف یواخي ، راتلونکي ظهور ته په اشاري سره خبرورکري . هجه هم په داسي اشاراتو سره چي درک کول ئي مشکل دي . هجه نښانو چي د تشبیهاتو جامي اغوشتي دي ، او هجه علامي چي د پردي شاته ئي اسرار پت او مستور دي :

دهجه قوم [مسلمانانو] په کتابونو کي ستونزوته اشاري او په پرده کي ایتونه په مستورو او پتو اشارو سره په غیر دوضاحت څخه دهجه ظهور ذکر شوي دی . ۲

حضرت بهاءالله

یواحی و روسته له هغه چي راتلونکی ظهور دوعدي
له تحقق خخه «معضله اشاري او مقنعه ايتونه» دعالمند
خخه پت رابنکاره شي . جائزنه ده . چي مؤمنان
مخکي له تاکلي وعدی، ددي ايتونو په معنا پوه شي .
تاویل په دوه دوله ممکن دی : مجاز او غیر مجاز
د «متشابه» ايتونو تاویل مجاز او لازم دی ، اما
د «محکمو» ايتونو تاویل او تفسیر مجاز نه دي .
د تاویل او تفسیر لپاره بي نهايته مرتبی دي . يو تفسیر
د حق در ضالپاره دی . او يو تفسیر حق په خلاف
دي .^۳

حضرت بهاءالله

د تولو تاویلاتو او تفاسیرو د ايتونو او کلماتو د معنا گانو
مقصد داوف . چي حق معرفت حاصل شي .^۴

حضرت بهاءالله

❖ مقنع په پرده کي .

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

دېپريو او زمانو په تيريدو سره ، خلکو دالهي کلماتو
مقصد ته خه محکم او خه متتشابه تغیرو رکری دی
دادی چي فرمائی :

ایاكم يا قوم آن ثحرفوا کلمات الله عن مواضعها .^۵
حضرت بهاءالله

ای خلکو ! خدای مه کره . چي الهي کلمات له خپل
مقصد خخه منحرف کړئ .

زمونبو دهريوه درک دالهي ایتونو دمعنا خخه پیل دی
په غیر له دی نشو کولای چي انتظار ولرو . مشکل
هغه وخت پیل شو . چي دخپلی راي دصحت لپاره
اصرار او تینګار کوو ، او دنور و عقایدو او افکار ته
دھقارت په سترګه ګورو ، داطرز فکر همیشه
دمخکپنو اديانو د تفرقی او تقسیم موجب شوی دی
حضرت بهاءالله بهائيان له دی کار خخه منع
کوي : خدای مه کره چي دالهي احباو ترمنځ دکلماتو
دمعنا په سرا خلاف پیداشي .⁶

حضرت بهاءالله

د «تاویل» کلمه معمولاً په داسې مواردو کي کارول
کېري چې د «محکم» کلمى څخه ددهغې دظاهر نه په
غیر معنا استنباط کړو. تاریخ په اوږدو کي، نافرمانه
خلکو تاویل د پیغمبرانو نصیحتونوونه منلو لپاره وسیله
گرځولي د.

دقران دنزوں نه وروسته، امامان چې دالهي الهام نه
برخه من و اوپه «علم کي راسخ» ودې کتاب کي
ragheli دي.

تاریخ شاهدی ورکوي. چې ترتولو لوی علم
اوپیشوایان دمتشابه ایتونو دمعنادرک کولو څخه
عاجزه اودي. اما د پیغمبرانو د پیداکیدلو سره یوځای
دپوردگار په اجازه ځني باليمانه باتقوا علماء ددي
کلماتو څخه دخنیو په معنا پوه شوي دي. شیخ
احمد احسائی او سید کاظم رشتی، د اسلام دوه لوی
دانشمندان ددي ډلي علماء څخه و دې دوه عالمانو
دموعود د ظهور نښاني پیداکړي. خپلو شاګرداوو ته
ئې وبنو دل او هغوي د «خدای دورخې» او د «لوی
خبر» د مخامنځ کېدلو لپاره اماده کړل.

د[شیخ] احمد ویارپه دی کی دی. چی دنبوت په ھنی اسرار او رازونو پوه شو. او امانت ئی انتقال کر.

حضرت بھاء اللہ

کله چی حضرت باب دپروردگار امر اظہار کر، ددی دوه عالماںو ڈیرو شاگردانو دھغه پیام ومنل، د«لوی خبر» بیرغ ئی پورته کر او دائین په خپرولو کی کوبنبن وکر. اما دالھی پیغمبرانو په وراندی درو بنان بینه علماء پوهه او دانش د«متشابه» کلماتو دمعنوی معنی ٿخه لکه دلمر په وراندی یوی ذری په شان ده.

حضرت بھاء اللہ فرمائی د عالم تول علوم دھغوی د«دانش او پوهی» ددریاب په نزد دیو ٿاخکی نه زیات ٿه شی نه دی. له دی مقایسی و روسته دخپل پروردگار ٿخه عفو او بخشش غواړي.

دپروردگار سنت دادول دي. چي دخپل کلام اسرار
لکه دناوی بنکلی خیره دپردي شاته پته او نه
بنکاري. په هر عصر کي دېيغمبرانو په ظهور سره
بنکاره کري . دقران دور اندويني په اساس ، زمونبر
دعصر دوه موعدو دلمرى ھل لپاره دابهام پرده
دقران دېيرو اسرارو له مخ څخه پورته کره.
او دمتشابه کلماتو معنائي بنکاره کره.
به ظهر کل امر و برز کل سرّ و لاح کل مكتوم .^۹

حضرت بهاءالله

په ظهور سره ئي هر امر ظاهر شو ، هر رمز بنکاره
شو ، او دهري پت شي دمخ پرده لري شوه .
ترڅو دالهي بنوونو دظرف مهُر دپروردگار په لاس
خلاص نشي. هيڅوک به په هغه نه پوه شوي وي
اونه به پري پوه شي... لکه ځنګه چي، ترڅو
دپروردگار په لاس دمکپني ظهور (دحضرت باب
ظهور) دقران دعلومو دخزانو مهر خلاص نه کړ.
هيڅوک ورباندي پوه نشو. ^{۱۰}

حضرت بهاءالله

ددې دوه موعدو دوینا په رنا کي دنوی ائین مؤمنینو
دھنې نورو ایتونو دمعنا په کشفولو بری او توفيق
پیداکړ . اما دا کار هيڅکله پای ته نه رسی ، ھکه چي
دپروردگار دکلام اسرار بي شماره دي.

ختم: مهر
اناء: ظرف

٦٣٧

٢٢ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

قران په صراحت سره وائي چي دهغه تفسير تراوسه
نه دى راغلى :

بَلْ كَذِبُواْ بِمَا لَمْ يُحِيطُواْ بِعِلْمِهِ وَلَمَا يَأْتِهِمْ تَاوِيلُهُ .

دیونس سورت، ٣٩-ایت

نه ، هغوي په هغه څه چي دقران څخه نه پوهيري،
انکارکوي. او حال داچي دهغه تأویل (دهغه درونی
معنا) تراوسه هغوي ته نه ده راغلي.

وَلَقَدْ جَنَاهُمْ بِكِتَابٍ... هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَاوِيلَهُ يَوْمَ يَاتِي
تَاوِيلُهُ...؟

داعراف سورت، ۵۳ - ۵۲، ایتونه مادخلکو لپاره کتاب راوړی دی ... ایا په غیر له «ده» بل کوم انتظار لري.

چې د توضیح په «ورخ» هغه هم راحی ...؟
ان عَلَيْنَا جَمْعَةُ... ثُمَّ ان عَلَيْنَا بَيَانَهُ.

دقیامت سورت ۱۷ - ۱۹، ایتونه

دهغه (دقران) جمع کول له مونږ سره دي ... پس دهغه توضیح کول هم له مونږ سره دي.

وَلَيَبَيِّنَنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْתُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ.

دنحل سورت، ۹ - ۱۲ - ایت

دقیامت ورخ (زمونږ په عصر) کي چې کوم اختلاف لري، په یقین سره به تاسی ته توضیح درکړل شي.

پورتنی ایتونه دالاندي تکي مونږ ته رازده کوي:

• په قران کريم کي داسي ایتونه شته دي. چې

توضیح ته ارتیا لري . دا ایتونه «متشابه» ایتونه

دي . د «متشابه» ایتونو په نوم یادیري.

• پروردگار مونږ ته وعده راکوي. چې په یوه

خانګري او خاصه «ورخ» کي ددي ایتونو معنا

مونږ ته روښانه کري. هغه «ورخ» په غیر

دوخت دموعد دظهور نه بله کومه

«ورخ» کيدلی شي.

• (انکار دهجه ٿه نه چي نه پري پوهيري). هجه
ايتونو ته اشاره ده. چي دموعد دظهور
خبرورکوي. که مؤمنان هغو ايتونو معنا ته
تغير ورکري، خنگه کيدلائي شي خپل موعد
و پيڙني؟

کوم کسان په غير دپروردگار دموعد نه دمتشابه
ايتونو په تفسير او توضيح قادر دي؟ که دعالمن توں
علماء سره راتول شي، ددي کار دسرته رسولو ٿخه
عاجز دي. پس دمتشابه ايتونو دتوضيح وعده ،
برابره ده، دراليل شوي دراتلو وعدى سره چي
علم ئي دپروردگار دلوري دي، نه دخلکو له لوري.

قران او بھاء الله

٦٣٨

سره له وранدويني (بَلْ كَذِبُوا...) او د (هَلْ
يَنْظُرُونَ... ?) وعده، علماء او مفسرين خنگه کولي شي
يقيقن وکري. چي دپروردگار دکلام داسرارو ٿخه اگاه
دي؟ که دمتشابه ايتونو په معنا پوهيري ، دبل توضيح
کونکي دراتلو وعدى ته ٿه ارتيا ده ؟

الهي سنت دارنگه دي. چي هر نوي پيغمبر دمختنيو
اسماني كتابونو مشكلات خلکو ته توضيح کري:
يَا اهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ. دمائده سورت، ۱۹-ايت

اي دكتاب والاو! زمونب پيغمبر راغلى. ترڅو د دوه
رسولانو تر منځ دفترت او فاصلې د دوران (مشكلات
(ناسې ته توضيح کري.

أَوْلَمْ تَأْتِهِمْ بَيْنَهُ مَا فِي الصُّحْفِ الْأُولَىٰ .
دطه سورت، ۱۳۳-ايت

ایا دمختنيو كتابونو توضيح هغوي لپاره نه ده راغلي؟
يَا اهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُ وَنَ مِنَ الْكِتَابِ.

دمائده سورت، ۱۵-ايت اي دكتاب والاو! زمونب رسول
ragli ترڅو دير هغه حقاقي چي تاسي پتول، تاسي ته
توضيح کري.

داديانو علامو خه رنگه دېيغمبرانو د ظهور خبرونه
پتول او پتولي؟ دهغوي معمول ترينه طريقه او روش
دادي. چي مطلب داصلې مقصد خخه منحرف او بي
لاري کري:

فَبَدَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ .
داعراف سوره ۱۶۲-ايت

پس ستمکارانو ، هغه خبره چي دوي ته شوي وه په
بله خبره ئي واروله .

يُحرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ .

دنساء سورت، ٤٦-ايت

❖ فترت : د رسولانو تر منځ فاصله (ديوی
ورخى پاي او دبلی ورخى پيل)

۶۳۹
فصل: ۲۲

«محكم» او «متشابه» ایتونه

د کلام ھای ته تغیرورکوی.(دکلام وینا ھای په ھای
کوی.)

خونگه کولی شي. دپروردگار کلام معنا ته تغير ورکوي؟ دننظر ورکلمي لپاره بله معنا پيداکوي. ترتیلوبنه نمونه ئى ددوه کلمو «خاتم» او «وسط» معنا ته تغير ورکول دي.

دمسلمانانو سوتفسير

خاتم:مهر خاتم:پایان
ورکوونکى

دخاتم معنى ئى دخاتم سره
عوض كېرى ده.

امت وسط امت عادل
دوسط معنائى دعادل معنى
سره عوض كېرى ده.

دمسيحيانو ناسم تفسير

روح راستي روح القدس
دروح راستي معنا ئى دروح القدس
دمعنا سره عوض كېرى ده.

حضرت مسيح (عيسى)، رسول اكرم ته په اشاري سره دهغه دراتگ بشارت ئى په (ربنتيني روح) سره ورکرى ئ. مسيح علماء وائي. ربنتيني روح يعنى تجلّى روح القدس په يو خاص زمان كي دمسيحيانو يوه دله! مسيحي پيشوایان ددوه کلمو (ربنتيني روح) په

تغیر او تحریف سره دانجیل مهمترین خبر در رسول
اکرم دظہور په باره کې پېت ساتلی او ساتی. ددی لپاره
چي ددی دوو کلمو دتحریف په تاثیراتو دجهان په
برخليک اڳاه او پوه شو، بنه ده و گورو، مسيحيان
خرنگه دابنه خبر ،

قرآن او بھاء اللہ

۶۴۰

او د خپل پیغمبر دا وړاندوينه د هغه درښتیزی معنا
او مقصد څخه منحرفه او بې لاري کې ده .
حضرت مسیح فرمائی:

نور دير شيان دي. چي تاسي ته ئى ووايم .اما تاسي
دهفو داوريدلو تحمل نه لرى.اما كله چي هغه
ربنتينى روح راھى ،تاسي بە تول حقىقت ته ھدایت
کري .او دخېل ھان چخە بە تاسي ته خبرە ونه
كىرى. او هغه چە چى د[خداي] چخە اورىي، تاسي ته
ووائى. هغه بە دايىنده چخە خبردىكىرى: لە دى لارى
بە زما لوپوالى او جلال تاسي ته وبنائى. هغه چە چى
زما دى، واخلى او تاسى ته بە ئى دروپىزنى.

حضرت مسيح(يوحنا

انجىل، ۱۶ فصل، ۱۴ - ۱۲، ايتونه

• «نور دير شيان دي. چي وئى وايى،اما تاسي
دهفو داوريدلو تحمل نه لرى. هغه بە تاسي تول
حقىقت ته ھدایت کري ». قران كريم دى
وراندوينى ته پە پورە توگە تحقق وركوي . هغه
كتاب دير معنوي حقاقيق لرى. چي پە انجىل كى
نه پيداكىرىي دنوی عهد دير مطالب دحضرت
مسيح دپپروانو او حواريونو توضيحات
اونظريات دى، نه دهغه پېغمبر وينا. قران كريم
پە هغه اندازه غنى دى. چي كيدلى شي. هغه
د«معنوي علومو دائرة المعارف» ونومول
شي. دپروردگار دشاهدى پە اساس، هر «لۇند
اووج» پە دى كى شتە دى.

- «هغه دخپل ٿاڻ نه خبری نه کوي». پروردگار په کراتو شاهدي ورکوي. چي قران مجید دهجه دى، نه درسول اكرم.
- «هغه به دايinde خبرورکري.» ددوه لوى پيغمبرانو دظهورشارت ترتيلومهم خبرخنه، بل کوم خبركيدلى شي. دقران ايتونو ددي لوى خبرظهور زيرى او مژده دپيل نه ترپاي پوري ورکري ده.

I have much more to Say to you, more than you can now bear . But when he. The Spirit of truth, comes, he will guide you into all truth. He will not speak on his own; he will speak only what he hears, and he will tell you what is yet to come. He will bring glory to me by taking from what is mine and making it known to you.

Christ (John 16:12-14 NIV)

تولي نبناني چي حضرت مسيح ئي ورآندويني کري دي، دحضرت بهاءالله دظهور په وخت کي هم تحقق پيداڪر. په حقiqت کي تول پيغمبران رينستيني روح نومولی شى.

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

• «هغه به له دی لاری ، زما جلال او عظمت وبنائي: هغه څه چي زما دي، هغه اخيسني، [نقل کري دي] تاسي ته به ئي دروپيژني.» رسول اکرم حضرت مسيح ته تر تولو لوی او باشکوه لقب ورکړ. هغه لوی پيغمبر ته ئي «روح الله» وویل . ايا تردې بل لوی لقب کولي شی تصور کړي؟ مسيحيان د «خدای دخوی» په لقب وياړ کوي اووائي : «مسيح یواخي دخداي زوي دی ». حال داچې ، دالقب په کراتو په مقدس كتاب کي تولو مؤمنانو ته اطلاق شوی دی . اما دخلکو څخه هیڅ یو د «روح الله» په لقب وياړل شوی نه دی .

په قران مجید کي پروردگار تولو پيغمبرانو ته واحد مقام وربختنلي دی . دادوه پيغمبران ئي ديوبل همتا او مثل ګنلي دي . حضرت مسيح ته ئي په عظمت سره برسيره قران مجید د مسيحيانو بي اساسه خيالونه په ګوته کري دي ، او ددي لاري ئي حضرت مسيح

عظمت ورزیات کری دی . مثلاً «تول مسیحیان دخپل پیغمبر دوینا په ناسم تفسیر سره وائی: خدای یودی . اما دری شخصه دی . اویو له هغو دری شخصو څخه زمونږ پیغمبر دی ! قران مجید ، په پیر تاکید سره دا بې اعتباره عقیده دپروردگار دکلام تحریف ګنی .

مسیحیان دمځکښی خبرونو تحقق در رسول اکرم په ظهور سره نه منی . هغوي په دی عقده دی چې حضرت مسیح یواخی خلکو ته دگمراهي څخه نجات ورکوونکی دی ، اوبل هر پیغمبر چې په هرنوم سره ظاهر شي باطل دی . مسیحي پیشوایان وائی ، مخکینی زیري د «ربنتینی روح در اتللو» په باره کې اړیکه لري د «روح القدس در اتلو سره» په یوه ځانګري ورخ کې اودهغه روح ظاهریدل دمسیحیانو په یوه ډله کې . دهغوي دتصور په اساس ، دالویه واقعه په هغه وخت پیښه شویده چې هغه مؤمنان دګل ریزان pentecose . په یو جشن کې سره یو ځای شوي و ! په همدوره اسانی سره ئې د ددي نښانو اوور اندوینو معنا ته تغیر ورکری دی ، ددي له خوبني بخښونکی زیري مقصد ئې

❖ لیکونکي یو مکمل فصل ددي باور ردولو لپاره لیکلی دی . دی کتاب ته مراجعه وکړئ .

قران او بھاء اللہ

۶۴۲

دھپلو پیروانو ٿخه پت کری او پتوی که خبره دارنگه
وی. باید مسیحي پیشوایان دی پوبنتو ته حواب
ووائی:

- روح القدس دھغه جشن په او بردو کي کوم حقائق
په هغه محل کي هغو ميلمنو ته ورزده کرل چي
حضرت مسيح په دري کلونو کي خپلو پیروانو
ته ورزده نه کرل؟
- دکومي فرقی یادلي پیروان ،دزر هاو مسيحي دلو
ٿخه په هغو حقائقو پوهيري؟
- روح القدس کومي «وراندويني» دمسیحیانو هغي
دلی ته اظهار کرل؟
- اي روح القدس تگ او راتگ لري؟

- ایا روح القدس دحضرت مسیح په زمان کي حاضر نه و چي وروسته راشي؟
- روح القدس په هغه خو ورخو ياخو ساعتو کي کوم شيان هغو مسحيانو ته وبنو دل چي دخپل پيغمبر خنه ئي داوريدلو تحمل نه لرل؟
- ایا روح القدس دحضرت مسیح په زمان کي حاضر نه و چي وروسته راشي؟
- روح القدس دانسان په خير ژبه لري. او خبرى کوي؟

له پورتنیو شرطونو خنه هیچ یوپه هیچ وجه په هغه ورخ په هغه جشن کي تحقق ونه موند. دمسيحي پيشوايانوناسم تفسير دمسلمانانولپاره د عبرت درس دی. دهغوي پيشوايانو هم د «خاتم النبئن» ددوه کلمو دمعنا په تحریف او تغیر ولو سره دمسيحي پيشوايانو په همغه لارقدم پورته کر. هغوي هم ددوه کلمو دمعنا په تغیر ولو سره، مسلمانان ئي د خپل موعد دپېڙندني خنه محروم کړل. د حیرانتيا ئای دی! ددوه کلمو خنه ناسمه گټه تر کومه حده د عالم انسان په برخليک کي اثر لرل. او خلک ئي دسمی لاري نه و گرځول!

په هغه ترتیب چي مخکی بحث وشو، دقران مجید په ژباره کي ولی شیعه ژبارونکو ایرانی لقب «خاتم

النّبِيْن» چي داسلام دائين اساس او پايه گني .په فارسي نه ترجمه کوي؟

٦٤٣

٢٢ فصل: «محكم» او «متشابه» ایتونه

ولي حداقل دهغه لقب معنا په داخل ديو قوس () يعني «پرانتر» کي نه نيسی. چي ويونکي ددي لوی رمز څخه اگاه نشي؟ که د «خاتم» په ځای «خاتم» په قران کي راغلی وي. ايا دهغه معنا ئي (پایان دهنده)ولي نه ليکله؟ که دسلو ايرانيانو څخه ، د «خاتم النّبِيْن» تحت

اللُّفْظِيِّ مَعْنَا پُوبِنْتَهُ وَكُرُو، خُونَفَرَهُ بَهُ ئَى
وَوَائِي: دَ «پِيغَمْبَرْ انوْمَهْر»؟ دَ «پِيغَمْبَرْ انوْدَمَهْر»
اَصْطَلَاح اَصْلًاً پَه اِيرانِيَاوَوْ كَيْ نَه اوْرِيدَل
كَيْرِي. دَ «خَاتَم» اوْ «خَاتِم» تَرْمَنْخْ توْپَيرْ لَكَه دَ (آخَر) دِيْگَر
بَل اوْ (آخَر) پَايَايَان، خَتَم دَتَوْپَيرْ پَه شَان دَيْ. لِبْزْ تَغِيرْ پَه
تَلْفَظَ كَيْ مَعْنَى بِيَخِي بَدْلَولِي شَيْ.

پِيغَمْبَرْ دَخْپِلْ ظَهُورْ پَه وَختَ كَيْ دَمْخَكِبِنْيُو كَتابُونُو
مَشَكَلَات هَمِيشَه تَوْضِيَحْ كَريْ دَيْ. هَمِيشَه دَاسِيْ وَأَوْ
وَيْ بَه دَامُونْبَرْ پُورِي اَرَه لَرِي. چَيْ دَتَارِيخْ لَه درسُونُو
خَخَه عَبْرَتْ وَاخْلُوْ.

وَلَمَا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيْنَاتِ قَالَ قَدْ جَتَّكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَا يَبْيَنَ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ... فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِيَوْ مِالِيَمْ.

دَزْخَرْف سُورَت، ٦٥ - ٦٣، اِيتُونَه
خَرْنَگَه چَيْ عِيسَى روْبَانَه دَلَالِيلْ رَاوِرَلْ، وَوَيلْ: مَاتَاسِي
تَه حَكْمَت رَاوِرَى دَيْ. اوْرَا غَلِي يَمْ، پَه هَغَه خَه كَيْ
چَيْ تَاسِي دَنْظَرْ اَخْتَلَافْ لَرِي. هَغَه تَوْضِيَحْ كَرَمْ
اَمَادَهْغُوي پَه منْخْ كَيْ يَعْنَى دَ مَسِيحِيَاوَوْ پَه منْخْ كَيْ
مَخْتَلَفْ حَزْبُونَه پِيدَاشَوْلْ. وَايْ پِرْسِتمَكَارَانَوْ! چَيْ
پِرْلَوِيه وَرَحْ بَه دَخَه عَذَاب سَرَه مَخَامَخْ شَيْ!

د «متشابه» کلما تو

خخه

خونموني

د ذخیره کلمو شکل او بنه حق ده. او په هفو کي پرته معنا دپوهی غمي دي. دقدرت لاس خلک دهفو دخبرتیاو خخه منع کوي. او کله چې دالله اراده وشوه. دقدرت لاسونو هغه مهْر خلاص کړ، وروسته له هغې خلک متوجه کېږي.

قران او بھاء الله

٦٤٤

مثلاً دقران په کلما تو کي وګوري. چې د تولو علمي خزانو «خزانه» جمال قدم جل او عزّ وه. او تولو علماء په تولو وختو کي دقران قرائت کول او تفسironه به

ئى نوشته كول. لە دى سره سره پە دى قادر نە و چى
 يوه كلمه دېپتو غميو دكىماتو دزخىرى ڭخە ئاھرە
 كىرى. وادجاء الْوَعْدَ دقدرت لاس مخكپىنى
 ئاھور [دحضرت باب ئاھور] دەھفو خزانو مۇھەر تە
 دخلکو پە وراندى دەھە استعداد تە حرڪت ورگە. ۱۱
 حضرت بھاء اللہ

دنمونى لپارە، دى خو «متشابه» كلمو تە چى زمونى
 دعصر موعد دظھور پوري اىرە لرى توجه و كىرى
 ھۇنى داكلەمى مختلفي معنا گانى لرى. دلتە يواحى دھنۇي
 پە ذكر اكتفاء او بسنه شوي دە:

متشابه وينا:	دوينا معنوي معنا.
اسمان:	دېپور دىگار ئىين.
لمر:	دېپور دىگار رالىزونكىي او دەھە وينا.
ستارگان:	مذھبى پېشوابيان.
غرونە:	قدرتمند خىل، لور پايە موسسات، مذھبى تأسیسات.
طعام، بودى:	روحانى كمالات، معنوي غذا.
باران:	دېپور دىگار فضل او مرحمت.
دجهنم اور:	دخداي نە دلى يوالى درد. دعى زيزانو نە لرى يوالى لكه پە دوزخ كى ژوندكول دى . پە فارسى كى كله وايىو : از دورى او مى سوزم و مى

۶۴۵ فصل: محكم او متشابه

ایتونه

دوینا	متشابه وینا
معنوي معنا	
معنوي ژوند. دانسان زره، پیژندنه، علم. په افکارو کي زلزله، اجتماعي نظم گډوډیدل.	دژوندون او به: دُمکه: دُمکي خوئيدل(زلزله):

<p>دموعد دامراعلان. دخلکو دایمان ازمايش، شک او تر دید. دېيغمبرانو دېيژندې خندونه او موائع. دمتلاطمی او موج و هونکی دنيا خیالونه، او گومانونه. حقیقتونه او د بیکرد اسرار و بسکلا. هغوي چي دپور دگار مینه کي قوي او په ايمان کي ثابت او استوار دي، دخداي خدمتکاران او فرمان و رونکي. مکار نفسم. معنو ي ناپوهي.</p>	<p>په شپيلی کي پوكۍ: باد: وريخ او غبار: دریاب: حوريات: غلمان: شيطان: مستي، سُكر:</p>
--	--

خه و شوچي ټول د معنو ي ناپوهي غفلت
حضرت بهاء الله
راکيرکړل؟ ۱۲

دالاندي دمولوي شعر دناپوه او نادانو خلکو په باره کي
ویل شوی دی. چي د جنت د حورو د لاسته را وړلوا په
اميد دنورو فکرونو وال اوژني. او همدارنګه د هغونه کوتا

نظرانولپاره چي حورى او غلمان ئى په ظاهري معنا
نيولي دى. او قران مسخره كوي.

پوست را بھر خران بگذاشتيم

داشتيم

قران او بھاءالله

٦٤٦

اي بندە گانو! دلوى او بې شانە بحر دغميو صدف مى
درباتي حكمت او دلوى علم په خدائى قوه او روحاني
قدرت سره دباندي را وايستل. دېردو او دستر په کوپلۇ
كى مى حوري ددى محکمۇ كلماتو په مظاھرو كى
راپورته كىرى. ۱۳ حضرت بھاءالله

تول غوبونه دېتو رازونو داوريدلو لایق نه ؤ. او تولي
ستركى دكور دننه دعلم او پوهى والا حورو دلېدو ور
نه دي. ١٤.

حضرت بهاءالله

ايانم ان لا تعر وا اجسامكم عن خلع الهدى ثم اشربوا عن
كأس الت يحرّكها غلامان الظّهور فوق رؤوسكم و كذلك
امركم الذي كان ارحم بكم من انفسكم و لن يتطلب منكم

اجرا ولا جزاء. ١٥

حضرت بهاءالله

خدای مه کره چي دایمان جامی له تن نه
وباسی او وروسته له هغه جامه چي د«ظهور
غلمان»(دپروردگار دائین خدمتگاران) په تاسی
گرزوي، و خکی، دارنگه تاسی ته امر کوي. خوک
چي له تاسی خخه په تاسی دیر مهربانه دی، اوله تاسی
خخه اجراو پاداش نه غواري.

په دی بيان کي، د«بکر او نوين» معنا او فکر
د«ناوي» سره تشبيه شوي دي:

دنوي معنا ناوي چي دبيان په پردو کي پتي
او مستوري دي. په الهي بخشش او ربانی لطف سره
لكه ځيللي ورانگي ددوست د جماله ظاهري
او بنکاره شوي. شهادت ورکوم اي دوستانوچي
نعمتونه پوره دي، دلائل سم دي، ثبوتونه ظاهردي،

او په دلیل ثابت راغی. نور نوستاسی په همت پوري
اړه لري. چې د خدای سره د مینې درجې بنسکاره
کړئ. ۱۶

حضرت بهاءالله

دنموني لپاره، مناسبه ده. د «اسمان» او «حُمَّكِي» دوه
کلمو په باره کي مطالعه وکړو. او وګورو چې د «اسمان
او دين» ترمنځ څه متشابه وجهه ده. او هم وګورو چې
د «انسان دزره» او د «حُمَّكِي» ترمنځ څه متشابه وجهه
موجوده ده:

دانسان دروح او دين ميدان	د جهان ميدان
ددین مقام پیر لور دی او د اسمان په شان زمونږ رو ح په غښړ کي نيسی.	اسمان

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

دجھان په عرصه کي	دانسان دروح او دين په عرصه او پگر کي
لمر	زمونږ دروح ژوند دپروردگار دېيغمبر درنا خخه دی. زمونږ معنوی وجود او زمونږ باطنی خوبشي زمونږ دزره په اړه دپروردگار له لوري په رالستول شوي پوري اپرونډ دي.
سپورمي	دېيغمبرانو ځای ناستي ده ګو رالستول شوو درنا خخه برخه من کيږي. اونورو ته ئي بخښي.
ورخ	دپروردگار دېيغمبرانو دظهور ورخ
نور	دپروردگار کلام زمونږ دلاري چراغ دي.
باران	دپروردگار فيض او عنایت ده ګه دامر دا سمان خخه پرمونږ راوريږي.
حکمه	دانسان په زړه کي دايمان زني کرل کيږي.
ستوري	مذہبی علما او پيشوايان دستورو په شان ددين په اسمان کي څليري. کله

<p>چي سبائي راوري. او دنوبي ورخ لمر په ځليدو وي، دېخوانۍ ائين علما څله رنا له لاسه ورکوي. اوله «اسمان څخه رالویري» دهغوي دزره حُمکه په تياره بدليري.</p>	
<p>په دين کي خندونه وي. چي باید هغه لري شي. او یاپري غالب شي، ديوانسان په وجود کي دپروردگار درود دمنلو په څير، زمونبر په زره کي خندونه او موائع پيداکيري. چي مونبر دپروردگار دنور دلیدلو څخه دهغه پېغمبرانو په وجود کي محروموي.</p>	وريئي
<p>دايمان دراوري لوڅخه وروسته دازمایش لاندی نیول کېړو. ازمایش زمونبر دباطني استعداد دظهورو سیله ده. هرڅه چي په زره کي وي، هغه کوو.</p>	رعدوبرق
<p>په هر عصر کي نوي پېغمبر دامر داسمان څخه راخیزې او مونږته نور راکوي او دخلکو روح دتیاري څخه خلاصون مومي.</p>	دلمر دهري ورخي راختل

قران او بھاء اللہ

۶۴۸

دانسادر وح او دین په عرصه	دجهان په عرصه کي
الهي پيغمبر په هر عصر کي دنوي حاي خخه راپورته کيري. په هر عصر کي يوخانگري امت په ظاهري صورت سره دالهي پيغمبر دنري ديوالي افتخارلري.	دلمر دراختلو دھائي تغير (تغير طلوع گاه)
دمخکني دين وخت پاي ته رسي. دمخکني ائين رنا دھغی منشاء اور اليرونکي ته، خدائی ورگرخي. دخلکو زرونه تياره کيري. او دنوی پيغمبر دطلع وخت رارسي.	دلمر پريوتل (غروب)

داسمانی اثارو داسرارو دگنج کلی یواحی دپروردگار
راستونکو په لاس کي ده. دهغو الهي راستونکو په
ياري، زمونبر پوهه اواكاهي دهغه قيمتي گنج خخه سل
چنده بلکه زرچنده كيري.

هجه څه چي له وراني څخه مشکل اوپت و، په ناخاپه
توګه بنکاره او ظاهر شي. په تياره غار کي داسرارو
کشقول ممکن نه دي. دپروردگاردنوي لمر ځلا، هجه
څه چي زمونبر دارتيا وردي، لکه دورخي په خير
واضح او بنکاره شي.

قد ظهر ما كان مكتونا ف علم الله و مسطوراً ف كتبه.

حضرت بهاءالله

۱۷

هجه څه چي دپروردگار دعلم او دهجه په اثارو کي پت
و بنکاره شو.

يا اهل العلم اتقوا الله ف الذكر يعلّمكم الله من لسان
الذّكر تأويل الكتاب. ۱۸ حضرت باب
اي دعلم والا! دخداي له لوري د«ذكر»(حضرت
باب) په وسیله له تاسي سره خبری کوي.

په هر نفس لازم او واجب ده. چي الهي مشکل
مسايل... درنا زironو صاحبانو ته او دپروردگار
درازونو وironکو ته وراني کري. ترڅو په رباني
تائيداتو او الهي بنېګنو سره مسايل حل شي، نه
داكتسابي علومو په تائيداتو سره «فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن

كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ "ب." ١٩

حضرت بهاءالله

٦٤٩

٢٢ فصل: «محكم» او «متشابه» ایتونه

دپوردگار دشهادت په اساس، دموعد دظهور څخه وروسته، دالهي علم او پوهی دلمر دخلابهه و بسانسیا په خاطر دنوی ائین پیروان دارنکه دپوهی او اکاهی درنا څخه رو بننای اخلي. چې د مخکنیو دینونو د علماء او فقهاء وينا او تفاسیرو ته اړتیا نه لري. حضرت بهاءالله د خپلو اسماني ليکنو نه په یوليک کي فرمائی. چې ددي ائین مؤمنین په داسي علومو او حکمتونو ګویا شوي دي (چې نوردهغوي په

یوتوري ...نه دی پوه شوي اونه به هم پوه شي) حتى
که زرکاله په بنوونه او روزنه (تعلیم او تعلم) مشغول
شي. ۲۰

فرمائي ددي ائين مؤمنين په دی قادر دي. چي داسي
مقام ته ورسي، چي دعلم او حکمت چبني دزره څخه
بي له توقفه او تاخير څخه جاري وسائل شي. (۲۱)
قران مجید مسلمانان تشویقوي. که دهجه کتاب درک
لپاره مشکل لري. د«ذکر» دا هل څخه يعني دپروردگار
دنوي ائين دپرروانو څخه پوبنتنه وکړئ:
فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ أَنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

دانبياء سورت، ۷-ایت
که نه پوهيري
د«ذکر» له پیرروانو څخه پوبنتنه وکړئ.

په همغه توګه چي ذکر ئي وشو، دپيغمبرانو څخه
انکار دهغوي ظهور په لمريو کي او دجهان داديانو
دپرروانوو ترمنځ اختلاف په تولو وختونو کي هميشه
دمتشابه کلماتو دناسم درک څخه وئ.

ددی لپاره چي وګورو دي مشکل کوم نتایج رامنځ ته
کري دي بنه ده. چي پوبنتنه وکړو. چي ولې مسیحیانو
اسلام ونه مثل؟ ددي لپاره چي عقیده من و چي دهغوي
داسمانی کتاب وړاندوینې اونښاني دحضرت مسیح
درجوع په باره کي دحضرت محمد په ظهور کي
تحقیق ونه موند. غافل له دي نه چي داد هغوي دفهم

مشکل وئ. او متشابه کلماتو دناسم درک څخه وئ دبهائي
ائين داسمناني اثارو په اساس ، درسول اکرم ؎ظهور
سره دمسيح درجوع وعده اجراشوه ، هکه چي په هغه
دوه پيغمبرانو کي يو اسماني روح څليدونکي
اور وبنانه ونكى وه دهغوي تفاوت په افق کي وه . چي
له هغه څخه وڅليل ، نه په هغه رنا کي چي جهان ته
ئي ورکره مناسبه ده . چي څو نموني دحضرت مسيح
په رجوع کولو کي بررسی او مطالعه کرو . يعني
دانجيل دوراندوينو اونبنانو څخه دمتشابه کلماتو په
اساس وڅيرو .

قران او بھاء الله

٦٥٠

دحضرت مسيح بيرته راتگ
نبائي

دوينا معنوی معنا

متشابه وينا

دپوردگار دعلم، رحمت او را دی له اسما اوئین له اسما نه.	له اسمانه را حم:
دخلکو دگومانونو، تعصباتو او تصوسر سر خنده دی.	دوریحو په مخ:
هر خوک چي دبصیرت سترگي لري وب	زماهره سترگه به وگوري:
په همغه ترتیب چي دلمر در اختلوا په وخت او پت شي، دزمان علما او پیشوايان به د دطلوع په وخت کي دخپل معنوی مقام ا کويي، يعني دخای له نظره نور کوم مق مگر تر خو نوي ائین ته ولاړشي.	ستوري به راوليزي:
دنوي تمدن نقشه دوخي داسمان خخه دپر خلکو ته بخشش کړل شي،	دخای بناربه له اسمان خخه رابنكته شي:
زاره تاسيسات او پرقدرت مستبد حاكمان ورکوي.	غرونه به اوار شي:
نوي ائين به جهان دخپل نفوذ ترسیوري د.	نوي اسما به رامنځ ته شي:
دخلکو زرونه به تازه اوژوندي شي.	نوي حمکه به رامنځ ته شي:

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

درسول اکرم په ظهور سره داتولی نښاني سرته ورسیدي . اما دير مسيحيان ددي متشابه کلماتو معنوی معنا خخه په کلې توګه بي خبره دي ، او دهغه لوی موعد دمنلو خخه مخ اړولی دي ، امما دمسيحيانو په منځ کي ، هغو چي باطنې ديدلرل . دپروردکار رنا دهغه خدای له لوري په راستول شوي کي لکه څلیدونکي لمر په شان پیداکړه . او دپروانې په شان هغه لورته په عجله ولاړل . داسمانۍ اثارو ترمنځ دير ورته والي او شباہت دي . مناسبه ده چي دقران دمتشابه کلماتو خو نموني هم مطالعه او وڅېرو :

لمر

وَتَرَى الشَّمْسَ اذَا طَلَعَتْ .

دکھف سورت، ۱۷-ایت

دلمر راخته گوری.

خه یولمر؟ دپروردگار په رالستول شوکي دشکوه

او عظت لمر، دیقین او حقیقت لمر:

دحقیقت لمر داسمان له خندو لمرخاته خخه یقینی

او بنکاره دی. ۲۲ ؛ نن دیقین لمر راختلی. ۲۳ ؛ نن

ورخ دالھي بخشش دلمني خخه لمرروبنانه شوي دی.

حضرت بهاءالله

لمر به داسمان نه پرمونبر راوخیزی. ترخو پر هفو

چي په تياره او دمرگ د سیوري لاندی دي ولبیزی.

او هغوي ارامتیا او صفاته سوق کري.

حضرت مسيح،

لوقا انجيل ، ۱ فصل، ۷۸ - ۷۹، ايتونه

ای پروردگاره! هغه لمر چي ستا دتقدير او فضل دافق

خخه را ختل. بنده گانو ته و روپیزنه، او هغوي له هغه

جنت نه چي تا دخپل عظمت او شکوه په رو بنانتیا کي

پیدا کري. مه محروموي.

په عربي کي داشعارو دمجموعي خخه دور قائيه قصيدة

حضرت بهاءالله فرمائي:

لظھورھا کل الشمّوس تخفّت . ۲۶

په ظھور سره ئي تول لمرونھ پت شول .

لمر، ستوري

، غرونه

إِذَا الشَّمْسُ كُوَرَتْ وَإِذَا النَّجُومُ انكَدَرَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُعِرَتْ . دتكویر سورت، ۳ - ۱، ایتونه کله چي
لمر تياره کي شي، ستوري په تياره کي شي، او غرونه
ورک شي.

- کوم لمر په تیاره کي کيري؟ دمختکني ائین لمر
چي رنائے دزرو گلونو په اوړدو کي کم کم
دپروردگار لورته رجوع کوي.
 - کوم ستوري په تیاره کي کيري؟ هغه ستوري
چي دمختکني ائین په اسمان کي څلليل هغه علماء
اوپيشوايان چي په هغه ائین کي خلکو ته سمه
لاره بنو dalle.
 - کوم غرونه به ناپديد اوورک کيري؟ هغه
موسات لکه دغرونو په خير چي ثابت اوپخپل
حای و. هغه کسان چي په مخکښي ائین کي
داعتماد وړ خلک و.
- دطه سوره ایتونه د (۱) څخه تر (۹۸) پوري دحضرت
موسى دظہور اړوند دي .
په ۹۹-ایت سره زمان له ماضي نه حال اواینده ته بدليري. مناسبه
د. چي دا ایتونه مطالعه او و خير و :
کَذَلِكَ نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ .
دطه سورت، ۹۹-ایت
- په دي دول دمختکنيو خبرونه تاته وايم.
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا .
دطه سورت، ۱۰۵-ایت

دغرونو په باره کي له تاخخه پوبنننه کوي. وواييه! زما
پروردگار به هغوي له اينسه ورك کري. او دگرد په
شان به ئى خواره واره کري.

مستبدو او غضبناکو زمامدارانو او مذهبی پيشوایانو
دمخکېنيو عصرونو او پېرىي په اوږدو کي چي دېير
قدرت او نفوذ صاحبان و. دبهائي ائين په ظهور سره
دپيشوا لرلو رسم بيخي له منئه ھي.

٦٥٣

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

په تدریج سره مستبد حاکمان او قدرتمند لوړ پایه مذهبی
مشران او رئیسان لکه پاپ، اسقف، کشیش، مجتهد،

ملاً أو مُؤبد لـه دغره پـه خـير ثـابت او كلـك ولا بـؤـلـكـه
دـگـرـدـپـه خـير دـتـنـدـ بـادـ پـه وـرـانـدـيـ لـه منـهـ ولاـرـ شـيـ.
اوـيـواـحـيـ بـهـ دـتـارـيـخـ پـهـ پـاـيـوـ کـيـ دـهـغـوـيـ ذـكـرـ پـاتـيـ شـيـ.
لـاـ تـرـىـ فـيـهاـ عـوـجـاـ وـلـاـ اـمـتـاـ.

دـطـهـ سـورـتـ، ١٠٧ـ اـيتـ

دهـغـوـيـ (غـرـونـوـ) خـايـ بـهـ هـيـخـ يـوـ كـوـبـ اوـسـتوـنـزـمـنـ خـهـ
شـيـ وـنـهـ وـيـنيـ.

دـپـرـورـدـگـارـ دـوـعـيـ پـهـ اـسـاسـ، دـپـیـشـوـایـانـوـ اوـحـاـكـمـانـوـ
دـقـرـتـ دـیـکـتاـ تـورـيـ پـهـ خـايـ بـهـ يـوـعـادـلـانـهـ سـیـسـتـمـ
دـمـوـكـراـسـيـ تـاسـيـسـ شـيـ. دـاـسـيـسـتـمـ بـهـ، دـپـرـورـدـگـارـ دـنـقـشـيـ
پـهـ اـسـاسـ لـهـ هـرـ بـولـ سـوـاستـفـادـيـ خـخـهـ مـخـنـيـوـيـ وـكـرـيـ.
يـوـمـدـ يـتـبـعـونـ الدـاعـيـ لـاـ عـوـجـ لـهـ.

دـطـهـ سـورـتـ، ١٠٨ـ اـيتـ

پـهـ هـغـهـ وـرـخـ بـهـ دـدـعـوتـ کـوـونـکـيـ حـكـمـ اوـارـادـهـ سـرـتـهـ
وـرـسـوـيـ. (هـغـهـ دـعـوتـ کـوـونـکـيـ چـيـ دـهـغـهـ پـهـ دـعـوتـ
کـيـ) کـوـبـوـالـىـ اوـسـتوـنـزـيـ نـشـتـهـ. (خـلـكـ بـهـ رـبـنـتـيـنـيـ لـارـيـ
تـهـ رـابـولـيـ).

«دـعـوتـ کـوـونـکـيـ» دـزـمانـ موـعـودـ تـهـ اـشـارـهـ دـهـ. پـهـ هـمـغـهـ
تـرـتـيـبـ چـيـ وـمـوـلـيـدـ، خـدـاـيـ خـلـكـ بـغـدـادـ تـهـ دـعـوتـوـيـ:
وـالـلـهـ يـدـعـوـ الـلـهـ دـارـ السـلامـ.

ديـونـسـ سـورـتـ، ٢٥ـ اـيتـ

پـرـورـدـگـارـ خـلـكـ دـارـ السـلامـ (بغـداـ) تـهـ دـعـوتـوـيـ.

مناسبه ده. چي طه سوره خو ايتونه چي زمونن
دعاصر ددوه موعدو پوري اريكه لري دخيرني
او مطالعی لاندي و نيسو:
وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِرَحْمَنِ تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسَا.
دطه سورت، ۱۰۸-ايت

تول غبرونه دپرور دگار په وراندي عاجزشي. يواخي د
مردانو دپينو غرب او ريدل كيري.
ددی ائین مؤمنین ده ګه موعد په وراندي چي دخداي
په نوم راخي. په پوره بنده ګي او عاجزې کي
ودريني. او ده ګه حکم بي له کوم چون او چرا څخه
سرته رسوي.

يَوْمَذَا لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
فَوْلًا . دطه سورت، ١٠٩-ایت

په هغه ورخ دچا لپاره واسطه ممکن نه ده
مگردموعود په اجازه ،دهغه چالپاره چي دهغه دقیول
ور دى.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا .
دطه سورت، ١١٠-ایت

هغه په تولو شیانو چي بنده گان ئي ورسره مخامخ و
اودي. اوپه هغه ٿه چي نه پوهيري دانا اواگاه دى.
هغه مؤمنان چي دحضرت باب او حضرت بهاءالله
حضور ته رسيدل ،اکثرو شهادت ورکري دى. چي
هغه دوه موعده دهغوي په تولو اسرارو باخبره وه.
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيْوِمِ وَقَذَ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا .
دطه سورت، ١١١-ایت

صورتونه چي ددوی په وراندي پايداره اوڙوندي
دي. عاجز شي. دظامانو برخليک په غير له ناميدي
بل ٿه نه دى.

يوچل بيا د(بل ٿل لپاره) دالهي ائين دغلبي خبری دي .
دپوردگار درا استوونکي په وراندي دخلکو عاجزي
او دظامانو شوم برخليک.

دلماو سپورمی یوخای

کيدل

دقراں ایتونه ، دظہور دنمايندہ گانو په شکل (ماہ ولايت) یعنی حضرت عبدالبهاء او حضرت ولی امرالله ته هم زيري ورکوي:

فَإِذَا... جُمِعَ الْشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ الْاِنْسَانُ يَوْمَذِ اِيْنَ الْمَفَرَ كَلَا لَا وَزَرَ اللَّهُ رَبِّكَ يَوْمَذِ الْمُسْتَقَرَ .

دقیامة سورت، ۱۲ - ۷، ایتونه

کله چي «لمر او سپورمی» یوخای ظاهر شي . انسان (هر انسان) پوبنتنه کوي:

پناه گاه به چيرته وي؟ په هيچ وجه !پناگاه نه پيداکيرني . په هغه ورخ یواخني پناه گاه پروردگار وي.

دامتشابه ایت هم د «لمراو سپورمی یوخای کيدلو ته» اشاره کوي:

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا .

دشمس سورت، ۲ - ۱، ایتونه

په

لمر او دهجه په رو بننائي قسم دی. او قسم په هجه سپورمي چي له هجه نه وروسته راخي.

په دي بيان کي، رسول اکرم خپل خان دلمر سره او حضرت امير دسپورمي سره تشبه کوي:

انا كالشمس و علَّ كالقمر . ۲۷

رسول اکرم

زه په شان دلمر يم او على په شان دسپورمي دی.

حضرت بهاء الله په تفسير د «وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا» کي «قسم په هجه سپورمي چي وروسته له ده نه راخي» فرمائي: وَالْقَمَرِ رَتْبَةُ الْوَلَايَةِ الَّذِي تَلَاهَا شَمْسَ النَّبَوَةِ أَى يَظْهَرُ بَعْدَهُ

ليقوم علَّ أمر النبي بين العباد . ۲۸

حضرت بهاء الله

(ماه ولايت) هجه خوک دی. چي وروسته دنبوت لمر

خخه راخي يعني له هجه خخه وروسته ظهور ته رسی. ترخو دېيغمبرائين دخلکو په منځ کي ودروي.

دقان په ایتونو کي فرمائي:

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا ثَلَاهَا .

دشمس سورت، ۲ - ۱، ایتونه

کله چي لمراو سپورمی يوله بله سره رابنکاره شي.
مخکنی ايت د «نبوت دلمر» او د «ولایت

د سپورمی» ديوخاى کيدلو خبرورکوي. درسول اکرم په
عصر کي (ماه ولایت) يعني دولایت سپورمی حضرت
امير و په دې عصر کي حضرت عبدالبهاء او حضرت
ولي امرالله دامقام اودا نقش په غاره لرل. حضرت
عبدالبهاء هميشه دېلار حضرت بهاءالله سره يوخارى
و اوله هغه وروسته ئې دېرور دگار رينا تول جهان ته
رسوله اوروسته ئې دا مسئوليت حضرت ولي امرالله
ته و سپارل.

خرنگه چي دايتونه در اتلونکي پوري ارتباط لري . په او له درجه کي زمونبر دعصر «دوه سپور ميو» ته اشاره کوي . چي ديو روح په شان ديوبل پسي دولايit مسئوليت سرته ورسول .

اسمان، حمکه

وَمَا قَدْرُوا اللَّهُ حَقُّهُ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمٌ
الْقِيَامَةِ وَالسماواتِ مَطْوِيَاتٌ بِيَمِينِهِ .

دزمر سورت، ۶۷-ايت

خلک دپروردگار په قدر هغسي چي شایداو باید وي نه پوهیزی . دقیامت په ورخ د حمکی توله ساحه دهغه دقدرت په قبضه کي وي . او اسمانونه دهغه په بنی لاس کي بستکته شوي وي .

کومه حمکه دهغه دقدرت په قبضه کي وي ؟ دخلکو دزرونو او دروح حمکه ، په کومه ورخ دا پیښه رامنځ ته کېږي ؟ په ورخ دقیامت چي دزمان دموعد دقیام

ورخ ده کوم اسمانونه رابنكته کيري؟ دمختکنيو اديانو
اسمانونه.

«إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ» داديانو داسمان خخه مقصد ده.
چي په هر ظهور کي پورته کيري او ديل ظهور لپاره
خيري کيري. ۲۹
حضرت بهاءالله

په ايقان كتاب کي، حضرت بهاءالله داسمان دکلمي په
هکله مختلفي معنا گاني ذكر کري دي.
داسمان لفظ اوکلمه پیغمبرانو په بيانونو کي دمختلفو
پوريو لپاره راغلي ده. مثلاً دامر اسمان، دمشيت اسمان
دارادي اسمان دعرفان اسمان، ديفين او ايقان اسمان
او دتبیان اسمان... ۳۰
حضرت بهاءالله

روبنائي، اسمانونه، حمكه
الله نور السماواتِ والارض .
دنور سورت، ۳۰-ایت

-
- ❖ دلمر دسيپوري ديوحای کيدلو بله معنا: حضرت باب هم پیغمبر، (محمد) او هم امام (علی).
 - ❖ کله چي اسمان خيري شي.

۲۲ فصل: «محكم» او «متشابه» ایتونه

پروردگار دھمکی او اسمانونو رو بننائی او نور دی.
پروردگار د «کومو اسمانونو» رنا ده؟ دادیانو داسمان.
پرورگار دکومی «ھمکی رنا ده؟ دخلکو دزرونو
اور وحونو دھمکی.

وَيُئْرِلُ عَلَيْكُم مِّن السَّمَاءِ مَا عَلِمْتُمْ يُطَهِّرُكُم بِهِ وَيُذْهِبُ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلَيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثْبِتَ بِهِ الْأَقْدَامَ .
دانفال سورت، ۱۱-ایت

پروردگار پرتاسي داسمان خخه او به راوروی. ترخو
تاسي پاک کري. او دشيطان داغ له تاسي خخه پورته
کري. ترخو ستاسي زرونه ثابت شي. او هم ستاسي
قدمونه محکم او پايداره شي.

- له کوم اسمان خخه او به راوروی؟ دالهي دامر
او رادي داسمان خخه .

- په کومو او بو سره بنده گان پاکوي؟ دژوند په او بو. (اب حیات).
- دکوم «شیطان» تور داغ له منخه وری؟ دنفس او، هوا دشیطان تور داغ.
- کوم قدم ثابت او محکموي؟ په خدای باندي دائمان قدم.^۲

يُرِيدُونَ ان يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتَمَّمَ نُورُهُ. دتبه سورت، ۳۲-ایت هغوي غواري دخای روبننائی په خوله باندي خاموشه کري. اما پروردگار ئى روبننائی لاخلوى. او خپله نقشه سرته رسوي.

کومه روبننائی خلک غواري خاموشه کري؟ هغه رنا او روبننائی چي دپروردگار دارادي داسمان دلمر نه يعني دزمان دموعود خخه په جهان ھليري. په کومه خوله؟ دتهمت او دروغو نه په دکه خوله.

اسمان ، دود

بَلْ هُمْ فِي شَكٍ يَلْعَبُونَ فَارْتَقَبْ يَوْمَ تَاتِي السَّمَاءَ بِدُخَانٍ مِّبِينٍ يَعْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابُ الْيَمِّ رَبَّنَا اكْسِفْ عَنَا الْعَذَابَ انَا مُؤْمِنُونَ انَّ لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مَجْنُونٌ.

دخان سورت، ۹-۱۴، ايتونه

بلی هغوي (په هغه ورخ) په شک اوشبهي گرفتاره وي. او په خپلو سرگرميو کي مشغول وي، دهги ورخي په انتظار او سه. چي په اسمان کي دود پيداشي. او خلک سره ورک کري دا دردناک عذاب دي.

قران او بهاء الله

٦٥٨

خلک به وائي داعذاب رانه لري کره، مونږ ايمان راورو. (پروردگار دهغوي په خواب کي وائي) خه گته ئي لرله کله مي چي خپل «ذكر» هغوي ته وروليrol؟ ايامتذکر شول؟ برسيره پر هغه حضرت بهاء الله پيغمبر دبنكاره نبنو سره ورغى. دهغه نه ئي هم مخ وارول، او هغه ته ئي ليوني معلم وويل.

مناسبه ده. چي مخکبني ايتونه بررسی کرو:

۹- ايت: **بَلْ هُمْ فِي شَكٍ يَلْعَبُونَ**.

خلک په شک او شبه کي دي. او په خپلو سرگرميو کي مشغول دي.

داسفت په پوره توګه زمونږ دروزگار دخلکو په وجود کي دی . کله چي دموعد ظهور «خبر» واوري . شک اوشبھي په سترگه ورته گوري . باور ئي نه رائي . چي په دي «خبر» کي به حقیقت وي اوکه نه . زمونږ دعصر خلک په دنيا ئي کارونو اخته دي .

١١ - ١٠ ايتونه : فَإِذْ تَقِبُ يَوْمَ تَاتِي الْسَّمَاءُ بِدْخَانٍ مِّنْ يَعْشَرَ النَّاسَ هَذَا عَذَابُ الْيَمِّ .

دهفي ورخي په انتظار کي اوسيه . چي په اسمان کي دود پيداشي اوخلک سره ورک کري . دادرد ناك عذاب دي .

«دود» دور يخی په شان يو خنډ دي . دپروردگار او زمونږ ترمنځ . دپروردگار څخه لريوالی او دخدای او دzman دموعد دپېژندني څخه محروم پاتي کيدل ، دانسان دروح لپاره په دواړو جهانونو کي لوی عذاب دي .

١٢ - ايت : رَبَّنَا أَكْشِفْ عَنَ الْعَذَابِ إِنَّا مُؤْمِنُونَ .

(کله چي خلک و روسته له دی سرای دسفر خخه په
عذاب گرفتاره شي. وائي چي
اي پروردگاره زمونبر خخه عذاب لري کره. مونبر په
تاایمان راورو.

۱۳-۱۴ ایتونه: ان **لَهُمُ الْذِكْرِي وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ**
مِّنْ ثُمَّ تَوَلُوا عَنْهُ وَقَالُوا مُعْلِمٌ مَجْنُونٌ.

۶۵۹

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

«ذکر» هغوي ته خه گته وکره ؟ (ایا متذکر
شو؟) پیغمبر دبیکاره نبیانو سره راغی . دهغه خخه ئې
مخ وارول . او هغه ته ئې لیونی معلم وویل .

په همغه ترتیب چي په کراتو مولیدلى دى، د «ذکر» کلمه حضرت باب له القابو څخه ده. هغه حضرت په خپلو اثارو کي دالقب او هغه ته ورته جورېښتونه دبل هر لقب څخه زیات کارولي دي. دایت په روښانټیا سره و بنائي چي «ذکر» یواحی قران ته اشاره نه ده، «ذکر» هغه شخص دی. چي پروردگار ده ګه راتگ ته اشاره کوي. او دا شخص درسول سره مقایسه شوی دی، هغه رسول چي خلکو هغه ته ليونې وویل.

هذا ذکر من عند الله لمن شاء اتخاذ الـ ذکر الله سبیلا . ۳۱

حضرت باب

دا «ذکر» دخای له جانبه دی. هر څوک غواړي دخای د «ذکر» لاره و تاکي.

انَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمْ فِي ضلالٍ بَعِيدٍ
لَنْ يَقْبَلُ عَمَلَهُمْ حَرْفٌ وَّ أُولَئِكَ هُمُ اصحابُ الجَحْمِ وَ انَّ
الَّذِينَ يَحْكُمُونَ بَيْنَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ بَعْدَ قَدْ سَمِعُوا آيَاتِ
اللهِ وَ يَعْرِضُونَ حَكْمَ الذِّكْرِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُشْرِكُونَ . ۳۲

حضرت باب

هغه چي دخای دایتونو څخه منکر دي. دکمراهانو څخه دي. ده ګوي هیڅ عمل په زړه پوري نه دي. هغوي دوزخ او سیدونکي دي. څوک چي الهي ایتونه.

اوری. او د «ذکر» د حکم خخه سرغرونه کوي. او په باطلو حکم کوي. له مشركانو خخه دي.

د اسلام علماو په دي حقیقت چي «ذکر» شخص ته اشاره ده، نه واقعي یاكتاب ته، اقرارکری دی. اما ده گه دېیژندلو خخه عاجز دي. په دي باره کي مختلف افکاردي. یوسفعلی عقیده مند دي. چي «ذکر» شخص ته اشاره ده. د «الامین» په نوم چي دقریشو په طایفه کي دحضرت محمد د ظهور خخه دمخه ظاهر شو).

د اسمان لوله کيدل

يَوْمَ نَطُوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَانَا أَوْلَ خَلْقٍ نَعِيْدُهُ. دانبياء سورت، ۱۰۴-ایت هغه ورخ چي اسمان دکاغذ په خير لوله کوم. په همغه ترتیب چي عالم می له پيل نه پیداکړي. نوى عالم پیداکوم.

کوم «اسمان» لوله کیزی؟ دم خکبئی ائین اسمان. کوم عالم نوی پیداکوی؟ معنوی اور وحاني عالم، دنوی ائین په سیوري کي دنوی اسمان، نوی لمر، دنوی سپورمي او نوو ستورو سره.

اوہ اسمانه، ورخ،

چرا غونه

فَوَأْوَحَ فِي كُلِّ سَمَاءِ امْرَهَا وَزَيَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
قَضَاهُنْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ .

دھصلت سورت، ۱۲- ایت هغه اوہ

اسمانه می په دوه ورخو کي پوره کړل. او په هر اسمان کي ئي د «امر» وحې راغله. او ددي دنيا اسمان می ستاسي دسانني لپاره په چرا غونو بنکلې کړ. دادتوانا او دانا پروردګار نقشه ده.

• «سَبْعَ سَمَاوَاتٍ»: اوہ اسمانه، اوہ اسماني

ائينوا او ديانو ته اشاره ده. او یا دبشر د تکامل اوہ مرحلې دي.

• «فِيْ يَوْمَيْنِ»: د دوه ورخو په او بردو کي. د بشر په معنوی تکامل کي دوه مرحلې یا پر اونه

وجود لري. د«پيداينست اوروزني
مرحله» او د«كمال يا بلوغ مرحله». مخکنيو
اديانو هريوه زمونږ په معنوی رشد او پالنه کي
حانگري برخه لرله. دبهائي ائين په ظهور سره
دبشر په تاريخ کي نوي مرحله پيل شوه.
دپروردگار دحکومت په تاسيس په تدرج سره
بشر خپل داخلی استعدادونه په پوره کمال سره
بنکاره کړي.

ددی دوه ورخوڅخه لمري ورخ، د«رشد ورخی» ته
اشاره ده. او هغه دو همه ورخ د«كمال ورخی» ته اشاره
ده. دبشر تاريخ، دبهائي ائين ظهور څخه دمخه
د«نبوت عصر» او دبهائي ائين ظهور څخه وروسته
، د«تحقق عصر» نومول شوی دی. «نبوت» یعنی خبر
ورکول. ټولو اديانو او ائينونو دبهائي ائين ظهور خبر
ورکري دی. مژده او زيرى ورکري دی. چې بالاخره
د«خدای ورخ» رارسيري، دخدای وعده تحقق
پيداكوي، او عالم به دبلوغ او کمال مرحلې ته رسيري.

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

• «وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرًا»: اوداسمانونو څخه

هریوه ته دهغه دامر «وحی» وشوه دهغه
دادیانو دهريوه څخه دپروردگار ائین اویا
«امر» دهغه اسمانی ائین پیغمبر ته ئې وحی
وشوه.

دبل څل لپاره ګورو چې ددوه کلمو استعمال
دلاندی ایت سره مطابق ده:
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَّا الْأَرْضُ.

دسجده سورت، ۵-ایت ۱. ترجمه

پروردگار دھمکی «امر» د «اسمان» څخه اداره
کوي. دھمکی دکارونو ترتیب دخداي په لاس کي دی.)

۲. ترجمه: پروردگار خپل «امر» داسمان نه حمکی ته
لیزی.

مخکنی ایت دفصلت په سوره کې په پوره روښانتیا
سره د «امر» دکلمی معنا مونږ ته رازده کوي. دکومي

لاري پرورگار مونبر ته خپل «امر» راليري؟ دوحي له
لاري:

وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءِ امْرَهَا .

دفصلت سورت، ۱۲-ایت

۱. ترجمه: په هرائين کي خپل امر دوحي له لاري مونبر
ته راليري.

۲. ترجمه: دهرائين اسمان دوحي په زiyorاتو بنکلى
کوي.

وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ: ددي دنيا اسمان مي په
چراغونو بنکلى کري دي. په همغه ترتيب چي اسمان
په ستورو بنایسته کيري، باتقوا علما او دانشمندان هم
الهي ائین اسمان ته بنکلا او بنایست ورکوي.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ .

دمؤمنون سورت، ۸۶-ایت

ووايه! داوه اسمانونو پروردگار خوک دي؟
دکومو «اسمانونو» پروردگار؟ داوه لويو ائینونو
داسمانونو پروردگار .

ددی ایت په باره کې دبل حل لپاره چې دموعد
دظهور تاريخ په هغه کي پت دي، فکر او کتنه وکړي:
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَّا الْأَرْضُ .

دسجده سورت، ۵-ایت

په مخکبني ایت کي د «اسمان» خخه مقصد څه شى دى؟ ايا خدای «امر» دھمکي په شان په اسман کي هم معلق او خورند دى؟ ايا خدای په «اسمان» کي دى. او دھغه ځایه خخه موږ ته څه شى رالېزې. او يا هم کوم تصميم نيسې؟ بسکاره د چې «اسمان» په مخکبني ایت کي معنوی معنا لري، نه ظاهري.

دانجیل اصطلاح د (حضرت مسیح درجعت) په باره کي له «اسمانه» هم برابره ده، دقران دا اصطلاح سره د اسمانه خخه دپروردگار دائين او «امر» دراتلو په باره کي. ټکه چې هر پیغمبر دپروردگار دائين او «امر» او دایمان هدیه راوړلوا لپاره دالهي ارادی له اسمان خخه دي جهان ته قدم بردي.

وروسته له هغه چې دپروردگار «امر» له اسمان نه ھمکي ته رائي، څه کېزې؟

ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ الْفَسَنَةُ مِمَّا تَعْدُونَ.

دَسْجَدَه سُورَت، ۵-اَیت وَرَوْسَتَه (هَغَه

امْر) دِيْوَيِ زَرْكَلْنَى وَرَحْيَى پَهْ مُودَه کَيْ اسْمَانْ تَهْ بِيرَتَه
گَرْحَى.

دِيَيَامْ رَاوِرْوَنْکَى اوْ دِيَيَامْ رَاتَلْلَ ، کَهْ چَهْ هَمْ يَوْهَلْ دَخَدَى
لَهْ لُورِي مُونِرْ تَهْ اوْ دِيَيَامْ رَاوِرْنَكَى اوْ دِيَيَامْ بِيرَتَه
گَرْحَى دَخَدَى لُورِي تَهْ ، دَلْمَرْ پَهْ خَيْرَئِي رَاخَتَلْ
اوْ پِرِيُوتَلْ قَانُونِي دَيْ. ثَابَتْ اوْ تَغِيرْ نَاضِيرْ:

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

دبهائي ائين بيرته گرخيدل هم دخداي لورته ،لكه
دنور و ائينونو بيرته گرخيدلو په شان په يو مقرر وخت
کي پاي ته ورسي .په بهائي ایتونو کي په روښانتيا
سره و راندوينه شوي ده . چي دالئين هم پاي لري
يوخل بيا وروسته دزرو ګلونو يازيات یوبل
پيغمبر دبشر دهدایت لپاره ظهر وکري .

**وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرَغَ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنِ فِي
الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ.**

دنمل سورت ، ۸۷-ایت په کومه ورخ چي شپيلې و وهل
شي . وروسته له هغه به ، دھمکي او اسمانونو
او سيدونکي په فرياد او چغو سر شي . مگر هغوي چي
دپروردگار په اراده له دي فرياد څخه خلاصون
پيداکړي او وسائل شي .

- ٿه اوazonه اوغرونه پورته کيري؟ داسمانی موعود غرونه او اوazonه. ٿه شی راتوکول اوپوکول کيري؟ الهی روح هغه روح چی مرو ته هميشنی ڙوند وربخنی.
 - ولی خلک په فريادکي لويرى؟ په دي سبب چي ددي «لوى خبر» اواسماني غر داوريدلو تحمل نه لري .
 - کوم کسان په اسمانونو کي دي؟ مذهبی علما اوپيشوايان لکه د مخکنيو ائينونو داسمانونو ستورو په خير ٿليري.
 - کوم کسان په حمکه کي دي؟ دهغو پيشوايان پيروان چي هغو ستورو ته هدایت شوي دي.
 - کوم کسان سائل شوي دي؟ هغه کسان چي دنيت په خلوص او بنده گي سره دنوی ائين او «لوى خبر» غر ته غور و نيسی.
- وَنُفَخَ فِي الصُّورِ فَصَاعَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ وَإِشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ رَّبِّهَا...
دزمر سورت، ٦٩-٦٨، ايتونه

په شپیلی کي پوکي کيري اووروسته هر خوک چي په اسمانونو کي دى او هر خوک چي په حمکه کي دى بيهوشہ کيري، مگر هغه خوک چي خدائ ئي و غواوري (هغه به وبنائي) د بل ھل لپاره په هغه شپیلی کي پوکي کيري او هغوي په پښودريسي او گوري. او هغه وخت ئي د پروردگار په رو بنائي حمکه رو بنانه شي ...

- ولی د «حمکي او اسمان» او سيدونکي ددي شپیلی په پوكولو سره بي هوشه کيري؟ ددي لپاره چي ددي غن داوري دلو تحمل او زغم نه لري.

- ولی دوه ئلی شپیلی و هل کیرى؟ ددی لپاره چى
اسمانى كتابونه ددوه موعدو ظھور وعده
ورکري ده .
 - كوم كسان په پىنۇ و درىرىي اوگوري؟ هغه چى
دغلىت دقىر خەپورتە كيرىي. اودالويه پىينە
پخپلو سترگو گوري.
 - حمكە په كومە روبىنائى روپىنانە كيرىي؟ «بِنُورْ
رَبِّهَا» دېرور دىگار په نور. «بِهَاءُ اللَّهِ» په معنا كى
برابر دى درب د«نور» سره .
- دا يتونە هم ددوه موعدو ظھور تە ، اويا دوه قيامته تە
اشارە كوي:
- يَوْمَ تَرْجُفُ الْرَاجِفَةُ تَتَبَعَّهَا الرَّادِفَةُ .
- دناز عات سورت، ٦-٧، ايتونە په هغه
ورخ چى لىزە كۈونكى په لىزە راشى ، اوبلە لىزە
دهги پىسى راھى.
- وروستە ددى ائين ظھور خە، نوى عصر دانسان
په ژوند كى پىل شي او مخكىنى نظام متزلزل شي.
قد اضطرب النّظم من هذا النّظم الاعظيم... الذى ما شهدت
عين الابداع شبهه . ٣٣.

حضرت بهاء الله

دجهان نظم له دی «لوی نظم» خخه گبود شي... دهغه
نظم نه چې عالم ئې شبىھ اوورته نظم نه دی ليدلى.

٦٦٥

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

دالھي کلام

ناسم تفسیر او تعبير

په دی کي شک نشته چې دخلکو دگمراھي يوموجب،
دمتشابه ایتونو په معنا نه پوهيدل دي. ددي په ھاي
چې مؤمنان ددي کلماتو معنا دزمان دموعد خخه
پوبنتنه وکري، دپيشوايانو خخه ئې پوبنتنه کري ده

هغوي هم دخپل مقام دسانسلو لپاره دناسم تفسير له
لاري خلک گمراه کري دي . که دکلمي ظاهري معنى
ئي خوبنە نه وي ، يعني هغه معنا ئي دخپلو شخصي
منافعو سره په مغایرت کي ولیده . هغى کلمى ته ئى
ظاهري معنى ورکره .

يوچل بيا د «خاتم» او د «وسط» دکلمو په تفسير فكر
وکرئ . په همغه ترتیب چي و موليدل ، داسلام دير
علماءوپيشوایان د «خاتم» دکلمي معنا چي د «مهر» په
معنا ده ، داخرين معنى اخیستي ده . په ٿه دليل؟ ددي
لپاره چي «مهر» دليک په اخر کي لڳول کيري . دادول
تفسير ددي په شان دى . چي د «سلام» دکلمي
ڇخه «اولين» او د «وداع او مخه بنې» د کلمي ڇخه
داخرين معنا و اخلو ولی؟ ددي لپاره چي «سلام» دليدلو
په اول کي رائي او «مخه بنه» دليدو په اخر کي
رائي . او ياداچي د «سبائي» «ڇخه د «اولين» معنا او د
«ماسيپينين» «ڇخه د «وسط» معنا او د «شپي ڇخه
داخرين» معنا و اخلو ولی؟ ددي لپاره چي سبائي
دورحئي اول دى ، ماسيپينين دورحئي و سط دى او شپه
دورحئي اخر دى .

وگوري چي دانا پرورگار په ٿومره واضح او بسکاره
تو گه دخپل کلام دناسم تفسير اوناسمي استفادي ڇخه
مونږته له مخکي خبر راکري دي :

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَآخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَبْعٌ
فَيَتَبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ.. دَالٍ
عمران سورة، ۷-آیت

قران او بھاء اللہ

۶۶۶

داكتاب دپروردگار له لوری په تانازل شوي دي. دهغه
خني ايتونه د «محكماتو» خخه دي. هغه ايتونه دكتاب
اساس او پايه جوروسي. او خني نور ئي له
«متشابهاتو» خخه دي. دهغه چاپه زره کي چي
دکروالي او انحراف خواته ميل لري. له متشابه معنا
خخه د (محکم ایت) پیروپی کوپی. په دي وسیله دخای

مقصد ته تغیر ورکول دخلکو په منځ کي دفتني موجب
کيئندي.

بنکاره ده ،کله چي فرمائي :دهجه «متشابه معنا څخه
پيروي کوي.» منظور دادی چي د «متشابه» «وينا معنا
چي له «محکماتو» څخه ده پيروي کوي. اوکه نه
دمنتشابه معنى څخه پيروي کول چي
د «متشابهاتو» څخه ده. خطانه ده ،بلکه لازم او معقول
ده.

«وسط» داسي يوه کلمه ده. چي هيڅکله تفسير ته اړتیا
نه لري. تاسي وائي «زه د جمعیت په وسط کي وم» په
دي جمله کي هيڅ تشبه ته ضرورت نشه. ستاسي
دوينا باطن او ظاهر يو دي. اما که موویلى وي
«جمعیت زيات و، غوغا و، زره ئي راته ونيو» مونږ
پوهيدلو چي ستاسي منظور د «زره دنيولو څخه» يوبله
غيري ظاهري معنا لري، هغه صورت کي ستاسي وينا
له متشابهاتو څخه ده. اما که ستاسي اوله جمله تفسير
کړو. او ووايو ستاسي منظور (د وسط جمعیت څخه
وم) دادی چي د «قداو هيکل څخه متوسط وم» څنګه چي
«وسط» د متوسط معنى هم ورکوي، ستاسي وينا چي د
«محکماتو» څخه ده. يعني ظاهري معنا لري، په
«متشابهاتو» چي د ظاهري معنا څخه بله معنا لري
تبديله کري ده. په همغه توګه چي ذکر ئي وشو، داعيناً

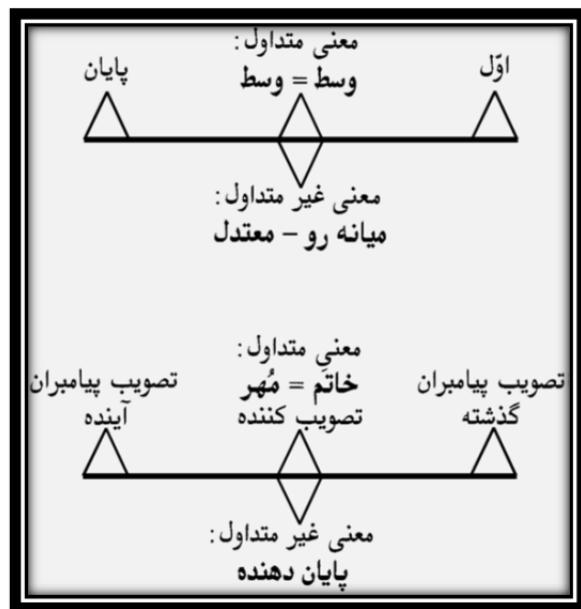
همغه کار دی. چي داسلام علما او پيشوایانو يوي بلي
د «وسط» او د «خاتم» دکلمو سره کري دی. ده گي کلمي
چي اصلی معنا ئي «آخر» نه ده. د «آخر» معنا ئي
ورکري ده. او هجه کلمي ته چي اصلی معنا
ئي «وسط» ده. «دميانه رو» معنی ورکري ده :
د تحریف او لاس و هني مقصد همدا دی. چي نن و رخ
دقراں تول علما په هجه مشغول دي، او دا دكتاب هجه
تفسير او معنا ده. چي پخپل ميل او خوبنه ئي سرته
رسوي. ۳۴.

حضرت بهاءالله

٦٦٧

۲۲ فصل: «محكم» او «متشابه» ايتونه

يُحرِّفونَ الْكَلْمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ . دنساء سورت، ٤٦-ايت
دکلماتو معنا ته تغییر ورکوي.

دقران ایتونه یوچل بیا ووائی. اووگورئ. چې
دپروردگار وړاندوینه د هغه دکلام دناسمه کټې څخه
دکلماتو په تفسیر کې لکه د «وسط» او «خاتم» دکلماتو
په باره کې ترکومه حده تحقق موندلی دی. ددي ایت په
باره کې ناسمه کټه له همدي دوه کلماتو څخه نازل
شوی ده:

فَإِمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ رَبِيعٌ فَيَتَبَعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ.

دال عمران سورت، ۷-ایت اما دهجه کسانو چې په زړونو کي کړوالي او انحراف دي. دهجه دمتشابه معنى څخه د «محکم ایت» پېرويو کوي. په دي وسیله د خداي مقصد ته تغير ورکول، دخلکو په منځ کي دفتني سبب شوی دي.

که د کلماتو د مشخصي او روښانه معنا څخه د ناسمي ګتني امكان وي. لکه د «وسط» کلمي څخه وګوري دمتسابه کلماتو د ناسمي استفادې لپاره څومره بير امکانات دي.

د «متشابهاتو» په باره کي دانسان ذهن پوره ازادي لري
چي هري خواته تمایل لري پرواز وکري. هيچ ډول
خنډ به په دي لار کي ونه ويني.

پروردگار موږ د مختلفو لارو از مائي . د متشابه کلماتو
کارول یوه ده ګو لارو څخه ده :

د اړول مرموز کلمات او مشکل اشارات چي د پېغښرانو
په امر کي صادر او ظاهريو. مقصد ئي د بنده ګانو
از مايش او امتحان ده. ۳۵

حضرت بهاء اللہ

اما الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضْلِلُ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضْلِلُ بِهِ إِلَّا فَاسِقِينَ .

دبقره سورت، ۲۶- ايت

هغه کسان چي کافران شوي دي وائي: پروردگار ددي
مثال [متشابه وينا] څخه څه غواړي؟ هغه په دي بير
ګمراه او بېرو ته هدایت کوي. یواحی فاسق خلک به
په هغه ګمراه کري.

حضرت مسیح هم ځنبي اسرار او معنوی حقایق د مثالو نو
او داستانو نو له لاري خلکو ته زده کول:
وروسته له هغه کله چي هغه (۱۲) تنه او تول پېروان
ئي ده ګو سره یواحی و، له هغه پوبنننې وکړه :

«چي ددي داستان نه منظور ٿه و؟» عيسى خواب
ورکره: خدای تاسی ته دا لاجازه درکرده. چي ده گه
سلطنت او ملکوت په اسرارو پوه شی. ولی ده گوی
لپاره چي له ما څخه پیروی نه کوي، باید هر څه ورته
دمثال او معما په شکل بیان شي. لکه څنګه چي
يود پیغمبرانو څخه ويلى دي: گوري او اوري، اما په
څه نه پوهیري. او د خدای لوري ته نه ورگرخي. ترڅو
گناهونه ئي وبخني، وروسته ئي هفوی ته وویل: «که
ددی مثال نه منظور درک نه کري. هغه نور مثالونه چي
وايم په هغه به ٿه پوه شی؟

مرقس انجيل ٤ فصل، ١٣ - ١٠، ایتونه
دم وعد دظهور نبناو ناسم تفسیر یو ائهي د
مسلمانانو خصوصيت نه دی. بلکه دنورو اديانو
پیروانو هم دالاره وهلي ده. دي نموني ته توجه وکرئ
حضرت مسيح فرمائي:
زما را گر خيدل اور جمعت د «غله» په شان دی. او ددي
له پاره چي په هغه وخت کي و پيڙندل شي.

٢٢ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

خپلو پیروانو ته توصیه وکره، چي همیشه بیدار او اگاه اوسي. خدای مه کره چي د غفلت په خوب ویده شی. اودخپل موعد دپیژندي څخه پاتې شي.

کله چي مسیحیانو ته دعوت وشي. چي دبهائي ائین په تحقق شروع وکړئ. په ټواب کې وائی: دراتګ منظور دغله په شان دادی. چي موعد دیو عادی انسان په خیر راخي. اودهغه هویت دغله په شان دبی استعداده خلکو لپاره پت پاتې کېږي. بلکه مقصد دادی. چي مسیح «ناخاپه» راخي. دغله په شان له مخکی خبر نه ورکوي او «ناخاپه» راخي.

وگورئ خومره په اسانی سره د «غله» اصلی معنا ته تغیر ورکول دحضرت مسیح دوینا اصلی مقصد څخه لري کوي.

د «غله مثال» راولو اصطلاح له «محکماتو» څخه ده داهغه اصطلاح ده. چي توضیح او تفسیر ته اړتیا نه لري. په داسې حال کې چي دمسیحیانو دمیل مطابق نه

ده. دهغی اصلی معنا ته تغیر و رکوی. که د «محكمی وینا» تغیر او تحریف دومره اسانه وي. نور نوبنکاره ده، چی د «متشابه وینا» تغیر او تحریف څومره اسانه کار دی.

ایا د مخکنیو ادیانو علما او پیشوایان چی پخپلو شخصی ګټو هم نه پوهیدل. او حتی د دین په اصولو کي هم په اختلاف کي دي، د «متشابه کلماتو» دمعنا په درکولو قادر دي؟ دقران د حکم په اساس هیڅ یوانسان په غیر دزمان دمو عود څخه دمتشابه کلماتو دتفسیر اجازه نه لري. ټول خلک حتی هغه چی د علم والا دی.

دکناهونوا او اشتباه په دریاب کي غوتی وهی. یواحی موعد د خدای ویناکونکی دی. او یواحی هغه قادردي. هرڅه چی وغواری ووائی او هرڅه چی وغواری وئی کری. دهغوي علم په داسي یوحد کي دی. چی کولای شي، له یوی وینا څخه (۷۱) معنا گانی بنکاره کری. که څه هغه د «محکماتو» څخه وي. او یا هغه دمتشابهاتو څخه وي. دهغه حدیث په اساس چی دحضرت باب او حضرت بهاءالله په اثارو کي تائید شوي دی. نحن نتكلم بكلمة و نريد منها احدى و سبعين وجهاً ولنا
لكل منها المخرج . ٣٦

مونږیوہ کلمه وايو. او ده گی یوې کلمی څخه که
د (۷۱) معنا ګانو اراده وکړو. او هر ډیو ټی له هغه
څخه کولی شو توضیح ورکړو.

دپور د ګار د شهادت په اساس، هر څوک چې د زمان
دمو عود د تفسیره مخالفت وکړي. له درو غجنو څخه
دی. ځکه د مسلمان کیدلو لپاره لازم دي، چې د قران
حکم و منی. نه ردول او نه د کتاب د حکم نه انکار کول:
**لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
كَانُوا أَكَاذِبِينَ.** د نحل سورت، ۳۹-ایت البته پرور د ګار
ده گه کس «حقانیت» چې ده گه په باره کي د نظر
اختلاف لري. روښانه کوي، او هغه څوک چې ده گه
دامن څخه انکار کوي، بالاخره پخپلو دروغو به پوه
شي.

حضرت باب هم دامطلب تائیدوي او فرمائي :
 په راتلونکي ظهورکي، صادقان له غير و صادقانو خخه
 دموعد په منلوسره ممتاز او جدا کيري . ٣٧.
 کوم خوك دی. چي خلک دهغه په باره کي دنظر
 اختلاف لري؟ معلومه ده. چي داهغه دzman موعد
 دی. چي دخپلو اثارو اسرار بنکاره او دروغجن
 دربنينو خخه جدا کري.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ
 وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

دنحل سورت، ٦٤-ایت
 مادران کتاب پرتا نازل کر. ترخو دهغه «چاپيژندنه
 يعني» «دموعود پيژندني» «په باره کي چي کوم دنظر
 اختلاف دی. هغوي ته روښانه کري. خوك چي
 دمؤمنينو لپاره درحمت او هدایت سرچينه ده.
 پاسنى ايت موږ ته رازده کوي چي:

- دخداي دوعدي دسرته رسولو په وخت کي به
 مسلمانان دموعد په باره کي دنظر اختلاف
 ولري.
- دقران هدف دلاري روښانول او دهغه مؤمنانو
 سره کومک کول دي.

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

• دهغه مسلمانانو په منځ کي چي دنظر اختلاف
لري، هغوي چي په ربښيني مؤمنان دي
دموعود هدایت به ومني.

دټولو نصیحتونو او دقران دا خطارونو سره داسلام
اکثره علماو دخداي حکم نادیده اونه لیدونکي ګنډي.
دخيالونو او تصورونو په بنده ګې بوخت وه اودي:
لَمَّا جَاءَ الْوَعْدُ وَظَهَرَ الْمَوْعِدُ اخْتَلَفَ النَّاسُ وَتَمَسَّكَ كُلٌّ
حزب بما عنده من الظنون والاوہام .

٣٨

حضرت بهاءالله

خرنگه چي دپروردگار دوعدي دسرته رسيدلو وخت
راورسيد. او موعود ظاهره شو، خلک په اختلاف کي

شول. او هري دلي او فرقى پخپلو خامو خيالونو
او تصورونو خپل زironه و ترل.

بَشَّرَتِ الْعِبَادُ بِظُهُورِكَ الْأَعْظَمِ وَ امْرَكَ الْاَتَمِ فَلَمَّا ظَهَرَ
اَخْتَلَفَ الْأَمْمَ وَ ظَهَرَ الْانْقَلَابُ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ . ٣٩

حضرت بهاء الله

«خلکو» ته دي دلوی ظھور او خپل كامل ائین زيرى
ورکر. اماستا ظھور دخلکو په منځ کي دا خلاف سبب
شول. او په حمکه او اسمان کي انقلاب جورکر.

وروستي ايتونه هم و بنائي چي دنظر اختلف په باره
کي، مسلمانان نه باید پخپلو تفاسيرو متکي شي ، بلکه
دمو عود منظر پاتي شي. ترڅو دقيام او ظھور په
وخت کي (دقيامت په ورخ) دپروردگار حکم او قضاوت
بنکاره کري:

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ... لَيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ .

سورت، ۹۲، ايتونه

ما پرتا كتاب نازل کر. چي هرڅه په هغه کي بيان
شوې دي. (د هرڅه توضیح په هغه کي شته دي).
دا كتاب دالهي هدایت او رحمت نښانه ده. او د مسلمانانو
لپاره بنه خبر لري... دقيامت دورخې په اړه چي کوم
اختلاف لري. هغه به روښانه کرو.

پيغمبران دالهي اسرارو منبع دي. او داسماني ايتونو
درمزونو او معنائانو خخه اگاه دي:
انا نحن قد نزلنا عل عـ عبدنا هذا الكتاب من عند الله
بالحق... فاسئلوا الذكر تأويله فانه قد كان بفضل الله عـ
آياته بحكم الكتاب عليماً . ٤٠
حضرت باب

قران او بھاء الله

٦٧٢

ما(پروردگار) په حقیقت سره دا سماني کتاب پخپل بنده
نازل کر... پس دهغه تفسیر (دهغه باطنی معنا) له هغه
خخه چي «ذكر» دي. پوبنتنه وکړي. حکه چي هغه
دحـق دفضل له مخي په دي ايتونو علم لري.
فـاسـأـلـوـاـ اـهـلـ الـذـكـرـ انـ كـنـثـمـ لـأـ تـعـلـمـونـ.

دانبياء سورت، ٧-ايت

که په موضوع نه پوهيرى د «ذكر» دپېروانو خخه
پوبنتنه وکړي.

الله يَحْكُم بَيْنَكُمْ يَوْم الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ .
دُهْج سُورَةٍ ، ٦٩-ايت

الْبَتَهُ چي پروردگار به په ورخ دقیامت، په هغه څه کي
چي اختلاف لري. ستاسي په منځ کي قضاوت وکري.
ان رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ.

دیونس سورت، ۳-۹ ایت

پروردگار به دقیامت په ورخ دهغه څه په باره کې چې
اختلاف لري. دهغو په منځ کې به قضاوت وکري.
په راتلونکي ایت کې حضرت بهاءالله دجهان خلک
دعوتوی. چې دهر اختلاف لیاره دپروردگار دکلام په

میزان اساس سنجش و کری:

قل هذا قسطاس الهدى لمن ف السموات والارض
والبرهان الاعظم لو انتم تعرفون . قل... اياكم ان تختلفوا
ففيه ... ٤

حضرت بھاء اللہ

ووايە ! دالوی دليل دى. دھمکي او اسمانونو دھدایت او ميزان لپاره ، كە ئى ويىزنى.

ووايہ ... مبادا چی په هغه کي اختلاف وکړئ .

دپروردگار دشہادت په اساس، دقران اسرار دنام حرمو
ٿخه پت دی. یواحی نیکان اوپاک زیری، هغه اسرارو
ته دلاس رسی اجازه لري:

انه لُقْرَآنُ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمْسَهُ اَلْمُطَهَّرُونَ.
دوافعه سورت، ۸۹-۸۷، ایتونه په یقین سره قران په
پیرو فضیلتونو سره اراسته او بنکلی شوی دی. پت
فضایل چې په غیر دپاک زړو څخه نور څوک هغه
لمس او پیدا نه کړي.

دپروردگار اراده همیشه داسې وه اوی به، چې بنده
گان به ئې په خلاصو سترګو او په ازاد فکر، دخلکو
دفکرونو څخه، دڅپلو غوبنتتو او تمايلاتو څخه په پاک
زړه د حقیقت د ګوهر پلته وکړي.

۶۷۳

۲۲ فصل: «محکم» او «متشابه» ایتونه

حضرت بهاءالله فرمائی: دموعد په سترګو موعد
وګورئ، اوکه دغیرو په سترګو نې ملاحظه
کړئ، هیڅکله به په عرفان او ایمان کامیابه نشي. ۴۲
حضرت بهاءالله
هدارنکه

مونږو ته نصیحت کوي. چي په پوره زیرکتیا اوپاکو
غوبونو دنورو فکرونو څخه، دپروردگار افق ته توجه
وکړو. ترڅو ربنټینی (ربنا) ووینو اواسماني غږو
واورو. ۴۳.

که یو څوک نن ورڅ په غیر دخداي او ده ګه د بیان
ناظروي. البته هغه د لاري څخه وکړید. او ده ګه
څای به دوزخ وي. ۴۴.

حضرت بهاءالله

نن ورڅ په پوره شفقت او عنایت سره غږ کوي.
او فرمائی: ای زما اصحابانو د غیبو او ظاهرو مالک
د ظهور پر تخت ناست دی. په ګومانونو سره خپل
حانونه په هغه لوی شخص دیقین څخه مه

حضرت محروموي. ۴۵

بهاءالله

لسم بـرخه

نور بشارتونه

او خبرونه

په دری فصله کي:

۱. دنوو خلکو پیداکيدل

۲. دنورو رسولانو پیداکيدل

۳. بخدای ذکر

ژر دی چي دعالمن تغره جمع شي اوبل تغره و غورول
شي. ۱ حضرت بهاءالله

په دی شيبة او مهال دالهي مقام خاي او از کوونکي
غبر وکر. هفه خلک چي ددي تجلي اورو ببنائي قابل
او ور شي نه بسکاري. امر نوو خلکو او نوي
جو ربنت ته و گر خيده. ۲

حضرت بهاءالله

داسي بنه گان به پيداشي. چي دکوثر معنا دالهي
كلمات و ديكوري خخه و چبني. ۳

حضرت بهاءالله

۲۳

دنوو خلکو پیداکيدل

قران مجید په کراتو سره دنوو خلکو اودنوي قوم
دراتگ خبرورکوي. داکوم خلک اوکوم «قوم» دی؟
د «نوو خلکو پیداکول» اویا، یو «قوم دبل قوم په ځای
راوستل» دېغمبرانو ظهور ته، دهغو نوو پېروانو ته
اشاره ده. او دخلکو انکارد هغو پېغمبرانو ته اشارده.
دا هغه سنت دي. چې په تولو عصر و نواوزمانو کي
تکرار شوي او تکرار به شي. په قران کريم کي
حضرت هود له قوله دارنګه وايو:

فَإِن تَوَلُّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخِلْفُ رَبِّي
قَوْمًا غَيْرَكُمْ دَهُود سورت، ۵۷-ایت

ما دپوردگار پیام تاسي ته رسولی دی. که مخ تري
واروي، پروردگار به مي یو بل قوم ستاسي په ځای
راولي.

دبهائی ائین په اسمانی اثاروکي د «نوو خلکو» په باره
کي پيري مراجع ليدل کيري:

داول نه ئي تراوله پيداينت وکر. اوالي داخل نه
تراخره پوري به پيداينت وکري اوپه هر دور کي
ددورنو چخه... دخپل نوي طبيعت ظهوراتو دتجلياتو
چخه نوي پيداينت کري دي. ۴.

حضرت بھاء اللہ

دخپل پروردگار چخه وغواړه چي پخپل كامل قدرت
سره داسي خلک رامنځ ته او مبعوث کري. ۵

حضرت بھاء اللہ

انشاء الله نوي خلک... به ظاهر اور ابنکاره شي... ۶
حضرت بھاء اللہ

داسي بنده گان به پيداشي. چي دکوثر معانى چخه الهي
كلمات په کاسو و چبني. ۷

حضرت بھاء اللہ

په دی شیبہ او مهال دالھی مقام خای او از کوونکی
غېر وکړ. هغه خلک چې ددی تجلی اورو بنسانی قابل
او وړشي نه بنسکاري. امر نوو خلکو اونوی جور بنت
ته وګر حیده. ٨

حضرت بهاءالله یبعثهم الله من مراقد انفسهم و يخلقهم
بمثل ما قد خلقهم اول مرة انه كان عل ۺ کلشیئ
قدیرا. ٩

حضرت بهاءالله
هغوي لره دنفسونو دقبرونو څخه پورته کوي ، او په
همغه ترتیب چې په لمري حل سره پیداشوی و. هغوي
پیداکوي .پروردگار په هر کار توانا دي.
دروهانی ایجاد څخه مقصد ...نوی خلک ...درحماني
کمالاتو په مراتبو کي ترقی دانسانی حقایقو روزنه
، اود الھي انوارو روښانه کيدل دي. ١٠ حضرت
عبدالبهاء

ديو حنا مکاشفات خبر ورکوي. چې دموعد دظهور
په وخت کې ټول شیان نوي جور بيري. لکه څنګه چې
دهغه اسماني اثر ځنې ایتونه دمتشابهاتو څخه ګنل
کېري ، مناسبه ده. چې ددې څو ټکو په پیل سره تعبير
شي:

- اورشليم ، هغه بنار چي له اسمان نه رائي :نوی دنيا اوتمدن ته اشاره ده. چي بهائي ائين ئى جهان ته راوړي.

۲۲ فصل: دنو خلکو

۶۷۹

پیداکيدل

- «نوی اسمان»«نوی ائین ته اشاره ده ، او «نوی حمکه»«نوی دنيا ته اشاره ده. اونوو زړونو جوړیدلو ته اشاره ده .
- «دریاب»دی بې ثباته اودهرج و مرج اوګدوډي څخه ډکي دنيا ته اشاره ده. لکه څنګه چي ددریاب موجونه په حرکت کي دی.
- د «خدای راتل» د خداي دموعد راتللو ته اشاره ده. چي د «ربّ» په نوم رائي.

• «اول» او «آخر» کيديل ، دېيغىمبرانو وحدت ته

اشارە دە دەھغۇي تۈل ھم اول اوھم اخر
دى.دا «خاتميّت» پە كلمە كى يو پىتە معنا دە .

• دخايى جلال اوشكوه ، معنا پە پورە توگە
مطابق دە د «بھاءالله» سره لكە «بھاء» يعنى
د «خدايى نور او عظمت» :

وروستە مى نوي ھمكە اواسمان وليد، ھكە چى
اولنى ھمكە اواسمان ورك شوي ئىلە دريابە
(دموجونو بکى دنيا) نە ھم نور كوم خبر نە و
او «ما» د «يوحنا» داورشليم مقدس پساروليد چى لە
اسمان ھخە دخايى لە لوري رابىكتە شو. ھە يوه
بنكلى او با عظمتە منظرە وە : داورشليم پسار ديوى
ناوى پە خير بنكلا لرلە. چى خپل ھان ئى د داماد
لپارە تيار او بنكلى كىرى و !... هغە وخت ھوك چى پە
تخت ناست و. [موعد] ووپيل : وگورە ! او س هرخە لە
سرە اولە نوي جوروم!... زە

«الف» او «يا» يەم «اول» او «آخر» يەم . زە هرھغە چا تە
چى تبى وي. دژوندون دچىنى ھخە وریا او بە
وركوم. تر ھو وئى ھكى . هرھوك چى پر «خپل
نفس» كاميابە شي ، داتيول نعمتونە بە پە ميراث كى
يوسى، او زە بە دەھغە دخايى اوھغە بە زما
فرزند(زوى) وي ، ولى بىزدەلە او ترسو(محتابط) خلک بە

زماله پیروی څخه مخونه واړوی، او هغه څوک چې په
ما ایمان نه لري... ددی تولو خلکو ځای په هغه
دریاچه کي دی. چې په اور او ګوګرد سره
سوخی... اورو روسته ئې دسترګو په رپ سره، زه
دغره یوی لوري څوکي ته یوویم. اوله هغه ځای می
داور شلیم مقدس بنار ولید چې د خدای له لوري له
اسمان نه رابنکته کيدل. هغه بنار د خدای په جلال
او عظمت (بھاءالله) کي غرق و. او دیو توکر په څير
چې په قیمتی غمیو او شفافه بلورونو جواهر و کي
د برق غوندي پې قیدل روښنائي کوله. ۱۱

یو حنا مکاشفات، ۱-۱ فصل، ۱۲، ایتونه
د «جهان نوی کيدل» د زر دشتیانو په اسمانی اثارو کي
هم وړاندوینه شوي ده:

قران او بھاءالله

په هغه اخرو وختونو کي به موعد ظهور وکري
، دجهان تازه گي اوپاکي به تكميل او پوره کري. د
بديواودبنمنيو اساس به دبيخه له منخه يوسي. ۱۲
په قران مجيد کي په کراتو سره دالختار تكرار شوي
دي:

ان يَشَايْدُهُبُّكُمْ أَيْهَا النَّاسُ وَيَاتٍ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
ذَلِكَ قَدِيرًا. دنساء سورت، ۱۳۳ - آيت اي خلکو! که
خدای وغواری. تاسی له منخه وری. اوستاسی خای
نورو ته ورکوي. پروردگار په دی کار قادر دی.
يَا أَيْهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْفُقَرَاءُ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
ان يَشَايْدُهُبُّكُمْ وَيَاتٍ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ .

دفاطر سورت، ۱۶ - ۱۵، آيتونه

اي خلکو! تاسی پروردگار ته ارتیا لری. پروردگار
تاسی ته کومه ارتیا نه لری. اوستایاني ور دی. که
وغواری. تاسی به لری کري. اونور نوي خلک به
راولي.

إِنَّمَا تَرَىٰ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ
يَشَايْدُهُبُّكُمْ وَيَاتٍ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ بِعَزِيزٍ .
دابراهيم سورت، ۲۰ - ۱۹، آيتونه

ایاوونه لیدل. چي پروردگار حمکه اواسمانونه
دیو[خانگری هدف][لپاره پیداکړل؟

که وغواری تاسی به له منئه یوسی اونوی خلک به راولي. داكار پروردگار ته مشکل نه دی.

مناسبه ده. چي دنوو خلکو ظهور په اړه ټنی ایتونه بررسی او مطالعه کرو. او وګورو چي زمونږ د عصر دېپینسو سره څه اړیکه لري. دالاندې ایت زمونږ د خلکو دروزگار حال بیانوی:

کُلْ كَذَبَ الرَّسُولُ فَحَقٌ وَ عِيدٌ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ.

دفاف سورت، ۱۵-۱۴، ایتونه

هغو تولو پیغمبرانو څخه انکار کړی دی . په دې اساس، زما اخطار تحقق و موند. ایازه د مخکښی پیدایښت څخه ستړی شوی یم؟ نه دارنګه نه ده ، هغوي دنوی پیدایښت په باره کې شک لري.

«لمرنی پیدایینت» او «نوی پیدایینت» دبشر دتكامل دوه
مهمو مرحلو ته اشاره ده:

طفولیت (درشد اویادولو) مرحله او دتكامل او بلوغ
مرحله موئن او س دژوندیه دوهمه مرحله کي ژوند
کوو. دنوی تمدن تخم کرل شوی دی. اما دهغۇ مزه
دارى میوی د رشد او پرورش په حال کي دی. دشیخ
احمد احسائی په اثارو کي ، دادوه مرحلی
د «جنین» او «تولد» مرحلی نومولی دی.

دقان بير ایتونه زموئر دعصر دخلکو دنالمیدی
او دشک او شبھی خخه خبری کوي. هغه خلک چي
د پیغمبر راتگ ته اميد نه لري. او په دی معتقد دی.
عقیده من دی. چي پروردگار داخري ھل لپاره په
عربستان کي پیغمبر راولیل اونور به هيچکله دخپلو
بنده گانو سره خبری نه کوي. په غير دنالمیدی نه نور
خه احساس ولري؟ انسان په اميدزوندي دی. ايا
د پیغمبر انو ظهور خخه خبر او زیري نه بل کوم خبر،
بنه او مهمتر کيدلى شي؟

دلاندی ایتونه بير امزوندہ او زده کوونکی دی. حکه
چي هم ئى دخاتم النبین معنى توضیح کوي. او هم دنوی
امت ظهور ته اشاره کوي:

اَوْلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى
اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَبِّ لَهُ فَابْدَأُوا الظَّالِمُونَ
إِلَّا كُفُورًا قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَانَ رَحْمَةِ رَبِّي اذَا لَمْ سَكُنْتُمْ
خَشْيَةَ الْانْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ فَتُورًا .

دبني اسرائيل سورت، ۱۰۰، ۹۹، ایتونه ایا

داحقیقت دزره په سترگو نه گورئ : هغه پروردگار
چي ڄمکه او اسمانونه ئي پيداڪړل . په دې قادر دې .
چي دهغوي په شان قوم له سره پيداڪري؟ دهغوي
(مسلمانانو) لپاره ئي یو محدود وخت ټاکلی دې . په دې
حقیقت کې شک نشه . ظالمان په غيرد ناشکري له
لاري ددي خبر څخه انکار نه کوي . ووایه : که
دپروردگار دلطف او مرحمت ګنج له تاسي سره
وي . دتنگدستي له ویري به مو دهغې غذا خورلو څخه
ډډه کري وي . انسان څومره یو خسیس موجود دې !
دا ایتونه په روښانه توګه وبنائي چي داسلام دامت نه
وروسته به یو امت او قوم چي په قران کي دوسط امت
په نامه يادشوي دې . ظهور وکړي . دا ایتونه په
صراحت او تاكید سره دقران نور ایتونه لکه «ولکلَّ
أَمَّةٍ أَجَلَ» «هر امت محدود عمر لري» تائیدوي .

او مونبر ته رازده کوي. چي داسلام دامت عصر په يوه
تاکلي موده کي پاي ته رسی. زمونبر خالق په دي
ايتونو کي له مونبر څخه غواوري. چي په دي باره کي
شك ونه کرو. او دوينا په پاي کي، زمونبر خسيس والى
په پاد راوري . که مونبر خسيس نه وي. په جهان کي
به فقرنه وي؟ دخلکو خسيسوالى په دين او ايمان کي هم
گورو. ځکه دمکېنيو دينونو څخه هريو دراټلونکو
دينونو دمنلو څخه انکار کړي دي، په دي ګومان چي
دخدای دبخشش خزانې خالي شوي دي. اووروسته
دهغوي دېيغمبر دظهور څخه به بل پېغمبر جهان ته نه
رائي. دابي اساسه تصور هميشه دخلکو په منځ کي
رایج و. او داسلام په عالم کي دقت اوچ ته ورسیده
داسي يو حد ته چي دقران وړاندويني په اساس ،
مسلمانان د پروردگار دبې پایانه جواهر و او خزانو
دلېللو څخه چي په دي عصر کي هغوي ته او تولو
امتونو ته بخشش شوي وي محروم شو.

دالاندي ايتونه نه يواحدي دنوی امت ظهور خبر مونږ
ته راکوي ، دخداي دنوی موعد دلقب ذكر هم کوي:
يَوْمَ نَطُوِي السَّمَاءَ كَطَيِ السِّجْلِ لِكُتُبٍ كَمَا بَدَانَا أَوْلَ خُلُقٍ
نَعِيْدُهُ وَعُدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزِّبُورِ مِنْ
بَعْدِ الذِّكْرِ إِنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ أَنْ فِي هَذَا
لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ .

دانبياء سورت، ۱۰۶ - ۱۰۴، ايتونه

په هغه ورخ چي اسمان ديو اوبرد کاغذ په خير رالوله
کرم اپه همغه دول چي مي لمرنې پيداينت پيل کر.
هغوي بيتره گرځوم. (هغوي له سره نيسم). دا وعده مي
ورکري ده. او البته هغه وعده به سرته رسوم .په
مزامير کي مي وعده ورکري ده. چي وروسته ذذكر
د «ظهور» خخه زما صالح بنده ګان به دھمکي وارثان
شي. په دي ايتونو کي د خداي پرسته خلکو لپاره خبر
دي.

دمزامير وعده په دي ايت کي ده:
عاجزاو خاکسار خلک به دھمکي «وارثان» شي... هغه
خلک چي خداي هغوي مبارک کري دي. دھمکي
ميراث به یوسې.
مزامير: ۲۷ فصل، (۱۴-۱۱) ايتونه

په همغه یول چي په مخکي فصل کي پري بحث وشو، د«اسمان خخه منظور دپروردگار «ائين» دی د«ذکر» په ظهور سره حضرت باب نوی عصر دبشر په تاریخ کي پیل کر. مخکیني دینونه یول راتول شو، یعنی دهغوي عمر او وخت پای ته ورسيدل. نوی اسман یعنی نوی ائین راظا هر شو. دپروردگار صالح بندہ گان دحمکي وارثان دی.

دپیغمبر انو په ظهور سره حمکه هم تازه کيردي. «حُمکه» دالهي بخششونو دهغو جملی خخه «نوی زره» ته نوی روح ته اشاره ده. چي دپروردگار دنوی ائین پیروانو ته بخشش شوی دی.

دمخکبني ایتونو په اساس یواخني هغه مؤمنان چي په ربستيا سره دپروردگار بندہ گي کوي. ددي له خوبني دک خبر په معنا پوهيدلی شي:

ان في هذا لبلاعًا لقوم عابدين.

په دى ايتونو کي دخای پرستو خلکو لپاره
«خبر» دى.

دالاندي ايتونه هم د «ذكر» لقب ته اشاره کوي:
اولک الذين آتیناهم الكتاب والحكم والنبوة فَان يكُفِّرُ بِهَا
هُؤلاء فَقَدْ وَكَلَّا بِهِ اقْوَمٌ الْيُسُوْبُ بِهَا بِكَافِرِينَ اولک الذين
هَذِي اللَّهُ فِيهِداهُم اقْتَدَهُ قُل لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اجْرًا ان هُوَ
الاذْكُرَى لِلْعَالَمِينَ .

دانعام سورت، ۹۰ - ۸۹، ايتونه هغوي ته [زمونبر]
دعصر دوه مو عودو ته [مي] كتاب ، حكم او نبوت
بخشش کري دى. پس که کومه ډله دخلکو څخه
دهغوي دائين څخه انکار وکري. یوبل قوم دهغوي
دائين دمنلو لپاره پيداکوم چي دهغه څخه انکار ونه
کري. هغوي (مؤمين قوم) ته خدای هدایت کري دى.
پس دهغوي پسي اقتداء وکري. (دهغوي له رهمنما ئي
څخه ګته واخلي) زه له تاسي څخه پاداش نه غواړم
هغه زما «ذكر» دجهان دخلکو لپاره دى.

په غير دېيغبرانو څخه نور کومو کسانو ته «اسمانی
كتاب ، (احكام) او دنبوت مقام» ورکول کيري؟ دايتونه
دنورو ايتونو په شان دبل قوم تاکل زمونبر دعصر
ددوه مو عودو دانکار سره اريکه ورکوي. په مخکنيو

ایتونو کي زمونبر دوه موعدو ته په اشارې سره هغوي دجمع ضمير کارول شوي دي، اووروسته «ذکر» ته اشاره شوي ده.

قران او بهاء الله

٦٨٤

دالاندي ايت هم په روښاتنيا سره په اينده کي دقوم راتللو خبر ورکوي:
يَا اِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنِ الدِّينِ فَسَوْفَ يَأْتِي
اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ... يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَامِذْلَكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ... دمائده سورت، ٥-ايت اي مؤمنانو! هر خوک چي غواري دخپل دين خخه و گرزي. ديرزره خداي یوبيل قوم چي دخداي سره مينه لري. او خداي هم دهغوي سره مينه کوي راولي... هغه قوم چي دخداي په لاره

کي کوبنبن کوي. اودهیچا دملامتو لو او نیکوهش پروا
ونه لري. دایمان
دا درجه
دخدای دفضل څخه ده. هر چاته ئې چي وغواړي
ور بخښي.

«هر څوک چي غواړي. د خپل دين څخه وګرزې
«هغو مسلمانانو ته اشارده. چي د پروردگار په وعده
ایمان نه لري. ربنتیني مسلمان هغه څوک دي. چي په
قران او د هغه په وعدو ايمان لري. هغه څوک چي
د پروردگار نوی موعد ونه مني. د خپل دين څخه
ګرځيدلی دي. او د پرورگار له نظره مسلمان نه ګنل
کېږي.

د پروردگار سنت او د هغه ابدي نقشه په دي بنست او
پايه ولاړه ده: د هر پیغمبر د ظهور په وخت کي، د هغه
پیروان د مخکښي ائین د پیروانو جانشین او حائی ناستي
کېږي. له دي نظره تول امدونه د «وسط» امدونه دي.
د ایت مسلمانان د مخکښي امت حائی ناستي

ګندي. وروسته د انکار خبره رامنځ ته کوي:
هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَافَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ...
دفاطر سورت، ۳۹-ایت هغه

(خدای) تاسی سره په حمکه د (مخکښي امدونو) حائی
ناستي وګرڅول پس هر څوک چي انکار وکړي، د هغه
په تاوان دي...

بنکاره ده. چي مسلمانان دخپل پيغمبر منکرين نه دي.
پس په غير دموعد څخه دبل کوم پيغمبر څخه ممکنه
ده. انکار وکړي؟

دالاندي ايت(دنوو خلکو) وعده دپروردګار د«دیدار
وعده» چي زمونږ موعد ظهورته اشاره ده. اړیکه
ورکوي:
**وَقَالُوا إِذَا ضَلَّنَا فِي الْأَرْضِ أَنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ
بِلِقَاء رَبِّهِمْ كَافِرُونَ.**

دسجده سورت، ۱۰- ايت

۲۲ فصل: دنوو

۶۸۵

خلکو پیدایشت

خلکو په «تمسخر» سره وویل: ایا که مونږ ګمراهان
شو، نوی خلک به شو؟

په ربنتيني هغوي پروردگار ديدار د[امکان] خخه
انکار کوي.

مخکنی ايت د «ایمان راولو» او د «نورو
خلکو» تر منح اريکه و بنائي ، او د نورو بيرو ايتونو په
شان ، مونبر ته رازده کوي. چي اکثره مسلمانان دقران
په وعدو شک لري.

اللاندي ايت هم د «رب» خخه انکارد «نورو
خلکو» د ظهور سره ربط و رکوي:
مَثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَبْرَيْهُمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ
فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ... الْمُتَّرَانِ
اللَّهُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبُكُمْ وَيَأْتِ
بِخَلْقٍ جَدِيدٍ.

دابراهيم سورت، ۱۹-۱۸، ايتونه
دهغو کسانو اعمال چي دخپل پروردگار
د «ديدار» خخه انکار کوي، لکه یو خاکستردي. چي
د طوفان په ورخ ئي باد له حان سره فنا کري... ايا و مو
نه ليدل چي خدای حمکه او اسمانونه په حق سره
[ديوخاخص هدف لپاره] پيداکړل. اوکه وغواړي تاسي له
منهه وري اونوي خلک به راولي؟
له هغه کسانو چي دېيغمبر د ظهور انتظار نه لري ، په
غیر دموعد دانکار خخه نور خه انتظار کيدلای شي

ولري؟ دمختنيو ايتونو په اساس او دنورو ايتونو ، دهغه
خلکو اعمال چې د خپل مو عود څخه انکار کوي په باد
سره پناه شي.»

راتلونکي ايتونه هم دنوو خلکو ظهورته
دپوردگار دظهور سره اړیکه ورکوي . برسيره پر دي
ددی لوی ورځی دراتللو منکرینو ته اخطار ورکوي .
چې د انکار څخه باخبره اوسي. ټکه چې پروردگار
انتقام اخيستونکي قهاردي . وروسته مسلمانانو ته
«تذکر» ورکوي . چې په دي ایت کي پیغام دي . چې
يوأحی دعقل خاوندان له هغه څخه پنداخلي :
**فَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعَدْهُ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
إِنْتِقَامٍ يَوْمَ تُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ... هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلَيُنذَرُوا بِهِ
وَلَيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَلَيَذَكِّرَ أَوْلُوا الْأَلْبَابِ .**
دابراهيم سورت، ۵۲، ۴۷، ۴۸، ايتونه

گومان مه کوي . چې خدای خپله وعده خپلو راليرونکو
ته نه ساتي . خدای دقدرت او انتقام صاحب دي . په هغه
ورخ حمکه په بله حمکه او اسمانونه به بل دول تبديل
شي . او هغوي دقهار او واحد پروردگار په وراندي
حاضريري ... دا خلکو لپاره پیغام دي . ترڅو په هغه
سره ویره ورته پیداشي .

او پوه شی. چې هغه بې مثاله او يكنا معبد دی. او په
دې وسیله د عقل خاوندانو ته یوه يادونه وشي.
دجهان دکيھان بدلون د بهائي ائين په اثارو کي هم تائيد
شوی دی:

نن ورخ یوبيل لمر راختلى دی. او یوبيل اسمان په
سيارو بىكلى شوي دی. دا جهان یوبيل جهان دی، او دا
امر یوبيل امر دی. ۱۳.
حضرت بهاء اللہ

په لاندي ايتونو کي هم پند او ذكر دی:
نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ... وَإِذَا شِنَا بَدْلَنَا امْثَالَهُمْ تَبَدِّلُوا إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ
فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ الَّرَبِّيَه سَبِيلًا... يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمِينَ أَعْدَلَهُمْ عَذَابًا إِيمَانًا. دانسان سورت، ۳۱ - ۲۸، ايتونه

ما هغوي پيداکري دي... او هر کله چې وغوارم د هغوي
خاى بلي بلي ته ورکوم. داستاسي لپاره یوتذكر دی
پس هر خوک چې غواري د خداي لاره و نيسى
او پور دگار چې هر خوک و غوارى د خپل رحمت

لاندی ئى راولى او دظامانو لپاره يعنى) دموعد
دمنکريينو لپاره) ئى درد ناك عذاب اماده كرى دى.
په ايتونو كى دقت او تفكير دهغو ايتونو اسرار او
رازونه بىكاره كوي:

- ولى فرمائى: دايىو «تذكر» دى؟ تذكر وخت لازم
دى. چي په کار كى غفلت وي ددى نه بل کوم
لوى غفلت كيدلى شي. چي دپروردگار دموعد
په پىزندنه كى بي پروائي وکري؟
- ولى فرمائى: «هر خوك چي غواصي دخداي
لاره ونيسي» دانكته وبنائي چي خلک اختيار
لري. دپروردگار دنوی موعد خخه
انكاروکري، او يائى ومنى.

راتلونكى ايتونه، دپروردگار توله نقشه دېغمبرانو په
رالىرلۇ كى او دنو خلکو په پيداكلۇ كى مونبر تە
وبنائي اووروسته زمونبى دعصر دموعد خبر راکوي
دايتونه په ظاهر كى دقیامت ورئى تە اشاره
كوي، اما دخلقت پىلول په مختلفو عصر ونونو كى، دنو خلکو
درسە پيداكلۇ دايىمان او بخشش لە لاري هغوي
تە معنوي ژوند دى، نه مادي ژوند:

٢٢ فصل: دنوو خلکو

وَانْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَبَ امْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
الْبَلَاغُ إِلَّا مُبِينٌ أَوْلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبَدِّي اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
أَنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنَشِّدُ النَّشَاةَ الْآخِرَةَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ... وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَلِقَاءُ اولَئِكَ يَسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأَوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

دعنکبوت سورت، ۲۳ - ۱۸، ایتونه

که انکار و کری. لکه ځنګه چې له تاسی مخکي امتونو
هم انکار کری و. دېیغمبر وظیفه په غیر دېنکاره
ابلاغ څخه بل څه نه ده. ایانه مو دي لیدلی چې
پروردگار پیدایینت څرنګه شروع کوي. او وروسته
هغه بيرته ګرځوي؟ داکار دېروردکار لپاره اسانه دی.
ووایه! په Ҳمکه کي وګړئ. او وګورئ. چې څرنګه

پیدایینت او خلقت پیل شو ، او وروسته پروردگار بل
ژوند را پیدا کری، او پیداکوی. پروردگار دهرکار په
سرته رسولو قادر دی. ... تاسی نشئ کولای، خه په
حکمه او خه په اسمانونوکی دپروردگار په وراندی
ودریزی. تاسی یار او مددگار نه لرئ . هغه څوک چې
خدای ایتونه او د هغه دیدار وعدی څخه انکار
وکړي، زما در حمت څخه ناالمیده دی . د هغوي لپاره
در دنک عذاب دی.

مخکنې ایتونه د انسان دروحانی پیدایینت پورې اړه
لري. هر ائین چې ظاهر شوی، او ظاهریزی، هدف ئې
خلکو ته دابدي ژوندانه بخشش کول دي. چې دا جل
سره مخامخ شوی دي . هر ائین دپروردگار دلوري
رائۍ، او بيرته په یوې تاکلې موده کې د هغه لوري ته
ورګرځي. د دینونو د تاریخ مطالعه دا راوښائي. چې په
کراتو دخلکو معنوی پیدایینت پیل شوی، او پای ته
رسیدلی دي. په کراتو امدونه راغلي دي. او په تاکلې
موده کې د هغوي اجل راغلي دي . په هغه وخت کې
دنوي پیغمبر د ظهور سره، هغوي ته نوی ژوند بخشش
شوی دي.

مخکنې ایتونه هم د نورو بیرو ایتونو په شان مونږ ته
رازده کوي. چې د «آخر الزمان» خلک
دپروردگار «دیدار» ته اميد نه لري . هغوي دپروردگار

دانين دبري په وراندي پورته کيري ،اما مقصد ته
نشي رسيدلى .حضرت مسيح هم دقران مجید خبر
دادستان له لاري خپلو پيروانو ته بنودلى دى:

قران او بھاء اللہ

٦٨٨

دظلماو با غوانانو

داستان

دي داستان ته غور ونيسي: يو مالک دانگورو باع
کبنيول ،دباخ گرد چاپيره ئى ديوال جور كر
،دانگورو داوېلۇ لپاره ئى تالاۋ جور كر او دباخ
ساتنى لپاره ئى يو برج هم جور كر .ھغە وخت ئى
خپل باع خو تنو با غوانانو ته په اجاره وركر .او پخپله
سفر ته ولار .

دانگورو دراتولولو په وخت کي ،دیاغ مالک خو تنه
ورو لیلیل ترخو دیاغوانانو څخه خپل سهم او برخه
واخلي .ولی با غوانانو په هغه حمله وکړه ، یو ئي ونيو
اوئي و هل ، یو ئي وژل او بل ئي سنگسار کر .مالک
نور ورو لیلیل .ترخو خپل سهم ڏنې واخلي ،ولی بیا
هم همغه کارورسره وشو .بالاخره خپل زوي ئي
ورو لیلیل شاید ده ګه احترام وساتي .

اما با غوانانو کله چي دمالک په زوي ستريکي ولګيدي
، یوبل ته ئي وویل : دیاغ وارت را غلى ؛ را ئي ، هغه
ووزنو . او منږبه پخپله دیاغ صاحبان شو . پس هغه ئي
دیاغ نه بیرون کر او وئي وژل . ستاسي په نظر ، که
دیاغ مالک راشي دیاغوانانو سره به څه وکړي ؟
قوميانو ئي ټواب ورکر : حتمابه ده ګوي څخه سخت
انتقام واخلي او با غ به نورو با غوانانو ته په اجاره
ورکري . ترڅو کولاي شي . خپل سهم په موقع له
هغوي څخه واخلي « هغه وخت عيسى له هغوي څخه
پونتنه وکړه » ايا تاسي هيڅکله دايت په اسماني کتاب
کي نه ده ويلى ، چي همغه تيره چي سنگ کارانو لري
ګوزار کړه ، دساختمان اصلي تيره شوه ؟ څومره عالي
دي . هغه کار چي خدای کري دي ! منظور مي دادي .
چي پروردگار دخپل سلطنت برکتونه له تاسي څخه
اخیستي دي ، داسې یو قوم ته به ئي ورکري . چي ده ګه

محصول څخه ، دخدای سهم هغه ته ورکري که څوک
په دي تیروی ولویری. هغه به تکه تکه شي. اوکه
داتیروه پرچا ولویری. هغه به چښريت کري.»
کله چې لوی کاهنان او مذہبی مشران متوجه شو. چې
عيسى دهفوی په باره کي خبری کوي. او د باغوانانو
په داستان کي دهغه منظور، پخپله هفوی دي، تصمیم
ئي ونيو. هغه ووژني، اما له خلکو وايريدل لکه
تولو (حاضرینو) عيسى پیغمبر ګنل . ۱۴

دمنى

انجیل : ۱۲ فصل، (۳۳-۴۶) ایتونه

۲۳ فصل: دنوو

۶۸۹

خلکو پیدا یېشت

لازمه ده دمختنی داستان ٿني نكتي «تکي» روبنانه
شي:

- د «انگورو دباغ مالک» پروردگار ته اشاره ده.
یا «الهی اعظم روح» ته اشاره ده. چې په پیغمبر کی ظهور کوي.
- «باغ» الهی ائین ته اشاره ده.
- «باغبان» مذهبی پیشوایان او ملايان دی چې دباغ اداره کوي.
- «سهم» مخکنیو دینونو پیروانو ته اشاره ده.
هرکله چې پیغمبران غواړي. چې خپل سهم دباغوانانو څخه واخلي. یعنی دمځکنی ائین پیروان نوي ائین ته راولي. مذهبی پیشوایان د هغوي مانع شو.
- د «باغ دمالک زوى» حضرت مسيح ته اشاره ده. او دمالک اشاره حضرت باب او حضرت بهاءالله ته ده. حضرت مسيح خپل ځان «زوی» او حضرت بهاءالله ئې (الهی اعظم روح او «پلار» نومولی دی:
«دانسان زوى به دپلار په جلال (بهاء) کي راشي.
متی انجیل: ۱۶ فصل. ۲۷ - ایت
قل قد جاء الأَبُ و كمل ما و عدتم به فَ ملکوت الله هذه
كلمة التَّ سترها الأَبُن اذ قال لمن حوله انتم اليوم لا
تحملونها . ۱۵
حضرت بهاءالله

ووايە! پلار راغلى دى. او هغە چە چى دالھى سلطنت دتاسيس و عده تاسى تە دركىرل شوي وە . تحقق موندى دى باداھە كلمە دە. چى دحضرت مسيح «زوى» پىتە و ساتله.

كلە چى خپلو اطرافيانو تە و فرمائىل: او س ئى داوريدلو زغم او تحمل نە لرى.

قد اتە **الملك والملکوت... لله مولى الورى**. ١٦

حضرت بھاءالله

پە يقين سره مالك راغلى دى . ملك او سلطنت ...
دخداي دى، دخلکو مولا دى.

حضرت باب دظھور پە وخت كى هغو پيشو ايانو چى
هغو ئى ونه مىنل ، د باغوانى مقام ئى دلاسە
وركىر. دافتخار نوي قوم تە دخداي نوى ائين پيروانو
تە ورسىد.

• «هغه تيره ئى چى لرى غورئولي وە» پە اولە درجه کي هغه خلکو تە اشارە دە. چى دمقام او منصب څخه کومه گتە نە لرى. او دضعيفانو دېلى څخه گنل کىري. دا ډول ډيرو «خلکو» بهائي ائين منلى. او ډپروردگار دښست اصلی ډبربى شوي دي. قران مجید هم دا خبر تائيد کرى دي:

وَنُرِيدُ أَنْ نُمَنْ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ .

دقصص سورت، ٥-ايت

مااراده کرى. هغه خلک چى خپل ځانونه ضعيف گنلي (عاجز خلک) پە هغوي احسان و کرم. او هغوي دخپلو رحمتونو پيشوایان او وارثان کرم. دعالت دقانون پە اساس ، پروردگار دخپل سلطنت برکتونه د مغوروه پيشوایانو څخه ، چى له

«دعوو» دک او خودنما دي اخلي. او عاجزو خلکو ته
چي نوي خلک دی و رو بخني.
دمسیحیت او اسلام دظهور په پیل کي هم منکرینو
مؤمنانو ته دحقارب په سترگه کتل :
قالُوا إِنَّمَا مَنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ .

دشعا را سورت، ۱۱-ایت
وویل: ایا
زه له تاخخه چي پیروان ئى عاجز دی. پیروي و کرم؟
دیولانی دیر لویدلی خلک به جمع کيدل ترڅو دعیسى
خبری واوري. اما فریسیانو قشری یهودیانو او دین
علماء به په هغو ایراد کول. چي بدنا مو او تیتیو خلکو
سره ناسته او پاچه کوي او ده ګوی سره په
یودستران خوان کېښې!

لوقا انجل: ۱۵ فصل، ۲-۱ ایتونه
زمونې په عصر کي هم د مخکېنیو (ادیانو) ځنې
متعصب پیروان بهائیانو ته دحقارب په سترگه گوري.
او هغوي ته دنایا کي او گمراه ډلي خطاب کوي. او غافل
له دي نه چي پخپله د مخکېنیو له سنتو څخه پیروي
کوي. که یو خوک په خپله حقیر او سپک نه وي.
هیڅکله بل چاته په سپک نظر نه گوري.

فصل: دنوو خلکو ۲۳

خوبن او نیک مرغه دی، هغه ٿوک چي عاجز
او د خضوع والا دي : هغوي به د ٿمکي
حضرت «وارثارن» شـي ..

مسیح ، متی انجیل ، ۵ فصل: ۵ - ایت
ای خدایه ، خپله لاره راته و بنایه او خپل احکام ماته
زده کرہ . خپله رینتینولی ماته رازدہ کرہ ، ماته هدایت
و کرہ . حکه چي ته ماته نجات و رکونکی ئی ، او زہ
همیشه تاته اميد واره یم ... پروردگار نیک
او عادل دی هغه عاجز انسان ته دسمو کارونو
سرته رسولو په خاطر هدایت کوي . او خپله لار هغه
ته و روپنائی . ۱۸

مزامیر: ۲۵ فصل، ۹ - ۸ ، ۵ - ۴ ایتونه

پروردگار... زه رالیزلى يم. چي عاجزو خلکو ته
«بنه خبر» ورکرم... او دپروردگار دلطف کال اعلان
اشعيا: ٦١
کرم.

فصل، ۲ - ۱ ايتونه

دیاغ او باغوانانو داستان و بنائي چي دیر خلک چي
دهر دین خخه وي. دپروردگار د موعود دیپژندنی
خخه پده کوي. او عجیبه داده. چي دپروردگار دائین نه
انکار دخلکو له طرفه، پخپله دهغه ائین دحقانیت نبنانه
ده!

حضرت باب هم يوداستان چي حضرت مسيح داستان
ته ورته دى. او په لنده توگه ئي بيانوي:
انَّ مثلكم كمثل من يبني جنَّةً يغرس فيها أشجاراً من كلِّ
الثمرات اذا يأتى مالكها قد استملكتموها باسمه وحين ما
يأتىكم عن نفسه تمنعون انا قد اغرسنا شجرة القرآن
واظهرنا في تلك الجنة من كل الثمرات انتم كلكم بها تتبع
مون واذا جئنا نملكن ما قد اغرسنا كانكم لا تعرفون
صاحبها ... ١٩
حضرت باب

ستاسي داستان دهغه چا داستان دى. چي باع جوروي.
او په هغه کي مختلفي ميوه داره وني کېنىوي. اما کله
چي دهغه مالک راخي، هغه باع چي دهغه په نامه

جوروئ. اما دهغه ظهور په وخت کي هغه مالک نه
گنئ. مونږ دقران وني کښينولي اوپه هغه باغ کي

❖ دحضرت باب او حضرت بهاءالله ظهور کال ته
اشاره ده. دمسحیانو او یهودیانو په اسماني
قدسو کتابونو کي «١٦» شپارلس خلي
حضرت باب او حضرت بهاءالله ظهور
کال «١٢٦٠» او «١٢٨٠» هـ ق د (١٨٤٤)
او (١٨٦٣) ميلادي کلونو مطابق مشخص شوي
دي. (١٨-١٠) فصلونه (I Shall Come Again) ته
مراجعه وکړي.

قران او بهاءالله

٦٩٢

موختلفي ميوې ثمر ته رسولی دي. تاسي ټول دهغه
نعمت څخه ګټه اخلى. اما کله چې مونږ راغلو چې

خپل محسول لاس ته راورو، په هغه وخت کي تاسي
 دباغ صاحب نه پيژني....
 راتلونکي ايتونه وبنائي چي دنوی قوم خلک دوعدي
 سره ارتباط لري. چي خلک دهغوي سره دمخامخ
 کيدلو ميل نه لري:

وَرَبَكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنِّي شَايِئُ ذِهْنَكُمْ وَيَسْتَخِلِفُ مِنْ
 بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأْتُكُمْ مِنْ ذُرَيْهِ قَوْمٍ آخَرِيْنَ إِنَّمَا
 تُوعَدُونَ لَا تِّلْكَ وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزِيْنَ. دانعام

سورت، ۱۳۴-۱۳۳، ايتونه پروردگار بي
 نيازه اومهربان دى. که وغواري تاسي له منخه وبرى.
 اوله تاسي وروسته هرقوم چي وغواري ستاسي خاي
 ناستي کري. په همغه ډول چي تاسي ئې د بل قوم
 دنسل خخه منخ ته راوري. هغه وعده چي تالسي ته
 درکړل شوي ده. پای ته ورسی، او تاسي نشي کولای
 دهغی دتحقق خند شي.

دالاندي ايت هم مؤمنانو ته وعده ورکوي:
 وَعَدَ اللَّهُ الدِّينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخِلْفُنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَ لَهُمْ
 دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَ نِجْهَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ امْنًا
 يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأَوْلَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ. دنور سورت، ۵۵-ايت

پروردگار بانقووا مؤمنانو ته وعده ورکري ده. چي

هغوي به دھمکي وارثن کري . ترڅو هغه دين چي د
هغوي لپاره ئي تاکلى دی ونيسي . او د هغه بيم او ايره
په امن او امان بدله شي . هغوي به زما عبادت و کري .
او مشرکان به نشي . اوله دي وروسته هر خوک چي
کافر شي دفاسقو خلکو ددلې څخه دي .

مخکنۍ ایت موږ ته څو نکتې رازده کوي ، ده ګي
جملې نه دا چې :

- پروردگار ربنتینو مؤمنانو ته وعده ورکوي . هغه
وعده چي داينده پوري اړوند ده .

- د «ربنتينو مؤمنينو وارت کيدل» داهجه وعده ده. چي په مزامير کي هم مؤمنانو ته ورکرل شوي ده. اوقدران په نورو ايتونو کي هم بهائي ائين ته په اشاري سره تائيد شوي ده.

- دمؤمنانو ترس اوایري بدليدل په امن اوامان دهغوي دنوی پيداينت او تازه تولد ته اشاره ده.

داعراف

سورة

داعراف سورة ديوخانگري امت خبره رامنځ ته کوي. چي خلک عدالت ته بولي. دا خنګه یو امت دی؟ مناسبه ده. چي دا وړاندوينه ددي سورة دنورو ايتونو سره چي زموږ دعصر دموعد سره اريکه لري. بررسی او مطالعه کرو:

وَمِنْ خَلْقَنَا مَّا يَهُدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ.

داعراف سورت، ۱۸۱-ایت زما

دېيداينت په منځ کي داسي امت شته دی. چي خلک دقيقه او هدایت لاري ته رابولي. او ددي لاري نه هغوي دعدالت لاري ته سوق او وربولي.

دڅه ائين پیروان دي، چي خلک دقيقه منلو ته رابولي. ترڅو ددي لاري هغوي انصاف او عدالت ته

واستوي او سوق کري؟ دحضرت بهاءالله دهfonو

خخه يوه په جهان کي دعالت تاسيس دي:

يا حزب الله! دعالم مربي عدل دي، چي دوه برخي لري

: مجازات او مكافات . او دادوه بنسنه دعالم دخلکو

دژوند لپاره دوه چيني دي. ٢٠

حضرت بهاءالله

دبنده گانو چراغ عدل دي . هغه په مخالفو بادونو په

اعتساف او ظلم مه گلوي . او دهه «داد او عدل» مقصد

په بنده گانو کي ديووالی ظهور دي. ٢١

حضرت بهاءالله

هیچ یو نور دعدل دنور سره معادل نه دي. هغه دعالم

دنظم او دامتونو راحت دي. ٢٢

حضرت بهاءالله

الحمد لله دعدل لمر دبهاء الله له افق ٿخه راوختل.
حکه چي دبهاء الله په الواحو کي دعدالت اساس
موجود دی. چي دا ابداع او نوي رايسته داول ٿخه
تراوسيه پوري په هيٺ یو فکر کي پيدا شوي نه
حضرت ٤٥. ٢٣.

عبدالبهاء

حضرت بهاء الله داجتماعي بنوونو اجرا لکه دثروت
عادلانه تقسيم، دبنحو او ناريئه مساوي حقوقه، او په
تول عالم کي دعدالت دخونو تاسيس، دپروردگار دعدل
حکومت، په همغه ڊول چي (دملايکو په عالم) کي
برقراره دی، په جهان کي هم برقراره کري.
په همدي سورة کي دهجه پيداينت دظهور اروندي ايت
«چي خلک به حقیقت او عدالت ته هدایت کوي» په
حآنگري توگه داسرائيلو دامت په باره کي نازل شوي
دي:

وَمِنْ قَوْمٍ مُّوسَىٰ إِمَةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ .

داعراف سورت، ۱۵۹ - ايت
حضرت موسى دپروانو په منځ کي، داسي یوه دله ده. چي خلک به

دحقیقت لاری ته هدایت کوي. اوله دی لاری به هغوي
دعدالت اجرا ته استوي.

دي ورآندويني هم تحقق موندلی دی، حکه چي
حضرت موسى دپيروانو خخه په زرهاو نفر دي
بهائي ائين ته راغلي دي. اوپه دی وسیله ئى حضرت
عيسى اورسول اکرم په حقانيت هم شهادت ورکرى
دى دخلکو ديوی ډلي لخوا ددری دینونومنل هيٺکله
سابقه نه لرله دی حقيقة چي موسويانو دخلکو په
هدایت کي دهفي جملی نه مسلمانان دپروردگار نوي
ائين ته مهم سهم لرلى دي.

وروسته دهفعه امت دظهور دخبر خخه چي جهان کي
دعدالت دتاسيس لپاره ظاهريي، قران دپروردگار
دائين منكريو ته دارنگه اخطار وركوي:
**وَالَّذِينَ كَذَبُوا أَبِيَّا تَنَا سَنَسْتَدِرِ جُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ
وَامْلِي لَهُمْ أَنْ كَيْدِي مَتِينٌ.**

داعراف سورت، ۱۸۳ - ۱۸۲، ايتونه

منكرين دڅلوا ايتونو اوښنانو خخه، په تدریج په هغه
لاره چي پوه نشي، مجازات کوم. اما هغوي ته مهلت
ورکوم، حکه چي زما نقشه محکمه اوپا یداره ده.
مخکېنى ايت وبنائي. چي دنوی ائين پراختیا به په
تدریج سره وي، پروردگار منكريو ته مهلت

ورکوي. ترخو دخای دنقشی داجرا لپاره خپل سهم
اداء کري.

٦٩٥ فصل: دنوو خلکو

پیداينت

هغوي هم دروزگار په صحنه کي دالهي و عدو په
تحقیک کي سهم لري . وروسته له دي مقدمي ، دوھي
يوخانگري شخص ته اشاره کوي:
اوَلْمَ يَتَفَكُّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ .
دعارف سورت، ۱۸۴-ایت ايا فکر نه کوي چې
دهغوي «صاحب» ليونى او ديوانه نه دي؟ ده ګه وظيفه
داده. چې په بنکاره توګه(دانکار له نتایجو) خخه خلکو
ته اخطار ورکري .

- پورديگارکوم خوک په دي ايت کي مصاحب يا
دخلکو سره خبری کونکی گئي؟

- خلکو کوم کسان په تولو عصرونو کي په لیونتوب متهم کري دی؟
- پروردگار کوم کسان خپلو بنده گانو ته داخلтар او تذکر لپاره ورلیري؟

داخوصیات و بنائي چي دیغمبر ظهور دنظر ور دی. چي خلک دهجه قدر نه پیژني او دهجه دېنکلو نومونو څخه منکر ييري.

په پورتني بيان کي د «صاحب» څخه منظور خوک دی؟ په عربي ژبه کي د «صاحب» کلمه مطابق ده، د «صاحب» سره په فارسي کي . پیغمبران دخلکو خوبني ده، په همدي حال کي په پوره خضوع سره دخلکو سره ژوند کوي، دهغوي په جامه کي ګرزي، او دهغوي مصاحب او خبری کونکي شي. حضرت بهاءالله دخلکو سره دخپل طرز او رفتار په اړه داسي فرمائي:

د هر چاسره چي «صاحب» و م. یعنی د هر چاسره مي چي خبری کري. په بيري مهرباني او ملګرتیا کي مي ورسره کري دي. په بيري زغم، برداري او د پروردگار درضا لپاره مي کري دي. ۲۴. حضرت بهاءالله

حضرت محمد هم د پروردگار له لوري تحسین شوي دی:

وَانك لَعَلَ خُلُقٍ عَظِيمٍ .

دقلم سورت، ۴-ایت

ته په ربنتيني او يقين سره بنکلي او دتحسين و را خلاق لري.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ اسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا .

داحزان سورت، ۱-ایت

قران او بھاء الله

۶۹۶

په ربنتيني تاسي لپاره ، چي دپروردگار په (وعدو) او هميشنې سرای ته اميدواره ياستي ، او خپل خالق پير په يادراوري ، دپروردگار پيغمبر بنه سرمشق دی.

وروسته زمونبر د «مصاحب» دمعرفی کولو نه
پروردگار له مونبر څخه غواړي چې فکر او تامل
وکړو:

اوْلَمْ يَنْظُرُواْ فِي مَلْكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
مِنْ شَيْءٍ وَانْ عَسَى اَنْ يَكُونَ قَدْ اقتَرَبَ اجْلُهُمْ فَبِاَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ.
داعراف

ایا Ҳمکي او اسمانونو سورت، ۱۸۵-ایت

ته او هغه څه چې پروردگار پیداکري دي نه
گوري؟ او بس نه دي چې ده ګوي (اجل) نږدي شوی دي
پس دپروردگار په کومه خبره وروسته له هغه ايمان
لري؟

مخکنۍ ايت په روښانتیا سره مونبر ته راوښائي. چې
مسلمانان داسلام دامت د «اجل» څخه انکار کوي.
او دپروردگار په خبره دخپل امت دبرخليک په باره کې
ایمان نه لري. څه «اجل» او څه د «زمان بر'ه» ده. چې
انتها ته نږدي ده ، اما مؤمنان هغه اجل ته نږدي
کيدني له اقرار څخه او ده ګه زمان دپاي ته رسيدلو نه
داکراه او جير څخه کارواخلي؟ ایا دا (اجل) همغه عمر
دي. چې پروردگار ئې هرامت ته وربخښي؟ ایا څه
شی په غیر ددي حقیقت څخه مخامنځ کيدلى شي چې :
وَلِكُلِّ اِمَّةٍ اَجَلٌ.

داعراف سورت، ۳۴-ایت

دهرامت لپاره تاکلی وخت دی .

په مخکبني ايت کي فرمائي: «ایا ھمکي اواسمانونو ته نه گوري» کوم درسونه هر انسان په خلاصو سترگو دپروردگار د پيداينت څخه زده کوي؟ هر مخلوق داتم څخه نيولى ترکهکشانونو پوري دحال په ژبه مونږ ته دارنګه وائي: دروزگار څرخ دھميš لپاره په حرکت اوګرداش کي دی . هغه څه چي گوري. اغاز اوانجام يعني پيل اوپاي لري . ايا په قانون دحرکت اوګرداش کي اوپه اغاز اوانجام کي استثناء لري؟! يا مخکبني دينونه هميشه نوي شوي نه دي؟ کله هم داسي یواندين راغلي چي دا جل سره مخامنځ شوي نه وي؟

❖ «فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ» دپروردگار وړاندوينوته اشاره ده . ده ګو څخه وروسته وقایعو ته يعني وروسته له رسول اکرم څخه .

گرداش او بدلون پیل او پای استثنائي دی؟ آیا مخکپنی
اديان یوبيل پسپي نوي شوي نه دی؟ کله داسي ائين
را غلبي چي دمرگ سره مخامخ شوي نه وي؟
دجهان دخلکو ٿخه هريو چي په دی سهار کي
دجانان خور بوي پيدانه کر، دمرو ٿخه کنل کيري.

٢٥

حضرت بهاءالله

وروسته پروردگار دهدایت او ضلالت خبره رامنځ ته
کوي:
مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَدْرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ.
داعراف سورت، ۱۸۶-ایت

هر چالره چي پروردگار گمراه کري، رهمنانه
لري. نافرمانه خلک پروردگار په سرکشي کي
پريند دي.

مخکپنی ايت دبل حل لپاره موږ ته وبنائي. چي خلک
ديو خاص تصميم سره مخامخ کيري په هغه حالت کي
، يادهدايت لاره نيسني او يا دکمراهي او ضلالت لاره
نيسي.

وروسته قران د «ساعت ظهور» خبره رامنځ ته
کوي. دا یتونه چي ددي ظهور ارونډ دي. په ۱۹ افصل
کي (دقیامت او ساعت معنی) په باره کي ورباندي بحث
شوي دي. دقان دا یتونو دمعنا درک کولو لپاره دنوو

خلکو دظهور په باره کي يادخلكو تبديل په نورو خلکو
له احاديثو څخه هم کولای شو. کمک وغواړو. څو
حديثه داکلي مونږ ته راکولي شي. وګورو داایت
رسول اکرم څنګه تفسير کړي دي:

وَان تَوَلُوا يَسْتَبِدُّ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا امْثَالَكُمْ.

د محمد سورت، ۳۸-ایت

که مخ تري واروی، پروردگار به یوبل قوم ستاسي په
حای راولي. چې ستاسي په شان به نه وي .
په همغه ډول چې ومولیدل، د طبرسي په مجموع البيان
کې د پورتنې ایت په تفسير کي دارنګه راغلي دي:

قالوا يارسول الله من هؤلاء الذين ذكر الله في كتابه و
كان سلمان إِلَيْهِ جنباً رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فضرب يده عَلَى فخذ سلمان فقال هذا و قومه
والذى نفسي بيده لو كان الايمان منوطاً بالثريا لتناوله
رجال من فارس...

يو(اصحاب)وويل: اي دخداي رسوله! هغه کسان چي
خدای په قران کی ذکر کړي دي. کوم کسان دي
؟سلمان فارسي درسول الله خواته نږدي ناست و په
هغه وخت کي رسول الله خپل لاس دسلمان په پينو
ووهل، اووي فرمائيل :دا شخص او د هغه قوم.
«په هغه ذات مې قسم دي. چي زمونبر روح د هغه په
قبضه کي دي. که په پروردگار باندي ايمان دثريا په
ستوري کي وي. ، دفارس د حمکي مردان به هغه
حمکي ته راوري.»

درسول اکرم مخکښي وينا ،مونبر ته دوه مطلبه رازده
کوي. او مونبر ته ډاډ راکوي چي :
• دبل «قوم ظھور» په ايندھ کي دپروردگار نوي
موعد ته اشاره ده.

• دزمان موعود هغه څوک چي ايمان دالهي وحي
له اسمان څخه خلکو ته رسوي دسلمان فارسي
هموطن يعني داخل ايران څخه دي.

په يوه بله مرجع کي ،درسول اکرم بيان د«يوبل
قوم» په باره کي دارنگه راغلى دي:
فقال هم الفرس و هذا و قومه ۲۶.

وئي فرمائيل: دفارس دقوم څخه دي. ددي شخص په
مثال (سلمان فارسي) او د هغه قوم.

نور احاديث هم شته دي چي دموعد دظهور محل ته
اولمني پيروانو ته ئي اشاره کوي:

وزرائه من الاعاجم ... ۲۷

قائم به دعجم دليلي څخه وي.

يمن بهذه الدين عل اولاد عجم . ۲۸

ددي دين په وركولو سره دعجم زامنو ته په هغوي
احسان اچوي.

د احاديثو ، دالاندي ويب سايت اسلامي دي:

[http://www.islamweb.net/hadith/display_hbook.php
?bk_no=1851&hid=846&pid=280621](http://www.islamweb.net/hadith/display_hbook.php?bk_no=1851&hid=846&pid=280621)

اصحاب القائم ثلاثة و ثلاثة عشر اولاد العجم . ٢٩
 اصحاب قائم « ٣١٣ » نفره دعجم دخلکو نه دي.
 و اذا خرج هذا الامام المهدى فليس له عدو مبين الا
 الفقهاء خاصه ... انهم يقتلون في بلاد العجم . ٣٠
 كله چي امام مهدي موعد ظاهر شي ، فقهابه دهغه
 بنکاره دبنمنان وي ... هغوي (دقایم پیروان) به دعجمو
 په بشارونو کي وژل کيري.
 و اول من اعرض عن علماء الأرض في هذا العصر الذين
 یدعونن في اللیالی والایام . ٣١

حضرت بهاء الله

لمرنی کسانو چي په دي عصر کي مخ و اړول علماء.
 هغه څوک چي ماشپه اوورخ لولي (زما ذکر په ژبه
 راوړي).

پير داسي کسان شته دي. چي خپل ځان ته دا هل
 دانش فکر کوي. او دالهي په دي ورخ کي دېولو

نعمتونو څخه محروم پاتي شول. ۳۲.

حضرت بهاءالله

پروردگار دهغه دکلام

څخه

پیژنڈلی شی.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى .

داعی سورت، ۱۵ - ۱۴، ایتونه

دهر چاچی زړه پاک وي. او د پروردگار په نوم عبادت
کوي. ربستینې دی.

دالهي محبت او ميني جنود (لبکرو) وجود ته توجه
وکره، هرزره ئې چې قبول پیداکړ. هغه ئې تسخيرکړ
او هغه ئې ونيو. ۳۳

حضرت بهاءالله

ای قومه! د موعد ورخ راغله، خپل ځان دهغه له
برکتونو مه محروموي. ۳۴

حضرت بهاءالله

او خرنګه چې پوهیزئ چې د حق ظهور ځانګړي دی.
دبکاره او ظاهرو علومو سره او د خلکو په منځ کې
د ثابتو احکامو د تغیر سره، بلکه په وخت د ظهور کې

تول شيان دبركتونو او استعدادونو سره بنكلي شوي
اوشي به ۳۵. حضرت بهاء الله

قران او بهاء الله

٧٠٠

انشاء الله داسي خلک به ظاهره شي. چي دپروردگار
جل جلاله د بيانونو او د هغه د کلام مقصد به درک
کمري ۳۶.

حضرت بهاء الله

اي دوسته! تولو ته مي ... امر کري. په دي لوی
ظهور کي په خپلو سترگو و گوري. او په خپلو
غوبونو ئي واوري. خوکله چي د عالم افق د ظهور په
رنيا رو بنانه شو. اکثرو الهي امر و نه او الهي و صيتو نه
هير کېل ، او په خپلو گمانونو مشغول شوي دي.

دانصاف دلمر خيره د بي عقلو دکومانونو وريخو پته

کېرى د ۳۷.۵ حضرت بھاءالله

ووايه! اي غافلانو ... دکومانونو دمغرب خخه دېقىن

مشرق ته توجه وکرى... وخت د لاسه مه ورکوئ،

وخت غنيمت وکنى ... وختونه دبرق په شان په

تيريدو دى . كوبىبىن وکرى دتوحيد حقيقى نور ته

حضرت ۳۸. ورسى.

بھاءالله

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ.

دعنكبوت سورت، ۶-ايت

هر خوك چى كوبىبىن وکرى. دخپل ھان لپاره ئى

كوبىبىن كېرى دى. پور دگار دجهانيانو خخه بى نيازه

دى.

٢٤

دنورو رسولانو پیداکيدل

داول نه اول نبى راغلى دى اواخرالآخر به راشى. ۱
حضرت باب

دقران بير ايتونه درسول او يار سولانو د ظهر او
در اتگ خبر ورکوي. کله ئې په رو بنائي سره کولي
شي پيدا كمري. چي ددي منظور رسول اكرم او ياد هنجه
خخه مخكى رسولان دى.

کله کله دايتونو مضمونونه و بنائي. چي منظور دنورو
رسولانو يار سول ظهر په اينده کي دى. له کومه ئاي
کولي شي. دايتونه سره جدا كمئ. او دهغو په مقصد
پوه شئ؟

يواخيني لار ددي ايتونو يوله بله توپير کول، دهغوي
په معنا کي دقت کول دى. او دهغو ايتونو سره ورتە
ایتونو په معنا کي دقت کول دى. بنە به وي. چي له
دى ايتونو خخه خۇ نموني بىررسى كرو.

هغه ایتونه چي رسول اکرم اويا
نورو رسولانو
ته په تیرو وختونو کي

اشاره کوي
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءُكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ
تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ.

مائده سورت، ۱۵-ايت

ای دكتاب والاو! زمارسول په تاسي کي ظاهر شوي
دى. ترڅو دير هغه حقایق چي تاسي ئې دالهی كتاب
څخه پتھوي. تاسي ته ئې بيان کړي.
يَا إِيَّاهَا الرَّسُولُ بَلَّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ .

دمائده سورت، ۶۷-ايت

ای رسوله! هغه څه چي پرتانا زال شوي دي ، خلکو ته
ئې ابلاغ کړو.

باید پوه اوسو. چي ددوه کلمو تركيب (رسول الله) يواحی درسول اکرم پوري ھانگري او مختص نه دی. دالقب دھرپيغمبر لپاره صادق دی. مثلاً حضرت مسيح فرمائي:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ... أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ...

دصف سورت، ۶۱-ايت کله چي

عيسى دمريمي زوي وفرمايل ... زه رسول الله يم ...
راتلونکي ايت هغو کسانو ته ھواب دی. چي دحضرت

مسيح دمقام په باره کي مبالغه کوله:
ما الْمَسِيحُ... الْأَرَسُولُّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرَّسُولُّ .

دمائده سورت، ۷۵-ايت
مسيح... يواحی
داسي يوپيغمبر دی، لکه دنورو په شان چي له ده څخه
مخکي راغلي و.

هغه ايتونه چي دپيغمبر

ياپيغمبرانو دظهور

خبر په راتلونکي کي

ورکوي.

تَنْزِيلُ الْكِتابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِنْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ .
دسجه

سورت، ۲-۳، ايتونه

٤٢ فصل: دنورور سولانو پیداکيدل

«هغه» اسماني «كتاب» دى. په هغه کي شک نشته دى. دجهانيانو دپروردگار له لوري نازل شوي دى. يا وائي: هغه ئى په دروغو جور كرى دى. دارنگه نه ده (حقیقت دادى) چي هغه حق دى. اوستا دپروردگار دلوري څخه دى، ترڅو اخطار ورکري. هغه قوم ته چي هغوي نه مخکي له تا (رسول اکرم) اخطار ورکونکي نه دى راغلى. شايد هدایت و مومي.

«هغه» چي کتاب دی. دپروردگار دلوري نازل شوي
دي؟ او هغه خوک دی. چي په مختلفو بهانو دهغه دكتاب
خخه انکار کوي؟ له هغي ج ملي نه وائي : «هغه» ئي په
دروغو جور کري؟! «هغه» خوک دی. چي پروردگار
دهغه په حقانيت شهادت ورکوي: هغه حق دي.

او دپروردگار له لوري دي!؟! «هغه» خوک دی. چي
داسي يو قوم ته راخي. چي هغوي ته (مخكي درسول
اکرم) نه اخطار ورکونكى نه دي راغلى؟

دالاندي ايتونه په روښنائي سره دېغمبر دراتلو خبر
ورکوي. دداسي يو قوم هدایت لپاره چي په مخکي
وختونو کي هغوي ته پېغمبر نه دي راغلى. په دي
هکله پوبننته پيداکيري: دقران دايتونو په اساس
، هيڅکله داسي يو امت نه ئ. چي هغوي لپاره
پروردگار پېغمبر نه وي ورليزلى:
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً .
دنحل سورت، ۳۶-ايت

البته چي ده رامت په منځ کي مي پېغمبر مبعوث کري
دي.

لِكُلِّ قَوْمٍ هَادِ .

در عد سورت، ۷-ايت
هرامت ره نما لري.

پس دقران ایت ٿرنگه کولای شي توجيه کري؟ په
شروع کي بايد پوه شو. چي دنظر ور قوم غير له
اعرابو ٿخه دى. داسلام ائين په لمري درجه داعرابو
لپاره وئ:

وَهَذَا كِتَابٌ انْزَلْنَاهُ... لِتُنذِّرَ أَمَّا الْقُرْآنُ وَمَنْ حَوْلَهَا ...

دانعام سورت، ۹۲-ایت

دا هغه كتاب دى، چي ماناڙل کري دى... تر خو هشدار
وي، دٻنارونو مور ته (مکي) او اطرافوته.
مخکي درسول اکرم ٿخه هم پيغمبران لکه صالح
او هود دعربو قومونو ته ور غلى وئ. ددي دوه پيغمبرانو
دظہور داستان په تفصيل سره په قران کي راغلي
دى. پس دنظر ور قوم، داسي يو قوم دى. چي عرب نه
وي. او دنظر ور پيغمبر،

قران او بھاء اللہ

٧٠٤

په غير درسول اکرم ٿخه دى . یوبيل قوم ته نوبت
رسيدلى دى.

که پروردگار هر قوم ته پیغمبر لیرلی دی ، بل کوم قوم نه دی پاتی . پس داو عده خنگه کیدلای شی توجیه او تعییرکری؟ یواحی یو «قوم» دی . چی هغه ته پیغمبر نه دی راغلی : هغه قوم «انسانی عالم» دی . بهائی ائین په ایران کی تولد شوی دی ، اما یواحی دایرانیانو لپاره نه دی راغلی . دائلین دتول جهان د خلکو لپاره دی . دالاندی وینا زمونب عصر لپاره دپروردگار نقشه و بنائي :

دا «غز» او دا «ذکر» دیو ځانګړي او خاص مملکت لپاره نه و او نه دی . باید تول اهل عالم هغه څه چې نازل شوی دی . او ظاهر شوی دی ومنی . ترڅو ، حقیقی ازادی ته ورسی .^۲

حضرت بهاءالله

دداسې یو ائین ظهور په جهان کي بي سابقی دی . دپروردگار دوعدي په اساس به بالاخره ، ددي ائین په سیوری کي (دعالیم انسانی یووالی) رامنځ ته شی . زمونب په زمانه کي دایران نفوس دجهان په نسبت یو پرسلو دی . که دارقم ثابت پاتی شی . ایرانیان به یواحی یوروکي جز دجهان دبهائیانو وي . دپروردگار دارادي په اساس ، په نوی عصر کي دعالیم قومونه خپل هویت و ساتی ، اما دیوی سراسری پردي

ترسیوری لاندی راتول شی، یو نوی قوم به شی، داسی یو قوم چی په جهان کې مشابه قوم لیدل شوی نه وي. برسیره پردي، قران لکه خنگه چي مسلمانانو ته خطاب دی، او دهغوي دعقيدي او تفسير په اساس په ايران کي پيغمبر دايرانيانو د هدايت لپاره راغلى نه دی، دمسلمانانو دعقيدي په اساس، ايران دنوی پيغمبر دظهور لپاره، حائز الشرایط دی.

❖ دبهائیانو دعقيدي په اساس، حضرت زردشت دپروردگار پيغمبر و. چي (۲۶۰۰) کاله مخکي دبهاء الله دظهور خخه په ايران کي ظاهر شو. اما خرنگه چي دهغه ذکر ظاهراً په قران کي راغلى نه دي. اکثره مسلمانان دهغوي په حقانيت عقیده نه لري. بهائيان په دي عقیده دي. چي «اصحاب رس» دزردشت قوم ته اشاره ده.

په همغه توګه چي مخکي تير شو ، ځني له احاديثو هم زموږ د عصر دموعد ظهور محل اوهای ایران گنې . د سجدي سوره د بحث په وړ ایت کي فرمائي (**هُوَ الْحَقُّ**
منَ رَبِّكُ) (هغه حق دی او د پروردگار له لوري دی) د کلماتو د اترکیب او متشابهت دریم شخص ته په اشارې سره په قران کي په کراتو زموږ د عصر د موعد په رابطه کارول شوي دي . دی لاندی نموني ته توجه وکړئ :

**وَيَرَى الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ
وَيَهْدِي إِلَّا صِرَاطَ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ .**

د سبا سورت، ۶-ایت

هغه کسانو ته چي علم و رکړل شوي دي، گوري چي هغه څوک چي د پروردگار له لوري تاته راغلي دی، حق دي. او خلک د پروردگار لاري ته هدایت کوي.

- کومو کسانو ته علم «عطای» او رکړل شو؟ هغه خلکو ته چي دموعد د پیژندنی لیاقت او اماده گی لرله.

- کوم علم؟ هغه علم چي خدای چاته بخشش کړي،
نه دمدرسې علم.
- هغه خلک څنګه ګوري؟ د بصیرت په سترګو.
- هغه څوک دی. چي د خدای له لوري راغلی
دي؟ هغه د خدای پیغمبر دي.
- د هغه پیغمبر وظيفه څه ده؟ د خدای لاري ته
دخلکو هدایت.

په مخکېني ایت کي ، د سبا د سوره څخه ، پروردگار په
شروع کي د تولو خلکو مربوط قانون بيانيوي (**الَّذِينَ أُولَئِنَا**)
(توالعْلَم) « هغه ته چي علم بخشش شوي دي .
اووروسته هريوله بنده ګانو څخه د خطاب لاندي راولي
(**الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهَ مِنْ رُّبِّكَ**) (هغه څوک چي
د پروردگار له لوري تاته راغلی دي .)
هغه ایتونه چي درسول او نورو رسولانو د ظهور خبر
ورکوي. دير دي. د هغه د جملې څخه دا ایتونه:

لَمْ يَكُنْ ذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ اهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّيْنَ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَاتُ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحْفًا مَطَهَّرَةً فِيهَا
كُتُبٌ قِيمَةٌ... وَذَلِكَ دِيْنُ الْقِيمَةِ .

دبينه

سورت، ۱-۵، ایتونه

داهل کتاب کافران (داسلام منکرین) او مشرکان (دخلپل انکار) خخه لاس نه اخلي. ترڅو هغو ته روښانه دليل راشي، دخدای دلوري پیغمبر چي مقدس الواح «هغوي ته» ووائي هغه اثار چي په کتابونو کي ثابت دي او هغه پر خپلو پېښو ولاړ دین دي.

دوه مشابه فعلونه، يعني تَأْتِيَهُمْ (هغوي ته به راشي) وَيَتْلُو (وبه ئي لولي) وبنائي چي دا خبر داسلام دپیغمبر دزمان خخه وروسته زمان پوري ارتباط لري. مخکنې ایتونه خبر ورکوي. (خدای دلوري) دپیغمبر په ظهور سره او «قِيمَةً» يعني پابرجا ائين، هغه پیغمبر چي خو کتابونه دپروردگار له لوري راوري. داهغه وخت او زمان دي. چي تول ملتونه دهغي جملې نه یهوديان او مسيحيان له انکار خخه لاس

په سر شي، او دنوبي ائين په حقیقت پوه شي. دي ور اندويني هم تراوشه تحقق موندلی دي. همداوس په سلهاو زره خلکو د «اھل کتاب» چخه، او بي دينه خلکو په قول عالم کي دبهائي ائين په حقانيت شهادت ورکري. اورکوي.

دالاندي ايت هم دهغو کسانو دظهور خبر ورکوي. چي د كتاب ، دا حکامو مقام او نبوت صاحبان دي:
اُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَان يَكْفُرُ بِهَا
هُوُلَاءِ فَقَدْ وَكَلَّا بِهِ اقْوَمٌ ا لِيُسُوِّا بِهَا بِكَافِرِيْنَ اُولَئِكَ الَّذِينَ
هَذَى اللَّهُ فِي هُدًاهُمْ افْتَدَهُ قُلْ لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اجْرًا انْ هُوَ
الا ذِكْرَى لِلْعَالَمِيْنَ .

دانعام سورت، ۱۹-۲۰، ايتونه هغوي ته (زمونبر)
دعصر دوه موعدوته) كتاب ، حکم او نبوت بخشش
او عطا کر پس که خلک دهغوی چخه انکار وکري،
يو قوم ته وکالت ورکوم . چي ددي پيښي چخه انکار
ونه کري. هغوي ته خدای هدایت کري . وروسته له
هغو به هدایت موندونکي پيروي وکري. زه له تاسي
چخه کوم پاداش نه غواړم... دجهان دخلکو لپاره هغه
زما «ذكر» دي.

❖ په حضرت بهاءالله نازل شوي الواح اوایتونه
دسلو جلدو برابر دي.

٢٤ فصل: دنورو

٧٠٧

رسولانو پیداکيدل

دالاندي ايت هم داينده پيغمبر ظهور خبر وركوي:
يَا اِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
عَلَّمَ رَسُولُهُ..

دنساء سورت، ۱۳۶ - ايت

اي هغه کسانو چي تاسي ايمان راوري دي! په خدائی
اور رسول او په هغه كتاب چي په رسول ئي نازل کري
دي. ايمان راوري...

مخکېنى ايت مؤمنانوته خطاب دي . ايا پروردگار
ھغوي دعوتوي چي په هغه رسول او په قران مجید

ایمان راویری؟ ایا ممکنه ده. چي په اسلام په خدای ،
په رسول او قران مؤمنین نه وي؟ پس دمبارک ایت
مقصد څه دی؟ بنکاره ده ، چي مقصد ئي
دپوردگارنوی موعد اونوی اسمانی کتاب دی
مسلمانان په دی ایت کي دعوت شوي دي. چي
پروردگار په نوی رسول او ده ګه په کتاب ايمان
راویري. که په هغه ايمان رانه وري. دخداي څخه ئي
هم انکار کړي دی، ټکه ده ګه پیغمبر وينا دخداي وينا
ده. دالخطار حضرت بهاءالله په اثارو کي هم تائید
شوي دي:

وَإِنَّكَ أَنْتَ أَيْقُنٌ فِي دَّاتِكَ بِإِنَّ الَّذِي أَعْرَضَ عَنْ هَذَا الْجَمَعَ
الِّفَقَدْ أَعْرَضَ عَنْ الرَّسُولِ مِنْ قَبْلٍ ثُمَّ اسْتَكَبَرَ عَلَى اللَّهِ فِي
إِزْلِ الْأَزَالِ إِلَّا إِلَّا إِلَيْهِ يَنْبَغِي . ۳
حضرت بهاءالله

ته په یقین سره پوه شه. چي هرڅوک
دپوردگار(موعد) ددي زیبائی او بنکلا څخه مخ
واړوي، بي له شکه دمکېنېو پیغمبرانو څخه ئي هم
مخ اړولی دی، او دپوردگار په نسبت چي دروزگار
شروع ئي (شروع نه لري)، دروزگار ترپاپه پوري
چي(پاي نه لري) تکبر اولوئي کړي ده.
لاندی ایت هم شهادت ورکوي. چي مسلمانان به نوي
ائين منلو ته دعوت شي:

انما كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.

دنور سورت، ۱-۵-ایت

کله چي مؤمنان خدای او دهجه رسول ته دعوت
کيري. ترخو دهغوي په منځ کي قضاوت وکري. (هغه
مؤمنين)په خواب کي وائي: ستا دعوت مي واوريديل،
او اطاعت مي وکر. دامؤمنان ربستيني دي.

قران او بھاء الله

٧٠٨

مسلمانان هغه خلک دي. چي په خدای او په رسول ئې
مؤمنان دي. ايا دعوت ته اړتیا لري. ددي لپاره دعوت
چي په خدای او دهجه په رسول ايمان راوري؟
مسلمانانو دپوردگار غږ او ريدلى دي. ولی ددوهم حل
لپاره ورته وویل شي:

«اوريدلى مو دي؟ د سِمِعْنَا وَأطْعَنَا» اصطلاح هجه
وخت معقوله ده. چي مؤمنين دنوی دعوت سره
مخامخ شي.

«دمومنانو په منځ کي دپروردگار قضاوت» په څه
شي پوري اړوند دی. (لَيَحْكُمْ بَيْنَهُمْ)؟ دا «قضاوت
» اړوند دی. دهغوي په څوا به پوري، چي دپروردگار
دمو عود دعوت ته ئي وائي. په دي یوه نمونه کي دسل
هاو نورو نمونو څخه چي دپروردگار قضاوت
حضرت باب په ژبه ددي ائین دمومنانو او منکرانو
په هکله دی. تأمل او فکر وکړئ:

يا ايها المؤمنون ما نَزَّلَ اللَّهُ فِي الْكِتَابِ... إِلَّا لِيَعْلَمُوا النَّاسُ
بالحق ان الذکر لحق من عند الله و هو الله كان بكل شيء
عَلَى الْقَدِيمِ عَلِيًّا يَا أَهْلَ الْأَرْضِ فَوْرَبِكُمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هو مَا ابْقَى اللَّهُ لِنَفْسٍ بَعْدَ الذِّكْرِ وَهَذَا الْكِتَابُ حَجَةٌ... إِنَّ
إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا إِنَّا فَاعْبُدُنَا وَاقِمِ الصَّلَاةَ لِلذِّكْرِ
الْأَكْبَرِ... فَإِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الْحَقُّ وَإِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
فَأَوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ عَلَى الْعِدْلِ... يَا أَهْلَ الْأَرْضِ
اتَّقُوا اللَّهَ... فَإِنَّ الذِّكْرَ لِحَقٍّ بِالْحَقِّ وَإِنْتُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَقَدْ كُنْتُمْ بِحُكْمِ الْحَقِّ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَإِنَّ الْكِتَابَ
مَكْتُوبًا... وَمَا عَلَى الذِّكْرِ إِلَّا بِيَانِ مِنَ الْحَقِّ عَنِ اللَّهِ الْعَلَى
بَدِيعًا هُوَ

الذّکر من عند الله ليبشركم بوعده و لينذركم من نقمته
وهو المسطور فـ ام الكتاب...وان الله قد جعل الذّکر خيراً
لکم من انفسکم لأنفسکم ليتلوا آیات الله عليکم
ويزکیکم ويخرجکم من الظّلمات الى النّور وهو الله کان
عـ كل شيء شهیداً...يا اهل الارض لا تسلکوا مع
الذّکر الاکبر مما قد فعلت الامّه بالحسین عـ غير الحقّ
فـ الارض المقدسة تالله الحقّ انه هو الحقّ و کان الله
عليه شهیداً ... ٤

حضرت باب

ای مؤمنانو! پروردگار داسی یوچه په کتاب (قرآن)
کي نه دي نازل کري. مگر ددي ليپاره چي خلک
ورباندي پوه شي. چي «ذکر» حق دی. او د پروردگار
دلوري خخه دی. پروردگار هميشه په هر خه اکاه وه
او دي.

ای دھمکی والاو! په خدای قسم دی. چي په غیر دهغه بل خدای نشته دی ! پروردگار په غیر دایمان نه په «ذکر» کي بل ٿه نه پریزدی . او داکتاب ستاسي لپاره دليل دی.

«زه پروردگار یم. په غیر له مابل پروردگار نشته دی». پس زما عبادت وکړئ. او زما لمونځ دنوی «ذکر» لپاره په پښو و دروي . په یقن سره ستاسي پروردگار حق دی. او څوک چي په غير له هغه څخه ووائي ، دعدالت دحکم په اساس دوزخ او سیدونکی دی ...

ای دھمکی والاو! دخای څخه وویریزئ... په یقن سره «ذکر» حق دی. او د حق د لوري څخه دی ، او که دهغه نه په غیر بل ٿه ومنی ، د حق دحکم په اساس ، ستاسي نوم «دكتابونو په مور» (قران) کي دوزخ داو سیدونکو په یوه جزوه کي ضبط اولیکل کيږي . «ذکر» په غیر د حقیقت د بیان څخه بل کوم مسئولیت د پروردگار له لوري نه لري . هغه «ذکر» دی. دخای له لوري ترڅو تاسي ته د وعدی د تحقیق څخه بنه خبر درکړي ، او د مجازاتو څخه تاسي باخبره

کري. دهجه نوم د«كتابونو په مور» کي ليکل شوي
دي ...

پروردگار «ذکر» ستاسي له منخ نه ستاسي دخیر
لپاره تاکلى دي. ترڅو الهي ایتونه تاسي ته ووائي ،
تاسي دککرتیاو څخه پاک کري. اوله تياری څخه مو
رنا ته ورسوي. پروردگار په هرڅه شاهد دي ...
ای دھمکي والاواپه هغه دول چي خلکو بي له حق په
مقدهه حمکه کي د(حسين) سره کوم چلنډ اورفتاروکړ،
د«لوی ذکر» سره هغه رفتار ونه کړئ. په خدائی قسم
دي چي هغه حق دي. اوخدای دهجه شاهد دي.

انْتَظِرُوا فَ إِنَّمَا عُذْوَا مِنْ لِسَانِ مُحَمَّدٍ رَسُولِ
اللهِ وَ كُلُّمَا سَمِعُوا اسْمَهُ قَامُوا وَ تَصَاحُوا بِعَجَلِ اللَّهِ
فَرَجَهُ فَلَمَا ظَهَرَ بِالْحَقِّ أَنْكَرُوا ه فَ أَنْفَسِهِمْ وَ اعْتَرَضُوا
عَلَيْهِ وَ جَادَلُوا ه بِالْبِاطِلِ وَ سَجَنُوهُ فَ وَسَطَ الْجِبَالِ وَ ما
أُطْفِيَ غِلَ صُدُورِهِمْ... إِنَّ فَعْلَوَا بِهِ مَا احْتَرَقْتُ بِهِ أَكْبَادُ
الْوُجُودِ . ۵

حضرت بهاءالله

دهغي وعدې په اساس چي دخداي درسول حضرت
محمد دژبي څخه ئي اوريديلي وه. خلک په انتظار کي
و. اوکله چي دموعد نوم ئي واوريدل، پورته شو. او
فرriad ئي وکړ: چي په «ظهور دی عجله» وکړه! اما کله
چي ظاهر شو. دهجه څخه ئي انکار وکړ، په اعتراض

ئي پيل وکراوپه بېھوده خبرو ئي دەھىھ سره دېنىمى
شروع كرە. اودغۇرنو پە منخ كى ئى هغە پە زىدان
كى واچول. اما د زىونو كىنە ئى ارامە نشوه ... تر خۇ
داسى يوکارئى وکر. چى د عالم زىونو تە ئى اور
واچول. معمول دعا: يا صاحب الزمان بە
ظھورت شتاب كن — عالم زدست رفت توپادر ركاب
كن.

❖ پە تۈرىزىكى حضرت باب شھادت تە اشارە دە.

قران او بھاء الله

٧١٠

فسوف تجدون اعمالكم عند الله ف لوح قد كان من ايدي
الذّكر... مكتوباً ٦ حضرت باب

ژر دى چى هغە وخت را اورسى. چى خپلە عمل نامە
دخداي پە و براندى پە هغە پانە كى چى د «ذكر» پە
لاس ... ليكل شوي دە، پيداكرى.

دنويي ائين مىلۇ تە دعوت پە كراتو سره پە قران كى
تكرار شوي دى. پە همغە يول چى و موليدل، پە هغە
كتاب كى يو ايت چى حتى ددعوت ئاي او هغە بىنار

چی حضرت بهاءالله خپل «امر» په هغه کي اعلان کر
معلوم کري دی:

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ . ديونس سورت، ۲۵-ايت

پروردگار خلک دصلح بnar بغداد ته دعوتوی
او هر چاته چی وغواری سمي لاري ته ئی بياني.
راتلونکي ايتونه هم ددعوت کونکي ظهور خبر

ورکوي چی خلک ئی دعوت

«نامطبوع» او «سحر امیز» گئي:

وَان يَرَوَا آيَةً يُرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌ وَكَذِبُوا
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ امْرٍ مُسْتَقِرٍ
الذُّرُّ فَتَوَلَ عَنْهُمْ يَوْمَ وَلَقَدْ جَاءُهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ حِكْمَةٌ بِالْغَةٍ فَمَا تُعْنِي يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكِرٍ .

دقم سourt، ۲-۶ ، ايتونه

که يو ايت يا نبنيانه وگوري ، له هغه مخ اروي او وائي
: «داسحر دی چي ادامه لري.» هغوي انکار وکر. او
دهوای نفس خخه ئی پیروی وکره . هر امر لپاره
بالآخره سرو سامان شته دی. په يقين سره هغوي
لپاره اخطار ورکونکي خبر راغلى دی . داد الهي
بالغه حکمت پوري اروندي . اما اخطارونه هغوي ته
کومه گئه نه رسوي. پس له هغوي منکرانو مخ
واروه داهنې ورخ ده. چي دعوت کونکي « هغوي

لره»**یو «مشکل» کارتہ «یانوی»** شي ته(دپروردگار په نوي ائين ايمان راولو) ته بلنه وركوي.

❖ **نُکُر: دمولا نا محمد علی ترجمہ: سخت کار Hard**

task,

محمد اسد ترجمہ: نوی او نا اشناشی.

Lit., “something not known (nukur)—that is,
“something that human
beings cannot know [i.e. visualize] because they have
never met with
anything like it” (Zamakhshari

۷۱۱

۲۴ فصل: دنورو رسولانو پیداکيدل

راتلونکي ايتونه ، په شروع او پيل کي شهادت وركوي.
چي دېيغمبرانو ارسال اور اليرل هميشه دالهي محکمو
سنټو د حکم سره موافق ۽ اووي به ، اوبيا د «ذکر»
دانکار څخه (د حضرت باب لقب) دخلکو لخوا ورته
اشاره کوي:

امرا مِنْ عِنْدِنَا انا كُنَا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ... انَّ لَهُمْ
الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّبْيَنٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعْلَمٌ
مُجْنُونٌ . دخان سورت، ۱۴-۱۳، ۶-۵،

دازما له لوري حکم دی: زه همیشه پیغمبر
لیزم. دیپیغمبرانو لیرول زما سنت وه، اووی به. داستا
دپوردگار دفضل اور حمت نبانه ده. خنگه ممکنه ده.
چي د «ذکر» اروندو خبرونو څخه ګته واخلي؟ (هغوي
ته اميد نشه). هغوي ته په روښانه دلایلو رسول
راغلى دی. له هغه څخه ئې مخ وارول او هغه ته ئې
لیونی معلم وویل.

په مخکنيو ایتونو کي دا دري کلمي ، دپوردگار
سنت او روشن دیپیغمبرانو په لیرلو کي په روښنائي
سره بیانوي:

إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
دیو سفعلى ترجمه:

زه همیشه ائین لیزم

إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

دمولانامحمد علی ترجمه:
زه همیشه دپیغمبرانو دلپرلو په حال

یم

❖ ٿنگه ممکنه ده، داخلک «ذکر» و مني؟

قران او بھاءالله

٧١٢

انا کُنا مُرْسِلِينَ
داداکتر هلالی ترجمه:
We are ever sending (the
Messengers)

زه همیشه د «پیغمبرانو» دلیرلو په حال
کې يم.
د مخکېنى و عدى ذذكر نه پس فرمائى:
رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ.
(دیگەر دلار دلورى بندە گانو تە دیگەر دلار داستولو
خە دەھغۇي دەھايىت لپارە بل لوى رحمت او فضل خە
شى كىدىلى شي؟ ولى ناخاپە دالوی بخشش پاي تە
ورسى؟

DCF سورە

دالاندى ايتونه دصف دسورة خخە پە ظاهر كى
درسول اكرم ظھور تە اشارە كوي، اما دەھغە رسول خە
حەيۋونە شاهدى وركوي. چى دنظر ور پیغمبر زمۇنرى
دعصر موعد دى.

**يُرِيدُونَ لِيُطْفُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمٌ نُورِهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ كُلَّهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
الْحَقَّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ رَسُولُهُ بِالْهُدَى وَدِينِهِ.** دصف
سورت، ۸-۹، ايتونه

غوارى چى د «پروردگار نور» دخولي پە پوكىيو
خاموشە اوگل كېي. اما پروردگار دەھغە رىنا تولو تە

رسوی(پراخوالی ورکوی اوکامیابی ته ئى رسوی). كه
خە هم منکرین ددى بري چخە كركە لري .پروردگار
خپل رسول دخلکو در هنمائی او دحق دین دتاسیس لپاره
راولیزل. تر خو تول دینونه دخپل سیوری لاندی
راولي. كه خە هم مشرک خلک ددى پیرورزی دلیدلو
نه كركە لري.
ددي سورة په پای کي ، پروردگار خپل مؤمنیو ته بنه
خبر ورکوی.

٢٤ فصل: دنورو

٧١٣

رسولانو پیداکيدل

نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشَّرَ الْمُؤْمِنِينَ .
دصف سورت، ۱۳ - ايت

دپروردگار په ياري دغلبي اوبري وخت نبردي دي .
مؤمنانو ته بنه خبر ورکرئ.

دلاندي حديث دمکپنيو ايتونو اريکه زمونبر دعصر
دموعود سره تائيدي:

نصر من الله و فتح قريب يعذ ف الدنيا بفتح القائم . ٧
ياري دپروردگار ده. او فتح او بري وخت نبردي دي.
يعنى، په دنيا کي دقائم دفتح او بري وخت.

»هو الذى ارسل رسوله بالهدى و دين الحق ليظهره عل
الدين كله«. انها نزلت ف القائم آل محمد و هو الامام الذى
يظهره الله عل الدين كله . ٨

هغه دي چي خپل رسول ئي دخلکو دهدایت لپاره
او دحق دین دتاسیس په خاطر راولیل. «ترخو تول
دینونه دخپل سیوري او اطاعت لاندى راولي.» دایت د
آل محمد قائم په باره کي نازل شوي دي. دا هغه امام
دي. چي تول دینونه به دخپل سیوري لاندى راولي.
ليظهره عل الدين كل «قال عل جمیع الادیان عند قیام
القائم . ٩

(په تفسيرکي): «ترخو تول دینونه دخپل سیوري لاندى
راولي» و فرمایل:

په تولو دینونو به دقایم ظهور اثر وي.
دصف سوره ، مخکپني ايتونه مونبر ته رازده کوي:

• دپروردگار دائین ظهور او دمنکرینو لپاره دهجه
پراختیا له رنځه ډکه او سخته ده. اما الهی نقشه
اجرا ته رسی او د «خدای نور» تول جهان ته
خپریږی. د احقيقت په نورو ډیرو ایتونو کي هم
تائیدشوي دي.

• «نورالله» (د الله روښنائي) په معنى کي
د «بهاءالله» سره مطابق ده. د انور دپروردگار
دوundi په اساس په مقرره موډه کي تول جهان
ته ورسی.

فسوف يجتمع الله ف ظله كل من ف الملك ... ١٠
حضرت بھاءالله

ژردی چې پروردگار د عالم تول خلک د خپل سیوری
لاندی راولي.

• د صف سوره د مدنه سورتونو څخه دي ، چې
دنزول په وخت کي فتح او غلبه د مسلمانانو په
نصيب شوي وه. دفتح او غلبي لپاره وعدی لزوم
نه لرل.

• دبهائي ائين منکرين په ايران کي دهغه په زادگاه کي د«خدای دنور» دخاموشولو لپاره دوه وسلی په کاروړلي اووري .

اوله وسله: دهغوي زراوقوت و. چې ددي ائين د«۲۰۰۰» نه زيات پېروان ئې مړه کړل.

اوDSL هاوزره نورو مالونه ئې په غصب او غارت سره یو وړل. ولی دهغه څلدونکي رنا دڅېریدلومخه ئې ونه نیوله .

دو همه وسله : ددي ائين ددبىمنانو ، تهمت او درواغو تړل و. دي درو غجنو مختلفي ردوونکي نوشتی کولي. ترڅو دائين رد کري د«خدای دنور» دخاموشول په خولی سره دي وسلی ته اشاره ده .

اذا قاموا الكل بالاتفاق لهذا النور المشرق من شطر الافق . ١١. حضرت بھاءالله

هغه وخت چي عامو خلکو دنفاق له مخي ددي «نور» په وراندي چي دجهان دافق څخه راختلي دي، قيام کړي دي.

په همغه ترتیب چي د «صف سوره» په نهم ایت کي مولویدل، فرمائی «هغه دي چي خپل پیغمبر ... ئي راولېدل ترڅو تول اديان دخپل سیوری لاندي راولي .» بهائي ائين د تول عالم دخلکو دنجلات اوسعادت لپاره راغلی دي. بالاخره تول اديان به دخپل سیوری لاندي راولي او متحد به ئي کړي. اديان به تول یو دین اوئين شي او تول امتونه به یو امت شي. په همغه ترتیب چي مخکي مولویدل، دقران یو بل سوره (۱-۵: ۹۸) هم خبر ورکوي. چي بالاخره تول ملتونه او ده ګډ جملې نه «دکتاب والاوبې دینه خلک» دانکار څخه لاس واخلي، ددي ائين په حقانيت به اقرار وکړي. ددي ائين په جهان بینی او جهان دوستی په اسماني ایتونو کي دیر تاکید شوی دي:

ای د عالم خلکو! یو شان او دیوی څانګې پانې یاستي. په محبت، اتحاد او اتفاق سره چلنډ وکړئ. د حقیقت په لمړ قسم دي، چي د اتفاق او یوالي رنا، افاق روښانه او منور کړي. ۱۲

حضرت بهاءالله

٧١٥

٤٢ فصل: دنور و رسولانو پیداکيدل

تول دعالمن په اصلاح کي کوبنښ وکړئ. عالم یو
وطن دی... باید تول په پوره اتحاد او اتفاق سره دهغه
په جورو لو کي همت په کار واچوئ. ۱۱۳ ای د عالم
خلکو! تاسې دیوبحر څاځکي یاستي، او دیوی وني پانې
اختلاف او نفاق پریوردي او اتفاق او اتحاد وکړئ. ۱۴
ای دوستانو!... د تول اهل عالم سره په پوره محبت
چلند وکړئ. ۱۵ حضرت بهاءالله
په خپل ټان مه مشغولیوري. د عالم دا اصلاح په فکر
کي او دامتونو په تهذیب کي اوسي. ۱۶
حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله فرمائی: څومره نیکمرغه دی. هغه
څوک چې نن ورخ د عالم اصلاح په قصد ویده
کیږي. اوپورته کیږي . بهترین عمل د عالم سره مينه
او محبت دی. ۱۹.

حضرت بهاءالله

حضرت باب دوینا په اساس تول اديان ده ګي جملې نه
داسلام دین بالقوه دتول جهان دخلکو لپاره راغلي
دی. له دی نظره هغوي تول یو شان دي. اما ددي هدف
اولوی ارمان دتحقق وخت او زمان یواحی زمونږ په
عصر کي امکان و موند . اسلام دخپل عمر دپای په
وخت کي دجهان دخلکو یو پرشپړمه برخه او سیدونکی
دخپل سیوری لاندی لرل .

د صافات سوره

د اسورة هم در سولانو د ظهور خبر و رکوی:
وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ لَوْ أَنْ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنْ الْأَوَّلِينَ لَكُنَّا
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ
سَبَقْتُ كَلِمَتَنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ
وَإِنْ جُنَاحَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينَ .

د صافات سورت، ۱۷۴-۱۶۷، ایتونه

خنی دهغوي څخه ويل :که مونږ دمخکنيو په شان «ذکر»لرلی، دخدای مخلص بنده گان به رانه جور شوي وي .(اما کله چي ظاهر شو.) له هغه څخه ئې انکار وکړ. ژر دي. چي د «خپلو اعمالو» په نتیجه پوه شي! په یقین سره زما فرمان دهغو بنده گانو په باره کي چي رسالت ته ئې لیبرم ،مخکي صادر شوی دي . دهغوي سره به کمک وشي . زما لښکر به پر هغوي [د پیغمبرانو په دېمنانو] بری و مومي . دهغو[منکرینو]نه مخ واړو . تر «حین» پوري .

قران او بهاء الله

٧١٦

مخکبني ایتونه دالاندی تکي مونږ ته رازده کوي:
• خلک وائي: مونږ دمخکنيو په شان نه يو . که پروردگار «ذکر» بل پیغمبر راولیزی ،مونږ هغه منو ، اما دخلکو سنت هم تغير منونکي نه

دي. داخل ئي هم دمڪپنيو په شان دخپل موعد
څخه انکار وکر.

• دخلکو انکار بي گتني دی. هغه رسولان
اوږور دګار هغه راستونکي بالاخره
دپور دګار په کمک به پر دېمنانو غالب اوبرى
پیدا کري.

په مخکپني ايت کي یوبل رمز هم کارول شوي دی:
فَتَوَلَ عَنْهُمْ حَتَّى حِينَ.

دصافات سورت، ۱۷۴-ايت

وروسته له هغو[منكرينو]مخ واروه تر «حين» پوري.
مخکپني ايت دوه ځلي زموږ دعصر دموعد دظهور
په اړه دصافات په سوره کي راغلی دی. د«حين» په
کلمه کي څه رمز پت دی؟ دحضرت بهاء الله
دظهور دتاریخ په اړوندو ایتونو کي هم همدا کلمه
ولیده:

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينَ.

دصاد سورت، ۸۸-ايت

په یقين سره به په هغه خبر وروسته له «حين» يعني
څه(مودي) څخه وروسته پوه شي.

پس دصافات په سوره کي د«حين» څخه منظور څه
دي؟ ايا مبارک ايت مونږ ته را زده کوي. چې
دمكرينو څخه مخ واروئ، هغوي ته اعتناونه کرو،

او صبر کوونکي او سو. ولې داسي یو چلنډ وکرو؟ حکه
چې وروسته د «حین» او وخت د انقضاء او تيريدلو څخه
چې تاکل شوي وه. موعد ظاهر شي. او د پروردگار
وعده به سرته ورسی.

د «حین» کلمه د قران په نورو ایتونو کي هم کارول
شوي ده. په لاندي ایتونو کي، دا کلمه دالهي نقشي
تدریجي تکامل ته په اشارې سره چې د انساني عالم
يووالي د تاسيس لپاره د بهائي ائين تر تولو مهم
اجتماعي هدف دی، کارولي ده:

وَإِنْ هَذِهِ أَمْتُكُمْ أَمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَإِنَّ رَبَّكُمْ فَاتَّقُونَ فَتَقَطَّعُوا
أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ فَذَرْهُمْ فِي
غَمْرَاتِهِمْ حَتَّى حِينٍ .

سورت، ۴-۵، ایتونه

داستاسی امٽ یو امت دی. اوژه ستاسی پروردگار یم
پس له ماخخه اعتناء وکړئ. اما خلکوئی «امر»
(ائين ئې) پخپل منځ کي ويشلى دی. اوپه بي اتفاقی کي
دي. اوهردله څه چي لري په هغه خوبن دی. پس
هغوي لره تر «حین» پوري په غفلت کي پرېرده.
دېپريو او عصرونو په اوردو کي خلکو دېروردگار
ائين په مختلفو ډلو ويشلى دی. اما دېروردگار دوعدي
په اساس، دي بي اتفاقی ته پاى شته دي. تفرقه
اچونکو ته تر «حین» پوري مهلت ورکول کيري
د «حین» کلمه په دي ايتونو کي په لطيف شکل سره
حضرت بهاءالله ظهور ته اشاره کوي. حکمه
د «حین» ترارسيدو، (۶۸) کال پوري داديانو تقسيم
ادامه لرله. وروسته له هغه زمانه، دحضرت بهاءالله
په ظهور سره په الهي عالم کي دي عصر پاى وموند.
ددی وړاندويني داتحقق، دېروردگار نوی ائين دټول
جهان خلکو په ايمان پوري اړوند دي.
د صافات سوره کي، نور ايتونه هم دېروردگار ددي
راليونکو په باره کي، زمونږ دعصر ددوه موعدو
په باره کي ذکر شوي دي. دهغی جملی نه دا ايتونه:

بَلْ جَاءِ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ .

دصافت سورت، ۳۷-ایت

حقیقت راغی. او هجه رالیرونکي تصدق شو.

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ .

دصافت سورت، ۱۸۱-ایت

درود په هغو رالیرل شوو.

په اسماني كتابونو کي دير شباھت دی. په همغه توگه

چي ذكر شو، دصافت دسورة دايتونو په اساس: چني

له هغو څخه ويل: «که مونږ هم دتIRO په شان

«ذکر» يعني «پیغمبر» لرلی، مخلاص بنده گان شوي به

وی. «ددې مطلب مشابه په انجیل کي هم پیداکولای

شي:

واي پر تاسي اي ددين علماء رياکارانو! تاسي دسپين

کري شوو قبرونو په شان ياستي. چي ظاهر ئي بنکلی

دي. او په داخل کي دمرو دهیوکو او کثافت څخه ډک

دي! تاسي کوبنبن کوي. چي خپل ځانونه دينداره

وبنائي. اما دهugi مقدس نماچپنو لاندي دريا او له

گناهونو ډک زرونه پراته دي. واي پر تاسو اي ديني

علماء.

تاسي دهغه پيغمبرانو لپاره چي ستاسي نيكونو ووژل ، په خپل لاس ديادبود بناء جور وي. او دهغه پاکانو قبرونه چي دهغوي په لاس هغه وژل شوي دي بسکلا ورکوي او وائي: که مونبو نيكونو پرخاي وي، پيغميران به مونبو نه وي وژلي». ٢٠

حضرت مسيح

متى انجيل ، ٢٣ فصل ، ٣٠ ، ايتونه

دمجادلی سورۃ

داسورۃ هم ، دخو نبانو په لرلو مونبر سره کومک کوي. چي خپل مو عود و پيژنو: استَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أَوْلَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ... كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَ اَنَا وَرَسُولِي... اَوْلَئِكَ [مؤمنون] حِزْبُ اللَّهِ الَا ان حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.

دمجادله سورت ، ١٩ - ٢٢ ، ايتونه شيطان پر هغوي تسلط پيدا کړ او باعث شو. چي «ذكر الله» هير کړي. «هغوي دشيطان له حزب خه دي» دپروردگار تقدير داسي وه

: «چي زه او پيغمبران به غالبه شو...» مؤمنان (هجه
چي په خدای او په ورخ دا خرت ايمان لري) دحزب الله
خخه گنيل کيري. په يقين سره پوه شي. چي دخداي
حزب ربنتيني دي.

مخکبني ايتونه دهجه کسانو پوري اروند دي. چي د
خدای سره سرجنك لري. داخلک هميشه وه او وي
به. يواحی په دقت سره کولاي شو. په دي ايتونو کي
دهغوی رابطه ددي عصر دموعد سره پيداکرو. له
دي نظره، په دي ايتونو کي دا دري نبني ليدل کيري:
• «ذکر الله» چي حضرت باب لقب دي.
• «رسلى» چي خو رسولانو ته اشاره ده.

❖ حضرت باب په اثارو کي د «شيطان
حزب» دپروردگار دائمين دبمنانو ته په اشاري
سره کارول شوي ده. وروسته دهجه دشهادت نه
يو دپروانو خخه ئي دارنگه وويل:
فَأَسْلِكِ الَّهُمَّ بِجُودِكَ اَنْ تَدْخُلَنِ فَ بَابَ حَرْمَكَ وَ
تَكْتُبَ اسْمَكَ فَ الزَّائِرِينَ لِنَفْسِكَ وَتَعْذِيبَ الَّذِينَ جَعَلُوكَ
هَذَا الْيَوْمَ يَوْمَ الْفَرَحِ وَرَضُوا بِفَعْلِ حَزْبِ
الشَّيْطَانِ... اَنْكِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
مَحِيطٌ. مجموعة مناجات حضرت نقطة اول،
صفحات ۳۵-۳۶

٢٤ فصل: دنورو رو سولانو

• «حزب الله» داهغه لقب دی. چي حضرت بهاء الله خپلو پیروانو ته ورکړی دی. او په کراتو ئې په اثارو کې کارول شوی دی:

يا «حزب الله» د عالم مربي عدل دی. چي دوه مهمي برخی لري: مجازات او مكافات او دادوه برخی دا هل عالم د ژوند لپاره دوه چيني دي. ۲۱

حضرت بهاء الله
يا حزب الله! په خپل ٿان مه مشغوليږي. د عالم د اصلاح
په فکرا او دامتونو په تهذيب کي اوسي. ۲۲

حضرت بهاء الله
يا حزب الله! په بنکاره او په یقین سره پوه شئ: فساد
نزاع قتل او غارت د ځمکي دمخته د دارونکو ځناورو
کار دی. د انسان مقام په علم او عمل دی... يا «حزب

الله» دیوں عالم
وکرئ ۲۳۔
بھاء اللہ

احزاپو سره په محبت چلند
حضرت

قلم اعلیٰ «حزب الله» ته وصیت کوي. په محبت
، شفقت، حکمت او مدارا سره ورتہ امر کوي. ۲۴.
حضرت بھاء اللہ

په مخکنیو ایتونو کي دمجادلي سورۃ خخه پروردگار
شهادت ورکوي چي : «زه او پیغمبران به مي غالبه
شو». دالاندي ایتونه دسورۃ یونس خخه هم همدا خبر
تأييد وي:

فَهُلْ يَنْتَظِرُونَ الْأَمْثُلَ إِيَامَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ
فَإِنْتَظِرُوا أَتِيَ مَعَكُمْ مَنْ الْمُنْتَظَرِينَ ثُمَّ نُنْجِي
رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًا عَلَيْنَا نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ.

دیونس سورت، ۱۰۳-۱۰۲، ایتونه

ایا په غير له گذشته گانو له وقایعو خخه انتظار
لري؟ ووایه! په انتظار کي اوسي! زه هم تاسي سره په
انتظار کي یم! په هغه وخت کي به زه خپلو پیغمبرانو
او مؤمنانو ته نجات ورکرم، دارنگه پرماوا جب
دي. چي مؤمنانو ته نجات ورکرم.
مخکنی ایتونه موږ ته رازده کوي چي :

قرآن او بھاء اللہ

۷۲

- رد، اذیت او انکار دخلکو دروزگار طریقه ده.
 - په دی طریقه کي تغیر نه وه، او نه به وي.
 - در سولانو ساتنه او حمایت او ده ګو دېړروانو
 - ساتنه او حمایت هم دېړور دگار طریقه وه، او وي
 - به. بې دېړور دگار دسانټي او حمایت څخه، هیڅ
يو دن په جهان کي نه رامنځ ته شوی او نه به

هم رامنځ ته شي .يعنى نه ئى رىبنې پيداکري،
اونه به ئى پيداکري .

• په دي عصر کي ديو پيغمبر خخه زيات ظهور
ته رسی.

دياسين سورة

ديوي تاريخي پيبني داستان په دي

ظهور کي

په دي لاندي سورة کي هم ديри مراجع زمونږ
د عصر ددوه موعدو ظهور اړوند دي:
**وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ اتَّبَعُ الذِّكْرَ
وَخَشِيَّ انْمَا تُنذِرُ مَنِ الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ .**
دياسين سourt، ۱۰-۱۱، ايتونه

دهغوی لپاره یو شی دي. که هشدار ورکړئ. اوکه ئى
ورنه کړئ. په هر صورت سره ايمان نه راوري. ته
يوাহي هغه چاته خبر داري ورکوي. چې
د «ذكر» خخه پيروي کوي. او د پورديکاره ايره ولري.
مخکبني ايتونه مونږ ته رازده کوي. چې یواهی
ربنتيني مؤمنان د پورديکار د عدالت خخه ايره لري.
او د موعود په پيژندنه یعنی د «ذكر» په پيژندلو مؤفقه
کيري. تولو خلکو ته هشدار او خبر داري بي فايدې
دي.

وروسته پروردگار دداستان خبره رامنځ ته کوي:
وَاضْرِبْ لَهُم مَثَلًا اصحابَ الْقَرْيَةِ اذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ.

دياسين سورت، ۱۳-ايت

دهغه ديار اوسيدونکو داستان چې رسولان هاته
لارل. هغوي ته مثال راوړه.

إذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمَا اثْنَيْنِ فَكَذَبُوْهُمْ فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ قَالُوا مَا أَنْتُمُ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ قَالُوا
رَبُّنَا يَعْلَمُ أَنَّا إِلَيْكُمْ لَمْرَسَلُونَ وَمَا عَلِيْنَا إِلَّا بَلَاغُ الْمُبِينِ.

دياسين سورت، ۱۴-۱۷، ایتونه

۲۴ فصل: د نورو

۷۲۱

رسولانو پیداکيدل

كله چې ما هغوا (دهغه ديار اوسيدونکو) ته دوه نفره
ورو ليل، هغه ليلى شوی ئې دروغجن وکنل

،وروسته می ددریم نفر په لیرولو سره هغو (لیرونکو ته) تقویت ورکر، هغوي (هغو لیرونکو) وویل: مونز دخای له لوري راغلى يو . (خلکو په ھواب کي ورته) وویل:

تاسي یواحی زمونز په شان انسانان یاستي ، خدای خوک نه دي رالیلی . تاسي په دروغو خبری کوي . (هغو رالیل شوو په ھواب کي) ورته وویل: «پروردگار په دي پوهيني . چي مونز دهغه رالیرونکي يو . زمونز وظيفه په غير له خبرولو په روښانه ڦبه بل څه نه دي .»

مخکنې ایتونه دو افعی خبر راکوي . داواقعه څه شی ده؟ اودا دوه رالیرونکي او هغه دریم رالیرونکي کوم کسان دي . همغه خالق چي دا ایتونه ئي نازل کړي دي ، دارمز ئي هم دموعد پوسیله حضرت بهاءالله (بوله هغه رالیل شوو) څخه مونز ته روښانه کړ . ، حضرت بهاءالله په تفسیر کي «**فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ**» (وروسته می په دریم نفر هغه تقویه کړ) دارنګه فرمائی :

فاعلم بان اول ما بعثناه بالحق فهو علَّ قد اشرفناه عن افق الفارس... وآخر ما بعثناه ...
باسمنا القدس... وعزّزناهما بهذه الجمال ...

حضرت بهاءالله

پس پوه شه چي لمري نفر مي چي دحقيقت داشاعي او خپرولو لپاره مبouth کر «علی» و. هغه مي دفارس له افق خخه راپورته کر... بل نفر مي چي مبouth کر نوم ئي قدوس واخىست. هغه دوه نفره مي ددى «جمال» سره مرسته کونونكى کرل...

په مخکېنى وينا کي ،حضرت بهاءالله دقران ايت تفسير کر ، هريو ئي له هغو دري نفرو معرفى کرل:

- اول نفر «علی» يعنى «علی محمد» چي ملقب په باب و.
- دوم نفر حضرت باب مهمترین پيرو ملقب په قدوس و.
- دريم نفر حضرت بهاءالله و، چي د «جمال» په كلمه كومه چي د «جمال مبارڪ» مخفف ده. معرفى شوي دي.

دتاریخ دشهادت په اساس ، حضرت بهاءالله حضرت باب دپيروانو دحمایت لپاره چي دشیخ طبرسی په قلعه کي دحکومت لخوا محاصره شوي و دهغى قلعي خوا ته حرکت وکر ، اما د لاري په اوبردو کي گرفتاره شول ، او مقصد ته ونه رسيدل.

حضرت بهاء الله يواحی مخکنی ایت دیسین دسوره
څخه تفسیر کړی دی. بنه به وي. چې نور ایتونه ددی
سوره څخه چې زمونږ دعصر ددوه موعدو پوري
اړه لري. بررسی او مطالعه کړو. د مخکنی ایت څخه
وروسته، قران مجید نوري نښاني مونږ ته راکوي.
دانښاني په لمري سرکي دخبو او ګفتگو په شکل
د خدای له لوري دپیام را وړونکو او د هغه پیام
را وړونکو د منکرینو تر منځ صورت نیسي .
وروسته له دي چې هغه د خدای دري تنه رالیرونکي
وائی: «زمونږ یواحني وظيفه خبر ورکول
دي» منکرین ، هغوي ته حواب ورکوي:

**اناَتَطَيِّرُنَا بِكُمْ لَذَنْ تَتَهُّو الَّذِينَ جُمَنْكُمْ وَلَيَمَسِنْكُمْ مَنَا عَذَابُ
الْيَمِّ.** دیاسین سورت، ۱۸-ایت مونږ ستاسي
دیدار په بد فال سره نیسو. که له خپلو ادعاو څخه لاس
وانځلئ، ستاسي سنگساروو. په هغه صورت کي به
ستاسي په نصيب در دناک عذاب وي.

د پوردگار رالیرونکي په حواب کي وائی:
قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَنَّ ذُكْرَثُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مَسْرِفُونَ.
دیاسین سورت، ۱۹-ایت ستاسي برخليک —
بنه یابد — ستاسي په لاس کي دي. ایا په تذکر ورکولو

کي کوم تاوان شته دى؟ په يقين سره تاسي
تجاوزکوونکي خلک ياستي .(دخل حدخته دباندي
پښي بردى) دپروردگار درالیرونکو او دهغو دمنكرينو
تر منع خبرې دلته پای ته رسې:

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَ قَالَ يَا قَوْمَ اتَّبِعُوا
الْمُرْسَلِينَ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ .

ياسين سورت، ۲۰ - ۲۱، ايتونه هغه وخت
يو «مرد» دلري بنار څخه په منده منده راغي. او وئي
ويل: «اي زما قومه الله دي رسولانو څخه پيروي
وکړئ. له هغه چاځخه چې له تاسي مزد نه اخلي. او په
چپله ئي هدایت موندلی دی.»

❖ دمولانا محمد علی نظر: This “man” represents the believer in the Truth.

دغه شخص چي په دی لاره رارسي. خوک
دی؟ يواخني نبيانه ئي چي لرم هغه داده. چي هغه
دلري بنار خخه راغي. دوه کلمي «أَقْصَى
الْمَدِينَةِ» کولاي شئ. په دوشکله ترجمه کري:
 • دبنار دلري محل خخه.
 • دلري بنار خخه.

كه لمري معنا ومنو، ايت ديونامعلوم شخص پوري
مربوطيري. چي په همغه يوئي دبنار کي ايمان
راوري. او خلك ايمان راوري لو ته رابولي . که دوهمه
معنا ومنو، ددي وراندويني تحقق حضرت باب په
لمرنی مؤمن او لورپوري دانشمند چي په باب الباب
ملقب دی، پيداكوو . بباب الباب وطن بشرويه په
ایالت خراسان کي ؤ ، او د حضرت باب وطن شيراز
بنار دی. دادوه بنارونه دايران هيوا د په مختلفوئاينو
کي دي. بشرويه دايران په شمال شرق کي او شيراز
دايران په جنوب غرب کي قرار لري . بباب الباب هم
دشیخ طبرسي په قلعه کي قدوس سره يوئي ، دخپل
ئان په دفاع او دحضرت باب دتولو پيروانو ددفاع

لپاره ٿه موده دحکومت دقماو سره و جنگیدل.
او بالآخره ئي خپل ڪان دحضرت باب دائمن دفاع په
لار کي قربان کر. دماغعينو په منئ کي قدوس، لمري
مقام او باب الباب دوهم مقام لرل. دماغعينو شمير په
دي قلعه کي ۱۳۱۳ تنه ۽. چي دهغوي شميره په احاديثو
کي پيش بياني شوي ده.

په دي اساس، ددي څلور وتنو مشتركه وجه
دناصرالدين شاه دحکومت په وراندي په مستقيمه اويا
غیر ی مستقيمه توکه مقاومت دی. حضرت باب او
حضرت بهاءالله دواړه په دي وخت کي په زندان کي
۽. او مستقيماً ئي نشو کولي په دي مبارزه کي شرکت
وکري. دوه نورو نفرو قدوس او باب الباب مستقيماً په
دي مبارزه کي شرکت لرل. او بالآخره خپل ڪانونه ئي
په دي لاره کي فدا او قربان کرل.

ناصرالدین شاھ خپل ترور زوی ته په خطاب کي چي
دلبکرمشروه، اوپه بابيانو ئى په حمله کي دقامندي
مشري په غاره لرله په يوليك کي ليکلي وە:
اي زما نامداره ترور زويه! غوايرم چي داگمراه
کونکي طايفه له منئه يوسئ، نابود ئى كمرئ. چي
يووروکى اثر ئى پاتى نشي. اوپه مكمنه توگه
دروزگار له صفحى او مخ څخه ورک او نابود شي. ۲۶
دجناب قدوس څخه

يوليك

په همغه ترتیب چي و مولیدل، دقران دایتونو په اساس
، هغو راليرونکو وویل: رَبَّنَا يَعْلَمُ أَنَا إِلَيْكُمْ لَمْرُسْلُونَ وَمَا عَلِيْنَا إِلَّا بِلَأْغُ الْمُبِينُ .
دياسين سورت، ۱۶-۱۷، ايتونه
پروردگار پوهېزې چي زه ده ګه راليرونکي يم. زما
وظيفه په غير له دي نه چي خلکو ته په روښانه ژبه
خبر ورکرم بل څه نه ده.

کله چي جناب قدوس دا صاحبو دبلي سره له هغي
جمله نه جناب باب الباب دشیخ طبرسي په قلعه کي
محاصره و. دلپسکرو مشر ته يو ليک وليرل. چي
دهجه ليک دمن ھني برخي دلته رانقل شوي دي. ددي
ليک مطالب نسانه ده. دقران دوراندوينو دتحقق څخه د
راليونکو په باره کي:

پروردگار شاهد دي. چي دابينوايان ددبىمني
او خصومت څخه نفترت لرو. جګره اووژنه خوپه ھاي
پريزدي ... مونږ ددينې مسئوليت په اساس زرکلونه
ددې موعد او ددي ورځي دراتګ منظر و. او ده ګي
ابلاغ مونږ کړي دي. او دغه علماء د معلومو دلايلو
څخه سترګي پتي کړي. نه یواحې خپل ځانونه ئې
محروم کړل بلکه دعوامو په غولولو ئې هم شروع
کړي، تول ئې له دي فيض اور حمت څخه محروم
کړل ...

٢٤ فصل: دنورو رسولانو

بي له تحقيق او خيرني خخه ئى ، دىننده گانو دكفر او وۇزنى حكم وركر. او بىي له تجسس خخه ئى تحقىر كىرل او مظلوم او بىچارە عوام ئى ددى او اوارە مظلومانو قتلولو تە تحرىك كىرل. دىويي ورى مظلومى ھلى خلکو وېزلى ئى پروردگار تە دىرىدى كىدلو و سىلە قىلداد كرە. او پە مشتبە خلکو ئى امر وكر. او حضرت سلطان ئى پە اشتباھ كى واچول. او هغۇي لېسکر كشى او خلکو وۇزنى تە وادارە كىرل. دىعالم ترنابودى پورى ددى دولت پە لمن دىننگ تور DAG پريپىسۇد. او كە دوى دحق او باطل تميز كرى وى. لازىمە وە. چى ددى «امر» دىقام دۆھۈر پە ارە تحقق كرى وى. او ددى دعوا تشخيص ئى له تولو كارونو خخە اعظم اولوی گىلى وى. او يوه لحظە ئى باید ارام نە وى كرى. تر خۇ

مدعی ئى نه وى لىدلى. بى لە غرضە اونفسانى غوبىنتتو ئى لە هەگە سرە مذاكرە اومناظرە كرى وى... لە هيچا سرە كىنه نە لرو. او نە مۇنېز لە چاسرە كىنه كرى دە. او دمظلومانو يوه دلە يو. پە دى بىبابان كى راحصاريو. بىر زيات صدمات او تكليفونە راتە ورسىدل ، لارە راكىئ. تر خۇ يوبىل ملک تە سفر و كەو. او لە هەر خە لورۇ درگاھ گانو خواتە ولاپ شو. او دامملكت تاسى او علماوته پىرىدۇ. او كەلە چى لار رانە كرى. او لارە دخلۇرۇ خواو خە وتىرى. ستاسى مقصىد يواحى ددى مظلومانو وژل دى. پە غير لە دفاع خە بل مسئولىت نە لرو. او پە دفاع كى ھم پە دى يقين لرو. چى پە غير دشەدادت خە بل كومە لار نە لرو. او دى شەدادت لپارە پە ميرانە حاضر شوى يو... دا اصحاب چى پە دى خرابە قلعە كى راحصار دى. دھان ، مال او هستى خە تىردى ، دەھە مقام پە سبب چى دموعد پە ظھور سرە موئىلاسە كرى دى.... او دھيقىت دعالم سرە يوئاي شوي يو. او س الھي قضاياو سرە مخ يو. او طوفانى حوادث او پېښو تە منتظرىو.

د ۳۱۳ نفرو دفاع داستان دحضرت باب پېروانو خە پە طبرسى قلعە كى دناصرالدين شاه دقو او پە وراندى پە تفصىل سرە دنبىل پە تارىخ كى ليكلى شوي دى. پە

دی دفاع کی ددی ماجرا دوه لوی قهرمانانو قدوس
او باب الباب او دهغوي اکثره اصحابو دقرباني جامونه
و چبنل.

قران او بھاءالله

٧٢٦

دمؤمنون سورة

دمؤمنون سورة هم درسول اور سولانو دهغو دپیروانو
در اتلو خبر ورکوي.

دلاندي ايت ديوی دلي خلکو دن الخبري خبر ورکوي
اونبسانی هم مونږ ته رازده کوي:

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي عَمَرَةٍ مِّنْ هَذَا .

دمؤمنون سورت، ٦٣-٦٤، ایتونه چاته

دتوانائي خخه لوړ مسئولیت نه ورکوم زما سره

يوكتاب دى. چي دحقیقت بیان کوي. او دهغو سره ظلم
نه کيري. اما دهغوی زironه له دى څخه بي خبره دي.
دакوم مسئولیت دى. چي خلک دهجه سرته رسولو
توانائي لري؟ دموعود پیژننده. داکوم کتاب دى. چي
حقیقت بیانوي، اما خلک دهجه څخه بي خبره
دي؟ دموعود کتاب. خلک څنګه په ئان ظلم
کوي؟ دموعود نه په انکار سره.

راتلونکي ایتونه هم په پوره روښنائي زمونږ دعصر
د «پیغمبرانو» د ظهوره او زمونږ دخلکو درفتار نه
دهغوی سره خبر راکوي:

اَفَلَمْ يَدِبُّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ اَبَاءُهُمْ اَلَا وَلَيْسَ اَمْ
لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ اَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةً بَلْ
جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَאَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ وَلَوِ اتَّبَعُ الْحَقَّ
اَهْوَاءُهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ
اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مَعْرِضُونَ.

دمؤمنون سورت، ۶۱-۶۸، ایتونه ایا دپروردکار په
کلام کي تامل او خيرنه نه کوي؟ ایا هغوی له داسې
واعي سره مخامخ شوي دي، چي دهغوی نیکونه
ورسره مخامخ شوي نه؟ ایا په غير له دی بل څه
شته دي. چي خپل پیغمبران نه پیژنی. اوله هغو څخه
انکار کوي؟ ایا په غير له دی نورڅه دي. چي هغه ته

مجنون وائی؟ بلی حقیقت هغوي ته بسکاره شوي دی.
اما اکثره دحقیقت دمنلو څخه پده کوي. هغوي ناجایزه
غوبنتنی لري. که خدای دهغوي غوبنتنو ته غور
ونیسي، حمکه او اسمانونه او دهغوي او سیدونکي به
 fasد شي. (دهغوي دغوبنتنو دمنلو په ځای) هغوي ته
«ذکر» بخشش کر. اما هغوي له خپل «ذکر» څخه مخ
ارونکي شو.

❖ دخلکو لخوا دمعجزي غوبننلو ته اشاره .

۲۴ فصل: دنورو

۷۲۷

رسولانو پیداکيدل

زمونږ خالق له مونږ څخه غواړي. چې فکر او تامل
وکړو او دي پوبنتنو ته ټوابونه ووایو:

- ایا دپوردگار کلام دخلکو پر وینا خه امتیاز لري، کله مو فکر کري؟ حکه چي دخداي کلام دبنده گانو دکلام سره دپرتلى اوقياس ورنه دي.
- ایا نوي ائين دپخوانيو اديانو دستنто په اساس نه دی راغلی؟ دپیغمبرانو ظهور په تولو عصرونو کي یوشی وه . هيڅکله پروردگار خپل بنده گان دمعجزي له لاري دخپل پیغمبر دمنلو لپاره مجبورکري نه دي . پیغمبران ئې په ظاهر کي دنورو خلکو په شان وي.
- ایا زمونږ دانکار علت دادي. چي نشو کولاي خپل موعد وپیڙنو ،لكه دهغو دلایل قانع کوونکي نه دي؟
- ایا کولي شو. پرموعود د دیوانه کيدلو تهمت دخپل انکار وسیله وګنيو ؟ په تولو عصرونو کي خلک دخپل موعد انکار لپاره په بهانو پسي گرځیدلي دي. دموعد لیونتوب یوه له هغو بهانو خنه ده. زمونږ په عصر کي هم پير خلک یواهي دیوی جملې په ذکر سره دخپل موعد خنه انکار کوي. مثلاً وائي: «دادين دفلاني حکومت په لاس جور شوي دي.» دامنکران کوبنښ کوي. چي بنکلی اوروبسانه لمر په یو ناروا تصور سره و پوبنوي.

• ددي پوبنتنو په پاي کي ، زمونبر خالق دخپل
موعد دانکار اصلی علت زمونبر په خاطر

راوري:

اکْثُرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ .

دمؤمنون سورت، ٧٠-ايت

دهغوي پير دقيقت دمنلو څخه کرکه لري.
ولى خلک دخپل موعد دمنلو څخه کرکه لري؟ دي
پوبنتنې ته حواب په ۲۷ فصل کي په تفصيل سره
دبحث لاندي نيوں شوي دي.

دالاندي ايتونه زمونبر دعصر داکثره خلکو دحال بیان
دى:

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأُولُونَ... سَيَقُولُونَ لِهِ قُلْ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ... سَيَقُولُونَ لِهِ قُلْ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ... سَيَقُولُونَ لِهِ قُلْ
فَإِنَّ شَرْحُونَ بَلْ اثْيَنَ اهُمْ بِالْحَقِّ وَانَّهُمْ لَكَاذِبُونَ.

دمؤمنون

سورت، ۹۰، ۸۹، ۸۵، ۸۱، ایتونه

بلکه وئي ويل دهغه خه مشابه چي مخکنيو ويلى
وه...په عجلی سره دهمغو مشابه به خدای ته (يادخدای
په باره) کي ووائي. ووايه: ايا پند نه اخلي؟... دير ژر
دى. يوحل بيا دهغى مشابه خدای ته ووائي. ووايه: ايا
ويره نه لري؟... دير ژر دى چي يوحل بيا دهغه مشابه
خدای ته ووائي. تاسى خرنگه سحر شوي ياستي (ولي
tasí fríib xorlý dí?) بلی هغوي ته حقیقت راغلى
دى. اما هغوي هغه دروغ گنی.

دايتونه مونبر ته رازده کوي. چي دمخکنيو روند به
ادامه پيداکري. دخلکو سنت او روند څه ئ په غير له
دي چي دېغمبرانو څخه انکار وکري؟ دتاکید لپاره
ددی ايتونو په او برو دکي، دايت (ژر دى دهغه مشابه
به خدای ته ووائي) دري څلي تکرار شوي دى. په
تولو عصرونو او وختونو کي، خلکو دخپل قول څخه
هغه څه چي غوبنستي دي ويلى دي. وروسته بي خدای

ته نسبت ورکرى دى . مسيحيان وائي خدای په انجيل
کي مونبر ته رابنودلي دى. چي «مسيح يواحني لاره
خدای ته ده» . مسلمانانو وائي «خدای پاک زمونبر
رسول ته «خاتم النبین» ويلی دى . په دى طريقه ، دخپل
ناسم تفسير په تاويل سره هغه ٿه چي غوايري خدای
ته نسبت ورکوي.

دمخکبني ايت په اخر کي ، پروردگار په پوره
روبنائي سره دنوبي ائين ظهور اودخلکو د انکار
ٿخه خبر ورکوي:
بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ .

دمؤمنون سورت، ٩٠-ايت
بلې
هغوي ته حقیقت راغلى ، اما هغوي هغه دروغ گئي.
په دى سورة کي چي د «مُؤْمِنُونَ» نوم لري . دمنكريينو
 الحال دوصف ٿخه وروسته پروردگار دى ائين ته
دمؤمنينو خبر ورکوي . او يو حل بيا دخپل موعد نوم
«ذکر» په ياد راوري:

انه کانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَانْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيَا حَتَّى
انسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ انِّي جَرَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُوا انْهُمْ هُمُ الْفَازُونَ.

دمؤمنون سورت، ١١١ - ١٠٩، ایتونه

زما دبنده گانو څخه یو پله ده. چې وائی : «پور دگاره!
مونږ ايمان راوړی دی. مونږ وبخښه، او په مونږ رحم
وکړه. ته بهترین رحم کوونکی ئې. ستاسي (بلی
دلی) هغه مؤمنان مسخره کړل تر هغه اندازې چې
«زمذكر» ئې دیاده ایستلی دی. او د هغو تمسخر ته ئې
ادامه ورکړه. مانن ورڅه هغوي ته د صبر په خاطر
پاداش ورکړ. هغوي ربنتینې دی.

در حمن سورة

د بیان کتاب

در حمن سورة داول نه تراخره پوري زمونږ د عصر
ددوه مو ععودو د ظهور پوري اړوند دی. د اسورة دارنګه
شروع کيږي:

الرَّحْمَنُ عَلِمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ اَلْاَنْسَانَ عَلِمَهُ الْبَيَانَ .

در حمن سورت، ۱۴- ایت

پروردگار رحمان قران زده کړ. «انسان» ئې پیدا کړ.
او هغه ته ئې «بیان» ورزدہ کړ.

په پورتنې ایتونو کې دوه کلمي کارول شوی دی. چې
توضیحاتو ته اړتیا لري.

انسان

د «انسان» کلمه په دې ایت کې دانسان دنوع د پیدایښت
پوري مربوط ده، هکه د انسان پیدایښت وروسته
دقران له یادولو څخه راغلی دی. په دې کلمه کې
راز پت دی. بېر مفسرین، «الاَنْسَانُ» د کامل انسان په
معنی یعنی دخای پیغمبر تفسیروی. حدیث «خلق ادم
علی صورته» او ایت شریف «عَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلُّهَا».

❖ دمو لانا محمد علی دوینا په اساس:

...many commentators interpret al-insán as meaning
the perfect man
i.e., the Prophet ...
The Holy Qur'an , p. 1044

«تول نومونه ئي ادم ته وبنو دل» (دبقره سوره، ۳۱-۳۲)
ايت) هم دادم دکلمي معنی روبنانوي.

دايت هم مونبر ته د «انسان» معنا رازده کوي:
انا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَابْيَنْ
ان يَحْمِلُنَّهَا وَاسْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا ا لانسانُ انه کان ظلوماً
داحزادب جھولاً .

سورت، ۷۲-ايت ما

الهي «امانت» اسمانونو، حمکي او غرونونو ته وراندي
کر. له دي کار خخه ئي ايره او بيم لرل، او د ورلو خخه
ئي انکار وکر. یواحی «انسان» هغه یور، او هغه دخلکو
دبی اعتنائي او ظلم سره مخامخ شول.

ددی ايتونو په اساس مخکبني وعدی دحضرت باب په
ظهور سره تحقق پیدا کر:

وَانَّ اللَّهَ قَدْ عَرَضَ وَلَايَتَنَا عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَإِنْ يَحْمِلْنَهَا وَاسْفَقْنَ مِنْهَا فَهُمْ لَهَا الْإِنْسَانُ
ذَكْرُ اللَّهِ الْكَبِيرِ ... ۲۷

حضرت باب

پروردگار زما «ولایت او مقام» اسمانونو، حمکی او غرونه ته و راندی کر. هغوي ددي امانت دورلو څخه پده وکړه. پس انسان د خدای «لوي ذكر» (حضرت باب) هغه انتقال کړ.

د اسلام علما ددوه کلمو «ظلوماً جهولاً» د معنا د درک کولو څخه عاجز پاتی شوی وه ، او غالباً وائي «انسان» (نوع انسان) ظالم او جاهل دی! حضرت عبدالبهاء دوینا په اساس ، د اتفاسیر معقول نه دی. حکه چې د دا سبی درونداوله قدره پک امانت انتقال یواحی الهی تاکوونکو او د هغو ربنتینو پیروانو لخوا امکان پذیر دی، نه دنادانو او پرکینو خلکولخوا. اما د قران ایت چې دلوی امانت د انتقال په حق کې دی «ظلوم وجہول» فرمائی، د اظلوم او جهول د ظالم او جاهل په معنی نه دي. بلکه معنائی مظلوم او مجھول ده. یعنی دلوی امانت انتقال او حمل «مظلوم» دی. حکه خلق له هغه څخه انکار کوي. او مجھول القدر دی یعنی په قدر ئې نه پوهیروی. ۲۸
حضرت

عبدالبهاء

❖ دمجید فخری ترجمه:

He (man) has indeed been unjust and ignorant

٤٢ فصل: دنورور سولانو پیداکيدل

هغه امانت چي تول حلقتونه ئى په غير دپروردگار دېيغىمبرانو له حملولو څخه پده کوي، دابلاع مسئولىت خلکو ته دپروردگار غږ دی . دخلکو بي اعتنائي او دېنىمى تردى حده ده. چي هيٺوك په غير دېيغىمبرانو نه نور څوک دامسئولىت نه مني. يعنى ددى دروند بار په وړلو قادر نه دي. حتى Ҳمکه او اسمانونه ددى بار دتحمل څخه عاجز دي. هغه بنده گان چي دېيغىمبرانو سره دمرستي لپاره پورته کيڙي. ددى امانت په حملولو کي شريک دي:

د حق جلاله څخه وغواړه چي په خپل كامل قدرت سره خلک و ګوماري مبوعث ئى کړي. چي شايد دا امانت حضرت ۲۹ یوسې.

بهاۓ اللہ

پیغمبران پروردگار دامانت حاملان پروردگار دبی
کرانه دریاب خخه په ساحل کې مرجانونه او غمي
اچولي دي ،اما په غير له تمسخر ،ظلم ،بي اعتنائي
اوقدرنه پېژندني ئى (ظلوماً جھولاً) دخلکو خخه خه
لیدلي دي؟

وروسته پروردگار دخپلو امانت ورونکو دمظلوميت
عات بیانوي:

لِيَعْذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
داحزاد سورت، ٧٣-ایت

ترخو پروردگار دوه مخي او مشرک خلک خه نارينه
او خه بنخينه وي (عدالت دقانون په اساس) مجازات
کري.

الهي ايتونه مختلفي معنا گاني لري. په دي بیان کي
حضرت عبدالبهاء بله معنا له «انسان دظلوم
اوجهول» خخه بیانوي:

كه خه هم بشر په انساني طریقت بىكلی دی. ولی
د حقیقت خخه بی خبره دی.

دايو کلي بخشش دی. چې په انساني حقیقت کي جلا
پيداکری، ولی انسان له دي غافل دی. (إِنَّهُ كَانَ ظَلَومًا
جَهْوَلًا) دمبارک ايت يوه معنا داده.

منتخباتی از مکاتیب

حضرت عبدالبهاء، جلد ۶، صفحه ۳۶۱

په دې بیان کي حضرت عبدالبهاء په دېری عاجزی
ددی امانت دحمل څخه دعاجزی اظهار کړی دی:
وګوري چې درگاه عبادت اوښده ګی څومره سخته
ده. اوس داضعیفه بنده په دې ضعیفه جسم اوواړه
قوټ ددادسي لوی بار وړل سرته ورسوی نه هیڅکله
نه.

منتخباتی از مکاتیب

حضرت عبدالبهاء، جلد ۶، صفحه ۳۶۴

قران او بهاء الله

۷۳۲

د پیغمبر انو مظلومیت دوه مخي خلک دپروردگار
دهدیه او بخشش دمنلو څخه لري ساتي. دخلقت
او پیدایینت نقشه له همدي لپاره ده. چې دایمان
دامدعيان دازمايش لاندي ونيسي ترڅو خپل نيت
او طبعت و بنائي. که له دې په غير وي. هر دوه مخي
ظالم دطعم او ترس له مخي، نه دمیني له مخي
دپروردگار هدیه مني. هغه ايمان چې په جبر، ترس

اوایری متکي وي. دپروردگار په درگاه کي هیڅکله
دقول ور نه دي.

بیان

یوبل رمز چې درحمان په سوره کي پت دي
د «بیان» کلمه ده . په دي سوره کي د «بیان زده
کول» د «قران دنزوں څخه وروسته راغلی
دي». معقوله نه ده. چې دقران دنزوں نه وروسته
پروردگار انسان ته «بیان» ورزده کړي. ددي مشکل
حلول د مسلمانو مفسرینو لپاره سخت کار دي. اما
حضرت باب دايتونو څخه اګاهي اوپوهاوی دامشکل
اسانوي. هغه موعد مختلف كتابونه لرل، اما دقران به
شان اصلی کتاب ئې چې دالهي تعليماتو او احكامو
لرونکي دي. «بیان» دی. پس دقران دايتونو معنى
رحمت په سوره کي دارنګه ده:

- «الرَّحْمَنُ عَلَمَ الْقُرْآنَ». پروردگار قران داسلام
پیغمبر ته وبنود.
- «خَلَقَ الْإِنْسَانَ» وروسته «انسان» یعنی یوبل
پیغمبر پیداکړ.
- «عَلَمَهُ الْبَيَانَ» او دي پیغمبر ته ئې حضرت باب
«بیان» ورزده کړ.

دوه لوی بخششونه

وروسته له خبره یعنی دحضرت باب له ظهوره
او دهغه اسماني كتاب ذكر چي د«بيان» په نوم
دي، در حمن سوره په دوه نورو مطالبو بحث کوي:

❖ داتفسير دبهائي ائين ظهور له پيل څخه دبهائي
مفسرينو دتوجه وړو.

٤٢ فصل: دنورو رسولانو

٧٣٣

پيداکيدل

-
- د پروردگار فضل او احسان په بنده ګانو.
 - د خلکو ناشكري او دقدر نه پېژندل.

ددي سورة په اوږدو کي زمونږ خالق له مونږ څخه په
کراتو پونتنه کوي. چې ولی ددي تولو بخششونو
اور حمتونو په ورلاندي ددوه لوی پیغمبرانو رالیرلو
دقدر پیژندنی په ځای دژبی په اعتراض پیل
کوي؟ څرنګه دابي مثاله ارمغان نادیده گئي؟ فرض
کړي، تاسي یو فقیر شخص ته دوه بنکلي اولوی
قصرونه هديه ورکړه . اما ده ګه دقدر پیژندنی په ځای
ستاسي په ازار اوذنيت شروع وکړه. اوحتى ده ګه دوه
قصرونو دخرابي لپاره ستاسي د وژني او حبس لپاره
اوهم ستاسي ددوستانو دمرګ لپاره پورته شو . ددېرو
خلکو همدا سلوک دپوردکار دوه رالیرل شوو سره
زمونږ په عصر کي ؎. په دې سورة کي چې
(۷۸) ایتونه لري. پوردکار (۳۰)، خلی مونږ مخاطب
کړي یو، له مونږ څخه پونتنه کوي:
فَبِإِيمَانِ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ .
درحمن سورت، ۱۳- ایت

پس (تاسي دوه ډلي) دخپل پوردکار له کوم نعمت
څخه انکار کوي؟

«رَبِّكُمَا» یعنی ستاسي رب «دوه ډلي» دا کلمه
دپوردکار رب ددوه موعودو ظهور ته اشاره ده. چې
ایتونه ظاهر شول. که څه هم حضرت باب او حضرت
بهاءالله دوه مستقل پیغمبران دی. او دوه مستقل دینونه

ئي تاسيس کري دي،اما دهغوي نهائي هدف ديوائين
تاسيس دى.په دي اساس دهجه دوه پيغمبرانو

داستقلاليت په خاطر کيدلى شي. ووايو: چي دبهائي
ائين مثل يا انكار پروردگار له طرفه ددوه ائينه او
دوه لوی بخششونو دانکار اويا منلو سره برابردي .

برسيره پردي يادشوي ايت دمنكرينو ددوه ډلو
مسلمانانو اوبابيانو په هکله هم صدق کوي. حکه چي
دبابيانو یوي ډلي هم دمسلمانانو په څير حضرت
بهاءالله دروغن وکنل.

په سوره رحمن کي ډير رمزونه پت اوښکاره دي،له
هغي ج ملي نه دا چي ددوه پيغمبرانو دراليرلو برسيره
،پروردگار له هرشي دوه نموني پيداکري دي.دانموني
په دي سوره کي راغلي دي:

قران او بهاءالله

٧٣٤

• دوه عالمه چیني • دوه دوله دریابونه(خوب او تریو) • دوه په دوزخ • دوه مشرق کې دوه مجازاته • دوه مغرب جنته	• دوه دوله مېوي له مختلفو میوو څخه • دوه دو

دوه دوله مخلوق: انسان او پیرى

دالاندي دوه ايتونه دذاريات له سورة څخه په پېل کي دېيدايښت «دوه گونې» نقشې ته اشاره کوي، وروسته مونږ د «ذكر» پېژندنې په اړتیا ذکر کوونکي شو.
وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا رَوْجَيْنَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ... وَذَكْرُ فَانَ الْذِكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ.

دذاريات سورت، ۳۹-۵۵، ايتونه له هرشې څخه مې دوه دوه پیداکړل. شاید ذکر کوونکي شئ... پس ذکر

کوونکي اوسي حکه د «ذکر» مدل دمؤمنانو لپاره گته ور دی.

در حمن په سوره کي ، خلک په دوه ډلو ويشل شوي دي: انسانان او پيريان ددي دوه کلمو دېيزندني لپاره په ځانګري توګه د «پيري» درمزه ډکه کلمه چي هميشه دخلکو د حيرانتيا او کنځکاوي سره مخ وه ، لازمه ده پوه شو. چي هرڅه خدای پیداکړي دي ، په غير له زمونږ د ارادې څخه هريو له مونږ څخه ازاد يو. چي ددي دوه ډلو څخه یوې ډلي سره یوځای شول ، یا د انسانانو له ډلي سره او یا دېيريانو له ډلي سره په همغه ترتیب چي مخکي تير شول. د پيري کلمه مختلفي معنا ګانې لري. اما اکثره وختونو کي ده ګو خلکو په باره کي رائي چي تمایل لري. پت اوسي. او په خاصه توګه خپل ايمان پت وساتي.

ولي دا ډول صفتونه اور فتار په پته ژوند کول دومره اهميت لري. چي پور دگار مونږ په دوه ډلو تقسيموي؟ زمونږ د انسانيت لمړني نښه،

زمونبر صداقت او شفافیت دی. دېت پیانی والا خلک همیشه کوبنین و کړي ترڅو خپل روح خپل تمایلات او افکار له نورو څخه پت کړي، او که د کوم خطر یا مشکل سره مخامنځ شي، د خپلو ګټو د ساتلوا لپاره حقیقت پت کړي. اوله دوه مخو څخه شي.

دپت پتاني والا خلکو یوبل خصوصيت، دخپل حد څخه
پير احتياط کاره او ترسو وي. که صداقت زمونږ
دانسانیت اساس وي. شجاعت دافتخار لور میزان
اوزمونږ دسر لوري تاج دي. شجاع خلک دنورو
دراحت او سعادت لپاره حتی خپل ژوند په خطر کي
اچوي. څه خلک، دېيغمبرانو دظهور په پيل کي
دپروردگار په ائين ايمان راوري. او د هغه دخپرولو
لپاره کار کوي؟ که د مؤمنانو شهامت او فداکاري نه
وي، ايا کوم ائين به په جهان کي ريبني ټغلولي وي
؟ څه خلک و چې هميشه دظلم په مقابل کي پورته
شوي دي؟ که د شجاع خلکو په خاطر نه وي. دعدالت

اثر به په عالم کي پيدا شوي وى؟ ترسو، ايرندوکو او
محاط کاره خلکو انسانيت ته کوم خدمت کري دى؟
په غير له تقليد نه دبلي کومي لاري خخه خپل
بر خليک تاکلى دى؟ تقليدکوونکي هميشه دانساني عالم
په اوبرو بارو.

دبهائي ائين په تاريخ کي ، مشهور ترين پت کاره
ميرزا يحيى مشهور په «ازل» دى. هغه خپل حان
هميشه دخطر خخه او خپل افکار دريا د پردي شاته
پت سائل . حقیقت خخه ترس او فرار حتی انسان
هميشني جنت ته دداخلليدو خخه ساتي . حضرت مسیح
دشهادت په اساس :

هر خوک چي په خپل نفس بری تراسه کري . داتول
نعمتونه به په ميراث يوسي . او زه به ده گه خدای یم
او هغه زما زوي وي . ولی ترسو او ايرندکو کي چي
زما د پيروي خخه مخ اروي . او هغه خوک چي په ما
ایمان نه لري . ده گو یولو حاي په هغه درياچه کي
دى چي په گوگرداو په اور کي سوخي . ۳۰

حضرت

مسیح(یو حنا مکاشفات: ۱۲ فصل، ۷-۸، ایتونه)
دخلکو ایرون دنورو فکر و نو دتحقيق او پوهاوي خخه ،
دشیطان کار دی:

انما ذلکم الشیطانُ يخوّفُ اولیاءهُ ...

دآل عمران سورت، ۱۷۵ - ایت

په یقین سره «شیطان» خپل پیروان او دوستان
ایروی ...

بی ایمانه پیشوایانو اورده وونکو ، همیشه دپروردگار
دنوي اديانو پیروانو ، دوستانو او طرفدارانو ته اخطار
ورکول. او حتی دھغوي سره ئى خبرى کول خطر
ناکي گنلى.

په دې عصر کي دحقیقت په منلو کي او دھغه په
خپرولو کي حتی «احتیاط» لە لویو گناھونو څخه
شمیرل کېنې.

په دی ورخ احتیاط لویه گناه ده ۳۱. حضرت بهاءالله

داسی خلک خومره پیر دی چي دبشر په تاریخ کي
د «لوی خبر» زیری اوري ،اما دهغی ايري اوترس په
خاطرچي پروردگار په نوي ائین دائمان راولو په
نتیجه کي رامنځ ته کېږي .د تحقق اوخيرني خخه پده
کوي ،اوڅل ځانونه دالهي هميشنې بخششونو خخه
محروموي .د باصداقته او باشهامته خلکو امتیاز په
ترسو او محتاطو خلکو ترهغه حده دی چي پروردگار
د «انسان» نوم یواحی هغوي ته ورکوي .

دقاجار دوخت یو شهزاده دکیوان میرزا په نامه
غوبنټل دحضرت بهاءالله سره وګوري .اما په نيمه شپه
کي مبادا چي خوک درباندي پوه نشي په پته کي
وګوري .دهغه دغوبنټنی په ځواب کي حضرت بهاءالله
دوه بیتونه چي دکردستان په بنديخانې کي ويلى و
،دمیرزا محیط پوسیله چي ددي غوبنټنی واسطه وه
شهزاده ته وليرول :

هستت به دل اينجا ميا

ورنثار جان ودل داري بيا وهم بيار

ل بهاری طلب

ورنباشی مرد اين ره دور شو زحمت ميار ۳۲

دي دوه بيتو奴 شهزاده په ايره کي واچول اوددی لوی
افتخار اوديدار څخه محروم شو. ډير کم وخت
وروسته قضا اوقدرت هغه له دي ځایه څخه بل ديار
ته یووړ.

۲۴ فصل: دنورو رسولانو

۷۳۷

پیداکيدل

در حمن سورة دپاتي ايتونو څيرني ته دوام ورکوو.
کوم چې د «دوه ګونو» مخلوقاتو په باره کي دي
خلک په ابتدا کي یو شان وي، اما دموعد دظهور
د الخبر اوريدلو څخه وروسته په دوه ډلو تقسيميري
مؤمنين او منكريين.

منکرین په همیشني عالم کي کوم سرنوشت
لري؟ در حمن سوره په اساس ددو بلگانو سره چې
«متشابه» معنا گاني لري مخامخ کيري:
**هَذِهِ جَهَنْمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ يَطْوُفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ
حَمِيمٍ آنِ.**

در حمن سورت، ۴۳-۴۴، ایتونه دا همغه دوزخ دی. چې
گناهکاران (دموعود منکرین) ده ګه څخه انکار
کوي. (دا منکرین (ددو بلگانو) یعنی «دوزخ
اور» او «جوش کړو او بلو» تر منځ په ګرځیدوکي وي.
اما د مؤمنانو سهم د منکرینو برخلاف په دو جنتونو کي
ژوند دي:

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ .

در حمن سورت، ۴۶-ایت

اما ده ګه چالپاره چې د پور د ګار په وړاندي، د ودریدو
څخه ايره او بیم لري، د جنت دوه با غونه ورکولی شي.

دوه ډوله دریابونه

تریو او خوب

د دوه ائینو، بابي او بهائي تر منځ اړیکه هم په ډیر
لطفات او بشکلا سره در حمن په سوره کي بیان شوي ده

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ فَبِايِ آلاء
رَيْكُما تُكَدِّبَانِ يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ .

در حمن سورت، ۱۹-۲۲، ایتونه

د «خدای» خخه دبیم معنی دانه ده. چی په ایره او ترس کی ژوند و کېرو مقصد دادی. چی دخپل خالق قدرت او عدالت خخه اگاه او سو. او پوه شو. چی هر کار کی حساب او کتاب شته دی. او بالاخره دخپل چلند نتیجه به و گورو.

قران او بھاءالله

۷۳۸

۱. ترجمه: ده گه دوه دریابونو پرینسپول ترڅو په ازادی کی په جریان کی وي. دوه دریابه چی له یو بل سره یو ځای دي. دپرور دگار دکوم نعمت

خخه انکار کوی؟ له هغه دوه دریابه خخه
(دوجود په ساحل) کي غمي او مرجان رالويزي.
۲. ترجمه: دوه دریابه ئي په جريان کي او حرکت
کي راوستل. ترڅو یو بل ته ورسی په منځ کي
حائل دی. (ترڅو ده ګوي استقلال وسائل شي).
دپروردگار دکوم نعمت خخه انکار کوی؟ ده ګه
دریابونو خخه غمي او مرجان رابهړ کېږي.
دفرقان دسورة دالاندي ایت هم دوه دریابه ته
اشاره کوي:

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبُ فُرَاتٍ وَهَذَا مِلْحُ اَجَاجٌ
وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مُحْجُورًا.

دفرقان سورت، ۳-۵-ایت
هغه دی
چې دوه دریابونه ئي سره یو ځای کړل: یو ئي خور
اوزره پوري اوبل ئي تريو او تريخ او ده ګوي په منځ
کي حائل و درول.

ددرياب خخه مقصد خه شى دی؟ حضرت باب
اوحضرت بهاءالله دوه مستقل پېغمبران دی. اما هدف
ئي دهمغه خخه ديو ائين تاسيس و. په مخکنيو ايتونو
کي ددي دوه پېغمبرانو دوه اصلي کتابونه دبيان
او دقدس کتابونه دوه دریابونو سره تشبيه شوي دي.
چې دژوندون په ساحل کي به پير غمي وغورخوي

اما هر يو له هغو دريابونو څخه چانګري نقش لرل اولى. دبابي ائين ځني احکام پير سخت دي. يعني دهغوي اجرا کول پير مشکل کار دي. دا حکام دپېرو خلکو په مسخروکي تروه او ترخه دي. اما داتريوالي او تريخوالی یو خاص هدف لري. د«بيان» دا حکامو هدف دخلکو د فکرونو پاکول د پوسیده خيالونو څخه او دهغوي اماده گي دحضرت بهاءالله دظهور لپاره وئ. هغه سوره چي د«بيان» د تعاليمو دخوند او «طعم» په باره کي مونږ ته خبرې کوي. په شروع کي خبر له همدي كتاب څخه ورکوي:
الرَّحْمَنُ عَلِمَ الْقُرْآنَ: پُرورِدگار رحمن قران زده کړ.
درحمن سوره ۱-۲ ایتونه.

دمولان محمد ترجمه: He has made the two seas to flow freely—they meet.

پور دگار کلام پيری معنا گاني لري. حضرت عبدالبهاء په یو ليک کي د بنخينه اونارينه په اړه دهغوي دازدواج په منځ کي ددوه دريابونو سره مقاييسه کړي دي.

خَلَقَ الْأَنْسَانَ: «إِنْسَانٌ» ئى پيداکەر.

در حمان سورة، ٣-١ ايت

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ: «بَيَانٌ» ئى هغە تە ورزدە كەر.

در حمان سورة، ٤-ايت

خوبو والى او ترييو والى دوا ره زمون بىر دسلامتىيا لپاره لازم
دى ، اما هريو ئى ھانته اثر لري. لە دى و براندى الهى
نعمتونه هم پە ترييو درياب كى پيدا كىرىي او هم پە خور
درياب كى پيدا كىرىي. (١٢:٣٥).

حضرت ولی امرالله فرمائى چى پە كتاب د «بیان» کى
احكام او فرايىض دى. چى پە (عميقە) طريقة سخت
(بیان) شوي دى. وروسته توضيح وركوي. چى ددى
شدت سبب ، دپخوانى پوسىدە نظم تاسيساتو خرابول
دى. د دين د مشرانو بيدارول او دخلکو پە زironو کى
انقلاب او تحول ، او دھفوی اماده كول دحضرت
بهاءالله د ظھور لپاره و . دھفوی دويينا پە اساس ،
د «بیان» احکام نه يواھى ھنى مخکبىي احکام منسوخ
كەل ، بلکە يو فاصل حد او ارتباطي حلقة وە . د
پخوانى نظام او دنوي بهائي ائين لپاره . ٣٣

ددریاب کلمه دحضرت بهاءالله په مناجاتو کي په
مختلفو معنا گانو سره کاريدلی ده. په مناجاتو کي ، خپل
ائين ته بحراعظم وائي . دغفران دریاب ، دپوهی دریاب
، دپوردکار دغنا دریاب ، دتوحید ددریاب دُردانی
، اصطلاحاتو په شان نوري دیری نمونی د حضرت
بهاءالله په اثارو کي په کراتو راغلي دي:
اغتمسوا ف بحر بياني لعل تطلعون بما فيه من لئال

الحكمة والاسرار . ٤ حضرت بهاءالله

زما د «بيان په دریاب» کي لامبوزن شئ. ترڅو ده ګه
له حکمه او اسرارو ډکو دُردانو چې په هغه کي پرتي
دي. معلومات ترلاسه کړي.

بحر الأعظم تموج ف ذاته باسمه الاعظم الاكبر . ٥
حضرت بهاءالله

«لوی دریاب» پخپل ذات کي، په اسم اعظم او اکبر
خپل سره، په موج کي راغي .

هذا الْبَحْرُ الَّذِي كَلَّ قَطْرَةً مِنْهُ ثَنَادِي بِاعْلَمَ النِّدَاءِ بَيْنَ
الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِإِنَّهُ مُحْبِي
الْعَالَمِينَ ... ٦

حضرت بهاءالله

داھغه دریاب دی چي دھغه هر خاھکي په پير لور
اواز سره دھمکي او اسمان تر منخ غر کوي. چي هغه
د «پور دگار ليرونکي» دنول جهان لپاره دژوند
سر چينه ده.

لَا تَمْنَعْ عِبَادَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّرِيعَةِ الَّتِي أَنْشَعَبْتُ مِنَ الْبَحْرِ
الْأَعْظَمِ بِمَشِيتِكَ وَارَادَتِكَ . ٣٧

حضرت بھاءالله

خپل بندہ گان دی، دھغه شريعت نه چي د «لوى
بحر» خخه ئي ستا په غوبنتنه سر چينه اخيستى ده، مه
منع کوه.

اي توانا او دقوت والا! ضعيفانو او كمزورو ته قوت
ورکره. او مروته ژوند ور په برخه کره، شايد چي
تاسي ته او ستاسي د پوهی دریاب ته لار پیدا کري. ٣٨

حضرت بھاءالله

دامر عالم دارادي لمرى... مقام دى. هغه د «ارادي
بحر» دى. چې د «امر عالم» دى. ٣٩

حضرت عبدالبهاء

د «بيان بحر» ددلایلو په موجونو، او د عالمیانو
غوبښتونکي فضل ظاهر دى. او هر موج ئې په ذكر
گويا دى. ٤٠

حضرت بهاءالله

ووايە! اي غافلواونا خبره بنده گانو! په يو څاځکي
«دالهي ايتونو ب البحر» څخه محروم شوی... ٤١

حضرت بهاءالله

بحر البيان ينادى ويقول: يا اهل الارض انظروا الى
امواج و ما ظهر من من لئائ الحكمة و البيان.

٤٢

حضرت بهاءالله

د «بيان دریاب» غر کوي او وائي: اي د حمکي
او سیدونکو! زما موجونو څخه او هغه څه چې
د «بيان» د حکمت له دردانو څخه ظهورته راغلي
نظر و اچوئ.

د «لوی بحر» دابو څاځکي د عالم دشیانو ، د صنایعو
د ظهور او څرګندونې سبب او علت دی. ۴۳.
حضرت بهاءالله
د هرڅه او ټولو لرونکي بحر دی . هرڅه چې ورک شي
له هغه ظاهریو . ۴۴.

حضرت بهاءالله
خوبی او بهه رواني دی. بحر په څپوکي دی. لمړ په
مشرق کي دی، خوغښتونکي لبو اوکم دی. او بايد
همدارنگه وي . ټکه چې د معنی غمي د هربې
بصیرته لایق نه دی. او قیمتی جو هر د هربې خبره لایق
نه دی. ۴۵. حضرت بهاءالله
د «دریاب» کلمه د حضرت باب په اینتونو کي هم کارول
شوی ده :

فاستمعوا نداءٍ... فَ هذالبحر المحيط ... ٦

حضرت باب

زما غرب ... له دي دريابه چي تول عالم ئي احاطه
کري، واوري...

دالهي حكمت اواسرارو دردانی په ظاهري صورت
هم د شط او زور خخه (دجلبي) درياب ته داخلی شوي.
حضرت بهاءالله دمنشي دشاهدی په اساس:

په سلهاو زره بيتونه دهغو ايتنونو خخه چي دحضرت
بهاءالله په مبارك خط ليکل شوي وه. حسب الامر په
شط زوراء کي واقحول شو. او محو شول. ٣٧

حضرت بهاءالله «كتاب اقدس» ته په اشاري سره، کله
دشيرين او خوب رکمه په کار ويري. ٤٨
په كتاب داقدس کي وائي:

لا يأخذكم الا ضطراب اذا... سكنت امواج بحر بياني ... تالله
الحق قد انفجرت من الاحجار الانهار العذبة السائعة بما
اخذتها حلاوة بيان ربكم المختار و انتم من الغافلين.

٩ حضرت بهاءالله

هر کله چي زما د «بيان بحر» امواج ، ساكت او چوب
شي مه خفه کيري... په خدائی قسم دی! ستاسي دمختار
پروردگار د «بيان شيرياني» او خوب والی دارنگه دی،
چي له تيرو خخه خوابره نهرونه جاري شي، اما تassi
په غفلت کي ياستي.

په مناجاتو کي فرمائي:

ثم ارزقهم حلاوة اوامرک و احکامک ...

حضرت بهاءالله

٥٠

پس [ای پرورگاره [خپل بنده گان دخوبو اوشیرينو
احکامو اودستورونو څخه برخه من کړه ...

☆ په انجیل اوتورات کي هم خواړه اوشیرین
طومار ته اشاره شوي ده . حزقيال نبی ، په
معنوی عالم کي دداسې یو چا سره په دیدار کي
چي دبهاءالله سره شبیه ؊ فائز شو . ددي
روحاني تجربې په منځ کي یوه فرشته له هغه
څخه غواړي . چي هغه شیرین او خوب طومار
و خوري:

☆ څرنګه چي ده ګه منشي ددي دستور په اجراء
کي دشك سره مخامنځ کيدل حضرت بهاءالله
وویل: په دې وخت کي هېڅ یو ددي
نغموداوري دلولايق نه دی.

قران او بهاءالله

ماته ئى ووپل :اي دانسان زويه! هرخە چى لە تاسره
دى هغە و خورئى ... هغە و خت خولە مى خلاصە كىرى.
او هغە راتە طومار راڭىر. چى و ئى خورم ... پس ما
هغە و خورى. پە خولە كى مى لكە دشاتو پە شان
خوابىدە ... هغە و خت ئى زما «روح» پورتە كىر. اولە
شامى لور غېر و اوپىرىدىل [چى و ئى وپل]: حمد او شاه
دى وي پە جلال يهوه [بھاءالله].

حزقيال نبى: ۳ فصل، ۱۲، ۳، ۱، ايتونه
هغە غېر مى لە اسمان نە اوپىرىدىلى ئى ، دېل چى لپارە
ئى ماتە ووپل : ورخە هغە طومار چى خلاص شوي،
دهغە فرشتى چخە چى دەممکى اوپىرىياب پە مخ ولاپە
دە ، واخلە . پس زە دەھى فرشتى خواتە ولاپەم. اولە
ھەقى چخە مى وغۇښتلى. چى هغە ورۈكى طومار ماتە
راڭىر . ھەقى ماتە ووپل: هغە واخلە اووئى
خورە . مەدە بە دى تروه كىرى. اما خولە بە دى دشاتو
پە شان خوبى كىرى . ماھەنە و خىل ، دشاتو پە شان پە
خولە كى خوبى مزە لرلە ...
يوحنا مکاشفات: ۰۱ فصل، ۰۸، ۱، ايتونه

«اقدس» چي ورو کي كتاب دی، ديوحنا خيال ته تحقق
وربخندي.

دمرسلات

سورة

دمرسلات سورة هم دپروردگار ددوه راليرونکو
ظهور خبر وركوي:
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا .

دمرسلات سورت، ۱-ایت
په يوبيل پسي راليرل شوو قسم دی. (حضرت باب
 او حضرت بهاء الله).
 فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا .

دمرسلات سورت، ۵-ایت
دوخي په راوريونکو قسم دی. (دوه موعدو).

And he [the angel] said to me, “Son of man, eat what
is before you, eat this
scroll...” So I opened my mouth, and he gave me the
scroll to eat...So I ate it
and it tasted as sweet as honey in my mouth ...Then
the Spirit lifted me up,
and I heard behind me a loud rushing sound—May
the glory of the Lord

[Bahá'u'lláh] be praised in his dwelling place! Ezekiel
3:1-3, 12 NIV

٢٤ فصل: دنورو رسولانو

٧٤٣

پیداکيدل

انَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ .

دمرسلات سورت، ٧-ایت

په يقين سره به وعده تحقق و مومي
وَإِذَا الرَّسُولُ أَفْتَنَ .

دمرسلات سورت، ١١-ایت

هغه وخت چي دېيغمبرانو ظهور وخت راوري.
لایي يوْمِ احْلَتْ ؟

دمرسلات سورت، ١٢-ایت

دکومي ورخی لپاره (دهغوي ظهور) تاکل شوي دي؟
لِيَوْمِ الْفَصْلِ .

دمرسلات سورت، ١٣-ایت

دجائي ورخي لپاره (دمؤمنينو او منكرينو په منئ) کي

وَمَا ادْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ؟

ستا درک

دمرسلات سورت، ۱۴-ایت

د(دجائي ورخي) خخه ٿه دى؟

وَيَلْٰٰ يَوْمَذٰلِمُكَذِّبِينَ.

دمرسلات سورت، ۱۵-ایت

په هغه ورخ واي دحقیقت پر منكرينو!

فِيَّا يَحِيلُّ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ.

دمرسلات سورت، ۵۰-ایت

۱. ترجمه: وروسته له دي خبری په کومه بله خبره
ایمان لري؟

۲. ترجمه: په کومه وينا (دو قايغو په باره کي) وروسته
له هغه (رسول اکرم) ايمان راويري؟

ديونس سورة

د(۳۰) ايتونو په شاو خوا کي ديونس دسوره (۷۰)

۴۱) زمونبر دعصر دپيبينو خخه او دهغو خلکو دگفتار

اور فتار خخه خبر ورکوي. لنديز در عايت لپاره

مناسب دى. چي دهغو ايتونو خلاصه له نظره تيره

کرو:

• خلک ازاد دی. چي له حقیقت څخه انکار وکړي.

☆ داخطار ددي لند سوره په اوردو کې چې (۵۰) ایتونه لري. (۱۰) لس څلي تکرار شوې دی.

قران او بھاء الله

۷۴۴

• له هغوي څخه یوه دله د اوريديو غورونه نه لري. آيا دارنګه خلک کولای شي دپروردگار کلام واوري؟ دخلکو یوه دله ، بینا سترګي او دليدو ميل نه لري. آيا کولای شي. دارنګه خلک سمی لاري ته راولي؟

- پرورگار په هیچا ظلم نه کوي . خلک پخپل ٿان ظلم کوي.
- هغه کسان چي دپروردگارددیدار دوعدي ٿخه انکار کوي. له زيان کارانو ٿخه دي.
- دهر امت لپاره رسول رائي.
- خلک پوبنتنه کوي. چي ددي وعدی دسرته رسيلو وخت کله رارسي؟
- ووايه!ددي امر تحقق زما لاس کي (رسول اکرم)نه دى . ولی په دی پوه شى. چي دهر امت لپاره په تقدير کي اجل دى. چي وخت ئي يو ساعت نه مخکي اونه وروسته کيري.
- تاسي د«دى وعدى»په تحقق کي عجله کوله.حال داچي په تاکلي وخت ئي تحقق موندلی دى،حاضر ياستي په هغه ايمان راوري؟
- هغوي چي ايمان نه راوري ،پخپل ٿان ظلم کوي.ددي ظلم په خاطر ، خپل ٿان په دائمي عذاب گرفتاري.آيا داخلک انتظار نه لري. چي دخپلو اعمالو نتيجي ته ورسى؟
- خلک پوبنتنه کوي. چي ايا دخداي وعده سمه ده؟په خداي قسم دى!چي دخداي وعده سمه ده. او تاسي دهغى وعدى دتحقق مخنيوي کولي نشئ.

- هر روح چي په دي دينا ددي گناه گرفتار شي
 (ددي و عدي څخه انکار و کري) کله چي
 دهميشني جهان عذاب ددي انکار په خاطر
 وويني، حاضر دی چي دجهان ثروت دهغه
 عذاب نه دخلاصي لپاره ورکري. په هغه وخت
 کي پروردگار دعدالت حكم وکري. او په هيچا
 ظلم ونشي.
- په يقين سره پوه شئ. چي د «پروردگار وعده
 «سمه ده. اما پير خلک له دي حققت څخه اکاه
 نه دي.
- ژوند او مرگ دخای په لاس دی. او تول دهغه
 لوري ته ورگرئي.

- هغه خلک چي دموعد دقیام په ورخ ، په خدای تهمت پوري کوي.(موعد دروغ گني).(خه فكر کوي؟دپوردگار فضل اور حمت په خلکو پير دی. اما هغوي غالباً قدر نه پيژندونکي دي.
- په هميشه جهان کي ،دپوردگار دوستانو،الهي احباوه، نه وپره او نه هم غم وي. هغه کسان چي په موعد ايمان راوري، اوله بديو خنه لري والي کوي. په امن او امان کي دي.
- هغه په دي سرای کي او هم په هغه سرای کي .«بنه خبر»داداول مؤمنانو په انتظار کي دی.دپوردگار دوعدي خنه داده اوسي. په دي کار کي توفيق دموعد پيژندنه لويء ربنتينولي ده.

خرنگه چي ددي فصل موضوع ، درسول يا رسولانو ظهور دي ، مناسبه ده. چي دا بحث په دي ايتونو سره چي په ^۴فصل کي بررسی شوي دي، پاي ته ورسوو:
 وَلِكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ يَا بَنِي آدَمَ امَا اتَّقُوا وَاصْلَحْ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا يَأْتِيْنَكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ هُمْ يَحْرُنُونَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا اُولَئِكَ اصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا اُوْ كَذَبَ بِآيَاتِهِ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمْنَ ...

دَاعِرَاف سُورَت، ٣٤-٣٧، اِيتونه

دهر امت لپاره ھانگرى «زمان تاکل» «شوي دى . كله
چي هغه زمانه راوري ، حتى يو ساعت نه مخكى او
نه وروسته ئى. اي دادم زويه! كه تاسى تە پيغمبران
راشي. چي البتە رابه شي هغوي بە زما ايتونه تاسى
تە ولولي. دنيكو كارانواو پرهيز گارانو لپاره نه ايره
وي اوئنه غمونه. اما خوك چي زما دايتونو ڭخە انكار
كوي. او دهغۇ پە ورلاندى كبر وكرى، دوزخ
اوسيدونكى دى. او همىشە بە ھلتە پاتى كىرى. لە دى
ظالم خلک بە نور خوك وي. چي پە خدائى تهمت
پوري كوي ، او دهغە ايتونه دروغ گنى؟

مخكى ايتونه دحضرت محمد (رسول اكرم) ڭخە
وروستە پيغمبرانو ئەظھور خبر وركوي. پيغمبران
كىدىلى شي، تولو پيغمبرانو تە اويا زمونىز دعصر ددوه
پيغمبرانو حضرت باب او حضرت بهاءالله تە ارىيکە
وركرو . دوارە معنا گانى مقبولى پە نظر راھى. زمونىز
دعصر دوه پيغمبرانو پە يو وخت كى ئەظھور اوراتگ،
دى خبر تە تحقق وربخنى.

طاهره قرۃ العین دحضرت باب منکریںو تھے پہ خطاب
کی دارنگئے لیکی:

سپک ئی وکنل. هغه عظیم اولوی امر، چی رب عظیم
، عظیم گنلی. او خیال ئی وکر. چی دھغه نہ
تبديلیدونکی حق او سنت همغہ دی. چی ددھ پہ نزد
بنکارہ دی. او پہ پاک او دقیق نظر ئی، دی فاسد
اوزشت اعتقادتھ، دننگ پہ سترنگھ ولیدل، چی دالوی
کفر دی . پروردگار لاس ترلی او بستہ نہ دی ... مونبر
خومره کمزوری او نادانہ یو. مونبر بیچارہ گان خومره
پخپل نفس ظالمان یو. چی دامام علیہ السلام لاس چی
داللہ لاس دی. ترلی گنیو. سبحانہ سبحانہ هو المتصرف
فَ الْمَلِكُ كَيْفَ يَشَاءُ بِمَا يَشَاءُ... يَتَبعُونَ أَهْوَانَهُمْ وَ لَا
يَدْخُلُونَ الْبَابَ سَجَداً لِيَكُونُوا مِنَ الْفَائِزِينَ. وَاحسْرَةٌ ثُمَّ
وَاحسْرَةٌ عَلَيْهِمْ بَانَ الْقَوْا انفسهم بايديهم الـ التھلکة و
اور دنا الـ المھلکة العظیمة العظیمة و هم لا یشعرون
هذه فتنة یضل بها من یشاء و یهدی بها من یشاء انه

ای دغور په شرابو مستو باید ددي دیار له باب څخه
چې زره دی. دحکمت په دلیل سره داخل شی. لا
بامجادلة والاعتراض وابتلاء النفس بالاعراض
والامراض ... ان یروا کل آیة لایؤمنوا ، حتى اذا
جائوک یجادلونک . دادکوشش او مجاهدي مقام دی نه
د مجادلي دا په غيبو دایمان مقام دی نه دليدلو. انک
لاتهدی من احبابت، ددي ځای همدالله دی. ۵۲

پروردگار دهجه دکلام

څخه

پیژندلای شئ

ورخ غږ کوي ، لمړ زیری ورکوي او سپورنمي
بشارت ورکوي . ای دوستانو ! دانا خدای راغلی ،
شاهدي ورکړئ . پته روښنائي بنکاره شوه ، دزره له
کومي عجله وکړئ... ای بنده ګانو ! ددانائي له دریابه
ځانونه مه بي برخې کوي . او دليدونکی لمړ نه ځان
مه محرومۍ . روح بخښونکي نسيم ولريده ، پژمرده
ګانو ته ئې تازه ګي ورکړه . دا ورخ په الفاظو نشي
صفت کيدلی، او هره وینا دههي له شرح څخه عاجزه
ده. نیکمر غه دی، هجه څوک چې د نن ورځي په مقام
او دههي په مبارک والي شاهدي ورکړه.

٤ فصل: دنورو

په هر حالت کي له يكتا دوست څخه غواړو. چې ټول
څپل د بخشش له دریاب څخه محروم نه کړي. او
درښتنې لمر دليدو څخه ئې منع نه کړي. ۳۵
حضرت بهاءالله

دلمر رنا ټول جهان روښانه کړي دی. او دڅګان
روزگار ته ئې تازه ګي وربخښلي ده. نیکي دی هغه
سترهکي، چې وئي ليد اووئي پېژاند. له بي نيازه ئې
وغواړه. ترڅو دڅلي ورځي په راز دي پوه کړي.
اوتابخپل ژوند کي نوي اونوی کړي. هغه توانا
او دقوت والا دي. او هغه دانا دي . ۵۴
حضرت بهاءالله

نيکمرغه دي. هجه ٿوک چي ٿه ئي واوريدل. اوپه
هجه کي فكر وکري. اودهجهه په حقیقت اگاه شول. ٥٥
حضرت بهاءالله

دعوالقصص عن ورائكم ان انظروا امرى بعینه □ هذا ما
امرتم به ف □ الكتب والزّبر والصحف واللوحات . ٦٥
حضرت بهاءالله

قصي شاته پريردي. زما امر اوزما ائين ته زما په
ستركو وگوري . پروردگار تاسي ته په كتابونو
، الواحو اواسماني ليكونو کي دارنگه امر فرمائي.
وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِي نَهْمَ سُبْلَنَا وَانَّ اللَّهُ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ . دعنهبيوت سورت، ٦٩-ايت هجه

ٿوک چي زما په خاطر کوبنبن وکري. البتہ هغوي به
خپلو لارو ته هدایت کرم. په یقين سره پروردگار
دنيک سيرته خلکو ملاتر کوونکي دی.

۲۵

دَخَلَى ذَكْرٍ

فَوْرِبَكُمْ الْحَقَّ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ لَحْقٌ
فِي حَقِّ الذِّكْرِ وَقَدْ كَانَ الْوَعْدُ فِي أَمْ الْكِتَابِ مَفْعُولًا . ۱
حضرت باب

ستاسي په پروردگار قسم دی. چې په Ҳمکه اواسمانونو حاکم دی ، دخای و عده د «ذکر» دظهور په باره کي دكتابونو په مور (قران) کي تحقق موندلی دی.

«ذکر» دهغو کلماتو څخه دی. چې په قران مجید کي په څو معنا ګانو سره راغلی دی. دهغې جملی څخه :

- دخای پیغمبر ، هغه څوک چې خلکو ته

- دخای یادول، عبادت تذکر کوي.

- یادونه

- قران یا دخای کلام

- زمونږ د عصر مو عود

دقران ترجمه کوونکو او مفسیرینو ددي کلمي اولاني څلور معنا ګاني پيداکړي دي. اما د پنځمي معنى څخه ئې عاجزو، ټکه چې درسول اکرم څخه وروسته پیغمبر ته منظرنه و او نه دي.

«ذکر» دپیغمبر په

معنی

وَمَا يَأْتِيهِم مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٌ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ
مُعْرِضِينَ . دشرا سورت، ۵-ایت هغوي ته
نوی پیغمبر دخای له لوري نه رائي، خوهغه وخت،
چي دهغه نه مخ واروي.

وَمَا اهْلَكَنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذَرُونَ ذِكْرَى .
دشرا سورت، ۲۰۹ - ۲۰۸ ، ایتونه ماھیخ یو قوم
نه دی هلاک کری، مگر کله چي می
د «ذکر» (پیغمبر) پوسیله هغوي ته اخطار و رکری دی.
لَقَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ .
دانبياء سورت، ۱۰-ایت

ما تاسی ته کتاب نازل کړ. چې په هغه کي ستاسي
دېيغمبر خبری شوي دي (ستاسي دېيغمبر ظهور
خبر) ورکړل شوی دي . آيا د عقل څخه کارنه اخلي؟
**فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أَوْلَى الْأَلْبَابِ إِذْنَنَّا أَمْنَوْا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا رَسُولًا يَتَّلُّ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لَّيُخْرِجَ الظِّنَّ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِنَّ النُّورَ مَنْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا .**

د طلاق سورت، ۱۱ - ۱۰، ايتونه

ای د عقل خاوندانو چې ايمان مو راوړی دي ، له
خدایه وویرینئ . خدای تاسی ته «ذکر» درلیرلی دی
، هغه «رسول» چې د خدای روښانه ايتونه تاسی ته
ولولي ترڅو نیکو کاره مؤمنان له تیاري څخه رنځا ته
هدایت شي . هرڅوک چې په پروردگار ايمان راوړي
او نیکو کاره وي ، پروردگار هغوي لره هغو باغونو
ته چې د باران لنټي په هغه کي جاري دي . داخلوي
او ترابده پوري به په هغو باغونو کي هغوي ته ځائي
ورکوي . څومره بنه رزق پروردگار هغوي ته
وربخښي !

دا ایت د حضرت نوح په باره کې :

اوَ عَجِبْتُمْ اَن جَاءُكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَلَتَتَقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ .

داعراف سورت، ۶۳-ایت آیا تعجب کوئ چې
«ذکر» ستاسی دپروردگار له لوري(هغه خوک چې
ستاسی په منځ کې دی) راغلى. چې تاسی ته اخطار
درکړي. ترڅو پرهیزګاره شئ او دالهي رحمت لاندي
راشئ؟

❖ د محمد اسدترجمه:

We did not destroy a community unless it had its
warners by way of a Redeemer

۲۵ فصل: دخای ذکر

۷۵۱

«ذکر» د اسمانی کتاب په

معنا

اَنَا هُنْ نَزَّلْنَا الْذِكْرَ وَ اَنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ .

د حجر سورت، ۹-ایت
ماذکر (قرآن)
نازل کړ. او د هغه حافظ او ساتکونکی یم.

وَقَالُوا يَا ايَّهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ انَّكَ لَمَجْنُونٌ .

دحجر سورت، ۶-ایت وائی: ای هغه خوکه چې

پرتا «ذکر» نازل شو. یقیناً ته لیونی ئی،

اوْلُقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنَنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ اشِر .

دقمر سورت، ۲۵-ایت

(منکرین وائی): آیا زمونب په منځ کې یواخی پر هغه

«ذکر» (دپور دکار کلام) نازل لیزی؟

نه، هغه دروغجن اوله مدعاو څخه ډک دی.

«ذکر» د تذکر په معنا

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَقِينَ .

دانبياء سورت، ۴۸-ایت موسى او هارون ته

مي، فرقان (د حق او ناحق ميزان) و رکر. هغه نور

او «تذکر» دی دپرهیزگاره خلکو لپاره.

وَهَذَا ذِكْرٌ مَبَارِكٌ انْزَلْنَاهُ اَفَإِنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ .

دانبياء سورت، ۵۰-ایت

دایو مبارک «تذکر» دی. چې مانازل کړی دی. آیا

تاسی له هغه څخه انکار کوي؟

«ذکر» د عبادت په معنا

اَتُلْ مَا اُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ... وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرَ .

د عنکبوت سورت، ۴۵-ایت

هغه ٿه چي په تاددي كتاب ٿخه وحي شوي ده.
تلاؤت ئي کره ... دخداي «ذکر» هغه ٿه چي په
تصور کي رائي) برتره او بهتره دی.

❖ فرقان: جداکول، هغه ميزان چي حق اونا حق سره
جدا کري. الهي كتاب ته اشاره ده. قران مجید

قران او بھاء اللہ

٧٥٢

زمونبر دمو عود نوم: دخدای «ذکر»

د «ذکر، ذکری، او ذکرا» لقبونه دبل هر لقب نه زیاد په
قران مجید کي حضرت باب ته په اشاري سره راغلي

دي . حضرت بهاءالله هم په ندرت او کمه توکه دهغوي مشابه لقبونه خپل چان ته په اشاري سره کارولي دي:
هذا الذکر الاعظم الذى به ظهر الفرح الاكبر فـ العالم و
ناح كل غافل محجوب . ۲

حضرت بهاءالله

دا «لوى ذكر» دي. چي په ظهور سره ئي «لويه خوبني» په جهان کي رابسكاره شوه، اما هغه چي غافل او پرده کي دي ، په چغو او فريادئي شروع وکره .
په دي لاندي بيان کي حضرت باب وروسته له خپل چان نه موعد «ذکر الله» نوموي:
په هغه ظهور کي هغه «ذکر الله» دي . ۳

حضرت باب

پروردگار دهغه دکلام

خخه

کيدلاي شى وپيڙنى

په دي فصل کي ، دقران مجید ديری نموني او دحضرت باب په اثارو کي د«ذکر» دظهور دوعدي په باره کي او دهغي وعدى دتحقق ليپاره وراندي کيري دامشابه نموني وبنائي چي تولو ديوی اسماني منشاء .
خخه سرچينه اخيستي ده .

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِئَكَ وَلِقُومِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ .

دز خرف سورت، ۴۴-ایت

هغه ستا اوستا قوم لپاره «ذکر» دی. بیر ژر دی. چې
دېوبنتنی لاندی راشی.

يا عباد الرحمن ان تؤمنوا بالله الحق فلا تشکوا ف
امر الذکر . ٤ حضرت باب

ای دپوردگار بنده گانو ! په خدای ایمان راوري.
او د«ذکر» دامر په باره کي شک ونه کړئ.

داخیر او دار و بسانه او بسکاره اخطار ديو لند سوره په
او بردو کي چي (۵۰) اي تونه لري (۱۰) ھلى تكرار شوي
دي:

هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيٍّ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيٍّ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مَعْرِضُونَ.

دانبياء سورت، ۲۴- ايت دا «ذكر» (موعد) زما
دپیروانو (مسلمانانو) اود هغو (پیغمبرانو)
دامتونون ذكر (موعد) دى. چي مخکي له ما (رسول
اکرم) خخه راغلي دي .اما دير ئي (منتظرين) دي.
حقیقت نه پیژني (اوله دى كبله) مخ ارونکي دي.
و انا نحن قد جعلنا عبادنا ذکرا من عند الله مبارڪاً فيكم
لتتصرنـه فـ يـوم الـبعث . ۵

حضرت باب

ما خپل بنده «ذكر» (ديادوني او تذكر و سيله ده.) دخدای
دلوري مقرر كړي دي. ترڅو «د بعثت په ورځ» ده ګه
كمک او یاري ته ورسې. ظهور ئي ستاسي لپاره
مبارک ده.

انما تُو عَدُونَ لصَادِقٌ وَان الدِّينَ لَوَاقِعٌ... فَوَرَبِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ اهُ لَحَقٌ... وَذَكْرُ فَان الذِّكْرِي تَنَقُّ المُؤْمِنِينَ.

دزاریات سورت، ۵۵، ۶۳، ۵-۶، ایتونه

په یقین هغه وعده چي تاسی ته درکړل شوي ده سمه ده . «ددین دظهور وعده تحقق ته رسی... دهمکي او اسمانونو په پروردگار قسم دی. چي هغه موعد حق دی . (خدای له لوري دی)... متذکر او سه! دمؤمنانو لپاره «ذكر» سودمند دی.

فَإِنَّهُ تَالِهُ الْحَقُّ لَحَقٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ... وَلَا تَقْفُوا الْمَحَةَ عَيْنَ
عَلَ الْأَمْرِ فَإِنَّا بِالْحَقِّ سَنَسْأَلُنَّكُمْ عَنِ السَّمْعِ
وَالبَصَرِ وَالْفُؤَادِ وَإِنَّ أَمْرَ اللَّهِ مِنْ عِنْدِ الذِّكْرِ قَدْ كَانَ فَ ۚ ا م
الكتاب مقتضياً ۖ حضرت باب

په خدای قسم دی ! هغه حق دی. او دخای دلوري دی... ددي «امر» او ائین په منلو کي يوه شبېه ھند ونه کړي. زه به تاسی دېوبنتني لاندي راولم. ستاسي زرونه ، سترګي او غورونه دخای دامر په ظهور سره د«ذكر» دلوري دکتابونو په مور (قرآن) کي وړاندوينه شوي ده. د (هغه ظهور دخای دحكم او نقشی په اساس دی).

قرآن او بهاء الله

٧٥٤

فَهُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ إِنْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ اشْرَاطُهَا
فَإِنَّ لَهُمْ إِذَا جَاءُتْهُمْ ذِكْرًا هُمْ .

محمد سورت، ۱۸-ایت

آیا په غیرله دې نه انتظار لري. چي په هغوي به ناخاپه «ساعت» راشي. (تحقیق به پیداکري). په هغه زمان کي دهجه دراتلو نبنياني، دهغوي لپاره په قران کي ذكر شوي دي؟ اما هغه وخت کله چي دهغوي «ذكر» دهغوي لپاره راشي. دهجه نبنيانو څخه به څه ګتني تر لاسه کري؟ (هغه نبنياني به دهغوي لپاره څه ګتني ولري؟)

ان الله الذي لا اله الا هو قد اقمت الذكر لنفسه

بِالْحَقِّ... وَانَّ وَعْدَ رَبِّكُمُ الرَّحْمَنِ لَحْقٌ وَهُوَ اللَّهُ كَانَ عَلَى

كُلّ شَيْءٍ شَهِيدًا... فَقُلْ أَنْ حَجَّ هَذَا الْكِتَابُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

فمن شاء فليؤمن و من شاء فليكفر ... ٧

حضرت باب

زه پروردگار يم. هغه خدای چي په غير له هغه څخه
بل خدای نشه دی. ما «ذکر» له خپله لوري په کار
واچول...په یقین سره ستاسي دپروردگاردر حمان وعده
سمه ده. خدای په هرڅه شاهد دی. پس ووایه : زما
دلیل داکتاب دی. چي دخداي دلوري دی. هرڅوک
چي و غواړي، ايمان راوري. اويا هر یو چي
و غواړي، کافر شي ...»

لَقَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ.

دانیاء سورت، ۱-اپت

ما دقران کتاب تاسی لپاره نازل کر. چي په هغه کي ستاسي د«ذکر» خبر دي. (ستاسي دمو عود دظهور خبر په هغه کي «ذکر دي». ايا دعقل خخه کار نه اخلي؟ يا اهل العلم اتقوا الله ف الذکر يعلمكم الله من لسان الذکر تأویل الكتاب . ٨ حضرت باب

ای دپوهی والواله خدایه چی تاسی سره د«ذکر» په
وسیله خبری کوي ، وویریوئ. (ددعوتولو دبي
اعتنائي څخه نگران اوسي) پروردگار د«ذکر» په ژبه
دقاران دكتاب معنا تاسی ته زده کوي.

وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمُ الْكَافِرُونَ .

دانبياء سورت، ۳۶-ايت

هغوي دخدای له ذكره انکار کوي.

اَنَّمَا الَّذِي لَمْ يَرَ إِلَّا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصُوِّرُ
اَنَّمَا الَّذِي لَمْ يَرَ إِلَّا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصُوِّرُ

العالمين جميعاً . ٩ حضرت باب

٢٥ فصل: دخدای

٧٥٥

ذکر

زه پروردگار يم ! په غير له مابل پروردگار نشه دی
. د«ذکر» ظهور په ټول جهان کي زما فضل دی .

انَّ لَهُمُ الْذِكْرَىٰ وَقَدْ جَاءُهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مَجْنُونٌ.

دخان سورت، ۱۴ - ۱۳، ایتونه

د «ذكر» ظهور هغوي لپاره څه ګته لرله؟ (دروبسانه
نبسانو) سره هغوي ته پيغمبر راغي دهجه څخه ئې مخ
وارول، او هغه ئې ليونى وکنل .
فاتبعوا ما انزل الله اليكم بالحق ف شأن الذكر .

حضرت باب

۱۰

له هغه څه څخه چې پروردگار د «ذكر» په شان
او مقام کي نازل کړي پېروي وکړئ.
په مخکښي ايت دقران کي فرمائي:
انَّ لَهُمُ الْذِكْرَىٰ .

دخان سورت، ۱۳ - ایت

۱. ترجمه : ایا د «ذكر» د ظهور څخه ګته اخلي؟
۲. ترجمه : د «ذكر» ظهور هغوي ته څه ګته لرله؟
دزاريات په سوره کي هم د مخکښي ايت په شان ايت
نازل شوي دي:
وَذَكِّرْ فَإِنَّ الْذِكْرَىٰ تَنَفَّعُ الْمُؤْمِنِينَ .
دزاريات سورت، ۵ - ایت

«مِنْذَكِرٍ» او سه! حکه «ذَكْرٍ» مؤمنانو ته گته رسوي.
دقران ژبارونکي د «ذَكْرٍ» کلمه په مخکبني ايت کي
د (خدای دیادولو) په معنا ترجمه کوي. دهغوي
د ترجمي په صحت نشي کولاي شک وکري ، حکه
د خدای په ياد را اول زمونږ دروح دخوبني باعث
گرئي. اما په ايت کي دقت کول راوبنائي چې يوه بله
معني هم په هغه کي پته ده. دادوه ايتونه مقاييسه کړئ:
ان **لَهُمُ الذِّكْرَ**.

دخان سورت، ۱۳- ايت

ایا د «ذَكْرٍ» په ظهور سره گته اخلي؟
وَذَكْرٌ فَانِ الذِّكْرِي تَنَفَّعُ الْمُؤْمِنِينَ.

دزاريات سورت، ۵۵- ايت
په ياد
راوړه! حکه د «ذَكْرٍ» منل مؤمنانو ته گته وربخبني.

په قران مجید کي حضرت باب ته په اشاري سره د«ذكري» کلمه (زما ذكر) کله «ذکر» اوکله «ذكري» کارول شوي دي. دقران ديوی لغت نامي په اساس ، دمعنا له نظره د«ذکر» او«ذكري» په منخ کي چندان توپير نشه دی. دعميد فرهنگ (ذكري) کلمه داسي تعريفوي: «ياداوري او يادبود» . په دي اساس ، «ذكري» يعني يادبود او دخداي نماینده دانسانانو په منخ کي، دامعنا متشابه ده د«بقية الله» سره، چي دقائيم موعودالقايو خخه ده .

اَنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدِ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ
مُطَاعٌ ثُمَّ امِينٌ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ اَنْ هُوَ الْاَذِكْرُ
لِلْعَالَمِينَ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ اَنْ يَسْتَقِيمَ . دتكوير
سورت، ۲۸ - ۲۷، ۲۲، ۱۹ - ايتونه

په يقين سره هغه دلور مرتبه ، لوی او قادر رسول وينا ده . چي دعرش صاحب دي . هغه مطيع او امين دي . ستاسي مصاحب ليونى نه دي . هغه دتول عالم خلکو لپاره «ذكري» دي . هريو له تاسي چي غوارى سمه لار ونيسي .

ما جعل الله امر الذّكر الا امرنا . ۱۱
حضرت باب

د «ذکر امر» په غیر د زما (خدای) له «امر» څخه بل
څه نه دی.

بَلْ هُمْ عَنِ الْذِكْرِ رَبِّهِمْ مَغْرُضُونَ .

هغوي دخداي له دانبياء سورت، ۲۱ - ايت

«ذکر» مخ اړونکي دي.

و هو الشاهد عليكم بادننا فسوف يريكم ذكر الله الاكبر
ف القيمة عماتكسبون لانفسكم ۱۲.

حضرت باب

هغه زما (خدای) په اجازه پر تاسي شاهد دی . دير
ژر به د «پروردگار لوی ذکر» په ورخ دقیامت هغه
څه چې تاسي دخپل حآن لپاره تر لاسه کړي دي ،
تاسي ته به ئې وبنائي.

❖ صاحب او مصاحب یعنی هم صحبت
او دخبرو ملګری . پروردگار د پیغمبرانو پوسیله
زمونږ سره خبری کوي:

دھرچا سره می خبری کری. په دیری مهربانی سره،
اویو دیر پردباره اور ایکان ملگری و م .
حضرت پھاءالله دایقان کتاب، ۱۶۵ - مخ

۲۲۵ فصل: دخدا

۷۵۷

ذکر

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا تُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَاجْرٍ كَرِيمٍ .
دیاسین سورت، ۱۱ - ۱۰، ایتونه

که هشدار او اخطار و رکری، او یائی و رنه کری ،
دهغوی لپاره ، یو شی دی . په هر صورت کی ایمان
نه را وری . ته یواحی هغه چاته خبر داری و رکوی.
چې د «ذکر» څخه پیروی و کری . اوله خدایه
و ویرینی . دارنګه کسانو ته په بخښنی، بنه پاداش
او حق الزحمی سره بشارت و رکره .

فَوْرِبْكُمْ انَا نحن الاقرب بكم من انفسكم لانفسكم مالكم
لَا تبصرون بذِكْرِ اللهِ المنيع ... ١٣

حضرت باب

ستاسي په پروردگار قسم دی. چي دخپل ئان نه تاسى
ته نزدي تريم! په تاسى خه شوي دي؟ ولی د«الله
ذكر» حقانيت چي لوړ مرتبه دی. دزره په سترګو نه
کورئ...؟

وَمَن يُعْرِضُ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَدَدًا .

دجن سورت، ۱۷-ایت

هرڅوک چي دخپل پروردگار د«ذكر» څخه مخ
واړوي ، پروردگار به هغه دلوی عذاب سره مخامنځ
کري.

وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِنَا لَنْ يَقْبِلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ عَمَلِهِ مِنْ

حضرت باب

شيئ . ۱۴

هرڅوک چي زما له «ذكر» مخ واړوي هیڅ یو عمل
ئي پروردگار ته قول نه دی.

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمٌ لِّكَافِرِينَ عَرْضًا الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ
فِي غِطَاءِ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا افَحَسِبَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَخِذُوا عِبَادِي مِنْ ذُونِي أَوْلِيَاءَ اَنَا اَعْتَدْنَا

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلٌ قُلْ هَلْ نُنَيْكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ اعْمَالًا الَّذِينَ
 ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
 صُنْعًا اولئكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاهُ فَحِيطَتْ
 اعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَرَزَّنَا ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ
 بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرَسُولِي هُزُوا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانُوا لَهُمْ جَنَّاتُ الْفَرْدَوْسِ نُزُلًا
 خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَّلًا.

دکھف سور تو ۸ - ۱۰۰، ایتونه

قران او بھاء اللہ

۷۵۸

په هغه ورخ دجهنم کافرانو (دموعد منکر انو ته)
 ور اندوينه کوو ، همغه چاته چي سترگي ئى « زما
 دذكر » دېپېزندى خخه په پرده کي وي ، او هغه ته ئى
 اوريدونكى غورونه نه ورکول . آيا کافران دامنى.
 چي زما په ئاي دابنده گان په دوستي کي ونيسي

؟مونو جهنم د کافرانو لپاره اماده کری دی. ترڅو
دهغوي ځای وي . ووايې : غواړۍ پوه شی. چې
څوک د تولو ډير په تاوان کي دی؟ هغوي هغه کسان
دي. چې د دنیا لپاره ډير کوبنښ کوي. او داسي فکر
کوي. چې سم کار ئې ترسره کری دی. هغوي هغه
څوک دي، چې د پروردگار ایتونو او د هغه د دیدار څخه
انکار کوي . د داسي خلکو عملونه تباہ دي. او د قیامت
په ورڅ په حساب نه رائي . د هغوي جزا جهنم دي ،
حکه چې انکار ئې کری دی. او زما ایتونه او زما
رسولان ئې مسخره کري دي . اما چا چې په دي
رسولانو ايمان راوړي دي . او نیک عملونه ئې ترسره
کري دي. ، د هغوي ځای د جنت په با غونو کي دي.
چې ترابده به هلته او سيري . او هيڅکله به د هغه ځای
څخه دوتلو ميل ونه لري .

توضیح: مخکنې ایتونه په سوره د کهف کي نازل
شوی دي ، همه سوره چې د بهائي ائین په تاريخ کي
مهمه برخه لرلي ده . د ایتونه په روښنائي سره و بنائي
چې ډير خلک د «ذکر» د لپدلو او د هغه دوینا داوري دلو
څخه خپل ځان لري ساتي . ددي په ځای چې «ذکر»
يعنى دخای له لوري رالېرل شوی په دوستي سره
ونيسني . او د خپل خالق پیروي وکري . دخای (بنده
ګان او پيشوايان) په دوستي سره نيسني . او د هغوي څخه

تقلید کوي . په دي چلنده اور فتار سره خپل ھانونه دلوی افتخار څخه یعنې د پروردگار د دیدار څخه لري ساتي.

په مخکېني ایتونو کي «رسولانوته» اشاره شوي ده .
چي دخلکو د تمسخر او انکار سره مخامخ کيري . دا رسولان زمونږ د عصر دوه موعده دي . چي په کراتو په قران کي د «ذكر» او يا «ذكري» «زما ذكر» په کلمو سره ورته اشاره شوي ده .

فسوف ينبعكم الله يوم القيمة من لسان الذكر عما كنتم تعملون ف سرائركم و اجهاركم . ۱۵

حضرت باب

دیر ژربه په ورخ دقیامت ، پروردگار تاسی ده ګو کارونو څخه چي تاسی په بنکاره او پته ترسره کول د «ذكر» له ژبې باخبره کړي .

ایحسب النّاس ان لا يرى الذّكر اعمالهم كلاً فهو الشاهد
من الله موليهم علٰ العالمين جميعاً ۖ .
حضرت باب

آيا خلک فکر کوي. چي «ذکر» دهغوي عملونه نه
گوري؟ نه داسي نه ده! هغه دپروردگار له لوري په
تول عالم شاهد دي.

فرقان سورة

دفرقان سورة زمونږ دموعد په باره کي مونږ ته
پيری نښاني راکوي. دهغو نښانو په اسالس ، دموعد
ورخ هغه ورخ ده چي خلک:
۱۱: ۲۵: دساعت خخه انکارکوي. (كَذَّ بُوْ بِ السَّاعَةِ)
په همغه شکل مخکي مووليدل ،
ساعت دموعد ظهور وخت ته اشاره ده .
۱۸: ۲۵: «ذکر» له پاده وباسي. (نَسُو الْذِكْرَةِ).
۲۱: ۲۵: دخدای دیدار وعدی ته اميد نه لري. (لَا
يَرْجُون لقاءنا)

دموعود ورخ هغه ورخ ده. چي :
۲۵: اسمان به سره بيل شي. او مليکي به له هغه
خخه رابنكته شي . (يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزَّلَ
الْمَلَائِكَةُ تُنْزِيَلًا) . داهم زمونږ دعصر دموعد ظهور
نښاني دي. چي مخکي پري بحث وشوه.

وروسته له مخکېنيو نېبانو خخە قران مجید دارنگە
خبر ورکوي:

الْمُلْكُ يَوْمَ الْحَقِّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا وَيَوْمَ يَعْصُمُ الظَّالِمُ عَلَى يَدِيهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَ لَيْتَنِي لَمْ اتَّخِذْ فَلَانًا
خَلِيلًا الذِّكْرِ بَعْدَ اذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا
لَقَدْ اضَلَّنِي عَنْ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنْ قَوْمٍ اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا .

دفرقان سوره، ۳۰-۲۶، ايتونه

په هغه ورخ (دموعد ورخ) دپروردگار رحمان
حکومت دی. دمنکرینو لپاره سخته ورخ ده . داسې
ورخ ده. چې ستمکار(منکر) خپل لاسونه په پیر
افسوس سره په غابسونو کيکاري اووائي:

قران او بهاء الله

«ای کاش چی درسول» لاره می نیولی وی . واى پرما! اى کاش چی دفلانی سره می دوستي نه وی کرى . هغه وروسته د«ذکر» له ظهوره زه گمراه کرم . زما دایمان خنده شو . شیطان همیشه انسان سره خائن دی . «رسول» (دقران موعد) وویل: اى پروردگاره! زما قوم له قران څخه لري شوی دی . (قران ئې پری ایینی دی .) !

مخکبندی ایت په ظاهر کی رسول اکرم ته اشاره کوي ، اما دهغه په معنا کی دقت ، وبنائی چی دراتلونکی پیغمبر یعنی دقران «موعد» دنظر وړ دی . دانښاني په هغه ایتونو کی پیداکو لای شی:

- زمونږ دعصر دپیښو څخه یوه داده، چی پروردگار دلمړی ټل پاره پخپله خپل حکومت په لاس کی نیسي. او خپل موعد پر تخت کښینوی . تولو پیغمبرانو ددي وعدی خبر ورکری دی . ددې وعدی تحقق په ظاهري صورت کی دوخت دتیریدو غوبښته کوي.
- دموعد ورڅ دمنکرینو لپاره مشکله ده . ټکه چی دپروردگار په نوي ائین ايمان شهامت او فداکاري غواړي . پير خلک دپیغمبرانو

دظهور په وخت کي ، دجهان سره مينه دخدائي
دميني خخه اسان تره گني . دقران نور ايتونه په
دي حقیقت شاهدي ورکوي:

يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكْرٍ... يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ
عَسِيرٌ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ فَكَذَبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ

دقمرا

...

سورت، ۸-۹، ۶، ايتونه په هغه ورخ

چي دعوت کونکي یونامطلوبه شي ته دعوتوی
... منکرين وائي: داورخ سخته ده . مخکي له هغوي
(دنوح قوم) زما بنده (نوح) ئي دروغ وگنل، اووئي
ويل هغه ليوني دى...

• وروسته ددي سrai دسفر خخه دپوردگار
دموعود منکرين به پخپله خطا پوه شي او غوبنته
به کوي. چي اي کاشکي دانکار په حاي دخدائي
درسول لاره يعني د «قران موعود» ملنی وي.
اودهغه ياري ئي کري وي.

۲۵ فصل: دخای ذکر

- د«ذکر» کلمه زمونبر دعصر دموعد
دخاصونمونو څخه دی . چې په تول قران کي
راګلی دی:
انه لَذِكْرُ لِئَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ .
دز خرف سورت، ۴۶-ایت
هغه ستا «ذکر» دی. ستا دقوم لپاره دی . دیر زر دی
چې دیوبنتنی وړ وګرځی.
- دخلکو گمراه کیدل وروسته د«ذکر» دظهور
څخه وبنائي چې په غیر درسول اکرم څخه بل
پیغمبر دنظر وړ دی.
مخکبني ایتونه شهادت ورکوي. چې دیر خلک دتحقيق
په ځای تقليد ته ترجیح ورکوي. دخای دحكم دپیروی
په ځای ، دپیشوایانو ، خپلوانو او دوستانو پیروی
کوي. وروسته د دی سرای له سفر څخه په دی لوی
اخطار پوهېږي. او افسوس کوي. چې خپل موعد
«ذکر» ئې دخپل ژوند په وخت کي په دی دنيا کي
ونه پېژندل . هغه وخت به پوه شي چې کوم خلک

دهغوي دايمان خنده گرخيدل ، دخداي له نظره شيطانان
دي نه انسانان. داهげه ورخ ده. چې دموعد منكريين
خپل ھان ته وائي:

وائي پرما! اي کاشکي چې فلانى مې په دوستى نه وي
نيولى . هغه وروسته د«ذکر» دظهور څخه زه گمراه
کرم . شيطان (گمراه کوونکی) هميشه دانسان سره
خيانت کوي.

دپوردگار نوی راليل شوی ، وروسته له مخامخ
کيدلو ددي منكريينو، اوقدر نه پيژندونکو سره
دپوردگار درگاه ته مخ اړوي. اوخپل خدائ ته په
خطاب کي وائي: اي پروردگاره ! زما قوم (مسلمانان)
ستا دكتاب څخه مخ اړوي ! ستا دحکم داطاعت په
ھای دنفس اودهوی اوهوس دحکم څخه پيروي کوي.
برسيره پردي تولو نښانو ، د«يۇمئى» کلمه په هغه
ورخ وبنائي، چې مخکېنى ايتونه دفرقان په سوره کي
دلينده پوري مربوط دي ، نه په تورو پوري . پس کوم
پيغمبردي. چې خلک دهغه انکار کوي؟ کوم پيغمبر
دي. چې د«ذکر» په لقب سره ظاهريري. کوم پيغمبر
دي. چې مسلمانان دخپل قوم څخه گئي؟ کوم پيغمبر
دي. چې دقران نه د مسلمانانو دلريوالې شکایت کوي؟

یا اهل العرش اسمعوا ندائے من هذا الذکر... و هو یجلس
بالحق علی تراب الارض باذن الله ليعلم الناس اسرار
مبدئهم حتیٰ قد شهد الكل بان بارئهم هو الحق الله الذي
لا اله الا هو و انه قد كان عبده و باب حجته علی العالمين

حضرت باب جمیعاً ۱۷.

ای دعالم والاو ای دجهان خلکو! زما غرب له دی
«ذکر» څخه واورئ ... هغه دخداي په اجازه (دالهي
امر داسمان) نه حمکي ته راغلی دی ، ترڅو خلک
دخپلی مبدا او پیل اسرار پیدا کړي. او په دی حقیقت
شهادت ورکړي. چې ده ګوي خالق یکتا او بې همتا
پروردگار دی. هغه (موعد) دخداي بنده دی. او د ټول
عالم دخلکو په وړاندی باب دی .

د طه سورۃ

كَذَلِكَ نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ انبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْتَ نَاكَ مِنْ
لُدُنَا ذِكْرًا مَنْ اعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا
خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمُ الْقِيَامَةِ حِمْلًا... وَكَذَلِكَ وَمَنْ
... انْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَاعِدِ لَعَلَّهُمْ
يَتَقَوَّتُ اوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا اعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّهُ
مَعِيشَةً ضَنَّكَا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اغْمَى. دَطَه
سُورَتُ، ١٢٤، ١١٣، ١٠١، ٩٩، اِيتُونَهُ په

دي دول تاته د تир و خبرونو قسه کوم . په يقيين سره
مي دخپله لوري تاته «ذكر» درکم . هرڅوک چي له
هغه مخ واروي ، په ورخ دقیامت به ئې په اوبرو
دروند بار وي او همیشه به هغه حال کي پاتي شي .
دامنکرین به په ورخ دقیامت څومره بد بار ولري .
دارنگه مي قران په عربي نازل کم ، او په هغه کي مي
مخلفي خبر تياوي ذكر کري ، شاید چي هغوي دتقوی
لاره ونيسي . او مذکر شي . (چي «ذكر» هير نه
کري .) ... او هرڅوک چي زما د «ذكر» څخه مخ
واروي . تنګ او سخت ژوند به ولري . او دمحشر په
ورخ به هغه درندو په منځ کي واچوم .
وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ جَعَلَ أَعْظَمَ النِّعَمَاءِ فَيَوْمَكُمْ هَذَا ذَكْرُ اللَّهِ
الْعَلَى وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۚ ۱۸.

په یقین سره دپروردگار لوی نعمت په دی ورخ ستاسی لپاره دپروردگار «ذکر» دی. پروردگار په هرڅه شاهد دی.

❖ په بحار الانوار کي دحدیث په اساس داایت، قایم موعد ته اشاره کوي.

۲۵ فصل: دخای

۷۶۳

ذکر

دمؤمنون سوره

دمؤمنون په سوره کي هم زمونبر خالق دخپل موعد (ذکر) په باره کي مونبر سره خبری کوي:
وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقَّ أَهْوَاءِهِمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ
فِيهِنَّ بَلْ اتَّيَّنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مَغْرُضُونَ إِنْ
تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ وَإِنَّكَ
لَتَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

دمومنون سورت، ۷۳ - ۷۱، ایتونهر که پروردگار) دخپل موعد دحقانیت داثباب لپاره (دهغوي دهوسونو خخه پيروي وکري. اسمانونه، حمكه او دهعي او سيدونكي به تباه شي. (دهغوي هوسونو دپيروي په ئاي) «دهغوي ذكر» دهغوي لپاره راوري دى. اما هغوي د«ذكر» خخه مخ ارونكى دى. ايا «موعد» دهغوي خخه مزد غواري؟ ستا دپروردگار پاداش بهتر دى. او هجه بهترین رزق وركونكى دى. او ستا وظيفه سمي لاري ته دخلکو دعوتول دى.

په مخېنیو ایتونو کي په دې تکو بحث شوي دى:

• خلکو دپيغمبرانو خخه دهغوي دادعا دثبتوت لپاره هميشه معجزه غوبنتي ده. دخارق العاده کارونو وسيله هميشه دپروردگار درضا مخالف ئ اودى .

• دمعجزي په ئاي پروردگار هغوي ته خپل پيغمبر «ذكر» دالهي حكمت او علم سره هغوي ته ورلىرى دى. اما هغوي ددى لوي معجزي خخه مخ ارونكى دى.

• دخاي پيغمبر دخلکو خخه مزد نه غواري . بر عكس پروردگار هغوي ته پاداش ورکوي .

پیغمبر یواخنی وظیفه سمي لاري ته دهغوي
هدايت دی.

خومره زمونبز طرز فکر پروردگار دحکمت اونقشی
سره په توپیر کي دی !مثلاً حضرت موسى ظهور په
وخت کي ڏنڍي خلکو وویل : پروردگار ولی یو قاتل
پیغمبر کري دی ؟ حضرت مسیح ظهور په وخت
کي ویل: ولی یو بی پلاره او فقیر پیغمبر شوی
دی ؟ حضرت محمد ظهور په وخت کي وویل :
پروردگار یو صحرانشین بی سواده پیغمبر کري دی ؟
زمونبز په عصر کي هم وائي : خنگه ممکنه ده چي
پروردگار یو ۲۵ کلن تاجر دشیراز څخه قایم موعد
کر ؟

دمؤمنين سورة په پاي کي، پروردگار دمؤمنينو به باره
کي په دی ائين خبری کوي:

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيَا حَتَّى
إِنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ.

دمؤمنون سورت، ۱۰۹-۱۱۰، ایتونه

زما دبنده گانو یوه ډله ده. چي وائي : پروردگاره!
مونږ ايمان راوري ، مونږ وبخښه، او په مونږ رحم
وکړه . ته دهر مهربان څخه مهربانتر ئي. تاسې هغه
(په نوي ائین مؤمنین) مسخره کړل ، تر هغه حده چي
ستاسي غفلت باعث شو. چي زما «ذکر» هير کړي،
او خپل تمسخر ته ادامه ورکړي.

توضیح: په غیر دمؤمنانو نه دپروردگار په نوي
موعد، کوم کسان وائي: «رَبَّنَا أَمَّنَا» «مونږ ايمان
راوري دی!»؟ په غیر د پروردگار درالليزل شوی ،
يعنى دخای «ذکر» څخه بل څوک دخلکو دتمسخر
لاندي رائې؟

وَإِنَّ الْمُؤْمِنَوْنَ الَّذِينَ لَا يَرِيدُونَ فَ إِنْفَسْهُمْ دُونَ الرَّحْمَنِ
وَذَكْرُهُ عَلَى الْحَقِّ حَبِيبًا ۚ ۱۹

حضرت باب

ربستینی مؤمنان هغه خوک دی. چي دخان لپاره په غير د «محبوب رحمان» او دهه د «ذکر» خخه بل خوک نه غواړي.

اتقو الله و لا تقولوا ف ذکر الله الاکبر بشیئ من دون الله فانا نحن قد اخذنا میثاقه عن کل نب و امته .

٢٠

حضرت باب

دخدایه و ویریزی، او دخدای «ذکر په باره کې» دخدای دارادي مخالف څه مه وائی. ما دهه عهد او میثاق ظهور له هر پیغمبر او هر امت خخه اخیستی دی.

دذاریات سوره

كَذَلِكَ مَا أَنَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ
مَجْنُونٌ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ تَنْفُعُ الْمُؤْمِنِينَ ... هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنَّتَ بِمُلْوِنِ وَذِكْرِ فَانِ الدِّكْرِي ،فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ .

دذاریات سورت، ٦٠، ٥٥-٥٤، ایتونه

❖ « دعهد او میثاق اخیستل » مخکېنیو پیغمبرانو تولو زمونږ د عصر ددوه موعدو د ظهور زیری ورکړی دی . دهه پیغمبرانو دهريو پېروان دخپل ائین داقرار له مخي متعهد دي . چي

موعد پیغمبر و منی. اوکه نه په خپل عهدئی وفا
کری نه ده.

❖ د «ذکرا» او «ذکری» توري یوشی دي. اما
دهغوي معنا او تلفظ لبر توپير لري. ذکرا يعني
«ذکر» د تاكيد لپاره «ذکری» «زمـا ذکر».

۷۶۵ فصل: دخای ذکر

دهغوي مخکنیو لپاره رسول رانه غي ، مگر دا چي
وئي ويل: «جادوگردي، ليونى دي!» هغوي مخکنیو
داوينا دهغه (موعد) په باره کي هغوي ته (دموعد
معاصرو خلکو ته) انتقال کري ده؟ (هغوي ته ئي
توصيه کري ده؟) نه ! داسي نه ده ! دوي پخپله تجاوز
کوونکي خلک دي. له هغوي مخ واروه. تاته کومه
ملامتيا نشته دي. ته «ذکر» تذكر و رکره حکه
«ذکر» د مؤمنانو لپاره گتور دي... خومره بد دي. دهغوا
کسانوبر خلیک چي دخپل موعد دورحی خخه انکار
کوي.

مخکنی ايتونه دالاندي نكتي مونږ ته رازده کوي:
• د پوردگار په وعده کي دنوی موعد او نوي
دین د ظهور په باره کي نه باید شک و کرو.

- زمونبر دعصر اوzman خلک به هم دمخنیو په
شان دخپل موعد څخه انکار کوي.
- آيا زمونبر دزمان خلکو دا رفتار او داطرز فکر له
مخپنیو څخه زده کری دی ؟ آيا دافکر
دمخنیو نسلونو څخه روستنیو نسلونو ته منتقل
شوي دی. نه دارنگه نه ده . انکار ته تمایل
ارثی نه دی.
- یواحی درسول اکرم وظیفه داده. چې مسلمانانو
ته تذکر ورکري. چې په «ذکر» ايمان دهغوي
په ګټه او دهغه موعد څخه انکار دهغوي په
تلوان دی.
- زمونبر دبیداري لپاره ، پروردگار دسورة په پای
کي مونبر ته اخطار راکوي. او مونبر دانکار څخه
منع کوي. او مونبر ته رازده کوي که د «ذکر»
د ظهور وعده نادیده و نیسویا انکار تری وکړو ،
نامساعد برخليک به په هميشنې جهان کي ولرو.
دا یتونه په همدي سوره کي له مخکي مونبر بررسی
کړل:
انَمَا تُوعِدُونَ لَصَادِقٌ وَانَ الدِّينَ لَوَاقِعٌ... فَوَرَبِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ انَّهُ لَحَقٌ.

دذاييات سورت، ۶۳، ۵-۶، یتونه

په یقین سره هغه وعده چي تاسي ته درکړل شوه، سمه ده ... ددین دظهور وعده به تحقق پیداکري... دحکمکي او اسمانونو په پروردگار قسم دی. چي هغه (موعد) حق دی.

قرآن او بھاء الله

٧٦٦

وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ عَرَضَ وَلَمْ يَتَّخِذْ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالجِبَالِ فَمَا بَيْنَ أَنْ يَحْمِلَنَّهَا وَإِشْفَقُنَّ مِنْهَا فَحَمِلْنَاهَا الْإِنْسَانُ
ذَكْرُ اللَّهِ الْكَبِيرِ ...

حضرت

۲۱

باب

پروردگار زما ولايت اسمانونو ، حمکي او غرونو ته وراندي کړ. هغوي ددي امانت دحملولواو وړلو څخه

ایره لرله. او دامسئولیت ئی و نه مدل . پس انسان (دخای لوی ذکر) هغه حمل کر.

أَهْلُ الذِّكْرِ

دمو عود پیروان

دقران په دو سورتونو کي ، « أَهْلُ الذِّكْرِ ياد ذکرپیروانو» اصطلاح راغلي ده. ددي اصطلاح خنه منظور خه شى دى؟

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا... وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ أَنَّكُنْ ثُمَّ لَا تَعْلَمُونَ .
دنهل سورت، ۴۳ - ۴۶، ايتونه ماهر امت
ته پيغمبر ورليرلى دى... هغه کسان چي له تامخکي
مي ليولى دى. داهغه خلک و چي هغوي ته وحى
کيدله. که نه پوهيري د«ذکر» پیروانو خنه پوبنته
وکړئ.

«اھل ذکر» کوم کسان دی؟ مسلمان مفسرین دقران ددي اصطلاح دتفسیر خنه عاجز پاتي دى. دهغوي دير په دې عقيده دى. چي «اھل الذکر» یهوديان او مسيحيان دى. داتفسیر معقول نه دى. خنگه ممکنه ده چي مسلمانان په یو مطلب پوه نشي. اما داسلام منکرين دې ورباندي پوه شي؟ اصولاً ولی مسلمانان دمشکل دحل لپاره منکرينو ته ورشي؟ بله بله له هغى جملې

يو سفعلى ، وائي دايلت مشركينو ته خطاب دي. چي
داسلام دپيڙندني لپاره لازمه ده. ديهوديانو څخه داسلام
د حقانيت په باره کي پوبنتنه وکړي. داهم يو نامعقول
کار دي ، هغه خلک چې بت پرست دي. څنګه ممکنه
ده. يهوديانو ته اعتنائي ولري. دا خوبیخي پريردي چې
دپروردگار دستنو په باره کي دپيغمبرانو دلېزلو لپاره
يا کومه بله مسئله چې دایمان او دین پوري اړه ولري،
له هغو څخه نظر وغواړي؟

۲۵ فصل: دخداي

۷۶۷

ذكر

شوپرک نه پوبنتنه کوي. چې آيا لمر راښتلی دي؟
حضرت بهاءالله

دامشکل یواحی یو معقول ھواب لري. یواحی د نوي ائین مومبینن کولی شي. د مسلمانانو نه دير معلومات ولري. داھل الذکراصطلاح دانبياء په سورة کي هم راغلي ده:

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفَلَةٍ مَعْرُضُونَ مَا يَاتِيهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مَحْدُثٌ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يُلْعَبُونَ لَا هِيَةَ
قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَوْا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْكُمْ أَفَتَأْتُوْنَ السَّحْرَ وَإِنْتُمْ تُبْصِرُونَ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ
الْأَحْلَامِ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلِيَأْتِنَا بِآيَةً كَمَا أَرْسَلَ
الْأَوْلُونَ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
أَنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ... لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَاباً فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ.

دانبياء سورت، ۱۰، ۸ - ۱، ايتونه دخلکو دحساب ورخ نبردي شوي ده ، اما هغوي غافل دي. او مخ ئې ارولى دى . هيچ یو نوى ائین دپروردگار له لوري نه راخي . مگرهغه چي وروسته له اوريدلو ئې دهغه په باره کي دبازيچي فکر کرى دى . زرونە ئې غافل دي. داستمکاره خلک په نجوی او (راز)کي يوبل ته وائي: ايا داشخص په غير دانسان نه ستاسي په شان

دی؟ آیا هغه څه چي گوری، دایو سحراو جادو
دی؟ «هغه»(ذکر)وائی : پروردگار مې په هغه څه چې
په اسمانونو او حمکه کي دي، باخبره دی. هغه
اوریدونکی او بینا دي. همدارنګه خلک وائی: هغه
دیو شاعرنه زیات نه دی. اوکه نه نوهغه دی دمختنیو
پیغمبرانو په شان مونږ ته معجزه راوري.
مخکي له هغوي ، دهغه ځایونو خلک چي ايمان ئي نه
دی راوري ، نابود کري دي. آیا داخلک (له مخکي
څخه پنداخلي) ترڅو ايمان راوري؟ ماله تامخکي هم
مردان ليرلې دی. (دعامو خلکو په خير) هغوي ته
وھي کidle . که نه پوهيري د «ذکر» دپروانو څخه
پوبنټه وکړئ . دهغوي تن هم دنورو خلکو په خير
خورو ته ارتیا لرله ، ابدی ژوندئي هم په دي دینا کي
نه لرل. ماتاسي ته قران نازل کري دي. چې په هغه
کي ستاسي د «ذکر» خبري شوي دي. آیا دعقل څخه
کار نه اخلي؟

په مخکنیو ایتونو کي داتکي او نکتي مطرح شوي دي:

- دحساب ورخ يا دقیامت ورخ چي دموعد
دظهور زمانه ده. رارسیدلى ده . (دامطلب په
مخکي فصلونو کي خيرل شوي دى).
- اما خلک غافل اوبي خبره دي . یوه ډله حتى
ددی لوی خبر داوريدلو نه وروسته هم ايمان نه
راوري.
- داغفلت کوم نوی کار نه دی، هميشه دارنگه وه.
- خلک په خپلو سترگو دموعد قدرت او عظمت
گوري . په داسي یو حال کي حتى پخپلو سترگو
اطمنان نه لري . دخپل ئان سره وائي : «داتول
سحر او جادو دي.»
- ډله ډله دموعد وينا دروغ گني يا هغه ته
دشاعر فکر کوي.
- هغه څه چي خلک دخپل پېغمبر نه انتظار لري
، معجزه ده . دهغوي بنکلی اوله معنی ډکه وينا
هغوي قانع کولای نشي.
- پروردگار هيٺکله دي بي ځایه انتظار ته ځواب
ویلی نه دی.

- طک دخای دستنو باخبره دي ، په داسي حال کي ولی پند نه اخلي؟
 - دپروردگار سنت هميشه داوه، چي يو انسان دانسانانو له منئه و تاکي او خپل کلام هغه ته ورزده کري.
 - که په دي باره کي شک لري ، دنوی موعد دپیروانو يعني د«اهل ذكر» نه پوبننته وکړي ،
 - قران مجید (ذکر) ظهور و راندوينه کري ده . (موعد ظهور په هغه تول کتاب کي ذکر شوي دي). ولی دعقل او خرد دقانون په اساس قضاوات نه کوي؟
- څه مطلب دي. چي مسلمانان باید د«اهل ذكر» يعني د«ذکر دپیروانو» څخه پوبننته وکړي؟ زمونږ د عصر ددوه موعدو د تعالیما تو او بیوونو د احقيقتونه د مخکېنې ایتونو په تفسیر کي مونږ ته رازده کوي:

- دپروردگار سنت او طریقه داوه، چې دهر امت له منځه هغوي ته رسول و تاکي.
 - دا پیغمبران انسانان و. دنولو خلکو په خیر هغه انسانان چې هغوي ته وحی کیدله.
 - او س هم همدا سنت د «ذکر» په نامه دپیغمبر په ظهور سره تکرار شوي دي.
 - که په دي معقول مطلب باور نه لري د «ذکر دپیروانو» خخه پونستنه وکړي. ترڅو هغوي تاسې قانع کړي. چې دپیغمبرانو دلیل لو په سنتو کې هيڅکله تغیر او تعطیل نه و او نه به وي. دپورتنيو تکو په ذکر او یادولو سره قران د «ذکر» نقش په دي ایت کې روښانه کوي:
- بِالْبَيْنَاتِ وَالزُّبُرِ وَإِنَّا إِلَيْكَ الْذِكْرَ إِنْتَ بِنَاسٍ مَا نَزَّلَ
إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ**

دنهل سورت، ۴۴-ایت ما «ذکر» دروښانه دلایلو سره او د اسماني کتابونو سره ستا طرف ته درواستول. ترڅو

هغه ٿه چي دخلکو لپاره نازل شوي دي. دهغوي لپاره توضيح کري. شايد چي د فكر ٿخه کار واخلي. مخکنی ايت په روپنانه توگه وبنائي. چي دپوردگار نوي موعد به دقران اسرار بسکاره کري. دهغوي پيروان يعني «اهل ذكر» دهغه داسمانی كتابونو ٿخه گئه پورته کري . او دقران مشکلات دنورو لپاره دهغي جملي نه مسلمانانو ته روپنانه کري.

انا نحن قد نزلنا عَلَىٰ عَبْدِنَا هَذَا الْكِتَابُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
بِالْحَقِّ... فَاسْأَلُوا الْذِكْرَ تَأْوِيلَهُ فَإِنَّهُ قد كَانَ بِفَضْلِ اللَّهِ عَلَىٰ
آياته بِحُكْمِ الْكِتَابِ عَلِيمًاً .

حضرت باب

ما (پوردگار) په حقیقت سره داسمانی كتاب پخپل بنده نازل کري دي... پس دهغه تفسیر (دهغه دباطني معنا سره) له «ذكر» نه پوبننته وکړئ . ٿکه هغه دپوردگار په فضل دكتاب په احکامو او په دي ايتونو علم او پوه لري.

❖ زمونږ دنن ورځي په ژبه ، مخکنی سوره په

دی شکل بيانيزدي:

وَانْزَلْنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزِّيْرِ إِلَيْنَاهُ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ
إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ.

❖ په دی ایتونو کي د «كتابونو» ذكر شوي دي.
رسول اکرم يو كتاب راور، حضرت باب
او حضرت بهاءالله هريو مختلف كتابونه راوره.

قران او بهاءالله

٧٧٠

وَ مَا سَلَوا عَنْ أَهْلِ الذِّكْرِ بَعْدَ الذِّي أَمَرَهُمُ اللَّهُ بِذَلِكَ قَالَ
وَ قَوْلُهُ الْحَقُّ» فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ «بَلْ
أَعْرَضُوا عَنْ أَهْلِ الذِّكْرِ وَ اتَّبَعُوا السَّامِرِيَّ بِآهْوَاهِهِمْ . ٢٤
حضرت بهاءالله

د «اهل ذكر» خخه ئي پوبنتنه ونه کېرە. او حال داچى
پروردگار ھغۇي تە امر وکر . دارنگە ئي وفرمايل
چى خبى ئى حق دى: «كە نە پىرى پوهىزىي، د
ذكر والاخذ پوبنتنه وکرىء» پە عوض كى د «اهل
ذكر» خخه مخ وارول. او دخپلى ھوا او مىل پە اساس
د «سامرى» پېروان شو .

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ .
البته پە هغە خە دحج سورت، ٦٩-ايت

کي چي دنظر اختلاف لري. پروردگار به په ورخ
دقیامت (دموعود قیام) ستاسي په منج کي قضاوت
وکري.

ان رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ .
دیونس سورت، ۹۳-ایت

البته پروردگار به دي په ورخ دقیامت دهجه خه په
باره کي چي دنظر اختلاف لري دهغوي په منج کي
قضاوت وکري.

وَلَا تَحْجِبُوا عَمَّا سَمِعْتُمْ مِنْ عَلَمَآكُمْ ثُمَّ اسْأَلُوا أُمُورَ دِيْ
الذى جَعَلَهُ نِكْمٌ عَنِ اللَّهِ رَاسِخًا فَعِلْمَه... يَا أَيُّهَا النَّاسُ
اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَتَخَذُوا الْعِلْمَ مِنَ الْعُيُونِ وَنِنَ الْمُكَدَّرَةِ إِنَّ
كَانَتْ عَنْ جَهَةِ النَّفْسِ وَالْجَهْلِ جَرِيًّا أَفَاتَخِذُوهُ مِنَ الْعُيُونِ
وَنِنَ السَّاعِي لَهِ السَّاعَةِ الصَّافِيَةِ الْجَارِيَةِ الْعَذْبِيَةِ ...

۲۵

حضرت بهاء الله

(نه پریردي هغه خه چي دخپلو علماو خخه ئي
اوريدلي دي، لكه د پردي په خير تاسي دحقیقت دلیدلو
خخه لري ساتي. ديني مسائل له هغه چا پوبنتنه
وکري. چي پروردگار هغه په علم کي راسخ کري
دي. اي خلکو! دخداي خخه وويريرى. او علم دالوده
اوککرو چينو خخه چي دنفس اوناداني خخه ئي جريان

پیداکری دی وانخلي. هغه له روانوپاکو خورو مزه
دارو چینو څخه په لاس راوري).

دخدای دحکم په اساس دهر ائین درښتینولی دلایل باید
دهغه دپیروانو څخه پوبنتنه وشي. نه دهغه دمنکرینو
څخه ، اما خلک دا حکم همیشه نادیده نیولی اوئیسي:
أَتَسْأَلُونَ الْيَهُودَ هَلْ كَانَ الرَّوْحَ عَلَىٰ حَقًّا مِنَ اللَّهِ أَوْ
الْأَصْنَامُ هَلْ كَانَ مُحَمَّدُ رَسُولًا أَوْ مَلَأَ الْفُرْقَانَ ذِكْرَ اللَّهِ

الْعَلَىٰ الْعَظِيمِ . ۲۶

حضرت بهاءالله

❖ «سامري» هغه جادو ګر او ساحر. چې
دحضرت موسى په زمانه کي طلائی خوسی
جور ګر. او خلک ئې دخوسي عبادت ته رابلل.
له دي کبله دا کلمه دکمراه کوونکي معنا په توګه
په غيري حقيقي اصطلاح بدله شوه .

۲۵ فصل: دخدای

۷۷۱

ذکر

آيا دیهودیانو څخه پوبنتنه کوي، چې حضرت عیسی
دخدای له لوري دي؟

يادا چي دعيسويانو څخه پوبنتنه کوي، چي حضرت
محمد دخداي رالبرونکي دی؟
(په همدي قياس) آيا د «الهي ذكر» د حقانيت په باره
کي د مسلمانانو څخه پوبنتنه کوي؟
بنه به وي. چي يو ټل بيا د پروردگار دالخطار او کلام
په نظر راورو :

أَتَسْأَلُونَ الْيَهُودَ هَلْ كَانَ الرَّوْحُ عَلَىٰ حَقًّا مِنَ اللَّهِ أَوْ
الْأَصْنَامُ هَلْ كَانَ مُحَمَّدُ رَسُولًا أَوْ مَلَأَ الْفُرْقَانَ ذِكْرَ اللَّهِ
الْعَلَىٰ الْعَظِيمِ .

حضرت

۲۶

بهاءالله

اي مؤمنانو ! پروردگار په قران کي داسي يو څه نه
دي نازل کري. چي خلک ورباندي پوه بشي. (هرڅه
ئي چي نازل کري ددي لپاره چي خلک ورباندي پوه
شي) «ذکر» حق او دخداي دلوري دي. او پروردگار
همشه په تولو شيانو اگاه وه او دي.

اي دھمکي والاو! په هغه خدای قسم دي. چي په غير
له هغه بل خدای نشته دي ! پروردگار به په غير دايمان
نه په «ذکر» نور څه باقي پري نبردي.
او داکتاب (حضرت باب ايتونه) ستاسي لپاره دليل دي
زه پروردگار يم ، په غير له مابل خدای نشته دي.

پس زما عبادت وکړئ. اولمونځ د «لوی ذکر» لپاره
اداء کړئ . په یقین سره ستاسې پروردگار حق دی.
او هغه څوک چې د هغه دعوت ونه مني ، دعدالت
د حکم په اساس ، به ددوزخ اوسيدونکۍ وي ...
ای د حمکي والواله خدايه وویریزئ. په یقین سره
ذکر حق دی. او د حق له لوري دی. او که په غير له
هغه بل څوک ومنئ. حق د حکم په اساس به ستاسې
نوم د (كتابونو دمور) ددوزخيانو په پانو کې ولیکل
شئ. «ذکر» په غير دلوی او پیداکوونکې پروردگار
دلوري د حقیقت دویلو او بیان څخه بل کوم مسئولیت نه
لري.

هغه «ذکر» دی. دخداي دلوري، ترڅو تاسي ته دخپلي وعدی دتحقق څخه بنه خبر درکري. اود مجازاتو څخه تاسي ته خبر داري درکري. ده ګه نوم (دكتابونو په موري يعني قرآن کي) ثبت اوليلکل شوي دي... پروردگار ستاسي له منه ستابسي دخير دپاره تاکلى دي. ترڅو الهي ايتونه تاسي ته ولولي ، تاسي دالودگي او ککرتيا څخه پاک کري. او تاسي دتوري تياري نه روښنائي ته ورسوي . پروردگار په هر څه شاهد دي...

ينبغ لکل نفس ان يكون ناطقاً بذكر ربہ و ذاکرا
بهذا الذکر . ۲۸

بنه به وي چي هر نفس دخپل پروردگار په ياد ژبه و بنورو وي او دا «ذکر» په يادر اوږي.
شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم و ان هذا
هو القائم الحق الذي كنتم به توعدون . ۲۹

حضرت باب

خدای په شهادت ، دهجه خدای چي په غير له هجه بل
خدای نشته دی. او دا همغه قائم حق دی. چې د ظهور
و عده ئې تاسی ته در کړل شوي ده.

هیج جنت از برای این خلق اعل از ظهور من و آیات
من نیست. و هیج ناری اشد از احتجاب به من و آیات من
نیست . ۳۰

حضرت باب

دي خلکو لپاره په غيرد زما له ایتونو او زما له
ظهوره، بل هیچ کوم اعلى جنت نشته دی، او زما
د محرومیت او پتوالي څخه، بل کوم دوزخ نشته دی.
فسوف تجدون اعمالکم عندهله ف لوح قد کان من ایدی
الذکر عل الحق بالحق مكتوباً ۳۱

حضرت باب

ژر دی هجه وخت را اورسي. چې خپله عمل نامه
خدای په وړاندی ده ګي پاني په مخ چې د «ذکر» په
لاس جوړه شوي ده ترلاسه کړي.

يولىمە بىرخە دېروردىگار دېپىغمەبرانو

د

پىزىندى لارە

- درى فصلە لرى
 ۱. دايىمان ارمغان خە شى دى. او دچا پە لاس كى دى .
 ۲. دېپىغمەبرانو دعوت تە دخلکو دېبى اعتنائى سېبۈنە او علتونە.
 ۳. دقران دلوى معّما خلاصە او لىنىيىز.
 هەغە خە چى لرى سرتە ئى ورسوئ، كە قبول شو.
 مقصىد حاصل او كە نە حملە، باطلە، ناروا او ناحقە

۱ ده.

حضرت بھاءاللہ
هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ اللَّهَ رَبِّهِ سَبِيلًا .
دانسان سورت، ۲۹-ایت

دا ایتونه پند نامه او نصیحت دی. دهر هغه چالپاره خوک
چې غواړي، د خپل پروردگار لوري ته لاره پیداکري.

۲۶

دایمان ارمغان او هدیه څه
شی دی
او ډچا په لاس کې
دی؟

دافتول د خاص اهمیت څخه برخه من دی ، ځکه چې
دانسان د پیداینیت د نقش مهم سهم او ډبنده ګانوار یکه
دخدای سره ، د اسمانی ایتونو په اساس ، بیانوی .

داداسی «پیدایینت یوی حلقی» دېژندنی نه مه واره د خدای پېژندنه چې زمونږ د پیدایینت هدف دی ، ممکنه نه ده . ددي فصل اهمیت په دی کي دی. چې اکثره خلک په هغه ترتیب چې د پروردگار سره د مینې او ايمان داسرارو اورازونو څخه سمه پوه او اګاهي نه لري ، او هم په هغه څه چې پوههيری، د پيشوايانو دناسمي ګتي په خاطر چې ددين او ايمان څخه ئې اخلي، د پیدایینت د نقشي سره مخالف دي.

په پیل کي باید پوه شو. چي دایمان سوغات دپروردگار دبنده گانو لپاره لوی بخشش اوفضل دی . ددي يكتا او بي مثاله، بي همتا او بېسانه بخشش په لويوالي کي اغراق او مبالغه ممکن نه ده . دجهان تول نعمتونه او بخششونه دهغه په وراندي لکه ددریاب نه يو خاځکي او له لمر څخه یوه ذره وي . ټکه هر راحت اونعمت پاي لري ، مګر دایمان نعمت پاي نه لري. او هميشنې دی. دپروردگار عنایت او مينه دبنده گانو سره هميشنې ده . دپروردگار دشاهدې په اساس په اسماني كتابونو کي ، دهغه دراليلونکو د پېژندنه، ملن، او پيروي په تولو الهي عوالمو او جهانونو کي زمونږ دخوبني او ربښتونکي سبب دي.

حضرت باب او حضرت بهاءالله داثارو په اساس وروسته ددي عالم دژوندون څخه نور عالمونه زمونږ په انتظار کي دي . په خلقت او پيداينت کي هیڅ شي په حدودو کي محدود نه دي. په همغه ترتیب چي زمونږ وجود هميشنې دی ، الهي عالمونه هم بي شماره دي. دي دوه راليل شوو دعوت ته بي اعتنائي دهميشنې بخششونو ، نعمتونو دمحرومیت سبب په تولو الهي عوالمو کي دي . پس دادعوت وړوکي مه

گنې ، چکه دانسان دېدایېنت مقصد دایمان دسوغات
ترلاسه کول او همیشنى ژوند دى.

دېیر تاسف ئاى دى. چي په دې زمان كي ، دالوى
او دادقدر بک ارمغان دېيرو خلکو په نظر كي په
خاصه توگه دھوانانو په نظر كي خوار اوبي مقداره
دى . زمونې دعصر ددين اوایمان په انحطاط كي ددين
ملايانو اوپېشوايانو اولنى نقش په غاره لرل. هغه خوك
چي په ظاهر كي همیشنى جنت ته دخلکو رهنمايان
دى ، په تولو عصرۇنو كي هغۇي ئى دفناه اوئىستى
لاري ته سوق اوبراير كېرى دى. او دانسان دېدایېنت
اصلى مقصد ته درسېدلو دلاري خە ئى لرى ساتلى
دى.

دعلم په لباس كي ظاهر او جهل په فن كي ماهر. ۲

حضرت عبدالبهاء

خودخواه، نادانه ملايانو اوپېشوايانو هر بول ناسمه
استفاده ئى چي په تصور كي راغلى دخداي او دين په
نوم ئى دخپلۇ پېروانو خە كېرى ده . دېروردگار پاك
ائين په تعصباتو او خرافاتو الوده (ككىر) او دعقل او علم
خە ئى لرى كېرى دى.

شی دی او ډچا په لاس کي دی؟

او دیسیاست او قدرت په خاطر ئې دیسیاست سره ګد کړی دی. چې د حضرت زردشت د شهادت په اساس، که هغه «ائین گرته و بنائي، و به ئې نه پېژنې».

بس که به بستند بر او برگ و ساز

بهائي ائين د «برگ او ساز» څخه خلاصوي. د هغه قدر او مقام د عزت او عظمت مدارجوته ئې لورو وي ، او و بنائي چې پروردگار سره مينه او د کيهان په خالق توکل کول ، دانسان د سر لورې افخار او په جهان کي ديو والى او صلح لویه ترینه سرمایه ده .

دایمان ارمغان

د خدای په لاس کي

دی

د پروردگار اجازي نه مه واره هيڅوک د هغه درگاه ته نه لار پیداکولای شي. اونه هم د هغه درگاه ته نبودي

کيدلی شي . دا حقیقت په کراتو په اسماني کتابونو کي
تکرار شوي دي. په همدي حالت کي پير خلک دهغه
نه اگاهي نه لري:

ما كان لنفس ان تؤمن الا باذن الله .

ديونس سورت، ۱۰۰ - ايت

پروردگار اجازي نه مه واره به خوک ايمان رانه
ولري.

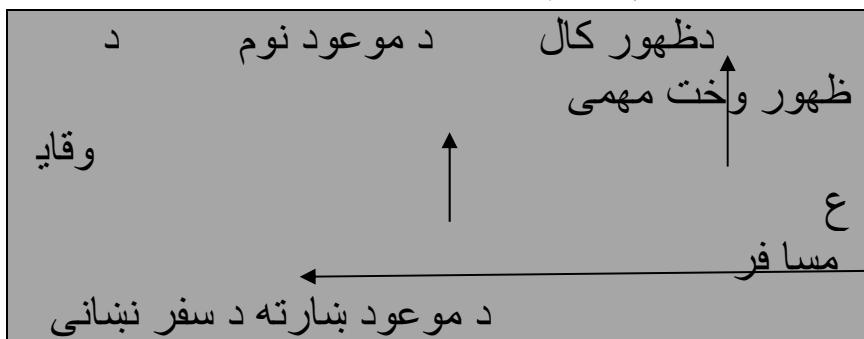
هيچوک نشي کولاي زما خواته راشي ، خو هغه پلار
چي زه ئى ليزلى يم. هغه ئى زما خواته جذب
اور اوليزي ... حضرت

مسیح: دیوحا ناجیل، ۶ فصل، ۴۴ - ايت

حتى پيغمبران بي له پروردگار داجازي ، له دي کار
خنه (چي ايمان چاته هديه کري). عاجز دي . دالیت
حضرت رسول اکرم ته خطاب دي:
انَّ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ.

دقصص سورت، ۵۶- ايت له هر چا سره چي ته مينه
لري. نشي کولاي هغه ته هدايت و کري . دخلکو
هدايت خدائي په لاس کي دي. پروردگار هغه بنده
گان چي دایمان لایق دي بنه ئى پيژني.

د افضل د وعدی پیژنللو په باره کي نه دی. دموعد
دلیدلو په باره کي دی . فرض کړو یو بنار ته روان یو
. دابنار دموعد وطن دی. هغه ایتونه چې تراوشه
مونږ ويلى دی. هغه نښاني دي. چې دلاري په اوږدو
کې مونږ ليدلى دي ، هغه علامي چې مونږ مقصود
بنارتہ رهنمائي کوي.

اما زمونبر هدف يواحئي سفر نه دی. زمونبر هدف دمعشوق ديداردي. خومره دير مسافران گله چې خپل منزل ته رسی، دخپل دمعشوق دجمال ددیدار څخه دير لبر هم نه برخمن کيري. خومره دير لتونکي چې وعده زده کوي اما دموعدزیارت څخه محروم دي.

هغه ايتونه اوښني چې دقران څخه لولو دمعشوق په غاره کي دکميس په شان دي. زمونبر مقصد دمعشوق ديدار دي. نه دکميس پيداکول . که د «يوسف کميس» پيداکرو او ديدارته ئي ونه رسیرو ، او دهجه مبارک جمال ونه گورو څه فایده ؟

دپوردگار دحکم او حکمت په اساس دمعنوی معشوق ، صورت بنکلا له نامحرمانو څخه همیشه پته ساتي ، او دهجه زره ورونکي او سحر اميزيه جمال يواحئي دمحرمانو او عاشقانو لپاره دي. هغه کسان چې ددیدار په خاطر له هر راحت څخه تیر شي. او هري سختي ته حاضر شي. دهجه بي مثاله جمال ددیدار دلاسته راولو لپاره دير کوبنبن او تحقیق او میني ته اړتیا ده .
حضرت بهاءالله فرمائی: ترڅو اوریدونکي غورونه پیدانه کرو ، خوله بيرته نه کرو. او ترڅو چې پاکه حمکه ونه گورو. دحکمت داني ونه شيندو ، تروه حمکه دالهي اسرارو لايق نه ده . ۳ دار مغان دبخنلو په وخت کي تعرض او حمله جائزنه ده:

شی دی او د چاپه لاس کی دی؟

هغه څه چې لری وئی بنائي . که قبول شو ، مقصود
حاصل. او که نه تعرض او حمله باطله اوناروا ده.^۴
حضرت بهاءالله

لا تحاربوا مع نفس بل ذکروها بالبيان الحسنة و
الموعظة البالغة ان كانت متذكرة فلها و الا فاعرضوا
عنها .^۵

حضرت بهاءالله

نه باید له چاسره مبارزه و کړئ. بلکه هغه ته نیکه وینا
او د حکیمانه نصیحت «تذکر» او یادونه و کړئ.

که تذکر منونکی دی. دهغه په گته ده . په غیر له دی
صورته هغه په خپل حال پریوردي.

که له تاسی سره کلمه اویا جوهر دی چي نور له هغی
محروم دي، دشافت او مهرباني او محبت په ژبه ئى
ورته ووائى . که قبول شو او اثر ئى وکر مقصد
حاصل ، اوکه نه هغه پریوردي. او دهغه په باره کي
دعا وکرىء، نه جفا . دشافت ژبه دزرونو رابنکونکى
ده، او دروح خدا ده ... ٦

حضرت بهاءالله

ددی کتاب نورو فصلونو ددی لاري نبئاني دقران
دایتونو څخه مونږ ته رابنودلي دي دافصل دمعشوق
ددیدار اسرار راوېښائي . دي اسرارو ته دلاس رسی
لپاره لمرنی او لازمی پوبنتنه داده : دایمان له قدره
ډک ارمغان او دخداي سره مینه څنګه کولای شي په
لاس راوري؟ آیا د ارمغان ټول دخداي په لاس دي،
اوکه زمونږ په لاس کي هم دي؟ که ددواړو په لاس کي
دي ، به دي ماجرا اوراکړه ورکړه کي زمونږ نقش
څه شي دي؟ بنه به وي چي ددی لوی رمز څخه پرده
لري کړو. ترڅو، ددی لاري ربستيني لټوونکي دالهۍ
دلوري هديه نقش لپاره د خپل هميشنې برخليک څخه
اګاهي او پوه پيداکړي ، او ترڅو فرصت لري ددی لوی
بخشش او بې نظيره نعمت څخه پراخه برخه واخلي .

حکه زمونبر دپیداینست مقصد د « خدای » « دیدار »
دی:»
خومره نیکمرغه دی پاک زری خلک هفوی به خدای
وگوري.

حضرت

مسیح:انجیل متی، ۵ فصل، ۸ - ایت
که په دی دیدار کي دپیروزی نه مه واره دجهان
داسرارو قصد او عزم وکرو . په عبتو کي ژوند کوو.
او ژوند دباغ او بستان خخه په غیر دناکامی او
پینپیمانی کومه میوه ترلاسه نه کرو. زمونبر عصر د
بلگانو ، غمونو او سختیو عصر دی . دیرو خلکو
دپور دگار دعبادت خخه دی جهان عبادت او بنده گی
ته مخ اړولی دی . دشیانو په مینه خوشحاله دی، نه
ددای په مینه .

قران او بھاءالله

٧٨٠

دادسي خلکو ډله چې ورڅ په ورڅ ئې شمیر په
زيانيدودی ، خپل ځانګړی ائین ئې جور کړی دی.
او هغه څه ته چې مایل دي. په هغه عمل کوونکي دی

. دخلکو په یوه بله پله ، چي دپورگار دیدار زره
بایلونکي عاشقان دي. تردي دمه ئي داميد قدمونه
دباندي نه دي ايښي او لاسونه ئي دجستجو او لتيولو
خنه نه دي اخيستي . داخلک يقين لري. چي مهربانه
پور دگار هيچكله خپل بنده گان په سرگرداني کي نه
خوشي کوي او بي له یار او یاوره ئي نه پريردي .
دافصل دداسي زره بايلونکو ، صبرناکو د یاري لپاره
ليکل شوي دي.

زه دبنده گانو د (روح) مرئي سره مينه نه لرم .
پس دگمراهي دلاري خنه و گرئي ترخو نوی ژوند
پيداکرئ.

حرقيال: ۸ فصل، ۲-۳-ايت

پور دگار مينه لري. چي ټولو ته هدایت و گري ...
ولى كبرجن نفوس نه هدایت کيري. ٿنی دعلم په نوم
او ٿنی دعڑت په نوم.^۷

حضرت باب

پور دگار په هر حال کي دخپلو خلکو خنه غني دي.
مينه ئي لرله اولري. چي ټول په ډيره مينه جنتونو ته
ورشي.^۸

حضرت باب

حضرت بهاء الله په كتاب دايكان کي دحضرت مسيح
دوراندويني په تفسير کي چي زمونبر عصر د بلاگانو

او فلاکت عصر دی ، فرمائی چي دابلگانی اولوي
مصيبت دمؤمنانو سرگردانی ته اشاره ده. چي دحقیقت
غوبنتونکي دي اما په دي نه پوهيري چي چاته
ورشي اوپه خه ٻول هغه قيمت بهاء ارمغان لاس ته
راوري.

دابلگانی ورخ په ورخ زياتيري . ٿڪه زمونبر په
عصر کي نوي دنيا رامنځ ته شوي ده.

ددی مصيبت نه ٻکي دنيا یو خصلت دادی. چي
مخلفي فرقی به زياتي شي. او دخداي لور ته (دنو واولندو لارو) منځ ته راوري. هر چا دھان لپاره یو
الله او دخداي مذهب خخه ئي ددنيا دعzaت او نعمتو نو
دلaste راوري لو لپاره لاري جوري کري دي . په هيش
عصر او زمان کي ، زمونبر دعصر په اندازه دگمراهي
لاري نه وي . آيا ددي خخه لوی مصيبت بل تصور
کيدلای شي. چي انسان دلمر عاشق وي ، اما په
غير دتوري تياري نه بل خه شى پيدا نه کري؟

❖ لوی مصيبت: The Great Tribulation

دی او ډچا په لاس کي دی؟

آیا له دی بله سخته بلا کولای شي تصور کړي. چې لټونکي، د پروردگار د دیدار، د صلح او صفا غوښتونکي وي. او د پرورگار د دین او ائین د طرفدارانو او دایمان د مدعیانو په منځ کي ، په غیر د دېښمني ، تعصب اوریا څخه بل څه پیدانه کړي؟ د دې لوی مصیبت او بلا او د دې له غمه ډکي سرګردانی دشت او و خامت څخه دزیاتي پوهی لپاره فرض کړئ. په یو بنار کي او سیبری، چې د هغه د څکلو او به په وزونکو زهرو کړي شوي دي . اما یواحی تاسي او ستاسي دوستان له دې کړتیا څخه خبر یاستي .

نور په پوره ډاد سره بي له ايري او واهمي ، په زهرو کړي او به څکي ، په دې فکر که په او بو کې څه مشکل وي. داوبو د تصفی مسئوليینو به هغوي ته اخطار ورکړي وي . په دې وخت کي د دې څلکو خیال اسوده او راحت کي دی. او که هغوي ته داوبو د کړتیا خبره وکړي. تاسي ته کومه اعتنانه کوي ،

او دییر داسی چي تاسی ته په غصب شي. او اعتراض در باندی وکری . چي ولی ده گوی ارامتیا موگده وده کړي ده . اما تاسی اوستاسی دوستان په زهرو کړو او بو د خپللو څخه دیبر نالارامه یاستي. او د خپل ځآن او د نورو دژوند د ساتلو لپاره حاضر یاستي. د صافو او بو پیداکیدلو لپاره یوبل لري بنارتہ ولاړ شی ، شاید دنجات لاره پیداکړي . ځکه ستاسی په روح کي داميد او پوها وي نور روښانه وي . که تاسی ددي تړو دېلې څخه یاستي ، د افصل په دقت سره ووائی او به هغه ایتونو کي چي دژوند د داسی او بو سرچینه وښائي فکر او تعقل وکړئ . او که کوم مشکل لري، له خدایه وغواړئ. چي تاسی سره دي مقصد ته په رسیدلو کي یاري او کمک وکړي. ځکه پروردگار دهر مهربان څخه مهربانتره دي . (داعراف سوره، ۱۵ - ایت) که ستاسی توکل په خدای وي. او تاسی د خپل رب سره ګلکه مینه لري . او ستاسی روح د هغه عنایت ته اميد واره وي ، ستاسی صبر پايداره وي. او ستاسی زړه د دنیا سره د مینې او تعصب څخه پاک او صفاوي . الهي فضل اور حمت همیشه ستاسی ره نما دي .

هر څوک چي له ما سره مینه لري ... زه هم له هغه سره مینه لرم او زه د هغه یم.

حضرت

مسیح(یوحا انجیل: ۱۴ فصل، ۲۱-ایت)

تاسی حق ته مخ اړولی دی . یعنی دهغه په بخشش
دی مقام ته موفق اوبریالی شوي یاستي. اوحق تاسی
ته په پوره بخششونو سره متوجه دی. ۹

حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله

٧٨٢

وَإِنَّهُ لَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطِ الْبَهَاءِ ... ۱۰

حضرت بهاءالله

پروردگارچي هرڅوک و غواړي د(بهاء لاري ته) به
ئي (هدایت) او رهنمائي کړي.

وروسته دپورتنې وینا څخه فرمائی:

داذکر او بيان دهغه چا لپاره دی. چي په حقیقت کي
دهدایت دلاري طالب وي. ۱۱

دپروردگار سره دمېنۍ او ايمان لمزنې لازمه کوبنبن
او پلېتنه ده :

حکایت کوي. چي يوه ورخ ئى مجنون وليد. چي خاورى ئى غلبيل كولى او اوپىنى تويولى . پوبىتنە ئى ترى وڭره : ڭه کوي ؟ ووپىل : پە هر ئاى کى لىتوم. شايد چي پە كوم ئاى کى پېداگرم ۱۲.

حضرت بھاءالله

حضرت باب فرمائى ، گل چىنې ملايكى دەميشنى جنت ڭخە خلکو تە گورى. كە دەمینى پە گلشن کى دكۈمى ونى گل ووينى، چى ورسە مىنە لرى. هە راشكوي، موعد پىزىندى مقصىد تە ئى رسوي ۱۳.

خلىك يو شان نه دى ، دجهان بىكلا پە تتوع کى دە .

يوه امرىكائى بھائي ماندىنه پە حيرانتىا کى وھ . چى ولى چى دوستان ئى پە بھائي ائين ايمان نه راوري .

داماندىنه پە (۱۹۲۱) ميلادي كال کى ددوھم ھل لپاره

دمقسى خاورى زيارت تە ولارە. او حضرت عبدالبهاء

تە ئى داسى ووپىل .

چى دوستان مى ستاسى حضور تە راوري سيدل ... اما دتاثير لاندى رانغل . كله چى زە دلتە راغلم ، كاملاً مستە او خمارە شوم. او دامرالله دعاظمت دتاثير لاندى راغلم . ولى زما دوستان بھائيان نشو؟

ددى ماندىنى پە ھواب كى حضرت عبدالبهاء يو مثال راوري . پە دى مثال کى خلىك پە څلورو ډلو تقسيم كړل

پە دى شکل سره :

• دالهی سلطنت دباغ په دروازه کي ، ھني
ودريوی او باع ته دننه گوري، ولی باع ته نه
داخليري.

٧٨٣
٢٦ فصل: دایمان ارمغان څه
شی دی. او ډچا په لاس کي دی؟

- ھني قدمونه اخلي او باع ته داخليري . بنکلائي گوري اما دباغ منځ ته نه ھي.
- ھني هم دباغ دننه گرد چاپيره په حرکت کي وي او ډکلاني په بوی مست شي. بنکلا څخه لذت اخلي او بيرته له همغي دروازي څخه دباغ نه بیرون شي.
- اما ھني داسي دي. چي باع ته داخل شي. ده ګه عظمت او جلال په ليدو سره داسي دخپل خان

ٿخه بي خوده شي. چي مسٽ او خمار شي
او ابدالاً بد دپروردگار دسلطنت په باع کي پاتي
شي.

زمونبر دعصر ٿخه دوه زره كاله مخکي عيسويان
دهمدغسي يو عبادت سره مخامخ و . حضرت عيسى
هم ديوبل مثال په وراندي کولو سره خلک په ٿلورو
پلو وويشل. په دي مثال کي يو دهقان هغه تخم چي الله
لخوا راليرل شوي دي . تخم دپروردگار کلام دي
او حمکه دانسان زره دي:

- دھقان پخپله حمکه کي تخم کرل . په همدي ٻول چي
هر ي خواته ئي تخم شيندل:
- ڇني داني دھمکي په لاره کي ولويدلى ، مرغان
raigal او هغه داني تولي کري .
 - ڇني داني په داسي خاوره ولويدلى چي ورلاندي
تيري وي . هغه داني چي دخاوري ڙورتيا ئي
لبره وه ڊيري زرشني شوي . اما ڪله چي تيز
لمر په هغو ولگيدل تولي وسوی او له منئه
لاري لکه خنگه چي ڙوري نيلي نه لرلي .
 - ڇني داني په اغزو کي ولويدلى اغزييو او تخم
دانو يو ٽاي رشد کول او ددانو نيلي داغزو په
نيلو کي فشار لاندي راغلي او خفه شوي .

• اما ددي تخمونو خخه ڏني داني دبني خاوري
لاندي راغلي. او له هر تخ خخه ٣٠، ٦٠ او
حتى ١٠٠ داني نوري لاس ته راغلي.
كه اوري دونکي غوبونه لري، بنه غوبو شئ.
دمتى انجيل ، ١٣ فصل، (٤ - ٩) ايتونه
وروسته حضرت عيسى ددهقان دكرو داستان دادول
تفسير کرل:

قران او بھاء اللہ

٧٨٤

• په هغه ڄمکه چي لاره وه. او تخمونه ورباندي
ولويدل ، دهغه چا زره وبنائي، چي دپروردگار
دسلطنت زيري اوري ، اما هغه درک کولاي

نشي ، اوبيا شيطان دهجه زره څخه تخونه پتوی.

- هغه خاوره چي دهغي لاندي تيره ده ، دهجه چا زره وبنائي. چي دخای پيغام اوري. فوراً هغه مني ، اما څرنګه چي هغه عميقاً نه دی درک کړي، دهجه په زره کي رېښي نه دي زغلولي ، کله چي دايمان په خاطر ازار او اذيت سره مخامخ کيرني ، خپل شور او شوق له لاسه ورکوي.
- هغه ځمکه چي اغزي لري ، دداسي يو چا حالت بياني چي پيغام اوري. اما دژوند نگرانۍ او دمال سره مينه دخای کلام په هغه کي خفه کوي ...
- هغه بنه ځمکه دداسي يو چا زره وبنائي. چي دخای پيغام ته غوره بودي. په هغه پوهيري او نورو ته ئي هم رسوي. او ۳۰ ، ۶۰ او حتی ۱۰۰ تنه نور په هغه ايمان راوري. دمتى انجيل، ۱۳ فصل، ۲۳ - ۱۹ ، ايتونه دخلقت دېنکلا او بنایست رمز په تنوع کي دی . که خلک ټول يو رنگ وي. ژوند به معنى او جلانه لرلى . دانسانې عالم تنوع زمونږ دازادي او اختيار په خاطر ده . دجهان او انسان دېډاينېت نقشه پروردگار دازل

نه دارنگه رسم کري ده. هيچکله په دي نقشه کي تغيير اوتبديل نه و اونه به وي.

سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلٍ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا.

دفتتح سورت، ۲۳-ايت

دپوردگار روند او سنت (دخپلو بنده گانو په اړه) له مخکي تعين شوي دي. هيچکله به په دي روند او سنتو کي تغيير او تبديل نه وي.

باید دتول نوع بشر سره څه مؤمنين او څه غیر مؤمنين وي. مهربانه اوسو. او هغوي ته داحترام په سترګه وګورو . غیر مؤمنين هم دخلقت دنقشي په تحقق کي سهم لري ، ټکه دعالې په بنکلا او تنوع کي نقش لري . دهغوي بي احترامي ، دېډاېښت نقشي ته بي

احترامي ده . هغوي ته په وړه سترګه کتل دطراح طرح ته په وړه سترګه کتل دي.

۷۸۵ ۲۷ فصل: دايمان ارمغان څه شی دی. او
دچا په لاس کي دي؟

هجه ایتونه چي دایمان ارمغان دخای په لاس کي
وبنائی بیر دي . ددي مطلب داهمیت په خاطر لازمه
ده ددي ایتونو څو نورو نمونو ته نظر واچوو.

والله يهدى من يشاء الـ صراط حق يقين و لا يحب الله
ان يذكر من لم يؤمن بالله و آياته والله يحب المتقين .

١٥

حضرت باب

پروردگار هر چالره چي وغواري ، سمي لاري ته ئي
په داد سره رهنمائی کوي .

پروردگار مينه نه لري . چي څوک دهجه او دهجه په
ایتونو ايمان نه لري . او دهجه ياد وکړي . پروردگار
دېر هیز ګارانو سره مينه لري .

په دي وخت کي ، دحضرت مسيح ملگري هجه ته
راغل . او له هجه څخه ئي پوبنته وکړه : «ولي
همیشه داسي حکایتونه کوي . چي درک کول بیر
مشکل دي؟» هجه حضرت و فرمائیل « دالهي سلطنت
داسرارو درک او قدرت یواхи تاسي ته بخشش شوی
دي . نور ددي بخشش څخه سهم نه لري » .
دمتی انجيل ، ۱۳ فصل، (۱۰ - ۱۱) ایتونه

الله يهدى من يشاء بفضله . ١٦
حضرت باب

(پروردگار هرچالره چي وغواري. دخپل فضل او
رحمت له مخي به ئي سمى لاري ته بوزي) .
بير خلك دعوتىري. اما كم خلك انتخابىرى.

حضرت

مسىح(متى انجيل، ٢٢ فصل، ١٤-ايت
تاسى زه نه يم انتخاب كېرى ، ماتاسى انتخاب كېرى
ياستى).

يو حنا انجيل، ١٥ فصل، ١٦-ايت
قل الفضل بيد الله يقدّر لمن يشاء ما يشاء . ١٧.
حضرت بهاءالله

ووايه!فضل او رحمت دخدائ په لاس کي دى . ده رجا
لپاره چي هرڅه وغواري. مقرروي.

ان ربک يفتح باب العرفان عل وچه من يشاء انه لهو
المدبر الحكيم . ١٨ حضرت بهاءالله

په يقين سره ستا پروردگار دېژنندي دروازه چي
هرچاته وغواري خلاصوي. پروردگار باتدبیره
او د حكمت والا دى.

وَلَوْ انَّا نَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَمَّهُمُ الْمَوْتَ .. مَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا إِلَّا ان يَشَاءُ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ .
دانعام سورت، ۱۱۱-ایت

قران او بھاءالله

۷۸۶

که موږ فرشتي او ملائکي هغوي ته ولپرو. او که
مری دهغوي سره خبری وکړي... ايمان نه راوري
، مګر که خدای وغواړي ، اما پیر ئې په نادانی معناد
دي.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ . دیونس سورت، ۲۵-ایت پروردگار خلک
دار السلام (بغداد) ته دعوت کړي دي. او هر چا لره
چې اراده وکړي سمي لار ته ئې وړي.
حضرت باب حضرت بھاءالله دظهور دزمان په باره
کې چې هغه دقيامت ورخ نوموي فرمائي: دخلکو
دزرونو ستړکي په هغه ورخ دمحبوب دېیژندلو او

لیدلو څخه عاجز دی . مکر هفو کسانو لره چې
خدای هفوی ته اجازه ورکړي . (۱۹)

دایمان نښی

دخای سره مینه او په هغه ايمان په وينا او اقرار سره
نه دی . دایمان لازمه او دهغه د وجود نښانه ، نیک
رفتار ، نیک ګفتار او نیک پندار دی . ربنتینی ايمان
بی له وجدان ، دپاکوالی او صفائی څخه ممکن نه دی
که په پروردگار ايمان ، دانسان روح هغه ته پالنه
ورنکري او په هغه کي اثرات وانه چوي ، یواځي
سراب او ګمان ، خیال او خوب دی .

ای په ظاهرکي اراسته او بنکلى شويه، اوپه باطن
کي کاسته او کم شويه ، ستا مثال دترخو صافو او بو
په خير دی. چې په ظاهر کي صافي اوپاکي
بنکاريروي. اوکه دذايقې او خوند صراف ته په لاس
ورشي. یوڅاځکي به ئې وانځلي. ۲۰

حضرت بهاءالله

په ظاهر کي دعلم په سينګار او ګانه بنکلى شوي دي
. او زرونه ئې دتقوا څخه خالي شوي، په شکل
او صورت کي پوه او دانا دي . اوپه حقیقت کي ناپوه او
نادان . ۲۱

حضرت بهاءالله

ووائی ای ورونو! په عملونو خپل ځانونه پنکلي
کړئ، نه په خبرو. ۲۲.

حضرت بهاءالله

دخدای سره مینه او په هغه ايمان یواحی په زردونو کي
حای لري. نه په ڙبو کي ، دانسان په روح کي پت
دي. نه د دوه مخو په چپنو او تظاهرکوونکو په تندو
کي.

۲۶ فصل: دايمان ارمغان څه شی دی

۷۸۷
او د چا په لاس کي دی؟

که دانسان فضليت په پگري وي، باید هغه او بن چي
زر ۱۰۰۰ پگري پري باروي . دتولو خلکو نه او چته

وکنل شي... ۲۳

حضرت بهاءالله

پروردگار دزره په کورکي کي پيداکولي شی، نه په
کليسا گانو ، منبرونو ، او دجماتونو په منارو کي ،
دايمان هديه داسي قيمت بها ده، چي په غير دخای
نه بل څوک هغه ته لاس رسی پيدانه کري، او په غير
دهغه بل څوک دهفي هديه ور او لايق نه پيزني.
دخای دانا او پوه دی. چي خالص نيت په چا کي دی، او
خيرکي او پوهه په چا کي ده.

حضرت باب

دايمان دار مغان دلاسته

راوړلو څخه

دنالايقو خلکو منع کول

مخکبني ايتونه او ځني نور ايتونه په ظاهر کي و بنائي
چي دايمان دار مغان په بخشش کي، تبعيض او استثننا
بنکاري دايتونه دېيرو دناسمو تفاهماتو سبب شوي
دي. دي څو مشابه نمونو ته دڅو اسماني کتابونو څخه
توجه وکړئ:

وَالَّذِينَ كَذَبُواْ بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلْمَاتِ مَن يَشَاءُ اللَّهُ
يُضْلِلُهُ وَمَن يَشَاءُ جَعَلَهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

دانعام سورت، ۳۹-ایت هغه کسان

چي زمونبر دنبنانو خخه انکار کوي ، رانده او کانه
دي ، او په تياره کي غرق دي. پروردگار هرچا لره چي
و غواري. گمراه کوي او هرچالره چي و غواري سمي
لاري ته ئي بيائي.

پروردگار دهغو سترگي ٻندی کري دي. او زironه ئي
ورته سخت کري دي ، ترڅو ونشي که لاي په سترگو
و گوري. په زironو پوه شي. او ماته مخ واړوي ،
ترڅو هفو ته شفا ورکرم

حضرت مسيح(يوحنا انجيل ، ۲۱ فصل، ۴۰-ایت)
اٿريڊون ان تهڏوأ من اضل الله .

دانسائے سورت، ۸۸-ایت آيا غواري هغه خوک
چي پروردگار گمراه کري وي. لاري ته ئي راولي؟
و كان الجمال عن اعينهم مستوراً، و انّهم لو يشهدون لا
يشهدون كذلك خلقناهم صما من غير بصر و جعلناهم
بکما علَّ ارض الذل محشوراً . ۲۵

حضرت بهاءالله

دپروردگار دجمال بنسکلا دھغوي (منکرينو) له سترگو
خخه پته ده . او که تمماشاه ئي وکري ، نه ئي گوري.
دايول ما هغوي کانه رانده ، او توتلە پيداکري، ترڅو
د ذلت نه ډک ژوند وکري.

مَا كَانَ لِنَفْسٍ إِنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِذِنْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ.

ديونس سورت، ۱۰۰ - ايت

څوک چي دپروردگار اجازي پرته نشي کولاي ايمان
راوري . پروردگار دھغه چا په روح چي تعقل او
تفکر نه کوي پرده اچوي.

دپروردگار په صفت کي او دخالق رابطه دبنده گانو
سره ، له دي لاندي وينا نه بله جامع وينا نشي پيدا
کولي:

اَخْفَيْتُ اَنْوَارَ جَمَالِيْ لِيَكُونَ ظَاهِرُهُ ظُلْمَةً وَبَاطِنُهُ نُورًا
عَلَى نُورٍ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ . ۲۶

حضرت بهاءالله

دڅل جمال رنائي مي پته کړه، ترڅو ظاهرًا تياره شي
، اما په باطن کي نور اندرنورده او له هرنور څخه
روښنائي تره څلپري.

دمخکني ايتونو څخه مقصد څه شى دى؟ ولی
پروردگار هرچا لره چي وغواړي، ګمراه کوي، او
هرچا لره چي وغواړي هدایت او سمي لاري ته بیانې
؟ ولی دانا اوپوه، پروردگار محرمانو څخه خپل جمال
پتوی؟ ډیرو مؤمنانو ددارنګه ايتونو دمطالعې څخه
نتیجه اخیستي ده. چي دایمان ارمغان به تبعیض او
استشنا متکي دی . پروردگار هغه قیمتی گوهر یواحې
څپلو دوستانو ته بخښي! خنی نورو مؤمنانو داسې فکر
کړي، چي ايمان یو تصادفي امر دی . دې یکتا او بي
مثاله گوهر ته لاس رسی ، باید نیک بخت ولري. دې
پوبنټو ته ټوابونه (دېغمبرانو دېټندي دلوازم او
شرایطو) په بررسی کي کولای شئ پیداکړي.

دېغمبرانو

دېټندي

لوازم او شرطونه

داسمانی اثارو مطالعه و بنائي چي په پروردگار ايمان او دzman دموعد پيژندنه ، نه تصادفي امر دی، او نه هم تبعيض او استثنا دي . هغه څه چي دخداي په لاس کي دي. هغه قوانين دي چي دعدهلت او حکمت داصولو په اساس پيدا شوي دي.

۷۸۹ ۲۶ فصل: دايمان ارمغان څه شی دی. او دچا په لاس کي دي؟

تول په دي قوانينو محکوم دي. او له هغو تجاوز نشي کولای . حضرت بهاءالله فرمائي ، په ځمه او اسمانونو کي یوه ڏره حرکت نشي کولای ، مگر دپروردگار په اجازه .
۲۷.

حضرت باب هم په همدي مضمون یو بيان فرمائي:
کل عباد له و کل بامره قائمون .
۲۸
تول دهجه بندگان دي او تول دهجه دحکم او امر تابع دي.

که دایمان لاسته را اول دقوانینو مربوط دي. چي
خدای پیدایینت دی ، پر مونږ واجب دي، هغه
وپیژنو. او دخپل پروردگار او خالق له رهنمائی څخه
باید برخه من شو ، ټکه زمونږ دائمي برخليک ددي
الهي قوانینو په پوهاوي متکي دي. بنه به وي چي
دادي مشکل حل لپاره یو مثال راورو ، ټکه پروردگار
پیري زده کړي مونږ ته ددي لاري رازده کوي .

اسماني کتابونو دانسان زړه دھمکي سره او
دپروردگار کلام دتخم سره تشبيه کړي دي . دتخم
درشد لازمه څه شي دي؟ دوه اسماني عوامل چي

ubarat di leh:

- نور، رنا
- باران، نم

اویو عامل ئې ھمکنی دي چي عبارت دي له:

• مساعده ھمکه

په معنوی عالم کي هم همغه عوامل حاکم دي:

• الهي کلام لکه دلمر په څير زمونږ روح ته
روښنائي ورکوي.

• الهي فضل او رحمت لکه دباران په څير چي

د «امر» له اسمان څخه او دخای دحکمت څخه

پرمونږ وریدي او مونږ ته هميشنۍ ژوند
راکوي.

• زموږ زړه لکه دخاوري په څير دپوهی رنما ته او دالهي فضل او بخشش باران ته اړتیا لري.

قران او بهاء الله

٧٩٠

حضرت بهاء الله په دي وينا کي ، دوه اسماني عوامله چې دانسان په زړه کي دايمان دتخم دپالني منبع او منشاده، د «پوهاوي او دانائي لمر» او د «بخشش وريخي» دي: ووايه! اي دوستانو ... نن د بخشش وريخي وريبوسي . او د دانائي لمر روښنائي ورکوي. او خپل ځان ته لار پيدا کوي... دیکتا دوست وينا واورئ. او د هغه څه چې لايق دي، هغسي چلنډ وکړئ. ۲۹

کوم کسان د «بخشش دوریحو» او د «دانائی دلمر»
خخه بر خمن کیری؟ هغه کسان چې دوه اسمانی
نعمتونو يعني «نور» او «باران» و پیژنی، داخلک
کوم کسان دي؟ دهغوي لوی صفت دهغوي زره پاکي
او صفائی ده.

يَا ابْنَ الرُّوحِ ! فِي اولِ القَوْلِ امْلأْ قَلْبًا جَيِّدًا حَسَنًا مُنِيرًا
لِلتَّمْكِيدِ مُلْكًا دَامًا بَاقِيًّا الْاَلْزَلَّا قَدِيمًا ٣٠

حضرت پھاءالله

ای دروح زویه! زما لمرنی نصیحت تاشه دادی: چې زړه دی پاک، نیک او څلیدونکی کړه. ترڅو هغه مقام او رتبی ته ورسئ. چې همیشنى دی. چې نه هغه پیل، او نه هم پای لري.

آیا دروبنائے لمر ھلا دپیژندنی لپاره دلیل او برہان
لازم دی؟ «لمر راغی.» دلمر دلیل دپروردگار
دکلام دبرتری، عظمت او شوکت داسی بنکارہ او
معلومدارہ دی. چی هغه دلیل، برہان او واسطی ته
اپیتا نه لری. باید حق لرہ په حق وپیژنو:

دانصاف په ليدلواو په پاک زره حقیقت په حقه
و پیشني. ۳۱ حضرت بهاءالله

دایمان د تخم کرل دومره قیمتی دی. چي دپور دگار
نه خوبنیری. هغه هدر لار شي.
فرمائي، ترڅو اوریدونکي غورونه پيدانه کړو، باید
خبره ونه کړو:

ای دخاوري زويه! په بنده ګانو کي د حکمت والا هغه
دي چي ترڅو اوریدونکي پيدانه کري، خپلي شوندي
نه خلاصوي، لکه څنګه چي د ساقې څخه غوبښته ونه
شي. پیاله به ورنه کړي. او عاشق ترڅو خپله
معشوقه ونه ګوري. له څان څخه نه تيرپوي.

نَظَرَه : يوه ليده، يو نظر اچونه. به نظَرِه : په يو نظر

۲۶ فصل: دایمان ارمغان څه شی

۷۹۱

دی او د چا په لاس کي دی؟

پس باید د حکمت او علم تخم دپاكو زړونو په ځمکه
وشيندي او پت ئي کړئ. ترڅو دالهي حکمت ګلام دزره

نه راوزي نه له ختيو ۳۲
حضرت بهاءالله

خومره بير دي. داسي کسان چي قران لولي. او په هغه کي دتوجه ورکوم ٿه شى نشي پيداکولاي. دامنقدان او انتقاد کونکي په غير دنيوکو او انتقاد ٿخه په اسماني منشور ، بله خبره نه لري. مسيحي علما او پيشوايانو داسلام او قران دردلو په باره کي كتابونه ليکلي دي. دا لاندي ايٽ ددي منكرينو او منقدانو دحال صفت کوي:

انهُ لِقُرْآنُ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْتُونٍ لَا يَمْسِهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ
تَزِيلُ مَنْبِبَ الْعَالَمِينَ.

دوافعه سورت، ۸۰-۸۸، ايتونه قران کريم یوه پته ليکنه ده. دجهانيانو دپروردگار لخوا چي په غير دپاک دلانو ٿخه نور ٿوک نشي کولاي هغه لمس کري. دپروردگار په بيان کي فكر وکري . هغه کسان چي دتعصب او تکبر په ککرو زرونو قران وائي ، حتى دهغه اسماني منشور دلمس ٿخه عاجز دي، دهغه درمزونو درک کول خو بيره لري خبره ده. داسماني اسرارو ددردانو معنا چي دپروردگار په کلام او وينا کي پته ده. دمنقدانو او متعصبانو دروح سره ئي فاصله دئمکي نه تراسمانه ده . دخلقت دنقشی په اساس

داداسی خلکو دبصیرت سترگی ددی دیدار څخه بی
برخی دي:

پاکو سترگو ته ضرورت دی چې وئي پیژني. او پاکي
ژبې ته اړيتا ده. چې صفت ئې وکري. ۲۳.
حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله فرمائی ، رښتنی لټیونکی ، داسی
بینا او با بصیرته دي. چې حقیقت د باطل څخه لکه
دلمر او سیوری په شان ئې توپیر کوي . ۳۴. حضرت
باب فرمائی: باید پروردگار لره دپروردگار په سترگو
وکورو ترڅو د «دریاب په زیاتوالی» کي دوخت د
راز څخه محتجب او محروم نشو. ۳۵.

په الهی ایتونو کي کله د «بینائي او دانائي» خبره
مینځ ته راخې دهغوي فرق څه شی دي؟
بینائ، سفیر و هادی دانائ است. ۳۶.

حضرت بهاءالله
دانائ خرد از بینائ بصر است. ۳۷.
حضرت بهاءالله

قران او بهاءالله

په ورخني ژوند کي فکر وکړئ . بېر خلک دي . چې د ژوند بېره بنکلې همسره لري . دهغې په باره کي په څه پوهيري . اما هغه په کوم ډول چې ده ، نه ئې گوري . او په قدر ئې نه پوهيري . څومره بېر زامن دی . چې د ملايکو په شان موراو پلار لري . اما هغوي ته د حقارت په نظر گوري ، داقدر نه پېژندونکي ، په دی پوهيري ، اما نه ئې گوري او نه ئې پېژني . دا خلک ټول کور دله او پیچ ذهنې دی . په همدي ډول څومره بېر خلک دي چې دقران ایتونو ، يا انجیل يا بیان او يا ایقان لولي . دهغو مضامین زده کوي . اما دهغو ایتونو څه چې کومه رنا پورته کېږي دهغې رنا دلېدو څخه عاجزدي .

کولی شي «دانائي» او «بينائي» له دوه سترګوسره تشبيه کړئ . یوه سترګه زما په لاس ده ، او بله سترګه دخای په لاس ده . زده کول او پوهيدل زمونږ په لاس کې دي ، لېدل او پېژندل دخای په لاس کې دي . د «زړه سترګي» د «فکر دستړګو» رهنما دي . بې له دي رهنما ، د فکر دلاري دېداکولو او لېدلو څخه عاجزي دي .

دحکمت خاوند او لیدونکی عالم دعالم دھیکل لپاره
دوه سترگی دی. ۳۸ حضرت بھاءالله
په دی ایتونو کي د ايمان د ارمغان دلاسته راول لو
لپاره حضرت بھاءالله دري شرطه لازم گني:
باید سترگی خلاصي کرو، فکر وکرو، او الهي
مظاھرو ته پناھ ورونکي اوسو.

• دسترگو خلاصون: دزره دسترگو خلاصوں ،
بینائي.

• تفکر: دفکري نир و په کاروبل ، دانائي.
• التجاء: خدائی ته عاجزي او دعا او دخداي څخه
کومک غوبنټل.

دحیده سترگو والا، او په اوریدونکو یادساتونکو
غوبونو والا، درنا پاکو او تابناکو زیرونو والا،
او دخلاصو سینو والا ربنتیا له دروغو پیڙنی.

• حیده سترگی: تیزبینه سترگی . تیز بیني يعني
دیو شي په دیر زیات دقت سره مطالعه او
تحقيق. په فکر او دانتقاد په نظر سره هرڅه ته
کتل.

• آذان واعیه: اوریدونکی غورونه . خلاص ذهن لرل، بی له خنده تصورونه او انتظارونه، او قضاوت کول.

• منیره زړونه او منشره سینی : تابنا که زړونه او خلاصی سینی . بنه نیت والا دتعصب ، ریا خود خواهی ، دنیا پرستی څخه پاک او مبراه وي.

هر څوک چې په پاک زړه ، په بینا او تیزبین فکر سره دپروردگار په درگاه کي التجا او پناه وغواړي په یقین سره به هغه ته خپل مخ وبنائي.

دپروردگار ریا او روښنائي په هر ځای او په هر شی لګیږي . اما یواحی « دزره سترګي» ددي باشکوه او باعظمته ټلا داره بنکلا ټلا لیدلی شي. او ددي بې انتها تلاؤ، ټلیدا او روښناتیا څخه برخمني دي.

در تجلی است از در و دیوار

لوه دلدار

دېيغمبرانو بلني ته

بې اعتمائى بدى

پېښى

په کتاب دبيان کي حضرت باب فرمائي: دخداي ليبل شوي په هر حال کي دخپلو بنده گانو ناظر دي. هركله چي دخپل ظهور استعداد دخپلو غوبنتونکو دزرونو په ائينو کي دايمان ارمغان وگوري ، دپروردگار په اجازه خپل ٿان هغوي ته ورپيڻي:
 ٿكه چي دهغوي لپاره حرڪت او سکون نه و اونه به وي. مگر دپروردگار عزجل په اجازه ٤١ ،
حضرت باب

مخکبني وينا يوچل بيا وبنائي. چي دايمان ارمغان يواحبي دخداي په لاس کي دي. هر څه دهغه له لوري دي. او هر څه دهغه لورته رجوع کوي . دپروردگار په وراندي ، پېغمبران دخپل ٿان نه کومه اراده نه لري.
 او بې دخپل خالق له اجازى گام نه پورته کوي. په همغه ترتيب چي ددي فصل په پيل کي مونږ وليدل ، قران مجید همدا حقیقت تائیدوي . ددي مطلب داهميت

په خاطر بنه دی، چي يو حُل بیا هغه ايت په نظر
راورو:

قران او بهاء الله

٧٩٤

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ.

دقصص سورت، ٥٦-ایت ته ای [رسول] هر چاسره چي
مینه لري، نشي کولاي هغه ته هدایت وکړئ، دخلکو
هدایت دخای په لاس کي دی. خدای ، هغه کسان چي
دایمان دهديه لايق دي بنه پېژني.

هغه درس چي دا یتونه ئې موږ ته رازده کوي. دادي
چي که څه هم په ظاهر کي ديو پیغمبر سره
سروكارلو، په حقیقت دخپل خدای سره مخامخ يو

اودهغه کلام اورو . بی له شکه ، دېغمبرانو بلني ته
بې اعتنائی دجهان خالق ته بې اعتنائی ده . دېولو
اسمانی كتابونو د شهادت په اساس ددي بې اعتنائی
بدی پېښي په همشني جهان کي ډيری بدی دي
او دپوردگار څخه دجادئي او لريوالي سبب کيري.
ترهغه وخته چې هغه نه اخر لرل اونه به ئي ولري.
هر چا چې له ما انکار وکړ . دهغه چا څخه ئي انکار
وکړ . چې زه ئي راليولی يم .

حضرت

مسیح (لوقا انجیل، ۱۰ فصلو ۱۶-ایت
هر څوک چې دمسیح احترام ونه کړي . دهغه پلار چې
مسیح ئي راليولی دی . دهغه احترام ئي ونه کړ .
حضرت مسیح (یوحنا انجیل ، ۵ فصل ، ۲۳-ایت
هر چا چې په «زوی» ایمان راوړ همیشني ژوند ئي
پیدا کړ . او هر څوک چې هغه رد کړي له ژوند څخه به
ګټه وانځلي دخای غصب پرهغه دی .

حضرت

مسیح (یوحنا انجیل، ۳ فصل، ۳۶ - ایت
راتلونکي دعوتنامه دحضرت بهاءالله هغو کسانو ته
خطاب دی . چې دپوردگار په لطف او مرحمت اميد
او ايمان نه لري . پوردگار له هغو څخه غواړي . چې
دا زادي او خود مختاری ارمغان هدر لار نشي ،

پروردگار دلوی بخشش څخه پخپلو بنده ګانو سترګي
پټي نه کري. او ترڅو چې فرصت ئي له لاسه نه وي
ورکړي ، د هميشهني ژوند جام په پوره شوق او اشتياق
سره ومني او وئي چبني:

اي بنوري دونکي خاورې! زه له تاسره مينه لرم او ته
زمانه خومره مايوسه ئي. د کناهونو شمشير ستا
داميدونو ونه غوڅه کري ده. په هر حال کي زه تا ته
نبردي يم او ته په ټولو حالاتو کي له مالري ئي ماستا
لپاره بي زواله عزت خوبن کړ. او ته د خپل ځان لپاره
بي منتها ڏلت خوبنوي. اخراجي ترڅو وخت پاتي
وي. رجوع وکړه او فرصت له لاسه مه ورکوه
حضرت بهاءالله

۲۶ فصل: د ايمان ارمغان څه شى

۷۹۵

دی. او د چا په لاس کي دی؟

پروردگار دارنګه

وائی

دوینا شروع دپروردگار په صفت پیلیزی. ای بندہ
گانو! دپروردگار دبخشش چینی په جوش او مستی کي
دي. له هغه څخه ئي و چښئ. ترڅو دپروردگار په
یاري له توري خاوری پاک شئ. ترڅو دیواهیني
دوسټ محلی ته داخل شئ. له جهان نه
تیرشئ. او د چانان دښار اراده وکړئ. ۴۳.
حضرت بهاءالله

ووايه اي دوستانو! دپروردگار دبخشش ددریابه څل
خانونه مه لري کوي، هغه پير نبودي راغلى دی. هغه
څه چې پت و راغلي، اوښه راغلي. په یولاس کي دژوند
اویه دي. او په بل لاس کي دازادي فرمان دي. ګوزار
ئي کړئ. او وائي خلئ. ګوزار کړئ. هغه څه چې په
جهان کي ليدل کېږي. او واخلي هغه څه چې دبخشش
لاس ئي ورکوي. هغه څه راغلي، چې دروزگار سترګو
تراوشه نه دي ليدلي. اي دوستانو! عجله وکړئ. عجله
وکړئ! واورئ! ۴۴.
حضرت بهاءالله

ووايه! نن ورڅ چې دپروردگار دبخشش په لمړ اسمان
ښکلې دی. زیونو ته بېړه او عجله وکړئ. شاید
د وجود د ظهور او علت په سبب پوه شئ. نن به د ټول
عالم ګنجونه او خزانې دپوهی ددریاب دیوځاخکي
سره برابري ونه کړي. ۴۵.
حضرت بهاءالله

ای دوستانو! پروردگار فرمائی: نن دخبو اووینا ورخ
نه ده. دبی مثاله دوست غږ واورئ. ومنی هغه څه
چې بنده ګان پړی و پوهول شي. اوزادی
وربخښی. ۴۶

حضرت بهاءالله
انّا امرناكم... بما يرفعكم و ينفعكم فَ كُلَّ عَالَمٍ مِنْ عَوَالَمِ
ربّکم... ما خلقتُم لِأَنفُسِكُمْ بَلْ لِخَدْمَةِ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .
۴۷

حضرت بهاءالله
زه تاسي ته امر کوم ... په هغه څه چې ستاسي
دلورتیا سبب دي. ترڅو دپروردگار په تولو
عوالموکي دخپل کوبنښ خخه ګته پورته کړئ... تاسي
دخپل خدمت لپاره پیداشوی نه یاستي. دپروردگار
دانئن، دجهانونود پروردگار خدمت لپاره، دهستي په
ميدان کي قدم ایښی دي.

ای بنده ګانو! ربنتیا وايم. ربنتینی هغه څوک دي. چې
سمه لاره ئې ولیده... او دالاره دنورو لارو په منځ کې
لكه لمړچې په ستورو کې وي. هرڅوک چې دي
لاري ته ونه رسیده پوه نه دي. اوبي لاري دي. دغه
ديکتا پروردگار خبره ده. ۴۸ حضرت بهاءالله

ای زما محبوبه! هرہ سینه ستا دمینی او هرزیره ستا
ددوستی ور نه دی... دوصال دکعبی غوبنیونکی،
ترخو دجلال دحدودو خخه تیر نشی، دجمال په ظهور
به خوبن نشی. او ترخو چې دفنا جام ونه څکی، دبقا
دین ته به داخل نشی. او ترخو ستا درضا په لارکي
دفتر کمیس وانه غوندي، دغنا په لوړو درجو به ونه
ویارل شي. او ترخو چې دمینی له درد خخه ناروغه
نشی، دشفا په سرمنزل به پوه نشی. او ترخو ددی
خاورین وطن خخه تیرنشی، دالهي سپیځلي اوپاک
وطن ته به پورته نشی. ترخو په بیابان کی دابدي
غوبنیتی لپاره مړ نشی، پاتی ازلي ژوند ته به ونه
رسپیري. او ترخو دذلت په حمکه کی مأوى پیدانه
کري، دععت اسمان ته به لاره ونه مومي. او ترخو
دفارق او بیلتون زهر ونه چښي. دبقا
شات به ورنه کرل شي. ترخو دهجر او لريوالی
بیابانونه ونه وهی، دنبودیکت او وصال په بنارونو کي
حضرت بهاءالله به مستريح نشي.

حضرت بھاء اللہ

ووایه! ای خلکو، خپل روح دپروردگار دفضل
اور حمت خخه مه محرومی . هر خوک چی خان
محروم کری په لوی تاوان کی دی .
تیول هغه ٿه چي لیدل کیروی . له منهه ٿي . ده گه یوه
کلمه دعالم دشروعت خخه بنه ده .

حضرت بھاء اللہ

په څومره لویه اندازه دخراخلاو شیان، دحکم په لاس
ښکته اوپورته شو. پاچاهان او مریان دواړه ئې
خاورو ته لارل. کوم سهار دی، چې هغه پسی مابنام

نه راخي. اوکوم عمر دی، چي هغه پسي اجل نه
راخي؟ هغه ٿه چي ليدل کيري، پير ڙربه دفنا خوشه
تول پورته او نابود کري... کوبنبن وکري. شايد داسي
عمل ترسره کري چي دقبول په تاج بنکلى شي. اوپه
الهي سلطنت کي دهميش لپاره پاتي شي. ٥٣

حضرت بهاءالله

وختونه دبرق په شان تيري. په هرنفس لازم دي.
چي په دي پاتي ورحو کي نور او عالي پاتي مقامونه
ترلاسه کري. ٥٤.

حضرت بهاءالله

هغه ٿه چي دمنخه لاړل، دا بد لپاره هغه بيرته نشي
ترلاسه کولي. ٥٥ حضرت بهاءالله

دېيغمبرانو دعوت او بلني ته

دخلکو

دبی اعتنائی سببونه

دقصور او غفلت پردي

حضرت بهاءالله ، دایقان کتاب په شروع کي فرمائي:
مخکيني وختونو ته نظر واچوي. چې څومره خلک
مترصد او منظر و. دعاګانې او زاري به ئى کولي چې
شاید دالهي رحمت نسيم په لبیدلو راشي. او دموعد
جمال، دغيبو د پردي څخه د ظهور میدان ته راشي.

اولکه ... دغيبو لمر په شان دقدرت دافق څخه
را ظاهريدل، تول به ئى دروغ کړل... او س لبو څه تامل
او دقت وکړئ، چې دخلکو د اعتراض سبب څخه
وروسته ده ګوي غوبښتني او هيلې ئې څه شی و؟ او په
داسي ډول ئې اعتراض کول، چې ژبه او بیان ، تقریر

او تحریر ، تول ده گه ذکر څخه عاجز، او ناتوانه دي. ۱
حضرت بهاءالله

قران او بھاءالله

۷۹۸

دمخکنی کلام څخه وروسته ، ددي ایت په نقولو سره
دخلکو رسم او روند و بنائي:
یا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَاتِيْهِمْ مِنْ رَسُولٍ الْاَكَانُوا بِهِ
پَسْتَهْزِئُوْنَ . دیونس سورت، ۳۰-ایت وای پر
هغو بنده ګانو !کوم پیغمبرو، چې دوى ته رانځی. او
هغه ئې مسخرنه کړ!
وروسته دمخکنی ایت له ذکر څخه ، فرمائی:

هرڅه چه په هغه زمانه کي دهفو خلکو دلريوالی اوبي اعتنائي سبب و، په اوسيني حالت کي ددي خلکو دغفلت سبب شوي دي. ۲

حضرت بهاءالله

وروسته دخلکو داعتراض او لريوالی داستان، دمخکېنیو پیغمبرانو څخه یویو بیانوی، په دي مقصد چي:

شاید داذکر سبب شي. چې ځنی دخلکو دعصر او زمان علما او جاهلان د اعتراض او لريوالی په وجه پريشانه نشي ، بلکه دهفوی په یقين او داده ورزيات شي. ۳

په تولو زمانو او عصرونو کي دمؤمنينو شميره په پيل کي کمه او دغیري مؤمنينو شميره زياته وه ، داسلام دظهور پيل همدارنګه وه . حضرت باب فرمائی : « چې درسول اکرم دظهور په لمانيو (۷) کلونو په اوپدو کي یواخي مؤمين حضرت امiero ». ۴

وروسته فرمائي ، دي منکيرينود دليل او برهان ته دنوجه پرخاى نورو ته نظر اچول.

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ .
دحید سورت، ۸-ایت په تاسي

څه شوي دي؟ ولې په پروردگار او دهغه په رالېزل

شوي ايمان نه راوري؟ هغه تاسي لره په خپل رب
باندي ايمان راوري لو ته رابولي.

حضرت باب پيروانو هم دمختنيو خلکو سنتو او
رونډ ته ادامه ورکره . دهغوي ځني ډلو دخپل موعود
حضرت بهاءالله دعوت ته څواب ورنه کړ . حضرت
باب دامنکرين د هغو ماھيانو سره تشبيه کوي. چې
هغوي دخپل اسماني کتاب بيان په درياب کي
لامبووهي. اوله هغه څخه ئې ژوند پيداکړي دی.اما
دهغه درياب د وجود څخه سوال کوي. ۵ داپول
پيروان په خپل ايمان کي صادق نه ګني. ۶
او فرمائي:

❖ اغماض: بي اعتنائي ، ناديه ګنل.

٧٩٩
فصل: دېغمبرانو بلني ته دخلکو

دبی اعتنائي علتونه او سببونه

دمؤمينانو په منځ کي داسي کسان شته دي. چي « هر شپه ترسهاره پوري په عبادت او دخداي په ذكر مشغول وي» په داسي حال کي چي دحقيقت لمر دظهور په اسمان کي راختلو ته نبودي دي. اما هغوي تراوسه دڅلوا جاینمازونو څخه حرکت نه دي کري . اوکه څوك هغوي ته دنوی ائین ایتونه ووائي ، هغوي به خواب ورکري : « چي موږ دخداي ذذكر نه مه او باسه!» وروسته همدي خلکو ته په خطاب کي وائي ، اى هغو کسانو چي د غفلت او دانکار پردي شاته موځای نيولى دي ، تاسي دخداي ذكر په ژبه راوري اما له هغه چاچي داذکر ئې ستاسي په روح کي متجلی اوروبنانه کري دي ، غافل او بي خبره ياستي!

په دي کلام کي ، پروردگار زردشتی پیشوایان په همدي توګه مخاطبوي: ووایه! اي دستورانو (زردشتی پیشوایانو) ! زما دنوم سره څومره مينه لري. اوله ماڅخه په تيښته کي ياستي.

حضرت بهاءالله

خلک له دي سره تمایل لري. چي یواحی دڅلوا همفکرانو سره محبت وکري. او له نورو څخه ځانونه لري وساتي . بي دينه خلک دبې دينه خلکو سره

دژوند څخه خوند او لذت اخلي ، مسيحي دمسيحيانو سره ، روشنفکره مسلمانان دروشنفکره مسلمانانو سره متعصبه مسلمانان دمتعصبه مسلمانانو سره، دهر حزب طرفداران دهجه حزب دغرو سره محبت کوي . دا تمایل خلک دنورو خلکو دعایادو او فکرولو څخه لري ساتي .

فاني سترګي باقي جمال نه پیژني ، او مر زړه په غير دمراوی ګل څخه به بل څه نه مشغولپوري . ځکه چې هره انډیوالی خپل انډیوال لټوي او د خپل جنس سره محبت کوي . ۹۰

حضرت بهاءالله

عدم او نابودي به قدم او ګام ته ونه رسی، فنا او مر د بقا او ژوند څخه لريوالی لټوي . ۱۰

حضرت بهاءالله

د پورديگار دنواو پیغمبرانو سره دخلکو بي اعتنائي او دنورو څخه د تقليد او پیروي یومهم سبب یواحی پیشوایان وه:

په هر ظهور کي ځني د ځنو په پیروي سره دوزخ ته حضرت باب ۱۱ حی.

قل من لن يطهر قلبه عن حجبات التقليد لن يقدر أن يُقبل
الم هذا الوجه الدّرى الرفيع . ۱۲ .

حضرت بھاءالله

ووايە! هر خوک چي زره دتقليد څخه پاک نه کري ،
هيچکله به ونشي کولي، دا روښانه خيره وگوري.
دھيرانتيا ځاي دي . که خوک له چا څخه شکایت
لري، قضاته ئي . هغه وکيلان چي په قانون ، بيان ،
اقامه ، دليل او برهان کي تخصص لري . وروسته
دتحقيق او دېرو خيرنو دقااضي په وړاندي ودرېږي .
او په دېر مهارت سره دخپل مؤکل څخه دفاع کوي .
قاضي چي دقاidotواست په فن کي ماهر دي . ساعتونه او
شاید ورځي ده ګوي خبرو ته غور کېږدي . او وروسته
دېر تفکر او تأمل څخه راي ورکوي . اما دېر خلک
، دخپل ژوند تربولو مهم قضاidotواست کي چي ده ګوي
هميشنۍ برخليک په هغه پوري تړلی دي ، بي له دېر

کم کوبنبن د اوازو د اوریدو په اساس په قضاوت پیل
کوي ! ايا له دي حيرانونکي امر بل څه شى تصور
کولى شي؟

ووايه! اي دسترگو والا! نايدلى مه وايه، او هغه ته
چي نه ئى رسيدلى شاهدي مه ورکوه
لازه معلومه، او روښانه ده، وکوره او پري لارشه
۱۳... حضرت بهاءالله

که يو بنده وغواري د پوه او جاهلو بنده گانوکرنى ،
خبرى او عملونه دخداي او د هغه داولياو د پېژندنى په
میزان سره و بنائي ، هیڅکله به د ژوند سرمنزل ته
ونه رسى. او خداي ته دېردى کيدلو له جام او روزى
څخه برخه من نشي. ۱۴ حضرت بهاءالله

په دي لاندي وينا کي حضرت مسيح اظهاروي. چي
خلک د هغه څه په خاطر چي د خپلو غورونیکونو څخه
اوريدلي دي. د هغه د شهيدولو قصد لري:

تاسي اماده یاستي چي ما و وزني، ددي لپاره چي
ستاسي په زironو کي زما د وينا لپاره حاي نشه
... تاسي هغه څه چي د پلرونو نه اوريدلي دي. سرته
رسوى .

حضرت مسيح (

يوحنا انجيل: ۸ فصل، (۳۷ - ۳۸) ايتونه

حضرت باب فرمائی : (چي ٿومره پير خلک دي.
چي دقران احکام عملی کوي. اما د ڙوندانه دوني
دميوی ٿخه ئي گته نه ده پورته کري . هغه اسماني
كتاب وائي ،

٨٠١ ٢٧ فصل: پيغمبرانو دعوت ته دخلکو دبي اعتنائي علتونه او سبونه

اما دالهي مقصد او مراد ٿخه غافل او بي خبره
دي. ١٥.

دهجه موعد دوينا په اساس: (مؤمين دائمي په شان
دي، او غيرمؤمين دتيروي په شان خدائ قادر دي، چي
دتيروي نه ائينه جوره کري. اما دا کار دپروردگار،
دارادي سره سمون نه لري . حکه تيروي پخپله
خوبندي دي. چي تيروه پاتي شي. ١٦.
او وروسته فرمائي دموعد دظهور په ورخ:

هغه ٿه چي دموئينانو دائمان سبب و گر خيد، همدا
سبب په عين تو گه دغيري مؤمينانو لپاره هم و. دا
چي په پرده کي و په هم گه سبب په پرده کي پاتي
شو. ١٧ حضرت باب

دپور دگار دامر لمر او باعظامته ائين هميشه روبسانه
او ٿليدونکي دی. اما پير خلک ، خپل پاک او
ٿليدونکي روح په داسي دخيالونو او تصورونو په
خامو وريخو کي پوبنو چي ده گه دجمال او ٿلا پير
وريوكى اثر هم نه ويني.

امر ظاهر دی ، او دلمر په شان پنکاره دی. ولی خلک
پخپله دخپل ڇان حجاب شوي دي، له حق ڇخه
غوارم. چي هغوي ته درجوع بری ورکري. ١٨
حضرت بهاء الله

خومره نيم مرغه دی هغه ٿوک. چي دشرم پرده ئي
خيري کره. او دظهور دلمر په ورانگو رنا شو. ١٩
حضرت بهاء الله

دپور دگار دشاهدی په اساس ٿني له خلکو ڇخه
داسي غافله دي. او دارنگه دمعنو ی نظره بي استعداده
دي. چي يواحی ده گوي دبيداري او پوهی سبب،
ددوز خ ايرونکي مخ دي. يعني دپور دگار ڇخه
دلريوالی په بي پيانه درد کي په هميشنی جهان کي
دي:

ان الٰذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَوْ جَاءُهُمْ
كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ .

دیونس سورت، ۹۶-۹۷، ایتونه

هغوي چي دپروردگار وینا دخپل میل برخلاف پیداکري. هره نښانه او دليل چي وويني. ايمان نه راوري. ترهجه وخته چي دوزخ درد ناك عذاب وويني .

دحضرت رسول اکرم نه وروسته دېيغمبرانو ظهور داکثره مسلمانانو دمیل مخالف دی . دا متداول او مروج میل ئي ديوی کلمي په خاطر یعنی « خاتم » يا « مهر » دمؤمنانو په روح کي ژوري ریښي ځغلولي دي،

❖ څومره نیکمرغه او بریالی دی هغه څوک...

قران او بھاء الله

۸۰۲

حضرت بهاءالله دداسي يو چا يادونه کوي: چي په
کراتو دپروردگار د لمربنکلا دهغه دراليرل شوي افق
نه يعني دحضرت بهاءالله خخه دهغه په برخه شوي
فی کل حسین اشرف علیه ووه.

شمس الجمال من افق الا جلال.» ٢٠

په همداسي يو حالت کي نه یواهي داچي دایمان
ارمغان ئي په برخه نشو ، بلکه دهغه موعد سره په
مخالفت کي پورته شو .

دقراں دایتونو خخه يو ایت وبنائي. چي دھنی خلکو
روحونه داسي دتعصب ، دروغو ، دېنمنيو او کينو
خخه ډک دي. چي دپروردگار دوینا اورېدل او ليدل
لكه باد چي په اورلګيري ، دهغوي په دېنمني ، نفترت
اوکرکي ورزیاتيري:

اما الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَّا رِجْسِهِمْ
وَمَا تُؤْمِنُوا وَهُمْ كَافِرُونَ.

دتوبه سورت، ۱۲۵-ایت

هغه خلک چي په زړونو کي « غرضونه او
مرضونه» لري. دپروردگار وینا دهغه دروح په
مرضونو او تیارو وراضافه کوي. دانارو غان بالاخره
بی ايمانه مرگ ته تسلیمري.

(په همغه دول چي تاسي وليدل ، دایمان ارمغان او بخشش داسی مقام او مرتبه لري. چي حتی پیغمبران بی دپروردگار داجازی ، دهجه په بخششولو قادر نه دي). ۲۱ دعدل دحکم والا پروردگار همیشه داسی نا لایقه له دي احسان او بخشش څخه لري ساتلي او ساتي.

ای خدايا... دبنده ګانو څخه څومره لوی کفران او ناشکري ظاهره شوي ده. چي درحمت دبهر له موجونو څخه محروم پاتي شوي دي. او دلمر درنا دروبنائي دظهور څخه محروم شوي دي. ۲۲
حضرت بهاءالله

دبنده ګانو خپل عملونو هغوي خپل خالق څخه محروم کړي دي. او که نه دهجه لوی فضل تول عالم نیولي دی... ۲۳

حضرت بهاءالله
څومره غټه ناشکري دبنده ګي څخه بنکاره ده، چي
تول دي دېژندني څخه محروم کړي دي؟ ۲۴?
حضرت بهاءالله

په یقین سره دخای لاس لند نه دي، چي هغوي ته نجات ورکري ... ستاسي ناسم رفتار او چلنډ تاسي دخای څخه جدا کوي . ستاسي ګناهونه دپروردگار

خیره له تاسی څخه ... پته کړي ده ...
دا شعیای نبی: ۹ فصل، ۲-۱، ایتونه
رنا جهان ته راغلې ، اما خلکو دتیاری سره مینه
لرله ، حکه چې رفتار ئې ناسم و.

حضرت

مسیح: یوحننا انجیل، ۳ فصل، ۱-۹ ایت

۸۰۳
۶ فصل: د پیغمبر انوبلني ته دخلکو
دبي اعتنائي علونه او سبونه

د تعجب وير دي هغه خلک، چې خپل غورونه ئې له
داسي وينا څخه چې د سهار له نسيم نه رقيق تره
اوئري ده، له روح څخه لطيف تره او سپېڅلي ده ،
منع کري دي ... دانا او لیدونکي لکه کيميا ناياب
اوناپیدا دي. ۲۵

بهاءالله

زمونږ د عصر دخلکو دو صف په باره کې د یهودیانو
قدس کتاب دارنګه وائی:
دهغوی دین په غير د خلکو دتصوراتو او افکارو
څخه بل څه نه دي. چې طوطی وارئي پخپل خاطر کي

سپاري ... دعقل صاحبان ، به خپل عقل دلاسه
ورکري ...

اشعیای نبی: ۲۹ فصل، ۱۱ - ۱۴، ایتونه
سل زره افسوسه په هغه غافلو خلکو ... چې بېر
زربه داچل باد هريو خپل مقر او ځای ته راجع کري .
غافل راغل . غافل ئې ژوند وکړ، او غافل ئې خپل مقام
ته رجوع وکړه .

بېر حدیثونه دمسلمانانو دناسم چلنډ څخه دخپل قائم
موعدو په وړاندې خبر
ورکوي . ۲۶

حضرت بهاءالله دهغی جملې نه دقران دایتونو دیو ایت
په تفسیر کي امام محمد باقر دارنګه فرمائی:
”ولقد أتینَا موسى الْكِتَاب فَاخْتَلَفُوا فِيهِ (دھوہ
سورت، ۱۰ - ایت) قَالَ اخْتَلَفُوا كَمَا اخْتَلَفَ هَذَا الَّامِةُ فِي
الْكِتَاب وَ سِيَخْتَلَفُونَ فِي الْكِتَاب الَّذِي مَعَ الْقَائِمِ الَّذِي
يَأْتِيَنَّهُمْ بِهِ حَتَّى يَنْكِرُهُنَّا سَكِينٌ . ۲۷

مونږ موسى ته کتاب ورکر. په هغه څه کې چې بیان
ورکر، اختلاف پیداشو . دھوہ سورۃ، ۱۰ -
ایت). هغه وخت حضرت امام وفرمایل : په همغه
ترتب چې د (اسلام) امت دقران په کتاب کي
هم دننظر اختلاف لري. زر دې هغه کتاب چې قایم

موعد ئى راوري پە هەنگە كى بە ھەم اختلاف و اچوي
، پە داسىي حداو اندازى سره چى پىر بە دەنگە خخە
انكار و كرمى.

دەنمكى دخلکو ھەندىھە ورگرئونە، بىنكەنخلى، لەنەن پە
ھەنگە اسپ سوارانو او دەنگە ميدان تە پە غۇڭە توگە
تسلىيمىدىل دەحضرت باب دەحقىقت لپارە لۇرى ثبۈت
اولۇرى دليل دى. ئەنھە چى واقع شول لە مەنكى
ئى خبر ورگرمى دى. ٢٨. حەضرت بەھاءالله

ديوسف سورە پە پېيل كى د«ذكى» دراتلۇ مژدە
اوزىرى ورگوئى. ورپىسى د« ساعت» دەظھور
درار سىدو او دخلکو دنااكاھى او ناپوهى خبر ورگوئى:

قران او بھاءالله

٨٠٤

إِنَّمَا نُوحَى إِلَيْهِمْ عَشِيشَةً مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَاتِيهِمُ السَّاعَةُ
بَعْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.

ديوسف سورت، ١٠٧-ايت ١. ترجمە: ايا كله چى دالھى

عذاب پرده په هغوي راشي. او يا په ناخاپه توگه بي له
مخکبني پوهی او صبر څخه هغه « ساعت » پر
هغوي راشي. دامنيت احساس کوي؟

۲. ترجمه: آيا فکر کوي که د «عذاب پرده» دهغوي
روح پت کري ، پوهيري ؟ آيا فکر کوي چي
د «ساعت ظهور» څخه به اڳاه شي؟

مخکبني ايت وبنائي چي خلک تمايل لري. چي دژوند
په موجودو شرايطو کي دامنيت احساس وکري . ولی
دهغوي دتمايل پرخلاف دظهور « ساعت » ناخاپه
رارسي. او دعذاب پرده چي دهغوي دانکار او غفلت
نتجه ده. دهغوي روح پتوي ، اما هغوي ددي تولو
لويو او له خطرونو ډکو پيښو بي خبره دي.

دعذاب کلمه هغو خلکو ته په اشارې سره چي (لوى
خبر) دروغ گني، په ډيرو ايتونو کي راغلى دي:
ان عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقْعٌ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ... فَوَيْلٌ يَوْمَ ذِلْمُكَذِّبِينَ
الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ .

د طور سورت، ۱۲-۷، ايتونه البته چي د خدای عذاب به
راشي. او هيڅوک به دهغه مخنيوی ونه کري... واي
پر هغو خلکو چي په هغه ورخ د حقیقت څخه منکر
شي. او د خپلو خیالونو او تصورونو سره اخته او
سرګرم وي. زمونږ د عصر خلکو ژوند ددي شاهددی.

چي گويادقران تولو و راندوينو تحقق پيداکردي دي.
خومره دير خلک دي. چي په غفلت کي غرق دي .
دنپايداره دنيا سرگرميو او امنيت هغوي لره پروردگار
ته دنوجه او دخپل هميشني برخليک خنه لري ساتلي
دي . داخلک پخپلو ارزوکانو کي داسي غرق دي. چي
هیچ یو خبر ، که هر خومره لوي او له خوبنيو يك
وي. هغوي دغفلت دخوب خنه نشي پاھولي.
قد ات النباء الاعظم والامم اکثرهم من الغافلين . ۲۹

حضرت بهاءالله

ترتولو لوي خبر، راغلى دي. اما دير خلک غافل
وناخبره دي.

٨٠٥ ٢٦ فصل: دېيغمبرانو بلنى ته
دخلکو دبي اعتنائي علتونه او سببونه

دپوردگار له نظره بي

عقله

اولند فکره خلک

عقلمند خلک ، رون خیاله ، دکرامت خاوندان
او دگر اندیشه خلک یعنی هغه خوک چي دوجдан
او عقیدی ازادي ، دتقیید په برداگی او غلامی اوچته گئی .
دپوردگار له نظره پیر محترم او عزیز خلک دي .
داخلک دحضرت عیسی دوینا په اساس دمالگی په
خیر دجهان ساتون کی دي . بر عکس کور دله او پیچ ذهن
، بی فکره او سخت متعصب خلک په الهی ایتونو کی
دتحقیر ، توهین او تهدید و گرحدی دی . آیا د دوزخ
دمجاز اتو څخه بد او خرابه بر خلیک نور خه شی
تصور کیدلی شي ؟

دالاندی ایتونه دبی عقله او کور دله خلک په وصف
کی راغلی دی . داخلک دعالم در نحونو ظلمونو ،
او بلاگانو سر منشاء ددي .

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ
آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أَوْلَئَكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ...
داعراف سورت ، ۱۷۹ - ایت

هغوي داسي زرونه لري . چي درک نه لري ، په
ستره کو نابينا او رانده دي ، غورونه ئي او ريدل نه

کوي. دا خلک دخنارو په شان دي. حتی ده گونه هم بدتر...

ان شَر الدُّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الصِّم الْبُكْمُ الْذِينَ لَا يَعْقِلُونَ.

دانفال سورت، ۲۲-ایت بې شکه ، پېسترين

خناران دپور دکار په وراندي هغه خلک دی چي «گونگیان او کانه» دی هغه کسان چي دعقل دار مغان خخه بې برخی دي. (هغه کسان چي په کارونو کي دعقل خخه کار نه اخلي).

ایا کيدلى شي چي بې خرده او بې فکره خلک له دي زيات تحقير شي؟ ایا بې عقله خلک دومره عقل

لري، چي پوه شي دابي عقله دي؟

داسى خلکو ته په خطاب کي فرمائى:

ووايه اي رندو اجهان پناه دجهان واکمن راغلى،
دليدو ورخ ده، پوه ليدونکي راغلى. دفداکاري وخت
دي. په دي ورخ دبخشش کي کوبىنىن وکړئ. ترڅو
دنیکو خلکو په دفتر کي يادشي. ۳۰

حضرت بهاءالله

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَالٍ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَالٌ وَأَصْلَ سَبِيلًا. دبنی اسرائیل سورت، ۷۲-ایت

هر ٿوک چي په دی دنيا کي کوردله او پچ ذهن دی ،
په هميشنې جهان کي هم نابينا دی . دارنگه يو ٿوک
خومره گمراه او (بدبوخته) دی !

ڇان خوبى ، خودبىنه لند فکره نفس

زمونبرد خود بىنه ، خودخواه او لند فکره نفس څخه په
غیر بل ٿوک او ٿه شى زمونبر دروندوالي سبب دی
؟ الهي ايتونه مونبر ته اخطار راكوي . چي زمونبر «
حاكمانه نفس» زمونبر ترتيلو غت دبسمن دی . ددادسي
دوست نمادبسمن څخه باید خبرداره او سو :

زین الشيطان لكم اعمالکم ... ۳۱

حضرت بھاءالله

شيطان (ڇان خوبى نفس) ستاسي عملونه تاسي ته
بنکلی و بنو دل ...

لم يکن لكم اعداء الا انفسكم فاعرفوها يا قوم ايّاكم ان
تغفلون . ٣٢ حضرت بهاءالله

ستاسي يواخني دبمن ستاسي نفس دى. اي خلکو! هغه
وپیزئ! امباذا په دې کارکي غفلت وکړئ!
په خدای قسم دى. چې دنفس دلوازمو غفلت دى ...
دهغه دشر او دهغه دمکر څخه خپل خدای ته پناه
غواړو.... ٣٣

حضرت بهاءالله
ايّاک ان یمنعک نفسک عما قدّرناه لک . ٤
حضرت بهاءالله

خدای مه کره چې خپل نفس دی بې برخی نه کري، له
هغه څه چې ستاپه تقدير کي دی.

لا تصرفوا نقود اعماركم النفيسة في المشتهيات الن
فسيّة . ٣٥ حضرت بهاءالله

دخل عمر غوره او پاکه سرمایه دخپلو نفساني غوبښتو
او هيلو لپاره مه لکوي.

تولو خلکو ته

داحترام

او محبت، لزوم

او اړتیا

يوخل بيا لازمه ده، چي په ياد راورو. چي زمونږ
وظيفه د پوهاوي ورکول دي ، نه قضاوت. که خه هم
دپروردگار له نظره متعصب اولنڊفکره خلک سپک
اوبي مقداره دي.

٨٠٧ فصل: دېغمبرانو بلني ته

دخلکودبی اعتنائي علتونه اوسبیونه

پرمونږ ده. چي دټولو خلکو سره په محبت چلند
وکرو. او هغوي ته داحترام په نظر وګورو ، ځکه
ديوپروردگار دخلقت او پيداينست بنده ګان يو.
اوديو ماهر او پوه طراح تصويرونه يو. دحقارت او
سپکاوي په نظر بنده ته کتل دېغږي په دطراف نقشي ته
په حقارت او سپکه کتل دي . هغه خه چي کوردله او
پخ ذهنې خلک، متعصب او مقلد خلک ئې سرته

رسوي، دازادي دارمغان په خاطر دي چي پروردگار
تولو بنده گانو ته بخشش کري دي:
کل عبادله وکل بامرہ قائمون . ٣٦

حضرت باب

تول دهجه بنده گان دي او تول دهجه په امر ولاړ او
قائمه دي.

دقضاوت حق دپروردگار سره دي ، نه دگناهکاره بنده
سره . پرمونږ ده چي هيڅکله خپل ځانونه لوی اونور
واړه ونه ګنو . ځکه دحضرت بهاءالله دوینا په اساس
مونږ دخپل برخليک دانجام څخه هم خبر نه يو. نور
خو لاپه ځای پرېرده دايقارن په كتاب کي ديو ربنتيني
مؤمنين لتونکي په صفت کي وائي:

دگناهونو څخه دپوره بري په درشل کي دي. که
دېښني غوبښته وکړي. په ګناهکارانو دبخشش قلم
کش کړي. او په حقارت ورته ونه ګورئ. ځکه چي بنه
اخره مجھوله ده. دېرګناهکاران دي چي دمرګ په
وخت کي دایمان خاوندان شي، او دابدي ژوند شراب
وڅښي. او جنت لار شي. او دېر مطیع او مؤمنين خلک
دي. چي دروح دپورته کيدو په وخت کي هرڅه بدلت
شي او دوزخ ته لار شي. ٣٧

حضرت بهاءالله

دپوردگار دنوی ائین مدل ، دانسان په ژوند کي
ترتولو لوی تصميم دی . دير خلک پخپل خان اعتماد
نه لري . چي په داسي يو کار کي لاس و هنه وکري .
دهردين څخه چي دي ، دخپلو نیکونو ائین اودين لور
گني . حضرت بهاءالله فرمائي ، « داخلک دماشومانو
په شان دي . په لمريو کي نرمي دوبي ته ارتيا لري .
ترڅو په کراره رشد اوپورش پيدا کري . او دايمان
راوړلوا ته اماده شي . » ۳۸

حضرت باب فرمائي :دبې دينه او مخالفو خلکو سره
دېر بنه سلوک وکری ، شاید :

☆ حُسن خاتمه:بنه اخره ،بنه پاي،په هميشنې جهان
کي دانسان ابدي برخليک ته اشاره ده .
ملأاعلى : دپورته عالم او سيدونکي ، الهي سلطنت
ته ، جنت ته اشاره ده .
دروح ارتقا:هميشنې جهان ته دانسان پورته کيدل
اور جوع .

قران او بھاءالله

دوجود ٿخه ئي گته پورته شي ، په پروردگار به
ايمان راويري . ٿكه چي دايeman امكان په هرنفس کي
موجود دي . ٣٩

حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله په سل هاؤ مناجاتو کي دخپل خدائ
ٿخه غونبنتي دي. چي دهغه دائين په منکرانو لطف
واحسان وکري. اوله هغوي سره ياري او کمک
وکري. ترڅو دهميشني جنت ٿخه بي برخي نشي:
عرف يا الٰه عبادک شمس النّ اشرقت عن افق
افضالک و تقديرک و لا تجعلهم محروماً عن جنة النّ
خلقتها باسمک الابن . ٤٠

حضرت بهاءالله

ای پروردگاره! هغه لمر چي ستا دفضل او تقدير له افق
ٿخه روبنانه او وحليد، خپلو بنده گانو ته وروپيزنه.
او هغوي دهغه جنت ٿخه چي پخپل روبنانه او پرشکوه
نامه دي پيداکري مه محروموه.

الها معبودا مسجودا مقتدا، شهادت م دهم که تو به
وصف ممکنات معروف نشوي وبه اذكار موجودات

موصوف نگردی... ای علیم اگر چه غافلیم ولکن به کرمت متشبّث، و اگر چه جاهلیم به بحر علمت متوجّه.
توئه آن جوادی که کثرت خطا ترا از عطا باز ندارد، و اعراض اهل عالم نعمت را سد ننماید. باب فضلت لازال مفتوح بوده. شبنم از دریای رحمت کل را به طراز تقدیس مزین فرماید، و رشح از بحر جودت تمام وجود را به غنای حقیق فائز نماید. ای ستار، پرده بر مدار. لازال ظهورات کرمت عالم را احاطه نموده و انوار اسم اعظمت بر کل تابیده. عبادت را از بداع فضلت محروم منما و آگاه بخش تا بر وحدانیت گواه دهند، و شناسانه ده تا بسویت بشتابند. رحمت ممکنات را احاطه نموده و فضلت کل را اخذ کرده. از امواج بحر بخششت بحور طلب و طمع ظاهر. هر چه هست توئه، مادونت لايق ذکر نه الا بالدخول في ظلكَ وَالْوُرُودِ في بساطك ... توئه سلطان کرم و مالک عطا و المُهَبِّينُ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ ۱.

حضرت بهاء الله

قل الٰهُ الٰهُ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا أَنْزَلْتَ آيَاتِكَ وَأَظْهَرْتَ بِي
نَاتِكَ وَنُورَتَ أَفْنَدَةً

المقرّبين بنور عرفانك و المخلصين بضياء بيانك
اسئلک بیحر فضلک و سماء

٨٠٩ ٢٧ فصل: دیغمبر انوبلنی ته دخلکو دبي
اعتنائي علتونه او سببونه

جودک و ما كان مخزوننا في علمک و مكنوننا في کنز
عصمتك و بالثالث المستورة في خزان قلمک الاعلام و
بانوار وجهک يا مولانا الورى و مالک العرش و الثرى
ان تؤي د المعرضين على الاقبال و المنكرين على
الاقرار و الغافلين على الرجوع الى شطر رحمتك و
الإناية لدى باب عفوک و غفرانک انک انت التّواب
الغفار الفضّال العليم الحكيم . ٤

حضرت بهاء الله

دمذهبي پيشوایانو

نقش

هغه تصویر چي دمذهبي ملايانو او پيشوایانو په هکله په اسماني ڪتابونو کي وينو. دومره بنگلی نه دي، ڪنه چي دهغو ڪتابونو دشهادت په اساس، پيشوایان په تولو عصرونو کي دخلکو دهدایت په ٿاي دهغوی دائمان مانع او خنڊ گر ڦيدلي دي.

په دي عصر کي، دهغوی په حكم د «٢٠,٠٠٠» نه زيات مؤمنان په دي ائين دهغوی په زادگاه ، ايران کي ، په ٻير فجيع شکل سره ووژل شو . دجهان دخلکو په برخليک کي دپيشوایانو نقش دومره پراخه دي. چي ڪانته يو ڪتاب غواري.

باتقوا علما دپروردگار له نظره ٻير عزيز، لوري مرتبی او ارجمند مقام لري:

وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ كَتَبَ الْعِلْمَ لِلَّذِينَ يَخْشُونَ مِنَ اللَّهِ بَارِئَهُمْ فَ
سَرْهُمْ وَجْهُهُمْ... اولئك هم العلماء عند الله ... ٤
حضرت باب

دپروردگار په وراندي دعلم والا هغه څوک دي. چي څه په باطن او څه په ظاهر کي دخداي له عدالت څخه بيم او ايره ولري ... دخداي په وراندي هغه ربنتيني علمادي.

❖ لیکونکي يو کتاب په انگلیسي کي دېپشوایانو
نقش دعالمندان برخليک په باره کي او دخپلو
مباحثاتو دتشریحاتو په اړه دحضرت مسیح
درجعت په باره کي ، دمسیحي علماؤ سره مې
لیکلی دی. په دی ویب سایټ:

www.TheknowledgeofqzGod.com

اودي کتاب ته: Religious Leaders: A Secret Most
Believers Do Not Know
مراجعةه وکړئ.

قرآن او بهاءالله

۸۱۰

دخدای په نزد دپوهی والا، هغه څوک دي. چې عالم
په هغه [موعد] شوي دي. اود بلی په کلمه کي
توقف او حنډ کړي نه دي. ۴۴
حضرت بهاءالله

بلال حبشي دعلم يوه کلمه نه وه ويلى. دايمان او
يقين اسمان ته پورته شو. او عبدالله ابى چي يو عالم
و نفاق ته پورته شو. ٤٥
حضرت بهاءالله

مذهبی عالمان په تولو عصرونو او وختونوکی داديانو
دوينسلو اودخلکو دجادئي سبب شوي دي. په بهائي ائين
کي ، دملا او پيشوا رسم او طريقه بيخي له منحه تللي
ده. دخلکو په منح کي ديووالی راوستلو لپاره په نورو
دبرتری حس باید بيخي له منحه ولاړ شي:
برتری او بهتری چي رامنځ ته شوه. عالم خراب
او ويغار شو. ٤٦ حضرت بهاءالله

دهغو علمأ او پيشوايانو په باره کي چي دپروردگار
دانين سره ئي مخالفت وکړ، دايقان په كتاب کي
فرمائي:

دامعرضين چي په غير دهواي نفس څخه ساه نه
اخلي. او دباطلوا ګومانونو له پنجيري څخه ئي
خلاصون نه دي پيداکړي، او په ورڅ کي خپل سر
دفرش څخه نه پورته کوي مګر دتيارو دخشاش په
څير دفاني دنيا لپاره کوبنښ کوي، او دشپي راحت نه
کوي مګر ددنياوي کارونو دجورولو لپاره کوبنښ
کوي. به نفساني تدبironو مشغول دي. او دخدائي
دتقدير څخه غافل دي. دورخې دھان دمعاش په

کوبنبن کي دی. او دشپي دفرشونو داسبابونو دبنکلا
په کوبنبن کي وي ٤٧.
حضرت بهاءالله

په سیاسي امورو کي دېيشوايانو دخالت په تولو
وختونواو عصرونو کي دګدوډيو سبب شوي دي، په
خاصه توګه زمونږ په عصر کي چي دجهان
او سیدونکي لکه د یو وجود غری دیوبل سره متصل
دي . زمونږ په عصر کي مذهبی ملايانو که په شرق
کي دي اوکه په غرب کي دي. پير مشکلات رامنځ ته
کري دي. بهائي ائين هغوي ته ددي سخت کار
خبرداري ورکوي:

د علماء وظيفه او د فقهاء فريضه دروحاني کارونو
پالنه ... ده . او هر کله چي د دين علما ... په سیاسي
عالم کي ... تدبیر جوړ کړ... د فساد اورئي
ولګول. او د دېمنې په اورئي جهان وسواخول .
حضرت عبدالبهاء

هغه څوک چي دڅپل کور او کلى تربیت نشي کولی،
دڅپل او پردي نه بې خبره دی. دممکلت په مهمو
کارونو کي مداخله وکري؟... ۴۹

حضرت عبدالبهاء

اميد دی. چي دايرانيانو لپاره داسي اسباب رامنځ ته
شي. چي دټولو لپاره دراحت سبب شي. عدل او
انصاف رامنځ ته شي. زورو نه پای ته ورسی . مونږو
ته په سياسي کارونو کي غرض او کارنشته ، دټولو
خير غواړو. او د جمهوریت ترقی ، دايران د عالم لپاره
دادابو او اخلاقو خدمت کوو، شپه او ورځ کوبښن
کوو. چي په ایران کي پروردگار نوي روح واچوي ،
ترڅو یو خارق العاده قوه دايران په بنیاد او ایرانيانو
کي حلا وکري. ۵۰

حضرت عبدالبهاء

حضرت بهاء الله په کراتو سره مذهبی عالمان دعوت
کري دي. چي تحقیق وکري. او د پروردگار دائین په
څپرولو کي کوبښن وکري. اما د هغوي دېرو په غیر

دبي اعتنائي او مخالفت نه دهجه بلني ته حواب
ورکري نه دي:

اول من اعرض عن علماء الأرض... باعراضهم اعرض
العباد . ٥١ حضرت بهاءالله

لمبني کسان چي زمانه ئي مخ وارول. اوپه اعتراض
ئي پيل وکر دجهان علما وو. ... دهغوي انكار او
عرايض دنورو بنده گانو دانكار او عرايضاو سبب
شول.

قل يا معاشر العلماء ان انصفووا بالله ثم اتوا بما عندكم من
الحجّة و البرهان... اتقوا الله ولا تكونوا من الذين حفّت
عليهم العذاب من لدى الله مالك الوجود هذا يوم فيه
ينادى بحر العلم و اظهر لئاته... سيفن ما ترونـه اليوم و
تنوحون على ما فرّطتم في جنب الله . ٥٢

حضرت بهاءالله

ووايه! اي دعلماؤ یلي! دخداي دامر په ويراندي، انصاف
نه کار واخلى. او هجه دليل او برهان چي له تاسي سره
دي. هجه راوري. له خدايه و ويريني. اوله هغو
خلکو مه او سيري. چي دخداي په عذاب اخته شوي
دي. نن ورخ هجه ورخ ده. چي دپوهی او دانش درياب
غبر کوي. دوجود په ساحل کي دردانی اچولی دي
... زر دی هجه خه چي نن گوري،

❖ په همغه ترتیب چې ددی کتاب په پیل کي ذکر شو، په سلھاو لویو علماؤ په حضرت باب او حضرت بهاءالله ايمان راور، په همدا سی یو حالت کي دادول علمایه اقلیت کي و اودي.

قران او بهاءالله

۸۱۲

نابودی او فناته ورسی، او دخداي دامر په وراندي دخپل قصور په خاطر په چغو او سوروبه پیل وکري. دکمراهي علتونه هميشه وه، اووي به. اما واي پر هغه چاچي د[خلکو دکمراهي] سبب شو. پیشوايانو په باره کي چې دهر ائين څخه وي صدق کوي:

حضرت

مسیح لوقا انجیل: ۱۷ فصل، ۱-ایت
دستورانو کردار خلک له کردکاره لری کري
دي. دارتیاو په ځای، حرص او طمع بنکاره ده

...گمراه دی او خپل ھانونه دلاري والا گني. ٥٣

حضرت بهاءالله

دعلم ٿخه مقصد، دخدای پیڙنده ده. هغه کسان چي
دپروردگار دعظامت او لويوالي د «ديدار» ٿخه دهغه

په راليرونکو کي عاجز دي عالمان نه دي:

که په هغوي کي دعلم جوهروي ، هيٺکله به دالله
دظهور ٿخه په پردو کي نه پاتي کيدل. ٥٤

حضرت باب

هغه عالمان چي په شرعی مسایلو کي تراوسه هم په
شك کي دي ، ٿنگه کولاي شي. دالهي اصولو په

مشکلو او مبهمومسایلوکي او دقدسیه کلماتو داسرارو
په جواhero کي دعلم اظهار وکري. ٥٥

حضرت بهاءالله

دمذهبی علماء او پيشوایانو لپاره ، دقتل وركولو فتوا
پيره اسانه ده . حضرت سيدالشها او حضرت باب

دهغوي په فتوا سره په شهادت ورسيدل . دحضرت
مسیح په شهادت کي هم مهم سهم لرل ، زمونږ په

عصر کي دمذهبی علماء او پيشوایانو ناسمي کرني
خپل اعلى حدته رسيدلي دي . درسول اكرم دا حدیث

په پيره اسلامي مراجعو کي تائید شوي دي . په كتاب
دایقان کي ، هم حضرت بهاءالله دهغه حدیث یوه برخه

رانقل کري ده :

سيانٰت علٰ امٰت زمان لا يبقٰ من القرآن الارسمه ولا
من الاسلام الا اسمه يسمون به وهم ابعد الناس منه،
مساجدهم عامره وهـ خراب من الهدى فقهاء ذالك
الزمان شر الفقها تحت ظل السماء منهم خرجت الفتة
واليهم تعود . ٥٦

۸۱۳ دعووتنو انبه دلکودبی اعتنائی علتوونه اوسبیونه

زما په امت به داسی وخت راشي. چي دقران څخه به هیڅ شی پاتې نشي. په غير دتورو څخه (قران ته به اعتنانه کيري)، او داسلام نه څه نه پاتې کيري. مګر يو نوم ئې. په مسلمان به یاديرې اوحال دا چي داسلام څخه به ډير لري وي. (داسلام څخه به بوی نه

وری). جماعتونه به ئى ابادوي، ولی دخلکو داصلاح او هدایت لە نظرە بە دیوی خرابى نە زیات نە وي . دەغە وخت فقەابە شریر ترین او بىدىرىن فقها وي، داسمان دچىرلاندى . ھغۇي بە فتنى جوروي. ھغە بە بىرتە ھغۇي تە ورگرخى.

مذھبى بىر عالماڭ بە ددى دنيا راحت تە دعقبى پە نعمتونو ترجىح ورکوي:

خدايە پە غېر دھوا اوھوس بل ۋە پېدا نە كېل، اوپە غېر دسرو اوطلاؤ ۋە خە ئى پە مذھب کى بل ۋە پېدا نە كېل. ٥٧

حضرت بھاء اللہ

دايىت زمونىز دعصر خلکو پوري تېلى دى:
فَقَالَ الْضَّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا أَنَا كُنَا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ إِنْثُمْ
مُغْنُونَ عَنِّيْمٍ عَذَابٍ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ
لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْزٌ عَنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ

دابراھيم سورت، ۲۱-ايت وروسته لە مرگە (پىروان) (پىشوايانو) تە وائى: مونىز ستاسى پىروان و . كولى شي داسىپ يوكارو كىرى. چى مونىز دخداي دعذاب ۋە خلاص كىرى؟ ھغۇي ھواب ورکوي: كە خداي مونىز تە هدایت كىرى وي. البتە مونىز بە ھم تاسى تە هدایت

کړی و (او س کار له کاره تیر شوي دي). که صبر
ونه کرو، او یائې وکرو څه فرق نه کوي،
او س «زمونږ لپاره دتینستي لار نشه دي.»
وروسته «شیطان» ده ګو پیشوایانو لخوا دنمايندنه په
توګه ده ګو مقلدو او ګمراه شووپیروانو ته دارنګه وائی:

❖ پخپله اصل حدیث او ده ګه ترجمه عیناً له دي
اسلامي سایت څخه نقل شوي ده:

<http://www.askquran.ir/showthread.php?p=17>

1401

دایقان کتاب ۱۶۴ مخ ته مراجعه وکړئ.

قران او بھاء الله

۸۱۴

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ
وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا إِنَّ
دَعْوَتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُنِي وَلَوْمُواً. دَابِرَاهِيم
سُورَةٌ، ۲۲-آیَت

کله چي « امرتحق پيداکر. » (پروردگار وعده سرته ورسیده). شيطان وویل : پروردگار تاسي ته سمه وعده درکري ، ولی ما پخپله وعده وفا ونه کره . مape تاسي تسلط نه لرل. په غير له دي چي تاسي مي دعوت کري ، او تاسي ومنل . پس زما دملامتيا په ھاي خپل ھانونه ملامت کري . زه نشم کولاي ستاسي فرياد او چغي کمي کرم. او تاسي هم نشي کولي زما فرياد او سورى کمي کري.

پروردگار دائمين منكرينو ژرا او فرياد دمرگ په وخت کي او وروسته له مرگه ،حضرت بهاءالله په ايتونو کي هم تائيد شوي ده . ھكه دهغو منكرينو روح ناخاپه پوه شي. چي ٿومره نعمتونه او بخششونه ئي له لاسه ورکري دي:

حِينَ الْاحْتِضَارِ يَعْرُفُونَ مَافَاتِ عَنْهُمْ وَيَنْوِحُونَ وَ
يَتَضَرَّعُونَ... ٥٨ حضرت بهاءالله

دمрг په وخت کي هغه روحونه کوم ٿه ئي چي دلاسه ورکري دي. پري پوه شوي دي. په ژرا او فرياد شروع وکري...

تولو اسماني كتابونو شهادت ورکرى دى. چي
دمؤمينانو برخليك په هميشه جهان کي له خوبنيو
دك وي. او دمنكريينو سرنوشت برعکس له غمونو
دك وي . مونږ ته په دي ماجرا کي کوم اختيار نشه
دي . پروردگار به دارنگه غوبنتي وي.
داخطار دپروردگار دلوري، نه بايد نادide وگنل شي.
گمراه خلک ويری، اضطراب او وحشت نیولی وي.
چي دتصور نه پورته وي. نیکمرغه دي هغه څوک
چي داديانو دمالک دعایت دلاسه ئې دباقې ايمان
شراب واخیستل او وئي څکل . ٥٩

حضرت بهاءالله

-
- ❖ د «قضى الامر» اصطلاح (امر تحقق پیداکړ).
په قران مجید او ددي ائین په اسماني ايتونو کي
دپروردگار وعدى تحقق ته داشاري په توګه، په
دي عصر کي په کراتو راغلي ده.
 - ❖ ، صريخ، صراخ : فرياد او استغاثه کول، کمک
غوبنتنه.

حضرت بهاءالله فرمائی که د اسرارو پرده لري
شي، دجهان خلک دهغه مقام په ليدو سره چي مؤمنينو
ته وركمل شوي دي، بي هوشه شي.

راتلونکي وينا وبنائي، چي د ظالمانو برخليک او د
ربنتينو مؤمنانو برخليک څومره يوله بل سره توپير
لري:

خدای ته دورتگ او د مرگ رازونه پت و ه او وي به. په
خدای قسم دی که بسکاره شي ځني به له ويري
او غمه هلاک شي، او ځني به په داسي شان خوبن شي
چي هره لحظه به د خدايه مرگ و غواوري. دايمان
راورونکوته مرگ خوبني و ربختني او خوشحالی ور
راوري، او هميشنې ژوند و ربختني. دروح جام دی،
دمخصوصو کسانو لپاره چي د پيدايبنت د ثمرې څخه
چي د حق جل جلاله په عرفان او پيژندنه ئې برى
ترلاسه کړي دي. دي مقام ته ځانته بيان او ځانته ذکر
دي. العلم عند الله رب العالمين. ۶ حضرت بهاءالله

د خبر او ويناو مهمه نتيجه د شيطان (ګمراه پيشوایان)
او پير وانو تر منځ دانسان دا زادي ثبوت دي . دامکالمه

و بنائي. چي هر فرد باید پخپل کوبنبن سره موعد و پیژني ، نه د هغه، اوده دويينا په منلو سره. په « ځانګري توګه هغه خلک چې خپل صفتونه ئي « ضاله مضلله» دي ائين پپروانو ته نسبت ورکري، اوورکوي . داخلک په مخکنيو ايتونو کي شيطanan اوپه نورو ايتونو کي فاسقان نومول شوي دي . دهغوي دير درديه ليکونکو دللي څخه او د جاه طلبو خودخواه پيشوايانو څخه دي. چي کوشش کوي. په «خوله» سره په (دروغو او تهمتونو) جهان ټلونکي لمر له څلا او روښنائي څخه لري وساتي . حضرت بهاءالله دا بيته په دى هکله نقلوي:

کز حسد پوشند خورشيد تورا

ه ها

❖ لو كشف الغطاء لينصعف من ف الاكوان من
مقامات الذين توجّهوا إلـهـ و انقطعوا فـ حـبـهـ
د حضرت بهاءالله عن العالمين .

د اثار و منتخبات، ۱۲۵ مخ

❖ درښتنو مؤمنانو لپاره مرگ، دژوند دجام په
څير دي.

❖ ددي اسرارو علم دپروردگار، دجهان خالق سره
دي.

قران او بھاءالله

۸۱۶

د الخبرو په پای کي ، گمراه کونونکي پيشوا ، گمراه
کونونکي پيروته داسي وائي :
ايني ڪفرت ٻما آشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلٍ .

دابرا هيم سورت، ۱۴- ايت
هغه ٿه چي له مخکي زما په اره خدائی ته نسبت
ورکول انکار کوم.
بنکاره ده. چي خلکو به پيشوايان ددين او ايمان له
نظره په لمري صف کي حسابول ، او هغوي به ئي
دخل ٿان لپاره هميشنې جنت ته خپل رهنمايان گنل ،
بي له دي چي دداخلي خخه ئي باخبره وي. او پوه شي.
چي هغوي دوزخ ته او دخدائی خخه لريوالى ته سوق
اوليزي.

وروسته پروردگار ظالمانو ته یعنی هغو کسانوته چي
دنورو دانکار موجب او سبب گرئي. ددردناك عذاب
و عده ، او دنوبي ائين دمؤمنينو لپاره دجنت و عده
ورکوي.

حضرت بهاءالله فرمائي: چي زمونبر دعصر پير خلک
مشركان دي ، اما ديكتا پرستي چغي وهي ؟ خپلو
خيالونو او تصورونو ته سجده کوي ، او هغه ته حقیقت
نوم اخلي. ؛ اغزو ته گوري او هغو ته دگلانو نوم اخلي
. ٦١ په دي کي مشرك هغه خوک دي چي خپل
حَانَ خَدَى گُنْيٰ . دخپل خالق سره دخبرو په حَائِي دخپل
حَانَ سره خبري کوي . اوري دونکي دهغه نفس او دهغه
غوبنتندي دي، نه د هغه پروردگار او خالق.

ددی ایت په معنی کي فکر و کرئ:

اَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ الَّهَمُ هَوَاهُ وَاضْلَلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَبْلِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ .

سورت، ۲۳-ایت

ایا ددی ليدل هغه خوک چي خپل ميل ، هوا اونفس ئي
خپل خدای گنلي دي؟ خدای هم دهغه دعلم، دهغه
دگمراهي سبب و گرئيل. او په زره او غورونوئي
ورته مهُر و وهل. او په سترگو ئي و رته پردي و اچولي

په غیر دخای نه بل څوک دهغه په هدایت کولو قادر
دی؟ آیا پند نه اخلى؟

مخکنی ایت مونږ ته دوه درسونه رازده کوي:
• خپل میل ته اتكاء ، بي له دي چې په خدائی
اتکاء وکړي ، داشرك دی. اوګمرا هي ده.

۸۱۷ فصل: د پیغمبر انو دعوت ته دخلکو د بی اعتنائی علتوونه او سبیونه

• که علم د عجزی سره یوځای نه وي ، د کمک
او مرستي په ځای دخلکو سره دهغوي د ګمرا هي
سبب کېږي.

حضرت بهاءالله نالا یقو علماؤ ته دارنگه خطاب کوي:
ای په علم مشهورو جاهلانو! ولی په بشکاره سره د
شپانه دعوه لري او په باطن کي زما د پسونو لپاره
خناور ګرځیدل یاستي؟ ستاسي مثل د سهار دراتګ نه
مخکي ستوري په شان دی. چې په بشکاره سره رون

خليوي اوپه باطن کي زماد ديار اوښار دکاروانو
دهلاكت اوګمراه کولو سبب کېري. ٦٢

حضرت بهاءالله

جهل ته ئى دعلم نوم ورکرى دى. اوظلم ته ئى دعدل
نوم ورکرى دى. ٦٣ حضرت بهاءالله

زردشتى پيشوايانو ته ئى په پارسي سره (په ايراني
خالصه) ژبه دارنگه ھواب ورکرى دى:

ووايه! اي دستورانو! له خوبه پورته شى. اوله بى
عقلی خە عقل ته راشى. اودبى نيازه اواز دزره په
غوبونو واوري، اوھە خە چى دخايى دورخى
سزاوار اولايق دى رفتار وکرى. نن ورخ مشر هغە
خوك دى چى وليد اوپوه شو، اووبروکى هغە خوك
دى چى ددانما وينا ئى پيدانه كره، اوئوي دوست ئى په
نوي جامه کي ونه پېژندل. دپوهى درياب بىكاره دى
دلېنى لمرخىگىد دى. واوري، دپايندە ويونكى غبو
اوچىل ئان دھە خە چى لايق نه دى پاك كرى.
ترخو دپوردگار ددرگا لايق شى. ٦٤ حضرت
بهاءالله

راتلونكى ايت موند ته رازده كوي. هغە علم چى
دغورو سره كکروي. دگمراھي سبب دى. بير عالمان
پچىل علم داسى وياري. چى دفارسي په اصطلاح کي
(از خود راضي شود) له چىل ئان نه راضي شي:

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِم مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ . سوره غافر، آيه ۸۳
کله چي دهغوي پيغمبران دليل اوبرهان سره
هغوي(علماء اوپيشوایانو)ته راغل ، هغوي خپل علم
په خاطر راضي او خوشحاله و. اما هغه خه ئي چي
مسخره کول، بالاخره دهغوي سره راگيرشول(په
مجازاتو واغوبنتل).

قرآن او بهاء الله

۸۱۸

«په خپل علم راضي او خوشحاليل» دتكبر او غرور
دپردي تار او پود دی. هغه پرده چي علماء دحقیقت
دليدلو خه لري ساتي . دپروردگار او دهغه دېيغمبرانو
دېيزندني لازمه خضوع او عاجزي ده:
انما ي وَمِنْ بِاَيَاتِنَا الَّذِينَ اذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرَوْا سُجَّداً
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ .

دسجده سورت، ۱۵-ایت یواحی هغه کسان زمونږ
دايتونو گرويدلى شي. چي هغه واوري ، خپل
پروردگار ته په سجده کولو دهغه ستاينه او عبادت
وکري . په هغو کي دتكبرنښاني نشه دي.
هغه حققت عاجزو خلکو ته زده کوي او هغوي ته
سمه لار و بنائي.

مزامير: ۲۵ فصل، ۹-ایت
پروردگار عاجز خلک پورته کوي او بدخويه خلک په
څمکه ګذاري.

مزامير: ۱۴۷ فصل، ۶-ایت
دعلم او دانش له مجلس څخه د خلوت غيبوکور ته
لاره نه وه. اونه به وي. ۶۵

حضرت بهاءالله
پير خلک په دي باور دي چي هر حاخام ، موبد ،
کشيش ياسقفي چي بنكلي لباس واغوندي، او هراخوند
چي او برده چين واغوسته او دنعليين پني ئي په پښو
کړي. او عربي زده کري. او يا داجتهاد درجه په لاس
راوري، او د «الازهر» يا کوم بل مشهور پوهنتون ته

لار. دپروردگار دوفادارو مؤمنانو څخه دی . داهجه
تصور دی. چې کوم اساس نه لري. اویو خام خیال دی.
چې همیشه دخلکو دایمان دسقوط او دخدای څخه ده ګو
دلريوالی سبب شوي دي. څومره پیر علماء او فقهاء
او مجتهدين دي. چې دوخت په علومو کي تر هر چا
دمخه وي. اما دایمان دقیمتی گوهر یوه نزه ئې هم نه
وي. ترلاسه کړي. اونه به ئې هم ترلاسه کړي ،
او څومره پیر خلک دي. چې یوه کلمه ئې په مدرسه
کي نه وي زده کړي ،اما زړه ئې داسي صاف وي.
اور وح ئې د مینې به رنا روښانه وي. چې دپروردگار
کلام په همغه لحظه کي پیژنې او دزړه له کومي ئې
منې.

دالهي کلماتو فهمپه ظاهري علومو پوري هیڅ
اريکه نه لري .داد زړه په صفا ئې پوري ...او دروح
په پاكوالی پوري مربوط او اړوند دی. ۶۶

حضرت بهاءالله

دمومنانو يوه بله ، دایمان نبنانه دلمونخ کوونکو په
تنده کي او ياده گوپه پکري ، دلاس په همسا او تسيبوکي
گوري . داخلک ددي حقیقت خخه غافل دي . چي
عبادت دعالت او حقیقت سره دمیني مه واره ، دریا
نبنانه ده ، نه په خدای دایمان نبنانه .دامام حسین
خنی دېمنانو چي ده گه سره ئى په جنگ شروع
وکره ، په کال کي دری میاشتی روزه نیوله او شپه
اوورخ ئى دقران تلاوت کول . ٦٧

ان لا تعتنوا الذين يدعون العلم فـ انفسهم ولا يخافنكم
كبير عمائهم وتحرّك السنّتهم وتتعرّهم حين ينكرون
الفيض من هذا السحاب المشرق المرتفع العزيز المنير .

٦٨

حضرت بهاء الله

هجه چاته چي دعلم دعوه لري اعتنامه کوي . دغتو
پکريو او غتو خبر و خخه په داسى حال کي چي ددي
لور ، رو بنانه او عزيز فيض او برکت خخه منکر دي .
مه ويريني .

قل إنّ الاعراض من كلّ معرض منادٍ لهذا الأمر وبه
انتشر أمر الله وظهوره بين العالمين .
حضرت بهاء الله

وواييه! په يقين سره هرمنکر او مخ ارونکي ددي «امر»
غږ پورته کوي. او ظهور ته ئي دخلکو په منځ کي
انتشار ورکوي.

ایا له دي حیرانوونکي پیښي بله کومه انگیزه تصور
کولی شي؟ چې دلوی علماو ، فقهاء او مجتهدینو له ډلي
څخه ، په دي ائین دایمان په خاطر ، له هر راحت ،
عزت او نعمت څخه تیر شول ، هره بلائي په ځان
ومنله ، او بالاخره ئي په پوره داد او عشق او ايمان سره
ئي دزمان دموعد څخه خپل ځانونه فدا او قربان کړل.
دهمغو علماو یوې بلې ډلي دهغو مؤمنينو وژنه څلې
لازمي وظيفه وګنله . څه سبب ؤ؟ ددي دواړو ډلو څخه
په کومه یوه ئي باور کولی شي؟ په هغو چې دحقيقت
په لاره کي له هرڅه څخه تیر شو ، او یا هغه چې
دراحت عزت او نعمتونو کي کښیناستل او دهغو
عاشقانو دوزنې فتوا ئي خارله؟ دایمان کور ، دپاک او له
میني ډک زړه دي. نه دعلم او دانش نه ډک مغز ، فکر
رهنما دي ، نه دلاري مقصد . که زړه کړتیا
پیداکړي. قدرت ، بیروالی اورو بنائی دليل ګټه نشي

کيدلی . ھكە دعشق او دايمان رنا هيچكله دتعصب
او غرور دپردي څخه تيريدلی نشي.

قران او بھاءالله

٨٢٠

که دمقلدو پيروانو او ده ګو دېېشوايانو څخه تيرشو.
دپروردگار او ده ګه دا خرت له سرای څخه منکرانو ته
نظر و اچوو . ولی ھني خلک دپروردگار په وجود
او ده ګه په هميشنې جهان دليل او برهاں له او ريدلو
څخه وروسته دايمان او اقرار څخه پده کوي؟ ددي کار
ريښه څه ده؟ دالاندي ايت دي پوبنتني ته حواب وائي:
فالذين لا يؤمنون بالآخرة قلوبهم منكرة و هم مستكريون
.

دنحل سورت، ۲۲-ايت

هغه خلک چي په هميشنې جهان ايمان نه راوري،
ده ګوي زره ده ګوي دانکار سبب دي. هغوي مغوروه
او كبرکونکي خلک دي.

زمونبر دروح زره ، زمونبر دجس دزره په شان دي.
که دسختي خواته ولاړ شي. علاج ته ئې اړتیا ده.
دپروردگار اودهمیشني جهان منکرانو بیماری
(ناروغي) په اوله درجه دهغوي کبر او غرور دي.
خُني خلک دپوهنتون په زده کړوکي لورو درجوته
رسبدلي دي. دجهان په خالق ايمان راول کوم اړتیا نه
گئي. دсадه دلو خلکو یوه دله هغوي ته دېيشوا اور هنما
په نظر ګوري . اودهغوي څخه په تقليدييل کوي ،
غافل له دی نه چي دخدای کور، عاجز اوپاک زره
دي. نه ددنبيا دعلم اوپوهي څخه اکنده مغز.(يعنى ډک
شوي مغز) . څومره بير علمونه اوپوهي دي، ددي په
حای چي زرونو ته نرمي اوپاکوالی اوپراختیا
ورو بخنې. دهغو دزرونو دتنکتیا او سختي سبب شي .
دپروردگار له نظره سخت زړو اوکبرجنو خلکو ته
کوم اعتبار اولورتیا نشه دي:
انه لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ .

دنهل سورت، ۲۳-ایت

پروردگار دمغورو اوکبرجنو خلکو سره مینه نه لري.
دپروردگار دشهادت په اساس یوشوم برخليک ددي
خلکو په انتظار کي دي:
فَلَبِسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ .

دنهل سورت، ۲۹-ایت

دکبر جنو خلکو مأوای اومنزل څومره بد او خرابه دی.

٨٢١ فصل: دېيغمبر انوبلنی ته

دخلکو دبی اعتنائی علتونه

مخکنې ایتونه یو حل بیامونږ ته رازده کوي. چې دپروردگار په اړه ، لازمي شرط عاجزی ده . څنګه ممکنه ده. چې کبرجن زړه، دروح اود زړه جهان ته آیا د عاجز زړه لپاره لارپیداکري ؟
پوهنتون لازم دی؟

حضرت بهاءالله فرمائی: د «علم» هدف «معلوم» ته رسیدل دي . په دی قیاس سره د «عاشق» هدف په غیر د معشوقي رسیدلوته نور څه دي؟ هغه دانشمندان چې له دې دینا څخه بې ايمان خي ، دهغو مسافرو په خير

دي. چي عمر ئي په مسافري کي تير شي ، بي له دي
چي دخپل مقصد بشارته ورسى. او دخپل معشوق خخه
نبسانه پيداکري.

په ځناورو باندي دانسان

دبرترى

میزان ، عقل او پوه ده

«دانسان عقل...الهي لو يه خلا ده» ٧٠ «عقل دکائنا تو
اشرف دی» ١٧ حضرت عبدالبهاء
باید په هروخت کي خپل رب ته پناه یووړل شي. چي
نه باید دجهل لښکري، په علم او عقل غلبه پيداکري.
او دکومان دجنود لښکري په یقين غالبي
شي. ٢٧ حضرت بهاءالله

دانسان او جهان دېنکلا رمز ، په تنوع او تفاوت کي دي
. ددي تنوع منشاء دانسان خلقت ، ازادي، ايمان او
و جدان دي، چي دعقل او تفكر دقوي په اساس متکي
دي . که تنوع نه وي ، ژوندون به بېنکلا او خلانه
لرلی . ازادي دعقل او خرد خخه مه واره ليونتوب
او ديوانگي ده . او عقل او خرد دازادي مه واره غلامي
او بنده گي ده . ځني له خلکو ، دازادي له سرمائي نه
دخپل ځان لپاره یواحی بلا ګاني او بدې اخلي .
دا غافلان ، دخپل روح پانه په داسي دروغو او ګمانونو

ککره کري. چي په هغه کي دليکلو ٿاي نه پاتي کيري
دخلکو بله ڏله دخپل روح مقام او نيكى پيڙني .
پروردگار هيٺکله هغه لوئي ارمغان او هغه پاکه او سڀنه
پانه دنادانو او متعصبو خلکوپه اختيار کي نه ورکوي.
ترڅو دهغوي هميشه برخليک دريا او غرور په فلم په
هغه پانه ولوي.

قران او بھاء اللہ

۸۲۲

دامؤمينان ترڅو وينا دفکر او پوهی په رنا کي ونه
سنجوي. او دهغه دليل او نبانه ئي نه وي پيداکري.
دخپل روح په پانه ئي نه ليکي.

دهغی جملی نه دېډاينېت اسراردادي، چي پروردگار دهرشي لپاره «ایت» اويا «نبانه» پیداکري ده. اومنې ته پند راکوي. چي د ژوند تولو کارونو کي دي نبانو ته توجه وکرو. لمر، ستوري ، سپورمي اواسمان داتول دپروردگار دقدرت او حکمت او بسکلا نبني دي. دهغوي په وجود کي فکر کول منبر خدای ته رسوي. پير خلک دي چي خپل ھان ته فرصت نه ورکوي. ترڅو په الهي ایتونو کي تأمل او فکر وکري . یوه بله دله هغه «ایتونه» او «نبانې» نادیده گني. اوله نظره ئې غورحوي.

داغافلان دقران دشهادت په اساس دپروردگار در حمت او فضل څخه بي برخي دي . که دهرشي لپاره «ایت» او «نبانه» شته ، بنه ده چي پوبنته وکرو. د «ربتني مئمين» لمرنې نبانه څه ده؟ دداسي یو مؤمين لمرنې نبانه ددي اصولو پیروي ده:

- دازادي اصل: دتقلید محکومول چي دازادي ، ايمان او وجدان مخالف دي.

- دفکر او عقل اصل: عادلانه تحقيق په تولو کارونو کي په خاصه توګه په اسماني او وجداني کارونو کي چي هميشني نتایج لري.

په عادي او روزمره کارونو کي دوه اصله چي زمونې دانسانیت بنکاره نبني دي. محترمي گنو . مثلاً که

خوک په چاتهمت و تبری . پوبنتنه کوو «ستا دليل څه
دی؟ له کومه ځایه پوهېږي؟» اما ددين او ايمان په
کارونو کي داقانون عالباً نادیده نيسو . مثلاً که تاسي
دلسو نفو څخه چې د مختلفو دينونو پېروان دي پوبنتنه
وکړئ: «په څه دليل دي خپل دین منلى دي؟ کوم ایتونه
او یانبنانی ستاسي ددين په حقانيت شهادت ورکوي؟».

۲۷ فصل: دېيغمبر انودعوت ته

۸۲۳

دخلکو دبی اعتنائی علتو نه او سببونه

اور وسته و ګورئ چې څونفرو له هغوي څخه ، خپل
دين ددوه اصلونو په اساس «ازادي تفکر او تحقیق» له

مخی منلى دى. شايد دداسى مؤمینانو شماره په سلو
کي ديو څخه هم کمه وي. دتاریخ دشهاط په اساس
ددین څخه پیروي، هميشه یو ميراثي امر و، په همغه
ترتيب چې خلک جسماني خاصيتونه په ميراث اخلي.
خپل دين هم په ميراث کي اخيستى او اخلي.

دقران دایتونو له مخی، دیوامر مثل وروسته دتحقيق
څخه دعقل او خردښانه ده، او دامر بي له تحقيق څخه
مثل دعقل دکموالي نښانه ده. (دزمرسوره، ۱۸ -

۱۷، ایتونه) پر ځناورو زمونږ دبرتري او انسانيت لمړني
ښنه، زمونږ دعقل او تفکر قوت دی. که له دې قوت
څخه کار و انخلو له ځناورو څخه تېټ او پیست یو. ځکه
هغوي هغه څه چې نه لري. په کار ئې نه وري
، او مونږ هغه څه چې لرو په کارئي نه ورو.
حضرت بهاءالله داوينا په (خالصه ايراني ژبه) چې
څو واري په دې کتاب کي تكراري راغلي ده، پيره
بنکلي ده:

عقل وائي : (هر څوک چې ما نه لري، هیڅ نه
لري. ده رڅه نه تیر شي، او ما پیداکړي. زه لیدونکي
لمړ يم، او د پوهی دریاب. پژمرده تازه کوم، او مړي
ژوندي کوم). ۷۳.

حضرت بهاءالله

په انسانی عالم کي دعقل نه لوی بخشش نسته
... عقل ددرک کولو میزان دی . په دی خاطر هره
مسئله دعقل په تله او میزان وتلی . ٧٤

حضرت عبدالبهاء

که دفکر ، پوهی او عقل قوت چی دالھی دلویو
بخشنونو څخه دی په کاروانه چوو ، دپروردگار په
وراندی مسئول یو . دامسئولیت تر هغه حده دی . چی
بی له فکره یوه خبره نه باید په ژبه راورو .
حضرت عیسیٰ دالخطار هر مؤمنین باید خپله رهنما
و گرخوی :

خلک چی هره کلمه بی له فکره په ژبه راوردی ، دهغی
حساب به په ورخ دمحشر ورکوی .

حضرت مسیح : انجیل متی : ۱۲ - فصل ۳۶ - مخ

قران او بھاء اللہ

۸۲۴

له هغه چا پوبنتنه وکرئ،

چي پوهيردي .

ددي لاندي ايت په معنا کي فكر وکرئ. ترڅو د«دليل غوبنتلو» او «نبناني پيداکولو» دلزوم په اهمیت پوه شی. او دغفلت په عواقبو اوددي ميزان په کارولو سره چي زمونږ دانسانیت علامه اونبسانه ده. اکاه شی . دايت هغه خلکو ته اشاره ده. چي فاسق اوبي وجданه دي. چي بي له کوم دليل اوبرهان څخه بهائي ائين دروغ گني ، اودهجه په ردولو کي كتابونه ليکلې دي. اوپير دروغ ئي ويلى دي. ډيرو مسلمانانو دپروردګار دائين ددبسمنانو وينا بي له کومي خيرني او جستجو منلي ده ، او بهائيان ئي یونادان قوم او گمراهان گنلي دي او گنلي ئي .

يَا اِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اَنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ فَنِبِأْ فَتَبَيَّنُوا اَنْ تُصِيبُوا
قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ .

دجرات سورت، ۶-ایت اي مؤمنانو! که

يو فاسق شخص تاسي ته خبر راوري ، دليل تري وغوارئ (بنه تحقيق وکرئ) نه باید چي يو قوم نادان اوناپوه وکنو(بي له کومه دليل څخه) او روسټه سخت پښيمانه شی .

دلغاتودفر هنگ له مخي «فاسق» يعني بدکار دربنتنى
لار خخه اعوبنتى او منحرف ، داكلمه هغو خلکو ته په
اشاري سره کارول شوي ده. چي په دروغو دالهي
ائين حقیقت دنورو خخه پتوي . رديّه ليكونكى له دى
پلي خخه دى . دمسلمانانو او مسيحي علماء او پيشوايانو
دنورو دينونو دردولو په باره کي دهفي جملې نه
دبهائي ائين په ردولو کي كتابونه ليکلى دى.
په مبارڪ ايت کي فرمائي که ديو فاسق شخص خخه
کوم خبر و اوريدل ، دليل و غوارى او بي له جستجو
خخه قضاوت مه کوي. مبادا ، يوه پله دکوم ائين
دپروانو خخه نادان و گنى. بير خلک ددى په حاي چي
دنوي ائين دحقانيت نبناني دهげ (ائين) دمؤمنينو خخه
پوبننته وکري.

«فتَبَيَّنُوا» دمهمو کلمو خخه ده. چي خو ئلى په قران
کي راغلى ده ، په دى معنى چي : بنه رسيده گي
وکرى، په دقت سره تحقيق وکرى ، روبنانه دليل
و غوارى .

(٩٤:) دبهائي ائين په ايتونو کي د «تحرى حقیقت»
(حقیقت پیداکول) په همدى معنى راغلى دى.

دهجه ائین دمنکرینو څخه اوپه خاصه توګه دڅلپو پیشوايانو څخه پوبنته کوي. اوبي له تحقیق او جستجو دهغوی قضاوت مني.

نبردي دوه پیريو ته رسپری. چې دلوی پیغمبر دپیداکیدو خبر له ایران څخه دایرانيانو او دجهان نورو ملتونو غور ته رسیدلی دي. دهغو له منځه کومو خلکو چې دا خبر اوریدلی دي ، څو په سلو کې په تحقیق او جستجو پیل کړي دي. اوله بهائیانو څخه ئې ددلیل اوښانی غوبنتنه کړي ده ؟ دمسلمانانو علماء او پیشوايانو نه چې همیشه ئې قران ویلی او وائي څو په سلو کې ددي ائین له مؤمنینو څخه دقران دحکم ایتونه غوبنتی دي ؟ څو په سلو کې پوبنته کړي ده : ددي « خبر » دسمون اورښتینولی نښانه او دلیل څه شی دي ؟ یواحی حضرت باب درسالت په دوران کې نبردي (٤٠٠) تنو دمسلمانانو لوی علماء چې په تقواکۍ دتولو په سرکې و. په هغه حضرت ايمان راوردی دي. دهغوی دتقوا اوپاکې درجه په داسې حد کې وه. له هر راحت څخه تير شو. او هر بلا ئې په ئان ومنله .

دهغو لویو علماو څخه پېرو ددی ائین په حقیقت باندي
دڅپل ځان نه په تیریدلو سره شهادت ورکړ . دقران
دحکم په اساس که یو مسلمان دیو فاسق شخص څخه
کوم خبر واوري، باید هغه خبر بي له تحقیق څخه ونه
مني. او بلکه د ويونکي څخه دليل وغواړي. په دي
پوبنټه فکر وکړي : آيا ددی لویو علماو اوددی
قهرمانانو دتقوای ، علم ، او حکمت په میدان کي
دهغوی ايمان او شهادت کافي نه دی. چې دجهان تول
مسلمانان دقران حکم اجرا کولو ته واداره کړي؟ آيا
دميلو نهاو کسانو ايمان دپوهو خلکو څخه چې وروسته
له پېر تحقیق او کوبنښ نه ددی «لوی خبر» په
حقیقت او دپوردگار له لوري ، ددوه پیغمبرانو په
ظهور شهادت ورکړي دی. دفاسقو او دروغجنو خلکو
دشهادت څخه کمتردي؟

راتلونکي ايت زمونږ دزمان مسلمانانو دهدایت لپاره
نازل شوي دي. هغوي ته زده کوي چې
وروسته «دلوي خبر» داوريدو څخه باید په څېرنه
اوجستجو پیل وکړي . او دپوردگار دنوی ائین له
مؤمنانو څخه دهغه لوی خبر په باره کي نښاني او دليل
وغواړي:

فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا .

دفرقان سورت، ۵۹-ایت دھغه په باره کي دھغه
چا څخه پوبنتنه وکره چي پوهيري.
کوم کسان د «هغه» په باره کي پوهيري؟ دنوی ائين
منکران اوکه دنوی ائين مؤمنان؟ توجه وکرئ. چي
دقران په ايت کي نه دی فرمائلي چي که کوم خبر
واوری. دھغه په سم اوناسم باره کي دملاً او ياد محل
مجتهد څخه پوبنتنه وکرئ. نه ئي دي وئلي دحدیثو او
پا دقран داستاذ څخه په عربستان اويا ایران کي
کومک وغواړئ، يادقран له تفاسیرو څخه لکه
«تفسیر کبیر» سره مشوره وکرئ. پروردگار دتحقيق
مسئولیت دهرفرد پر روح چي دا «لوی خبر» اوري
ایینی دی، اوله هغه څه غواړي. چي دنوی ائين

دپروانو څخه دنوی موعد په باره کي پوبننته وکري
او دليل اونبانه وغواوري.

مهربانه پروردگار دخپل تاکل شوي دپيزندني استعداد
خپلو ټولو بنه ګانو ته بخشش کري دي. دپروردگار
دعالت څخه پير لري دي. چي دا استعداد او دالوی
افتخار یواخي دعربي ژبي استاذانو ته اوبيا دفقي
او فلسفې معلماني او دقران مفسرينو ته بخشش کري .
دایمان د ارمغان غوبنتونکي دعلماء او پيشوایانو دتقلید
په ځای او په نورو اتكا، باید خپل توانا او مهربان
پروردگار ته پناه راوري. اوله هغه څخه یاري
اوکومک وغواوري:

باید «درېښې لارې لټونکي» په هروخت کي په حق
توكل وکړو اوله خلکو ځان وساتو. ۷۵
حضرت بهاءالله

په وینا او ګفتار کي

مجادله

دخلکو یوه ډله په دي تصور ده. چي دایمان ارمغان په
خلکو باندي په یو فشار سره تحمل کري. ده ګي جملې
نه په خبرو کي دمجادلي په وسیله ، دایو خام او بې
مقداره تصور دی. دپروردگار طریقه همیشه داسې وه

اووي به، چي دهجه ائين په محبت اوپند اود «حکمت اوبيان» دلاري دهجه غوبنتونکو اوتنو ته وروبنيايو:

٨٢٧ ٢٧ فصل: دېيغىمېر انودعوت ته
دخلکو دېي اعنتائي علتونه

لاري ته هدایت کول دمينى او مهربانى له مخي و ، نه
قدرت او نويوالى له مخي. هذاسنة الله من قبل ومن
حضرت ٧٦.

باب
أن أذكِّرَ النَّاسَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ وَلَا تُجَادِلْ مَعَ أَحَدٍ فَ
أمر ربک ليتم حجّة ربک عل العالمين . ٧٧.
حضرت بهاء الله

خلکو ته په پنداو حکمت سره یادونه وکړه ، او د هیچا
سره د پروردگار دائین په باره کې مجادله جنګ ،
جګړه ، بحث او شور مه کوي. ترڅو د پروردگار دلیل
او بر هان دجهان خلکو ته پوره ورسی.

مجادلې

هدف، پرنور و برتری او هان لوړښو دل دي:
غافلترین بندہ ګان هغه څوک دی چې په خبروکې
مجادله کوي. او پخپل و رور ځان لوړ ګني.
حضرت بهاء الله

مجادله، په خبروکې رقابت ته ويل کېږي. او د هغې
هدف، د سپورتی مسابقو په شان په حریف برتری
ترلاسه کول دي. د ادول رفتار په سپورتی مسابقو کې په
زړه پوري وي. آیا د دین او ايمان په ډکر کې هم دا کار
جائز دي؟

د خبرو او بحث هدف په معنوی کارونو کې، حقیقت ته
رسیدل دي، نه په نورو غلبه او هان لوړ، وښو دل.

مذہبی پیشوایان، چې د هرمرام او مسلک دي، د خپل
مقام او قدرت د سائلو په خاطر، خپلو پیروانو ته زده
کړي دي. چې د نور و فکر و نو والا او ته در قیب او مخالف
په نظر و ګوري، نه دیار او همراه په ستړ ګو چې یو
مشترک مقصد او هدف ته ورسی.

حتى دسياست په برخه کي چي ددين په نسبت دخلکو
داحساساتو سره کم اغړل شوي دي، ددوه مخالفو
حزبونو نماینده ګانو ترمنځ مجادله دتوافق اویا تغير
نظر سبب شوي نه ده. اونه به وشي. کله تاسي ليدلي
يا اوريديلي دي. چي يو سياستمدار دمباحثي يا مناظري
په وخت کي دمخالف حزب مربوط فرد ته ناخاپه
ووائي: «ما اشتباه کري ده!» «حق ستاسي ده!»
؟ همدارنګه په مذهبی خبر او مباحثو کي
داديانو دپيشوایانو ترمنځ کله هم ليدلي يا اوريديلي دي.
چي يو پيشوابل پيشوا ته ووائي: «زه په اشتباه کي وم!
تاسي په حقه ياستي!»؟

❖ داد خدای سنت دي. له پخوانه اوله دي نه
وروسته .

که داسی ده ، پس ولی دخلکو په منح کي مجادله
دارنگه په زره پوري ده ؟ په همغه ترتیب چي ورزشي
مسابقات په زره پوري دي . خلک تول له دي سره
مينه لري . چي وگوري . يورقیب ئى ماتى خوري اوبل
رقیب ئى مەدال په لاس راوري . دانسان طبیعت له دي
احساس سره تېلى دى . دحقیقت په کشفلو کي باید په
دي احساس اوتمایيل غلبه پیداکری شي . ئىکە زمونب
هدف اوارمان دحقیقت پیداکول دي ، نه رقابت . خدائى
پىژندنه ده ، نه د بىترى اوقدرت احساس .

دالاندى ايت زمونب دعصر دخلکو اړوند دى ، دهغو
خلکو خبر راکوي . چي دبهائي ائين په باره کي
دپوهاوي پرته یواحی په هغه څه چي دې خبرانو څخه
ئى اوريدلې دى . ددى ائين دپېروانو سره په مجادله
اورې :

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
منېر . دلقمان سورت ، ۲۰ - ايت

دخلکو یوه دله ، بي له دي چي دروبنانه کتاب ، علم
او هدایت دار مغان څخه برخمن وي ، خدائى دکلام په
باره کي په مجادله پیل کوي .

څوک په غیر دېيغمبرانو درې لويو بخشنونو (علم ، هدایت اور وبسانه کتاب) لرونکی دی؟ په غیر له زموږ د عصر ددوو موعودو دېيروانو څخه ، نور کوم کسان ده ګوي څخه برخمن دي؟

مخکنی وړاندوینې تحقق پیداکړی دی . ټکه له همغه شروع څخه ، مذهبی پیشوايانو په خاصه توګه دمسلمانانو او مسيحيانو له منځه د بهائیانو سره په مجادله کي پورته شوي دي ، د خپل قدرت د ساتلو لپاره او د حقیقت دېتلولو لپاره ، خپل پیروان ئی د بهائیانو سره دنasti پاڅي او معاشرت څخه منع کړي دي.

دالهي سلطنت جشن

هميشني جنت ته داخليدل او الهي سلطنت ته په جشن کي ، دعوت نامي او بلن ليک ته اړتیا ده . بي له هغه بلن ليک څخه پروردگار ته دنبردي کيدلو او هغه بي کرانه او پراخه میدان ته ننوتل دهیچا لپاره ممکن نه دی.

كە ستاسى دخوبىي مراسم لرلى، تاسى بە ناپىزىنلى خپل واده تە رابلىلى وى؟ كە تاسى داسى نە وى كىرى، خدای ولى داسى و كىرى؟ دې ايت تە چى خو ئىلى پە دې كتاب كى تكرار شوي دى. توجه و كىرى:

دو عدى دتحقق شرطونه	دخداي و عده درېبىنتىنى لاري لىتۇونكۇ سره
ان الله لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ. دعنكبوت سورت، ٦٠-ايت دېروردگار لطف او رحمت دنىكۈ كارانو سره دى.	وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُّلًا... دعنكبوت سورت، ٦٩-ايت ھەنگە خوک چى زموڭىز پە پېداكولو كى كوبىنى و كىرى. البتە چى هەنگە بە خپلى لارى تە هدایت كىرو.

په اسماني اثارو کي په سلهاو كرته دېغمبرانو دېژندني
شرايطو خبره رامنځ ته شوي ده. په هغوي کي همیشه
دنظر وړ خبره او مطلب دخلکو رفتار او د «زړه
خبره» ده. په هغوي اثارو کي ، حتی یوهل هم دفقه
، منطق ، فلسفې ، ژبي ، مكتب او مدرسي خبره منځ ته
را غلي نه ده .

فالذين لا يؤمنون بالآخرة قلوبهم منكرة و هم مستكرون.

دنهل سورت، ۲۲-ایت هغوي چې

دهميشني جهان څخه منکر دي ، دهغوي زړه دانکار
سبب دي ، هغوي کبرجن خلک دي .
دخدای لاس لند نه دي. چې تاسي ته نجات
درکري...ستاسي ګناهونه دهغه صورت له تاسي څخه
پت کړي دي .

اشعيا: ۹۵ فصل، ۲-۱، ایتونه

په لاندي وينا کي ، حضرت بهاءالله دنيک رفتار دلزوم
يادونه کوي. او ددي «راز» او ددي «لوی ورځي»
دېداکولو شرط «پرهيزگاري» ګني:
دېت او عزت په سائټو سره دناسموکارونو او غوبښتو
څخه خپل ځانونه پاک کړي. ترڅو دبې نيازه دورځي
رازونه پیداکړي . ۷۹

حضرت باب ھم ھما

مطلوب یادوی:

کذلك نبأ الذين ترى فيهم خيراً يومئذٍ و كذلك علمهم
سبل الحق لعلمهم يفقهون ۸۰.

پس دپروردگار پیام هغو خلکو ته چي په نیکی سنمبال
او بنکلی دي ورسوه . او هغوي ته دپروردگار دسمی
لاري بنودنه وکره، شايد پوه شي. او حقیقت ته ورسی.

حضرت باب دبیان په کتاب کي فرمائي: چي
دپروردگار رالیول شوي په هر حال کي خپلو خلکو ته
ناظروي. او هر کله چي ديوه زره په ائينه کي دائمان
استعداد وکوري ، خپل ھانونه دپروردگار په اجازي
ھغه ته ورپيڙني. ۸۱

دالاندي بلنه چي په خالصه ايراني ژبه نازل شوي ده ،
يوخل بيا ووائي اودهجه په معنى کي فكر وکري:
دپروردگار لمري خبره داده: چي دالايش اوکړتیا، د
خواهش او غوبننتو څخه په پاکي سيني سره
او دېداښت درنکونو څخه په پاک زړه، پوه، لیدونکي
او قدرت والا پروردگار ته راشی. او هغه څه چي ده ګه
دورخې ور او سزاوار دي. له ځان سره راوړئ... په
پاک روح سره عجله وکري. شاید ورورسیرو
او هغه څه چي سزاوار او ور دي شاید پري پوه
شيء.. په درې شيانو دیدار ترلاسه کېږي: دزړه،
ستړکو او دغوبونو پاكوالۍ له هغه څه چي ليدلى او
اورېدلې دي.

حضرت بهاءالله

دمخکبني کلام په اساس، دپروردگار دیدار ددي درې
شرطونو دسرته رسولو پوري اړه لري:
• دزړه پاكوالۍ له دروغو، ريا اونورو ناپاکيو
نه.

- دستړکو پاكوالۍ د ظاهري کارونو او ناپايداره
روزگار ته د توجه څخه.
- دغوبونو پاكوالۍ دخلکو په منځ کي دخپرو
شوو ګمانونو او تصورونو څخه.
- په هرځاي کي دپاکوالۍ او صفا خبری دي:

خومره نیکمرغه دی پاک زری خلک ، حکه خدای به وگوری .

حضرت

مسیح انجیل متی: ۵ فصل، ۸-ایت
بی د «روح» دپاکوالی به څوک خدای ونه گوری.
عبرانیان: ۱۴ فصل، ۲-ایت

٨٣١ فصل: دیيغمبرانو بلني ته

هغه ایتونه چي ذکر شو. داوبنائي چي تبعیض لپاره
الهي درگاه ته لار نشته دي.
تول دپروردگار په وراندي يو شان دي . دائمان لاسته
راورل دخاصو شرایطو دتحقق پوري ترلي
دي، او هر خوک چي هغه شرایطو ته تحقق ورکري ،
دایمان په بنکلا به بنکلی شي . آيا ممکنه ده تصور
وکرو. چي حضرت بهاءالله بلني ته يو خوک دزره له

کومی ھواب ووائی او هغه ئی ونه منی؟ دپروردگار
فضل او رحمت دومره زیات دی. چي هغه حضرت
بے متعصب او بدخویه خلک هم په پوره محبت
او احترام سره منل . هغه چاته په خطاب کی چي
دپروردگار بلنه ئی منلی وي ، فرمائی:
انّا سمعنا ندائك اجبناك و رأينا أقبالك أقبلنا اليك .

حضرت بهاءالله

٨٣

ستا غبر می واورید او تاته می ھواب درکمی دی .
ستا توجه می ولیده او تاته می توجه کمی ده . بهائیانو
ته دهدایت لپاره په جهان کی د «لوی خبر»، دخیریدلو
دطريقی او روش په اړه په یو لیک کی فرمائی: چي
باد په خرابه او اباده دواړو لکیږي . تاسی هم
دخدای په خاطر داغبر او «لوی خبر» خلکو ته
ورسوی . هرچا چي ومنل ده گه دنیک رفتار نتیجه
هغه ته رسی. او هرچا چي مخ واړول ، جزائی پڅله
کوري .

وَاللَّهُ يَدْعُونَا دَارُ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ . دیونس سورت، ۲۵-ايت

پروردگار خلک دبغداد «بنار» ته دعوتوی. او هر چا
لره چي وغواري سمي لاري ته ئې بیائي.
تراوشه پوري نبردي دوه پېړي دحضرت باب د «امر
دا ظهار» خخه په شيراز کي او دحضرت بهاءالله دامر

داظهار څخه به بغداد کې تیریزی . زمونږ په زمان
کې بغداد ته بلنه (دارالسلام ته بلنه)، ددې ائین
دتحقیق دنښانو او دلایلو دبلني سره برابره ده . هغه ائین
چې په هغو دوه بنارونو کې په ۱۲۶۰ او ۱۲۸۰ هجری
قمری کلونو او یا)
اعلان شو.

❖ په همغه ترتیب چې دمخه موولیدل د(دارالسلام)
لقب له پخوانه ددوه بنارونو بغداد او شیراز په
رابطه کارول شوی دی ، دادوه بنارونه چې
حضرت بهاءالله او حضرت باب دامر داظهار
حایونه ؤ:

دارالسلام : دجنت سرای، دبغداد دبنار لقب ،
ددمشق دبنار لقب او شیراز ته هم دالقب ويل
دعیید فارسي فرهنگ شوی دی.

لمړی جلد ۹۰۹ مخ

قران او بهاءالله

۸۳۲

بنکاره ده. چي دېرو مسلمانانو دبهائي نوم اوريدلى دى . ددى نوم اوريدل ، دتحقيق او خيرني دبلني سره برابر دى . كه ددى خبر داوريدونکو زره ، ايمان ته اماده وي، دقران دحکم اجراء ته چي دصادق مسلمان نښه ده ، پورته کيرزي ، او يقين کوي چي ددوه لمزنیو شرطونو سرته رسول ، دخپل کوبنښن نتيجي ته رسی:

- دائمي فکر ، تحقيق او خيرنه دهغوي روح او فکر ته روښنائي ورکوي.
- دوامداره دعا او زاري دپروردگار درحمت او بخشش دباران داوريدلو سبب کيرزي.
- دلمر وړانګي او بخشش او احسان باران وریدل دهغوي زرونه دایمان دتخم پالني ته اماده کوي.

اما هغه مؤمنان چي دخپلی وظيفي په سرته رسولو کي غفات وکړي ، يعني :

- دپروردگار دعوت ئي دزره له کومي نه وي منلي .
- او دخپل پروردگار نه په دعا کي دکومګ نه غوښتل.

دهغوي روح دالهي بخشش او دانش څخه، او دپروردگار دیددار دافتخار څخه، ترابده بي برخي او بي نصبيه دى.

**وَالَّذِينَ تَوَقَّفُوا بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ قَدْ قَدِرَ لَهُمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ٨٥ حضرت بهاء الله**

دهجه چا لپاره چي وروسته له هجه چي دليل او
برهان سره مخامخ شي. او دپروردگار دائمين په منلو
کي توقف کوي د حتمي مجازاتو سره مخامخ کيري.
وروسته دحجه او برهان ظهور نه که يو خوک
دپروردگار دموعد څخه مخ اړونه وکړي. دخپل عمل
په سزا به ورسیروي. ٨٦

حضرت بهاء الله
قل ان ذلة الدنيا لاحسن من عذاب الآخرة لأنّه يبقى □ و
ذلك يفنى □ ٨٧ حضرت باب

ووايه! ددنيا ذلت داخترت دعذاب څخه بهتر دي . ټکه
دادلت فاني او هجه عذاب باقي دي.

٢٧ فصل: دې یغمبر انوبلني ته دخلکو

دانسان مقام لوی دی . دامقام په دوه ستنو ولاړ دی: «د عقل دقوت په ستن» او «دا زادی او اختیار دار مغان په ستن» دېر خلک د خپل همیشني اسماني سرنوشت په انتخاب کي عقل نه کارنه اخلي ، په دی تصور چي دایمان او وجدان په حصه کي پوهی او فکر ته لار نشه دی . دامؤمنان د تقلید تیاره او ورو کي قفس دازادي باعظمته او بنسکلی قصر برتره او لور گني . او ددي په ځای چي ددي اسماني جشن په خوبنيو کي شرکت وکري . چي دمختکنيو مؤمنانو کلکه ارزو وه ، خپل قيمتي عمر په یوه تنګه او تیاره څنډه کي هسي له لاسه ورکوي . زمونږ روح دازادي مرغه دی ، نه دخاورو خزنده . مونږ دی جهان ته محکوم او مجبور نه یو راغلي . که د فکر او تأمل قوه د خپل همیشني سرنوشت په ټاکلو کي نادیده و ګنو . او دایمان او وجدان دازادي لوی ارمغان یوی خواته واچوو ، خپل انسانيت مو یوی خواته اچولی دی .

آيا دخای له دیداره لوی افتخار بل څه شي تصور کيدلى شي ؟ آيا د افتخار بي له کوبنښه او دروح داماده

گي نه مه واره کيدلى شي په لاس راوري؟ پروردگار
هر هدف ته درسيدو لپاره یوه وسيلي مقرره کري ده:
ان الامور معلقة باسبابهاو فضل الله یغنيكم بها . ۸۸
حضرت بهاءالله

هر امر د «هجه په وسيله» متکي دي . او پروردگار
فضل تاسي دهugi لاري نه غنا ته رسوي (تاسي سره
مقصد ته په رسيدلو کي کمک او ياري کوي).
غوبننته وکري . چي تاسي ته به درکړل شي . وئي
لتوي . چي پيدابه ئي کري . دروازه وتكوي چي بيرته
حضرت مسيح انجيل متى
به شي .

: ۷-ايت

دايمان دارمغان لاسته ته راولو لپاره ، بайд هميشه په
راز او نياز کي او سو . دمهربان پروردگار خنه ياري
و غواړو ، او په هرسهار کي په ذکر مشغول شو . ترڅو
دخلل فضل او رحمت له مخي ددي ورځي په راز
مونږ پوه کري :

نمری نیونکی لمروہ انگو، جهان رو بنانہ کری
دی. مراوی ژوند ته ئی تازه گی بخبلی ده. نیک مرغه
دی هغه سترگی چی ولید او وئی پیڑاند. له بی نیازه
و غواره ترڅو ده ګه دورخی په راز پوه شئ. او په نوي
ژوند سره دی تازه کری. هغه پوه او د قدرت والا
دی. ۹

حضرت بھاء اللہ
فَأَنِّي قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

دې ټړه سورت، ۱۸۶- ایت
زه ستاسي دعا ته نبردي یم. او ستاسي دعا ته ټواب
در کوم پس تاسي هم زما دعوت ومنئ. او په ايمان کي
په ما کلک اوسي. ترڅو سمه لاره پيدا کړئ.

ان الله لا يغير ما بِقَوْمٍ حَتَّى يُعِيرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ .

در عد سورت، ۱۱-ایت پروردگار دهیش یو قوم
بر خلیک ته تغیر نه ورکوی. مگر هغه چې خپل ځان
ته پخپله تغیر ورکري.

مخکنې مبارک ایت د ټولنې اوفرد دواړو په هکله
صدق کوي. آیا هغه کسان چې په غیر د دنيا دثروت
د جمع کولو څخه بل کوم هدف او ارمان نه لري.
دایمان دار مغان لایق دي؟

هغه چا چې د دنيا په سرو او سپینوزره تړلی دی. او په
فاني منصبوونو مغروره دي. نه به پوه شي او نه به
د غفلت له خوبه بیدارشي. ۹۱

حضرت بهاءالله

دوخت او زمان دموعد پیژندل او دیقین او اطمنان وادي
ته داخلیدل اسانه کارنه دی. کله کلونو او دوامداره
کوبنښ ته اړتیا ده. همیشه داسې ؤ، او وي به. ددي
بې مثاله او بې شانه افتخار تر لاسه کول، بې له دایمي
تحقیق، بې له نیک چلنډ او بې له دایمي دعا ناشونی
او ممکن نه دی.

وَاعْبُدْ رَبَكَ حَتَّى يَاتِيَكَ الْيَقِينُ .

د حجر سورت، ۹۹-ایت

د خپل پروردگار عبادت وکړه، ترڅو یقین او داده ته
ورسي .

دایمان ارمغان دومره قیمت بهادی. چې وروسته دایمان داقرار څخه ، توانا او دانا خدای مؤمنان په «سوحونکي ونه کي، دازمايش» لپاره کښينوي. ترڅو دهغوي «پت جنس» بنيکاره او معلوم شي. ټکه چې په راحت او نعمتونو کي په ايمان راولو اقرار اسانه کار دی. اما د بلاګانو او مصیبتونو داور په ونه کي دایمان دپاکوالی او اخلاص درجه دعالې څخه پته دظهور میدان ته راوخي.

۸۳۵ دخلکو دبې اعتنائي علتونه فصل: د پیغمبرانو دعوت ته

احسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ.
دعنکبوت سورت، ۲-ايت آيا خلک به داومني. چې وروسته دایمان داقرار څخه به خلاصون پیداکړي.
او دازمايش لاندي به رانشي؟
دغه ده ايمان او پوهې ته لار او طريقه، او دغه دي دپروردگار تغير نه منونکي سنت.

تَجَدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبَدِيلًا هِيَحْكَلَهُ بِهِ دِبْرُورِدَگَارٍ پَهْ سَنْتُوْ كَيْ
تَغِيرَ اوْتَبَدِيلَ پَيْداَنَهَ كَرِيْ.

پَرُورِدَگَارِدَهْغَهِ دَكَلام

خَخَه

پَيْزَنْدَلِيْ شَى

قَدْ جَاءَ الْوَعْدُ وَ ظَهَرَ الْمَوْعِدُ طَوبَ لِمَنْ سَمِعَ النَّدَاءَ وَ
اجَابَ مَوْلَاهُ وَ وَيْلَ لِكُلِّ غَافِلٍ مَرْتَابٌ .

٩٢

حضرت بَهَاءُ الله

دو عدى وخت را اور سيد. موعد را بسکاره شو . خوبني
دهجه چا په برخه ده. چي داواز ئي واوريدي. او دخپل
خالق دعوت ئي ومنل . او واي په حال دهجه چا چي په
شك او غفلت كي پاتي شو.
طوبَ لِنَفْسِ نَبْذَتِ الْأَوْهَامَ وَ الظُّنُونَ وَ أَخْذَتِ مَا امْرَتْ بِهِ
فَكِتابُ اللهِ رَبِّ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ .

٩٣

حضرت بَهَاءُ الله

خومره خوشبخته او نيكمر غه دى هغه خوك، چي
دخلکو بي اساسه گمانونه ئي په يوه خنده کي
پريبنودل. او هغه خه چي دپرور دگار كتاب په هغه امر
ورکر، او هغه ئي و منل.

ای بنده گانو! دخپلو غوبنتو څخه تیرشی. او هغه څه
چې مادرته غوبنتی دي، هغه و غواړي. ۹۴

حضرت بهاءالله

نن ورڅ دهیځ یو عمل قبول نه دي، خوهغه څوک چې
دخلکواوله هغه څه چې ورسره دي تیرشو، او د خداي
لوري ته ئې توجه وکړه ۹۵.

حضرت بهاءالله

اَنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
دعاۓ سورت، ۱-۶-ایت

د پروردگار فضل اور حمت په بنده گانو وي. اما د ښه
څلک ئې قدر ونه پېژني.

قُلْ إِنَّ الْقَلْمَنْ يَنْصَحِّمُ لِوْجَهِ اللَّهِ وَيُخْبِرُكُمْ بِمَافَاتِ عَنْكُمْ
فَإِنَّمَا رَبُّكُمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَيَقْصُّ لَكُمُ الْقَصَصَ
الْأُولَى لِإِنْتِبَاهِكُمْ وَرَجُوعِكُمْ إِلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ. ۹۶

حضرت بهاءالله

ووايە! دپروردگار قلم تاسى ته خدای په خاطر حکایت
کوي. او تاسى له هغه څه چې درحیم او مهربانه
پروردگار په ورځ کي له لاسه ورکړي دي خبروي .
دمخکښي برخليک داستانو نه ستاسي په ياد راوري ،
شاید بیدار او ويښ شى. او د عزيز او حميد خدای لوري
ته بېره وکړئ.

نن هغه ورڅ ده چې لمر دهغى په نور رنا اوروبانه
دي... خو... د عصر علماء دهغى مخ ته ودریدل
او سترګي دهغى رنا دلېدو څخه منع کړي دي. ۹۷
حضرت بهاءالله

که د حقايقو او استعدادونو د خمکي هره توته په دي
لویه ورڅ کي شنه او خرامانه نشي په دي کي به هیڅ
شك او شبهه نه وي. چې هغه به دا بد لپاره دپروردگار
در حمتو نو څخه محرومې پاتي شي. او په غير
د پښېمانې او ناميدې داغزيو څخه بله ګیاه شنه نه
کړي. ۹۸

حضرت بهاءالله اعلموا بان شرافۃ العبد ف قربه الـ ۱
للہ و من دون ذلک لن ینفعه ابداً ولو یحکم عـ ۱

لخلافیق اجمعین . ٩٩ حضرت بهاءالله

په یقین سره پوه شئ، چي دهربنده شرف دهغه خخه
خدای ته نردی دی. اوپه غير له دی به هیڅکله بل خه
شی هغه ته ګته ونه رسوي ، حتی که دتولی دینا په
خلکو حاکم شي .

دادوه ورځي ددي وړنه دی، چي یوڅوک دهغو په
ليدو له حق خخه غافل شي. اوپه غير دهغه درضا
خخه حرکت وکړي. ۱۰۰.

حضرت بهاءالله

ستاسي مثال دهغه غافل مرغه په شان دی. چي دباغ
په یوه ځانګه په پوره دا پسره سندری وائي. سمدلاسه
داجل بنکاري هغه په ځمکه را ګذارکړي. اونور دهغه
کوم اثرپاتې نه وي. پس عبرت واخلي اي دهوا پنده
گانو! ۱۰۱

نن دژوند کو ټراوبه بنکاره دی. حقیقی روح موجود
دی. کوبنښ وکړئ. ترڅو ددی بي پایانه فضل خخه
برخمن شي... دامبارکه ورڅ بې مثاله وه، او وي
به. هغه خه چي دمنځه لارشي، دهغه راتګ بيرته
ممکن نه دی. ۱۰۲.

بهاءالله

٨٢

دقرآن د «لوى معما» لنديز
وَان تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوْهَا .
دنهل سورت، ۱۸- ايت

دپروردگار نعمتونه بی شماره اوبي حسابه دي .
ان ا لانسانَ لَكَفُورٌ .

دحج سورت، ۶-ايت

انسان قدر نه پيژندونکي دى.

ددي كتاب په پاي کي بنه ده . چي فکر وکړو او د قران
دو عدولنډيز ته دوخت دمو عود په باره کي نظر
واچوو. ددي تصویر ليدل ، د «لوی خبر» د معما حل
اسانوي:

قران او بھاءالله

۸۳۸

١. د «خَاتَمُ النَّبِيِّنَ» اصلی او اصطلاحی معنا د «پیغمبرانو مهْر» دی. نه «آخرین پیغمبر». داسلام نه مخکی ادیان هم دهمداری یو مشکل لکه د «خَاتَمُ النَّبِيِّنَ» مشکل ته ورته مشکل سره مخامخ و اووی به .
٣. پروردگار مونږ ته پوهاوی راکړی، چې د مخکښیو ادیانو او امتنونو د برخليک څخه عبرت واخلو.
٤. د قران ایتونه وبنائي چې تول ادیان مهلت او اجل لري ، له دي جملې نه اسلام چې له دي قاعدي څخه «لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ» مستثنی نه دي .
٥. د قران ایتونه وبنائي چې داسلام عمر بالاخره پای ته رسی، او نوی عصر به دجهان دخلکو په معنوی ژوند کې پیل شي .
٦. د بیر ایتونه داسلام د پیغمبر نه وروسته پیغمبرانو ظهور ته اشاره کوي .
٧. قران مجید ٦ څلی په دقیقه توګه داسلام داتمام د تاریخ وړاندوینه کړي ده . هغه ایتونه مونږ تول ۱۲۶۰ هجري قمري کال ته رسوي .
٨. د قران مجید او نورو اسمانی کتابونو وعده تحقق ته رسی . په هغه تاریخ کې چې وړاندوینه ئې شوي ده . یعنی په ۱۲۶۰ هجري قمري به پروردگار نوی

پیغمبر دحضرت باب په نوم رب اعلی دبشر دهدایت
لپاره راولیزی.

۹. قران مجید په کراتو زیری ورکوی. چي په اينده
کي موعد دخداي په نوم دخداي له لوري رائي .

۱۰. دري ايتونه ددي موعد دظهور کال او د ۹ عدد
(بعدھين) ته اريکه ورکوی.

۲۸ فصل: دقران د «لوى

۸۳۹

معما» لنديز

۱۱. حضرت بهاءالله، دحضرت باب دظهور خنه
«کاله وروسته خپل مقام په همغه عنوان دخداي په
نوم دخداي دلوري اظهار وي.

۱۲. قران مجید دبهائي ائين دبیرو تاريخي پيپنو خبر ورکوي.
۱۳. زمونبر دعصر ددوه پيغمبرانو ظهور وعده، ترتولو مهمه او بنه وعده ده. چي مهربانه خدای نه يواحی په قران کي، بلکه په نورو اسماني اثارو کي بشر ته بخشش کري ده.
۱۴. قران مجید خو ھلي ددوه پيغمبرانو ظهور خبرد «ذکر» او «نباء عظيم» په نوم زيری ورکوي.
۱۵. حضرت باب په کراتو خپل ھان «ذکر» او حضرت بهاءالله په کراتو خپل ھان او خپل ظهور د«نباء عظيم» دلوی خبر په نوم نوموي.
۱۶. دقران دايتونو په اساس دقائم موعد په ظهور سره قيامت راخي.
۱۷. جسماني قيامت په دي جهان کي پروردگار دنقشي سره سمون نه لري . ھکه په هغه صورت کي خلک دازادي او اختيار لوی ارمغان له لاسه ورکوي.
۱۸. داجهان دازمايش سرای دی. پروردگاردهميشني جهان اسرار پت ساتي ترخو خلک خپل سرشت او خوي بي له ايри او ترس څخه بنکاره کري.
۱۹. دايمان هديه خدای په لاس کي ده . ددي هميشني او بي نظيره هديه مقنطيس پاک روح، نيك رفتار، او پروردگار په درگاه کي دعا او مناجات دي.

۲۰. دېيغمبرانو درېتېنولى ترتولو مهم او روښانه دليلونه دهغوی وينا او اثار دی. دبهائي ائين دېيژندنى لپاره ، باید دهجه اسماني اثار ووايو. او دقران سره ئى وسنجوو.

۲۱. دسختو خطرونو دمخامخ کيدلو سره سره ، په سل هاو لوی علماء او دانشمندانو په ایران کي ، په عربي ژبو ممالکو کي او په نورو اسلامي هيوا دونو کي دبهائي اسماني اثارو په عظمت او ابهت شاهدي ورکري ده. او هجه ئى د پروردگار کلام گنلى دی.

قران او بھاءالله

۸۴۰

۲۲. د پروردگار دائين دېيژندنى لار تحقيق دی ، نه

تقلید . پروردگار دتقلید کونکو او هغو پیشوایانو لپاره چې خلک تقلید ته تشویقوی . سخت مجازات ټاکلی دي . ۲۳ . دزمان او دوخت دمو عود مدل او یا ردول ترتولو مهم تصمیم دي . چې هر انسان باید په دي جهان کي ورسه مخامنځ شي . دبهائي ائین دپیام بي اعتنائي برابره ده ددومو عudo دانکار سره ، چې پروردگار زمونږ په خاطر او زمونږ دهدایت لپاره رالیزلي دي . ۲۴ . دپروردگار دشهادت په اساس دهرانسان همیشنى اسماني برخليک دزمان دمو عود درد يا قبول پوري ترلى دي .

۲۵ . دپروردگار پیغمبرانو دیېزندنی یواخني لار تحقیق او خپرنه ده . په دي کار کي کوبنښ او پلته په ابدی لوی پاداش او تنا پای ته رسی . او په دي کار کي غفلت او قصور دابدي پښيماني او محرومیت سبب گرخي .

دپروردگار دوعدي دتحقق دپوهاوي لپاره د «لوی خبر» دظهور وعده چې په تول قران کي تکرار شوي ده . داكتاب خو ئلې ووائی ، او په الهي ایتونو کي چې زمونږ دعصر ددوه لویو پیغمبرانو دراتګ زیری ورکري دي . تفکر او تأمل وکرئ ، ترڅو دقران وعدی او اسرار لکه دورخې په شان تاسي ته روښانه شي . په هره اندازه چې هغه ایتونه دېر ووائی او په

هره اندازه چي دقران معّما مهمي برخوي ديري له
نظره تيرى كرى ، دهги معّما «لوى تصوير» تاسى
ته رو بنانه كىري. ددى لپاره چي ستاسي قضاوت
دعاالت سره يوئاي شي ، دهغو ايتونو په مطالعى
سره ددى پوبنتنى په باره کي فكر وکرى.

۲۸ فصل: دقران دلوى

۸۴۱

معّما لنديز

او له خپل حآن نه و پوبنستئ: ماپه کوم دليل داسلام دين
منلى دى؟ آيا زما دليلونه دهغه خخه چي په قران
او بهاءالله كتاب کي بيان شوي دي. زيات او محکم
دي؟

که خوک له دي «امر» نه انکار وکري. اوله دي
«لوی ظهور» خخه غافل شي. دبل هیخ امر په
ثبوتلو په نه قادروه اونه به وي. ۱

حضرت بهاءالله

ووايه! که تاسي مخ واروی ، پروردگار زما لپاره کافي
دي ...

فَانْ تَوَلُواْ فَقُلْ حَسِبِيَ اللَّهُ ...

دتبه سورت، ۱۲۹-ایت آيا پیغمبران په غير
دپروردگار د «امر دابلاغ او اعلان خخه مه واره بله
وظيفه لري؟

فَهُلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا بَلَاغُ الْمُبِينِ؟

دنحل سورت، ۳۶-ایت

بي له شکه په هرامت کي مي پیغمبر پيداکړي
دي... دحکي په مخ سفر وکري. او وکوري. دهغو
خلکو سرانجام چي خپل پیغمبر ئي دروغ ګنلي دى څه
. و.

حضرت بهاءالله دحقیقت لټونکو ته ديو ليک پوسيله
په خطاب کي دمو عود دېژندني شرایط بيانوي . دليک

په پیل کي ئي فرمائى (دتوولو مقامونولپاره بى نهايته عرفان) ته دلاري پيداکول ، او د (انسان وجود خخه بى منتهاكىتە او ثمرە) ترلاسە كول. دپروردگار په پيغمبرانو ايمان او دهغوي پيژنده ده:
داده تولە پيروزي او هغه اصل ، او د حقيقىت در بىتىنولى
پيل او دهغه پاي . ٢ حضرت بهاءالله
په دى جهان كى ژوند، دپروردگار داخري را لىرل
شوي دپيژندي مه واره ، ترتولو لوى ضرر او تاوان
دى. ھكە چي كوم مهم شى چي له دى جهان نه له
ئان سره ورو ، دپروردگار رضایت دى. ددى
رضایت لاسته ته را ول، بى دهغه در لىرل شوي
دملىو خخه ناشونى دى.

آيا دېيغمبرانو پېژندنه مشکل کار دی؟
فرمائي، پروردگار خپل پېيغبران دداسي دلايلو او نبانو
سره راليولي او راليوري لکه هغه نور:
داسي يو څوک به راوليلوي. چي ده ګه عاجز په شان
به وي. چي هيچا ته داعتراف خای پاتي نشي. ۳
حضرت بھاءالله

وروسته يادونه کوي. که دېيغمبرانو دحقانيت دليل
روښانه نه وي ، دپروردگار محبت او برهان په خلکو
«تمام نه و ، اونه به وي.» ۴ دپروردگا دېيغمبرانو
پېژندنه په هغه صورت کي اسانه ده. او دپروردگار
محبت او دليل په هغه صورت کي «تمام» دی. چي په
قضاوړت کي سم ميزان وکاروو . آيا ممکنه ده بي له
سم ميزان ، داکاسو او شيشي تو پير وشي؟ او فرمائي
باید «هغه دوحدت لمر او هغه دحقیقت سلطان» ده ګه له
رنا څخه پېژندلی شي. ټکه چي ده ګه محبت ده ګه له
نفس څخه ظاهر او بسکاره دی:

دلمر دظهور دلیل همغه دلمر رو بننائی ده. چي پخپله
دلمر دنفس خخه پنکاره، مُشرق او مُضئی دی.⁵
حضرت بهاءالله

اور وسته فرمائی هر فرد پخپله مسئول دی. چي هغه
«شمس احديه» و پيژني ، بي له نورو دانکار او ايمان نه

:
انکار او مخ اړونه، او یا منل او توجه دهیچا لپاره دلیل
او ثبوت نه دی اونه به وي.⁶

حضرت بهاءالله
يوخل بيامونږ ته يادونه کوي. چي دپروردگار دائمين
د پيژندلو لپاره باید «ظهور اصل ته» نظر وکرو، نه
دهجه جاموته که جامو ته نظر واچوو يعني که یواخي
د دین ظاهري نوم او رسوماتو ته نظر وکرو، موعد
به ونه پيژنو:

انسان ته وګوره. که دي هغه پخپله و پيژندل. او هغه
په هربول جامو او کميس کي وګوري هغه به
و پيژنئ.⁷

حضرت بهاءالله

٨٤٣

معّما لندیز

٢٨ فصل: دقران دلوی

ددی بیان په پای کي فرمائی:
 هذا خیر التّصح متّ علیکم ان أنتم تقبلون .
 حضرت بهاءالله

دا زما بهترین نصیحت دی تاسی ته، که ئی و منی.

پروردگار دهگه دکلام

خخه

پیژنڈلی شی

ای دانصف والاو! که له دی امر خخه انکار وشی
 کوم امر په حمکه کي دثبوت وير دی. اویا داقرار لایق

۹۹

حضرت بهاءالله

تالله الحقّ ما ننطق عن الهوى وما ننزل حرفًا من ذلك
الكتاب إلا بأذن الله . ١٠ حضرت باب

په خدای قسم دی! پخپل میل خبری نه کوم . دهجه کتاب
هر حرف دپروردگار په اجازه نازل شوی دی؟
**وَيَسْتَبِّونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ أَيْ وَرَبِّي أَنْجَهُ لَحَقٌ وَمَا أَنْثُ
بِمُعْجِزِينَ .** دیونس سورت، ۵۳-۵-ایت

غواړی پوه شی. چې آیا هغه حق دی؟(آیا هغه دخای
موعد دی؟) ووایه! په خدای قسم دی هغه حق دی. او
تاسی دهجه (امر اوائین) دخپریدلو مخنيوي کولی نشي.
حساب نفسک ف کل یوم من قبل ان تحاسب لأنّ الموت
یأتيك بفتحة و تقوم على الحساب ف نفسک . ۱۱
حضرت بهاء الله

هره ورخ له ئان سره حساب وکړه ، مخکی له دي
چې له تاسره حساب وشي . ئکه مرګ ناخاپه رائي
اوته دپروردگار دعدل دمیزان په وړاندی ودریري.
چې حساب درسره وشي.

دپروردگار بخششونو څخه یو لوی بخشش او هديه
زمونږ لپاره دائمان او وجدان ازادی ده. که دپروردگار
دان منتخب شوی دعوت ونه منو ، مونږه پخپل ئان ظلم
کړی دي . ئکه چې زمونږ پروردگار زمونږ ايمان
راوړلو ته کومه اړيتا نه لري:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَهْتَدَى
فَأَنْ مَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضْلُلُ عَلَيْهَا وَمَا أَنَّ
عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ .
ديونس
 سورت، ۱۰۸ - ایت

قران او بھاء اللہ

۸۴۴

ووايه اي خلکو! دپرو دگار له لوري حق را غلى دى ،
هر خوک چي دخداي هدايت ومني اويا گمراهي ته
ولار شي، درفتار نتيجه ئي هغه ته رسی. زه (دخداي
رسول) يم ستاسي وکيل نه يم (چي له تاسي دفاع
وکرم).
قدْ جَاءَكُمْ بَصَارٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ ابْصَرَ فَإِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلَيْهَا . دانعام سورت، ۱۰۴ - ایت

دپوردگار له لوري تاسي ته روپسانه دلایل راغلي
دي. هرخوک چي سترگي وغروي. ربنتيني دي.
او هرخوک چي په رندو کي راغل تاوان ئي وکر.
قل يا اهل الفرقان لستم عل شئي الا بعد الذكر و هذا
الكتاب ان تتبعوا امر الله نغر لكم خطبياتكم و ان
تعرضوا عن حكمنا حكم عل الحق بالكتاب عل
انفسكم بالنار الاكبر و انا لا نظم عل الناس . ۱۲

حضرت باب

اي دقران پيروانو! تاسي ته کوم وجود نشته دي، مگر
دا چي په «ذکر» او په دي کتاب ايمان راوري. که
خدای د امر او ائين پيروي وکري ، ستاسي گناه
بخشم. اما که زما له حکم خخه سرغرونه وکري ،
ستاسي روحونه به پخپل کتاب کي په لوی اورسره
محکوم کرم . البته چي پخپلو بنده کانو ظلم روانه گنم.
لا تقع بالموهوم توجه ال ربک القیوم الذی ان بقدره و
سلطان . ۱۳ حضرت بهاء الله

په خيالونومه قانع کيره، خپل قيوم پروردگار ته توجه
وکره . چي د قدرت او سلطنت سره راغلي دي.
قل يا قوم لainفعه ما عندكم... انه يدعوكم لوجه الله و
يشهد بذلك كل منصف بصير . اتأخذون الهوى و
تضعون ربکم الابه ان هذالظلم عظيم . سوف يأتی ایام
تتوحون عل انفسكم بما فرّظتم ف جنب الله ولا تجدون

ووايە اي خلکو! هغه څه چي ستاسي په ور اندي دي.
هغه [موعد] ته به کومه گته ونه رسوي... هغه تاسي
دخدای په خاطر رابولي. هر ليدونکي انصاف والا ددي
حقیقت دوینا شاهد دي. آيا دخپل پروردگار په ئاي
خپل نفس او هوا ته تسلمیري؟ دير ژر به داسي
روزگار راورسي. چي دخدای په امر کي دقصور په
سبب به چغي اوژرا وکري. او کوم يار او یاور به پيدانه
کري.

☆ ذکر او دپروردگار ذکر: دحضرت باب دلقبونو
شخه دي.

مالکم وضعتم الهم و اخذتهم اهوائكم ان افتحوا
الابصار لعل تعرفون ربكم المختار كذلك يعظكم لسان
الوح من لدن عليم حكيم . ١٥
حضرت بهاء الله

په تاسی څه شوي دي! تاسی خپل خدای پري اينسي دي.
او خپل هو سونه او خپلي غوبنستي مو انتخاب کري دي.
په لي دونکو او غړولو سترګو وکوري. ترڅو خپل غوره
شوي، پروردگار و پېژنۍ . دارنګه د پروردگار دلوري
دو هي ژبه تاسی ته حکایت کوي.

هغه څه چي په ټولو الهي كتابونو کي درب په ظهور
کي پت ليکل شوي و په دې ورځ کي ظاهر او
مشهور څرکند شو. ١٦

حضرت بهاء الله
ترڅو چي وخت پاتي دي. دزره له کومي کوبنښ
وکړي، او د نعمت قدر و پېژنۍ... ترڅو هغه بل عالم
وکوري. او دروح په خوشحاله پکړ کي قدم
کښېږدی. ١٧ حضرت بهاء الله

دولسمه بـرخه

دری ضمیمه لری:

۱. ضمیمه: دامت اجل یعنی خه؟

۲. ضمیمه: د «۱۹» عدد اریکه دقراں مجید
سره

دداکتر رشاد خلیفه دکشیاتو په اساس
۳. ضمیمه: د مؤلف دنورو اثار څونمونی

ا ضمیمه

دامت اجل یعنی

؟
خه

کله دپروردگار په کلام کي یو ناسم تفسیرنه
تمامیدونکي نتیجي رامنځ ته کوي . له دي کبله زمونږ
خالق همیشه له مونږ نه غواړي. چې فکر او دقت
وکړو . اویواحی وروسته له پیر کوبنښ او خیرنو
ویناوی ومنو .

اعرضوا عن كل الايات و اثذوا من الكتاب حرفا و
استدلوا بها عل ماعندهم . ١

حضرت بهاء الله

له تولو ايتونو ئي مخ وارول . دكتاب خخه ئي يوه كلمه
انتخاب كره . او دهغه خه په اساس چي دخپل ئان سره
ئي لرل په هغه ئي استدلال وكر .

په يوه نوم او يوه كلمه داسلام دين ضعيفه شو . او له
لاسه ولار . ٢ حضرت بهاء الله

بير له خلکو غافل دي . او په گمانونو او خيالونو کي
مشغول دي . بير داسي شوي دي چي دام الكتاب
(دكتابونو دمور) په يوه كلمه محروم شي . او دلوی
بحر په يو خاځکي غافله شي . ٣

حضرت بهاء الله

ولی دیوی کلمی معنا دومرہ داھمیت ور ده؟ حکہ چی په حنی کلماتو کی فوق العادہ قدرت پت دی۔ د«تنہا» (یواحی) کلمہ حضرت مسیح په وینا کی په رسول اکرم دمسیحیانو دائمان مانع شوہ د«پادشاہ» کلمہ په حضرت مسیح دیہو دیانو دائمان مانع شوہ دادقدرت نه دکھ کلیمہ زمونږ په عصر کی د«خاتم» کلیمہ ده۔ کله یوه کلیمہ په دی قادره وي۔ چی جهان په جنگ واروی۔ وائی داتوم بمب گوزاروں په چاپان کی دیوی چاپانی کلیمی دناسمی ژباری په اساس و۔ زمونږ په عصر کی د«خاتم» کلمی لکھ دیوی پردي په خیر دسلهاو میلونو انسانانو سترگی ړندي کړي دی لاندی ایتونو ته توجه وکړی:

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلًاٰ تَنَزَّلَ كُلُّ مَا جَاءَ أَمَّةً رَسُولُهَا كَذَبُوهُ .

د مؤمنون، سورہ، ۴۴۔ ایت

پس پیغمبران می یوبل پسی لیزلي دی۔ هر کله چی دیو امت لپاره رسول راغلی، هغه ئې دروغجن وکنل.

كَذِلَّكَ ارْسَلْنَاكَ فِي أَمَةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أَمَّمٌ .

در عد سورت، ۳۰-ایت

په دی اساس ته می دداسی یو امت منخ ته ولیرلی.
چې مخکی له هغه امتونه وئ.

مخکی درسول اکرم ظهور څخه په دی عالم کي
ډیرو امتونو ژوند کړی وئ. دقران دشهادت په اساس
،پروردگار دهريو لپاره یو پیغمبر ورلیرلی دی. بنه به
وي. چې پوبنته وکړو: چې څه رنګه اوپه څه سبب
،ناځایه دامتونو اوپیغمبرانو سلسله داسلام دپیغمبر
اوامت په ظهور سره پای ته ورسیدل؟

تراوسه دحکمکي دعمر څو زره میلونه کلونه پاتي دي
دجهان تغیرات او تبدیلات حتی سل کاله وروسته
زمونږ له تصوره لور دي. څنګه ممکنه ده. په ناخایه
توګه دپروردگار کلی شيوه (همیشني طریقه) بدله شي.
اوددي سلسلی پیغمبرانو ظهور دي په عربستان کي په
يو خاص او ځانګري وخت سره پای او اتمام ته
ورسي؟ په څه دلیل داسلام امت باید اخرين امت شي
؟ په جهان او یا دانسان په خصلت کې کوم تغیر رامنځ
ته شو. چې دپروردگار دیخوانی وعدی او طریقی
دنقص او عیب دنسخ اولغوه کيدلو سبب شوه؟

ا ضميمه: دامت اجل يعني

- دفران ددي سلسلی ايتونو په باره کي فکر وکړئ :
- لِكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ: هرامت يو تاکلی وخت او عمر لري .
 - لِكُلِّ أَمَةٍ رَسُولٌ: هرامت يو رسول لري .
 - لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ: هر عصر او زمان كتاب لري .
 - ان مِنْ أَمَةٍ إِلَّا خَلَفَهَا نَذِيرٌ: پروردگار هيڅکله يو امت بي له يو خبر ورکونکي نه دی پري اينې.
 - لَنْ تَجِدَ لِسْنَةً اللَّهِ تَبْدِيلًا: دپروردگار په طریقه او روشن کي به تغیر او تبدیل پیدا نه کري .
 - ولی دپروردگار دارسم او طریقه ، ناخاپه په «٦٢» ميلادي کي داسلام دظهور په وخت کي باید پاڼي ورسی؟ دپروردگار دستنو دارنګه تحول او تغیر لپاره خه دليل پیدا کولي شي؟ په غير دعقل او

خرد له میزان خخه په بل کوم میزان کولای شو دي
پوبنتنی ته حواب ورکرو؟ پروردگار همیشه مونږ
سره فکر کولو او عقل ته دعوتوی:
انما یتذکر اولُوا الْأَلْبَابِ.

در عد سورت، ۱۹-ایت

دعقل او خرد خاوندان پند اخلي.

دا پوبنتنی حواب غواړي: زمونږ دعصر او اينده
عصرونو خلک د مخکنيو خلکو سره څه توپیر لري.
چې دهغوي روحاني ژوند پای ته ونه رسی ، اویا نوو
قوانینو ته ارنه وي ؟ دبشر په طبیعت او تمدن کې څه
تغير راغلی دی، چې دپروردگار مخکبني طریقه بدله
کړي ؟

داعراف سوره دا یتونه ، دپروردگار دابدي طریقی
ادامه یعنی دنوو پیغمبرانو لیږل په روښانتیا سره تاکید
او تائیدوی:

• ده جرت نه ، اکاله پخوا.

وَلِكُلِّ امَةٍ اجْلٌ فَإِذَا جَاءَ اجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ يَا بَنِ آدَمَ اما ياتٍ ينْكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُونَ عَلَى
يُكْمِ آیاتٍ اتَّقُوا صَلَحَ فَلَا فَمَنْ خَوْفٌ عَلَى يَهُمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُو .

داعراف سورت، ۳۴-۳۵، ایتونه دهرامت لپاره خاص
وخت او زمان تاکل شوي دی . هر کله چي ده گه امت
وخت سرته ورسی . (يعنى ده گوي اجل
راورسي). نشي کولاي حتی یو ساعت هغه مخکي يا
وروسته کري . اي دادم زامنو ! هر کله چي ستاسي له
منهه پيغمبران مبعوث شي . او زما ایتونه تاسي ته
ووائي ، هر خوک چي له تاسي نيك او پرهيزگاره
وي . نه به ايره ولري . اونه به غم ولري .
مخکيني ایتونه مونبر ته کوم درس رازده کوي :

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ

دهر امت لپاره يو ځانګري وخت تعين شوي دي
(هرامت عمر لري).

۲

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ.

هرکله چي دهغه امتونو اجل راوريسي ،يو ساعت هم
مخکي اووروسته نه حي.

☆ لاندي ايت دهمغه پورتنیو ايتونود مطلب(۳۵)-
۳۴: ۷) تعلیم ورکوي ،په دي توپیر سره چي
دمخکنیو وختونو پوري اړه لري:
اړسَلَنَا فِيْكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَنْذِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيَزَكِيْكُمْ .
د بقر، سوره، ۱۵۱ - ايت

ستاسي له منه مي تاسي ته پيغمبر مبعوث كړ. ترڅو زمونږ ايتونه تاسي ته بيان کري، او تاسي ته پاکي او سپيختيا دروبخني.

۱ ضميمه: دامت اجل يعني

۸۵۳

څه؟

ولي دامتونو اجل په معلوم او تاکلي «ساعت» کي رارسي؟ په همغه ترتيب چي دهرانسان عمر دخاصو قوانينو په اساس پاي ته رسی ، دهرامت عمر هم پاي ته رسی.

۳

يا بَنِ آدَمَ اما يَا تِينُكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يُقْصُونَ

عَلَيْكُمْ آيَاتٍ

ای دجهان خلکو! هرکله چي ستاسي له منه پيغمبران تاسي ته راشي.(چي البتنه رابه شي) او زما ايتونه به تاسي ته ووائي...

ولي وروسته دهرامت له مرگه ، پروردگار له لوري
پيغمبران راخي. اوالهي ايتونه خلقو ته وائي؟ ددي په
خاطر چي مهربانه خدای هيكله خپل بنه گان دغفلت
اونداناني په غرقاب کي نه پريزدي . كله چي هغوي په
معنوی مرگ مبتلا شي ، هرکله چي دهغوي دائين
وخت پاي ته ورسی او دهغوي اجل راوري ،
پروردگار نوي پيغمبر الاستوي. ترڅو دهغه ايتونه بنه
گانو ته ووائي او هغوي ته هميشه ژوند وروبخني.

وگوري ددي ايتونو مضمونونه خومره روښانه بيان
شوي دي. پروردگار په شروع کي دتولو امتونو دمرگ
خبر ورکوي . او وروسته دراليرونکو دراليرلو خبر
ورکوي. ترڅو هغو امتونو ته نوي ژوند وبخني
مطلوب ددي نه روښانه نشي کيدلى بيان شي.

٤

اتق واصلح فلا خوف علیهم ولا هم

يُحَذِّنُونَ

پس هرڅوک چي نيكوکاره او پرهيز گاره اوسي نه
ايره لري اونه غم لري.

قران او بھاءالله

۸۵۴

ولي نيك خلک نه باید ایره او غم ولري؟ حکه چي
داخلک پروردگار دنوو پیغمبرانو ظهور په وخت
کي په جرئت او شهامت سره په تحقیق او خبرنو پیل
کوي. او حقیقت پیداکوي. له دي مه واره پروردگار
دبنه خلقت والا بنده گان سمی لاري ته هدایت کوي.
او نوی پیغمبر هغوي ته ورپیژني.

مخکنی ایتونه یوبل په روښانتیا کي تائیدوي . هغه ایتونه په ابتداء کي دهرامت دعصر دتمامیدو خبره کوي ، اووروسته دهر عصر په پای کي دېیغمبرانو د ظور خخه . دهر امت دعصر یا عمر تمامیدل یو مستثنا امر دی. او غیر قابل تغیر حکم دی. «دا امر په هغه اندازه دقیق او محکم امر دی. چې د پروردگار د کلام په اساس د هغه سرته رسیدل حتی یو «ساعت» مخکي اووروسته نه ھي.» څرنګه چې و به ئي گورو. په همدي سبب د ھنې اسماني اثارو خخه ده ھې د جملې نه قران او انجيل ، دنوی امت یا دائين دشروع وخت «ساعت» نومولی دی.

دانا پروردگار د قران په ایتونو کي دھیخ یومسلمان لپاره دشك او شبهي ھاي پري ایبنی نه دی .

دامبارک ایت "لِكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ" په هغه اندازه روښانه او محکم دی. چې په هیخ وجه د تأویل او تفسیر قابل نه دی . د "لِكُلِّ، أَمَّةٍ أَجَلٌ" کلمي روښانه او مشخصي معنا گاني لري ھکه د مبارکه ایت په اساس ټول امتونه په الهي کلي قانون کي شامل دي . مسلمانان هم امت دی ، پس کلي قانون هغه هم پخپل ھان کي راولي . په انجيل کي هم د «عصر د پای» اصطلاح د «اجل» په معنی راغلي ده . د حوار یونو په باره کي دحضرت مسيح نه پوبنتنه وکره :

ستاد راتگ نښه اوستا دامت دعصر دختمیدو نښه څه
ده. متى انجيل، ۴ فصل: ۳- ايت

The end of the age.

لمری ضمیمه: دامت اجل ۸۵۵
یعنی څه؟

ددی پوبنستی په ټواب کې، حضرت مسیح نبیانی
ورکری، چې د قران دایتونو سره پوره توافق اوسمون
لري.

دبيز تحقيق لپاره مناسبه ده د «اجل» دکلمي معنى
بررسی کرو. دلوی خبرو دفر هنگ (فرهنگ بزرگ
سخن) په اساس:

- معلوم وخت معينه زمانه
- مهلت
- دهرشي نهايت
- دعمر دzman انتها، مرگ، دمرگ وخت

پس د «اجل» دکليمي مفاهيم دقران په ايت کي عبارت
دي له:

- هげ معلوم وخت دهرامت لپاره په هげ جمله کي
دمسلمانانو دامت لپاره ورکول شوي دي.
- هげ مهلت چي هر امت ته ورکړل شوي دي.
- انتها يا پایان دامت عمر او عصر

دریمه معنا د «اجل» کاملاً مطابقه ده، دانجیل

داصطلاح یعنی (پایان عصر) سره، دری و اړه کلیمي
«کل» «امّت» او «اجل» دهمغه عربی معناوسره
، دفارسي ژبې ته داخل شوي دي.

دمخکښي مبارک ایت اخري نکتي هم دنوو پیغمبرانو
دظهور موضوع تائیدوي. ټکه فرمائي: هرڅوک چي
نيکوکاره اوپر هيزګاره دي. نه ايره لري اونه غم
بنکاره ده، ده چاژوند چي دپروردگار دارادي سره
موافق دي ، دمذهبي تعصب څئه خلاص او ازاد دي.

او د عادلانه تحقیق سره رعبت لري . داسي خلک هیخکله د حقیقت نه مخ نه اروي . پس نه باید ایره او غم ولري . پروردگار همیشه دهغوي کومک کوونکی دی .

بله نکته داچي مخکني ایتونه تول نوع بشرطه خطاب دی . دادم تول زامن(یائنى آدم) د وینا مخاطب دي . او دا د اسلام نه وروسته د اديانو جهاني کيدلو ته اشاره ده .

قران او بھاءالله

۸۵۶

په مخکنيو وختونو کي د عالم دخلکو دهری دلي لپاره ، يعني دهر امت لپاره يو پيغمبر راته .ولي دپروردگار نقشه داوه . چي د اسلام د عصر د اتمام خخه وروسته ، تول امتونه متخد شي . څرنګه چي په دي زمان کي

دجهان ملتونه لکه دیو وجود غری یو له بل سره ارونده
شوی دی.

ددين اوایمان اجل دخلکوپه زرونوکي

د «انسان داجل» او د «امت داجل» ترمنخ پیر شباخت
دی. کله چی دانسان داجل وخت را اورسی، روح دجسم
خخه جدا شی. دپروردگار لوري ته رجوع وکری.
همدارنگه کله چی دیوامت اجل را اورسی، دپروردگار
هدایت دهغه امت خخه جداشی پروردگار ته رجوع
وکری. دظاهري رسوم او اداب ددين جسم دی. په
پروردگار ايمان دهغه سره مینه اور بنتينولي دهغه
روح دی. دپروردگار غوبنتنه دارنگه ده. چی
ديومعلوم وخت لپاره خلک دهغه جسم په سیوري کي
روزنه پیدا کري. او دروح په رنا کي رو بشانه زره
الهام واخلي.

اما وروسته له خه وخته، دروزگار په تیرو، زربست
را اور سيداو مخکني ايت ته کوم قوت پاتي نه دی. هغه
وخت دپروردگار روح له هغه جسد خخه جداشی. یو
نوی جسد یعنی نوی ائین ته منتقل شی. له هغې جملې
نه حضرت مسيح خپلو پيروانو ته فرمائي چي «زه
هميشه دعصر ترپايه له تاسي سره يم.» (متى انجيل

٢٠ : (يۇنى وروسته د «عصر ترپايدى» چى دامت
داجل سره يووخت دى . زماڭىكە دېپروانو سره
نوردوام نه پىداكوي. داسلام ظھوردىمسيح دامت داجل
سره يووخت كى او دمىسیح دعصر تمامىدل ئ. بىھائى
ائين ظھور داسلام دامت داجل سره يوئى او همزمان
ؤ. او داسلام دعصر تمامىدل ئ. بىدا تغىر او تحول دالھى
حکمت او حکم پە اساس دى . ھمیشە دارنگە وە اووي
بە .

حضرت بھاءالله فرمائى: اسلام دى سيدالمرسلين ائين ،
، ضعيف شوي دى. پە هغە اندازه چى دھغە نازىن
ائين هيكل دخلکو پە وراندى پە ھمكە پروت دى
، هرنفس دھغە يو غرى غلا كوي. او هيچۈك قادر نه
دى چى دھغوي مانع او خندى شي،

اوحى دهغوي رفتار دپونتنى لاندى راولي . وروسته فرمائى: «سل زره سترگى دى ترڅو په دې سپين ملت ژرا وکري . له حق څخه وغواړي . اوله خپل دين سره کومک وکري .^۴

قل هل انت من الاموات بل و رب لو كانت فيكم
نفحة الحياة سمعتم نداء ربكم و أقبلت ...^۵

حضرت بهاءالله

ووايه! آيا تاسي له مرو څخه یاستي؟ بل په خدای قسم دی! که په تاسي کي دژوند یو نښه هم وي ، دپوردگار غر به تاسي اوريدي وی . خپل رب ته به تاسي رجوع کري وی...^۶

داسلام دروح نه دمسلمانانو لريوالى په دې مبارک ايت کي اوپه دېرو احاديثو کي وړاندوينه شوي ده:
يا رَبِّ ان قَوْمٍ اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا .
د فرقان سوره: ۳۰ - ايت

ای پوردگاره! دازما قوم (مسلمانان) له قران څخه لريوالى غوره کري دی.

مسلمانانو دخه شي څخه لريوالى غوره کري دی
؟ داسلام دېکر(جسد) څخه اویا دهغه دروح څخه
؟ زمونږ په عصر کي په توله دنيا کي بنکلي جماتونه
اباد اوچور شوي دي ، قران په سلهاوژبو په عالم کي

چاپ شو. او حتی فقیر ترینو مسلمانانو ته ورسید.
دقران دبنوونو دپاره په جهان کې لوی پوهنتونونه
جورشول. دهغۇ زده كۈونكۈ شەمىر چى پە دى
پوهنتونونو کى ٿه په اسلامي مملکتونواوچه په
مسيحي مملکتونو کى تحصيل او زده كىرە كوي. په
سل هاو برابره شوي دى. خومرە تفسيرونه اوكتابونه
دقران په باره کى ليكل شوي دى. اوليكل كىري. پس
مشكل چيرته دى؟ مشكل داسلام په روح کى دى. چى
دجهان ٿخه ئى خپل كالى تول كرى دى، په داسي
اندازه اوحد سره چى زمونبر په عصر کى په سلهاو
زره مسلمانان ديوبل سره لاس اوگريوان دى، اوبيول
سره ئى مرە كرى، اومرە كوي . په دى اخرو
خوكلونو کى دلس هاو زره مسلمانانو نه زييات دهغى
جملى نه بنخى او ماشومان په كورونو کى په كوشو کي
،په بازارونو ،مدرسو او پوهنتونونو کى دخپلو
همكىشانو په لاس . وڙل شوي دى! دشل زرو نه زييات
بهائيان دورو ماشومانو ٿخه ن يولى بيا ترزرو پوري
دمسلمانانو په لاس په فجيئ ترين شكل مرە شوي دى.

• دمضمون ٿخه نقل.

آیا بله نبناه دقران دوراندوینو دتحقق لپاره لازمه ده؟
وانه سیات **عَلَيْكُمْ زَمَانٌ لَّيْسَ فِيهِ شَيْءٌ أَخْفَى** من
الحق... و لا اکثر من الكذب... فلم يبق عندهم الا اسمه ...
۶
دؤمنانو امير

نهج البلاغه

دیر زر به داسی وخت راورسي. چي ستاسي په منئ
کي به حقیقت له هرڅه څخه پت تر... او دروغ به
دهرڅه څخه شایع تروي... او دهغوی (مسلمانانو) په
وراندي په غیر دهغه (اسلام) دنوم څخه بل څه پاتي نه
دي.

دالاندې حدیث د پیغمبر اکرم څخه ، هم دقران دايت
سره مطابق دي. او هم دامیر مؤمنانو دوینا سره په
نهج البلاغه کي:

سیات **عَلَى إِمَانِ زَمَانٍ لَا يَبْقَى من القرآن الارسمه ولا**
من الاسلام الا اسمه یسمون به وهم ابعد الناس منه،

مساجدهم عامرہ و ه خراب من الهدی فقهاء ذالک
الزمان شر الفقها تحت ظل السماء منهم خرجت الفتنة
والیهم تعو. ٧

زما په امت به داسې وخت راشي. چې دقران څخه به
هیڅ پاتي نشي په غير دليکني څخه. (قران ته به اعتنا
نه کيرني) داسلام څخه په څه باقي پاتي نشي. په غير
دنوم څخه، او مسلمانان به نومول کيرني. په داسې حال
کې چې داسلام څخه به لري وي. (اوداسلام بوي
ورسره پاتي نه دي). جماتونه به اباد وي. اودخلکو
داصلاح او هدایت له نظره دکنډوالي اوخرابي نه زيات
څه نه وي . دهغه وخت فقهابه داسمان ډټرلاندي
بدترین فقها وي. فتنه به دهغوي څخه پورته کيرني.
اوبي RTE به هغوي TE ورگرخې.

په هغه ورځ به خلک سرګردانه شي ، لکه پسونه بي
له شپانه څخه . زما د غضب اوربه د شپنو په ضد په
لمبو وي . زه به پيشوايان او ملايان مجازات کرم.
پروردگار خپلې رمي سره مينه لري.
دذکریا: ۲۱ فصل، ۱۷-ایت

اصل حدیث او دهغه ترجمه له دي اسلامي سایت څخه
په دي ځای کي نقل شوي :

<http://www.askquran.ir/showthread.php?p=171401>

حضرت بهاءالله دهمدي حديث يوه برقه په كتاب
دایقان کي (۱۹۲) مخ ته نقل کري ده.

۱ ضمieme: دامت اجل يعني

۸۵۹

چه ؟

په هغه ورخ ... اي زما قومه ، ستاسي پيشوایان به
ستاسي دکمراهي سبب شي...

اشعيا: ۳ فصل ، ۷ ، ۱۲ - ایتونه

ديهوديانو او مسيحيانو اسماني اثارو زمونبر دعصر
دخلکو معنوی سقوط هم دقران په اصطلاح دامتونو
مرگ په صراحت سره پيش بيني کري دي:
پير خلک له دين او ايمان څخه مخ اړوي. حضرت
مسيح: متی انجيل، ۲۴، ۱۰ - ايت

دتعجب ور ده. چي تول خلک دمختکبني دين چي
فرسوده او زورشوي تصوير دی. عبادت کوي
دپور دگار دنوی ائین او حوان هيکل او دهه دنوی ،
قوی، اورنا روح خخه بی گتی پاتی دی . دلاندی ايت
په معنی کي تأمل او فکر وکړي:

**هُوَ الِّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَاهُ أَجَلًا وَاجْلَمْسَ مَعِنَّدَهُ
ثُمَّ انْتُمْ تَمْتَرُونَ.** انعام سورت، ۲ - ايت

هغه داسي یو څوک دی. چي تاسي ئې دختو خخه
جوړ کړي او «تاسي لپاره » ئې اجل و تاکل . دهه
سره یوبل اجل دی. اما تاسي دهه اجل په باره کي
شك لري؟

داکوم «اجل» دی. چي خلک دهه په باره کي شک
لري؟ دامت اجل ، یعنی دا حقیقت:
یوبل اجل شته دی. اما تاسي د هغه اجل په باره کي
شك لري.

لَكُلَّ أَمَّتَ أَجَلٌ . (دهرامت لپار اجل دی)
ديونس سوره ، ۴۹ - ايت

همدارنګه داعراف سوره ، ۳۴ - ايت
همیشه داسي وه. خلکو دنورو خخه دتقلید په سبب ، په
خاصه توګه ملايانو دنوی ائین د قبلولو خخه دده کړي
اوویلى دی:

اَنَا وَجَدْنَا آبَاءُنَا عَلَىٰ امَّةٍ وَانَا عَلَىٰ آثَارِهِم مُقْتَدُونَ قَالَ
اَوْلَوْ جِئْنُكُم بِاَهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ .

دز خرف سورت، ۲۴-۲۳، ایتونه

مونږ ولیدل زمونږ پلرونو له دین څخه پیروی کوله ،
او مونږ هم له هغوي پیروي کوو. و وايه چي ! که حتی
زه یو ائین راورم له هغه څه چي تاسی لري. ده ګه
څخه بنه رهنا وي؟

قرآن او بھاء اللہ

۸۶۰

د «فرد» دژوند او د «امّت» دژوند تر منځ پیر ورته والی
او مشابهت دی. دواړه:

- په یوتاکلی او معین وخت اوزمان کي متولد او منج ته رائي.
- په تدریج سره رشد کوي . يعني غتيري.
- دماشومتوب ، بلوغ ، حوانی او زيربنت دوران ته رسی.
- دنارو غنيو ، خطروننه او بدوا استفادو سره مخامنگ كيرزي.
- تغذي او تقويت ته ار دي.
- په گناه او خطاسره کهر او الوده كيرزي.
- زيريري او مخکبني قوت دلاسه ورکوي.
- د «حتمي اجل» سره مخامنگ كيرزي.
- تمایل لري چي انکار وکري.
- دانکار ، دير مشکلات رامنچ ته کوي . له هغي جملې نه داچي خلک دخپل روح د اماده کولو لپاره دنوی ژوند دمنلو څخه ډده کوي ، په دي ګمان چي ده ګوي ژوند په هغه حال کي دائمي دي.
- دخلکو لپاره مشکله ده . چي د «مرگ» يا «اجل» په معنا پوه شي . فکر کوي . چي «مرگ» مطابق دي، دنيستي او نابودي سره ، او حال داچي «مرگ» دروح انتقال دي ديو حالت څخه بل حالت ته . زمونږ د وجود

اصلی برخه روح دی. نه جسم یوازی زمونب
جسم له منئه حئي. په همدي ترتیب کله چې ددين
«اجل» راورسی ، د «پروردگار روح» دهغه
دین څخه نوي دین ته انتقال پیداکوي . همغه
الهي نور چې داسلام په دین کي څلidel، دبهائي
ائين ته منتقل شو . همغه نور په تولو اديانو کي
ؤاو وي به ، هغه کسان چې نوى ائين مني ، نوى
ژوند پیدا کوي . لکه څنګه چې دنور ترلاسه
کول دتیاري ائیني څخه ممکن نه دی. همغه رنا
چې په حضرت عيسى کي وه . همغه په حضرت
محمد کي ظاهره شوه . همغه رنا یوحل بیا
زمونب دعصر په دوه موعدو کي ، حضرت
باب او حضرت بهاءالله کي رابسكاره شوه.

۲ ضمیمه

د ۱۹ عدد رابطه دقران مجید

سره

داداکتررشاد خلیفه دکشفياتو په

اساس

داداکتر رشد خلیفه دتوسان دنسار دمسجد امام د اريزونا
په ايالت کي ، په قران مجید کي د (۱۹) عدد داهميت په
باره کي په انگليسي ژبه یو كتاب ليکلی دی . په هغه
كتاب کي خپل کشفيات په تفصيل سره بيان کري دي.
اوكتاب په پاي کي ، (۴۳) حائيه د (۱۹) عدد رابطه
دقران دايتونو سره بنودلې ده. په دي ضميمه کي
يواخي په ۱۹ شمارو کي دهغو نمونو په ذكر بسنه
شوی ده:

**1. The opening statement of Qur'an
consists of 19 letters.**

- 2. Qur'án consists of 114 chapters, or
 6×19 .**
- 3. The first Quranic revelation (96:15)
was 19 words.**
- 4. First revelation consisted of 76 letters,
or 19×4 .**
- 5. First chapter revealed (Ch. 96) consists
of 19 verses.**
- 6. From the end of Qur'án, Ch. 96 is in
position 19.**
- 7. First chapter revealed consists of 304
letters; 19×16 .**
- 8. Last chapter revealed (Ch. 110)
consists of 19 words.**
- 9. First verse of last revelation consists of
19 letters.**
- 10. Second revelation (68:1-9) was 38
words; 19×2 .**
- 11. Third revelation (73:1-10) was 57
words 19×3**

- 12. Fourth revelation (74:1-30) brought the No. 19 itself.**
- 13. Fifth revelation (Ch. 1) placed the 19-lettered opening statement immediately after the No. 19 of 74:30.**
- 14. First word in the opening statement occurs in Qur'án exactly 19 times.**
- 15. Second word in the opening statement (Allah) occurs 2,698 times, a multiple of 19 (19×142).**
- 16. Third word in the opening statement (Rahman) is mentioned in Qur'án 57 times (19×3).**
- 17. Fourth word in the opening statement (Rahim) is mentioned in**

Qur'án 114 times (19×6).

18. Multiplication factors of the opening statement (see points 14-17 above) [1+142+3+6] add up to a total of 152, which is also a multiple of 19 (19×8).

19. Each frequency of occurrence connected with the opening statement, i.e., 19, 2698, 57, & 114 corresponds to the numerical value of one of God's names:

نقل شوی دی له:

Quran: Visual Presentation of the Miracle

۲۴۴ - مخونه

۳ ضمیمه

دمؤلف خنی نور

اثار

داسلسله کتابونه په څلور جلده

کي ليکل شوي دي.

لمري جلد

ولي دي جهان ته

راغلي يو؟

دوهم جلد
دخدای سره اوبي له خدايیه
ژوند
دهغوي په منځ کي توپير څه
شی دی؟

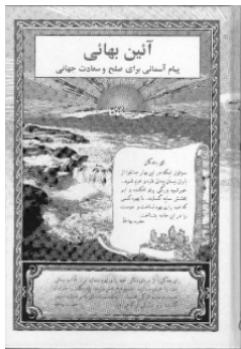
دریم جلد
قران او بھاء الله
دقران خبر ددوه پیغمبرانو په ظهور
سره له ایران څخه

څلورم جلد
پروردگار دهغه دکلام څخه
پیژندلای شی

پروردگار څنګه خبری کوي؟

د مؤلف د نور و
اثار و
خونموني

فارسي

بهائي ائين دجهاني صلح او سعادت لپاره اسماني پيغام

«ائين بهائي» هجهه كتاب دی. چي دبهائي بنوونو او تاريخ په باره کي نسبتاً په مفصله توګه په ساده اور وانه ژبه ليکل شوي دي. په دي كتاب کي همدارنگه دبهائي اسماني اثارو دفارسي او عربي ژبو نموني دي.

داتول كتاب په ۲۱سي دي گانو کي دميرمن شکوه رضائي په بنکلي غږ کي ثبت شوي دي. چي کولاي شنی هغې له دي سايت خخه دانلود کړي :

www.Globalperspective.org

په انگلisci ژبه ديهوديانو
او مسيحيانو لپاره

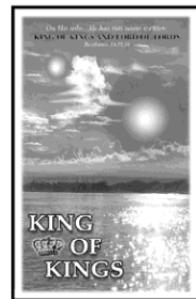
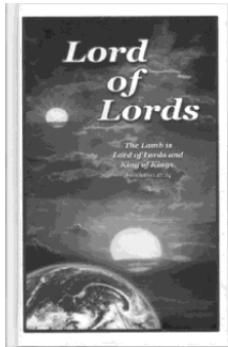
هجهه كتابونه چې په دي برخه کي معرفي شوي دي.
مسيحيانو او يهوديانو ته په ځانګري توګه مسيحيانو ته

خطاب دی . داکتابونه تراوسه په فارسي ترجمه شوي
نه دي.

٨٦٥
،خونموني

اما خرنگه چي انگلسي ڙبي په توله دنيا کي رواج
پيداڪري دی ، څومره پير فارسي ڙبي والا چي
وکولي شي داكتابونه ووائي. او پيداڪري چي دبهائي
ائين دظهور خبر ځانته په قران مجید پوري منحصر
نه دی. ديهوديانو او مسيحيانو په مقدس كتاب کي حتی
دقران نه زييات په سلهاو ځلي دحضرت باب
او حضرت بهاءالله ظهرور دايران څخه ئي وړاندوينه
شوي ده . دا خبرونه او زيري وروسته د ۴۰ کاله

تحقيق او مطالعی ٿخه په دری جلدہ او ۱۶۶۰ مخونو
کی دحقیقت غوبنتونکو ته په خاصه توگه مسیحیانو ته
ورا ندی شوي دي.

Lord of Lords

Volume II

634

510 pages

I Shall Come

King of Kings

Again

Volume II

Volume I

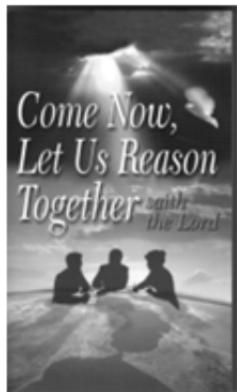
pages

522 pages

په دې اخرو کي رواج پيداکړي دی، چې د مسلمانانو
دېلې څخه اسلام ئې پري اينسي دی. او د مسحیت سره
يوحای شوي دي . د تولو مسيحيانو څخه په خاصه
توګه ددي دلي څخه دعوت کيري. چې دا درې جله
ووائي. او پيداکړي. چې د سلهاو ايتونو او نښانو په
اساس چې د هغوي په مقدس کتاب کې ورکړل شوي
دي ، مسيح موعد په نوي نوم دې جهان ته راغلی
دي . او هغوي ئې تحقیق او خیرني ته بللي دي . ترڅو
دهجه د پیژندنی افتخار او ويابه تر لاسه کړي.

Come Now

**Let Us
Reason
Together**
285 pages

داكتاب ديو مسيحي کشيش دايراد په ٿواب کي چي په بهائي ائين ئي نيلوئ. ليکل شوي دي. دمسيحيانو دناسمو عقайдو او فکرونو دير اسرار چي دهغوي دپيشوانو دتعصب او تصور خنه جور شوي دي. په دي كتاب کي فاش او خرگند شوي دي.

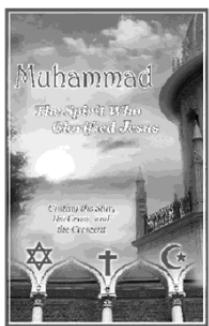
يوبله مرجع چي مسيحيانو دتوجه ورده ، په دي لاندي
عنوان يوكتاب دي:

Muhammad: the Spirit Who Glorified

Jesus

محمد: هغه روح چي دمسيح په لويوالي ئي شهادت
ورکر.

په اخرو ڪلونو کي مسيحي علماء او ڪشيشانو په سلهاو
كتابونه داسلام دردولو په حصه کي ليڪلي دي . دمحمد
كتاب: هغه روح چي دمسيح په لويوالي شهادت ورکر،
دي نيوکو ته ئي دبهائي ائين داسماني اثارو په کومک
، ٿواب ورکري اووبنائي چي دمسيحي منتقدانو
خطاده نه داسلام دڀغمبر اوقران مجید.

**Muhammad
The Spirit who
Glorified Jesus**

دي كتابونو په باره کي دېيرو معلوماتو دلاسته
راورلو لپاره دي سايت ته مراجعه وکړئ

www.globalperspective.org

که پوښته اویاپیشنهادلري، په دي انترنيتي ادرس
د مؤلف سره رابطه وکړئ:

info@globalperspective.org

۸۶۷

داثارو څونموني

۳ضميمه:دمولف

ددي مؤلف د ۱۹ انه زيات ناچاپ شوي كتابونه
او جزوی په انگلیسي ژبه کولی شي له دي لاندي
سايت څخه په مجاني او وریا توګه دانلود کړئ:

www.TheKnowledgeOfGod.com

قران او بھاء اللہ

۸۶۸

ددی کتاب په اړه دخوب لیدل

یوشپه می خوب ولید. دسترگو په وراندی می
یوه کربنه په عربی خط ظاهره شوه. لیکنی غتی
او بر جسته وي. لکه په سپین رنگ مدور قلم چې

لیکل شوی وي. کلمات مي بیر روبنانه ليدل.اما دهغوي په معنا نه پوهيدم ،فکر مي کول چي دقران ايتونه دي.دقران دعربي په خير مشكل ئ.په همغه موقع کي مي چي کلمات ليدل،پوه شوم. چي يو شخص دکلماتو په «لا بلا»کي ماته کتل،اوله ماسره معنوي تماس لري.ددی شخص وجود بير روبنانه ئ، اما دهغه قيافه مي اصلاً نه ليدله احساس مي کول دبشر مافق اولور موجود دي. چي له ماسره علاقه لري. او غواري ماته څه ووائي. دفکر په ژبه مي هغه نه پوبننته وکړه. چي ولې داليکني دومره مشکلي دي؟په جواب کي وویل:ته فکر کوي، کولای شي په دي پوه شي؟ نظر ته مي راغله غواري. له ماسره شوخي وکړي. او ووائي:ته څومره په بير انتظار کي ئي! ددي روانۍ موجوداريکه دمیني او محبت نه ډکه وه.په خوب کي مي بير دخوبني احساس کول ترڅوبیدارشوم.

٨٦٩

دنور و اثار و ٿونموني

ڦڻميمه: دمؤلف

دمخه پني شعر

داكتاب دهجه دوه شعرونو ٿخه په يو شعر چي دڙوند
په دوران کي مي ويلي دي. پاى ته رسوم، او تاسي
ددانائي او پوهي جو هر طلب کوونکو ته درود در استوم
او مخه بنه کوم . په دي شعر کي غم او خوشحالي نور
او اور يوله بل سره اغبرلي دي . ايا زمونه ڙوند په دي
فاني او ڙرتيريدونکي دنيا کي په غير له دي دي؟

این منم اینکه در این خاک نهفته است منم
بلبل باع بها

عاشق شیرین سخنم
این منم اینکه در این باع نهفته است منم
روشن از نور خدا

شادی هر انجمنم
مدّتی چند در این لانه غربت ماندم

ناگهان پیک اجل

آمد و بردم وطنم
همدم مردم خوش طینت و خوشخوی شدم
راحتم از غم و

آسوده ز هر اهرمنم
مست شادی همه از ساغر عشق

در طرب از سخن

یار و نوا ساختنم
از نواب خوش ارواح به رقص آمده اند

من که ذوق و هنر

رقص ندارم چکنم؟
گاه گاهی چو نسیمی به مزارم رو کن

چند پری گل

خوشبوی بنه بر چمنم
قدمی رنجه نمایادی از این تنها کن

شبنمی چند کن از

دیده نثار کفنم

چون وفارا اثری نیست در این دار فنا

سرفرودارکه

تابشنوی اسرار بقا ازدهنم

مطلق از عشق بها گشت چو بلبل گویا

ورنه هرگز به

سرود و به سخن دم نزنم

قران او بھاء اللہ

۸۷۰

دالھي سلطنت دباغ مرغه

یم

مولوی دانسان همیشنى بر خلیک او سرانجام

دشعر په ژبه بنکلی ستایلی دی:

روزها فکر من این است و همه شب سخنم

که چرا غافل

از احوال د خویشتنم

مانده ام سخت عجب کز چه سبب ساخت مرا
یا چه بودست

مراد وی از این ساختنم

مرغ باعث ملکوت نیم از عالم خاک

چند روزی قفسی

ساخته اند از بدنم

ای خوش آنروز که پرواز کنم تا در دوست
بامید سر کویش

پر و بالی بزنم

کیست در دیده که از دیده برون می نگرد؟
یا چه جان است

نگویی که منش پیره نم؟

تابه ت حقیق مرا منز و ره ننمایی
یک دم آرام نگیرم

نفسی دم نزنم

می وصلم بچشان تا در زندان ابد

بهی کی عربده

مستانه بهم درشکنم

من به خود نامدم اینجا که به خود باز روم

آنکه آورد مرا

باز برد تا وطنم

دما خذونو لست
حضرت بهاءالله داثارو

خونموني

١. اشرافات اوخونور، الواح (٢٧٤ - ٢٧٦) مخونه.
 ٢. اسماني پيغام اول جلد، ٤٧ مخ.
 ٣. دمباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ٤٠٠ مخ.
 ٤. دمباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ٤٠٢ - ٤٠٣ مخونه.
 ٥. دجمال اقدس ابهی دالواحو مجموعه چی و روسته له
كتاب اقدس خخه نازل شوي
د ٥٩٨ مخ.
 ٦. الهي ايات، ٢ جلد، ٥٣ مخ.
 ٧. دالله پيژندني باغچه (صديقه عرفان) ٣٦ مخ.
 ٨. دپوهي درياب، ٨٤ - ٨٥ مخونه.
 ٩. دحضرت عبدالبهاء خطبى، ٢١٩، جلد ٢ مخ.
- مخکيني ويناوي**
١. مکونه کلمات، ٢، ايات.
 ٢. دپيژندني باغچه، ٨٤ مخ.

۱. فصل:

۱. اوہ (۷) وادی گانی، ۳ مخ.
۲. پارسی یاران، (۶۱-۱۵) مخونہ.
۳. دایتونو منتخبات، حضرت نقطہ اولی لہ اثار و خخہ، ۱۱۳ مخ.
۴. دایتونو منتخباب، حضرت نقطہ اولی لہ اثار و خخہ، ۲۶ مخ.
۵. داقدس کتاب، ۱۷۳ مخ.
۶. حضرت بھاء اللہ اثار و خخہ منتخبات، ۱۲ مخ.
۷. دقلم اعلیٰ اثار، جلد ۷، ۱۴۱ مخ.
۸. دقلم اعلیٰ اثار، جلد ۷، ۲۶۴ مخ.
۹. دایقان کتاب، ۱۵ مخ.
۱۰. الھی آیات، جلد ۱، ۲۰۶ مخ.
۱۱. دایقان کتاب، ۱۸۴ مخ.
۱۲. حضرت بھاء اللہ لہ اثار و منتخبات، ۲۲۱ مخ.

١٣. دبیت العدل اعظم پیام ایرانی قدرمنو بهائیانو ته خطاب دجهان په ممالکو او مختلفو ځایونو کي دفیبروري، ١٠-١٩٨٠.
١٤. دپوهی دریاب، (٨٥-٨٤) مخونه.
١٥. داسمانی سلطنت پیام، ١١٣ مخ.
١٦. دلوی عدل کور پیام په مختلفو ځایونو او هیوادونو کي ایرانی بهائیانو ته خطاب د ١٩٨٠ دفیبروري ١٠.
١٧. نهج البلاغه، دداريوش شاهين، ترجمه اولیکنه، (٢٨٠-٢٧٩) مخونه دا حادیثو د مطالعی لپاره چې زمونږ د زمان او عصر تیاره وضعی و براندوینه کړي ده An Introduction to Shi'i Islam (د اسلام پرشیعه ګانو مقدمه) د مؤمنین موژان تأليف ته مراجعه وکړئ (١٦٨-١٦٧) مخونه.
١٨. نهج البلاغه، دشاهین داريوش ترجمه اولیکنه، ٢٦٨ مخ.
١٩. بحار الانوار، ٢ جلد، ١٠٩ مخ.
٢٠. اقتدارات، اوڅو نور الواح، ١٥٧ مخ.

-
-
٢١. فارسي بيان،خطي نسخه،١٣٩ مخ.
 ٢٢. ايقان كتاب،٢٠ مخ.
 ٢٣. دپیژنندی باغچه،١٣٩ مخ.
 ٢٤. دالله پیژنندی باغچه،١٦ مخ.
 ٢٥. بحق بنکاره کول،٧٢ مخ.
 ٢٦. دایقان قاموس، ۱ جلد، ۱۸۸ مخ.
 ٢٧. محاضرات، ۳ جلد، ۳۵۵ مخ.
 ٢٨. دالفلاح اقداح، ۱۴۸ مخ.
 ٢٩. پارسي يaran، ۲۲۹ مخ.
 ٣٠. اقتدارات اوخو نور الواح، ۹۸ مخ.
 ٣١. فارسي بيان،خطي نسخه، ۱۱۳ مخ.
 ٣٢. الهي ايتونه، ۱ جلد، ۱۳۶ مخ.
 ٣٣. دایقان كتاب، ۱۸۴ مخ.
 ٣٤. دحضرت بهاءالله مباركه الواحو مجموعه، مصر
چاپ، ۲۴۹ مخ.
 ٣٥. دایقان كتاب، ۱۸۴ مخ.
 ٣٦. اسماني مائدہ، ۴ جلد، ۱۶۰ مخ.
 ٣٧. پارسي يaran، ۲۱ مخ.
 ٣٨. پارسي يaran، ۴۰۳ مخ.
 ٣٩. ددنيا لوح، ۴۱۷ مخ.

- .٤٠. الھي ایتونه ۱ جلد، ۱۸۶ مخ.
- .٤١. داقدس کتاب، ۱ مخ.
- .٤٢. ۷ وادی، ۵ مخ.
- .٤٣. ۷ وادی، (۶-۷) مخونه.
- .٤٤. لئالی الحکمت، ۱ جلد، ۴۵ مخ.
- .٤٥. الھي ایتونه، ۲ جلد، ۴۷ مخ.

قرآن او بھاء اللہ

۸۷۴

- .٤٦. اسمانی پیام، ۱ جلد، ۴۴ مخ.
- .٤٧. اشراقات او خو نور لوحونه، (۲۳۳ - ۲۳۲) مخونه.
- .٤٨. دمبارکہ الواحہ مجموعہ، مصر چاپ، ۲۴۷ مخ.
- فصل: ۲**

۱. بدیع کتاب، خطی نسخہ، ۹۰۱ مخ.
۲. پارسی یاران، ۲۲۲ مخ.
۳. دایقان کتاب، ۳۹۱ مخ.
۴. پارسی یاران ۱ مخ.

٥. ظهور الحق، ٥٠٠ مخ.
٦. اسماني مائده، ٨ جلد، ٦٠١ مخ.
٧. محاضرات اول او دوم جلد، ١٥٥ مخ.
٨. دحضرت بهاء الله اثار منتخبات، ١٢٤ مخ.
٩. لئالي الحكمت، ١ جلد، ٣٩٣ مخ.
١٠. بقلم اعلى اثار، دوهم جلد، (٢، ٣، ٤) مجلداتو مجموعه، ٢٤٥ مخ.
١١. پارسي ياران، (١٥-١٦) مخ.
١٢. دایقان کتاب، ١٦٣ مخ.
١٣. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٧٥ مخ.
١٤. ظهور الحق، ٥١ مخ.
١٥. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ١٢٤ مخ.
١٦. دحضرت بهاء الله داثارو منتخباتو ٧٦٠ مخ.
١٧. ظهور الحق، ٢٨٣ مخ.
١٨. دبیّنات ایتونه، ١٤٥ مخ.
١٩. نازل لوحونه دجهان مشرانو او (بادشاھانو) ته خطاب، ٦ مخ.
٢٠. دبیّنات ایتونه، ٢٦٥ مخ.
٢١. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولی له اثارو ٧٧ مخ.

٢٢. دقلم اعلى آثار، ٧ جلد، ١٨٨ مخ.
٢٣. دعرفان باع، ٥٠ مخ.
٢٤. اشراقات، ٨٢ مخ.
٢٥. الهي ايتونه، دوهم جلد، ١٩٩٦ م، ٣٣٤ مخ.
٢٦. اسماني خواره، ٨ جلد، ١٨ مخ.

٣ فصل:

١. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٦٨ مخ.
٢. بدبيع كتاب، ٩٠١ مخ.
٣. دايقان كتاب، ١٠١ مخ.
٤. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٦٥ مخ.
٥. اسماني مائده، (خواره) ٨ جلد، ١٥١ مخ.

٤ فصل:

١. دپوهی دریاب، ٤٠١ مخ.
٢. پارسي ياران، ١٣١ مخ.
٣. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٣٢٨ مخ.
٤. دحضرت بهاء الله داثارو منتخباتو ١١٢ مخ.
٥. اقتدارات او خو نور لوحونه، (٩٦ - ٩٥) مخونه.

٦. اقتدارات اوّل نور لوحونه، ٩٩ مخ.
٧. اقتدارات اوّل نور لوحونه، ٩٩ مخ.
٨. دپوهی دریاب، ٥٨ مخ.

٥ فصل:

١. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ٢٦٦ مخ.
٢. حضرت عبدالبهاء مکاتیب، ۳ جلد، (۳۷۶ - ۳۷۵) مخونه.
٣. پارسی یاران، (۲۶۱ - ۲۶۲) مخونه.
٤. بدیع کتاب، ۱۵۴ مخ.

قرآن او بھاء اللہ

٨٧٦

٥. دایقان کتاب، ۱۲۶ مخ.
٦. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی له اثار و خخه، ۱۱۲ مخ.
٧. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ۱۹۶ مخ.

٨. بدیع کتاب، ٢٧٢ مخ.
٩. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی داثارو خخه ١١٨ مخ.
١٠. فارسی بیان، خطی نسخه، ١٣٦ مخ.
١١. داسمانی سلطنت پیام، (١٦٦ - ١٥٥) مخونه.
١٢. دایقان کتاب، ١٣٩ مخ.
١٣. دایقان کتاب، ١٢٧ مخ.
١٤. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولی له اثارو خخه ٩٠ مخ.
١٥. دبیّنات ایتونه، ٣٠٦ مخ.
١٦. دفارسی بیان، خطی نسخه، ١٠١ مخ.
١٧. دایقان کتاب، ١٠٨ مخ.
- <http://www.al-yemen.org/vb/archive/index.php/t-353419.html>
- <http://www.rekaaz.com/vb/archive/index.php/t-42.html>
اونورو مراجعو ته.
٢٠. مزامیر اونوی عهد، مقدس کتاب، بین المللی انجمن.
٢١. بدیع کتاب، ١٠٩ مخ.

- . ٢٢. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٣٤٢ مخ.
- . ٢٣. بدیع کتاب، ٢٨٩ مخ.
- . ٢٤. دحضرت بهاءالله داثارو خخه منتخبات، ٨٧ مخ.
- . ٢٥. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی له اثارو خخه ٤٨ مخ.
- . ٢٦. اسمانی مائده (خواره)، ٤ جلد، ٢٩٤ مخ.
- . ٢٧. دبینات ایتونه، ٢٦٥ مخ.
- . ٢٨. دبینات ایتونه، ١٨٣ مخ.
- . ٢٩. دپوهی دریاب، ١٨٠ مخ.

دما خذونو لیست

٨٧٧

١. دعرفان بېرى، ٣١ مخ.
٢. دحضرت عبدالبهاء دمکاتیبو منتخبات، ١ جلد، ٩٨ مخ.
٣. پارسی پاران ١٣ مخ.
٤. قیوم الا سماء، خطی نسخه، (٢٧-٢٨) مخونه.
٥. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ١٠١ مخ.
٦. اسرارالاثار، ٥ جلد، ٣٦٩ مخ.
٧. اسرارالاثار، ٥ جلد، ٣٦٩ مخ.

٨. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٢٨٥ مخ.
٩. ظهور الحق ١٦٦ مخ.
١٠. بهائي پيام ٣٧٧ گنه، ٢٠١١م کال اپريل مياشت.
١١. پارسي ياران، ٤٠٣ مخ.
١٢. حضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ١٢ مخ.
١٣. خلک او امر، ٢ جلد، ٧٥ مخ.
١٤. دبیبات ایتونه، ٢٣٦ مخ.
١٥. حضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٦ مخ.
١٦. پارسي ياران، (١٦-١٥) مخونه.
١٧. افنان(فنون) ابوالقاسم عهد اعلى، (٣-٢٣٣) مخونه.
١٨. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، ١٣ مخ.
١٩. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، (١٢-١١) مخونه.
٢٠. قبیوم لاسماء خطی نسخه، ١١٣ مخ.
٢١. دمبارکه الواحه مجموعه (عندليب)، ١٢٢ مخ.
٢٢. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، ٣٣ مخ.
٢٣. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو خخه
٤٥ مخ.
٢٤. الهی ایتونه، ٢ جلد، ٢ مخ.

-
٢٥. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۲ مخ.
 ٢٦. دمبارکہ الواحو مجموعہ، دمصر چاپ، (۳۴۲-۳۴۱) مخونہ.
 ٢٧. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۳۲۸ مخ.
 ٢٨. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۳۲۸ مخ.
 ٢٩. دبیان کتاب، ۲۰۲ مخ.
 ٣٠. دبیان کتاب، ۲۰۱ مخ.
 ٣١. دبیان کتاب، ۲۶۹ مخ.
 ٣٢. دبیان کتاب، ۲۷۸ مخ.
 ٣٣. الھی ایتونه ۲ جلد، ۴۰ مخ.
 ٣٤. الھی ایتونه ، ۲ جلد، ۶۶ مخ.
 ٣٥. دمبارکہ الواحو مجموعہ، دمصر چاپ، ۲۴۷ مخ.
 ٣٦. دمبارکہ الواحو مجموعہ، دمصر چاپ، ۲۵۰ مخ.
 ٣٧. لئالی الحکمة، ۱ جلد، ۸۹ مخ.

٣٨. نوري مراجع: داحزاب سوره، ٦٣، ايت؛ دملک سوره تو ٢٥- ايت؛ دلقمان سوره، ٣٤- ايت؛ دطور سوره (٧-١٢) ايتونه؛ دز خرف سوره، ٦٦- ايت؛ دنماز عات سوره، (٤٢-٤٦) ايتونه
٣٩. بحار الانوار، ٢٨٥، ٢٣، ٢٠٦، مخونه، فارسي ترجمه.
٤٠. بحار الانوار، ١٣ جلد، ٢٠٤ مخ.
٤١. نجم ثاقب، ٢٩ مخ.
٤٢. دايتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی له اثار و خخه، ٢٦ مخ.
٤٣. ظهور الحق، ٤٠٤ مخ.
٤٤. حضرت باب، ٩٥٩ مخ.
٤٥. دبيان كتاب، ١٧٢ مخ.
٤٦. دحضرت بهاء الله داثارو خخه منتخباب، ١٢ مخ.
٤٧. خلک او امر، ٢ جلد، ٣٥٧ مخ.
٤٨. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٣٢٠ مخ.
٤٩. دمباركه الواحه مجموعه، دمصر چاپ ٢٥٠ مخ.
٥٠. دبيانات ايتونه، ٢٣٤ مخ.

-
-
١. دایقان کتاب، ١٣٢ مخ.
 ٢. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی داثارو چخه، ٣٧ مخ.
 ٣. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولی داثارو چخه، ١١٣ مخ.
 ٤. دبیان کتاب، ١١٢ مخ.
 ٥. دکتاب اقدس چخه و روسته دالواحو مجموعه، ٤٥ مخ.
 ٦. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٩٢ مخ.
 ٧. دقلم اعلی دمناجاتو، ٢ جلد، ٨٥ مخ.
 ٨. دایقان کتاب، ٤٤ مخ.
 ٩. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی له اثارو چخه، ٥ مخ.
 ١٠. لئالی الحکمة، ١ جلد، ٥٠ مخ.
 ١١. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی داثارو چخه، ٣٨ مخ.
 ١٢. دقلم اعلی اثار، ٢ جلد، ٥٨ مخ.
 ١٣. لئالی الحکمة، ١ جلد، ١٣٣ مخ.
 ١٤. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی داثارو چخه، ٢٧ مخ.

١٥. دایتونو منتخبات، حضرت نقطه اولی داثارو
خخه ، ٤٤ مخ.
١٦. په بهائی اثارو کي داشعارو مآخذ، ٣ جلد، ١٤٨ مخ.
١٧. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، ٦٦ مخ.
١٨. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، ٣ جلد.
١٩. داقدس کتاب، ١ مخ.
٢٠. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی، ٤١ مخ.
٢١. دپوهی دریاب، ١٧٣ مخ.
٢٢. محاضرات، ٣ جلد، ٢٥٣ مخ.
٢٣. بحار الانوار الجامعة لدار لائمة الاطهار، ٥٢ جلد ،
٢٨٧ مخ.
٢٤. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو خخه
(٤٨ مخ). «قیوم الاسماء» حضرت باب لمرنی کتاب
دی. دا اثر ٢٥ کلني په عمر کي په تفسیر دسورة
یوسف کي ورته نازل شو.

-
-
٢٥. بحار الانوار، ١٣ جلد، ٢٤٦ مخ.
 ٢٦. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ١٦٩ مخ.
 ٢٧. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ١٠٩ مخ.
 ٢٨. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ١١٠ مخ.
 ٢٩. دايتونو منتخبات دحضرت نقطه اولى داثارو
خخه، ٢٦ مخ.

فصل٨

١. اسماني مائده(خواره)، ١٨٩ مخ.
٢. دايتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولى خخه، ١٤ مخ.
٣. اسماني خواره، ٧ جلد، ٢٤٥ مخ.
٤. دايتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولى له اثارو خخه
٢٨ مخ.
٥. داقدس كتاب، ١٥٩ مخ.
٦. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ١٠٣ مخ.
٧. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ٩١ مخ.
٨. اسماني پيام، ١ جلد، ٤٧ مخ.
٩. دمباركه الواحه مجموعه، ٢٥٠ مخ.
١٠. دبوي هي درياب، ٣٥ مخ.
١١. دقلم اعلى اثار، ٧ جلد، ١٤١ مخ.
١٢. دقلم اعلى اثار، ٧ جلد، ٦٢ مخ.

١٣. دقلم اعلى اثار، ٧ جلد، ٢٦٤ مخ.
١٤. بهائي دور، ١٤ مخ.
١٥. مهدي موعد(ترجمه بحار الانوار، ١٣ جلد)، - ٢٨٣
١٦. بحار الانوار الجامعة لدار لأنمة الاطهار، ٣ جلد، ١٠٣ مخ.
١٧. دتسبيح او تهليل (لا الله الا الله) رساله، ٢٤ مخ.
١٨. لئالي الحكمة، ١ جلد، دبرازيل چاپ، ١٩٨٦ م کال، ٥٤ مخ.
١٩. غيبت نعماني ،ترجمه غفاری ،٤٥٩ مخ.

دماخذونو ليست

٨٨١

٢٠. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولی داثارو خخه، ٤٩ مخ.
٢١. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٣٩ مخ.
٢٢. دپوهی دریاب، ١٧٣ مخ.
٢٣. دبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٥٧ مخ.

٢٤. محاضرات، (١-٢) جلد، ١٠١ مخ.
٢٥. اسرار الاثار، ب، ث جلد، ٨٧ مخ.
٢٦. اسرار الاثار، ٤ جلد، ١٣٣ مخ.
٢٧. دمناجاتو مجموعه دقام اعلى داثارو
خنه، ١ جلد (٤٥ - ٤٦) مخونه.
- ٢٨.
٢٩. دمعين فر هنگ.
٣٠. كافي اصول، دسيد جواد مصطفوي
ترجمه، ١ جلد، ١٥٤ مخ.
٣١. بالقرآن الكريم تفسير (صدراء)، ١ جلد، ٤٧٧ مخ.
٣٢. دايتونو منتخبات دحضرت نقطه اولى داثارو
خنه (١١٠-١١١) مخونه.
٣٣. اسماني خواره، ٧ جلد، ٢٠٥ مخ.
٣٤. تأويل الآيات الظهارة، ٤٩٩ مخ.
٣٥. اسماني خواره، ٥ جلد، ١٦٠ مخ.
٣٦. داقدس كتاب خنه وروسته دالواحو
مجموعه، ٥٨ مخ.
٣٧. داقدس كتاب خنه وروسته دالواحو
مجموعه، ٧٠ مخ.
٣٨. داقدس كتاب خنه وروسته دالواحو
مجموعه، ٥٤ مخ.

- ٣٩ . داقدس كتاب ٿخه وروسته دالواحو
مجموعه، ١٢، ١٢ مخ.
- ٤٠ . داقدس كتاب ٿخه وروسته دالواحو
مجموعه، ١١٣-١١٢ مخونه.
- ٤١ . دايتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
ٿخه، ٢٨ مخ.
- ٤٢ . دايتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
ٿخه، ٢٨ مخ.
- ٤٣ . دايتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
ٿخه، ٢٨ مخ.
- ٤٤ . دايتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
ٿخه، ٤٥ مخ.
- ٤٥ . دايتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
ٿخه، ٤١ مخ.

٤٦. دجمال اقدس ابها دالواحو مجموعه چي وروسته
دكتاب اقدس خخه نازل شوي دي.
٤٧. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٧٨ مخ.
٤٨. دفارسي بيان، خطوي نسخه، ١٧ مخ.
٤٩. اسرار الاثار، ٤ جلد، ١٥٠ مخ.
٥٠. دجمال اقدس ابها دالواحو مجموعه چي وروسته
دكتاب اقدس خخه نازل شوي دي، ١٥٤ مخ.
٥١. دجمال اقدس ابها دالواحو مجموعه چي وروسته
دكتاب اقدس خخه نازل شوي دي، ١٥٢ مخ.
٥٢. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٤٣٩ مخ.
٥٣. دايقان كتاب، ١٩٩ مخ.
٥٤. كتاب الروح، خطوي نسخه، ٤٣ مخ.
٥٥. كتاب الروح، خطوي نسخه، ١١ مخ.
٥٦. كتاب الروح، خطوي نسخه.
٥٧. بحضرت محبوب ادعیه، ٥٣١ مخ.
٥٨. عندليب، ٩٥ شماره، ٦ مخ.
٥٩. دعرفان حديقه، ٣٨ مخ.
٦٠. دمباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ٢٦٦ - ٢٦٥ مخونه.
٦١. داييتونو منتخبات بحضرت نقطه اولى داثارو
خخه، ٢٨ مخ.

٦٢. خلک اوامر، دفاضل مازندرانی تأليف، دامری
مطبوعاتو ملي موسسه ١٧، بدبیع کال، ٦٣٤ مخ.

فصل ٩

١. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ٢٤٩ - ٢٤٨ مخونه.
٢. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ٢٥٥ - ٢٥٤ مخونه.
٣. دبيان كتاب، ٤٤ مخ.
٤. دبيان كتاب، ٢٧٨ مخ.

دماخذونو لېست

٨٨٣

-
-
٦. دبيان كتاب، ٢٩٦ مخ.
 ٧. داسمانی سلطنت پیام، ٣٩٤ مخ.
 ٨. بدبیع كتاب، ٣٠٩ مخ.
 ٩. دایقان كتاب، ١٦٧ مخ.
 ١٠. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولى داثارو ٿخه، ٧٣ مخ.

١١. بدبيع كتاب.
١٢. دبيان كتاب، ٩١ مخ.
١٣. دفارسي بيان، ١٥ باب، ٣ واحد.
١٤. دبيان كتاب، ٧٢ مخ.
١٥. دبيان كتاب، ٣٢٧ مخ.
١٦. دبيان كتاب، ١٧٣ مخ.
١٧. دبيان كتاب، ٧٣ مخ.
١٨. دبيان كتاب، ٣٢١ مخ.
١٩. بدبيع كتاب، ١٤١-١٤٢ مخونه.
٢٠. بدبيع كتاب، ٤٤ مخ.
٢١. بدبيع كتاب، ٣٩٤ مخ.
٢٢. بدبيع كتاب، ٥٨-٥٩ مخونه.
٢٣. دقلم على اثار، دوم جلد، مجلداتو مجموعه ٢ ، ٣ او ٤ ٣٨٤ مخ.
٢٤. دايتونو منتخباتو دحضرت نقطه اولى له اثار و ٧٨، ٣٧ خ.
٢٥. مناجات: دحضرت بهاء الله داثارو دمجموععي ٣٢-٣١ مخونه.
٢٦. دايتونو منتخبات دحضرت نقطه اولى داثارو ٦٦، ٧٧ خ.
٢٧. محمد حسینی نصرت الله ، حضرت باب ، ٣٠٩ مخ.
٢٨. الهي ايتونه، ١ جلد، ٢٢٢ مخ.

٢٩. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ١٨٥ مخ.
٣٠. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ١٨٥ مخ.
٣١. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٢٠٠ مخ.

قرآن او بھاء اللہ

٨٨٤

-
-
٣٢. بدیع کتاب، ٢٣٣-٢٣٢ مخونه.
٣٣. دعرفان باع، ١٨ مخ.
٣٤. دایقان کتاب، ١٥٦ مخ.
٣٥. دایقان کتاب، ١٥٦ مخ.
٣٦. دایقان کتاب، ١٥٧ مخ.
٣٧. دایقان کتاب، ١٥٧ مخ.
٣٨. دقلم اعلیٰ اثار، ٤ جلد، ٢٩٩ مخ.
٣٩. دایقان کتاب، ١٥٩ مخ.
٤٠. فرائد (بی مثاله)، ٢٩٤ مخ.
٤١. فرائد، (٢٩٦-٢٩٧) مخونه.

٤٢. د «اربعين» كتاب د «عوالم» كتاب دفاصل بحرینی تأليف (داسمانی كتابونو دبشارت څخه نقل) دوهم نشر، دنقبائي حساب تأليف ، ۱۰۴، ۱۹۱ مخ.
٤٣. بحار الانوار، ۱۹۱ مخ.
٤٤. اسماني خواره، ۴ جلد، ۲۹۶ مخ.
٤٥. كتاب الروح، خطی نسخه، ۳۰۳ مخ.
٤٦. مبين كتاب، ۳۵۴ مخ.
٤٧. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولی داثارو څخه، ۳۹ مخ.
٤٨. اسماني خواره، ۷ جلد، ۲۴۵ مخ.
٤٩. حضرت نقطه اولی دمحمد علي فیضی تأليف، ۱۴۲ مخ.
٥٠. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ۸۶ مخ.
٥١. اشراقات اوچو نور لوحونه، ۲۰۹-۲۰۸ مخونه.
٥٢. اقتدارات اوچو نور لوحونه، ۱۷۱-۱۷۰ مخونه.
٥٣. پارسي ياران، ۲۲ مخ.
٥٤. دحضرت بهاءالله داثارو څخه منتخبات، ۱۲ مخ.
٥٥. كتاب الروح، خطی نسخه، ۳۴۷ مخ.
٥٦. اشراقات اوچو نور الواح، ۸۲ مخ.

-
-
٥٧. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٢ مخ.
 ٥٨. الهي ايتونه، ٢ جلد، ١٨٤ مخ.
 ٥٩. الهي ايتونهو ٢ جلد، ١٥٧-١٥٦ مخونه.
 ٦٠. قيّوم الاسماء، خطی نسخه، ١٠١ مخ.

١٠ فصل

١. دایقان کتاب، ١١٥ مخ.
٢. دایقان کتاب، ١٦١ مخ.
٣. دایقان کتاب، ١١٥ مخ.
٤. دقلم اعلى اثار، ٣ جلد، ١٤٦-١٤٥ مخونه.
٥. دایقان کتاب، ١٩٧-١٩٨ مخونه.
٦. دقلم اعلى اثار، ٣ جلد، ٣١-٣٠ مخونه.
٧. دمبارکه الواحه مجموعه، ١٣٠-١٢٩ مخونه.
٨. دبدیع کتاب ،دزین المقربین په خط، ١٢٢ مخ.
٩. دمبارکه الواحه مجموعه(عنديب)، ١٦٢ مخ.
١٠. دحضرت بهاءالله داثارو څخه منتخبات، ٩٣ مخ.
١١. الهي ايتونه ، ١ جلد، ٣٥٦ مخ.
١٢. دحضرت عبدالبها خطابات ، ٣ جلد، ٧٤ مخ.
- ١٣.
١٤. دعبدالبها مکاتيب ، ٧ جلد، ١٠٩ مخ .
١٥. اقتدارات او خو نور الواح، ٨٤-٨٣ مخونه.

١٦. اسماني خواره، ١ جلد، ٤٢٤ مخ.
١٧. الهي ايتونه، ١ جلد، ١٥٠ مخ.
١٨. نسائم الّرحمـن، ٦ مخ.
١٩. اسرار الـاثـار، ٤ جـلد، ٤٩٣ مـخ.
٢٠. اقتـارات، اوـخـونـورـ الواـحـوـ ٩١ مـخـ.

قران او بھاء اللہ

٨٨٦

٢١. دكتاب اقدس خـخـه وروـسـتـه دـالـواـحـوـ مـجـمـوعـهـ، ٤٤ مـخـ.
٢٢. دـمـبارـکـهـ الواـحـوـ مـجـمـوعـهـ، دـمـصـرـچـاـپـ، ٢٣١ مـخـ.
٢٣. پـارـسـيـ يـارـانـ، ١ مـخـ.
٢٤. مـبـارـکـهـ الواـحـوـ مـجـمـوعـهـ، مـصـرـچـاـپـ، ٢٩١ مـخـ.
٢٥. خـلـکـ اوـ اـمـرـ، ٢ جـلدـ، ٦٧-٦٦ مـخـونـهـ.
٢٦. صـادـقـ ، عـرـفـانـيـانـ، نـافـهـ قـبـيـيـنـ، ٢٠٠٨ـ، ٥٤ مـخـ.
٢٧. بدـبـيـعـ کـتـابـ، دـزـيـنـ المـقـرـبـيـنـ پـهـ خـطـ، ١ مـخـ.

٢٨. راء فتي، وحيد، دمصارج منير يادنامه، هوهايم، المان: دالمان دبهائي مطبوعاتو موسسه، ٢٠٠٦، ١٨٣، ٢٠٠٦، ١مخونه.
٢٩. راء فتي، وحيد، دمصارج منير يادنامه، هوهايمو المان: دالمان دبهائي مطبوعاتو موسسه، ٢٠٠٦، ١٨٣، ١مخونه.
٣٠. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٣٨٤ مخ.
٣١. اسرالاثار، ٥ جلد، ٣٠١ مخ.
٣٢. دقلم اعلى اثار، ٣ جلد، ١٤٦-١٤٥، ١٤٥-١٤٦ مخونه.
٣٣. فارسي بيان، شيريم باب، خلورم واحد.
٣٤. مفاوضات، ٦٠-٥٩ مخونه.
٣٥. دمباركه الواحو مجموعه، دمصارچاپ، ٢٤٤ مخ.
٣٦. اسماني مائده، ٧ جلد، ٢٠٠ مخ.
٣٧. مناجات: دحضرت بهاء الله داثارو مجموعه، ٢٤ مخ.
٣٨. دمباركه الواحو مجموعه، مصرچاپ، ١٨٥ - ١٨٤ مخونه.
٣٩. دايتنو منتخبات دحضرت نقطه اولى داثارو خخه، ١١٠ مخ.
٤٠. خلک او امر، ٤٥٩ مخ.
٤١. عرفانيان، صادق، نافه مکنون، دالمان چاپ، ١٧٠ مخ.
٤٢. اسماني خواره، ٧ جلد، ٣٢ مخ.

٤٣. دایقان کتاب، ۸۶ مخ.

٤٤. شهراب، عنایت الله، مبادی استدلال، ۳۶۴ مخ.

دما خذونو لیست

٨٨٧

٤٥. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ۱۳ مخ.

٤٦. اسمانی خواره، ۷ جلد، ۵۸ مخ.

٤٧. اسمانی خواره، ۲ جلد، ۷۱ مخ.

٤٨. لئالی الحکمة، ۱ جلد، ۸۳ مخ.

٤٩. دایقان کتاب، ۵۰ مخ.

٥٠. افنان، ابوالقاسم، عهد اعلیٰ (حضرت باب ژوند)، ۴۰ مخ.

٥١. افنان، ابوالقاسم، عهد اعلیٰ (حضرت باب ژوند)، ۱۰۹ مخ.

٥٢. دکتاب اقدس خخه و روسته دالواحو مجموعه ۸ مخ.

٥٣. اسرار الاثار، د، ب، ث توری، ۵۶ مخ.

٥٤. الهی ایتونه، ۱ جلد، ۳۵ مخ.

٥٥. دابن ذئب لوح، ۱۳ مخ.

٥٦. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٨٧-٨٨ مخونه.
٥٧. دایقان کتاب، ١٥٥ مخ.
٥٨. دمبارکه الواحه مجموعه (عندليب)، ١٨٨ مخ.
٥٩. دایقان کتاب، ١٥٥ مخ.
٦٠. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٣٤٦ مخ.
٦١. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٣٤٦ مخ.
٦٢. شیخ محمد تقی اصفهانی ته خطاب لوح، دمصر چاپ، ١٣٣ مخ.
٦٣. فرائد، ١٥٥ مخ.
٦٤. بادقس دکتاب خخه و روسته دالواحه مجموعه، ٨ مخ.
٦٥. ببهجهت الصدّور، دالمان دامری مطبوعاتو دموسی چاپ، دریم چاپ، ٢٠٠٢، ٨ مخ.
٦٦. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ، ٢٣٨-٢٣٧ مخونه.
٦٧. اسماني خواره، ٧ جلد، ١٩٧ مخ.
٦٨. الغيبة للنعماني ، ٦٦ مخ.
٦٩. اطربشي روزنامه «سولداتن فرنڈ».

٧٠. اسرار الاثار، جلد، ۵۲۴ مخ.
٧١. اسرار الاثار، جلد، ۱۰۲ مخ.
٧٢. نار او رنا، ۱۰۱ مخ.
٧٣. اور اورنا، ۶۱ مخ.
٧٤. اور اورنا، ۵۱ مخ.
٧٥. اسرار الاثار، دالف توری، ۱۳۷ مخ.
٧٦. مناجاۃ: دحضرت بھاء اللہ داثار و مجموعہ، ۹۷-۹۶ مخونہ.
٧٧. اصلی مرجع: روح اسلام، ۸۴ مخ، مرجع ثانوی: مسیح او بھاء اللہ، ۴۰-۴۱ مخونہ.
٧٨. دلارام، مشہوری، ناک رگ (دوم جلد)، پاریس: چاپ خاوران، ۱۳۷۸، ۲۱۲-۲۱۱ مخونہ.
٧٩. خلک او امر، ۳ جلد، ۱ مخ.
٨٠. دبیان کتاب، ۱۷۳ مخ.
٨١. لئالی الحکمة، ۱ جلد، ۵۲ مخ.
٨٢. دایقان کتاب، ۱۶۱ مخ.
٨٣. بدیع کتاب ذین المقربین پہ خط، ۳۲۱ مخ.
٨٤. بدیع کتاب ذین المقربین پہ خط، ۴۱۰ مخ.

- .٨٥. بدبيع كتاب دزين المقربين په خط، ٣١٤ مخ.
- .٨٦. بدبيع كتاب دزين المقربين په خط، ٢٩٢ مخ.
- .٨٧. اسماني خواره، ٥ جلد، ١٧٠ مخ.
- .٨٨. افنان، ابوالقاسم، عهد اعلى(حضرت باب زوند)، ٣٦١-٣٦٠ مخونه.
- .٨٩. محمد على فيضي، در هنمائي تبلیغ رساله، دوم چاپ تهران، ایران، ٨٥ مخونه.
- .٩٠. دبیّات ایتونه، ١٧٦ مخ.
- .٩١. اسماني خواره، ١ جلد، ٦٨ مخ.
- .٩٢. داسmani سلطنت پیام، ٢٧٣ مخ.
- .٩٣. اسماني خواره، ٤ جلد، ٤٤٤ مخ.

دما خذونو لیست

٨٨٩

- .٩٤. مباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ٣٧١ مخ.
- .٩٥. دبيان كتاب، ١٦ مخ.
- .٩٦. خلک او امر، ٤ جلد، ٤٧٣ مخ.
- .٩٧. اور اورنا، ٦ مخ.

- .٩٨. اسماني خواره، ١ جلد، ٤٥ مخ.
- .٩٩. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٣٢٥ مخ.
- .١٠٠. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٣٧ مخ.
- .١٠١. لئالي الحكمة، ٢ جلد، ١٢ مخ.
- .١٠٢. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٤٢ مخ.
- .١٠٣. اسماني خواره، ٤ جلد، ٣٥-٣٤٩ مخونه.
- .١٠٤. اسماني خواره، ٤ جلد.
- .١٠٥. دایقان كتاب، ١ مخ.
- .١٠٦. دعرفان باع، ٥ مخ.
- .١٠٧. دعرفان باع، ٩٥ مخ.
- .١٠٨. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٩٠ مخ.
- .١٠٩. دحضرت بهاء الله داثارو خخه منتخبات، ٢٠٥ مخ.
- .١١٠. دئمکي مشرانو اوپادشهايو ته خطاب نازله الواح، ٢٠٧ مخ.
- .١١١. دپارسي ياران، ١١ مخ.

١١ فصل

١. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٦٥ مخ.
٢. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٣٦ مخ.
٣. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٣٥ مخ.
٤. دقلم اعلى اثار، ١ جلد، ١٣٢-١٣١ مخ.
٥. دكتاب اقدس خخه وروسته دالواحو مجموعه، ٦٦ مخ.

٦. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، ٣٩ مخ.

قران او بھاء اللہ

۸۹۰

٧. افنان، ابو القاسم، دعهد اعلیٰ (حضرت باب
ژوندون)، ١٠٧ مخ.

٨. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو خخه
٤٥ مخ.

٩. دقلم اعلیٰ اثار، ٧ جلد، ٣٦٥ - ٣٦٤ مخونه.

١٠. دقلم اعلیٰ اثار، ٧ جلد، ٣٦٥ مخ.

١١. دمبارکہ الواحو مجموعہ، ٣٦ مخ.

١٢. هوشیدر، مطلق. بهائی ائین: دجهانی صلح او
سعادت لپارہ اسمانی پیام، ٧ مخ.

١٣. هوشیدر، مطلق. بهائی ائین: دجهانی صلح او سعادت
لپارہ اسمانی پیام، ٧ مخ.

۱۴. افنان، ابوالقاسم. عهد اعلى(دحضرت باب زوند)، ۳۵۴ مخ.
۱۵. افنان ، ابوالقاسم. عهد اعلى(دحضرت باب زوند)، ۴۰۱ مخ.
۱۶. داقدس كتاب، ۲-۱ مخ.
۱۷. افنان ابوالقاسم. عهد اعلى(دحضرت باب زوند) ۲۹۸ مخ.
۱۸. بیاران پارسی . المان: دالمان امری مطبوعاتو ملي موسسه، ۱۶ مخ.
۱۹. دمبارکه الواحومجموعه، مصرچاپ، ۲۵۳-۲۵۲ مخونه.
۲۰. مکنونه فارسی کلمات، ۴۵ گنیه.
۲۱. دجمال اقدس ابھی دالواحومجموعه چی وروسته داقدس كتاب څخه نازل شوي دي. ۳۰ مخ.
۲۲. اسرارالاثار، ۵ جلد، ۳۱۲-۳۱۳ مخ.
۲۳. اسرارالاثار، ۵ جلد، ۳۲۶ مخ.
۲۴. دایتونو منتخبات، دحضرت نقطه اولی داثارو څخه، ۱۱۳ مخ.
۲۵. ظهور الحق، ۳۶۵-۳۶۴ مخونه.

۱۲ فصل

۱. مفاوضات، ۲۳-۲۲ مخونه.

٣. دقرن بدیع کتاب، ۲۹۱-۲۹۰ مخونه.
٤. دقلم اعلیٰ اثار، ۱ جلد، ۳۳۹ مخ.
٥. مفاوضات، ۲۳ مخ.

دما خذونو ليست

٨٩١

٦. اسرارالاثار، ٤ جلد، ١٣٣ مخ.
٧. مباركه الواحومجموعه، دمصر چاپ، ٢٧١ مخ.
٨. دقلم اعلیٰ اثار، ۱ جلد، ۳۳۹ مخ.
٩. اسماني خواره، ٧ جلد، ٢٣٥ مخ.
١٠. اسرارالاثار، دالف تورى، ١٨ مخ.

“The Apostles of Bahá’u’lláh (the . ١١
Pillars of the Faith),” The Bahá’í
World, Vol. III, 1928-1930, p. 81.

- ١٢، اشراق خاوری، عبدالحمید. دایقان
قاموس، ۳ جلد، ۱۲۱۳ مخ.
١٣. فارسي بيان، خطی نسخه، ۸۲ مخ.
١٤. فيضي محمد علي. حضرت نقطه اولى، ۲۴۳ مخ.

١٥. دقلم اعلی اثار، ۱ جلد، ۱۲۰ بدیع، ۱۶۵ مخ.
١٦. داقدس کتاب خخه و روسته دالواحو
مجموعه، ۲۲ مخ.
١٧. بحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ۳۶ مخ.
١٨. پارسي ياران، ۸ مخ.
١٩. دمبارکه الواحومجموعه، دمصرچاپ، ۱۶۷ مخ.
٢٠. دبیّنات ایتونه، ۱۶۶ مخ.
٢١. اسمانی خواره، ۷ جلد، ۲۲۹ مخ.
٢٢. اسمانی مائدہ، ۱ جلد، ۸۰ مخ.
٢٣. ظهور الحق، ۳۴ مخ.
٢٤. ظهور الحق، ۴۰ مخ.
٢٥. اسمانی خواره، ۱ جلد، ۸۰ مخ.
٢٦. دپوهی دریاب، ۱۴۸-۱۴۷ مخونه.
٢٧. قران مجید، دحسینعلی کوثری دفارسي ترجمی
سره دپاژن چاپ، ۸۷-۸۶ مخونه.
٢٨. قران مجید دحسینعلی کوثری دفارسي ترجمی
سره، دپاژن چاپ، ۸۸ مخ.
٢٩. قران مجید حسینعلی کوثری دفارسي ترجمی
سره، دپاژن چاپ، ۹۰ مخ.

۳۰. دایقان کتاب، ۱۵۶ مخ.
۳۱. امالی شیخ صدوق، کمره ای ترجمہ، ۱۷۳ مخ (داسمانی کتابونو دبشارت څخه نقل، ۱۲۳ مخ).
۳۲. اسرار الاثار، ۴ جلد، ۲۷۱ مخ.
۳۳. اسرار الاثار، ۵ جلد، ۲۴۴ مخ.
۳۴. دحضرت عبدالبهای خطابات، ۱ جلد، ۲۲۷ مخ.
۳۵. اسمانی مائدہ، ۷ جلد، ۲۴۶ مخ.
۳۶. دایقان کتاب، ۱۶۸ مخ.
۳۷. دایقان کتاب، ۱۴۷ مخ.
۳۸. ایران نامه، ۱ گنہ، ۲۷ کال، ۴۰ مخ.
۳۹. ایران نامه، ۱ گنہ، ۲۷ کال، ۴۰ مخ.
۴۰. ایران نامه، ۱ گنہ، ۲۷ کال، ۴۰ مخ.
۴۱. اشراق خاوری، عبدالحمید دایقان قاموس، ۱ جلد، ۴۲-۴۳ مخونه.
۴۲. دایقان قاموس، ۱ جلد، ۶۱ مخ.
۴۳. اسمانی مائدہ، ۷ جلد، ۲۱۱ مخ.

٤٤. داقدس مستطاب كتاب، ١٦٣-١٦٢ مخونه.
٤٥. اسرار الاثار، دالف، ث تورى، ١٦٥-١٦٤ مخونه.
٤٦. اسماني خواره، ٢ جلد، ٣٤-٣٥ مخونه.
٤٧. مباركه الواحو مجموعه، دپارسي بهائيانو په افتخار، ٩٠ مخ.
٤٨. اشراقت او خونرلوجه، ١٧٠ مخ.
٤٩. قديمي، رياض، دبهائي تعاليماو گلزار، ٢٠٧، ٢٠٧ مخ.
٥٠. قديمي، رياض، دبهائي تعاليماو گلزار، ٦٦، ٦٦ مخ.
٥١. دعرفان باغ، ١٢٤ مخ.
٥٢. الهي ايتونه، ١ جلد، ٢١٠ مخ.
٥٣. بحضرت عبدالبها خطبات، ١ جلد، ٨٦، ٨٦ مخ.
٥٤. دقلم اعلى اثار، ٤ جلد، ٣٠٠، ٣٠٠ مخ.

دما خذونو ليست

٨٩٣

٥٥. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٦٢، ٦٢ مخ.
٥٦. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٧٨، ٧٨ مخ.
٥٧. دقلم اعلى اثار، ٤ جلد، ٣٠٠، ٣٠٠ مخ.
٥٨. دعرفان باغ، ٩، ٩ مخ.

- .٥٩.حضرت بهاءالله داثارو منتخبات،٦٨ مخ.
- .٦٠.دعرفان باع،٦٤ مخ.
- .٦١.دمبارکه الواحومجموعه دمصرچاپ، ٣٣٨ - ٣٣٧ مخونه.
- .٦٢.دمبارکه الواحومجموعه دمصرچاپ، ١٣١ مخ.
- .٦٣.اسمانی خواره، ٤ جلد، ٩٩ مخ.
- .٦٤.دقلم اعلی داثار و مجموعه ذین المقربین، ٢٦١ - ٢٦٠ مخونه.
- .٦٥.دبديع كتاب، ذين المقربين په خط، ٣٢١ مخ.
- .٦٦.دبديع كتاب، ٢٦٣ مخ.
- .٦٧.اسرار الاثار، ٥ جلد، ٢٠٣ مخ.
- .٦٨.دبديع كتاب، ٣ ٣٦٣ مخ.
- .٦٩.
- .٧٠.قيوم الاسماء، خطی نسخه، ٧١ مخ.
- .٧١.اسرار الاثار، دالف توری، ٢٧٦ مخ.
- .٧٢.دمبارکه الواحومجموعه، دمصرچاپ، ١٥٠ مخ.
- .٧٣.دایقان كتاب، ١٦٥ مخ.
- .٧٤.مبارکه الواحومجموعه، دمصرچاپ، ١٤٩ مخ.
- .٧٥.اسمانی خواره، ٤ جلد، ٢٨٠ مخ.
- .٧٦.قيوم الاسماء، خطی نسخه، ٧١ مخ.
- .٧٧.دبديع كتاب ، ٣٣٥ مخ.
- .٧٨.دمبارکه الواحومجموعه، دمصرچاپ، ٢٠٠ مخ.

قران او بھاء اللہ

۸۹۴

-
-
۸۰. نوی عهد او مزامیر، تفسیری ترجمہ، مقدس کتاب بین الملی انجمن، ۱۹۹۷ (دمختصرو اصلاحاتو سرہ).
 ۸۱. دقلم اعلیٰ اثار، جلد ۷، ۲۲۸ مخ.
 ۸۲. دمبارکہ الواح مجموعہ، ۴۰۳ مخ.
 ۸۳. دبهائیانو دعاید اصول، ۱۰۱ مخ.
 ۸۴. اشراقات او خونور الواح، ۴۰۴ مخ.
 ۸۵. اشراقات او خو نور الواح، ۰۷۱ مخ.
 ۸۶. دمبارکہ الواح مجموعہ، دمصر چاپ، ۷۵۔ ۷۴ مخونہ.
 ۸۷. دمبارکہ الواح مجموعہ دمصر چاپ، ۷۳ مخ. ۸۸
 ۸۹. بدیع کتاب، ۱۰۴ مخ.
 ۹۰. اذکار المقربین، اول جلد، ۳۰۳ مخ.

٩١. اسماني مائده، ٨ جلد، ١٦٠ مخ.
٩٢. دایقان کتاب، ١٦٦-١٦٥ مخونه.
٩٣. اسماني خواره، ٤ جلد، ٣٥٠ مخ.
٩٤. اور اورنا(نار و نور) ٦ مخ.
٩٥. اسرار الاثار، الف توری، ١٥٠ مخ.
٩٦. اسماني خواره، ٥ جلد، ٤٦ مخ.

فصل ١٣

١. پارسي ياران، ٢ مخ.
٢. حضرت محبوب دعایه، ٣٧٨-٣٧٧ مخونه.
٣. حضرت محبوب ادعیه(دعا) ٣٣٤ مخ.
٤. دمبارکه الواحومجموعه، مصر چاپ، ٣٣٩ مخ.
٥. دمبارکه الواحو مجموعه، دمیر چاپ، ٢٥٧ مخ.
٦. اوہ(٧) وادی، ١٣ مخ.
٧. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی له اثار و
 خخه، ٧٩ مخ.

٨. مناجات زما ددعاكانو او ذكر ونو مجموعه، دحضرت بهاء الله داثارو خخه، ١٦٤ مخ.
٩. دحضرت محبوب دعايه، ٣٢٨ مخ.
١٠. دفارسي بيان، ٣٨ مخ.
١١. دمناجاتو مجموعه دقلم اعلى داثارو خخه، ١ جلد، ١٥٧ مخ.
١٢. اسماني خواره، ٤ جلد، ٢٢٧-٢٢٦ مخونه.
١٣. فارسي بيان، ٨١ مخ.
١٤. دفارسي بيان، ٣٢١ مخ.
١٥. پارسي ياران، ١٩ مخ.
١٦. مناجات زما ددعاكانو او ذكر ونو مجموعه دحضرت بهاء الله اثار، ١٠٢ مخ.
١٧. مباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ١٠ ٣ مخ.
١٨. دمناجاتو مجموعه (دحضرت نقطه اولی)، ١٨، ٦ مخونه.
١٩. قبیوم الاسماء، خطی نسخه ٩٦ مخ.
٢٠. دحضرت بهاء الله داثارو خخه منتخبات، ٥٥ مخ.
٢١. فارسي بيان، ١٥٤ مخ.
٢٢. دایقان کتاب، ٦٦ مخ.
٢٣. مناجات زما ددعاكانو او ذكر ونو مجموعه، دحضرت بهاء الله اثار، ١٠٣ مخ.
٢٤. دمفاوضات کتاب، ١١٦-١١٤ مخونه.

٢٥. دایقان کتاب، ۱۷ مخ.
٢٦. دحضرت بهاءالله داثارو څخه منتخبات، ۱۵۵ مخ.
٢٧. دحضرت بهاءالله دظهور دنفحات، ۶۹ مخ.
٢٨. اقتدارات او خونور الواح، ۱۵۹-۱۵۸ مخونه.
٢٩. بدیع کتاب، ۷۵ مخ.
٣٠. دفارسی بیان، ۲۷۰ مخ.
٣١. دفارسی بیان، ۱۱۳ مخ.
٣٢. دفارسی بیان، ۸۱ مخ.
٣٣. دفارسی بیان، ۱۲۱-۱۲۲ مخونه.

قران او بھاءالله

۸۹۶

٣٤. دفارسی بیان، ۴۲ مخ.
٣٥. قدیمی، ریاض، سپریسل حضرت محمد، دتور نتو دپوهنتون چاپخانه، ۱۹۸۸، ۱۲۷-۱۲۶ مخونه.
٣٦. دحضرت عبدالبها خطبات، ۲ جلد، ۳۱۵ مخ.
٣٧. داقدس کتاب څخه و روسته دلواحو مجموعه، ۲۶ مخ.

- .٣٨. بدبيع كتاب، ٣٥٤ مخ.
- .٣٩. بدبيع كتاب، ٣٩٢ مخ.
- ٤٠. بحضرت بهاء الله داثارو خخه منتخبات ، ١٤٨ . ١٤٧ مخونه .
- .٤١. دفارسي بيان، ٢٧٣ مخ.
- .٤٢. دفارسي بيان، ٩٤ مخ.
- .٤٣. دفارسي بيان، ٢٥٢ نه.
- .٤٤. دقلم اعلى اثار ، ١ جلد، ١٠٨ مخ.
- .٤٥. دايقان كتاب، ٩١ مخ.
- .٤٦. دفارسي بيان، ٢٥٤ مخ.
- .٤٧. دايقان كتاب، ١٢ مخ.
- .٤٨. افنان ابوالقاسم. عهد اعلى(بحضرت باب زوند)، ٣٣٥ مخ.
- .٤٩. بيان فارسي بيان، ٢٢٢ مخ.
- .٥٠. دايقان كتاب، ١٣٢ مخ.
- .٥١. شيخ محمد تقى اصفهاني ته خطاب لوح، ٨٧ مخ.
- .٥٢. بحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٣٥٣ مخ.
- .٥٣. داقدس كتاب خخه وروسته دالواحو مجموعه، ٢٧ مخ.
- .٥٤. دقلم اعلى اثار ، ٤ جلد، ٣٥٢ مخ.
- .٥٥. ظهر الحق، ١٢٣ مخ.
- .٥٦. قيوم الاسماء ، خطی نسخه، ٧٤ مخ.

- .۵۷.شيخ محمد تقى اصفهانی ته خطاب لوح ۳۱، مخ.
- .۵۸.دایقان کتاب، ۱۱۸-۱۱۹ مخونه.

.۵۹.الهي ايتونه، ۱ جلد، ۲۱۱ مخ.

.۶۰.الهي ايتونه، ۲ جلد، ۴۷ مخ.

.۶۱.حضرت بهاءالله اثار و منتخبات، ۶۰، ۲ مخ.

.۶۲.حضرت محبوب دعاگانی، ۱۵، ۳ مخ.

.۶۳.اسمانی خواره، ۴ جلد، ۳۲۷ مخ.

.۶۴.اسرار الاثار، ۵ جلد، ۲۸۱ مخ.

.۶۵.داقدس مستطاب کتاب په باره کي تقريرونه ۲۳۵، مخ.

.۶۶.فارسي بيان، ۹۱ مخ.

.۶۷.دقلم اعلى اثار، ۱ جلد، ۱۳۱ مخ.

.۶۸.دفارسي بيان، ۵ مخ.

.۶۹.دفارسي بيان، ۲۱۵ مخ.

.۷۰.دفارسي بيان، ۸۲ مخ.

٧١. اسماني خواره، ٧ جلد، ١٨٨ مخ.
٧٢. لئالى الحكمة، ١ جلد، چاپ برزيل، ١٩٨٦ ميلادي
کال، ٢٦ مخ.
٧٣. دقلم اعلى اثار، ٥ جلد، ٨ مخ.
٧٤. لئالى الحكمة، ١ جلد، برزيل چاپ، ١٩٨٦ ميلادي
کال، ٧٢ مخ.
٧٥. اسماني خواره، ٤ جلد، ٣٢٧ مخ.
٧٦. لئالى الحكمة ، ١ جلد، برزيل چاپ، ١٩٨٦ ميلادي
کال، ٧٦ مخ.
٧٧. بدبيع كتاب، ١٤٥ مخ.
٧٨. داحكامو اوحدودو گنجينه، ٣٩٧ مخ.
٧٩. دپوهی درياب، ١٣٣ مخ.
٨٠. دايقان كتاب، ١٦٩-١٧٠ مخونه.
٨١. اسماني خواره، ٧ جلد، ٥ مخ.
٨٢. محاضرات، اول اودوهم جلد، ١٥٥ مخ.
٨٣. اسماني خواره، ٧ جلد، ٢٣٤ مخ.
٨٤. الھي ايتونه، ١ جلد، ٢٢٤ مخ.

قران او بهاء الله

-
-
٨٥. لئالى الحكمة ، ١ جلد، بروزيل چاپ، ١٩٨٦ ميلادي
کال، ٣٠١ مخ.
٨٦. دمبارکه الواحومجموعه، ٢٥٠ مخ.
٨٧. الهي ايتونه، ١ جلد، ٨٠٢ مخ.
٨٨. پارسي ياران، ٦٤ مخ.
٨٩. اشراق
٩٠. خاوری، عبدالحمید. محاضرات، ٣ جلد، ٢٥٥ مخ.
٩١. اشراق
٩٢. خاوری، عبدالحمید. محاضرات، ٣ جلد، ٢٥٥ مخ.
٩٣. دبديع كتاب، ٧٣ مخ.
٩٤. قيوم الاسماء، خطی نسخه، ٨٨ مخ.
٩٥. محاضرات، ٣ جلد، ٦٣ مخ.
٩٦. شیخ محمد تقی اصفهانی ته خطاب لوح، ٣٤-٣٣ مخونه.
٩٧. راء فتی، وحید. دمصار منیر یادنامه
، هو فهایم، المان: دالمان دبهائی مطبوعاتو
موسسه، ٢٠٠٦، ٢٢ مخ.
٩٨. دبديع كتاب، ٣١٨ مخ.
٩٩. دایقان كتاب، ٩٣ مخ.

٩٨. راء فتی، وحید، دمصارح منیر
یادنامه، هو فهایم، المان: دالمان دبهائی مطبوعاتو
موسسه، ٢٠٠٦، ٢٠٠٦ مخ.
٩٩. شیخ محمد تقی اصفهانی ته خطاب لوح، ٣٣ مخ.
١٠٠. اسمانی خواره، ٧ جلد، ١٨٨ مخ.
١٠١. اسمانی مائدہ، ٤ جلد، ٢٢٦-٢٢٧ مخ.
١٠٢. بدیع کتاب، ٣٩٥-٣٩٤ مخونه.
١٠٣. بدیع کتاب، ١٤٣-١٤٢ مخونه.
١٠٤. دایقان کتاب، ١١٩-١١٨ مخونه.
١٠٥. اسمانی مائدہ، ٤ جلد، ٢٥٥ مخ.
١٠٦. محاضرات، اول او دو هم جلد، ١٠٩٦ مخ.
١٠٧. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٣٠٨ مخ.

دماخذونو لیست

٨٩٩

١٠٨. دجمال اقدس ابھی دالواحومجموعه چی و روسته
دادقدس کتاب خخه نازل شوی دی، ١٥١ مخ.
١٠٩. مناجاة: زما دعاگانو او ذکر و نو مجموعه، حضرت
بھاء اللہ اثار، ٣، ٢٠٣-١ مخونه

٤ فصل

١. دفارسي بيان، ٢٩٦ مخ.
٢. دفارسي بيان، ٢٢٨ مخ.
٣. اسرار الاثار، جلد، ٣٢٠ مخ.
٤. اسرار الاثار، جلد، ٣٢٠ مخ.
٥. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٢١٨ مخ.
٦. اسماني خواړه، ٤ جلد، ٩١ مخ.
٧. محاضراتو ٣ جلد، ٢٥٠ مخ.
٨. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولى له اثار و خنه، ١١٣ مخ.
٩. مفاتیح الجنان، ٤٨٧ مخ؛ وفرحة الغری، دعلامه مجلسی ترجمه، ٩٣ مخ.
١٠. بئالی الحکمة، ١ جلد، برزیل چاپ، ١٩٨٦ میلادی کال، ٨٨ مخ.
١١. دفارسي بيان، ٣٨ مخ.
١٢. توانگر، على. روشنائي، ١١٨ مخ.
١٣. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٣٧ مخ.
١٤. دھمکي مشرانو او پادشاهنوته خطاب نازله الواح، ١٢٢ مخ.
١٥. دقلم اعلى داثارو دمناجاتو مجموعه، ١ جلد، ٤٢ مخ.

١٧. دایتونو منتخبات حضرت نقطه اولی داثارو
خخه، ۳۷ مخ.
١٨. محاضرات، ۳ جلد، ۱۶۰ مخ.
١٩. ببارکه الواحه مجموعه، مصرچاپ، ۱۶۱ -
۱۶۰ مخونه.
٢٠. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ۴۷ مخ.
٢١. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ۱۰۱ مخ.

قران او بھاء اللہ

۹۰۰

٢٢. اسماني خواره، ۴ جلد، ۱۹۸۱ مخ.
٢٣. بدیع کتاب، ۲۲۴ مخ.
٢٤. بدیع کتاب، ۳۲۵ مخ.
٢٥. ببارکه توقيعات، دشراق احباو ته په خطاب
کي، ۱۴۶ مخ.
٢٦. مبين کتاب، ۳۴۳ مخ.
٢٧. محاضرات، ۳ جلد، ۲۵۰ مخ.

۲۹. دقلم اعلیٰ اثار، ۷ جلد، ۲۱۵ مخ.
۳۰. بـجمـال اـقـدـس اـبـهـا دـالـوـاحـوـمـجـمـوعـه چـي وـرـوـسـتـه
داـقـدـس كـتـاب خـخـه نـازـل شـوـي دـى. ۱۵۲-۱۵۱ مـخـونـه.
۳۱. بـجمـال اـقـدـس اـبـهـا دـالـوـاحـوـمـجـمـوعـه چـي وـرـوـسـتـه
داـقـدـس كـتـاب خـخـه نـازـل شـوـي دـى. ۳۵ مـخـ.
۳۲. بـعـرـفـان باـغـ، ۹۳ مـخـ.
۳۳. پـارـسي يـارـان، ۸ مـخـ.
- ۳۴.
۳۵. بـحـضـرـت نـقـطـه اـولـي دـاـثـارـو خـخـه دـاـيـتوـنـو
مـنـتـخـبـات، ۴۸ مـخـ.
۳۶. بـمـطـلـق ، هـوـشـيـدرـ بـهـائـي اـئـينـ: دـجـهـانـي صـلـح اوـسعـادـت
لـپـارـه اـسـمـانـي پـيـامـ، ۷ مـخـ.
۳۷. دـقـلـم اـعلـيـ اـثارـ، ۴ جـلدـ، ۲۷ مـخـ.
۳۸. دـقـلـم اـعلـيـ اـثارـ، ۴ جـلدـ، ۱۲۲ مـخـ.
۳۹. بـاقـتـدارـات اوـخـو نـورـ الـواـحـ، ۲۳۴-۲۳۳ مـخـونـه.
۴۰. بـاقـتـدارـات اوـخـو نـورـ الـواـحـ، ۲۱۴-۲۱۳ مـخـونـه.
۴۱. اـسـمـانـي مـائـدهـ، ۷ جـلدـ، ۲۰ مـخـ.
۴۲. دـقـلـم اـعلـيـ اـثارـ، ۴ جـلدـ، ۸۰-۷۹ مـخـونـه.
۴۳. اـسـمـانـي خـوارـهـ، ۴ جـلدـ، ۲۲۷ مـخـ.
۴۴. بـلـئـالـيـ الحـكـمـةـ، ۱ جـلدـ، بـرـزـيلـ چـاـپـ، ۱۹۸۶ مـيـلـادـي
کـالـ، ۴۶ مـخـ.

٤٥. مناجات: زما دعاگانی اوذکرونە، دحضرت بھاءالله
اثار، ١٤٠ مخ.

دماخذونو لیست

٩٠١

٤٦. دحضرت نقطه اولى داثارو دایتونو
منتخبات، ٣٨ مخ.

٤٧. مناجات: زما دعاگانو اوذکرونو مجموعه، دحضرت
بھاءالله اثار، ١٠٤ مخ.

٤٨. دقلم اعلى داثارو دمناجاتو
مجموعه، ٢ جلد، ١٨ مخ.

٤٩. مناجات: زما دعاگانی اوذکرونە، دحضرت بھاءالله
داثارو، ١٠٢ مخ.

٥٠. مناجات: زما دعاگانی اوذکرونە، دحضرت بھاءالله
داثارو، ١٠٢ مخ.

٥١. مناجات: زما دعاگانی اوذکرونە، دحضرت بھاءالله
داثارو، ١٤٠ مخ.

٥٢. مناجات: زما دعاگانی اوذکرونە، دحضرت
بھاءالله داثارو، ١٣٩-١٣٨ مخونە.

٥٣. مناجات: زما دعاگانی او ذکر و نه، دحضرت بهاءالله داثارو، ٨٦-٨٧ مخونه.
٥٤. مناجات: زما دعاگانی او ذکر و نه، دحضرت بهاءالله داثارو، ٧٨ مخونه.
٥٥. دمبارکه الواحه مجموعه (دمصر چاپ)، ٢٢٨، ٢٢٧ مخونه.
٥٦. دحضرت نقطه اولی دمناجاتو مجموعه، ١٥ مخ.
٥٧. دحضرت نقطه اولی دمناجاتو مجموعه، ١٧، ١٦ مخونه.
٥٨. دحضرت نقطه اولی دمناجاتو مجموعه، ٢٣، ٢٢ مخونه.

٥ فصل

١. دجمال اقدس ابها دالواحه مجموعه چي وروسته داقدس كتاب خخه نازل شوي دي، ١٥٢، ١٥٢ مخ.
٢. دصافي تفسير، ٤ جلد، ٣٣١ مخ.
٣. اعلام الورى باعلام الهدي، ٦٤٢ مخ.
٤. اشرافات او خو نور الواح، ٢٣٤، ٢٣٤ مخ.
٥. دبيان كتاب، ٢ مخ.
٦. دجمال اقدس ابها دالواحه مجموعه چي داقدس كتاب خخه وروسته نازل شوي دي، ١٤٩، ١٤٩ مخ.
٧. دایتونو منتخبات دحضرت نقطه اولی داثارو خخه، ٤١ مخ.

٨. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ١١١.
٩. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٤٧ مخ.

قران او بهاءالله

٩٠٢

-
-
-
١٠. دالواحو مجموعه داقدس كتاب څخه وروسته، ٩ مخ.
 ١١. اسماني خواره، ٧ جلد، ٢٣٣ مخ.
 ١٢. دقلم اعلى اثار، ٣ جلد، ١٤٦-١٤٥ مخونه.
 ١٣. دايقان كتاب، ٨٦ مخ.
 ١٤. دحضرت نقطه اولى داثارو دايتونو منتخبات، ٤٥-٤٩ مخونه.
 ١٥. قيوم الاسماء، خطی نسخه، ٩٩ مخ.
 ١٦. دابن ذئب لوح، ٧٧-٧٦ مخونه.
 ١٧. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ٩-٢٠ مخ.
 ١٨. بدبيع كتاب، ٢٦٦ مخ.
 ١٩. قيوم الاسماء، خطی نسخه، ٤٢ مخ.

٢٠. دعبدالبها مکاتیب، ۱ جلد، ۱۹۸۲ مخ.
٢١. تفسیر الصافی، ۴ جلد، ۳۳۱ مخ.
٢٢. الارشادی معرفة حجج الله على العباد، ۲ جلد، ۳۸۲ مخ.
٢٣. دجمال اقدس ابها دالواحومجموعه، چی وروسته داقدس کتاب خخه نازل شوی دی، ۱۵۲-۱۵۱ مخونه.
٢٤. دایقان کتاب، ۰۶ مخ.
٢٥. دعرفان حدیقه، ۲۵۳-۲۵۲ مخونه.
٢٦. دمبارکه الواحومجموعه، دمصر چاپ، ۲۴۸ مخ.
٢٧. داقدس کتاب، ۲-۱ مخونه.
٢٨. Khadem, Javidukht.Z ikrullah K hadem .
 , Wilmette, IL: Bahá'í Publishing Trust, 1990, p. 323.

٢٩. دایقان کتاب، ۰۶ مخ.
٣٠. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ۲۰ مخ.
٣١. دحضرت نقطه اولی داثارو خخه منتخب ایتونه.
٣٢. محاضرات ، اوّل اوّلوم جلد، ۹۶-۱۰ مخ.
٣٣. دابن ذئب لوح، ۰۶ مخ.

-
-
٣٤. دابن نئب لوح، ٨ مخ.
٣٥. دایقان کتاب، ٤٧ مخ.
٣٦. دپوهی دریاب، ٢٣ مخ.
٣٧. بدیع کتاب، ٩٠ مخ.
٣٨. اقتدارات اوخو نور الواح، ٧١ مخ.
٣٩. اقتدارات اوخونور الواح، ٧٢ مخ.
٤٠. اقتدارات اوخونور الواح، ٤٩ مخ.
٤١. اقتدارات اوخونور الواح، ٥٥ مخ.
٤٢. دبيان کتاب، ٢٩ مخ.
٤٣. دفارسي بيان، خطی نسخه، ١١ مخ.
٤٤. دجمال اقدس ابها دالواحومجموعه چي وروسته
داقدس کتاب خخه نازل شوي دي، ٣٠ مخ.
٤٥. بهائي پيغام، ٢٠ ١١ کال په سپتبرکي، ٤ مخ.
٤٦. اقتدارات اوخو نور الواح، ٧١-٧٠ مخونه.
٤٧. مکنونه کلمات، ٢-ایت.
٤٨. بدیع کتاب، ٧٢ مخ.
٤٩. الهي ايتونه، ١ جلد، ٢٦٧ مخ.
٥٠. دنوی عهد اومزامیر (تفسيري ترجمه)، دقدس
کتاب بین المللی انجمن، ١٩٩٨.
٥١. دفارسي بيان خطی نسخه، ١١ مخ.

٥٢. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ١٣٦ مخ.
٥٣. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ١٣٢ مخ.
٥٤. دحضرت نقطه اولی داثارو منتخب ایتونه، ٤١ مخ.
٥٥. دحضرت نقطه اولی داثارو منتخب ایتونه، ٤٣ مخ.
٥٦. دحضرت نقطه اولی داثارو منتخب ایتونه، ٣٨ مخ.
٥٧. دایقان کتاب، ٢٠١ مخ.
٥٨. اسمانی خواره، ٧ جلد، ٣٢٣ مخ.

قرآن او بھاء اللہ

٩٠٤

٥٩. اسمانی خواره، ٤ جلد، ٢٩٨ مخ.
٦٠. دبیّنات ایتونه، ٢٣٦ مخ.
٦١. دبیّنات ایتونه، ٢٣٤ مخ.
٦٢. اسمانی خواره، ٤ جلد، ٢٥٥ مخ.
٦٣. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ٥٥٥ مخ.
٦٤. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ١١٤ مخ.

۱۶ فصل

١. دایقان کتاب، ٥١ مخ.

٢. الهي ايتونه، ١ جلد، ٢٠٦ مخ.
٣. دایقان کتاب، ١٨٤ مخ.
٤. حضرت بهاءالله داثار و منتخبات، ٢٢١ مخ.
٥. كتاب الّروح،خطي نسخه، ١ مخ.
٦. كتاب الّروح،خطي نسخه، ٣٩٩ مخ.
٧. كتاب الّروح ،خطي نسخه، ١١٣ مخ.
٨. فيضي،محمد علي. حضرت نقطه، ١٤٠ مخ.
٩. قيوم الاسماء،خطي نسخه، ٣٩ مخ.
١٠. اسرار الاثار، ٤ جلد ٣٧٨ مخ.
١١. فيضي،محمد علي. حضرت نقطه اولى، ١٤٠ مخ.
١٢. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٣٧٨ مخ.
١٣. بصدر الصدور لنده استدلاليه، دامر دمطبو عاتوملي
موسسه، ١٣٢ بدیع، ١٤ مخ.
١٤. داسمانی کتابونو بشارات، ٧٠ مخ.
١٥. اشراق خاوری، عبدالحمید، دایقان
قاموس، ٣ جلد، ١٢١٣ مخ.
١٦. بحار الانوار الجامعة لدار اخبار الانئمة الاطهار.
١٧. داسمانی خواره، ٢ جلد، ٧٤-٧٥ مخونه.
١٨. محمد حسيني،نصرت الله. حضرت باب، ٩٧٦ مخ.

-
١٩. دقلم اعلى اثار، ٣ جلد، ٣٧٥ مخ.
٢٠. اسرار الاثار، د «ب» او «ث» توري، ٦٩ مخ.
٢١. بحضرت نقطه اولى داثارو ڇخه دايتونو منتخبات، ٤١ مخ.
٢٢. اسرار الاثار، ٥٢٧ مخ.
٢٣. كتاب الروح، خطی نسخه، ٣٣٨ مخ.
٢٤. اسرار الاثار، د «ب» او «ث» توري، ٦٩ مخ.
٢٥. كتاب الروح، خطی نسخه، ٣٦٢ مخ.
٢٦. فيضي، محمد على. حضرت نقطه اولى، ١٥١ مخ.
٢٧. فيضي ،محمد على. حضرت نقطه اولى، ١٥٢ مخ.
٢٨. دایقانکتاب، ١٨٠ مخ
٢٩. فيضي، محمد على. حضرت نقطه اولى، ٧١ مخ.
٣٠. ظھور الحق، ١٤٩ مخ.
٣١. محاضرات، ٣ جلد، ٢٢٤ مخ.
٣٢. كتاب الروح، خطی نسخه، ٣٦٢ مخ.
٣٣. محاضرات، ٢-١ جلد، ٨٣٨ مخ.
٣٤. ظھور الحق، ٣٣-٣١ مخ.

٣٥. محمد حسینی ،نصرت الله.حضرت باب، ٣٨٠ مخ.
٣٦. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٢٣٠ مخ.
٣٧. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٢٣٦ مخ.
٣٨. فيضي ،محمد علي.حضرت نقطه اولى، ١٥١ مخ.
٣٩. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٤٣٦ مخ.
٤٠. بدیع کتاب، ٢٥١ مخ.
٤١. دایقان کتاب، ١٤٩ مخ.
٤٢. دایقان کتاب، ١٥٢ مخ.
٤٣. عبدالبها دمکاتیب، ٤١٩ مخ.

قرآن او بھاء الله

٩٠٦

٤٥. کتاب الروح،خطی نسخه، ٣١ مخ.
٤٦. داقدس کتاب، ١٠٠ مخ.
٤٧. حضرت نقطه اولی داثارو منتخب ایتونه ٤١ مخ.
٤٨. دالواحو مجموعه داقدس کتاب څخه وروسته، ١٥٢ مخ.
٤٩. کتاب الروح،خطی نسخه، ١٣ مخ.

٥٠. فيضي، محمد علي. حضرت نقطه اولى، ٦٨ مخ.
٥١. دقلم اعلى اثار، ١ جلد، ١٥٠ مخ.
٥٢. اسماني خواره، ٨ جلد، ٢٩٨ مخ.
٥٣. اسماني خواره، ٧ جلد، ١٥٢ مخ.
٥٤. كتاب الروح، خطى نسخه، ١٠٥ مخ.
٥٥. كتاب الروح، خطى نسخه، ٤٦ مخ.
٥٦. كتاب الروح، خطى نسخه، ١ مخ.
٥٧. بيك راستان، داڪتر وحيد راء فتي تأليف، ٢٠٠٥، ٣ مخ.
٥٨. دقلم اعلى اثار، ١ جلد، ١٤٠ مخ.
٥٩. دقلم اعلى اثار، ١ جلد، ١١٥-١١٦ مخونه.
٦٠. بحضرت بهاء الله دمنتخباتو اثار، ٩٤ مخ.
٦١. دقلم اعلى اثار، ٤ جلد، ١٣٠ مخ.
٦٢. كتاب الروح، خطى نسخه.
٦٣. كتاب الروح، خطى نسخه، ١٥ مخ.
٦٤. لئالي الحكمة، ١ جلد، ١٠٥ مخ.
٦٥. دقلم اعلى اثار، ١ جلد، ٤٠ مخ.
٦٦. اسماني خواره، ٤ جلد، ٢١٨ مخ.
٦٧. الهي ايتونه، ١ جلد، ٣٢٤ مخ.
٦٨. دجمال اقدس ابها دالواحو مجموعه چي داقدس كتاب خخه وروسته نازل شوي دي، ١٦٥ مخ.
٦٩. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٤٧ مخ.

-
-
٧٠. بحار الانوار، ١٥٩ مخ.
٧١. داسمانی كتابونو بشارات، ٢٠٤، ٢٠٣، ١٤٥، ٩٩.
٧٢. كتاب الّروح، خطی نسخه، ٧ جلد.
٧٣. كتاب الّروح ،خطی نسخه، ٤٤-٣٤ مخونه.
٧٤. كتاب الّروح، خطی نسخه، ٤٤-٣٤ مخونه.
٧٥. ظھور الحق، ١٦٤ مخ.
٧٦. حضرت نقطه اولى، ١٨١ مخ.
٧٧. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ٤٨ مخ.
٧٨. دشیخ گیری او بابی گیری ٿخه نقل، دملا تقی تأليف.
٧٩. دشیخ گیری او بابی گیری ٿخه نقل، دملا تقی تأليف.
٨٠. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ٧٤ مخ.
٨١. ظھور الحق، ٤٨٥ مخ.
٨٢. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ١٠٨، ١٠٧ مخ.

- .٨٣. اسماني خواره، ٧ جلد، ١٠٨ مخ.
- .٨٤. دحضرت نقطه اولى داثارو څخه منتخب
ایتونه، ٢٦ مخ.
- .٨٥. دحضرت بهاء الله داثارو څخه منتخبات، ٢١ مخ.
- .٨٦. قيوم الاسماء، خطی نسخه، ١٠٨ مخ.
- .٨٧. داقدس كتاب، ١٧٣ مخ.
- .٨٨. دتسعه آيام، ٣٦١ مخ.
- .٨٩. دبیّنات ایتونه، ١٤٥ مخ.
- .٩٠. دمبارکه الواحه مجموعه، عنديب، ١٨ مخ.

فصل ١٧

١. دایقان كتاب، ١٥٨ مخ.
٢. ظهور الحق، ٦٥ مخ.
٣. دایقان كتاب، ١٥٩ مخ.

قران او بهاء الله

٩٠٨

٤. دایقان كتاب، ١٦٩ مخ.

٥. مهدي موعد(بحارالانوار)، ١٣ جلد، دكتاب مقدمه.
٦. ارشاد القلوب، اضافي ترجمه، ٢٨٧ مخ.
٧. ارشاد القلوب، اضافي ترجمه، ٢٧٨ مخ.
٨. ارشاد القلوب، اضافي ترجمه، ٢٧٨ مخ.
٩. مهدي موعد ،ترجمه ١٣ جلد
بحارالانوار، ١٤١ مخ.
١٠. بحارات الانوار الجامعه لدارالائمه
الأطهار، ٢٤ جلد، ٣١٣ مخ.
١١. اصول كافي ،مصطفوي ترجمه، ٢١٧ جلد، ٢١٧ مخ.
١٢. بحارات الانوار الجامعه لدارالائمه
الأطهار، ٥١ جلد، ٧٥ مخ.
١٣. بحارات الانوار الجامعه لدارالائمه
الأطهار، ٥١ جلد، ٧٣ مخ.
١٤. بحارات الانوار الجامعه لدارالائمه
الأطهار، ٥٢ جلد، ٢٨٧ مخ.
١٥. مهدي موعد، دبحارات الانوار ١٣ جلد
ترجمه، ٨٩٠ مخ.
١٦. بحارات الانوار الجامعه لدارالائمه
الأطهار، ٥٢ جلد، ٨٢ مخ.
١٧. احتجاجات بحارات الانوار ٤ جلد ترجمه، ١ جلد، ٦٩٦ مخ.
١٨. بشارتونه، ٩٤-٩٥ مخونه.

١٩. مرحوم محمد حسن بن محمد ولی ارومیه رحمت الله عليه، دیبار الانوار ۱۳ جلد ترجمه، علام مجلسی ۴۳۶، مخ.
٢٠. بشارتونه، ۹۰-۹۱ مخونه.
٢١. بحار الانوار، ۱۳۳۲ جلد، ۱۳۳۲ چاپ، ۱۵۶ مخ.
٢٢. فرای، ۱۵۱ مخ.
٢٣. شیخ محمد تقی اصفهانی ته خطاب لوح، ۱۳۳ مخ.
٢٤. دایقان کتاب، ۱۶۲-۱۶۳ مخونه.
٢٥. دایقان کتاب، ۱۶۳-۱۶۴ مخونه.
٢٦. بحار الانوار الجامعة لدار الأئمة الأطهار، ۲۴ جلد، ۳۱۳ مخ.
٢٧. مرحوم محمد حسن بن محمد علي ارومیه رحمت الله عليه، دعلامه مجلسی.
- بحار الانوار ۱۳ جلد ترجمه، ۱۶۱ مخ.

دماخذونو ليست

٩٠٩

٢٨. مهدی موعود، دیبار الانوار ۱۳ جلد ترجمه، ۲۶۳ مخ.
٢٩. فصوص الحكم ابن عربي، ۸۵ مخ.

.٣٠. دایقان قاموس، ۴ جلد، ۱۸۶۲ مخ.

.٣١. دایقان قاموس، ۱ جلد، ۱۸۸۱ مخ.

.٣٢

.<http://www.alhikmeh.com/arabic/mktba/aqae/d/imam12/index.htm>

.٣٣. اشراقت او خو نور الواح، ۲۸۶ مخ.

.٣٤. دقلم اعلی داثارو خخه مبارکه مجموعه، دزین المقربین په خط، ۲۸۹-۲۸۸ مخونه.

.٣٥. بدیع کتاب، ۳۲۴ مخ.

.٣٦. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۲۳۰ مخ.

فصل ۱۸

۱. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ۲۵۳-۲۵۲ مخونه.

۲. دمبارکه الواحو مجموعه، ۲۵۳-۲۵۴ مخونه.

۳. دمناجاتو مجموعه، دقلم اعلی اثار، ۱۴۸-۱۴۷ مخونه.

۴. اسمانی مائدہ، ۴ جلد، ۳۱۶ مخ.

۵. دمبارکه الواحو مجموعه، ۲۵۹-۲۵۰ مخونه.

۶. اسمانی خوارہ، ۴ جلد، ۳۱۶ مخ.

۷. اسمانی خوارہ، ۸ جلد، ۱۰۸ مخ.

۸. یوم معروف حدیث دی.

۹. اسمانی خوارہ، ۸ جلد، ۲۱ مخ.

١٠. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصار چاپ، ٣٦٩ - ٣٦٨ مخونه.
١١. اسماني خواره، ٤ جلد، ٢٩٧-٢٩٨ مخونه.
١٢. فارسي بيان، خطبي نسخه، ٢٣٥ مخ.
١٣. دمبارکه الواحه مجموعه، ٢٥٥ مخ.
١٤. دمبارکه الواحه مجموعه، ٢٦٢ مخ.
١٥. دعرفان سفينه ١٢ جلد، ١٧ مخ.
١٦. اسماني خواره، ٤ جلد، ٣١٦ مخ.

قرآن او بھاء اللہ

٩١٠

١٧. طاهره قرۃ العین، ١٥٣ مخ.
١٨. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصار چاپ، ١٥٧ - ١٥٦ مخونه.
١٩. محاضرات، اول او دو هم جلد، ١٠٣٦ - ١٠٣٥ مخونه.
٢٠. فارسي مکنونه کلمات، ٢٠ گنجه.

٢١. دیوهی دریاب، ۲ مخ.
 ۲۲. الهی ایتونه ۱ جلد، ۱۳۳ مخ.
 ۲۳. الهی ایتونه ۲ جلد، ۳۲۸ مخ.

فصل ۱۹

۱. اسمانی مائدہ، ۸ جلد، ۲۴ مخ.
۲. دایقان کتاب، ۹۵ مخ.
۳. دایقان کتاب، ۹۴ مخ.
۴. دفارسی بیان، خطی نسخه، ۱۳۸ مخ.
۵. دایقان کتاب، ۱۱۲ مخ.
۶. دحضرت باب اثار، ۱۸۵ مخ (دانگلیسی نہ ترجمہ).
۷. دپارسی پاران، ۱۱ مخ.
۸. اسمانی خوارہ، ۴ جلد، ۲۹۱ مخ.
۹. اشراقت اوخو نور الواح، ۱۵۶ مخ.
۱۰. اسمانی مائدہ، ۴ جلد، ۲۶۳ مخ.
۱۱. دفارسی بیان، خطی نسخه، ۱۱ مخ.
۱۲. دفارسی بیان خطی نسخه، ۲۹۶ مخ.
۱۳. اسمانی خوارہ، ۱ جلد، ۱۸۲ مخ.
۱۴. دفارسی مکنونه کلمات، ۴۱ کنزہ.
۱۵. اسمانی مائدہ، ۴ جلد، ۳۰۰ مخ.
۱۶. لئالی الحکمة، ۱ جلد، بروزیل چاپ، ۱۹۸۶ میلادی
کال، ۸۳ مخ.
۱۷. دایقان قاموسو ۴ جلد، ۱۸۹۲ مخ.

-
-
١٨. دمبارکه الواحو مجموعه، ٢٤٤ مخ.
١٩. اسماني خواره، جلد، ١٣ مخ.
٢٠. اشراقات، ٢٨٧ مخ.
٢١. اسماني خواره، جلد، ١٣ مخ.
٢٢. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٥٠ - ٢٤٩ مخونه.
٢٣. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٣٩٦ مخ.
٢٤. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٣٩٧ مخ.
٢٥. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٣٧١ مخ.
٢٦. دفارسي بيان خطي نسخه، ٢٩٠ مخ.
٢٧. دفارسي بيان خطي نسخه، ١٤٠ مخ.

٢٠ فصل

١. اسماني خواره، ٤ جلد، ١٦٦ مخ.
٢. لثالي الحكمة، ٢ جلد، ٩ مخ.
٣. اسماني خواره، ٤ جلد، ٢٥٥ مخ.

٤. بحار الانوار الجامعه لدار اخبار
الائمه الاطهار، ٢٤ جلد، ٣١٣ مخ.
٥. اسماني مائدہ، ٤ جلد، ٣٢٤ مخ.
٦. فارسي بيان، خطی نسخه، ١٤٨ مخ.
٧. نوي عهد او مزامير، تفسيري ترجمه.
٨. اسماني خوارہ، ٨ جلد، ٠٨٠ مخ.
٩. دعرفان باع، ١٤٩ مخ.
١٠. اسماني خوارہ، ٨ جلد، ٠٨١ مخ.
١١. بحضرت نقطه اولی داثارو ایتونو
منتخبات، ١٣١ مخ.
١٢. بحضرت نقطه اولی داثارو ایتونو منتخبات، ٣٧ مخ.
١٣. اسماني خوارہ، ٤ جلد، ٢٩٦ مخ.
١٤. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ١٦١ مخ.
١٥. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٣٢ -
٢٢٩ مخونه.

قرآن او بھاء اللہ

٩١٢

١٦. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٣٠٥ مخ.

١٧. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٤٧ مخ.
١٨. دفارسی بیان، خطی نسخه، ٢٣٧ مخ.
١٩. دحضرت نقطه اولی داثارو دایتونو منتخبات، ٢٨ مخ.
٢٠. دقلم اعلی اثار، ٧ جلد، ١٤٣-١٤٢ مخونه.
٢١. دقلم اعلی اثار، ٧ جلد، ٢٦١ مخونه.
٢٢. الهی ایتونه، ٢ جلد، ٣٢٨ مخ.
- ٢٣.
٢٤. دعرفان باع، ١١٩ مخ.
٢٥. محاضرات، ٣ جلد، ٢٥ مخ.
٢٦. محاضرات، ٣ جلد، ٢٥٠ مخ.
٢٧. محاضرات، ٣ جلد، ٣٢٨ مخ.
٢٨. الهی ایتونه، ٢ جلد، ٣٤٥ مخ.
٢٩. اشراقات اوخو نور الواح، ٢٧٩ مخ.
٣٠. الهی ایتونه، ١ جلد، ٢٨٩ مخ.
٣١. اسمانی خواره، ٨ جلد، ١٠ مخ.
٣٢. دحضرت نقطه اولی داثارو دایتونو منتخبات، ٤٥ مخ.
٣٣. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٧١٠ مخ.
٣٤. دایقان کتاب، ١٣١ مخ.
٣٥. دحضرت باب داثارو منتخبات، ٧٧ مخ (دانگلیسی خخه ترجمه).

٣٦. دحضرت اعلى داثارو منتخبات، ٢٧٠ مخ.
٣٧. دقلم اعلى اثار، ٧ جلد، ١٨٨ مخ.

٢١ فصل

١. محاضرات، ١-٢ جلد، ٩٨٤ مخ.
٢. دبیّنات ایتونه، ١٦٦ مخ.
٣. اسمانی مائدہ، ٨ جلد، ١٧٧ مخ.

دماخذونو لیست

٩١٣

-
٤. اسمانی خوارہ، ٤ جلد، ٣٢٤ مخ.
٥. الھی ایتونه، ١ جلد، ١٨٩ مخ.
٦. اسمانی خوارہ، ٤ جلد، ١٦٢-١٦١ مخونہ.
٧. دحضرت محبوب دعاگانی، ٤٧٥-٤٧٦ مخونہ.
٨. دایقان کتاب، ١٦٩ مخ.
٩. دایقان کتاب، ١٦٩ مخ.
١٠. دحضرت نقطہ اولی داثارو دایتونو منتخبات، ٣٩ مخ.
١١. دایقان کتاب، ١٢٦ مخ.

١٢. قیوم الاسماء خطی نسخهٔ ۰۸۰ مخ.
١٣. داقدس کتاب، ۱۷۳ مخ.

فصل ۲۲

١. بدیع کتاب، ۲۶ مخ.
٢. بدیع کتاب، ۰۸۰ مخ.
٣. دتبیین نافه، ۴-۱ مجلدات، ۵۴ مخ.
٤. بدیع کتاب، ۲۱ مخ.
٥. خلک او امر، ۳ جلد، ۵۴ مخ.
٦. خلک او امر، ۳ جلد، ۵۵ مخ.
٧. اسمانی مائدہ، ۱ جلد، ۲۱ مخ.
٨. اسمانی مائدہ، ۷ جلد، ۰۵ مخ.
٩. اسمانی مائدہ، ۱ جلد، ۱۵ مخ.
١٠. بدیع کتاب، ۲۲ مخ.
١١. دمبارکه الواح و مجموعه، مصر چاپ، ۱۳۰ - ۱۲۹ مخونه.
١٢. اسمانی خوارہ، ۷ جلد، ۱۹۲ مخ.
١٣. دمبارکه الواح و مجموعه، مصر چاپ، ۳۲۶ مخ.
١٤. اسمانی مائدہ، ۷ جلد، ۱۹۱ مخ.
١٥. دحضرت بھاء اللہ داڑھو منتخبات، ۱۶۶ مخ.

-
۱۶. فارسي مکنونه کلمات، ۸۲ گزنه.
 ۱۷. اسماني خواره، ۷ جلد، ۱۸۰ مخ.
 ۱۸. قيوم الاسماء، خطی نسخه، ۶۰ مخ.
 ۱۹. دایقان کتاب، ۲۶ مخ.
 ۲۰. الهي ايتونه ۲ جلد، ۸۹ مخ.
 ۲۱. الهي ايتونه، ۲ جلد، ۸۹ مخ.
 ۲۲. اسماني خواره، ۷ جلد، ۱۵۶ مخ.
 ۲۳. اسماني خواره، ۷ جلد، ۹۱ مخ.
 ۲۴. اسماني خواره، ۷ جلد، ۱۶۳ مخ.
 ۲۵. دقلم اعلى اثارو دمناجاتو مجموعه، ۱ جلد ۸۲ مخ.
 ۲۶. دقلم اعلى اثار، دو هم جلد، ۳۲۱ مخ.
 ۲۷. داستدلال مبادی، ۳۶۴ مخ.
 ۲۸. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ۱۲ مخ.
 ۲۹. دایقان کتاب، ۲۹ مخ.
 ۳۰. دایقان کتاب، ۴۴-۴۵ مخونه.
 ۳۱. كتاب الروح ،خطي نسخه، ۹۴ مخ.
 ۳۲. كتاب الروح، خطی نسخه ۱۲۶ مخ.
 ۳۳. دحضرت بھاء اللہ داثارو خخه منتخبات ، ۹۳ مخ.

٣٤. دایقان کتاب، ٥٧ مخ.
٣٥. دایقان کتاب، ٣٢ مخ.
٣٦. دایقان کتاب، ١٩٨ مخ.
٣٧. دفارسی بیان، خطی نسخه، ٢٣٧ مخ.
٣٨. اشراق خاوری، عبدالحمید، داقدس مستطاب کتاب په باره کی تقریرات، المان: دالمان دامری مطبوعاتو موسسه: ٩٥ مخ.
٣٩. دتهلیل اوتسبیح رساله، ٢٤ مخ.
٤٠. دحضرت نقطه اولی داثارو دایتونو منتخبات، ٢٩ مخ.

دماخذونو لیست

٩١٥

٤١. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ٩٣ مخ.
٤٢. اسمانی مائدہ، ٧ جلد، ١٩٩ مخ.
٤٣. اسمانی مائدہ، ٧ جلد، ٢٠٣ مخ.
٤٤. اسمانی مائدہ، ٧ جلد، ١٨٧ مخ.
٤٥. اسمانی مائدہ، ٧ جلد، ٢٠٠ مخ.

فصل ٢٣

١. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ١٣ مخ.
٢. دباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ٢٧٣ - ٢٧٢ مخونه.
٣. بدیع کتاب، ٩٤ مخ.
٤. الهی ایتونه، ١ جلد، ٤٩ مخ.
٥. الهی ایتونه، ٢ جلد، ٣٩٠ مخ.
٦. اسمانی خواره، ٤ جلد، ٢١ مخ.
٧. بدیع کتاب، ٩٤ مخ.
٨. دباركه الواحو مجموعه، مصر چاپ، ٢٧٣ - ٢٧٢ مخونه.
٩. ظهر الحق، ١٦٥ مخ.
١٠. دحضرت عبدالبها مکاتیب، ٢ جلد، ١٤٢ مخ.
١١. نوی عهد اومزامیر: تفسیری ترجمه، مقدس کتاب بین المللي انجمن، ١٩٩٨ میلادی.
١٢. زامیادیشت، ٩ فقره.
١٣. اسمانی پیام، ١١٤ مخ.
١٤. نوی عهد اومزامیر: تفسیری ترجمه، مقدس کتاب بین المللي انجمن، ١٩٩٨ میلادی.
١٥. دقدس کتاب خخه و روسته دالواحو مجموعه، ٥ مخ.
١٦. دقدس کتاب، ٣٨ مخ.

۱۷. نوی عهد او مزامیر: تفسیری ترجمه دقدس کتاب
بین المللي انجمن، ۱۹۹۸میلادی.

قران او بھاءالله

۹۱۶

۱۸. نوی عهد او مزامیر: تفسیری ترجمه، دقدس کتاب
بین المللي انجمن، ۱۹۹۸میلادی.

۱۹. دحضرت نقطه اولی داثارو څخه دایتونو
منتخبات، ۹۶مخ.

۲۰. داقدس کتاب څخه وروسته دلواحو
مجموعه، ۷۵مخ.

۲۱. داقدس کتاب څخه وروسته دلواحو
مجموعه، ۳۶مخ.

۲۲. شیخ محمد تقی اصفهانی ته خطاب لوح، ۲۲مخ.

۲۳. قدیمی، ریاض. دبهائی تعالیمو ګلزار، ۲۱۴مخ.

٢٤. دایقان کتاب، ١٦٥ مخ.
٢٥. الھی ایتونه، ۱ جلد، ۱۳۳ مخ.
٢٦. الدار المنتور فی تفسیر الماثور، ۶ جلد، ۶۷ مخ.
٢٧. نقائی حسام. داسمانی کتابونو بشارتونه، دوهمن شریه، ۱۱۸ مخ.
٢٨. الکافی، ۱ جلد، ۳۸ مخ.
٢٩. نقائی حسام. داسمانی کتابونو بشارتونه، دوهمن شریه، ۱۱۹ مخ.
٣٠. نقائی حسام. داسمانی کتابونو بشارتونه، دوهمن شریهو ۸۸ مخ.
٣١. داقدس کتاب نه و روسته دالواحو
مجموعه، ۱۶۰ مخ.
٣٢. داقدس کتاب نه و روسته دالواحو مجموعه، ۱۶۲ مخ.
٣٣. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۳۷۳ مخ.
٣٤. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۱۴۷ مخ.
٣٥. اقتدارات اوخو نور الواح، ۹۱-۹۰ مخونه.
٣٦. اقتدارات اوخو نور الواح، ۹۵ مخ.
٣٧. داقدس کتاب خخه و روسته
dalwahomjomeh، ۱۴۵ مخ.
٣٨. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۱۵۷-۱۵۶ مخونه.

٤ فصل

١. بدیع کتاب، ۱۸۵ مخ.

٢. داقدس كتاب خخه وروسته دالواحو مجموعه، ٥٥ مخ.
٣. نسائم الرحمن، ٢٧ مخ.

-
-
٤. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٥٨-٥٦ مخونه.
٥. ایام تسعه (نهه ورخی)، ٢٨١، مخ.
٦. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ١٩١ مخ.
٧. نقائی ، حسام. داسمانی كتابونو بشارتونه، دوهمه
نشریه، ١١٦ مخ.
٨. بحار الانوار، ١٣ جلد، ١٨٧ او ١٨٥ مخونه.
٩. بحار الانوار، ١٣ جلد، ١٧١ مخ.
١٠. اسماني خواره، ٤ جلد، ٢٤٤ مخ.
١١. اسماني خواره، ٤ جلد، ٢٩٦ مخ.
١٢. اشراقتات، ١٣٤، مخ.
١٣. دبهائيانو دعقايدو اصول، ٢٩٢ مخ.
١٤. دبهائيانو دعقايدو اصول، ٣٠٣ مخ.
١٥. دبهائيانو دعقايدو اصول، ٥٧٥ مخ.

١٦. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ١٤٢ مخ.
١٧. بهائي جهاني نظم، ١٦٧ مخ.
١٨. داقدس كتاب خخه وروسته دالواحو
مجموعه، ٤٨ مخ.
١٩. اسماني خواره، جلد، ٢٣ مخ.
٢٠. نوي عهد اومزامير: تفسيري ترجمه، دمقدس كتاب
بين المللی انجمن، ١٩٩٧ ميلادي.
٢١. داقدس كتاب خخه وروسته دالواحو
مجموعه، ٤١ مخ.
٢٢. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ٦٧ مخ.
٢٣. اشرافات او خو نور الواح، ١٥-١٤ مخونه.
٢٤. اشرافات او خونور الواح، ١٣٩ مخ.
٢٥. اسماني خواره، جلد، ٤٨ مخ.
٢٦. اقداح الفلاح، ٤٨ مخ.
٢٧. قيوم الاسماء، خطی نسخه، ٣٩ مخ.

-
-
٢٨. اسماني خواره (مائده)، ٢ جلد، ٥٥ مخ.
٢٩. بینات ایتونه ، ٢٩٥ مخ.
٣٠. نوی عهد او مزامیر: تفسیری ترجمه، دقدس کتاب
بین المللي انجمن، ١٩٩٧ ميلادي، ٣٥٤-٥٣ مخونه.
٣١. اسماني خواره، ٧ جلد، ٢٢٩ مخ.
٣٢. بدايع الاثار، ٢ جلد، ٣٥٣ مخ.
٣٣. دقرن بدیع کتاب، ١٤٦ مخ.
٣٤. دقدس مستطاب کتاب، ١٧٢ مخ.
٣٥. دمبارکه الواحه مجموعه (دمصر چاپ) ١٧٢ مخ.
٣٦. مناجاه، زما ددعانگانو او ذکرونو مجموعه، دحضرت
بهاءالله اثار، ٧٥ مخ.
٣٧. مناجاه، زما ددعانگانو او ذکرونو مجموعه، دحضرت
بهاءالله اثار، ٢٣ مخ.
٣٨. دمناجاتو مجموعه دقلم اعلى اثار، ١ جلد، ١٤٨،
- ١٤٧ مخونه.
٣٩. دحضرت عبدالبها مکاتيب، ٢ جلد، ١٤١ مخ.
٤٠. دمبارکه الواحه مجموعه، دمصر چاپ ٣٦٣-
٣٦٢ مخونه.
٤١. دقدس کتاب خخه و روسته دالواحه مجموعه، ٤٣-
٤٢ مخونه.

٤٢. داقدس كتاب خخه وروسته دالواحو
مجموعه، ٤٤ مخ.
٤٣. دمباركه الواحو مجموعه، عنديب، ١٧ مخ.
٤٤. داقدس كتاب خخه وروسته دالواحو
مجموعه، ١٠٧ مخ.
٤٥. بيّنات ايتونه، ٢٢٧ مخ.
٤٦. قيوم الاسماء، خطی نسخه.
٤٧. قدیمی، ریاض، حضرت بهاءالله، ٦٨ مخ.
٤٨. حضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ٩١ مخ.
٤٩. داقدس كتاب، ٥٢-٥٥ مخونه.
٥٠. ظهور الحق، ٤٨٤-٤٨٥ مخونه.
٥١. ظهور الحق، ٤٩٠-٤٩١ مخونه.
٥٢. الهی ايتونه، ٢ جلد، ٤٧ مخ.

٥٣. الهی ايتونه، ٢ جلد، ٢٨٧ مخ.
٥٤. الهی ايتونه، ٢ جلد، ٣٧٠ مخ.

٥٥. دكتاب اقدس خخه وروسته دالواحو
مجموعه، ١٤٩ مخ.

٢٥ فصل

١. دحضرت نقطه اولى داثارو خخه دايتونو منتخبات، ٣٩ مخ.
٢. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٥٠٢ مخ.
٣. دفارسي بيان كتاب، خططي نسخه، ٤٧ مخ.
٤. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٤٢ مخ.
٥. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٣٧ مخ.
٦. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ١٠٣ مخ.
٧. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٩١ مخ.
٨. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٦٠ مخ.
٩. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٣٨ مخ.
١٠. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٢٤ مخ.
١١. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٦٠ مخ.
١٢. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٤٦ مخ.
١٣. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٤٧ مخ.
١٤. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٦٦ مخ.
١٥. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٦٠ مخ.
١٦. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٨٤ مخ.
١٧. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ١٠٥ مخ.
١٨. قيوم الاسماء، خططي نسخه، ٢٣-٢٢ مخونه.

١٩. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ٣٤ مخ.
٢٠. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ١٨ مخ.
٢١. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ٣٩ مخ.

قران او بھاء اللہ

٩٢٠

٢٢. دعرفان باع، ٧٩ مخ.
٢٣. بحضرت نقطه اولی داثارو
دایتونو منتخبات، ٢٩ مخ.
٢٤. دقلم اعلی اثار، ٣ جلد، ٢٤ مخ.
٢٥. بنھه ورھور ساله، ٢٧٩-٢٨٠ مخونه.
٢٦. دقلم اعلی اثار، ١ جلد ٢٥ مخ.
٢٧. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ٥٨-٥٦ مخونه.
٢٨. نقطه اولی، ٦٨ مخ.
٢٩. عهد اعلی، ٣٣٢-٣٣ مخونه.
٣٠. دفارسي بيان خطى نسخه، ١٦ مخ.
٣١. قيوم الاسماء، خطى نسخه، ١٩ مخ.

٢٦ فصل

١. دمبارکه الواحومجموعه، مصرچاپ، ١٢٢ مخ.
٢. حضرت عبدالبهاء سیاسیه رساله، ١٨ مخ.
٣. الهی ایتونه، ١ جلد، ٢١٨ مخونه.
٤. دمبارکه الواحومجموعه، مصرچاپ، ١٢٢ مخ.
٥. حضرت بهاءالله داثارومنتخبات، ١٧٨ مخ.
٦. حضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ١٨٥ مخ.
٧. حضرت نقطه اولی دایتونومنتخبات، ٦٦-٦٧ مخونه.
٨. حضرت نقطه اولی دایتونومنتخبات، ٥٩ مخ.
٩. اسمانی مائدہ، ٨ جلد، ١٧٩-١٧٨ مخونه.
١٠. اسمانی مائدہ، ٨ جلد، ١٧ مخ.
١١. اسمانی مائدہ، ٨ جلد، ١٧ مخ.
١٢. اوه (٧) وادی، ٧-٦ مخونه.
١٣. دفارسی بیان، خطی نسخه، ٢٢٧ مخ.
١٤. بهائی پیام، ٣٨٢ -
١٥. دفارسی بیان، خطی نسخه، ٩٢ مخ.
١٦. شماری، ١١ سپتامبر، ٥٠ مخ.

-
-
١٦. فارسي بيان، خطي نسخه، ٢٣٨ مخ.
 ١٧. لئالي الحكمة و ١ جلد، ٧١ مخ.
 ١٨. اسماني خواره، ٨ جلد، ١٨٧ مخ.
 ١٩. فارسي بيان، خطي نسخه، ٢٣٨ مخ.
 ٢٠. فارسي مكنونه كلمات، ٥٢ گنه.
 ٢١. دحضرت عبدالبهاء سياسيه رساله، ٣١ مخ.
 ٢٢. فارسي مكنونه كلمات، ٥٢ گنه.
 ٢٣. اسرالاثار، ٤ جلد، ٣٧٣ مخ.
 ٢٤. فارسي بيان، خطي نسخه.
 ٢٥. لئالي الحكمة، ١ جلد، ٤٩ مخ.
 ٢٦. لئالي الحكمة، ١ جلد، ٨٠-٧٩ مخونه.
 ٢٧. الهي ايتونه، ١ جلد، ٨٨ مخ.
 ٢٨. دحضرت نقطه اولى اثارو دايتونو منتخبات، ٥١ مخ.
 ٢٩. الهي ايتونه، ١ جلد، ١٢٢ مخ.
 ٣٠. عربي مكنونه كلمات، ١ گنه.
 ٣١. الهي ايتونه، ٢ جلد، ٣٧٦ مخ.
 ٣٢. فارسي مكنونه كلمات، ٣٦ مخ.
 ٣٣. پارسي ياران، ٨ مخ.
 ٣٤. دحضرت بهاء الله داثارو منتخبات، ٧٢ مخ.

٣٥. فارسي بيان، خطي نسخه، ١٩٧١ مخ.
٣٦. دجمال اقدس ابهاء دالواحو مجموعه چي داقدس
- كتاب خخه وروسته نازل شوي دي، ١٨١ مخ.
٣٧. دمباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ ٢٤٤ مخ.
٣٨. دجمال اقدس ابهاء دالواحو مجموعه چي داقدس
- كتاب خخه وروسته نازل شوي دي ٤٠١ مخ.
٣٩. دايقان كتاب، ١٤٤ مخ.

قران او بهاء الله

٩٢٢

٤٠. دمباركه لوح خطاب شيخ محمد تقى اصفهاني ته
مشهور په نجفي، ٧٧ مخ.
٤١. فارسي بيان، خطي نسخه، ٢٥٢ مخ.
٤٢. فارسي مکنونه کلمات، ٢١ گنه.
٤٣. پارسي ياران، ٢٢ مخ.
٤٤. اشراقت او خونور الواح، ٢٦٨ مخ.
٤٥. پارسي ياران، ٢٢ مخ.
٤٦. پارسي ياران، ١٥ مخ.
٤٧. اشراقت او خو نور الواح، ٩٢٠-٨٢ مخونه.

٤٨. پارسی یاران، ۳ مخ.
٤٩. دتسبیح او تهلیل رساله، ۲۶۹-۲۶۸ مخونه.
٥٠. دقلم اعلی داثارو دمناجاتو مجموعه، ۲ جلد، ۹۵ مخ.
٥١. بمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ۲۵۳- ۲۵۲ مخونه.
٥٢. دحضرت بهاءالله داثارو منتخبات، ۷۵ مخ.
٥٣. دعرفان باع، ۱۴۲ مخ.
٥٤. الھی ایتونه ، ۲ جلد، ۳۰۲ مخ.
٥٥. الھی ایتونه، ۲ جلد، ۳۳۵ مخ.
٥٦. الھی ایتونه، ۱ جلد، ۲۶۷ مخ.

فصل ۲۷

۱. دایقان کتاب، ۲ مخ.
۲. دایقان کتاب، ۸ مخ.
۳. دایقان کتاب، ۴ مخ.
۴. فارسی بیان، خطی نسخه، ۱۱۱۶ او ۳۲۸ مخونه.
۵. فارسی بیان، خطی نسخه، ۲۰۴ مخ.
۶. فارسی بیان ،خطی نسخه، ۹۰۹ مخ.

٨. دبارکه الواحومجموعه، دمصر چاپ، ٢٥٨ مخ.
٩. فارسی مکنونه کلمات، ١٠١ گنه.
١٠. اسرارالاثار، ٥ جلد، ٣٢٨ مخ.
١١. فارسی بیان، خطی نسخه، ١٤٩ مخ.
١٢. مبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٣٠٢ مخ.
١٣. دعرفان باع، ١٤٠ مخ.
١٤. دایقان کتاب، ٢ مخ.
١٥. فارسی بیان، خطی نسخه، ٢٧٧ مخ.
١٦. فارسی بیان، خطی نسخه، ١٩٥ مخ.
١٧. فارسی بیان، خطی نسخه، ١٩٥ مخ.
١٨. دجمال اقدس ابهاء دالواحو مجموعه چی داقدس
کتاب خخه وروسته نازل شوی دی، ٤٥ مخ.
١٩. دجمال اقدس ابهاء دالواحو مجموعه چی داقدس
کتاب خخه وروسته نازل شوی دی، ٦٢ مخ.
٢٠. اسرالاثار، ٥ جلد، ١٠٦ مخ.
٢١. ظهورالحق، ١٥ مخ.
٢٢. اسمانی خواره، ٧ جلد، ٢٢٠-٢١٩ مخونه.
٢٣. اسمانی خواره، ٨ جلد، ١١٧ مخ.

٢٤. دقلم اعلى داثار و دمناجاتو مجموعه، ١ جلد، ١٤٢ مخ.
٢٥. دعرفان باغ، ١٤٠ مخ.
٢٦. دجمال اقدس ابهاء دالواحو مجموعه چي داقدس
كتاب څخه وروسته نازل شوي دي، ١٦٥-١٦٤ مخونه.
٢٧. بحار الانوار الجمعة لدر اخبار الائمه
الاطهار، ٢٤ جلد، ١٣٣ مخ.
٢٨. دايقان كتاب، ١٥٧ مخ.
٢٩. دقلم اعلى اثار، ٧ جلد، ١٥٧ مخ.
٣٠. مباركه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٢٥٨ مخ.

قران او بهاء الله

٩٢٤

٣١. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٣٢٣ مخ.
٣٢. دقلم اثار، ١ جلد، ٤٢٦ مخ.
٣٣. اسرار الاثار، ٤ جلد، ٣٩٣ مخ.
٣٤. اسرار الاثار، دالف توري، ١٤٠ مخ.
٣٥. دجمال اقدس ابهى دالواحو مجموعه چي داقدس
كتاب څخه وروسته نازل شوي دي، ١٨١ مخ.

٣٦. دحضرت نقطه اولى داثارو دایتونو منتخبات، ۱۵۶ مخ.
٣٧. دایقان کتاب، ۱۲۸ مخ.
٣٨. دعرفان حدیقه، ۱۰۰ مخ.
٣٩. فارسی بیان، خطی نسخه، ۳۲۴ مخ.
٤٠. دقلم اعلی داثارو دمناجاتو مجموعه، ۱ جلد، ۸۲ مخ.
٤١. مناجات: زما ددعائگانو اوذکرونو مجموعه دحضرت بهاءالله اثار، ۵۳ مخ.
٤٢. اشرافات او خونور الواح، ۱۰۷ مخ.
٤٣. قیوم الاسماء، خطی نسخه، ۱۱۰ مخ.
٤٤. بدیع کتابو ۱۴۴ مخ.
٤٥. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصارچاپ، ۲۳۷ مخ.
٤٦. الهی ایتونه، ۱ جلد، ۲۱۶ مخ.
٤٧. دایقان کتاب، ۱۴۹-۱۵۰ مخونه.
٤٨. دحضرت عبدالبهاء سیاسیه رساله، ۲۰-۲۱ مخونه.
٤٩. دحضرت عبدالبهاء سیاسه رساله، ۲۹ مخ.
٥٠. پیام ملکوت، ۱۱۳ مخ.
٥١. دمبارکه الواحو مجموعه، عندلیب، ۱۴۸ مخ.
٥٢. دجمال اقدس ابھی دالواحو مجموعه چی و روسته داقدس کتاب ٿخه نازل شوبدی. ۱۵۲ مخ.
٥٣. اشرافات او خونور الواح، ۲۸۶ مخ.
٥٤. فارسی بیان، خطی نسخه، ۲۲۴ مخ.

-
-
٥٥. دایقان کتاب، ٥٥ مخ.
٥٦. بحار الانوار، ٢ جلد، ٩٠ مخ.
٥٧. دایقان کتاب، ١٤١ مخ.
٥٨. دحضرت بهاءالله اثار و منتخبات، ١٣ مخ.
٥٩. دحضرت بهاءالله اثار و منتخبات، ١١٤ - ١١٣ مخونه.
٦٠. دحضرت بهاءالله اثار و منتخبات، ٢٢٢ مخ.
٦١. الهي ايتونه، ١ جلد، ٢٢٣ مخ، او الهي ايتونه، ١ جلد، ٢٣٢ مخ.
٦٢. فارسي مكنونه کلمات، ٢٤ گنه.
٦٣. دایقان کتاب، ١٢٠ مخ.
٦٤. اشرادات او خونور الواح، ٢٨٧ مخ.
٦٥. اسماني خواره ، ٤ جلد، ١٧٢ مخ.
٦٦. دایقان کتاب، ١٦٣ مخ.
٦٧. الهي ايتونه، ١ جلد، ١٦٤ مخ.
٦٨. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٢٢٦ مخ.

٦٩. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصر چاپ، ٩٣ - ٩٢ مخونه.
٧٠. دحضرت عبدالبهاء خطابات (خطابي)، ٢ جلد، ٢٧٢ مخ.
٧١. دحضرت عبدالبهاء خطابات (خطابي)، ٢ جلد، ٢٧١ مخ.
٧٢. دعرفان حديقه، ٦٤ مخ.
٧٣. دجمال اقدس ابھی دالواحو مجموعه چي و روسنه داقدس كتاب خخه نازل شوي ٥٥، ٣٠١ مخ.
٧٤. دحضرت عبدالبهاء خطابي، ٢ جلد، ٢٤٥ مخ.
٧٥. دایقان كتاب، ٤٩ مخ.
٧٦. دفارسي بيان، خطی نسخه، ٦٣ مخ.
٧٧. فارسي مکنونه کلمات، ٥ گزنه.
٧٨. الھي ايتونه، ١ جلد، ١١٢ مخ.

قران او بھاء الله

٩٢٦

- ٨٠.حضرت نقطه اولی داثارو خخه
دایتونو منتخبات، ۱۴ مخ.
- ٨١.دایقان قاموس، ۳ جلد، ۱۴۰۶ مخ.
- ٨٢.الهی ایتونه، ۱ جلد، ۲۱۱ مخ.
- ٨٣.لئالی الحکمة، ۱ جلد، دبرزیل چاپ، ۹۸۶ میلادی
کال، ۹۴ مخ.
- ٨٤.الهی ایتونه، ۱ جلد، ۲۴۳ مخ.
- ٨٥.لئالی الحکمة، ۱ جلد، دبرزیل
چاپ، ۹۸۶ میلادی کال، ۶۹ مخ.
- ٨٦.اسرار الاثار، دالفتوری، ۲۱ مخ.
- ٨٧.ظهور الحق، ۵۰ مخ.
- ٨٨.حضرت محبوب ادعیه، ۴۷۴ مخ.
- ٨٩.دایقان کتاب، ۰۵ مخ.
- ٩٠.مطلق هوشیدر.بهائی ائین: دجهانی صلح او
سعادت لپاره اسمانی پیام، ۷۶ مخ.
- ٩١.الهی ایتونه، ۲ جلد، ۳۸۰ مخ.
- ٩٢.دمبارکه الواحومجموعه، عنذلیب، ۱۲۲ مخ.
- ٩٣.دمبارکه الواحومجموعه، دمصر چاپ، ۲۱۹ مخ.
- ٩٤.الهی ایتونه، ۱ جلد، ۱۳۶ مخ.
- ٩٥.دپوهی دریاب، ۳-۸۲ مخونه.
- ٩٦.محاضرات، ۳ جلد، ۱۶۶ مخ.
- ٩٧.بهائی پیام، ۱۱ سپتیمبیر، ۳ مخ.

۹۸. دعرفان باع، ۰۵ مخ.
۹۹. دھمکی مخ پادشاھانو اورئیسانو ته نازلہ الواح، ۶۵ مخ.
۱۰۰. اسرار الاثار، دالف توری ، ۲۰۰ مخ.
۱۰۱. فارسی مکنونه کلمات، ۷۵ گنہ.
۱۰۲. دمبارکہ الواحومجموعہ، عنلیب، ۱۱۸ مخ.
- ## فصل ۲۸
۱. اسمانی مائده، ۲۴۶ مخ.

دماؤذونو لپست

۹۲۷

-
-
۲. دمبارکہ الواحومجموعہ، دمصر چاپ ، ۳۱۳ مخ.
۳. دمبارکہ الواحومجموعہ، دمصر چاپ ، ۳۱۲ مخ.
۴. دمبارکہ الواحومجموعہ، دمصر چاپ ، ۳۱۲ مخ.
۵. دمبارکہ الواحو مجموعہ، دمصر چاپ ، ۳۱۴ مخ.
۶. دمبارکہ الواحو مجموعہ، دمصر چاپ ، ۳۱۴ مخ.

٧. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصار چاپ، ٣١٤ مخ.
٨. دمبارکه الواحو مجموعه، دمصار چاپ، ٣١٥ مخ.
٩. اشرافات، ٨٢ مخ.
١٠. بحضرت نقطه اولی داثارو دایتونو منتخبات، ٣٨ مخ.
١١. دمبارکه الواحو مجموعه، ٢٤ مخ.
١٢. بحضرت نقطه اولی داثارو خخه دایتونو منتخبات، ٤٠-٤١ مخونه.
١٣. دقلم اعلی اثار، ٧ جلد، ١١ مخ.
١٤. مبین کتاب، ٣٢٢ مخ.
١٥. مبین کتاب، ٣٢٢ مخ.
١٦. دقلم اعلی اثار و خخه مبارکه مجموعه، دزین المقربین په خط، ٢٨٩-٢٨٨ مخونه.
١٧. اسرار الاثار، ٥ جلد، ٣٢٦ مخ.

اضمیمه

١. بدیع کتاب، ٦٦ مخ.
٢. اشرافات او خونور الواح، ٢٢٢ مخ.
٣. دمبارکه الواحو مجموعه، عندلیب، ١٥٨ مخ.
٤. دمبارکه الواحو مجموعه، عندلیب، ١٨٠ مخ.
٥. دعرفان حدیقه، ٨٨ مخ.
٦. درج لئالی (دغمیو، جواهو صدو قچه)، ٩٦ مخ.

٧. بخار الانوار، ٢ جلد، ٩٠ مخ.

دسل هاو نمونو خخه يوه نمونه، چي
حضرت باب پخپل خط
خپلو پيروانو ته ليکلي ده.

جعفر بن سالم درسی کا مشت

د حضرت باب لیک د
خپلولمرنیوپیروانوڅخه، یوتن لمرنی پیرو ته خطاب

سید علی بن ابراهیم

دّطاهره قرّة العين

غزل

طاهر

دلمشی و ملکه ای خوش بود سرمه ای
که این دلمشی را نمی خواستند که این دلمشی
که این دلمشی را نمی خواستند که این دلمشی
که این دلمشی را نمی خواستند که این دلمشی

توبیخ

من را در دست خود

آرمان دعوی

آراین بیت هر

آنکه

این دلمشی

آنکه

Two Websites to Help You

*Cultivate
Your Spiritual Potential*

www.GlobalpersPective.org

www.TheKnowledgeOfGod.com

These websites are designed to serve the
followers
of all religions and those of no religion.
Their

message is universal and relevant to all ages, especially young people in search of a meaning and

an enduring purpose in life. They can assist you in the following ways:

■■ Help you choose your everlasting destiny in the light of knowledge and full awareness.

■■ Strengthen your faith and cultivate your spiritual potential.

■■ Help you find the means for creating a more pleasant and peaceful world.

■■ Offer you a global perspective on
God's Plan
for humankind expressed in the advent of
many great religions throughout history,
and
in this age through the advent of the
Bahá'í
Faith.

On the first website you will find
“Pamphlets” on
many topics, which you can download and
print for
study and distribution.

Dear Reader:

We would like to hear from you.
Please share with us
your thoughts about our publications

hugh@globalperspective.org

Visit Our Website:

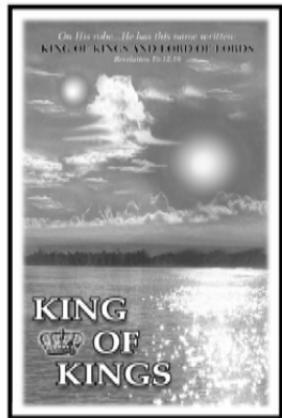
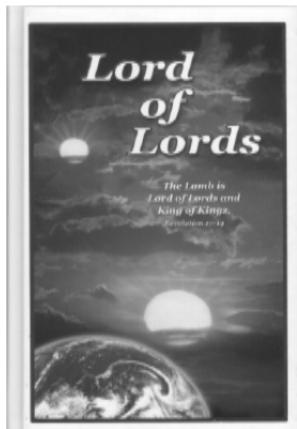
[www.GlobalPerspective](http://www.GlobalPerspective.org)

Evidence for the Bahá'í Faith

Volume 1

Volume 2

Volume 3

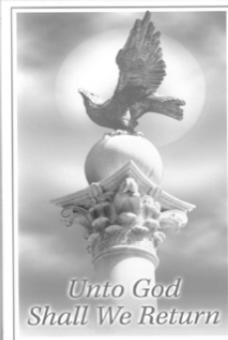
I Shall *Lord of*
Lords *King of Kings*
Come Again 634

pages, 5" x 8" 510 pages, 5" x 8"
522 pages, x8

The three volumes present hundreds of
biblical prophecies
concerning the Second Advent and show
their

unmistakable fulfillment in the advent of the
Bahá'í
Faith. Investigate
and discover how

promise of
like a thief" was

for yourself
the

"coming
fulfilled by

Bahá'u'lláh
“*the Glory of God*”) and His
martyred Herald, *Bábu'lláh* (meaning “*the*
Gate of
God”), who appeared in 1844 and proclaimed
the
dawning of the Day of the Lord.

Be always on the watch. Luke 21:36

I shall come upon you like a thief. Rev. 3:3

Unto
God

Shall

We Return

Scriptures on the Afterlife

This is the most reliable
and comprehensive source

of information on the
destiny, reality, and immortality

of the human soul.

Unto God Shall We

Return portrays a most glorious

destiny for those who

fulfill their lives' purpose

during their short stay on

this planet. It shows that

death is not a voyage to

grave, but to God. This

book brings comfort to

all those who mourn the

loss of their loved ones,

and instills hope, peace,

and joy by unveiling

glimpses of the glories that

await anyone who fulfills
his mission on earth and
joins the host of heaven.
We are not permanent
residents of this planet, but
travelers on a journey to
a new and exciting world:
Say: “O son of man!
Sorrow not save that thou
art far from Us. Rejoice
not save that thou art
drawing near and
returning unto Us.”
Bahá’u’lláh
Man is the life of the
world, and the life of man
is the spirit...Rejoice, for
the life eternal is
awaiting you.
‘Abdu’l-Bahá

Bahá'u'lláh
in the Qur'án

The Greatest Puzzle

of the Qur'án

Hushidar

Motlagh, Ed.D.

www.globalperspective.org

Global
Perspective
1106 Greenbanks Dr

Mt. Pleasant, MI 48858

WWW.TheKnowledgeOfGod.com

Copyright © 2012 by Hushidar

Motlagh

ISBN: 9780937661314

LCCN: 2012950799